கோவைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு - 12

சிவமயம்

திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும்

பெரிய புராணம்

அருண்மொழித்தேவர் என்னும் சேக்கிழார் சுவாமிகள்
அருளியது

(ஐந்தாம் பகுதி – 2530—3154)

வம்பருவரிவண்டுச் சருக்கம் – II
[படங்களுடன்]

கோவை - தமிழ்ச் சங்கத தலைவர் - வழக்கறிஞர்
சிவக்கவிமணி-C.K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B.A., அவர்களது
உரையுடன்

சாது அச்சுக்கூடம்
இராயப்பேட்டை, சென்னை

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம்
கோயமுத்தூர்

1—6—1950

உரிமை ஆசிரியர்க்கே]

ஐந்தாம் பகுதியின் முன்னுரை

1. காண்காம் பகுதியின பின, சரியாய 1 ஆணடும காளகு மாதங்களும கூடிய கால அளவில இபபகுதி வெளிவருதல திருவருளின ஆணையாலாகியது. புராணததுள எளிய பகுதிகளும இவவளவின விரைவில வெளி வருவனவாகில இனனும ஒனறரை ஆணடெலலையில உரை முழுதும அசசுகறைவு காணலாம. அனபர்கள தரும ஊகக மும உதவிகளும திருவருளும் முனனிற்க.

2. இபபகுதியில ஆளுடையபிளளையார புராணட பிரபகுதி முழுமையும் வெளி வருகினறது. இது வடபருவரிவணடுத சருககததின II பாகமாகும. அச சருககதகின எளிய வனைய புராணஙகள (வடபருவரிவணடுச சருககம III பாகம) VI பகுதியாக வும, பெரியபுராணததுள அதனமேல உளள ஏழாவது "வாழிகாணட வனமுலையாள சருககம" முதல பதினமூனறாவது வெளளானைச சருககம வரை ஏழு சருககஙகளும VII பகுதியாகவும வரிவுள்ளன.

3. இபபகுதி வெளியாகுமிடையில் இவவெளியீடடுக்கு எல்லா வகைகளாலும் பேரூகமும, உதவியும. தருதிருளியிருநத ஸ்ரீமத முததுகுமாரத தமபிரான் சுவாமிகள என்னும முனிவாபெருமான சென்ற விரோதி ஆணடு சிததிரைத திங்கள 10-ம நாள திருசசிலலையில இறைவன நிருவடி சாரநதனர. அநதகழசசி இவவெளியீடடுக்குப பெருத்த நட்டமாகும, அஃது அறி முனனமே அறிவிததுளளனன. திருஞான சமபகத நாயனார புராணத்துள மூனறு பாகஙகள, விரிபபும அனபர்கள் இலகுவில பெற்றப பயனடையும பொருடடு தனி வெளியீடுகளாகப பிரிகக்பட்டுளளன, அவை (1) திருபபாசுர விளகக்ம, (2) பூமபாவை, (3) ஆளுடைய பிளளையார திருமணம எனபனவையாம். அவறறுடன, வழிபாடடுக குதவுமபொருடடு ஆளுடைய பிளளையார அவாதிச நாமார்சசனை எனனும பனனிருபெயாத திருமுக தனியாக வெளியிடபட டுள்ளது. அககருததுடனே ஆளுடைய பிளளையார 108 பெயாத திருமுக, 1000 பெயாத திருமுக வெளியாக வேணடும எனனும் கருததுடன உரிய முயறசிகளும செயது வருகினறனன. சரிதச் சுருககமும தனியாக வெளிவகதுளளது.

4. உரை எழுதுதப பணி நிறைவு விழா சென்ற 13-7-48ல சிதமபரததிற கொண்டாடபபட்டது பறறி அனபாகளுகது முனனமேயே விரிவாக IV பகுதியில அறிவித்துள்ளனன. இபபோது ஆளுடைய பிளளையார புராண உரை அசசு நிறைவு விழா நாளது வைகாசித திங்கள 19-ம நாள (1-6-1950) திருவலலூாப பெருமண எனனும் அசசாபுரததில பிளளையாரது திருகாட் நிறபுடன கடைபெற உள்ள செய்தியை அனபர்களுக்கு மகிழவுடன அறிவிததுகொளகினறனன. திருவருளும பெரியோாகளின ஆசியும அன்பாகளின ஆதரவும முனனிற்க. ஆளுடைய பிளளையார புராணத் தொடக்கம முதறசுருசிகை வெளியீடு 25-4-47ல, அவர அவதரிததம திருஞான முணடருளி வீளகியதுமாகிய சிகாழிப பதியில, தருமபுர ஆதீனம் மகா

சந்நிதானங்களின் அருளாசி கிடைத்தது. இப்போது அப்புராணம் முழுமையும் அச்சு வடிவாகிய வெளியீட்டு விழாவும் அவர்களது ஆசியின் வழியே அவர்கள் ஆதீனத்துக் குட்பட்ட ஆச்சாபுரப் பதியினில் கொண்டாடப்பெறுவது திருவருட் சம்மதமாகும்.

5. இப்பகுதி வெளிவரும் இடையில் காகிதமும் அச்சுச் செலவும் பிறவுமாகப் பல வகையாலும் முட்டுப்பாடுகள் நேர்ந்த போதெல்லாம் "உடுகை யிழந்தவன் கைபோல வாகுகே, இடுகண் களைவதாம் நட்பு" என்றபடி, உற்றிடத் துதவிகள் பலவும் மனமுவந்து செய்த எனது ஆருயிர்ஃண்பர் கோவை - திரு. கா. ச. இரதின சபாபதி முதலியார் (C. S R.) அவர்களுக்கு என் கடப்பாடுடைய நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

6. இவ்வெளியீட்டில் முன்போலவே எல்லா வகையாலும் உதவி செய்த எல்லாப் பெருமக்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

கோயமுத்தூர்
சேக்கிழார் நிலையம்
1-6-1950

அடியேன்
C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்
பதிப்பு-உரை-ஆசிரியன்

ஐந்தாம் பகுதி – வம்பருவரிவண்டுச் சருக்கம் - II

திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் - பிற்பகுதி
631—1256

பொருளடக்கம்

முன்சேர்க்கை

	ஐந்தாம பகுதியின் முன்னுரை	...	iii— iv
1.	படங்களின் அட்டவணை	...	vii
2.	சரித ஆதரவுகள—முனசோகைக-I	...	ix— xx
3.	ஞானசாதனா தடபங்களுட் சில	...	xxi
4.	பெயர் விளகக்ம	...	xxii— xxv
5.	மேற்கோள்னூ லகராதி	...	xxvi—xxvii
6.	அருஞ்சொறெருட ரகாதி	...	xxviii— xxix
7.	திருஞானசம்பநதரைப பற்றிய சில குறிபபுக்கள்	...	xxxi—xxxii
8.	ஆச்சாபுரதநில இபபுராணதநின் அச்சு நிறைவு வீழாச் சிறபபு முதலியவை		xxxiii—xxxviii

திருத்தொண்டர் புராணமும் – உரையும்

28. திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம்

631 முதல் **1256** பாட்டுக்கள் உரையும், தேவாரக் குறிப்பும் முதலியன ஏஅடி—கசுஏடி

பின்சேர்க்கை

1.	இபபகுதியில கண்ட தேவாரப பாட்டுகளின் முதறகுறிப்பு		கசுஏசு—கசுஏள
2.	புராணப் பாட்டு முதற்குறிப்பு	...	கசுஏஅ—கசுகஉ
3.	திருததகளுட் சில	...	கசுகங—கசுகள
4.	திருததங்கள்-முதல் 100 பாடல்களிற் சேர்க்கவேண்டியவை		கசுகஅ

படங்களின் அட்டவணை

(எண்கள் - IV பகுதியின் தொடர்ச்சி)

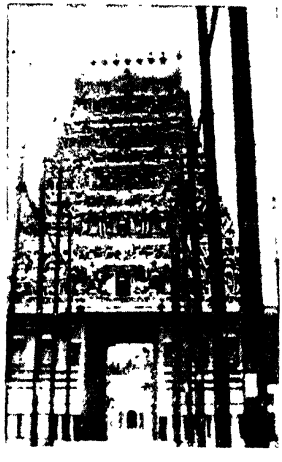
	விவரம்		பாட்டு
115.	சமணர் கழுவேறிய திடல்	...	2753
116.	புனல் வாதம் நிகழ்ந்த வைகை கரை	...	2709
117.	பிள்ளையார் மதுரையில் தங்கியருளிய திருமடம	...	2574
118.	பிள்ளையார் திருநெல்வேலியில் தங்கியருளிய திருமடம	...	2785
119.	குறுமபலா (குறுஙுல ஙகா) நீர்வீழ்சசி	...	2784
120.	,, அருவி	...	2784
121.	,, கோயில (முகபபுப பார்வை)	...	,,
122.	,, சோயில (முழுபபாவை) மேலிருநது பாவை	...	,,
123.	,, சித்திர சபையும குளமும்	...	,,
124.	,, குறுமபலா - தலமரம	...	,,
125.	திருநெல்வேலி - நெல்லையபபா கோயில - கோபுரம்	...	2785
126.	,, தாமிர சபை முதலியவை	...	,,
127.	,, தாமிரவாணி ஆறும குறுக்குதுறைக் கோயிலும்	...	,,
128.	திருஆபபனூர் - சுவாமி கோயிலும விமானமும்	...	2783
129.	,, அமமை கோயிலும விமானமும	...	,,
130.	திருபபூவணம் கோயில் காட்சிகள்	...	2784
131.	திருபபரகுணமம கோபுரம	...	2782
132.	திருவேடகம் கோயில காட்சிகள	...	2748
133.	,, வைகை - ஏடு சென்று அணைந்த இடம	...	,,
134.	திருஆலகூாச சிறபபுலி நாயனாரும மனைவியாரும்	...	3659
135.	திருவொறறியூர - கோபுரம	...	2933
136.	திருகணடியூர கோயிலும கோபுரமும	...	2250
137.	திருநாவுக்காசா திருமடம் - திருபபூந்துருத்தி	...	2844
138.	திருஞான சமபநதரும தேவியாரும - திருவுருவஙகள	...	3151
139.	திருநலலூர்பபெருமணம - கோயில் விமானங்களும் கோபுரமும	...	3152
140.	,, ஆளுடைய பிள்ளையார் புராண உரை அச்சு நிறைவு விழாக காட்சிகள	...	
141.	சுந்தாமூாத்திகளும் சேரமானாரும - திருஅஞ்சைக்களம்	...	4256
142.	திருஅஞசைக்களம் கோயிலும் கோபுரமும் (உட்புறமிருநது பார்வை)	...	,,

திருஆக்கூர்

சிவயோகி சாயனூர் மகேஸ்வரர்

—பாடல் - 3659

திருவொற்றியூர்

ஏழை பேகாபுரம்

—பாடல் - 2930

திருஆப்பனூர்

அம்மை கோயிலும் விமானமும்

குறும்பலா

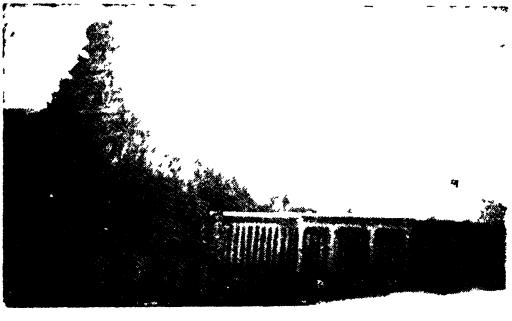
தலமரம் - (பட்டது)

திருவாய்ப்பாடி

சுவாமி சேவார்த்தி விமானம்

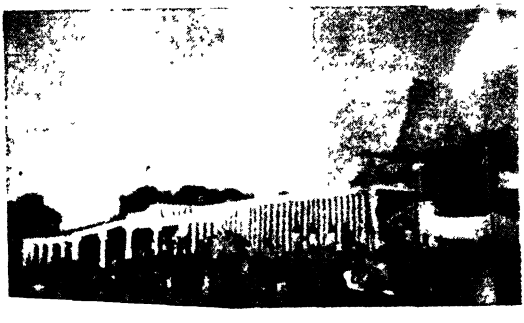
— — — பட்டி - 2783

சூரனாலம்

சித்திரசபை - மண்டபம் - பலிபீடம் - கொடிமரத்தின்

நீராழி மண்டபம் - தோற்றம்

திருஞானசம்பந்த நாயனர்
திருநெல்வேலியில் தங்கிய திருமடம்
(பாட்டு - 2785

குமிழலை - குற்றாலம்
(பாட்டு - 2784

திருக்குற்றாலநாதர் கோயில்
(பாட்டு - 2784

சமணர் கழுவேறிய திடல்

—பாட்டு - 2753

புனல்வாதம் நிகழ்ந்த வைகைக் கரை

மதுரை —பாட்டு - 2709

திருஞானசம்பந்தராயனுள் எழுந்தருளியிருந்த திருமடம்

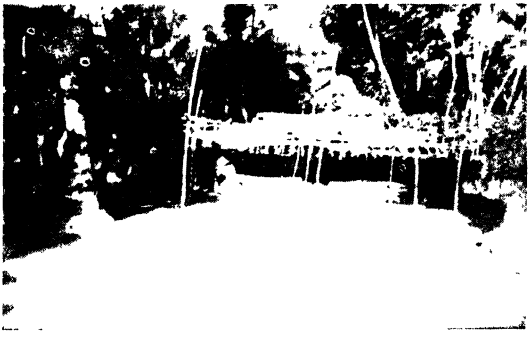
மதுரை —பாட்டு - 2574

திருக்கண்டியூர்

கோபுரமும் கோயிலும்

—பாட்டு - 2250

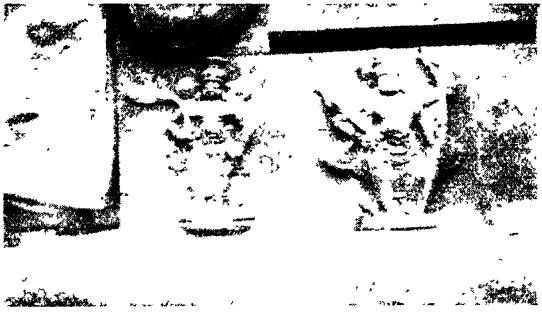
திருநாவுக்கரசர் அமைத்த திருமடம்

திருப்பூந்துருத்தி

பாட்டு - 2844

திருக்குற்றாலநாதர் கோயில்
மேலிருந்து பார்வை —பாட்டு - 2781

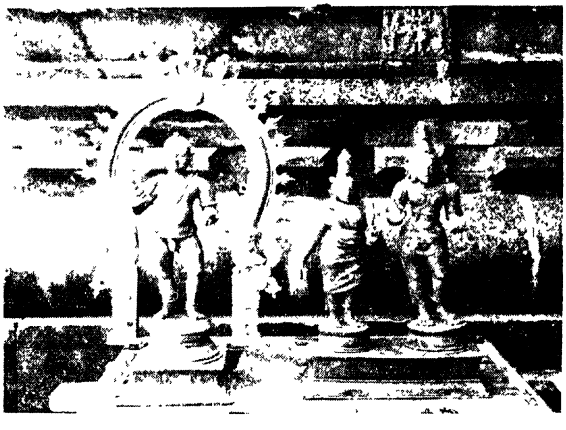
சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் சேரமானாரும்
திருவஞ்சைக்களம்-கோயில் முன்கோபுர வாயிலில் உள்ளனவை

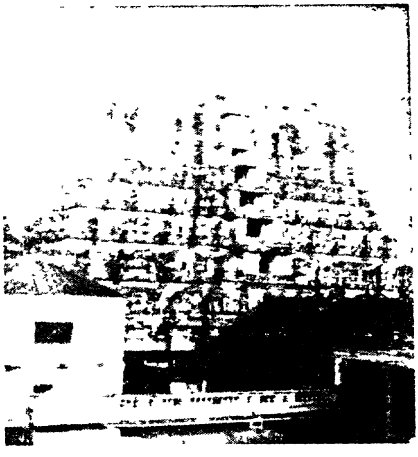
திருவஞ்சைக்களம்
கோயிலும் - முன்கோபுரமும் (உட்புறமிருந்து பார்வை)
—பாட்டு - 4256

திருஞானசம்பந்தரும் தேவியாரும்
(மூலத்தானம்)
ஆச்சாபுரம் திருநல்லூர்ப் பெருமணம்

பாலசம்பந்தரும் கல்யாணசம்பந்தரும் (உற்சவ மூர்த்திகள்)
திருநல்லூர்ப்பெருமணம் —பாட்டு - 3151

நெல்லையப்பர் கோயில்
—பாடல் - 2785

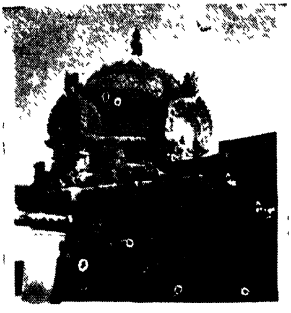

திருக்குற்றாலம் - அருவியும்
மூன்கோபுரமும்
—பாட்டு - 2784

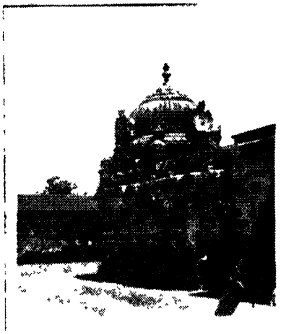
திருநல்லூர்ப் பெருமணம் கோயில்

பாட்டு - 3152

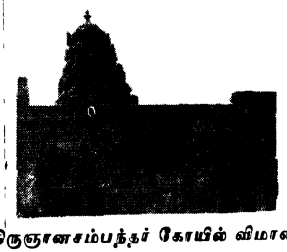
சுவாமி கோயில் விமானம்

அம்மை கோயில் விமானம்

திருஞானசம்பந்தர் கோயில் விமானம்

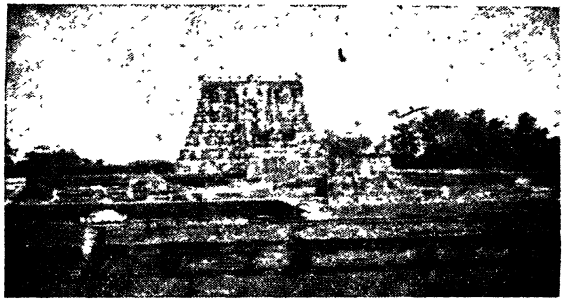

முன் கோபுரம்

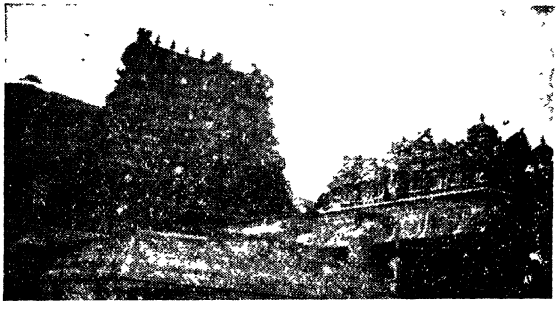

முன்கோபுரமும் குளமும்

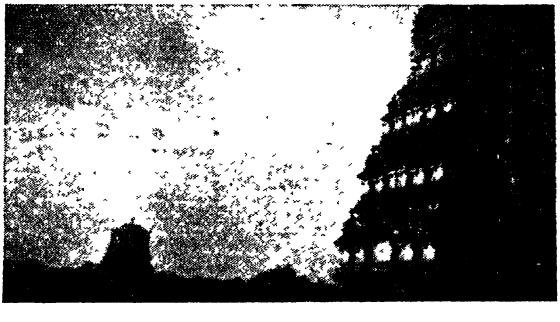

1. நெல்லையப்பர் கோபுரம் 2. விமானம்
3. பை தலவிருட்சம், தாமிர சபை ஸ்தூபி
(திருநெல்வேலி)

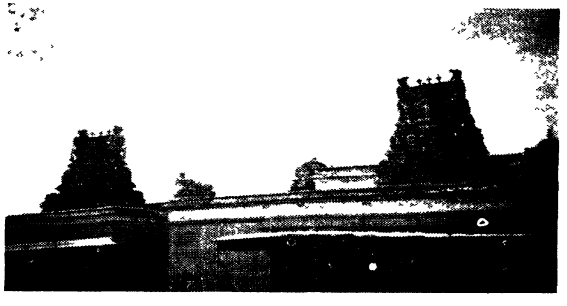
திருப்பரங்குன்றம்—குன்றமும் கோபுரமும்
முகப்பு மண்டபமும்

திருப்பூவணம், ஸ்தூபியும் கோபுரமும்

திரு ஏடகம்
சுவாமி - அம்மை விமானங்களும் கோபுரங்களும்

திரு ஏடகம்
சுவாமிஅம்மன் கோபுரங்களும், உயர்ந்த கோபுரங்களும்
(பின்புறமிருந்து பார்வை)

ஏடு சென்றணைதரும் ஏடகம்
வைகைத் துறையும்
ஏடகநாதர் - திருக்கோபுரங்களும்
(நதியிலிருந்து பார்வை)

திருப்பூவணம் - சுவாமி கோபுரம்

ஆச்சாபுரம், ஆளுடையபிள்ளையார்
நாயன்மார்களும்,
புராண் உரைச் சுவடியும்

புராண உரைச் சுவடியை யானையின்மேல் ஏற்றி
உரை ஆசிரியர் அடியார்களுடன் வரும்
விழாக் கோலம்—ஆச்சாபுரம்

ஆளுடைய பிள்ளையார்,
திருநீலநக்கர், திருநாவுக்கர்,
திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் ஆகிய
நாயன்மார்கள் உரை யாகேற்று
வரும் கோலங்கள்

ஆச்சாபுரம்

யானையின்மேல் புராண உரைச்
சுவடியை ஏற்றி நகர்வலம்
வரும் கோலங்கள்

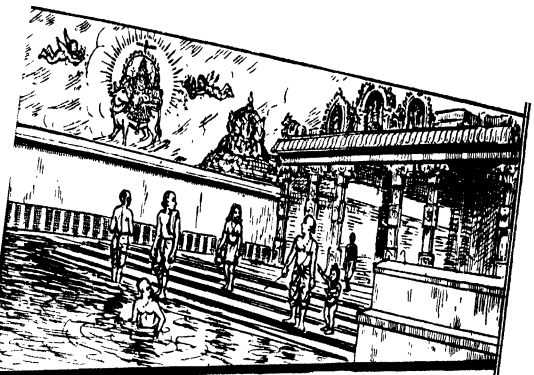
ஆச்சாபுரம்

திருவள்ளுவர் ஆலயம், மயிலாப்பூர்

பூம்பாவையார் ஆலய விமானம்
கோயிலுள வடமேற்கில் உளளது

அம்பிகை மயிலுருவுடன் பூசிக்கும்

புன்னை மரமும் ஆலயமும்
"மட்டிட்ட புன்னைய கானல் மடமயிலை"

திருத்தொண்டர் புராணம்

திருஞான சம்பந்த நாயனார் புராணம்

திரு.C.K. சுப்பிரமணிய முதலியார் உரையுடன்

ஞானசாத்திரக் கருத்துக்கள்

நூரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்
பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான்—துரியத்தைச்
சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளும்
ஆக்கியிடு மன்பர்க் கவன். 69

பாலெகெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங்
காலனையன் றேவிக் காங்கொண்ட—பாலன்
மாணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு ரூந்தங்
காணமபோ லல்லாமை காண். 12

ஓடஞ் சிவிகை யுலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பணிதாளம் பாலெநெய்தல்—ஏடதிர்வெப்
பென்புக குயிர்கொடுத்த லீங்கிவைதா மோங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல். 70

இன்றிச் சமயத்தி லலலதுமற் றேழையுடன்
ஒன்றுசொலி மன்றத்து நின்றவார்—இன்றிங்கே
அங்க முயிர்பெறவே பாடு மடியவரார்
எங்குமிலை கண்டா யிது. 65

—திருக்களிற்றுப்படியார்

உ

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த நாயனுர் சரித ஆதரவுகள்

தேவார அகச்சான்றுகளும் மற்றும் சைவத் தெய்வத் திருமுறைகளிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் கண்டவற்றுட் சிலவும்

1. நாயனுரது முன்னிலே

பிள்ளேயார் பிரதிமேல வாரா நிலேமில இறைவரை மறவா ஆட்கொண்டு அவனே தானுகச் சிவனது ஆனந்தத்தில இருந்த ஓர் நேத்தாமா எனபத ஆசிரியர் பல இடங களிலும எடுத்தகாட்டும பொருளாம ''பவநெறிரு வடமறவாப பாண்மையோர்'' (1953) ; '' பவமற லெனனே முனருளாண்டவ பணபு கூட, கவமலாப பாதங கூட்டும'' (3142), '' உன பாதமெபய கீழல சேரும பருவமீ தெனறு பாட '' (3143) என்பன முதலியவை நிதர்சகத தசகன

நாயனுர் தேவாரம்

2-ம் திருமுறை:— '' * * * .....திருநதடி
மறகுமா நிலாதவெனனே மையல்செயதிம் மண்ணினமேற
பிறகுமாறு காடடினுய, பிரிபபடி மூடமபுவிட்
டிறகுமாறு காடடினுய்க கிழுகுன்ன தெனனையே''

—துருத்தி - நட்டராகம் - 5

'' பணடு நாலசெய்த பாவகள தீர்பபா பாம்புர ணனக ராரே''

—சுக்கராகம் - பாம்புரம் - 10

'' .....இன்ற நலலாப பெருமணம
புகுகிருந தீரெமைப போசகரு ளீரே''

—அநதாளிக் குறிஞ்சி - நல்லூர்ப் பெருமணம் - 8

2. ஞானப்பா லுண்டருளியதும், இறைவரைச் சுட்டிக் காட்டித் '' தோடு டைய செவியன் '' என்று பாடியதும் —

நாயனுர் தேவாரம்

3-ம் திருமுறை:— ''போதையார் பொறிண்ணத தடிசில்போல் லாதெனத்
தாதையாரீ முனிவுறத் தானெனை யாண்டவன''

—கோல்லி - கழமலம் - 2

குறிப்பு :—சிகாழிப பதிகஙகளிலெலலாம பிளேயாராதமசகு ஞானபபால ஊட்டிய அம்மையாரு நினேவுகொண்டு அவரை இறைவரது உடனுகவே வைததப் பாடியருளும் உட்குறிப்பினேயும் கண்டுகொளக.

11-ம் திரு முறை :— '' * * உலகமூன றுக்குங் களேக ணுகி
முதலிலை கால மினிதிலீற் றிருகுழித்
தாதையொடு வந்த வேதியச சிறுவன

பட்டினத்துப் தளர்கடைப பருவதது வளர்பசி வருத்த
பிள்ளையார் :—"அன்னை யோ!"வென றமைபபமுன் னின்று
ஞான போனகத் தருளட்டிக் குழைத்த
ஆனத திரளே டவனவயி னருள
வந்தணன் முனிந்து, "தந்தா ரியார்?"ரென
"அவனைக் காட்டுவ னப்ப! வாஞா
"தோழ நுடைய நேவிய" "னெனறும
"பிஇ நுடைய பெம்மா" "னெனறும
கையிற் சுட்டிக காட்ட
ஐயரீ வெளிபபட் டருளினே யாக்கே"

—திருக்கழமல மும்மணிக்கோவை - 1

குறிப்பு :—தளர்நடைப் பருவம்-மூவாணடு ; வளர்பசி - இதனைத் "தொடர்ந்த பிரிவுணர்வு" (1953) எனறு உரைசெயதருளினார் ஆசிரியர். அருள்-அட்டி - "சிவ ஞானத இனமுதத குருபதேசமருளி" (1966) ; முனிந்து தந்தா ரியாரோன - "யா ரனிதச பாலடி நுண்டலரீ எனவெகுளா" (1970) ; கையிற் சுட்டிக் காட்ட - "உச்சியினி லெடுதசருஞ மெரருதிருகைக விரசுட்டி" (1971) ; தோழநுடைய சேவியன்-பிஇநுடைய பெம்மான் - தேவாரக குறிபபுகள அளபெடைகள் செய்யு ணிறைதன தேவ ரம ரரிச அதரசனரூக்க ட்டியருளினா அடிகளார். புராணம் இதனை உட்கொணடு அருளபபட்டது காணக.

ஷை "* * * வேதத தலிவனை மெல்பிரலாற்
நம்பியாண்டார் நேரட்டியங் காத னிவனெனறு சாதைக்குச் சூழ்விசுமபிற
நம்பிகள் :— காட்டிய கனறு... '—ஆளுடைய பிள்ளையார் - திருவந்தாதி - 13

"அளிவந்த கணபிரசைக் தேதகலு மெங்க ளரனறுணையாக்
கிளிவநத சொல்லிபோற் கிணைத்தில் ஞான வழதளித்த"

ஷை - 73

"நறகண்ணி யளவிறநத ஞானத்தை யமிர்தாக்கிப்
பொற்கிண்ணத் தருள்புரிந்த போனகமுன் னுகர்ந்தனையே ;
தேரடணிகா னினனனறு தொல்லமராக கெஞ்ஞான்றும்
தேடரிய பராபரனேச செழுமறையி னகனபொருளே
யங்ஙசெம மேனியனே யகடயாளம் பலசொல்லி
யுந்தைகருக் காணவர னுவனுமென றுரைததனையே"

—ஆரூ. பிள் - கலம்பகம் - 1

"* * * பிரம புரத்தரற கமமென் குதலேசெவவாய்
பைய மிழறறும பருவதத்தப பாடப பருப்பதத்தின
தைய லருளபெற் றனனெனபர்....."

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - 33

"ஊழி முதல்வ னுவனெனறு காட்டவலான"

—ஆரூ. பிள் - திருத்தோகை -

குறிப்பு :—பிள்ளையார் அவதரித்த பதி-குலம-குடி முதலியவை அவரத தேவா ரஙகளில பல இடததும காணத தகக.

"கழுமல வூரர்கு" —அரு. தேவா.

கல்வெட்டு :—

1020 A. D இராஜேந்திர சோழ - 7வது ஆண்டு - தஞ்சை - நன்னிலம் - திருவிடைவாயில் - கோயில முனவாயிற சுவரில உளளது; விடைபுரம் எனற விதராச பயகரபுரத்து வியாபாரிகள் செககசூதர், நாசிடார், திருஞானம்பேற்ற பிள்ளையார் - பிரதிமைகளைத் தாபித்தப பூசை கடத்த வரபாடு செயதது :—இதறகுள தில்தான் பிளளையாரது பதிகஙகளுள் முன கிடைகாத "மறியார்கர தொகை", எனற பதிக சுவரில கலவெடசெ தெதுகடபடிருதலைப படியெடுதது இபபோது பதிப்புக்களிற் சோகபபட்டுளளது இநதக கலவெடடு (1020 A D.) சேகழிார் பெருமான் காலதறகு முறபடடது

3. தாளம் பெற்றது – (திருக்கோலக்கா)

7 ந் திருமுறை:— "காளு மீன்னிசையாற்றமிழ் பபபும்ஞான சம்பந்தனுக்தல கவிமன்
நம்பிகள் ருள மீந்தவன் டாட லுக கிரகமும தனமை யாளனை..... "
தேவாரம் —திருக்கோலக்கா - தக்கேசி - 8

11-ம் திரு "உறுகினற வனபினை டொதறிய தாளமும"
முறை :— "* * * கோலகாவிற கரகொடியாற,
நம்பியாண்டார் பணனூ தரபபாடி நணகையர கோனபாணி கொகதிடமென
நம்பிகள் றெணனை வவுதறகுரிசு மிட்ட சேம்பொற் றாளங்க ளீய"
"* * * போனகக தாளனை பொனசிவிகை
யருளநிட வொதறமுத லிசெய வேற வரனளித்த" ஷை - 40
* * * .....பெற்றது
குழகனேப பாடிக கோலக காபபுக(கு)
அழகுடைச சேம்பொற் ருள மவையே"
—ஆரூ பிள் - மும்மணிக்கோவை - 4
"தாளம பிரிபபார் தடகக யசசதி" —ஷை - 19
"செபபொனனி னீடுகிற தாளம" — ஷை திருக்கலம்பகம் - 9

குறிப்பு :— திருக்கோலகாவில இறைவருகருத திருத்தாளமுடையார் - (சதத புரீசர் - வடமொழி) எனறம, அபபதிகருத திருத்தாளமுடையார் கோயில் எனறம, அமமைகரு ஒகைகொடுத்த நாயகி எனறம பெயர்கள வழஙகுகினறன.

4. முத்துச் சிவிகை பெற்றது

2-ம் திருமுறை.— "அரதறை மடிகடம மருளே"
—பிள். தேவா - பெரியதைக்காற்தாரம் - நெல்வாயிலாரத்துறை - 1

11-ந் திரு "..... ஞானசம பநதறருகு கீர்மணிகள, பொருதறுஞ் சிவிகை
முறை :— கொடுதறதனைகாண ..அரதறை மேய வருடபொருளே"
நம்பியாண் —ஆரூ பிள் - திருவந்தாதி - 88
டார் நம்பி ".....வறிற,
றத்தியு மாவுந்தவிர வரதறை, முதறின சிவிகைமுனனுட்பெறதே"
—ஆரூ பிள் - மும். கோவை - 4
"..... விருத்தனேப பாடி முதறின் சிவிகை முனனுட பெறற
வதறன்..... " —ஷை - 28

"... ...நெல்வாயின், முதலின் சிவிகை முதல்கொண்டும்..... "
—ஆரூ. பிள் - உலாமாலை -

" .....பைந்தரள நன்சிவிகை"—ஆரூ. பிள் திருக்கலம்பகம் - 9

" .....ஞாலத்து
முத்தின சிவிகை யரன்கொடுப்ப முன்னினறு
தித்திதத பாடல செவிகளித்தான..... "
—ஷே. திருத்தோகை -

5. முயலகனேய் தீர்த்தது – (திருப்பாச்சிலாச்சிராமம)

1-ம் திருமுறை:—".....பாசிலாச சிராமத தறைகினை, மணிவளர் கண்டரோ
பிள்ளையார் மக்கையை வாட மயலசெயவ தேவிவர் மாணபே "
தேவாரம் —தக்கராகம் - (பதிக முழதும் மதடம்)

11-ம்திருமுறை:—"* * * வள்ளல
நம்பியாண்டார் மழவன சிறமதலே வான பெருநோய தீர்த்த
நம்பி குழகன்..... " —ஆரூ பிள் - திருத்தோகை -

6. பணிநோய் தீர்த்தது – (திருக்கோடிமாடச் செங்குன்றூர்)

1 ம் திருமுறை:—" * * * நாமடியோம
பிள்ளையார் செய்வினே வந்தெமைத் தீண்டப பெருதிரு நீலகண்டம் "
—வியாழக் குறிஞ்சி-திருநீலகண்டம் (பதிக முழதும் மதடம்)

11-ம் திரு " மின்னா குடுமி கெடுவெற பசங்கொஙில வீழ்பனிநோய்
முறை :— தன்னர் வழிகெட் டழிதமை சொலலுவர் காணிறையே
நம்பியாண் மன்னா பரிசனத தோமேற் புகலு மெவர்குமிக்க
டார் நம்பி ரனனு வலாபெரு மானரு காசனி நல்கிடவே "
—ஆரூ பிள் - திருவந்தாதி - 86

" * * * தாழபொழிலசூழ
கொல்கிற் பனிநோய பரிசனதைதை நீாபபிததும்..... "
—ஷே திருவுலா மாலை -

குறிப்பு :—புராணதஙள இத திருவாசகஙளேய விரித்து ஆசிரியர் காட்டிப் போநதருளியமை காணக.

7. முத்துப் பந்தர் பெற்றது – (திருப்பட்டீச்சுரம்)

4-ம் திருமுறை:— "எரி யூட்டியெழில் காட்டிநீழல கூட்டுபொழில் சூழ்பழைசை "
பிள்ளையார் —சாதாரி - பட்டீச்சுரம் - 1

என்ற திருபபதிகத்தின சொல்லாறறற குறிபபுக காணக.

8. உலவாக்கிழி பெற்றது – (திருவாவதுதுறை)

3-ம் திருமுறை:—"* * * இதுவோ வெைம மாளுமா றீவ தொன்றெமக் கிலலையேல்,
பிள்ளையார் அதுவோ வன தினனருள்....."
—காந்தார பஞ்சமம் - நாலடி மேல்வைப்பு - திரு
ஆவதுதுறை - (பதிக முழதும் மதடம்)

குறிப்பு :—இதற்கு " நீணிதி வேண்டினாக கேவ தொன்று மற்றிலே னுன்னடி யல்லதொன் றறியேன " என்று " பேரருள வினவிய செந்தமிழ் " என உரைசெய தருளினர் ஆசிரியர்.

4-ம் திருமுறை:—"காயிரும் பொழில்கள சூழ்ந்த கழுமல வூரர்க கம்பொன்
அரநகள் ஆயிரக கொடுபபா போலு மாவடி துறைய ஞரே"
தேவாரம் —(நேரிசை)

11-ம்திருமுறை:—"* * * சோலைத்
நம்பியாண் திருவா வடுதுறையிற சிவபொற் கிழியென
டார் நம்பிகள் தருளாலே பெற்றருளு மையன....."

—ஆரூ. பிள் - திருத்தோகை -

" * * * அததருசீர
மாயிரு ஞாலதத மனனு வடுதுறைபுக
காயிரஞ செம்பொ ன தகொண்டுப... .. "

—ஷை - திருவுலா மாலை -

" * * * கொண்டதை
பூவிடி மதுவிர பொறிவண டுழலும
ஆவடி துறையிற பொனனு பிரிமை "

—ஷை திருமும்மணிக்கோவை - 4

" * * * திரு வாவடி துறையிற றிகழும
எநதையை பாட விசைத்தத தொலையா நிதியமெயதித
நந்தையைத் தீத்தொழில் முட்டிய கோன்..... "

—ஷை - திருவந்தாதி - 85

(தீத்தொழில் - ஏவ வேள்வி ; தொலையாநிதியம் - உலவாகிழி.)

9. விடந் தீர்த்தது – (திருமருகல்)

2-ம் திருமுறை — "* * * மருகல
பிள்ளையார் உடையாய தகுமோ விவளுண மெலிவே " (1)
தேவாரம் " .....மருகல, எந்தாய தகுமோ விவளே சறவே " (2)
" . . மருகல மகிழ்வா யிவளே
.....இறையா வளைகொண் டெழிலவவ வினையே..... " (3)
" . . மருகல மகிழ்வா யிவளே
மெலிநீர் மையளாக கவமவேண டினையே " (4)
" ..... இவளதன
அணிநீ லவொண்கண் அயாவாக கினையே " (5)
" புலருக தினையுக தயிலாள புடைபோந்
தலநும் பருமோ அடியா ளிவளே " (6)
" தொழுவா ளிவளுைத தியராக் கினையே " (7)
" ..... இவளை, அலராக கினையே " (8)
" .....இவளை, யயர்வாக கினையே " [9)
" நெறியா குழலி நிறைநீக கினையே " (10)

—இத்தளம் - மருகல்

குறிப்பு :—"'உடையானே யுடையானே! தருமோ விந்த வொள்ளிழையா ளுண் மெலிவென் றெடுத்துப பாட" எனறு இவறறின் கருத்தினை எடுத்துக்காட்டி யருளினர் ஆசிரியர்.

11-ம் திருமுறை:—"வயலா மருகற் பதிரண்னில வாளர வாதகடியுண்
நம்பியாண் டார் நம்பிகள் டயலர விழுந்த வவனுக கிரங்கி யமிவழித்த
கயலா கருகுகண்ணி தனறுயர் தீர்தத கருணைவெளளப
புயலார் தருகையி ளுனென்னத் தோனறிடம புணணியமே"
—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 49

".....தீர்தத
தாதமா மருகற கடையினைப் பாடிப
பேதற பெணணின கணவனே விடமே"
—ஆளு. பிள் - மும். கோவை - 4

".....வியலி யறறிரு மருக லிறகொடு விடம முிதத்ருள போதன்"
—ஷி - கலம்பகம் - 18

".....மாற்றி யிட்டது வல்விட வாதையே..." —ஷி - 41

".....மருகலவிடங தீர்த்தபிரான்."
—ஷி - திருத்தொகை -

10. படிக்காசு பெற்றது – (திருவீழிமிழலை)

1-ம் திருமுறை:—
பிள்ளையார் தேவாரம் "அடியவர் குழுமிட வவனியி னிகழபவா"
—வியாழக்குறிஞ்சி - வீழிமிழலை - 9

3-ம் திருமுறை:—".....மறறமுள மனணுயிர்களுக
ஷை கெண்ணிழிவி லின்பகிழ் வெயத ." —சாதாரி-வீழி - 3
"கணணிவரு நாவலாக ளுடொறும வளர்ககிழ் கினறபுகழ்சோ..."
—ஷை - ஷை - 6
' .....அடிககன்பா தன்பிலரே" —ஈரடி - வீழி - 9

1-ம்திருமுறை:—"வாசி தீரவே, காசு கலகுவீர், மாசின் மிழலையீ, ரேச லிலலையே" (1)
"கறைகொள் காசினை - முறைமை கலகுமே" (2)
".....மிழலையீர, கரகைக தவிர்மினே" (8)
—குறிஞ்சி - இருக்குக் குறள் -

ஷை "தெரிந்த வடியார்கள் சென்ற நிசைதோறும
விரும்பி யெதிர்கொள்வர் வீழி மிழலையே" —குறிஞ்சி - 1

7-ம் திருமுறை:—".. ...பரிஞ லடிபோற்று பத்தர்கள
நம்பிகள் பாடியாடப் பரிதது கல்கினீர்" (5)
".....இருதலைதீர தமிழோ டிசைகேட்கு
மிச்சையாற காசுகலகினீர்....." (8) —சீகாமரம் - வீழி

9-ம் திருமுறை:—"பாடலக் காரப பரிசில்கா சருளிப பழுததசெக் தமிழ்மலர் சூடி
சேந்தனார் நீடலக காரத் தெமபெரு மக்க ணெஞ்சு ணிறைந்தினை ரூனே"
—திருவிசைப்பா - வீழி.

11-ம் திருமுறை:—"பாடிய செந்தமி ழாறபழ காசு பரிசில்பெற்ற
நம்பியாண்டார் நீடிய சீர்த்திரு ஞானசம பகத விறைபுகழால
நம்பிகள் கேடிய பூகநிரு காவக கரசோ டெழினமிழலைக
கூடிய கூட்டதனி னுலுள தாயத்திக குவலயமே"
—ஆரூ. பிள் - அந்தாதி - 80

"……அவனியிடர் முழுதுபோ யகல,
வயலணிதென வீழிமிழ லையினிலவு காணமலி
மழைபொழிபு மானகுண மதுரன……"
—ஆரூ பிள் - கலம்பகம் - 24

".. …வீழிமிழலைப படிகாசு கொண்டபிரான"
—ஷே - திருத்தொகை -

11. மறைக்கதவம் அடைத்தது – (திருமறைக்காடு)

2-ம் திருமுறை:—"……மறைகாட னிறைமதா
பிள்ளையார் இதுகன கிறைவீத் தருளசெய்க வெனகருன
கதவந திருகபபுச் சொருகருத் தாலே" —இந்தளம் - 1

11-ம் திரு "அடைத்தது மாமறைக் காடாதங் கோயிற் கதவினே"
முறை :— —ஆரூ. பிள் - திருவந்தாதி - 91
நம்பியாண் "……அடைத்தது
டார் நம்பிகள் அரைசோ டிசையா வணிமறைக காட்டுக
குரைசேர் குடுமிக கொழுமணிகோ யிறகதவே……"
—ஷே - மும். கோவை - 4

"….. இருங்கதவந் தானடைத்தமை……"
—ஷே - திருவுலா மாலை -

"……நிதநிலமகண
மாடத தொளிரு மறைசகாட் டிறைகதவைப
பாடி யடைபபித்த பணபுடை யான்……"
—ஷே - திருத்தொகை -

12. பாண்டியன் சுரநோய் தீர்த்ததும சுரவாதம் வென்றதும்

1. வாதம் நிகரும்; அதில் திருநீறே வெறறி தரும; சமணர் அழிவுபெறுவர், எனறது.

2-ம் திருமுறை:—" புதறொ டமணேவா தி லழிவிகரு மண்ணல
பிள்ளையார் திருநீறு செமமை திடமே
அதறகு நலல நலல வலவைகல்ல நல்ல
வடியா ரவாகரு மிகவே"
—போது - பியந்தைக் காந்தாரம் - 10

குறிப்பு :—இது பாண்டி காட்டுகரு புறபபடி முனபே திருமறைகாடடில் பிளளையார் அருளியது.

2. பிள்ளையாரது திருமடத்தில் சமணர்கள் தீயிட்டதும், அவ்வெப்பு அரசனைச் சாரப் பிள்ளையார் அருளியதும்.

3-ம் திருமுறை:— " ஐய னேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைப்
பிள்ளையார் பொய்ய ராமம னார்கொளு வுந்தூடர்
தேவாரம் பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே " (1)
" அமணர் கொளுவும் கூடர் - தென்னன் பாண்டியற் காகவே "
என்ற பதிக முழுதும் வரும் மகுடமும் காண்க.

" .....ஆலவா யாதி யருளினில்
வெப்பநீ தென்னவன் மேலுற மேதினிக்
கோப்ப ஞானசம் பந்த னுரை..... " (11)
என்ற திருக்கடைக்காப்பும் காண்க.
—கௌசிகம் - ஆலவாய்

3. வாது செயத் திருவுளங் கேட்டறிந்தது.

3-ம் திருமுறை:—"காட்டு மாவுரி" (பண்-கௌசிகம்) என்ற பதிக முழுமையும்;
"வேதவேளவினை" (பண்-பழம்பஞ்சுரம்) என்ற பதிகமுழுமையும்.

4. சுரவாதம் நீக்கந்ததும், அதில் பாண்டியனை சுரம தீர்த்ததும், அமணர் தோல்வியுற்றதும். (திருவாலவாய்)

2-ம் திருமுறை:—" குண்டிகைக கையர்க ளோடு (சாக்கியர் கூட்டமும் கூடக)
பிள்ளையார் கண்டிகைப பிப்பது நீறு " (10)
" தேறறித தென்னனுட லுற்ற தீப்பிணி யாயின நீரச
சாதறிய பாடலகள..... " (11)
—காந்தாரம் - திருவாலவாய் - திருநீற்றுப் பதிகம்

11-ம் திரு " காந்தளங் கனலிற் குளிர்படுத துகடற் கூட்லினவாய்
முறை:— வேந்தனின் முயாதவிர்த சானே..... "
நம்பியாண் —ஆரூ. பிள் - திருவந்தாதி - 71
டார் நம்பி " பத்திச சிவமென்ற பாண்டிமா தேவியொடுங்
கொற்றக கதிரவேற குலசிறையுங கொண்டாடும்
அற்றைப் பொழுதத் தமணரிடு வேந்தியைப்
பறறிச சுடுகபோய்ப பாண்டியனே யெனவல்லான் "
—ஷை - திருத்தோகை -

5. அனல் வாதம் (திருவாலவாய்)

3-ம் திருமுறை:— ".....ள்ளா தாதாத நாமமே
மிளிரிள வனரெரி யிடிலிவை பழுதிலை மெயமனமையே " (1)
என்ற பதிக முழுமையும் மகுடமும்,

" கொறறவ னெதிரிடை யெரியினி லிடவிவை கூறிய
சொறறெரி யொருபதி..... " என்ற திருக்கடைகாப்பும்
—பண்-சாதாரி - திருநள்ளாறு - திருவிராகம்

1-ம் திருமுறை:—".....ள்ளா றுடைய நமபெரு மானிது வெனகொல் சொல்லாய்...
கூடல்ஆல வாயின்க ணமாந்தவாறே..... "
பிள்ளையார் பதிக முழுமையும் திருகடைகாப்பும்.
—நட்டபாடை - திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்

11-ம்திருமுறை:—".....எரியா யிடுமபதிகம்
நம்பியாண்டார் ஆழி யுலகத தழியாமற் காட்டினை..... "
நம்பிகள் —ஆரூ. பிள் - திருத்தோகை

6. புனல் வாதம் (திருவாலவாய்)

8-ம் திருமுறை:—"தெற்றென மை தெயவத்தெளி யார்கரைக் கோதெண்ணீர்ப்
பிள்ளையார் பற்றினறிப பாருகெதிர் விரவும் பணபுகோக்கில
பெற்றெரென் றுயாதத பெருமான் பெருமானுமன்றே" (11)
—கௌசிகம் - திருப்பாசுரம் -

ஷை "ஏடுசென் றணைதரு மேடகத தொருவன " (11)
—பண்-கோல்லி - ஏடகம்

11-ம்திருமுறை:—".....நிலவிய
வைகையாற றேடிட்டு வானீ ரெதிரோட்டுஞ்
நம்பியாண்டார் செயகையான மிகக செயலுடையான..... "
நம்பிகள் —ஆரூ பிள் - திருத்தோகை -

" .....நதிப புனலினெதிர பம்றி யுய்ததன..... "
—ஷை - திருக்கலம்பகம் - 34

" .....கவிரீ ரெதிரோட மதிததருள் செய்..... " —ஷை - 14

" நீரெதிர்ாது சென்றும் (நெருப்பிற குளிராபடைததும்.....) "
—ஷை - திருவுலாமாலை

7. வாதிற் றோற சமணர் கழுவேறுதல்

2-ம் திருமுறை:— "அமணே வாதி லழிவிக்கு மண்ணல தீருநீறு கேம்மை தீடமே "
பிள்ளையார் —பொது - பியந்தைக் காந்தாரம் - 10

11-ம் திருமுறை:—".....வனபிரம் போர்கழு வாவுடலம
விண்டினஞ் சூழக கழுவின வாகிய விதததனே "
நம்பியாண்டார் —ஆரூ. பிள் - திருவந்தாதி - 6
நம்பிகள் "வலிசெழு குண்டாசகு வகைகைக் கரையன்று வான்கொடுதத
.....கவுணியர் தீபன் " —ஷை - 12

" .....வைகைக
குழுவா யெதிராத வுறிகைப பறிதலெக குணடர்தங்கள்
கழுவா வுடலக கழுவின வாகிய கற்பகமே " —ஷை - 28

" .....நீதிகெட்டாரா
குலையக் கழுவின்குழுக கண்டவன..... " —ஷை - 81

" .....வாதினில வலலமணைப பணணைக் கழுவினுதி வைதத... "
—ஷை - 98

" .. ...கண்டது, உதியொடு பீலி யொருகையிற் கொள்ளும்
பறிதலெச் சமணைப பல்கழு மிசையே..... "
ஆரூ. பிள் - மும். கோவை - 4

" .....னவகையி லமணை வாதிசெய தழுதத
சைவ கொமணி... .. " —ஷை - 13

" .....வைகை யமணமலைத்தான..... " —ஷை - 29

" .....சூழொளிய
கோதைவேற றென்னன் கூடற குலகரில்
வாதி லமணர் வலிதொலைய—காதலாற
புண்கெழு செம்புனலா ரோடப பொருதவரை
ண்கழுவிற் றைதத மறையோனே..... "

" .....எண்பெருங் குன்றதனி
லன்றமணர் கூட்டதனை யாசறுத்தபொன்ற
வுரைகெழுவு செந்தமிழபபா வொன்றினுல் வென்றி
நிரைகழுமே லுய்த்தானை..... "
—ஆளு. பிள் - திருவுலாமாலை -

" .....அருகர்த் குலமென்னறி முழுதுங் கழுவிலேறக்
கறுத்தது..... " —ஷை - திருக்கலம்பகம் - 9

" ...புன்கறுமுறுகு மரைச்சமணே நிரைகழு நிறுதியன..."—ஷை - 34

" .....மனனு குண்டரை வென்றது வாதையே" —ஷை - 41

" ..... பாழி யமணைக கழுவேற்றினுன்..... "
—ஷை - திருத்தொகை -

குறிப்பு :—இவைபதறி 2751-ம் பாட்டினகீழ் (IV-பக. 60ஙக—60ஙஙு வரை) உரைததனவும், 2759-ம பாட்டின கீழும் (பக. 60எடு—60எஙு), பிரணடும் உரைத் தவையும் பாரக்க

13. ஓடஞ் செலுத்தியது — (திருக்கோள்ளம்பூதூர்)

3-ம் திருமுறை:— " .. .. நமபனை யுன்கச்
பிள்ளையார் செல்ல வுந்துக சிதை யார்தொழு, கல்கு மாரருள் நம்பனே" (1)
" ஓடம் வந்தணை யுறுகொள்ளம பூதூர்..... " (6)
" ஆறு வந்தணை யுங்கொள்ளம் பூதூர்..... " (7)
—ஈரடி மேல்வைப்பு - காந்தார பஞ்சமம் -

11-ம் திருமுறை:—".....மருவினிய,
நம்பியாண்டார் நம்பிகள் கொள்ளம்பூ தூர்க்குழக ஞவா யதகொடுப்ப
உள்ளமே கோலாக ஊனநிறைன்..... "
—ஆளு. பிள் - திருத்தோகை -

" .....கினைகதது, அள்ளற பழனக கொள்ளம் பூதூ,
ரிக்கரை யோட மகரைச செலவே..... "
—ஷை - மும். கோவை - 4

13-A. புத்தரை வாதில் வென்றது — (திருத்தேளிச்சேரி)

2-ம் திருமுறை:— ".....வெந்த லாகிய சாக்கிய ரோடு சமணர்கள்
பிள்ளையார் தந்தி றததன மீகருவித் தீரோ சதிரரே"
—பண்-இந்தளம் - தேளிச்சேரி - 10

14. ஆண்பனை பெண்பனை யாக்கியது — (திருவோத்தூர்)

1-ம் திருமுறை:— "குரும்பை யாண்பனை யீன்குலை யோதனூர்"
பிள்ளையார் —பழந் தக்காகம் - 11

11-ம் திருமுறை:—".....ஆண்பனை பெணபனை யாகவே..... "
—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 39

நம்பியாண்டார் நம்பிகள் ".....பாடிற,
நருமறை யோத்தி ராண்பனை யதனைப
பெருகிற மெய்தும் பெணபனை யாகவே..... "
—ஷை - திருமும். தோவை - 4

"...சீடேம், திருவோதூர ராண்பனையைப் பெண்பனை யாகென்னும்
பெருவாதூரதை தானுடைய பினை....."
—ஷை - திருத்தோகை -

15. எலும்பு பெண்ணாக்கியது — (திருமயிலை)

2-ம் திருமுறை:— "....அட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்" (1)
பிள்ளையார் —சீகாமரம் - திருமயிலை -

பதிகப் பாட்டுதோறும் "காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்" என்று வரும் மகுடங்களின் வகை காண்க.

11-ம் திருமுறை:—" .....வெய்யவிடம்,
நம்பியாண்டார் மேலி யிறந்தவயிலை வேறாண மடமசை
நம்பிகள் வாவென் றழைபபிதிம மண்ணுலகில் வாழிதித
சேர்ன்ற செமைசை செயலுடையான..... "
—ஆளு பிள் - திருத்தோகை -

16. திருமணத்தில் வந்தாருடன் சிவனைச் சேர்ந்தது

3-ம் திருமுறை:— "..... இனறு கல்லூாப பெருமணம
புகலிருந ரீரெமைப போக்கரு ளீரே" (8)
பிள்ளையார் —அதாளிக் குறிஞ்சி - நல்லூர்ப் பெருமணம்

இதனுள் பினையார் முத்தி விணணபபம செய தருளியமை தெளிய்ப்படும.

11-ம்திருமுறை:—"வார்ண கணைபொழிற் காழிக கவுணியர் தீபனல்லூர்ச்
நம்பியாண்டார் சீரண கணைறை பெருமணக தனனிற் சிவபுரதது
நம்பிகள் வாரண கணைகொணகை மாதொடும புகருமப போதவதாரா
ஆரண் கொழிந்தனா பெற்றதல லாலவ வருமபதமே"
—ஆளு. பிள் - திருவந்தாதி - 60

"விடதநிலைகரும மரவலருல மெனகூந்தல பெருமணத்தின
வடதநிலைசருக் கொங்கை புகிய மனமதன .. "
—ஷை - கண்பை விருத்தம் - 10

".....முததமிழநூ லெல்லா முழுதுணாநத பினையார்க
கொதத மணமிதுவென நேறித தமர்களெல்லாஞ்
செததம களிபபத திருமணஞ்செய் காவணத்தே
யற்றைப பொழுதத்தில கணடுடனே றிறப
பெறறவாக ளோடும பெருமணமபோயப புகுததன
அத்த னடியே யடைநதா னழகிதே"
—ஷை - திருத்தோகை -

குறிப்பு :—யாழமூரிப பதிக வரலாறும, திருநீலகண்டர், திருமுருகா, சிறுதொண டர், திருநீலகணடப் பாணர முதலியோர்க்குத தோழமை யீதருளிய வரலாறும் முத லாயினவும் நம்பியாண்டார் நூலகளின ஆதரவு பெறுகினறன.

இப்புராணத்துககு வகை நூலாய விளங்கியது நமபியாண்டார நமபிகளது திருத தொண்டர் திருவந்தாதியாகும். இதனுளளே ஆளுடைய பினையார புராணதது கப் போதாதரவாய் நிற்பன அவரபால் வழிமொழி பெறற ஷை நம்பிகள் பினையார்மேர பாடியருளிய திருவந்தாதி முதலிய நூலகளாகும் இவற்றையெல்லாம் உட்கொணடே ஆசிரியர "ஈகை ஞானமும் நமபியாண டார்நமபி, புந்தி யாரப புகனற வகையிலை, வந்தவாறு..." என்று தொடககதது போற்றியருளினர் எனக.

சிவமயம்

பிள்ளையார் சரித ஞானசாத்திர நூட்பங்களுட் சில

1. அரியங் கடவுதலித் தொண்டர்க்குச் சாகரிரக்
அரியமாய் கினறதென் றாகீபற
அறாதா ரவர்களென றாகீபற. —திருவுந்தியார்

2. சுரந்த திருமுலிககே தூய்சிவ ஞானஞ
சுரநஅணடார் பிள்ளையெனச் சொலலச—சுரநத
தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையா ளனபிருநத வாறு. —திருக்களிற்றுப்படியார் - 54

3. அரியக கடவுதசுடர்த் தோகையுட னெனறும
பிரியாதே நிறகினற பெமமான—அரியதைச
சாகரிரததே செயதருளித தானசெயயுந் தன்மைகளும்
ஆகரியீடு மனபர்க கவன —ஷை - 69

4 ஒஞ் சிவிதை யுலகாக கிழியடைக்க
பாடல பணிதாளம பாலிகெய்தல்—எடெதிர்வெப
பென்புக குயிரகொடுதத லீகவைதா மோகுகுமுத
தென்புகலி வேநதன் செயல —ஷை - 70

5. "....ஈசன இயலபு பேசுதல் தவிக ;
காழி மாகரக்க கவுணியர் கடவுள்
ஞான மாகிய மறபதி கண்டள்
எழுதறு மனபாத மிழைபுற மொழியாற்
களிறென வணைநத கனமன ப புதத
முருட்டுச் சிமொன் முருட்டின ரணறி
வாய்நத வாளொண் றோநதின ரிலரே ;
எனறது மீர்வாள் கொனறதென் பதுபோல்
தனிதது ணை யருளாற றுணிதத ரெனபா....."
—சங்கற்ப நிராகரணம் - 7-2, ஈசுவர வவிகாரவாதி நிராகரணம் - 21-29

6. "தம்முதல் குருவுமாயத் தவத்தினி லுணாதத....."
—சிவஞான போதம் - 8 சூ.

'ஏணடு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய தவததான் ஞானகிகழுமென்றது..."

ஞானம் - சாதனமாகிய ஞானம எனக.

"ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலிய நாயனமாக்குத தவமின்றியும் ஞானம் கிகழ்ந்ததாலோ ? வெனனும் ஆசங்கையை நீகருதற்கும், படிமுறையானன்றி இவ் வொரு பிறவியிற் செயத தவத்தானே அமையாதெனபது உணர்த்துதறகும் முற்செம் தவம் என லிசேடிதாார." —மாபாடியம்

* * * *

7. தீக்கை யென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் மலத்தைக் கெடுத்து ஞானத்தைக் கொடுக்குமென்று ஆகமங்கள் கூறுதலானும்.....ஆணவ ஞானமொன்றனே வீடெய்தற பாற்றென வரையறுத்தக் கூறுதலானும், தீக்கை மாத்திரத்தானே சிவப்பேறு கூடு மென்றல் பொருத்தாதென மறுக்க.

இனி, ஒளியானன்றி இருளை நீக்காதவாறு போல, ஆணவமும ஞானத்தானன்றித் தீக்கை மாத்திரத்தானே நீங்காதெனவும், அத்தகைய சத்தியின அத்தகைய்க்கண நிரமபிக கிடந்த சஞ்சித கன்ம மாத்திரையே நீஙகுமெனவும, அதனனே ஞானத்திற்கு உரிய னவனெனவும கொள்க.....

" மேற் சரியை கிரியா யோகமுகளைச செயதழி நனனெறியாகிய ஞானத்தைக காட்டி யல்லது மோக்ஷத்தைக கொடாவாகலான் " —போதம்-8; 1 ம் அதிகரணம்

குறிப்பு :—இந்நுட்பங்களை யெல்லாம ஆளுடைய பிள்ளையார் தமத திருமணத தள் வந்தாரகெல்லாம் " ஏமைப போகருளீரே " எனறு முதறி விணணபபமாகிய பாவனை - திருநோக்கம் முதலிய தீக்கை விசேடங்களையெலலாம செயதும், சீபஞ்சாக் கரத திருபபதிகம ஓதி ஞானதைதக கொடுத்தும, " இமமணதறில வந்தோர், ஈனமாம பிறவி தீர யாவரும புகுக " (3146) என்று முதறி வாயிலிற புகும வழியினைக காட்டி யும் அருளிய வரலாறுகளுள் வைத்துக கணடுகொளக.

* * * *

8. " .....மனற பாணடியன, கேடபக களைத, தெயனஞ ானதறின
ஆட்பா லவர்க்கரு ளெனபதை யறியே " —இருபா இருபஃது - 2

வையை யாறறின் கரையாகிய நீட்சா மணடபதறில, பாணடியனகிய இருவினை யொபபும மலபரிபாகமும் வந்தணமாணைகளனுக்குப பரம ஞானசாரியராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார், பாவனை-நோகைம்-பரிசம-முதலிய தீக்கை விசேடஙகளைச செயது, பரம ஞானுபதேசமாகிய மெயஞஞானதைதப புகட்டியருளியது " திருபபாசுரம " என்ற அருளிபபாடாகும எனபது அருணநதி சிவாசாரியரது விளகக. இகருதறதையே ஆசிரியாபெருமான தமது திருபபாசுர விரிவுரையில விளக்கியருளினா எனபது புராண உரையினுட் காட்டபபட்டது. (திருபபாசுர விளககவுரை பாரக)

சு

சிவமயம

பெயர் விளக்கம்

எண்கள் - பாட்டு எண்கள்

அதிகை வீரட்டானம் - 2862. நடுநாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று. அட்டவீரட்டானங்களுள் ஒன்று ; புரமெரித்த வீரம் நிகழ்ந்த பதி.

அநபாயன் - 2745. 11 குலோத்துங்கச் சோழர் ; பெரிய புராணம் பாடக் காரணமாயிருந்த அரசர்.

ஆப்பனூர் - 2783. பாண்டி நாட்டுப் பதிகளுள ஒன்று.

ஆளுடைய பிள்ளையார் - அருத்தர் வாழவு 2651 ; அம்பொன் மலைகொடி முலைபபால குழைத்த ஞானத் தமுதுண்ட பிளளையா 2916; அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா 2679; அனபின மெய்ம்மையுரு 2921 ; ஆறுசூடினா திருமகனா 2972 ; இன்னருட் பிளளையார் 2765 ; உடைய பிளளையார் 2964 ; உலகனேதது மீன றளித்த அம்மை திருமுலைப பாலில் குழைத்த ஆரமுதுண்டரா 3065 ; எண்ணில் பாக்கியப் பயனுயுள்ள பாலறுவாயர் 2636; சவணியர்தங காவலனர் 2892; காழிநா டுடையவா 2951 ; காழியினில வருத கவுணியர்தம போறேறு 2040 ; சணபைப் புரவலர் 2634, 2641 ; சணபை முதலவனா 2623 ; சண்பையர் பெருமான 2552; சண்பைபா வளளலா 2584; சணபையாளி 2812 ; சணபையாளு மன்னர் 2887; சணபைவருத வடலேறு 2810 ; சிவக் கன்று 2569 ; சூதாமு மன்னமுமாயத தேடினு நிருவருகும தெரிவரியார் திருமகனா 2894 ; செய்ய மேனியா திருமக னா 2605 ; சைவ சிகாமணி 2918 ; ஞாலமிரு ணீஙகவரும புகலி வேருதா 2907 ; ஞானத்தின் நிருவுரு 2626 , ஞான போனகர் 2543 ; ஞானப பங்கவா 2752 , ஞான மணிவிளகு 2550 ; ஞானவா ரமிர்தமுணடார் 2658 ; தவநெறி வளர்கக வருதா 3149 ; தவவாசு 3104 ; தனிப பொருபபின மகனை திருமுலைபபா லுண்டரு ளும வளளலா 2848 ; திருகுழமலதத்தா செலவா 2662; திருகுழமலதத்தர் வேருதர் 2592 ; நீதகற்ற வருதருளும் திருஞான சம்பந்தர் 3151 ; தெயவ மலைமகன குழைதத ஞானமுண்டவா 2749 , தென்தமிழ் வினங்கவருத திருகுழமலதத்தான 2708; தேனகக மலாக் கொன்றைச செஞ்சடையா சீரதொடுகும், கானதினி எழு பிறபபு 2626 ; நாயகப பிளளையார் 2622 ; நானமறையின் றனித்துணை 2626 ; நீடிய ஞானமபெறுரா 2705 , நீற்றணி நிகழுருத மேனி நிறைமதிய பிள்ளையா 2711 ; பரசமய கோளரி 2554, 2802 ; பரசமயஙகள் வீழுதரா 3126 ; பானறங் குதிலைச செய்ய பவளவாயப பிள்ளையா 2700 ; புகலிய ரிறைவா 2564; புணணியப பிளளை யார் 2760 ; புண்ணிய வினைவு போலவா 3123 , பெருமபுகலிப பெருருதகை யார் 2895 ; பெறறகருமபே றலகுய்யப பெற்றருளும பிளளையா 2896 ; மணணில வளா மதிகொழுந்து 2626 ; மண்ணினுக் கிடுகெண டூவருதவா 3119 ; மண ணெலா முய்யவந்த வளளலா 2760 ; மனமுளா ரளித்த ஞான வட்டில் வண கையன் 2708 ; மாதவருதோ பெருவாழ்வு 2771 ; முதறதமிழ் விரகா 2678 ; மும்மைத தமிழின வேர்தன 2812 ; முறறற மெய்ஞ்ஞானம் பெறற மூர்தநி யார் 3120 ; மைஙகழும் திருமிடறருர் அருள்பெறற வான்பொருள 2771 ; மெய்ஞ்

ஞானத்தெல்லை 3141 ; வளர் வெண்டிங்கள் மேய வேணியர்பால ஞானம் பெற்றவர் 2618 ; வேதபாரகன 2812 ; வைதிக சூளாமணி 2771 ; வையக முய்ய வந்த வள்ளலார் 2635.

இடைச்சுரம் - 3023. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

இந்திரநீல பர்ப்பதம் - 2925. வடநாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

இரும்பைமாகாளம் - 2862. தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள் ஒன்று.

இலம்பையங்கோட்டூர் - 2902 தொண்டை நாட்டுப் பதிகளுள ஒன்று.

உண்ணாழிலையாள் - 2868. திருவண்ணாமலையில அம்மை பெயர்.

ஏகாம்பரம் - 2843. காஞ்சிபுரம் திருகோயில. மாமரம் தலமரமாதலின வந்த பெயர்.

கங்கை - 2549. ஆறு.

கச்சிமேற்றளி - 2899. கச்சிப பல பதிகளுள ஒன்று.

கச்சி அனேகதங்காவதம் - 2896. கச்சிப பல பதிகளுள ஒன்று.

கண்டுமுட்டு - 2581. புறச சமயிகளாக கண்டால் தீமை எனற சமணர் கொள கைக்கு வழங்கும் மரபுப பெயர.

கண்ணப்ப நாயனார் - 2911 அறுபானமூமை நாயனமாரகளுள ஒருவர.

கணணன் - 2749. திருடினன.

கபாலீச்சரம் - 2974. திருமயிலாபபூர திருக்கோயினி பெயர

கம்பர் - 2857. திருவகாமபரத்தில் இறைவர பெயர.

கம்பவாணர் - 2891. திருவகாமபரத்தின இறைவர பெயர.

கன்னிநாடு - 2760. பாண்டி நாடு.

கன்னிமாவனம் - 2861. திருபபாதிரிபபுலியூர்.

காஞ்சி - 2883. காஞ்சிபுரம.

காஞ்சி நெறிக்காரைக்காடு - 2898. கச்சிப பல பதிகளுள் ஒன்று.

காமகோட்டம் - 2896 காஞ்சிபுரத்தில காமாட்சியம்மையார தவஞ செயது அறம வளர்ககும தனிக கோயில.

காரிகரை - 2912. தொணடை நாட்டுத் தலம ; வைபபுத தலஙகளுள ஒனறு. காளதத்திககுச செலலும வழியில உள்ளது.

காலன் - 2638. இயமன.

காழி - 2571. சீகாழி

காளத்தி - 2911. தொணடை நாட்டுப பெரும பதியாகிய மலை.

காளன் - 2918. திருகாளதத்தியில இறைவரைப பூசித்த பாமபு.

கானப்பேர் - 2784. பாண்டி நாட்டுப பதிகளுள ஒன்று.

குரங்கணின் முட்டம் - 2882. தொணடை நாட்டுப பதிகளுள ஒனறு.

குற்றலம் - 2784. பாணடி நாட்டுப பதிகளுள ஒனறு

குறும்பலா - 2784. பாணடி நாட்டுப பதிகளுள ஒனறு.

கேட்டுமுட்டு - 2582. கேட்கத தகாத புறசசமய வாதத்தையைக் கேட்டால் வரும் தீமைபறறிச் சமணர கொளகை குறிகக வழஙகும மரபுப பெயர.

குலச்சிறையார் - 2543. கெடுமாறனாரது மகதரியார்.

கோள்ளம்பூதூர் - 2796. சோழநாட்டுப பதிகளுள் ஒன்று.

கோகரணம் - 2925. அளுவநாட்டுப பதி.

கௌரியர் தலைவன் - 2611. பாணடியர்.

சத்திர மண்டபம் - 2810. திருதெளிச்சேரிக் கருகில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அமர்ந்தருள, அவர திருமுன்பு புதத வாதம நிகழாத இடம.

சிவபாதவிருதயர் - 2777. ஆளுடைய பிளளையாரின் தக்தையார்.

சிவபெருமான் - 2688.

சுழியல் - 2784. பாண்டி காட்டுப பதிகளுள் ஒன்று.

சேது - 2787. இராமேச்சரதகில கடற்கரை.

ஞானமெய்ந்நெறி - 3146. சிவகெறி.

தக்கோலம் - 2903. தொணடை காட்டுப பதிகளுள் ஒன்று.

தண்டகந் திருநாடு - 2858 தொணடை காடு; தண்டகன் ஆணடமையாற போந்த பெயர்

தமிழ்நாடு - 2550. பாண்டி நாடு.

தலைச்சங்கப் புலவனர் - 2565 சிவபெருமான; சொக்கலிகைப் பெருமான்.

திருஅதிசிறுபாக்கம் - 3030. தொண்டை நாட்டுப பதிகளுள் ஒன்று.

திருஅரசிலி - 3032. தொண்டை நாட்டுப பதி.

திருஅறையணிநல்லூர் - 2867. நடுநாட்டுப பதிகளுள ஒன்று.

திருக்கழுக்குன்று - 3027. தொணடை நாட்டுப பதிகளுள ஒன்றுகிய மலை.

திருக்கழுமலம் - 3043. சீகாழிப பன்னிரு பெயாகளுள் கடைபெ பெயா.

திருக்களா - 2794. சோழ நாடடுப பதி.

திருக்கேதாரம் - 2924. வடகாடடுப பதி.

திருக்கேதீச்சரம் - 2788. ஈழநாட்டுப பதி.

திருக்கோணமலை - 2788. ஈழநாட்டுப பதி.

திருக்கோவலூர் - 2865. நடுநாட்டுப பதி.

திருத்தினைநகர் - 2860. நடுநாடடுப பதி.

திருத்தெளிச்சேரி - 2802. சோழ காட்டுப பதி.

திருநாவுக்கரசர் - 2772. நாயனூர்.

திருநீலநக்கர் - 3051. நாயனூர.

திருநெறி - 2757. சிவகெறி.

திருநெய்த்தானம் - 2847. சோழ நாட்டுப பதி.

திருப்பழனம் - 2847 சோழ காட்டுப பதி: சததத தானங்களுள் ஒன்று.

திருப்பரங்குன்று - 2782. பாண்டி நாடடுப பதி.

திருப்பருப்பதம் - 2925. வடநாட்டுப பதி.

திருப்பாதூர் - 8909. தொண்டை நாட்டுப பதி.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் - 2860. நடுநாட்டுப பதி.

திருப்புத்தூர் - 2783. பாணடி நாட்டுப பதி.

திருப்பூவணம் - 2784. பாணடி நாட்டுப பதி.

திருமதுரை - 2774. பாணடி காட்டுத தலிநகரம.

திருமயிலாபுரி - 2931. தொணடை நாட்டுப பதி; திருமயிலை என வழஙகும.

திருமாணிதுழி - 2860 நடுநாட்டுப பதி.

திருமாற்பேறு - 2900. தொணடை நாட்டுப் பதி.

திருமுருகர் - 3051. நாயனூர் பெயர்.

திருவக்கரை - 2861. தொணடை நாட்டுப் பதி.

திருவடுகூர் . 2861. நடுநாட்டுப பதி.

திருவலிதாயம் - 2928. தொண்டை நாட்டுப் பதி.
திருவல்லம் - 2900. தொண்டை நாட்டுப் பதி.
திருவாடானை - 2789 பாண்டி நாட்டுப் பதி.
திருவாமாத்தூர் - 2863. நடுநாட்டுப் பதி.
திருவாலவாய் - 2559, 2774 மதுரைத் திருக்கோயில.
திருவான்மியூர் - 3018. தொண்டை நாட்டுப் பதி.
திருவியமகம் - 2768, 2897. பிளேயாரது சரதவிகறப்ப பதிகங்களுள ஒருவகை.
திருவிராமேச்சுரம் 2785. பாண்டி நாட்டுப் பதி.
திருவிருக்குக்குறள் - 2565, 2807 பிளேயாரது சரத விகற்ப்ப பதிகங்களுள் ஒருவகை.
திருவிற்கோலம் - 2903 தொண்டை நாட்டுப் பதி.
திருவூறல் - 2903. தொண்டை நாட்டுப் பதி.
திருவெண்பாக்கம் - 2911 தொண்டை நாட்டுப் பதி.
திருவேற்காடு - 2927. தொண்டை நாட்டுப் பதி
திருவொற்றியூர் - 2926 தொண்டை நாட்டுப் பதி.
திருவோத்தூர் - 2871 தொண்டை நாட்டுப் பதி
தில்லைழுதூர் - 2860 திருமபரம
தில்லைவாழந்தணர் - 3042 தில்லை மறையவர முவாய்ரவர
தென்றிசையீற் கயிலை - 2926. திருக்காளத்தி.
தோணிபுரம் - 3051. சிகாழியின ஐதாவது பெயர
நம்பாண்டார் நம்பி - 3061. பிளேயாரது தேவியாரின தநதையார்.
நல்லூர் - 3060. திருநல்லூரப பெருமணம
நளிஈறு - 2680 சோழ நாட்டுப் பதி
நாடுடை நாயகர் - 2799 திருநன்னாற நிறைவர.
நீலகண்டப் பெரும்பாணனூர் - 2855. நாயகர
நெல்வேலி - 2784, பாண்டி நாட்டுப் பதி.
பதினேண்ீ புராணங்கள் - 2738. பபராணங்கள.
பழயனூர்த் திருவாலங்காடு 2905. தொண்டை நாட்டுப் பதி
பாண்டி நாடு - 2790.
பாதாளீச்சரம் - 2794. சோழ நாட்டுப் பதி
பாலி நதி - 2900 தொண்டை நாட்டு ஆறு.
புத்த நந்தி - 2803. சமய வாதர.
புறவார் பனங்காட்டூர் - 3033. தொண்டைநாட்டுப் பதி.
பூந்துருத்தி - 2826 சோழ நாட்டுப் பதி.
பூம்பாவை - 2943 மயிலாபபூரில பிளேடா, எலுமபு பெண்ணாகிய அமமை பெயர.
பேண்ணை - 2878. நடுநாட்டு ஆறு.
பொன்முகலி - 2919. தொண்டை நாட்டில் காளதத்திக்குரில வரும ஆறு.
மங்கையர்க்கரசியார் - 2543 பாண்டிமா தேவியார்.
மணமேற்குடி - 2790. மகதிபபா குலசே நபாரது பதி.
வைகையாறு - 2709, 2701 பாண்டி நாட்டு நதி.

திருஞானசம்பந்த நாயனரின தேவியார். செமபொனசெய வாசி சூட்டுத் திரு மணிப புனபூண் செல்வப, பைமபொனின மாலே வேயநத பவளமென கொடி யொப்பார.

உ

சிவமயம

மேற்கோள் நூல் அகராதி

அற்புதத் திருவந்தாதி 2654, 2985, 3020.

அழுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் 3038.

ஆகமங்கள் 2684.

ஆளுடைய அரசுகள் தேவாரம் 2549, 2586, 2600, 2619, 2642, 2646, 2654, 2688, 2709, 2719, 2721, 2722, 2724, 2728, 2734, 2737, 2740, 2741, 2743, 2824, 2837, 2844, 2847, 2893, 2919, 2963, 2969, 2978, 2985, 3007, 3021, 3038, 3080, 3090, 3093, 3099, 3144.

ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம் 2638, 2720, 2721, 2736, 2740, 2795, 2960, 2969, 3012, 3093,

ஆளுடைய பிள்ளையார் தி. அநதாதி 2534, 2549, 2818, 2836, 3111, 3146.

,, திருதெதாகை 2687.

,, தி. மும்மணிக் கோவை 2708

,, தேவாரம 2549, 2552, 2560, 2567, 2573, 2576, 2588, 2603, 2626, 2634, 2638, 2649, 2650, 2652, 2660, 2662, 2684, 2693, 2720, 2721, 2726, 2737, 2740, 2745, 2747, 2753, 2756, 2757, 2759, 2764, 2772, 2774, 2777, 2787, 2806, 2823, 2878, 2888, 2912, 2924, 2951, 2963, 2969, 2974, 2989, 3040, 3043, 3048, 3071, 3097, 3133, 3145

இருபா இருபஃது 2718, 2723.

உண்மை விளக்கம் 2598, 2724, 2737

எகாதசமாலே, 2541.

கண்ணபப தேவா திருமறம் 2919

கநத புராணம் 2725, 2737, 2868, 2960

கந்தரநதாதி 2772

கலம்பகம் 2684.

கழுமல மும்மணிக்கோவை 2721.

காஞ்சி புராணம் 2653, 2899.

குமர குருபரர் - கந்தர் கலிவெணபா 2684, 3037.

கோயில் நான்மணிமாலே 2634, 2759

சங்கற்ப நிராகரணம் 2704, 2808.

சிலப்பதிகாரம் 2834, 2893, 2962.

சிவஞான சித்தியார் 2555, 2601, 2638, 2664, 2673, 2684, 2702, 2706, 2716, 2724, 2730, 2734, 2735, 2737, 2738, 2739, 2753, 2759, 2781, 2814, 2818, 2985, 3101, 3141, 3143.

சிவஞான போதம 2548, 2567, 2600, 2653, 2665, 2684, 2718, 2724 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2735, 2736, 2737, 2738, 2759, 2766, 2780, 2788, 2796, 2831, 2837, 2842, 2874, 2958, 2987, 2989, 3050, 3104, 3135, 3145, 3147.

சிவஞான பாடியம் 2719, 2735, 2737, 2738.
சிவபிரகாசம் 2604, 2717, 2719, 2737, 3101
சிவசித்தாமணி 2684.
சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா 2721.
தக்கயாகப பரணி 2546, 2557.
தண்டியடிகள் 2536.
தாயுமானார் பாடல 2586, 2684, 2737.
திருக்களிற்றுபடியார் 2567, 2619, 2626, 2724, 2725, 2738, 2758.
திருக்குறள் 2567, 2580, 2594, 2617, 2618, 2628, 2642, 2693, 2695, 2696, 2720, 2721, 2724, 2728, 2733, 2747, 2751, 2758, 2774, 2780, 2802, 2803, 2810, 2834, 2840, 2858, 2865, 2894, 2907, 2937, 2951, 2758, 2976, 2986, 2989, 2995, 3021,3051, 3097, 3098
திருக்கோவையார 2595, 2642, 2781, 2988, 2998, 3071.
திருப்புகழ் 3017.
திருமந்திரம் 2598, 2680, 2684, 2721, 2726, 2727, 2734, 2737, 2912, 2923, 2942, 2989, 3038, 3042, 3092,
திருமுருகாற்றுபபடை 2645, 2665, 2718, 2781, 2956.
திருவருட்பயன 2724, 2729, 2842, 3101.
திருவாசகம 2564, 2586, 2587, 2684, 2684, 2700, 2717, 2726, 2728, 2736, 2737, 2738, 2740, 2757, 2764, 2768, 2775, 2792, 2840, 2868, 2874, 2990, 2902, 2915, 2923, 2928, 2951, 2964, 2981, 2985, 2986, 2990, 3006, 3014, 3040, 3078, 3087, 3097, 3136, 3144
திருவிசைபபா 2634, 2711, 2719, 2727, 3021, 3032, 3040
திருவிடைமருதூர மும்மணிகோவை 2545, 2598, 2758, 2842, 3007.
திருவிளையாடற் புராணம 2551, 2655, 2709, 2710, 2740, 2824, 2951, 2962, 3080, 3090, 3133
திருவுந்தியார் 2724.
திருவொற்றியூர ஒருபா ஒருபஃது 2737, 2740, 2942
தொல்காபபியம, 5252, 2710, 2914, 3062.
நால்வர நானமணிமாலை, 2567.
பட்டினத்தார பாடல் 2963, 3037
பல்லாண்டு 2699, 2738.
பூபாலராதிறம் 2684.
பொன்வண்ணத்தநதாதி 2549, 2737
போற்றிப் பஃறொடை 2729, 2731.
மணிமேகலை 2601.

தொகுத்தவர் : K. ஆறுமுக நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார் ■சைவ சித்தாந்த கழகம், திருத்துறைபூண்டி, (நடுநாடு).

முன்சேர்க்கை - 5

உ

சிவமயம்

அருஞ் சொற்றொட ரகராதி

[எண்கள் - பாட்டு எண்கள்]

அகவை(எல்லை) 2962
அடிகண்மார 2579
அடியுறைபபு 2981
அடையாளஙகள 2723
அட்டமூர்திதி 2684
அதிதி (காளதிதிஇறை வனரப பூசிதத யாமை) 2918
அதிதிரவாக்கு 2808
அறுவாதம 2875
அபிமுகம 2981
அமபொனசெயதீப 3121
அரமபையர 3102
அரியகாடசியர் 2723
அழகலஙகாரதது 3121
அழறகடவுள் 2678
அறுவகைவிளங்கும சைவம் 3101
அனுசிதம 2751
,, 2617
ஆகரம 2894
ஆட்பாலவர் 2731
ஆதிமாணப
ஆநிபூமி 3128
ஆராயசசியில்லையாம 2731
ஆவகாழிகை 3005
இபக்கா 3102
இயகஙியார் 2536
உதரபகதனம 3110
உததமாகமம 2806
உத்தரீயம 3107
உரோமவலலி 3002
உற்பலிபபித்தல 3012
உற்பாதம 2533
எடுததுகாடடு 2732
எண்ணிலானடெயதும வேதா 3007
எரிவலஙகொளள 3138
எலலி (இரவு) 2605
ஏசறவு (வருததம்) 3152
ஏறறுபபனை (ஆண பனை) 2878
வது 2732
ஒடடியெசெயவது 2695
ஒளிவடடம 2641
ஒதிமெலலி 2731
ஓரை 3067
கஙகையின தொழுநது செமபொணிமவரை சலநதது எனன 3128
கஞ்சுகிகள 2608
கடி சூத்திரம 3109
கடைகால 2607
கணபஙகவியலபு (பத தாகொளளை) 2813
கணடிகை 3092
கணணுதலகருணெவ ளளம 3007
கணணினறைபயன் ஏகாணடார கள 2760
கதமாமவினெயுடமபு 2817
கரதத்தவிவு 2814
கருநியர 2532
கருணை கைதநதபடி 3016
கலியாணதிருநாள 3067
கவவை 2879
கழுததாரம 3112
கழுது 2576
கனிமிடம 2965
காளகணடா 2563
ராமரூபி(பசகோதரி) 2997
காருடனிஞசுவித்தகா 2960
கிடை (மறைசறிறவர் மறைபயிலும் மாட மூம குழுவும்) 3100
கினனரா 3102
குடகினமேல 2924
குமபிடடபயன 2920
குரதது 2536
குலம 3133
கூடனமாகசசஙகம 2742
கைதவம 2647
கைபபறறுதற குரிய பணபிறபழுதினற பொழுது 3134
மகதவன 2672
கொடுகசு 3109
கோடபால 2732
கோதிரம 3133
கோபம 2997
சாறறுகுழில 2747
மணபாட்டு 2987
,, 2989
சமாவரதனம 3082
சரி 3108
சலாலை 3002
சனனவீரம 3110
சாதிகள 2735
சாரிபுததன 2809
சிதசா 3102
சிலலிவாயா 2674
சிவநேசர் 2933
சுபாணி 2583
சதமிழ்மாருதம் 2547
சோமபியாபெருமான திருமகளார 2556
செபலியானசமயம் - (சமணம்; செயலே- அசோகு) 2645
சோதிக குறிகேமி யவ வழி 3152
டஞலிரதலசோ பானம 2926
தமனியபபீடம் 2650
தாலம 2881
திணணம் 3154
திரிணை 3113
திருஅடையாளமாலை 3114
திருகாபபுகாண 3080
,, 3081

திருகோலோகம் 3070
திருப்பெருமணம் 3104
திருமுகிலாகள் 3974
திருமுறை 2680
தீக்கனு 2533
துபபுரவு 2692
தெய்வகசுணடிகை மாலை 3112
தெய்வகற்பகபூஜை கொம்பன்னா 3120
தெருமுதார் 3152
நடைகசாவணம் 2968
நனனிமிதம 2540
நாட்டுமறைமுறை யொழுகசம் 3054
நாவினவாயமை 2976
நிதிபபெருகுகிழவன 2737
நிதிகசோமான 3079
நோகசிடவியிலாத 2636
பஞசவர்பெருமான 2553
பஞசவன 2548
பஞசாமாம பஞ்சய திறம (பழமபஞசுரய) 2908
படிபொருள் 2712
பட்டிகை 2713
பனிலிமெனனு நனனிதி 2999
பதமநிதது 2624
பருபதிபாருள 2704
பவமறவென னோ முண்ணுளாண்டவப பணபு 3142
பழய மணசோயில 3152
பாசுரம 2716
பாணடிமாதேவியார 2573
பாறமபபொருள 2715
பாவகாரிகள 2634
பிஞஞகனார் 3058
பீடகம 2874
பிறவிமருது 3021
பிறவியாறு 2744
புண்ணியததின் படை எழுசசி 2548
பூணனூறகோவை 3110
பூமபாகதா 3123
பூவிஞுள் 2943
பூழியன 2769
பேதிகத பாசபபிறப பினனெறி 2734
பேரணபிலவெள்ளம 2841
பேருணாவு 3154
பேரெலகின பேரஞா 3026
பொயமைவலலிருள 2728
பொரிசகடடி 3138
பொருளனறம படி 2823
பொதாசசுகுபபு டிகசவழி 3151
பொதமதவகை 2802
பொதியோ பெணனு மனன மெயசதிரு வாசகமணுமுதா 2986
மடடம 3113
மஞசனதமிசாழில 3088
மணசதினசாலய 3103
மதுரை 2559
மதுசாரி 3092
மநசாராதியனபாவக கிலேமுடடி 2958
மதிநூலவன 2611
மரமபறியவெளளத துணசாயபபாதி 3136
மாசறல 2828
மாசோடடம 2788
மாமம 3004
மாயிருஞாலமுயவழி 3145
மாரசணடேயர் 2638
மாறன 2678
மானியமா 2570
முசகுடை 2535
முடகாலமுயல 2861
முகதைவினபபயன் 2829
மூலபூரிததார் 3071
முளளிவாயகசுரை 2794
வடகயிலை 2924
வடதிசை (மேல) 2924
வடிகசுழை வலஞசுழிதெழுகதது வண்ணி 3091
யாழுதி 2576
வளவர்கோனபாவை யார் 2568
வசமபாகம 2661
வானவிலை 2994
விசாரம (புதசகோயில) 2816
விஞசையதிரத ஞதாழில 2586
விஞ்சையா ணடநதாலெதகிமி விஞ்சை 2458
விஞ்சைபிகை 3098
விருதது (சிவனிதாழில) 2597
விருபபமறகியாவா விடடயாதது 3139
விழுமய 2700
விறகிடகண்ட 2713
வெணணிறாகுரூசை சூடாரதவிணணலை 3093
வெளளிமலைமனனா டுளசதி மனனுக கொடி 3135
வெனசமழவிளகு களிறு 2812
வேதபாரகா 2863
வேளவிச செநதீ யில லுடன கொணடு போவார 3100
வைதிகசூளாமணி 2771

திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணத்தைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

திருவிடைவாய் :—இது சோழ நாட்டுப் பாடல பெற்ற பதிகளுள் ஒன்று. தஞ்சைச சிலா நனிலை தாலூசாவைச சேர்ந்தது. திருவாரூருக்கும் கீடாமகலத துகும இடையில உளள தெகாடாக்சேரி என்ற ரயில நிலையதிலிருந்து தெறகில 2 காழிகையளலில உளள பாண்டவாறு எனனும நதியின கரையில தெனபுறமுள்ளது. பாண்டவாறு எனபது காவிரியின பிரிவுகளாகிய நிளைகளுள் ஒனறு. இதற்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் பதிகம கிடைததளளது. இதிருபபதிகம முன அசபபடாத தனால் முன பதிபபுக்களில சேரகபபடவிலலே. அது முழுதும அதிருகோயில சுவ ரில் கல்வெட்டுச் செதுகபபட்டிருததலால ஆராயசசியாளாகள் அதைக கணடுபிடிதது எடுதது எழுதி வெளியிடடபடி இபபோதுளள தேவாரப பதிபபுகளிற சேரகபபட் டுள்ளது. " பாதாளீசரமும பாடி முன்னணிந்த பதி பிறவும் பணிந்து போற்றி " (2794) எனறதனுள பதிபிறவும் என்ற பகுதி இபபதிகமினே உளளிட்டுக குறிகக லாம் என்று சில அனபாகள கருதுகினறனர். இபபதிகம " மறியார கரத்தெதை " எனற தொடஙகுகிறது. 11-ம திருமுறை கேதாதிர வெணபா-(7) " தென விடை வாய " என்றது இபபதி.

கல் வெட்டுகளிற் கண்ட சரித ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்கள் :— [இவை விதவான-திரு. M. இராஜமாணிகம பிளளை, M O. L.,L. T., அவர்கள் அன் புடன் அனுபபிய குறிபபுகளுட கணடவை.] திருஞானசமபந்த நாயனர் வரலாறு பற்றிய கலவெட்டுகள் இல்லை ; அவர்பெயராற பிறகாலச சோழர் சாலத்தில மடஙகள, தோட்டங்கள முதலியவை வழஙகி வநதன என்பதும, சில தானங்கள் விடபபட்டன எனபதும தெரியவருகினறன. (1) சோழியில "ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமாளிகையில தமிழ் வியசர் கணடு, யுகேசுவரில் திருக்கைக்கோட்டியில எழுந தருளியிருககிற முறைகள திருகக பபு நீககி அழிவுளளன எழுநதருளவிதமும, திரு முறைகள பூசிதமும இருகைகக இவவூர இறையிலியாக விடட நிலம....." எனபது II குலோதஙகன - 1-ம் ஆட்சியாணடுக கலவெட்டு (381 - 1918) ;—(2) அம மன்னரது 10-வது ஆட்சியாணடு :—" திருஞான சமபநதருககுப பால் போனகத் திறகு நிலம் விடபபடட து " (374 of 1918) ;—(3) அம மனனர 12-வது ஆட்சி யாண்டு :—ஆளுடைய பிள்ளையார கோயிலில எழுநதருளுவிதத மங்கையர்க்கரசி நாசசியாருககு நிவேதனததுககு வீரசோழ கலவூரில நிலம விடப்பட்டது (375 of 1918) [குறிப்பு : இநத இரணடாம குலோதஙகாதாம அகபாயா எனற மனனர என்றும; சேகழிவார்பெருமான காலத்தவர எனறும அறியபபடுபவர்] ;—(4) II இராஜாதிராஜன - ஆட்சி 11-வது ஆணடு - ஆளுடைய பிளளையார கரியமுதுக்குப் பயறு கொடுக்க நிலம விடபபட்டது (379 of 1918) ;—(5) III குலோதஙகர் - ஆட்சி 6-வது ஆணடு - இராஜ விசசாதாரி எனபவள ஆளுடைய பிளளையாரை (புதி தாக) எழுநதருளச செய்தாள (361 of 1918) ;—(6) குரத்தி ஓட (திருஞான சம் பந்தா புராணம 639=2536) குரததியா - சமணப பெண்துறவிகள ; இவாகளுககுத தனி மடம உண்டு. I பராநதகன காலததில விளாப்பாககத்தில குரததியர் மடம இருந்தது. அதன் தலைவியார பத்தினிக் குரத்தியடிகள் என்பவர் (53 - 1900) ; வெடிவில் இருநத மடததில 400 பேருககு மேறபட்ட குரததியர இருநதனர் (S. S. I.

III - 92) ;—(7) போதிமங்கை - பூதமங்கலம் - இவ்வூரில் கி. பி. 450-ல் புத்த தந்தா இதத வேணுதாச விகாரதஹில் தஹபிநருது "விநய விநிதசயம்" என்னும் நூலை எழுதினர் (Prof. K. A N. Sastry's cholas - vol. I - p. 128) ;—(8) திருவோத்தூர் (ஆணபனே . பெண்பனே ஆகிய பதி):—இவ்வூரைச் சுறறிப பல சமணா ரொமங்கள் இன்றும் இருகஹின்றன ;—(9) ஏகம்பத்தில் திருமடம் (புரா - பாட்டு 998 = 2896) - அரசாளில் ஏகமபதத்தில் காபாலிக மடம் இருந்தது என்ற உணமையை மகேந்திர வர்மன (A. D. 600—630) எழுதிய மத்தவிலாச பிரகசனம் என்னும நூலைக்கொண்டு அறியலாம்.

இவற்றுற் பெறப்பட்ட தோகைப பொருளாவன:—சேகஹிழார் பெருமானது காலத்திலேயும அதனேயடுத்தம இருநாயனரது பெயாகளுள் திருஞான சமபநதர், ஆருடைய பிளனேயார், தமிழ விரகர் முதலிய பல பெயாகள் வழகதஹில இருந்தன. இவருகருத் தனிக கோயிலகள் அமைகபபட்டு அவறறுள் நெறபபாகிய வழிபாடுகள நிகழநதன ; பால போனகம, பயறடன சமைத்த கறியமுது முதலியவை நிவே திக்கபபட்டன ; இவா கோயிலினுள் இவாபால தலியனபு பூணட மஙகையாகரசி யமமையாரையும் எழுநதருளுவித்து வழிபட்டனர். இவரது திருமுறைகளும் வழி படப்பட்டன. * * *

சமணப் பெணதுறவிகள் குரததியர் எனபபட்டனா அவர்கள் பெருங் கூட்ட மாகத் தனி மடங்களில இருநதனா. * * * புத்தர், நாயனரிடம வாதகருகப் போதி மஙகையில வநத சாலததருகு முன்பே புததர்களது வனமைபெறற (விகாரம் எனப்படும) கோயிலும புதத கூட்டமும இருநதன. * * * திருவோதனரிலும அதனேச சுறறிலும் ஆணபனே - பெண்பனேயாகிய அற்புதம் நிகழவதற்குக் காரண ராகவிருந்த சமணர் கூட்டம வலிமை பெறறிருந்தது. இனறும அஙகுப பல கிராமங களில சமணர் உள்ளனா. * * * காஞசிபுரதஹில சைவர்கள் தஙகும மடஙகள் பல இருநதன. அவற்றுள் ஒன்றில பிளனேயா தங்கினா—எனனும் சில செயதிகளேயாம்.

உ

சிவமயம்

ஆளுடைய பிள்ளையார் புராண உரைப் பதிப்பு

நிறைவு விழா

ஆச்சாபுரம்

இவ்விழா ஆச்சாபுரம் என்னும் திருகலூர்ப பெருமணத்தில் 1—6—1950 (விக்ருதிஆடி வைகாசிமீ 19உ) வியாழக்கிழமையன்று சிறப்பாய நடந்தேறியது. தருமபுர ஆதீனத்துக்குச் சொந்தமான அத் திருநகோயிலில் ஷே ஆதீன மகாசந்நிதானங்களின அருளாணையின ஆதரவுபபடி இவ்விழா நிறைவெயதியது. அதிகாலையில திருஞானசமபநதப பிள்ளையாருக்கும தேவியாருகும மகாபிஷேகம மகாலகாரம மகாதீபாராதனை நிகழ்நதன, அதபோழ்து புராண உரைப பிரதிகளை நாயனாது திருவடியிற் சார்தது வழிபாடு நிறைவாயிறறு. அதனபின பாலசமபநதா உரசலமூர்த்தியைச் சிவிகையில மகாலகாரதுடன எழுந்தருளுவித்து யானை சாமரை முதலிய சகல விருதுகளுடன திருவெணணீறறு மடமமை சகதிதிரந்து எழுநதருளுவித்த வழிபாடு நிகழ்ந்து எல்லாருக்கும திருவெணணீறறும அருட்பிரசாதங்களும வழங்கபபட்டன. பின்பு சிவிகையில திருஞான சமபநதபபெருமானா - திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும, திருமூருக நாயனாரும, திருநீலகண்ட நாயனாரும உடன தொடாந்து வர, இரதத்தில திருவீதி எழுந்தருளினார். புராண உரைச சுவடிகளை சிவ்யாலயதிருந்தத்துடன, ஆதீன கர்த்தர் அவாகள இதற்கென்று வரவழைத்திருந்த யானைமீது எழுநதருளுவித்து ஷே திருமுறைகளோடு, சேகழிஞர மரபிலவந்த ஒரு கலலன்பா தாங்கிவரவும, பினனர இருந்து ஒரு அனபா சாமரை யிரட்டி வரவும சகல திருவீதி வலமவரும் ஆனநதக காட்சி நிகழ்நதது. அதகாலம முதலேனிற பருவமா யிருந்தும அனறு முழுமை சூரியன தனது கடுகதிர்களை வெளிக காட்டாது மறைத்ததும வானத்தில மேகங்கள சூழ்ந்து நணடுளி தூற்றி மருதமாருதம் வீசிக குளிராச்சி செயதுவாக இருந்த நிலைகள தெயவத் திருவருட் கடையாளமாய விளங்கின சிதமபரம தேவார ஆசிரியா - திரு. S. இராம விங்க ஓதுவார் அவர்களும, அணணாமலைப பலகலைக கழக இசையாசிரியர் தேவாரம-திரு. சுபபிரமணிய முதலியார் அவாகளும, சீகாழித் தேவார ஆசிரியருப, தருமபுர ஆதீன ஓதுவா மூர்த்திகளும, சிதமபரம் சீகாழிப பாடசாலைஞளின மாணவ மாணவிகளும், கோயமுதனாச சேகழிஞர தேவாரப பள்ளிக்கூட மாணவர்களுமாகச சேர்ந்து பெருந திரளாகக கூடிய திருகூட்டம சைவத தெயவத திருமுறை முழக்கம செய்து நகாவலதனைச சிறபபித்தது அங்ஙனும திருவீதியில உபசரிபபுகளை நிகழ்நதன. நகாவலச் சிறபபினை யாவரும எனறும கணடு களிசசுமபடி சிதமபரம சி ப தேவார பாடசாலை அதிபா திரு. சினனையா முதலியார் அவாகள படஙகள (போட்டோ) எடுத்து உதவினர். சீகாழி சிதமபரம முதலிய பல பதிகளினினறும அடியவாகளும பெரிய மிராசுதார்களும் திரளாகக் கூடிவந்து வழிபாட்டிலும் நகர்வலத்திலும் கலந்து சிறப்பித்தனர். வந்தவர்களெலலாம் விழாவின முனனே நாளும, விழாவில முபபோதும, பின்னனும உறையுள், உணவு முதலிய எல்லா வசதிகளையும் ஆச்சாபுரம மிராசுதாரும, பஞ்சாயத்துத் தலைவரும், கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவரும, அட்வொகேட்டுமாகிய உயா

சைவத்திருவாளர் S. முருகேச முதலியார், B.A., B.L., அவர்கள் மனமுவந்து செய்து உதவினர். கோயிலில் நடைபெறும் சிறப்புக்களையும், சுகாவலதினை வைபவத்தையும், மாலையில் பாராட்டற கூட்ட அமைப்புகளையும், ஆதீனச் சாரபில் வைத்தீசுவரன் கோயில கட்டளைவிசாரணை ஸ்ரீமத். சோமசுந்தர தமபிரான் சுவாமிகளும், ஆசசாபுரம் கோயில்விசாரணை திரு. வைத்தியலிங்கம பிள்ளை அவாகளும் நேரில கணகாணித்து எவ்விதக குறைவுமிலலாமல இயற்றுவித்தனர். பாராட்டற கூட்டம திருகோயிலின முன், வடகிழக்கே உள்ள ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தர மடகத்திற்காக வருகுகப்பட்ட இடத்தில் அமைத்த புதிய அலங்காரக கொட்டகையில மாலை 4½ மணிக்குத தொடங்கிறது. அங்கே ஸ்ரீ பாலசமபகதமூர்த்திகள நாயனமார மூவருடன வெளிப்பட எழுந்தருளியிருந்தனர். ஸ்ரீ சோமசுந்தர தமபிரான சுவாமிகள தலைமைதாங்கி முன்னுரை, அணிந்துரை, முடிபபுரைகளை சிறபபாக வருத்தருளினர். ஒதுவார மூர்த்திகள் தேவார பாராயணம செயதனர். சீகாழிக கலவிக கழகத்தார அசசிட்ட விருவேற்புரையைச் சீகாழி மிராசுதாரும் அனபருமாகிய திரு சொ. சீனிவாச முதலியார அவாகள் வாசித்தனர். தருமையாதீனப புலவர ஆரணி வித்வான · திரு. முத்த. சு. மாணிக்க வாசக முதலியார அவாகள் உரையாசிரியருக்கு வாழத்துப பாமாலை நவமணிமாலையாகப பாடி வாசித்தளித்தனர். சீகாழிப பெருள்ளக கிழார திரு. S. சீனிவாச முதலியார அவர்களும், திரு. திடிசைக்கிழார - A. சிதமபரஞர அவாகளும், சிதமபரம தேவார பாடசாலை அதிபர திரு. சினனையா முதலியார அவாகளும, சிதமபரம பாடசாலைத தேவார ஆசிரியர ஸ்ரீமத். S. இராமலிங்க ஓதுவார மூர்த்திகளும உரையாசிரியரையும் உரையெகளையும பறறிப பாராட்டிப பேசினாகள். உரையாசிரியர உரைநிறைவு பற்றித் திருவருளால தமகருக இடைதத பேற்றினைப பறறிப பேசினர். தருமை ஆதீன மகா சந்நிதானங்களின் ஆசியும் திருவருட பிரசாதகளும உரையாசிரியருகுத தம்பிரான் சுவாமிகளால் வழங்கப்பட்டன இரவு 8 மணி அளவில மகுல வாழத்துடன் சபை நிறைவாயிறறு. அதன்மேல திருகல்யாண விழாவும், காவலரும் நிகழாதன. அதிகாலை 5 மணியளவில மூன்று நாயனமாாகளுடன் திருஞானசமபகத நாயனர் திருமணக கோலதுடன காதலியைக கைபபறறிக்கொண்டு சிவச்சோதியுட் கலகரும் அருட்காட்சி நிகழாததனை அனபாகள யாவரும் கணடு தொழுது பெரும் பேறு பெறறனர்.

திருவிழாவை ஆடியூரமான ஆணை தந்த அருளிய தருமை ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானங்களுக்கும, உடனிருந்து கடத்திக்கொடுத்த ஸ்ரீமத சோமசுந்தர தமபிரான் சுவாமிகளுகும், கட்டளைவிசாரணை திரு. வைத்தியலிங்கம பிளளை அவாகளுக்கும, வரவேற்புத தலைவராக நினறு உபசரணை செயத ஆசசாபுரம திரு. S. முருகேச முதலியார், B.A., B L, அவாகளுகும, படங்கள எடுத்து உதவிய சிதமபரம தேவார பாடசாலை அதிபர் திரு. சினனையா முதலியார அவாகளுகும, தேவார ஆசிரியர் மாணவ மாணவிகளுக்கும், வாழத்துப பாமாலையும வரவேறபுரையும் பாராட்டுரைகளும வழஙகிய எல்லாப் புலவர்களுகும், மறறும மனமொழி மெய்களால இவ்விழா சிறபபுற நிகழச் செய்து ஊக்கமளித்த எல்லாப பெருமகளுக்கும உரையாசிரியரால வணக்கமும் நன்றியும் செலுத்தப்பட்டது.

இவ்வளவும் உணணின் றியகியருளிய இறைவர் திருவருளுகும் திருஞான சம்பந்த நாயனாது திருவடித தாமரைகளுகும் எனது வணககத்தைச் செலுத்து கினறேன். ஒன்றுக்கும் பறறுத நாயினேனையும் தனது பேரருட் பெருக் தொண்டர் சரித்திரத்தின் உரை எழுதி வெளியிடவும் சிவபெருமான் தணணருள் சுரந்தருளினர்.

இப் பெரும்பணி தொடங்கி இப்போது 15 ஆண்டுகள் சென்றன. யாக்கை நிலையாமை என்ற நீதிநூற பகுதி எப்போதும் நினைவில் வருகின்றது. ஆயினும் இப்புராணத்துள் எஞ்சிய பகுதிகளையும் விரைவில் அச்சிபற்றவும் புராண உரையினை முழுதும் கண்டு பெருவிழாச செயது வணங்கும் பெரும பேற்றினைப பெறவும் ஆயுளும் அறிவும் ஆற்றலும் அடியேனுக்கு அருளுவார எனறே நம்பி இறைஞறி அவரது பொன்னார் திருவடிகளின் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றேன.

"அருளா தொழிக்தா லடியேனே யஞ்சே லெனபா ராரிங்குப்
பொருளா வெனனைப புகுதாணட பொனனே பொனனம் பலக்கூத்தா"

"நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய நானே விதறகு நாயகமே"

கோவை
சேக்கிழார் நிலையம்
1-6-1950

அடியார்க்கடியேன்,
C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்
பதிப்பு - உரையாசிரியன

ஓ

சிவமயம்

ஆச்சாபுரத்தில்
பெரிய புராணத்துள் ஆளுடைய பிள்ளையார் புராண விரிவுரை அரங்கேற்று விழா

திருநின்ற செம்மைபெற்ற பன்னிரண்டாம் திருமுறையான
பெரியபுராண விரிவுரையாளர் - உயர்சைவத திருவாளர் -

சிவக்கவிமணி-கோயம்புத்தூர் - C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B A , அவர்கட்கு

திருகல்லூர்ப்பெருமணம் எனனும ஆச்சாபுரதனிடதது
பெரியபுராண விரிவுரை அரஙகேற்றதது அனபால் அளிதத

வரவேற்பு உரை

சேக்கிழார் மரபிலுதித்த பேரியீர்!

உஙகள் வரவு கலவரவாகுக ; அன்பாகளாகிய நாங்கள் தாயவரவை எதிர்பார்த திருகரும் பறவைப பாபபேபோவு உமது வரவை எதிர்பாரதிருகலிரேமம

சிவநேசச் செல்வரே!

தஙகள பனனிரணடாம் திருமுறையின் விரிவுரையையும், ஆராய்ச்சியையும், நுட்பமான பொருள் விளக்கதையும் காணுமபோதமம எஙகளுககு உணடாகும் மகிழசசி தங்களுக காணவேண்டுமெ எனனும பறறை உணடாகியது. அதன பயனே இபபொழுது அடைந்ததனால் நாங்கள மிகவும மேன்மை பெறறவர் ஆகின்றோம. ஆகையால் தங்களை மனமகிழவோடு வரவேறகிறோம.

ஆங்கில அறிஞரே!

தாங்கள் தமிழ்ககல்வியோடு ஆங்கிலமும கறறு வலல வழகறிஞராதலால தங்கள் பெரியபுராண விரிவுரை பல வகையிலும் உலக இயலபோடு பொருநதி விளஙகு கின்றது கண்டுகளிதத களிபபால் தஙகளை ஒருமுறை இருமுறை மமமுறையாக வரவேறகினறோம், வருக! வருக!! வருக!!!

தமிழ் கற்றறிந்த வித்தார கவிஞரே!

தமிழ்ப் புலவாகள நூலை விளகமாக விரிதது உரை செயயவும பேசவும் வல்ல வர் விததார கவிஞர் என்பர். அதறகு உதாரணமாகத் தாஙகள் விளஙகுதல் கணடு வியகத காஙகள தங்களை வித்தார கவிஞரே என அழைக்கினறோம. வித்தார கவிஞரே வருக!

சன்மார்க்கத் தலைவரே!

தங்கள் ஒழுககமும் சிவபெருமானிடததும சிவனடியவர்களிடததும பதிநத தங்கள் உள்ளமும உணமை அன்பும் வாயமையும சிவததொணடும இனசொலலும் இனமுகமும கண்டோ ரியக்கும நிலையில உள்ளன. தாங்கள நோயறற வாழவும குறைவறற செல்வமும சிவஞானமும் பெறறத தமிழநாட்டுத் தாயான காவிரி மணலைவிட பன்மஞ் வாழநதிருகுமபடி அம்மையை இடப்பால கொணட ஆனந்த நடராசரை வேணடுகின்றோம்.

சீர்காழி
1-6-50

இஙனம்,
காழிக் கல்விக் கழகத்தார்

II

கோவை - சிவக்கவிமணி-சைவத்திரு - C. K. சுப்பிரமண்ய முதலியார் அவர்கள்

ஆசசார்யாளபுரதகில

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தபுரீத்திகள் புராணவுரைப் பதிப்பு நிறைவு விழாவில்

அனபுமிகருப பாடிய

வாழ்த்துப்பாமாலை

உலகமெலா மினபோங்கி யிடாநீங்கி யுயாநதிசழ்க தவகக முனஞட்
பலகவிக்கு மிலகணமாப பாகலியசசேக ஞிழாருளும பனனி ரணடா
யிலகருளின வடிவான திருமுறைகருப பேருரையை யியறறி நமமை
மலசரும மாயைகடக் தலவருளி னுறையவைதத வளளல வாழ்க. (க)

சேக்ஞிழா கோதகிரத்தச செழுநதமிழபபா வலனுமுற ஞிறக்து கினரேருன்
சேகஞிழான் மலரடிககே ஞிநதனையை யிடமாகஞித திருவைப பெறரேருன
சேகஞிழா ரிவலிருப தாறறுமுண டினிலிருகக சேயா வாதே
சேக்ஞிழா பெயருளரா ளெலாமவினகருவ கலிமணியாஞ் ஞெனே வாழக (உ)

பெரியபுரா ணமவடிவாற பெரியபுரா ணமமெனயாம பேணிப போறறிப
பிரியபுகன றுவககவுரை பதினெயாண டாவெழுதிய பிறங்கச செய்த
கரியமல மறுவிததக கருணையுருப பெருமானசோக கழலின பே ங்க
உரியபரம் பரைககொடைகய யுலகுபெற வருளவளளா லுவநது வாழக. (ங)

பணடுதிருச் ஞிறறம் பலபபுலவர் போதனெயும பாகக ளுக்கற
கணடுஞிக ராபபடுங ஙநதா மிபபுலவா சருணை நோளபும
தொணடுசிவ னடிகளாறறுக தமிழசசைவா பழநதவமும தொடாபு கொணடுள்
வணடுரியா ஜீதபபே ராளநத மொடுவடிவாய வநதாய வாஜக. (ச)

பாவலனே வாழகசிவ பத்திமையாய வாழகதமிழ்ப பணபு மிகக
காவலனே வாழ்கவுல காவலனே வாழ்கபெயா ளாடத தோற்றரு
சேவலனே வாழ்கவுரை செய்வகையா லழைக்குமிடரு சென்று நோகுகும
பூவலனே வாழகனெப போல்வாரார்? புலனடகளும புலவா வாழக. (ஞ)

புவிகாடும் புகழ்வளர்க்த புலவோசென னெறிவிளகஞிப புதித வாழ்வை
யவிகாடும் வாளுேர்க்கும அரியதென வுலகவர்க்கிங் களித்த வளளால்
அவிநாசிக் கருணும்பா மலரடிகருத தமிழமாலை யணிநத சீரா
கவிநாடும பெயர்ச்சுப்ர மண்யனெனும் முதலோனே கலினறு வாழக. (சு)

தில்லைகர்ப பொனமனறிற பெரியபுரா ணதநிருநூல் செமமை யோர்வா
எல்லையிலா திருகவரத கேற்றியதொல் பெருகாட்சி யிநநாள யாராகும
சொல்லிலெவெல் லிடைகருமுயர் தவப்பயனேச் சிவனருளாற் ருெடாநது வாய்க்க
கலலினின தரியபெருரு செயலன்ரே காரணம? மெயரு ஞானி வாழ்க. (எ)

ஆண்டுதொறும் பெருககோவைத தமிழச்சகைத தெழிலகதிதே ஆசான் பூசை
வேண்டுவகை புராணவர லாற்றுவிரி வுரையோடு மேவி யாற்றிப

பூண்டுநிகழ் சைவத்தொண் டனவுகடந் தியற்றுபெரும் புலவர் வாழ்க
ஆண்டுவிழி நிதைப்பிக்குங் கண்டிகைவெண் ணீற்றழகர் அலங்கி வாழ்க. (அ)

வாழ்கவள நிறைகோவை வாழ்கசேக் கிழாமரபு வாழ்க சைவம்
வாழ்கதொண்டை மண்டலமே ளாளர்முத லியர்குடிகள் வாழ்க தொன்னூல்
வாழ்கவலிக தோன்கந்த சாமிநம்பி சுபரமண்ய வள்ளல் வாழ்க
வாழ்கபசு வீழ்கமழை வளம்பலகி உலகமெலாம் வாழ்க வாழ்க. (கூ)

தருமபுர ஆதீனப் புலவர்,
ஆச்சார்யார்கள்புரம் 1-6-1950 } காமக்கூர்-வித்வான் - முத்து. சு. மாணிக்கவாசக முதலியார்,
தலைமைத தமிழாசிரியர், போர்டு உயர்பள்ளி,
ஆரணி (வடார்க்காடு).

III

"தினசரி" – 5-6-'50

கேரளை-சிவக்கவிமணி வக்கீல் - ஸ்ரீ சி. கே. சுபபிரமணிய முதலியார் இயற்றிய பெரியபுராணதத்திலுள்ள திருஞானசம்பந்தர புராணம் விரிவுரை அரங்கேற்ற விழா; நேற்று ஆச்சான்புரத்தில் தருமபுரம் ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான வேளூர் தேவஸ்தானம் விசாரிணை கட்டளை ஸ்ரீ. சோமசுந்தரத் தம்பிரான் தலைமையில் நடைபெற்றது.

காலை 9 மணிக்கு ஸ்ரீ. திருஞான சம்பந்தர் புராண விரிவுரையை யானையின்மீது நன்கு அலங்காரம் செய்து வைத்துச் சிதம்பரம், சீர்காழி, திருவாரூர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்துள்ள பிரபல தேவார ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் தேவார பாராயணம் செய்ய நகர்வலம வந்தது. சிவக்கவிமணி ஸ்ரீ. முதலியார் தான் இயற்றிய பெரிய புராண விரிவுரை நூணுக்கங்களையும், திருவருட்டுணை எனபதைபபறறியும் விரிவாகப பேசினார். அணணாமலை சாவகலாசாலைத் தமிழ் விரிவுரையாளா ஸ்ரீ. ஜி. சுபரமணியம் பிள்ளை "ஞானக்கண" என்பதைப பறறிப பேசினர், சீர்காழி ஸ்ரீ. சினிவாச முதலியார், அடிசை ஸ்ரீ. சிதம்பரனர், ஆரணி, தமிழ் பணடிட் ஸ்ரீ. மாணிக்கவாசக முதலியார், சிதம்பரம் தேவார பாடசாலை அதிபர் ஸ்ரீ. சின்னையா முதலியார், ஸ்ரீ. ராமலிங்க ஒதுவா மூர்த்தி ஆகியோர்கள் சிவக்கவிமணி ஸ்ரீ. சி. கே. சுபரமணிய முதலியாரின் நிறமைகளைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

சீர்காழி கல்விக் கழகதனின் சார்பில் ஸ்ரீ. சொ. சினிவாச முதலியார், சிவக்கவிமணிக்கு ஓர் வரவேறபுப பதநிரம் வாசித்துக் கொடுதாரா.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரிய புராணம்

என்னும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

இரண்டாங் காண்டம்

ஆருவது

வம்பறு வரிவண்டுச் சருக்கம்-II

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்பறு வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியேன் ;
ஏயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன் ;
நம்பிரான் மூருமூல னடியார்க்கு மடியேன் ;
நாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கர்க்கு மடியேன் ;
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே ;
ஞூற ஞூறி லம்மானுக் காளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

28. திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம்

தோடர்ச்சி

அணங்கமர் யாழ்மூரித் தாணபனே பெணபனே யாகியமண
கணங்கழு வேற்றிக் கருவிடங் தீர்தத்க் கதவடைத்தப்
பிணங்கலே தீரெதி ரோடஞ் செலுத்தின வெணபிறையோ
டிணங்கிய மாடச் சிரபுரத் தான்ற னிருதமிழே. —(59)

காரண சணபொழிற் காழிக சவஞ்சி தீபலலூர்ச
சீரண சணிகற பெருமணங் தனணிற சிவபுரத்த
வாரண் சணிகொணகை மாதொடும புகுகுறம் போதுவாதா
ஆரண் கொழிதனா பெறறதல லாலவ வருமபதமே —(60)

—ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி - நம்பியாண்டார் நம்பி.

பிறவியெனும் பொலலாப பெருங்கடலே நீநத்த
திறவியெனுங் தோணேணி கண்டா—நிறையுலகிற்
பொனமாலே மாபண புனறகாழிச சமபந்தன்
றன்மாலே ஞானத் தமிழ் —(11)

—ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக் கோவை - ஷே.

ஓடஞ் சிவிகை யுலவாக கிழியடைக்கப
பாடல பெனதாளம பாலெகியதல—ஏடெ திரவெப
பெனபுக குயிர்கொடுத்த லீங்கிவைதா மோகருபுகழத்
தென்புகலி வேந்தன செயல”

—திருக்களிற்றுப்படியார். - (70)

* * * * *

புராணம் (தோடர்ச்சி)

[மங்கையர்க்கரசி யமமையாரும குலசிறை நாயனாரும விடுத்த விணணபத்தக் கிணங்கி, ஆளுடைய பிளளையார் சமண சமய நிராகரிபபும் சைவ ஆகமும கருதித திருமறைகாட்டி னினறும பாண்டி நாட்டுக்குத திருவருள வழியே எழுந்தருளி வரு தினறார். அபபோது சமணர்கு மேல வரும கெடுதியைக குறிகரும தீக்களுக்களரும தனனிமித்தங்களும் நிகழ்ததன.]

2531. பீலியுந் தடுகரும பாயும பிடித்தகை வழுவி வீழக
கால்களுந் தடுமா றுடிக், கண்களு மிடமே யாடி,
மேல்வரு மழிவுக் காக வேறுகா ரணமுங் காணூர்
மாலுழந் தழிவு கேட்டு மயங்கின ரமண செல்லாம். சூசுஉ

(இ - ள்) ; பீலியும்...வீழ - மயிரபீலிக் கற்றையும, தடுக்கும், பாயும அவற றைப பிடித்த கைப்பிடி முதலியவறறினறும தாமே கழுவி வீழவும் ; கால்களும் -

கால்களும் தடுமாற்றத்தை யடைாது தள்ளாடியும் ; கண்களும் இடமே யாடி - கண்கள் இடப்பக்கத்தே திடித்தும் ; அமணா எல்லாம் - அமணர்களெல்லாம் ; மேல் வரும்...காணர் - இவற்றுல அறிவிக்கப்படுமாறு பினனல் உறுதியாகத் தமகு வரும் அழிவுக்கு வேறு காரணம் ஒன்றும் தோன்றுதவர்களாகி; மயங்கினர் - மயங்கினர்கள்.

(வி - ரை). பீலி - தடுக்கு - பாய் - பீலிகளதறைகளைப் பிடித்தலும், தடுக்கினை இடுக்குதலும், பாயினை உடுத்தலும சமணர் வழகுக்கள் ; பிடித்த கையினின்றும் பீலி வழுவி வீழ்ந்தது ; தடுக்கு இடுகிய இடதினின்றும வழுவிறறு ; உடுத்த இடையினின்றும் பாய் வழுவிறறு.

பீலி பிடித்த கை - எனறதனுல ஏனையவறறின் இடங்கள் ஏறபுழிக் கோடல் பறறிக கொள்ளபட்டன.

கால்களும் தடுமாறுடிக் கண்களும் இடமேயாடி - கால்கள பின்னித தடுமாறுதலும, (ஆணமக்களுக்கு) மகளுக்கு இடக்கண அடிதத்லும தன்னிமிததகள் என்பா ; கால் தடுமாறுதல் உடலில உயிரச்சதி குறைதலால வருவது ; இஃது ஆகாது ; ஆணமக்களுகு இடகணணும பெணகளுகு வலகணணும் திடித்தலும ஆகர என்பா ஆணமகளஉடலில வலபபாகம வலுதது ஆணபாகமெனறும இடப்பகம் அதததைய வலினறிப பெணபாகமெனறும கூறுவர். கண திடிததல் உயிரச்சதியின் குறைவு காட்டுதலால முனனரே வலிகுறைநத பகுதி மேலும் சதநி குறைய அழிவு காட்டும எனபதாட ; இவவாறே இராமன கதையிலுள பன்னசாலையில் இராவணன் வருமுன சீதைகு வலதுதிடிததெனறும், அசோகவனததில இடம் திடிததெனறும் வரும கூறறுகளின கருததும் காணக ;

கால்களும் - உம்மை உடலததாகி நிகரும வலுதத்னமை கொண்ட கால்களும் என்று சிறபபுமமை.

இடமே யாடி - தீமை அறிவிகுமாறு தொடாதது மாறின்றி இடதுபக்கமே என்று ஏகாரம் பிரிகிலை. கண் ஆடுதல் - திடிததல.

மேல்வரும் அழிவு - நிமிததஙகள அறிவிகின்றபடி உறுதியாய் வருமென்றறிந்து கொண்ட அழிவு ;

வேறு காரணமும் காணர் - காரணம் - நிமிததஙகளும அவறறும்தொரியபபடும் அழிவும் வருதறகு உரிய காரணம் : வேறு - நிமிததஙகளுகு, அழிவு காட்டுதலின் பொருட்டு நிகழ்வது தவிர, வேறு நோய முதலிய காரணங்கள ; காரணங்காணுதல் - அதறகு மாறறுதறேதுதலின பொருட்டேயாகலின காரணம் - மாற்று என்றே பொருள் கொண்டனர் முன உரைகாரர் :

மாலுழத்தல் - அறிவு நிலை தடுமாறுதல. உழந்து - மால்உழந்து - உழதலால் : அறிவுகெட்டு மயங்கினர் - இபபாட்டிற கூறியவை உடற்பறக கருவிகளின் நிகழ்வன. முன்பாட்டிற கூறியவை வெளியிற காண்பன. மேலவரும் பாட்டில் அகதறணஙகளின மாறுபாட்டால நிகழவனவறறைக கூறும முறையும காணக. 633

2532. கதியர் தம்மிற் ரூமே சனன்றெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவர் றமணர் தம்மின் மாறுகொண் டேறு செய்ய
முந்தைய வுரையிற கொண்ட பொறைமுத லவையும் விட்டுச்
சிந்தையிற் சேற்ற முன்னுந் தீக்குணந் தலைநின் ரூர்கள். கூடச

(இ - ள்) கந்தியர்...கொள்ள - சமணத் தவபபெணகள் தம்மூள் தாங்களே னெத்த எழுகின்ற கலகஙகளைச் செயயவும் ; வந்தவாறு...ஊறுசெய்ய - சேர்ந்தபடி

அமண முனிவர்களும் தம்முள் மாறுபட்டுகொண்டு ஒருவாக்கொருவர் ஊறுசெய்யவும் ; முந்தைய...விட்டு - தமகள் முந்தைய நூல்களின் விதிதபடி தாம் தாம் மேற்கொண்ட பொறை முதலாகிய அவறறையும் கைவிட்டு ; சித்தையில்...தலை நின்றார்கள் - மனத்தில் நினம முதலாகிய தீக்குணக்களிற் சிறதது நின்றார்கள்.

(வி - ரை) கந்தியர் - சமணததவ மகளிர ; ஆரியாகணேகள் எனபது மரபு. கணவனுள்ளபோதே அறவு பூணபோர ; கலாம் - கலகம :

நம்மில் தாமே கனன்றெழ கலாங்கள் கொள்ள என்றும், நம்மில் மாறு கொண்டு ஊறுசெய்ய - எனறும, முறையே தவமகளிரும் முனிவரும தததமக்குள் தாமே கலகமிட்டுத் தன்புறுதநிக கொளளுதல கூறபபட்டது : பெண ஆண் என்ற இருபாலாரும கலாய்தல கூறியதும காண்க. தம்முடன மாறுபட்டார் பிறர் வந்து கலாம் வினைதலே இயல்பாம் ; அதனனம மாறுபடாது ஒரு தெறிப்பட்ட குழுவினா தமக்குள் கலாம் கொள்ளுதல இயலபு விரோதம ; இதனனம் வேறு காரணமின்றி நிகழ்தலின் இவை அழிவு முன காட்டுதல் காரணமாக நிகழும் (உறபாதம்) தன்னிமித்தமாயின. கந்தியர்களை-முறகூறினா பயிறசியானனறி இயறகையாணும் மகளிர பொறையுடையாராதல் வேணடும எனற சிறபபு பறறி :

வந்தவாறு - கோதத கோந்தபடி ; ஒழுங்கும முறையுமினறி ; அந்தவாறு என்று கொணடு முன்கூறிய அமமகளிர கலாதகொணடது போலவே என்றுரைப்பாரு முண்டு.

அமணர் - அமண முனிவர்களாகிய குருமாரும் பிறரும் : இதகுக் கூறியது ஆண்மக்களை ;

ஊறுசெய்ய - தமக்குள் ஊறபாடு - தனபம - செயய ; பொறை விடுதலோடு இம்சை செய்யாவிரதமும் விட்டார் என்பது :

முந்தைய உரையிற் கொண்ட பொறை முதலவையும் - முந்தைய உரையில் - தமது பழ நூலகளின் விதியினால ; உரைபபடி ; கொண்ட - மேற்கொணடிருநத ; முதலவை - முதன்மையானவை ; பொறையினையும அதுபோனற நறகுணங்களையும் முதலாவதாக மேறகொள்ள வேண்டுமெனபது சமணர்களின் பழைய நூல்களில் கூறப படுவன ; அவையும் - உமமை உயாவு சிறபபு ;

சேற்ற முன்னும் நீக்குணம் தலைநின்றார்கள் - நறகுணங்களை விட்டதனை டமையாது, கன்மையும் தீமையு மிரணடு மின்றிப பொதுவிலுள அமையாது, அவற்றுகு மாறுகிய நீகுணங்களையும் மேறகொணடு அவறறில தலைசிறந்து நினறார்கள். தலை நிற்றல் - முறபடுதல் ; சிறததல் ;

பொறை முதல் வைப்பும் விட்டு—என்பதும் பாடம. 634

2533. இப்படி யமணர் வைகு மெப்பெயர்ப் பதியு மெய்தும
ஒப்பிலுற் பாத மெல்லா மொருவரி னொருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்க ளவும் வேறுவே றுகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து ளோருந் தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார். கூடு

(இ - ள்) இப்படி...கூறி - இவ்வாறு அமணாகள தங்கும எவ்வகைப்பட்ட பெயர் களையுடைய பதிகளிலும் பொருந்திய ஒபபில்லாத தன்னிமித்தங்களை யெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிகொணடு ; மெய்ப்படு...செப்புவான் - பலிக்கக்கூடிய நீயகனுக்களும் வேறு வேறுகக் கண்டு அவற்றையும் சொலலும் பொருட்டு ; புறத்து

உள்ளோரும்...சேர்ந்தார் - வெளியே உள்ளவர்களும் பாண்டியனது மதுரைமா நகரத்திற் சேர்ந்தனர்.

(வி - ரை) உற்பாதம் - தன்னிமித்தம்; மேலே கூறியவை; மெய்ப்படு தீக்கனவு - கனவில் நிகழ்ந்தவை நனவில் மறந்து படுவனவும், பயன் குறியாதொழி வனவு முள்ளனவாதலின் அவற்றை நீகருதறகு மெய்ப்படுகனவு எனறும், கனகளுள் நன்மையும் கலந்து பயபபனவுளவாதலின் அவறறை நீகருதறகுத தீக்கனவு என்றும கூறினர். பிறிதினியையு நீகறிய விசேடணகள்,

கண்டு - கனவு நிலையில் கணடு; செப்புவான் - சொலலும் பொருட்டு; வானீறறு வினையெச்சம்;

புறத்துளோரும் - சேர்ந்தார் - புறத்து - மதுரைகரின் புறத்து; யானைமலை முதலியவறறினினறும்; புறத்துளோரும் - எனற உமமை அகதது - நகரத்து - உள் ளோர் அணைதலையினறி என இறைதது தழுவிய எச்சவுமமை; புறத்துள்ளோர கூடியபோது நகரத்துளளோர கூடியமை கூறுமலையமையுமாதலின அதனை வேறு எடுதது கூறுராகி எச்சவுமமையாற பெறவைததார ஆசிரியர. மேலவரும் பாட்டுப பார்க்க;

தீக்கனவு - இவை மேல 2535 முதல 2538 வரை நானகு பாட்டுக்களிற கூறுதல் காண்க. 635

அமணர்க்கு நிகழ்ந்த தீக்கனவுக்கள்

2534. அங்ஙகர் தன்னில் வாழ்வார புறம்புநின் றணைவார் கூடி
மன்னவன் றனக்குங் கூறி மருண்டவுள் ளத்த ராகித்
தன்னிய வழுக்கு மெய்யிற் றாகிலர் பலரு மீண்டி
" யின்னன கனவு கண்டே " மெனவெடுத் தியம்ப லுற்றார். சுருசு

2535. " சீர்மலி யசோகு தன்கீ ழிருந்தருந தேவர் மேலே
வேரொடு சாயநது வீழக் கண்டன ; மதன்பின் னுக
ஏர்கொண்முக் குடையுங தாமு மெழுநதுகை காறறிப் போக
ஊருளோ ரோடிக் காணக் கண்டன ; " மென்று ரைப்பார். சுருஎ

2536 " சூண்டிகை தகர்த்துப் பாயும பிறியோ குரதகி யோடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றுங் கழுதைமேற் படர்வார் தம்பின்
ஒண்டொடி யியக்கி யாரு மூஹியிட்டுப புலமபி யோடக்
கண்டன ;" மென்று சொன்னர் கையறு கவலை யுற்றார் ; சுருஅ

2534. (இ - ள்) அருகர் ..கூறி - அருகரில் உள்ளோரும வெளியினினறும் அணைவாராகளும் கூடி அரசனுக்கும் அறிவிபபு அனுபபிச்சென்ற; மருண்ட...சுணடி - மருட்சி கொணட மனஅடையவராகி அழுகுபபடிநத உடமபில அணியில்லாத அமணர் பலரும் நெருஙகிச சோநது, " இனனன...இயமபலறறா - இனனினன களுக்கினக கணடோம் எனறு எடுததுச் சொல்வார்களாகி, சுருசு

2535. (இ - ள்) " சீர்மலி...கணடனம் " - சிறபபுடை அசோகமரம அதன அடியில் அமர்ந்தருளிய நமது அருகக்கடவுளின மேலே வேரோடு சாயநது வீழக கண்டோம்; அதன் பின்னரு...என்று உரைப்பா - அதன பின்னே, அழகிய முக குடையும் தாமுமாக அததேவர் எழுநத கைகளைத தொகவிட்டுச் செல்லவும, அதனை

ஊரிலுள்ள சனங்கள் ஓடிச்சென்று காணவும் கண்டோம், என்று மேலும் சொல் வாராகி ; சூருஎ

2536. (இ - ள்) குண்டிகை...ஓட-கமண்டலத்தை உடைத்துப் பாயினையும் கிழித்த ஒரு பெண குரு ஓடிடவும் ; பண்டிதா...தம்பின - பண்டிதர்களாகிய சமண முனிவாகள் தமது குகைகளினின்றும் கழுதைகளின மேலேறிச் செல்வாராகவும், அவாகளின் பினனே ; ஒணடொடி...கணடனம் - ஒள்ளியதொடிகளையணிந்த தவப் பெணகளும் ஊளையிட்டு அழுத ஓடவும கணடோம ; என்று...உறைவர் - என்று கவலிகொண்டாராளாகிச சொனனாகள.

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடாந்து ஒரு முடிபுகொணடன. சூருஅ

2534. (வி - ரை) வாழ்வாநும் - நின்றநும் கூடிச்சென்று என்க. உம்மைகள் விரிக்க ;

கூறி - சொல்லி விடுதது முனனே சென்று; கூறிவிடுத்து - என்பது; அவனிடம் அறிவிதத நிறஙகள் மேறகூறபபடுவன.

அழக்குத்துன்னியமெய்யில் தூசுஇல்லார் - அழக்குத்துன்னுதல் - பலகாட் குளியாது வெயிலின் நிறறல் முதலிய வழகுகளையுடைமையால் ஆவது ; " வோ வந்திற மாறுதர " (தேவா) " கழுவாவுடலம " (11-ம் திருமுறை - ஆரூ - அல்) வெளிபபட அழுக்குதானனக் கணடும் தூசுஇலகியாக எணணும மயக்கமுடையார் என்று இரட்டுற மொழிதலால பிறிதொரு பொருளும பட நினற நயம காணக. தூசு இல்லார் - ஆடையின்றி அமணேதிரிவார். இவை சமண குருமா வழக்கு ;

" இனனன கனவு கண்டோம் " என - மேல இவவிவவாறு எனறு கூறுமாறு;

இயம்பலுறஞராகி-உரைப்பாராய்க் (2535) கவலியுறஞராயச சொனனா (2536) என்று இம்மூன்று பாட்டுக்களையும் முடிவுபடுததிக கொள்க ;

மேல்வரும் பாட்டில் தமது குரவா குரதிகளுக்கும வரக்கணட கேடாகிய கிலை கணகை கூறினர் ; அதன மேல்வரும இரணடு பாட்டுக்களினும அகதேடுகள-அவ்வினைவு கள-வரும மூலமும் அதனால மனனவனுககு வரும பயனும, தமககு நேரும அழிவும கண்டு கூறகினறாகள ; கலைஞானஙகளில தோந்தாாதலின் இக்களுககள் நீமை பயன்தே விடுமெனறும கணடாகள (2539) ; இவறறை முனனறிவிப்புச் செய்தது ஸினன அருணைதறிறம ; அவவா றறியச செயயினும, இவை தாம் சைவதறிறகுச செய்த நீமைகளின் பயனுக வருவன எனறு உணாாதது அவறறினின்றும் மீளவி உய்யும வழியை இவ்வகள தேடித் தபபியிருககலாம; அது செயயாத கெட்டனர் இவர்; செய்ய லொட்டாது தடுதத்து கனம கிலையும ஆணவமல மறைபபுமாம : கருபுராணதனினுள் சிவகமுகன - பானுகோபன - இரணியன இவாகள அறிவிததும், அறமுகககடவுள் தாமே நேர் நின்று காட்டி அறிவிததருளியும கேளாது, கிலையுடன் வீழ்ந்த சூரபப மன் வரலாறறையும், அவை போலவரும் சரிதஙகளின் உள்ளுறைகளையும இங்கு வைத துக்கூாந்து நோக்கிகொள்க. அறிவிகக அறிதல உயிர இயலபு , அறிவிதாலும அறி யாமற் செயதல ஆணவ மலவலிமையும கனம கிலையுமாம என்பன ஞானசாதனிர உணமைகள். 636

2535. (வி - ரை) சீர்மலி அசோகு...தேவர்-அருக்கடவுள் அசோகமாதனின் கீழ இருப்பதாக வைதது வணங்குதல் சமண சமய வழககு ;

அசோகு தேவர்மேல் வேரோடு சாய்ந்து வீழ்தல் - கிழல் தந்த அமர இடமும் தாத மரம அவர்மேல சாய்நது வீழதல அவரைப பறறுக் கோடின்றிச்சாடி அகலச் செய்வதன் குறிபபு ;

முக்துடை - அருகக்கடவுளது குடை ; குடையும் தாழம் எழந்து - குடையுடன் எழுந்து ; கை நாற்றுதல் - மேலே உயர்ததாது கையினைத தொக்க விதேல் அழிவுக் குறிப்பு ; நாற்றுதல் - உதறுதல் எனறலுமாம் ;

போக - இடபபெயரச்சி குறிததது ; அதவரை அகு அமாந்து ஆட்சிசெய் திருந்த தெயவம் அவவிடம் விட்டுப பெயர உள்ள குறிப்பு :

ஊருளோர் ஓடிக் காண-தெயவம் விரைநதமை பெயர்நதமை போதும் கிலேகருறிப்பு; ஊருளோரா காண எனறது பெயாநது போகும தெய்வதைப் பினபறறிச் செல லாது ஊரவா கண்டு கழிதததை தாம அகுகே தங்கி முனனேர சமயம பறறவா என்ற குறிப்பு :

சீர்மலி - ஏர்கோள் - எனறமையால முனஇருநத அச்சீரும ஏரும் தவிரும்படி என்றது குறிபபு. 637

2536. (வி - ரை) குண்டிகை தகர்த்து - கையில மகிழ்ந்த நீருடைய குண் டிகை கொணடிருததல சமண குருமா வழக்கு. அதைத தகர்த்தல் - அச்சமயப் பறறுககோடு கைவிடடமை குறிபபு :

பாயும் பிறி - பாய் - மரவுரியும உடையாகக கொள்ளும தகுகும ; பிறுதல் - கிழிதெறிதல; தகர்த்துப் பிறி ஒடுதல் - தம சமயசசாபுகனைத தாமே விட்டு இடம் விட்டு நீகுதல குறிததது ; " பாயக ளிழபபா பறிதலியா "(தணடியடிகள்-22).

தூத்தி - பெணகுரு : பெணதுறவி : குருவின மனைவி எனபாருமுணடு :

பண்டிதர் - கலேவல்ல குருமா ; இவா குருமார்களுள் ஆணமகனை ; பாழி- சமண குருமா தகுகும குகை ; பாழிநின்றும் கழுதை மேற்படர்தல்-தமமிருக்கையை விட்டுத தோலவியும பரிபவமும உறறு நீகுதல ; கழுதை - மூதேவியின் ஊரதி ; இழிபுக குறிபபுமாம ; " கழுதைமேல் வைதது ஊாவலஞ செயவிபபோம் " என்ற வஞ்சினக் கூறறம நாட்டு வழகுமை காணக.

இயக்கியர் - தவமகளிர் ; இபக்கத தேவதையுமாம். இயக்கர் - கானநூல் முதலிய விருசை வல்லோர் ; இபபொருளில கழுதை மேறபடடரும பணடிதாகளின் பினனே அவாகள பசபபிப பரபபிய மயகக கலேகளுமஞடின என்பதாம ; இயக்கி - தரும தேவதை என்பா முன உரைகாரா ; அதன பொருததம ஆராய்க.

உளமிட்டுப் புலம்பி - உளமிடல் - தியொலி செயதல ;

ஓட - ஓட - நீஙகுதலின விரைவுக குறிபபு :

கவலியுற்றராகிச் சொன்னர் - என்க. உற்றர் - உற்று - முறறெசசம ; வினை முறறுகவே கொணடுரைபபினுமிழுகலிலலே ; சொன்னர ; கவலியும் உறறனர :

கையறுகவலை - கையறுமபடி நோவதஞற போதுமை கவலை ; கையறுதல் - செயலறல்.

தம்மின் - படர்வார் - உழைவிட்டு - எனபனவும பாடக்கள. 638

2537. " கானிடை கட்ட மாடுங் கண்ணுத றெறண்ட செல்லாம்
மீனவன் மதுரை தன்னின் விரவிடக் கண்டோ " மென்பார் ;
" கோனவன் ரூனும் வெய்ய கோழுந்தழன் மூழ்கக் கண்டோம் ;
ஆனபின் பேழவுங் கணடோ ; மதிசய மிதுவா " மென்பார்; கூகூ

2538. மழவிடை யிளங்கன் றெறண்று வகதுகங் கழகந் தன்னை
உழறிடச், சிதறி யோடி யொருவருந் தடுக்க வஞ்சி

விழவொரு புகலு மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரங்க ளேறி நின்றிடக் கண்டோ மென்பார் ; சுசo

2539. " ஆவதென் பாவி காளிக் களுத்திற மடிகண் மார்க்கு
மேலிய தீங்கு தன்னை வீளாப்பது திடமே !" யென்று
நோவுற மனத்த ராகி நுகர்பெரும் பதமுங் கொள்ளார்
" யாவது செய" லென் றெண்ணி யிடருழன் றமுங்கி னார்கள். சுசக

2537. (இ - ள்) காணிடை...என்பார் - சுடுகாட்டில் நடனம ஆடுகின்ற கண்ணுதலையுடைய சிவனது தொண்டர்கள் எல்லாம பாண்டியனது மதுரைமாநகரில் வந்து சேர்தலைக் கண்டோம் என்பார்கள் ; கோன அவன...கண்டோம-அரசன்ருனும் வெவ்விய கொடிய தீயினுள் மூழ்க கண்டோம் ; ஆனபின்பு எழவும் கண்டோம - அவ்வாறு மூழ்கிய பின்னா அதினினறும மேலே எழுந்திடவும் கண்டோம் ; அதிசயம இது ஆம் எனபார் - இது அதிசயமாம என்பாாகள் : சுஙுசு

2538. (இ - ள்) மழவிடை...சிதறி ஓடி - இளமையுடைய இடபகன்று ஒன்று வந்து நமது சமகதைச் சுழல மிதிதது கலக்க அதனால் சிதறணடு ஓடி ; ஒருவரும தடுக்க அஞ்சி - எவரும அதனைத தடுககப் பயாது ; வீழ ஒரு ..கண்டோம்- அபயம் வீழாது ஒளிக்க வேறு ஒரு புகலிடமும் இல்லாமல பூமியைவிட்டு நிழலில்லாத மரஙகளின்மேல் ஏறி நின்றிடவும கண்டோம் ; என்பாா - எனறு சொல்ல ; சுசo

2539. (இ - ள்) ஆவதென் ? பாவிகாள !...என்று - " பாவிகளே ! இதன் முடிவுதான எதுவோ " இத்தக் களுகளின வீளைவு நம அடியணமார்களுக்குப் பொருந்திய தீங்கினை வீளைலிபபது உறுதியேயாம !" என்று அணிந்துகூறி ; நோவுறும்...கொள்ளாா - தன்பமுறற மனததையுடையவர்களாகி உணணதறகக உணவுகளையும உணணுதவாகளாகி; யாவது...அமுங்கினார்கள்-யாது செய்வது என்று எண்ணமிட்டுத தன்பமுறறு இவறறைக கேட்டவாகள் வருந்தினாகள் ; சுசக

இம்மூன்று பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒரு முடிவுகொண்டன.

2537. (வி - ரை) காண் - சிவன் நடமாடும சுடுகாடு.

" காணிடை...வீரவிடக் கண்டோம் " - கணணுதல தொணடர்கள் மதுரையில் வீரவிடாது சூழ்ச்சி செய்து அவாகள் இருந்த இடததில காம இருதோம்; இப்போது அந்நிலை மாறி நம்மை ஒடததரநது அவாகள் பழையபடி மதுரையில் வந்து பொருந்து தலைக கண்டோம் - எனபது குறிபபு. வீரவிட - இதுவரை வீரவாகிருந்தோா வீரவி யிட ; வீரவுதல் - வந்து பொருநதுதல் ; மீனவனது மதுரை - என ஆறனுருபு வீரிக்க ; காணிடை - ஆடும் என்றது சமணா கூறறுதலின இழிவுக்குறிபபும் பட கின்றது.

கோன்...எழவும் கண்டோம் - கோன் அவன் - அம்மீனவனுகிய மன்னவன் ; அவன் - மீனவன் மதுரை எனற சுட்டிய அவன் : கோழந்துழல் முழுகுதல்-மீன் எழுதல் - கொடிய வெபபு நோயினுட்படுதலும், பின் மீளுதலும் குறிபபு : நீ மூழ்கி எழுதல் அமண மாசு நீகக்கி புனிதமாதற குறிபபும பட கின்றது.

அதிசயம் - கொழுநதழல் மூழ்கினேன் அழிக்கபடாது மீள எழுதல அதிசயம எனப்பட்டது ; " அதிசயம கண்டாமே " (திருவா).

கோடுந்தழல் - முழுக - என்பனவும் பாடகேகள்.

2538. (வி - ரை) மழவிடை ஒளிக்கன்று ஒன்று வந்து - மழ - இளம் - ஒரு பொருட் பன்மொழி ; மிகக இளமை குறித்தது ; கன்று - எனபது அதனே மேலும வலியுறுதகிறது ; விடைக்கன்று - ஆண கனற ; விடை - ஆணபால் எனற குறிப்பளவில் தந்து நினறது ; சிவசம்பந்தமாகிய குறிபபுமாம ; ஒன்று - ஒப்பற்றது ; வந்து - வெளியே நினறும் போகாது ; பிளளையாரது வருகைக குறிபபு.

ஊழலுதல் - சுற்றிச சுழற்து மிகுதலுக கலைதல ;

சீதநீர் ஒடுதல் - சிதைநது விரைநது ஓடுதல ;

விழ ஒரு புகலுமின்றி - விழ - அபயமபுகு ஒளிகக எனற பொருளில் வந்தது ; அரசனது புகலிடம இழபபது குறிபபு.

மேதினிதன்னே விட்டு - பூமியில பறறுககோடின்றி : நிலவுலக வாழ்வை நீத்து என்ற குறிபபுமபட நினறது.

நீழலிலா மாங்கள் - கழுகுகோலகளின குறிபபு. இபபாட்டிற கூறபபட்ட களுதறிறம பிள்ளையாருடன் சமணர கூட்டம வாது செயது தோறறு ஓடிககழுவேறி முடிய நினற விவரவுகளைக குறித்துணாதல காணக ;

என்பார் - என்பதும பாடம. 640

2539. (வி - ரை) ஆவதென் ! - இவையெலலாம எனனைப் முடியுமோ ? நம்மால் இதறகுத் தீவு செயயலாவதெனறே ? எனற குறிபபுமாம.

பாவிகாள் ! - இரணடாதலின கண வநத குறிபபு மொழி , " பாவியேன கணட வணணம பரமனாக கடுதத தெனனே ?" (818) ; இககெடுதியைத தமது பாவநிலை யின் மேல் சுமத்திக் கூறும் உலக வழக்கு பறறியது.

இக்கனுத்திறம்...திடமே - இதன காரணமும முடியுமெலலையும் நம்மாலறியப படாவிடினும இஃதொனறை மட்டும நிடமுடுதி - என முடித்தனர ; களுகுகள் அவாகளையும் அவர்களனவரையுமே பறறி நிற்றலால் இவ்வாறு முடித்தனர. ஏகாரம தேறறம.

அடிகண்மார்க்கு மேவியதீங்கு தன்னை விளைப்பது-மேவிய தீஙகாவது வரக்கடவ தெனறறிவிகசபபட்ட நிலை , முனகனமதத்தாற பொருநதுவதாகிய எனற குறிபபு மாம. அடிகண்மா சிலமுடையராதலின நீலகுவரக கடவதனறு ; ஆயினமுனனே வினையால் வரது மேவிய-பொருநதிய - எனபது குறிபபு ; மேவிய - என்ற இறநத காலத்தாற கூறினர உறுதி பறறி ; திடமே - உறுதியே :

நுகர் பெரும் பதம் - நணபகலில கொளளும உணவு : சமணர் இரவுணணு மரபுடையராதலின பகலுணவை நுகர்பெரும் பதமும் - எனறார ; உமமை சிறபபு ; பதமும் கொள்ளாதிருந்தல் - மனவருததமும கவலையும காரணமாக வரத கில. அவா தமது சமயதறில் வைதத அனபின மிகுதி காட்டியது. பதம் - வீட்டுநிலை எனற குறிபபுமாம. பதம கொளளா - வீட்டுநிலை கைக் கொள்ளார

யாவது செயல் ? - தீவாகச் செயயததக்கது இனனதென்றறிய மாட்டாது நிகைதத கில :

641

அம்மையார்க்கும் அமைச்சனுர்க்கும் நிகழும் நன்னிமித்தம்

2540. அவ்வகை யவர்க ளெல்லா மஞ்சில மையாக ளாகச்
சைவநன் மரபின் வந்த தடமயின் மடமென் சாயற
பைவள ரசிவே லரசும் பாண்டிமா தேவி யார்க்கும்
மெய்வகை யமைச்ச னுர்க்கும் விளங்குநன் னிமித்த மேன்மேல்.

(இ - ள்) அவ்வகை...ஆக - அவ்வகையில் அவ்வமணர்கள் எல்லாம் முன்கூறிய அந்த நிலைமையினையடைந்தவர்களாக ; சைவ நன்மரபில்.....அமைச்சனுர்க்கும் - சைவத்தின் நன்மரபில் வழிவழிவந்த பெரிய மயில்போன்ற இளமையாகிய மெல்லிய சாயலியும் பையரவல்குலியு முடைய பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையாக்கரசி யம்மையாருக்கும மெய்ம்மையுள கிறகும அமைச்சனுராகிய குலச்சிறையாருகும் ; நன்மிமித்தம் மேன்மேல விளகும்-நனனிமித்தங்கள் பலவும மேலும் மேலும் விளகு வனவாயின.

(பி - ரை) அவ்வகை - அவர்கள் · அந்நிலைமையர்கள் - அகரம் இரண்டும் சேயமைச் சுட்டுக்கள் இதவரை அவாகள பாணின்ற கமத கருதைத மீட்டு இனி இப்பக்கம் அணிபவாகளாகிய அம்மையாபால் நிரும்பும குறிபபுடையன. இவவாறே முன் " இந்நிலையவாகள் "—" அநநிலை யமணா " (2529) எனறதும ஆணடுரைத தவையும் பார்கக. அந்நிலை - மையர்கள் எனப பிரிதத, மையர்-அறிவினுள இருள கொண்டவர் என்ற குறிபபுமாம்.

சைவ நன்மரபில் வந்த...பாண்டிமாதேவியார்-மஙகையாகரசியார ; இவவாறு அம்மையாரைப போறறிய நிறம அவா பாதஙகளிற கொணட பேரனபு மிகுநியையும, சமணதைத விட்டுச சைவதநிறதநிற பேசப் புகுஙினறதஞல் விளஙத பெருமஙிழச் சியினையும் உள்ளக ளிளாசியினையும உணாதநிறறு ; சைவததாபன நிலைபேசத தொடஙகுகின்ற இவவிடத்த அதனைச செய்து உதவிய அம்மைபைப போறறுமப தருநியும் காணக. " சைவத துறையின் வழிவந்த குடிவளவர் " (1900)

மெய்வகை அமைச்சனுர் - குலசசிறையார ; ஒருபாற் கோடாத நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் உறறி தேடிய மெயமமைதநிறம் போறறபபட்டது ; அரசன் எவவழி நிற்பினும் தாம் உணமைதநிறதநினையே காடிச் செய்தனா என்பது; மெய்ம்மை-சததாந் தன்மை ; அது அழிவில்லாத சிவநெறியின தனமை குறிததது ;

பையர .தேவி - பையர வகுகும் பாணடிமா தேவி (தேவா)

நன்னிமித்தம் மேன்மேல் விளங்கும் எனக ; விளங்கும் - விளஙின ; விளங் கும் - பூரிசாதன விளக்கிம் போறறல பெறுத ஒனிகுனறியிருநத நிலை நீகலி விளங்க நின்றமை காட்டுதலின விளங்கும் நல் நிமித்தம் - எனறார; பழமபெருஞ் சைவததின பழம் பெருநிலை விளஙக வருவனவாதலின இவை பொதுபபட கூறுவ தன்றி இனனவெனறு விரிகக வேணடாவாயின.

அமணரேல்லாம் - என்பதம பாடம். 642

2541. அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டி மரும்பெரு நிமித்த மெய்த
உளமகிழ் வுணருங் காலை யுலகெலா மூய்ய வர்த
வளரொளி ஞான மூண்டார் வந்தணைந் தருளும் வார்த்தை
இளர்வுறு மோகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார். சுசசு

(இ - ள்) அளவிலா...எய்த - அளவில்லாத பெருமகிழ்ச்சியினை முன்னறிவிப் பாகக் காட்டுகின்ற அரியபெரிய நிமித்தஙகள வந்த பொருத ; உளம்மகிழ்வு உணருக காலை - உள்ளத்தில மகிழச்சியினை உணாகின்ற அபபோது; உலகெலாம்...வார்த்தை- உலகெலாம் உய்யும்படி அவதரிதத ஒளி வளரும் ஞானதத்தினை உணடருளிய பினனை யார் வந்து சேர்ந்தருளும் நல்வாத்தையினை ; இளாவுறும்...கேட்டார - இளர்ச்சி பொருந்திய உவகைச் செய்தியை அறிவிததுக்கொண்டு வந்தவர்கள் சொல்லக் கேட் டார்கள் (அம்மையாரும் அமைச்சனுரும).

(வி - ரை) அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டும் - நிமித்தம் - மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சியைத் தரும் பின் நிகழ்ச்சியினை. காட்டும் - முன் அறிவிக்கும.

உளம்மகிழ்வு உணரும் காலை - மனதினுள் தானே எழுந்த மகிழ்ச்சியினை நுகர்ந்து கொண்டிருக்குமபோது ; நல்நிமித்தமாக கண்டார் - மகிழவுகொண்டார் : அவ்வாறு மகிழ்வுகொண்ட அபபோதே - வாதனை கேட்டவர் என்று இந்நன்னிமித்தங்கள் பயன்தந்த விவரவு கூறபபட்டது :

உலகேலாம் - இறைவர் இபபுராணத்தைக்கு எடுத்தத தந்தருளிய முதன் மறைகல மொழி ; அதனை ஆரியர் அருமை காட்ட அருமையாக வைத்தாண்ட சில இடங்களுள் இஃது ஒன்று ; " உலகெலா முயய வுறுகியாம பதிகம் " (பருசாகரப்பதிகம்-ஏயர்கோ - 88). " அஞ்செழுத தோதி யேறிஞுயய உலகெலாம " (2114) : பிள்ளையார இனி உலகுய்யச் செப்தருளும் சைவ விளகமாகிய அருளிபபாடல்கள் குறிததன ;

ஒளி வளர்ஞானம் - எனக, சிவஞானம் , ஒளி - உள்ளொளி ; ஒளி வளராகும் ஞானமாவது சிவததன்மையை உள்ளே பெருகசெய்யும எனறதாம " அலகில ஞானக் கடலி டைபபடு, மமித யோகச் சிவவொ ளிபபுக, வடிய சேமுக கருளினைச் செயும் " (திருநா - ஏகாதச - 1. நமபியாண்டார் நமபி. 11-ம திருமுறை) ; " உள ளொளி பெருகி " (திருவாசகம்) ; " ஒளிவளர விளகதே " (திருவிசைபபா)

வந்து அணைந்தருளும் வார்த்தை - மதுரையினை அணுக வந்தணைந்த செய்தி ; " மதுரைத தொன்னகர் வந்தணைனரா " (2528) எனற வரலாற்றுத தொடர்ச்சியாதல் காணக : 2529 முதல 2539 வரை கூறியவை யிடைபபிறவரலாகப் பின்சரித விளைவுகளைத தொடராபுபடுத்திச செலுத்திககொள்ளும் பொருட்டுக கூறபபட்டன.

வந்தவர் ஓகைகூறி - மொழிய எனக. வந்தவர் - பிள்ளையாருடன் வந்தவாகளுள் முன்னறிவிபபாக வந்தவர் ; அம்மையாரும் அமைச்சளும் விடுகசசென்று வந்தவா என்றலுமாம் ; கணடுவந்தவாகள் எனலுமம பொருதமம. ஓகை - உவகைச சொல ; ஓகை கூறி மொழிதலாவது மகிழ்வு கூறும் தொடககத்துடன் கூறுதல் ;

கிளர்வுறும் ஓகை - உணர்வுட்கொணட மனமகிழச்சி மேலே பொஙகிச செயலாக எழும்படியான உவகைச் சொறகள் , அவவாறு கிளர்வுறுத னிலே வரும்பாட்டிறை கூறபபடுதல் காணக ;

அணைந்தருளும் வார்த்தை கேட்டார்-முனனர்த திருமறைக்காடு சேர்ந்த நன்னிலே கேட்டார் (2503) ; இப்போது அதனைத தொடர்ந்து மதுரையிலணைந்தருளும் வாதனை கேட்டார என்று தொடராபுபடுதறகு கூறிய நயம் காணக.

அணைந்தருளும் - அணைந்து அருளச செய்யவுள்ள என்ற பொருளும் தந்து நின்றது.

கேட்டார் - மாதேவியாரும அமைச்சளும என்ற எழுவாய் அவாய்நிலையான் வந்தது.

ஓகை கூற - என்பதும் பாடம். 648

2542. அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டில வடைய நல்கி
மெய்ம்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு வெள்ள மோங்கத்
தம்மையு மறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர மேவிய சிறப்பின் மிக்கார். சுசச

(இ - ள்) அம்மொழி...நல்கி - அந்த மொழியைச் சொன்னவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றை நிரம்பக் கொடுத்து ; மெய்ம்மையில்...ஓங்க - மெய்ம்மையிலே விளங்கும்

பெரு வீருபம பொருகிய காதலின வெள்ளமானது மேலே பெருகி ஓஙகிட ; தம்மை யும்...கூர - தமமையும் அறியாதபடி வரமபு கடந்து பொங்கிதிரணட மகிழ்ச்சி பெருக ; மேலிய சிறபபின் மிககா - இவவாறு பொருகிய சிறபபினல் மிகுந்தவ ராயினர்.

(வி - ரை) மீக்கார் - மூன்பாட்டிற போலவே ஈணடும் மாதேவியாரும் அமைச்சனரும் என்ற எழுவாய வருவிதது கொளக ; உள்ளதில் மகிழ்வு பொஙக அதன வயதினுள் அழுகிற தமமையும் அறியாவணணம் நினறாரதலின இந்த இரணடு செய்யுட்களினும் அவாகளைக் குறிக்கும் பெயாகளாகிய எழுவாய் மறைதது நின்ற கவிநயம் காண்க.

மொழி விளம்பினோர்க்கு ..நல்கி - இது உலக வழக்கிலும் நிகழவது காணக ; வேண்டுவ - அவாகள தமபால வேணடுவன எனறும, தாம் வேணடுவனறறை என்றும், அவர்கள் எகுறைபாடும இனறி நிரமபியிருகக வேணடுவனவறறை எல்லாம் எனறும உரைகக நின்றது ; அடைய - நிரமப ; அடையுமபடி எனறலுமாம , ஆளுடைய நம்பி கள தமது ஙகருகு எழுதருளா நினறாரெனற முன்னேயோடி அறிவிபபப் "பொன னூர் கிழியு மணிபபூணுக காசுக ளாசும் பொழிகதளிததா" (வெள். சருக. 16) என்னும் வரலாறும, அவவாற வரும பிறவும இஙகு கீளவு கூறதகக்கன.

மெயம்மையில் விளங்கு - உணமைத தனமையில் விளஙகுதலாவது சத்தாகிய சிவதெறியில் விளஙகுதல.

விருப்புறுகாதல் வெள்ளம் - எனக ; வெள்ளம் - பெருக்கு என்ற பொருள் தந்து நின்றது ;

தம்மையும் அறியாவண்ணம் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி - தமமையே மறக்கும் நிலை வருமபடி வரமபு கடகது ஓஙகி ; கைமிகுதல் - வரம்பு கடந்து பெருகு தல் ; கைகூடுதல் - என்புழிப்போலக் கை - என்பது வேறபொருளின்றி மிகுதிப் பொருள் தந்து நிற்பதோ முன் ஞெட்டுமொழி ; விம்முதல் - வெளிப்படப் பெருகு தல் ; சிறப்பு - சீபெறம் தனமை ; மீக்கார் - மிகுந்தராயினர ; ஆக்கச் சொல்வருவிக்க. 644

2543. மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாரைக் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
" நங்கடம பிரானு ராய ஞானபோ னகர்முன் பெய்தி
' யிங்கெழுந் தருள வுய்க்தோ ' மென வெதிர் கொளவு" மென்றார்.

(இ - ள்) மஙகையர்க்கரசியார்பால்...நோககி - மஙகையர்க்கரசியமமையார் தம் மிடம் வந்து அடிவணஙகி நின்ற மணமுடைய மாலையணிந்த குலசசிறையாரை நோக்கி ; நமகள தம்...என்றார் - நமது பெருமானுராகிய ஞானபோனகரது திருமுன்பு சென்று சேர்ந்து ' இஙகு எழுந்தருளியவதனால நாங்கள் உயதிபெற்றோம் ' என்று கூறி வரவேற்றுக்கொள்க எனற கூறினர்.

(வி - ரை) மங்கையர்க்கரசியார்பால் - அம்மையார் தம்மிடதது ;

அடிவணங்கி நின்ற - அரசியாராதலின் மந்திரியார் அடிவணஙகி நின்று கேட்டல் மரபு ;

நங்கள்தம் பிரானுராய - நங்கள் - அரசரையும் மந்திரியாரையும் உளப்படுத்திக் கூறிய உளப்பாட்டுத தன்மைப பன்மை ; பிரானார் ஆய - விண்ணப்பித்துக்கொண்ட தனை ஏறறருளித் தலைமையை மேற்கொணட எனறு குறிக்க ஆய-என ஆக்கச்சொல்

புணர்த்தியோதினார் ; திருவவதாரதலின் தன்மையாலே நமது பிராணராய் வந்தவர் என்றலுமாம் ; " வேதநெறி தழைத்தோங்க மிருசைவத் துறைவிளங்க...அமுத " (1899) என்ற குறிப்புமபட நினறது.

" இங்கெழந்தருள உமீந்தோம் " என - இது எதிர்கொள்ளும முறை பற்றி அமமையார தமது திருவுளக் கருததைக கூறியது ; எழந்தருள - எழுந்தருளப் பெற்றதனால் ; எழுநதருளுவதனால எனக காரணப பொருளில வநத வினையெச்சம.

உமீந்தோம் - இறநத காலம உறறியும் விரைவும குறிததது. என - என்ற கருதததடன நலவரவு கூறி ; இககருததையே அமைச்சர் பெருமானார பின்னாப பிள்ளையார் திருமுனபு தமது முறையால விரிதது கூறிய கிலே கணடுகொளக ; இன்றெழுகதருளப் பெற்றபே றிதனா லெறைறக்கு திருவரு ளுடையோம் - நறறமிழ் வேந்தனு முய்ந்து - மேன்மையும் படைதகனம (2557) எனற அருமையான திருபபாட்டின கருதததகளே இஙகு வைதது கக காணக : 645

2544. மன்றலங் குழலி னரை வணங்கிப்போக தமைச்ச னரும்
வென்றிவே லரச னுக்கு மறுதியே யெனவி னைநது
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதரையின் புறதது்ப் போகி
யின்றமிழ் மறைதந் தாரை யெதிர்கொள வெய்துங் காலை சுசசு

2545. அம்புய மலராள் போல்வா "ராலவா யமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டு" மென்று கோற்றவன் றனக்குங் கூறித்
தமபரி சனங்கள சூழத தனிததடை யோடுஞ சென்று
நம்பரை வணங்கித தாழ நல்வர வேற்று நின்றார். சுசஎ

2544. (இ - ள்) மனறலம...போகது - மணமபொருந்திய கூநதலினையுடைய மஙகையர்க்கரசியமமையாரை வணஙகிச்செனறு ; வெனறி என - வெறறிவே லேந்திய மனனவனுககும இசசெயல உறறுழி பயபபதாகும் எனறு உட்கொணடு ; வீரைந்து...போகி - பொன வேய்பபாடிகள பொருந்திய வீளஙகும மாடஙகளை யுடைய திருவீதிகளின புறதது்ல விரைநதுசெனறு ; இனதமிழ .காலை - இனிய தமிழினால வேதஙகளே அருளிசசெயது தநத பிளளையாரை எதிர்கொளளும பொருடடச சேர்ின்றபோது, சுசசு

2545. (இ - ள்) அமபுயமலராள போல்வா - தாமரை மலரில வீற்றிருபபவள போல்பவராகிய மஙகையர்கரசியமமையா ; ஆலவாயமர்நதார தமமை...கூறி - திரு வாலவாயுடைய பெருமானேத தாம சென்று கும்பிடவேணடுமெனறு அரசனுககும கூறி, தம் பரிசனங்கள .சென்று-தமது பரிசனஙகள் சூழநதுவரத தனிதத காலுடனே சென்று ; நமபரை வணஙகி-திருவாலவாயுடைய பெருமானாரை வணஙகி; தாமும... நின்றார் - தாமும பிளளையாரை நலவரவேறகும முகததால நினறனர.

இநத இரணடு பாட்டுகளும தொடாநது ஒரு முடிவுகொணடன. சுசஎ

2544. (வி - ரை) வணங்கிப்போந்து-அரசியாரது கட்டளையை மேறகொணடு அதனைச் செய்துமுடிதத்ற பொருட்டு விடைபெறறுககொள்ளும வகையால வணஙகிச சென்றனர ; போந்து - அரணமனையினினறும புறம்போநது ;

போந்து - வீரைந்து-போகி-எய்தும் - எனற கூட்டி முடிக்க. வென்றிவேல் அரசனுக்கும் உறுதியே என - அசசெயல அரசியின் கட்டளையை நிறைவேற்றும்

வகையாலே செய்தக்க தொன்றுவதன்றி, அரசனுக்கும் உறுதியயக்கத் தக்கதாத லின் அக்காரணத்தாலும் செய்தக்கதாம் என்பது ; என்னே ? அரசனது கோமுகமான ஆணபெறுத செல்கினறாராதலின், அத தகுகியாமோ எனறெண்ண வந்து, அரச னுக்கு எவ்வாறுரனும் உறுதிதேடுதல் அமைச்சர் கடனகலான அவ்வகையானும் இத செய்தக்க தொன்றெனத தணிந்தனர் எனக.

பொன்திகழ் மாடவீதி மதுரையின் புறத்து - பொன்திகழ்மாடம் -பொன்னால் செய்த அணிவகைகளே உடைய மாடஙகள ; இவை ஈகரம - பிதநிகை முதலாயின ; **மதுரையின் புறத்துப்போகி** - நகரின்புறத்துச் சென்று வரவேறற எதிரகொள்வது முறையாதலின் இவ்வாறு நகரினை நீங்கி வெளியே சென்றருளினர் ; நகாப்புறதகில் மதில்கள சூழ்ந்த நகரம் தூரதகே தோனறதகூடிய அளவு சென்றனர் என்பது " தருவன வீளமபித தலியளித தருளுமப பொழுதில், ஓஙகெயில் புடைசூழ மதுரை தோனறுதலும " (2559) என மேல உரைக்குமாறறால அறியபபடும்.

இன் தமிழ் மறை தந்தார் - பிளளையா ; மறையின பொருளே இனிய தமிழிலே தநதருளியவர் என்பது. அத தமிழ மறையே பினனா உயரிதர நின்றமையால் இத தன்மையாற கூறினர்.

எதிர்கோள எய்தும் காலை - எழுக ஓசை கேட்டுக—களிப்பினராஞா (2552) என்பதுடன முடிந்தது.

அமைச்சனுரும் எய்தும் காலைத் தாழும் நல்வாவேற்று நின்றார் - என இருவரது வரவேறபுச் செயல்களும் ஒனறுக முடிவுபெற வைதத நயமும காணக ;

என நினைந்து - மறை சொற்றுரை - என்பனவும பாடஙகள். 646

2545. **(வி - ரை) அம்புயமலராள்** - தவாதசாந்தப பெருவெளியில் 1000 இதழ்ந்த தாமரையின்மேல் வீறறிருகரும் உமையம்மையார. " பங்கயச் செல்வி பாண்டிமாதேவி " (தேவா). திருமகள் என்பாருமுணடு ;

அம்புய மலாள் போல்வார் - மஙகையாக்கரசியார் ; ஆலவாயமர்ந்தாரைக் குமபிடுதலில் முதலில் நிற்பவா உமையமமையாராகிய கருததும் காணக ; " கைலாய வாண ! கௌரி நாயக ! கினனே வணங்கிப பொனனடி புகழ்நது, பெரும்பதம் பிழையா வரமபல பெற்றோ, இமையா நெடுஙகண ணுமையா ணஙகையும் " (திருவிடை - மும் - கோ-28 - பட்டின - 11-ம் திருமுறை); " அணண லாரதமை யருச்சனே புரிய வா தரிததாள், பெணணி னல்லவ ளாகிய பெருநதவக் கொழுந்து" (1128); முதலி யவை பார்க்க.

" ஆலவாயமர்ந்தார் தம்மைக் தும்பிடவேண்டும் " என்று கோற்றவன் றனக் தும்கூறி-இறைவரைத திருக்கோயிலிற சென்று குமபிடும நிலையினே மாதேவியார அரச னுக்கும் கூறிச் சென்றார; கோற்றவன் தனக்தும்-மன உடனபாடில்லாத அரசனுக்கும் என்று உம்மை இறநத்த தழுவிய எசசவுமமை. "தாங்கள் - சைவ வாய்மை ஒழுக்கத்தி னின்ற தன்மை, பூஙகழற செழியன முனபு புலபபடா வகைகொண டெய்ததார் " (2502) என முனனர்க கூறிய கருததுக் காணக ; அரசன முன்பு புலபபடா வகை சைவ ஒழுகக தநினைக கொணடு உயதத அம்மையார இதகுக் கொற்றவனறனக்கும கூறிக் கோயிலுகுசு சென்றனர என்பது முன கூறறைறு முரணுதோ ? என்னின முரணுதே ; ஆண்டு முன (2502)ல் உரைததவை பார்க்க ; அக்காலில் சமண்மிக்கு, அரசனும் அந்நெறிசு சாபு தன்னை அறமென நினைந்து நிறபச சைவ வைநிக நன்னெறி நிரிந்து மாறி நடந்தது என்ற மட்டில் நாட்டின் நிலை போற்றுதே யன்றிச், சைவம் முற்றும் மறைந்துபோக வில்லை ; ஆலவாயுடையார கோயில் பணிகளும் அந்நிலைக்

கேற்றபடி நிகழ்ந்தனவேயன்றி மறைக்கப்படலில்லை ; தொண்டர்களும் பலா இருந்தனர் ; வழிபாடுகளும் அருகியேனும் நிகழ்ந்து வந்தன ; 2573 பார்க்க ; தேவியார் திருக்கோயிலுக்குச் சென்ற அவ்வபோது வழிபடுதலையும் கோயிற் பணிகளையும் அரசன் முறைமை மறுத்தானல்லன் ; இவ்வாறுலெலாம் மாதேவியார் கொற்றவன் மனைகும் கூறிச் சென்றமை முன் கூறுமுறை முரணுது அமையுமென்க ; அறிதேல் அஃதாக, மாதேவியார் கூறிச சென்றமையும், அதற்குக கொற்றவன மாருத இசைந்தமை யாதோ ? எனின், அஃது அவன மன கிலே ; முன் விரித்தவாறு முறைமும் மாறியொழியாமையானும் திருவருட்டுணையானும அமைவுடைத்தாயிற தென்க. பின் சரித வினவுகளும் கருதுக.

நம் பரிசனங்கள் சூழத் தனித்தடையோடும் சென்று-தம் பரிசனங்களாவார் - மாதேவியாரகுரிய அகதபுரத்தத தனிப பரிசனமகள ; இவர்கள் பெரும்பானமை பெணகளாவார். **தனித் தடை** - தனியாக அமைநத திரை வீழதத சிவிகையும் காவலாளரும் முதலாயின அமைபபுகள ; 2758 பார்க்க ; அரண்மனேயின் புறததே செல்லும்போத அரச மாதேவிமாாகள இவ்வாற செலவத முனனுள வழக்கு. **தடை** - காவல் ; பிறரது கோக்கம் - செயல முதலியவை செலலாவகை தடுகரும் அமைபபுக்களாதலின் காவல் - தடை எனபபட்டது ; " தடைபல புக்க பின்பு தனிததடை கின்ற ததன் " (475)

நம்பரை வணங்கி - திருவாலவாயுடைய இறைவரைக் குமபிட்ட பினனர் ; அரசனுகுரு சொல்லிப போநததும உணமையே என்ற குறிபபு : **வணங்குதல்** - பிள்ளேயாரைத் தநதருளியதன் பொருடடு கன்றி; பின்னர் அரசனும இக்கருதேபற்றித அநித்தல் காண்க. (2766)

நம்பரை - திருஞான சம்பநதரை எனறுரைததாருமுணடு. அது பொருத்தாமையறிக.

தாழம் - மநதிரியாா வரவேற்றலுடன் தாமும் என உம்மை இறைதது தழுவிய எச்சவும்மை.

தனக்குக் கூறி - எனபதிம பாடம் 647

வேறு

2546. திருநிலவு மணிமுத்தின் சிவிகையின்மேற சேவிதது
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளிவெண் குடைநிழற்றப்,
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம் பெருகிவர
அருள்பெருக வருஞானத் தமுதுண்டா ரணிகின்றார் ; சூசிஅ

பிள்ளேயார் மதுரையை அணைதல்

'(இ - ள்) திருநிலவு...குடை நிழறற - சிவனத அருட் செல்வம் பொருந்திய அழகிய முததச சிவிகையின மேலே கினற சேவிததககொண்டு வருகின்ற நிலவு பொழியும் மதிபோல வளரும ஒளியினே உடைய முதத வெண்குடை நிழலிசை செய்யவும் ; பெருகொளிய...வர - பெருகும் ஒளியினேயுடைய திருநீறுறத தொண்டர் கூட்டம் பெருகிச சூழநது வாவும ; அருள்பெருக...அணைகின்றார் - திரு அருள் பெருகும்படி வநதவதரித்த சிவஞானத் தமுதணட பிளேயாா மதுரையினை வநதணைகினறாராயினர்.

(வி - ரை) இபபாட்டு "மதுரைத தொன்னகர் வநதணைகின்றார்" (2528) என்று முன்கூறி விடுத்த இடதகின் தொடாச்சி ; செயயுள் யாபபும் அதுவே யாகித தொடர்பு

பட முன் கிறுதறிய கொச்சக கலிப்பாவினுலே மீண்டும் யாதத நயமும் காண்க. இடைப்பட்ட எல்லாம் வேறுறிய அறுசீர் விருத்தமாதலும் காண்க.

திருநீலவு - தீந - சிவனது அருட்பெருகும் நிரு ; சிவனருளால் வந்த நிரு ; மணி - அழகிய ; மணியாகிய என்றலுமாம.

சிவிகையின்மேற் சேவித்து வரும் மதிபோல் - குடைநிழற்ற - சிவிகையின் மேல் கவிதத முததகருடை ஒரு மதிபோன்றிருதது ; மதி அதரு கிற்கும் இயைபு என்னை ? எனின் மதியாதலின மேனின்று சேவிததது போல கின்றது என்பதாம் ; குடைகரு மதி மெய்பற்றி வந்த உவமம் ; சேவித்து வரும் மதி எனறது தற்குறிப பேறறமம ; மதிமுதல வானவா பிள்ளையாரைச் சேவிதது வரதததக்கா என்பதும உட் குறிபபு ; 137, 1395, வெள் - சருக - 34 முதலியவை பாரக. " சதுரானனனுரு சகராயுதனும, சுதராதபரும இதராதியரும், மதரா புரிவா தறிவா மெனமேல் வரவர தனன வைதிக வாரணமே " (தககயா) ; மதி - பாண்டியா குல முதலவன் என்பதும் குறிபபு.

பெருகுஒளிய திருநீறு - இதுவரை " பூதி சாதன விளக்கம் போறறல பெரு தொழிற்த " கிலே மாறி, இனி அதநிருநீற்றின ஒளி பாண்டிய காட்டிற பெருக கிகழ்வது குறிப்பு ; ஏனைய ஒளிகள் யாவும குறைநதொழிய, அவவாறு குறைநதழியாது நிததமாயப் பெருகும ஒளியாகிய திருநீறு என்ற கருத்தும காணக ; ஞானம் பெருகும் ஒளி என்றலும ஆம்.

பெருகிவர - அகலகும தொண்டா கூட்டம் வந்து சாரந்து பெருக. இனிப் பாண்டி காட்டிற பெருகி வருமபடி என்றலுமாம.

வளரொளி வெண்குடை போல் நிழற்ற - அமமுதத்தின் ஒளியே போலப் பெரு கொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம் புடைசூழ என்ற நயமும் காணக ; வெண ணீறறெளி போறறி கின்ற " (2114) என்ற கருததைச் சிந்திக்க.

அநள்பெருக - அழதுண்டார் - உலகில சிவனருள பெருகும்படி தாம் அமுதுண டவா ; ஏனையோ அமுதுண்டால அது அவவவாகுகே சில கலரு தருதொழிய இவா அமுதுணடமை உலகில யாவாகரும சிவனருள பெருகச் செய்தது ; " திருத்தோணி யமாந்த பிரானருள பெருக " (1923) ; " தாவில்சரா சரஙகளெல்லாரு, சிவம் பெருக்கும பிள்ளையா " (1924)

வநம் - உலகில வாதவதரிதத ; அநள்பெருக வநம் - சிவனருள் பெருகிப பாண்டி காட்டில் நிகழும பொருட்டுவரும் என்ற குறிபபும காணக.

வளர்ஞானத்தழதது—என்பதம பாடம். 648

2547. துஞ்துபிகண் முதலாய தூரியங்கள் கிளராமே
அந்தணரா மாதவர்க ளாயிரமா மறையெடுப்ப,
வந்தெழுமந் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்
சேந்தமிழ்மா ருதமெதிர்கோண் டெம்மருங்குஞ் சேலிப்ப, கூசகூ

2548. பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவனுட் டிடைப்பரந்த
எண்ணிலம ணைமபாவ லிருஞ்சேனை யிரிந்தோட
மண்ணுலக மேயன்றி வானுலகுஞ் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போலெய்தும் போலிவேய்த, கூடிo

2549. துன்னுமுழு வுடற்றுகளாற் சூழுமுணர் வினிறறுகளால்
அன்னெறியிற் செறிந்தடர்க்த வமண்மாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினுற் றூய்மையினுல் வழுதியர்தங்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை யணைந்ததெனுங் கவின்காட்ட, கூடுக

2550. பானல்வயற் றமிழ்நாடு பழிநாடும படிபரந்த
மானமிலா வமணென்னும் வல்லிருள்போய் மாய்வதனுக்
கானபெரு கொளிப்பரபபா லணடமேலாங் கொண்டதோரு
ஞானமணி விளக்கெழுநது வருவதென நலமபடைப்ப, கூடுஉ

2551. புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண் டமிழ்நாட்டுத
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச சைவநெறி தழைதழைதோங்க
வுரைசெய்திருப பேர்பலவு மூதுமணிச சின்னமேலாம்
" பரசமய கோளரிவந் தா "னென்று பணிமாற, கூடுக

வேறு

2552. இப்பரி சணியுஞ் சண்பைபபா பெருமா னெழுநதரு ளுமபொழு திசைகளும்
ஒபபினித லிலபொற றனிபபெருகாளமுல தய்ய வோலித்தெழு மோசை
செப்பரும பெருமைக குலச்சிறையார்தஞ் செவிநிறை யழுதேனத்தேக்க
அப்பொழு தறிநது தலதின்மேற் பணிநதே யளபரும் களிபபினாளர். கூடுச

2547. (இ-ள்) நாதபிகள் .மறை எடுபப-நாதபி முதலாகிய வாதகியகளின் ஓசை மேலெழாமல் அநதணாகளாகிய மறை முனிவாகள அனாதமாகிய வேதகளனை எடுதகியம்பவும ; வாதெழும ..முழுகக - வாது எழுகின்ற மகல நாதகள எலலாத திசைகளும் உட்பட முழுகவும் ; செந்தமிழ்...சேவிபப - செநதமிழுடன பொருந்தி வரும் தெனறற காறறும எதிகொணடு வரவேறற எபபகளும சேவிபபவும், கூசக

2548. (இ-ள்) பணணிய...பரநத-செயத வஞ்சனை பொருநகிய தவம் முனனிலை யாகப பாண்டிய நாடடில பரவிய ; எணணில...இரிதோட - எணணிலலாத சமணம் என்னும பாவமாகிய பெரிய சேனை உடைநது ஓடிமபடியாக ; மணணுலகமே யனறி... செய்த - இநநிலவுலகமே யலலாமல் வீணணுலகமும கூடிச செய்ததாகிய ; பெரும்... பொலிவெய்த - பெரிய புணணியமாகிய படை எழுசசி போலப பொருநகிய பொலிவு உண்டாகவும் ; கூடுo

2549. (இ - ள்) தின்னும...தகளால் - நெருஙகிப பொருநகி முழுவுடலில் உள்ள அழுகினனலும், தீய சூழசசியை உடைய உணாவின் மாசினலும் ; அல் நெறியில்...கழுவுதற்கு - நெறியலலா நெறியில முழுதும் சேராத சமணம் என்னும அழுகினனக கழுவிப போகுகித தூய்மையாகுதற்காக ; மனனியொளிர...தூய்மையினுல் - கிலநெறறு விளஙகும வெண்மையினுலும் தூய தன்மையினுலும் ; கஙகை - கஙகை நதியே ; வழுதியர் ..இடை - பாண்டியராது கன்னி நாட்டிலே ; அணைந்தது எனும் கவின் காட்ட - வநது சேர்நதது போனற அழகினனை எடுததுக காட்டவும் ; கூடுக

2550. (இ - ள்) பானல...பரநத - கருநகுவனை மலர்களையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த தமிழ் நாடானது பழியைச் சேரும்படி அகுப பரவிச சூழ்ந்த ; மானமிலா... மாய்வதனுக்கு - மானமில்லாத அமணா எனும வலிய இருளானது கெட்டுப்போய்

மாய்ந்தொழிவதற்காக ; ஆனபெருகு...நலமபடைப்ப - ஆயின பெருகிய ஒளியின் பரப் பிலே எல்லா அண்டகளையும் தனது நிறைவினுள் அடகிக் கொண்டதாகிய ; ஒப்பற்றதொரு ஞானமணிவிளகு எழுந்தவருவதுபோலும் நனமையைச செயயவும,

2551. (இ - ள்) புரசை..பயன்விளங்க - கழுதைக் கயிறறையும வெறறி யினையும் உடைய மதமபொருந்திய யானைகளையுடைய பாண்டிநாடானது தமிழ் நாட் டின நிலமசெயத தவத்தின் பயன் விளகவும் ; சைவநெறி தழைத்தோங்க - சைவ நெறி தழைதேதாஙகும் பொருட்டும் ; உரைசெய்...பணிமாற - எடுதுதச் சொல்லும் திருப்பெயராகள் பலவறறையும் ஊதுகின்ற முதுதச னெனங்கள் யாவும் " பரசமய கோளரி வந்தான் " என்ற பணிமாறவும் ; சுருநு

2552. (இ-ள்) இபபரிசு...எழுநதருளுமபொழுது-இவவாறுகிய பரிசுகளுடன ஆணை கின்ற சோழித தலிவா எழுநதருளிவரும அபபொழுது ; இசைகறும...ஓசை - இசைக கின்ற ஒப்பிலலாத முதுதகளாலாகிய அழகிய தனிகாளமானவை "உலகமுயய எடுத அச் சொல்லுதலால் எழுகின்ற ஒசையானது;செபபரும ..தேகக-சொலலுதற்காரிதாகிய பெருமையுடைய குலசசிறை நாயனாத திருச்செவிகளில நிறையும அமுதம போல பெருகியிட ; அபபொழுது...ஆனா - அபபொழுது அறிநத நிலததின்மேல் மேனிபட வீழ்ந்து பணிநதே அனதத்தகிய மகிழ்சசியையுடையவராயினா. சுருநூ

இநத ஆறு பாட்டுகளும ஒரு பொருள்மேல வநத தொடாநத ஒரு பொருள் கொணடுரைகக ன்னன.

2547. (வி - ரை) தூரியஙகள் கிளராமே மறை எடுப்ப - தூரியஙகள் - மஙகலம முழகும பல வகைப் பெருவாத்தியஙகள ; கிளராமே-ஒசை மேலோஙகாத படி; உச்சசரத்தில் மறை முழக்குதலால் தூரியஙகளின் ஒசை தேம்பபட்டன என்பதாம்; ஆயிரம் மாமறைகள் - ஆயிரம் - மிகுதி குறிததது ; தூரியஙகள் கிளராமைக்குக் காரணம் காட்டியபடி ; எடுப்ப - இனி அகராட்டில எடுக்கும்பொருட்டு என்ற குறிப்பும், மறையொலியின் மிகுதிக் குறிபபுமாம்.

மஙகல நாதம் - மஙகல ஒசை முழகுக சஙகு, முரசம முதலியவறறின் நாதஙகள் ; மாதிரம் - திகுக்கள ; உப்பெருதல் - காதலின் பரபபினால் திக்குகளும் அத னுட்படும்படி விரிநது செல்லுதல் ;

செந்தமிழ்மாநதம் எம்மநஙகும் சேவிப்ப - செந்தமிழ் மாநதம் - செந்தமிழு டன் பொருந்தி வருகின்ற தென்றல ; தமிழுடன பொருநதுதலாவது - செந்தமிழ் முனிவனது இருகையாகிய பொறிகையின்றும் பிறநது வருதல். " பிறநத தெங்கள் பிரான் மலயத்திடை...மறம பயினறதெ கோதமிழ் மாநதம் " (313) என்றதும் ஆண்டுரைததவையும் பார்க்க ; தமிழ் மலியிற பிறந்த தமிழ நாட்டிற பயின்ற தமி முடன் விரவிவருதலால் செந்தமிழ் ஞானசமபநதரைச சேவிகக வந்தது என்ற நயமும் காண்க ; செந்தமிழ ஞானததமிழைச் சேவிததல் முறையாதலும் குறிபபு.

எம்மநஙகும் - மாருதம் தென்றற காறறுகலின் தெற்கு நின்று வடககு நோக்கிப் பின்னேயாரையும் உடன்வரும் நற்றவர் கூட்டததையும எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்து கொண்டு சேவித்தது. மாநதம் - பாண்டி நாட்டுக குரித்தாதலும் குறிபபு.

எதிர் கோண்டு - எதிர் வரவேற்றல்போல ; மாநதம் எதிர் கொண்டு சேவிப்ப என்றது தற்குறிப்பேற்றம். எதிர் கோள்ஞநல் - வடக்கினின்றும் தெற்கு நோக்கி மதுரைக்கு வருவாரைத, தெற்கினின்றும் வடக்கு நோக்கிச் சென்ற சூழும் நிலை உண்மையில் எதிர் கொண்டதாம் என்க. 649

2548. (வி - ரை) பண்ணியவஞ்சனைத்தவத்தார் - பரந்த - பாண்டி காட்டிற் சமணம் பரவுதற்குச் சமணர் செய்யும வஞ்சச் சூழ்ச்சியாகிய போலித்தவம் ஒரு காரணமாயிற்று என்பது ; "கொல்லாமை மறைத்தறையு மமண்சமய குறுகுவார்" (1302) ; "தவமென்ற பாயிருகித தலைபறித்த" (1312) ; வஞ்சனைத்தவமாவது உண்மையாயன்றிப பிறரை வஞ்சித்தற பொருட்டுத தவவேடமும் செயலும் மேற்கொள்ளும் நிலை.

பாரந்த - பாவமெனும்இருளந்தேனை இரிந்து ஓட-புண்ணியத்தின் படைபெழுச்சி-பாவச்சேனையை ஓடடப புணணிய படை எழுதது வரவேணடுமென்ற நியதியினை உருவக முகத்தாற் குறிததலை காண்க. "அணடாரா டாள்வோரா மல்லற்படை வாராமே" என்ற திருவாசகம, திருபபடை யெழுச்சிப் பகுதியின கருதது முகனே இதனை வைதது காண்க.

அமண் - பாவ இருளந்தேனையை ஓடச் செய்ய மண்ணுலகும் வானுலகும் கூடிச் செய்த பெரும்புண்ணியத்தின் படைஎழுச்சி என்றதனுள அமணர் செய்த பாவ வலிமை மணணுலகும வானுலகும செயத பெரும புணணிய சூடடதனாலன்றித தொலைக்கலாகா அளவினது எனற குறிபபுங் காண்க.

மண்ணும் விண்ணும் செய்த பெரும்புண்ணியமே திரணடு பிளளையாரது வருகையின் எழுசசியாகி வநதது எனபதாம். இரணடுலகினும முறசெய புணணியப பயனும்ப பிள்ளையா எழுநதருளினா எனபது கருதது ;

மண்ணுலகமெயன்றி வானுலகும் செய்த—"வாழக வநதணா, வானவ ரானினம, வீழ்க தணபுனல வேநதனு மோகுக, ஆழக நீய தெலலாமர ஞமமே, சூழக வையக முதுயா நீாகவே" (திருபபாசுரம - 1) எனற எழும அருளாணையினால மணணுலகமும் விணணுலகமும் நீமை நீஙகி யினபவாழவு வாழுவதறகு இவவெழுச சியே காரணமாய நினறமையால மணணுலகோரும விணணுலகோரும் செய்த புண் ணியப பயனே இதுவெனறார.

மண்ணும விணணும வாழவமைதல பிளளையாரது அவவருளாணையினாலா தென்பது "உலக மின்புறச், சந்தவேள் விகண்முதல்சங்கரர்க்கு முன், வந்தவர்ச் சனை வழிபாடு மனன" (புரா 821) என்றும், "வேளவி நறபயன வீழபுன லாவது, காளு மாச்சனை கலலுறப பாதலால, ஆளு மனனனை வாழதலிய தாச்சனை, மூளு மற்றிவை காக்கு முறைமையால்" (புரா 822) எனறும, "ஆழ்க நீயதென நேரநிற் றய னெறி, வீழ்க வெனறது வேதெலலா மான பெயா, சூழக வெனறது தொல்லுலீர் யாவையும், வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே" (823) எனறும், "சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே, யெனனு நீமை யிகபரத் திற்றுயர், மனனி வாழல கந்தவர் மாற்றிட முனனா ஞானசமபநதா மொழிநதனா" (புரா 824) எனறும், "எனகனே வாழ முண்ஞ ளேடு வைகையினி லிடடார" (12 0)எனறும அதனிருபபாசுரதனின உள்ளுறை யினால உலகங் கணடையும பெருமகருணையால ஆசிரியர் விரிவுரையாக கூறியருளிய வாறறிநு றிக.

பாவம் - ஓடச் செய்த புண்ணியத்தின் எழுச்சி - எனறது உயிர்கள பல பிறவி களில் செய்த முனனைத தவத்தின் புணணிய மேலீட்டினாலே தம் முதல்வனே குரு வாய் எழுந்தருளி முனனேவநது "இதுவரை ஐமபுலவேடர்களுட்பட்டு வளர்நத அயர்க தனிர் ; இறைவனது பேரருள பெறுக தகுதியுடையீர் நீவிர் ; அவன தன்மையிது ; அவனை அடையும நெறியிது ; "இனி இதனெறியே சென்றக கடைநதும்மின்" என்றெல்லாம் காட்டியும் கூடடியும் வாழவிபபன் என ஞானசாதரிரம் உபதேசிக்கும்

(போதம் - 8 ரூ.) உணமைகளே இதருக்கு கருதிக்காணக ; பின்னோயார் எழுத்தருளும் இச்சிலைமையினே ; " வெம்பும் பிறவியில் வீழாமல் வீடளித்த, சம்பந்த மாழனியென் தம்பிரான் - அம்புவியோர், போறறுந் திருவடி...வாஞேன் பவனி வாக் கண்டு வல்வினேயேன், எஞ்ஞெ மேதகுதலகை டேத்தினேன்—தானென்னேப், பார்த் தான் பழயவினேப் பஞ்சமலக் கொதையெலலா, நீததா னினேவுவே ருகினுன்— ஏத்தரிய, தோண்ணூற்ற றறுவர்பயி றெக்கிற் றுவக்கறுத்தான், கண்ணூறு தேனமுத காட்டினுன்—டுவண்ணீறும், வேடமும பூசையுமே மெய்யென்ரூன் பொயயென்ரூன், மாடையும் வாழக்கை மனேயுமே—காடறிய, வஞ்செழுதகி, னுள்ளீ டறிவிததா னஞ் செழுததை, நெஞ்சழுதகி நேய மயலாகவி ..னிறைமேலி, வாழ்பவாபோன மண்ணுடம பில் மன்னுமுரோ மம்பறிதததை, தாழவுனினே யாதகி ருனகற்றி. .யாழவிகரு, மஞ்சு மகற்ற மதமுதகி யென்றமரைகரும, வஞ்சமனன் பாழி மருவாதே-செஞ்சொலபுனே, யாதிமறை யோதி யதனபயனென றமமறியா, வேதியாசொன மெய்யென்று மேவாதே-ஆதியினமே, லுறற திருநீறஞ் சிவாலயமு முள்ளதஞ்ச், செறற புலயர்பாற் செல்லாதே - கறறவஞ்சேர், வேடமுடன் பூசையருன மெய்ஞ்ஞான மில்லாத, மூடரு டன் கூடி முயறகாதே-நீட, வழித்தப பிறபப தறியா தானேப, பழிதத்த திரிபவரைப பாராதே - விழிததருளேத், தகுதெமமை யாணடருளுஞ சம்பந்த மாழனிவன்....." என்று நெஞ்சுவிடு தகினுள உமாபதி சிவாசாரியா அருளிச செயத கருதத்துக்களின் கணகொணடு கும்பிட இதன உளளுறையும் உணமைதிறமும தெறனெனவிளகரும்;

2549. (வி - ரை) துன்னுபழழ உடல்துகள் - முழுஉடலும் தின்னும தகள எனக. இகருதத்துகள் என்றது அழுகரு. இத்த உடல் கழுவாமையாலும, " வோவாத மாருர்தர வெயினின்முழலு"தல, அடுபாறை கிடத்தல, சுடுபாறை கிடத்தல, பல அலக்காமை முதலிய சமணரது சமய வழக்கங்களாலுமாவது ; " கழுவா வுடலம் " (11 - திருமுறை - ஆரூ - அர் - 28)

சூழும் உணர்வினில் துகள்-சூழ்தல் - வஞ்சகச் சூழ்ச்சி புரிதல. சூழும் உணர்வு - வஞ்சனைகளே எணணும் அறிவு.

அல்நேறியிற் செறிந்து - அல்நேறியாவது நெறியல்லாத அவநெறிதன்னேத தவ நெறியென்று கொணடு பிடிதத ஒழுகுதலால ; செறிந்து அடைந்த - செறிதலால போகத ; அல்நேறியில் செறிதல் - அவநெறியே கடைபபிடித்த விடாது பறறிப பரபபுதல ; அல் - இருள என்று கொணடு, ஒளிகுமாரூகிய இருள நெறி எனறலும் குறிபபு.

அமண்மாசு கழுவுதறகு—கங்கை அணைந்ததெனும் - மாசு கழுவ நீர வேணடு மாதலின், இதகு அமண சமயப பரபபை மாசு எனறருவகித்தற கேற்ப அதனேப போக்கும் பின்னோயாரது வருகை எழுசியினேக கங்கை எனறருவகித்தார் ; மிகப பெரிய மாசு கழுவ மிகபபெரிய நீர வேணடப்படும் எனற குறிபபுமாம.

வேண்மையினுல் தூய்மையினுல் கங்கை யணைந்தது எனும் - பினனோயாரது வருகை எழுச்சிக்கும கங்கைகரும பொதுதனமை இவை யிரணடினும் உள்ள வெண்மையும் தூய்மையுமாம் ; வேண்மை திருநீறறி னெளியாலும, தூய்மை-அகத தூய்மை-திருவைத்தெழுதலாலும் ஆம ; " மாசிலாத மணிதிகழ மேணிமேற் பூசுநீறு போலுன்னும் புனிதர்கள " (141)

முழவுடற்றுகளும் உணர்வினிற்றுகளும் - " வடிவுபோல் மனதது மாசு தன்னிய வமணர் " (2660) என்பது போல உண்மாசும் புறமாசும் குறித்தலால் அவற்றை முறையே புறத்தூய்தாகரும் வேண்மையாலும, அகதூய்தாக்கும் தூய்மையினுலும்

நிறைந்த பொருள் எழுந்து போகாத வந்தத என்றதாம். "உண்மாசு கழுவுவத நீரென்றே" (திருவிளை - புரா - விருத - பட).

வெண்மையினுல் - தூய்மையினுல் - கங்கை, அணிந்தது - கங்கை வெண்ணிற முடையது என்பது "திங்களி ஞறலொதத, தாடிய நீறது கஙகையுக் தெண்ணீர் யமுனையுமே, கூடிய கோப்பொதத தாலுமை பாகமென கொறறவற்கே" (பொன் - அ - கூ0) எனற கழறறிற்றறிவார நாயனார திருவாக்காலுமறிக; கங்கையின் தூய்மையாவது வேதத்தினே நாட்கள வைதிருபபினும தனது தன்மை கெடாது காட்டுமு நிலையானும், தன்னுட் பெயத பொருளகளையும மூழ்கிய உயிரகளையும தூய்மைப் படுதத்ம தனமையாலும அறியபபடும; இதன் நீரினைப் பரிட்சித்தறிந்த மேறறிசைப பௌதிகதால விஞ்ஞானிகள இகரிரிவிஞல ஒருவகை உயிரச்சதது இருத தலே அது கெடாதிருத்தற்குக் காரணமாமென்று ஆராயந்தறிகினறனர.

மன்னி ஒளிர் வெண்மை - திருநீற்றின ஒளியாதலின நிலைபெறற விளகக முடைதென்றார, மன்னிஒளிர் எனபதனேத தூய்மையுடனும கூட்டுக.

கன்னிநாட்டிடைக் கங்கை யணைதற்கியை பெனனையோ! எனின மாசுகழுவு தற்கு போநத தெனபது குறிததா. இவ்வாறு கஙகை முதலிய பெருந்தீர்ததஙகள் ஒவ்வோரிடஙகளில ஒவவொரு நிமிததம பறறி ஓரோர் காலஙகளிற போதவணண டெனபது நூல வழகக்குகளாலும், அனுபவததாலும் அறியபபட்டவுணமை; "பூ மருவுல் கங்கைமுதற புனிதமாம பெருநதீரதத்ம, மாமகதா ஞடுதறகு வந்தவழி படுங்கோயில்" (2307) எனறும, "தாவிமுதற காவிரிநல யமுனே கஙகை சரசுவதி பொற றுமரைபுட் கரணி தெணணீரக, கோவியொடு குமரிவரு நீர்த்துஞ் சூழநத குடக் தைகழிக்க கோட்டதிதை கூதத ஞரே;' (தேவா - தாண்) என்றும வரும திருவாக குகளும, நிலவிப பரமானநத கூடதலினுள ஐபபசி முன்பகக நவமியில் கங்கை வருவதென்றும அநநாளில் எடுத்து வைதத அதநீரதத நீர ஓராண்டளவு கெடாதிருகக மெனறும உள்ள வழகக்கும, திருகருகாவூரில பாறகிணறு எனனும் நீரதததில தை அமாவாசையில கஙகை அணைவதெனனும வழக்கும அனறு அநநீர பால நிறமாக ஆகும அறபுதமும முதலியனவு இஙகு வைதத்க கருதத பாலன.

வழுதியர் - என்ற பெயராற குறிதத்து அருஞசான்று வழுவியதஞல நீமை பெற்ற அரசன மாசு கழுவித தூயஞகவுளள குறிபபுப பெற வைதத சொனனயம; 651

2550. (வி - ரை) தமிழ்நாடு பழி நாடும்படி - தமிழ்நாடு தன பெயருக்கேற்ப உய்தி தரும் தமிழினே காடாது பழிபெறும் வினையை காடுமபடியாக எனறது குறிப்பு; தமிழ்நாடும் - எனற உயர்வுநிறப்பு உமமை தநது பாடஙகொள்வாரு முண்டு;

மானமிலா அமணென்னும் வல்லிருள் - மானம் - "எஞ்ஞான்றும தற்சிலையிற் றூழாமையும் தெயவதாற் றூழவு வாதழி யுயிர்வாழாமையுமாம" என்பா ஆசிரியர் பரிமேலழகர்; "பணணிய வருஞனேததவ" முடையாராதலானும, அரசுகளது சரிதம், பிள்ளேயாரது சரிதம் முதலிய வரலாறுகளால அறியபபடுமாறு அரசன்பால வஞ்சனே செய்து தெநிரிதது பொய முதலியவை சூழ்தலானும், தம நிலையாகிய கொலலாமையை விடுதது கொலை முதலிய மறறனேச்செயயத தணியும வரலாறுகளாலும், பிறவாறுமுலும இவ்வமணாகள மானமிலார் என்று கூறபபட்டனர.

வல்லிருள் போய் மாய்வதனுக்கு - மாயை சாலவலலவர்களாதலின் வல்லிருள் என்றார.

இருள்போய் மாய்தலாவது - ஒளியின் முன் வலியிழந்து மறைந்து நிற்றல் ; மாயாத இருள் (ஆணவமலம்) போலன்றி இது மாயும் இருள் என்றதாம் ;

ஆன - ஆயின ; ஆகமமாவது திருவருள் வலிமையினால அதுதன்மைத்தாதல் ; " என் உளமே புகுந்த வதனால் " " திரு வால வாயர னீதகவே " ; " வாது செய்த திருவுள்ளமே " " வாதில வென்றழிக்கத் திருவுளளமே " என்பனவாதி திருவாக்குக்களும் வரலாறுகளும் காண்க ;

பேதது ..ஞானமணி விளக்கு - ஒவ்வோர் அண்டப பகுதிகளினும் ஒவ்வோர் இரவி - மதி - முதலாகிய ஒளிகள் புற இருளை நீக்க அமைந்து நிற்கவும், சிவனது சித்தாகிய ஞான வொளியொன்றே எல்லா அண்டங்களினும பரந்து அகவிருளை அகற்று பொய்களைக்கி மெய்யினைப புலப்படுத்துவதாகலான அண்ட மேலாங் கொண்டது என்றும, ஒரு என்றும், ஞான விளக்கு எனறும கூறினார , மணி விளக்கு என்றது அருதச் சிவ சித்தாகிய ஞானம் கட் புலப்படாத நிறைதது விளங்கவும், பிள்ளையாராகிய இத்த ஞானவிளகுகு கடபுலபபடுவதாய் எழுதல வருதல முதலிய செயல்களுக் கிலக்காய் மனத கவரும அழகு பொருந்த வெளிபபடுதல் குறிததது.

பெருகுஒளி - மேலும் மேலும் பெருகும ஒளி ;

நலம் படைப்ப - முனனாப பொலிவேய்த (2548) எனறும, கவின் காட்ட (2549) எனறும கூறிய ஆசிரியா இஙகு நலம் படைப்ப எனறார், முன் கூறிய பாவம் இரிதலும் மாசு கழுவுதலும சாதன நெறிகளின பின முதலில வரும பயன்களாகவும, இருள் போய் ஞானம் வருதல் முடிவுற பயனுகவும் உளள கிலே குறிக்க ; இருளீக்கும் ஞான விளக்கமுமே உடனிகழ்வனவாய நிறைநத பெருமலாதல் காண்க. 652

2551. (வி - ரை) புரசை...பூழியர் - இதவரை தாழ்வு பொருநதிய அரசு இனி வெற்றிபெறறுயரவுள்ள கிலேயின் குறிபபு.

வண்தமிழ் - தமிழ் இகபரமாகிய எலலாப பயனகளும தரும குறிபபு.

தரைசேய் தவப் பயன் - தரை - தரையில உள்ளோர் - பாண்டி நாட்டார் ; அருகிலமகள் செயத தவற காரணமாக அதில பிளளபா எழுதருளித நீணடப் பெற்றது எனற குறிபபுமாம் ; "தருமேவு மலைமகளுஞ் சலமகளு மறியாமற், றிருமேனி முழுதுதில மகடூடித நிளைபபெயத " (திருவிளைமணசம-பட - 28) ; பயன் விளங்க - முனனம ஒடுஙகி யிருநத பயன இபபோது வெளிபபட்டு விளக்மடைய ;

விளங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க - விளஙகுமபடி சைவம தழைதது ஓஙக என்றது சைவ நெறியினின்று தழைததலே தரையின் பயன எனறபடி ;

வினங்க ஞங்க - வந்தான் - என்று பணிமாற எனக கூட்டி உரைக்க.

உரை செய்திருப்பேர் பலவும் ஊதும் - வாயினல் சொல்லத தக்க பிள்ளையாரது திருபபெயர்கள் பலவறறையும எடுதது உரைத்த ஒலியால ஊதி உலகுகு அறிவிக்கும் ; உரை செய் - உரைகக தக்க ; பிளளையாரது திருபபெயராகளே மக்கள் வாயார உரைசெயது உயயத தருவன எனபது ; " ஞானசம பநத ரொனு நாமமந் திரமுஞ் சொல்ல " (2619) ;

மணிச்சின்ன மேலாம் - சிவனருளிய முதறகுகளாலாகிய காளம, தாரை சின்னம் என்ற எல்லாம ; மணி - முதலினைக குறிததது.

சின்னம் - பொதுப பெயராய வநதது, ஊதும் - இவை பேர பலவும் ஊது சின்ற வகைகளே 2119—2120—2121 பாட்டுக்களிற் காண்க.

பணிமாறுதல் - ஊதுதல; சின்னகள் ஒலிசெய்தற்கு வழங்கும மரபு வழக்கு ;

பாசமய கோளரி வந்தான் - இனி இச்சாட்டிற் பிள்ளையார் திருவருள் வழிச் செய்தருளும் நிகழ்வு பற்றி இத்தன்மையால் எடுத்துக்கூறி ஊதின ;

புரசை - யானைக் கழுத்துக் கயிறு ; **வயம்** - வெற்றி ;

கடம் - மதம் ; மதமுடைமை யானையின் பிறப்பு ; 653

2552. (வி - ரை) இப்பரிசு - முன் ஐந்து பாட்டுக்களினும் கூறிய தன்மை பொருந்த ; இப்பரிசு - அணையும் பெருமான - எழுந்தருளும்பொழுது என்க.

எழுந்தருளும் பொழுது - அவர் எனற எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது ; **அணையும்** - அணைகின்ற என எச்சமாக உரைக்க.

ஒப்பில்...ஓசை - காளம் - எக்காளம் எனபர் ; இதுமிக உரத்த ஓசையுடன் பிள்ளையாரது திருநாமத்தை எடுத்துக்கூறி " இவர் உலகுய்ய வந்தார் " என்ற பொருள் பட இசைபடுவது ; கெடுந்தூரத்துளளோரும் செவிப்புலப்படக் கேட்க வல்லது ; உருவத்தானும் பெரிது ; ஆதலின இதனே வேறு பிரித்துத் தனிப்பெருங் காளம் என்ற சிறப்படைமொழி தந்தோதினர் ; " முன் தனிக்காளம் வைய மேழுடன மறைகளு நிறைதவத் தோரு, முயய ஞானசம்பந்தன வந்தான " (2119) எனறதற கேற்ப ஈண்டும் உலகுய்ய ஒலித்து எழும் ஓசை எனறார் ; உலகுய்ய ஓசை எழுதலாவது அதனைக்கேட்டு மக்கள வருத்தமது உயரி பெறுதல.

செவிநிறை அழகுளன - பயனபறறி வரத உவமை ;

தேக்குதல் - நிறைதல ; **ஓசை - தேக்க** - என்க ;

அப்பொழுது - அபபொழுதே ஏகாரம தொகைத ;

தலத்தின் மேற் பணிந்தே - கண்ணுற காணராயினும ஓசை கேட்ட பொழுதே இனைவு பிளளையார்பாலும் திருகூட்டத்தின் பாலும் சென்று சேர அகக கணணுற கண்டு நிலத்தின வீழுது வணங்கினர். " நெஞ்சினி னீறைநத வாவமுன் செல்லக கண்டு " (2553) என்பது காணக; கேட்ட பொழுதே அனபு பெருகும் நிகழ்ச்சி யுண்டாதல் தலியன்பினறிறம. தூரத்தே கணடபோது வணங்குதல் மேறபாட்டிற் கூறுவார்; " வெற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும் விருப்பினன் " (தேவா) என்று இவரது விருபபமாகிய திருவுளளநிலபறறிப பிளளையாதிருவாககாற பாராட்டப பட்டதும், இவர தம புராணத தூரைத்தனவும் பாரக்க.

அறிந்து அப்பொழுதே பணிந்து எனக

இப்பரிசு - தாரியநகள கிளராமே மறைகள எடுபபவும , தெனறல எதிர் கொணடு சேவிபபவும (2547) ; அமண பாவசேனை இரிதோட மணணும விண்ணும செயத புணணியப படை எழுசி போல பொலியவும (2548) ; அமண மாசு கழுவக் கறகை அணைத்தெனனும கவின் காட்டவும (2549) ; அமண வல்லிருள போய மாய்வதற்கு அண்டமெலாம் பரநத ஞானமணி விளகு எழுந்து வருவது எனும் நலம் படைப்பவும் (2550) ; சைவம ஓஙகப பரசமய கோளரிவநதான் என்று னெனமெல் லாம் பணிமாறவும (2551) ; ஆக இப்பரிசு என்ற இவவாறு பாட்டுக்களோத தொடர்பு படுதறிக கொள்க. இவவாறனறிச சேவிபப அணைகின்றார் ; பொலிவெய்த அணைகின றார் ; கவின்காட்ட அணைகின்றார் ; நலம்படைபப அணைகின்றார் என்ற தனிததனி முடிததலும், சேவிபப - எயத - காட்ட - படைபப - பணிமாற அணைகின்றார் என்ற முன் பாட்டுடன் கூட்டி முடிததலுமாம.

அணையும் - அணைகின்றார் என முன நிகழகாலத்தாற் கூறினார் ; பிளளையாரது அணைதலாகிய செயலின பயன் அனைற மட்டுமனறி முககாலமும் தோன்ற மியறகை புடையதாதலின் மீண்டும் நிகழ்காலதது பொருணிலைமை புடைய செய்பு மென்னும்

வாய்பாட்டினுல் அணையும் என்றும் ; " முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை, யெம்முறைச் சொல்லு நிகழங் காலத்து, மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும் " (தொல் - சொல - வினை 43) என்பதிலக்கணம் ; இது முக்காலமுந் தோன்று மியல்பினை, இக்கருத்தைப் பற்றியே பின்னாக குலச்சிறையாரது திருவாக் கில் விரித்தல் (2557) காண்க ; அன்று பிளையாரது அணைதலே இன்றும் சைவம் விளங்குவதற்குக் காரணமா யுள்ளது என்பது தேற்றம். 654

2553. அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமே
லணைந்திடக் கடிதுசென் றணைவார்,
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனு
ருடன்வரு நற்றவக் கடலை
நெஞ்சினி னிறைந்த வார்வமுன் செல்லக்
கண்டுநீ ணிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித தலைவர்
பாங்குற வணைந்துமுன் பணிந்தா. சுருடுரு

(இ - ள்) அஞ்சலி...அணைவார - அருசலியாகக் கூபபிய கைகளும் தலையின மேலே சேர விரைந்து சென்று அணைவாராகி ; நருசணி...கண்டு - விடதைத் அணிந்த கண்டராகிய இறைவரது திருமகனருடன வரும நவில தவமுடைய அடியார களின் கடல்போன்ற திருகூட்டதைத மனதநில நிறைந்த ஆசை முன்செல்ல அக தோக்கிற கண்டுகொணடாராதலின ; நீள நிலதநிடை...பணிந்தா - நீளும நிலதநின மிசைத திருமேனி பொருந்த வீழ்ந்து பாணடிய மன்னரது மநதிரிகளுள் தலைவராகிய குலச்சிறையார பாங்குறச் சென்று முன்னே பணிந்தனர்.

(வி - ரை) அஞ்சலி...அணைவார் - காளதநின ஓசை செவியில நிறைய, உடனே தலதநின் மேறபணிநதார ; எழுந்தார ; கைகள கூபபின வணணமே தாமே தலைமேல ஏறின ; விரைவாக ஓசைவரும திசை நோகி முனனே அணைவாராயினர், இவவாறுக, காங்கள் தலைமேல் அணைநதிட - தம் முயறசியினறிக கைகள் தாமே சிரமேற் கூப பியபடியே வறின ;

மகனூர் - அவர் அளிதத பால் உணட முறைமையால மகனூர் எனறு உபசரிக்கப பட்டவர். 1666லும் 1966லும் முன பலவிடததும் உரைததலை பாரக்க.

மகனுநருடன் வநதம் நற்றவக்கடல் - பிளளையாருடன வருதறகு முனனே நறறவம் புரிந்த அடியவரின் கூட்டம். கடல போனற பரபபுடையதனைக கடல் என்றதுபசாரம்.

நெஞ்சினில்...ஆர்வம் - முன்செல்லக் கண்டு - தாழ்ந்து பணிந்தார் - முன் பாட்டில் ஓசை செவி நிறையக கேட்டு நிலயிசைத தாழ்ந்து பணிநதார ; இங்கு, அவ் வோசை வழி எதிர் நோகி நெஞ்சம் முன்னே சென்ற கணடு கொணடமை யால் கண்டு தாழ்ந்து பணிநதார ; முனனர்க் கேட்டுப பணிந்தார் ; இதகுக கணடுப் பணிந்தார். ஆயின் கண் கூடாகக் காணபது பின்னரேயாயினும, இபபொழுது ஆர்வம் முன் செல்ல மனததாற கணடு பணிந்தனர என்பதாம்.

மந்திரித் தலைவர் - நிலதநிடைத தாழ்ந்து பணிந்த நிலையே கிடந்தவர் பின்னர்ப் பிளளையார் திருக்கைகளாற பற்றி எடுக்கவே எழுநதனர். 2555 பாரக்க. இங்கே மந்திரித் தொழிலின் பேறறிவுடைய முயறசி வகைகளுள் ஒன்றுமெனபார் மந்திரித்

தலைவர் என்ற தனமையாற கூறினர். இது பின்னர்க் காட்டுதும்; (2555 பார்க்க.) ஆசிரியா பெருமானும் மந்திரியாராதல் கருதுக.

பாங்குற - தமிழாடு பாகு பெறும் பொருட்டு; பாங்குறப் பணிந்தார் என்று கூட்டுக.

முன் - திருக கூட்டத்தின் முன அணிகள் சேர்வதறகும் முன்பு. 655

2554. நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை
நீடிய பெருந்தவத் தோணடா
பலருமுன் னணைந்து வணங்கிமற் றவாதாம
படியினின் றெழாவகை கணடு,
மலர்மிசைப் புகுந்தள வழிபடிம புகலி
வைதிக சைகரா பாதங
குலவியக் கணைநதார் தென்னவ னமைச்சர்
குலச்சிறை யாரெனக் கூற, கூடுசு

2555. சிரபுரச் செல்வ ரவருரை கேடடுத
திருமுகத தாமரை மலர்நது
விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் றிழிந்த
விரைநதுசென் றவர்தமை யணைந்து
கரகம லங்கள் பற்றியே யெடுப்பக்,
கைதொழு தவருமுன் னிற்ப,
வரமிகு தவத்தா லவரையே நோக்கி
வளளலார் மதுரவாக் களிபபார், கூடுள

2556. " செம்பியா பெருமான் றிருமக ளார்க்குந்
திருநதிய சிநதையீ ருமக்கும்
நம்பெரு மான்றன் றிருவருள் பெருகு
நன்மைதான் வாலிதே ;" யென்ன
வம்பல ரலங்கல் மகுடிரி யாரு
மண்மிசைத தாழ்நதடி வணங்கித
தம்பெருந் தவத்தின் பயனனை யார்க்குத்
தன்மையா நிலையுரைக் கின்றா, கூடுஅ

2557. " சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு
மினியேதி காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனு
லெற்றைக்குந் திருவரு ளுடையேம் ;
நன்றியி னெறியி லழுந்திய நாடு
நற்றமிழ் வேந்தனு முய்ந்து
வென்றிகொ டிருநீற் றொளியினில் விளங்கு
மேன்மையும் படைததன " மென்பார் ; கூடுக

*2558 " இக்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி
யெய்துதற் கரியபே ரெய்தி
மங்கையர்க் கரசி யாரு'நம் முடைய
வாழ்வெழுந் தருளிய' தென்றே
'யங்குநீ செதிர்சென் றடிபணிவீ 'ரென்
றருள் செய்தா "ரெனத்தொழு தார்வம்
பொங்கிய களிப்பான் மீளவும் பணிந்து
போற்றினர் புரவல னமைச்சர். சுசுo

2554. (இ - ள்) நிலதிசை..... வணங்கி - நிலதத்தின்மேல் வீழ்ந்து பணிந்த வண்ணமேயிருந்த குலச்சிறையாரை நீடிய பெரிய தவதத்தினையுடைய தொண்டர்கள் பலரும் முனபு வந்து அணைந்து வணங்கி ; மறறு அவர் தாம...கண்டு - மறறு அவா தாம் நிலதத்தினை றும மேல எழாமல் இருந்த வகையினைக் கண்டு ; மலாமிசை... குலவி - பிரமதேவா வழிபட்ட சீகாழியில் வந்த வைதிகத் தலைவராகிய பிள்ளையாரது பாதங்களை அடைந்து வணங்கி ; " அரசு...குலச்சிறையா " எனக கூற - " அரசுப பாண்டியனது அமைசசராகிய குலசசிறையா அணைந்துள்ளா " என்று சொலல, சுருசு

2555. (இ - ள்) சிரபுரச செல்வர்...அணைந்த-சீகாழிச் செலவராகிய பிள்ளையார் அவாளது சொறகளைக கேட்டுத, திருமுகமாகிய தாமரை மலாந்து, பொருந்திய ஒளியினையுடைய முததசை சிவிகையினினறும இறஙகி விரைவுடன் சென்று அவரை அணைந்து, கரகமலஙகள்...எடுப்ப - கைகளாகிய தாமரைகளாற பறறியே மேல எடுப்ப ; அவரும் கைதொழுது முனநிறப - அக குலச்சிறையாரும கைதொழுது திரு முன்பு நிறக ; வரமிகு ..அளிபபா - வரம்மிகும செவவியினினற அவரது தவக காரணமாக அவரையே நோக்கி வள்ளலாராகிய பிள்ளையார் இனிய திருவாக்கினை அளிபபாராகி, சுருள

2556. (இ - ள்) " செமபியா பெருமான.....வாலிதே " என்ன - சோழ மன்னரது திருமகளாராகிய மங்கையர்ககரசி யம்மையாருகும திருநகிய கிதையினையுடைய உமக்கும நமது கிவபெருமானுடைய திருவருள பெருகும நன்மைதான் றெந்தன்னதே " என்று சொலல ; வம்பலா...வணஙகி - மணமுடைய மாலையினை அணிந்த மகளிரியாரும் நிலமுற வணஙகி நினற ; தம்பெரும்...உரைகினறார - தமது பெருந்தவத்தின பயனே போனற பிள்ளையாருக்கு நிகழும தனமையாகிய நிலையினை எடுத்துச் சொலகின்றாராகி, சுருள

2557. (இ - ள்) சென்ற காலதகின்...திருவருளுடையேம - சென்ற காலத்திலே பழுகின்றி நினற நிறமும, இனி எதிரகாலதில் வரும் சிறபபுடைய நிறமும, இன்று தேவரீர எழுநதருளபபெறற பெரும பேறறினால விளஙகும் ; இதனால மூக் காலத்திலும் திருவருளுடையோம் ; மன்றியில...படைத்தனம் எனபார் - நன்றியில்லாத (அமண) நெறியிலே அழுநகிய இக்காடும நறறமிழ் அரசனும் உய்திபெற்ற வெற்றி கொள்ளும திருநீறறின் ஒளியினில் விளஙகும் மேனமையினையும பெற்றோம் என்பாராகி, சுருக

2558. (இ - ள்) " இகெழுந்தருளும்...எழுந்தருளியது " எனத்தொழுது - இகெழுந் தேவரீர் எழுந்தருளும் பெருமையினைக் கேட்டருளியவுடனே மஙகையர்ககரசி யம்மையாரும் ' நம்முடைய வாழ்வு எழுந்தருளி வருகின்றது ' என்றுகூறி, ' அவ்

விடத்து நீர் எதிர்கொண்டு சென்று திருவடிகளைப் பணிவீர் என்று அருளிச்செய்தார் ' என்ற விண்ணப்பஞ் செய்த வண்ணமே ; ஆர்வம்...அமைச்சர - அன்பு பொங்கிய களிப்பினாலே மீளவும் பணிந்த அரசனது அமைச்சராகிய குலச்சிறையார் அதித் தனர். 5ுு0

இவ்வண்ணம் பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2554. (வி - ரை) நிலமீசைப் பணிந்த.. ...கண்டு - குலச்சிறையார திருக் கூட்டத்தைத் தோக்கி நிலமிசைப பணிந்தபடியேயிருந்தனர ; பிள்ளையாரது திருக்கூட் டத்தினின்றும் பல தொண்டர்கள் மூற்பட அவர்பால் அணைந்து வணங்கினர் ; அப் போதும் அவர் தாம நிலத்தினினறும எழாது இருந்தனர் ; அதனை வந்த திருத்தொண டர் கண்டு என்றபடியாம.

மலர்மிசைப் புத்தேள் - தாமரையில இருக்கும பிரமதேவன ; புத்தேள் - தேவன்.

வைதிக சேகரர் - வைதிகநெறித் தலைவர் ; சேகரம் - முடிபோல வைதிகர் தம் தலைமேற் கொளளத்தக்கவர் என்றபடி.

குலவி - அடைந்து தொழுது.

"அங்கணர்தார்...குலச்சிறையார்" என-குலச்சிறையார தாரத்தேவரது அணைந் தனர் என்று ; அங்கு - அவர் பணிந்தபடி நில மிசைக்கிடந்த இடத்தைச சுட்டியது.

தென்னவனமைச்சர் - முன்னரும "பஞ்சவர் பெருமான மகிழ்ந்த தலைவர" (2553) என்று கூறினர ; அரசாங்க மகிழ்ந்த தலைவராதலின் அரசகாரியம மூற்றும் கடன் இவரேனினைந்தது ; ஆதலின அவர் அணைந்த பணிந்தமை அரசனும அரசகாடும் முழுமையும அணைந்த பணிந்ததாகியாம என்ற குறிப்புபபெற ஈரிடத்தும் அமைச்சர் என்றெழியாது அரசனுடன புணர்தாதிர் ஓதினர.

குலவி - அமைசர் - குலவி எனறு கூட்டிப பாதம பொருந்த அமைசர அவரு அணைந்தார் என்றுரைபபாருமுண்டு. குலவியிங்கு எனபதும் பாடம். 656

2555. (வி - ரை) திருமுகத்தாமரை மலர்ந்து முகமிக மலர்ந்த ; மலர்ந்த என்பதற்கேறப முகத்தைத் தாமரை எனறு உருவகித்தார். முகமலர்தல் - அகமலர்சி காட்டும் குறிப்பாதலின அகமும மலர்ந்த எனபதும உடன கூறியதாயிறறு ; முக மலர்தல் என்ற வழக்கும் காண்க ; ஈண்டுக் கருணை கூர்ந்த எனக.

சிவிகை நின்றிழிந்து விரைந்து சென்று அவர்தமை அணைந்து - தாம் எழுந் தருளியிருக்கும இடத்தில் வந்த வணங்க வேண்டிய அவர, நெடுந்தூரத்தே வணங்கிய படி கிடந்ததலின் அவரிருக்குமிடமதேடி வந்தணைந்தனர் குருநாதராகிய பிள்ளையார ; இது குலச்சிறையாராத வணக்கத்தினை அழுத்தத்தாற் போந்த பயன் என்க ; திரு மறைக்காட்டினை பாண்டி நாட்டிலுக்கும மதுரையம்பதிக்கும் பிள்ளையாரை வந்தணையப்பணிய்த போலச், சிவிகையினின்றும் இழிந்த மன்னியா இருந்த வணங்கிக்கிடந்த இடத்தருகும எழுந்தருளியணைய செய்தது அவர்களது திருத தொண்டின் உறைபபாகும்; அபபூதி மாயனா திருமணைக்கடையினில் அரசகள் அவரைத் தேடிச் சென்றருளுமாறு செய்தது அவரது அழுந்திய நினைவேயாம் என்ற வரலாறும இன்று நினைவு கூர்தறபாலது; "சூழ மாகிய பரசம யத்திடைத தொண்டு வாழு நீமையீ ருமைக்காண வந்தனம்" (2571) என்ற பிள்ளையார அருளுவதனையும் காண்க ; விரைந்து சென்று - அவரை எடுத்த அருளும கருணையின் விரைவு.

கரகமலங்கள் பற்றியே எடுப்ப - கரகமலங்கள்-கைகளாகிய தாமரைகள்; "திரு முகத்தாமரை," என்றதற்கேற்ப கைகளையும் தாமரைகள் என்றார் ; கரகமலங்களாற்

பறறியே என்க, "இன்ன ருட்பெருஞ் சிறபபொடுக் திருக்கையா லெடுத்தார்" (2569); "இருவரையுக் திருகையா லெடுத்தருளி" (2629) என்று பின்னர் வருவனவும காண்க; குலச்சிறையாரது கரகமலகளேபபற்றி என்று இரட்டற மொழிந்து கொள்ளவும நினறது;

எடுப்ப - "எழுக" என்று திருவாகஞலருளாது கைகளால எடுதது "அவர் தாம் படியினின் றெழாவகை கண்டு" தொண்டாகள் அறிவித்தபடி தாமும் கண்டமை யானும, எடுததாலறறி எழாா எனறு கண்டருளினமையானுமாம; இது மந்திரியாரது திருததொண்டினது உறைபபும், மகதிரத தொழில வனமையுமாம்; எனனே? 'எழுக' என்ற சொல்லின அருளளவினன்றிச செயலிஞனும மேல எடுக்கபபெறறம அருளைப் பெறறம் தனனை எனக. எகதள நாடு கீழே கிடகின்றது; அதனை மேல் எடுததருளல வேணடுமெனறு வாகினஞற கூறுது தாம வணஙகிச செயலால் விண்ணபபித்தனா அமைச்சா பெருமான; அதறகு அவ்வாறேயாகுக எனறு பிள்ளேபாா தமது வாகினஞற கூறுது கைகளால எடுதத செயலால் அருள் புரிநதனா; எனவே பாணடிநாட்டினை ஈணடு வீணபபரசமய குழிகினறமை மேல எடுகும அருட்செயல அதன மந்திரி யாரை எடுதத செயலாலே ஈணடே நிகழ்நதுவிடடதென்க; பின்னர் நிகழ்பவை எலலாம இதன தொடாசியாகிய சடகுகளே எனபதாம; எடுப்ப என்பது "என்னை யிப பவதறிற சேரா வகையெடுத்து" (தெதி - சுபக - பாயி 2) எனபுழிபபோலப் பரசமய தீமை காதது எடுதத குறிபபுருவகப பொருளும்பட நின்றது.

கைதொழுது அவரும் முன் நிற்ப - பிளளையாா கர கமலகைள் பறறி எடுபப எழுந்து அவர் திருமுன்பு தொழுத படியே நின்றனா. அவரது அருட் செய லினைபபெறற வணணமே அருட்டிருவாகினையும பெறுதலே வேணடி எனக; அக கருதறனே அறிநத வள்ளலாரும அவவாறே நாம முறபட்டு மதுர வாக்களித்தல மேற்கூறப் படுதல் காண்க.

வரமிகு தவத்தால்—வாக்களிப்பார் - வரம் பெறுதறகு உரியதாய் மிகுந்து பகுவ காலம் வந்த தவம காரணமாக - வரம தரும வாகளிகபப பெறறா எனக. "தமிழ் நாட்டுத் தரைசெய் தவபபயன விளைக" (2551) என்றதும, மேல் "தம் பெருந்தவதினை பயனேயாகுக" (2556) 'நறறவதது மானியா...யானுமென பதியுஞ் செய்த தவ மெனகொல்" (2570) என்பனவும கருதுக, வரமிகு தவமாவது வரம் பெறுதற கணிதாக மிகுதி பெறற தவம.

வள்ளலார்—அளிப்பார் - வளளலாராதலின அளிசெயது தாமே முறபட வாக்கருளினா் எனபது.

அவ்வுரை—இவ்வுரை—எனபனவும பாடங்கள். 657

2556. (வி - ரை) மகளார்க்கும் - உமக்கும் - திருவருள் பெருகும் நன்மை தான் வாலிதே - திருவருள் பெருகுதலால் வரும நன்மை; வாலிதே - சிறந்த செல் கின்றதே.

சேம்பியர் பெருமான் குல மகளார்க்கும் - மன்னிய சைவத துறையின் வழி வந்தும், அதனின் மாறுது ஒழுகியும, அதனைப் பறபல இடையூறுகளின் இடையிலே யும் விடாது பறறியும், தம்நாடு சைவததின் ஒகக நிலைக்கு முயன்றும் வந்த பெருமை பற்றியும், அரசியாராக ஆணை நாது இயகும் முதன்மையும், உரிமை பறறியும் சோழாது மகளார் என்ற தன்மையாற கூறி முதற்கண் வைத்துக் கேட் டருளினா்; "இகுப பெண்ணுக்கு முதன்மை தந்து விசாரிப்பது கருத் தென்ற விசேடம் காண்பாருமுணடு; அது பொருந்தாமை தேற்றம். மண்

ணைலா நிகழ மன்னனுய் மன்னு மணிமுடிச் சோழனதன மகளாம், பணிணினோ மொழியாள்" என்றும், "மதகையாகரசி வளவர்கோன் பாவை" என்றும் வரும் தேவாரக் கருத்துக்களும் காணக; இத்திருப பதிகத்தினுள் அம்மையாரை முதலிலும் அமைச்சனுரை அடுத்தடுத்த வகையில் கூறிய வைபபுமுறையும் காணக.

நம்பெருமான் என்ற தம்மையும உளபபடுத்திக் கூறியது கருத்தொன்றித்த திருத்தொணடின உரிமைபறறி;

நிரவுநர் பெருகு நன்மைதான் வாலிதே - உயிர்களுக்கு வரும் இனபமும துன்பமும் இறைவா செய்யும அருளால வருது கூடுவன; அவவாறு இறைவா கூட்டி விபபதும் நனமையின பொருட்டேயாம் எனபது அணிபு; இங்கு வாலிதே - என்றது நன்கு செல்கின்றது - இன்பமாகச செலகின்றது - எனற நிகழகாலக குறிபபு; ஏகாரம வினு; இது லைம வினவும வகையால எழுந்தது; ஆயின, "மானி யார தமக்கு மானக், குனறென கினற மெயமமைக குலசசிறை யார்த மகளும், நன்றுதான வினவக கூறி" (2576) எனறபடி திருமறைகாட்டில இவர் கள் வரலிட்ட அறிவுடை மாதாபபால வினவிக கேட்டறிந்து கொண்ட பிள்ளையார, இங்கு "நன்மைதான வாலிதே" எனற மீணடும வினவிய தென்னேயோ? எனின, முனனர்க் கேட்டறிந்தது பிறரபாற கேளவி; இங்குககணட போது நேரிற கேட்பது கணடறிவதாவதரம மரபு. ஆதலின வினவிய தெனக. இனி இவவாறு கொள்வதடன, இரட்டுற மொழிந்து கொணடு, மறைகாட்டில அவரகள பாலறித்தபடி நாட்டின நீருகு பரவிய நிலையினுகு "வருந்தறக" என அஞ்சல அரு ளும முகததால, முன்னாநம பெருமான செயத திருவருள் இனிபபெருகும்; இனறு காணும் நன்மைதான் வாலிதேயாம; எனறு பிரிந்தபப, பிள்ளையாரது விளக்கம் பொருந்த கூறும அமுத வாழ்த்தாக உரைத்தலுமாம; இபபொருளில் பேருந்தும - இனிபபெருக நிகழும என வினைமுற்றாகக கொளக; ஏகாரம - தேறறம; பிரிநிலையு மாம.

மண்மிசைத் தாழ்ந்து - பிள்ளையா வினுவுகு வீடை கூறும முகததால வணங்கி.

தம்பெருந் தவத்தின் பயன் அனையார் - பிள்ளையா; தம் - தம்மையும் அம்மை யாரையும அரசனேயும நாடடினேயும உளபபடுத்திக கூறியது; பெருந் தவத்தின் பயன் அனையார் - முனனேப பெருகதவரு செயதிருகதாலனறி இபபயன கிடையா தென்பது.

தன்மையாம் நிலை - உள்ள நிலை, தன்மை - உணமை. மேற கூறுவது உபசார மாம முகமாகிய இயல்பு அன்றி உள்ளபடி உணாகது கூறும உணமை என்பது

செம்பியர் தலைவன் - எனபதும பாடம. 658

2557. (வி - ரை) இது மிகச சிறநத ஆழநத கருததுடன அமைசசுத திறம விளகும பெருமையுடையதொரு திருபபாட்டு.

சென்ற காலத்தின்...பெற்ற பேறு - நிரவுநர் - எனறதனால சென்ற காலத தையும, வாலிதே என்றதனால நிகழ காலத்தையும, பெருகும் நன்மைதான் என றதனால எதிர்காலதையும குறிததது விளு நிகழநதமையால மூன்று காலதிலும நன்மையே எனறு கூறி, அதறகுக காரணம நிகழ்காலதிறற பெறற பேறேயாம எனறு முடித்தனர். இன்று எழுநதருளும இபபேறு சென்ற காலதின பழுதிலாத திற மாகிய பெரும தவததாலனறிக கைகூடாதாதலின கழிகாலத்தில திருவருள நன கிருந்து அததவத்தை முற்றச் செய்தது; இனி இனறு எழுநதருளும இபபேறு மேல

வரும் காலத்தில் பெருகும நன்மையினைச் செய்யும எனபது உறுதியாதலின் எதிர காலச் சிறபபு இப்பேறறின பயனைக் கைடக்கும என்று கூறினர்; எனவே சென்றகாலச் சிறபபு இனறு பேறறதர, இது எதிரகாலச் சிறபபினைக காட்ட இவ் வாறு மூன்று காலமும திருவருள் பெருகு நன்மையின வாவிதாம் நிலைமையில் உள்ளோம் என்றார்; பெருமானது அருளின் நனமையினைப பிள்ளையார வினவுக, குலச்சிறையார அதனைப பிள்ளையாரது எழுநதருளுதலின் மேற்சாததி, இதுவே பெருமான் திருவரு ளின் நன்மையின் உருவாய வநதளளது எனறு முடிதத நயமும் காணக; இதனால் ஏறறைககும திருவருள் உடையேம் எனறு முடிவு கொளக; இது பிளளையார அம்மை யாரையும் தமமையும குறிதது வினவியபடியால் உடையேம் எனறது அதறகு விடை யாக இருவரும உடையோமாயினும் எனற கொளள நினறது.

நன்றியில் ..படைத்தனம் - முனபாட்டிற கூறியபடி கேட்டருளியதற்கு ஏறப இருவர் நலமும பற்றி விடை கூறினும அநநலம அரசனையும நாட்டினையும பறறிய நலதறை இன்றியமையாதாதலின மேலும கூறலுறறார, அதுவே தமது கருததாகிய விணணபபமாக இவவருகையின பயனய அதனையும பெறறனம என உறுதியும் விரை வும் பறறி இறநத காலததாற கூறிய நயமும காணக.

மேன்மையும் படைத்தனம்-பிள்ளையார தம் இருவர நன்மையினையே வினவின ராதலின, அதனைநது சாததி விடைகூறிய காட்டினலமும் அரசனலமும் தமது நலமே யாகிய மேன்மையையாம என வினவுகிறற விடையாகப் பொருதறகி கூறிய திற மும் காணக.

நன்றியில் நெறி - நன்மையறற சமண நெறி; நீ நெறி என்னுக நன்றியில் நெறி என்றது நீமையை வாயினறுக கூறுத மரபு.

நம்றமிழ் வேந்தன் - "தமிழ்ா டுறற நீகஙினுக களவு தேறறுச சிந்தையில்" (2502) என்றதம் ஆணடுரைததவையும் பாகக.

வென்றிகொள் திருநீற்றின் ஒளி - திரு நீற்றப பதிகததால் வெறறி வரும் வரலாறறின முற குறிபபு; "புததரொ டமணே வாதி லழிவிக்கு மணணல் திருநீறு செம்மை நிடமே" (தேவா) எனற திருவாக்கும கருதக.

அழந்திய நாடும் வேந்தனும் ஒளியினில் விளங்கும் மேன்மை என்றதனால் முனனா இருளில அமுநதிய தாழவு எனபதனைப பெறவைதத நயமும் காண்க.

நீற்றின் ஒளியினில் - என்பதம் பாடம். 659

2558. (வி - ரை) இது பிள்ளையாரை எதிகொள்ளும்படி அம்மையார் அமைச்சரைக் கட்டளையிட்டு ஏவி யனுபபிய நிறததை உரைததது; அம்மையார் வாக்கினைப பறறியே முன்னிலைக கூறறுக அறிவிதத நயமும, இவ வரவேறபு அரசாகக நிலையில அமைநது செய்யபபடுகினற தெனறறிவிதத நிலையும காண்க.

எம்முடைய வாழ்வு எழுந்தருளியது - வாழவு தருபவரை வாழவு என்று பணபின் உருவமேயாக உருவகிததார; "ஞானத்தின் நிருவுருவை" (2626) எனறு மேல்வரும் பாட்டின் கருதறினையும ஓாக; பிளளையாரை ஒரு மானிட உருவுடையராக இவர்கள கருதவிலலை; திரு அருளின் உருவாக், தமது வாழ்வின உருவமேயாக, ஞானதறின் உருவமாக, என்றிவ்வாறே கண்டு கொணடனர: வாழ்வு - "இங்கெழுந்தருள உய்ந் தோம்" என - 2543 என்ற கருதறதம காணக.

அங்கு - பிள்ளையார் எழுந்தருளி வருக அவ்விடத்து முன் சென்று; எழுநதரு ளும் வார்தறை - கூற வந்தவா மொழியைக கேட்ட (2541) அப்போது எழுந்தருளிய அந்த இடத்தில் என்க.

மீளவும் பணிந்து போற்றினர்- அமைமையாரது வீணைபபதைதை தெரிவித்ததன் பொருட்டு மீண்டும் பணிதனர். அமைச்சர்-அமைச்சராதலின் எனபது குறிப்பு. 660

2559. ஆங்கனம் போற்றி யடிபணிக் தவர்மே
லளவிலா வருள்புரி கருணை
தாங்கிய மொழியாற நகுவன விளமபித்
தலியளித் தருளுமப் பொழுதில்
ஓங்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலு
முயாதவத தொண்டரை நோக்கி
" சுங்குகம் பெருமான் திருவால வாய்மற்
றெமமருங் கின "தென வினவ, சுசுக

2560. அன்பரா யவர்முன் பணிக்தசி ரடியா
ரண்ணலா ரடியிணை வணங்கி
முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற காட்டி
" முருகலர் சோலைகள சூழ்ந்து
மின்பொலி விசும்பை யளக்குமீள கொடிசூழ்
வியனெடுங் கோபுரந் தோன்றும்
என்பணி யணிவா ரினிதமாந் தருளும்
திருவால வாயிது " வென்றார். சுசுஉ

2559. (இ - ள்) ஆகனம. .பொழுதில - அவவாறு துதிதஅத திருவடியில வீழ்ந்து பணிநதவாமேல அளவிலலாத அருளோத தரும கருணை கூரந்த மொழிகளால் தக்கவற்றைச சொலலித தலியளி செய்தருளும் அபபோது ; ஒஙகு எயில் ...தோனறு தலும - ஓஙகிய மதிலகள பகஙகளிற சூழநத மதுரையமபதி கட்புலபபடத தோனறு தலும் கணடு ; உயாதவத தொணடரை வினவ - உயரும தவமுடைய தொணட ரைப பாரதது, " இவவிடதது நமது இறைவா எழுநதருளுகினற திருவாலவாயானது மறறு எபபக்கதில் உளளது ?" எனறு கேட்க ; சுசுக

2560. (இ ள்) அனபாயவா...காடடி - அவவாறு வினவப பெறற அனபரா யவர்முன் பணிநத சிறபபுடைய அடியாராகிய குலச்சிறையார பிள்ளையாரது இணையார் திருவடிகளை வணஙகித திரு முன்பு நினறு எடுதத கைகளினுலே சுட்டிக் காட்டி ; "முருகலா ..திருவாலவாய இது" எனறு-வாசம விரிகினற சோலைகளாற்சூழபபட்டு, மின்பொலியும ஆகாயததை அளக்குமபடி நீணட கொடிகள சூழ்நத பெரிய நீணட கோபுரஙகள் தோனறுகினற இது, எலுமபின அணிகளை அணிநத சுநதரேசுவரா இனிதாக விருமபி வீறறிருககும திருவாலவாயாம " என்று சொனனார். சுசுஉ

இநத இரணடு பாட்டுக்களும் தொடாநத ஒரு முடிபு கொணடன.

2559. (வி - ரை) அடிபணிந்தவர்மேல் - அடியணிநத குலச்சிறையாரும அவரைத தம பொருட்டுச செனறு அடிபணிவோனறு எவிய அமமையாரும ஆகிய இருவா மேலும் என்பது குறிபபு.

அளவிலா...தலியளித்தநதும் அப்பொழதில் - கருணையை உட்கொணட மொழிகளால் தலியளி செயதபோதில் ; அமமையார பணிததபடி கூறிப பணிந்த குலச்சிறையாருககு அதனை ஏறறு அருளிய மொழிகளாற கூறிச சிறபபருளும மரபு பறறியது.

அப்பொழுதில் - மதுரை தோன்றுதலும் - குலச்சிறையார் முன் சென்று எதிர் கொண்ட இடம், மதுரைமா நகரமும, மதிலும கோயில கோபுரகளும் வடக்கிருகது வருவோர்க்குக் கண்ணுகருத தோனறும் எலலியின அபபுறமாகிய தரமுள்ள இடம் என்பது நுணடுக கருதத தககது.

உயர்தவத் தொண்டரை - வந்து பணிகத குலச்சிறையாரை; பொதுவாக எல்லா அடியாகளையும் என்றலுமாம்.

நம்பெருமான் திருவாலவாய் மற்று எம்மருங்கினது? என வினவ-நகரமும் பற் பல ஆலயகளும் பறபல கோயிலகளுமாகச் சோலைகளினிடையே தோன்ற, அவற றுள்ளே திருவாலவாய்க கோயில் எது என்று வினவியபடி. மற்று - இருகுதோனறுமம வினையவறறுள் என்ற பொருள்பட நினறது. "திருககாளதத்திருமலி யிமமலைகளில் யாதென்று கேட்டார்" (2917) என இவவாறே பின வருவதுடன் ஒபபு நோகுக. 661

2560. (வி - ரை) அன்பராயவர் முன்பணிந்த சீரடியார் - குலசசிறையார; தொணடாகளைப பொதுவில நோக்கிப பிளளையார வினவியதாகக் கொள்ளின், அவர் களுள்ளே அவாகளைப பணிதலே பணபாகவுடைய சிறபபுடையவராகிய குலசசிறை யார் விடை கூறினார் என்க.

அண்ணலாரடியிணை வணங்கி - வினவிய பிள்ளையாருககு விடைகூறும் மரபு.

முன்புநின்றெடுத்த கைகளாற் காட்டி - பிளளையாரது பின்னே தொடர்ந்துவநத குலச்சிறையார இவ்வினவுககு விடை கூறுமாறறால முனபு வந்து நின்ற என்க; எடுத்த - மேலே தூக்கிச் சுட்டிக் காட்டிய; பிள்ளையார் காரமலகளாற பறறி எடுக்கப்பட்ட என்ற குறிபபும் காணக; பாணடி நாட்டைத் தாணடி மேலெழுகத தினையாய் நின்ற எனற குறிபபும்பட நின்றது காணக.

முருகலர்...இது திருவாலவாய் - திருவாலவாயத திருகோயிலினைப பணபு தெரியபபோறறியபடியும, அடையாளகூறிக காட்டியபடியுமாம. மேல் "போறறிக காட்டிட" (2561) எனபது காணக. அதோ சோகைள் நிலதநிற சூழ்வன; அதோ அவற்றின் இடையே நீள கொடிகள வானிற சூழவன; அதோ அவறறி னிடையே பெரிய நீணட கோபுரகள் தோனறுவன; இதுவே எமது இறைவர் இனிதமாந்தருளும் ஆலவாயக் கோயில என்றபடி. தோன்றும் இது - திருவாலவாய் என்க; ஆகு மேலே காணபபட்ட கோபுரததால் காணபபடாத கோயிலினைக் கண்டு கொளளுக காட்டிய அளவை நிலையும காணக.

என்பணி யணிவார் - அணியலில்லாத எனபினை அணிநததுபோலத தகுதியறற எனது பணியினையும அணியாகப பூணடவர என இரடடுற மொழிநது கொளளுவைதத (என்பு - அணி) நயமும காணக; முனனைப பொருளில எனபாகிய அணி எனவும, பின்னையதில் என் - பணி எனது பணி எனவும் கொண்டு சிறபபும்மை விரிதது கொள்க.

இனிதமர்ந்து அருளும் - தமது பணியினையும் ஏறற அருள்புரிநது பிள்ளையாரைத தந்த சிறபபும உணர்தலியபடி; "இனனருட் பின்னை யாரைத் தந்தனையிறைவ" (2765) என்று பின்னா மனனா போற்றும் கருததைக் காணக; அருளும் - முன்னும் இன்றும பின்னரும அருளும் என மூன்று காலமும் குறிதது நின்றது; இனிது அமர்ந்து என்ற கருத்தும் இது; "இனியன வல்ல வற்றை யினிதாக நல்கு மிறைவன்" (பியந்தைக் காந் - பிள் - கொச்சைவயம். 5).

விசும்பையளக்கும் - திருவாலவாய் - என்ற கூட்டித் தேவருலகம் முதலிய புவனங்களின் நிலைகளே எல்லாம் கீழேயிட்டருளும் எல்லார்க்கு முனனே தோன்றி மூவேந்த இறைவனார் எழுந்தருளும் கோயில என்றும், தேவா தமது பதங்களே எல்லாம் காவல்பெற வந்து வணங்கும கோயில என்றும இதன் தொன்மையும பெருமையும் தோன்றக் கூறியபடி என உரைத்தலுமாம : இப்பொருளில் விசும்பு - விண்ணுலகம் எனக, திருவாலவாயது எனபதும் பாடம. 662

2561. தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு
துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி
மண்டுபே ரன்பால் மண்மிசைப் பணிந்து
"மங்கையர்க் கரசி"யேன் றெடுத்தீத
" யெணடிசை பரவு மாலவா யாவ
திதுவே " யென றிருவாதம் பணியுங்
கொண்டமை சிறபபித் தருளிநற் பதிகம்
பாடினர் குவலயம் போற்ற. சுசுஉ

(இ - ள்). தொணடராதாம .பணிநது - பெருந தொண்டராகிய குலச்சிறையார் தாமே இவ்வாறு போறறிக் காட்டியிடக் கணடு, மலாபோனற இரணடு கைகளேயுஞ் சிரமேற குவிதது நிறைநத பேரனபினாலே தரையினமேல வீழ்நது பணிந்து எழுநது நினறு ; மலையர்கரசி...நெறபித்தருளி - " மங்கையர்காகரசி " என்ற தொடஙகி எணடிசையோரும பரவுகினற திருவாலவாய அவது இதுவே எனற மகுடம்பொருத்தி அம்மையாரும அமைச்சருமாகிய இருவருடைய பணிகளேயும் நெறபித்தது அருளிச் செய்து உலகம போறறுமபடி நமபிகடதகினேப பாடியருளினார.

(வி - ரை) தொண்டர் தாம் - குலசிறையார் தாமே ; போற்றிக் காட்டிட-முன் பாட்டிற கூறியபடி அறிவித்த வகையினால தாம போற்றுதலும பிளளேயாருக்குக் காட்டு தலுமாகிய இரணடினேயும ஒரு செயலினற செயத கிரு காணக ; காட்டிடக் கண்டு-அடையாளகளுடன காட்ட அவறறின வழியே கண்டு ; மண்மிசைப் பணிந்து - வரும் வழியிடைத தெருவில மணமேல திருமேனி பொருத வீழகது பணிநது ; கோபுரததைக கணடவுடனே அது தூலலிஙகமாகிய இறைவரது திருமேனியாதலின அவ்விடத்தே வணஙகுதல வேணடுமெனற மரபொழுககம குறிததது ; திருகோயிலினுள நிலமுற வீழநது வணஙகக கூசும புலலரிவாளா, பிளளேயாா காட்டியருளிய இவ வழியைக கணடேனும திருநதவாகளாக.

மங்கையர்க்கரசி என்று எடுத்தே - இத பதிகத தொடககதனினேயும, "ஆலவா யாவ திதுவே" என்பத பதிகதனின ஒவவொருபாடடினிறுதியாகவரும மகுடதையும, " இநவர் தம்பணியும் கொண்டமை சிறப்பித்து " எனபத பதிகக குறிபபாகிய கருதனினேயும எடுதது காட்டியபடியாம்.

குவலயம் போற்ற நற்பதிகம் பாடினர் - எனக ; குவலயம் போற்ற - உலகம் இபபதிகதனேப போறற எனறும, இபபதிகத்தினேயே துணேயாகக் கொணடு இனிப் போறறியுயய எனறும உரைக்க நின்றது ; நற்பதிகம் - (" வெள்ளே நீறணியும கொறறவன ") நலலகளேப பெறுவிக்கும பதிகம் ; " அக்கலம பெறுசிர் " என்ற பாடல் காணக ; பதிகபபாட்டுக குறிபபுகள் பாாக்க ; குவலயம் போற்ற - போறறும்படி உட்கொணடு. இடையிலே போறறுதலில்லாத பாண்டிநாடு இனிப் போறறிச சிவநெறியில் ஒழுகுக என்ற திருவள்ளக் குறிப்புடன்

என்றலுமாம் ; " பன்னலம் புணரும " " சிவன்றிரு நீறறியா வுள்ளர்க்கும ", (பதிகம்) என்பன முதலியவை காண்க. 663

திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கைமட மானி
பங்கயச் செலவி பாண்டிமா தேவி பணிசெய தாடொறும பரவப
பொகழ லுருவன பூதகா யகளை வேதமும் பொநுள்களு மருளி
யங்கயற் கணணி தனஞெடு மமர்நத வாலவா யாவது மிதுவே. (1)

வேற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும் விநப்பினன் வேள்ளீநீ றணியுங்
கோற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய குலசிறை குலாவினை றேதறம
ஞறைவெள் விடைய னும்பரா தீவ னுலகினி லியற்கையை யோழிந்தீட்
டற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே. (2)

பன்னலம் புணரும் பாண்டிமா தேவி குலச்சிறை யெனுமிவா பணியும்
மன்னலம் பெறுசி ராலவா யீசன் றிருவடி யாங்கவை போறறிக
கன்னலம் பெரிய காழியுண ஞான சமபநதன் செநதமி ழிவைகொண
டின்னலம் பாட வல்லவ ரிமையோ ரேறதவீற றிருபவ ரினிதே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக்குறிப்பு :—பாண்டிமா தேவியாரும் குலசிறையாரும எனும் இருவர் தம் பணியும் கொண்டு அருள்புரியும இறைவா அகயற கண்ணியோடும் இனிது அமர்ந் தருளும் திரு ஆலவாயாவது மிதுவே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—எடுதத திருபபாட்டினில அம்மையாரைப பாராட்டிய றிறதறினின் மேம்பாட்டை விரிதது அதனேயே ஆதரவாக வைதது அவர் தம் புராணததள் ஆசிரியா விரிவுரை செய்து வரலாறு கூறும நிறம் காணக. (மஙகையர்க் கரசியமமையார புராணம். 1). 1 - 3 - 5 - 7 - 9 - பாட்டுகளில அமமையார பணியையும், 2 - 4 - 6 - 8 - 10 பாட்டுகளில குலச்சிறையார பணியையும, 11-வது பாட்டாகிய திருக்கடைக காபபினில் இருவர பணிகளையும் பாராட்டி அவர்கள் பணியும் அக்கலம் பெறுசீராலவாயீசன என இறைவரைப பேறறியமைந்த பதிகத் திருவாகினின்றமும், அதன பயனுகப் பாண்டிநாடும தமிழகாடும் ஷைவமும அன்ற முதல் இன்றுவரையும இனிமேலும் அடையும பெருநலஙகளையும் ஓக ; இப் பதிகக் குறிப்புகளையே பற்றிக் குலசிறைை நாயனர புராணத்தினுள் ஆசிரியர் அவர வரலாறு விரிததமையும் கருதுக ; இதனிருபபதிகம் சைவதறதிறம உலகில் நின்று நில வப் புத்துயிரளிதறகு காதற பெருஞ் சிறப்புடைய பதிகஙகளுள் ஒன்று. பாண்டி நாட்டில் பின்னேயார் எழுநதருளிப் பாடிய அங்காட்டுத் தலப்பதிகஙகளுள் முதலாவது பதிகம் இது ; பின்னேயார் பதிகங்களின பின்னரே போந்தன அரசுகளும் சம்பநதரும் அருளும் பதிகஙகள்.

இப்பதிகம் புறநீர்மைப பணணில் அமைந்த சிறபபும் கருதத்தக்கது ; புறநீர்மை பகற்பண்களுள் ஒன்றுகும் ; இதறகு இக்காலதறகுக் கொள்ளும் இராகம் பூபாளம் என்பர். இது விடியற்காலம் ஞாயிற உதிக்குமுன் உள்ள ஒரு முகூர்த்த வேளையில் (மூன்றே முக்கால் நாழிகை) பாடறதக்க தென்பர் ; இதுவே திருப்பள்ளி எழுச்சிக் குரிய வேளையுமாம் ; " நீறணிந்தா ரகத்திருளும் நிறைகஙகுற புறத்திருளு, மாறவருள்

திருப்பள்ளி யெழுச்சியினின் " (1333) என்ற இதன் இயல்பை ஆசிரியர் விரிதலக் காட்டியருளினர் ; இது பற்றி ஆண்டுரைததவை பார்க்க; பாண்டி நாட்டிற் பழிகாடும படி பரந்த அமண் என்னும் வல்லிருள் போய் மாய்ந்த விடியும் காலம் வந்தது என்ற குறிப்பும் தருவதாம். இதனுல் பின்னோர் எழுந்தருளிபபாடிய நேரம் விடியற்காலமாம் என்பதும் குறிப்பர்.

பதிகப்பாட்டுக் குறிபபு:—(1) வளவர்கோன் பாவை - சிறப்புப்பற்றிச் சோழனது மகளார் என்ற நிலைமையால் முதலிற கூறிப பாணடிமா தேவி என்ற நிலையைப் பின் வைததார் ; சிறப்பாவது வழிவழி சைவ நெறியிற் நிறம்பாமையும அதன் ஏற்றத்தை மறவாக முயலுதலுமாம் ; " மன்னிய சைவதனதையின் வழிவந்த குடிவளவர் " (1900) என்றும், " வென்றிரு நீறறினே வளாகும்" (தேவா) ; " தென்னர்குலப் பழிதீாதத தெயவப பாவை " " தகைள் பொலிவெண் டிருநீறு பரப்பினுரை " (மகை - புரா 1) எனறும கூறும் கருததுக்கள் காண்க. மாணி - பெருமையுடைய அமமையார் ; காரண இருகுறியாய மதகையாக்கரசி யம்மையாரைக் குறிக்க வழகுகுவது ; பங்கயச் செல்வி - ஆபிரம இதழத தாமரையில் வீறறிருக்கும உமையம்மை போல்வார். 1718 - 1758-ல உரைதத்வை பார்க்க ; அழலுநவன் - நீயிஞல், பினனர் கிகழும் சுரவாதமும, அனல வாதமும, வெல்லும வரலாறறுக் குறிப்பும், இனம பற்றிப புனலவாத வரலாறறுக் குறிபபும் காணக ; வேதமும் பொருள்களு மநளி - வேதததுகுப பொருளருளிய திருவிளையாடற குறிபபும, இனி வேத னுனெறியே யாக்கும பயன பறறிய பகுதிகளின் குறிபபும் கருதியது ;—(2) வெம் றவே - வேறெரு பயனும் வேண்டாமலே ; வீழ்தல் - அடியற்ற மரம் போல வீழும் நிலை குறிபப. வெள்ளை நீறணியும் கோற்றவன் - பிறசரித வினைவுக் குறிபபு ; உல கினில் இயற்கையை ஒழிந்திட்டு அற்றவர்க்கு அற்றசிவன் - பாசபபறற முழுவதும நீஙகியவாகுகத (அவவறறதலாகிய தொழிலாறுக) தான முழுவதும வெளிபபட்ட சிவன - " அறவே பெறறா னினனன்பா " (திருவா), " உற்றவா பெறறவ மற்றவை முற்றும், அறறவர்க கறறவ அலலவாக கல்லவன் " (இருபாவிருபஃது 20),—(4) அணங்கு - கஙகை ;—(5) செயிய தாமரை மேலன்னம் - " பங்கயச செலவி " (1); செயிய - முத்திழ் திருவுகு முதலவியாகிய எனறது குறிபபு ;—(7) நீறும் - திருநீற் றன்பினேப பலவாறறுலும விளகக பெறக கூறுதல காணக ; பளிங்கின் பெருமலே யுடனே - மாகதம் அடுத்தாற் போல் - இறைவா பளிஙகு மலே போலவும அம்மை மரகதகொடி போலவும் உளளார் ; " மரகதக் கொடியுடன விளங்குக, தெள்ளு பேரொளிப பவளவெற பென " (1644)—(8) காவணங்கு இயல்பாம் அஞ்செழுத்து-ஐந்தெழுதது ஓதுதல் நாவிறகு இயறகையா லமைகதது. " காவினுக் கருதுகல நமசசி வாயவே " " நாபபிணை தழுவிய " " நான மறகினுஞ் சொலலுநா மசிவாயவே " என்பவாறு திருவாகருகுகள் காணக, நல் இயல்பாதும் கோவணம் பூதிகாதனம் - கோவணமும் பூதியும மணியும நல் இயலபாக உடலிற பொருகுவன ;—(9) மண் ணெலாம் - மன்னும் - அகாலம சோழா ஆடசி பெருக கிகழாதமை காணதகுகது ; " உலகெலாம் காகினற பெருமான காடவாகோன கழற்சினகன் " (தேவா) ; " அனபாயன் பொறகுடை நிழற குளிரவது " (85) ; முதலியவை ஒபபு நோகுகத தக்கன ; மன்னும் - மனனுகினற ; நிகழகாலக் குறிபபும் அருளாகிக குறிப்பும்பட ஓதியது காணக ;—(10) தன் - இகு அணடகாயகரைக் குறிததது ; அணடகாய கரைத் தொண்டர் குலாவக கண்டு குலச்சிறையார் அது கருதி யினபுறவின்னுர் என்பது ; தன் - குலச்சிறையாரைக் குறிபபதாக உரைப்பாருமுணடு ; குறியின் கண்

நேரியிடை வாரா - அக்கெரியில அவர் கொளளும் குறிப்பினில் அடங்காத ;—(11) பணியும் அந்நலம் பெறுசீர் - இறைவர் இல் விருவரது பணிகளையும் ஏற்றருளும் சிறப்பு ; பணிகளும் வேண்டிய அக்கலனனேப பெறவுளள என்றலுமாம் ; இன்நலம் - இனிய கன்மை பெறும்படி.

தலவிசேடம்—திருவாலவாய் - பக்கம் கஉகo பார்க்க.

2562. பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை யடியவ ரோடுத்
தேடிமா லயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணைந்து
நீடியர் செல்வக் கோபுர மிறைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுசூழ் வலங்கொண் டுடையவர் கோயின் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார்.

(இ - ள்) பாடிய...வந்து - அவவாறு பாடிய திருபபதிகத்தாற் பரவியபடியே வந்து ; பணபுடை...அணைந்து - அடிமைப பணபு பொருநதிய அடியவர்களோடும், தேடும் மாலுக்கும் அயனுக்கும் தெரிவரியராய கினற இறைவனுர் மகிழாதெழுந் தருளிய திருவாலவாயத திருக்கோயிலின பகதித்தே அணைநது ; நீடியர்...புக்கு - நீண்ட உயர்ந்த செல்வத திருக கோபுரதைப் பணிந்து நிறையும பெரு விருப்புடனே உள்ளே புகுநது ; மாடுசூழ் வலங்கொணடு - பககத்திற் சூழும் திருமாளிகையினை வல மாகச் சூழ்ந்து வநது ; உடையவா ..புகுநதாா - இறைவர.ன திருககோயிலினுள்ளே மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாருடனே புகுநதருளினுர.

(வி - ரை) பாடியபதிகம் பரவியே வந்து - " பாடினுர் குவலயம் போற்ற " (2561) என்ற முன்கூறியபடி பாடிய திருபபதிகதினேப பாடிய வண்ணம் - பரவிய படியே ; " ஆலவா யாவது மிதுவே " என்று பாடித திதிதுக கணடு கொண்டபடி வந்து திருவாலவாயின அணைநதனா ; " காளதது கண்டு கொண்டு, குளிர்வரு நதியு டேகிக குலவரைச சாரல் சாரந்தா " (749) என்ற கில கருதுக.

பண்புடை அடியவர் - " நற்றவக்கடல " (2559), " உயாதவத தொணடர் " (2559) ; இவாகள் பிள்ளையாருடன் வநத திருத்தொண்டாகள ; " பெருகொளிய "திருநீறறுத் தொணடர்குழாம் பெருகிவர " (2546). இவர்களே முன்னர்ப் பிள்ளை யாரைப் பாண்டி காட்டுக்கெழுநதருளிச் சமணரை வெனறு சைவம் விளங்க அருள வேண்டுமென்று போறறினவர்கள் என்க. 2512—பார்க்க. இவையெல்லாம குறிக் கப் " பண்புடை யடியார் " என்றார் ; குலச்சிறையார அரசாகக கிலியில் எதிர்கொளச் சென்றார் ; தமிழ்காட்டுப் பதிகள் எல்லாம அமணர்களது பலதிறபபட்ட பாழிகளும் பள்ளிகளுமாகிச், சைவநெறியினிறை சிததஞ் செல்லா நிலைமையில் நிகழநதும், அம்மையார் அமைச்சனு நிருவர் தம் பாங்குமனறிச் சைவ மகதெயுதாகியும், போந்த தன்மைகளால் சைவத் திருத்தொணடாகள் பலா பினனேயாரை எதிரகொள்ளப் போதும் நிலையினரில ரென்பது குறிப்பு முன் 2499—2500—2501-ல் உரைத்தவை பார்க்க ; அடியாரோடும் - அணைந்து என்று கூட்டுக.

திருவாலவாய் - இகருத் திருககோயிலெக குறிததது.

நீடியர் செல்வக் கோபுரம் இறைஞ்சி - " நீள கொடிசூழ வியனெடுக கோபுரக் தோன்றும் " (2560) எனறும், " மணமிசைப பணிந்து " (2561) என்றும் முன்னர் கூறினுர். அதருக் கொடி சூழ்ந்த கோபுரச் கெரங்கள தோன்றின. கோபுரத்தால் அறியப்பெற்ற திருக்கோயிலினேயும் திருககாதனினேயும் முன்னாப பணிந்தனர் ; இங்குக் கோயில் முழுதும் கோபுர முழுதும் காட்பெ பட்டன. முறைபபடி கோபு ரத்தை இறைஞ்சித் திருக்கோயிலினுள் புகுந்தனர்.

மாடு சூழ்புடை வலங் கோள்ளுதல் - இறைவர் எழுந்தருளியுள்ள கிலியின் பக்கத்திற் சூழ்ந்த உள்ளே அமைந்த திருமாளிகையினை வலமாக வந்த திருமுன்பு புகும் மரபு.

கோயில் - இறைவர் உள்ளே எழுந்தருளியுள்ள திருமுன்பு.

குறிப்பு - பாண்டி நாட்டில் அமணென்னும் வல்லிருள் சூழ்ந்தது ; அதனை மாய்ப பதற்கு ஞானமணி விளக்கு எழுந்து வாதது ; இஃது இரவு குறித்தது ; இனிப பிள்ளை யார் எழுந்தருளும் பொழுது இசைக்கும் காளதினை ஒலி குலச்சிறையார் செவியின் அமுது எனத தேக்கிறறு ; அபபொழுது அவ்விரவு போய்ப புலரும் காலமாகிய புலரி - (வைகறை) அணுகியது ; " அருணனிர் திரன்றிசை யணுகின னிருண்போ யகன்றது வுதயம " (திருவா) ; அங்கு வரலாறு கூறும் ஆசிரியரது தெய்வத திருவுள் ளததில் திருவருட் குறிபபின வழி அருளோரு காட்டும புறநீர்மைப பணனின் சந்தம் எழுந்ததாக அந்த யாபபில வரலாறு கூறத தொடங்கிக கூறி வாதருளினர் ; பிள்ளை யாரைக குலச்சிறையா எதிரகொண்டு பணிந்தது அவரது திருவருள் பெற்றப போந்த போது பிள்ளையார் திருவாலவாயத் திருபபதிகம் திருவருளால் இபபண்ணிலும் சந்த யாபபிலும் எழுந்தன ; அதனை அருளியபடியே பிள்ளையாரும தொண்டாகளுடன் அமைச்சரோடு திருவாலவாய்க் கோயிலை அணைந்தனா. பொழுதும் புலரி நீர்ந்து விடிந்தது; இவவரலாறறின் இசசுவைப பாடல யாபபும முடிந்தது; திருமுன்பு சென்று திருவாலவாயுடையாரைக கண்டபின " நீல மாமிடற றரு வாயிலான, பால நாயினர் நூல மாள்வதே " என்ற ஆணையின அருளும பிறந்தது ; சமண இருளும் மாயந்து இறந்த தன்மையதாயிற்று ; சைவமும் சிறந்தது ; பிள்ளையாரது பதிகம் திருவருட் குறிப்பின வழியே காலதனசகும கிலைக்கும் ஏற்ற உதித தெழுந்ததாக, அதன் வழியே வந்த ஆசிரியாது திருவாகவும் அருட்குறிப்புதவர எழுந்ததாம் என்க. 664

வேறு

2563. ஆரு மங்கண ராலவா யமர்ந்தினி திருந்த
காள கண்டரைக் கணகளின் பயன்பெறக் கணடு
நீள வந்தெழு மன்பினுற் பணிந்தெதழு நிறையார்
மீளவும்பல முறைநில முறவிழுந தெழுவார் ; சுசுஞ

2564. அங்க மெட்டினு மைந்தினு மளவின்றி வணங்கிப
பொங்கு காதலின் மெய்ம்மயிர்ப் புளகமும் பொழியுஞ்
செங்க ணீர்தரு மருவியுந் திகழ்திரு மேனி
யெங்கு மாகிநின் றேத்தினர் புகலிய ரின்றவர். சுசுசு

2563. (இ - ள்) ஆரும...கண்டி - ஆட்கொணடாருளும் அருகணராகித திரு வாலவாயில் விரும்பி இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கும திருநீலகண்டராகிய இறைவரைக் கண்கள் பெறறதன் இனிய பயனைப பெறறம்படி கண்டு ; நீள, நிறையா - நீஞ மாறு வந்து எழும் அன்பினுலே பணிந்தெழுந்தமை அமைதி பெருராகி ; மீளவும... எழுவார் - மீண்டும் மீண்டும் பல முறை திருமேனி நிலம் பொருந்த விழுந்து எழுவா ராகி, சுசுஇ

2564. (இ - ள்) அங்க மெட்டினும் ..வணங்கி - எட்டு அவயதானும் ஐந்து அங்கத்தானும் அளவில்லாதபடி வணக்கங்கள் செய்து ; பொங்கு...அருவியும் - உண் ணிறைந்து பொங்கி எழும் அன்பின் மிகுதியினுலே மெய்யின்கண் மயிர்க்கூச்செறி

தலும், செகுகணகள பொழிகின்ற நீரின் அருவி போன்ற பெருக்கும் ; நிகழ்... நின்ற - திருநீற்றின் ஒளிவிளகமும் திருமேனியில் முழுவதும பொருந்தும்படி நின்ற ; புகலிய ரிறைவர் ஏதநினா - காழித் தலிவராகிய பிள்ளையார அதிதருளினர். சுசுசு

இந்த இரணடு பாட்டுகளும் தொடாந்து ஒரு முடிவு கொணடன.

(வி - ரை) ஆளும் அங்கணர் - இனி மன்னவனே ஆட்கொண்டருளும் அங் கண்மையுடையார் என்றது குறிப்பு. இதுவரை ஆட்கொணடது முன்செய் நீவினைப் பயன் தந்து மறக்கருணை செயது அவன அலமருதல் கண்ணுற்றருளியதாம் ; இனி அவனது வினைகள ஒத்தது தலிலென கிறறலாலே அககண்மை செய்து ஆளாக ஏறறுக் கொண்டருளும் பிலை ; அங்கணர் என்ற குறிப்புமிது. ஆளுமங்கணர் - கூண்டு என்று கூட்டி ஆட்கொளவந்த பிள்ளையார கணடு எனறலுமாம.

ஆலவாயமர்ந்தினிதிருந்த காளகண்டர் - அரசனும நாடடவரும் முன் செயத நீவினைகளாகிய விடததை அமுதமாக ஏற்றருளுபவர என்பது குறிபபு ; " நீலமா மிடறு, மூல வாயிலான " என்ற தேவாரக கருததை விளகியபடி.

பயன்பெறக் கண்டு - " கணகாள் காண்மினகளோ கட னஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை " (திருவகமாலை).

கண்களின் பயன் - கண் கிடைகபபெறற பயன - ஞானக்கணணுல் எப பொழுதும காணபவர புறகணணும் பயன பெறக்கண்டார் எனறம, இதவரை கண காணத பயனிழந்த மதுரை மக்கள் இனிக்கணடு பயன பெறம்படி தாம்கண்டு என்றும் உரைக்க நின்றது ; " இங்கெம்மைக் கண்விடுதத " (2776).

பணிந்தேழ நிறையார் - மீளவும் பலமுறை - விழுந்தெழுவார் - அளவின்றி வணங்கி என்று மேல்வரும் பாட்டுடன கூட்டியுரைத்துகொள்க. நிறையார் - நிறைவு (அமைதி - திருததி) பெறுதலவராகி ; வணகுதல மூன்று - ஐந்து - ஏழு - ஒன்பது - பதினொன்று என முறைபபட விதிகபபட்டது. அவவாறு அளவுபட வணகுதலில் மனம அமையாது ; அளவில்லாதபடி பலமுறையும வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்தனர் எனபதாம் ; நிறையார் - வீழுந்தெழுவார் - வணகுதி - நின்று - எத்தினுல் என வரும்பாட்டுடன முடிக்க.

நீளவந்து எழும் அன்பினுல் - இவவாறு அளவுகடநத நிலையில வீழந்தெழுந்து வணங்குதல் அளவுகடநது பொங்கி எழுமு அனபினுலன்றி வினையாது எனபதாம். 665

2564. (வி - ரை) அங்கமெட்டினும் ஐந்தினும் அளவின்றி வணங்கி - அட்டாகக பஞ்சாகமாகச செய்யும வணக்கதகளை எணணில்லாதபடி செயது ; அட்டாங்க வணக்கம் - எட்டங்கங்களும் நிலமதோய வணகுதல ; ஐந்து அங்கங்கள் நிலம்பட வணகுதல பஞசாகக நமக்காரம எனபபடும ; இவை இனனவென்று முன்னர்க் கூறப்பட்டன. ஆணபாலா இவையிரணடும செய்தல் வேணடும் ; பெண்பாலா ஐந்தாக வணக்கமே செயதறருரியா

மயிர்ப்புளகமும் கண் நீரருவியும் திருமேனி எங்கும்ஆகி - திருமேனி முழு தும் மயிர்பபுளகம கொண்டது ; கணணீர அருவிபோலப பெருகித் திருமேனி முழுதும் னனைதது ; இவவாறுரிய நிலையடைது. " உடமபெல்லாம கண்ணு யண்ணு வெனனத்தான் பாயாதால் " (திருவா).

திகழ் திருமேனி - திகழ்தல் - போ அழகினாலும் திருநீறறொளியினாலும் விளங் குதல்.

ஏத்தினார் - பலவகையாலும தோதநிரம் செய்தனர் ; பதிகத்தாலேத்துதல் மேற் கூறப்படும். 666

2565. "நீல மாமிடற் றருலவா யா"னென நிலவும்
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண் மொழிந்து
சில மாதவத திருத்தொண்டர் தம்மொடுக் தினைத்தார்
சாலு மேன்மையிற் றலேச்சங்கப் புலவனார் தம்முன். கூகூள

(இ - ள்) நீல...மொழிதத- "நீல மாமிடற றருல வாயிலான்" என்று தொடங்கி நிலவுகினற மூலமாகிய திருஇருக்குக குறட் பதிகததினே அருளிச்செய்த ; சாலும்...தம்முன - பொருநதிய மேன்மையினேயுடைய தலேச்சங்கப புலவனாகிய சோமசுநதரமூரத்தியின திருமுனபு ; சில...தினைத்தார் - ஒழுக்கத்தான மிகுந்த மாதவ முடைய திருததொணடராகிய குலச்சிறையாருடனே கூடி அன்பினுள அமுந்தி மகிழ்ந்தனர்.

(வி - ரை) "நீலமாமிடற் றருலவாயான்" என - இது பதிகத தொடக்கம் ; நிலவுதல் – நிலே பெறதல

நிலவும் மூலமாகிய திருவிருக்குக் குறள் இருக்குக்குறள் - பதிகபபாட்டின் யாபபு வகை ; மூலம் - சிறிய அளவில ஒடுங்கிப் பெரிதினேத தோறறுவிககும தனமையுடைய பொருள் ; விததும அஙகுரமுமபோல ; மேலவரும கிழசிகளின காரணமாக நின்ற திருவாக்குக்கே அடக்கிப பினனாத் தோறறுவிக்கும மேல குறிபபு ; யாப்பிலக்கணத தனு, அடி இருசீரானவிறகொண்ட குறட்பாவே ஏன எல்லாப பாக்களுகரும பாவினங் கட்கும் தொடககமாம என்ற சொல்வகைக் கருததும, அதபோலவே முனகூறிய பொருள் வகைக் கருததும புலபபட இவவாறு மூலமாகிய என்னுர ; மேல்வரும கிழசிகளின குறிபபினேயே திருவுளததுக் கொணட அருளால் இப்பதிகம் போந்த தென்பது "ஆல வாயிலான பால தாயினுர் ஞால மாளவரே" எனறு பின்னர்ப பாண்டியன கெடுகெறி சாரும மேல குறிதததனுல அறியபபடும். "முடிவி லினறமிழ செடிக ணீக்குமே" என்ற திருகதடைகாபபும காணக. மூலம் - மூல இலகியம் என்றலுமாம.

சாலு மேன்மையில் தலேச்சங்கப் புலவனார் தம்முன் - தினைத்தார் - என்க.

மேன்மையின் தலேச்சங்கப் புலவனார் - மேன்மையினே - மேனமையினேயுடைய, இரண்டனுருபும பொருளும உடனருகைன. மேனமையில- தினைததா எனறுகூட்டி உரைதத்லுமாம. சாலுதல் - பொருநதுதல , அமைதல்.

தலேச்சங்கப் புலவனார் தம்முன் - திருவாலவாயுடையாரைத தமிழ்ச் சங்கப் புலவா தலேவா என்ற தனமையைக குறிபபினுலே கணடும, திருவுளததுட் கொணடும் வணஙகினுர ; அரசுகளும "சென்றணைநத மதுரையினிற திருகய நூறசகைதது ளன்றிருந்த தமிழாராயக தருளிய வகைண"ராகவே (1668) கணடு வழிபட்டனேயும் காணக ; ஆண்டுரைதததலையும இஙகு நினேவுகூரக ; "தமிழ்நாடு பழிகாடும படிபரந்த மானமிலா வமணென்னும் வலலிருளபோய் மாய்வதனுகரு" (2550) எனறு முன் கூறிய குறிப்புகளும் கருதுக ; புலவனார் - திருவாலவாயுடையா. பிளேயாரது தமிழருமையறியும பெருமான என்பதும குறிபபு இவரைத திரிபுரமெரிதத விரி சடைக கடவுள் என்பது முதலாகப் பழநதமிழநூல்கள் பேசும்.

சீலமாதவத் திருத்தொண்டர் - குலச்சிறையார் ; பிள்ளேயருடன் போந்த வரைத் தொண்டர்கள் என்றலுமாம். 667

திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம் திருவிருக்குக்குறள்—பண் - குறிஞ்சி

நீல மாமிடற, றால வாயிலான், பால தாயினர், நால மாள்வரே. (1)

அடிக ளாலவாய்ப, படிகொள் சம்பந்தன், முடிவி லின்றமிழ், செடிக ணீகருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பாண்டி காட்டில் உறற தீமைகளை நீக்கிப பாண்டியனையும அக்காட்டினையும் வெண்ணீறு இடுவிததுச் சிவநெறியில் புகுததுதல கருதது.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) நீலமாமிடற்று ஆலவாயிலான்-விடமுண்டு அமரா களைக் காததமைபோல அமண் கழுவிய பாண்டிநாட்டினைக் காபபர் ; பாலதாயினர் - அவன் சார்பு இப்போதின்றி இனிப பெறறுச சைவராவார் ; ஆயினர் - ஆள்வர் - ஆககச்சொல், அவ்வாறுதல் வருதகாலம் எனபதனையும், ஆவான் அரசன் என்பதனையும குறித்தது ; " அகில காரணா தாள்பணி வாகடாம, அகில லோகமும மாளற குரியர் " (139) என்ற கருததும் காணக ;—(2) ஞாலம் - உலகமகள ; ஏழமாம் - கலபபினலும் நிமிதத காரணராம தன்மையாலும் இவவாறு கூறினார் ; நீலம் - சினதை—(3) ஆலநீழலார் - கல்லாலின அடியில் இருபபவர ; பாலதாமின் - உலகர்க கும அக்காட்டவர்க்கும அருளினால உபதேசிதததை.—(5) ஆடல் - சாவிலாதாரை அடுகின்ற தன்மை ; மாயப பசுவை வதைதத திருவிளையாடல் காணக.—(10) தேர மண் செற்ற வீரன்-சினத குறிபபும் உடையது ; செற்ற - துணிவுபற்றி இறகதகாலத தாற கூறினார் ; —(11) சேடிகள் - காட்டுக்கு அக்காள் நோந்த கேடும், இனி இபபதி கதனினைப் பயில்வார்பால் வரகூடியனவாகிய நீமைகளும் ஆம்.

2566. சேர்த்து மின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி, கல்லிசைத் தண்டமிழ்ச் சொன்மலர் மாலை
போர்த்து மின்புறப் பாடி,வெண் பிறையணி சென்னி
மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றி லணைய, சுசுஅ

2567. பிள்ளை யாரெழுந தருளிமுன் புகுதமப் பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வேணியார் தமைத்தொழும் விருப்பால்
உள்ள நீண்கிட வெதிர்செலா தொருமருங் கொதுங்குந்
தெள்ளு நீர்வியிழித் தெரிவையார் சென்றுமுன் பெய்த, சுசுசூ

2568. மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யார்கழல் வணங்கிக்
கருங்கு ழற்கறை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்
" பருங்கை யானைவாழ் வளவாகோன் பாவையா " ரென்னப்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையா ரணைந்தார், சுஎ0

2569. தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன் விழுந்தார் ;
மன்னு சண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தளிக்கும்
இன்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடு திருக்கையா லெடுத்தார். சுஎக

2566. (இ - ள்) சேர்ததமை...சாததி - சேர்கின்ற இனிய இசையினையுடைய பதிகத்தினையும் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி நிறைவாகி ; கல் இசை...பாடி - கல்ல

இசையினையுடைய தணணிய தமிழச சொற்களாலாகிய மலாமாலையினைப் பேர்த்தும் இன்பம் பொருந்தபபாடி ; வெண...அணைய - வெள்ளிய பிறையினை அணிந்த சென்னியினையுடைய இறைவரது திருவடிகளைப பரவியே திருமுன்றிலினை வந்து அணையும் போது ; சுசுஅ

2567. (இ - ள்) பின்னையார்...அபபொழுது - முன்னாப பினனையார் திருக்கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளிப புகுநத அபபொழுது ; வெள்ள கீர...உள்ளணைந்திடகஙகை தங்கும சடையினையுடைய இறைவரைத தொழுகின்ற ஆவததோடும் உள்ளே அணைநதிடலாலே ; எதிர செலலாது...தெரிவையா - அவர் எதிரிற் செலலாது ஒரு பககததில் ஒதறகிய தெள்ளம கீரிற பொருநதிய கணகளையுடைய தெரிவையாராகிய அம்மையார , சென்று முனபு எயத - (அவர்தி) திருமுன்பு சேர ; சுசுக

2568. (இ - ள்) மருவின...வணங்கி - பககததே வாத மாதிரியாராகிய குலச்சிறையா பின்னையாரது திருவடிகளை வணங்கி நினறு ; " கருகுமுழல்...பாவையார் " எனன - " கரிய கூநதலின மேலே கூபபிய கைததளிராகளை யுடைய அமமையார் பரிய கையினையுடைய யானைகள வாழுமவளச சோழ மனனரது மகளார " என்று சொல்ல ; பெரும...அணைநதா - பெருமகிழச்சியுடனே விரைாது அவவம்மையார் எதிரே அவா வாது அணைநதனராக ; சுஎ0

2569. (இ - ள்) தெணனவன...வீழநதா - பாணடியனது பெருக தேவியாராகிய மகைகயாக்கரசி யமமையார சிவக்கனமுகிய அவரது சிவநத பொன் அடித தாமரைகளிற் பொருநதும்படி முன விழுந்து பணிநதனா ; மன்னு...எடுததா - நிலை பெற்ற சோழிப பதியவாகளது வளளலாராகிய பிள்ளையா மகிழசசி கூர அளிக்கும் இன்னருளுடைய பெருஞ சிறபபினோடும் திருகதைகளால அவரை எடுததருளினர். சுஎக

இநநானகு பாட்டுகளும் தொடாந்து ஒரு முடிபு கொணடுரைகக்கின்றன. பொருட்டொடாபுபறறி 2568-ல் அணைந்தார் எனறதனை எசசமாகக கொணடுரைதது ஒரு முடிபு காட்டி உரைகபபட்டது ; வினை முறறுகவே கொணடு வேறு முடிபு கொள்வினுமிழுக்கில்லை.

2566. (வி - ரை) சேர்ந்தும் இன்னிசை - கருதிய பயனைக கூட்டும் இனிய இசை ; இசைகளை குறிதத அவவப பயன தருதலே இசை நூல வருததுக கூறும் ; வேறு இசைகள் போலொழியாது, பிள்ளையார் கூட்டிய பணணிசை உயாநத பயன தருதலின சேர்ததலும் இன்இசை என்று சிறபபித்தார.

நல்லிசைந் தண்டமிழ்ச் சொன்மலர் மாலை பேர்ந்துமின்புறப் பாடி - "நீலமாமிடற்று " எனற இபபகிதமேயனறி வேறு மொரு பதிகமும பாடியருளினா என்பது குறிப்பு ; அபபதிகம இறநத பட்டத போலும ! ; " முடிவி லின்றமிழ செடிக ணீக்குமே " என இப பதிக பயன கூறியபடி, பாணடி நாட்டின துன்ப நீக்கங் கருதி இப்பதிகததினையும, அதனின் வேறுய இன்ப ஆக்கத்துகாக மறறமொரு பதிகமும அருளுதல இயையுடைத தெனக ; இவவாறே பின்னா " வாது செயத்திருவுளளமே " " வாதில் வென்றழிகதத் திருவுளளமே " என்று இரணடு பயன் கருதி வெவவேறு இரண்டு பதிகங்கள் அருளியமை கருதுக ; " பரசமய நிராகரித்த நீருக்கும் " (1917) என்றதும், ஆணடுரைதததையும பாாக்க ; இன்புற - இனபம உறும் பொருட்டு எனற கருததும் இது ; பேர்ந்தும் - மாலை - பாடி - மீணடும மறறும் ஒரு மாலை பாடி ; பதிகமும், போதமும என்ற உம்மைகளால வேறு பதிகம எனபது தெளியபபடும். இவ்வாறன்றி அபபதிகததினையே மீண்டும அனுசந்தித்துப் பாடினர் என்றுரைப பாருமுண்டு.

கழல் பாவியே - முன் பதிகம் பொருளியல்பும் பயனும் கூறி ஆணைதரும் இயல் பில் அருளினார் ; இப்பதிகம் அவ்வாதன்றி இறைவரது திருவடிகளேத தஞ்சிக்கும் வகையானருளப்பட்ட தென்பது குறிப்பு போலும்.

அணைய - முன்பெய்த - என்ன - அணைந்தாராக - விழுந்தா ; எடுத்தார் - என முடித்துக் கொள்க. 668

2567. (வி - ரை) எதிர்கோலா தோமமநங்கு ஒதுங்கும் - இது இப்பாட்டின் கருத்து நுட்பம் ; மிகவும் மனங்கொளதக்கது :—பிள்ளையாரையெதிர கொள்ளும்படி குலச்சிறையாரை எவினர் அம்மையார் ; அவரும அவவாறே எதிர்கொள்ள எய்தும் காலேத தாமும தமது நிலேமைக்கேறறவாறு எதிர்கொள ளவேண்டுமென்று அமமையார் எண்ணினர் ; ஆலவாயமர்நதாரைக் கும்பிட வேண்டுமென்று கொறறவன னதகரும கூறித திருவாலவாய சென்று நமபரை வணங்கிப் பிள்ளேயார வரவை எதிர்நோகி நல் வரவேற்று நின்றனர (2545) ; பின்னர்ப பிள்ளேயாரும் திருவாலவாயினுள் எழுந் தருளினர ; ஆனல், அவரை நல்வரவேறகும பொருடடே அகநிருந்த அமமையார் அபபோது அவர் முன்பு எதிர செல்லாது ஒருபுறம ஒதுஙகி கொண்டனர ; பிள்ளே யாரும் ஊர்வததால வேறெனகும நோக்காது நேரே உட்சென்று முறையினுல் இறை வரை வணஙகிப பாடி அருளபெற்றப புறம்பு திருமுனறியில் எய்தினர ; அப்போது அம்மையார் அவர் திருமுன்பு எய்தினர் எனபதாம்

முன்புதும் அப்பொழது...உள்அணைந்திட - அணைந்திட - அணைதலால ; பிள்ளேயாரை எலவரவேறபதறகாக வந்த அம்மையார் அவர உட்புகும்போது எதிர் செல்லாது ஒதுஙகிக்கொண்டதன் காரணம கூறியபடி ; என்னே ? - உட்புகும அப் பொழது இறைவரைத தொழும் பெருவிருபபினுற செலகின்றாதலின் அபபொழது அதற்கிடையூருய்க் குறுகவிட்டு முன்னினறு வரவேற்பது தகுதியன்று ; அன்றியும் திருக்கோயிலில் வழிபடச் செலவோர அதற்குப புறம்பாகிய வேறெனறினும் கவனம் செலுத்துதல் முறையன்றதலின் அவரும் இவரைக காணமாட்டார ; தமது வரவேற்பும் கருதிய பயனதராது ஒழிந்து வீணகும ; மேலும மறறெனறு - பிள்ளேயார உட் புகுநது தமது பெருமானே வணங்குவர ; தம்பொருட்டு வேணடி அவரது அருள்பெறற மீன்குவர் ; அவவாறு மீளும பொழுது முன் சென்று வணஙகின் பிள்ளேயாரருளேயனறி அவருரட பிரசாதது கிடைபபதும பெறது தக்கது எனற நிலே யும் கருதது.

தெள்ளநீர் வீழ் - அன்புக கணணீர் பெருகும் கணகள் ; இது தாயாந்தனமை நிலேயினுல் எழுந்தது ; " அனபிற்கு முணடோ வடைக்குந்தா ழாவலர், புனகணீர பூச தரும் " (குறள) ; " சுரந்த திருமுலேகளே அய்ய சிவஞானஞ சுரநதணடார் பிள்ளேயெனச் சொலலச - சுரந்த, தனமுடையா டென்பாணடி மாதேவி தாழ்ந்த, மனமுடையா ளன்பிநந்த வாறு " (களிறு - 54) ; " இல்லா முலேப்பாலுங் கண்ணீ மேற்நிழைப, னல்லா யுளவாமால் " (போதம் 8 சூத்) என்று வரும திருவாகுக்களும், " ஏக்கிய இழைகளே யுடையாட்குக் குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிற றறியுமாறு வெளிபபடுதலும அவ்வன்பினுலுவாகிய முலேப்பாலுங் கண்ணீரும் அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லாவாய்ப, பின்னுளவாம்" "அவ்விரணடும் அன்பின் வடிவே பிறவல்ல வென்பது, அன்பு நிகழ்தற்குரிய காரண முள்வழி வெளிப் பட்டு, அஃதில்வழி வெளிபபடாத ஒறறுமை கோக்கிக் கணடுகொள்க" என்று வரும் சேற்றுரையும் காணக ; இதருக் கண்ணீர மட்டும் கூறினுரேனும் மேற்கூறிய நியாயத் தால் இனம்பற்றி முலேப்பாலும் கொள்க. இக்கருத்தைப் பற்றிப் பின்வந்த பெரியா

ராகிய வெப்பிரகாச சுவாமிகளும் "முன்னின் னிலிலிளம்பக், கொகை சுரத்தவருட் கோமகளோ" (கல்வர் நான்மணிமாலை) என்று போற்றினர.

தேரிவையார் - தேரிவை - பெணகளின் ஏழு பருவகளுள் ஆருவது; 25 வயது முதல் 31 வயது வரையும் உள்ள பருவம்; இஃது அப்பொழுது அம்மையாரது வயதைக குறிக்கும் மொழி என்று கருத இடமுணடு; பெணபாற பொதுப் பெயர என்று கொள்ளினு மிழுக்கில்லை; இதகு இப பெயராற கூறியது இதனிணைப் பயனும் படு பொருளும தெரிவது செயலாறறும தன்மையுடையார என்ற குறிபபுத தருதறகு; "மானியார மனக கருதது முறறியதென மதிததே" (2570) என மேறகூறுதல் காணக.

முன்பு எய்த - பிள்ளையார திருமுன்பு செலல. 669

2568. (வி - ரை) மநங்கின். வணங்கி - மநங்கின் மந்திரியார் - பிளளையாருடன் வநத திருத தொணடாகளுள் பககதேது வநத குலசசிறையார.

பிள்ளையார் கழல் வணங்கி - மந்திரியார் - "பாவையார்" என்ன - என்று கூட்டுக. இஃது அம்மையாரைப பிளளையாருகு மநதிரியார அறிமுகப படுதிய முறை; இஃது முநநாளின புது நாகரீக முறைகளுள் ஒனறாக கிடைதததாக கருதி மகிழ்ந்து கொள்வாருமுளர; இதகு காணும உயாகத நிலையினக கணடு யாவரும் பின்பற்றி நலம பெறவாராக; வணங்கி அறிவிக்கும முறையும காணக.

"கநங்குழல் பாவையார்" என்ன - இது அமைசசர விண்ணபபித்தது; மேநீ குவி கைத்தளி நுடையார - அது போழ்து அம்மையார சிரமேற் கைகுவித்து நின்றனர என்பதறியபபடும்; இதனை முன்பாட்டிற கூறுது இகு அமைசசர் வாகிற் கூறவைதத கவிநயம கணடு கொள்க; கற்றை - தொகுதி; கைத்தளிர் - கைகளாகிய தளிர என்க; திருவடிகளில் தளிர்களையிட்டு வணஙகிப பழகிய கைகள் என்ற குறிப பும் காணக. பிளளையாரை வண்ணகத தளிர்களையும் மலர்களையும் கையில் கொண் டிருந்தார் என்றதும் குறிபபு

பநங்கை யானை வாழ் வளவர் கோன் - யானை வாழும் வளதனையுடையார. யானைப் படையும் குறிப்பு

வளவர்கோன் பாவையார் - சோழரது மகளார என்றறிவித்த நிறம காணக; இதபறறி முன் "வளவாகோன பாவை" (தேவா); "செமபியா பெருமான் றிரு மகளார" (2556) என்ற இடங்களிலும, பிறணடு முறைத்தவை பாக்க; பிளளையார அருளிய தேவாரததை உடனிருந்து கேட்ட நினைவின் குறிபபினை உட்கொணடு அவரது திருவுள்ளதறிற கேறறுமபடி அறிவித்த குறிப்புமாம்.

எதிர் - அம்மையார முன்பு; பிளளையாரது முனபு அம்மையார சிரமேற் கை கூபபி எய்தினார; மநதிரியார் அறிவிகக பிள்ளையாரும விரைவது அமமையாரெதிர் அணைந்தனர. இவை அன்பின நிறம.

கைம்மலநடையார்—என்பதம பாடம். 670

2569. (வி - ரை) பெருந்தேவியார் - பட்டததகுரிய தேவியார்; "பெருங் கோப்பெண்டு" முதலிய பெயர் வழக்குக்கள காணக.

சிவக்கன்று - ஆருடைய பிள்ளையா; கன்று - இளமையும் அருமையும குறித் தது; "புண்ணியக் கன்று" (1959).

பொன்னடிக் கமலங்களில் பொநந்த முன் விழுந்தார் - நிலமுற விழுந்து வணங்கியபோது தமது தலை அவரது திருவடிகளின பொருந்தம்படி என்பது.

மகிழ் சிறந்து அளிக்கும் இன்னருட் பெருஞ் சிறப்பு - அருள் கொடுக்கும் சிறப்பாவது எழுக என்ற அருளாசி புரிந்து செய்தல் ; இறைவர்பாற்பெற்ற அருளே மகிழ்ந்து வழங்கும் சிறப்பு என்ற குறிப்புமாம்.

திருக்கையா லெடுத்தார் - முன்னர்க் குலச்சிறையாரையும் இவ்வாறே " கர கமலமகள் பற்றியே எடுப்ப " என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

விழுந்தார் - எடுத்தார் - என்ற இருவா செயலும ஒருங்கே இப்பாட்டாற்கூறியது கவிகலம் ; அழுதார் பாலுண்டா என்பது போல விழுகதமையால் எடுக்கப்பெற்றார் என்று காரணக் குறிப்புபட நின்றது. முன உரைத்தவை பாக்க. 671

2570. ஞான போனக ரெதிர்தொழு தெழுந்தநற் றவத்து
மானி யார்மனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
பான லங்கண்க ணீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி
" யானு மென்பதி யுஞ்செய்த தவமென்கோல் !" என்றார். கூஎஉ

(இ - ள்) ஞான போனகரெதிர்...மானியார - பிள்ளையாரெதிரில் தொழு தெழுந்த கல்ல தவதையுடைய அம்மையார ; மனகருதது முறறியதென மதிதே- தமது மனதுட் கொண்ட கருததாகிய சைவத தாபனமும பாண்டி நாட்டின் மீட்சி யும் முறறுப பெறறன என்றே துணிபு கொணடு ; பானலஙகண்கள்...என்றார் - நீல மலர்போன்ற கண்களில் நீர பொருந்தப பவளம் போன்ற வாய் குழறி " யானும் எனது பதியும் ' தேவரீர இதகு எழுந்தருளும் இப்பேறு பெறறதற பொருட்டு ' முன் செய்த பெருந்தவம்தான் என்னே கொல்லோ !" என்று கூறினார.

(வி - ரை) இது பிள்ளையார் தம் அடிபொருந்த வீழ்ந்த அம்மையாரை அருட் கையினலெடுத்த தருளியபின், அமமையாரது மனஞ் சொற செயல்களைக் கூறியபடி.

தொழு தெழுந்த - தொழுதபடியே அடிபொருந்த வீழ்ந்தவர் தொழுத வண் ணமே எழுகதனர. தொழுது - தொழுதபடி.

நற்றவத்து மானியார் - கல்ல தவதையுடையா ராதலின் எனக் காரணக் குறிப் புப்பட வந்த அடைமொழி.

மனக்கருந்து முற்றியது எனவே மதித்து - எனக ; எனவே என்ற ஏகாரம் பிரிதனுக் கூட்டுக. மனக்கருந்து - 2511-ல் உரைக்கப்பட்டது. அமணர்களால் கட்டழிதத சைவ ஒழுக்கம் குனறிய கிலையினை ஆளுடைய பிள்ளையாரால் மீக்கித திரு மீற்று நெறி தழைகக்ச் செய்வது.

முற்றியது எனவே - விரைவும் உறுதியும்பற்றி எதிரகாலதது நிகழ்வதனே இறந்த காலத்தாற் கூறினர ;

கண்கணீர் மல்க - வாய்குழறி - இவை அன்பு மிகுதியால் உளதாகும் ஆனந்த மேலீட்டினால் நிகழ்வன.

யானும் என்பதியும் செய்ததவம் என்கோல் ! - இது அம்மையார் பிள்ளை யாரை நல் வரவேற்ற முறையில் கூறியது ; என்பதி - எனது கணவர் - பாண்டியர்; பதி - என்பதறகு - நகரம - நகரமாக்தர் என்று உரைபபாருமுண்டு ; பதியினையும் உடன் கூறியது இல்லறநில முறையும் பிள்ளையார் எழுந்தருளியதனால் அவர்க்கே மிக்க பயன் செய்யு நிலையும்பறறி என்க.

செய்ததவம் - தேவரீர் இதகு எழுந்தருளும் இப்பேறு பெறுதற் பொருட்டு ஏன்பது குறிப்பெச்சம்.

தெய்த - இக்காள் இது பெறுதற்குரிய பெருந் தவம் ஒன்றும் யாம் செய்திலோம்; பெருந்தவதாலன்றி இப்பேறு வாராது; ஆதலின் தவம் முன் செய்திருத்தல் வேண்டும் என்பார் தெய்த - என முன்னே நிலைபெறக் கூறினார்.

தவம் என்கொல்! - யாதகளறிய வாராத அத்தனைப பெரிது என்று அதிசயக் குறிப்புப்பட வந்த வினா; "நன்னிலே கன்னி நாட்டு நல்லினைப் பயத்தாற் கேட்டார்" (2503) என்றது இக்கு இனைவு கூர்தற பாலது. 672

2571. யாழின் மென்மொழி யார்மொழிக் தெதிர்கழல் வணங்கக்,
காழி வாழவந் தருளிய கவுணியர் பிரானுஞ்
" சூழ மாகிய பரசம யத்திடைத் தோண்டு
வாழ நீர்மையீர் உமைக்காண வந்தன " மென்றார். கூஎக

(இ - ள்) யாழ்ன்...வணகக - யாழபோனற இனிய மெனமொழியினையுடை அம்மையாரா இவவாறு சொலலி மீணடும தமது திருவடிகளை வணகக; காழி...பிரானும - கோழியவா வாழ்வடையுமபடி வநதருளிய கவுணியா தலிவரும் (அமமொழி கேட்டு); " சூழமாகிய ..வநதனம் " எனறா - சுற்றும பரவிய பரசமயச சூழலினிடையே திருதொணடின நெறியில விடாது வாழகினற நீமையுடையீரகளே! நகைளைக் காணும பொருட்டு வநதனம எனற அருளிச செயதார.

(வி - ரை) யாழின் மென் மொழியார் மொழிந்து - அம்மையாரா கூறிய வர வேறபு மொழி பிள்ளேயார் திருச்செவிகளில சாரகதபோது வினைதத நிலைமையை இவ வாறு அடைமொழியாற சிறபபித்துக் கூறினார; " யாழைபபழித தன்னமொழி மகைகை " (திருமறைக்காடு - நம்பி. தேவா); " பணணி னோமொழி யாஞமை " (டி. திருநா. தேவா) என்றும உமாதேவியாரது அருண மொழிகளைச் சிறபபிததாக குப் பிளளேயாரது திருசசெவிகளில அமமையாரது விண்ணபபமும தாயின் இன் சொற்களின் தன்மையுடன புகுநதன என்பதாம். பிள்ளேயா கூறியருளிய விடை யில் " தொணடு வாழு நீமையீரா உமைகாண வநதனம் " எனறதும், "பண்ணினோ மொழியாள் பாணடிமா தேவி " எனற பதிகமும தாயைக காணவரும் சேயின் தனமை யாகிய இக்குறிபபுத தருவதாம்.

எதிர் வணங்க - எதிர வணககமாவது (அருள்மொழி பெறும வகையால) நல வரவேறபு மொழி மொழிநத பின் மீணடும வணஙகுதல். " மீளவும பணிநது " (2558) என்றது காண்க.

காழிவாழ வந்தருளிய · காழிபபதி வாழ வநத எனறலுமாம்.

சூழமாகிய...நீர்மையீர் - சூழும் ஆகிய - சூழலாகிய, சுறறுமுறறும் எகஞும் சூழ்ந்திகின்ற; தமது சமயதகினேப பரபபுதலேயனறிச் சூழச்சிகளாலே சைவ சமயத திற்குக் கேடு சூழகினற என்ற குறிபபுமாம; சுழல் காறறப போல எஞ்சும சூழாது வினைதது ஆழ்த்தகின்ற எனபதும் குறிபபு;

பரசமயத்திடைத் தோண்டு வாழும் நீர்மை - தமது சைவநெறியே மிகசு நிகழும் காலையிலேயும திருதொணடு நெறியில நன்கொழுகி வாழதல அரிதாவது மக்களின் வலிய மலபக்த நிலே; அதனேடு பரசமயச் சூழலின் இடையே திருத தொணடு நெறி வாழ்வது மிகவும அரிது; மேலும தாம அநநெறி வாழவதேயன்றி வினேயோரும் வாழ்வடைய வேணடும் எனற எணணிச் செயல புரிவது மிக மிக அரிது என இதன் அருமை புலபபட வாழநீர்மையீர் என்றார். தவம் எனகொல் என்ற

அம்மையாருக்கு முன்னேத் தவமின்றி நீர இம்மையே செய்யும் பெருத்தவம் இது என்ற குளிய குறிப்பும் காணக. நீர்மை - அன்பின் உணமை கிலே.

நீர்மையீர் உமை - நீமைமீராதலின் உமைகாண வருதனம் என்று காரணக் குறிப்புப்பட ஓதியருளினர். நீமைமீராகிய உமை எனக.

காண - இறகு அவரது திருவுளக் கருதகினேத திருவருளால் முறறுவித்துக் காண - கிறைவெய்தக காண - என்னும் பொருளில் வருதது ; கோயுள்ளாரை மருதது வன் பாராக வருகிருன் என்ற வழங்கும் வழக்குபோலக் காணக.

உமை - அம்மையாரையும் அமைச்சருரையும் உளபபடுத்திய குறிப்புமாம். 673

2572. இன்ன வாறருள் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார் ;
மன்னு மக்திரி யார்வரு நிறமெலா மொழிய
அன்ன மேன்னடை யார்தமக் கருள்செய்து போக்கித்
தன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவக் தருளுமப் பொழுது, கூஎச

2573. செல்வ மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளேயா மருங்கணைக திறைஞ்சி
" மல்கு காரம ணிருள்கெட வீங்குவந் தருள
எல்லே யிஃறவஞ் செய்தன " மெனவெடித த நிசைத்தார் ; கூஎடு

2574. அத்திருத தொண்டா தங்களுக் கருணமுக மளித்து
மெய்த்த காதலி னவசொடிம புறத்தினின் மேவிச்
சித்த மின்புறு மமைச்சனுர் திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடுமினி தமர்ந்தார். கூஎக

2572. (இ-ள்) இனனவாறு...அடிவீழ்த்தார்-இவவாறு பிள்ளேயார் அருளிச் செய்யவே அம்மையார அவரது திருவடிகளில் வீழுதது வணங்கினர்; மனனும்...மொழிய-கிலேபெறற மக்திரியாராகிய குலச்சிறையார காட்டின சோரத (அன்பமாகிய) கிலேகளே எல்லாம் எடுததகூற ; அனன...போககி - (அவறறை யெல்லாம் கேட்டு) அன்னம போன்ற மெல்லிய நடையினேயுடைய அமமையாருகு அருளேப புரிந்து விடை கொடுத்தபின ; தனனும்...அபபொழுது - நெருஙகிய மெய்த தொண்டர்கள் சூழ்தவர எழுநதருளிவரும் அபபோது ; கூஎச

2573. (இ - ள்) செலவம...இறைஞசி - செலவம பெருகிய திருவாலவாய்த் திருக்கோயிலின கணணே திருபபணிகள செயது வாழும பெருகிய திருததொண்டர்கள் பிள்ளேயாரின பககதகில வருத வணகஙி ; " மல்கு...செய்தனம " என - வருதி சேர்ந்த சமணராகிய இருள கெட்டொழிய இறைவ தேவகீர (மூழுமகிபோல்) வந்தருளு நதரு எல்லேயில்லாத பெரிய தவஞ செயதோம எனறு; எடுத்து இசைததார் - எடுத்துத துதித்தனராக, கூஎடு

2574. (இ - ள்) அத்திருத தொண்டர்...அளித்து - அநதத திருத்தொண்டர்களுக்கு அருண முகததோடு உததரவுகள செய்து ; மெயத்த...மேலி - உண்மை பொருந்திய பெருவிருப்பத்தோடும் அவர்களுடனே திருககோயிலின் புறத்தே வந்து ; சித்தம்...இனிதமர்ந்தா - மனதகில் இனபம பெருகிய அமைச்சராகிய குலச்சிறையார பிள்ளேயார் எழுந்தருளி யிருததறகுரிய திருமடதகினேக காட்ட அடியார்கள் சூழ்ந்து போற்றியிடத தமது பரிசனகளுடனே இனிதாக பிள்ளேயார அமகு அமர்ந்தருளினர்.

இந்த மூன்று பாட்டுகளும தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொணடுரைக்க நின்றன.

2572. (வி - ரை) இன்னவாறு அருள் செய்திட - முன்பாட்டிற் கூறியபடி அருளைச் செய்ய ; பிள்ளையார் கூறியவை உபசாரமாகிய இன்மொழிகள் மட்டிலமை யாது அருளைத்தரும் நன்மொழிகள என்றும், வாக்களவிலமையாது செயலளவில் அருளைச் செய்தன எனறும கொள்க ; என்னை ? தொண்டு வாழும் நீர்மையீர் ! - வாழும் - எனனும நிகழகால எசசம உமது திருத்தொண்டின் வாழ்வு எகாலத் தும் இடையறாது நிகழவதாகும தனமையதாம என ஆசி மொழிநததாயிறறு ; உமைக் காண வந்தனம் எனறதனால அததன்மை செயதருள இறைவனருளால் எமது வருகை கூடியறறு என்று உறதி மொழி தந்தருளியதாயிறறு ; முனனர் அடிகளிற பொருந்த வீழ்நத தமமை அருட் டிருகைகளால எடுதத தெயவீனுலே தமது மனகருதது மூறறியதென மதிதத அம்மையாருககு இசசொறகள அதனை உறதிபபடுத்தும அருள் மொழிகளேயாயின எனக ; வாக்கு முனனும் செயல பினனும நிகழுமியல்பு மாறி இகருச் செயன் முனனும வாகருப பினனுமாக நிகழநதது அருளின மிகுதி காட் டிறறு எனக. இதனையே தொடர்நது மேலும அருள் செய்து எனற குறிப்பும் காணக.

தொழுது அடி வீழ்ந்தார் - அருள்மொழி பெறறதன பொருட்டு மீளவும் பணிந் தார். ஆசாரியரிடம திருநீறு பெறுவோர, பெறுமுனனர வணஙகிப பெறுதலும், பெற்றபின அணிந்தகொணடு மீள வணஙகுதலுமாகிய சைவ மரபு விதிகளும காணக.

வருதிற மெலாம் மந்திரியார் மொழிய - வருதிறமெலாம் - காட்டிறகுக கேடு வரத தனமைகளை எலலாம் ; இவை சமண இருள பரவி மனனனும அம்மாயத தழுநத நாடுமுறறும சைவ நெறியிற் சிததம் செலலா நிலையில் நிகழகின்றமையும், இதபறறித தாகைகள் பிளளையாபால விண்ணபபம் போகியமையும் ஆகிய எலலா வகைகளையும் ; இவை 2498—2505 உரைகளபபட்டன ; இவற்றை முனனர்கூறுது அம்மையார் திருமுன்பு திருவாலவாயில விரித்து விண்ணபபித்த நிறமும, அம்மையார் சொல்லாது அமைசசனரா எடுததுகூறும நிறமும உயாகத உலகநிலே மேம்பட்ட ஒழுக் கதனினுகரும அரசாகமுறை ஒழுகுகளுகரும நிறநத உதாரணஙகளாம்.

போகீகி - அம்மையாரை முனனர் விடை கொடுத்து அரணமனைகருச செல்ல விடுதத நிலையின நலதையும உலகியல ஒழுகக நன முறையினையும காணக. அன்ன மென்னடையார்க்கு - " செயயதா மரைமே லனனமே யனையா " எனபது பிளளை யாரது தேவாரம்.

தூன்னுமெய்த் தொண்டர் - பிள்ளையாருடன வநத மெயத்திருதொணடாகள. முன் " உயாதவததொணடரை " (2559) என்ற குறிப்பும் காணக.

எழுந்தருளும் - திருவாலவாயின புறததிரு முனறிலில எழுந்தருளிவரும. 674

2573. (வி - ரை) செல்வம் - அருட் செலவம. இஃது ஈண்டு இறைவா தம்மை வாதடைநத எல்லாவுயிரக்கு மெளியராய செய்தருளிய பலதிறபபட்ட அருட்டிரு வினையாடல்களால் எளிதிலறியபபடும.

பணிசெய்து அல்கு தொண்டர்கள் - அல்குதல் - தகுதல் ; மிகுதல் என்றலு மாம் ; குறைதல் எனறு கொணடு மன வாகக குறைநத நிறறல் என்றலுமாம் ; இவர் கள் திருக்கோயில பணி செய்யும திருததொணடர்கள் ; " இருவாதம் பாகரு மன்றிச் சைவமக கெயதா தாக " (2501) எனறதும. ஆணடுரைததவையும் பாகக ; மூர்தநி நாயனார புராண வரலாறும் அவவாறுளள பிறவும நினைவு கூக ; அரசியாரும் அமைச்சனரும் வணஙகி விணணபபித்த பினனரும் அமைதிபெறறு பணிசெய தொண் டரும் அணுகவந்து வரவேறறு விணணபபித்த முறையும் ஆவ மிகுதியும் காண்க.

மநங்து அணைந்து - இதவரை நிறித தூரத்தே நின்றிருந்த இவர்கள் இப்போத அணுக வந்த.

இருள் கெட - வந்தநுள் - இருள்கெட என்றதனுல் மூழுமதி போல என்று வருவிக்கப்பட்டது ; " நிலதநிடை வானி னின்று நீளிரு ணீ்ங்க வந்த, கலேச்சேழந் திங்கள் போலுக கவுணியர் " (2649) என்று மன்னவன் காணும் நிலையினையும், " வானத தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர மதிக்கொழுந்தை " (2626) என்று அம்மையாரும் அமைச்சனருக் காணும நிலையினையும உரைப்பது காணக ; அடியாகளது சுழலாகை வெயில்வெபபம் நீக்கிக குளிரசசி தருதலின் மதியாகவே பினனா உருவகித்தார். அதபறறி ஈண்டும் மூழுமதி என்று வருவிக்கபபட்டது. இவவாறனறி ஆகிததன் போல என்ற வருவிதது்ரைப்பா ஆறுமுகத தமபிரானுர் ; அதன பொருததம் ஆராயத தக்கது; அரசனது முன்பு, முதலில் அமணாகள கணடு சினக்து சூழ்ந்தபோது "காலே எழுங் கதிரவனேப் புடைசூழுக கருமுகிலபோல் " (2654) என்பது ஈண்டுக் கருதத தக்கது ; ஆனுல் பகைவரைக காயும் தனமையால ஆண்டு அவவாறு வேறு நிறம்பட உருவகிகபபட்டது என்க ; அவவிடததும கதிரவன் என்று வாளா கூறினுல் கடுவெயிற் காய்பவன் என்ன வருமாதலின், பிளளேயார தன்மையிடதது அவ்வாறு கொள்ளல் தருகியன்றென்று கருதுவார போனறு ஆசிரியர " காலே எழுங் கதிரவனே " என்று நிறபித்தமையும கருதுக. — அடியார்க்குத தண் நிழல்செய்யும் மதி போலவும அல்லாகவு அழல் போலவும் உளளன இறைவன் ; "அழல் தான" " நிழல் தான " (தேவா - பிள் - நெல்லிக்கா). அததன்மையே பிளளேயாபாலும உளதாம். (திரு. வ. சு. செ. அவர்கள் குறிபபு)

எடுத்தீசைத்தல் - வரவேறகும் முறையாற போறறுதல். 675

2574. (வி - ரை) அருள்முகம் - அருளிபபாடாகிய கன்மொழி ; இது வருவித்துரைக்கபபட்டுள்ளது. அருளீமுகம் - அளியுடைய பார்வை என்றலுமாம்.

புறத்தினில் - திருவாலவாய்த திருகோயிலின புறதது ;

சித்தம் இன்புறும் - மனததுள் இன்பம் மிகபபெற்ற. பலகாலம் எண்ணியிருந்த கருத்துமுறறி நிறைவேறும் நிலே கணடமையால் மனதது்ள இனபமுறறார ;

அமைச்சனுர் திருமடங்காட்ட - இததிருமடம குலசசிறையார பிளளேயாருகளாக அமைதி செய்த மடம ; இதன வழககாய வழிவழி வருது நிலவுவது இப்போது திருஞான சம்பந்தாதீனம் என வழஙகும் ஆதீனததின திருமடம் என்ற வரலாறு கேட்கப்படுகின்றது ; இததிருமடம தெற்காவணிமூலத திருவீதிபில் உள்ளது ; பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளேயாடற புராணததினுள வாகீசர் போன்ற ஒரு பெரியார தமது மடததினில் வருக என்று பிளளேயாரைப பரிசனகளுடன் வேண்டி அழைத்துச் சென்றனர என்று சொல்லபபட்டுள்ளது ; பெரும் பறறப புலியூர் நம்பி திருவிளேயாடலுள் அது வாகீச சுவாமிமடம என்று பெயராற சுட்டபபடுகின்றது ; இவறறின பொருததம் ஆராயத தகுகது ; அரசியாரும் அமைச்சனரும் செய்த விண்ணபபிததின்படி எழுந்தருளிய பிள்ளேயாருக்கும உடன் வந்தாருகளும அமைச்சனுரே திருமடம் முதலிய குறைவறறபபுகள் அமைததல்முறற ; மேல்வரும் பாட்டில் " பாண்டிமா தேவியாரருளால் குலச்சிறையார விருதளிப்ப " என்பது காண்க ; அன்றியும், வாகீசர் என்பது திருநாவுகரசு சுவாமிகளேக் குறிபபதாக, அவர் பெயரால் திருவாலவாயில் மடம் அமைவதறகு இயைபில்லே ; அரசுகள் இதன் பின்னரே இகு எழுந்தருளுதல் காண்க ; முன்கூறிய திருவிளேயாடற் புராண வரலாறுகள் வடமொழிப் புராணஙகளேப் பின்பற்றி எழுந்தன போலும !

பத்தர் போற்றிட - உடன்வந்த திருத்தொண்டாகளும், அக்காட்டில் உள்ள ஜைய அன்பரும். பரிசனம் - உடன் வந்தவாகள். 676

2575. பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியா ரருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யார்விருந் தளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய செல்வரங் கிருந்தார் ;
இரவி மேற்கட லணைநதன னெல்லிவந் தணைய ; கூஎஎ

2576. வழுதி மாநக ரதனிடை மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
இழுது மையிருட் கிருளென வீண்டின சொருபால். கூஎஅ

2575. (இ - ள்) பரவு...அளிபப - போற்றும பேரனபிஞலே மககையார்க்கரசி யம்மையாரது அருளிஞலே பொருநதிய அனபுடனே குலசசிறையார விருந்து அமைததளிபப ; சிரபுரதது.. இருநதார - கோழியில வநதருளிய செல்வராகிய பிள்ளையார் அதகிருமடததில் எழுநதருளியிருந்தனர ; இரவி...அணைய - சூரியன் மேல கடலில் சோநதான ; அதனமேல் இரவு வநதணையவே, கூஎஎ

2576. (இ - ள்) வெளிபபடை - பாணடியரது பெருநதிரு நகரதனிலகண பெருமைறைகளின் தலைவராகிய பிள்ளையார் குறறமறற சிறபபுடைய அடியாகளுடனே பகலில் வரக்கணட, பேய்போன்று வரும் கரிய அமண குணடாகள் கலக்க மடைந்து குழம்பாகிய மை போனற இருளுகரும் மேம்பட்ட இருளபோல ஒரு புறத்தைக் கூடினர். கூஎஅ

இநத இரணடு பாட்டுக்களும் தொடரநது ஒரு முடிபு கொண்டுரைக்க நின்றன ; எல்லிவநது அணையும்படி இரவி மேலகட லணைநதன எனற கூட்டி முனபாட்டைத தனிமுடிபாகவி யுரைபபினு மிழுகாறு.

2575. (வி - ரை) பாண்டிமா தேவியார் அருளால் குலச்சிறையார் விருந் தளிப்ப - அரசியாரால் அழைகபபடடுப பிளளையார எழுநதருளியபடியால் அவரை விருநதளிதது உபசரிததல அரசருடம்பதனின கடமையாயிறறு ; அரச குடுமபதனின் இல்லறக கடமைகள் யாவும மனைகிழததியாராயும வாழக்கைத துணைவியாராயும நின்ற அரசியாரின மேனினறன ; இததன்மைகள் யாவையும குறிகக அரசியார் அருளால் என்னா ; அமைச்சனா தாமே விருநதளிதது யாவையும குறைவறபப வல்லவ ராயினும், செயல்முறை யாவும அவரே செயதாராயினும, குலசசிறையார் விருந்தளிபப எனறெழியாது பாண்டிமா தேவியார் அருளால் விருந்தளிப்ப என்றது இக்காரணம் பறறியேயாம ; பாணடிமா தேவியார எவறறுக் கருததாவும, குலச்சிறையார இயறறுறற கருததாவுமாய நின்றனர எனக ;

பாண்டிமா தேவியார் - குலச்சிறையார் - இகரு அம்மையார விருந்தோம்ப லாகிய இச்செயலைப பாணடியரின மாதேவியாராகிய கிலியில இயற்றினர் என்பார் முன்னெல்லாம் சுட்டியபடி வளவாகோன பாவையார - மங்கையர்க்கரசியார் - மாணி யார் - தெரிவையார எனறெலலாம் கூறாது பாண்டிமா தேவியார் என்னா ; குலச் சிறையாரும் இசசெயலை அரசாரக அமைச்சர என்ற கிலையால அன்றி மாதேவி யாரின் ஏவலின்வழித் தமது தனி கிலையில் இயற்றினர் என்பார் முன் பலவிடத்தும் கூறியபடி மந்திரியார்—அமைச்சனர் என்ற தன்மையாற் கூறாது குலச்சிறையார்

என்னூர் ; எனவே இவ்விருந்தோம்பல் முதலியவை அரசகாரியமாகாத அரச குடும்பத்தின் இல்வாழ்க்கை நிலையின் கடமையாகிய இல்லறங்களுள் ஒன்றாய் இயற்றப் பெற்றது என்றறிவிக்கத கலிசயம் காண்க ; Royal guest - State guest என்பன வாழ்நாளின வழக்குக்கள் காணக.

அருளால் - அன்பின் மேம்பட்ட நிலையின் எழும் செயல என்பது குறிப்பு ; வீருந்தோம்பும் செயலகள் இல்லகிழதகியாருக்கு உரியன என்பதும், பெண்பாலாரின் சிறப்புக் கடமைகளுள் ஒன்றென்பதும குறிபபாலுணாத்தப பட்டன ; " மத்தக் கரியுரி யோனறில்லோ பூன் வரவெனலும், தததைக் களிவி முகததா மறைதததழல வேன் மிளிர்க்கு, முத்தம் பயக்குக கழுரீ விருந்தொடென் னுதமுண்ணம், கிததக கருக குவ னோச்செவவி யோடிக கெழுமினமே " (திருக்கோவை. 388) என்று மணிவாசகப பெருமானார இதன் இயலபினைச்சுவைபடக கூறியருளிய சிறபபுக காணக ; அமமையார அரணமனையினறவாறே இவையெலலாம திருந்த எவியமைத்தனர என்பதாம்.

பாவு காதலினீ - போற்றிப பாராட்டும அன்பின மிகுதியினுலே ;

வீரவு நண்பு - காதலுடன் பொருநதிய நண்பு. இது வீருநதோமபுவாரிடத்தும் இயற்றவோரிடத்தும் இன்றியமையாது வேணடப படுவன.

கெல்வர் - அரச வீருநதாகரும் மேற்பட்ட அருட்செல்வம் உடையவர் எனபது குறிபபு ; அங்கு - அமைசசனார காட்டிய அததிருமடததில்.

எல்லி வந்தணைய - எல்லி - இரவு ; அணைய - அணையும் போது ; அணைய - ஈண்டினர் என மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க ; அணைய - அணையும்படி.

2576. (வி - ரை) வழதி மாநகர் - பாண்டியர்களது தலைநகரமாகிய மதுரை ; மாநகர் - தலைநகர் ;

பகல்வரக் கண்ட - குண்டர்கள் என்று கூட்டுக ; பகல் - பகலில் அரசன் அமண் சாபினிருபபவும அஞ்சாது மறைவாயன்றி வெளிப்படையாக வர என்றதும் குறிப்பு ; பகல் - ஞாயிறு எனறு கொண்டு ஞாயிறுவரக கண்ட என்றலுமாம் ; பின்னையாரும அடியாரும் கூடிய கூட்டததில் விளகக ஞாயிற்றினை ஒத்தது என்பதாம்.

அடியாருடன் வரப் பகல் கண்ட கழுதுபோல் - கலங்கி - என்ற கூட்டி உரைத்தலுமொன்று ; கழுது - பேய் ; பேயகள இரவில வெளியிற சரித்து உலவும் தனமையும் பகல் கணடவுடன் கலங்கி ஓரிடதது ஒதுஙகுந தன்மையு முடையன ; "வாது செய் சமணும் சாகியப் பேய்கள் " (பிள - தேவா - அச்சிறு பாக்கம்).

காமமண் குண்டர்கள் - கார் - கரிய நிறமுடைய ; உடல போலவே அகமும் கருமையுடையார் என்ற குறிபபுப் பெறக காமமண் என்னூர், அகததுட் கருமை யாவது பொய், சினம், வஞ்சனை, பொறாமை முதலிய நீக்குணஙகள் நிறைதல் ; குண்டர் - கீழ்மகள் ; இருட்கிநள் - புற இருளும் அக இருளும் குறிததது.

இழுது மை இருட்கு இருள் என - இழுது - குழம்பு ; மையிழுது என்க. மைக் குழம்பு.

மைஇருட்கு இருளாம் என - மைக்குழம்பு போன்ற திணிந்த இருளுக்கும் மேம்பட்ட இருள் ; கு என்ற நானகனுருபு எல்லைப பொருளில் வரும் ஐந்தனுருபின் பொருளில் வந்தது ; " வணண நீடிய மைக்குழம் பாமென, கண்ணல் செய்யா வெவிருள் யாமத்து " (455) " கருகு மையிரு ளின்கணக் கட்டுவிட், டிருகு கின்றது போன்றது " (454) என்ற கருத்துக்கள் காண்க ;

இருளேன - கரிய அமணரை இருளுக்கு உவமித்தார் ; உருப்பற்றி வந்த உவமம். இருளேன ஏதபால் ஈண்டினர் - பகல் வந்தபோது இருள் ஒருபுடை ஒதுங்குதல்

இயல்பாதலின் வினைபற்றி வாதவுவமமாம ; கிழுதுபோல் எனறதும இவவாறே உருவும், பிறரைப்பற்றி அலைதலாகிய வினையும் பற்றி வாதவுவமம் ; கழுதுபோல் வநதும் என்றது இரவிற பேய போனறு என அவர்தமையல்பு பற்றியும், இருளென ஒநபால் ஈண்டினர் என்று பகலில் இருள போனறு எனப பின்னையார முன் அவர்தம் கிலைபற்றியும் தெரிவிகக இரணடு வகையால உவமை கூறினார ; " இருட் குழாஞ் செல்வது போல " (1349)-ல உரைததையும, " அவரிருளன்னவர " (1387) முதலியவையும பாரகக.

பகல்வரக் கண்ட இருளென ஒருபால் ஈண்டினர் - பகலில வாகபோது இருள செயலின்றி ஒருபுடை ஒதுங்கும இயலபும குறிததது ;

ஒருபால் ஈண்டினர் - வஞசகக சூழ்சசி புரிவார வெளிபபடையானன்றி ஒரு புடை மறைவிடததுக கூடுதல இயலபாம எனற குறிபபு

இழுகு மெய்யிருட்கிருள் - எனறு பாடம் கொள்வாரு முணடு ; இப பொருடகு, மெய்யிருட்கு இவாகளின உடலின இருளி (கருமை) னுககு ; இருள் இழுதும் - பூத இருளும பின்னடையும எனறுரைகக ; இழுதுதல் - பினனிடைதல ; 678

2577. அங்கண் மேவிய சமணர்கள பிள்ளேயா ரமாகத
தங்க மாமடக தன்னிடைத தொண்டர்தங் குழாங்கள்
எங்கு மோதிய திருபபதி கதநிசை யெடுத்த
பொங்கு பேரொலி செவிப்புலம புக்கிடப் பொறாராய், கூஎக

2578. " மறறிவ் வானபழி மன்னவன் மாறறீ யெய்திச்
சொறறு " மென்றுதஞ் சூழ்ச்சியு மொருபடி தணிவார
கொறற வன்கடைக் காவலா மூன்சென்று குறுகி
" வெற்றி வேலவற் கெங்களீ விளம்புவீ " ரென்றார். கூஅO

2577. (இ - ள்) அகக்ண மேவிய சமணாகள அவவிடதது்ப பொருகதிய சமணாகள் ; பிளளேயார...புகுகிட - பிளளேயார எழுகருளிய பெருகதிரு மடததின கணணே திருததொணடா கூடடகள எவவிடததும கூடிபபெருக ஒதிய திருபபதி கத்தின் இசை ஒஙகி மேலெழும பேரொலியானது தமது செவிபபுலஙகளிற புகுத ; பொறாராய் - பொறுக்கலாறறுதவாகளாகி, கூஎக

2578. (இ - ள்) " மறறு...சொற்றம் " எனறு - " மறறு இத்தபபெரும் பழியினை மன்னவனுகிய பாணடியனை யடைநது சொலவோம " எனறு கொணடு ; தம் சூழ்சசியும...தணிவார - தமது சூழ்சசியினையும ஒரு படியாகத தணிவு கொளவா ராகி ; கொறறவன...குறுகி - அரசனது அரணமனை வாயில காபபோருமன போயக குறுகி ; " வெறறி .வேளமபுவீர " எனறார - வெறறியுடைய வேலேநதிய அரசனிடம நாகள் வந்த செயதியினை அறிவியுகள எனற கூறினர. கூஅO

இநத இரணடு பாடடுக்களும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2577. (வி - ரை) அங்கண் மேவிய - முன்பாடடிற கூறியபடி கணடு கலஙகி ஒரு பால் ஈண்டிய.

துங்க மா மடம் - துங்கம் - உயாவு ; மா - சிறபபு ; துங்கம் மா எனபவை பொருளாலும் அருளாலும் பெருமை குறிததன. ஒரு பொருட் பனமொழி மிகப பெரிய எனற மிகுதி குறிதததென்றலுமாம " செலவப பெருமடம " (2507) என்பது காண்க. தக்கயாகப பரணியிலும் இதனைப பேநமடம் என்பதும் காணக.

மடந்தன்னிடைக் குழாங்கள் ரீங்கும் ஒதிய-திருமடத்தின் கண் தொண்டர்கள் தனித்தனி குழாங்கூடியிருந்து மடம எங்கணும் திருப்பதிகங்களே ஓங்க கொண்டிருந்தனர் எனக. "திரு ஆரூரமருங்கெலாக, தெள்ளு மோசைத திருப்பதி கங்கள்பை கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள" (93) "சாரிகையின் பணணின் கிளவி மணி வாயும் பதிகச செழுந்தேன பொழியுமால" (1019); "அணடர பெருமான் திருப் பாட்டினமுதம பெருகச செவிமடுக்குந, தொணடா வதன பகையமுக் தளிதத கண்ணீ ரரும்புமால" (1020) எனபனவாதி திருவாக்குகளால அருகாளில காடு எங்கெங்கும திருப்பதிகங்கள் பயிலப்பட்டு வந்தன எனபதறியப்படும; கணநாத நாயனார் திருமுறை யெழுதுவோ வாசிப்போகளேத திருத்தொண்டின் வீனை வினைகிட வேணடிய குறை யெலாமுடிதது மேவிடச செயதே தொண்டரை ஆகினா (கணநாதா புரா. 3) எனபதறியப்படும. பிளளியாரத திருமண எழுசசியில "தகைவிலா விருபபின மிகக பதிகங்கள விளமபிச சாவா"களின (3100) கூட்டம் கலாது செலவதும் காணபபடும; இவவாறு காணும முன்னே நாள் வழகு மாறி இருநாளில் திருப்பதிகங்களேப பயிலும கனமரபு மக்களுள காணப தரிதாகி விட்டது இககாலக கொடுமை.

எங்கும் ஒதிய - அபபெருமடததின் பல பகுதிகளிலும் இசை எடுத்துபோங்கு பேரோலி - பலா கூடி உசச சுரததில பாடிய ஒலியின் பெருக்கு, இசை எடுத்தல் உரிய பணகளில பாடுதலியும; போங்குநல் - அனபு மிகுதியினையும; பேர் ஒலி எனறது தொகுதியால வினையும் பெருக்கினையும் குறிததன.

செவிப்புலம் புக்கிட - ஒலியலிகள் தாம இளம்பின இடததினின்றும் காறறை இடமாக கொணடு பரமபரையில சென்று கேடபோ செவியிருதியதில் தாக்கும் என்பது இலகணம. கண்ணிற்றிரியம் சென்றியைநது விடயததை யறியுமாறு போலனறிச, செவி முதலிய ஏனையிருதியஙகள "கண்ணிறதிரியத்தை நோகசசதது குணதறற குறைவுடைமையின, அவை தமமிடம வநத விடயததை இயைந் துணராதலே யனறிச சென்றியைநது விடயததை அறியு மாறிலவே" எனபது ஞான நூறமுணிபு; ஈவீனருகும செவியினேப பறறி இதுவே துணிபாம; அவரும் புறததினின்றும ஒலியலிகள் வநது செவியில் உளள மததளம போனற தசையினேத தாகி அகரம்புகே இயக ஒலியுணாவு நிகழு மெனபா; இவை யெல்லாம குறிகக செவிப்புலம் புக்கிட எனறா, கணபோல வேணடா விடதது அடைதலுக் கொள்ளும் அமைபபிலலாமையால் எல்லா ஓசை ஒலிகளும செவிகளுள புகுவன. தாம வேணடாது வெறுபபினும் அவவொலி புக்கிட எனறதாம;

போறாய் - அதனிடதது பொருமை கொணடவராய்; "நீறறு மேனிய ராயினா மேலுறற, காறறுக் கொளளவு நில்லா வமணா" (தேவா - ஆலவாய - காலடி மேலவைபபு 8) எனற தனமைகளும, கணடுமுட்டு-கேட்டுமுட்டு என்ற தனமைகளும் காணக; போறாய் - இபபதிகங்கள சமண சாகியஙகளின இழிபை எடுதது அரைதது மகளே உணமைநெறி காட்டித தேறறுவனவாதலின, அவை தம செவியினிற கேட்க லாற்றுதவராயினர் எனபதும குறிபபு.

போறாய்த் துணிவார் - துறுகி - என்றார் - என மேல்வரும பாட்டுடன் முடிகக; 679

2578. (வி - ரை) இவ்வான்பழி - வான் - பெரிய என்ற பொருளில் வந்தது; மற்று - இ - அவாகள் கருதறிறகு மாறுகிய இது என்றா; பழி - இவ்வொலி கேட்டதும, கண்டதும் தமககுப் பழியாகவே கொணடனர் எனபதாம; பழி - நீங்கு.

கேடு; "தகை தில்லீஇ கடிதது சாறறுதறகு" (682) எனறும், "கண்டு முட்டு யாம்" என்றும் கூறுவனகாணக; பதி - எனறு பாடஙகொணடு பதியின் மன்னவன் என்பாருமுணடு;

தொற்றும் என்று தம் சூழ்ச்சியும் ஒருபடி துணிவார் - கணடதனையும் கேட்ட தனையும் சொலலுதலேயனறி மேலும் வஞசனைச செயல சூழவதனையும் துணிந்த கொணடனர். சூழ்ச்சி-வஞசனினவ; ஒருபடி - ஒருசேர; கடைக்காவலர் - வாயில காப போ; குறுகி - வஞசமும் சூழசசியும் துணிந்து தகுதியறற செயலிற புகுகினறாராத லின் கிமிராத செலல மாடடாது குறுகசகாகிய நிலையிற சென்றனர் எனற குறிப்பு மாம். "அடிகணமா ரெலலாரு மாருலமாய் மிகவழிந்த" (1351) என்ற நிலை கருதுக; கவலையி னிலைகாட்ட உடற குறுகசகதினைப பாசாஙகாக மேற கொணடனா என்றலுமாம்;

"வேற்றி ..விளம்புவீர்" என்றார் - அரச சமூகதது நிலும், பெரியோர் முனபும முன் அறிவிபுச செயது விடை பெறறபின செலலும மரபு. இது முனனுள முதன நமது நாட்டில வழஙகியது; 2507—2509 பார்க்க. வேலவற்கு - வேல் - ஆயுதப பொதுமையுணர்த்தி நினறது; தடாதகைப பிராட்டியாபால வேல வளி செணடு பெறற உகரபாகுமார பாணடியா மரபில வநத எனற குறிபபுமாம; எங்களை - நாஙகள வநதணைநததனை. 680

2579. வாயில் காவலா மன்னவன் றனையெதிர் வணங்கி
"யாய மாநிலவந் தடிகண்மா ரணைந்தன" ரென்ன,
வேயி னுளணை வாரென, வவருஞ்சென் றிசைத்தார்;
பாயி னலுடன் மூவார் பதைப்புடன் புக்கார். கூஅக

(இ - ள்) வாயில காவலா...எனன - வாயில காபபோ சொனறு அரசன முனபு வணஙகி "அடிகணமாஙகள எலலாரும கூடடமாக வநதணைநது நினளளா" எனறு அறிவிகக; ஏயினன "அணைவா" என - அவவடிகண மாரு—னே ஒதத கருததுடையா ஞகிய அரசன "அவாகள அணைவாகளாக" எனறு கூற; அவரும சொனறு இசைததார- அவாகளும புறதது சொனறு அடிகணமாாகளிடம அதனைச சொனனாகள; பாயி னல...புககார - பாயுடுகையினல உடலை மூடிய அசசமணமுனிவாகள பதைபபோடும உள்ளே புகுநதனர.

(வி - ரை) என்ன;—எனன;—இசைத்தார்;—புக்கார், என வாயில காபபோ அரசனிடம அறிவிதத செயலும அரசன கூறியதும, அதனை அவாகள அடிகணமாருககு அறிவிததலும, அதனபடி அவாகள உளளே புகுநததும ஆகிய நானகு செயலகளோடும இவ்வொரு பாட்டிற செறிவு பெறற கூறினர. அவை நிகழாத வகக விரைவும், மனக் கலககததினன பதைதது நினற நிலையும் உணாததறகு. அமமையாரும குலச சிறையாரும் விடுதத பரிசனஙகள திருமறைகாடடிற சென்று பினனியா பால சேர்ந்தறிவித்த நிலையினை முன 2505 - 2509 வரை - 5 பாட்டுகளாற கூறிய அமைதியினை ஈண்டு ஒபபு நோகுக சைவ ஆக்நதனின பெருககமும, சமணததின அழிவாகிய சருககமும் குறிபபிற பெறவைதத நயமும காணக,

ஆயமாகி - கூடடமாகக் கூடி, அடிகள்மார் - சமண முனிவாகள, கள் - சிறபபும, மார் பன்மையும உணாததிய விகுதிகள;

ஏயினன் "அணைவார்" என - ஏயினன் - ஒததவன; அடிகளமாருடன ஒதத கருததுடையவன: ஏய்தல் - ஒததல; (மனம) பொருததில என்றலுமாம, அணை வார் - அணைவாராக; ஏயினன் - இசைநதவனைய எனறலுமாம.

சென்று - வாயிற் புறத்து நின்ற அடிகண்மாாகளிடம போய் ;

பாயினில் உடல் முடுதல் - பாயுடுத்தல் அமண குருமா வழக்கு ;

பதைப்புடன் புக்கார் - பதைப்பு - 2576ல கூறிய மனகலகத்தாலும், பொரு மையை மறைத்து அதனை அரசனிடம் மிகுதிபபடுதிக் காட்டும் சூழ்ச்சியாலும் நிகழ்ந்தது ; இது உலகியல வழக்கிலும் காணபபடும் ;

பாயினில் உடன் முடுவார் பதைப்புடன் புக்கார் - உடலில பாயினல் மூடுதல் போல உளளதில மூண்டு வந்த கலகத்தையும பொருமை காரணமாக மூண்ட வஞ்சச செயலியும மேறகொணட பதைபபினல மூடினார் எனற குறிபபும காணக.

ஏயினாரேவா ரென - என்பதும் பாடம. 681

2580. புக்க போதவ ரறிபுற மனத்திடைப புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
" ஒக்க நீர்திரண் டணைவதற குற்றதென் ?" னென்னத
" தக்க தல்லநீங் கடிதது சாறறுதற " கென்றார; சுஅஉ

(இ - ன்) புகபோத .கணடு - அவவாறு அவாகள் தன முன்பு புகுந்போது அவாகளது அழிவுறும மனதினகண வாட்டம மிகுதிருந்த தனமையினே அரசனும கண்டு ; எதிரவினவி...என்ன - அதனே முன வினவி " நீர ஒககதிரணடு கூடி வநது இங்கு அணைவதறகு பொருததிய காரணம யாது ?" எனற கேட்க ; தககதல்ல... என்றார் - சொலலததககதலலாத நீமை நோகதது எனற சொனனாகள.

(வி - ரை) அழிவுறும் மனத்திடைப் புலர்ச்சி மிக்க தன்மை மனம் அழிவுறுத லாவது கவலையினலும கலகததாலும மனமுடைதல ; புலர்ச்சி - வாட்டம.

மனத்திடைப் புலர்ச்சி மிக்க தன்மையைக்கண்டு - மனம் வாடிய நிகழ்ச்சியை முகம் புலர்தல முதலிய நியதமாகிய புற நிகழசிகளால் அறிநது ; அனுமான அளவையாலறிந்து : " அகத்தினழகு முகத்திற றெரியும் " என்பது பழமொழி. " அடுத்தது காட்டும பளிங்குபோல நெஞ்சம, கடுத்தது காட்டு முகம் " (குறள்).

வேந்தனும் - ஒத்த மனபபணபுடைய வேநதனும அபபணபினல கண்டு என உமமை எச்சவும்மை.

எதிர் ..வினவி என்ன - காரணம வினவும தனமையால ; புறகுறிகளால் மன வாட்டதைக கணடனன; அதன காரணம அறிய வேணடினன ; அதனே அவா அணைவர்பாலும கணடனன ; அதுவே அவா அனைவரும ஒபபந திரணடனையவும் செய்தது என்றும கணடனன ; அடிகணமார் மனம வாடியதெனனே என வினவுதல மரபன்றுதலின் அவவாற திரணடனையச செயததெனனே என வினவினன். " கடிது ணைவா னவாகுற்ற தெனகொலஎன" (1351).

சார்றுதற்குத் தக்கதல்ல நீங்கு அடுத்தது - எனக, அல்ல நீங்கு - அல்லாகிய நீரகுகளின் தொகுதி, மரபு பறறி அரசன வினவியபடியே அவாகளும அவவாறே அது வாயாற் சொலலததகாததும நீர கேடகத தகாததுமாகிய நீரகு அடுதத கார ணம் என்ற நயம் காணக. மொழி முறை பிறழ வைததது மனகலககம் காட்டறகு என்க. இவ்வாறு மறைதது கூறியது அரசனது ஆதரவை மிகுவிததலும கருதது. மேல் " பரிது " எனபது காண்க. இரடடுற மொழிதலால நக்கிங தல்லது ஈங்கு அடுத்தது என்று பிரிதது உரைததலுமாம ; இஙகரில வரதகாதது எனற குறிப்புபபட வீடயததை ஒருவாறு உணாத்திய நயமும காணக. இதனேயே தொடர்ந்து அரசன் மேல் வினவுதலும காணக. 682

2581. "ஆவ தேனுமக் கடுத்தது கூறுவீ" ரென்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலுங் காரமண் கையா
"மாவ லாயுன்றன் மதுரையிற் சைவமே தியர்தாம்
மேவ லாலின்று கண்டுமுட் டியா"மென்று விளம்ப, சுஅக

2582. என்று கூறலுங் "கேட்டுமுட் டியானு" மென் றியம்பி
"நன்ற லைலறம் புரிந்தவா நா"னென்று நகுவான்
கன்று முள்ளதத னுகி"யக் கணணுத லடியார
இன்று மாக ரணிகதென் ? னவாகளயா ?" ரெனருன். சுஅச

2581. (இ - ள்) ஆவதேல் ..உரைததலும - அபபடியாயின உமககு நோகத வதனை எடுதது சொலலுஙகள என று அரசன பரிவுகொணடு சொல்லுதலும ; கார மண கையா...விளமப - யானே வீரனுகிய அரசனே ! உனது மதுரைமா நகரில சைவ வேதியாகள வாது பொருதுகியதனைக் கணடமையாலே இனறு நாங்கள கண்டு முட்டி ஆயினேம என று சொலல, சுஅ

2582. (இ - ள்) எனறு கூறலும - எனறு இவவாறு அவாகள் கூறலும ; கேடடு முட்டு யானுமெனற இயமபி - யானும அதனைக் கேட்டமையால் கேடடு மூடடு ஆயினேன எனற சொலலி ; நனற...நகுவான - நான லைலறம புரிந்த வாறு நனருயிருந்தது எனறு இகழ்ந்து சிரிதது ; கனறும முளளததனுகி - கறுவு தல கொணட மனததுடனே ; அகணணுதல...எனருன - அந்த நுதறகணணுடைய சிவனது அந்த அடியாரகள இனற இநதப பெருநகரினை அணிநத காரணம தான யாது? அவாகள யாவா ? எனருன. சுஅச

இநத இரணடு பாடடுக்களும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2581. (வி - ரை) ஆவதேல் - நீர கூறுமாறு அது சொலலுதறகுததகுதலை வாயின் ;

நுமக்கு அடுந்தது கூறுவீர் - நீங்கு சொலலததகாததாயின அதனைச சொலலாது விடுதது, அதனால உமககு நோநத வினைவினைக்கூறி அது கொணடு அதன காரணததை உணரச செய்யுஙகள; அடுந்தது - வினைநதது, நேரிட்டது ; சொலலுதறகு அடாதது நோநததாயின அடுததது கூறுக, அடுக்குமாறு - பொருநதுமபடி சொலலுஙகள எனறலுமாம.

பரிந்து உரைத்தலும் - அரசனது பரிவு தஙகள பால மிகுமபடி சூழச்சியுடன வாடடமாகிய மூகக்குறியுடன சென்றமை, அவன வினவியபோது சாறறுதறகுத தகக தன்று என மறைபொருளபடக கூறியும மனறமையால் அவவாறே அவன பரிவு கொணடு எனக ; அவரது "சூழ்சசியு மொருபடி தணிவா" என உரைததறகேறப பயன பெறறனா எனற காட்டப பரிந்து என்ற கவியமை காணக.

"மாவலாய்...யாம்" என்று - இது சமண அடிகணமார அரசன கேடட செய்திககு விடை கூறிய நிலை ; மாவலாய் எனறு அரசனது படை வலிமையும வீர மும பறறிக கூறியது, இதனினை வலிய நினது ஆணையை அமமித்தி வாத அவாகளினை தணடம செயதேனும போகசுதல வேணடும என்ற எணணம தருதறகு, இது உலகியலில மககள மனததவ இயலபினைத தமக கேறறவாறு பயன படுதத்திக கொள்ளும முறைகளுள் ஒனறு. உன்றன் மதுரை எனற கருதது மிகை. மாவலாய் - குதிரைப படையாய் - குதிரை யேறறம வலலவனே - எனறலுமாம.

மதுரையிற் சைவவேதியர் தாம் மேவலில் - இதனுல் அகாளில் மதுரையில் சைவ வேதியரையும், சிவபெறி மாதவாகளையும் காணபதரிதாகும நிலையினை அமணா வீனைது விடடார்கள என்பதும, அகனிலையே அரசனது துணை கொணடு காவலும செயது வருதனா எனபதும அறியபபடும ;

மேவலால் இன்று கண்டுமுட்டு யாம் - மேவலால் - மேவக கணடதனல் ; " கண்டு முட்டு " - காணபதனல வரும தொடகரு, "மீட்டு" எனபது ; காலையில சைவ வைதிகத திருவேடததாகளைக காண நோநதால அதனைத மீட்டாகக கருதி அதனைப போக்க நோனபிருநது கழுவாய தேடிக கொளவது அமணாகள் மரபு ; இவ வாறே சைவம பறறிய பேசசுக கேட்டலும "கேட்டு முட்டு" எனபபட்டு அதுவும் ஒரு இழிவு தொடகாகக் கருதபபடும ; ஒருவரைத தீணடினல இழிவு தொடக்கும் என்று கொள்ளும நீணடாமை எனனும இநகாள வழகினைததானும கடிநது கொளளும மாக கள், காணுமை, கேளாமை எனற இசசமண வழகுகளைப பறறி என்ன சொல்வரோ? கண்டு முட்டு, கேட்டு முட்டு எனபன சமணாகளுல வழஙகும குறியீடாகிய பரிபாஷை வழக்கு ; இவறறிறேடனறிச சைவாகளைச சுடடெரிக்கவும, மற்றும கொலை புரியவும் சூழ்ந்த அவாகளது கொடுமை கொலலாமை எனற அறபபோரவை போறதது அதனுல மறைநது நினறது. இகநு மேலவரும வரலாறும அரசுகள், நமிநநதியார சரித வர லாறுகளும காணக ; தமது சமயம பரபபும நோகததால அவாகள கொலை முதலாகிய எக்குற்றமும செய்யும வனனெஞசினராய ஒழுகினர். சைவ சமயததையும சைவ யைதிகளையும அவாகள வெறுததனர ; ஊரில இலலாது செயதனர ; கொலையும சூழ்நதனர; அவர்கள ஊரில்வரக காணபதனை வெறுததனர; சைவாகள் தமக்குரிய மடத தினுள் தமது சமயப பாடல் பாடியதைக கேட்கப பொறுராயினர ; இகளினும் கிறிததவர் முதலிய புறச சமயிகள தமது சமயம பரபபச செயயும பலவித முயறசி களையும இநகு ஒபபிட்டு நினைவு கூரக ; இககொளகைகள ஆதியில மிக நலலன - இடைகாலததில இதனிமைகள புகுநதன எனற இநகுப பரிச்து இரகுவாரு முண்டு; முன்னும அனறும இனறும உளள இவாகள நிலைகள ஒனறே எனபது சரிதவாயிலான அறியபபடும உணமை. 683

2582. (வி - ரை) கேட்டு முட்டு யாளும் என்று இயம்பி - அரசன் சமணச சாரபாகிய மயகததினுள தோய்நது அழுநதியிருநத நிலை குறிகபபட்டது.

" நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நான் " என்று நதுவான் - நான் நல்லறம் புரிந்தவா நன்று என்க ; சைவதததையும பிற சமயகளையும அரதது ஒழிததலே நலல அற மெனக் கொணடது அவாகளது சமயம, ஆ - ஆறு ; நன்று எனற சொல்லும், நதுதலாகிய செயலும இகழசிக குறிபபுபபட நின்றன

கன்றும் உள்ளத்தன் ஆகி - கன்றுதல் - கோபிததல ; மனததினுட கோபம கொணடு ; தனது ஆணை வரமபினை மதியாது வநதனா எனற கோபம ; இபபயனை வினைக்கவே அமணா முன கூறியவாறு காணக. " முநதைய வுரையிற கொணட பொறைமுத லவையும விடடெ, சிநதையிற செறற முனனுர நீகுணக தலைநினறூ கள் " (2532) எனறதற கிலக்கிய மிகுக காண்க ; இவவாறே அரசுகளது வரலாறறி னும அடிகணமா பொயபபிணி கொணடு போய நின சமயமழிததாா எனகேட்ட பலவனும " கனைறு " (1353) "மூணடினைப போமனனை" (1359) ஆயினன என்பது காணக ; மேலும "செயிரதது" (2584) எனபதும காணக.

அக்கண்ணுதலடியார் இன்று இம்மாநகர் அணைந்ததென்? அவர்கள் யார்? என்றுன் - அக்கணணுதல எனறும அவவடியாா எனறும கூட்டிக் கொளக ; அகரச

சுட்டுச் சேய்மை குறிப்பதாம் , இதகு மனனன கணணுகலேயும், அவனடியாகளேயும் அணுகலாறருது சேயனுக கினேறது ஒழுகிய தனமை குறிததது ; இன்று - இதறகுனே காட்களும முனனெலலாம வராது இனறு ; இம்மா நகர் - எனது ஆணவலியினுள அடஙகிக காவல பெறற இக தலேதகா ; அணேந்தது என் - எனன காரணம, எனக் காரணததை முனனாத தெரிதுகொளள விரும்பும ஆவததால அதனே யார் எனறு கேட்பதன் முன வினவினன , 684

2583. "மாலே வெண்முடை வளவா சோ ணுட்டுவண் புகலிச
சூல பாணிபான் ஞானம்பெற ருனேன்று சுருதிப்
பால னனபாதங் குழாதகிதாடிம பணிமுதலின் சிவிகை
மேல ணேந்தன னெங்களே வாதினில் வேல்ல ", சுஅடு

2584. என்று கூறுவா ரிதகிற முனபுதா மறிநத
தொனறு மங்கொழி யாவகை யுரைததலுங், தெனனன்
மனற வமபொழிற சணபையா ளளளலார் நாமஞ்
சென்று தன்செவி நிறைததலுஞ் செயிர்தது முன சொலவான், சுஅசு

2585. "மறற மாமறை மைநதனிம் மநங்கணேக தானேல
உறற செய்தொழில யாதுசெய் தோ"மென வுரைபபச
சேற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ செய்கையு முடையோர்
கொறற மன்னவன மொழிக்கெதிர் குறிததுரை செய்வார், சுஅள

2586. "வநத வந்தணன் றனணேகாம வலிசெய்து போக்குஞ்
சிந்தை யன்றிபச சிறுமறை யோனுறை மடத்தில்
வேந்த ழறபட வியஞசைமந் திரத்தோழில் வினேத்தால்
இநத னனைக ரிடதிரா , னேகு"மென றிசைததார். சுஅஅ

2583. (இ - ள்) மாலே ..எனறு - (ஆதலி) மாலேயினேயும வெண கொறறக குடையினேயும் உடைய சோழாகளது வணமையுடைய கிராழியில சூலபாணியாகிய சிவனிடததில ஞானம பெறரு னெனறு ; சுருதிப்பாலன வெலல - மறைசசிறுவன அனபாகளின கூட்டதினேநிம குளிரநத முதுநத சிவிகையின மேல எகனேயும வாதினில வெலல அணேநதனன சுஅடு

2584. (இ - ள்) எனறு கூறுவார - எனறிவவாறு கூறுவாராகி ; இதறகம்... உரைததலும - இதறகுமகளே முனபு தாம அறிநத செயதிகள ஒனறும ஒழியா வகையி னுல சொலலவும ; மனனன - அரசன , மனறலம ..செயிரது - வாசனேயுடைய அழகிய சோலேகள சூழநத சீகாழியாகளது வளளலாரது திருபபெயர சென்று தனது செவிகளே நிறைததலும கோபிதது , முன சொலவான - முறபடச் சொல வாஞகி ; சுஅசு

2585. (இ - ள்) மறற .உரைபப - மறறு அநதபபெரு வேதச சிறுவன அவவாறு இதகு அணேநதானுகில செய தொழிலாகப பொருநதியவறறை யாது செய வோம் என்று சொல்ல , செறறம .உரை செயவார - கோபம மேலே பொஙகி எழும மனமும் தொழிலும் உடைய அவவமணா வெறறியுடைய அரசனது மொழிகளுக்கு விடையாகக குறிதது எடுதது சொலவாகளாகி, சுஅள

2586. (இ - ள்) வந்த...நெதை யன்றி-வந்த அந்தணனே காம வலிமை செய்து போக்கும் எணண மனறி ; அச்சிற மறையோன . . .எரும் என்று இசைததார் - அந்த மறைச்சிறவன் தங்கும மடததில் வெவவிய தழல சேரும்படி விஞசை மந்திரத் தொழில் வீசபோமாயின, இந்த நலல நகரதனினிடம் இராது வெளியே சென்று விடுவான் என்ற சொன்னார்கள்; ஈஅஅ

இங்ஙனாகு பாட்டுக்களும தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2583. (வி - ரை) மாலே வேண்குடை வளவர் - மாலை - ஆததி மலர் மாலை ; மாலை என்ற பொதுபபெயர வளவர என்ற பெயரகு அடை மொழியாய இடகோகி இகருக் சோழர்குரிய ஆததிமாலையை குறிதத நின்றது.

வேண்குடை - முடி மனனர்குரிய சிறபபடையாளஙகளுள் ஒனறு.

வளவர் சோணாட்டு - வளவர் நாடு எனறலே அமையுமாதலின சோழ நாடு என்றதில் சோழ எனறது வாளாபெயராய நினறது: சோழநாடு சோணாடு என மருவி யது ; வளவாகட்குப பிறநாடுகளும் ஒவவொரு காலஙகளில உரிமையாயின அது குறிக்கக கூறிய குறிபபுமாம்.

சோணாட்டு - புகலி - ஞானம் பெற்றனென்று - வெல்ல - அணைந்தனன் - அரசன் அவர்கள் அணைந்தது என் ? அவர்கள் யார எனறு வினவியதற்கு மறு மொழி யாக அவரகளின தலிவரது நாடும, ஊரும, பேரும, தகுதியும், அணைந்த கருமமும் எடுததுக் கூறியவாறு காணக. அரசனது வினவுக்கு விடையாகக கூறியவறறை மட்டும் சிறபபாக இப்பாட்டாற் கூறி, விடையல்லாது தாம் அறிந்தவறறை யெல்லாம் தாமறிந்தபடி ஒனறும் ஒழியாது எடுதது சொலலியவறறைப் பொது வகையால மேற் பாட்டிற கூறும் கலியகம காணக.

சூலபாணி பால் ஞானம் பெற்றனென்று - வெல்ல - அணைந்தனன் - சூலபாணிபால் ஞானம் பெற்றான் - எலலா ஞானஙகளுககும காததா ஆகிசூலபாணி என்பது வேதம். அக்குறிபபுப்பெறக கூறியதாம ; பெற்றனென்று - பெறறனென்று சொல்லிக கொண்டு ; பெற்றதனால் என்ற உணமைக குறிபபுபபட நினறது ; வெல்ல அணைந்தனன் - அணைந்ததென ? என்ற வினவுககு வெல்ல அணைந்தனன் என்றனர ; வெல்ல - வெல்வதறகென்ற எணணி ; வெலவதற்காக எனற பிறசரிதக குறிப்புப்பட நினறமையும காணக அவாகளேயறியாமலே அவர்கள் வாக்கில் உண மைக் குறிபபு நிகழ்ந்தது காணக.

எங்கோ - உனது ஆதரவு பெற்ற எஙகோ எனபது உரைக குறிபபு ; சிறப பும்மை தொகைது.

மேல் அணைந்தனன் - மேன்மை பெற என்றது குறிபபு. 685

2584. (வி - ரை) இத்திறம் - இததனமையாகிய செயதிகள ; இவ்வாறுக என்றவுமாம்.

அறிந்த தொன்றும் அங்கு ஒழியா வகை உரைத்தலும் - அரசன் வினவியனவும், வினவாதனவும, ஆணடைககு வேணடுவனவும் வேண்டாதனவும, பொருந்துவனவும் பொருந்தாதனவும என்ற பாகுபாடின்றித தாம அறிகத காரணமொன்றினையே கொண்டு எல்லாம் கூறினார் : இது அவர்களது மனக்கலககதினையும் மீக்கொண்ட னைத்தினையும், பேராசையினையும குறிபபது.

நாமம் சென்று தன் சேவி நிறைத்தலும் - "செவிபபுலம் புகுமிடப பொறுராய்" (2577) என்றதும் ஆணடைதததையும் இவ்விடததைக் கருதுக; நிறைத்தலும் - நிறை தலும் என்னுஅ பிறவினையாற கூறியது அவனது விருபபதறகு மாறுபாடாயினும்

அவாகள கூறியதனுல வலிகத வாகத நிறைகதத எனற குறிப்பு ; அவாகளேப போலவே அரசனும செயிர்த்து நிறையழிகத கலகக மடைகதமை காணக ; மேல " யாவகத முரையாடாகே எணணதறற சவலே யோடும " (2587) என்பதும் காணக.

செயிர்த்து முன் சொல்வான் - உரைப்ப என மேலவரும் பாட்டுடன கூட்டுக. முன் - முறபட ; பின் சொலவன வேறு விதமாம எனற குறிப்புப்பட முன்கொல் வான் - எனமுரா. பின்சொல்வன, தீவினையின விளேவாகச் சுரநோய மூணடபோது, இகருச சொலவத போல ஒரு சாபாகச சொலலாமல ஐயபபாடாகிய நிலேகொண்டு இருவா பககமாகச சொனனமையும, " இகநோ யகலுமே லறிவேன " (2620), " வெனறவா பககஞ சோவன " (2621) எனறும, " இருநிகத நீருநீரும, கைகவம பேச மாட்டேன " (2647) எனறும, நீங்கபெறிய செயவத தனமை யெனனிடைத தெரிபபீர " (2657) எனறும வருவன காணக , அதனபின நோய் நீஙகச சிவநெறியின உறதிபெறற " மறைசசல வளள லாரே, யிரதவிப படைப நீஙக வெனனகருள புரிவீர " (2667), " ஞானசம பநதா பாத கணணிஞ ஞயகதேன " (2670) என அம ணரை விட்டுச சைவ நெறியிலே சாபு பெறற அவவிாரு பககமாகச சொல்வதும், அமணரை இகழ்கது முறை செயவதும காணக. இகருபிபெலலாம பெறுவிகரு மாறு இகரு " முன் சொலவான " எனமுரா.

வள்ளலார் நாமம் கேயிநிறைத்தலும் சேயிர்த்து - பினனர அரசன சுரநோயுறற போது " வேணியர்பால ஞானம, பெற்றவா விருமபி நோகறற நீயவிப பிணியே யனறிப பிறவியுந நீரும " எனற அமமையாரும அமைசசனரும கூறியபோது பிளேயாரது திருநாமம மநதிரமாகி அபாவு அகனறு பேசும வனமைத தாகது ; (2619) ; இபபோது அதவே செயிராபபினே விளேததெனனே ? எனின, பிதாக தலேக கேறியபோது பாலுக கைகரும , அது நீஙகுமபோது இனிகரும ; இபபணபில வைத தக காணக ; வினேதீரும பகருவம வருமவரை இறைவனருள திரோதானசததியாய உண்மை ஞானததை மறைதது கனமததை ஊட்டுவிகரும ; பக்குவம வருமபோது அதவே அருட சததியாய இனபதரும எனபது ஞானநூற முணிவு.

வள்ளலார் - வெறதத நீயவை செயதபோதும அருளினே மேறகொணடு நிறரும வளளனமை குறிததது பிறசரித விளேவுகள் காணக.

அங்கோளியா - மன்றலார் எனபனவும பாடங்கள். 686

2585. (வி - ரை) மற்ற மாமறை மைநதன் இம்மநங் கினேநதாலேல் - நீவிர கூறுகிறபடி அனேகதளளாஞலை ; மற்ற - மாறபாடுடைய எனற குறிப்பு ; சமணா மாயையினுடபடட நிலேயின ஞதலின நோயுளளவன் பிதறறுதல போல இகரு பிள்ளேயாரை ஒருமையிற கூறுதலும, நோய நீஙகியவனது உணமைக கூறறுப போலப பினனர " மாமறைச சிறுவா " (2620), " சடையினருக கனபரா மிவரும " (2657), " வக்கெனே யுயயக கொணட மறைகருல வளள லாரே " (2667) என்றும் கூறும நிலே களும் காணக.

உற்ற செய்தொழில் யாது செயீகோம் ? - உற்ற - பொருதத முடையதாய ; யாது செய்கோம் - அரசன முறறும தன வசமிழகது அமணர வசபபட்டு அவர பணிதத வழியில் ஒழுகினன எனபது ; இவவாறே சைவநெறியிற் புகுநத அரசனே " என் செய்வத " (1353), " செயவகினிச சொலலும " (1360), " இனிகடியுக நிற மெவவாறு " (1373) ; " இனிச செயவதென ?" (1385) எனறு அமண அடி கண்மாரை பன்முறையும கேட்டு அவர சொலலியபடியே பல்லவ அரசனும நிகழ்ததி யவை இகரு கினேவு கூாதபரலன. இவையும பிறவும அருளில சமண சமயம்

எதனோடு பலமபெறறு வேரூனறி அரசாளுமு முழிமனனாகளோயும தன் வசபபடுத்தி ஆட்டுவிததுச சைவததகுகு கேடு சூழுகத தெனபதனே விளக்கும். இவை அக காளின காட்டு கடபபுச சரித வரலாறுகளாலும உறுதி பெறுகின்றன.

செற்றம் மீக்கூர்ண்ட சிந்தையும் செய்கையும் உடையோர் - " சிகதையிற் செறற முனனுக தீகுணக தலைனிறுராகள் " (2533) எனறது காணக. செய்கை யும் - அசகிநதையோ டுமமகதிடாது அதனோ செயலிலும நிறைவேறறினாகள் எனபது.

எதிர் - விடையாக ; குறித்து - தமது குறிபபினையே கொண்டு. 687

2586. (வி - ரை) வந்த அந்தணன் - கமது ககரதகிறகு விருகதினனுய் வந்த அதிதி எனபா வடவா ; அரச ஆணை முறையில வலிசெய்த போககல முறையாகா தெனப பினனாக கூறுதறகுக் காரணங கூறுவா போன்று வந்த எனறு தொடக கினா இது தங்களை நீதிதொழிலினை மறைபபதறகுச சமமா செயயும சூழசிகளுள ஒன்று.

வலிசெய்து போக்கும் சிந்தையன்றி - வலிகது போககும் சிகதை கமககு வேண்டாம ; அது தகுநியனறு எனபது , பினனாத தாம கூறும யோசனையாகிய விஞ்சையின கொள்கை உண்மையில் அதுவேயாம ; அனறியும், பினனா அவாகள் தீயினையே பொநிகது விட்ட செயதியாகிய புறநிகழசியும் அதுவேயாம. இவறறை யும, தமது உளளுறையினையும மறைக்கத தமககு அச்சிநதையிலலை என்றா , இஃது மேலுமொரு சூழசித திறம.

சிறு மறையோன் - மறைச் சிறுவன எனனுது இவவாறு கூறியது இலேசுபடும குறிபபுபபடக கூறுதல. இஃது மேலுமொரு சூழச்சி ; தாம செயவது சிறு காரியம் எனறு அரசன் எணணச செய்யும சூழசியாம.

வேந்தழற்பட விஞ்சை மந்திரத் தொழில் வினைத்தால் - தழற்பட - தழல் போனறு காட்ட ; இவவாறு விஞசை மகநிரதகால் வரும தழல, அணமையில நீ மூளவது போலவே காடடுதலினறிப பெருகுகேடு விளைகாகாது என்பது அததொழிலினர் கணடனு ; விஞ்சை - விததை ; உணமையலலாத தொனறை உணமை போலக் கருத வைககும இகநிரசாலம. "மணிமாளிகை மேமடை சதராக சேனியுடனே, வக்கதோர் வாழவுமோ நிகநிரசாலக கோலம " (தாயுமானா) " இகநிர ஞாலம போலவர தருளி, யெவவெவா தனமையுந தனவயிற படுதலுத, தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை " எனறு மணிவாசகப பெருமான் (திருவா) இதனை விளகியருளினா.

மந்திரத் தொழில் - மந்திரத்தின் மூலம் செயியும் தொழில் - கையானண்றி மந்திர செபதநிறை செயதல ; இவவாறு மூன்றுகக கூறியதும மேலுமோ சூழ்ச்சித திறமாம. எனனே ; விஞசையாகிய மகநிரதநின தொழில எனற பொருளும பிறி தோர் வழியால விஞசையும், அது பயன றராதாயின மகநிரமும், அதவும பயனபடா தாயின தொழிலும என உமமைத தொகையாகி உரைக்க நின்ற பொருளும் படக் கூறியது காணக ; மேலநிகழசியும் காணக.

வேந்தழற்பட...தொழில் - இவவாறுகிய மகநிர விஞ்சைத தொழிலும் ஒன்று உணடு. அதனை எவுதல என வழஙகுவா ; அது அவவுபாசனை வைகதோரதது எவல் வழி நிறகும சிறு தெயவஙகளின செயலா லாவது, இதனைச் "சென்றாரம் சிறுதெயவஞ் சோவோ மலலோம " (தாண) எனறு அரசுகள காட்டி அருளினர். கந்தபுராணதநி னுள் அகினிமுகாசுரன இவவாறு தனனகாக காளியினை வீரவாகு தேவர் மேல் எலி விடுத்த சரிதமும காண்க ; ஆனால அவை முதலவன மாடடும் அடியார் மாட்டும்

செல்ல மாட்டாமையும் ஆணே கண்டு கொளக ; இதன உணமை 2596-ல் ஆசிரியர் காட்டுதலும காணக. வெந்தழற் பட - பட எனபது யாம அத தீககாரணமாக வாதம மூணடு பட்டொழிய எனற பிறசரித விளவுக் கறிகுறியதாக அவா வாகலே போகத திறமும காணக.

இந்த நன்னக ரிடத்தரான் ஏகும்-தமது சாரபு நறசாரபு எனறும, சைவா சாரபு அகனமலலாத தொனறய விலகபபட்ட குரியது எனறும குறிபபு பெற நன்னகர் என்றது மேலுமொரு சூழசிதறிறம. இரான் - இராஞரி ; மூற்றெசசம முதறருவே கொளளினு மிழுக்கிலே.

மாநகரிடத்து - எனபதம பாடம. 688

வேறு

2587. "ஆவதோன் றிதுவே யாகி லதனினே விளைகது செய்பப
போவ "தென் றவரைப் போகவிப போய்பொரு ளாகக் கோண்டான்
யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற கவலை யோடும்
பூவணை யமளி புகான ; பொகுகெழிற றேவி சோகதாள. சுஅசு

(இ - ள்) ஆவதொனறு...போகவி - "செயயலாவது ஒனறு நிதுவேயாலுல அதனையே விளைகது செயய பபவீராக" எனறு கூறி அவாகளைப போகுமபடி விடுதது ; பொய பொருளாக கொணடான - பொயயினைப பொருள எனற கொணட மனனவன ; யாவதும...புக்கான - யாதும யாவரிடமும பேசாமல மனத தில கிறைகத கவலையினோடும மலாகள பரபபிய படுகையிற சேர்ந்தனன ; பொக கெழில தேவி சோகதாள - மிக்கெழுகினற எழிலையுடைய பாணடிமா தேவியார அருச சோகதனர.

(வி - ரை) ஆவது ஒன்று இதுவே ஆகில் - ஆவது - செயயலாவது, செயயத தக்கது ; ஒன்று - வேறு பலவறறி ஒனறேயாக, இதுவே யாகில் - இதுவேயனறிப பிறிதிலலையாலுல, அரசன கூறும பொறபபுவாயுத நிலைகாணக ; வீருதாக வகத வணிப போகுதல நீதிநூல விலககு, அரசாஙக முறைககும தவறு ; நடியீருகும மடததில தீபபட வினைததல அரசாஙக முறைககும தான மேறகொணட சமண சமய நூலுகும விலககு ; இவறறையெலலாம உணாநத அறிவினுடகொணட அரசன "செயதகக செயயாமை யானுக கெடும" (குறள) எனபத நீதியாதலின, அககுறிப பினை உட்கொணடு செயியலாவது ஒன்று எனறான ; ஒன்று - இது ஒனறு தவிர வேறொனறுமிலலை யெனுமபடி ஒரேவழி - எனபது குறிபபு - இதுவே யாகில் - ஏகாரம பிரிநிலை ; இதனை விடடு வேறு வழியிலலையாயின ; முனனகரும உற்ற கெய் தொழில் எனற குறிபபுக காணக.

அதனையே - ஏகாரம தேறறம, ஆகில் அதனையே - அஃது ஆவதோ அனறோ என முடிககும பொறபபுத் தனனிடமாக மேற கொளளாது ஆவலடிகளிடமே சாரத தின அரச தருதிர முறையின மேனமை கருதுக

போவது - போவீராக ; போவது செயக எனற வியகிகோள தொகுகு நினறது ; இதனுடன தொலைது முடிவிற கழுவேறி கழிகது போவது எனற குறிபபும காணக.

போக்கி - மனனனிடத்து அவாகளுககு இருதத மேனமை நீஙி இதனுடன கழிந்து போவதாயிறறு எனற பிறசரித விளவுக குறிபபுக காணக. உயா நிலையே

யனறி இததொழில் முடிவில மனனனுரையினலே இவர்களுயிரும் போவதாகும் என்ற குறிப்பும காணக.

பொய் பொருளாகக் கொண்டான் - பொருளல்லாத பொயயினேப பொருளாக உட்கொணடவன, " பொருளல லவறறைப பொருளென றுணரும மருள் " (குறள்) பொய் பொருள் - பொருள் - மெய எனற கொணடு, ஒனறினேயே பொய்யும் மெயயுமாம என்ற சமணா கொளகையுடைய என்றலுமாம. அததிகாததி - என்ற அவாகளது மகதிரம, உணடுமாம—இல்லியாம ; மெயயும் பொய்யுமாம எனற குறிப்பினே உடையது.

யாவதும் உரையாடாதே எண்ணத்திற் கவலியோடும் - மனததிற் கவலி மிக்க போது பிறரிடம பேசசு நிகழாது ; இது மனதததவ இயலபு ; கவலி - இஃது இனன தெனபதனேப பின்னர் 2589 - 2590 பாட்டுகளில அரசன தன வாகினலே அறிவிகக செயயும கவிநலமும தகுதியும காணக.

பூவண அமளி - பூவணி - அமளியிற புதுப பூகள பரபபுதல வழக்கு ; பூ - மெனமை - அழகு எனறலுமாம. அமளி - படுகக. " போதா ரமளிகேே " (திருவா - திருவெம்பாவை - 2).

பொங்குகழில் தேவி - பொங்து - மேனமேலும மிகுகினற ; பிளளேயா வரப பெறறமையால குறைநீஙகி அரசனும உயதி பெறறுச் சைவமோஙகு கிலே கைவரப் பெறறேமே எனற உன மகிழசசியினல புறபபொலிவும மிகுவதாயிறறு எனபது குறிபபு

தேவி - பாணடிமா தேவியாராகிய (2592 - 2593) மஙகையாககரசியார்.

அமளி - புக்கான் ; தேவிசேர்நதாள் - எனறமையால அஃது இரவுக்காலம் என்று குறிப்பிதத நயம காணக.

எழிற்றேவி சார்ந்தும் - உரையாடாதிருநதான எனக கவலி மிகுதி உணர்ததியது காணக.

பொய்மமையைப் பொருளாகக் கொண்டான் - புகுந்தனர் தேவியாரும் - என் பனவும பாடகங்கள. 689

2588. மன்னவ னுரைப்ப தின்றி யிருக்கமா தேவி யார்தாம்
" எனனுயிராக குயிரா யுளள விறைவனீ யுறற தென்னே ?
முன்னுள மகிழ்ச்சி யின்றி முகமபுலாக் திருநதர ; யின்று
பன்னிய வுள்ளத தெய்தும பருவர லருள்செ " யென்றார். கூகூ0

(இ - ள்) மனனவன...மாதேவியார தாம - அரசன இவவாறு சொல்லாடாது இருததல கணடு மாதேவியார ; " எனனுயிராகுயிராயுளள...அருள செய்" என்றார - எனது உயிராகுயிராக உளள என காயகரே! நீர எனனேவறறீர ? ; முன் உள்ள மகிழசசியிலலாமல முகம வாடியிருகதீர ; இன்று இவவாறு எணணமிடும உமது உள்ளதநிலே பொருநதிய வருததநதினே உரைததருளும " எனற சொனனார.

(வி - ரை) உரைப்பதின்றி - சொலலாடாது ; வாய பேசாமல ; உயிர்க்குயிராயுள்ள இறைவன் நீ —"தெயவந தொழாஅள கொழுநற றொழுதெழுவாள்" (குறள்); " தொணடவட்குத் தெயவம் கொழுனனே " முதலிய நீதிநூற் றுணிபுகள காணக ; கொழுகன் பொருட்டே உலக வாழ்வைத தாஙகி நிறறலும, அவனுககுக் கேடுவரின் வாழககை அறததிலும நமது நாட்டில பணடைப பெரியோ வகுததொழுகிய நலல முறை; பதமகோமனே, சூரபதமன இறநதானென்று கேட்டலும உயிர் அறாதன்ன ;

கணவன் தம்மை மனைவி எனற நிலையினை நீதத தறிநதவுடன் உடலின் தசை முதலிய வற்றை உதறித் தறநத நல்ல பேய வடிவம் பெறறனர் காரைகாலமமையார். இவை முதலிய இலக்கியகள உணாந்த போறறதறகன ; இதகு இவவொழுகதறிற தலை நிறநத கின்ற மாதேவியார கூறியது உபசாரமனறி முழுதும் உணமைமொழிகளேயாம; இதுவே கறபினது உயர்ந்த குறிகோளும் இலகணமுமாம ; உணமையில வாழகவும் இகக கணவனுகய அரசன சமணததில இருபப அதறகு மாறுபட்டு அவன் முனபு புலபபட ர வகை மனனியாராகிய அரசியார தாம சைவதறிறதில ஙினறொழுகிப பிள்ளையாரை வரவழைதது வினைதத செயலகள எலலாம "கறபெனப பலவது சொறறி றம பமை" எனபனவாதி முனனர்கூறியவறறோடு முரணுவனவே ? எனனின, மரணு ; எனனை ? சொல்லாவன எல்லா உயிரகளும் உயிராகி ஆனம நாயகராகிய இறை வன பணிதத வேத சிவாகமஙகளே ! அவறறின் வழி நிறமபாத நிறறலே கற்பாம ; இதகு மனனன மயகக முறறுத நிறமபி நினறபோது தாமும அமமயகக தநிலே நிறறல் கற்பாகாது இழுகையாகும் ; அவனை மயகக நீாதது நனனெறிப பிதது ஆனமலாபம பெறச் செய்து " பெறறிமையாலுட னெனறும பிரியாத உலகெயத " வழிதேடுதலே உயர்ந்த கறபுநெறியாம ; மனனவனும காடுமை நனமை பெறவே தேவியார முயனறன ராதலின அஃது உயாவாகிய கறபுநிலையேயாம. இககருதது பபறறியே பிளளையாரை முதலில் வணஙகி வரவேறறபோது அமமையார " பவளவாய குழறி, யாது மெனபதி யுரு செயததவ மெனகொல " எனறார, எனறதும கருதுக ; இவைபறறிக காரைக் காலம்மையார புராணதது, பிரணடும உரைதததவை யெலலாமும கருதுக. அனறியும் கணவன பிரதது கொணடு தற்கேடு சூழ்நதால மனனவி அவன வழியே யமையாது பிரதம நீர்தது உய்வித்தல கறபனறே ?

என்னே உற்றது - உற்றது - பொருகதிய நீமை , எவன வினை வினைகருபிபு ; ஓகாரம - அசை ; என் - நோ - எனறு பிரிதது நோய என ? எனறலுமாம.

முன் உளமகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்திருந்தாய் - முன உள மகிழ்ச்சி - வழக கம போல எனறமுளள உளள மகிழசசி ; இதனால அரசன - அரசியாரது இல வாழகையை நிறைவுறறாதாய மிகு மகிழ்சசிகருபபிடமாய இருநத தென பது புலபபடும , சமய நிலையில வேறுபடட அம்மையார செயலகள எலலாம அர சன மாடடுக கொணட அடிபபடையாகிய அனபு காரணமாக எழுநதனவே யாத லின இநநிலை கூடறறெனக. முனகூறிய கறபனியலபு இதனாலாகியது

உளம் மகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்து - முகவாடடம உண மகிழசசியினமை யைக காட்டிநறு எனபதாம.

பன்னிய - வருதறபபட ப பலபலவும எணணமிடட. **பருவரல்** - வருதறம.
அருள்கேய - இரக்கமபட விணணபபிககும முறை. 690

2589. தேவியார தமமை நோக்கித தெனனவன் கூறு கினறான்
"காவிரீள் கண்ணி ஞாய ! கேள காவிரி நாட்டின் மன்னுக
தாவில்சீர்க் காழும லததான சங்கர னருளபெற் றிங்கு
மேவினு னடிகண் மாசை வாகினில வெலல " வென்றான, சகூக

2590. "வேண்பொடி பூசுக தொண்டர் விரவினு ; சவசை யெலலாக
கண்டுமுட் டடிகண் மாகள் ; கேட்டுமுட் டியாலுக ; காதல
வண்டுணத துதைதத கோதை மானியே ! யிங்கு வகத
பண்புமற் றிதுவே யாகும ; பரிசுவே றிலலே " யென்றான. சுசுஉ

2589. (இ - ள்) தேவியார தமமை கூறுகினறுன - மாதேவியாரை நோக் கிய பாணடியன சொலவாஞகி ; காவிரீள...எனறு - நீலோறபலம போனற நீண்ட கண்ணேயுடையாய ! கேட்பாயாக ! சோழரது காவிரி நாட்டினகணணே நிலை பெற்ற குறறமறற சிறபபையுடைய கோழிப பதியவன சங்கரனுடைய அருளேப பெற்று இருகு அடிகணமாரை வெலலும பொருட்டு அணைநதனன ; எனறு கூறி மேலும சொலவாஞகி, சுருக

2590. (இ - ள்) வெண்பொடி ..வீரவிஞர - வெணபொடியாகிய திருநீற் றினைப் பூசும தொணடாகள அனேகா வநது பொருநதினுகள ; அவரை...அடிகண மாாகள - அவாகளே எலலாம கணடதஞல அடிகணமாாகள் கணடுமூட்டு ; யாணும... கேட்டுமூட்டு - அசசெயதியினைக கேட்டதஞல நாணும கேட்டுமூட்டு ; காதல்... மானியே - என காதலுகருியவளாய, வணடுகள தேனுணணும பொருட்டு நெருகிச் சேர்ந்த மாலேசூடிய மானியே ? ; இகழ...இலலே எனறுன - இகழக கூடிய தனமை இதுவேயாம ; வேறு பரிசொனறுமிலலே என்றுன. சுருக

இநத இரணடு பாடடுகளும தொடாநத ஒருமுடிபு கொணடன.

2589. (வி - ரை) காவிரீள் கண்ணினாய் ! கேள் - இவாகளது இலலற நிலையின் வாழ்கைக கலம உணாதறபறறு , " காதல...மானியே "! எனறு மேறபாட்டிலும் வருதல் காணக ; 2558ல உரைததவை பாாக.

காவிரி நாடு - சோழநாடு :—அரச மரபுச சிறபபுப பறறிச சோழநாடு எனஞது ஆறறுச சிறபபுப பறறிக காவிரிநாடு எனறது மாதேவியாரது மரபு பறறி இநத இழுக்குத தொடாபுடையதென்று தொனியாலும பொருளபடாதிருத்தற பொருட்டு.

கங்கரன்...வெல்ல - அரசனது வாகதில் அவனேயுமறியாது சரித வினேவாகிய உணமைக் குறிபபுப போநததை காணக , "சூலபாணிபான ஞானம பெறறுனென்று" என்று அடிகணமா கூறியதன உடனபாட்டையும, அருள் பெறறு என்ற வாயமையும் காணக.

கூறுகின்றன் - என்று - என்றன் - என மேலவரும பாடடுகன முடிகக. என்று - எனறு கூறி மேலும.

வெல்லவென்று மேவினன் எனறு இபபாடடினேயே முடிததாக கொளஞதலு மொனறு ;

வெல்ல வேண்டி - எனபதும பாடம. 691

2590. (வி - ரை) வெண்பொடி - திருநீறு ; இது சமணா கூறும மரபு. அவா இதனே வெளளே நிறமுடையதொரு பொடி எனற அளவில கண்டு கொணடாரனறி, அது அணிபவரது மலததினே நீறறும தனமையுடையது எனறும, அதஞல் அதறகு நீறு எனப பெயா போந்தது எனறும அறிகாரலா. " பாச மறுபபது நீறு " (தேவா).

கண்டுமுட்டு - கேட்டுமுட்டு - 2581 - 2582 பாாக. சமணரது மாயததழுகி யதஞல அவாகள சொல்லே அவவாறே நமபிப பினபறறினன.

காதல் - மானியே - எனது காதலுகருியவளே ! காதலியே !

வந்த பண்பு - மனக கவலேயும, அதஞல முகம புலாதலும, மனவருததமும் பிறவும ; " எண்ணத்தின் கவலே " (2587) எனறதனே விளக்கியவாறு.

பரிசு வேறில்லே - பரிசு - தனமை ; 692

2591. மன்னவ னுரைபபக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தாம்
" நின்னிலே யிதுவே யாகி னீடிய தெய்வத் தன்மை

யன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து
துன்னுவ துறுதி யாகுஞ்; சுழிவுறேன் மன்ன !" வென்றார். சுகூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. அரசன அவவாறு சொலலகேடடு மங்கையாக்கரசி யமமையாரும அரசனே நோககி " உனது கீழே இவவாறேயாஞலை, அழிவு படாமல நீடிய தெய்வத தனமை விளஙகுமபடி அவா வாதது வாதம செயதால அதில வெனறவ ருடைய பககதறிற சேரந்து பொருதுவதே உறுதியாகும ; வருத வேண்டா " - எனறனர.

(வி - ரை) இது அரசனேச கவலிலபபடாதபடி தேறறிய முறை ; இதன்கண ணும உணமை நிகழசசிக குறிபபுபபட வருதல காணக.

நீடிய - அழிவுபடாத ; தெய்வத் தன்மை - தெயவத தனமை விளஙகும கீலே யில ; புலபபடுமபடி.

வென்றவர் பக்கம் சேர்ந்து துன்னுவ துறுதியாதும் - அவரே வெலவா என பது உறுதி ; அவா பககம சோரநது தினனுவதது உறுதி , உறுதி-உணமையாய - நிசசய மாய நிகழவது ; உறுதியாகும் - அதுவே உறுதி பயககும செயலாகும , எனறு வழிப படுததும போதனேக குறிபபும காணக. சேர்ந்து - எனறதஞல இபபோது சோரத சமயம வெறறி பெறவதிலலே எனபது குறிபபு.

நீடிய தெய்வத் தன்மை - " யாதொரு தெயவத கொணடு ரததெயவ மாகி யாகுகே, மாதொரு பாக ஞாதாம வருவா , மற றததெய வஙகள, வேதனேப படுமி றக் கும பிறகுமேல வினையுளு செயயும " (சதக--2 25) எனறபடி பிற தெயவஙகளும வினைணேயால நீதி செலுததவரினும, நீடியிராது அழிவெயதி இறததல பிறததல் களுககிடமா யலலும ஆதலின அவவாறினறி அழிவிலலாத தெய்வத தனமை என்க ; " தேறிய தெயவத தனமை யெனனிடைத தெரிபபீர " (2657).

சுழிவுறுதல் - மனம வாடுதல , கவலை கொணடு அலமருதல.

சுழிவுறேல் - வருததபபட வேணடா ; 693

2592. சிகதையிற் களிபபு மிகுத ' திருக்கழு மீலத்தா வேந்தா
வந்தவா றெம்மை யாள " வேனவரு மகிழச்சி யோடுங்
கொநதலா குழலா போதக, முலசகிறை யாரக கெயத
வினதகன் மாறற மெல்லா மவாக்குரைத திருநத பினனர், சுகூச

2593. கோற்றவ னமைசச ஞருங் கைதலே குவிதது நின்று
" பெற்றனம பிளளே யாரிக கணேகதிடப பெறும்பே " றென்பா
" இறறைகா ளீசனனபா தமமைகா மிறைஞசப பெறறீரும ;
மற்றினிச் சமணர் செய்யும வஞசனே யறியீ யா" மென்றார். சுகூடு

2592. (இ - ள்) சிகதையிற் களிபபு...போத-மனததினுள மிகவும களிபபடைநது " சிகாழித தலேவா எமமையாளுட பொருட்டு வநத ஆறுதான எனனே !" எனறு வரும மஙழசசியினுடனே விரியும மலாகளே யணிநத கூநதலேயுடைய மதகையாகசரசி யம்மையார போநதபோது ; குலசசிறையார .அநகு எயத - குலசசிறையார அவ விடததே வநதசேர , இநத பினனர - இநத நலல வாததைகளே யெலலாம அவ ரிடம சொல்லிய பின்பு , சுகூச

2593. (இ - ள்) கொறறவன...எனபார - அரசனது மகதிரியாரும கைகளேத தலேமேலே கூபபி நின்று, " பிளளேயார இஙகே அணேநதிடுதறகு பெரும் பேறுதான்

பெற்றேம்" எனறு சொல்வாராகித தொடாநதது ; "இறைகாள...அறியோம" என்றார் - இன்ற இறைவரது அடியாரை நாம் கண்டு வணங்கும் பேற பெற்றேம் ; மறற இனிச் சமணா செயககூடிய வஞசனை எதுவோ அறியோம" எனறுசொன்னார். சுகுடி

இநத இரணடு பாட்டுக்களும தொடர்நது ஒரு முடிபு கொண்டன.

2592. (வி - ரை) தீநுக் கழுமலத்தார் வேந்தன்...என்றது அம்மையார மனதநிற களிப்பு மிகுதறகுக காரணமாய் எழுநத கருதது ; வந்தவாறு - வந்த நிலை தான் எத்தகைய பெரும பேறுக நாம பெற நின்றதென ஆச்சரியக் குறிப்பு. இக கருததே அமைசசனார் மனத்தினுள்ளும எழுந்தது ; ஆதலின அவா இதனை விரித அரைகசு மூகததால " பெறறனம பிள்ளை யாரிக கணைகிடப பெறும் பேறு " என்றனர். பிளளையார வருகையைத தமது பெரும் பேறுகவும், தமமை ஆட்கொளளும பொருட்டே அது நிகழ்நததாகவும இருபபரு மகனளும் கருதினார எனபதாம்.

போத - அரசனிருநத இடதநினைறும வெளியே செலல,

இந்த நன்மாற்ற மெல்லாம் - அரசன இருநத நிலைகண்டு தாம வினவியதறகு அவன் கூறியதும அதறகுத தாம மொழிநததும ஆகிய செயதிகள் மாற்றம் - அவை சொலலளவில் நிகழாதன வாதலின மாற்றம் எனறார ; மாற்றம் - மாறுதல் என்று கொணடு அரசனிடம நிகழ்நத மாறறலும அதனை மாற்றத தாம் கூறியவை யும் எனறுரைததலுமாம.

அவர்க்குரைத்து இருந்த பின்னர் - மகநிரியாருகளுச சொலலித தமது இடத நில அமாநத பினபு : தமகரும் அரசனுகரும் உள நிகழ்நதவறறை அவர்களுரைதத தனனையோ ? எனின, சைவ ஆகமதநின் பொருட்டு இருவரும செய்த பணியாதலின் மேல ஆவேணடுவனவறறை நாடி நலஞ செயதல அமைச்சர மேல நிற்றலான அவர் அறிக்நிருநதல் வேணடும் எனனும் உலகியல அரச தருநர முறைபறறியாம ; இருந்த - தமது ஆசனதநில் அமாநத ; 694

2593. (வி - ரை) " பேற்றனம்...பேறு " என்பார் - அரசியார உரைதத தனனையே உடனபட்டுத தாமும் அவவாறே மகிழ்வதாகக கூறினார. இருவரிடததும் ஒரு தன்மையாகவே அககருததும் அதனால மகிழச்சியும எழுநதன ; ஆனால அமைச சுத்நிறம் வலலவராதலின் அதனைடமையாது மேலும எணணி மேல வினவினைக கருதலளவையான் அறிநது மேலேயும் கூறுவாராகி என்பது குறிக்க என்பார் என எச்சமாக்கி மேற புகுகின்றார ; " தெரிதலுந தோறது செயது மொருதலியாய்ச், சொல்லலும வல்ல தமைச்சு " (குறள). அவ்வாறு தெரிநதகில மேறகூறுவார ; அம்மையார கருததை உடனபட்ட நிலை முனனரும, தாம் தெரிநத நிலை பின்னரும் கூறிய முறைகள காணக.

இற்றைநாள்...பேற்றேம் - இற்றை நாள் - முனனாப பலகாள் பெரிது எவ்வி யிருந்தும பெரிது பெறற நிலைக்குறிபபு ; அன்பர்தம்மை சிவனடியாராகவே பொது வாகவும் பிள்ளையாரைச் சிறபபாகவும் குறிததது ;

மற்று இனி - மற்று வினைமாறறின கண வருதது ; இது வரை தமது நிலையும் இனி அமணா நிலையும கூறினார ;

இனிச் செய்யும் வஞ்சனை - செய்யும் - செய்யகூடிய தென்ற அறியும் ; அவர்க ளியல்பினை அறிநதளாராதலின இவ்வாற முன்னறிவிபபும் எச்சரிக்கையுமாகக கூறினார் ; வஞ்சனை வருசச் செயல் ; அறியோம் - வஞ்சக சூழ்சசிச் செயல் செய்பு வர் என்பது மட்டும் உறறி ; ஆனால் அது எதன்மைதது என்று கூறவியலாது ; என்றதாம். மேல் அம்மையார கூறுதலும் காண்க. 695

2594. மானியா தாமு மஞ்சி "வஞ்சரிப புலியா தாங்கள
ஈனமே புரிய வல்லார், செய்வ தென ஞ"மென றெண்ணி,
"ஞானசம் பந்தா தம்பா னன்மையல் லாது செய்யும்
ஊனம்வந் தடையி ஞமு முயிாதுறந் தொழிவ" தென்றார். சுசுசு

(இ - ள்) மானியா தாமும அஞ்சி - அரச மாதேவியாரும அஞ்சி; வஞ்சரிப புலியா...எணணி - வஞ்சகாகளேயாய இவவாறு ானமான செயலகளேயே செயய வலலவா; அதறகு நாம எனன செயவது; எனறு எணணமிட்டு, ஞானசமபந்தா... எனறா - திருஞானசமபதரிடம ானமையலலாத செயலகளே இவாகள செயது அதன மூலம கெடுதி வநது சேருமாயின நாமும உயிா துறபபோம எனறு கூறினாா.

(வி - ரை) இத மாதரியா கருதிக கூறிய எசசரிககையின மேலவிளைவப பறறி அமமையா நினறித தடுதது சொலலியதில.

வஞ்சர் வல்லார் - செயவதெனன? மந்திரியார் - மறறுளளி, அமணர் செயயும் வஞ்சனை அறியோம் - எனறதனை உடகொணடு, அறறனறு, அவா செயவது ானமே யாம் எனபதனை உணரோம, ஆனால அதறகுமாறுக நாம செயயகடவதது தெனனையோ? எனறு எணணமிட்ட அமமையாா, அவா வஞ்சக சூழசசியே புரிகுவா; புரியினும அதனை மேறகொளளாமல பிளளையாபபாற சாரவலியலல, ஒரு வேளை அவவாறனறி எனமேற கூறுவினறா (தெய்வது) என்னும்-எதுவோ எனறலுமாம.

நன்மையல்லாது தெய்யும் ஈனம் வந்தடையின் - அடையின் - வநது அடையாது எனபதறகே. ஆயினும ஒரு வேளைவரினை, எனறா; நன்மையல்லாது - தீமை சொலலலாகாமரபு பறறி இவவாறு கூறுவது பெரியோாகள வழக்கு. "ஒழுக்க முடையாாகட கொலலாவே னீய, வழுகியும வாயாற சொலல்" (குறள); பிளளை யாரபால வேகுறைறு பாருமாயின என வாகாற சொலலவுமகடுகி அஞசிய அமமையாரின அனபு நிலைறகு மனமில

யாழும் உயிர் துறந்தொழிவது - "செயவதென" எனறு எணணமிட்டு அமமையாா துணிகக முடிவு; தாம உயிா தரபபதே அதறகு முடிவு எனபது, முயறசியினறி உயிா தானகவே நீஙகும எனபதும குறிபபு; அமமையாா தகுியனபுடையாராதல காண்க.

நன்மையல்லாத செய்ய - எனபதும பாடம 696

2595. இவாநிலே யிதுவே யாக; விலகுவேம் றென்ன ஞான
அவனிலே யதுவா, மகளா ளருகாதக நிலையா தென்னில்
தவமறைக தலல செய்வா தகுகணமக திரததாற சொதி
சிவகெறி வளாகக வநதா திருமடஞ சேரச் செய்தார்; சுசுள

வேறு

2596. ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவா நோக்கும
மாதி ரததினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே!
பூதி சாதனா மடததிறறும பூணுநதசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண குண்டர்க ளாளர்நதார், சுசுஅ

2595. (இ - ள்) இவர நிலை இதுவே ஆக - இவாகளது நிலைமை இவ்வாறே யாகிறக; இலகு...அதவாம் - விளகுகம வேலேநிய பாண்டியனுகிய அவனிலை முன்கூறிய அதவாம்; அருகாள் - அற்றை நாளில்; அருகா...என்னில - அருகாகளின் நிலை யாதாம்? என்னல்; தவமறைநது...சேரச் செயதா - தவவேடதிள மறைநது நினறு, அல்லாத நீசசெயலகளைச் செயவாகளாகிய அவாகள் தகளது மந்திரத திஞலே, சிவநெறி வளர்க்கதிருவவதரிதத வநத பிளளையாரது திருமடதநிலே செகதியினைச சேருமபடி செயல் செயதனர. சுசுஎ

2596. (இ - ள்) ஆதி...வருமே - ஆதி மநதிரமாகிய திருவைநதெழுத்தினை ஓதுகினறவாகள பாகுகினற நிசையிறநறலும மறற மநதிரதகளின செயல்கள் சென்று சேருமே? (சேரா), பூதி...தளாகதா - திருநீறறச சாதனம் பூணட பிள்ளையாரது திருமடதநில தாம புனைநத சாதனைகள் ஏயியபடி குறிதத பயனைத தாராதொழிநத வகையினைக் கணடு அவவமணர்களாகிய கீழமகளள தளாசசி யடைநதனர். சுசுஅ

இநத இரணடு பாட்டுகளுமு தொடாநது ஒரு முடிபு கொண்டன.

2595. (வி - ரை) இபபாட்டினுல் அரசியா அமைசசனுர் ஒரு நிறமும், அரசன் ஒரு நிறமும், அமணா மறறொரு நிறமுமாக மூவேறு நிறததவராது நிலைகள் மூவேறு நிறமபட நினற தனமை கூறபபடடது, அவறறுள, இவர் நிலையிதுவே - இவர் - அரசியாரும் அமைசசனுரும; நிலை இதுவே - இது - முன் 2592 - 2593 பாட்டுக களில உரைக்கபபட்டது; இவர் - இது என்று அணமைச சுட்டினுற கூறியது இது இறதியாகக் கூறிய அணமைபறறி; நிவாகளே மேககு அணியா என்ற குறிபபுமாம முதலிற்கூறிய குறிபபுமது;

இலங்குவேல் தென்னனுன அவன்நிலை அதுவாம் - இவர்களுக்கு அடுதது முன் கூறியது அவன நிலையாதலின அதனை அடுத்துவைத தோதினுர. அவன நிலை முன 2587—2590ல உரைகக பட்டது.

அநகரிதும் நிலை - அது அவன நிலைககு முன 2586ல உரைகபபட்டது; அதனை இஙகுத "தவமறைநதது அலல செய்வார்" என்றார.

தங்கள்...செயிதார் - அவர்கள தமது நிலையே பறறி அதறகேறற செயலும செய்தனர எனபார செய்வார் - செயிதார் என முடிததார.

செந்தீ நிநமடம் சேர எனக; சேரச் செய்தார் - "சோக" என்ற மநதிரம் கணிதது ஏவினர; சேர்தற பொருட்டுத தாம்குறிதத தொழில் - செயல் - செய் தனர். விஞசை மந்திரத் தொழில் வினைத்தால் (2586).

தங்கண் மந்திரத்தால் - நீயை ஏவல் கொள்ளும சிவ மகா மநதிரகளும் உணடு; ஆயின் இவாகள் அவ்வாற்றுனன்றித தங்கள சமய மநதிரதினையே கம்பி அதனையே கொணடு செயல் செயததனுல தங்கள் மந்திரம் என்றார' "அமணர் கொளுவும் சுடா, பையவே சென்று பாண்டியற காகவே" என்று ஏயிய மகா மநதிரச சாபினிலைாத தகள மந்திரம் என்பதிம குறிபபு; மேல் வரும் பாட்டில "ஆதி மநதிர மஞசெழுத தோதுவார்" (2596) என்ற குறிபபுமிதை.

சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் - பிள்ளையா; வந்தார் - திருவவதரிததவர; அநகு அநாட்டிறகு வநதவர எனற வரலாறறுக குறிபபுமாம. வளர்க்க எனறதனுல சிவ நெறி எந்நாளும அழியாததாதலின் முன்னைபபோல் நிகழ்விகக என்ற அளவில் பொருள் கொள்க.

தவம் மறைந்து அல்ல செய்வார் - தவம் என்ற மேறபோவையினுள மறைநத கொணடு அலலாதவறறையே செயகின்றவாகள ; அல்ல - அற மலலாதவறறை - பாவச் செயலகளே; அகர வீறறு பலவறி சொல செயபபடு பொருளிலவரும இரண டனுருபு தொகைத. " கொலலாமை மறைநதறையும அணசமயம " (1302) எனற விடததுரைததவை பாரக. 697

2596. (வி - ரை) ஆதிமந்திரம்...வநமே - இது கவிகைகூற்று. ஆதி மந்திரம் - ஆதியின் மநதிரம, ஆதியாகிய மநதிரம, ஆதிக குகைத மநதிரம, எனறு பலவும உரைகக கின்றது.

நோக்கும் மாதிரம் - பாரககினற திசை ; மற்றை மந்திரம் பயனலலாத மறற - எனறது குறிபபு.

மற்றை மந்திர விதி வருமே - ஏகார வினு வராது எனறு எதிரமறை குறிதத தது ; மந்திர விதி வருதலாவது குறிதத பயன தருதல ; விதி - குறிதத செயல செய தல ; " வெட்டாத சகரம பேசாத மநதிரம " எனற கருதது்க காணக.

ஒதுவார் - ஒதுதல் - விதிபபடி எணணிக கணிததல

பூதிசாதனர்...புனைந்த சாதனைகள் - சாதனைகள் - சாதனம் - ஒரு பொருளைக குறிததபடி நிறைவேறறும கருவி ; சாதியாவகை - தாம கொணட கொளகையை நிறைவேறறு திருததல. சாதியாவகை - சமணாகளது மநதிர உசசாரணம பலன பெறுமற போயின தனமையைக் கூறுது, அதனைகணடு அமணா தளாநத தனமை பறறிக கூறியது கவிகயம.

புனைந்த சாதனைகள் - புனைந்த - உணமையல்லாது தாம் கறபிதத.

பூதிசாதனர் மடத்தில் - அவா புனைநத சாதனைகை மேறபடட சாதனை வகை வநத வாகள எனபது குறிபபு. பூதிசாதனராதலின புனைநத சாதனைகள சாதியாவாயின எனறு காரணங்கூறி விரிததுரைகக கினறது.

குண்டர்கள் - கொலையாகிய பாவச செயல செயயும கீழமகளை எனபது குறிபபு. 698

2597. தளர்நது மறறவர் தாஞசெய்த தீத்தொழில் சரியக்,
கிளாந்த வசசமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர கூடி
" விளகுகு நீண்முடி வேந்தனீ தறியினம் மேன்மை
யுளங்கொ ளாஎனமர் விருத்தியு மொழிக்கு "மென் றுணாவார, சுசுசுஉ

2598." மநதி ரச்செயல் வாய்த்தில ; மற்றினிச் செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிது "வெனப பொதிதழல கொடிபுக
கநதண் மாதவா திருமடப் புறததய லிருள்போல்
வந்து தந்தொழில் புரிந்தனா வஞ்சினை மனத்தோர். எ00

2597. (இ - ள்) தளாநத...சரிய - மறற அவாகள தாம செயத அத தீத தொழில பயனதராது வீழகணடு மனந தளாநது ; கிளாநத...கூடி - எழுநத உசச மானதி முனனே மிகுநததனால கீழமைததனமையோகளாகிய அநத அமணாகள கூடி ; விளகு.. உணாவார - விளகுகும நீணட முடி மனனஞசிய பாணடியன இதனை அறிநதாஞசின நமது மேம பாட்டினில இனி மனம் வைகக மாட்டான , நமது பிழைப்பு வழியினையும ஒழிதத விடுவான " எனறு உணாவாராகி, சுசுசுஉ

2598. (இ - ள்) மகதிரச செயல...இது என - மகதிரதத்தின செய்கை குறித்த பயன தரவில்லே; மறறு இனிமேல தெரிந்து செயயும ஆலோசனையாவது இதுவே யாரும எனறு துணிந்து; பொதிதழல் கொடுபுகு - பொதியும் தழலினே எடுத்துக கொணடு புகுந்து; அருதண ..வதது - அழகிய தணமையுடைய மாதவராகிய சிவனடியாாகள துயிலகினற திருமடத்தின புறத்தின பகுதியில; வளுசனே மனததோர் - வளுசனே நிறைநத மனததையுடைய அவவமணாகள; இருளபோல வருது தம தொழிலபுரிநதனர; இருள போல வருது சோருது தமது மணஙகொணட தீத் தொழிலசெய்தனர். எ00

இருத இரணடு பாட்டுகளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2597 (வி - ரை) சரியந் - தளர்ந்து எனக; தீந் தொழில் - தீய தொழில, இரடடிற மொழிதலால தீயைச சேரச செயத தொழில எனறலுமாம சரிதல் - பயன தரா தொழிதல; சரிய - சரிய அதனேக கணடு;

விளங்கும் நீள்முடி வேந்தன் - இது காறறும கினறது போலனறி இனி விளகுகம பெற நீளும முடியினேசசாருப எனறது தொனிக குறிபபு. நீணமுடி விளகுகும எனறு கூட்டினுமாம; நீளுதல் - கெலவேலிச செரு வெனறு வாகை பூழியர் வேம் புடன புனேநதமையாலும, விளங்குதல் - 'திருநீறறி னெறிவிளகக வுரைசெய பெரும் புகழ்ளகி''ய திறஞலும காணபபடும (தினறிர தெடுமாறா புரா 7 - 8 - பார்க); புகழும புணணியமும பெருகும நீலைகுறிபபு.

நம்மேன்மை உளம் கொளாவின் - நமது சமயம மேனமையுளள தென்று கருத மாட்டான. இதுவரை நாம மேனமையுடையோம எனறு உளளதறிற கொண டான். இனி அகருதறினே உளளதறில வைக்காது அகறறி விடுவான, நம்மேன்மை - நம சமயதறில உளளதாக கொணட மேனமை; "இருநிறத தீருரு தீரும; கைதவம பேசமாட்டேன" (2647); "நீகக டேறிய தெயவத் தணமை யெனனிடைத தெரிப பீர" (2657); "வெருதொழி லருகா தோறறீ ரெனனேவிட் டகல நீகரும" (2667), "வெபபுநோய கவாநதபோ தொனறுமன கொழிதறிலீர எனனைவா துமகரு" (2674); "பொயயிஞல மெயமமை யாகக பருகுதீர போமின" (2690) எனபனவாதியாகப பின அரசன கூறுவன காணக. இதுவரை அரசன இவாகளது மேனமை உளம கொணடிருநத நிலே 2580—2591 பாடடுகளின நிகழசியாற கணடு கொளக.

நமர் விருத்தியும் ஒழிக்கும் - "மெயவ கைதறிற மறிகடின வேருதனும வெருணடு, சைவ ஞகிநம விருதறியுங தலிாகரும" (1347) எனறிவவாறே உட் கொணடு அரசுகளது சரிதறதினுள சமணாகள பலலவ அரசனபால முறைபபட்ட வஞச நிகழசசியினேயும இகரு நினேவு கூக வேறறுமச சமயதறார் அரசா சாபினேப பலறிற பட்ட சூழசசிகளாலும பெறறு அதனுல ததறம சமய நீலைகளேப பரவச செயதலும, அதுகொணடு தாம வேணடுபாயமும பொருளும தேடிக் கொளள வழிசெய்து கொள்ளுதலும, பற்பல காலஙகளில இதறதமிழ் நாட்டிலும, பிற நாட்டினும இனறுவரை நிகழுகதுவரக காணகினற உணமை, பௌதத சமூநாட்டினும பரவி அரசன சாபபு கொண்டு பிழைதது சைவ வாதம செயயத நிலநீகருவந்த வாலாறு திருவாதவூரா சரிதறதுட் காணலாம; பிழ நாட்டின இருகாலிலும அவாகளின பரவுதல காணவுள ளது; இக் நாட்டிற சமணம புதறம இரணடும பரவித் தாம தாம் பிழைபபுதறதேடி அதன் பொருடடுச சைவ விளகுகதறகுறைதது நிகழுகதமை சமயாசாரியாகளின வரலாறும நாட்டுச்சரித நிகழசிகளும உணமைபபடுதறும; கிறிதவா, முகமதியா,

முதலிய புற காட்சே சமயகளின பரபுதலகளும இனறு வரை நம காட்டில இவ வாறே நிகழ்தலும காணவுளளன ; ஒருவனேத தாழதது மறறவன பிழைததல எனறது உலகியல நிகியிலேயனறிச சமய நிலையிலும காணபது ஆணவதநிற கடடுணட மனிதனின இயலபாய நினறது ; பல வகையாலும நிகழும உலகியற போகளுகும இதுவே உளளுறை எனக ; இவவுணமையினே உணாநது ஒழுகினால உலகம கலக மினறி நலம பெறற வாழ வழியுணடாகும ; விநத்தி - சிவனேபாயம ; சிவிதம - சாவ மானியம எனபர. அமர்விநத்தி - அமாதிய - நியமிதத - தொழில எனறலுமாம.

உணர்வார் - உணாவாராகி ; உணர்தல் மனதில நிணிதல. உணர்வார் - புரிந் தனர் - என மேல்வரும பாடடுடன முடிக்க 699

2598 (வி - ரை) "மந்திரச் செயல்...இது" எனா - சமணா மனதினுள எணணமிட்டுத் துணிநத நிலே.

செய்யும் புநதி ஆவது இங்கு இது - புநதி-புதநி தத்துவதனின மெழிலை ; இது வென-புதநி தத்துவம இது செயததகது என நிசயிததும, இதனே மான செயவென எனறு அகாகாரம பலகால எழுநதிருநதும, செயலபுரியும; "அநதமனம புதநியுட லுக காரனு - நிநதையிலவு, பறறியது நிசயிதது பலகா லெழுநதிருநத, குறறது நிந நிககு முணா" (உணமை விளகக - 16) எனறு அநதக்காணகளின தொழிலக ளாகிய இவறறின தனமைகனே ஞான சாதநிரம பேசுதல காணக.

இது என - இது எனறு துணிநது, அடியாரபால வரும தீமையாதலின அதனே இனனதென்று கூறுது ஈயாகள துணிநது செயத செயலாற கருதவைதத ஆரியரது மரபு காணக, பினனரும "பொதிதழல் கொடுபுக்குத் நந்தொழில் புரிந்தனர்" என மறைவுபடக கூறிய மரபும காணக ; "தானமுன நினைதத அபபரிசே" (481); "பாதகனுக தனகருதே முற்றுவிததான" (647)

பொதிதழல் - வெளிபபடாது மறைதத தழல ; கூரையிற பொதியும தழல எனறலுமாம ; தழலே உளளே வைதது பினனாத தானே வெளிபபடும தீககுணதம (Phosphours) போனற நெருபபு பொருகள எனலுமாம. சமணா இததகைய கலே ஞானகளில வலலவா எனபர ; பினனா, "மருவு விததவத தொழிலிவெளிப பதெலும" (2599) எனபதும இகுறிபபுகதருவது.

அநதண் மாதவர் - அழிய தடபமாவது - "யான பெறற வினபம பெறுக இவ வையகம" (திருமகபொர), "வையக முதலியா தீாகவே" (தேவாரம); "மகவெனப பலலுயிரணேததையு மொகக பாாகளு, செலவக சடவுட டொணடா" (திருவிடை மரு னா மும்மணிக கோவை 7) முகலிய நிருவாகுகளாலறியபபடும, மாதவர் - திரு மடம் - "மாதவா அயிலும இதநிருமடம" (2600) ; இதநிருமடம அமைசனா பினனே யாா தமகுதகாக நிறவுவிததது ; (2574).

நிநமடப்புநந்து அயல் - வந்து - காவலபறறித நிருமடதனின முனபேயாயினும உளளேயாயினும புகுத இயலாவாகளாகிப புறதநில ஒருபகமாக சரகது வாகத ; "நிருமடப புதச சுறறினில" (2599), வாது - தாம இருகத மகதிரத தொழில் செய்த இடதனினறும வாகத

நந்தொழில் புரிந்தனர் - தொழில் - "தொழில வினைதால" (2586) எனறு கூறிய குறிபபுபபடியே செயலிற செயதனர.

வஞ்சினே மனத்தோ ராதலின புரிந்தனர் எனக ; பிறரை வஞ்சிதது தாம பிழைக்கும வழி தேடுவோா வஞசகா எனபபடுவா. இகனு அரசனே வஞ்சிதத செயலும

வந்த அந்தணாளனைத நீதிதொழில் முயற்சியாலே வருந்திதது அசசுறுத்தி கொனனே விட்டு கீறுகச செயதலும் உடைய மனதுடையவா.

இருள் போல் - ஒளியை மறைததலால இருள் எனறா. "இருட்கிருளென" (2877); "இருட்குழாம" (1349) என இவாகளே இருளுகளே உவமிததல் கருதுக; "ஞானததின, கண்ணை மறைதத கடியதொழி லாணவம" (போறறிப பஹ்ருடை) "இருண மலஙகில" எனறபடி வஞ்சததால ஞானததை மறைததலிட முயன்றாராதலின் இவவாறு ஆரியா ஆணை தருளினா; ஆணவம - வஞ்சம - முதலியன கருகிற முடையன வென்பது மரபு. 700

2599. திரும டப்புறச் சுற்றினிற் றீயபா தகததோர்
மருவு வித்தவத தொழில்வெளிப படிதலு மறுகிப
பரிச னததவா பதைபபொடுஞ சிதைததது நீக்கி
அருக ரிததிறம் புரிநதமை தெளிந்துசென் றணைவார், எ0க

2600. கழும லபபதிக் கவுணியா கறபகக் கன்றைத
தொழுது நின்றமண் குண்டாசெய் தீங்கினைச் சொன்ன
பொழுது, "மாதவா துயிலுமித் திருமட புறம்பு
பழுது செய்வதோ! பாவிகா!!" ளெனப் பரிர்தருளி, எ0உ

2601. "என்பொ ருட்டவா செய்ததீங் காயினு மீறையோன்
அன்ப ருக்கெய்து மோ?"வென்று, பினனீயு மச்சம்
முன்பு றப்பின்பு முனிவுற முததமிழ விரகர்
"மன்பு ரக்குமெய் முறைவழு" வெனமனங் கொண்டா, எ0ஙு

2602. "வெய்ய தீங்கிது வேர்த்தன்மேற் " றெனும்விதி முறையால்
"செய்ய னேதிரு வாலவா" யெனுநதிருப் பதிகஞ்
"சைவர் வாழ்மட தமணாக ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாணடியற் கா "வெனப பணிததார். எ0ச

2599. (இ - ள்) திருமட புறச சுறறினில . வெளிபபடுதலும - திருமட தின புறசசுறறிலே அநததீய பாதகாளாகிய அமணாகள சோதனிய அந்தத நீத் தொழில வெளிபபடுதலும; மறுகி கீகி - பரிசனஙகள கலஙகிச சுழனறு பதைப் புடனே அதனைச சிதைவு செயது போகி; அருகா... ..அணைவா - சமணாகளே இவவாறு செய்தனா எனறு தெளிநது போய அணைவாகளாகி, எ0க

2600. (இ - ள்) கழுமலபபதி...சொனன பொழுது - சோழிபபதியில கவுணி யர் குடியில வநத கறபகக கனருகிய பிளளையாரைத் தொழுது நினறு, அமணக கீழ் மக்கள் செய்த தீஙகினைச சொனன பொழுது: "மாதவா. .பாவிகாள்!" எனப்பரிந தருளி - சிவனடியாளாகிய மாதவாகள அயிலும இநதத திருமடதினை புறப்பகதத தில் தீஙகு செயவதோ! பாவிகளே" எனறு பரிவு கொணடருளி, எ0உ

2601. (இ - ள்) "என் பொருட்டு ..எயதுமோ?" எனற - இது என் பொருட்டாக அவாகள் செயத தீஙகு ஆயினும, இறைவரது அடியாாளுக்கு பொருந் துவதாகுமோ? என்று உட்கொணடு; பின்னையும்...முனிவுற - மேலும அச்சம்முன்னே

வரப பினபு கோபமும வர ; முததமிழவிரகா...என மனன கொணடரா - முததமிழ விரகராகிய பிளளையாா "அரசன காவல புரியும நீதி முறை வழுவிறற" எனற திருவுளளம கொணடராய ; ெ0ரு

2602. (இ - ள்) வெயய முறையால - (முன் சொனன காரணததால்) கொடுமையாகிய இநதத நீதகு வேநதன மேலதேயாகும எனற விதி முறையினுலே ; "செயயனே...பதிகம-செயயனே' திருவாலவாய எனறதொடஙகும திருபபதிகததினே; "சைவா...ஆக" எனப பணிததா - சிவனடியாாகள வாழும திருமடததில் சமணாகள கொளுவிய தீயானது மெலலவே சென்று பாணடியனுககு ஆகுக!" எனறு கட்டளை யிட்டருளினா ெ0ச

இநத நானகு பாடலிகளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2599 (வி - ரை) திருமடப் புறச் சுற்றினில் - திருமடதனின வெளிப பக்கதது ச சுறறிலே ; சுற்று - சூழநத அமைபபு.

மருவுவித்த - பிற வினையாற கூறினார் ; அமணா தேரே கையினுல பொதி தழலாக கொணடு பொருநதச செயத, தன சசெலலாக தீகடவுள சென்றாரல்லர்; 2596 பாாக.

தொழில் வெளிப்படுதலும் - பொதிதழலாக மருவுவிததாராயினும, அததழல் மூணடு எரியத தொடஙகி அவா செயத தொழிலே வெளிபபடுதலின றெனக

மறுகுதல் - கலஙகி இஙகுமஙகுமாச சுழனறு ஓடிச் செயல செயதல

பதைப்போடும் சிதைத்து அது நீக்கி - சடுதியில இரவில வெளிபபடுதலாலும் பிளளையாபால கொணட அனபின மிகுதியினுலும அவாகளு அடாத தெனற பரிவினு லும பதைததனா ; சிதைத்து அது நீக்கி - தீயை அவிய செயதலின, தீபபறறிய பகுதிகளை சிதைதது நீகருதல றிநதத உபாயமாம.

அருகர் இந்நிறம் புரிந்தமை தெளிந்து - தெளிதல் - பல வகையாலும நாடித் அணிநது கோடல, யாவா செயதா ரெனத தெளிவாகத தெரிநதாலனறிப பிளளை யாரிடம செயதி அறிவிததல பயனறறதாகு மாதலின "தெளிந்து பின சென்றனர் ; நீ வெளிபபடலும முதலில செயயதகாகது அது பரவாதபடி நிறுததுதல ; அடுதுச் செயததாகாது அதனை யார செயதார் எனறு தெளிநது கோடல; இனி மூனறுவதாகச் செயயதகாகது அதனை உடையவரிடம அறிவிததல. இபபரிசனஙகள அறிவுடையோரா தலின இவறறை முறையே இயறறினா.

அருகர் புரிந்தமை - கருதலளவையாற தெளிநதனா எனக.

சென்று - பிளளையாா எழுநதருளியிருநத துயில கொளளும இடதறகுச் சென்று.

அணைவார் - அணைவாராகி , முறறெசசம ; அணைவார் சொன்ன - என மேல வரும பாட்டுடன் கூடடுக. 701

2600. (வி - ரை) கற்பகக் கன்று - கற்பகம் - வேணடுவா வேணடுவதே யீயும தெயவதனமையுடைய தொரு மரம எனபா ; அல்லபசாரம ; இறைவனை கறபகமாவா ; "கறபகமே யாணனே விடுவேனவலேன" (தாண); பிளளையாரைக கறபக கன்றெனறது அதனமை பெறறுடைய பிளளையாதலின எனக. இஙகு, அமணா - அரசன - அமமை - அமைசசா - அருகாடடு அனபா - அரனடியாா - முதலிய பல திறபபடடோருக்கும அவாவா வேணடிய செய்திக கேறற பயனை அருளும செயலினுல் பிளளையா புருநதருளகினற அவசர மாதலின இதனமையாற

கூறினார். மாறுபாடு கொண்ட அமணாகளும் அரசனுகளும் அவவவர் வேண்டியது ஏதல் யாதனன மென்னில்? அமணர தீமை வேண்டினராகத தீமையின பயனேபபெறற முடிவில அரச தணடனையிஞல நிரய தணடனையினினறும தபபினர ; அரசன அமண ரின தீமைகளு உடன்படடு கினறுனுகத தீய சுரம பெறறுத திருநீறறினுல நலமும பெற்றனன என்க.

மாதவர் ..பாவிகாள்-இத தீய செயதி கேட்டவுடனே பிளளையாரது திருவுளத தில முதலில் எழுந்த கருதது அடியவாபால நேர்ந்த அபசாரம பறறியதே யாகும. அடியவாபால அபசாரப்பட்டத பெரும பாவமாகும எனபார, பாவிகாள்! எனுர ;

மாதவர்-சிவனடியார ; துயிலும்-துயில கொளளுமபோது இரவில நீககொளு வினா எனற காலக் குறிபபு ; மக்கள குடியிருபப இடதஙகில நீவைத்தல இறறை நாள் அரசாட்சிக் குறற நீதிசசட்டதஙகிலும பெருந்தணடனைக குளளாகும பெருங குறறமாம் எனபா; - (Arson). அதன்மேலும மக்கள துயிலுமபோது வீடடிறகுத நீவைத்தல மிகப பெருங குற்றமாம. அதன மேலும மாதவா துயிலும போது நீவைத்தல அஞ்சினும பெருங குறறமும பாவமுமாம எனற குறிபபெல்லாம படக கூறியது காணக பாவிகள் - எனபதும பாடம.

பரிந்தருளி - பரிவு - இரக்கம : இசசமணர அடியாாகளிடம அபசாரப்பட்டுப பெருங கொடு நரகத்தகு ளாகும உயிரினிலலாத குறறம செயதனரே எனறு முதலில் அவாகன பால இரஙகியருளினர பிளளையார ; அநுளி எனற குறிபபுமத ; அவ்வுயிரகள படுக துனபஙகணடுழி இரஙகன மாதநினறையே சிவன முதலா பலலுயிரனேதையு மொக்கப பாரக்குந தனமையாம எனறு 12ம சூத்திரதினுள் ஞான நூல பேசுதல காணக. இதன தனமை பறறி மேலவரும பாட்டிற '' பின்னேயும அசசம முனபுறப பினபு முனிவுற '' (2601) எனற விடத தரைபபவையும கருதுக. 702

2601. (வி - ரை) ; '' என பொருட்டு...எய்துமோ?'' என - இது சமணர கள செயலேப பறறிப பிளளையார மேலும துணிகருளிய நிலையைக கூறியபடி , ''என் பொருட்டு அவர் செய்த தீங்கையிறும்'' — இதற்கு முன்னமையினே அமணாகள இவவடியார களின பொருட்டனறி எனபொருட்டே செயதனர எனபதனே அறிவேன ; ஆதலின அதனேப பொருட் படுத்தாது அவாகளது அறியாமைகு இரஙகி விடுத்தலோ, தடுத் தலோ, தண்டம செயவித்தலோ இவை எனபாலதேயாம ; ஆயின எனபாற் செயத அபசாரத்தை நான பொறுத்து விடினும அடியாா பாற செய்த அபசாரம அவ்வாறு விடுத்தற்கு எய்துமோ ? (பொருந்துமோ ?); பொருந்தாது எனத திருவுளளங கொண்டனர பிள்ளையார.

பின்னேயும் அச்சம் முன்பு உறப்பின்பு முனிவு உற-பின்னேயும்-மேலும; பரிவு கொண்டதன மேலும எனபதாம ; பரிவு கொண்டது அமணரின் பொருட்டு ; அச்சங் கொண்டது அடியவாகளின பொருட்டு ? (அச்சம் - இது பறறி மேற்பாட்டும பதிகக் குறிபபும பார்க்க) ; பின்னேயும் வருதவை இரண்டு நிலைகள. அவை அசசம முனிவு எனபன. அவற்றுள முன்பு வந்தது அச்சம ; பின்பு வருவது முனிவு எனக ; இவ்வ ளால் ஏதப்படும வகையில அடியாா நினறது பறறியது அசசம ; அடியவாகள்பால ஏதப்படுதலின் ஒழுகுதற் தயமைகள செயதலும, இனியும அவாகள் அவவாறு அப சாரப படாமைக் காத்தலும பறறி முனிவு எழுவதாகும ; '' தருவதாய பெறற தாதம புதல்வாகள் - தஞ்சொ லாறறில வருதிடா விடிலு முதவி வளாரிஞ லடிதஙக நீய, பருதமு மிவை செல்லாம பாரத்திடிற பரிவே யாகும; இதை நீர முறைமை யன்றே

வீசனா முனிவு மெனறம" (தெதி 2 - 106). எனவே ஈண்டுப பிளளேயாரை மேற கொண்டது ஆணவக குணமாகிய முனிவு அனற எனவும, இறைமைக குணமாகிய கருணையின் வினேவு எனவம கணடு கொளக.

முத்தமிழ் விரகர் - பிளளேயாரது தமிழின மூலம கோபமும பிரசாதமும இனி வரி வளளமையால இதகு இதனமைபாற கூறினர ; **கூடர்**, பையவே சென்ற பாண்டியற காகவே " "வெபபக தெனனவன மேலுற மேனினைக், கொப ஞான சமபகத னுரை பத்தும் " எனற பதிகக குறிபபுக்கள காணக.

மன்புரக்கு மேம் முறை வழுவென மனங்கோண்டார் - குடிகளுகும, தனகாட்டில வருவோராகும, தன்னுயும தன்பரிசனத்காலும களவா, பகைவாகளாலும வேறுயிர களாலும வரகூடிய ஐநத பயஙகளேயும காதது அறறதைக காவல புரிவது அரசன கடமை. இதன தனமை முன (121) விளகபபடடது ஈண்டு அமணரால வினேந்த தீமைகு அரசனே பொறபபாளி எனபது அறநூலின வழியும துணியபபடும. **மன்** - அரசன, **புரக்கும் முறை** - அரசன நாடு காவலபுரியும நீதிமுறை **வழு** - வழுவியதனால விளேந்தது, **மேய்ம்முறை** - வெறும மேறபாவைகாக அனறி உணமையாகச் செலுத்தும நீதி ; " மர்தவா நோனபும மடவார் கறபுங் காவலன காவலினறித் தகை " எனபது (மணிமே) ; மூறாதிகாயனார புராணத்திலுள வடுகக கருநாடகா மனனன சமண சாரபினால அடியாரை வனமை செயது பட்ட வரலாறறின பகுதிகளும, ஆனடைய அரசுகளின வரலாறறப பகுதிகளும, தணடியடி கள வரலாறும, பிறவும ஈண்டு நினேவு கூரதறபாலன

மன்புரக்கு மேய்முறை வழு - என மனங்கோண்டார் - ஈண்டு அமணாகளே இதநீசசெயல செய்தோர எனறறிந்த பிளளேயார இதநீதகுகு அமணர முதற காரண ராயினும அது வாராமற காவல புரியும முறையில அரசன வழுவியது மேலும அணேக காரணமாம எனறு கிருவுளளதநிற் துணிபு கொணடனர, **இன்தி அடியாரா** பால் செய்த அபசாரதநிறகுப பொறபபு யாவா எனறு துணிநதபடியாம ; **பரிவும் அச்சமும் முனிவும்** உறற சிலேயில ஏனே மககள போலத தளகுதலினறி நோமையில மனம வைதததத அணியும பெரியோ நிலேயாம. இததணிலேயுல இகழறறதநிதகாகச செயயபபடும தணடம முதறகண அரசனேயே சாரத தககதெனபதை மேலவரும பாடடிற கூறவார **மனங் கொள்ளுநல்** - மனதிலுள ளுயரது கொளளுதல. 703

2602. (**வி - ரை**) " வெய்ய தீங்கு இது வேந்தன் மேற்று " எனும் **விதி முறையால்** - அரசனது நாடு காவல முறையின வழுவே இதறகுக காரணம எனற துணிபினமேல அரசனும அவ்கமும எனற இரணடில அமைசசுதநிறம நோபட நிகழ வது தெரிதலின, பாரிசேட அளவையால, இது வேநதன மேறறு எனத துணிவது **விதி எனபபட்டது** ; மன்புரகு மெயமமுறை வழு என மனம கொணடது அரசநீதி வழுவாதாயின இது நிகழாது ; அரசநீதி வழுவாமையும நீதிகு நிகழாமையும நியத மான காரண காரியமாகி வரும உடனிகழசிகள ; ஆதலின நீதிகு நிகழக காண டலின நீதி வழுவிறறு என முன துணிவது எதிரமறைக் கருதலளவையான வரும **விதி ; மேற்று** - மேலது ; பொறபபு அவனமேல நினறது, **விதி** - உலகியல நீதி ; **முறை** - இறைவா நியதி ; விதியும முறையும எனக ; பிளளேயார இவவாறு தமது சுதநதனமையால உணாநதாராயினும உலகியல நீதி விதியினும வைதததி துணிபு கணட நோமை காணக அதனே விரிதது எடுதக காடடி அமணர கொளுகிய நீயினே அரசனிடம பையச சென்று பாணடியறகு ஆக ! எனப பணிதத அருளிப பாட்டின காரணததை உலகறிய வைதத ஆசிரியரது தெயவக கவிமாணபும, பிளளே யாரபால உலகம அபசாரபபடாமற காகும கருணே மாணபும காணக.

" செம்மியனே திருவாலவாய் " எனும - இது பதிகத தொடக்கம்.

" சைவர்...ஆக " என - இது பதிகக கருத்தும குறிபபுமாம் ; தம் பொருட்டா னன்றி அடியார்களபால கோநத அபசாரதத்தின நீரவே பிளளையார் திருவுள்ளக கொணடது எனபது முன இரணடு பாட்டானும உரைக்கபபட்டது ; அவை பரம பரையாதரேனறி வநது உருககொணடு முடிவு பெறற ஆணையின் உருவம ஈணடு உரைகபபட்டது ; ஆதலின கூறியது கூறலனமையுணாக; பதிகப பாடடுக் குறிபபுக் கள பாாகக.

இட்ட தீந்தழல் - இட்ட - விஞ்சை மகதிரதாலனறிப பொநிதழல கொடுபுககுக் கொளுவிய எனபதும குறிபப; தீந்தழல் - தழல ஐம்பூதஙகளுள ஒன்று ; இறைவனது பெருக திருமேனிகளுள ஒனறு ; உயிரகளின நலலகருதி இறைவர் தரும தனுகரண புவன போகஙகளுருப்படுவது ; ஆயின இஙகு அது தீமையின பொருட்டுப பயன்படுதத பட்டதெனபா தீந்தழல எனறா , தீ - தீமை எனற பணபுப பொருளபட னினறது ; ஒரு பொருட் பனமொழியாக கொணடுரைபபாருமுணடு ; மேலும இதன இயல்பினை மேல சமணரது கனலவாதப பகுதியிற கணடு கொளக , அமணர்கள் இட்ட தீ - " அமணா கொளுவும சுடா " (பதிகம).

" பையவே சென்று பாண்டியற்கு ஆக என " - இது பதிகதினை மேற கொணடது ; பதிக முதறபாடடும பாட்டுக குறிபபும பாாகக

போய் - சென்று - போய் இநநத திருமடதினினறும பாணடியனிடம ; ஞ்சென்று - அவன உடலினுள் ; போதல் - புறச செலவும, செல்லுதல் - உட்புகு தலும உணர்தலின.

" தீந்தழல் போய் - சென்று ஆக " - இது பிள்ளையா தழலினை ஆணையிட் டது ; " நாடி மைமபெரும பூதமு நாட்டுவ " எனபது சிவபூத கணஙகளின் வனமை. தீக் கடவுள் அடியாாகளின் வழிநின்று வல கேட்டுப பணி செயதொழுகும தேவர் களுள ஒருவனேயாதலின் பணித்தார் எனறா.

ஆக என எனபது ஏற்றகரம தொகது ஆகென என நின்றது ; பையவே - எனறது முளரிவிலும பரிவிலும எழுநத கருணையின தெளிவு , ஆக எனபது அருக தணடதினினும வைதத அருளிப பாட்டின முதிாசசி ; Justice tempered with mercy எனபா ாவீனா ; ஆக - ஆகமுணடாக எனற ஆநிமொழி. இததணடதின னுல அரசனும அவனுல, அவன நாடும, அதனுல சைவமும ஆக்கம பெறுக எனபது திருவுளளம.

பணித்தல் - கட்டளை யிடுதல ; இவவாறு பணிசெய் என்றருளினர் ; வருணன் முன்பு மாதவஞ் செயது அரசுகளைத் தலைமேல ஏநதினன ; (1395) ; இநதிரன்மால் பிரம ரெழிலா மிருதேவரெலாம் வநதெதிர்கொணடு வெளளை யானையின்மீது ஆளுடைய நமபிகளை அழைததுச் செல்லும பேறுபெறறவர் " (வெள்-சருக. 33-34); " பூவா திசைமுக னிருநிர பூமிசை, மாவா முகலதது மாண்முதல் வானவா ;" தேவா சிரியன திருவாயிலில அடியாாகளின சமயநோக்கி வாழ்வடைந்து நிறநின்றனர் என்பது முன (137) உரைக்கபபட்டது ; மணிவாசகப பெருமான கலைமகளை ஏவல் கொண்டருளிப் புததர்கள் காவினின்று போ எனறு பணிதத வரலாறும் காணக. 704

திருவாலவாய்

திருசசிற்றம்பலம பண் - கௌசிகம்

செயய னேதிரு வாலவாய மேவிய,
வைய னேயஞ்ச லென்றருள் செயயெனை,

பொய்ய ராமம ணர்கோளு வஞ்சுடர்,
பைய வேகென்று பாண்டியம் காகவே. (1)

அப்ப ளலவா யாதி யருளினல
வெபபக தெனனவன மேலுற மேதினிக
கொபப ஞானசம பகத னுரைபதலு
செபப வலலவா நீதிலாச செல்வரே. (11)

திருசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :— " அமணா கொளுவும சுடா பையவே சென்று பாண்டியற காக " எனப பணிததது (2602)

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—குறிப்பு - பாடடுததோறம, " அஞசலென தருள செயயெனே " " அமணா கொளுவும சுடா - பாண்டியறகு ஆகவே " எனறருளுதல காணக ; கொளுவும் சுடர் எனறதனால அமணா பொதிதமல கையினிற கொணடு கொளுவினா எனபதம, அமணா செயல பாண்டியறகாகவே எனறமையால் இதநீமை யரசனமுறை வழுவியதனல வினைகதமையாலே அரசனமேற சாறதல நீதி எனறு ணிறதனா எனபதம, பையவே எனறதனால தீயுருவமாக அனறி வெபப நோயின உருவில் மெலலப பறறக எனற பணிததனா எனபதம, ஆகவே எனறமையால இது அருளிபபாடி எனபதம, கங்குலாரமண் கையர் நிடம்கனல் (7) எனறதனால அமணா இரவிற நீகொளுவினா எனபதம, " அஞ்சலென் றநள் செய்எனே " எனறதனால அடியாரகு ஏதம வாராமற காதறற பொருடபெ பாடியருளினா எனபதம முதலிய வரலாறறப பகுதிகள ஆதரவு பெறப போகதவாற கணடுகொளக ;—(1) செய் யனே ! - எரிபோல மேனிய ஆதலில எரியினிறற காகக வலலவன என்றதம், ஐயன் - முதலவனறலிற காகருமரிமையுடையவன எனறதம குறிபபு. பையவே சென்று - அருடகுறிபபு : தீயின உருவாயனறி வெபப நோயின உருவுடன மெலலப போயப பையச செலக ; சுரமும வேகமாயச சென்று தாககினால கெடுதி நேருமாத லின கேடு வராதபடி மெலலச செலக எனறது ; " பககமே சென்று " (3) " பஙக மில தெனனன " (7) எனபவையும இகுறிபபு , ஆகவே - ஆக - ஆகி மொழி , " அலமநத போதாக அருசேல " (தேவா) ககாரம பிரிகில் ; தேறறமூமாம ; பையவே சென்று எனப பணிததமைபறறி மேல (260;-ல) வருவதும ஆணடி உரைபபவையும பாரக ,—(2) சித்தனே - எலலாம வலல சிததராண திருவினையாடற குறிபபு ; சிததராகிய தனமையால அவரே அமணா கொளுவிய தீயினை வெபப நோயாக மாறறவம, ஈணடி நினற ஆணடசெலுதத்வம, உடலிற புகுதத்வம, பிறவும வல்லவா எனபது குறிபபு , அஞ்சல் - அசசம ; அடியா பொருட்டி எழுநததாதலின "அஞசுவதி யாதொனறுமிலலே யஞச வருவது மிலலே" எனற அடியாரின வீரததன்மை யுடன மூரணமை யறிக ; " அஞசுவ தஞசாமை பேதமை யஞசுவ தஞச லறிவார தொழில " (குறள) ; " வாளுலா மெரிபு மஞசேன...ஆளலா தவமரக கணடா லமமகா மஞசு மாறே " எனபன வாதி கருத்துகளும காணக ; பந்தீமன் - பததி சேரும் மனனவன எனற குறிபபு ,—(3) நக்கன் வேள்வி நகர்த்தநள் ஆலவாய்ச் சொக்கனே - அதபோல சமண வஞசினைக கொடுமையினையும தகாக வலலவா எனபது குறிபபு ; " கணணலா புர மூனறெரி " (5) ; " செநகண வெனவிடை யாய் ; (7) ; " தாததன வீரம தொலைதருள (8) எனபனவு மிகுறிபபு ; எக்கர் - கொடியர் , பக்கமே - அவா பகமேயாக ; " நீதநிறததா பகமே சோக " (சிலப); சோக எநிா செல்லாத ஒரு புதமாய ஒதகில் எனற குறிபபுமாம ,—(4) அட்ட

மூர்த்தியனே - தியினேத தனது அட்ட மூாதததிலுள ஒன்றுக கொண்டவன ; மேல் கனலவாத வரலாறறிலுள " அட்ட மூாததிலையப பொருளென வுடைமையா லமாந்து, பட்ட தியிடை பச்சையாய விளகியது " (2684) என்னும கருததும காணக ; பட்டி - பொது ; (5) எண்ணிலா - சிவன அடியாா பெருமையை உளக கொளாத ; எண் - எணணுதல , தொழிற பெயா ; எண்ணிலாத - அனேகராகிய எனறலுமாம ; பண் - இயற்றமிழ் - தமிழ எனறதனேப பணணுடனும கூட்டுக. இசையும இயலும கூறவே இனமபறறி காட்டக மட்கிய மூததமிழும கொளளபபடும —(6) வஞ்சஞ் செய்து - 2577 - 2586 - 2597 முதலியவை பாாக. நஞ்சமெனறு சாண் புகுந்தேன் - " தாமெனற மனந்தளராத் ததியாரா யுலகத்துக், காமெனறு சாண்புகுந்தார் தமைக்காக்குங் கருணையினன்," (பிரமபுரம் - தேவா) எனற கருதது ;—(7) வெள்விடையாய் - மாயப பசுவை வதைதத திருவிளையாடற் குறிபபு ; —(8) தூர்த்தன் - தியோன - இராவணன ; ஆத்தன் - (ஆபதன) உறறவன ; ஏத்து - (சிவனே) ஏதததல ;—(9) தூ விலா - தூ - தூயமை ;—(11) வெப்பம் - சுடா வெபபு நோயாக மாறி ; வெபபமாக ; மேதினிக் கோப்ப - உலகதததுக்கு நலம் பொருநத.

வேறு

2603. பாண்டிமா தேவியாா தமது பொற்பிற,
பயிலுநெடு மங்கலநாண் பாது காதலும்,
ஆண்டகையார் குலசிறையர ரன்பி னுலு,
மரசன்பா லபராத முறுத லாலும்,
மீண்டுசிவ நெறியடையும விதியினுலும்
வெண்ணீறு வெப்பகபை புகவி வேநதா
தீண்டியிடப பேறுடைய னுத லாலுந்
தீபபிணியைப் " பையவே செல்க " வென்றாா. எoடு

(இ - ள்) பாணடிமா தேவியாா .பாதுகாதலும - பாணடிமா தேவியாரது அழகிய மிகக நீணட திருமஙகல நாணேப பாதுகாததல வேணடப படுதலாலும் ; ஆணடகையார்...அனபினுலும - ஆணடகைமையுடைய குலசிறையாரது அன்பி னுலும் ; அரசனபால .உறறலாலும - அரசனிடம அபராதம சோநததனுலும ; மீணடு .ஆதலாலும - மீணடும சிவநெறியினை அடையும விதியிருதலாலும், வெபபு நோய் தீருமபடி அரசனது மேனியைத தீணடிய திருவெணணீறறைச சோழி மனனர் இமை பேறு அரசன உடைமையாலும ; தீ . எனறார - தீபபிணியைப " பையவே செலக " எனறு பணிததனர்.

(வி - ரை) தீப்பிணியை...என்றார் - " பையவே செனறு " என்ற பதிகததுக் குக காரணம விரிததுக கூறியது இபபாடடு ,

பாண்டிமா தேவியார்...பாதுகாத்தும் - அமமையாரது திருமஙகலகாண பாது காவல பெறவேணடி யிருததலின அதன பொருட்டு அரசனேத தியால அழிவுபடாது காததல வேணடபபடட தெனபதாம ; "யானுமென பதியுஞ் செய்த தவம "(2570) என்றது காணக.

ஆண்டகையார் ..அன்பினுலும் - குலசிறையாா அரசனபாற கொண்ட அன்பு நீடிததல ஒரு காரணம. " நற்தமிழ் வேநதனு முயரது, வென்றிகொள் திரு

தீற ரொளியினில விளகரு மேனமையும படைததனம" (2557) எனறதஞல அவ ரனபு தேறறமாதல காணக.

அரசன்பால் அபராதம் உறுதலாலும் - அமமையாகரும அமைசசனஞகரும அருளுதல் வேணடபபடின அரசனேத தீபபிணி வாராது வாளா விடுதிருகலாமேரீ எனின, அறறனறு, அரசனிடம வரத சிவாபராததிறகு கழுவாய செயது ஆய ஞகக வேணடிய கடபபாடு பறறி இவவாறருளினூர எனபதாம்.

மீண்டு...ஆதலாலும் - இவையிரணடும தொடராபுடைமை பற்றி ஒரு காரண மாகக கொளளபபட்டன ; மீணடு சிவநெறி யடைதல விதி - இறைவர நியதி - என பதும, அதறகு வாயிலாகிய சாதனம அவனதனது முனனேத தவததால பெறறுடையன எனபதுமாம ; "எனபதியும செயத தவமெனகொல" (2570) எனற அமமையார கூறியருளியது காணக. புகலி வேந்தர் தீண்டி ஒவணணீறு இட எனக ; பேறு முனணேதறதவம. இடுதல் - பூசுதல

தீப்பிணியை - தீயாகிய பிணிபபினை, ஈணடுப பிணி எனறது கட்டி வீழ்தலும வினை எனற பொருளபட கினறது. பிணித்தல் - கடடுதல தமது அருளால நீயின உருவாய வரும பிணி - நோய - எனறருளமாம

தூறிப்பு - வாலாறு கருதலில முனனும மேலும தொடாறது செலலும கலி நிலேதறறைச சாத யாபபிணிடையில இபபாடடித தளிதது எணணீர விருததமாகப புருஞது நிறகினறதஞலும, ஆரியரது சிறநத பொருட்செறிவும சொறபணபும இனமையாலும, பாதகாதகம, அனபினுலும, உறறலாலும, வித்தியினுலும, ஆதலாலும எனவரும முடிபுகள பொருநதாமையாலும, குலசசிறையார அனபினல எனறதபொருந தாமை யாலும, தீயைச செலக எனறதனறிப பிணியைச செலக எனபது பகிகத தச சொலலும கருதது மனறுதலாலும, "புததரொ டமணே வாதி லழிவிகக மணண றிருநீறு செமமை திடமே" (தேவா) என முனனா அருளியமையாலும, "வெண் ணீறு வேரதனேயு மிடுவிதது" (2512) எனறு தொணடாகள செயத விணணபபத தினபடி ஆக எனறு முனனரே "அருள புரிநத" (2513) ராதலால இபபாட்டு வேணடபபடாமையாலும, இம்தனறியே வரலாறு இடையீடினறித தொடாநது செலவதாலும, பிறவாறமுலும இபபாட்டுப பிறகலதது புலவரால நோநத இடைச செருகலோ? எனபது எனது பணிவாகிய ஐயபபாடு ; அனபாகன கூறது நோகிதத தெளிநது கொளவாகளாக. * 705

வேறு

2604. திருநதி சைப்பதி கதிதொடை திருவால வாயின்
மருந்தி னீசசண்பை மனனவர் புனைநதிட வருளால
விரிநத வேந்தழல் வெம்மைபோய்த தெனனனே நிமவிப
பெருந்த ழற்பொதி வேதுப்பெனப பெயர்பேற்ற தனறே. எ0சு

(இ - ள்) சணபை மனனா - சீகாழி மனனவராகிய பிளளையா ; திருவாலவாயின மருநதினே - திருவாலவாயில எழுநதருளியுளள மருநதிருவமாகிய இறைவரை ; திருந்த..புனைநதிட - திருநதிய இசையினேயுடைய திருபபதிகம புனேநத போறறி யருள, அருளால - அவரது திருவருளாலே, விரிநத...பெறறதனறே - விரிநத செலுதறிய வெவவிய தீததொழில முழுதினும கூடிய வெமமையின தொருதி

* இதபறறி எனது 'சேகிழார்' எனற நூலில உ0க முதல உஉச வரை கூறியவையும, ஆணடு இபபாடல பறறி உகள - உகஅ உரைததவையும பாரக்க.

சென்று பாண்டியனே அடைந்து பெரிய நீயின பொதியாகிய வெப்பு நோய் எனப் பெயர் பெற்றது அப்பொழுதே.

(வி - ரை) திருந்து இசைப் பதிகத் தொடை - திருந்து - பகைமை, செற்றம் முதலிய நீய கருத்துக்களானன்றி அரசனும் நாடும திருந்த வேண்டுமென்ற ஒரே கருத்துடன அருளிய; திருந்து - தொடை எனக; திருந்துதற்குக் காரணமாகிய தொடை; இசை - இனனிசை; பதிகப்பண.

மருந்தினைத் தொடை புனைந்திட - மருந்து எனறும், திருந்தவும நோய நீங்கவும் உதவ வேண்டுதலின; மருந்தினைத தொடை புனைதல் என்றது மருந்து அதைதொடையிளள விளங்க எனற குறிப்புத் தருவது; தொடை - உள வைத்தல.

அருளுநல் - இறைவர் திருவருளாதல், "மற்றைத தோற்ற மலபாகம வரகாத தல போக துய்பபித்தல திரோதாயி நிற்றத லாகும, போற்றலரும அருள்; அருளே யனறி மற்றய புகன்றவையும அருளொழிய புகலொ ணுதே" (சிவப - 18); ஒருவற்கு நோய்வரச செயதல அருளாமோ? எனின, உலகில வரும நோய்கள யாவும் பலவாற் ருலும உடலுட் புருந்த கேடுகளே நீங்கும பொருட்டே உடலியலபின அமைக்கும இறைவரது அருளமைபபேயாம எனபது மருந்த தவ நூறறுணிபுமாம, இங்கு உயிரினகட் சேரும பாவவினையையும நோய தருது நீர்ததல இறைவருளேயாம; அரசுளேச சூலை தந்தாண்ட வரலாறும "பண்டுபுரி நற்றவதபப பழுதினள விறைவழுவுக தொண்டரையா ளகருதுஞ சூலையே தனிதனனைக, கண்டருநெற றியரருள" (1314) எனபபட்டது இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலது.

அருளால் - போய் - மேவி - எனறு முடிக்க; "சுடர - ஆக" எனப பிளளையார் பணிக்கத திருவருளால் போய் மேவிறறு எனபது, "அஞ்சல எனறு, அருள்செய்யெனே" எனறு பிளளையார விணணபபிக அததிருவாகினுளளே நினற திருவருள இயற்றுவிததது எனபதாம; பிளளையார திருவாகுப பணிகக நீ சென்ற தன்றே? எனின, ஆம. அஃதொகும, ஆயின, பிளளையார திருவாகுச சிவசதநியினுள நிறைந்து நிற்க, அசசிவ சிறசதநி நிகழவிதததெனபது ஞானநூற முணிபு; "ஆவ தென்முனனு ணுலவர் பெருமான, பணடொரு முதலே யுணடமைந தனைவர, வழைத்தன தெனறுய பிழைபபில ததாஉ, 'நாதீடல் வேண்டு' மெனறன ரனறே" (சங்கற நிராகரணம - 9 - சிவசமவாதி நிராகரணம). இவவாறே பிறவும காண்க;

விரிந்த வெந்தழல் வெம்மை போய் - விரிந்த - பலவாறருலும புறதநிலே வெளிபபட்டுத தோனறி விரிந்த; வெம்மை போய் - தழல் போகாமல தழலின வெமமையே சென்றது; தழல் ஒனறினேபபற்றி நினறல்லது தொழிறபடாதாதலின இங்கு வெம்மைக்குணம் போய தெனனெனில் தூலமாய நினற தழல சூகும நிலை பெற்றுச் சூகும ஆகாய பறறுகோடாகச சென்ற தெனக.

தென்னனே மேவிப் பெருந்தழற் பொதிவெதுப்பு எனப் பெயர் பெற்றது - மேவி-திருமடதநின இட்டுச் சிதைக்கபபட்ட இடதநினறும பாண்டியன உடலின் கட்பொருந்தி; பெருந்தழற் பொதி வெதுப்பு-தூலமாகிய பெரிய தழலின் பொதியாகிய வெபபு; பொதி - மூடடை; தொகுதி; வெதுப்பு - வெபபு என மருவி வழஙகும; வெதுப்புதல் - சுடுதல்; வெதபபுதலாகிய தொழில அதனைச் செயயும் நோய்க்கு வநதது; ஆகுபெயர.

தழல் வெதுப்பு எனப் பெயர் பெற்றது - தழலே இவவுருவங்கொண்டு வந்ததேனும இங்குத தழல் என்ற தன்மையாலனறி வெதுப்பு என்ற பெயரால அறியப்பட்டது; நீர வீழச்சியில உளதாகும மினசார சகதியானது செபபுக கமபியினைப பறறுக்கோடாகக கொணடுசென்று அதறகெனறமைந்த கணணுடிக குபபியினுள்

வெளிபடுமபோது விளகு எனப பெயாபெறுவது போலக காணக. அரசனுணை யானது நீதிமனறத தலிவாபால வெளிபடுமபோது நீதி முறை எனறும, தணடத் தலிவர்பால விளகுமபோது தணடம எனறும பெயாபெறுமா போலவும காணக. இவவாறு வரும பிறவும காணக.

அன்றே - அபபோதே; அருளாணை சென்று சேரும் வீரவு குறிததது.

கண்பை மன்னவர் - மனனவனை மறுததது திருஞதல பிறிதொரு மனனவனனறி யியலாதெனற இயலபுக குறிபபு. 706

2605. செய்ய மேனியர் திருமக ளுருறை மடதகில
கையு முளளதத ராயமண் கையாகூ நணுஙிக
கையி னுலோரி யிடவுடன் படுமேல்லி கரபப
வெயய வனகுண கடலிடை யெழுதனன மீது. எ0எ

(இ - ள்) செயய . மடதகில - சிவநத திருமேனியினையுடைய இறைவருடைய திருமகளாராகிய பிளளையார எழுநதருளிய திருமடதகில; கையும எரியிட - கவலியி னுல வாடிய உளளதனையுடையவராகளாக அமணாராகிய கீழமகள பக்கததில் வநத கையினுல் கொணடுபோயத தீகொளுவ, உடனபடும எலலி கரபப - உடனிருநத சமணதத இராபபோது மறைய, வெயயவன...மீது - சூரியன கீழ்கடலினமீது வந்து எழுநதனன்

(வி - ரை) செய்ய மேனியர் - "எரிபோன மேனிபபிரான றிறம" (தேவர்). "செயயனே" எனற பகிகக குறிபபுபபட நினறது.

திருமகளுர் - அதனனே, ஐயனே, அபபன, எனற பகிகளகுறிபபுக காணக; மகளுர் - பாலூடடியதனுல மகனமை முறைமை கொணடவர். இதபறறி முன உரைதததவை பாகக.

நையும் உளளம் - நைநதல - கவலியினுல இதை கைகூடுமோ எனறு வருநதுதல;

நணுஙிக் கையினுல் எரியிட - விருபை மகநிரதகொழிலை செயத இடதனினை றும பிளளையாரது திருமடததை அணுகி; மகநிரதகொழில வாயதலிலதாயினமை யாற் கையினுலே எரிகொணடு கொளுவினர எனற சரிதக குறிதது.

உடன்படும் எல்லி - எல்லி - இராபபொழுது; உடன்படும் - தறகுறிபபேறற அணி: காரப எனறதும அது; தீவினை செயதலைக கவனிததும உடன வாளாவிருநத மையால உடன்படும் எனறார.

வெய்யவன் - எழுந்தனன் - குறறஞசெயத அரசனை வெதபப உளளவனுதலின வெய்யவன் எனறார.

மீது எழுந்தனன் - விணணினமீது எழுநதான, இதுவும தறகுறிபபேறறமம.

கடலிடை - இடையினிறறும. இபபாடடினுல சமணர எரிகொளுவிய இரவு போயப பகல வருதமை கூறபபடட்டது. அமமையார கருததமுறறி மேலெழுதல குறிபபு என மேலவரும பாடடுக் காணக. 707

2606. இரவு பாதகர செய்ததீங் கிவிதன் மாபிற
குரவ ரோதியா குலசறிறை யாருடன் கேட்டுச
"சிரபு ரப்பிள்ளை யாரையித் தீயவர் நாட்டு
வரவ ழைத்தநா மாய்வதே!" எனமன மயங்கி, எ0அ

2607. பெருகு மசசமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பிண்பு
திரும டப்புற மருங்குநீ தின்மையிற் றெளிந்து
"கருமு ருட்டமண் கையாசெய் தீங்கிது கடைக்கால்
வருவ தெப்படி யா?"மென மனங்கொளும பொழுது, எ0கூ

2608. "அரச னுக்குவெப் பத்த"தென் றருகுகஞ சுகிகள்
உரைசெ யப்பதைத தொருதனிக தேளியார் புகுத
விரைவு மச்சமு மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொறபுய மன்னவன் மருங்குவந தணைநதார். எகo

2606. (இ - ள்) இரவு கேட்டு - (முனனைநாளின்) இரவிலே பாதகாகளாகிய அமணர்கள செயத தீஙகினைச சூரிய மரபிலே வநத குராமலரை யணிநத கூநதலே யுடைய மஙகையர்க்கரசி யமமையார குலசசிறையாருடனே கேட்டு, "சிரபுரபபிளளை யாரை.....,நாமமாய்வதே" என மனமயஙகி - சிகாழிப பிள்ளையாரை இருதததியவா நாட்டினிலே வரும்படி அழைதத நாம உயிர தறநது விடுவதே இதறகுத தீர வாகும்" என்று மனம் மயஙகி ; எ0அ

2607. (இ - ள்) பெருகும்...பதைபபவா - மேன மேற பெருகுகின்ற அசசத துடனே அரிய தமதுயிர பதைககும அவவிருவரும், பினபு...தெளிநது - அதன்பின, நிருமடதஙகின் புறபபககதிலும தீஙகு இல்லாமை கேட்டதலுல தெளிநது, "கரு மூருட்டு...எபபடியாம?" என மனங் கொளும பொழுது - "கரிய முருடடு உடலு டைய சமணக கீழமகளை செய்த இரதததீஙகு இதன வழிததாய் வினைவது எவ வாறுகுமோ?" என்று மனததில் எணணியிட்ட போது ; எ0கூ

2608. (இ - ள்) "அரசனுககு வெபபு அடிதத" எனறு...பதைதது - "அர சனுக்கு வெபபுநோய மேலிறறு" என்ற மெய காவலராய அருகில உளள கஞ்சுகி மாக்கள கூறப பதைபபதைதது ; ஒரு...புகுத - ஒபபற பெருகதேவியார (அரசன துறையுளில) புகுத ; விரைவும...வநது அணைநதார - விரைநத செலவும பயமும பொருநதக குலசசிறையாரும மலே போனற அழகிய புயஙகளையுடைய அரசன் பக்கத தில் வநது அணைநதனர். எகo

இமமூனறு பாட்டுகளும் தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2606. (வி - ரை) இரவு - முனனைநாள் இரவினில, செய்த தீங்கு-செய்ததாகிய தீககொளுவிய செயல் ; தீக கொளுவினா என்ற மட்டில கேட்டனரே யனறி அது உடனே சிதைககபபட்டதனையும தீமை ஒனறும நேராமையினையும பினனரே கேட்க வுள்ளவா, உலக நிலையில செய்திபறிவிபபோ இவவாறு அறிவிபபது இயலபு.

இரவிதன் மாபில் குல ஓதியார் - இரவி - சூரியன்; சூரிய மரபு - சோழ மரபு; இஙகு இதறனமையாற கூறியது மறறி வினைகுகும இராக்காலம வினைக மறற குறறங கள் நிகழ்வதறகு இடமாகவும், ஞாயிறு வினைகுகும பகல, அவை புலபபடவும் நீகம பெறவும் நிகழசசிகள் பெறும் கால மெனபதும, மறறி மரபில் வநத பாணடியனது குறறம் மறைய இரவிமரபில் வநத அமமையினுல தோவு பெற உளள தெனபதும குறிப்பு; முன பாட்டில "உடனபடு மெல்விகரபப - வெயயவன் மீது எழுநதனன" (2605) என்ற குறிப்பைத் தொடாநது கூறியபடி ; "தென்னா குலபபழி தீாதத தெய்வப் பாவை" (மஙகை - புரா). குரவம் - குராமலா ; ஓதி - கூந்தல.

குலச்சிறையாருடன் கேட்டு - செயதியறிவிததவாகள இவவிருவருகுமு அறி விததனா எனக; உரிமைத தேவியாராதலின அமமையாருகுமு, அரசாஙக முறைமை பற்றி அமைசசனாகுமு முதல் அறிவிபபு இனறியமையாமை யுணாக.

"சிரபுரப் பிளளையாரை .மாய்வதே" என மனம் மயங்கி - இஃது அமமை யாரும அமைசசனுரும எணணிப பதைததத நிலை. தாம அழைதது வநத பிளளையாருக குத தமமை யறியாமலே நிகு இழைததறகுத காம காரணாகளாய கினறமையால அவவபராதத்திறகுத தம உயிராமாயபபேத தகக தணடமாஈ எனறு கொணடனா, தம் செயலால பிளளையாகுத நிகு நிகழகணடு உயிர வாழதலிலவிட சாதல நன றெனறலுமாம, இவவாறு இவாகள முனனரே (2594) துணிநது கொணடமையும காணக. நீயவர் - குணததாலும நிகொளளுயிரகளுலும நியவர்

மதி மயங்கி - எனற பாடம பொருதத மனற. 708

2607. (வி - ரை) பெருகும் அச்சமோடு ஆருயிர் பதைப்பவர்-அச்சம் பெருகு தல் - அமமா செயத நிகுனிகக கேடடாராதனறி அது உடன பிளளையார திரு வாததை கேடடாரலா, நிலதகக பபடடதனையும நிகினமையனையும கேடடலும மூலை சுரகத தலையனபின நிலையுடையவர அமமையாராதலின இஙகுதநிருகு கேடட வுடன அசசம பெருக உயிர பதைததனா, பிளளையார திருமறைககாடு சோரத ன னிலை - கேடட அபபொழுதே - சேடபடி புலதாரேனும சென றடி பணிநதார ஒததா ராயினர அமமையாரும அமைசசனுரும (2502—2504) என றது காணக. "நாம மாயவதே" எனும அணிவு கொணடாராதலின அதனபடியே உயிரபதைததனா. அததாராகுத நியவை நேரக கேடடபோது உயிர போகும நிலை வருதல தலையன பின றிமை எனக

பின்பு தெளிந்து - உயிர பதைகுரு நிலை வநத பினனாத நிகிலலாத செயதி யைக கேடடனர; அதனால பதைபபு நிஙகித தெளிநதனர. திருமடததில அமமணர நித தொழில செயது விடடனர, ஆனால நிகிலலே எனக கேடட செய்தியில முறபருதி கேடடவுடன உயிர பதைததலும, உடன பிறபருதி கேடடலும தெளிதலும நிகழாதன. ஒரு கணததில முறபருதியில ஒன றும, பிறபருதியில மறறு ஒனறுமாக நிகழாத இரு வேறு மன நிகழசசிகளே இவவாறு பாருபடுதறி அறிவிதத தெயவக கவிநலம காணக. (Psychological sequence) இவவிரணடும காலததால இடையீடு பெறுமல நிகழாததனைப; பதைப்பவர் - பதைபபவராய (எதிகால முறறு எசசபபொருளில் வநதது) தெளிந்து எனறுடன கூடடி முடிகக வைதத கவிநலமும காணக.

திருமடப்புற மருங்கு - 'திருமடபபுறததல" (2598); திருமடப புறசசுறறு; (2599); புறசசமயிகள புறதநின மருஙகனறி அணுகலாா எனற குறிபபினைக காடடிச செலலும கவினலம காண்க.

நீதின்மை - நிதொழிலால நிமை வினையாமை, நிதினமை கேடடலால எனக.

கடைக்கால் வரவு தெப்படியாம்? - கடைக்கால் - ஒரு விடயததைத தொடங் கும நிலை - கட்டிடததுககு அடிநிலை கோலுதல் போல - (அஸதிவாரம எனபா); அடி நிலை எபபடியோ அதனபடியே மேல கடடிடமும அகல நீள உயர முதலியவை அமையும. இஙகு அமமணர நிதநெதாழிலில அடி நிலை தொடஙகினாகளாதலின அதனமேல வளமபம பயன்களும அதனை ஒடடியே நிகழும; அஃது எவவண்ணமோ எனறா, கடைக்கால்- முடியும வேளை எனபாரு மூணடி; அது பொருதாமையறிக.

மனம் கொள்ளுதல் - எணணமிடுதல. எணணமிடலாவது நிததொழில கேட்ட லும உயிர பதைததனா; நிதின்மை கேடடு அது தெளிநதனர: பினனாத நிதநொழில

அபபோது தீமை செயயா தொழியினும், எகருமமும பயன் தருதே விடுமாதலின், பின்னா என்ன பயனேத தருமபடி எபபடி வருது முடியுமோ எனறிவவாறு எணணுதல். 709

2608. (வி - ரை) வெப்பு - வெபப நோம், வெப்பு - எனற பணபு அதனே யுடைய நோய்கரு வந்தது பண்பாரு பெயா ; அடுத்தது - வருது நேர்ததது ; செய்வோர் செயலுக்குத் தகவதே அடுக்குமாதலின அவவாறு அடுத்தது எனற குறிபபும் காண்க.

அருகு கஞ்சுகிகள் - அரசனருகில் எபபோதும இருநது காவலும ஏவலும் உரிய மாகுன , கஞ்சுகிகள் - சட்டையணிநத சேவகா, இநநாளிலும அரசாகக உயர் நிலைகளில ஆணையாளா பகுகம அதறகெனறு குறிதத அடையாளகளே யுடைய சட்டைகளே அணிந்த காப்பாளா - தூதுவா - இருநதல காணக. இதறகு குறிததவாகள அரசன பக்கம இருகரும் காவல் மாகள். அருகு - பகுகம. அருகு - வெம்மையால் அருகிய எனறுரை கொளவாருமுளா ; அது பொருநதாமையறிக. கஞ்சுகம் - மெய்யுறை. கஞ்சுகி - மெய்காபபாளா.

உரை செய - தேவியாரிடமும், அமைசசரிடமும சொலல.

பதைத்து ஒருதனித் தேவியார் புகுத - பதைத்து - தமது நாயகருகரு வெப்பு வருதமையால அவருடன பாதியாக எணணபபடும நாயகியாருக்கு பதைபபு உறறது ; ஒரு தனி தேவி எனற குறிபபுமிது ; புகுத - அரசன இருநத உறையுளில் புகுத.

விரைவும் அச்சமும் - தீரவு தேடுதலில விரைவும், சிவாபராத மாதலின் தீரவு எவ்வாறு நேருமோ எனற ஐயபபாட்டினுல அசசமும உண்டாயின. 710

2609. வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழற் கதுமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறதது நின் றுரகளும் புலர்ந்து
தீநது போம்படி யெழுநதது விழுநதுட றிரங்க. எகக

(இ - ள்) வேகதனுக்கு வெமமை - அரசனுகரு உடல நடுகக மவ வெதுப்புறும் நோயின சூடு ; காநது.. போநது - எரிதலால வெபபதனை வீசும தழல் போல விரை வாக உடம பெல்லாம் உள்ளடஙகப புறதநிலும பரவி ; மாளிகை...உடல் நிரங்க - அரண்மனே உறையுளின புறதனே நினறவாகளும வாடித தீநது போகுமபடி உடல் கிடநது உலர மேல எழுநதது.

(வி - ரை) அரசனுகரு உறற நோயின் வெபப மிகுதியின தன்மையினையும் நோயின விளைவினையும உரைதது இபபாட்டு.

விதிர்ப்புறு வெம்மை - விதிர்த்தல் - நோய மிகுதியால உடல் நடுக்குறுதல் ; காந்து தழல் - வெளியில வீசும சூடு ; கதுமென - விரைவாக. விரைவுக் குறிப்பு;

மெய் எலாம் கவர்ந்து போந்து - வெபபு நோயின வெமமை அரசனது உடல் முழுதும தனனுட்படுதலி மிக்குபபுறுதலிலும வீசி.

மாளிகைப் புறத்து நின்றார்களும் புலர்ந்து தீர்ந்து போம்படி - மாளிகை - மாளிகையின கண் ; புறத்து நின்றார்கள் - அரசனிருநத மாளிகைப பகுதியின் அடுதது புறதது காவல நினறவாகள ; இவாகள "அருகு கஞ்சுகி மாக்கள்" "உழைச் செல்வோர்" முதலாயினோர் ; புலர்தல் - வெபபினுல வாடுதல ; தீர்ந்து போதலாவது வெப்பின் மிகுதிதாக்க மேனிகருகுதல்.

உடல் தீரங்க - உடல் உலர்ந்து சருகாக; வெமமை - கவாது; உடல நிரங்க - எழுதத என முடிக்க; உடல் வீழாது நிரங்க எனக; உடல வீழுதலாவது தன மூயறசி யொனறு மினறி வீழுந்த நிடதல.

கனமென - என்பதும பாடம். 711

2610. உணர்வு மாலீயு மோழிவதற் கோருபுடை யோதுங்க
அணைய லுறறவ ரருகுறு சத்திடை யகலப்
புணரி லங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞசுரு கொண்டவை நண்டுக ளாக, எகஉ

2611. மருத்து நூலவர் தகளபல் கலிகளில் வருத்த
திருத்த குந்தோழில் யாவையுஞ் செய்யவு மேன்மேல்
உருகமெத ழுகவெப புயிரையு முருக்குவ தாகக்
கருத்தோ ழிந்துரை மறந்தனன் கொளரியா தலிவன். எகங

2610. (இ - ள்) உணாவும ஒதுங்க - உணாசசியும உயிரும ஒழிவதறகாக ஒரு பகமாய் ஒதுங்கி நிறகவும ; அணையலுற்றவர் அகல - பகமதில வருபவாகள தூரமாகச சென்று அகலவும, புணரி தகளாக - பொருந்திய வாழையினது குருத்தும நீரகுளிரியும பகமதிற கொணடுவரினும வெபபத்தாற காயாது சுருங்கி அவை நண்டு பொடியாகவும ; எகஉ

2611 (இ - ள்) மருத்து நூலவர்...செயயவும - மருத்து நூல வலலவாகள தங்களுடைய பல கலிகளிலும வருத்தோதபபட்ட நிறைந்த தக்க மருத்துத தொழிலகள எலலாவறறையும செயதிடவும, மேன மேல...உருக்குவதாக - மேலும மேலும மூடுகி எழுந்த வெபப நோய உயிரையும உருகுவதாகியிட, கருத்து தொழிந்து...கலிவன - நினவு ஒழிந்து பேசகினறிக கிடந்தனன பாணடியனு அரசன. எகங

இந்த இரணடு பாட்டுகளும தொடர்ந்து ஒரு முடிவு கொணடன.

2610. (வி - ரை) உணாவும...ஒதுங்க—**உணர்வு** - உணாசசி பிரகளை - எனபது வடமொழி ; **ஒழிவதற்கு** - ஒழிந்து போவதறகு முனனங்கமாய **ஆயத்தமாக** - ஒழிவதன பொருடடு; **ஒருபுடை ஒதுங்குதல்** - உடல முழுதும இனன இடத்தில உளளது எனறு குறிததறகியலாதபடி எலலா விடததும வியாபிதது நினற உணாவும உயிரும அவவாறனறி உணா வுளளது - உயிர உளளது எனறு ஒரு பகம ஒதுங்கின; இது அவை முறறும ஒழிந்து போவதறகு முடிவில காணுமபடி அடையாளம போலக காட்டின எனபது. **ஒழிவதற்கு** - ஒழிவதன பொருடடு.

அருகு அணைய வந்தவர் எனக, நூரத்தினை அகல - பகலதில வந்து கணடு காரியம செயய வந்தவாகளும இவ வெபபம வீசுதலினல் சூடுண்டு பகலதில அணுக மாட்டாது தூரதிற் போக.

புணர் ..தகளாக - வைகூரி, கொடுஞ் சுரம, முதலிய மிகக வெபபு மேலேறும நிலையுள்ள நோய்கள வரின அவரை வாழையினது குருத்திற கிடபபிதல, நீரகுளிரி அருகில் வைத்தல முதலியவை அவவெபபு ஏறுமல தடுககும முறைகளாம ; இக காலில பனிககட்டியை வைததக கட்டுதல் முதலிய முறைகளும காணக. **இருகு வாழைக் குருத்து** - குளிரி என்னும இவை இதன பொருட்டுக கொணரபபட்டவை, **கொணரினும்** - சுருக்குகொண்டு - எனறது அவை கொணடுவருது உரியவாறு இட்டுப

பயன் படுத்த முனனே சுருகுகிப பொடியாயின எனறதாம ; **நுண்துகள் ஆக** - பொடிபட; குளிரியினே வெபபுதநீரப பயனபடுதததல முனனரும (319) காணக. 712

2611. (வி - ரை) மருத்து நூலவர் **செய்யவும்** - **தங்கள் பல்கலைகள்** - நோய் வகையாலும, அவற்றைத நீரகரும வாயகளின வகையாலும, அவை செயல வகையாலும், பிறவாறருலும மருதது நூலகள பலகலைகளாக பிரியும ; " நோய் நாடி நோயமூல நாடி யதநீராகரும, வாய்நாடி வாயபபச செயல் " (குறள்). இவ வாறு நாடும பறபல கலைகளினும வலலோர அவறறுள வருதத இநநோயக்கு ஏறறவறற முள மிகச் சிறநதனவாகிய செயலகள எலலாவறறையும் செயயவும ; **நீரு** - சிறப புடைய ; **நதும** - நோயகருத தகக ; **தொழில்** - நீரவுமுறை. **யாவையும்** - உமமை முறறுமமை ; **செய்யவும்** - சிறபபும்மை.

மேன்மேல் உருத்தெழுந்த வெப்பு **உயிரையும்** உருக்குவது **ஆக** - நீரவு செயத லிற றவிராததனறி, செயத நீரவின அளவுகரு மேனமேல முடுகி ஓஙகிறறு ; ஓஙகின அளவு உடலியேயனறி உயிரையும உருகுகிறறு எனபது. **உயிரை உருக்குதல்** - உயிரின வலி நிலை நீரும்படி குறைததல.

கருந்து ஒழிந்து - தனனுணாசசி நீஙகி மரமபோற கிடநது , **உரை மறந்தனன்** - பேசுை ஆறறல் நீஙகினன , **கௌரியர்** - பாணடியர.

கருத்தழிந்து - எனபதும பாடம. 713

2612. **ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி யமணர்க ளெலலரம**
மீன வன்செயல கேடடலும வெய்துயிர்த தழிந்து
" போன கங்குலிற் புகுந்ததின் வீனவுகோ ?" லென்பா
மான முன்றேரி யாவகை மன்னனமாட் டணிந்தார. எகச

(இ - ள்) **ஆன வனபிணி நிகழவுழி** - இவவாரான வலிய நோய் மூணடு நிகழும போது ; **அமணர்கள்** எலலாம .அழிநது - சமணாகள எலலாரும **அரசனது** நிலைமை யினைக கேட்டலும பெருமூசசு விட்டு மனமுடைநது வருநதி ; போன ..எனபார் - " சென்ற இரவிற செயத செயலினுல வநத வீனைவுதானே இது ?" **என்ற** ஐயுற வாகளாகி ; மானம.. அணைநதார - தமகரு நோநத அவமானம முன தொரியாதபடி மறைதது அரசனிடம வநது அணைநதனர.

(வி - ரை) **ஆன** - முன கூறியபடி முடிவதாயின ; " **ஆகவே** " என்ற ஆணை யருளினபடி வரலான எனற குறிபபுமாம ; **வன்பிணி** - மருதது நூலவரின திருத் தரு தொழிலகள எவவெவறறுலும குறையாது கினறு மேலும முடுகிய வலிமை குறிதததது.

அமணர்கள் எல்லாம் - முன இரவில இருள போலச சென்று தாதொழில் வினைதத அவவமணாக ளெலலாரும.

செயல் - கிலை எனற பொருளில வநதது , **கேட்டலும்** - அழிந்து - **அணைந்தார்** - தேவியாரும - குலசசிறையாரும அச செயதி கேட்டலும அணைதலும முனனா கிகழ்ந்தன ; சமணாபால அவை கடையில நிகழாநதன ; அவாகளது கரவாடிம வன் னெஞசின நிலை குறிதததது.

வெய்துயிர்த்து அழிந்து - கேட்டலும பதைததனா தேவியார ; **அஞ்சினா அமைசசனா** ; **அரவிலைகள்** மனனனிடம அவாகள கொணட அனபினல் வினைநதன ; **நண்டு அமணர்** வெயதுயிர்த தழிநத நிலை தமது வஞசம் பலன தராதொழிநதமை

யாலும் தமது நீதிதொழில் வெளிப்பட்டுத் தமக்கே கேடு தருமென்ற அச்சத்தாலு மாயிற்று.

போன கங்குலிற் புகுந்ததின் வினைவுகொல்? - இது சமணரது ஐய பாடான மனநிலை, தாம் செய்தது தீமையாகிய பாவம் எனத்தாம். அதுவே இவ வாறுக வினையும் எனபதிலும், வினைக்க வல்லார் பிணியார் எனபதிலும நமபிகைக யிலலாதவாகளாதலால ஐயபபாடுறறு இவவாறு தமகுள ஐயக கொண டனர் ஆயின இநத ஐயபபாடு நிகழாததெனனே? எனின, தமது செயலுகும இவ வினைவுகும உளள விரைவாகிய தொடாசசியும ஒறறுமையும முதலிய சமபநதம பறறி எனக.

மானம் முன் தேர்யா வகை - மானம் - மேனமை, இங்கு அது தவறுபட வருதலால உளள மனநிகழசசி எனற பொருளில வநதது, அவமானம - வெகுமானக குறைவு எனபுழிபபோல, முன்தேர்யா வகை - வெளிப்பட்ட பிறர் அறிந்த கொளள முடியாதபடி புறத தோறறதனுள மறைதத்து. மானம்-அவமானம எனறலுமாம 714

வேறு

2613. மாலபெருகுஞ சமண்கையா மருநகு சூழ்நது
வழுதிநிலே கணடழிநது வநத நோயினை
மூலமெறி யறியாதே தநகள தெய்வ
மொழிநவினமக தேறகொண்டு முனனும பினனும
பீலிகொடு தைவருதற கெடுதத போது
பிடிததபீ லிகளபிரமபி னேறிந நீரது
மேலெரியும பொறிசிதறி வீழக் கணடு
வெபபின தி சயநோககி வெருவின் மிக்கா. எகடு

(இ - ள்) மால பெருகரும...அறியாதே - மயகததையே பெருகச செயயும சமணராகிய கீழ மகளள பகுதலில வநது சூழநது பாண்டியனது நோயின மூடுகிய நிலையினைக கணடு மனமழிவுறற, அவனுகு நோநத நோயினது மூலதறினை அறியா மலே, தநகள தெயவம...எடுத்த போது - தநகன தெயவதறின மொழியினை எடுத்த அச சொலலும மநதிரதறினைச சொலலிகொணடு மயிற பீலியினால முனனும பினனு மாகத் தடவுதறகாக எடுத்தபோது; பிடித்த...கணடு - கையிற பிடித்த பீலிகள அவற றுடன சோநத பிரமபினுேடும நீரது மேல நீப்பறறி எரிதலால நீப்பொறிகள சிதறி வீழக கணடு, வெபபின மிககா - வெபபினது அதிசயதறினை நோககி மிகவும வெருணடனர.

(வி - ரை) இப்பாடடும மேலவரும பாடடும அமணாகள அரசனிடம வாது சூழநது செய்த கரவாகிய மநதிர தீவுச செயலகளைக கூறுதறகெழுநதன

மால்பெருக்கும் சமண் கையர் - எழுவகைப பதாரதங்களை அநேகாந்த வாதத தாற் கூறிப பொருளியலபு இவறறுள ஒனறுகச சொலலவும படும, சொலலவும படாது எனகூறும சமயமாகலின பொருள ணிபு தெளிவுபெறுது மயகததைப பெருகததரும சமயமாயிற்று. தநகள சமயதறின மயககதறினைப பாண்டியனுளளதறிற பெருகரும எனறலும குறிப்பு.

வழுதி - பாண்டியன, அமணா சாரவினுல் வழுவியது பறறி வினை மூளப பெறறவன எனற குறிப்புப்பட இஙகு இபபெயராற கூறினர். தீ - தொழிறபெயர் விகுதியாதலும காணக.

வந்த நோயின் முலநெறி அறியாதே - நோயினைத நீாக முறபடுவோா அக நோயினை அறிதலேயனறி அது வநத மூலததினையுமறிதல வேணடு மென்பது மருதத துறறுணபு ; இஙகு இநநோயின மூல நெறியாவது தமகளுடைய கரவுச் செயலேயாம் என்பதனை அறியாமல எனக. முனபாடடிற கூறியது ஐயபபாடாகிய நிகேயன்றித தெளிந்த நிகேயனற எனபது காணக, பொருணிசசயம தெளிதலனறி, அகேகாந்த வாதம் கூறுவோாதலின் நோயின மூலத்தினையும அவவாறே தெளியாராயினர் எனற குறிபபும மேல் மால் பெருக்கும் எனறதனைத் பெறபபடட்டது காணக.

தங்கள் தெய்வமொழி நவில் மந்திரங்கொண்டு - தமது தெய்வத்தின் பெயராற சொலலபபடும மநதிரததினை உசசரிததுக் கொணடு, தெயவ மொழியினை - நவிலப பெறற - மநதிரம் என்றலுமாம ; தமது தெயவம அருளிய என்றலுமாம. மந்திரம் கொண்டு - உசசரிததுக கொண்டு - உட்கொணடு ; ஆதரவாகக்கொணடு என்றலுமாம, மந்திரிபபோ குறிதத தெய்வபபெயா பூண்ட மநதிரததைக் கணிததுக்கொண்டே செயல் புரிதல மரபு.

முன்னும் பின்னும் பீலி கொடு தைவநதல் - இது அமணா மநதிரத தொழில் செயயும் முறை ; பீலி - மயிறபீலிக கறறை. இதனை எநநிச செல்லுதல அமண குருமா மரபு, அதனோடு பிரமபினையும எநதுவதுணடு. முனனும பின்னுமாகப பாணடியன உடலைத தடவுதறகாகப பீலியை எடுததனர். அபபோதே அது நீரத தீப்பறறிப் பொறி சிதறியதனால அமமுயறசியினை விட்டனர என்பது.

வெப்பின் அதிசயம் நோக்கி வேநவின் மிக்கார் - வெபப நோயின வெபப மிகுதியால வினைநத அதிசயமாவது வெபப மிகுதியால மயிற்பீலியும் தீநது நீப பொறி பாததல ; சுரநோய் இவவாறு பொருள்களைத் தீபபறறச செயதல அதிசய மாயிறறு ; வெ - சடுதியில நேர்ந்த மிக்க அச்சம். " வெருக கொண்டாற போலழு வா " (1953)

வேநவன் மிக்கார் - என்பதும் பாடம். 715

2614. கருகியமா சுடையாக்கைத தீயோ தவ்கள்
கைததூங்கு குண்டிகைநீர் தெளித்துக் "காவாய்
அருகனே ! அருகனே !" யென்றென ரேறுகி
படல்வழுகி மேறறெளிக்க வநநீர் பொங்கிப
பெருகுமெரி தழல்சொரிநத செய்போ லாகிப
போ்ததுமொரு தழலதன்மேற் பெய்தாற் போல
" ஒருவருமிங் கிருமருஙகு மிராது போ "மென்
றமணரைப்பார்த துரைததரச னுணாவு சோாநதான். எகசு

(இ - ள்) கருகிய.. தெளிக - கருகிய அழுகுடைய உடலையுடைய தீயோாக ளாகிய அவவமணர் தமது கையில தொங்குகினற குணடிகையின நீரினை மேலே தெளிதத " அருகனே ! அருகனே ! காபபாயாக " எனறு பல முறையும் ஓதி வலிமைபெறற பாணடியன மேல தெளிக ; அகநீர்...போல - அநத நீரானது பொஙகி முன்னமே பெருகி எரியும தீயின மேல சொரிநத நெய போல ஆகி அதன மேலும் ஒரு நெருபபினை வாரித தூவியது போல ஆக, " ஒருவரும்...சோநதான " - " நீஙகள் ஒருவரும் இஙகு இருபுறமும இராமல் அகனறு போங்கள " என்ற அரசன் அமணரைப பார்ததுச சொலலி உணர்ச்சி சோாநத அவசமாயிருன்.

(வி - ரை) கருகிய - கரிய நிறமுடைய ; வெப்பினைக் கருகிய என்ற குறிப்பு ஈண்டு. தீயோர் - அத நீதிதொழில் செயதவா எனபதும குறிப்பு.

கைத்தூங்கு குண்டிகைநீர் தெளித்து - தெளிக்க - உரியபடி மாதிரித்த நீர் நிறைதத குணடிகை சுமநத செல்லுதல சமண குருமார வழககு ; முனனாத தெளித்த அப பினனர் மாதிரஞ் சொலலி மேலுக தெளித்தல மாதிரம செயயும தொழில்முறை. ஆதலின இருமுறை தெளிதத தெளிக்க எனறார. முனனாத தெளிதத நீர தழலின மீது செய சொரிநதது போலவும, பினனாத தெளிதத நீர அதன மேலே பினனும தழலிற தூவியது போலவும இருநத தெனறார ; முனனரே அரசனுளளே பரவியது நீயேயாதலின மீணடும தெளிதத நீரும தழலபோல ஆயிறறு எனற இருவழியும சமணர செயலுகருத நீயினே உவமிததார. " சாதின றழலெப பனிநீ ரளவித தடவுங் கொடியீர " (32) எனறதும, பிறவுக காணக.

போல - போலவதாயிடலால

இபபாடடு ஐயபபாடான பாட்டுகளுள ஒனறு, இதபறறி எனது சேகழிழார— உகஅ பகுக பாகக. 716

வேறு

2615. பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைசசா பாரம
பூண்டவர் தமமை நோகுகிப " புகலியில் வநது நம்மை
யாண்டுகொண் டவாபாற் கங்கு லமணாதாஞ செய்த தீங்கு
மூண்டவா றினைய தாகி முடிந்ததோ ?" வென்று கூற, எகள

2616. கோற்றவ னமைச்ச ஞராங் குலசசிறை யாருக தாழ்நது
" மறறிதன் கொடுமை யிநத வஞசகா மதிலகண் மூன்றுஞ்
செற்றவ ரன்பா தமபாற செய்ததீங் காசன் பாங்கு
முறறிய ; திவாக ஈக்கின முதிவதித யாவ " தெனபா, எகஅ

2617. இருகிறத தவரு மனன னெதிர்பணிந் " திநத வெபபு
வருகிறம புகலி வநத வளளலா மதுரை நண்ண
அருகர்கள செய்த தீய வனுசித மதனுல் வந்து
பெருகிய ; திதற்குத் தீர்வு பிள்ளோயா ரருளே " யென்று, எகக

2618. " காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யா செய்யும
மாயமு மிநத நோயை வளாபபதே ! வளாவெண் டிங்கண்
மேயவே ணியர்பால் ஞானம் பெற்றவா விரும்பி நோக்கிற்
றீயவிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு " மென்றார. எஉ0

2615. (இ - ள்) பாண்டிமா தேவியாரும...நோகுகி - பாண்டிமா தேவியாராகிய மகளையாகசரசி யமமையாரும அமைசச பாரததை மேறகொணட குலசசிறையாரை நோகுகி ; " புகலியில...முடிநததோ ? " எனற கூற - சோழியில அவதரிதத நமமை ஆளாக கொணட பிள்ளையாரிடதது இரவிலே அமணாகள செயத தீஙகுதானே இவவாறுக வநது முடிநததோ ?" எனற சொலல, எகள

2616. (இ - ள்) கொறறவ னமைசசஞராம...தாழுகது - அது கேட்டு அரசரது அமைச்சராகிய குலசசிறையாரும அவரை வணங்கி ; " மறறிதன...ஆவது "

எனபார - மற்று இநத நோயின கொடுமையானது, மதில்களையுடைய மூன்று புரக களையும் எரிததவருடைய அனபரிடதது இநத வஞ்சகாகளாகிய அமணாகள் செய்த தீமைகு அரசனிடதது வநது கிரமபியது ; இதனை இவவமணாகள தீாக முயன்றுல அது மேலும் பெருகி முடுகுவதேயாகும '' எனறு சொலவாராகி, எகஅ

2617. (இ - ள்) இரு நிறததவரும . எதிர பணிநது - இரணடு நிறமுடையவா களும அரசனெதிரிற பணிகது ; இநத வெபபு...பெருகியது - இநத வெபப நோய வரும நிறமாவது சிகாழிப் பதியில வநத வளளலாராகிய பிளளையார மதுரையினகண வநது பொருநத அது கணடு அமணாகள செயத தீமையாகிய அநிதிச செயலால வீளைந்த பெருகியது ; இதற்குத தீரவு பிளளையார அருளே என்று - இதறகுத தீரவு செயய வலலது பிளளையாரது அருளேயாம எனறு எடுததுக கூறி, எகக

2618. (இ - ள்) காயமும வளாபபதே - உடமபிலும மனததினும பொருந திய மாசு கழுவாத சமணாகள இனிச செயயும மாயததிறஙகளும இநத நோயினை வளாபபதேயனறிக குறைததல செய்யா ; வளாவெண நிஙகள .நிரும் எனறார - வளரும் வெணமதி பொருநதிய சடையினையுடைய இறைவாபால ஞானமபெறற அபபிளளையார விருமபி நோகினஞராகில தீய இநதப பிணியேயனறிப பிறவி நோயும நீரும் என்று சொன்னாகள எஉ0

இநானகு பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

2615. (வி - ரை) பயமெய்தி - தமது கணவா கருததொழிநது உரை மறநது கிடநத கிலையும, உணாவும உயிரும ஒழிவதறகு ஒருபுடை ஒதறகிய கிலையும, வெபபுக குறையாது மேலும எழுநது உயிரையும உருகுவதாகிய நிலையும், இது சிவனடியாா பாறசெயத அபசாரதனிலை வீளைந த கிலையுை கண்டு, மேல எவ வணம முடிவதாகுமோ எனறஞசினா அமமையார.

அமைச்சர்பாரம் நோக்கி - அமைசசர் பாரம் பூண்டவர் தம்மை - குலச சிறையாரை , அமைசசராதலின் அவரை நோகி எனக. அமைசசுத நிறம மூனறு காலமும உணர்நத அரசுகு வரும தீமைகளை எலலாம போககும ஆறறலும கடமையு முடையதாதலின அதறகு மைபோரே இககு வேணடுவனவறறை அறியவும, இயறற வும தககவா எனபது கருதி ; அககடமை மிகப பெரிதும அரிதுமாகிய தொன்று எனபார பாரம் எனறார ; பூண்டவர் - மேற கொணடவா. '' தமகனபு பட்டவா பாரமும பூணபா '' (அரசுகள - அரகெறி 2 இருதளம).

புகலியில் வநது - வநதருள் - அவதரிததல ; அநகு நினறும இககு அருளாற போநது எனபதுமாம , '' இகுகம மில்லைக டோறறு மெழுநதருளி '' (திருவெம் - திருவா). ஆண்டு கோண்டவர் - ஆடகொணட செயல முறறுபபெறற தெனபார இநத காலத்தாற கூறினார.

கங்குல் ..முடிந்ததோ ? - இது அமமையாா கொணட ஐயபபாடு ; முன்னர்த '' நீஙகித கடைகால வருவ தெபபடியாம ?'' எனறு ஐயுறு கொணடனா ; இககு '' அதறகுதான் இனியதாகி முடிநததோ ?'' எனறு மேலும அதனையே தொடாந்து கொணடனா , முடிநததோ ? - அத நிஙகின வினைவு இதனுடன முடிநததோ ? இன் னும மேலும வினையும குறையுண்டோ ? ; ஆகி - '' பாணடியறகாகவே '' எனற விடதறபப போல் ஆகததிற கேதுவாகி எனற குறிபபுமபட நினறது ; இனறல் - வருந்துதல் எனற குறிபபுமாம.

முண்டவாறு - தீ மூளும் தனமை எனபதும கருதது.

அமணர்கள்—என்பதும பாடம. 717

2616. (வி - ரை) கொற்றவ னமைச்சனாரும் குலச்சிறையார் - அமைசுத திறத்தின் நிலைபெறி விடையளிகினரா எனற மேலும் கூறுதல காணக

மற்றிதன் கொடுமை முற்றியது - இது அமையாா வினைய ஐயதிகரு அமைசனார் தணிகது விடை கூறியது.

வஞ்சகர் - செய்கு தீங்கு - அரசன் பாங்கு முற்றியது...முடிந்ததோ? என்ற வினவுகரு இனி அரசன பாகுகு வரக்கடவ தொனற யினற - எனறு கூறியபடி; அரசன் பாங்கு முற்றிய தெனறமையால, அமணா பாலில முறறுது பெரிதிம பினனா வர எஞ்சியுளளது எனறதம குறிபபு தோன்ற ஈங்கு - எனறு பிரிதது, ஈங்கு - பாண்டியனிடம எனறதுமாம.

இவர்கள் தீர்க்கின் முதிர்வதேயாவது - மேல வினைவதாகிய வருகாலக கிகழச சியை அமைசுசுத திறதகால ஒாகது சொலலியது; தீர்க்கின் - நீரவு தேட முயனறால; அவாகள அவவாறு முயலவது கருதலளவையால தெரிகதாரா தலின அதனால நீராது மேலும நோய மிகச செயவாதேயாகி முடியும அதனை எடுதது காடடியபடி; மேல (2661) உரைபபது பாரக்க; இவவாறு தணிநதமை நோய்குக காரணமாய வினற பொருளே பினனரும உடலுட நேராகால நோயினை மிகச செயயும எனற மருதது நூறறுணிபும, உலக நூறறுணிபும பறறி எனக ஒபபுமுறை மருதுவமெனற (Homeopathy) ஒனறு உளதெனபினை அது வினை பறறியனவறறுக கேலாமை யுணாக.

தீர்க்கின் - அரசனபால் தமது செலவாகவினால தாமே முனறிக்கொடு நீாகக முறபடடு முயலவாாகளெனற அறிந்து கூறியது அமைசசுதறிறன.

முதிர்வதே - மூணடு பெருகும நிலையடைவதே.

மதிலில்கள் முன்றாம் செற்றவரன்பர் - ஆணடவனது தனமை அடியாாகளிடம விளகுமாதலின அமமுறையால இவவனபரும பகைவாகளைசசெறறு நீகுவா எனபது குறிகக இததனமையாற கூறினார். 718

2617. (வி - ரை) இருதிறத்தவர் - இதறிறதில வினற இருவரும, அமமை யாரும அமைசனுரும,

மன்னனெதிர் - மனனவன முனபு - மனனவன கருதுதொழிறது உரை மறாது கிடாதனனுதலின (2611) மனனவனைப பணிாது எனனுது எதிர் எனறார். ஆயின பணிதல எறறுகெனின மாபபுறறி எனக; அறதிறல அஃதாக; கருதுதொழிறது கிடாதவன்பால அறிவுறாதல எவ்வாறு நிகழுமெனின, அது மேலவரும (2619) பாட்டில கூறுவது காணக

இருதிறத்தவர் - அமமையாா சைவததிறம பறறியேயனறிக, கணவன எனற தனமையானும எணணி ஆவன செயதற கடபபாடுடையாராதலின, சைவத திறமும அமைசசாரினமையும பூணட அமைசசாரினும திறமுடையாா எனற குறிகக, இருவா எனனுது இருதிறத்தவர் எனறார்

"இந்த வெப்பு...அருளே" எனறதும மேல "காயமும்...நீரும்" எனபதும இருதிறததவரும மனனனுகரு உரைத்தவை.

வந்திறிம் - வந்து புருந்த விதம, அதனால் வந்து - அது காரணமாக - அதன மூலமாக - வினாவுதது; இது கோயின மூலமாம, பெருந்தகை - மூலதல; பெருகிய தனமைகள முன (2609 - 2610 - 2611) பாட்டுகளில உரைகபபடடன.

வள்ளலார் - வளளறறனமை. பாண்டி நாட்டவாகளும பொருட்டுத தாமே மதுரை நணணியருளியமையாலும, அமணாகள நீகொளுவிய போதும செமமையிறு

நிறமபி வேறு முனிவு கொளளாத, அரசனையும நாட்டவரையும ஆட்கொணடு திருததியருளும கருணையே திருவுளளம கொணடு " பையவே சென று...ஆகவே " எனற ஆதி புரிததமையாலும, மேலவருவனவறறுலும உணரபபடுதலி உட்கொணடு கூறியது.

மதுரை நண்ண - ஆலவாயின முதற பெயர ; " மதுரைத தொனனகர வந்தணை கின்றார " (2528) எனறதனால தொடரநது கூறியவாறு காணக. " மதுரையின புறதது " (2544) ; " மதுரை தோனறுதலும " (2559) ; மதுரை என்ற பெயர போலாத வரலாறறில அறியபபடுமாறு போல இஙகுப பிளளையாரால புனிதமாக கபபடும நகரமாம எனற குறிபபு ,

நீய அநுசிதம் அதனுல் - நீமையை வாகஙிஞலும சொலலலாகா தெனற மரபு பறறிக கூறியது ; நீய - நீயை உடகொணட எனற குறிபபும காணக.

இதம்தத் தீர்வு பிள்ளையார் அருளே - முனனா இதன் கோடுமை எனறதனால கோயினையும ; நீய அநுசிதம் எனறதனால கோய மூலததையும, கூறியவாறே, தீர்வு எனறதனால "அது தணிககும வா"யினையறிவிததபடி ; "வாயபபச செயல" எனறதனே வரும பாட்டிகளறி கூறுதல காணக. " நோயாநாடி நோயமுத ஞடியது தீராகும, வாயாநாடி வாயபபச செயல " (குறள); என்ற - எனற சொலவி, என்று - என்றர் எனமேலவரும பாட்டிடன முடிகக.

அநகர்கள்-எதிர்பணிந் தெய்த - இரவு செய்த அநுசிதம் - எனபனவும பாடம.

2618. (வி - ரை) காயமும மனமும மாசு கழுவுதல் செய்யார் - அமனா ; காயம் கழுவாமை பிராணிகள சாம எனற உடல குளியாஙிருககும சமணரது வழக்குக் குறிதத்து ; " கழுவாவுடலம " (ஆரு - பிள் - திருவக - 28); மனமாகு கழுவாமை - மனம தூயமை செய்யாது வஞசனை நிறைதல.

செய்யும் மாயம் - தாம செயத வஞசக தீசசெயலினையும, அதனுல் இது வீளைாத தெனறதனையும வெளிபபடுததாது ஒனற மறியாதார போனறு நடிதது கோய தீராக முயலும வஞசம் ; மாயம் - பாசாநகு - மறைவு - எனற பொருளில வநதது.

வளர்ப்பதே - தணிபபதன்றி வளரபபதனையே செயயும , ஏகாரம பிரிநிலை செயயும (ஆகும) எனபது தொகுகு நினறது.

வளர் வெண்தீங்கள் மேயவேணியர்பால் ஞானம் பெற்றவர் - இறகதுபட நின்ற மதியினை வளாவிதத இறைவனபால பெறற ஞானம ஆதலின அம்மிலையினினற அரசனையும உயவிகக வலலது எனபது குறிபபு ; பால்ஞானம்-பாலின வழிபெறற எனற சரிதக குறிபபும தர நினறது.

விரும்பி நோக்கப்...பிணிதீரும் - விரும்பி நோக்க - " இருநோக கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோககு, நோய்நோகடுகொன் நந்நோய் மநந்து " (குறள) எனபுழிப போலக கொள்க ; பாண்டியறகாகவே எனற மறகருணை நோககால வந்த நோய், விரும்பி நோககும அறகருணை நோகஙினால் தீரும எனபது ;

விரும்பி நோக்கீர் - பிறவியும் தீரும் எனறது பாரதத பாரவையால் மலநீககம செய்து முதநி சாதனம தரும பரமசாரியராதல குறிகபபடடது ; " சிரபுரத தலிவா தீணடி - நீறு பூசபபெறற - முதலவனையறியுங தனமை, தனனினனை வினைக ளொர்த்துத் தலியென நிறற லாதில" (2717) எனறும், " மீனவற குயிரை நல்கி மெய்நகெறி காட்டி " (2757) எனறும வரும நீககைமுறைக குறிபபுக்கள காணக. " மன்ற

பாண்டியன கேட்பக கிளககு மெயஞஞானம " (இருபா - 2) எனற ஞானசாதகிரமும காண்க.

பிறவியும் தீரும் - தீராத பிறவியும என உமமை கிறபபுமமை , எசசவுமமையு மாம. மேல் தீக்கையின வினைவாகிய சரிதக குறிபபும காணக.

விரைநது நோக்க - எனபதம பாடம. 720

2619. மீனவன் செவியி னூடு மெய்யுணா வளிபபோர் கூற
ஞானசம் பர்த ரென்னு நாமமடங் திரமுஞ் செல்ல,
ஆனபோ தயர்வு தன்னை யகன்றிட, வமண ராதும
மானமில லவரைப பார்த்து மாறறமொன றுரைகக லுறறார்; எஉக

2620. மன்னவ னவரை நோககி, " மறறிவா செயகை யெலலாம
இனனவா றெயது நோயகதீக தியறுவா யின "வென றெணணி,
" மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச சிறுவா வகதால
அனனவ ரருளா லிநநோ யகலு மிம லறிவே " னென்றன ; எஉ உ

2621. என்றுமுன் கூறிப பினனும " யானுறற பிணியைத நீகது
வென்றவா பக்கந் சேரவன , விரகுணீட லழையு " மென்ன,
அனறவ ருவகை பொங்கி யாவகதா லணிணைய றுக்கிச
சென்றரீர் வளளம் பாலுங காதல்வள ளத்திற செலவா; எஉங

2622. பாயுடைப் பாத கதரீதா நிருமடப பாங்கு செயத
தீவினைத தொழிலை நோககி யுள்ளழி நிருவுள ளததான
மேயவத் துயர நீங்க விருபபுறு விரைவி னோடு
காயகப பிளளை யாதக கறபதம பணிவா ராகி, எசஉ

2623. மன்னவ னிமமை நீர மறறவன் பணிமேற் கொண்டே
யன்னமென னடையி னரு மணிமணிச சிவிகை யேறி
மினனிடை மடவா சூழ வேறபாடை யமைச்ச ரும
முன்னணைநே தகச சணபை முதல்வனூ மடத்தைச் சாந்தா. எஉரு

2623. (இ - ள்) மீனவன கூற - பாண்டியனது காதிலே மெயயுணாவு அளிபபவர்களாகிய அமமையாரும அமைசசரும முன கூறியவாற சொலல , ஞான சமபநதா எனற...செலல - அதனுள திருஞானசமபநதா எனனும திருபபெயராகிய திருமநதிரமும உடன செலல , ஆன...அகனறிட - அபபோது அயாசி தனனை நீகுதலால , அமணராகும உரைகக லுறறார - அமணாகள எனனும மானமிலலாத மாகக்ளைப பாரதது ஒருசெயதி சொலலலாயினன , எஉக

2620. (இ - ள்) மன்னவன...எண்ணி - " மறறு இவாகளது செயகைகள எலலாம இபபடிப பொருநதிய நோயினுகே காரணமா யிருநதன " எனற மனத அட் கருதி ; மன்னவன அவரை நோககி - அரச அவாகளைப பாரதது , மன்னிய எனறன - நிலைபெறற சைவ நீதியின பெருமகைச சிறுவராகிய பிளளையா இககு வநதால அவருடைய அருளினுலே இநத நோய நீகுமாகில அறிவேன " எனறு கூறினனனி, எஉஉ

2621. (இ - ள்) எனறு முனகூறிப பினனும - இவவாறு முன்னே சொல்லி மேலும ; யாணுற்ற...எனன - (தேவியாரையும அமைசசரையும நோககி) நான பொருதகிய இநத நோயினைத தீரதது வெறறி கொளபவா பககதது சோவேன ; உபாயம இருகதால அழையுகள எனறு சொலல ; அனற அவா...செல்வா - அன்று அவாகள் அணணை உடைதது சசெனற வெளளமபோலப பேரனபு எனனும வெள ளததினுடன செலவாராகி , எஉ

2622. (இ - ள்) பாயுடை .கீங்க - பாயுடையினைக கொணட அமணாகளாகிய பாதகாகள திருமடததின பககதது செயத தீவினைச செயலை நினைது உளளழியும திருவுள்ளதது பொருநதிய அகதது ஆனபம நீஙகுமபடி ; விருபபுற ..பணிவாராகி - விருபபம மிகக விரைவினுடனே தமது நாயகராகிய பிளளையாரது நலல திருவடிகளைப பணிவாகளாய ; எஉச

2623. (இ - ள்) மனனவன...மேறகொணடே - அரசனது ஆனபம தீரும பொருட்டு மறறு அவனது பணியினே மேறகொணடவாகளாகியே ; அனனமென நடையினும - அனனம போனற மெலலிய நடையினையுடைய மஙகையாக்கரசி யாரும ; அணிமணி...ஏக - அழகிய மணிகளிழைதத சிவிகையின மேல ஏறிக்கொணடு, மின போனற இடையினையுடைய காவற பெணகள சூழவும வரவும, வேறபடை யினையுடைய அமைசசனறாகிய குலசிகையாரும முனபு அணைது செலலவும; (இவ வணணமாகச) சணபை முதலவனார மடததைச சாராதா - சிகாழித தலைவராகிய பிளளையாரது திருமடததைச சாராதனா. எஉஙி

ஐநது பாட்டுகளும தொடாநது ஒரு முடிவகொண டுரைகக நினறன.

2619. (வி - ரை) தெவியினூடு கூற - கருததொழிலது உரை மறறது இடைந நிலைமையிலிருநதாஞதலின அவனது செவியின பக்கதது சென்று பொருதது படி கூற வேணடியதாயிறறு , இது ஆசாரியன மநதிரோபதேசம செயயு முறையு மாம எனபது ஆகமவிதிகளானுணரபபடும ; இகனுறபபுபபறறியே மேல் "நாமமந்திர முஞ் செலல" எனறார் ; "அஞசெழுத்தி னுமதத்தின காண" (தேவா) என்றபடி திருவைக தெழுதது மிறைவன திருகாமமேயாம ,

மேய் உணர்வளிப்போர் - அமமையாரும அமைசசனரும். இதுவரையும அரசன செவியுறக கூறிய எனையோர அனனரலலாது தீயுணாவே புகட்டி அவனைத தீ நெறிக்கட் செலுததினர எனபது குறிபபு.

ஞான சம்பந்தர் என்னும் நாமமநதிரம் - ஞான சம்பந்தர் - எனபது ஒறறு நீகக ஐநதெழுததே யாதலின மநதிரம எனபபடடது , நாவுகரசு எனறதும இவவாறே அபபூதியாரை உய்வித்த கம மநதிரமாயினமையும காணக ; "தான செயயுற தனமை களு, மாக்கியிடு மனபாக கரண"(கனிற்றுபபடி); மநதிரம்-தினைபபோனக காபபது என பது பொருள் ; அததொழிலைச செயயும சொலலுகு ஆகு பெயராய் வந்தது ; இஙகு இத திருகாமம மநதிரமே யான தனமை, "கருததொழிகதுரை மறறது" (2611) கிடந்த அரசன இம் மநதிரம செவிவாயாக உட்புகுதலும (ஆனபோது) அயாவு தனனே யகனறு, மேல, உணமை நெறி நிறகததலிபபடடு உரைகக தொடஙகுகின்ற தஞலறியபபடும.

மந்திரமும கேல்ல - உமமை - முன் (2618)ல கூறிய செய்தி சொலலியத ஞலு மநதிரமும உடசெலல எனறு இரநதத தழுவிய எசசவுமமை. கேல்ல - அச் செயதிகூறிய வாகயிதததினுடனே மநதிரமும உட்புக எனக. கோல்ல - எனபது பாடமாயின அதற்குததக உரைததுக கொளக.

ஆனபோது அகன்றிட - அபபோதே அயர்சசி நீஙகிட ; மாஙகிரசதகி தொழிற படடவுடன பயன தநத விரைவு குறிதததது ; **போது** - தேறறேகாரம தொகைது ; மினசார வேகம (Electric Speed) எனபது முதலாகத தாமறியளவையில சடசததி யின வேகம பறறி வழஙகுவா ஙனீனா ; ஆனால இது சிவசிறசததியின ஞெழிறபாடா தலின நினவின மாததிரையின பயன வீளைபபதாம.

அகன்றிட - அகனறிடலான ; கருததொழிற துரைமறநத நிலையில நோய முற றிக கிடநத அரசன, நோய நீஙகாத நிலையிலிருநதேயும கருதவும உரைகக்வும வலலஞ யினதன காரணம கூறியபடி.

மான மில்லவர் - அமணா ; வஞசனையும பொயயும நிறைநதும அது புறததித தோனறுவகை கரநதி ஒழுகுதலும, தமதி செயல பயனதராமை கணடும திருநதாது மேலும அவவாறே செயல செயதலும முதலாயின உடையவா.

மாற்றம் ஒன்று - மாற்றம் - சொல ; "வள்ளலார் நாமம் சினற தன செவி நிறைததலும செயிதது"க கூறிய (2584) முனனே நிலையினினறு மாறுதல பெறற எனற குறிபபுபபட இஙகு மாற்றம் எனறார் முன அமணா கூறியதும பிளளையாரது நாமம் தான ; இஙகு அமைசசர - அமைசசரஞர (2584) கூறியதும அததிரு நாமமே யாம ; ஆயின இஙகு ஆதனையே மெய்யுணர் வளிப்போர் கூறியவாறறுல அது முனனே நிலையினை மாறறியது எனக ; ஒன்று - ஒபபறறது எனறும, பலபடியாகச் செலலாது இனி ஒரே படியாயச செலவது எனறும கொளள நினறது. 721

2620. **(வி - ரை)** அவரை நோக்கி...எண்ணி - எணடு நோக்கி - எனறது கருததினுள வைதது ஙனறி அளநது எனற அக நோககதனை உணாதநி நினறது. முனபாடடில பார்த்து எனறது புறபபாவை யாதலிற கூறியது கூறலனமை யுணாக; மேல எண்ணி எனறதும காணக, எண்ணி - துணிநது, "எணணித துணிக கருமம" (குறள); மறற இவர் எனறது மறறியா என நினறது. எண்ணி - அமணரபால வைதத மதிபபுபபறறிச சிதனுகரும நிலையுமாம

இன்னவாறு எய்தும் நோய்க்கே வது - காரண காரிய முறைமையாலே செயகையான வீளைநது நிகநோய எனற வழியளவையான அறிநததாம ஏகாரம இனறியமையாத இயைபு குறிததலின பிரிநிலை.

மன்னிய...அறிவேன் - இஃது அரசன எணணி மனததுடனிைநத முடிபினைப புறததிறற கூறியபடி ; **அறிவேன்** - எனது துணிவு உணமையோ அனறோ எனறு அறி வேன. முன உடனபாடடுக கருதலளவையால துணிந்த உணமையினை, மேலும எதிர மறறக கருதலளவையால நிசசயிபபேன எனறதாம ; மறறவா செயகையால நோய வநதது எனபதனை அஃது அருளால அகலுமாயின முடிநத முடிபாகத துணிவென எனறது கருதது.

மன்னிய சைவ நீதி - சமணம போல இடையில வாராததும இடையில அழிவு பெறுததுமாகி நிலைபெறற எனபது மனனன மனததுள அபபோது எழுநத உணரவு பறறிக கூறியது.

மாமதைச் சிறுவர் - அன்னவர்நலால் - "மறற மாமறை மைநதன" (2585) எனறு முன கூறியதனை எணடு ஒபபு நோககுக.

"ஆணவததோ டததுவித மானபடி" எனறுறபோல முன அமணா வயமாய் நினற அரசனுககு அமணராகிய பொயயுணா வளிபபோர தனசெவி நிறைகக் கூறிய திம வளளலார நாமமேயாயினும அது செயிரபபு (கோபம) வீளையக காரணமாய மற்ற மைந்தன் என ஒருமையிற கூறசசெயதது; ஈணடு அந நாமமநதிரமே வாயிலாக

மெயயுணா வளிபபோ தன்செவியுனூடு கூறுதலின அது மெயயுணாவே வினைதது மறைச் சிறுவர் - அன்னவர் எனறும, அருளால் எனறும பனமையின ஒதச செய்தது; அதுவேயுமனறி அமணா சொலலுக கெல்லாம அடிமைப பட்டுக கிடநத அவனது மன மயககததை நீககி நனமைநீமை காடியறியும ஞானததையும கொடுததது.

அகலுமேல் அறிவேன் - எனறது, அமமையாரையும, குலசசிறையாரையும நோகஙக கூறியது; இஃது அவாகள "ஞானம பெறறவா விருமபி நோகஙகில் - பிணியே யன்றிப பிறவியும தீரும" எனறு தனது செவியினூடு கூறியதறகு விடையாகவும, தான மனததுள் அமமாகளைப பறறி எணணிய கருத லனவைத துணிபுசசு முடிபு காட்டுவதாயும அமைநதது காணக.

இருநோயகலுமேல் - அவா பிணி நீஙகதலே யனறிப பிறவி நீஙகவும வலலா என்பதனையும அறிவேன எனற குறிபபுமாம, அகலுமேல் - நீஙகுமாயின.

மாமறைத் நூலவர் - எனபதும பாடம. 722

2621. (வி - ரை) என்று முன்கூறிப் பின்னும் .அழையும் என்ன-முன் கூறி யது தனது உளளதது-பினனே அமமையா அமைசசனை கூறியதறகு விடை கூறு முகததால அறிவிததது; மேற பின்னும் அழையும் எனறது அவாகடகு உததரவுதாகது ஆணையிடடது; அரசன கருததொழிக குறைபாடாது கிடநத நிலையில நீலவதேடுதறகு அவனது ஆணையினறியே செயல செயதல அமைசசா கடனனறே எனின: முழுதும உணாசசி நீஙகிய நிலையனறதலாலும, (2590) அமணா சாரபு பறறிக கணடுமுட்டு கேடடுமுட்டு எனற நிலையில அரசன நினறமையாலும அது கடனுகாது எனக.

வென்றவர் பக்கம் சேர்வன் - எனறது இனனமும ஒரு படிததான தூணிவு பெருஞயும அமணா சாரபின பறறுவிடத தொடஙகிய நிலையில இருசாரபும பறறுது பொதுபபட நினற மனநிலை குறிதததது.

வீரது உண்டேல் - மாமறைச சிறுவரை அழைதததறகு உரிய உபாயம் உணடா ஞல, வீரது - உபாயம; வழி. வீரது - உபாயம வேணடபபடுவ தெனனையோ?, எனின, அரசா செலவதைப பொருட் படுதது வரும நிலையினரலல ராதலின தான சொனறு கணடு வேணடாது அழைக்க வருவரோ எனறும, சிவநிநதை பேசுவோா முத லிய "பிணக்கரைக காணு கணவாய பேசாத்ப பேயக ளோடே" எனறபடியுளள நிலை யில இஙகு வருவரோ எனறும, அவாபால அனுநிதம செயத இவாகள சூழலினுள இஙகு வருவரோ எனறும இனனோரைனன ஐயபபாடுகளால அழைதது வருதறகு உபாயம தேடவேணடியதாம எனபது அரசன கருதது; பினனா, அழைதத பினனரும் பிளளை யா கேரே அஙகு அரசனிடம எழுநதருளிவாராது ஆலவாய பெருமானிடம சென்று வேணடித திருவுளள மறிநத பினபே எழுநதருளிய நிகழசசியும கருதுக.

அழையும் - அழைத்து வாருஙகள எனறு "ஞானம பெறறவா விருமபி நோகஙகில பிணியே யனறிப பிறவியும தீரும" எனறு உறுதி கூறிய மாதேவியாரையும அமைச சனுரையும நோகஙக கூறியது.

அன்று அவர் உவகைபொங்கி - அனறுவரை முன பல காலமும எஙகி அரசனை யும நாட்டினையும சிவநெறிபபடுததும கவலை கொணடதனால உவகையினறியிருநத அவர்கள, அனறு உவகை பெறறனராதலின அது நிருவருள பெற வருநகால நனமை யினை நோகஙகி மேன மேலும பொஙகுவதாயிறறு.

ஆர்வத்தால்...காதல் வெள்ளத்தில் செல்வார் - உவகை பொஙகியதால அது ஆர்வமாக வினைய, அது மேலும முதிரவதனால காதல் வெளளமாயிறறு; உவகை - ஆர்வம் - காதல். ஒனறறகொனறு மீதூரும் அனபு நிலைகள.

அணையை நூக்கிச் சென்ற நீர் வெள்ளம் போலும் காதல் வெள்ளம் - நூக்கு தல் - அழித்தல், தகர்த்தல், அண்ண - தனனியலபின ஒடுகினற நீரினைத் தடுத்து நிறுத்தித் தேகுகுமபடி செயதல போல, இகுகு அரசன சைவ நெறியிற் பிறழாதிருந்த செயல இவாகளது இயலபிற செலலும சைவ ஒழுகுகதினைத் தடுத்து அதனைப "பூகைழுற செழியன முனபு புலபபடா வகைகொண டுயகக" செயதது (2502) எனறது குறிபபு இகுகு அரசன நலலமாறி வீடடமையாலும "அழையு" மெனற தாலே அணைநிறுதமையாலும அருத அணை அழிவு படடது எனக.

நூக்கி - எனகூறியது இவாகளது அனபின முதிராசசியால நிகழுத செயலகளின வினைவுகளாலே அதனை உடைபபடடமை குறிதததது.

காதல் வெள்ளம் - மிகுதிபபாடு; (வெள்ளாத்தீர் கெல்லுஞல் எனறது வெளளத தின வயமாயச சினறமை குறிததது.

செல்வார் - செலவாராகி; செலவாராகிய - பணிவாராகிச - எனறதாக எனை மேல வரும பாடடுகளுடன முடிகக. 723

2622. (வி - ரை) பாயுடைப் பகவகதோர் - பாயுடையினை உடைய அமணர், பாயுடை - பாயாகிய உடை.

பாங்கு - பகவகதில; தீவினைத் தொழில் - தீவினையுடைய செயகை. தீயினுற செயத தொழில எனற குறிபபுமாம.

உள்ளழிதல் - உளளுடைதல; உளளிட மெலலாம கைதல

உள்ளழி திருவுள்ளத்தால் மேய அத்தயாயம் - அமணரது தீசசெயல மனததை வருதத அது தயரம லினைதது அகம புறமாகிய கருவிகளின மெலலாம அனப வசமாகவி யலகக நினற நிலை. "நாம மாயவதே" என மனமயஙகிப (2606), பதைதத (2608) நிலை முன சொலலபபடடது.

தயரம் நீங்க விருப்புறு விரைவு - தீசசெயலால வினைத விளைவினை நீககததிறவு ஆகபபடக கணடபோது அதனைப பெறுதலின நிகழும மனமகிழவகம. "உணணினறை விருபபினுளளும" (826) எனறது காண்க.

நாயகப் பிள்ளையார் - நாயகன் - நிமமகு செயத கடதாபவன; தலைவன.

நம்பதும் பணிவராகி - "இதறகுக தோணி பிளளையா ருளளே" (2617) எனற முனினதாராதலின, அவருகுள பெறுதல அவா பதம பணிநத நிலையிற பெற இயலாமை யின, அசசெயலின முறபபடடுச சென்றார் எனபதாம 724

2623 (வி - ரை) மன்னவன் இடும்பை தீர மற்று அவன் பணி மேற் கொண்டே - "அததயாய நீஙகப - பணிவராகி" (2622) எனற முன உரைதத ஆசிரியர், இகுகு "மனனவ னிடுமபை தீர" எனறருளிய தெனனே? எனின; முன சொனனமை தமக்கு பொருடடும, இகுகுக கூறியது மனனவன பொருடடும என இரு பொருளும கருதிச சென்றனர எனக, இதறகு முன இவாகள செயல யாவும இவ விரு பொருளுக கருதிச் செயதனவே யாயினும (2577 - 2570 - முதலியவை பாாக). அவை யெலலாம அரசனுக மன வொறறுமையையு இலலாது தாமே செயதன; இகுகு அவனுடைய உடமபாடடும கூடிய தென்ற வேறறுமை குறிததறத இவவாறு பிரிதது வெவவேற பாட்டுகளிற கூறினர; மற்று அவன் பணிமேற் கொண்டே எனறு மேலுக கூறிய கருததுமிது; மற்று - இதுகாறும மாறுபட்டு நினறவன என்ற குறிபபுடன நினறது. சிறபபுப பறறித் தமது தயாகதீாதலே முன வைததார, மேற் கொள்ளுதல் - தாகுகுதல; மேலாக வறறல; மேலே புறபபாவையிற காணுமபடி

தாகுதல எனற குறிபபும தருவது காணக ; ஏகாரம் - பிரிநிலை ; பணியே மேற் கோண்டு எனறு பிரிதது கூட்டி யுரைததலுமாம.

அவன் பணி - அவனது ஆணை ; பணி - பணித்த ஆணையிட்ட செயல்; "அழை யும்" எனற ஆணை (2621).

மடவார் சூழ - அமைசசனுநம் முன் அணைந்து ஏகச் சிவிகை ஏறிச் சார்ந்தார் - என்க ; சிவிகை ஏறிச செல்லுதலும மடவார சூழச செல்லுதலும, அநகாள் உயா குலத தோரினும வழகுகு வழககு ; இவை அரசியாரின உயாநத உலக நிலைகும பொருதது வன ; இஙகு மடவார் எனறது படைபேராகிய காவற பெணடிரும் ஏவற பெணடிராகிய தோழியருமாம ; அமைசசனுா பரியேறிச சென்றமை மேறபாட்டிற காணக.

வேற்படை அமைசசனுர் - படை - அமைசசா நிலையில அவா தாஙகும் உடைவாள முதலியவை ; படை - படைஞா எனறலுமாம

நடையினுநம் - முனனாப பிளளையாரை எதிர் கொளளுதறகு அமைசசனுரைப பணிததமையே போல (2543), ஈணடும அவர் ஒருவரே பணி மேறகொணடு சென றழைததல சாலுமாயினும அவவாறமையாது அனபுமேலீடடினுல் அமமையாரும சென்றனர் என உமமை எசசப பொருள நாதது கினறது.

நடையினுநம் ..சார்ந்தார் - அமைசசனுா முன ஏக, பின மடவார் சூழச சிவிகை ஏறிச சாறதார என இமமுறையே சென்றுராயினும, நடையினுரை முனனா வைத தாக கூறிய அமைதி மனததின யிரைவினுல அவா முறசென்றனர் எனற குறிபபுப பறறியது.

மடத்தில்—எனபதும் பாடம. 725

2624. திருமடனு சாரச் சென்று, சேயரிக் கண்ணி னுர்முன்
வரிபரி யிழிந்து நின்ற வமைச்சனுர், "வாத பான்மை
சிரபுர பிள்ளே யாரகு விண்ணப்பஞ் செய்வீ" ரென்னப்,
பரிசனத தவரும் புக்குப் பதமழிந் துணர்த்து கின்றார் ; எஉசு

2625."பாண்டிமா தேவி யாரும் பரிவுடை யமைசச னுரு
மீணடேவந் தீணைந்தா "ரென்று விண்ணப்பஞ் செய்யச, சண்பை
யாண்டகை யாரு "மீண்ட வழையு"மென் றருளிச் செய்ய,
மீண்டுபோக தழைக்கப புக்கா விரைவுறும் விருப்பி னுேடிம.எஉஎ

2624. (இ - ள்) திருமடம சாரச சென்று - திருமடத்தினைச சார அணுகிச சென்ற பின்; சேயரிக் கணணினுர் . எனன-செவவரி படாநத கணகளையுடைய அம்மை யாரின முனனே இவாநது வநத குதிரையினினறும கீழே இறஙகி நினற அமைசச னுா, "நாஙகள் வநத தனமையினைச சீகாழிப பிளளையா பால விணணபபஞ் செய் வீர்களாக" எனறு பரிசனததவாகளிடம கூற ; பரிசனததவரும...உணாததுகின்றார் - அநதப பரிசனஙகளும உள்ளே சென்று விணணபபிகக ஏறற செவவியினை அறிந்து சொல்வார்களாகி, எஉசு

2625. (இ - ள்) பாணடிமாதேவியாரும...விணணபபஞ் செயய - பாண்டிமா தேவியாராகிய அமமையாரும், அனபுடைய அமைசசனுராகிய குலச்சிறையாரும மீணடு வநது அணைநதுளளாாகள என்று விணணபபம செய்ய ; சணபை...அருளிச் செய்ய - அது கேட்ட சீகாழி ஆணடகையாரும "அவர்களே உளளே இஙகு அழையுஙக ளுள்" என்று அருளிச் செயயவே ; மீண்டு போகது அழைகக - அபபரிசனஙகள மீணடு

சென்று அவ்வாறே அவர்களே வருமபடி அழைக்க; விரைவுமம விருபபிஞேடும புக கார் - விரைவுடைய விருபபதனிஞேடும உளளே புகுநதனர். எஉ

இநத இரண்டு பாட்டுகளும தொடாநத ஒரு முடிபு கொணடன.

2624. (வி - ரை) சார - அணமையாக; கேயிக் கண்ணினர் - மஙகையாக கரசியார; செவவரி படாநதிருநததல மாதா கணணழகியலபுகளுள ஒனறு.

முன்வந பரியிழிந்து நின்ற - அமைசசனார பரிபினமிசை ஏறி வாநதமை இஙகுக் கூறினர; அமமையார சிவிகை யேறிப போநத பினனாத தாம பரியேறி, முனனா வாநத அமமையார திருமடதனிஞச சாருமுன வநது பரியினிழிநது நினறனர எனற மரபு குறிகொளக. இககருதனிஞப புலபபடுததவே அமமையார "சிவிகை யேறி" எனற முன பாடடில இதனைக கூறாது இபபாடடிற கூறியது மெனக; இழிநது நின்ற எனற கருதாதும மரபும காணக

"வந்த.. கேய்வீர்" என்ன - இது திருமடதினி வாயில காபபோராகிய பரிசனஙகளே நோகி அமை சனார கூறியது; "பரிசனததவரை நோகி" எனபது மேற கூறாதலின உயதஅணர வைததார; சொற சுருஙகக கூறும அழகும அமைதியும பறறி; மேலவரும பாடடினும (அவரும) "மீணடு போகஅ அழைக" எனற விடாத தும இவவாறே கூறாதல காணக இவை அமைசசுக கேறறபடி செயல கிழாநத விரைவும குறிதது நினறன. முன அறிவிபபு செயய வினணபபிதது விடை பெறற உட செலலுதல அஙகாளிலும பெரியோரிடததும, அரச சமுகததும, இவை போனற உயா விடஙகளிலும வழககு எனபது முனனரும கூறபபடடது. 2507 - 2508 - 2509 முதலியவை பாகக.

பதம் அறிந்து இனமுகச செவவியினே அறிநது; இஃது செயதியறிவிககும எவலாளா தலவரின செவவி நோகி யறிவிததல வேணடு மெனனும தகுதி குறிததது; "நகைமுகச செவ்வி நோகி" (2509) எனறு முனகூறியதும காணக.

உணர்த்துகின்றார் - பிளளையார - உணருமபடி கூறுவாராகி; முற்றெசசம; கிழகாலததாற கூறியது காலவழுவமைதி; உணாதது இனறுராகி - விணணபபஞ செயய என மேலவரும பாடடுடன முடிகக.

விண்ணப்பஞ் செய்வீர் எனறு கூறிய மரபு காணக; மேலும "விணணபபஞ செயய" எனறதும காணக. பிளளையாரது சநநிதானததை இறைவரது திருமுனபே யாகக கருதிய நிலை காட்டபபடடது.

வந்த பான்மை - மாதேவியாராகிய அமமையாரும தாமும வாநதுளள தன்மை யினை; வந்த எனபதில எழுவாயும, பான்மை எனறதில இரணடனுருபும தொகைன. இவையும விரைவுக குறிபபு. செய்தி எனனுது பான்மை (தனமை) எனறு பணபு குறிததுக கூறினர; குறிபபினுல கிழசசிகளே உணாதது கூறும அறிவுடைப பரி சனஙகள எனபது குறிததறகு. 726

2625. (வி - ரை) "பாண்டிமாதேவியாநம்...அணைந்தார்" என்று - இது பரிசனஙகள பிளளையாரிடம விணணபபிததல. மாதேவியாரை முன வைததுக கூறி யது திறபபும அமைதியும பறறி; பரிவுடை அமைச்சனர் - இவர்கள வாத காரணம் மாதேவியாரைப பொறுததாம எனறும, அதனே நிறைவாகும வகையில அவர்கள பால பரிவு காரணமாக அமைச்சனர் உடன அணைநதனர எனறும குறிபபுப பெறக கூறிய நயம காணக; அடைமொழி யின்றித தேவியாரையும், பரிவுடை என்று

அமைச்சனுரையும் கூறியது இசைகருதது; பரிவு - அரசா காரியததினே நிறைவாக்க மேறகொணட அனபு.

மீண்டு வநது அணைந்தார் - முன் வநதிதேயன்றி மீண்டும் என எச்சவும்மை தொக்கது; முனனே நாள வநது அணைநது வரவேறறுத திருமடமுக்காட்டி எழுநதரு ளசெயதவாகள மீண்டும் வநதனர். எனவே இதனுள விரைவுக குறிபபுப்பட்ட தொரு விசிட்டச செயதி யுணடெனபது பெறறைதத நயம காணக; முனனே நாள வநதிணைநதமை அமணாகளால வினைநத பொதுத தீமைபறறி நிகழநதது; இபபோது மீணடும வநதிணைநதமை அதனுடன அமணரால முனனிரவில் நோநத சிறபபுத தீமை யின வினைவு பற்றி நிகழநதது என்ற தொடராசிரிக குறிபபும காணக, இரவின் நிகழச்சி யும வினைவு குறிதத பிளளையாரது அருளாணையும பரிசனஙகள அறிவாகளாகலான என் பது, இவவாறனறி உமமை விரிகாமல மீண்டு வந்து எனறே கொணடு முனவந்த வாறனறி அமணாகளது தீமையினினறு அரசன மீட்பெறறமை நிலையால அவனது உடனபாடு கொணடு வாது எனறுரைதததுமாம். மீண்டு - மீணடமையால் எனறு காரணக குறிபபுபபட உரைததுக் கொளக.

ஆண்டகையாரும் - இனிய அலலவறறையும் இனிதாக கொணடு கல்கும அருட்டண்மையும பேராறறலும் ஆணடகைமை எனபபடும.

ஈண்ட - இஙகு வருமபடி; ஈண்டுதல் - அணிமையாதல; விரைய என்றலுமாம. "ஈணடமீ வருவாயோமை" (432).

மீண்டு போந்து அழைக்க - விண்ணப்பஞ் செய்ய - இரணடு செயலுக்கும் பரிசனஙகள என்ற எழுவாய முன பாடடினினறும கூட்டுக.

விண்ணப்பித்தல் பிளளையா திரு முனபும, அழைத்தல் அமமையா அமைசச ரா திரு முனபும நிகழுமதன.

விரைவுறும் விநப்பினோடும் புக்கார் - எனக, விருப்பதினும விரைவு முகிய தெனபது குறிபபு, விரைவு-அமணா செயத தீசசெயலினுகுத தாம மன மிக அழிநத நிலையை விண்ணபபிககவும, அததீச செயலின உட்படாத பிளளையாரது திரு மேனி நலம கணடு மகிழவும போகுதது; அதன பினனராக, அதுபற்றி வநத மனன வன நோயினையும தங்கள இடுமபையினையும விணணபபிககவும விரைவு உணடாயது எனக. இஃது அவாகள பிளளையாரைக கணடு வீழநத நெடதுயிாதது உரைகுழறிப பிளளையாரது திருவடி பற்றிக கிடநத நிலை (2628) யினனும், பிள்ளையார் வினவிய தற்குக கூறிய விடை (2630—2831) யினனும அறியபபடும.

மீக்கார் - புக்கார் - மிககாகளாகிய அனனமென னடையி னரும அமைச்சனு ரும திருமடததினுளளே பிள்ளையாரது திருமுன்பு புகுநதனர. மீக்கார் - விணப பெயர; புக்கார் எனபதனை வினையெசசமாக்கி மேலவரும பாட்டில கண்டார்கள் எனறதனோடு முடிததலுமாம. 727

வேறு

2626. ஞானத்தின் றிருவுருவை, ஈான்மறையின் றனித்துணையை,
வானததின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கோழுந்தைத்,
தேனக்க மலர்க்கோன்றைச் சேஞ்சடையார் சீர்தோக்குங்
கானத்தி னேழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கணடாளள். எஉஅ

(இ - ள்) ஞானதினை திருவருவை - சிவஞானதிலுலமைந்த திருவுருவதினை யுடையவரை ; கான மறையின தனித தினையை - நான மறைகளினுடைய ஒப்பற்ற அணையாயினரை; வானதினை...கொழுகதை - வானதினை மேலேயனறி மணணுலகத தினகண வளாமதியின கொழுகதுபோலவாரை, தேனகக்க...எழுபிறபபை - தேன ணறி வழினைற கொனறை மலரைச சூடிய சிவகத சடையினையுடைய சிவபெருமானது சோகனைத தொடுதெடுத திசைகளின்ற கானதினை எழு பிறபபுக கிடமாகிய பினனே யாரை ; கணகளிபபக கணடாகள - கணகள களிபபடையுமபடி கணடாகள.

(வி - ரை) அம்மையாரும அமைசசனரும ஆளுடைய பிளளையாரை அனற கணட காட்சியினே அவாகள மனததுடகொணட அவவாறே எடுதது க காடடுவது இத திருபபாடடு இவவிருவரும தனித தனியும, ஒருஙகேயும, முனனே காலும கணடனர: அவவாறு கணடகில வேறு ; இடையில நிகழுந நிகழசசிகளாலும அவைபறறி இவாகள மனததினுள எழுந பலவேறு வகைபபட எணணஙகளாலும இகுக கணட நிலை வேறு எனபதனை விளகக முறக கூறியபடி.

இனி, முன்கணட காடசி ஸ்பாதக காட்சியும, இகுக கணடது சிறபபுக காடசியுமாம ; சிறபபு, பொதுவினைச தனனுளடகி விரிதது க காடடுமாதலின முன னா விரிகக ாது சணடு விரிததா எனக.

அனறியும, இகுக கணட இகனிலையே எழுநதருளிய பிளளையா - திருவால வாயப பெருமானக குமபிடடு, அவரது திருவருட குறிபபு நோககமபெறறு அரச னுகக காட்சியருளியும நோய நீககியும ஞானபதேசம செயதும ஆட்கொண டருளவாாதலாலும, இநநிலையே மதுரைமா நகரினுளள பலதிறபபடட மகக ளும அமணாகளும கணடு தததமது தரததிற கேறறவாறு பயனபெறக காடசியருளவா ராகலானும, இவவாறு இவாகள கணடதுபறறி விரிததருளினா எனறலுமாம. " எழுசியிற காடசிபெறறா, நணணிய சமயம வேறு நமணரெனினும முனபு, பணணிய தவமக ளெனகொல பஞசவன தனுச மேலிப, புணணிய மூாததி வகுத மதுரையிற புகுத வெனறா " (2642) எனறும, "தெனன னுதி வாழவக தினைநதா" (2700) எனறும, " சிவிகைமேற பிளளை யாதரம வருமழ கெனனே யெனபார வாழுகதன கணகள " (2701) எனறும, மேலும வருவன காணக.

அனறியும, ஞானபதேசததால அரசனையும நாடடினரையும உயவிகக குரு மூாததியாக எழுநதருளும எலலையாதலின இவவாறு கணடாகள எனற கருததும காண்க. இவவாறே, பினனரும, திருநலூாப பெருமணததில புணணிய திருமணத தின வருதா யாவருககும ஞான மெயசசொல உபதேசிதது முதறபெருமபேறு நகதருள வருதருளும காட்சியினையும விரிததுக கூறுதல காணக. இகுப பிளளையா ஞானதேசிகராய் எழுநதருளினுரா எனபது பாண்டியனுகிய சாறசீடனுகு, " வினைக ளொதது அதனையென நிறற லாலே" "ஆல வாயிலான பால தாயினு ஞால மாளவரே" (தேவா) என்பது முதலாக பாவனு நீகக, சடசுவிநீக்க, பாச நீகக, வாச நீக்க முதலியன செயது, வைகைக கரையையே நீகக மண்டபமாக வைத்து, " முனனேவல் வினையு நீஙகி முதலவனே யறியும தனைம " தனது திருவடியும சூடடும வரலாறுகள் இகுக கருதத தகன ; இகுகருததே பறறி " மனற பாணடியன கேட பக் கினகு மெயஞஞா னதினை, ஆடபா லவாகக ளெனபதை யறியே " (திருப வீருபஃது - 2) எனனும ஞானனு லுடையாரும. இவை ஞானபதேசமாதல மேல ஆசிரியா தாமே ஆண்டு விரிததருளுமாறுமுல உணாக. இதுவரை வரலாறு கூறிவந்த

யாபயினை மாற்றி, நாதசீரடிக கொசசகக கலிபபாவினுல மேல் வரலாறு கூறத தொடஙகும ஆசிரியரது திருவுளளக கருத்தும கருதுக.

இனி, ஞானத்தின் றிருவுரு முதலாக சீர்தொடுக்கும் கானத்தின் எழபிறப்பு எனறது வரை நானகும முறையே ஞானம, யோகம, கிரியை, சரியை எனனும சைவ நனனெறி நானகினையும குறிபபினுலுணாதது நிறகும வகையான இக நானகு நெறிகளால இறைவனியடையும வழிகாடடியருளும மெயக குரவராகிப பினனையா நினற கிலை குறிததலும காணக.

இனனும இவவாறு பறபல அரிய குறிபபுகளும பெறவைதத இததிருபபாட்டினருமை அனுபவமுடைய தேசிகாவாயக கேட்டறிது சிநதிகக தகுது.

ஞானத்தின் திருவுரு - சிவஞானததினுலமைநத திருமேனியை உடையவர். " உணாவரிய மெயஞுஞானம " (1967) தாழுணரிந்த தவமுதலவராதலின எனையோர போலவ பசுபாச ஞானஙகளானெறிப பதினஞானததானே திருவடியை எபபோதும மற வாதகண்டு கொணடிருபபவர எனபது. அத திருவடிநிறைவாகிய மெயஞுஞானததாலே பிள்ளையார முறறு முணாநத நிலையுடையார எனபது முனனர " வேயுறு தோளி பங்கன " எனற பதிகக் கருததாலும, அதனுட " புந்தியோ டமணே வாதி லழிவிக்கு மண்ண நிநநீறு சேம்மை திடமே " எனறதனுற சிறபபாகவும, மறறும பலவாறறு ளும விளககமாகவும அறியக கிடததல காணக ; இவவாற காலஙகடநத முறறுணா வாகிய சிவமெயஞுஞானமே எலலாமலல பேரறறலுடையாதலின அது நமது வலிய இடாளே யெலலாம நீககி யுயலிகக வலலதாம எனபதும குறிபபாகக கணடனர் எனக. "உணாவரிய, காலஙகள செலலாத காத லுடனிருததி, காலஙகண மூனறி னையுங கண்டு " (களிறறுபபடி. 31). இககருததினேப் பினனா ' ஒடுநீ ருடன்செ லாத நிறகுமோ வோலி யெனபார, நீடிய ஞானம பெறறார நிறறதவும வல்ல ரென்பார " (2705) எனறு பிளளையாரை இவவாறே காட்சிபெறற ஆலவாய் மக்களது வாககில வைதது ஆசிரியர உணாதததலும, " ஏகமாஞு சிவமெயஞுஞான மிசைத்தவர " (புரா - 1237) ; " அலஙினமெயஞு ஞானத தெலலி யடைவுறறு குறியால " (புரா - 1243), " ஞானமெயந நெறிதான .நமசிவா யசசொ லாமெனறு ..அருளசெய்து " (மே. 1247) ; எனபனவறறுலுணாதது தலுமாம " போதகிலி முடிநதவழி " (மே. 1253) எனறு முடிததகக காட்டுதலும காணக

நான் மறையின் தனித் துணையை - சிவஞானததின துணையாளே மறை வழக கினையும சைவ நெறியினையும சமணர வஞசனையினினறும மீட்டு ஒனகத துணை செயதலே ஈணடு இவர்கள வேணடியதாதலின, அதனை அடுதது நான்மறையின் றனித்துணையாகக கணடனர : " வேத வேளவியை நிநதனை செயதமுல, ஆத மில்லி யமண ", "மறைவ ழுகுமிலாத மாபாவிகள " " ஒதி யோதறி யாவுமண " ' அழல தோமபு மருமறை யோதிதம வீழல தெனனு மருகா " " நீறறு மேனிய ராயினா மேலுறற, காறறுகொளளவு நிலலாவமணர " முதலாக வரும் திருவாகுக்கள் காணக. தனி - ஒபபறற ; தனிமுதலாகிய ; துணை செயவாரைத துணை என்று உபசரிததார.

வானத்தின் மீசையன்றி மண்ணில் வளர் மதிக்கொழுந்து - மீசையன்றி - மிசை உளள மதிபோலனறி ; அதற்குளள குறைபாடுகள இனறி எனபது குறிபபு. மேல் வளர் எனற குறிபபுமது , வானமதியானது வளாதல குறைதல உளளது - இது எனறும் வளாவது ; அது பௌதிக ஒளி தருவது - இது ஞான ஒளி தருவது எனபன

முதலாகக கணடு கொளக கோழநது - இளமையும, இனி 16 கலையளவும நிறைக தது மாறுத நிறைவ பெறும தனமையும குறிபபு. மநிதரும ஊன வொளிபோலனறி ஞானவொளியும ஞானவெறறியும ஈணடுக கருதபபடடன. மேல " நிலததிடை வானினிறு நீளிரு ணீஙக வாத கலிசசெழுந நிஙகள போலுக கவுணியா " (2649) எனபதனாலும காணக. " கணணிறை கதிரே கலிவளார மநியே " (1990) எனறு தொடககதது நமபிகளும தோணிபுரததவாகளும கணடு திநிதததும இகுகுறிபபு.

தேன்நக்க...எழுபிறப்பை - தேன்நக்க - தேன தளிதத விரிஇனற ; நதுதல் - விரிதல எனனும பொருடடு ; அரும்பு விரியும பருவம நகைததல போனறிருததலின இவவாறு கூறதல வழககு , இறைவரகு திருமேளியில அணியப பெறறதலால மிழலினற எனபதம குறிபபு ; " முநதுயிரக்க நகைக்கும பநதத்தினட பறிதத அல னின மலாகள " (1023) ; " நலல கமழமுகை யலரும வேலஃத, தெயவ நாயகாசகுச சாததும திருபபளளித தாமம " (559) ; எனறவை காணக. திருமுடியிற சாததும போது தேனபிலிறற மலாகினற எனபது.

கோன்றை - சடையார் - சீர் - தொடுக்கும் கானம் - சடையார் சீர் எனறதனால சடை ஈவபெருமானுககே யுரிய சிறபபடையாளமாதலும, கோன்றையும அவவாறே குறிததலானும, ஈவபெருமானது சிறபபுகளேயே யனறிப பிறிதொனறும பேசாத தொடையின காணம எனறவாறுமிறற ; " மதமலா கறகோன்றையா னடியலாற பேணு " " ஈகைநிறு மறிவன ஏழலாற பேணுக கருதது " (தேவாரம) எனறற றொடககதது திருவாகுகுகள காணக கோன்றை மலர் - பிரணவதநினகு குறிததலால " ஓமெனும பதநினில வேத மாறியுறபவிககு மாலவிதநினுகிகு மாபோல " எனறபடி பிளளையார தொடுதத காணம வேதமேயாதல குறிகபபடடது.

கானத்தின் எழுபிறப்பு - கானம எழுவகைபபடட சுரதகளிற பிறநது வீரிவதாதலின எழுபிறபபு எனறார ; " பாலியரோடு கோதத பண " எனபது முத லாக அறியபபடும முதற பணகளும, இவறறின வழிப்பிறநது வருவனவாகிய பண களின பேதஙகளும அடகக கானத்தின் எழுபிறப்பு எனறார ; இவறறற மேல காதறா இராகஙகள எனறும சணணிய ராகஙகள எனறும கூறறதல நவீன வழககு ; கானம எனபது கநநாவ வேதம் என உபவேதஙகள நானகனுள வைதது எணணபபடும இது எலலாக கடவுளாககும உவகை வரசசியயும எனப , இவனே யலலாத பிறதெய வஙகளேயும, மகளேயும, ஸனெயுயிராகளேயும பாடி வரும பாடடுகளுககுப பயன படடுத தான பயன பெறாது வருநிறத தவஙகிடநத கானம் எனற தெயவமவழு பிறவியும பிறநது இறநதியில, "கோன்றையா னடியலாற் பேணு" - வெம பிராஞராய திருஞானசமபநத நாயனாது திருவாகினினறும போநத நிருபபதிகஙகளுட பொருநதி உறறிபெறற தென்ற குறிபபும, கானத்தினெழுபிறப்பு எனறதனாலும, எழு எனறதனாலும, "கோன்றைச் சேந்தடையார் சீர்தொடுக்கும்" எனற உடமபொடு புணாதநியோகிய குறிபபினாலும, பெறபபடும , எழு - இஙகுத நீவினே நீாதது எழுவிககும எனற குறிபபுமாம , சீர்னேயே எனற பிரிநிலை யேகாரம தொகைது.

தேனக்க மலர்க் கோன்றை எனறும - தேனக்க கானம் - எனறும இரடடித மொழிகதகொளக ; எழுபிறப்புக் கானத்தின்-எனறு மாறறியுரைககவும நினறது

கண்களிப்பக் கண்டார்கள் - கண்களிப்ப - களித்தல் - உயிரின உணர்வு நிகழசசி கணணுகிய புற இநதிரியமும மனமும ஆகிய இவறறுடன ஆனமா இயைநது கணட காடசியினால உயிர களிபபையடைநதது எனக , " அவற்றி

ஞன ஆனமா ஒற்றித்தக காணினலலது அவை ஒனறையும விடயியலா ஆகலான, ஐயுணாவுகள் ஆனமாவா ஓணரும'' எனற சிவஞானபோதம 5ம சூத்திரக கருதது காண்க. ரணடுக கண எனற பொறியினவழி உயிரில விளைந்த நிகழசசியாகிய களிப பினைக் கணனின நிகழசசியாக உபசரித்தார.

இத்திரப்பாட்டின் தொகைக்குறிப்பாவது : செஙகணவிடையா திருமலாகைக தீணடபபெறற சிறவஞர, அஙகண மாயை யாக்கையின்மே லளவின் றயாகத வெமயமாயச - சூழ்ந்தவோளியிற ரூனறிஞர (1260) எனறு சேயஞரூாப பிளளே யாரைக கணடதுபோல யாவாகருக தாதைதா யெனுமவரிப படியளிததா, ராவதஞ லாஞடைய பிளளேயாரும, தாவிதனிச சிவஞான சமபநதருமாய்க கலிஞானமு முணாவிய மெயஞஞானமு முணாநதாரையுய, அசசிவஞானத்தின் திருவுநவேயாகக கணடாாகள எனறும, அசசிவஞானமே இறைவனருளிய மறைகளின விளகக்கதகக இடையுறு தோநதபோது அது வராமற காகக நனித் துணையாவதெனறும, மணணில வாத பிறவி வெபபந தீர்தததந தணணிய ஞான வொளி செயயும மதிக்கோழாது போனறூா இவரெனறும ; இவா அவவாறு ஆணை செயதருளுதல சடையாரது சீரகளேயே பரவும திருவாக்குகளால ஆவதாதவின அநதக் கானத்தின் ஏழபிறப்பு இதிருவுருவமே எனறும இவவாறு கருத்துட் கொணடு களித்தனா எனபதாம. இது அவா நிலைகேறறவாறு அருளும திருவருட் குறிபபணாத்தக கணட காட்சி எனக.

ஞானத்தின் றிருவுரு - ஞானதகிஞலமைநத திருவரு, மூனறும வேறறுமையுருபும பொருளும உடனறெக்க வழிச, சாரியைகள தொகாது வாதன.

உணமையுணாதது பிழமபுணரபபடாத் பணபுகளுள கணணீரும மூலபபாலும போல் பிளளேயாரது திருமேனியும மெயஞஞானதகிஞலமைநதது எனபதாம. அருண மெய்ஞஞானம பெறறருடைய மாயேயவுடலம பகல விளக்குப்போல அவவருண ஞானதகுள மறைநது அதனுளடஙகித தான புலபபடாது நிறகுமாதலின பிளளேயா திருமேனி ஞானதகிஞலமைநததேயாம முனனரும '' பேருணாவிற பொலிகின்ற பிளளேயா '' எனறதம ரணடுணரறபாறறு. 728

2627. கணடபொழு தமணகோடியோர் செய்தகடேந் தோழினேனந்தே
மண்டியகண ணருவிநீர் பாயமலாக் கைகுவிதததப்
புணடரிகச் சேவடிகளிழ்ப பொருநதகில முறவிழுநதா
கொண்டகுறிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த கோள்கையராய், எஉ

2628. உரைகுழறி மெய்ங்நடுங்கி யொன்றுமறிக திலராகித
தரையினமிசைப் புரணடயர்ந்து சரணகம லம்பறறிக்
கசையில்கவ லேக்கடற்கோர் கரைபற்றி ஞர்போன்று
வினவறுமெய் யன்பினுல் விடாதொழிவா தமைக்கண்டு, எக0

2629. அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா ரடிபூண்ட
விருவரையுக திருகையா லெடுததருளித் தேறறிடவுக
தெருமருந்து தெளியாதார் தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்
" திருவுடையீ ! ருங்களபாற் றீங்குளதோ ?" வெனவினவ, எகக

2630 "வெஞ்சமணா முனசெய்த வஞ்சனைகளு மிகவழிஞ்சே
அஞ்சினேனு ; திருமேனிக் கடாதென்றே யதுதீர்ந்தோம ;
வஞ்சகர்மற றவாசெய்த நீத்தொழிலேபாய் மனவன்பால
எஞ்சலிலாக கொடுவெதுபப யெழாகினற" தெனதிதாழுதி, எகூஉ

2631."வெய்யதொழி லமணருண்டா வினைகவருமு வெதுபபவாதாஞ
செய்புமதி மாயைகளாற நீராமைத தீபபிணியான
மையலுறு மனவன்முன மறறவரை வென்றருளில
உயபுமெம துரிருமவ ணுரிரு "மென வுரைததாாகள. எகூங

2627. (இ - ள்) கண்டபொழுது கினைகதே - அவ்வாறு கண்டபோது அமணராகிய கொடியவாகள செயத கொடிய தொழிலை கினைகதே ; மண்டிய கண அருவி நீரபாய - கண்களிலிருமும அருவிபோல மிகுகத நீர சொரிய ; மலாகைகை குவிதது - மலர போனற கைகளைக கூபபி , புண்டரிக...விழுகதா - (பிளளையாரது) தாமரை மலாபோனற கிவாத திருவடிகளினகீழே பொருநதமபடி நிலமுற வீழாது வணஙகினவாகளாய , கிகாண கொளகையராய - உட்கொணட குறிபபினுடனே பெருமூச செறிநது மனமழிநத கிலையினாகளாய , எஉக

2628. (இ - ள்) உரை குழறி அறிகநிலராகி - மொழி தடுமாறி உடல நடுங்கி மனக கலஙகியதறால ஒனறும அறிகநிலாகளாகி , தரையின பறறி - நிலத தின மேலே புரணடு அயாசனி அடைநது பிளளையாரது திருவடித தாமரைகளைப பறறிககொணடு , கரையில...தமைக கணடு - எல்லையிலலாத கவலியாகிய கடலின வீழாது அயாவாகள அதினினறும ஏறுதறகு உரியதொரு கரையினைப பறறிக கொணடவாகள போல விரைகினற மெயயனபு காரணமாக விடாமல பறறிககொண்ட படியே கிடநத அவாகளைக கணடு, எகூ0

2629. (இ - ள) அருமறைவாழ பூமபுகலி அணணலா - அரிய மறைகள வாழவடையும அழகிய சோழிவள வாகதருளிய அணணலாகிய பிளளையா , அடி பூணட தமைநோகி - தம.து திருவடிகளைபபறறிப பூணடுகொணடு கிடநத அவ விருவரையும தமது திருகைகளிறால எடுததருளித தேறுதல செய்யவும மனஞசுழறற தெளிவடையாமல கலஙகி கினற அவாகளை நோகியருளி , நிறபபருளி...எனனினவ நிறபுச செயதருளித "திருவுடையவாகளே ! உலகளிடம ஏதேனும நீங்கு வக ளனனதோ ?" எனறு கேடடருள, எகூக

2630. (இ - ள்) வெஞ்சமணா...அஞ்சினேனை - கொடிய சமணாகள முனனே செயத வஞ்சனைகளைபபறறி மிகவும கலஙகி அசசமடைநதோம ; திருமேனிக்கு... அது நீர்நதோம - திருமேனியினிடம அவை ஒனறும தீஙகுசெயய அடுகாது எனற அணிநது அவவசசததினைத நீர்நதோம , வஞ்சகர...எனத தொழுது - வஞ்சகர களாகிய மறற அவாகள செயத நீதிதொழிலபோய ஆசரனிடம அளவிலலாத கொடிய வெபபு நோயாக எழுநது கினறது எனறு சொலலி வணஙகி, எகூஉ

2631. (இ - ள்) வெயயதொழில ..வெதுபப - கொடுகதொழில செயயும அமணாகளாகிய கீழமகள செயதவறறால வினைகத வெபபுநோய , கவாதாம..... நீராமை - அவா தாமே செயயும மதிகொணட மாயதனிவுத தொழிலகளாலே நீராத

படியினுலே ; தீபபிணியால எனவுரைததா - தீபபிணியினுலே மயகமடைநத மனனவன முனபாக மற்றவாகளை வெனறு அருளிச்செயதால எமது உயிரும் அம மன்னவனது உயிரும உயதி பெறுவனவாகும எனறு சொனனாகள. எடுத

இவவைநது பாடடுகளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடுரைக்க கினறன. பொருளின தொடாசசியும, செயலின தொடாசசியும, பிற அமைதிகளும நோகி யிவவாறுரைகபபட்டது.

2627வது பாடடினக கொளகையராய - நிலமுற விழுநதா எனறு கூட்டி முடிதது, ஏனை நானகும வேறு முடிபாக்க கூட்டி உரைபபினுமிழுகிலகல.

2627. (வி - ரை) கண்டபொழது...நீனற்தே - கணகளிபபக கணட காடசி யானது இததகைய பிளளையாபால இததகைய கொடுநதொழில செயது தீமை விளைததனரே எனற எணணததை உடனே தோறறுவிததது ; அது தோறறமவே காட்சியிற்பெறற களிபபினே உடனே ஙடியோடு மாறறியதனறி அதனிலும பன மடஙகு அதிகமாகிய கவலையினையும வருததத்தினையும கடலபோல விளைததது , இது குறிககவே கணடதலுல விளைந்த களிபபினே ஒருபாடடானும அதனைத தொடாந்து நிகழநத கவலையினே இரணடு பாடடுகளாலும கூறிய கவிநயம காணக. கண்ட பொழது - நீனற்தே எனறதனுறு களிபபக்கணட காட்சியே மேலநினைவுகுக காரணமாயிறறு எனறு குறிததா ; கொடியோர் தெய்ய கடுந்தொழில் - செடல செய்தாரும கொடியார்; அவர் செயத செயலும மாபெருந கொடுமையுடையது என்றபடி.

கண்ணீர் பாய்தல் - கைதுவித்து நிலமுற வீழ்தல் - நெடிது உயிர்த்தல் - அழி தல் - இவை மனததுள நிகழநத வருததம கவலை முதலிய மிகுநத அனபுகளின மெய்பபாடுகள

கொண்ட குறிப்போடு - கொள்கையர் எனறவை இகநூறறதை விளகுவன. குறிப்பு - முனகூறியபடி எழுநத மனநிகழசசிகளின தோறறம ; கொள்கை - கொள ளபபட்ட செயலுகாகி வநதது.

மண்டிய - நீர் எனறு கூடடுக. மண்டுதல் - மிகுதல.

அருவி போனறதனை அருவி எனறதுபசாரம.

மலர்க்கை - உவமததொகை , மலாகை எனறதறகேறப புண்டரிகக் கேவடி எனறார் ; திருவடியைத் தீணடிப பூணடுகொளளும தகுதியும பண்பும உடைய கைகள என்றது குறிபபு , மலர்க்கை - மலாகை ஏநதிய குவிதத ஞவி வணகஙிப பழகிய கைகள் எனற குறிபபும காணக. பொருந்த - எனற குறிபபும காணக.

அழிதல் - மனமுடைநது கைதல. 729

2628. (வி - ரை) உரைதழுறுதல் - மெய் நடுங்குதல் - ஒன்றுமறிந்திலராதல் - தரையிற் புரளுதல் - அயர்தல் - இவையும முனபாட்டிற கூறிய மெயபபாடுகளின தொடாபால ஒனறனமேலொனறுயப பரமபரையின முதிநாநது புறறது நிகழும மெய்பபாடுகள.

ஒன்றுமறிந்திலர்-முனனாக கணடவுடன களிபபு வநதது; அதனைத தொடாநது மேல் நினைவு வநததலுல வருததம வநதது ; இவை மாறி அவவிரணடு நிலையுமினறி மனமழிதலால் ஒனறுமறியா நிலை வநதது.

தரையின்மிசைப் புரளுதலும் அயர்தலும் மிகத் தனபதான நிகழவனவாம் எனபது உலகிலே யனுபவங்களினும காணலாம.

சரண கமலம் பற்றி - முன பாட்டில மலர்க்கை எனறும, புண்டரிகச் சேவடி எனறும கூறிய கருததையே தொடரந்து கூறிய நயம காணக.

கரையில்...போன்று - கவலைக்கடல் - கவலையாகிய கடல ; மிகுதிபறறிக கடல் எனரூ ; கவலைக்கடந்த - கடலைக கடகதேறுதறகு ; கரைபற்றுதல் - கரையினைத தீண்டபடுதலால அதனை நெகிழவிடாது பறறிக்கொளளுதல. " பிறவிப பெருங்கட னீநதுவா " எனறும, " தாள சேரநதாக கலலால மனகக்கவே மாறறலரிது " எனறும வரும திருகுறட கருததுக்களை நோகக.

கரையில் கவலைக் கடலாவது - பெருக கவலைகளின தொகுதி ; இவை முன 2593-2594ல கூறிய அசகுகளின குறிபபினையும, மேல 2630-2631ல் கூறுவனவற றாலும உணரபபடும, தம தம வாழ்வாக ஆழைகக வநத தெயவமாகிய பிளளையாரால தம கருததுகளுமாறுக அபபா, நிகழநதமிடமையும, அவர அருளால மனனையும காடடினையும உயபபசெயட எணணியதறக மாறுக அடியாரபா லபசாரபபடுதலால அரசன தீபபிணியான மயஙகிக கிடநதமையும, நாடி பாவபபயனபெற நினறமையும, பிறவுமாம.

கரைபற்றினர் போன்று - பயனபறறி வநதவுவமம

விரைவுறும் மெய்அன்பு - விரைதல் - வேகமாக புறததோறற நிகழ்தல ; **விடாது ஒழிவார்** - பறறுவிடாத நிலையினர ; **சரணம் பற்றியபடியே கிடநதனர்** - எனக ஒழி - துணிவுபபொருள விருதி.

அறிந்திலர் தம்மை—எனபதம பாடம 730

2629. (வி - ரை) அநுமறைவாழ் - அண்ணலார் எனறு கூட்டுக, மறைவழக கிறகு இழுககு வநதபோது அதனை நீகக நிகழவித்தலின் மறைகள வாழவடையும எனரூ ; மறைவாழவநத அணணலார எனக ; " வேதநெறி தழைதோங்க " (1899) " மறைவளர திருவே " (1989) முதலியவை காணக. மறையோர்களை மறை யெனறுபசரிததலாக கொணடு அருமறையோர வாழும பூமபுகலி எனறு கூட்டி உரைபபினுமமையும.

அடிபூண்ட - தமது திருவடிகளைப பறறிக்கொணடு வீடாதொழிகத

தீநக்கையர நெடுந்தகளி - வாகக்கினு லருளுதலனறித திருகைகளாலு எடுததருளு தல விரைவுகுறிபபு முன உரைத்ததையும காணக (2555 - 2569 - பாரக்க.)

அடிபூண்ட திருவரையும் - முனனாத திருகாபபுததிம, திருவாலவாயுடையார கோயில திருமுனறில்லுமாக இவருள ஒவவொருவரே அவரது இரணடு திருவடிகளை யும பறறிக கிடநது திருகைகயால எடுததருளபபெறறனர ; ஈணடு இருவரும ஒருங்கே அததிருவடிகளைப பறறினராக ஒரே காலதது இருவரும எடுததருளபபெறறனர எனபது குறிபபு.

எடுத்தருளி - எடுத்தல் - கவலைக கடலினினறும மேலே எடுததாற்போனறு மேலே எடுதது எனற குறிபபுரு தரது நினறது ; " எனனையிப பவததிற் சேரா வகை யெடுதது ", " இனிததமுடைய எடுத்த பொறபாதம ", " எடுகு மாகததை " என பனவாகி யிடகளினறபோல.

நேற்றிடவும் நேரமறது தெளியாதார் - நேற்றிடுதல் - உணமை தெருடுதலால மனதேறதச செயதல.

நேருமந்து - மனம சுழனறு ; தெருமருதலால எனறு காரணக் குறிப்புபபட கின்றது ; பிளளேயா தேற்றிடவும தெளியாமைகுக் காரணம குறிததவாறு.

சிறப்பருளி - சிறபபுடைய அருட்கணணேக்கம செயதருளி ; சிறப்பு - அவர் வேணடிய உயதிபெறும தனமையைக கண்பாரவையின மூலம தருதல.

தீந - அருட்டிரு ; திருவுடையீரகளாகிய உஙகளபால ; ஏனேயோபாற சேறல் போல உஙகளிடததும ; உஙகளபாலினும எனற சிறபபுமமை தொக்கது.

தீங்குளதோ ? - மெயபபாடுகளினுல அறிய வநதபடி ஏதேனும தீங்கு உளதோ எனக. இகுகுத நீமையே நலம வினவுதன தொடகுகமாதலின நலம கேட்குமு குறிப் புடன கின்றது ; " தீஙகுளவோ வெனவினவ " (1321) எனறவிடத்தரைதத குறிபபுகளேனு ஈணடு வைதது காணக. 731

2630. (வி - ரை) இபபாட்டினுலும மேல்வரும பாடடினுலும அவாகள் தம் மனததுள ஒனறனமேலொனறுக கிகழநத கினேவுகளே அவவாறே எடுதது கூறு கின்றாகள.

வெஞ்சமணர்...அஞ்சினேம் - இது நீததொழில வினேதத செயதியினேக கேட்ட வுடன முதலில எழுநத கினேவு.

முன்மிக அழிந்தோம் - எனக ; முன் - முதறகண.

நீநமேனிக்கு...தீர்ந்தோம் - இஃது அவ்வாறெழுநத அச்சதகிறநீாந்த கிலேயும் நீாகத காரணததையும கூறியபடி ; திருமேனிகு வநது பொருநதாது என்று கிண்ணமாயறிநத கினேவுவா அசசம நீாகதது , அச்சமாவது ஈணடு அமணா இட்ட தீயினுல பிளேயாரது திருமேனிககு ஏதேனும ஊறு வினேநதிருக்குமோ என்றதாம. அது - அவவாறெழுநத அச்சம.

வஞ்சகர்...எழாநின்றது - இது அதனமேல் அடுததபடியாகத் தாம எதிரபாராத வினேவாக அதநீயானது மனனனிடம் சோநத தனமையினேத தாம அறிந்தபடி உரை செய்ததாம் ; மேலவரும பாட்டிற கூறும விணணபபதநிறகுத் தோறறுவாய் செயத படியுமாம்.

நீத்தொழில் மன்னவன்பால் போய் - எனக.

நீத்தொழில் - தீயை மூட்டிக கொளவிய தொழில் எனவும, இரட்டுற மொழி நலால் நீயதொழிலெனவும உரைகக நினறது.

மன்னவன்பால் போய் வெதுப்பாய் எழாநின்றது எனக. இஙகு வருமோ என்றஞினேம , இஙகு அவவாறு வருதறகு அதறகு வலிமையிலலே ; ஆதலின அஙகு மன்னவனபால காரண முறையினுல போய் எழுநதது.

எஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பு - எஞசுதலாவது கொடுமை ஒன்றுனும எஞசாது - குறையாது - எல்லாம ஒருஙகு சோநதது.

தொழில் - வெதுப்பாய் எழாநின்றது - தொழில கருமமாகிய சூக்கும நிலே யடைநது பின வெதுபபாய்த தூலமாய் உருபபட்டு எழுநதது ; எழுந்தது எனறதனுல சூகுகுமகிலே நீஙகித தூலமானமை குறிக்கபபடடது. 732

2631. (வி - ரை) வேய்யதொழில்...மன்னவன் - இஃது அவாகளது உள் னதநில அநதமூன்றுவதாக எழுநத கிகழசசி.

அமண் குண்டர் வினேக்கவதும் வெதுப்பு - அவர் செய்யும் - மாயைகளால் நீாமை - அவாகன செயலால் வினேநத கோயகுகு அவர்களே நீாவாகச் செய்யும் வஞ்சனே முயற்சிகளால நீாநதிலதாக ; மாயைகள் - இஙகு வஞ்சச் செயல்கள்

எனற பொருளில் வாதத : மதி - மதியின சூழசியினுலே ; தீராமை - தீராமை யால ; தீராமை - மையலுறும் எனற கூட்டுக.

தீராமை மையலுறும் மன்னவன்முன் - அவரை வென்றருளில் உய்யும் - எனற ஒருதொடராக வைதேதாதினுரேறும - தீராமல் மனனே மையல செய துளளத ; அவாகளே அவன முனபே வெனறருள வேணடும எனறு இருபிரிவாக உரைததல கருததாகக கொளக.

வேய்ய தொழில் தீராமை - நீததொழில செயத அவாகளே தீவுத தொழில செய்வது போல முயலினரு ரெனறும, அதனுல அநோய நீராது பெரு மயகக ம வீனகக அரசன அதனுள மயனிக கிடகினரு ரெனறும, அவாகளே அவன காண வெனறருளாவிடில அவனுயிர சோரும எகள உயிரும அதன முனபே சோரும எனறும அங்குறற நிலைமைகளையும பின செயதகக நிலைமைகளையும எடுததுரைதது விணணபபிதத நயம கணடுகொளக

அவர் தாம் செய்யு மதிமாயைகளாற் றீராமை - அவர்தாம் - செயத அவர தாமே ; கோயின காரணஙகளாலிய அவர உடனிருகக்கும செயல கோயை நீகக செயதலிலது ; காரணம அவவாறு உடன நிறகக காரியம கெடாது எனற நியாயபபடி எனபதாம ; இனித தாம் செய்யும் மதி மாயைகளால் தீராமை எனறதறகு இரடடுற மொழிதலால் கோய அவரால விளைகதாயினும விளைத்த அவரே தம செயலின வினைவை மாறற வலியிலராய் னெறனா எனற குறிப்புபபட உரைததலுமாம ; " சுடா, பையவே சென்ற பாண்டியறகாகவே " எனற பணிததலுல அரசனுகு வெபபுக கப பணிதத பினனையாரே பினனாத " தேறறித தெனனனுடலுறற நீபபிணியாயின நீர ப "பாடல சாறறித நீவும வருததருளுவா , அதுபோல இவாகள தாம செயயும மதிமாயைகளால தமது செயலின விளைவினை மாறற வலியிலரா என்ற குறிபபும காணக.

நீப்பிணியால் - நீயபிணி - நீயினை உருவாகிய வெபபு - எனறு பலவும உரைகக நினறது

மையல் - கோயின கடுமையால மீளாத வினைவு ; கருததொழிகதுரை மறறது கிடகதகினறி

உய்யும் எமதுயிரும் அவனுயிரும் என - எமது உயிரைக காததல தேவரீரது முதறபாரம ; அவறறைக காதறற பொருடடு அவனுயிரைக காததல வேணடும ; எமதுயிரும் அவனுயிரும அவவாறு பிரிககபபடாது பிணைதலுளளன ; எனபனவாதி குறிபபுகளை பெறக கூறிய நயம காணக ; மேலும அவனுயிராகு இடர நேர வரு மாயின அதனமுன எமதுயிராகு இடாவரும எனபார எமதுயிர எனபதனை முனவைத அக கூறினர ; எணணுமமை தகுதி பிணைதத தம இகருதது ; ஆயினும இறறை நிலையில தேவரீரது திருவருட செயலுகு உரியனவாம தனமையில எகள உயிர அனபினுல அணிமையான நிலையிலும, அவனுயிர அவவாறனறித திருவருட கயலாயச செயமையான நிலையிலும இருவேறு திறமபட நிறபன எனறு குறிததறகு " எகள உயிராகள உயயும " என்ற ஒருதகு சோதனைக கூறின, உயயும " எமதுயிரும அவனுயிரும " எனறு வேறு பிரிததுக கூறிய தெயவக கவி நயமும காணக ; உயயும வகை பெறுதலில இரணடு மொனறுயப பிணைதது வினையால நனருகக கடடுறற நிறபன எனபா உய்யும் என ஒரு வினையால முடிபும காட்டினர.

வென்றருளில் - வெல்லுதல் ஒரு செயல ; அருளுதல அதனமேற செயதறக்க வேறொரு செயல ; வெல்லுதல பாச நீகக்மும, அருளுதல சிவபேறும குறிதன.

இவையிரண்டும நிகழந்த தனமைகளுள, வெல்லுதல பினனாச் சுரததினிலும் தீயி னிலும நீரினிலும அரசனமுன சமணரை வெனறதனாலும, அருளநதல் நீருறீறு தானு ஆட்கொணடு சிவாகம மாகிரோபதேசமாகிய திருபபாசுரததினே உபதேசித்த வகை யாலும அறியபபடும ; சரித நிகழசிகளுட கண்டுகொளக.

வென்றருளில் உய்யும் - என றதனால அது செயதருளாவிடில உய்தி பெறுது அழிவுறுவோம் எனபதும குறிபபு.

மதியாண்மைகளால்—எனபதும் பாடம. 733

வேறு

2632. என்றவ ருரைசத்த போதி லெழிலிகொளபூம புகலி வேநதா
"ஒன்றுநீ ரஞச வேணடா ; வுணாவிலா வமணா தமமை
யின்றுநீ ருலகை யெய்த யாவருங காண வாதில
வென்றுமீ னவனே வெண்ணீ றணிவிப்பன் விதியா" லென்றார். எஉச

(இ - ள்) வெளிபபடை. முன பாடடுகளிற கூறியபடி அவாகள சொனனபோது அழகிய பூபபோனற புகலியின தலைவராகிய பிளளையார் 'நீஙகள ஒன்றும அஞச வேணடா, உணாவிலலாத சமணாகளே இனறு நீவிர மழைசசியடையும்படி எலலாரும காணுமாறு வெனறு பாணடிமனனே திருநீறணியுமபடி இறைவனுணையிலே செய வேன" என்று கூறியருளினார.

(வி - ரை) இபபாட்டினுல அமமையார அமைசசர் இவாகள் கூறியதறகுப பிளளையார கூறியவிடை அறிவிகபபடடது.

எழில்கொள் எனபது பூவுககு அடைமொழி, பூம்புகலி - அழகிய சோழிபபதி ; எழிலிலலாத பூகளும உளவாதலின அவறறை நீகக எழில்கொள் பூ என்றார ; பிறிதினியைபு நீகிய விசேடணம ; பூ - தாமரையைக குறிததது

ஒன்றும் நீர் அஞ்ச வேணடா எனறது அஞசி வநதவாககு அஞசறக என்ற முதலில அபயம் கொடுததபடி.

வென்று...அணிவிப்பன் - வெனற அருளில என முனபாடடிற கூறியதறகு அவவிரணடினையும செயவோம எனறறுதி கூறியபடி.

விதியால் - விதியால அணிவிபபன எனக. விதியால் - விதிபபடி, ஊழின கியதிபபடி எனற குறிபபுமாம. மேல் "ஆவ.கு மழிவு மெலலாம அவா செயல்... நிருவுளளம் அறிவேன" (2634) எனற கூறறதலாணும, எணணித நிருவருளினேப பறறுத தாமே அணிநத செயவேன எனற கூறறதலாணும, முனனாப் பிளளையார கூறிய கருததுககு மாறபடுதலாணும, பிறவாற்றாலும இஙகுக கூறறம விடை பிளளை யாரது நிருவுளளக கிடைககு மாறுகக காணபபடுகினறது. செயயுணடையாலும, முன்னரும மேலும கூறிச செலலும் யாபபின தொடாசசி இடைபபடட மாறுதலாலும இபபாட்டு ஐயபபாட்டுககு இடம தருகினறது ; மேலும இவ்விரண்டு பாட்டுக்களேயு மின்றியே சரிதத தொடாபு செமமையாய நிகழவதறம காணபபடும. மேல்வரும் (2633) பாட்டும் இவ்வாறே காணக. (எனது சேககிழார 218-219 பக்கஙகள பாரக).

ஒன்றும் - ஒன்றுகும் - ஒனறினாலும ; உணர்வு - நலலுணர்வு. 734

வேறு

2633. மொழிகதருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞசி முகமலாவார்
" அழுகதுமிடாக கடலிடைகின நடியோமை யெடுததருளச
செழுகதரளச சிவிகையின்மேற றெனனுடி செய்தவததால
எழுகதருளப பேறுடையோ மெனறே "மெனத தொழுதும. எங்டு

வேறு

2634. ஆவது மழிவு மெலலா மவர்செய ! ; ரமண ராகும
பாவகா ரிகளே நோகதும் பழுதுட னீஙக வெல்லச்
சேவுயா கொடியி னாதந் திருவுள்ள மறிவே னென்று
பூவலா பொழிலசூழ சணபப புரவலா போதகின்றார் ; எங்கு

2635. வையக முயய வகத வளளலார் மடததி னின்று
மெயயணி நீறுத தொணடா வெள்ளமுக காமும் போகது
கையினே தலையின மீது குவியகமண மலாசசி காட்டச
செய்யவா சடையா மன்னுக திருவால வாயுட் புக்கார. எகூஎ

2633. (இ - ள்) மொழிகதருள - முன கூறியவாறு பிளளையாா அருளிச செயய , அதகேட்டு .முகமலாவார் - அதனக கேட்டத திருமுனபு வணஙகி முகம மிக மலாசசி கொணடவாகளாகி , " அழுதும எனபெறேம " என - அழுதஙகி கிடகத தனபமாகிய கடலினினறும அடியேஙகளே மேலே எடுததருளும பொருட்டச செழிய முதத சிவிகையினமீது தெனனுடி செயத பெருகஙப பயனுலே எழுக திருளும பெருமபேறு பெறறுடையோம ; (அதனால) வேறு எனன பேறுதான பெற மாடடோம " (எதுவும பெற வலலோம) " எனறு கூறி வாஙகியதும, எங்டு

2634 (இ - ள்) ஆவதும செயல - ஆகமும அழிவும ஆகிய எல்லாம " அவர் " எனறு மறைகள சுட்டிக கூறும இறைவரது செயலேயாகும ; அமண ராகும...வெலல - அமணா எனனும பாவசு செயவோராளேப பாராகவும பேசவும மறறும செயல செயயவும நேரதலால வரும பழுது அசசெயலகளுடனே நீஙகவும, அவராகினே வெனறிடவும , சேவுயா...அறிவேன எனற - இபபதத உயாதிய கொடி யினேயுடைய சிவபெருமானது திருவுளளக குறிபபினே அறிவேன எனறு கூறி ; பூவலா ..போதகினறா - பூகக்ள அலலினைற சோலைகள சூழநத கோழித தலைவராகிய பிளளையாா செலகினறாகி; எங்கு

2635. (இ - ள்) வையகம...வளளலாா - (அவவாறு செலலும) உலகம உய யும பொருடடே வகதவதாரித்த அகத வளளலாா ; மடததினினறு...போகது - திரு மடததினினறும மெயயிலே அணிகது கொணட திருநீறறின பொலிவினேயுடைய திருததொணடா கூடடமும தாமுமாகச செனறு , கையினே காடட - இரணடு கைகளும தலையினமீது குவியவும, கணகள மலாசசியினேக் காடடவும ; செயய... புககா - சிவநத சடையினேயுடைய இறைவா நீலிபபெற எழுநதருளி யிருககும திருவாலவாயத திருகோயிலினுளளே புகுகதனா. எங்எ

இநத மூனறு பாடடிகளும தொடாகதி ஒருமுடிபு கொணடுரைகக கினறன.

2633. (வி - ரை) முனபாட்டில பிள்ளையா அருளியனவாக கூறிய மொழி களைக கேட்டு அமமையாரும அமைச்சனரும அவறறகரு விடைகூறம பருதியாக அமைந்தது இபபாட்டு.

அது - முனபாடடில மொழிநதருளியது.

முகமலர்வார் - முகமலாவாராகி ; முறறெசசம; முகமலாசசி அகமலாசசியினை வீனையும மெயபபாடாகி அதனைக காடடி கிற்றலால அகமலாசசியினை வேறு கூறு ராயினர.

இடர்க்கடலிடை நின்று...எடுத்தநளா - ஏகதேச வருவகம ; அடியோமை - அரசனையும காடடவரையும உளளடககிய உளபபாட்டுத தனமைப பனமை ; எடுத் தல் - தனப நீஙகி யினபமடைவித்தது மேலோஙகசு செயதல.

தென்னரு செம்தவத்தால் - தெனனவனரு எனறது தென்னரு என மருவிறறு ; செம்தவம் - முன செயத தவம.

பேறுடையோம் என்பேறும் ! - பேறுடையோ மாதலின வேறெனன தான பெறமாட்டோம ? எனறது எழுநதருளும பேறுதானே வேறு எலலாப பேறுகளையும தரவல்லது எனபது குறிபபு ; என்பேறும் - எஙகா மறையும வினவும வேறெல் லாப பேறும எளிதில பெறவலலோம, எமகரியது ஒன்றுமிலலை என்று உடன பாடும உறுதியும குறிதது நினறன.

அவர் கேட்டு—என்பதும் பாட ம 735

2634. (வி - ரை) ஆவதும் அழிவும் - ஆகமும கேடும என அவவத தொழில களைக் குறிதத பெயராளாய நினறன ; வெலலுதல - அழித்தல் : அருளுதல - ஆகு தல் என இவவிரணடும முனனா (2631) அவாகளால வேணடபபடடமையால அவை யிரணடும அவருளன்றி நிகழா எனபார எல்லாம் அவா செயல் எனறார ; ஆக்கு தலும் அழிதததலும எனனுதி ஆவதும அழிவும் எனறது அவர் செயலினாலே இவை தாமே வீனவன எனறபடி. அவர் - அவன எனற மறைகளுட் பேசப பெறற அவா என உலகறி சுடடு.

அவர் செயல் - ஆதலின - நிருவுள்ளம் அறிவேன் எனற காரணப பொருள படக கொள்க.

பாவகாரிகள் - பாவதைதச் செயபவாகள, காரி - செய்பவன ; அதன் மேல் கள விகுதி பெறறது. பாவகாரிகளை நோக்கும் பழது உடன் நீங்க - பாவிகளைப பாரத தலும பழுது ; நோக்கும் பழது - நோககுதலால வீனையும நீமை ; " பிரட்டரைக காணுகண ; வாய்பேசாதப பேயகளோடே " (திருவிசைபபா) ; " வெணணீறணி னொதவரைக கணடா லமம நாமஞசுமாறே " (திருவா) எனபன வாதி திருவாகுகு கள கிற்கத, " தீயாரைக காணபதுவும தீதே " எனற நீதி நூலும் பேசும ; " கணடு மூட்டு " என்னும சமணா கொள்கையும இதறக கருதது டையதாம ; பாவகாரிகளை நோக்குதல் பழுதாவது போல அவாகளால நோக்கபபடுதலும பழுது தருவதாம என்பதும் அறிநதோ மரபு.

உடன் நீங்க - நோகின அபபொழுதே அநத பழுது ஊன்றுத கழிய; உடன் நீங்குதல் - தோன்றிய அவவளவே அழிவெயதுதல ; பாதததால வரும் வீனைவ களைப் பற்றி முன் ஆண்டாணடும உரைதததையும, இனியும, 2636லும, பிறறணடும உரைபபவையும நினைவு கூரக.

நீங்க வேல்ல - கீழ்கவும அவாகளே வெலலவும ; எண்ணுமமைகள தொகன ; பாவகாரிகளே நோகருதலும அவாகளுடன பேசி வாது செயதலும ஆகிய தீமை ஒனற ; அதனமேல தொடாதது அவாகளே வெலலுதலும அழிதது ஆகிய செயல மறறொனற ; இவறறை முறையே, " நோககி நான வாதசெயத திருவுளளமே ?" எனற பதிகததானும, " வாதில வெனறழிகக திருவுளளமே " எனற வேறமொரு பதிகததானும வேணடிப பாடித திருவுளள மறிதல காணக.

சேவுயர் கொடியினர் - " சாலவும, எதிலார் அணணெனன மேலவிளகவி யோ காடடுக, கோஙலா வேறங் கொடி " (திருவா - தசாகம - 10) ; " சேவ யருக திணகொடியான " (பிள தேவா. கழுமலம - மேகரா - 1) "ஏதமில வீர வெளவிடைக கொடியும " (11-ம திருமுறை. கோயிஞ - 4), பறறலரை வெறறி கொளளும கொடி எனபது குறிகக இதறகணமையாற கூறினார.

திருவுளளம் அறிதல் - அறியும வகை மேல 2636 - 2637 - 2639 பாடடுகளினி காணக

என்று - போதுகின்றார் - போநது - புக்கார் - எனறு மேலவரும பாட்டுடன் முடிகக ; போதுகின்றார் - போகினறார ; முறறெசசம.

அழிவதெல்லாம்—நீங்கிவெல்ல—எனற பாடடுகளுமணடு. 736

2635 (வி - ரை) வள்ளலார் - முன கூறிய அநத வளளலார எனறு சுட்டி வருவிகக

வந்த வள்ளலார் - வநது - அவதரிதது இவவுலகில வநத , பாணடிநாடடுககு வநத எனற குறிபபும கொளக , பாணடிநாடடுககு வருதலால வையக முய்தலாவது சைவம தழைததறது தீயத ஆழநது எலலாம அரனுமமே சூழதலால வரும வினவு; வள்ளனமை - இவாகள விணணபபதறகினஙகி, அரசுகளது கருததையும கடநது தாமே திருவுளளகொணடு, தீய சமணா நவுட்போநத அருளவளம

மெய்அணி நீற்றுத்தோண்டர் வெள்ளம் - மெய்=திருமேனி; மீது அணி மெயத தொணடா எனற கூடடியுரைகக்வும கினறது , வெள்ளம் - பெருகுகூடடம ; நிரள நீரபபெருகுபோல பெருகிச் செலவது ; வெள்ளம் - பேரெண குறிதது எனறலுமாம.

கையினே - குவியப் - புக்கார் - கைகளேச சிரமேற கூபபித தொழுதபடியே புகுநதனர. குவிய - தாமே குவிய

கண்மலர்ச்சி காட்டுதல் - இறைவரது திருமுன செலலும அனறுக குறிபபு ; கண் மலர்ச்சி - உளள மகிழசசியின மெயபபாடு.

செய்யவர் சடையார் - செயய சடையா எனறும வாசசடைச செயயா எனறும கூடடி உரைகக்வும கினறது ; " செயயனே ! திருவாலவாய மேவிய, வையனே !" எனற முனகூறி யதைததருளிய குறிபபுமபட கினறமை காணக

மடம் - குலசிறையார காட்டத (2574) தாம எழுநதருளியிருநத அமணா புறமபு செயத தீசசெயல அழிநத திருமடம

மடத்தினின்று - போந்து - உட்புக்கார் எனக. 737

2636." நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்
தீக்கனன் மேனி யாகே திருவுளள மே ?"யென் றெண்ணில்
பாகுகியப பயனு யுள்ள பாலரு வாயா மெய்ம்மை
நோகுவண் டமிழ்செய மாலைப் பதிகநதா னுவல லுறறார, எகுஅ

2637. காணிடை யாடு வாரைக " காட்டுமோ வுரி "முன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யார்தக திருவுள நோக்கிப் ; பின்னும்
ஊனமில் " வேத வேள்வி " யென்றெடுத் தரையின் மாலே
மானமில் லமணர் தம்மை வாதில்வென் றழிக்கப் பாடி, எஃசு

2638." ஆலமே யமுத மாக வுண்டுவா னவர்க்க ளித்துக் ;
காலனே மார்க்கண் டாக்காக காய்ந்தனே ; யடியேற் கின்று
ஞாலநின் புகழே யாக வேண்டு ;கான் மறைக ளேதுஞ
சிலமே ! யால வாயிற விவபெரு மானே ! " யென்றார். எசஂ

2636. (இ - ள்) தீகனல மேனியானே ! - மிகசு எரியும தீபபோனற திரு மேனியினையுடைய இறைவரே!; நோக்கிட...வாதுசெயய-நோகசுதறகு விதியிலலாத அமணரை நோகசி யான வாது செயவதறகு ; திருவுளளமே எனறு - தேவரீருகசுத திருவுளளமோ ? எனறு , எணணில...பாலரூவாயா - எணணிலலாத பாகசியஙகளின பயனபோனறுளள பாலரூவாயராகிய பிளளையா ; மெயமமை நோகசி - உணமைத திறததை நோகசி ; வணதமிழ...நுவலலுறறா - வணமையுடைய தமிழால் இயனற மாலையாகிய திருபபதிகததைப பாடியருளவாராகி, எடஅ

2637. (இ - ள்) காணிடை ..நோகசி - கானகததில் கடடம ஆடுவாராகிய இறைவரைக " காட்டு மாவுரி " எனறு தொடஙகிப பாடித தேன அலாவினற கொன்றையணிநத இறைவரது திருவுள்ளக குறிபபினைத தெளிநத கொணடு ; பினனும்...மாலே - மேலும ஊனததை இலலியாகச செயயும " வேத வேள்வி " என்று தொடஙகிச சொறபதிகததினே ; மானமில .பாடி - மானமிலலாத அமணர் கனே வாதததில வெனறு அழிகக்வும பாடி, எடக

2688. (இ - ள்) நானமறைகளேதுதம...சிவபெருமானே ! - நானகு வேதஙகள போற்றுகினற சிலமானவரே ! திருவாலவாயில எழுநதருளிய சிவபெருமானே ! ; ஆலமே...காயநதனே - தேவரீர விடததையே அமுதமாக உணடு, தேவாகளுககருள் அளிததறகாகே மாகணடனுகாகக காலனையும உதைததருடடினீர ! , அடியேறகு இனறு ஞாலம கினபுகழே ஆகவேணடும-இனற அடியேனுக்கு இநத நிலவுலகம முழு அம் தேவரீரது புகழே ஆக பரவுதல வேணடும ; எனறார் - எனறு விணணப பிததார். எசஂ

இநத மூன்று பாடடுகளுஞ தொடாறது ஒரு முடிபு கொணடன

2636. (வி - ரை) நோக்கிட விதியிலாரை நோக்கி - முன் " பாவகாரிகளே நோக்கும் " (2634) எனறதும, ஆணடுரைத்தவையும காணக. விதி - நூலகளின் விதி ; நோக்குதறகும நோகபபடுதறகும என இருபாலும கொண்டுரைதது கொளக; அமணாகள் பிளளையாரது அருளநோக்கம பெறுதறகு அபபோது ஊழவிதியுடைய ரல்லா எனபதாம ; இபபொருளில விதி - ஊழ, நியதி எனறு கொளக.

நோக்கி - வாதுசெய்ய - திருவுள்ளமே - அமணரை நோகுதலும கூடாது ; வாது செயதலும கூடாது ; இரணடும சைவதறகிதறகில விலகபபடும. தீயோரை நோகுதலும கூடாது எனற விதியின நுட்பம முன (2634) விளகபபட்டது ; நோக்குதலும வாது செயதலும கூடாவெனின், இஙகுப பிளளையார் அவறறைச் செய்ய முறபடுதல் தகுதியாமோ ? எனின, கூறுதும , " வாது செய்து மயகசு மனததாரு

யேது சொல்லுவீ ராகிலு மேழைகாள் !, யாதோ தேவ ரெனபபடி வாககெலாம, மாதே வனனலாற தேவாமற றிலலையே" எனபத அரசகளத ஆணை; ஏனைச சமயக் களின உணமைகள எலலாம சைவததில ஒவவோர அகமாயஅமைநத அடகுவன ; ஆனால சைவததிறம வேறெதனினும அடகாத ; இவவாற ஒவவோர பகுதியாகிய நிலநில கொளகைகளே மடடில கொணட சமயஙகள தாந்தாம முழு உணமையும கொணடவை எனறகருகிதெழுநத உலக மாகளே வருநிதப பரசமயக குழியில வீழாதந்த கணடபோத உலகம எமாறாமல உயயுமபொருடடு அவவவறறின உணமை நிலைகளே இகலிலராயத் திருவருளவசமாய வினறு வாத செயத காடடியருளுதல உலகததை வழிபபடுதத்தும பெரியோர கடமையாகும ; அனறியும நமது பெருகு செலவுகளாகிய சைவ கோயிகளையும, சைவக கொளகை நிலைகளையும, பிறசமயி கள கவாத ஆகுநிமித்தநீபோது நமத உடைமையை மீட்டுப பாதுகாவல செயவதும நமது கடமையாகும. இநத ளிளையார கிகழதகியவை இமமடடே அடகுவன ; புறசமயஙகள சமயளவில நிலைமல மேலெழுநது கவரத் தொடஙகியபோத அச செயலினினறும உலகம எமாறாத காவல புரிதலே பிளளையாரும அரசகளும (பழை யாறை வடதளி) இயறறிய அருடசெயலகளாம. சமயஙகள எவறறையும அழிததல சைவததிறம அனற ; எலலாச சமயஙகளும உயிரகளின பகுவ பேதமபறறி வேண டபபடுவனவே, இவை பறறி முன 1562ல உரைததவையும, பிறவும பாரக. சைவததின உயனமை சமரசமாவது பகுவபேதமபறறிப படிமுறையால எல்லா வறறையும அவவகநிலையில அமைததக காணுவதேயாம. இதுவனறிச நிலநில சொற களும கருததுகளும ஒனறாக வருதல கொணமே எலலாம ஒனறு எனறு கூறிச சமரசம காணுதல போலிச சமரசமெனறுணரிக. அவையெலலாம சைவவணமைகளே உளளபடி உணராத தேரிகாபால ஒழுஙகுபட உபதேசமபெறுமலும, அனுபவததில ஒழுகாமலும போநத குறையால நோநத போலியுரைகளென்க.

நீக்கனல் மேனியானே - நீக்கனல் - ஒரு பொரூஉ பலசொல தன்மை மிகுதி குறிததது ; மிக நீ எனக. நீ ஒனறே அடுதலும செயயும ; சுடுதலால காத தலும செயயும. நீ மிஞ்ச உயிரோம ; நீ இலலாயினும உயிரோம, எனவே, இநத அழிததலும காத்தலும செயயவலல திருமேனி கொணடவர எனபார நீகனல மேனி யெனறார எனபதுமாம ; நீயேனையும எரிகநும நீபபோனற எனற குறிபபுமாம. "கெருபபையு மெரிகநும" (திருபபுகழ) ; அமமா இடட நீயிலே மேமபடட அதன வினனவைப பாரச செயவது எனபதுமாம. கனல - கனலகினற எனறலுமாம.

"நிதவுள்ளமே" என்று மெய்யமை நோக்கி-தேவரீருகநத திருவுளளநதானே? எனற இறைவரது மெயமமையுளளே தாம "அவனே தானே யாகிய அருகெறி, யேக ஞிலி" கினறு நோகஙகி கணடு" எனக. அருகிலேயில கினறாதி உளளததில உணருமபடி நலகுவன இறைவன ; "சீரஅடியார தகள வழிதெரணடை யுணரநலகி" (341) முதலியவை பாரக்க ; "அவனருளா லல்லது ஒனறையும செயயா "ராகித தம வய மறற அவனருளே கணணாக காணும பெருமகக ளிவனது நிறைவிளுள அடஙகி எல்லாம்காண வல்லவராவர ; இஙகிலே அவவாற நிலலாத பிறாகு வினகுதலாகி, நிமிததமறிதல, திருவுளசசிட்டு இடுதல, குறிபாரததல, பூககேடட்டல முதலியனவாக இகான் வழகுகும பலவும இதனவழியே அவவவர தரத்துகேறப வருதலை எனக ; பினனாப பிளளையார, "திருமுறையினேத தாமே நீறறு வணகையால கிமிர "கத (2680) திருஞானாறறுப பதிகம எழுதிய ஏடடை, அதனுளளே திருவருள வெளிபபாட டினைக் காணும கிகழசசியும இகைருதலே பறறியது.

எண்ணில் பாக்கியப்பயன் - அளவில்லாத ஆனமாகளை செய்த அளவிலலாத தவங்களாறபெறற பாகியஙகளுகெலலாம இவரைப பெறறதலே பயன் எனக. இதனை " எஙகள பாக்கி யபபய ஞபபதி குனறைவாழ் சேகிழாான " எனற எமது பாகியப பயனகிய மாதவச சிவஞான முனிவா, ஆசிரியா சேகிழாா பெருமதகை யாருககு ஆகி எடுததாணடி இதன அருமபொருளே விளகியருளியமை காணக.

பாலறுவாயர் - அமைமையாக ஊர்ியருளிய ஞானபபாலின மணம இடையருது கமழாது ஞானவாசகுப பிறாகு வருமா திருவாய் னெபதாம ; ஆதலின அருதச சிவ ஞான வயகதால இறைவரது திருவுளளததை நோகுகி கணடனா எனபது குறிகக இபபெயரால ஈணடுக கூறினா ; " சுநதரபபொற சேணமிசை யிருநதபிரா னுட னமாநத தூணவி யாகும, பைநதொடியா டிருமூலியின பாலற மதுரமொழிப் பவள வாயர்" (1995) என இககருததை ஆசிரியா முனனா விளகியருளியதனே நினைவுகூாக. இபபெயாச சிறபபையும அருமையினையும நோக்கியே பினவநத பெரியாக்ள தம மககளுககு இபபெயரை இடடு வழஙகிப பயனபெறறம உலக வழககு உளதாயிற்று ; ஆசிரியரது தம்பியா " பாலறுவாயா " எனற பெயா சூடடபபெறற வழக்கும கருதுக

வண்தமிழ் தெய்மாலை - வண்மையாவது அறததாறறின னிறை அருள்வழியே சென்ற உயிாக்குறுதி காடடுதல ; அமமா பால ஈணடித, திருவருள மறக்கருணை யாயச செலலும நியதியின வினைவின வெளிபபாட்டுகுகு காரணமாதல்பறறி அவா திறததும் வணமையாயிறறெனக.

நுவல லுற்றார்·உறறுராகிப பாடி எனறு முறறெசசமாக்கி மேலவரும பாட்டுடன் முடிகக. 738

2637. (வி - ரை) " காட்டுமாவுரி " முன்பாடி - " காடடுமாவதரி " எனற தொடரகும திருபபதிகததை முனனே பாடி ; கானிடையாடுவார் - கானில் ஆடுதல் சஙகாரததையும புகுறபவததையும குறிததலால அமண இருள மாயவதனையும சைவம் மீளத தழைவதனையும குறிததது.

முன்பாடி - முன் - திருமுனபு , திருவுளள மறிதற பொருட்டுப பாடியருளிய பதிகஙகளுள முனனா இதனைப பாடி எனறலுமாம. பதிகக கருததுப பாகக.

முன்பாடித் திருவுள்ள நோக்கி - திருவுளளக கருதது வாது செயதலேயாம எனறறிஙதலால மேலும அவவாறு செயயும வாதினில கூடைபோக வெலலுதலும வெனறு, அழிததலும வர வேணடுதலின அவறறுககும திருவுளள மூளதோ எனபது குறிபப அதனே இரணடாவது பதிகமாகிய " வேத வேள்வி " என்ற பதிகததிற வினவி யருளுகினறா. மூனபதிகததில " வாதுசெயத் திருவுள்ளமே " எனறு திருவுளளம வினவியருளிய பிளளையா, இபபதிகதில " வாதில் வென்றழிக்கத் திருவுளளமே" எனறதனால " வாது செயவதறகுத் திருவுளளம உவநதகொண டருளினா இறைவர்" எனறு பிளளையா தமது திருவுளளததில உணாநத பின்னரே, அதன் பின வாதில வெனறழிகக திருவுளளம வினவியருளினா என்பதாம; வாது செயத திருவுளளம பெறவிலலையாயின, மேல வாதில வெனறழிக வுளளமறிதல் பொருந்தாமை யறிக ; ஆயின பினனா வினவிய இத திருவுளளததினே ஆம் என்று பிளளையா உணாநதமை எதனாற பெறுது மெனனின ? " நோகுமம பழுது னீகுட வெல்லச சேவுயா கொடியினனன றிருவுளள மறிவேன " (2639) எனறு உட் கொணடு திருவாலவாயுட புகுகு வணஙகி வினவிய பிளளையா, அவவாறு திருவுள்ளத திசைவினைக கொணடாலனறி அதனே மேறகொணடு செனறிரா ராதலின் திரு

வுளனம பெறறனா எனபது வழியளவையாற பணியபபடும ; இதனை மேல " நாதாத மருண்முன் பேற்று நாடிய மகிழசசி பொதக—விடைகொண்டு "—(2639) எனற ஆசிரியா வினைகருதல காணக. " தோனி விடைகொணடு " எனற பதிகமும காணக. எனவே, பினனா நிகழும சமய வாதமும, அதன தொடர்பாக நிகழும வெறறியும, அமணா அழிவும சிவபெருமானது திருவுளளமாகிய ஆணையால நிகழநதன எனபதும, ஈணடுப பினனியா செயலகள யாவம " அவனே தானே யாகிய அருகெறி, யேக ஞகி யிறைபணி " எனறமையால சிவச செயலகளேயாம எனபதும, இவைபறறிப பினனி யாரது கருணைதநிறம பறறியும சைவத நிறம பறறியும பிறவாறும செயயபபடும கலின ஆராயசசிகளாகிய விசாரறகள உணமைமறற ஞாசசி யிலலாமையால எழுதத போலியுரைகளே யாமெனபதம தெறறென விளககும, மேலும அகனறகும இவை விளகபபடும

காட்டுமோ ரரி முன்பாடிப் - பின்னும், வேத வேள்வி என்று பாடி - " காட்டு மால அரி "யினால பரசமய நராசரிதகளேயும, "'வேத வேளவி"யினால நீறறு நெறியினை ஆகுதலியும (1917) வெணடித திருவளளம அறிய எழுதத கிலக குறிபபும காணக. இவை இரணடும வெஞ்ஞான பேரத்துப 10 - 11-மருச்சுநிரகளின கருத்தாக இறை வா உயிரகளுகுச செயயும திருவேறு அருள வகைகளாதலும கணடி கொளக. இவையே பினனியாரின சிருவதாரதினை உளளுறைகளா மெனபது சிவபாத விருதயருகுத தோணியபபா அருள புரிநத வகையால தொடககதில உணரதபப பட்டது இவை இரணடும வெவவேறு நிறமபறறிய நிலைகளாதலின தனிததனி இரணடு பதிகஙகளால வேணடபபடடன

எனவே வெலலுதலும அழிதலும பினனியாரது திருவுளளமாதலனறி இறை வரது திருவுளளமாகி உயிரகளின கணமப படனகளே நுகரச செயயும அழிதறமறறெழி வின பகுதியாய வினைவனவா மெனபதம அறியபபடும

ஊனமில் - ஊனதைத இலலியாகச செயயும எனக ; ஊனம் - அமணாகள சைவதநிறதநிறகும பினனியாருகும அடியாருகும செயத தீமைகள

உரையின் மாலை - திருபபதிகம, காலடிமேல வைபபாகிய யாபபினியலபும, மேல வைபபாகிய பின சரடியும பதிக குறிகளோடே உணரதறகிய தொடராகத நிலை யும பறறி மலரும காரும போல வரும இயலபுணரதத மாலை எனறருளிசசார ; " மதிதத வீபபாடல " எனற பதிகக குறிபபம காணக

வேன்றழிக்கப்பாடி - " வெனறழிக்க " எனபது பதிகக குறிபபு ; வாதுசெயத திருவுளளம இறைவா கொணடமை யுணாதறாதலின, வாது செயயின, அதன மூடிபபு வெறறியாதல வேணடிம, அது வேணடவே ஒடடிச செயயபபடுவது வாத மாதலின அதன மூடிபபு தோலவியுறறாரது அழிவுபாடாதலும வேணடிம, இவை காரண காரிய முறையால நிகழவனவாதலின அவவளவும செயதலிவ தம்மு மனம செலலாமையால திருவுளளம வினவினார எனக. இதஞல அமணரை அழிதத்தல பினனியாரது திருவுளளக கருதத்தனெனபது நனகு போதரும.

மானமில் அமணர் - மானம் - பெருமை, அவமானம எனவழுகும ; "மானம்' (குறள), தோலவி பெறறாம அதனுள அமைகது ஒழுகி நலமபெற மாடடாது, மேலும மேலும அகனகரிதது எழுவதஞல மானமில் எனறார ; மானம் - அளவு எனற கொணடு தம சமய அளவுப்படாத மிகைபடச செனறவா எனறலுமாம. 739

2638. (வி - ரை) நான்மறைகள் ஏத்தும் சீலமே ! எனறும, ஆலவாயிற் சிவபெருமானே ! எனறும இரணடு தனமைகளால இறைவரை விளிதத்; ஆல மழ

தாக உண்டு வானவர்க் களித்ததும், காலனை மார்க்கண்டர்க்காகக் காய்ந்ததும் என்ற இரண்டு அருளிப்பாடுகளை பறறிய போறறினா ; இவறறினைக் கண்டு அடியேனும், இன்று அடியேற்காக ஞாலம் நின்புகழே மிக வேண்டும் என வேண்டிக கொளகினறேன என்றபடி.

சீலம் - என்றது மறைகளாற போறறப்படும் சொரூப என்னும் (இறைவரது) நிறபாலகணம. "சிலமோ வுலகம போலத தெரிபபரித" என்புழிச சீலம் இப் பொருட்டாதல காணக. (சிதறி - 1-50). சகாார காரணனுளள தனி முதல்வன்.

ஆலவாயிற் சிவபெருமான் - என்றது ஐந்தொழில செய்வதறகு உன்முகமாகி நிற்கும தடதத என்னும (இறைவரது) பொதுவிலகணம.

ஆலமே அமுதமாக உண்டு வானவர்க் களித்தல் - அறகருணை ; காலனைக் காய்தல் - மறகருணை ; ஈண்டு இரண்டும செயதறக தெனபது குறிபபு.

ஆலமே யமுதமாக உண்டு - " ஆலதனி னுலமிா தாகிய கோன " (திருக கோவை) தடையாயிருந்த ததனுவகளால சுதநதி செயது சிவானுபவதறகுத தூண யாகுமாறு செய்தல் குறிபபு.

வானவர்க்களித்து - சிறபபாய பாண்டி நாட்டவாக்கும பொதுவாகச் சைவ வுலகதறகும புரிதல குறிதது நினறது ; வானவரை மயக எழுந்து வருதலிய வீடதறை ஒடுக்கித தன அளவில அடக்கி வைதத போல, பாண்டியனையும பாண்டி நாட்டவரையும, அரனடியாரையும மயகிப பொய மிருகத மறைவழக்கம அருகிப பூசிசாதன வீளகக்கம் போறறல பெருது ஒழிய மேல எழுந்து பரவிய சமணகையர் சாக்கியா தம் பொய்நெறியினை மேலடராது ஒடுகிதத தம அளவில நிறுததி என்ற குறிபபுபபடகின்றது.

மார்க்கண்டர்க்காக் காய்ந்து - மார்கண்டரை முனனிலையாக கொணடு காலனைக காய்ந்த செயல்; அஃது அவர்களுகேயனறி அடியவாகெலலா மாகியவாறு போல, ஈண்டு இதனை, " இன்று அடியேறகாக " வேணடனும இபபயன் அடியாாக கெலலாமாருதல் வேணடும எனபது குறிபபு. " ஞால நின்புகழே மிக வேணடும் " (தேவா) எனற கருதறக காணக. காலன மாாகண்டரை அடரவநதமைபோல ஈணடெ சமணரும பிளளையாாபால தீததொழில் செயதமையும கருதறக. " கனறிய காலனைக காலாற கடிநதா னடியவர்கா " (தேவா). மிருகண்டா மகன மாாகண்டா எனபது வடமொழியில.

அடியேற்கின்று ஞாலம் நின்புகழேயாக வேண்டும் - " ஞால நினபுகழே மிக வேணடும " எனற தேவாரக கருதறதறைதறபடி.

நான்மறைக ளேத்தும் சீலமே ! - சிவமும சதறியுமாய நினறு உயிரகளுக கருளும கருணையே சீலம் எனபபட்டது. " பாதி மாது ஞைய பரமனே !" (தேவா) எனற பதிக கருதறி, இஙகுச சீலம எனறது சிவனது இறைமைக குணதறை எனபது ' நானமறைக ளேததும " எனற வீசேடணதறால் அறிக : சிலமுடையாரைச சீலம எனறுபசரிதறார். " வீடாதனேயுணடு கணடதறே வைதத பிதறத சீசெய்த, சீலம கணடு " (கமபி. புனகூ - தக்கேசி - 5) எனற கருதறுக காணக. சமணர்கள் கொணட கொளகையாகிய அறம - சீலம - இவை வேறு ; இஙகுக கூறிய சீலம் வேறு , சொறபெயா ஒறறுமை கருதியே இவையிரணடும ஒனறென மயஙகிக கொண்டு ஆகி சமணா இச சீலதறைப பொருளாக கொணடு வழிபாடு செய்தனர் எனறும, பிறகாலச சமணா அதனினின்றும பிறழாறதறலை அதறசீமையைக் கீழைய போறதனா பிள்ளையார் எனறும, பலவாறும மயஙக வைக்கும திரிபாகிய விசேட

ஆராயசின ஈண்டுச் செயவாருமுண்டு ; அவை பொருதாமை முனனாக காட்டப் பட்டது; பினனுல காணக.

ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண்டும் எனறதனால அறமை ஞானமு அரனபுகழ ஞாலதநில மிகாது குனறி நிகழ்நத தெனபது பெறபபடும ; படவே அகநிலையை நீகநி அரன புகழ் உலகு எங்கும பரவச செயதலையே பிளளையார வேணடினா எனபதும பெறபபடும ; " மேதினிமேற சமணகையா சாகியாதம பொயமிகுதே , ஆதி யரு மறைவழகக மருவியர னடியாரபாற, பூதிசா தனவிளகக போறறலபெரு தொழியகணடு " (1916) எனறது காணக. " ஆழ்க நீயது எலலா மரணுமமே, சூழக " (பாசுரம) எனறு இதன முடிவில வேணடிய திருவாககும கருதுக.

ஆலவாயிற் சிவபெருமானே ! - எகரும் நிறைநத விளகரும அககருண வெளிபபட்டருளும இடமாவது இஃது எனறதாம. " மணணகதநிலும வானிலு மெகருமாக, நிணணகத நிருவால வாயாய " (கௌசிகம - 8).

மார்க்கண்டிக்கா—எனபதும பாடம. 740

IV திருவாலவாய்

திருசநிறறமபலம பண் - கௌசிகம்

காட்டு மாவ துரிததுரி போரதுட்ட
ஞாட்ட மூனறமை யாயுரை செயவனன
வேடடு வேளவி செயாவமண் கையரை
யோட்டி வாது செயத்திரு வுள்ளமே ! (1)

சொநதெ ஞமூர லுகநிரு வாலவாய்
மைநத னேயென மு வலலம ஞசுறச
சநத மாதமிழ் கேட்டமெய்ஞ ஞானசம
பநதன சொறபக ருமபழி நீகவே. (11)

திருச்சிற்றமபலம.

பதிகக் குறிப்பு :—கரியுரி போரதத கடவுளே ! நோகநிட விதியிலாத அமண கையரை நோகநி நான ஒட்டி வாது செயதல தேவரீருகுத திருவுளளமே ! எனறு இறைவரது திருவுளளதநின அருட்குறிபபினே விஞவி யறிநதது. " திருவுள்ள மறி வேன " (2624), " திருவுளமே " (2636); " திருவுள நோகநி " (2637).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) காட்டு மா - பாகதநி லெழுநத பகைகாட்டி வநத யானை ; காட்டானை எனபாருமுணடு , அது - பகுநிப பொருள விகுநி , உடல் போர்த்து எனறு கூடடுக. நாட்டம் - கண , மூன்று இதகுள நிறபபாயிய தெறறிக் கணணைக குறிதது நினறது. மாவுரிதததுவம தெறறிக கணணுடையும பகையை அழிகரும தனமைக குறிபபுபபட நினறன. கண் எனனுது நாட்டம் எனறதும, உரித்து எனறெழியாது உரி உடல் போர்த்து எனறதும, அநத அழிதததலும காவல கருதி நிகழவது எனற குறிபபுபபட நினறன. உரை செய்வன் - வினவுவேன ; வேட்டு வேள்வி செய்யார் ; ஆதலின எ அடை மொழியால வதக கூறினா : மேல வருவனவும இவவாறே ; ஒட்டி - ஒட்டி எனபது முதல் நீணடு வநத செயயுள விகாரம ; " ஒட்டியே செயவ தெனரா " (2695) , வாது ஒனறினினறும மேல. இரணடும மூனறுமாக நீளவதம குறிபப ; நான் வாது செய - எனற கூடடுக ; திருவுள்ளமே - ஏகாரம வினை.—(2) ஈர்உரி - ஈரதலால பெறற உரி ; உரி - தோல் ; உரிததலாகிய பெயர அதனால பெறபபடும பொருளுகாகி வநத ஆகுபெயர் ; முன் பாடடில "உரிததுரி" எனறதும காணக , பொய்ந்த - பொயயாகிய ; வஞசகமாகிய ;

வன்தலம் - வலிமையாவது மயிர் பறிதல, சுடுபாறையிற கிடத்தல முதலாக உடலே வருதலதல ; **வேடத்தார்** - வேட மாதலிரையாயொழிகது உரிய ஒழுககமில்வாமை குறிபபு ; **சித்தர்** - பொயதலவதலதையே குறிககொணட சித்தலவா ; **அழித்தல்** - ஈணடு அவர் நீமையைப போக்குதல எனற கருதலுக் கொணடது, மேல் " அழிக்க " (10) எனறதும இககருதது ; மேல் " கறபழிகக " (3) எனறதும ஈணக.—(3) **மண்** - வான் - எங்கும் - கடு - மேல - கீழ எனற மூவுலகஙகளிலும ; **எங்கும்** - கீழுலகதலைச சொலலாமற குறிக்கும; " வானே நிலனே பிறவே " - " ஞாலமே வினணே பிறவே " (திருவா) ; **தீண்ணகம்** - செறிக்கு பிரியா நிறைவுடைமை ; **பெண்ணகம்** - பெண குறலிய நிடையில ; **தெண்ணீர்** - தெஞ்சின கொடுமையுடை யோ ; **கற்பு** - கறபிதத பொயக கொளகைளின தொகுதி ;—(4) **ஒத்து** - வேதம் ; **நீதி** - சைவநீதி - ஒழுக்கம ; **ஆக** - விளஙக ; " நீதியும வேத நீதி யாலேயே நிகழநத தெனகும " (2756), **நீனைந்தநள் செய்திடுதல்** - கினைதல, இறைவரது அருடசகதி கறபம.—(5) **ஆர்தல்** - நிறைதல ; **திருவுள்ளமே** - தெப்பாய் எனற கூட்டெ ; **செப்புதல்** - உணரதலதல ; பைபய - கெட ;—(6) **வீறு** - ஈணடு உணமை ; **மோட்ட மண்** - முருடாகிய அமண, **வேடர்** - வேட தலதையுடையவர ; **சீறுதல்** - கோபிததல, எவரையும சீறுதல செயயலாகா தெனபது விதியாதலின திருவள்ளம கேட்டருளினர; —(7) **செண்டடித்தல்** - இலகுவில வெற்றி கொளளுதல, உளற - கலக்க ;—(8) **பாவர்** பாவமுடையார ; **காக்க** - மறையச செயய ; **பிறவினை** ;—(10) **மீன்படுப் பார்** - மீன பிடிதலணபவர; மீனகள நீரின வெளிபபோகாதலும, அபபோது வேறெவ ரும அவறறைக கொலை செயயாமலே தாமே இறநதுபடுதலால மீன பிடிதல கொலை யாகா தெனபது புதத சாகிகியாகளது கொள்கை. அறம பேசித திரிந்து கொலை புரிதலால பதிதர; **அழிப்பர்** - அழிவு செயகுவோர, சைவ வீளக்கததை அழிததவர ; ஆதலின் அவரை அழிக்க எனக் காரணப பொருளபட உடமபொடு புணராதநி ஓதி யருளினர் ;—(11) **அமண் ஆசு** - அமணரால கோகத குறறம ; **ஆசுஅற** - ஆசு அறம படி செய்ய ; **தமிழ்** - தமிழிலை, **கேட்ட** - வினவிய, பழிகிங்கப் பகரும ; " வண தமிழ் செயமாலை " (பதிகம - கௌணிகம - 11)

V திருவாலவாய்

திருசிறறமபலம பண் - பழம்பஞ்சுரம்—நாலடி மேல்வைப்பு

வேத வேளவியை நிநதனை செயதழல
ஆத மிலலி யமஞ்சூடு தேரரை
வாதில வெனறழிக கதிருவுளளமே
பாதி மாதிட ஞய பரமனே
ஞால நினபுக ழேமிக வேணடுநெதன
ஆல வாயி லுறையுமெம மாதியே. (1)
கூட லாலவாய்க் கோனை விடைகொண்டு
வாடன மேனி யமணரை வாட்டிட
மாடக காழிசம பநதன மதித்தவிப்
பாடல் வல்லவா பாக்கிய வாளரே. (11)

பதிகக் குறிப்பு :— நோக்கிட விதியிலாரை நோகியும் ஒட்டியும வாது செயத திருவுள்ளமே ? என்ற வினவி இறைவா அதறகுச் திருவுளக்கொண்டமை யருட்குறிப பினுல் உணாகதனா பிளளையா, அறருயின வாது செயதால அது வெற்றிபெற முடி தல் வேணடும; ஒட்டி வாது செயதல குறிபபதலின, அமமுடிவில அதனையோ அழிவு

படுதலும உனதாகும ; இவையிரண்டினளவும இவ்வாறு சென்று முடிதறகுத திரு வுளளமே என்று பினனர மேலும விளவித திருஅரட குறிப்புணர்தல இபபதிகக குறிபபு ; முன பதிகததுள "வாது செயதிரு வுளளமே" என்றதுமம, இதகு "வாதில் ஒன்றழிக்கத் திருவுளளமே" எனபதும காண்க. "பரசமய மிகாகரிதது நீருககும" (1917) என்றவிடத்தும, பிருண்டும உரைத்தவை ஈண்டுச் சிந்திகக தக்கன. தாம விளவிய வண்ணமே திருவுளளக குறிபபினை உள உணர்சசியிற பிளளை யாய உணர்பபெற்றவர் எனபது முன்னார் "தமிழ் கேட்ட" (முன பதிகம) என்றும, இதகு "விடைகொண்டு - மதிதத" (இபபதிகம - 11) என்றும வருவனவற்றால் துணியபபடும. இவ்வாறு இறைவரால உணர்ணின்று உணாததபபடும பரிபககுவ முடையவர பிளளையார் எனபதும கருததது.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வேத ழலல் - ஆதமில்லி - வெனறழிக்கத திருவுளளமறிதறகெழுந்த சாமனமுமுனாகி நினறன இவ வடைமொழிகள ; ஆதம் - அறிவடைமை ; ஆதமில்லி - அறிவிலி ; "ஆதமிலி நாயேனே" (திருவா) (2) வைதிகம் - வேதநெறி ; கைகவும் - பொய , எய்தி - எயதலாகாதவரை எயதி ; "தோகைட வீதியிலாரை" (2636), "காணை கணவாய பேசாதப பேயகளோடே" (திருவிசைபபா) ;—(3) வழுக்கம் - வழி வழுகுதல , முறிய - உடைய ; வெறறி கொள்ள ;—(4) அமுக்க - அடகியிட , வரையறுதத , அங்கம் ஆறு - வேதாஙகம ; கறுத்த - வெறதத , ஆழ்அமணர - பாவக்குழியில ஆழாத அமணர , கையர்கள் - கீழகள ; தெறுத்து - மேறகொளளலாகாத கினதததத தாஙகி ; முறிந்த - தளிரதத ; "முறிமேனி" - குறள - (1113), கொழுந்தகிய. "முறியேர் தளிரே" (தொல் - (பொ. 642) ; வாள் முறிந்த - ஒளி முகிழதத ;—(5) அருகர் திறங்களைச் சிந்த - அமணாகளது கொளகைகளைச் சிதைவிகக ; அழிக்க - முறிய என வருவதறறின் கருதது இனனே விளககியவாறு காணக ; மேல "திறமகழல" (7) எனபதும இககருதது. சிந்த - சிதைவிகக. பிறவினைப பொருளில வநதது ,—(6) விளிமுட்டு சிந்தை - இகழும மனம ; ஒட்டி - ஒடட ;—(7) விழலுதென்னும் - வீண எனனும் ; பழுது என்ற சொலலும ; அது - பருபப பொருள விருதி ,—(8) நீற்று...நில்லா அமணர் - சமணா சைவததிறதது னமேலவைதத வெறபபினையும பகைமையினையும அளவுபட எடுததுக காடடியபபடி ; திருநீறறு மேனியுடைய சிவனடியாரமேற பொருதிய காறறுத தானும தமமேல அணையபபொருத வனகணமை ,பொருதிய உளளம உடையா எனறது , தேற்றி - உணமையை உலகமறியச செயது ; ஆற்ற - மிகவும,—(9) சீலம் - பெருமை விளங்க ,—(10) தென்ற - அழிய ; கன்று - பகைதத ;—(11) விடைகொண்டு - மதிதத - அருட்குறிபபினை உணாதது வாஙின மேறசெலல விடை பெறறம உடகுறிபபுடன விணணபபிதத.

2639. நாதாதம் மருண்மூன் பேற்று நாடிய மகிழசசி பொங்கப்
போதுவார் பணிகது போறறி விடைகொண்டு புனித நீறறு
மேதகு கோலத தேதடும் விருப்புறு தொண்டா சூழ
மூதெயிற கபாட நீடு முதறறிரு வாயில சாரதாா. எசக

(இ - ள்) நாதா பெறறு - இறைவரது திருவருட் குறிபபினை முனனே பெறறுகொணடு ; நாடிய .போறறி - நாடியிருதத அருள உணரபபெறறமையாற பெறற மகிழசசி பொங்குமபடி போவாராகி வணகஙித அதிதத ; விடைகொணடு - வாஙினை மேறகொணடு செலல இறைவரபால அருள விடை பெறறுகொண்டு ; புனித நீறறின் ..சாாதாா - அய திருநீறறின அணி விளங்கும மேனமையுடைய

திருக்கோலப் பொலிவினுடனே அன்புடைய திருத்தொண்டர்களை சூழ்ந்துவர பழமையாகிய மதிலின் நிலைவாயில் பொருந்திய முதற்றிருவாயிலினைச் சாராதருளினார்.

(வி - ரை) அருள்முன் பேற்று - இறைவரது திருவருட் குறிப்பினைத் தமது திருவுள்ளத்தில் முன் உணரப்பெற்றவராகி.

நாடிய மகிழ்ச்சி - காடிய பொருளை பெறப்பெற்றமையாற் போந்த மகிழ்ச்சி.

விடைபெற்றுக்கொண்டு - வாதத்தின் மேற்செல்லுதற்கு விடைபெற்றதிலே இப்பதிகக் குறிப்பாமெனபது "கோளை விடைகொண்டு...மதித்தவிப் பாடல்" என்ற திருப் பதிகத்தாலறிக; பதிகத்துட் "கோள்" என்றதும் அரசனுணையினறி அடியவாகளுச் செயலில்லை எனற குறிப்புற்றதனை நினைக. சொக்கநாதா மதுரையின அரசாட்சியுடையவா என்ற வரலாற்றுக்குறிப்புமாம்.

முதன்மூன்றிருவாயில் - கோயிலினுட் செலலுமபோது புகும முதல வாயில்; கபாடம்- கதவு. 741

2640. அமமலாக் குழலி னார்க்கு மமைச்சர்க்கு மருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முதனின சிவிகைமேற் கொண்ட போதில்
எம்மருங் கினிலுக் தொண்ட ரெடுத்தவாப் பெல்லை யின்றி
மும்மைசீ லுக மெல்லா முழுதுட னிறைந்த தன்றே. எசஉ

(இ - ள்) அமமலாக் குழலினாகும...போதில - அந்த மலாகளையுடைய குழலி யுடைய அமமையாருகும அமைச்சனுராகிய குலசினமையாருகும அருள புரிய வேண்டிச விவந்த மணிகள் பொருந்திய பலகையுடைய முதலுச் சிவிகையின்மேல் பின்னையார எழுந்தருளியபோது; எம்மருங்கினிலும ..ஆரபு - எலலாப பக்கங்களினும தொண்டாகள் எடுத்துசைத்த ஆரவாரவோசை; அனறே - அபபோதே; எல்லை யின்றி...நிறைந்தது - அளவிலலாத பெருகி மூனறுகிய நீணடவுலகங்களில எங்கும நிறைந்தது.

(வி - ரை) அம்மலர்க் குழலினார்க்கும் அமைச்சர்க்கும் - அகரம தமமிடம புகலடைந்த அரசனே ஆடகொணடருளுமபடி விணணபபித்த அந்த எனற (2631) முன்னநிகழ்ட்டு. அவ்வமைச்சர்க்கும் எனசசுட்டு ஈணடும கூட்டுக. அம் - அழகிய என்றலுமாம.

குழலினார்க்கும் அமைச்சர்க்கும் அருளவேண்டி - அரசனையும நாட்டினரையும ஆட்கொணடருளுதல இவர்கள பொருட்டேயாம் எனபது; இவாகளது விணணபபமே இவவருளிபபாட்டுகருக காரணமாதலும கருதுக.

செம்மணிப்பலகை - மணி - அழகு எனறலுமாம்.

மேற்கொள்ளுதல் - மேலே எழுந்தருளி மேறசெலல ஒருபபடுதல.

மும்மை - ஈணடு எண குறிதது நினறது; "தமிழ மும்மை" என்புழிபபோல

தொண்டர் - பிள்ளையாருடன போநத திருகூடடம. 742

2641. பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
விலவலர் தாளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற, வெவ்வே
றெல்லையில் முதலின் காளக் தாசைசங் கெங்கு மோத; எசஉ

2642. கண்ணினுக் கணியா யுள்ளா ரெழுச்சியிற் காட்சி பெறுவூர்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின சொனனு முன்பு

"பண்ணிய தவமக ளெனகொல் பஞ்சவன் தஞ்ச மேவிய
புண்ணிய மூரதநி வருது மதுரையிற் புகுத" வென்றார். எசச

2641. (இ - ள்) பலலிய நாதமபொங்க - பலவகைபபட்ட இயலகளின ஓசை மிக்கு எழுந்திசைகக; ப...ரிறற - எஙகும படாநத பெருகும திருநீறறின சோதியானது மலல ஒளிவட்டமாக உருவெடுத்தப பொருநதி மேலே வருவதுபோல ஒளிபெருகும முதுகக மீகாவைகளையுடைய வெணகுடையானது மேலே நிழலிச செயய; வெவவேறு...ஒத - வேறு வேறுக அளவிலலாத முதுகக காளமும தாரையுய சஙகஙகளும ஙகும இசைகச, எசஙு

2642 (இ - ள்) கணணினுககு...எனினும - கணணினுக்குரிய அணியாக விளஙகும பிளளையாநது திருவெழுகூறறின காடசியினைப பெறற அஙகஙகர மாநதாகள தாங்கள சாரநத சமணமாயிய வேறறுச சமயதநதைகளபினராயினும; பஞ்சவன தஞ்சம மேவி - பாணடியன அடைகலம பகும பொருளாகப பொருநதி; புணணிய . புகுத - புணணிய வடிவினராகிய இவா தாமே வநத மதுரையிற புகுவதற்கு; பணணிய தவஙக ளெனகொல? - (இப பாணடியன) முனனே செயத தவஙகள தாம எவையோ? எனறார - எனறு சொனனாகள. எசச

இநத இரணடு பாடடுகளும தொடரநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2641. (வி - ரை) பொஙக - நிழற்ற - ஒத(ச) செலலும எழிச்சி என, வரும பாடடுடன முடிக்க.

திருநீற்றின் சோதி - ஒளி வட்டமாக நண்ணி மேல் வருவ தென்ன வெண் குடை நிழற்ற எனறது மேலெகவிநது நிழறறும வெளளிய முதுகக குடையானது திருநீறறின பரநத ஒளி ஒரு வட்டமாகப பொருநதி மேல வருவது போல இருநத தெனபது மெயயும ஊருவமபறறி வநத உவமம மறறையச சூழநது பரி வேடம ஒளி வட்டமாகப பொருநதும காட்சி இதகு இனிவு கூறற பாலது; "சிவிகையின மேற சேவிதது வருநிலவு தருமதிபோல வளரொளிவெண குடைநீழறற" (2546) என்று முன கூறிய கருததும, திருநீறறுத தெயவ மாகுழாத மிருமருகுஞ சோநத போதி, விரணடு கில வினகடலக ளொனறுங் யிணைநதனபோ லிசைநத வனறே" (1498) எனறதும ஆணடுரைதததையும இதகுக கருதற பாலன.

படர் திருநீற்றின் சோதி - படர் திருநீறு எனறும, படரி சோதி எனறும சரிடத தும கூடடுக

வெண்குடை நிழற்ற - அரச அடையாளமாகிய பததி அஙகஙகளுட சிறபபுடைய ஒனருதலின ஈணடுக குடையினை இவவாறு சிறநத உவமானததாற சிறபபிதது கூறினர.

வெவ்வேறு - ஒத - எனக; தாளம, தாரை, சஙகு இவறறின ஓசைகள வெவ வேறுதல காணக முத்தின் எனபதனைத தாரை எனபதனுடனும கூடடுக. ஒதுதல் - புகழகளை எடுதது ஒலித்தல வில்லவர் தாளக்கோவை - வில் - ஒளி; முதுகக்கள கோத தணிபெற அமைதத

நாதமோங்க - எங்குமோத்த - எங்குமுத - எனபனவும பாடஙகள. 743

2642. (வி - ரை) கண்ணினுக்கு அணியாய் உள்ளார் - கடபுலனுகாசிகருப பேரழகுடையாராய விளஙகும பிளளையா; செவி - கை முதலியவறறுகருப போலக கணணுககு அணிகலம இடுவாரிலா; எனையவறறிற சிறபபுடைய கணணுக்களினின றி மீருத்தல சாலாமையின சிறநத அதறகுச சிறநத அணியே வேணடும, அசசிறநத அணி

யாவது பிளனோயாரது அழகினைக காண்டலே யாம எனபது. "நாவினுக் கருங்கல கமசசி வாயவே" (அரசு - தேவா); "கணணுக கணிகலஇ கணணேட்டம" (குறள்) எனபனவாகி கருதத்குக்கள காணக.

உள்ளார் எழுத்சி - உளளாரது எழுசசி; ஆரும வேறறுமைத தொகை.

எழுசசியிற் காட்சி பெற்றார் - எழுசசியினைக கணணுரக காணும பேறு பெறற வர்கள.

வேறு சமயம் நண்ணினர் நம்பினா எனினும் - காட்சி பெற்றார் என்றார் - எனற கூட்டுக. நண்ணிய, எனறதனால முனபு தொனறு தொடடு வரும தமது சமயமல்லாது புதிது புகுத சமயம எனறும, வேறு-என்றதனால அது புறசசமய மெனறும, நம்பினர் எனினும் - என்றார் - எனறதனால அதிலகொணட நமபிகைக புறத்தளவில ஒழிய அதனை அடிபபடைத்தி உளளூற கினற முனனிய வுணமை யுணாவே மேம்பட்டு வெளி வநதது எனறும கூறியது கணடு கொளக.

எழுசசியிற் காட்சி பெற்றார் - இவாகள நகரமாநதா. சமணத்திற புதிதாகப புகுகவாகள; சமணக குருமா வேறு; அவாகளே கணடு முடடு முதலிய கொடிய கொளகை பறறி நினறு வாதில் வெனறழிகபபட்டவா எனபதறிதல வேணடும; அக்குருமா வயபபட்டு எழுசசி காணாது சென்றேரும, அனறிப பொருமை உணா வினமை, ஊழினமை, அறியாமை, மடிமை முதலியவறறால காணாது ஒழிநதோரும நீகக, ஏனோயாகளில எழுசசியின காட்சிப பேறு பெறற நகர மாநதாகள எனபதாம.

"முன்பு பண்ணிய ..புகுத" என்றார் - முன்பு - முற்பிறவிகளில; "படிமுறை யானன்றி இவவொரு பிறவியிற செய்த தவமநதானே அமையாதெனபது உணாததறகு முற செயத தவம என வீசேடிததா" எனறு வரும சிவஞான போதக (8-ஆம சூ) கருதத்குக்கள காணக. அனறியும, இபபிறவியில் அரசன சமணராது மாயத்தழுநதி அபசாரபபடடுக கிடநததால, இபபேறு கிடைத்தறகுரிய தவம ஏதும செயதில ஞதலின இது முனபு பண்ணிய தவஙகளின பயனுக பெற்றபே றென்றும; தவங்கள் ஒரு வகையாலனறிப பல படியாகவும தவஙகள செயதிரீந்தாலன்றி இது பெறறல அரிதாம எனபது

என்கொல்? - எவையோ? யாம அறியோம எனறபடி. எதிாமறை அனு மானததால முனனேத தவஙகளுணடென்ற நிசசயித்துக காணபதனறி அவை இனன வெனப தறிகினறிலம எனறா எனக

பஞ்சவன் தஞ்சம் மேவி - பஞ்சவன் - பாணடியன; தஞ்சம் - அடைக்கலம புகு மிடம; மேவி - தாமாகமுன வநது; பஞசவனுக்கு அடைகலம புகுமிடமாகத தாமே வலிய எழுநதருளி; நான்கனுருபு தொகைத

புண்ணிய மூர்த்தி - புண்ணியமே வடிவாக வுடையவா;

மூர்த்தி - மூாதத்மான உணணிறைநது இருத்தறகிடம மூாத்தி எனபபடும; ஆச னம் - மூாதத்தி - மூாதத்மான் எனனும சிவாகம மரபு காணக.

வந்து - புகுத - அறியாது கிடகேரும அரசன முனபு தாமே எழுந்தருளி வந்து புகுவதறகு.

எழுசசியிற் காட்சி பெற்றார் - தவங்கள் என்கொல் - என்றார் - காட்சி என்பது அகபபொரு ணிகழசசிகளில் முதலில நிகழவது, அதன பினபு ஐயம, தெளிதல, நயபபு, உட்கோள, தெயவதனை மகிழதல் எனபன முறையே நிகழவன. அவறறி னியலபு எலலாம அகபபொரு ளிலகணமாகிய திருகோவையாருளாலும, பொரு ளிலக்கணதத்தாலும விரிககபபடும. ஆணடுக கணடு கொள்க. சாணபப பிள்ளோயாரது

எழுசியிஞல இருபாலும காட்சி எனற நிகழ்சியுடபடும நல ஊழ பெறறோர பஞச வன தஞசமாக வநது இபபுணணிய மூாதநி தாமே நமது மதுரையிற புருஅது எங களுகுக காட்சியருளி ஆடகொளள வநத பெருமையினேப பெற நாகளை முனனேயிற செயத நலல புணணியம தான எனனே ? எனப பிறிதொரு பொருளும குறிபபிற பெறபபடுதல காணக ; " இக கெணடையை கணணியை கொணடுதநத, வீனேவையல லாலலிய வேனய வேனதெயவ மிகனவே " (திருகோவை - 6) ; " பிணியு மதறகு மருநதும பிறழப பிறழமினனும, பணியும புரைமருஉ குறபெருக தோளி படைகணகளே " (ஒடி - 5) முதலிய திருவாகுகளின கருததுகள ஈணடு வைததுக கருதததிகன

சமணா கொளுவிய நீ பிளளேயாபால அணுகாது, கொளுவுதற நிசைநத அவா களது அரசனபாலே அணுகி அவர ஆணேயிஞல நீபபிணியாய எழுநததுவம, அபபிணி யினேத நீாதநதருளம அவருநீளே ஆணேயாய எழுநது போதுவதும எனறிவிவொரு காடசி கணட தணேயாளே, காம முன கொணட மையல நீஙகினவா இதகுக கூறும நகரமாநதா ; இனி, இதன மேலும, பிளளேயாரது ஆணேயிஞல மருவும நீபபிணி நோய நீாநது வழுதிய முழுதும உயநதமையும, அனல வாதநதிற பிளளேயாரது அருளின வெறறிபபாடும கணடு புனல வாதநதினே மேறறொணடு பிளளேயார எழுநது போது வதனேக காணும நகர மாநதாகளாகிய மாதர மைநதாகள, அககாடசிந்த தணேயாக " நம விழுமந நீாநத ஞானசம பநத நிநத காயஞர காணீர " (2700) ; " நாதஞ மால வாயி னமபனே காணும " (2702), " போறறுவா ரெலலாஞ சைவ நெறியினேப போறறும " (2706) எனபனவாதியாக மேலும உணமையுணாநது கூறும உயாதரம காணக, இவாகள முன கூறியவாகளின அடிநத மேலதரமாகிய பகருவமுடையோர ; இனி, அதன மேல வைகைக கரையாகிய நீடசா மணடபதநதில பாணடியஞுக்கு பெருந குருவாகிய பிளளேயார திருபபாசுரதநதால ஞாஞேபதேசம செயது ஆட் கொணடு திருநீறு அளிதநதிபாது புனல வாதநதினை வெறறியும கணடு, தாமும உயாநது, " மறறவன மதுரை வாழவா, தனனி னினறாக லெலலாக தூயநீ தாளிநது கொணடா ராகி " (2755) ஆட் கொளளப பட்டவா அதறகுநிதக மேலதரமாகிய பகருவ முடைய நகர மாநதா ; எனறிவவாறு பலநிறபபடட பகருவனமாகளுக்கும எமது ஞான குருநாதா அருளிச செயத பலநிறபபடட தருளின வணணஙகளேக கணடு கொளக. 744

2643. தேனனவன றேவி யாநு திருமணிச சிவிகை மீது
பின்வர, வமைசசா முனபு பெருகுதொணடா குழாதது செலலப,
பொனனணி மாட வீதி யூடெழுந தருளிப புக்கார்
கன்னிநா டுடையான் கோயில் காழிநா டுடைய பிளளே. எசடு

(இ - ள்) தெனனவன .பினவர - பாணடியனது தேவியாராகிய அமமையாரும அழகிய மணிகளேயுடைய சிவிகையினே மேல கொணடு தமது பினனே வரவம, அமைசசா...செலல - அமைசசஞராகிய குலசிறையார தமது முனபு திருத்தொண டா கூடடதுடனே கலநது செலலவும ; பொனனணி. எழுநதருளி - இவவாறு பொனனணிகளேயுடைய மாடவீதியின வழியாக எழுநதருளிச சென்ற ; காழி நாடுடைய பிளளே - கோழி நாடடுத தலேவராகிய பிளளேயார ; கனனி நாடுடையான கோயில புகுகா - கன்னி நாடடரசஞகிய பாணடியனது அரமனேயினுளளே புகுநதனர்.

(வி - ரை) முன பாடடில பின்னேயாரா திருவீதியில எழுநதருளி வரும எழுச்சி யின சிறபபினைக கணட நகர மாநதா வாகதில வைததுக் கூறினார ; இபபாட்டில், அவவெழுசசியினுடன அமமையாரும அமைசசனருமுடன கலநது செல்லும நிலையினைக் கூறுகினறார.

தேன்னவன்.. பின்வர - அமைச்சர் முன்புசெல்ல - அம்மையார பிள்னே யாரது பினபும, அமைசசனரா முன செலலும திருகூட்டதுடன முன்புமாக சென் றனர ; அமமையார காலவழகுகும அரசமரபு வழகுகும ஏறபச செலகையிற பின் சென்றனர , அமைசசர முனபு தாம ஊநது வநத குதிரையை விடடுத தொண்டர்க ளுடன நடநது சென்றனர எனக ; பினபு வரும அமமையாரை முன வைததுக் கூறியது சிறபபுபபறறி ; அணைசசனரா பரியிலேறித திருமடதுக்கு வநதமை " வருபரியிழிநது " (2624) எனறதனுலறிக. பிள்னேயார திருததொணடர கூடடதுடன செல்லுமபோது தாம பரிமிசைச சேறல மரபனருதலின அமைசசனரா பெருக தொணடாகுழாத துடன கலநது முனபு நடநது சென்றனர எனபது , இதனே அவர் ஊர்ந்து வந்த பரியைபபறறிக கூறது விட்ட தனமையாற கருதி யறியவைதத கவிநயமும கண்டு கொளக ; எஞஞானறும தொணடர குழாதகினே வணஙகி வழிபடும நிலையினின்றவர் குலசசிறையார எனபது அவாதம புராணத்துட கூறியவாறுனறிக.

பிள்னே - கோயில் - புக்கார் - எனறு கூட்டுக , காழிநாடுடைய பிள்னே - கன்னி நாடுடையான் - எனறமையால பிள்னேயாரும அரசனும ஒப்பத தததம் நிலையில நாடுகவல உடையோர எனபது குறிக்கபபடடது , தடாதகைப பிராட்டியார் ஆணடதனுல கனனிநாடு எனபதுபாணடியநாடு ; அரசனும பிள்னேயாருனால் இனி சைவததநிலைமை பெறறினறமை குறிபபு ; பினனர " சோற்றவன் - கண்பைப் புரவலர் " (2644) எனனும குறிப்பும காணக

குழாத்துட் சேல்ல—எனபதும பாடம 745

2644. கோற்றவன் றன்பான் முன்பு குலச்சிறை யாவர தெய்திப்
பொறறட மதில்சூழ் சண்டைப் புரவலா வரவு கூற,
மூற்றுயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற பீடம்
மறறவன் " முடியின் பககத் திடு "கென வலல ஞனுன். எசசு

(இ - ள்) கொறறவன . கூற - அரசனிடதது முனனுல குலசசிறையார வரது சோனது அழகிய பெரிய மதில சூழநத சோழித தலைவராகிய பிள்னேயாரது வருகையை அறிவிகக ; முனதியா சிறிது நீஙகி - முன இருநத தினபம சிறிது நீஙகப பெறற ; மற்றவன - மறற அரச ; முழு மணியணி பொறபீடம - முழுதும மணிகனே அணியாகவுடைய பொற பீடதனை ; மூடியின பககதனே இடுக என - தனது முடியின பககதனே இடுக எனறு சொலல ; வலலன ஆனன - வலிமை பெறறவனுயினன.

(வி - ரை) கொற்றவன் - புரவலர் - முன பாடடின குறிபபு பாகக.

முன்பு - பிள்னேயாரும ஏனேயோரும வரும முனனர் ; இவவாறு முன்பு வந்து அறிவிபபுச செயது வரவேறறும வகையில ஒழுஙகு படுததிப பீடமிடச் செய்து வைததல அரச காரிய ஒழுஙகு முறைகளுள ஒனறு.

வரவுகூற மூற்றுயர் சிறிது நீங்கி - நலவரவு கேட்ட அத தூணையாலே முன் இருநத துயர சிறிது நீஙகப பெறறுன எனக காரணப பொருளபடக கூற - நீங்கி எனனுர ; கூற - கூறக கேடடதனால ; " கூற - சொல்ல - ஆனபோ துயர்வு தன்னை யகன்றிட " (2619) எனறதி காணக.

நீங்கி - நீங்கப பெறுதலால ; துயர் நீங்கியதனால் கலைறிவு சதறே வர எனபதுமாம.

முழமணி அணிப் பொற்பீடம் - பிளளையார எழுநதருளுதற்கேறற கலை ஆசனம. பெரியோர எழுநதருளு முனனமே அவரகளுத் தகக ஆசனமமைததல இறறை காளினும் காகரிக வழகக.

" முடியின் பக்கத் திருக " என - பிளளையார் தன முடிமிசை வீறறிருகக தகதாா எனறுடகொணடு வழிபடும முறையால இவவாறு அரசன கூறியது திருவருட் குறிபபினால் எழுநதது உயயும காலம அணிமையாதற குறிபபு ; மேல " செலகதிக் கணிய ஞனன " (2667) எனபது காணக.—" நலலநெறி, யெயதுவதோர காலத்தன் னனபரைக்கண் டினபுறுதல, உயயு நெறிநிறிதே யுணடாகி " (போறறிபபஃ ரெடை) எனற ஞானசாததிரமுங காணக.

மற்றவன் - வேறறச சமயததுட்பட்டு நினற அவனும எனக. உம்மை தொக்கது; " நணணிய சமயம வேறு நமபின ரெனினும " (2642) எனறு நகர மாதராக் குரைதத உணமை அரசனபாலும பொருநதியதாயிறறு எனபதாம

சிறிது நீங்கி - முழுதும நீகி உயயும தனமை மேல " முழுதும உயரதான " (2668) எனபதனுட காணக.

வல்லன் ஆனன் - திறமபெறறவனுயினன ; ஆகசசொல அருமைபபாடு குறிததது 746

2645. மருதிரி யாரைப பின்னு மெதிர்சேல மன்ன னேவச்
சிருதையுண் மகிழ்நது போருதா ; செபலியான் சமபத தளீளோர்
பைருதுண ரலகுகன மன்னன் பரிசுகண் " டிதுவோ பண்பால்
நருதனிச சமயந் தன்னை நாட்டுமோ ?" றென்றே பின்னும், எசஎ

2646." நின்னற நெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகில்
அனனவா தமமை யிங்கே யழைதத்தின் யவருமம யாமும
முன்னுற வொககத் தீாக்க மொழிந்துமற றவராற நீரிந்த
தேன்னினும் யாமுந் தீர்த்தோ மாகவு மிசைவா " யெனறார். எசஅ

2645 (இ - ள்) மருதிரியாரை...ஏவ - மேலும, எதிர சென்றழைதது வரும படி அமைசசலுரை அரசன ஏவியிட , சிருதையுள மகிழ்நது போருதா - மனதினுள மிக மகிழசசி கொணடு அவரும போருதனா ; செபலியான.. கணடு - அசோகின ஞிய அருகனது சமயதகில உளள அமணாகள பலிய கொதது களாலாகிய வேபப மாலியை அணிந்த மாபைபயுடைய பாணடிய அரசனது தனமையினைக கணடு ; " இதவோ...காடடுமாறு ? " எனறு - நமது ஒபபறற சமயதினைப பணபினால காடடும வழியிதுவோ ? எனற கூறி ; பினனும - மேலும சொலலாகளாய, எசஎ

2646 (இ - ள்) நின...ஆகில - உனது அறநெறியாகிய சமயதை நீயே காத தருள செயவாயானால; அனனவா .அழைதததனை - அவரை இஙகே வருமபடி அழைத் தாய , (அவவாறு அழைததாலும) , அவரும்...மொழிநது - அவரும நாஙகளும உனது முனனே ஒருசகு கூடி இருகோடைத நீாகருமபடி சொலலி , மறறு...இசைவாய் எனறார - மறறு அவரால கோய நீாகதாலும நாஙகளும நீாததோம எனறு சொல்ல உடன படுவாயாக எனறு சொனனார்கள. எசஅ

இதத இரணடு பாட்டிகளுமத ஒரு முடிபு கொணடன.

2645 (வி - ரை) மந்திரியாரை...ஏவ - பினனும் - பொற்பீடம முடியின பக்கதஙகிடக என வேவியதனனே டமையாது மேலும் ;

எதிர்கொள - முன சென்று பிள்ளையாரை எதிர கொணடு அழைதது வரும்படி; ஆசனததை முனனே கறபிதததப பின மூரதஙியை அழைதது அஙகு எழுநதருள வைததப பூசிககும முறை கருதுக ;

பிளளையாரது வருகையைத தானும் கேட்டுமுடடு எனறு வருநதியும, திருமடதது இல வெநதழறபட வீஙுசை மாஙகிரததொழில வீனைக அமணாகளுடனபட்டிருநதமை, (2557) கவலையோடு முகமபுலாநது (2588) அவரை நகரினினறும வெளிப போகக எண்ணியது முனனே நாளிரவில அரசனது நிலை, இது " காரிட்ட ஆணவக கருவறையி லறிவதற கணணிலாக குழவி " எனறபடி மலததாற கட்டுணடு நனமை தீமை யறியாது " நனறெலலாந தீதாயுந தீதெலலா நனறாயும, கனறி வரும " உயிரகளின் நிலை, அவவானமாகளபால இறைவராது திரோதான சததி பிறவி வெமமைப பிணியின உருவில போநது தொழில செயய செயய அவவாணவ இருள சிறிதுசிறிதாக நீஙகி நல்லறிவு படிபபடியாக வெளிபபட்டு நறறெழிலில செலலுதலும எனபது ஞான நூற றுணிபு; ஈணடு, "அமணா கொளுவும சுடா, பைய வேசெனறு பாண்டியர் காகவே" என்ப அருளிபபாடாகிய நோய தொழிறபடவே, முனனா வெறுபபுகொணடு வெளிப போகக எணணியது மாறிப, பிளளையாரது வருகையில விருபப உணடாயிறறு ; அவரது நாம மநதிரமும கூறி, அவர விருமபி நோகஙிற, நீயவிப பிணியே யன்றிப பிறவியும் தீரும என்றபோது அவர வநதால அவரது அருளா லிநநோயகலுமேல அறிவேன எனறு (2620) அவரை அழைதது வர வுடனபாடு வீளைதது ; அவர வரவு கூற அவருகுத் தன முடியின பககதத்ப பீடம இடுக (2644) எனறு கூறசெயதது; அதன மேலும் எதிர கொளுமபடி அமைசசரை ஏவச செயதது - (2645) ; முன்னா அமணா சொலலு மெலலாவறறுகும உடனபட்டுகினற நிலை நீஙகிச் செயதவபபயன் வநதெயதும செவவிமுன உறறலாலே அமணா கூறறை மறறதுக "கைதவம பேச மாட்டேன " (2647) எனனவும, பிளளையா எழுநதருளியதனைக காணபபெறறபோது கையெடுத செயத நோகஙி முடியின பாஙகாத தமனியபபீடங காட்டவும, " கெழுவு பதியாதெனறு விருபபுடன கேடகவும" (2651) ஆகும நிலைகளையும செயதது; அருள பதியப் பதியப இருள படிபபடியாக நீஙகுதலும், நலம அஙகுகும வீனைதலும இவவாறு பின " தேனலா கொனறை யாதந திருநெறி நடநததனறே " (2758) என்பது எறுக வரும எலலா நிகழசசிகளிலும படிமுறையில வைதது அஙகஙகே அியா காட்டக் கணடுகொள்க ; 2667 - 2668 - 2670 - 2690 - 2716 - 2717 - 2718 - 2755 முதலியவை பாாக.

சிந்தையுண் மகிழ்ந்து - இதுவரை அரசனது நலஙகருதித தாமே செயதுவநத அரசகாரியமாகிய பிளளையாரதுவரவேறபினே முன அரசியா ஏவல்வழி யமைகது (2543) செயய நோகதபோல, இபபோது அரசனும உடன்படடப பீடம அமைக்கவும எதிர் செல்லவும ஏயிமையால மகிழ்ந்ததனா.

தேயலேயான் - அருக ; தேயலே - அசோகமரம ; அசோகமரதஙினகீழ உள்ள வன அருகக்கடவுள் என்பர். " செயலேத தணடளிர் " (முருகு).

மன்னன் பரிசு - இவவாறு பிளளையாரை வரசெய்து உபசரிக்க ஒருபபடடு முறபட்ட தனமை.

இதுவோ .நாட்டுமாறு - இது அமணர் அரசனுக்குச் சொலலியது , நீமை செய் தேனும் தம சமய நிலையை நாட்டுவது எனற அமணரது கொளகைகளேறபக் கூறியது ; மேலும் தொடாந்து மேலவரும் பாட்டிற் கூறும நிலையும காணக. இதுவோ - ஓகாரம இது அனறு என எதிர்மறை குறித்தது.

மீன்னும் - என்றார் எனறு மேலவரும பாடடின முடிக்க. 747

2646 (வி - ரை) நீன் அறநெறியை நீயே காத்தருள் செய்தியாகில் - நின் அறநெறியை - எனறு அரசமயத்தைத் அரசனுக்கு உடைமையாக்க கூறியது அரசனேத தமது செயலுக்கு உடறபடுத்துதறற கருதது ; நந்தனீச்சமயம் என முனபாட்டில அரசனேயும தமமுடன உளபபடுத்திக கூறியதும, தமது நெறியின மேமபாடு காடடிக் கூறியதும இகக்ருதது ; " தனேறெறியா நியசமயந தனனேயழித்த தனனுடைய, நிலை நின்ற தொலவாமல் நெறியழித்த பொறியிலியை, அலேபுரிவாய " (1354) எனற பாடலிபுரத்தில அமணர பலலவனுக்கும இவ்வாறே உரைத்த கருத்தும காணக. இஃது அரசனே சமய காவலனுவான எனற பொதுவழியை அமணர தமது நலனுக்குப் பயன் படுத்திக்கொண்ட முறை. செய்தியாகில் - செயவாயாலை ;

நீயே காத்தருள் செய்தியாகில் எனறது சமயநெறி உனது உடைமை , உன உடைமையைக் காத்தல் உனது கடமை ; அரச கடமைகளிற நிறைமபாது ஒழுக நீ மறுக்கமாட்டாய ; அறமுரைனின - எனற அமணர தமது தீய கருத்தைப புகட்டுதறகு முனனுரை - பீடிகை - கூறியபடி செய்தியாகில் - இசைவாய் எனறு கூட்டுக.

அன்னவர் தம்மை இங்கே யழைத்தனேன - சமயநிலையினபடி காணக்கூடாத அவரை - அழைக்கக்கூடாத அவரை - நக்ஷாவிட்டுப போகுதறகுரிய அவரை - அவ ரேதே நீ அனுமதித்த உனது குரவாக்களாகிய காஞ்சன முன இரவ - " நீததொழில வினைத்த அவரை - எனறு இவவாறு பல குறிபபுக்களுமபெற அன்னவர் தம்மை எனறு முனனநிசுட்டினறு கூறினறா ;

அழைத்தனேன - அழைததல அடாத செயலே , ஆயினும சில காரணமபறறி அழைத்தவிட்டாய ; இருந்தபோதிலும நமது சமய காவலின பொருட்டு அவவடாத செயலதீர, இனி மேறகொளளதறக்கு நாம கூறுமாறு இசையும இம்மு என மேற் கூறுதறகுரிய காரணமும அமைநியும காடடியபடி.

அவநும் ..இசைவாய் - சமயக கொளகைகக மாறுபாடானதொரு அடாத செயலேச செயய நோந்தபோது மேலும சமயநெறி வழுவாது அதனேத நீக்கவலல தொரு உபாயம கைக்கொளளதறக்கு எனபது முறை , இவவிடதநில அதறகைய உபாயம இதுவேயாம எனற அரசனே இசைவுபடட புகட்டியபடி ; " இககூறறால அகாலச சமணர உணமைச சமணதகின செநநெறியினினறும வழுவகி வீழாதவர என்பது வெளளிடைமலேயென விளகுதல காணக " என ரணடு விசேட ஆராயசசி யுரை செய்வாருமுணடு ; இது தவறான ஆராயசசிமுறை எனபதை முனனாப பல விடததும எடுத்துக் காட்டினும ; " கொலலாமை மறைந்துறையும அமண சமயம " (1302), " கொலேயும பொயமையு மிலமெனற கொடுநெதொழில புரிவோர " (1346) ; " கொலேபுரியா நிலேகொணடு பொயயொழுகு மமணகுணடா " (1354) முதலியவையும பிறவும காணக. சமயதறறகாகக் கொலே முதலியவும செயயதகும எனனும கொள்கை சமண சமயததகக மடடுமேயனறி, மறறும புறமும அகமுமாகிய கூறபாடுடைய பல சமயங்களினும காணபபடும எனபது அவவவறறின நூலகளானும, சரித வரலாறுகளானும அறியபபடும உணமை ; முறகாலமோ இடைகாலமோ எதவாயினும சமண சமயம இகொளகையைக கொணடிருநததெனபது தேறறம ;

ஆதலின் முறகாலச் சமணம வேறு - அது உயாாத நிலையினது எனறும, பிற்காலச் சமணம் அதனின்றும வீழாநதுபட்டதெனறும், பிறவுமு இநநூச செயயுமு ஆராய்ச்சிகள் ஒரு சாாபுபறறி எழுந்த மயகக உணர்வு காரணமாக வநதன எனக. 1344 - 1847- பாட்டுக்களினும், " நினையாதொரு போது மிருநதறியேன " (பதிகபபாட்டுக குறிபபு - III பக்கம - அள) எனறவிடததிம, பிறணடும் உரைதத சமயநிலை பறறிய குறிபபுக களும் ஈணடு மனநகொளளதறகுக ; சைவதநிறதறில இதுபோனறு வருவனவறறின உள்ளுறையும், இதறகும சைவநிலைகுமு உள்ள வேறுபாடும, தணடியடிகளையுரா புராணம (7), கோட்புலி நாயனரா புராணம, எறிபதத நாயனரா புராணம முதலிய வற்றுட் கண்டுகொளக.

இசைவாய் என்றார் - இநகு அமணா இவவாறு பொயமமையுள இசையும்படி புகட்டியது சமயகாவலில மேறகொணடதும, தமது விருதநியினேயுட கொணடதும ஆம்.

அறநெறியை - இவவமணா இபபொயமமையைத தம சமயக கொளகையாக மேற்கொண்டனா எனபது குறிகக இநகு அறநெறி எனறார். முனபாட்டிற " செயலி யான சமயதனளனோ " (2645) என்றும, " தனிசசமயம் " எனறும், மேல்வரும் பாட்டில் " பொய நதவமாக கொணட " (2647) எனறும கூறுதல இககருத் தடையன.

748

2647. பொய்தவ மாகக் கோணட புன்றலைச சமணா கூறச்
செய்தவப் பயன்வந் தேய்துஞ் சேவ்லிமுன் னுறுத லாலே
" யெய்திய தெய்வச் சார்வா லிருதிறத் தீருந் தீருங் ;
கைதவம் பேசமாட்டே ;" னென்றுகை தவனுஞ் சொன்னன். எசகூ

(இ - ள்) பொயதவமாக...கூற - (மேற்கணடவாறு) பொயயைத தவமாகக் கொணட புன்மை பொருநதிய தலையினேயுடைய அமணாகள சொல்ல ; செய்தவப் பயன...உறுதலாலே - முன் செயத தவததின பயன வநது பயனதரும பக்குவம முன்வந்து பொருநதுதலினாலே , எய்திய .சொனனன - சோநத உங்கள தெய்வ களின சாாபினாலே இருபக்கததீாகளும தீருங்கள , நான நடுநிலை கோடி வஞ்சகம் பேசமாட்டேன் என்று பாணடியனும சொனனன.

(வி - ரை) பொய்தவமாகக் கொண்ட - பொய்யினையே தவமாக மேற கொணட ; முனபாட்டில அமணா கூறியதனை அனுவதித்தது காட்டியபடி ; 2689 பார்க்க. தலையா பறிதததில ஒரு தவமாகக கொணடவா எனபதும குறிபபு.

புன்தலை - புல்லிய - புனமையுடைய - தலை ; புனமையாவது மயிர் பறித்த லாலும், பிராணிபடும் எனற கழுவாது விடுதலாலும இழிவுபடுதல்.

செய்தவப்பயன்...உறுதல் - பாணடியன முனனைப பிறவியிற் செயத தவப பயன் பக்குவபபட்டு வநது கூடும சமயம வாய்ததல ; இதுகாறும சமணர்களுடன் கூடி அவாகளது தீமைகளுகு உடனபட்டு நனமையறியாது நினற அரசன் இப போது அவாகள் கூறறை மாறுபட்டு அவாதது கொளகைக்கு உடன்பட மறறது நடு நிலையினைறும பிறழமாட்டேன எனறது ;

கைதவம் பேசமாட்டேன் - என்று கூறவநத நிலை முன்னைத தவததாலாகிய து என்பது ; அறஞ்செயின அநத முனனைததவம் இதுகாறும அமணர்களுடன்பட்டபோது கைகொடாது நினறதென்னையோ ? எனின, முனனைத தவம பகுவபபடடு வர்து கூடும் காலததேதான் வெளிப்பட்டுப பயனபடும எனக.

கேவ்வி - தவபயன வருகூடிய பலிகரும பரிபகருவ காலம ; பிணைர் "வினைக ளொதுதத அலெயென கிறறலாலே " (2717).

உறதலாலே - என்று - கொன்னுன் - எனற கூட்டுக. முனனேத தவபபயன வரும செவவி கூடியிராதாயின முனபோலவே அமணரது மாயைகளுட்படடு கிறபன எனபதாம.

எய்தீய கேய்வச் சார்வால் - சீகாள தனிதனரி பொருநதிய தெயவஙகளின சாபாகிய பலதிறல , அவவவரின தெயவ பதிறலால. "மருதத நூலவா , தொழில யாவைம செபபவம மேனமேல, உருதெ ழுநதவெப புயிரையும உருக குவதா" பிறறு (2011), ஆகலின, மருநிலெனறி மணி மகநிரஙகளாகிய தெயவபலதது ளுலேகு என நீரதது நிலெனறு கணட நிருதுகொணட அரசன கூறியபடி

நிருநிறத்தீநிப் தீரும் - திருபகக தவரும தனிதனி தீருகள , "ஒகக தீாக மொழிந்து" (2646) என்ற அமணர கூறியதை மறுதது, அரசன இருவரையும வெவ வேறு பிரிதது தீருகள எனறன இகபறறியே அமணர "காகள - நுபுடை வாம பாகம், முனனம மருநிரதது செயய முயறசியாத நீரதது" எனற (2660) பினனாத தம தொழிலுகு இடைறபடும காலத்தையும வேறு பிரிதது கூறுவது காணக.

கைதவம் - வருனை - நடுநிலை ரோணிய பணப, அதுபறறி வரும மொழிகு ஆயிறறு , ஆகுபெயர.

கைதவன் - பாணடியாகளது மரபுபபெயர ; கைதவம் - கைதவன் - சொற பினவருநிலை நகைதவனும் - முனகிரெலலாம அமணாகருடனபடடிருநத அபனும என உமமை சிறபபுமமை 749

2648. எனறவ னுரைபபக் குண்ட ரெண்ணகெட் டழுந்த வெல்லித
தென்றமிழ நாடு செயத செயதவக் கொழுந்து போல்வார்
வனறனிப பவன முனனர் வாயிலு ளணைநது பாடி
பொன்றிகழ் தாளப் பதுசெ சிலைகளின நிழிநது புககார. எடுO

(இ - ள்) எனறவன எலலெ - எனற அரசன சொலல அமணாகள தமது சருதது செலதாது மனக குறறி இருநத அளவில ; தெனதமிழ போலவார - தெனறமிழ நாடாகிய பாணடியநாடு முனனாச செயத செயதகக தவதது னின கொழுநது போலவாராகிய பிளளையார ; வனதனி...புககார - வலிய ஒபபறற அரணமனேயின முனபுளள வாயிலினுளளே சோகத பககஙகளில பொன பூணடு விளஙகும முதுகாகள சிரைதத சிவிகையினினறும இறஙகி உளளே புகுநதருளினார.

(வி - ரை) எண்ணம் கெடுதலாவது கொணட கருதது நிறைவேறுமையில மன மூடைதல.

எல்லெ - நிலெ ; இருநத வேலெ எனபது பாடமாயின இருநதபோது எனறுரைத அகக கொளக

கேய்த கேய்தவம் - சொல்லணி. கேய்தவம் - செயதறகாகதாகிய நறறவம ; "செய்தக்க" (குறள) எனபுழிபோல , தவமெனற பேரால அவவரை அமணர செயத செயதறகவல்லாத அவமபோலாது முனனாச செயத செய்தக்க தவம எனக.

கொழுநது - பிளளையாரின இளமை குறிததது ; இனிமேல முறறிய நனமை னெத தரவுளள குறிபபும காணக.

வன்தனிப் பவனம் - வன்மையாவது காவற்கடடு ; **பவனம்** - அரணமனை.

வாயிலினுள் அணைந்து - சிவிகை நின்று - இழிந்த - வாயிலினுள்ளே வருமளவும் சிவிகையில் எழுந்தருளி வந்து அதனபின அரணமனையினுள அதினின் றிறங்கி வந்து என்ற முறை குறிக்க.

புக்கார் - அரண்மனையினுள்ளே அரசன இருந்த இடத்துப புகுந்தனர்.

மன்தனிப் பவனம்—எனப.தும பாடம். 750

2649. குலசிறை யாரமுன் பெய்தக், கொற்றவன் றேவி யாரும
தலத்திடை யிழிந்து சென்றார் ; தண்டமிழ் நாட்டு மன்னன்
நிலத்திடை வானி னின்று நீளிரு ணீங்க வந்த
கலிச்செழுந் திங்கள் போலுங் கவுணியர் தமைமைக் கண்டான், எடுக

(இ - ள்) குலசகிறையார் ..எய்த - அரசனிடம அறிவிததபின குலசகிறையார் பிளளையாரது திருமுனபு வந்து சேர, கொறறவன...சென்றார் - அரசமா தேவியாரும அரணமனையினுள்ளே வந்து தமத சிவிகையினினறும இறங்கிச சென்றனர ; தண தமிழ நாட்டு...கண்டான - தணமைபுடைய தமிழ நாட்டின மனனஞசிய பாண்டியன் வானத்தினினறும நீண்ட இருள நீஙகுமபடி நிலததினில வந்த நிறைநத கலிகளையுடைய செழிதத திங்களைப போலும கவுணியர பெருமானஞசிய பிளளையாரைக கணடான.

(வி - ரை) முன்பு எய்த - திருவாலவாயினின்றும பிளளையார போத, முன்பு பெருந் தொணடரா குழாதத்தச் சென்ற (2643) அமைச்சனார, அரண்மனையை அணுகியபோத அதநிருகுழாதத்தின முனபு நீஙகி, முன்னர விரைவிற சென்று அரண மனையினுள புகுந அரசனுககு அறிவிதது, அவன எவலவழிப பீடம அமைதது எதிர சென்று அழைகருமபடி மீணடு, பிளளையார முனபு வந்து எயதினார எனக.

கோற்றவன் தேவியாரும் தலத்திடை இழிந்து - அரசனுககு முன அறிவிபபின பொருட்டும, ஆசனம அமைததறபின அவன எவல வழி அவனுககாக எதிர் சென்ற ழைதறற பொருட்டுமாக அமைச்சனார திருகுழாதத்தினீஙகி முன சென்றனர ; அரசியாரகு அதறகைய அரசகாரிய மொனறு மினமையின பிள்ளையாரைப பினபறறித் தொடர்ந்து தமத சிவிகையில வந்தனர ; இழிந்து - தமத சிவிகையினின்றும கீழே இறஙகி. (2643)

தண் தமிழ் நாட்டு மன்னன் - வெபபு கோய நீகக குளிரசசெயய வுளள தனமைக குறிபபுபபறறித் **தண் தமிழ்** - எனறு தணமையோடு புணாதது ஒதினார ; " தமிழமாருதம " (313) எனற குறிபபு மித, தணமையைய பொறியமலசசாபு பறறி நாட்டொடு புணாதறித **தமிழ்த் தண் நாட்டு** எனறு கூட்டி உரைபபினுமமையும். முனனாத " தெனறமிழ் நாடு செயத செய்தவம " (2648) எனற குறிபபு மித ; பிள்ளையாரது ஞானததமிழே இகலம செய்வதாம எனபார இனம்பறறி அறிவிதத குறிபபுமாம் ; "தமிழ் நாதன் ஞான சமபநதன" (ஆலவாய் - கொலலி - 11) என்ற பதிகமும காண்க.

நீள் இருள் நீங்க வானினின்று நிலத்திடை வந்த - என்க ; நீள் இருள் ; திணிந்த பிணிபபாகிய அமண அக விருள ; வான் - இஙகு அறிவொளி வானம் (சிதாகாசம) குறிததது ; வானினின்றபடியே இவவிருணீககுதல சாலாமையின நிலததிடை வருதல் வேணடபபட்ட தெனபது குறிபபு.

கலிச் செழும் திங்கள் போலும் - கலி - வளாவ குறைவும் படாத கலி ; செழுமையாவது நிரமபியிருததல. " வளாமதிக் கொழுதை " (2625)

தீங்கள் போலும் - ஞான அமுதகலையோடும குளிராசி செயதலால இருகனை உவமிததார, பய வுவமம வெண்ணீறறுப பூசின விளககததால கிறம பற்றி எழுாத "இரண்டு கிலவின கடலகள (1498)" எனறபடி உரு வுவமமுமாம "கலை வளர் மதியே" (1990) எனறதம ஆண்டுரைத்தவையும பாாகக. பிளளையாரது ஆண டெலலை பதினருக வரும குறிப்பும கொண்டது.

கண்டான் - முனனை நாளிற "கணடுமுட டடிகண மாாகள கேட்டு முட்டி யானும" (2590) எனற அரசன, முறசெய தவபபயன வருதெயதும செவவியுறறதனால இங்கு அஙகிலை மாறி விருபபொடும கணடான, அகப பொருட்டுறைகளுள காட்சி என முறறகண நிகழும இயலபெலலாம முணடு வைதது கணடுகொளக, "நறபெரும பானமைகூட்ட...விளஙகிழையவரைக கணடார" (285), "பணடைவிதி கடை கூட்டப பரவையாருக கணடார" (258), "விதியாற கணணுறறார" (ஏயா கோன - புரா. 226) முதலியவையும, முன "காட்சிபெறறார" (2642) எனறவிட தரைறதவையும இகரு வைதது காணக, "திருகள போறும கவுணியர" என உடமபொடுபுணாதலி ஒனற ரிபபினால வெபபமிகுகாபபாலே திருகளின வரவு பயன செயயுமாறு, பயன கூடார விருபபுட்ன கணடான எனபது பெறபபட்டது

நீளிருணீங்க நிலத்திடை வந்த தீங்கள் - "இருளிரணடின மாகுக, நிறைதையுட் சாராது நினற பொருிய விருளை-செகுகிரவன போலநீகுகும" (10) எனற கருதது கள இருவையுக்கு கருத்தக்கன, "முனனாச் செகுகிரவன எனற ஆரியா இருவெபபு நீகுகமும அமுத ஞானவொளியும வேணடபபடும குறிப்புணாதது கலிசெழுகு தீங்கள் எனற தகுதியும கவியமும காணக

கண்டான் - இகுகாட்சியின நிறபபும பயனும நோககி இனன விதமதெடுதது தனியாக ஓதியருளினார, இதனால வினைது மனநிகழசியைப புறசசெயலால மேல் வரும பாட்டிற கூறவதம காணக. 751

2650. கண்டவப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத் தெய்த நோக்கித்
தண்டுணா முடியின பாகுாத தமனியப் பீடங் காட்ட
வண்டமிழ விரகர் மேவி யதன்மிசை யிருநதா ; மாயை
கொண்டவல லமண செல்லாங குறிப்பினு ளசசக கொண்டார.

(இ - ள்) கணட...நோககி - கணட அபபோதே அரச கைகளை எடுததது ஙகி வழிபடும பணபு பொருநதுமபடி நோககி ; தணணுணா.. காடட - குளிராத மலாகளையுடைய தனது முடியின பகக்கதது இடபபடடிருநத பீடதது எழுநதருளும படி கைகளைக காடட, வணதமிழ...இருநதார - வணமையுடைய தமிழ வீரகராகிய பிளளையார அதனமேல எழுநதருளி அமாந்தருளினார, மாயை...கொணடார - மாயம் கலைக கொணட வனமையுடைய அமணாகள எலலாரும குறிபபினுளளே பயங கொணடாாகள.

(வி - ரை) கண்ட அப்பொழுதே ..நோக்கி - கண்ட எனறது முனனர விருப பொடு கணட காட்சி.

கண்ட - முனபாடடில "கண்டான்" எனறபடி கணட, அப்பொழுதே - நோக்கி எனக ; அகுகாடசியோடு உடனிகழசியாய நோககம நிகழுகதது ; இகரு நோககம எனபது வழிபடும பணபு காட்டும பாவை குறிதது, "கணணிற சொலிசசெவியி னுக்கு மிறைமாட்சி" எனபுழிபோலக கொளக, நோக்குதல - ஒரு குறிபபினுடு

பாராததல், எய்த - வழிபடும பணபு பொருந்த; வரவேறகும தன்மை பொருந்த எனறலுமாம;

அப்பொழுதே கை எடுத்து - நோக்கி - பீடம் காட்ட - கை எடுததலும, நோககுதலும, பீடம காட்டுதலும ஒனறனபின ஒனறய எழும மன நிகழசசிகளின வழி நிகழினும விரைவு பறறி ஒருங்கே நிகழுதலனவாக காணபபடடன எனபது; கை எடுத்து - கேரே எழுநது கை கூபபி வணஙகும ஆறறல இலலாது நோய மிகநிருந் தமையால கைகூபபி எனனுது கை எடுத்து எனறார; கை எடுத்தல் வழிபடட நிலை யுணாதது மை வகையால கையை மேல எடுததல, நோக்கி எனறது, பீடம் காட்ட எனறது இவவாறு அரசன உட்பட்டுக கிடநத நோயினைக கூடிய நிலையை உணாதது தல காணக; வெபப நோயின கடுமையால அரசன முடியசையும நிலையிற கிடநதான எனபது "தளருமமுடித தெனனன முனனினவை" (கொலலி - ஆலவாய - 11) எனறு அபபோது அநகு அருளிய பிளளையாரது தேவார அகச சானறினால அறியப படும். எய்த - அணுக எயதியபோது எனறலுமாம.

பீடம் காட்ட - இபபீடதில லமருஙகள எனறு கையினற காடட; சிவ பூசை யில இறைவரை எழுநதருளுவிககும முறையில ஆவாகனம, காபனம, சனனி ரோதனம முதலிய கிரியைகளின பொருட்டுக கையினால உரிய முதறகரைகள் காடடும தனமையும நினைவு கருத்த தகன.

குண்டுணர் முடியின் பங்கர் - பீடம் - "முடியின பகுத கிடுக என" முனனர அரசன கூற, அமைசசரும அவவாறே இடுவிதத பீடம; குண் குணர் முடி - வேபபமலாக் கொதுதக்களனில பாணடியாக குரியது, குணர் - இடம நோககி வேபபமலாக் கொதுதக குறிதததி; கடுஞசுர நோய கொண்டார முடிபபகுக வேப பிலைக் கொதுதகுகளே இடடு வைகுகும வழகின குறிபபும நினைவு கொளளுத தகுது, "மருதது நூலவா தகனபல் கலைகளின வருதத, நிருததருக தொழில யாவையும செய்யவும" (2612) என்றது காணக. வெபபு நீங்க இடட வேறு இலைகளுமாம.

அதன்மிசை மேவி யிருந்தார் எனக; அவரது அதன மேல எழுநதருளி அமாநதருளினார.

மாயை கொண்டார்-மாயை - முனகூறிய வஞசம பொய முதலியவறறைக குறிசது நினறது; வன்மையாவது கனமன, வனகணமை; எவவாறாலும தமது சமயக கொளகையை விடாத வனமை நிலை எனினுமாம.

அசசம் குறிப்பினுட் கொண்டார் - குறிப்பாவது மனதுளள எழுநத குறிபபு. அசசம வெளிபபடாமல உளளேகொணடனர எனக. "அசசம மறைதது" (2653); "பயதால நெஞசு சோரவம பீலிகை சோரகிலா நினறார" (2680), "ஊறறை நெஞசி லசசம வெளிபபட ஒளிபபா போனது" (2715) முதலியவை காணக; இனி, இவவாறனறித, தெனனவன கணடு - நோககி, காடடிய குறிபபினாலும, பினனையார எழுநதருளிய குறிபபினாலும, பீடதில மேலியமாகத குறிப்பினாலும் அசசம கொணடனர எனறலுமாம; குறிப்பினுள் - முனபொருளில உள் - எழாம வேறறுமைப பொருளும, பின்னையதில மூனறுவதன பொருளும கொணட தென்க. 752

2651. செழியனும பிளளை யார்தக திருமேனி காணப பெறறு
விழியுற நோக்க லாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி
யழிவுறு மனநேர் நிற்க வருதணா வாழவை நோக்கிக்
"கெழுவுறு பதியா" தென்று விருப்புடன் கேடட போது, எழுந

வேறு

2652. "போனவிவளாக தருநாட்டுப புனறபழனப புறமபணணூழ
கனனிமதிற கழமலநாங கருதுழு" ரெனசகிறநத
பன்னிரணடு பெயாபற்றும் பரமியசொற றிருபபதிகக
தேன்னவன்முன் பருள செய்தா திருஞான சமபநதா எடுசை

2651. (இ - ள்) செழியனும் கேஷி - பாண்டியனும் பிளீயாரது திரு மேனியைக காணப பெறறவனஞகி விழிபொருநத கோகலியதனிலே வெப்ப நோய மேலும சிறிது கீகபப பெறற ; அழியுற மனம நோகிறக - ஒருநிலை நிலைாது வச மிழபபதும சிறிது வசமுறவதுமாகி கினற மனம ஒரு வகையாய கேரே கிறகவும பெறற; அநதணர கேடடபோ க - அநதணர வாழவாக வநதவதரிதத பிளளீயாரை நோகி "வாழவு பெருவதறகேலப பெறற பரியாவது யாது ?" எனறு விருபபத துனே கேடடபோதி . எடுசு

2652. (இ - ன) பொனனி எனற காவிரி பாய்நது வளக தருகினற சோழ நாடடிலே நீர கிறைநத வயலகளையுடைய மருதநிலம சூழநத அழியாத மதில சுறறிய திருகசமுமல எனபது நாம கருதக எனறும ; கிறைத திருபபதிகம - தெபபுடைய பனனிரணடு பெயராகளையும பறறிய போறறிய கருதது டைய திருப பதிகதனின , திருஞானசமபநதர - ஆளுடைய பிளளீயார ; தெனனவன முனபு அருள செயதா ரனறுடன முனபு அருளிச செயதனர ; எடுசை

இநத இரணடு பாடடுகளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

2651. (வி - ரை) கேழியனும் - முனனாக கணடு முடடு எனனும அமணா கொளகையுடபடடு கினற செழியனும என உமமை கிறபபு.

காணப்பெற்று - விழியுற நோக்கலாலே - முனனாக கண்ணுறான (2649) எனறும, "எய்த நோக்கி" (2650) எனறும வநதவிடதது ரைதத வை பாரக்க, இதனை மீணடுமை கூறியது அதன விளைவாக "வெம்மை நோய் சிறிது நீங்கி" ய தனமை சரிதத கிகழ்சசி புணர்தற் ருளனக, இவை முனறுக காவாபபோறுதல் அரனபாலும, விழியுற நோக்கல் பிளளீயாரபாறமும கிகழ்நதனவாக கொணடு, அரன பிளளீ யாரைக காணபபெறறனன, அதறகுங பிளளீயாரால விழியுற நோக்கமும பெற றுன எனற குறிபபுபப உரைதததுமாம ; இபபொருளில நோக்கம அருள நோகக மெனனும சாடகுறி கீகக ;

விழியுற - அரன கண்ணாரவையிடி பிளளீயாரது அருட பார்வை பொருநத, நோக்கலாலே வெம்மை நோய் சிறிது நீங்கி - முனனர நாம மகஜரமுளு செலல வானபோ கயாவு தனனே அகனறிட - மறைர கிறவு வநதால, இநநோய் அகலுமேல அறிவேன - வினைதவா பகைஞ நோவன எனறு சொலலும தனமை பெறறுன (2620) ; அவா வரவு கூற, மேலும மூறறுயா சிறிது கீஙகிப பீடம முடி யின பகைததிடுக எனனவம, மருகிரியாரை எதிர செலவும கூறவலலஞனன (2644) ; அதனேடு கைதவம பேசமாட்டேன எனறு கூற மனவனமையும பெறறுன (2647) ; கணபெ பிளளீயாரைக காணபபெறறு நோகக்வும பெறறபோது மேலும வெமமை நோய சிறிது நீகக மனம்கர கிறகப பிளளீயாரை விருபபுட ன "உயது பதி யாது ?" எனறு கேடகும வலிமையும பெறறுன ; எனறிவவாறு படிபபடியாய நோய நீகக்மும அறிவு விளகக்மும பரம குருகாதராகிய பிளளீயார சாரிநறை பெறறமையும, மேலும் இவரிடமே பெற கிறபவையும கருதுக.

அழிவுறும் மனம் நேர் நிற்க - முனனே நோயின கடுமையால அழிந்தது வசமிழந்த மனம நேராக நிறக. "கருததழிந்தரை மறந்தனன" (2612), சிறிது அளவு நீங்கலாலே அழிவுறும மனம எனறார; "துளங்கும முடிதனனன" (தேவா) எனறது நோயின கடுமை காட்டியறது அழிவுறுமன்னோ—எனபதும பாடம.

அந்தணர் வாழ்வு - பிளளையார. வாழ்வு - வாழவு தருபவரை வாழவெனற உபசாரம. கேழவு - பொருநதுதல.

கேழவுறு பதியாது - கேழவுதல் - உமமால வாழவு பெறதல; பதியாது ? - உமது ஊர எது எனறது புதியரை வரவேறகும முறையில விருபபுடன அவரோடு பேசத தொடககும மரபினில இவவாறு வினவுதல உலக வழககு. "வளவா சோணாட்டு வண புகலி" (2583); "தாவிலநோக கழுமலதானன" (2589) எனற கூறிய வாறறார பிளளையாரது பதியினே முனனரே அறிநத அரசன, பினனரும பிளளையாரை இவ்வாறு வினவுதல மேறகூறிய உலக மரபு வழக்கு பறறியது.

விருப்புடன் கேட்டபோது - அமமார சார்பால முன வெறபபு நிலையில அரசன னிறநமை முனகூறிய ஒருமைச சுட்டுகளாலும, மனங்கழசசி, புறநிகழசசிகளாலும அறியபபடும; "எகுறைவீர; நீதாம யார இயமபும" (1797) எனபுழிப போன றவை வெறபபின நிகழும வினைகள; ஈண்டு அவவாறனறி முனனே நிலைமாறி விருபபின நிகழாதெனக

கேட்டபோது - அநள்டுசெய்தார் - என மேலவரும பாடடுடன முடிக. 753

2652. (வி - ரை) பொன்னி வளநதரு நாடு - சோழநாடு; புனற் பழனப் புறம்பணை சூழ் - நாட்டு வளமும, சிறபபும, நிலமும, பிறவும குறிதது கூறியபடி.

கன்னிமதிற் கழுமலம் - நகரச சிறபபு, பதியாது எனற வினவியவன தமது நாடல்லாத பிறநாடடரசனுதலின, ஆறறம நாடடும நிலமும பிறவுமாகிய சிறபபுக களுடன எடுததக கூறி யறிவுறுதறதல் முறையாதலின வாளா பதியை மட்டில் கூறாது இதறகுணியும கூறிய தெனக. கன்னி - கட்டழியாத தனமை.

பன்னிரண்டு பதிகம் - சோழியின பன்னிரணடு திருபபெயராலேயும பத ருகளகொணடு பரவிய சொனமாலையாகிய திருபபதிகம; பற்றும் - பதிகம் எனறும, சொற்றிறப் பதிகம் எனறும கூடடுக, பற்றுதல் - பெயராலேயே பொருளாகக கொளளுதல. பரவிய - பெயராலே அதிதத; "கைதொழுது பாடு மூரே" (3) "நாம புகழு மூரே" (5) "நாம கருது மூரே" (2 - 6 - 9) எனவரும பதிகம பாராக. ஏவலோ பெயரபறறிய ஏவலோ பாடடும நூல் - பனுவல் - எனபபட்டன.

பெயர்பற்றும் பரவிய - "பெயரை நாளும, பரவியசீர பனனிரணடு ணன னூலா" (12) எனற பதிகத திருகடைக காபபின கருதது; நாம கருதும பதியாகிய ஊரே அதனைப போறறினால உயநி தரவலலது எனற அரசனுக்குக கூறியபடி.

கழுமல நாம் கருது மூர் - இது பதிகததின முகுடமாய் உளள கருதது; பதிகப் பாடடுததோறும வரும முடிபுகாணக. பனனிரண்டு பெயாகளுள ஏனைப பதினொனறும கூறி அவறறை உளளிடடு இதனோடு பனனிரணடு பெயாகளாய நிகழும ஊர ஏனபது; கழுமலப பெயரால முடிதது முகுடமாகவிக கூறியது அது பனனிரணடனுள இறுதி னுழியில பெறற பெயராதலாலும, ஈண்டுப பாணடியனை மலயகுமுவி உயயகொணடு நாடடினரை உயவிககும ஆசாரியராக எழுநதருளியுளள குறிபபினாலுமாம; "அமண் மாசு கழுவுதறகு" (2549) எனற எழுச்சியில இக கருததினைத தொடககதிலே காடடியதனை நினைவு கூரக.

பன்னிரண்டு பெயர் பற்றும் பரவிய கோற்றிருப் பதிகம் - " பிரமனூர் வேணு புரம " எனற தொடங்கிப பணனிரணடு பெயராகளோடும பாடடுததோறும உடகொணடு போறறிய காதாரபபண - திருசசகரமாறறு எனற பதிகம. பெயர் பெற்றுப் பரவிய எனபது பாடமாயின, ஒவவொரு பாடடும பணனிரணடு பெயராகளே உட் கொணடும, பிரமனூர முதல கழுமலமீருக அவவரிசையில வரும பெயராகளே முதலாகக கொணடும, ஒவவொனறம தனிததனி முடிபு பெறற னனனூலாகிய பனுவன மாலை யாகிய எனறாரைகதக் கொளக; பெயர் பெறுதலாவது தொணடு தொடங்கிய தலப பெயரையே அவவப பாடடின பெயராகப பெறதல; முதற பாடடிப பிரமனூரப பாடடு; இரணடாவது பாடடு வேணுபுர பாடடு, மூனறாவது பாடடு புகலிப பாடடு எனறிவவாறு கொளக, இபபெயர முறபறறி 1912ல உரைததவை இஙகு மேறகோள கூரதத தக்க "உளளிட்டுக காடடிய" (பதிகம - 1).

தென்னவன் முன்பு அருள் செய்தார் - பதி னினைய அரசன முனபு அவனைத தேறறதறற பொருடடு அவனது அரணமனையில அருளபபடடது எனற பதிக வர லாறு கூறியபடி, சீகாழிப பதிகமாயினும மதுரையில அருளபபடடது எனபதனை உளதெகாள வைதது விடுததுக காடடியது ஆசிரியரத அருட்கவிநயம; இவவாறே பினனரத தாதையார சாலிஹோதர தோணியமாகதரைக கணடு பேறறிய " மணணி னலல " எனற பதிகம மதுரையில திருமடதில அருளபபடடதென வரலாறு காடடு வதும காணக

திருஞான சம்பநதர் - பிளளையாரது திருபபெயர முறறும கூறியருளியது திருக கடைக காபபில " நாவினலம புகழசீர ஞானமுறையான ஞானசமபநதன " என அருளியதனைக குறிகொள வைதததறேறு, பாணடியனுக்குத திருஞானதைதப புகடடி ஆட்கொளள வகத குறிபபுபபெற வைதததுமாம. 754

திருக்கழுமலம்

திருஞானசமபநதர புராணம திருக்கழுமலம் - பன் - காநதாரம்

பிரமனூர் வேணுபுரம புகலி வெஙகுருப பெருநீர தோணி
புரமனனு பூநதராய பொனனஞ சிபுரம புறவஞ சணபை
அரனமனனு தணகாழி கொசசைவப ழள்ளிட்டங் காத் தாய
பரமனூர பன்னிரண்டாய் நின்றதிருக் கழுமலநாம் பாவு முரே (1)

காவி மலாபுரையுக கணணூர கழுமலத்தின் பெயரை நாளும
பாவியீர்ப் பன்னிரண்டு நன்னூலாப் பதிமையாற பனுவன் மாலை
நாவி னலமபுகழசீர ஞானமுறையான ஞானசம பநதன சொனன
மேவி யிசைமொழிவார வினணவரி லெணணுதறகு விருபபு ளாகீர (12)

திருசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு - கெழுவுற பதியாது எனற வினவிய அரசனுக்குப பிரம புரம முதலிய 12 பெயராகளையுடைய திருககழுமலம நாம கருதும னா எனற விடை கூறியது. குறிப்பு : இபபதிகதது ஒவவொரு பாடடிம தனிததனி அவவொரே கருதது கொணட பனுவல; அது 12 போகளேக காலகிரம வரிசையிற போறறிய தனால மாலையாம; அபபன்னிரணடு பெயராகளே அவவரிசையுளளே சுழனற வருத லால சக்கரமாறறு எனபபடும. " பனனிரணடு னனனூல " எனறதுமம காணக

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) உள்ளிட்டு - சோதது, உள்ளிட்டுப் பன்னி ரண்டாய் நின்ற ஊர் - மூனசொனன பதிஞ்ரு பெயராளுடன கழுமலம எனபது

சேர்த்தப பன்னிரண்டு பெயாகளுடையதாய நினற ஊா எனக ; இபபன்னிரண்டு பெயாகளும அவவரிசையில வருமாறு தனித் தனியே தொடகமாக வைததும், பன்னிரண்டு பெயாகளையும ஒவ்வொரு பாட்டிலும் வைததும போறறுதலால இபபதிகம் பன்னிரண்டு பாட்டுகளையுடையதாயிறறு, "பெயரை நாளும பரவிய சீப பனனிரண்டு நன்னூலா" எனபது காணக, ஆதியாபாரமன் - ஊழிகடாத முதலவர்; ஈவன் (2); வெள்ளம் - ஊழி; ஒங்குதல் - மிதததல்; ஒங்கும் தோணிபுரம் - ஒருகாலால இபபெயா பெறறதெனபா உடமபொடு புணாதது ஒதினாா; முன பாட்டில் பெருநீரத் தோணிபுரம் - எனறதனால இஙகருதது; கோட்டாறு - சிகாழியில வரும ஆறு; செல்வம் காணிய - செலவஙகாணும பொருட்டு; காணுதல் - அனுபவிகக பெறறல; (3) நீர்மேல் நின்ற முதூர் - மிதகததோணிபுரம்; அமரர் பெருமாற் கின்பம் பகருமூர் - இகநிரனுகு அபயம கொடுததருளகாதத சரிதகருறிபபு. (4) தூல பண்டு ஆண்ட முதூர் - சிரபுரம; வழிமொழிதிருநாவுகாரசு முதலியவை பாாக; (5) தோல் நீரல் தோணிபுரம்-பழைய ஊழிகளில மிதகதலால தோணிபுரமாகிய ஊா; இன்-நீர இனிய நீர்மையுடைய; இல் நீர எனற கொணடு இகநிான மறைகாது தகுமஇலைாக - வீடாக - உதவிய வேணுவின காரணமாகக கொணட எனறலுமாம; சிலம்பனகர் - சிரபுரம "இலையான மலிகத சோச்சிலமபன சிரபுர மேயவனே" (பல பெயாப பதது - தகசேகை - 7); பொன்னீர - அழகிய; (6) தாமரையான் - பிரமன; தலை முன் ஆண்ட அண்ணல் நகர் - சிரபுரம; (7) ஆராத்தாய் - பூதராய்; (10) இன்ன பெயர் பன்னிரண்டும் - உடையவூா எனக; "பெயா பறறும" (2652); (11) நீச்சல் - நிததலும, நிததல எனபது எதுகை நோக்கி நிசசல் எனவுமதது; நம்மேல் அச்சங்கள் தீர்த்தருளும் அம்மான் - அரசனுக்கு அருசல அளிததறற குறிபபும காணக; (12) பாவியை - பரவிய; பாவுதல் - பரபபுதல.

2653. பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தி லிருந்தபொழு
துள்ளநிறை பொருமையினு லுழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத திடையச்ச மறைத்துமுகங் கோபத்தீத்
துள்ளியெழு மெனக்கண்கள் சிவந்துபல சொலலுவார ; எடுபு

2654. காலியெழுங் கதிரவனைப் புடைசூழுங் கருமுகில்போற்
பீலிசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்வார்
ஏலவே வாதினுல வெலவதனுக கெணணிததாங்
கோலுநூ லெடுததோதித தலைமிமாப்பக் குரைத்தார்கள். எடுகூ

2653. (இ - ள்) பிள்ளையா...பொழுது - பிளளையாா அழகிய பொறபீடத்தில் எழுநதருளியிருநத போது; உளளமம...அமணர - மனததுள நிறைநத பொருமையினாலே பகைததலிலிருநத கரிய அமணாகள, கொளளும ..மறைத்து - மனதினுட் கொணட அச்சததை மறைதது; முகம்...சிவந்து - முகததினில கோபததீயான துள்ளி எழுவது போலக கணகள் சிவநதன; பல சொலலுவார - பலவாறு சொலவாாகளாகி; எடுபி

2654. (இ - ள்) காலி...போல காலியில் இளஙகதிா பரபபி எழும சூரியனைப பக்கஙகளிற சூழும கரியமுகிற கூடடம போல; பீலிசோ...சூழவாா - மயிற பீலியினை ஏநதிய சமணகையா பிளளையாரைச சூழவாாராய; ஏலவே...எணணி - பொருந்தும்படி வாதினால வெல்வதறகு எண்ணஙக கொணடு; தாம...குரைததாகள - தாம் பேணிய

ஆருகத நூல்களிற கண்ட பொருளகளே எடுத்துச சொலலித தலிகள திமிராகுமபடி குரைத்தாரகள். எதிரு

இதை இரணடு பாடடுகளும தொடாரதது ஒரு முடிபு கொணடன.

2653. (வி - ரை) உள்ள நிறை பொறுமையினுல் - அவருளளதகில முனனா மிகரு நிறைகளிருந்தமை காரணமாக; ஈண்டுப பொறுமையாவது அறகெறியை முன காட்டி வருசனை பொய் முதலிய உபாயஙகளால சைவத்தை ஒடுகக்த தாமே வாழ வேணடு மெனற மனகில்லை குறித்தது, இது அழுகாறு எனபபடும்; "அழுகா றவா வெகுளி யினனுசெர னுனகும, இழுகா வியனற றறம" (குறள) எனற யிடதது அழுகாறு எனபதறகு ஆரியா பரிமேலழகா பிறாராகமம பொருமை எனறுரைததது காணக

பொறுமையினுல் கண்கள் சிவநது பல சொல்லுவார் - அழுகாறறினுல அவாவம, அது முறறுபபெருகபோது வெகுளியும, அது பறறிக கடினு சொலலும என இவை ஒனறபபறறி ஒனறுக மேனமேல தொடாஙகது வரும எனற முன திருவளளுவா கூறியபடி ஈணடி அமணா பொருமையினுல கணசிவநது பல சொல வாராயினா எனகணடு கொளக; மேலும இநதியில இப"பொறுமை காரணமே யாகத, தகளவாய சோரநது தாமே தானிவாதி லழிநதீகா மாகில, வெகுகழு வேறறு வானிவ வேநதனே யெனற சொனனரா" (2916) எனபதும, "அழுகா றெனவொரு பாவி திருசெறறத, தீயுழி யுயதது விடும" (குறள) எனறபடி அதுவே அவாகளை அழிவினகட செலுததுவதும காணக

உள்ள நிறை - அழுகாறு வநதபோது அது வேறு எநத கறகுணததகுகும இடநதராது தானே உளளதை முழுதும கவரநது கொளளும எனபது.

உழையிருந்த காமவணர் - அரசனது கோய கேடடு வநது ஆணடை நீரபபதறகுச சூழகது நினற அமண குருமா, காரி எனறது புறகருமையும அககருமையும குறிததது; அழுகாறு முதலிய நீகுகுணஙகளை தாமததினினறும போதுவன எனபதும, தாமதததகு கிறம கருமையாகக கூறபபடுவதும காணக, அழுகாறு முதலிய கானகளையும இழுகெனறு தளளாது ஈணகொணடு ஒழுகுதலின இவாகள புறதது காடடுமாறு அறவோராகாது மறவோரேயாவா எனபதும குறிபபு.

மனத்தீடைக் கொள்ளும் அச்சம் - எனக. இரணடனுருபும அதனுச சாரியை யும தொகுகன;

முகம்கோபத் தீத்துள்ளி எழும் எனக் கண்கள் சிவநது பல சொல்லுவார்-முகத தின கணணே சினமாகிய தீ தளளி எழுவது போல, கோபதைதத் தீயாக கூறு வது மரபு, தன்னை மேறகொணடாரைத் தான உடபடுதது விரிது விடுதலபறறி; எரிதலாவது பலவாறறலும் உளளும புறமும குறைவிதலை; "உளளங கவாகதெழுக தோறுனெம்" எனபது நீதிநூல, நீக கொழுகது விடடெழுதற கீடம முகமாகவும, கூரகுக கண்சிவபபதல நீ யாகவும, பல சொல்லுதல் நீதிதுளளி எழுதலாகவும உவமிக்கபபட்டன; உருவும வினையும பறறி எழுநத தொடா நிலையுமம, "எரி தளளினுலென வெகுணடான" (527); "கதபிக கெரிகதி" (சிவஞான போதம - 10 - சூத - வெண) எனறதும, ஆணடிரைத்தையும பாரக. "உளதநிடைக ளினாக தது சினத்தீ; காட்டம எரிகாலவ, புகை நணணுவன துணடம" (மூகது); (காதபு - அசுரே - மதகே - செல - 37)

பல - பொருநதாதவையும சொலலதகாதவையும எனபது குறிபபு, இவை இனன எனற கூறுது பல எனறெழிநததி மிகுநிபபும உயா கவி மரபுமாம.

சொல்லுவார் - துரைத்தார்கள் எனவரும பாட்டுடன முடிக்க.
அனற்கண்கள்—எனபதும பாடம 755

2654. (வி - ரை) காலை ..முகில்போல்-பிள்ளையார் தமைப் பீலி சேர்கையர் சூழ்வார் - பிள்ளையார காலை எழும கதிரவனுக்கும ; பீலிசோகையர் கருமுகிலினுக் கும உவமிகக படடனர ; உருபபற்றி வரத உவமம ; முகில் சூழதல - மெய்யாற சூழதலுககு வினைபறறி வரதத ; காலை எழும கதிரவன் எனறதனால சொனனிறம போனறவாறு காணக ; "காலையே போனறிலதுகும மேனி" (அற் - அக.) எனற அமமையார திருவாககும காண்க ;

காலை எழும எனறதனால முனனள ஓரவின இருளை ஓடடி எழும கதிரவன செயலபோல முனனே சூழநதிருநத அமணிருளைத திரதததலும, கதிரவனைப புடை சூழும கருமுகில் எனறதனால முகில அவனமுன தன செயல வலிமைபெறறு நிறக மாட்டாதி உடைததல் போல ஈணடு அமணர உடைநது மறைதததலும குறிபபிற் பெற வைதத பணபு உவமை நயமும காணக.

பீலி சேர் சமண்கையர் - பீலி - அமணகுருமார் எபபோதும கையிற கொள் ளும மயில பீலி ; கையர் - கையினை உடையவர எனறும, மூடமகளை எனறும் இரு பொருளும பட உரைகக நினறது.

ஏலவே - காலமும, இடமும, பிறவும பொருநதி மாறறுல, அவர் நோய் தீரநதது தமமேல வெறறி கொளளு முனபு எனற குறிபபுமாம.

வாதினுல் வெல்வதனுக்கு எண்ணி - நோய் நீகக மாட்டாமையால தாம் தோறபதறவும் (2612—2616), அவர அதனுள் வெறறி பெற வள்ளமையும் அறிநத அமணர், அதனைவிட்டு நூல வாதததினுல வெற்றி கொள்ள எணணி.

வாது - நூல வாதம , வாதினுல் - வாதபபொருள கருவியாக.

நாம் கோலும் நூல் - தாம கைக்கொணடு உயதத ஆருகத சமய நூல் ; கோலு தல் - கறபிததல; செயதல எனறலுமாம ; "வேடமொரு சமயஞ் செயதே" (தேவா)

தலை நிமிர்ப்ப - தலை அசைதத ; இது வாதததின குறி.

" நிமிர்த்தல் - சொலலின வேகததால நடுககுறறு வருகதலை" என்பர் ஆறுமுகத தமபிரானுர்.

சுரைத்தார்கள் - நாய குரைததல போல இழி சொறகளைப் பொருளின்றி உரககக கூவினாகள. அவாகளது சொலலிழிபபு தோனறக கூறினுர ; இழி சொறக ளாதலின அவை இனன வெனக கூறலுமாகா தெனபார இவவாறு குறிபபிற பெறக் கூறிய கவிநலம காணக ; முனனாப பல கோல்லுவார் எனற குறிபபும காண்க: முன கதிரவன எனறதறகேறப "சூரியனேப பாரதது நாய் குரைத்தாற போல" என்ற பழமொழி நினைவுபடக கூறிய நயமும கணடு கொள்க ; நாய எனறதொலிதனைக் குரைததல என்பது மரபு வழககு ; இஃது எடுதத பொருளை விட்டு விலகி வேறு மொன்றிற செலுத்த முயலுதல ; தோலவியுறுவோர் கைக கொள்ளும உபாயஙகளுள் ஒனறு ; தமது பொருமை சினம முதலிய தீகுண மிகுதிபபாட்டால் பாண்டியன் கிடநத அவதியின காலமு மிடமும கூட நோகாகாது அமணர இவவாறு தணிந்தனர் எனக.

சூழ்வார் - சூழவாராகி ; முறறெச்சம- பலவாறுயச் சூழ்வாராகி என்றும் சூழ்ச்சி - உபாயம - செயவாராகி எனறும உரைகக நினறது ; வரும்பாட்டுப் பார்க்க. சூழ்வார் - ஓநிக - குரைததாகள எனறு கூட்டுக. 756

2655. பிள்ளையா ரதுகேளாப் "பேசுதிர்நும் பொருளெல்லை
யுள்ளவா" றென்றருள, வூதைவாயப் பறிதகிலர்
தள்ளியெழுந தனேகராய்ச சூழ்ந்துபத ழிக்கதற,
வொள்ளிழையா ரதுகண்டே போறராகி யுண்ணடுங்கி, எடுள

வேறு

2656. தென்னவன் றனனே நோக்கித "திருமேனி யெளியா போலும்
இன்னருட் பிள்ளை யாமற றிவ ;நுவ ரெண்ணி லார்கள் ;
மன்ன ! நின் மயக்க மெங்கள வளலா தீர கலகும ;
பின்னையிவ் வமணா மூளவா வல்லசீற பேச " வென்றார். எடுஅ

2655. (இ - ள்) பிளளையா ..எனறருள - பிளளையா அதனைக கேட்டு "உலகள கொளகையின படிகருள பொருள முடிபுகளே உளளபடி பேசுகள" எனற அருளிசசெயய ; ஊதைவாய...கதற - ஊதறதைவாயினையும பறிதத தலை யினையுமுடைய அவவமணா களளி அதகாரக எழுநது பிளளையாரைச சூழநது பதறிக கதறவே ; ஒள இழையார...உள மடுங்கி - ஒளளிய இழைகளை அணிநத பாணடிமா தேவியார அதனைக கணடு பொறுகலாறறாது உளளம கடுகமுறற, எடுள

2656. (இ - ள்) தெனனவன றனனே நோககி - பாணடியனைப பாரதது ; திருமேனி...இவா - இனிய அருளையுடைய பிளளையாரிடம இவா எளிய ராம் சிறுவா ; உவா எணணிலாகள - மறற அதகு கிறகும உவாகளாகிய அமணர்கள எணணிலாதவாகள, மனன...கலும - அரசனே ! உனது சுரநோயின மயககதறினை எஙகள் வளளலாரிடம பிளளையா தீரம வணணம அருள செயவார ; பின்னை...பேச எனறார். அதனபின இவவமணா வாது செயய வலலவராலுல பேசு வாராக என்றார். எடுஅ

2655. (வி - ரை) அது - அமணா தாம கோலும நூல எடுததோகிக குறைதத அதனை ;

நும் பொருள் எல்லை உள்ளவாறு பேசுதிர் - உமது சமய நூலகளுள உணமைப பொருளாகக் கூறும முடிபுகளை உளளபடி இவவாறு குறைததொழமல ஒழுஙகுபடப பேசுகள எனறதாம.

போருள் எல்லை - முடிநத கொளகைகள ; அதாவது சமய வாதததினை ஒழுஙகு பட அறதியிட்டுக கூறும முடிபு ; "நீஙகள செபபிவரும பொருள நிலைமை தெரிக" (புரா - 913) ; "உஙகள தலைவனும பொருளும உரைக" (ஷ. 914) ; "நாடறி னைற முதறதானை யாவது ?" (ஷ. - 916) எனறும, "புகனமினும மிறையு நூலு மதறலினை நேரெயதை கதியும" (திருவீழி - புரா - மண க - பட - 101) எனற படி வாதிகரும அசசமயக கொளகையினபடி தவா கூறும கடவுள இலகக ணமும, அளவையுல இலகக ணமும, அசசமயததோ கொளகையினபடி அடையும முதறி யிலகக ணமும எனறிவறறை அடைவுபட முடிததுக கூறறல.

உள்ளவாறு பேசுதிர் - வாதததின அமைவில ஒழுஙகுபடுதத உரையுளள, இதனால அவர்கள பொருமையும இனமும மேறகொணடு ஒழுஙகுறற பரைமேல பேசி னார்கள் என்றதாம் ; "பல சொலலுவா" (2653) "குரைததாகள" (2654) என்று ஆசிரியா கூறிய குறிபபுக காணக ; பல சோல்லுதல் - ஒனறுக ஒழுஙகிற கூறறி பலவாறு கூறறல.

பேசுதீர் - சினமத முறையிலனறிப பேசுக எனக, இதனால் வாதில் வெல்ல எணணி வாதததிற கறைகூவி முற்பட்டழைததோர அமணாகள் என்பதும், அதனை உடனபட்டுப பினனையா அவாகள மேறகொணடெழுநத சமய வாததினை ஏறற ஒழுங்குபட்ட முறையில அதனைத தாமும செயய உடனபட்டு அழைததருளினா என் பதும பெறபபட்டன.

ஊத்தை வாய் - பல அலகிறை புழு முதலிய பிராணிகள சாகும் என்று பறறுலக் காத ஒழுகமுடையராதலால ஊததை மிகக வாய ; இதனால வரும தீர்காறறததை மறைகக அவாகள வாயகரு ஒரு மறைபபு இடடுக் கொள்ளுதலும வழககெனபா.

பறிதலையர் - தலை மயிரைப பறிதத நிலையினா ; ஒருவா சமண ஆசிரமப புகும் போது அதனில முதியோா பலா சூழநது " இபபுக - பிற்சுக் " (இபபோது துக்கம - பினனுல சுகம) எனற மநதிரம சொலலிக கொணடு அவரது தலைமயிரைப பறித்தல் அவா சமய வழகுகளுள ஒனறு எனபா.

துள்ளி...கீதற - துளளி எழுதலும, ஒழுஙகுபெற ஒவவொருவராயனறி அனேக ராய எழுதலும, சூழகது கொளளுதலும, பதறறதலும, முறை தவறிக கதறுதலும் முதலியவை வாதமுறைகளேறகாத செயலகள ; பிளளையா அருளியபடி நேரிய முறையில வாதத்திட் புகாது இவவாறு பிழைபட நடநது கொணடதறகு அமணர் களது பொறுமையும சினமும காரணமாம.

ஒள்ளிழையார்...உள்நடுங்கி - ஒள் இழையார் - நேரிய நூன்முறையினையே கொணடு ஒழுகுமவர் எனற குறிபபும காணக ; " ஆயிழையாய் " (திருஞானபோதம்- 7 சூத - 3 அதி - வெணபா) எனறலிடதது " நணணிய நூல்களே ஆராயவது " " இழை நூலாகலான சணடெச சாதநிரததை யுணாதநிறறு " எனறு எமது மாதவச் சிவஞான முனிவா உரை வகுததமை கருதுக ; பொறாகி உள்நடுங்கி - முனனை இரவில கரநது நீதிதொழில செயத அவாகள இஙகு நேரிலும் முறைதவறி ஒழுகத தலைபபடட்டாராதலின, அதனால யாது வினையுமோ எனற அசசததால், காணப்பொருத நிலையும மன நடுககமும வினைதன ; அனறியும, இது தாயமைக குணமாகிய கருணை யின விளைவுமாம ; இதனை மேலவரும பாடடில விரிதது " இனஅருட் பிளளையா ரிவா திருமேனி எளியா போலும - உவா எணணிலாாகள " என்பதும காணக. அமணாகள மேலும அடாத செயலகளைத தமது கூட்டப பெருககின் வலியினாலும பொறுமை கொணட மூணடனை சினத்தாலும செயய முறபடுவார்கள் எனற கருத்து எழுநதது ; அதுகணட அமைசசரும அரசனும இருக்கவும அம்மையார் முறபட்டுத தடுதததனால " அசசந தாயதலை யனபின முனபு நிற்குமே " (574) எனறலிடத தரைதத நிலையின தனமையாலறிக

ழள்வார் எனற குறிபபும அசசக காடடியது. 757

2656. (வி - ரை) இது மகையாகசரியா மனநடுங்கி அரசனை நோக்கி அமணாகளது தகாத செயலை முறையிடடுத தவிாபபாபோனது கூறியது. தேனன வன்றனனை நோக்கி எனற குறிபபுமிது.

மற்று இன்னநட் பிள்ளையார் திருமேனி யேளியர் போலும் என்க ; பிள்ளையார் திருமேனி எளியர் = உவர் எண்ணிலார்கள் = வள்ளலார் நல்கும் = பின்னை அமணர் பேச எனற கானகும திருவுளளதது கொணடு அமமையா கூறியவற்றுள், முதற்கண் எழுநதது பிளளையாரது திருமேனியின எளிமையேயாம ! அதுவே தாய் தலையன்பின் தன்மை.

மறறு இன்னநட் பிள்ளையார் இவர் திருமேனி எளியர் போலும் – இனிய அருள வனமையுடையர ஆயினும திருமேனி இனையராதலின எளியராபோலும எனறபடி

போலும் – அருளின வலிமையால மேனியும எளியரலலாதிருததலும கூடும எனற ஐயபபாடு குறிததது.

மற்று இவர் – அதுவரை மனனனுக்கு மற்றவராய நினறு இபபோது மனனனுக கும தமக்கும அணியராயினார எனற குறிபபுபபடட பிளளையாரை இவர் எனறார.

உவர் எண்ணிலார்கள் – உவர் – உகரச்சுடடுச சேயமைக்கும அணமைக்கும இடைபபடட கில்லை குறிக்குமெனப ; சிலறு அமணாகள அபபோது அரசனுக்கு முறறும சேயாருமலலராய, முறறும அணியாருமலலராய நினற நிலை குறிததது. எண்ணிலார்கள் – அரசன தலமேயனறித தகுலத்தனையும தாம கொளளுவிய தீயினை வல கொணட பிளளையாரது வெறறிபபாடடினையும எணணுதலார எனற குறிபபுமாம். “அறகதறறை தமகருறறி யறியாத புலவறிவோர” (1300) எனற கருததுக காணக, உவர் – உவாததலுக்கு வெறுத்து ஒதுக்குதறகு – உரியாகள எனற குறிபபுபபடக கூறியதுமாம.

எங்கள் வள்ளலார் நீன்பயக்கம் தீர நல்கும் எனக எங்கள் – அருமைபபாடு குறிதத பணமை ; தமமையும அமைசசரையும உளபபடுத்தி முன நிக்முழலிக குறிபபுப பெற வகத உளபபாடடுத தனமைப பணமை எனறுமாம ; மயக்கம் – பொருளலல வறறைப பொருளெனறுணரநத மருளினறு மீளாகத வினையு, மயக்கம் அதன வினை வாகிய நோய முதலிய தீமைகளின தொடரபுகளையுமறறு, மயக்கம – ‘நருதிதொழிக துரைமறற” (2611) திருநதலில சிறிதளவில நீஙகியும முறறும நீஙகாத மயக்க நில்லை.

பின்னை – முனனே மயக்கமதீர அவர நலகும, அதன பினனே ; நல்கும் – உறுதி குறிததது

முள்வார் – பொறமையும இனமும சூழபெறறீர ; வல்லரோல் – வலலரலலர தொழிலுவர எனபது குறிபபு பேச ; அகரம வியஙகோள விகுதி. 758

2657 மாறறணு மவரை நோகாகி “வருகதனீ !” யென்னு, “மறறு
நீவறுவா ரெதனெ னா மலனமீமல விவபபொழிந்த தருநீரும்
ஆறறணி சடையி னுருக கன்பரா மிவரு நீஙகள
நீதறிய தெயவத தன்மை யென்னிடைத் தெரிபபீ” ரெனறனை.

(இ – ள்) மாறறணும எனறு – பாணடியனும மனிகையாகரசியமமையாரை நோகி “நீ வருநத வேணடா” எனறு சொலலி, மறறு...எனகொல – பிற வேறு வாது எனன வேணடும, அருகா நீரும இவரும – அருகாகளாகிய நீஙகளும கங்கை யைத தரிதத சடையினையுடையாருக்கு அனபராகிய இவரும, எனமேல வெபப ஒழிதது – எனமேல உளள இநத வெபபுநோயை ஒழியச செயது, நீஙகள...என றுனை – நீஙகள அவவவா தெளிநத தெயவதகளின உணமைத தனமமையை என னிடததில விளக்குவீராக எனறு சொனனனை.

(வி – ரை) மாறறும என்றனீ – “மன்ன !” (2656) எனற அரசன எனனும நிலையில வைதத அமமையார அருளிக கூறி முறைபபடி செயது, மிகைபட நிகழநத அமணாகளது செயலை ஒழுங்குபடுதத வேணடி ஞாதலின அருளினையே மேற கொணடே அரசன முறைபபடுததி ஒழுகுசெயத நிலை கூறபபடட து. மாறறன் – இதுவரை பறறி நினற அமணா சராபினனும மாறிச சைவ நெறியில வரவுளளவன எனறதம குறிபபு

வருந்தல் நீ - உண்ணடுகஙி முறைபபட்ட அம்மையாரை அருசல் எனறமைப்பது முதறகடமையாதலின் இதனை முன்னே கூறினார.

மற்று வேறு - வேறு வேறு ; **மற்று** எனபது தனனிடையனறி வேறுகிய என பதும, **வேறு** எனபது நோய் தீர்தறலனறிப பிற எனபதும் குறித்தது.

எஞ்மேல் - ஞவப்பு ஒழிந்து - எனபது காணக ; **வாது** - சாகி யொருமை.

எஞ்மேல் ஞவப்பு ஒழிந்து - **தெரிப்பீர்** - வெபபு ஒழியச செயதலால் தெரியச செய்வீராக ; ஒழிந்து - ஒழியச் செயதலால எனக் காரணக் குறிபபுபபட கினறது.

அருகர் நீநம் - அன்பரா மிவரும் - இவாகளேத தனிததனி நோக்கிக் கூறியது ; **தேறிய** தெளிநதது ககைகொணட.

தேறிய தெய்வத்தன்மை - " தேறிய தொணடரை" (திருவிருத்தம்); தெய வததின் உணமைத தனமையை என இரண்டனுருபு விரிக்க.

தெரிப்பீர் - தெரியச் செயவீர - விளகருவீர. இருநிறததவரையும பிரித்துக் கூறியதனால இருவரும தனிததனி நீாதது உணமை காட்டுகளை என்றபடி ; "அவரும் யாமும முனனுற ஒக்கத தீாகக மொழிநது" (2646) எனற அமணரது வஞச மொழிகு "இருநிறத தீரும தீரும" என முன (2647) குறிபபிற கூறிய விடையினை இதகு விளக்கி விரிதது முறைசெய்து நியமிததபடி ; பிளளையா விழியுற நோகக லாலே வெமமைநோய சிறிது நீஙகியதனால அரசன இவவாறு அடைவுபடுதது மன்மை பெறறனன் எனச

ஆரணி சடையினுநக்கு அன்பராம் இவர் - " மைநதன - அணைந்தானேல்" (2585) எனறும, " கழுமலததான சஙகரனருள் பெற்று இகழ மேலினுன் " (2589) என்றும முன்கூறிய ஒருமைக் கூறறுகளுடன இகழுக் கூறற பனமைகளை ஒபபு நோகருக ; இது பிள்ளையாரது நாமமகழிரக் கேளவியும, திருமேனிக காடசியும, திரு நோகருமும பெறற திருவருட்பேற்றினால முன்னைய நோயும மயக்கமும சிறிது நீஙகப பெறறமையாலாகியது.

என்னிடை - எனமுன எனவும உரைகக கின்றது. 759

2658. ஞானவா சமுத முண்டார் நறறவத திருவை நோக்கி
" மானினேர் விழியி னுய்கேண ! மறறெனைப பால னேன்று
நீகனி யஞ்ச வேண்டா ; நிலையிலா வமணர்க் கென்றும்
யானெளி யேன லே"னென் றெழுகதிருப் பதிகம் பாடி, எசுO

2659. பெறறியா ளருளிச செய்த பிளளையா தமகரு முன்னஞ்
சுற்றுநின் றுழைத்த லோவா வருகர்களுந தென்னர் கோமான்
" இற்றைநா ளென்னை யுற்ற பிணியைநீ நிகலித் தீருந் ;
தேற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில் வேன்றவ " ரென்று செபப ; எசுக

2660. மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு, வடிவுபோன் மனத்து மாசு
துன்னிய வமணர் தேன்னர் தோன்றலை நோக்கி "நாங்கள்
உன்னுடம பதனில வெட்பை யோருபுடை வாம பாகம்
முன்னமந நிரிதததுத் தெய்வ முயறசியாற நீர்த்த " மென்றார்.

2658. (இ - ள்) ஞான ஆர அமுதம...நோககி - ஞானமாகிய நிறைந்த அமு தததினை உணடருளிய பிளளையார் நலல தவததையுடைய திருவாகிய அமமையாரை

கோகி ; " மானின கோவிழியினைய கேள - மானின விழியினைபபோனற விழிகளை யுடைய அமமையே கேட்பாயாக ! ; மறறு எனை...வேணடா - மறறு எனனைச சிறுவன் என்று நீ மிகவும அஞ்ச வேணடாம ; ' நிலையிலா .அலென ' ..பாடி - நனனிலையிலலாத அமணாகளுககு என்றும யான எளியேனலலென " எனற கருத்தடன எழுதினற திருபபதிகததினைப பாடியருளி, எசுO

2659. (இ - ள்) பெறறியாள...தமககும - திருவருளைபபறறிய தனமையினால அவவாறு திருபபதிகம அருளிசசெயத பினனையாருககும ; முனனம்... அருகாகும - தன முனபு சூழாது தினறு குரைதததில நீஙகாத அமணாகளுககும (ஒனறபோலவே), " இறைகாள . வெனறவா " எனறு - இனறைய காளில எனனை யடைநத " இவவெபபு நோயினை நீா அருளீரும தனிததனி வேறறி இகல வைதது ஒட்டித தீருகள ; தெளிவுபெறற தாததவகளே வாதில வெறறி பெறறவராவா " எனறு ; தெனனா கோமான - பாணடிய மனனவன ; செபப - சொலல, எசுக

2660. (இ - ள்) மனனவன மாறறம கேட்டு - அரசனது மாறறததினைக கேடடு ; வடிவுபோல .அமணா - உடமபினைப போலவே மனதிலும மாசு பொருந்திய அமணாகள ; தெனனா தோனறலே கோகி - பாணடியனுககு அரசா பெருமானே கோகி , நாஙகள எனறா - " நாஙகள உனது உடமபில ஒரு பகுதியில இடபபாகத தின வெபபு நோயை முதலில மகறறிதது தெயவ மூபதரியினாலே தீரபபோம " என்றனர். எசுஉ

இமமூன்று பாட்டுக்களும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன

2658. (வி - ரை) தீநு - திருபபோலவாரைத தீநு எனறது உபசாரம. தவத் தீநு - தவமாவது பாணடி நாடடும அரசனும சைவமும ஓஙகுமபடி செயத தவம.

மானின் நேர்விழி - இது பதிகத தொடகக , பதிக சொலலும பொருளும போறறபபடடன ; மான் - மானின விழி குறிததது ஆகுபெயா. இஙகு இததனமையாற கூறியது உணணடுஙகி உரைதத நிலையுமை, துதலால மருவிய பாவையும கணடது பறறியாம.

மற்றுஎனை - மற்று - அமமையார பினனையாரைத திருமேனி எளியா போலும் எனறு எணணிய நிலைகுறிததது.

நீலையிலா அமணர் - நீலை - உணமை நிலை ; நிலையிலாராதலின - அவாகளு எளியேனலென எனறு காரணக குறிபபுபபட உடமபொடு புணாதது ஓதினார. நீலை யிலலாமை - தெளியா தொருபொருளே பொயயு மெயயுமா மெனனும புரைதெறி என்ற குறிபபுமபட நினறது.

என்றும் - இனற இனகுமடுமனறி வேறு எகுமு எபபொழுதும.

இபபாடடுப பதிகக கருதது ணாதிறறு. இபபதிகமொனறே தனி ஒருவரை முன்னிலைப படுதது கூறிய அமைதியுடையது.

தீநுவையோத்த—எனபதிம பாடம. 760

2659. (வி - ரை) பெற்றி - ஸ்வததனமை ; அவனருளாலலல தொனறையுளு செயயாராய்ந திருவருள வசததராய நிறபதனால சிவச செயலே தம செயலாக நிகழும தனமை ; " திருவாலவாயா னிறகவே " " சொகக னெனனு ளிருகக வே ' என்ற பதிகம காணக.

பிள்ளையார் தமகக்கும் அருகாக்கும - செப்ப எனக. இகலி - என்றதனால் ஒட்டித தனிததனி செயக எனறு வருததவாறு காணக.

இற்றை நாள் உறற - எனறும, இற்றை நாளே தீரும் எனறும் உரைகக நினறது தேற்றுதல - தெளிய - விளக்க ; வீரைய எனறலுமாம ;
தீர்ப்பவரே - எனற பிரிகிலே ஏகாரம தொகைகது.

வென்றவர், ஆவா எனறு ஆகைச சொல வருவிகை ; இபபாடடு அரசன கூறிய மூடிபு : முனனா (2657) அருகர் நீநம், அன்பராம் இவரும் தெரிப்பீர் எனறு பொதுபபடடத தன்முன செயயும வாதமாவது இது எனறு கூறினை, இஙகு அவவாதத தின் முடிபு இது எனறும கூறினை, "வாதிசெயத திருவுளமே" "வாதில வெனறழிக கத திருவுளமே" எனற இரணடு பதிகஙகளால முறையே பெறற அருட் குறிப பின் வழி நிகழசிமுறை தொடரகியவாறு கணடுகொளக.

சுற்றும் நின்று அழைத்தல் ஏவா - வேறு வாது எனனே ? வெபபொழிதத தெரிபபீர் எனற அரசன ஆணையிடடமை ஒழிபபாது, அக்கிரமித்து வனகணணராய பினனரும குரைதது கொணடிருநத ; அழைத்தல் - குரைததல - கூவுதல். 761

2660. (வி - ரை) மன்னவன் மாற்றம் - மாற்றம் - சொல. இஙகு முன பாட்டிற் கணடபடி வாதத தின முடிபு இது எனறு மனனவன கூறிய பொருளுககு வநதது ; மாற்றம் - மாறறஙகளின - சொறகளின - தணபு ; இரட்டற மொழிதலால் மாற்றம் - மாறிய நிலை எனறு கொணடு உரைததலுமொனறு, மாறிய நிலையாவது, "தெனனவன முனு முனசெய தீவினைப பயதது ஞாலே, யநநெறிச சாவ தனனே யற மென நினைநத நிறப" (2498), "தகைண மன்னனு மவாகண மையத தழுநத" (2510) எனற கிலைமாறிப ("செயதவப பயனவந தெயஞரு செவவிமுன உறுத லாலே" (2647) முனனைச சாபுகொணட கிலை நீஙகிப) பிணியைத தீரததவரே வாதில வென்றவராவா எனறு முடிபு கூறியது, "வணிகனவாய மாறறஞ கேட்டு" (1764) எனற காரைக்காலம்மையார புராணமும காணக.

வடிவுபோல் மனத்தும் மாசு துன்னிய அமணர்-வடிவு மாசு துன்னுதலாவது உடல் கழுவாமையாலும, பல தலைகாமை, மயிர பறிததல முதலிய மரபினாலும, "வோவாதறை மாரூதர வெயிலினின றழலவாரும" (பிள - தேவா - அணனைமேல - கட்டபாடை - 10) என்றபடி வெயிலினிறறல, சுடுபொறை இடததல முதலிய ஒழுககி ஞலும உடலில மாசு - புற அழுககு - மிருதல ; மனத்து மாசு துன்னுதல் - உளமாசு எனனும வஞசம - பொய - கொலை முதலிய தீமைகள மனதநினுட் சாரதது பெருகு தல ; இஙகுச சரித நிகழசியில முன கூறியபடி இவாகளது சொறசெயலகளினாலே இஙகிலை தெளியபபடிம பொருராய் (2577); சூழசசி (2578); அழிவுறு மனதநிடைப் புலாசசி (2579) செறறமிக கொணட சிறுதையும செயகையுமுடைமை (2585), உறை மடதநில விஞசைமாநிரத தொழில விளைகக சூழதல (2556); தீய செயலும நிதநொழிலும (2596 - 2597) ; மான மிலாது பினனருஞ சூழதல (2261); மனனுககுப பொயமமையும வஞசனையும புகடடுதல (2645) முதலியவை காணக ; அமணாகளது மாசு தனனிய மனததுகில அரசுகள புராண வரலாறறினும, தேவாரங களினும, தணடியடிகள-நமிநநதியடிகள புராணஙகளினும, பிறணடும உணரப்படும.

மனத்தும் - உமமை - எணணுமமை.

நாங்கள்...தீர்த்தும் - இது அமணர அரசனது முடிபினை ஏறறு வாதினை மேறகொணடு தாம செயல புரிநத புருநத நிலை குறிததது ; உடம்பதனில் வெப்பை ஒரு புடை வாமபாகம் - வெபபு உடமபினில எஙகும பரவியுளளதாக அதனில ஒருபுடை யாகிய இடது பாகததில உளள நோயினை ; இகலித் தீரும் (2659) எனற ஆணையை ஏறறு இடபபாகதது நோயினை காகைள தீரகினறேரும என மேறகொணடது.

முன்னம் - முதலில். பிளேயார தனுசெயல் புரிவதனமுன எனத தாமகள் முந்திக கொணடது ; வாமபாகம் - வாமபாகததத நோய்கு ஆகிவரதது ; வாமம் - இடபபகம். வாமபாகததைத தோநது கொணடது உடறகூறறினபடி இடபபாகம் பெணபாகமானதால ஆண மகளுகு அபபகுதியில பறறிய நோய வலிகினறி எளி தில நீாதறகுரியது ஆதலானும, வலபபாகம ஆணபாகமானதால் ஆண மகளுகு வலப்பாகததிற் பறறிய நோய நீாதல எளிதனறுதலானும முயறசியின வலிய பகுதி யைப பிள்ளேயாருகு விட்டு எளிய பகுதியை வநதுதக கொண்டனர்: இஃது அமணா மருததுரை முதலிய கலஞானகளின வலலமை கொணடு தணிநத வஞசக செயல களுள் ஒனறு எனக.

முன்னம்-என முகறிகொண்டதெனனே எனின, "போன ஜென்மத்தில் புருஷனின் வினைவுகொல ?" (2612) எனறு அஞசிய அமணா தமது நீசகொழிலின பயனே இவ வாறு நோயாகப பறறுக செய்யும பிள்ளேயாா இகலி முறபட்டு ஒரு பகுதியை நோய நீாபபாராயின அது மறறப பகுதியின நிலையை மூடுகச செயதுவிடுமெனற கொண்ட அசசக காரணம ; இவவுணாசசி முனனே அறுபவதத்தாலும கலஞான அறிவினாலும வநதது என்க, "இருபுடை யெயபுங கூடி யிடங்கொளா தெனனப பொகை" (2663) மேல் வினைதல காணக

மந்திரித்துத் தெய்வ முயறசியால் - "தேறிய தெயவத தனமை எனனிடைத தெரிப்பீர்" (2657) எனற இஙகு நோய நீகக வாயிலாக அவவத தெயவ உணமை காட்டுவதாகலின இவவாறு கூறினர். 762

VI திருவாலவாய்

திருச்சிறறமபலம பண் - கோல்ஸி

மானி னோ்விழி மாத ராய்! வழு திக்கு மாபெரு தேவி!கேள
பானல வாயொரு பால னீகக்கிவ னெனற நீபரி வெயதிடேல ;
ஆனை மாமலை யாதி யாய விடஙக ளிறபல வலலல்சோ
ஈனர் கட்கெளி யேன லேன்றிரு வால வாயர னீர்மையே (1)
எகக ராமமண் கையி நுக்கெளி யேன லேன்றிரு வாலவாய்ச்
சோக்க னென்று ளிருக்க வேதுளங் கும்ப டிந்நென்னன் முன்னிவை
தகக நீாபபுக லிகரு மனதமிழ காதன ஞானசம பகதனவாய
ஒக்க வேயுரை செயத பதது முரைபப வாகுகிட சிலலையே (11)

திருச்சிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :— பிளேயாரைச சூழுகது அமணா அநேகராய பதறிக் கதறக கணடு, அம்மையாா உணணநெஞிப "பிளேயாா திருமேனி எளியா : அமணா எணணி லார்கள்" எனறு அஞசி அரசனிடம கூறியபோது, பிளேயாா அமமையாரை நோககி விளிதது "எனனேப பாலனெனற நீமிக அஞசவேண்டா ; ஆலவாயரன எனனுள கிற்கவே இநத ஏனாகடகு யான எளியேன அலலேன" எனற, (நோயமிக்குத தலை நடுஙகிய கிலேயிற கிடநத) அரசனமுன தேறறியது ; குறிப்பு - மகளுளளே தனிப பட்டவரை முன்னிலேபபடுதத்பி பிளேயாா கூறியருளிய பதிகம இஃதெனறேயாம.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) மானின் (விழி)நோ் விழி எனக; மான்-மானின விழிக்கு வகைதது - ஆகுபெடா ; உளதுகெகுறறு மருணடதனால மானின மருணட பார்வை உவமையாயிறறு ; பால்நல் - எனக ; பானல் வாய்ஒரு பாலன் - நிளமைப பருவம்மட்டிற குறிதததது ; பாலருவாயா எனற பெயரக் குறிப்புமாம , பரிவு - பயம - அச்சம் ; ஆனைமாமலே ஆதியாய இடங்கள் - மதுரையைச சுறறியுளள எணபெருஙு

குன்றுகள் ; யானைமலை - பனிமலை - நாகமலை - பசுமலை முதலாயின. இவை ஒவ வொன்றிலும் 1000 போகள சமண குருமார பளளிகள் வகுத்து வாழ்ந்தனர. அவர அங்குக கிடந்த குகை-கற்பாறைப படுக்கைக முதலிய அடையாளஙகளே இன்றும காண லாம். இவர்களே வாதம செய்து கழுவேறினவர்கள ; பல அல்லல் - சுடுபாறையிற் கிடத்தல - மயிர பறித்தல் முதலிய உடறறுனப பபாலிதசவஙகள ; ஈனர் - கீழ்மைக குணமுடையோர , எளியேனலேன்...நீர்கவே - கிறறலால் எளியேனலேன் ; " உளமே புகுந்த அசஞல - கலலகல்ல அடையாவாகு " (தேவர)—(2) ஆகமத் தொடு அமைந்த - ஆகமஙகளென்றும மாஙகிரகளென்றும கறபிதத்ப புனைந்த கொணட ; சங்கித பங்கமாய் - பாகதத்தொடு வடமொழிச சிதைவுகளால , பாகதம்- பிராகிருதம ; இரைந்துரைத்த - வெறறுரை சபட உரைதத ; உரைக்க ஆகதா - என்ற கூட்டுக ; சனங்கள் வெட்குறு பக்கமாய் - கலல மாகதர காணவும வெள்குறுமபடி ஒழுகினமுடையராய ; (3) பாட்டுப பாடுக. மாகதக்கரி - பிகக மதம உடைய யானை , நின்றுண்பது - சமணா வழகு ; ஆகதா - சமணர்; ஆருகதம எனபது ஆகதம என வருதது ,—(3) அத்தநடபொருள...மொழிந்து - பொருள கிசசயமாவது உணடம இல்லியுமாம என்பது சமணா கொள்கை ; இபபொருள கொணடது " அததிகாதநி " எனனும அவாகளது மகதிரம, வாதிலழிநது .ஒடிந்து-சமணரை வாதில வெல்லும் சரித வரலாறறுக குறிபபு ; நக்கம் - நிரவாணம-உடையிலலாமை; சித்தீர் - புனைக்துரைப போ ;—(4) சுருது சேனன் முசலியவை சமண குருமார மேறறகொளளும பெயர கள் ; சேனர் - பட்டபபெயர , அரசகளுக்கு அமணர " தஙகளிலுமே லாதருரும சேன ரெனும பெயர கொடுதத "மை காண்க. மந்திபோல் - மெய்யும வினையும பறறி எழுநத உவமம ; முன மாகதக் கரிபோல் (2) எனறதனால ; ஆரியத்தொடு சேந் தமிழ்ப் பயன் அறிகிலா அந்தகர் - அமணாகள ஆரியமும தமிழுமாகிய கலை வலலவர களாய்ப் பல சிறநத நூல்களையும் இயறறியுளளாராகள ; ஆயினும அமமொழிகளின் வேதஙகளையும ஞானநூலகளையும ஓதியுணர்ந்தொழுகாது பேதித்து நினறமையால பயனறிகிலர் எனறார. "தெனதமிழப பயனு யுளள திருத்தொணடத தொகை" (358); " வாயி ருநதமி ழேபடித தாளுரு, வாயிரு சமண " (அரசு - தேவா - பழையாறை வடதளி) ; அந்தகர் - குருடா ; அறிவுககண இழருதோர.—(5) கீளிவிருத்தம் - எலிப பாட்டு எனபன சமணா செயத சயமச் சிறநூல்கள எனபா ; நரிவிருத்தம்-சீவக சிநதா மணி செயத திருததகதேவரியற்றியது. மதுரைச சஙகதநில அசசிடப்பட்டுள்ளது. கிளிபபாட்டு, எலிபபாட்டு எனபனவும, நரிவிருத்தம போல நிலையாமையை உணாதத கற்பிதத கொணட கதைகள. நரிவிருத்தக கதை வடமொழிப பஞசதநதிர நூலி லும சிறிது வேறுபாட்டோடு காணபபடுகினறது. நரிவிருத்த முன்னுரையில் ஸ்ரீ ராகவையங்கா விரிதது ரைததவை பாரக்க. பக்கம் - கடுவுதீராகது ஒருபகமாக. அறங்காட்டி - மாடலாங்கவர் கையர் - அறமாகிய வேட்கை காடடிப பொருள் கவரும் கீழகள. " விருத்தியும கெடுகரும " (1347) , கரிவு - அனபு ; சேட்டை - திருத்தரகதோர் ,—(6) கனகநந்தி...மொழிகோளா-நந்தி சமணருளளும புததருள் ளும் குருமா கொளளும் பட்டப்பெயர, கனக நந்தி முதலாயின குருமார் பெயர்கள்; மொழி - பெயர் ; அனகன் - அருகன ; சினகர் - சமணா ;—(7) பந்தணம் - கட்டு; பரிவு - ஆசை ; மந்தணம் - இரகசியம - மறைவு மொழி; அநதணம்...அநகந்தணம்- புந்தணம் - அமணர் பரிபாஷையான உபசாக்கஙகள்; சிந்தணர்-சமணா;—(8) கீலி - ஒழுக்கு ; நீப்போலி - தியனிப போனற உருவுடையவா-சிவபெருமான்; " செந்தீயின் உருவானன் " " எரிபோன மேனிப பிரான் "—(9) சாமவதத்தினுர்கள்போந் நலை

யைப் பறித்து-சாகும அவதையையுளளோர தலை பறிததல நோய முடுகிய நிலை; அது போல இவாகளும மயி பறிககும ஒழுகுளளவர; சரித வினைவுக குப்பமாம. பொடி-சுகக முதலியவை கூடிய பொம தினனும சமண ஒழுக்குக குறிததது; "சுககுத தினனும" (தேவா); வாய் சகதிக்கு நோம் அவர் - சகதி (சேறு) போல வாய காறறமுளளவாகள;—(10) இடுக்கு - வருசம;—(11) எக்கர் - வருசகா; துளங்கும முடித்தென்னன் முன்னிலை - உரை சேயித - வெபபுநோய மிகுதியால தலை கிலிகிறகலாறருது நடுகசமுறறக கிடநத பாணடியன முனபு இபபதிகம பாடப பட்டது எனற சரித வாலாறறு அகசானறு.

2661. யாதுமொன றறிகி லாதா ரிருளென வணையச சென்று
வாதினில் மன்ன வனறன வாமபா கதததத நீரபபார்
மீதுசம பீலி கொணடு தடநிட மேன்மேல் வெப்புத்
தீதுறப் பொறாது மன்னன் சிரபுரத் தவரைப பாத்தான். எகூக

(இ - ள்) யாதும சொலறு - எதேனும உணமைநிலை ஒரு நிறிதும அறியும ஆறற லிலராகிய அமணாகள இருளேபபோல அரசனைக கிடடிச சென்று; வாதினில... நீரபபார - வாததின முறபடடு மனனனுடைய இடபபாகசது நோயினைத நீரபபாகளாகி; மீது ..தடவிட - அவன உடமபினமேல தமது மயிறபீலிக கறறையைக கொணடு (மநதிரிததுத) தடவ, வெபபு மிகமேமல நீறற - வெபபுநோய மேன மேலும அதிகரிததுத நிறை செயததனால; பொறாது - ஆறறமாடடாதவனுகி; மன னன...பாரததான - அரச சேகாழித தலிவரை வாதினில தனது நோயினைத தீரக்க வேணடுமெனற குறிபபுடன பாரததான.

(வி - ரை) யாதுமொன்றும் அறிகிலாதார் - அமணர; யாதும் எனபது அறியும பொருளையும, ஒன்றும் எனபது அறியும அளவையும குறிததன; ஒன்றும் - முற்றும்மை தொகைகக "யாது மெனனறுமென பகக்லுணடாகில" (410); அறிகிலாதார் - கில் - ஆறறலுணாதலை இலைச்சி: "வெபபவரு கிறப தனறு கூறறுமை நம்மேல" (தேவா - அரச-தாண) ; உணமைநிலை யறிவும, அஃதிலலை யாயினும அனுபவததாலறியும ஆறறலு மிலலாதாராதலின இவவாறு ஆவவாறுதநில தினிநது மூம்பட்டனர எனபது குறிபபு.

இருள் என - இருட கூடடமபோல, உருபபறறிய உவமை, "இழுது மை யிருட் கிருள என" (2576)

அணையச் சென்று - தாகுகள நினற இடததினினறு பாணடியனை அணுகச சென்று.

மீது - பாணடியனது உடலினமேல; பீலி - அமணகுருமார எபபோதும மயிற பீலி கையிற்பிடிததல மரபு; தம்பீலி கொண்டு - தாம கையில பிடிதத பீலியிஞலை, கொண்டு - கருவிபபொருளில வநத மூனறுவதன தொலலுருபு.

பீலியினுல் தடவுதல் - மநதிரிசகும முறையில அவாகள செயயும கிரையு

வெப்பு மேன்மேல் தீதுஉற - தடவுத கட வ முனனைய வெபப மேலும மேலும நீயதாயப—வெபப மிகுவதாயப—பொருாத - அஞ்சுகினக, தீது - வெபபம - தீத தனமை.

பொறாது - பொறுககமாடடாதவனுகி தாஙகலாறறுனுகி

பார்த்தான் - "கணணிற சொலி" எனபது அரசரிலகுகண மாதலின 'இதில அமணா தோறறனர; இனி நீவிர நமபகக்கதது வாதததினை மேறகொளக' எனற

குறிப்புப பாவையிறறேனற ; " நோகசம கண்டு " என மேற்கூறுதல் காண்க. வெப்பு மேனமேல நீதறப்பொருத கிலியில பேசமாடடாது பார்த்தான் என்ற குறிப்புமபட கினறது. 768

2662. தென்னவ னேக்கங் கண்டு திருக்கழு மலத்தார் செல்வர்
" அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை யாலவா யண்ண னீறே
மன்னுமந் திரமு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப " தென்று
பன்னிய மறைக ளேத்திப் பகர்திருப் பதிகம பாடி, எசுச

2663. திருவளர் நீறு கொண்டு திருக்கையாற நடவத் தென்னன்
பொருவரு வேப்பு நீங்கிப் போய்கையிற் குளிர்ந்த தப்பால் ;
மருவிய விடப்பான் மிக்க வழலெழ, மண்டு தீப்போல்
இருபுடை வேப்புங் கூடி யிடங்கொளா தென்னப் பொங்க, எகூடு

2664. உறியுடைக் கையா டாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறிமயிற பீலி தீயத், தென்னன்வெப் புறுதீத தம்மை
யெறியமா சுடலுங் கன்றி, யருகுவிட் டேற நிற்பார்
அறிவுடை யாரை யோத்தா றறிவிலா தெறியி னின்றூர். எகூசு

2662. (இ - ள்) தென்னவன் நோகசம கணடு - பாண்டியனது நோக்கத்தினைக் கண்டு ; திருக்கழுமலததார செலவா - சோழியாரகளுடைய செலவராகிய பிள்ளையார் ; அன்னவன். நீறபபத எனறு - அவனுடைய வலபபாகதது வெபபுநோயினைத திருவாலவாயில இறைவனது திருநீறே நிலைபெறற மந்திரமும மருநதுமாகித தீர்ப்பதாகும்" எனற கருததிட்கொணடு; பண்ணிய . பகர் - கூறிய வேதங்களின் கருததைப போறறி எடுதது சொலலுகினற , நிருபபதிகம பாடி - "மாதிரமாவது நீறு" என்று தொடங்கும் திருபபதிகததினைப பாடியருளிச செயது, எசுச

2663 (இ - ள்) திருவளா...தடவ - திருவளரும திருநீறறினைக கொணடு பிணிகளார தமது திருகைகளிலே அரசனது உடலில தடவியிட ; தென்னன்...அப பால - பாண்டியன ஒபபிலலாத வெபபு நோயினினறும நீஙகியதலால அவ் வலபபாகம தணணீரப பொயகைபோலக குளிாநதது , மருவிய .அழலெழ - பொருந்திய இடது பகசம மேலும் மிகுநத அழலின தனமை எழுநததலால ; மணடு ..பொஙக - செறிந்த நீயினைபபோல இருபகசதது வெபபம சோகத இடமகொளள மாடடாதென்று பொஙகவே, எசுடு

2664. (இ - ள்) உறியுடை...எயகி - உறிதாகிய கையினையுடையார்களும பாயினை உடையாக வுடையாாகளும ஆகிய அமணாகள நடுகசமடைந்த ; செறி... நீய - செறிநத மயிற்பீலிக் கறறை நீநதபோக ; தெனனன...கன்றி - அரசனது வெப்பு நோயின சூடு தமமைத தாகுதலாலே மாகொணட உடலும் மேலும் கருகி வெதுமபியவாகளாய ; அருகுவிட்டு ஏற நிறபா - அரசனது அருகினின்றும் அகன்று தூரச்சென்ற நிறபவர்களாகிய அவவமணா ; அறிவுடையாரை...கின்றூர் - அறிவில்லாத தெறியின் நினறவராயினும அறிவுடையாாகளப போனறனர். எசுசு

இம மூனறு பாடடுகளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2662. (வி - ரை) லோகம் கண்டு - லோகமாவது "சிரபுரத்தவரைப் பார்த்தான்" (2661) என்ற முன பாட்டிற கூறிய பாவையின உடகுறிப்பு.

தென்னவன் - அமமையார - அமைசசனார - பிளளையார சாபு பறறிக கூறுமிடத்களில தென்னவன் (2604 - 2652 - 2656), செழியன் (2502 - 2631), கோற்றவன் (2593), மீனவன் (2619) என்ற பெருமபானமை இக்கருதத்பபட்ட பெயாகளாலும, அமமைாத சாபு பறறிக கூறுமபோத மன்னன் (2511 - 2534 - 2578 - 2579 - 2580 - 2585 - 2612 - 2620 - 2645), கைதவன் (2647) என்ற கருதத்பப பட்ட பெயராலும கூறும குறிபபுக காணக; அமமைார அரசனைப பெரும பானமை மன்னன் என்ற ஒரே நிலைபறறி உட்கொணடு வசமாகி அவனது அரசாணையைத தமவயமாகப பயனபடுத்தி சீவித்த வந்தனராதலின அக்கருதத்தே அவாக்கு முனனின்றது. அமமைமாார, யமைசசார, பிளளையார இவாக்கு அவவாறனறி அவனது லகைகளும பிறைறபணபுகளும ஒரு எணணிய கருதத்த முறபட்ட நின்றது. இவாகள சாபில "மனபுரகும மெயமுறை" (2601), "மனனவ னிடமபை நீர" (2623), "மனனவன முன வெனறருளி" (2631) என்ற வருமிடங்களில அவனது அரசாணை நிலை வழுவாமற காக்கும கருத்தும முன நிற்பதும காண்க.

"அன்னவன்...தீர்ப்பது" என்று - இது பதிக கருதத. ஆலவாய் அண்ணல் நீறே - "ஆலவாயான திருநீறே" என்ற பதிக மகுடம காணக; ஏகாரம தேறறம; பிரிநிலையுமாம.

மன்னும் மந்திரமும் ஆகி - மன்னுதல் - அழிவுறாது - நிலை திரியாத - பொருதது தல்; "மந்திர மாவது நீறு" என்ற பதிகத தொடகக அதன் கருதையும உட்கோளையும் குறித்தது; கோய் தீராதது வழியாகத தெயவ உணமை நிலை நாட்டுக (2657) என்ற மனனன சொலல, அவவாறதனனே ஏறறுகொணடு அமமைார "மகதி ரித்தது தெயவ முயறசியால" என முந்திக கொணடாராதலின, அவவாறே பிளளையாரும் "மந்திர மாவது நீறு" என மந்திரத்தை வைத்துத் தொடங்கினார. அவவாறு தொடங்கினும நோய வினைகளின தீவு மனி மந்திரம் மருந்து என மூவகைப படுதலின அம மூனறும கொணடது இத்திருநீறு எனபது கருதினென்று விளகருவார ஆலவாய் அண்ணல் நீறு எனறு மணியினையும, மருந்துமாய் எனற மருந்தினையும உடன சோதத்துக் கூறியருளினார.

அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை அண்ணல் நீறே தீர்ப்பது - எனற கூட்டுக. இபபதிகம அரசனது உடலில உறற வெபபினைத் திருநீறு கருவியாக மந்திரித்தது நீாததலே உட்கொணட தெனபது "தேறறித தெனனனுட னுறற நீபபிணி யாயின நீரச், சாறறிய பாடல்கள பததம" என்ற பதிகத திருகுகடைகாபபின அகசசானறி னலு மறியபபடும; "அண்ணல் நீரே - தீர்ப்பீர் என்று" என்ற பாடமுமுண்டு; அது பிழையென றெடுகக்குக; "புததெரொ டமணை வாதி லழிவிகு மணணல நிருநீறு செமமை நிடமே" என்ற திருமறைக காடடில அரசுகள கேட்கப பிளளையார அருளிய "வேயுறு தோளி" ப பதிகதினுள திருநீறறினையே இவவாறினில வெறறி தரும் பொருளாக முடித்த அருளியதை நினைவு கூர்க

பன்னிய மறைகள் ஏத்திப் பகர் - வேத சிரசாகிய உபநிடதங்களின கருதுதிக களால திருநீற்றினைப போறறியருளிய எனபது "வேதத்தினுளளது நீறு" எனபது முதலிய பதிக பகுதிகளால விளங்கும; பஸமஜ்ாபாலம முதலிய உபநிடதங்கள திருநீற்றைப பஸமம - ரட்சை முதலாகிய வசனங்களாற போறறுதல காணக.

பதிகம் பாடித் - நடவ - என்ற வருமபாடடுன முடிக்க; பதிகம்பாடி -

பதிகத்தது முதல ஆறு திருபபாடடுகளினேப பாடி எனபது கருதபபடடும ; இவை வலப பால வெபபைத தீர்க்கவும, பதிகத்தது ஏனைய (7 - 11) ஐநது பாட்டுகளை பினனா இடப பால் வெபபைத தீர்கவும, அருளப பெறறன எனபது, முதலாறு பாடகெகளில் " திருவாலவாயான திருநீறே " எனறு போற்றி அதறகேறறவாறு நகர இகர மோனேயும், மேல் ஐநது பாட்டுகளில் "ஆலவாயான திருநீறு" எனறு போறறி அதற கேறறவாறு அகரமோனேயும வர அமைதத்ருளி இபபதிகம இருகூருக கிறகும அமைதி கொணடும கருதபபடடும ; இருபாகதத்குகும பதிகமொனறே யாதலும, இடப பாகதத்குகும " நீறு காட்டிப் பெருமறை ஆதிகருமாறருல் போறறி " (2668) என்பதும், சரித கிழசசியும ஈணடுக கருதத் தக்கன. 764

2663. (வி - ரை) திருவளர் நீறுகொண்டு திருக்கையால் தடவ - திருவளர் - திருவை வளாககினற ; நீரு - சைவ மெயத திரு ; திருவாகிய எனறலுமாம ; ஈணடுத நீரு - அருளாகிய திரு எனக, நீறு பராசதத்தியின உருவெனப படுமாதலின ; "பராவண மாவது நீறு" (8) எனறதும, " நீறறுப பதிகம கிழறத்தல் காலே, மாறறுப பரையின வரலா ருகும " எனறதும கருதக கொண்டு - மூனறுவதன சொலலுருபு ; திருக் கையால் தடவ - அமணாகள பீலி கொணடு தடவியது போலன்றி, பிளளேயார் தமது திருக்கை அரசனது உடலிற பொருநதத ஈணடித் தடவினர் ; இது ஞான ஆசாரியனது பரிச தீகையை பேற்றை அருளியபடியாகும ;

போநவரு ஓவப்பு - அரசனது தீவினை காரணமாக அமணா செயல பறறுக கோடாகக கொண்டு பிளளேயாரது ஆணேயின வழியே போநது தீயின உருவம மாறி வெபபாக வநத பற்றியதாகலின ஒபபற்ற தென்னூர.

நீங்கிக் தளிரிந்தது - நீங்கி - நீங்கினமையால; அப்பால் - அநதப் பக்கம்; பால்- பகுதி - பகுதி.

போய்கையின் - இன் - ஒபபு பொருளில் வந்த ஐநதனுருபு ; போய்கை - தணணிய நீரகிலே ; " மூசு வணடறை பொயகையும் போன்றதே " என இக்கருததே கொண்டு நீறறறை குளிரநத நிலேயினே அரசுகள அருளிய தாக காணக ;

மநுவிய இடப்பால் மிக்க அழல் எழ - மநுவிய-முனனரே வெபபு பொருகதிய எனக ; அபபகம அதன மேலும மிகக வெபப எழுநதமையால எனபதாம ; மநுவிய - முன அமணரது தீவுஞ செயல பொருநதிய எனற குறிபபுமாம , அவாகள அபபக்கத் தில் முன உளள வெபபினேத தீாகமாட்டாமையே யன்றி, வலபபால வெபபும ஆறு குக கூடி மிகுவதனேக் காகமாடாமையுமாகிய இருவகைத தோலவியும பெறறனா எனபது குறிபபு.

இநபுடை வேப்பும் கூடி இடங்கொளா தென்ன - இநபுடை வேப்பும் - முன இடப பக்கத்தில இருநத வெபபுடன வலபபககத்து வெபபம ; கூடி - கூடி யதனல். இடம் கொளாது என - இருபுடை வெபபம ஒரு பககதத்தில இருக்க இடமினமை என்னுமபடி ; இடம் - இடதத்தில - எனற இரட்டுற மொழிதலுமாம ; புடை - பக்கம.

போங்குதல் - மேலும அதிகரிததல். பிளளேயார திருநீறு கொணடு தடவும பதிக பாட்டுததோறும வலபபாகத்தின வெபபுப படிபபடியாய் வநது அளவு அதிகமாதல் , 765

2664. (வி - ரை) உறியுடைக்கையர் - உறி தூகிய கையினே யுடையவர; கை யில் சிறிய உறியில குணடிகை நீரைத தூககி வருதல அமணகுருமா வழக்கு; பாயுடுத் தலும் அவவாறே அவா வழகுகுக்களுள ஒனற ; உடுக்கை-உடை; பாயின் உடுக்கை- பாயாகிய உடை. உடைக்கையர் - உடுக்கையர் என இருமுறையும கையர் என்ற

குறிப்புமபடக கூறியது முன்பாட்டிற கூறிய இருவகைத தோல்வி குறிததது; கையர் - கீழ மககள் எனற குறிப்புமபட நினறது; இவாகள இடைபபாகததில நினறவாகள.

மயிற் பீலி தீய - தம கையில் கொணடி அரசனுடைய தட்வி நினற மயில பீலிக் கறறை; தீய - கருக, வெபபமிகுதியின சுடு தாங்கலாறாது மயில பீலி நீரதபோக எனக.

தென்னன் வெப்புறு நீ - இவவொனறே மயிறபீலி நீவதற்கும, தமமை எறிவதறகும காரணமாதலின முனனும பினனும கூட்டி உரைகுமபடி இடைபீல வைகைபபட்டது.

எறிய மாசுடலும் கன்றி - எறிய - எறிதலால, கன்றுதல் - கருகுதல - வெதுமபுதல, மாசுடலும் கன்றி - இபபடைக கருமைபபுண செறிதத செயறகை மாசும கூடிக் கருகிய உடல, வெபபத தீயிலுல மேலும கருகுவ தெனக. கன்றி - கனறுதலால; நடுக்கடுமையீதி - "கண நிலைபபிபபது நீறு" எனற பதிகம காணக;

அருகு விட்டு ஏற நீர்பார் - அருகு - மருகிரிதது நேர்ய நீரைக அணுகச செனற அணியதாகிய இடம, ஏற - அதல தாரதலே - சேயமையில.

நீர்பார் - நின்றார் - ஒத்தார் - எனற கூட்டி முடிக்க.

அறிவுடையாரை ஒத்தார் - அறிவுடையாரலர ராயினும அறிவுடையார போனறனர எனபது; அறிவுடமை போலவதாவது அறிவுடையோர போனறு செயல செயதல, ஈண்டு மனனவனை அணுகி அருகு நிறறலே விடடுச சிறிது அனறு நிற்றல, "அகலா தணுகாது தீக்காயவார போலக, விகலவேநதாச சோரதொழுகுவார்" (குறள) எனறபடி மிக நீங்குவதும மிகச செறிவதும் செய்யாது தீக்காய்வார் போல மனனாச் சோந்தொழுகுதல அறிவுடையார செயல, அதுபோல இஙகு அமணர மிக அருகில நிறபதை விடடு மிக அகலாமல சறறுந தூரததில நினறாதலின அறிவுடையாரை ஒததனர; "புதநிதா னுடையை போல விருநதனே" (சிதநி - க - சஅ)

அறிவிலா - நின்றார் - ஆனால அசரபலாத பயன கொளளமாட்டா தழிகதன ராதலின அறிவிலா நெறியில நிற்றல எனனா. அறிவிலா நெறி - அமண நெறி

இஙகு இவவாறனறி, இருக்கை எமமால நிராகதருகு அரிதென விவேகம வநது அனற அறிவுடையோர போல எனறுரைபப ஆமுமுகத தமபிரானா. கெருபபுச சுடுமெனபதை மறிகத விலகிக கொணடமையால அறிவுடையாரை நிகாதனர் எனபது இராமநாதச செடடியார உரைக குறிபபு. பிணையார பெரியார; அவரே நிராகரிப்பும் எனற ஒதுகி நிறபது அறிவுடையைாதலின அவவாற செயவார போல; "கலலா தவரு னினறலா கறறாமுற, சொலலா நிருகக பெறின" (குறள) எனறதறகேறப ஒதுகி வற நினறனர எனப அ சதாசிவ செடடியார குறிபபு.

அறிவிலா நெறியில நினறமையாவது அறிபமாட்டாது தமது புரை தெரியினுமே பற்றிப் பினனரும மூணடு நினற தனமை. 766

2665. பல்தொழும புகலி மன்ன னொருபுடை வெபபைப் பாறற
மலாதலே யுலகின் மிக்கா வகதகி சயிதததச சூழ
இலகுவேற் றென்னன் றேனி வலயிட மெய்தி னீடிம
உலகினிற றணமை வெம்மை யொதுங்கிஞ லொத்த தன்றே. எகூஎ

(இ - ள்) பல்தொழும... பாறற - பலராலும தொழபபடுமை சோழிக நலவராகிய பிஞ்ஞையார் அரசனது ஒரு பககதது (வலபபககது) வெபபினை போக்க; மலாதலே... சூழ - மலர்தலையுடைய உலகின அறிவுனை மிகோகளை அதிசயித்து வாழ சூழ;

இலகு...எயதி - விளங்கும் வேலேந்திய பாணடியனது உடல் வலதினை வெபபும் இடதறிற பொருநதியமையால ; நீடும...அன்றே - நீணட உலகில் தட்பமும வெபப மும ஒனறுபட ஒதுங்கினறபோல அபபொழுது இருநதது ;

(வி - ரை) பலர் தோழம் - "பலா புகழ ஞாயிறு" (முருகு) ; பாற்ற - அழிக்க; எய்தி - எய்தியமையால, வலம் - வலதறின வெபபம ;

வலமிடம் - தண்மை வெம்மை ஒதுங்கினால் ஒத்து - வலமும் இடமுமாகாத தணமையும வெபபமும வாராத முறையே ஒதுங்கியது போல ;

மிக்கார் - அறிவின் மிக்கார் என வருவிததுரைக்க 767

2666. மன்னவன மொழிவா "னென்னே! மதித்ததவிக் கால மொன்றில்
வெங்நர கோருபா லாகும , வீட்டின்ப மோருபா லாகும ;
தன்னுஞ் சோருபா லாகுஞ ; சுவையழு தோருபா லாகும ;
எனவடி வொன்றி லுற்றே னிருதிறத் தியல்பு " மென்பான், எசுஅ

2667. "வெகுதொழி லருகா ! தோறறீ ; ரென்னைவிட் டகல நீங்கும ;
வகுதிணை யுய்யக கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே !
இந்தவெப் படைய நீங்க வெனக்கருள் புரிவீ " ரென்று
சிந்தையாற் ரெழுது சொன்னன் செல்கதிக் கணிய ஞனன். எகூக

2666. (இ - ள்) மனனவன் மொழிவான் - அரசன சொலவானாகி ; "என்னே... காலமொனறில் - எனன அதிசயம ! குறிகொண்ட இவ்வொரே காலதறில் ; வெங்நரகு...ஆகும் - கொடிய நரகம் ஒரு பககதறில் உளதாகும - முதறியினபம் மறறொரு பககதறில் உளதாகும ; தனனும...அமுதி ஒருபாலாகும் - மிக்க விடதறின நுகாசசி ஒரு பககதறில உளது ஆகும - சுவையமுறின நுகாசசி மறற ஒரு பக்கத றில் உளதாகும ; என வடிவு . எனபான - என உடல ஒனறினிடமாகவே இவவாறு மாறுபடட இருவேறு தனமைகளினியலபையும அடையப பெறறேன எனபானுகி ;

2667. (இ - ள்) வெகுதொழில ..நீஙகும - வெவவிய தொழிலகளுடைய அமமாகளே ! நீஙகள் தோறறமவிடடாகள; எனனை விட்டு அகல நீஙகுக்கள ; வருதுனை .புரிவீரா எனறு - இஙகு வந்து எனனை உயயுமபடி ஆடகொணடருளிய மறைகளுலதறி வராத வளளலாரே ! இநத வெபப கோய முழுதும நீஙகுமபடி எனக்கு அருள புரிவீராக எனறு , சிநதையால ..அணியனுனன - மனதறினுலே வணஙகி இவவாறு சொனனன செலலதறக்க நறகதிக்கு அணியவனுகிய பாணடியன. எசுக

இநத இரணடு பாட்டுகளும தொடாநத ஒரு முடிபு கொணடன.

2666. (வி - ரை) மதித்த இக் காலம் ஒன்றில் - அனுபவமாகத் தெரிந்த இநத ஒரே காலதறில ; ஒன்றிலே - ஒனறின கணணேயே ; தேறறேகாரம் தொக் கது ; இதனால அனுபவதறின காலம கூறபபட்டது. இன்பவீடு என்க. "பரனே நினாக நிமமூனறம் விட்டதே பேரினப வீடு". இதனால் அனுபவிககும நிலை குறிகக பபட்டது.

துன்னும்...அழது ஒருபால் ஆகும் - துன்னும் நஞ்சு - கொடுமை எல்லாம கூடிச் செறிநத நஞ்சின நுகாசசி ; சுவை அமுது - நறசுவைகளெல்லாம செறிந்த அமுதநுகாசசி : நஞ்சு - அமுதம் - என்பன அவவாறு நுகாசசிகளுகாகி வநதன. இதனால் அனுபவத தனப வினபங்கள் குறிகபபட்டன.

பால் ஆகும் - எனற கானஇடத்தும ஏழனுருபுலிரிக்க ; **ஆகும் - உளதி. ஆகின்றது - நிகழ்கின்றது.**

என் வடிவு ஒன்றில் - வடிவு - உடல் எனற பொருளில் வந்தது ; ஒன்றில் - ஒன்றினிலேயே; தேற்றேகாரம் தொக்கது ஒரு பொருளே மாறுபட்ட வெவ்வேறு **இரண்டு இயல்புகள் பொருந்துதல் கூடாது , ஆனால் என வடிவு ஒன்றே இவ்வண்ணம் மாறுபட்ட வெவ்வேறுவிய இயல்புகளைப் பொருந்தப் பெற்றன என்பது ; ஒன்றினால் உற்றேன் எனறு மூன்றனுருபு விரித்து இவ்வோருடம்பாலே வெவ்வேறுடம்புகளான பொருந்தவனவற்றைப் பெற்றேன் என்றலுமாம் ; இருதிறம் - இரு வேறு திறம.**

என்பான் - முற்றெச்சம் ; எனப்படுஞ் ; என்பான் - தோன்றுனன் என மேல வரும் பாட்டொடன முடிக்க. 768

2667. (வி - ரை) **ஓவுதொழில் - மயக்கம் செயதலும, நீத்த தொழில செயதலும், வஞ்சத்திலும பொய்மையிலும பழுத்த முயன்றலும ஆகிய வெவ்விய தொழில்கள. வெங்தொழிலுக்கு அருகா (ஆண்மையா) என்றலும குறிப்பு.**

தோற்றீர் - முன 2664-ல கூறியபடி ; நீக்கலாமை - காவாமை என்ற இருவகையாலும தோலவியடைதல விடுதல்கள என வாதத்தின முடிவு கூறியபடி ; வெறறி தோல்விகளின தனமை முன 2651-ல வந்ததவாறே தோலவியினை அரசன கிரகியிததான எனக

என்னை விட்டகல நீங்கும் - தோலவியுறறாருக்கு அரசன இதகு விதித்த தண்டம் ; அறிவு கொண்டு தேறி இவ்வரச நீதியினுள அமைந்த நீதி யிருப்பாகளாயின அழிவறறு உயர்நதிருப்பர அவ்வமணர ; அவ்வண்ம செயயாது மேலும மேலும வாதங்களில ஒட்டித தமது அழிவினைத தாமே தேடிக்கொள்வதை கண்டு கொளக.

வந்து - உய்யக்கொண்ட - வந்து - கான விருமபி வேண்டாமை மாதிரையே யன்றி வெறுத்தகற்ற எண்ணிய போதும அருள கொண்டு இதகு வந்தருளி ; உய்யக் கொண்ட - கொடிய வினைப பாலை மாற்றி ஒருதலைக் கழிப்பித்தது உயர்மபடி செய்தருளி ஆளாகக கொண்ட, வள்ளலார்பே - வள்ளன்மைப பாவனை ஏனறி அருட்பெருக்கும அருட் செயவின அள்ளனமயமாம. அடையா - முழுதும , " கோயிலனடைய விளக்கேறறி " (1879), தேவரினரை தஞ்சமாக அடைந்தஞல என்றலுமாம.

சிந்தையாற்றெழுது - நோய் மிகுதியால எழுந்தும கைக்கூபபியும உடமபால தொழுதறகு வலியினமையால மனதாறறெழுதபடியே

செல்கதிக்கு அணியன் ஆனான் - செல்கதி - செலலத தகக கதி , சிவகெறிப பேறு ; அணியன் - சமீபத்தவன , மேறகூறியபடி தொண்ணூறுதலால அணியன ஆனன் என்றும உரைக்க நினற நயம காணக , நதிக்கு அணியனுயினமை, " செயதவப பயனவர தெயதம செவவிமுன உறுதலாலே " (2647) என முன னரும் குறிப்பிடடமை காணக , ஆணடி அச செவவி - பருவம - மடடுமை வந்தது. இதகு அதி ஓளவில கைகூடிறறு என்ற குறிக்க அணியன் எனறா , முழுதிம கதிகூடப் பெறறமை மேறபாடடிற கூறுதல காணக தெல்கதி - " செலகதிப பயன் காணபவர போறஞிகதை கூறற " (2045). 769

2668. திருமுகவ கருணை காடடத திருகையா னீறு காட்டி
பெருமறை துதிக்கு மாற்றுற் பிள்ளையார் போற்றிப பினனும
ஒருமுறை தடவ வதக ணெழிந்தமெவப் பகன்று பாக
மருவுதிப் பிணிய நீஙகி வழுதிய முழுது மும்ந்தான். எஎ0

(இ - ள்) திருமுகம்...காட்டி - திருமுகப பொலிவு உளளே நிறைந்த கருணை யினேபபுறதது்கு காடடியிட்க திருகைகயினுல திரு நீறறினேக காட்டி ; பெருமறை ..போற்றி - பெரிய மறைகள குதிகரும வகையாலே பிளளேயார குதிதது ; பின னும ஒரு முறை தடவ - பினனரும ஒருமுறை பாணடியனுடமபில தடவியருள; வெபபு அகனற ஒழிகது அகனற - வெபபுநேர அப்பொழுதே நீஙகி உடம்பை விட்டு மூழுதும் அகனறதறல , பாகம நீஙகி - இடப பாகதது்ல முன பொருந்திய நீப பிணியும நீஙகிப பாணடியனுமு முழுவ குமு உயிரிட்டு நதான

(வி - மை) திருமுகம் கருணை காட்ட - அருள புரிவீர எனறு இருதையாற றொழுது றொனன அரசனுககு அவன வேணடியவாறே தாம மிகது அருளும கிலேமை மேறகொணட திருவுளளக கருணேபபைத திருமுகபபொலிவினுற காட்டினுர.

திருக்கையால் நீறு காட்டி - முகம கருணை காட்டுறறு கை அக கருணை - அருள - வடிவான திருநீறறினேக காட்டுறறு என உருபிபுத கானக. அருள்வடிவு - வெ சதது ; நீறு வெசதகியின வடிவம ; நீறு காட்டிக் - தடவ - என்ற கூட்டுக. நீறகொண்டு தடவ எனபது கருத்து ; 2663 பாரக.

பேருமறை...போற்றி - " பணனிய மறைக ளேதகிப பகாகிருப பதிகம பாடி " (2662) எனற வலபபக்கதது கோய நீரகப பாடியவாறே அதகிருபபதிகத்தை அக் கருதது்டன திருநீறறைப போறறிப பாடி நிறறவர்கி எனபதாம.

பின்னும் ஒருமுறை தடவ - பின்னும் - முனனர வலபபககதகின நோய் நீக்க ஒருமுறை தடவியதனறிப பினனும் எனக , தடவுதல் - தீண்டிப பூசுதல் ; கருணை காட்டுதல் - பாவனேயும, போறறுதல் - மநதிரமும, தடவுதல் - கிரியையும் என மூன்றும் கணடுகொளக.

வெப்பு அங்கண் ஒழிந்து அகன்று - எனக , அங்கண் - இடமும் காலமும குறிததது ; அகனனிறமும ஒழிகது ; ஒழிந்து - நீற தடவிய இடபபககதனினறும் நீஙகுதறகும, அகன்று - உடம்பில எஙகுமிலாது அது்ட அகலுதலுககும வநதன வாதலின கூறியது கூறலனமையறிக ; அடைய நீங்க எனற அரசன முன் வேண டியதனே (2667) வேணடியவாறே அருளிய வகை காடடியபடி.

பாகம் மருவு நீப்பிணியும் - வலபபக்கதது நினறும இடபபாகதது்ல வநது கூடிய மிக்க வெபபேயனறி, முனனர பொருநதி அமணரற நீரகபபடாது நினற பிணியும என உமமை இறநதது தழுவிய எசசவமமல; இனிப பாகம்-மலபரிபாகம - நீங்கும பகருவம - எனற கொணடு, மலபரிபாகமும இருவினே ஒபபும வரபபெறற, வலவினேயும மூலமலமும உடைய கொடிய பிறவிப பிணியும நீஙகி என்ற உரைக்கும குறிபபும் காணக. பினனர " சிரபுரத் தலேவா தீணடிப, பொனனவில கொனறை யாதர திருநீறு பூசப பெறற, முனனேவல வினேயு நீஙகி முதலவனே யறியுந் தன்மை, தனனிஞன வினேக ளொதத்த தலேயென கிறற லாலே " (2717) எனபதும், முன் னர, " நீயவிப பிணியே யனறிப பிறவியுந் தீரு மெனறா " (2618) என்றதும ஈணடுக கருததகக.

வழுதியும் முழுதும் உய்ந்தான் - வழுதி - முனனர வழுவிறபட்டவன் என்ற குறிபபுபபட இபபெயராற கூறிய நயம காணக. முழுதும் - கோயும அதன் மூலமும ஆகிய முழுவதும , மூலநோயாகிய பிறவிப பிணியும எனறதும குறிபபு. " பிறவா மேன்மையுறறனன " (2669) என மேறகூறறதற காணக.

VII திருவாலவாய்

திருசிற்றமபலம திருநீற்றுப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு அதிகள படிவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயதது ளுளது நீறு
செந்தழ லாயுமை பங்கன திரு வாலவா யானிரு நீறே. (1)

வேதந்தி லுள்ளது நீறு வெகுதுயா தீரபது நீறு
போதந தருவது நீறு புனமை தவிரபது நீறு
ஓதந தருவது நீறு வுணமையி லுளளது நீறு
சீதள புனலவயல சூழுந திரு வாலவா யானறிரு நீறே. (2)

ழுதறி சருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சதறிய மாவது நீறு தகமேகா புகழவது நீறு
பதறி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சிதறி தருவது நீறு திரு வாலவா யானறிரு நீறே. (3)

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெலலாம பெருமை கொடுபபது நீறு
மாணந தகைவது நீறு மதுரையத் தருவது நீறு
சேணந தருவது நீறு திரு வாலவா யான்றிரு நீறே. (4)

பூச வினியது நீறு புணணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருநதவத தோரகளுக கெலலாம
ஆசை கெடுபபது நீறு வரதம தாவது நீறு
தேசம புகழவது நீறு திரு வாலவா யானறிரு நீறே. (5)

அருநதம தாவது நீறு வடல பறுபபது நீறு
வநதந்தந தணிப்பது நீறு வான மளிபபது நீறு
பொருநதத தாவது நீறு புணணியா பூசுமவெ ணணீறு
திருநதரு மாளிகை சூழுந திரு வாலவா யானறிரு நீறே (6)

எயிலது வட்டது நீறு விருமகரு முளளது நீறு
பயிலப படுவது நீறு பாகிய மாவது நீறு
துயிலெத தடுபபது நீறு சுநதம தாவது நீறு
அயிலெப பொலிதரு சூலத தாலவா யானறிரு நீறே (7)

இராவண மேலது நீறு வெணணைத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுபபது நீறு
தராவண மாவது நீறு தததுவ மாவது நீறு
அராவணை சூடிரு மேனி யாலவா யானறிரு நீறே. (8)

மாலொ டயனறி யாத வணணமு முளளது நீறு
மேலுறை தேவாக டகசண மெயயது வெணபொடி நீறு
ஏல வடம்பிடர் தீர்க்கு மினபந் தருவது நீறு
ஆலமு துணட மிடறமெம மாலவா யானறிரு நீறே. (9)

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
எண்டிசைப படட பொருளா ரேதகுக தகையது நீறு
அண்டத தவாபணிந தேதத மாலவா யானறிரு நீறே. (10)

ஆறற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்றிந நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும பூசுரன ஞானசம பகதன
தேற்றித் தேன்னனுட லுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பததும வலலவா நலலவா தாமே. (11)

திருசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு:—திருஆலவாயானறிருநீறே மநதிரமும மருநதுமாகித தென்னவ னது தீபபிணியாயின தீரகும அது வேதஙகளாற போறறபபட்டது : எனறு தேற்றித தெனனனுட லுறற தீபபிணி யாயின தீரச சாறறபபடடது. 2662-ம், பதிகம திருக்கடைகாபபும பாரக.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு—(1) திருநீறே மந்திரமாவதும் மற்றும் கூறும் தன்மை களும உளதாவதுமாம் ; தந்திரம் - "மநதிரமுந தநதிரமு மருநது மாகித தீராநோய் நீாததருள " (தாண்) ; பிணி நீகக்கும மூவகைச சாதனஙகளுள ஒனறு ; சேந்துவர் வாயுமை பங்கன் - இறைவ மீளுட்கொளதராய வீறறிருகும தனமை ; மந்திரம் - பேருசாகர முதலாகிய எலலா மநதிரமும ; நீறு - நிறறபபடுவதனால நீறு எனபபடும். மந்திரம் - வேதம ; தந்திரம் - சிவாகமஙகள எனற கொணடு இவறறுள் விதிதத னவெல்லாம் எனறுரைததலுமாம ;—(2) போதம் - சிவ ஞானம (2742) ; வேதத்தி லுள்ளது நீறு-சிவபெருமானுகருப போலவே திருநீறறுகும வேதஙகளுள மெஸ்காரம சொலலபபட்டுள்ளது ; பஸமஜாபாலம, காலாகினி ருதரிரம முதலிய உபநிடதஙகள் திருநீறறைபபறறிப பேசுவன . "வ்பூதி யிலலாத நெறறியைக கொளளதகக " எனபது முதலாகிய வசனஙகளால வேதஙகளும, ' திருவெணணீறணியாத திருவி லூரும ..அவையெலலா மூரலல வடவி காடே " (அரசுகள - தாண்) எனபனவாகி வசனஙகளால தமிழ வேதஙகளும போறறும ; வேதியர் - கொடியதாகிய பிறவித் துனபம ; சிறபபுமமை வீரிகக ; அதனையளளிடட எலலாக துனபங்களும என்க ; புன்மை - உடறபுணமையும உயிரப புணமையாகிய ஆணவமலமும ; திருநீறு அணிதல - நீயிற குளித்தல (ஆகனேய ஸ்நானம) எனப ; உயிரகளின மலஙகழுவுதலால் இத கஷாரம் எனப பெயா பெறும ; உண்மை - உணமை நூலகள ;—(3) முனிவர் - இறைவரை இடையறாது நினைபபிற கொளவோா ; சத்தியம் - சதது எனபபடும அழிவில்லாத பொருள, திருநீறறினை மேல எவவிதமாகவும அழிககலாறறுமை காண்க ; சித்தி - அணிமா முதலிய எடடெ சித்திகள - 1711 உரை பாாக ;—(4) கவின் - அழகு , முன சுநதரமாவது எனறது தனது அழகும, இவுகக கவினேந்தருவது தான் சாாாத பொருளே அழகு செயவதும ஆம , மாணம் - மாணபு , தகைவது - தகைவு - அது ; தகை - மேமபாடு ; தகைவது - நீககாமற கடடுவது எனறலுமாம ; மதி - உலக அறிவு ; சேணம் - சேண் - மேலுலகம, அம் - அழகிய இனபம ;—(5) பெருந் தவத்தோர் – முதநிலை விருமபும தவசிகள ; ஆகை கெடுப்பது - பறறறறதலாகிய முதறி சாதனம ; அந்தம் - இறுதி ; எல்லாப பொருளகளும இறுதியில் நீறறு முடிவ தனால அநதம எனறார் ; தேசம் - உலகோா ; உயாநதோா ; ஆருபெயர் ;—(6) அருட் தும் - செல்வம , அவலம் - துனபம , பொருத்தம் - தனமைகள எலலாம் பொருத்த

மிடம் ; சாதனம் , புண்ணியம் - சிவபுண்ணியம ; புண்ணியர் - சிவபுண்ணியமுடை யவர், சிவபெருமான எனறலுமாம, " புணணியர வனனடிகடக போதுகினறேன " (தாண) ;—(7) எயில் - மதில ; இதகு மூனறிலகளினுடைய மூபபுரம குறிதததது ; அட்டது - சுடடது , இருமை - இமமையும மறுமையும வரும இனபம , துயில் - தூககம ; இறபபு எனறலுமாம, தயில மறககு மேலாதலின, அதனைத தடபபது சிவனை மறகாமற செயவது எனபதாம , அயில் - கூரமை , ஐ - சாரியை ;—(8) இரா வணன் மேலது - இராவணன கிறகத சிவனடியாளதால அவன பூசும கீறறினைப பறறிக கூறினார. பராவணம் - பரை - சிவசததியின வணணம - திருகீறு சிவசததி யின வடிவம எனபது நூறறணபு ; பரா - பராசததி - வடமொழி ஆகார ஈறு ; ஸதிரீலிஙகமாகிய ஆகார ஈறறுப பெணபாற சொல. தமிழில பரை என வரும. " கீறறுப பதிக கிகழதறகு காண், மாறறுப பரையின வரலாறறுகும " (பாரிம)—(9) மாலோடு அயன் - சிறபபுபபறறி ஒரு உருபை மாலுடன சோதததினார, திருகீறு இறைவரது வடிவாதலின அரியபபடடாதெனனும , உடம்பிடர் - உடமபின் கண வரும இடர எனறும, உடமபாகிய (பிறவி) இடர எனறும உரைகக கினறது ; ஆல் - விடம ; ஆல் அழது உண்ட - ஆலகாத அமுதாக உணட எனக. " ஆலதநி ஞலமிர தாககிய கோன " (திருகதகேவை), " ஆலமீம யமுத மாக வுணடு " (2638)— (10) குண்டிகைக் கையர் - மருநிரித கீரகறைத்த சிறு கரகததை உறியில தூகக கை யில ஏநதிசசெலலும சமண கருமபர வாதகுக குறிதது, சண் தினைப்பிப்பது - காண மாடடாது கண நுனைகுகுமபடி மசசவது ; நிருகீறறின வலிமையஞல வலபபாகாதது வெபபு கீஙகியதும இடபபாகாதது வெபபு கீஙகி வருவதும கணட அமணர கடுகிக கண நிதைத்த வரலாறறும குறிபபு ; " உறியுடைக கையர பாயி னுடுகையர நடுக்க மெயதி " (2664); சரித அசசானறு ; எண்திசைப் பட்ட பொருளர் - எடடுதிகுகு காவலர ; இவர்கள் இநதிரன, தீககடவுள முதலியோர, பொருளர் - தலவர ; பொருள் - தலைமை ; அண்டத்தவர் - எலலாப புவனஙகளிலும உளள எலலா வுயிரகளும். அண்டம் - புவனம ,—(11) ஆற்றல் - வலலமை , அடல் - வெறறி ; " அரண முரு ணேறு " (தேவா) அலலாதாரைக காகக்கும ஆறறலும அடல வெறறியும எனக ; ஆலவாயான் திருப்பறறப் பேற்றி - " ஆலவாயான நிருகீறே " எனறு பாசுபதமதோறறம துநிதததைக காணக , திருகஞபபட்டது திருகீறையாகிலும அது தனிதது போறறபபடாமல, அதனையுடைய ஆலவாயானுடன சேரநதது போறறபபடடதனால அவனையும போறறிய தாயிறறு ; " கீறே தாபப தெனறு மறைக ளேதத்திப பகர " (2662) " பெருமறை துநிகுமாறறுற பிளளையார போறறி " (2668) எனறும சரிதவரலாறறாறறி திருமுறை இதனை விளகுதல காண்க , தேற்றி - பெருமையை உலகறியச செயதல , அமமையாரையும அமமசசரையும மூனனாத (2629) தேற்றியவாறே எனற குறிபபுமாம ; " கீஙகள தேறிய தெய்வத் தன்மை யெனனிடைத தெரிபபீர எனற " (2657) அரசனையும அவவாறே நேர கீஙகிய வகை யால சிவபெருமானது திருகீறே பொருளாவது எனத் தெரிவிதது - தேறறி - எனற லும குறிபபு ; கீப்பிணி - கீயபிணி , தீயஞல வினைகத பிணி எனற சரிதக குறிபபு மாம ; பிணியாயின - வலவிடமாகிய இருபகக்தது பிணியும தீர இவவொரு பதிகம் இருபகுதியாக அருளபபடடமையின பிண் ஆயின எனறு பனமையாற கூறினார ; நீயும் பிணியும் எனற உமமைததொகையாக கொணடு, " வெநதழல வெமமைபோயப பெருகதழற பொதி வெதபபெனப பெயரபெறற " தாகிய அமமணரிடட நீயின வினைவமு, அதன மூலமாகிய மயகமதரும ஆணவமாகிய மூலநோய்ப பிணியும தீர எனறலுமாம ;

"பிணியே யன்றிப பிறலியும் நீரும்" (2618) "மயக்கம" (2657) என்றவை காணக. பிணியாயின நீரச் சார்ந்திய பாடல்கள் - இபபதிகம பாணடியன சுரநீர்க்கபபாடிய தென்ற வரலாறறறகுச சிறநத ஆகச்சானறு ; உடல் உற்ற - பிளளேயாரது ஆணேயால் வக்அற்ற என்ற குறிபபும் காண்க. "மருவு தீபபிணியும நீஙகி வழுதியு முழுது மூய்ந்தான்" (2664) ; பதிகதது "மகதிரமாவது" (1) "வெகுதிய நதீர்பபது" (2), "அவலமறுபபது" - "வருதநத தணிபபது" (6) ; "எலவுடமபிடா நீாகுமின்பக தருவது நீறு" (9) எனபன முதலியவையும சரித வரலாறறக குறிபபுபபட நிறபன காண்க ; இபபதிகபபாட்டுக குறிபபுகள பல க. சதாசிவச செட்டியார அவாகள உரைக குறிபபுகளோத் தழுவி எழுதபபட்டன.

2669. கோற்றவன் றேவி யாருங் குலசிறை யாருந் தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்ததப்
"பெற்றனம் பெருமை ; யின்று பிறந்தனம் ; பிறவா மேன்மை
யுற்றனன் மன்ன" னெனறே யுளநகளித்த துவகை மிக்கார். எசக

(இ - ள்) கொற,றவன...சோதது - அரசனது மாசேவியாரும குலசிறையாரும, நீகுனே அழிதத பிளளேயாரது சிவநத திருவடித தாமரைகளேத தமது முடியிற சோதது வணங்கி ; "பெற்றனம் ..மனனன" எனறே - நாஙகள பெருமை பெறறோம ; இன்றை நாளே உறுதிபெற பிறநதவாகளாயிேனும ; அரசன இனிப பிறவியிலலாாத மேனமை யடைநதனன எனறுகூறி ; உளம்...மிககா - உளளம கனிபபடைநது மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

(வி - ரை) நீங்கு செற்றவர் - வெபபு நோயாகிய நீரகும, அதன மூலமாகிய அமண் சாவ என்னும் நீரகும, அதன மூலமாகிய அரசனது முனசெய நீவினேயாகிய நீங்கும, ஒருக்கே அழிதததுப போகலியவா.

பாததாமரை சென்னி சேர்ந்தி - திருவடிமேல முடிபொருநத வீழந்து வணங்கி.

பெருமை பெற்றனம் எனக , வினேமுறறு முனவநதது விரைவுக குறிபபு. இன்று பெற்றனம் - இன்று பிறந்தனம் என இனற எனபதனே முனனும பினனும கூட்டி உரைகக இடையில் வைததார.

இன்று பிறந்தலாவது பிறவிபபனே இனறுதான பெறறோம என்பது, "பேசாத நாளெலலாம பிறவா நாளே" (தேவா) எனறபடி பிறவிபபயஙகிய, அரசன பணியும், அடியார் பணியும், அரன பணியும செய்ய இயலாமல சுழிந்த முனனே வாழ்நாட்கள் பிறவா நாட்களாகிக் கழிநதன எனபது கருதது.

(யாங்கள்) பிறந்தனம் - மன்னன் பிறவா மேன்மை பெற்றனன் - என்ற கவி நயமும காண்க. பிறவாமை மேன்மை - வீடுபேறு ; பிறந்தனம் - "நனமையல்லாது செய்ய, ஞனமவர் தடையின யாமு முயிரதறக தொழிவ தெனறா" (2594) எனறு நாதலின் அவவாறென்றும் வாராது மீளப பிழைததவாகளாயினும எனற கருததும் காண்க.

உளம் களித்து உவகை மீக்கார் - உளம் களித்தல் - உளள நிகழ்சசி ; உவகை மிகுதல் அதனே வெளிபபடுததுவ மெயபபாடு பொருததல். 771

2670. மீனவன் றன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற,
ஞனபே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி

"மானமொன் றில்லா முனபு வன்பிணி நீங்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாத நண்ணிநா னுய்ந்தே" னென்ருன். எஎஉ

(இ - ள்) மீனவன் - பாண்டியன - தனமேல உளள...அல்கை கூபபி - தன்மேல உளள வெபப முழுதிம உடனே நீஙகதபோக அதனல உணடாகிய பெரிய இனபததையடைநது தலேயினமேல அநகைகளேக குவிதது கொணடு; மானமொனறில லார்...உய்நதேன எனருன - மானம ஒனறும இலலாத அமணர்கள முனனே வலிய நோய நீஙகும்படி வநதருளிய திருஞானசமபநதருடைய திருவடிகளேச சோநது நான உயநதேன" எனறு சொலலித துதிததான.

(வி - ரை) இது பிணி நீஙகியபோது அரசன கீலியும செயலும கூறிறது; ஆதிபோழது அமைசசர் கீலேய அமைசசர் நிலேயும முனபாட்டிற கூறினர; அரச னது கலதிலிறும காடடின கலதிலிறும கருதது கொணடு இறைவபால வநதகிடநது அருளபபெறட அவவிருவரது மகிழசசி, கலமபெறற அரசனது மகிழசசியினும மிககு முறபடடதாதலின அவை முனனாக கூறபபடடன, கேயினவாய்பபடட சேயினேவிட அதன கலகணட தாயின மகிழசசி மூற்படுவதை உலகியலபிற கணடுகொளக, மீனவன் தன்மேலுள்ள வெப்பிபெலாம் மாற - எனபுழித தன்மேல் எறறதுமிகுதிபபுக கொணடது; தனது கலதைதத் தான பினனர அறிநது மகிழநதான எனபது.

வெப்பெலாம் - வலமிடம வநததும, இட திருநதமாகிய எலலாம; அதன மூல காரணமாகிய மயகக வெபபமும, அதன காரணமாகிய முனனே வலவினே வெபபமும் எனற எலலாம எனக; தல சுகுமம காரணம எனற மூனறமம எனபது குறிபபு; முழுதும் (2168); உடனே - ஒருகேக, பிளளேயார பினனும ஒருமுறை திருநீற்றைப போறறித திருகையாற் றடவிய உடனே. அககணமே எனபதுமாம.

ஆன - மாறுதலால உளதாகின; பேரின்பம் - பெரிய இனபம; பேரின்பம் ஆன எனறு மாற்றிப பேரினபம எனபபமே வீடுபேறு எனற குறிபபுமாம; இனி னினறஞரி மெயமாதனுராக ஆநிச சிவனமுநத நிலே பெறறமப பிறவி நீஙகிப பேரினபம அடையும சரிதககுறிபபுக காணக; இனருப பேரினபம பேறறின பேரின்பம் எனறா எனனே? நோய நீஙகவே இனபானுபவமாதல இலலே; இன்ப அநுபவத அகரு நோய தடை செயவதாதலின அதன நீகக இனப நிகாசசிகருத அணை செயதல பற்றி நோய நீஙகியதும இனபம எயதியதாக உபசரிதது வழஙகபபடும இனி வைகைக கரையில மெயஞஞானேபதேசம் பெறறப பேரினபம பெறவது நிசசயமாதலின அத தணிவுபறறிப பேரினபம எயதி என இறநதகாலததாற் கூறினர எனினுமாம.

விடய நுகாசசியில புதியினகண வரதவுறறை அழுகதியறியுர தனவேதனேக காட்சியினபமே சிறறினபம, அருணஞானததால தனவேதனேக காட்சியில வெதனவ வினக்கததை அழுகதியறிதலே பேரினபம எனபது பாடியததிம விளகபபடடுளளது.

உச்சிமேல் அங்கை கூப்பி - முனனர நோய மிகதலினலே மெயமமுயறசியின வலிமையின்மையால் "கிகதையாற ருழுதமை" (2667) போலனறிச, சிரமேற கைகூபபினன எனபது கருதது.

மானம் ஒன்று இல்லார் - ஒன்று - ஒனறும - ஒரு சிறிதும; முற்றுமமை தொகைத; மானமில்லாமையாவது நீவினையஞசாமையாகிய தறகணமை; இல்லார் முனபு - மானமிலா அமணர காண அவர முன்னே, வாதினில ஏறறு னின்ற அவரகள முனபு எனபதாம; "உரிஞசாய வாழ்கையமண....இருஞ்சாக்கியராக னெடுத அரைபப" (தேவா - மயிலே—10) எனபுழிபபோல.

வன்பிணி - வல்வினைப பயனுறபோகது பறறிய - வேறெவ்வாற்குனும போக்க லரிதாகிய - நோய், பிணி - பிணிதத உணாவுசோர வீழுதலிய நிலைக்குறிபபு.

வந்த - தான வேணடாமலே கருணையினால தாமே எதனிணைத தடைகளையும இடையூறுகளையும பொருட்படுதாது எழுநதருளி வநத

ஞானசம்பந்தர் - ஞான வெறறிக குறிபபுபபடக கூறியது.

நண்ணி - உய்ந்தேன் - மானமிலலாரை விட்டு இவரை நணணுதலால் உயதி பெறறேன என்பது.

வன்பிணி நீக்கவந்த—எனபதும பாடம். 772

வேறு

2671. கருது சீறு மாலி யாகீன மீன வன்க ருத்துநேர்
வந்து வாய்மை கூற, மறறு மாசு மேனி நீசாதாம்
முருதை மருகி ரதது விஞசை முறறு மெஞச வஞசியே
சிநதை செய்து தைவ ருநதி நிருது கூறுவார், எஎசு

2672. "தைவ மைநதர் சொல்லின் வென்றி சநத வின்சொன் மாலிபாற
தைத வன்றன வெப்போ ழிந்த தனமை கண்ட நிந்தனம்;
மெயமித நிருத தாகக வாதம வெலல லாவ தனறு; தீவ
றெய்து தீயி னீரில வெல்வ" தென்று தமமி லெண்ணினர். எஎச

2671. (இ - ள்) கருது ..கூற - கட்டுததறியைச சேறிவரும மதமுடைய யானை போலப பாணடிய கருதது கடமீகை கோபட வருதலால, உண்மை நிலையினைக கூறவே; மறறு...நீசா - மறற அழுகுப படிநத உடலுடைய நீசாகளாகிய அமணர்கள; தாம முருதை...அஞசியே - தாம முறபடக கைகொணட மகநிரதனின விஞசைகளை முழுதும வலியிலலாகி ஒழியக கணடு அசசம பொருநதி; சிநதை...கூற வா - சிநதித்த தாம அவறறியடையும நிறதனினை எணணிச சொலலவாராகி, எஎசு

2672. (இ - ள்) சைவ மைநதர சொலலின வெனறி - சைவ மைநதராகிய பின்னையாரது சொறசனின வெறறிப பாடடினை; சநத - கணடு - அவருடைய இனிய சொனமாலைப பகிதத்தினால பாணடியனது வெபபு முழுதும ஒழிநதுபோயின தனமையைக கணடதனால, அறிநதனம - அறிநதோம்; மெய...அனற - ஆதலால உணமை தெரிநத தாகக வாதத்தில நாம வெறறிபெறுவது இயல்வதனறு; எய்து... எணணினர் - பொருகிய தீயினிலும நீரினிலும வெறறிபெற முயலவோமாக என்று தமைளுகருள் எணணினாகள. எஎச

இந்த இரணடு பாட்டுகளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2671. (வி - ரை) கருத்து நேர்வந்து மீனவன் வாய்மை கூற என்க. வந்து - வந்தமையால்; வாய்மையாவது பிளையாரது திருவடிகளையடைநது நான உயரதேன எனறது (2670) கருத்து நேர்வநதல் - முனனே பொருள் மாறபட்டநிறது கிடாத மயக்கநீகி உணமை தெரியில நிறறல; முனனாக் கோணி னினறது நேராகி. நேர்மை - நிறம்புதலிலலாத உணமை; மால் - பெரிய எனறலுமாம.

கந்து சீறும் - மால்யானை - மீனவன் - இதுவரைக் கட்டிழைதிருநத நிலையை முனிநது விடபபட்ட அரசனது நிலையும கொளளபபடும. இபபொருளுகரு யானை - யானை போனற என உவமவருபு விரிக்க.

யானை மீனவன் - யானைப் படையையுடைய பாண்டியன் என்றதுமாம். யானை போல என்றது மெய்யும் வினையும் பற்றிவந்த உவமம். கற்றுணைநல் - முன்னர்க் கட்டப்படுத்திருந்த தறியினை முறித்த நீங்கித் தன் வயத்தாகுதல்.

மற்று - மாறுபட்ட ; உண்மை தெரிக்கும் கோலை நிறம்பிய ; நீள் என்றது இக்கருத்தைக் கொண்டது.

முந்தை மந்திரத்து விஞ்சை - முன்னர்க் கைக்கொண்ட மந்திரமும் அதுவாயிலாகக்கொண்ட விஞ்சையும் ; " விஞ்சை மந்திரத் தொழில் வினைத்தால் " (2586) ; " தங்கண் மந்திரத்தாற் சொதி - நிருமடஞ் சேரச்செய்தார் " (2595).

முற்றும் எஞ்ச - முழுதும செயலற்றுத் தவிர்ந்துபோக ; ஒழிய ; எஞ்சுதல் - குறைவுபட்டொழிதல்.

கைவரும் நிறம் - வெறறி கைகூடும் உபாயம் ; தேடுவார் - என்பது பாடமாயின. தேடுதல் - ஆராய்தல் என்க.

வந்தவாய்மை—என்பதும் பாடம். 778

2672. (வி - ரை) மாலேயால், வெப்பொழிந்த தன்மை கண்டு சொல்லின் வேன்றி அறிந்தனம் - என்க. பதிகதத்தினுல் வெப்புதநீர்த்த செய்கை காட்யெனவையால் அறிந்தோம் ; ஆதலின அதனேகொண்டு பின்னேயாரது சொல்லே வெற்றி பெறுவது என்பது தெளிய அறிந்தோம். மன்னன் என்னுது கைதவன் என்றது அரசன் தகைள் சாபை விட்டகன்றமை கண்டு தம் மனத்துள் எழுந்த மனக்கசப்பை உணர்த்திய குறிப்பு.

மேய் தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவதன்று - உண்மை தெரியின்ற தர்க்க மூலமாக நிகழும் வாதம் சம்மால் வெல்லதகக்தன்று ; மேய் - சமய உண்மையும் தெய்வத்தன்மை நிலையும் ; தர்க்க வாதம் - சொல்லினுல் வாதித்து நிலைநாட்டுதல்.

வேறுஎய்து நீயில் நீரில் வெல்வது - வேறு - இதனின் வேறுபிய உபாயமாகிய; வேறக ; எய்து - பொருந்தும் ஆறறுல வரும ;

நீயில் நீரில் வெல்வதென்றது - நீயும் நீரும் சடப்பொருள்களானமையால் அவற்றின் சடசத்தியைத தமது மந்திரகளின் - அதிதெயவங்களின் - சித்சத்தியால் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பத அவர் கொண்ட கருத்து ; நீயில் நீரில் - நீ ஒன்றிலே வெறறி பெறுவதில் ஐயப்பட்டாகனாதலின் நீரையும் அப்போதே உடன் எண்ணினர் ; என்னே ? முன்னர்ப பினேயார்மாட்டுத் தாம் விஞ்சை மந்திரதொழில் வினைத்த ஏயிய நீ ஏயியபடி செல்லாமை கண்டாராதலின் ஐயம் கொள்ள கோந்தது. ஆயின் அவ்வாறு அறிந்த பின்னரும் நீயினே எண்ணவந்ததென்னேயோ ? எனின், இஙகுப் பின்னேயார்மாட்டுச் செலுத்தப பெறுத தம் அளவில் மந்திர சக்தியுள் சடசக்தி அடங்குதலைக் காட்டும் அளவுக்கு வேண்டபபடுதலால் அமையும் என்ற கருத்தாலும், முன்னர்த் தமது ஏவலுக்குள் அமையாது நின்ற நீ பின்னேயார் பணித்தபடி அமைந்த வெப்பு என்ற உருவுடன் பாண்டியனே அடைந்தது என்ற உண்மை தணியப்பெருமையாலும் என்க ; " போன கங்குலிற் புகுந்தன் வினவுகொல் ?" (2612) என்றது வினப்பயனே ? என்ற ஐயபபாடேயன்றிப பின்னேயாரது செயலென்ற தணிபின்மை காண்க ; அவ்வாறு அறிந்தும் அறிவுபெற் றமையாது மேற்செல்லும் அமணரது மானபின்மை கண்டுகொள்க.

வெல்வது - வெற்றிபெற முயலத் தக்கது ;

வெப்பொழிந்த தன்மை கண்டறிந்தபின்—என்பதும் பாடம். 774

2673. பிள்ளை யாரு "முங்கள் வாய்மை பேசு மின்க" ளென்றலுங்,
தன்ளு நீர்மை யார்கள் "வேறு தர்க்க வாதி னுத்தரங்
கொள்ளும் வென்றி யன்றியே குறித்த கொள்கை யுண்மைதான்
உள்ள வாறு கட்பு லத்தி லுய்ப்ப" தென்ன வொட்டினார். எளரு

(இ - ள்) பிள்ளையாரும...என்றலும் - பிள்ளையாரும் அமணாகளை நோக்கி உங்கள் சமயவுண்மைகளைப் பேசுகள் என்று கூறலும், (அதகேட்டு); தன்ளு நீர்மையார் கள் - தன்னபபடும் தனமையுடையவாகளாகிய அவவமணாகள்; வேற...அன்றியே - வேறு தர்க்க உருவமாகிய கடா லிடைகளால் வரும் வெற்றியையன்றி; குறிதத... உய்பபது - "அவவவா குறிக்கொண்ட கொளகைகளின உணமைத தன்மை உள்ள படியினைக் கணமுன்னே நிறுதறிக காட்டுதல ரணடு செயததகது" என்று ஒட்டி னார்கள.

(வி - ரை) பிள்ளையாரும் உங்கள் வாய்மை பேசுமின்கள் என்றது - முன்னா அமணர்கள் பிள்ளையாரைப பலாயச சூழுகது சினற்த வாதினில் வெல்ல எணணித் தாம் கோலும் நூல் எடுத்தோதித் தலைநிமிரபக குரைத்தாகள (2654); அப்போது "நமபொருள் எல்லை உள்ளவாறுசேக" எனறு பிள்ளையார அருளினா (2655); பிள்ளையாரபாற கொண்ட பரிவினால அவவாதம் நிகழாமல அம்மையார் தடுதது, "அரசனது நோய நீக்கியபின் இவவமணா வல்லராகில் பேசுக" என்று குறுக்கிட்டுத் தடுக்க, அரசன் ஆணையின்படி நோயநீரததலையே இகலிய வாதமாகக்கொணடு தெய்வத தன்மையும் வெறறியும் தணியபபட்டன; ஆதலின், அவ்வாறு மூன்பு தாமே அழைகக வும் இடையில தடுக்கபபட்ட சமயநூல் வாதத்தினோத தொடாந்து பேசுக என்று பிள்ளையார் அமணரை அழைததருளினர் என்க; அவாகளது சமயம் முழுதும் மெய்ச் சமயமாகிய சைவதறின் மூன் நிற்கமாட்டாமையை உலகுக்கறிவிதது உணமை நிலையை உபதேசிகும் பரம குருநாதராதலின், உலகம உண்மையறிந்து உய்திபெறும் பொருட்டு இவவாறு அழைததருளினா எனக; சிலசில சிறு உண்மைகளையே கோட்பாடாகக கொணடு சிறதெயவகளே வணகுகும சிறசமயகள், முழு உண்மை களுக்கு நிலைக்களமாய் முழுமுதற கடவுளும சகாரகாரணனுமாய உள்ள சிவ பெருமானையே கடவுளாகக கொணடதாய் விளகுகும சைவ சமயத்தொடு மாறுபட்டு உலகை மயக்கினது அக்காலநிலை; அதனால பொய மிகுத்து மறைவழக்கமருகிப் பூசிசாதன விளக்கம் போற்றல்பெறாது சைவநெறி குன்றியது (1916); இதனை நீக்கிச் சமயகுரவரதறின தாகளே உளளபடி அறிவிதது அளவுபடுத்தி நிறுவ வேண்டியது ஞானசாரியரது கடமையாயிற்று. திருவருட் குறிப்பினை வினவி விடைபெற்ற பின்னரே பிள்ளையா இதனை மேற்கொணடனா; 2636, 2637 பார்க்க. இக்காரணங்களால் அமணரை அவரது சமய உணமை பேசுக என்று பிள்ளையார் அழைத்தனரேயன்றி இகலினாலன்று, "இகலில ரெனினும்" (2752); "இத வாரு மதவல்ல தெனும்பிணக்க நின்றி, நீதியினு னிலையெல்லா மோரிடத்தே காண நின்றறியா தொருசமய மதசமயம்" (திதி. 8 - 13) என்றபடி உலகில் ஒன்றே டொன்றொவ்வாமல உள்ள பற்பல சமயகளின் கொள்கைகளேயும் தன்னகத்தே கொண்டு அதனால் ஒன்றேடும் மாறுகொள்ளாமல் அவ்வவற்றுக்கும் படிமுறை காட்டி நிற்பது சைவ சமயம்; ஆதலின் அது எச்சமயததினையும் வெறுப்பதோ மாறுகொள் வதோ அழிப்பதோ இல்லை; ஆயின் பரபகக நிராகரணமும், சமயவாதமும், ரண்டு வருவதுபோல் அழிவும் சைவத்துட் கேட்கப்படுதல் என்னையோ? எனின், நற்காப்பின்

பொருட்டும் உண்மை தெரிததறபொருட்டுமாம் என்க. இங்குப் பின்னையார் சமணரைச் சமயநூல் வாதம் பேசுக என்றது சைவத்தகரு இடையூறு வினைத்த அவர்களையும், அவரது பொய்களில் மயங்கினர உலகத்தையும் தேறறி உண்மை தெளிவித்து உய்யக் கொள்ளும் கருணையினாலேயாம் என்க; பின்னர அமணர் கழுவேறி அழிந்த வரலாறு அரசன் சிகழத்திய அரச நீதிமுறையின்பாறபடும். பின்னையார ஈண்டுச் சமய வாததிறகு அழைதத்தற்கும அரசன் நீதிமுறை விதிதத அதறகும் எல்லித் தொடர்புமில்லை; பின்னையார அழைதத சமயநூல வாதத்தை மறறதறகு காட்சி வாதததில் ஒட்டிப புகுத்தி, தோலவியறறுப் கழுவேறறவே என்று இசைத்து, தம் செயலினாலும வாக்கினாலும தாமே தமகரு அழிவைத தேடிககொணடதாம, அரசன் நீதிமுறை செயததாம பின்னர விரிகசபபடும; ஆணடுக கணடுகொள்க; இகரு மேற் கூறியவாறனறி, "அவாகள எணணததை உணராத பிளளையாரும" என்றரைத்து அவ வாறுணர்ந்தமையால் சமய வாததறகரு அவாகளை அவர கிளைததபடியே பின்னையாரும் அழைததனர என்றரைகறபாருமுணடு; அது பொருததாமை கண்டுகொள்க. அமணர் கள் சமயவாதம வெலலலாவதன்று; காட்சிவாதமே செய்யத்தக்கது என்ற எண்ணிய போது பின்னையார சமய உணமைகள பேசுக எனறது அவர எண்ணத்தகரு மாறுபட் டமையாலும் அது பொருததாமை யறிக.

தள்ளும் நீர்மையார்கள் - சுரவாததினை இகலிச் செயது தோறறமையாலும் முன்னாச செயத பொய-வஞசம் இவறறாலும ஒதுகிய தளளததக்கவர்கள்; இதறகு இவ்வாறனறித தள்ளபபடும் பொய வஞசனை முதலிய குணஙகளையுடையவாகள் என றரைப்பாருமுண்டு. தள்ளும் - தாகசுவாததததை தள்ளிய என்றலுமாம.

வேறு...அன்றியே - வேறு - மேறபொலவதறகு வேறுக - தனியாக - எனக; கட்புலத்தில் உயபபதே சமய வாயமையை விளகசுவதாகும என்பது கருதது; தர்க்கவாதினை உத்தரம் கொள்ளும் வென்றி - வாதமசெயது கடாவிடைகளால் சமய உண்மைகளை விளைகாட்டும வெறறி; அன்றியே - அஃது இல்லாமலே; வேண டாமலே.

குறித்த கொள்கை உண்மைதானை கட்புலத்தில் உய்ப்பது - கொளகையின் உண மையை வாதிபபதாயின காதினால கேட்பதனறிக கணணால காண இயலாது; அவவா றனறிக் கண்ணால காணுமபடி காட்டிச செலுததுதல வேணடபபடுவது; குறித்த - அவ்வவர் குறிககொணட; குறிககோளாகக கொணட; உள்ளவாறு - யாவரும ஒப்பும் முறையில்.

ஓட்டினார் - சூளுரவு சொன்னார; பரதயபு கூறினர்.

குறிப்பு :—இவாகள்போலனறிப புதுதா மதிரவாதம வேண்டாது சாதகர வாதமே வேண்டி எதாததது குறிக்க; (புரா. 911 = 2811) 775

2674. என்ற வாது கூற லும்மி ருந்த தென்னர் மன்னனுக்
"கன்றி யென்னு டம்பொ டுங்க வெப்பு கோய்க வர்நதபோ
தொன்று மங்கொ ழித்தி லீர்க; ளேன்ன வாது மக்"கெனச்
சென்று பின்னு முன்னு நின்று சில்லி வாயர் சொல்லுவார், எளை

2675. "என்ன வாது செய்வ" தென்று சைதத தேவி ஞமெனுச
சொன்ன வாச கந்தொ டங்கி "யேடு கொண்டு சூழ்சியான
மன்னு தம்பொ ருட்க ருதலின் வாய்மை தீட்டி மாட்டினால்
வெந்தெ ருப்பின் வேவு முமை வெற்றி யாவ" தெனறனர். எளை

2674. (இ - ன்) என்ற வாத கூறலும் - அமணர் முன்சொல்லியபடி ஒட்டி வாதத்தினைக் கூறுதலும் ; இருந்த...உமகு என - கோய் நீங்கியிருந்த பாண்டியனும் அவர்களே நோக்கி " எனது உடம்பு முழுதும் வெதும்பி வெப்புநோய் என்னை முழுதும் உள்ளாக்கியபோது, அதகு ஒருநிறிதும தவிர்க்கில்லீராகித் தோல்வியுற்றீர்கள் ; ஆத லின் இபபோத இனி, உமகு என்ன வாத இருகின்றது!" என்று சொல்ல ; சென்ற...சொலலுவார்-அரசனுகருப் பின்னும் முனனுமாகச் சென்று அணுகி கின்ற கொண்டு ஒட்டை வாயாகளாகிய அமணாகள சொலவாராகி, எசு

2675. (இ - ள்) எனன...தொடஙகி-நீகள் செயவதறகு என்ன வாத உள்ளது என்று தோல்வியுறற உமகு வாதமொன்றுமிலலே எனற குறிப்புப்படச் சொன்ன தையே தம்மை என்ன வாத என்று விஞவினதாக எடுதது்கொண்டு முன் தாம் சொன்ன வாசகதினையே தொடாதது கொணடு ; " எடுகொண்டு...வெறறி யாவது " என்றனர் - எட்டினேக கொணடு அறிவாற சூழ்ந்து கிலேபெறும் தத்தமது சமய உண்மைப் பொருட் கருததின் உணமைகளே எழுதி மாட்டினுல் வெவ்விய நெருப்பின்கண வேகா திருபபதுவே வெற்றியாவது எனறு கூறினர். எஎ

இந்த இரண்டு பாக்களும் தொடர்ந்த ஒருமுடிபு கொணடன.

2674. (வி - ரை) என்று - முனபாட்டிற கூறியபடி சொலலி ; வாதுகூறல் - வாதத்தகக்கு அறைகூவுதல்.

இருந்த - முன்னா வெபபு நோயுடன் வலிகெட்டுக் கிடந்த நிலே நீஙகி எழுந்து அமர்ந்திருந்த ; அவ்வாறு இருந்தமையால் - என - என்ற குறிபபுமாம்.

மன்னனும் - உமமை நிறபு ; மன்னனும்...என - பிள்ளேயார அமணர்களே ங்கள் வாய்மை பேசுமின்கள் என்று அருள, அதனேத தொடர்ந்து அவர்கள் வாதத் தில் மூற்பட்டனர் ; ஆயினும் அரசன அதனே உடமபடாது மறுத்து எனத நோயினே ஒழிக்கமாட்டாத தோல்வியுற்ற உகளுககு இனி வாத செய்ய என்ன நிலேயுள்ளது ; ஒன்றுமில்லேயே ! என்று தடுததக கூறியபடி ; " நீகள் தேறிய தெய்வதத்தமை என்னிடைத் தெரிபபீர " (2657) என்றும, " இகலித்தீரும ; நீர்ததாரா வாதில் வென்றவர் " (2659) என்றும் தான அரசாணேயிட, அதனே ஒட்டியே மகதிரவாதம் நிகழ, அதில தோற்றீர் (2667) என அரசநீதி முடிபுகொள்ள, ஆனேயும் நிகழ்ந்துவிட் டமையால, ஒருமுறை தீர்வுபெறற நியாயததில் வாதத்தகக்கிடமில்லே என்று அரசாகக நீதிமுறையில் கூறியபடியாம்.

இனி, " குறிதத கோள்கை - கட்புலத்தினுல்உய்ப்பதென்ன ஒட்டுதல் " எதன் பொருட்டு ? முன்னரே அவவாறு எனது நோயினேப பற்றிக கட்புலத்தில் உய்த்த போது உமது கொள்கை உண்மை நிலேபெறுதொழிற்தமை கண்டோமே என்ற படியுமாம்.

ஒடுங்க - ஒடுகசும்படி. " உணர்வும் ஆவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுக்க " (2610) ; ஒன்றும் - ஒரு நிறிதும் ; ஒருபக்கமும் என்றலுமாம்.

ஒழிதீதல் - கோய் தவிாததல் குறிதத்தது.

என்ன வாதீ-வினு ஒன்றுமில்லே என எதிாமறை குறிதத்தது.

சென்று பின்னும் முன்னும் நின்று - சென்று - வெப்புத் நீக்கதவ அருகுவிட் டேற கின்ருர்க (2664) ளாதலின் அருகு சென்ற ; பின்னும் முன்னும் சுற்ற கொண்டு.

சிலலிவாயி - ஓட்டைவாய் ; உண்மைப்பொருள் தங்குதலின்றி ஒழுகிவிடும் - சுழுவும் = வாய்.

சொல்லுவார் - முற்றெச்சம் ; சொல்லுவார் - என்றனர் என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 776

2675. (வி - ரை) என்ன...எனை - என்ன வாத என்ற வாதமில்லை எனக் கூறிய எதிர்மறை வினாவினையே, அறியா வினாவாக எடுத்தக்கொண்டு. பின்னரும் இவ்வாறே, "கீங்கள் தோறறிலீரோபோலும்' (2691) என்னுமிடத்து அரசன் கையுட்கொண்டு செபபிய இகழசசி மொழியைத தேரார் (2692) சொன்ன சொல்லின் சொல்லே பயனுகொணடு மேறசொலலி அமணர் வாது அணிதல் காணக.

சொன்ன வாசகம் - தாகளை முன் "கட்புலதநில உயபபது" என்ன ஒட்டிய வாசகம் (2673); கட்புலதநில் உயபபது இவவகையாய எனபது தொடாநது கூறியமை காண்க.

சூழ்ச்சி - அறிவாற் சூழாநது தெரிநதுகொள்ளும முடிவு ;

சூழ்ச்சியால் மன்னுநல் - அவவாறு சூழாநது கிலையபெறுதலை ; சூழ்ச்சி - இரகு நறபொருளில் வநதது.

ஏடு கொண்டு நீட்டி - ஏடு - ஓலை ; எடடினை இடமாகக கொணடு எழுதி ; கொண்டு - இடமாகக் கொணடு அதன்கண நீட்டி எனக ; நீட்டுநல் - கன்கு எழுதுதல்.

மாட்டுநல் - நீயினுள் ளடுருவ உயததல

வேவுறமை வெற்றியாவது - வேவாதிருததலே வெறறியைக கட்புலதநில் காண உயபபதாம என்றபடி. 777

2676. என்ற போது மன்ன னெனறி யம்பு முன்பு பிள்ளையார
"கன்று நீரு சைத்த வாறு ; நாடு நீயி லேடுதான்
வென்றி டிற்பொ ருட்க ருத்து மெய்மமை யாவ தென்றிசேல்
வன்ற னிக்கை யாணை மன்னன் முன்பு வுமமி" னென்றனர். எஎஅ

(இ - ள்) எனறபோ.து, முனபு - முன கூறியவாறு அமணாகள சொலலிய போது அதற்கு விடையாக அரசன ஒனறு சொலலுவதன முனபே ; பிளளையார - ஆருடைய பிளளையார ; நனறு ..ஆறு - நீர சொலலியவழி நனறு ; நாடுநீயில்... எனறிரேல - நாடும நீயினில எடுதாள வேவாமை காட்டி வெனறிடில அதில எழுதிய பொருட்கருதது வாயமையுளளதாகும் எனறு சொலவீரகளாகில ; வன்தனி...வம்மின் - வலிய ஒறறைக கையினையுடைய யாளை மனனன முனபு அவவாறே வாதம் செய்து முடிபுகொள்ள முனவாருங்கள் என்றருளினார். எஎஅ

(வி - ரை) மன்னன் ஒன்று மியம்புமுன்பு - பின்னையார் - என்றனர் - வாதம் வேரும்பி அறைகூவினோகளை அதனைச செயயவிடாது தடுததல் கோமையன்றென்பதும், அவ்வாறு செயயின வாதில வெறறிபெறமாட்டாமை குறிக்குமெனபதும், ஆனால் அரசன் அமணாகளது பொயம்மையை உணர்ந்த நீவும் முடிததவிட்டமையின் அவர்கள் கூறும வாததிறகு உடனபடமாட்டான என்பதும், இம்மட்டோடு நிறுத்தாது சமயவாதம அல்லது மகதிரவாததில அவர்கள் இசையும் வழியெல்லாம காட்டி அவர்களது பொய்மையை கிலையிடுக் காட்டினுலனறி மயகினின்று கீஙகி உலகம் உய்தலும சைவத்திற்கு கோந்த நீமை ஒழிதலும நிருகீறு ஓகலும் அமையா வென்பதும், இன்னபிறவும் திருவுள்ளம்கொண்டு அரசனிடம அமணாகள கூறியதற்கு அரசன் விடை கூற முன்பு, பின்னையார் விடைகூறி அவா கொள்கைப்படியே வாதிற்கு அவர்களை அழைத்தனர் எனக.

இயம்பு முன்பு - அரசன முடிவு சொல்வதன் முன்பே குறுக்கிட்டு, அரசன் வேறு முடிவு கூறிவிட்டாளுயின் பின்னர்த் தாம் மறுதலைதல் உலகியல்கிலே மரபு வழுவாமாதலின் முன்பு கூறினர் என்க.

நன்று - ஆம் என்று காமும் உடன்பட்டோம் என்றபடி.

நாடு நீ - தெயவதத்தன்மையினுள் அடங்குமபடி நாடப்பட்ட நீ.

வென்றிடில் - வேலாதிருத்தலால் வெற்றி காட்டினுல்.

போநட்கருத்து - அவ்வேட்டில் எழுதிய பொருளின் கொள்கை.

வன்தனிக்கை யானே மன்னன் - "கருது சிறுமாலி யானே மன்னன்" (2671) எனறு அமணர கண்ட கருதலையே தொட்ாது பிளளேயாரும கண்டனர் என்பது; தம்மைச் சிறி லிலகிய நிலேயில அவாகளும், தம்பால் வந்தடைாத நிலேயில இவரும் கூறியபடி; தனிக்கை - ஒன்றுகிய துணிகை.

மன்னன் முன்பு - அரசன் அலை காணுமபடி; மன்னன் - அவன் (2677) அலைகளம்.

வம்மின் - வாதத்தினே மேறகொண்டு அவவாறே முன்வாருகள். 778

வேறு

2677. அப்ப டிக்கெதி ரமணரு மீண்ைத்துறு மளவில்
ஒப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையா காவல ருரையாற
செப்ப ருந்திறல் மன்னனுங "திருந்தவை மூன்னர்
வெப்பு றுந்தழ லமைக்"கென வினேஞரை விடுத்தான். எஎகூ

(இ - ள்) அப்படிக்கு...அளவில் - அவவாறே எதிர ஏறறு அமணர்களும் முன் வநத பொருந்தம்போது; ஒப்பில்...உரையால் - ஒப்பற்ற உணமையினேயும் புகழினேயும் உடைய சோழித தலேவராகிய பிள்ளேயாரது சொலலினுலே; செப்பரும்...விடுத தான் - சொல்லுதறகரிய வலிமையுடைய மனனனும் "திருவதும் அரசசபையின் முன்னே வெபபுடைய தழலினே அமைக" எனறு வவி அதறகுரிய ஏவலாட்களே விடுததனன்.

(வி - ரை) அப்படிக்கு...அளவில் - மேலும அரசன வேறு எவவாறேனும் சொல்லிவிடாமுன பிள்ளேயார சொலவழியே போதமென வமைந்து அமணர் முன வந்தனர்.

ஒப்பில் வண்புகழ்...உரையால் - அரசன மறபபவும் தாம் உடன்பட்டமையால் ஒப்பில் என்றார்; வண்மையாவது அமணாமாட்டும உலகினமாட்டும் வைதத கருணையால் வரையாது அருள் வழஙகுதல்; புகழ் - இவற்றுன வருவது; சண்பையர் காவல ருரையால் - மன்னனும் - வினேஞரை விடுத்தான் - பிள்ளேயார் அவ்வாறு கூறிவிட்டமையால் முன்னர் மறறத அரசனும இசைந்து நீயமைக்க வவினன். மன்னனும் - உமக்கு என்ன வாது உளது என்று மறறத அவனும் என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை; சிறபபும்மையுமாம்.

திருந்து அவை முன்னர் அமைக்க - திருந்து - தன்போலவே அன்று சைவ வுண்மை தெரிந்து திருந்திய அவை; உலகம கண்டு திருந்துதறகு இடனுய் கிறரும் அரசவை என்றலுமாம; பெரும பொருள்களே நிச்சயித்தல் அரசன அவையின் முன் செய்யப்படுதல் வழக்கு; "மேய விவவுரை கொண்டு விரும்புமாம - ஆய சேர பாய னாசவை" (8).

வேப்புறும் தழல் - தழல் வெம்மையுடையதென்பது இயல்பு; ஆயினும் இங்கு வெப்புறும் என்றது ஈண்டுத் தெயவவுண்மையாததனினே காட்டும் கருவியாக வருதலின் அதறகேற்படி உண்மை கண்டவிடத்து அடங்கியும, காணுதவிடத்து அடங்காது தன் தொழிலசெயது காட்டுதற்குரிய வெப்பமபொருதியும் உளள தழல் என்ற குறிப் புத தருதலால இயபினமை கீகுதலோடு பிறிதினிமையு கீகிய விசேடணமுமாம; "காயும வெவவழற கடவளும படரொளி காட்ட" என மேறகூறும் குறிபபும் காணக.

வினைஞர் - நீ அமைததற்குரிய தொழில செய்வோர; ஏவலாளர். 779

2678. ஏய மாந்தரு மிக்கனங் குறைத்துட னடுக்கித்
நீய மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையெழுந் தொழிந்து
காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரொளி காட்ட
ஆயு முத்தமிழ் விரகரு மணியவர தருளி, எஅ0

2679. "சேங்க ணேற்றவ ரேபொரு" ளென்றுதாங் தெரிந்த
பொங்கி சைததிருப் பதிகநன்முறையினைப் போறறி
'யெங்க ணுதனே பரம்பொரு" ளெனததொழு தெடுதமித
யங்கை யானமுடி நிசைக்கொண்டு காப்புகா ணியிழ்ததார். எஅக

2678. (இ - ள்) ஏய...அமைததலும - ஏவபபெறற மாந்தர்களும் விரகை வெட்டி உடனே அடுகிய நீயினை அமைததலும; சிகைவிடு...காட்ட - சிகைபோல விடும் புகையெழுந்து பின அது மாறபபெறறுச சுடுகின்ற வெவவிய நீகக்டவுளும் படரும் ஒளியினைக காட்ட; ஆயும...மதருளி - உயாகதோ ஆயுனெற முத்தமிழ் விரகராகிய பிள்ளையாரும அத்தீயினுக்கு அருகு அணையுமபடி வரதருளி, எஅ0

2679. (இ - ள்) செகண.....போறறி - வெறத கணகளைப பொருந்திய இடபததையுடைய சிவபெருமானே உணமைபபொருளாவா எனற உலகறிய உபதே ததருளிய பொகரும இசையுடனகூடிய திருபபதிகதகளே எழுதிய கலல திருமுறைச சுவடியினைத அகிதது; எகதள் நாதனே.....தொழுது - எங்கள நாதராகிய சிவ பெருமானே முழுமுதற கடவளாய் எலலாகதுமேலாகிய பரமபொருளாவா என்று தொழுது; எடுதுதே...அவிழததா - அகையால் எடுதத தமது திருமுடிமேற கொணடபின் அதனை காபபாகிய கயிறறினை அவிழ்ததனர. எஅக

இந்த இரணடு பாக்களும தொடாந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

2678. (வி - ரை) ஏய - ஏவிய - ஏவபபட்ட - எனச செயபபாட்டுவினைப பொருளில் வநதது.

உடன்குறைத்து அடுக்கி - உடன் - ஏவிவிடுத்த உடனே; குறைத்தல் - திண் டகளாக வெட்டித தீகொளுவுதற கேறறதாகுதல; அடுக்கி - தீக்கொளளும படி ஒழுங்குபடுததி வைதது; நீ அமைத்தலும - நீயைக கொளுவிப பறறச செய் தலும்.

சிகை விடு புகை ஒழிந்து எழுந்து - ஒளிகாட்ட - முன்னாப புகைவிட்டு எழுத லும் பின்னா ஒளிகாட்டி எழுதலுமாகிய நீபபற்றி எரியும இயல்பு குறிக்கப்பட்டது. சிகை விடுபுகை - நெய்போல மேலே விடும புகை; சிகைபோன்றதைச சிகை என்ற உபசாரம்; கருமையாலும் அடி மிகுதலும் தொகுத்தும் தனித்தும மேல கொழுந்து போல் எழுதலாலும் சிகைபோனறது எனபபட்டது; ஒளி காட்ட - புகை கீகி ஒளி

விடுதல்; நீப்பற்றிய தன்மையை ஒளியினால் காட்ட; ஒளியே எல்லாப் பொருள்களையும் காட்டுதல இயல்பு; அதுபோல் இதகு ஒளியானது நீபபறறிய நிலையினைக் காட்டிற் றென்ற நயமும் காணக. அழுந்கடவுள் - என்றதற்கேற்பச் சிலையும் ஒளியும் கூறினர். அக்கடவுளைத நியானிகளும் சுருதிமுறையும் இதகு நினைவுகூரற்பாலது.

காயும் வேவ்வழற் கடவுள் - "வெப்புநாக தழல்" என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் இவ்வாறு கூறினர்; பிள்ளையாரால் திருநோக்கம் பாவனை பரிசம் என்ற நீக்கை முறைகளைப் பெறறுத் திருநீறு பூசப்பெற்றவனதலாலும், வினைகளொ தைதுச் செய்தலப் பயனெய்தும் செவவியுறறவனதலாலும், அரசன நய உள்ளத்து எண்ணியாங்கே அழறபடவுளும் வற்தனன என்ற குறிப்பும் காணதற்கது.

ஆயுழத்நமிழ் விராகர் - ஆயும் - உயாந்தோரால் ஆயபபடும; பிள்ளையாரது ஞானத்தமிழின் பெருமை கூறியவாறு; தமிழத திருமுறையினைத் தாமே ஆய்ந்து பின்னர் எரியினிலிடும பதிகதினை எடுக்கும் நிலையும, "எரியினி லிடவிலை கூறிய, கோற்றெரி யொருபது மறிபவர்" (சாதாரி - பதிகம - 11) என்ற அதன் ஆயதகும் தன்மையைப பிள்ளையாரே காடடியருளும் நிலையும, மறறும் பிள்ளையாரது தமிழே வெறறிபெறும நிலையும குறிபபிற பெறவைதது ஈண்டு இதகனமையாற கூறினர; "அசைவில்செழுந தமிழ்வழகே யயல்வழகின முறைவெல்ல" (1922) என்றதும இங்கு நினைவுகூரக.

அணைய வந்நநுளி - அலையில் தழல் அமைதத இடதநிற சேரவந்தருளி. 780

2679. (வி - ரை) கெங்கணேற்றவரே டேநுள் என்று - போநுள் - உண்மைப் பொருள்; முழுமுதறபொருள்; சிவபெருமானே பெருளாவார்; வேனை எவையும் பொருளல்ல என்ற தணிநத அவரையனறி வேறெருருவரையும் அநியாமையை எடுத் தக்காட்டி உலருக்குறிவுறத்நிய.

போங்த இசை - பண் - இசையமைதி - மிக்க; இசை - புகழ என்றலுமாம். புகழ பொருதலாவது பாடியருளிய அன்றுபோலவே என்றும் புதியதாயும் பயனுடை யதாயுமிருததல்.

திருப்பதிக நன்முறை - பதிகங்கள் எழுதிய ஏடு; சுவடி. முறை - நூல். இதகுத் திருமுறை எனத தேவாரத தொகுதிகளு வழகும் மரபுபெயராய வந்தது; சைவத தெயவத் திருமுறைகள் பனனிரண்டுமே திருமுறை என்ற பெயரால வழங்கபபடுவ தைவ ஆண்றோர்களது மரபு வழகரு. வேனை நூல்களை இபபெயரால் வழகருதல் பிழை வழக்கும் மரபு வழுவுமாம். (பிள்ளையார அருளிய திருபபதிகங்களை அவ்வப்போது எழுதிக்கொண்டும அந்த ஏட்டினைத தாம்விகொண்டும் வந்தவர பிள்ளையாரின நல்லம்மான் சம்பந்த சரணாலயர் என்பது வரலாறு. "அருமுறைசொற்றிருப் பதிகம் எழுதமன்பா" (புரரா. கூஅ); இவரே அதநிரவாக்கினுலே "புதநகநி தலியில் இடிவீழ்க" என்ற பொருஉரை முன் விட்டவர். பின்னர்ப பிள்ளையார திருமுன்பு புத்தவாதம் வென்ற புதநரைச் சைவராகியவரும் இவரே. பின் வரலாறு குறிக்க).

முறையினைப் போற்றித் தொழுது - சிவனையே பொருளாகக் கொண்டமையால் மறைபோல இதுவும் பதியின் தன்மைகொண்டு வணகதத்கதாயிறறு.

காப்பு நாண் - எட்டினைக் கட்டிய கயிறு.

தாம்தெரிந்த—என்பதம் பாடம். 781

2680. சாற்று மெய்ப்பொரு ளருங்கிரு முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் வந்துகோள் தளைதால்
காற்ற டம்புயத் தண்ணலார் மருவுகள் ளாறு
போற்று மப்பதி கம்"போக மார்த்தபூண் முலையாள்" எஅஉ

(இ - ன்) சாறறமும்...மறிததலும் - அதிக்கும மெயபபொருளினைத் தருகின்ற கிருமுறையினைத் தாமே கிருநீறு பொருநகிய வணமையுடைய கையஞல் மறிதது எடுத்தபோது; காற்றடம புயதது...அப்பதிகம் - காற்று பெரிய தோள்களையுடைய அண்ணலாராகிய இறைவா எழுநதருளிய கிருகள்ளாறறினேப போற்றிய அந்தப பதிகம்; வந்து - கோபட வநது, அதனுள் ; "போகமார்த்த பூண்முலையாள்"-"போக மார்த்த பூண்முலையாள" எனறு தொடஙகும கிருபபாட்டு ; கோர்தது உளது - கோர்ந்த உளதாயிற்று. (ஆல - அசை). எஅஉ

(வி - ரை) காற்றும் மெய்ப்பொருள் தரும் - காற்றும் - வேத முதலிய நூல்களாலும் பெரியோராலும எடுததுச சொலலபபடும; இவ்வாறன்றிச காற்றும் மெய்ப்பொருள் தரும் - சொலலால சொல்லபபடும மெயபபொருளாகத தரும் எனறலுமாம்; பதிகம் - மெய்பபொருளைக குறிககும சொல்வடிவம். அதனுல் தரபபடுவது அச் சொல்லால் குறிக்கபபடும மெய்பபொருள எனறலுமாம்; ஆதலின் அது ஈண்டு வாதத தில் வேண்டிய "பொருட கருதத்ின வாயமை"யினைத தரும் என்பதாம்.

கிருமுறை - முதறித கிருவுகது ஏதுவாகிய உணமைகளை உரைக்கும நூல்; இப பெயர ஆளுடைய பிளளையார் தேவாரமுதல் கிருத்தொண்டா புராணமிறுதியாகக் கோவை செயயபபட்ட சைவத தெய்வத தமிழ மறைகளுக்கே காரண லிடுகுறியாக வழஙகுதல் பெரியோர் மரபு; இஙகு இம்மரபினேப பிளளையார் தேவாரதது்ற பொருந் தக் காட்டி இவ்வழக்குத தொடங்கிக் காட்டியருளினா ஆசிரியர்; இறைவன் பாடலே கிருமுறை எனப்படுமென்பது "பாடிய கிருமுறை பாபபரி" (கிருமந் - கிருவுரை - 1067 = 4-5-23) என்ற கிருமந்கிரததாலும் அறிக; இகேருதது்ப பற்றியே தேவார முதல் கிருபபுராண மிறுதியாகியவையும் இறைவா வாகேயாதலால அவையும் கிரு முறை எனபபட்டுப் பண்ணிரு கிருமுறைகள என வகுகபபட்டமை உமாபதி வொசா ரியர் கிருவாக்காலு மறியபபடும. இப்பெயரை ஏனய பசுகளினபாடலகளுக்கு வழஙகு தல் போலியேயாம்.

தாமே மறித்தலும் - தாமே - வேறெருவரையும செயயவிடாது தாமே; மறித் தல் - தூச்சுவடியைக் கையஞல குறுக்கிட்டுத நிறுததல்; இபபதறியே கிருமுறை. கர்தபுராணம் - கிருவிளையாடற் புராணம் முதலியவறறுட் கயிறு சாதறிப் பாகளும வழக்கு இன்றும் வழஙகி வருகின்றது; அவவாறு மறித்தெடுததபோது வரும் பாட்டு இறைவர் கிருவுள்ளததைக் காட்டுமெனபது கொளகை, ஈண்டுப பிளளையாரது தேவாரத் கிருமுகமில வர்தெழுந்த பதிகம், எரியினில் வேவாது கின்று, சைவத கின் உண்மை காட்டிப் பரசமய கிராகரணமும சைவசமய விளக்கமும் பெறவித்த உலகை உய்விக்கும நிறம் காணக. மெயகணடதேவா கிரு அவதாரத்திற்கு முன் இவ வாறே தம் குருவின் ஆணைபபடி அவா தந்தையார் ஆளுடைய பிளளையாரது தேவாரத கிருமுறையினிற கயிறு சாரத்தத கிருவெண்காட்டுப் பதிகம் "பேயடையா" என்ற பாடல் வரவே, அதன்படி பெறறோகள கிருவெண்காட்டில் போய வரம கிடைத பிளளைப்பேறு பெற்று, அதனுற் பரசமய கிராகரணமும் சைவத தாபனமும் தரும வெளளான போதம் பெறறு, உலகம் ஈடேறக் காரணமாயின வரலாறு ஈண்டுச் சிந்திக் கத் தக்கது.

" போகமார்ந்த பூண்முலையாள் " பதிகத் தொடக்கம்; வந்து நேர்தல் - உதய மாகுதல்; வெளிப்படுதல.

நால்நடம்புயத்து அண்ணலார் - சிவபெருமான் - நாடுடைநாயகர்; தோல்வலி பற்றிக் கூறினர் வெறறி குறிததற்கு.

நள்ளாறு போற்றும் - இரண்டனுருபு விரிக்க. நள்ளாற்றின் அண்ணலாரைப் போறறும் என்ஞத " அணணலார் மருவு நள்ளாறு போறறும் " என்றது " நம்பெரு மான் மேயது நள்ளாறே " என்று தலதைபபோறறிய வகையால அமைந்த பதிக அமைப்புக குறிததது.

பதிகம் - போகமார்ந்த பூண்முலையாள் - வந்து நேர்ந்துளது - என்றது அப் பதிகத்துளே இத்தொடகமுடைய முதற்பாட்டு எழுநதது எனற குறிபபாம்; பதிகம்- பதிகத்தினுள ; எழுனுருபு தொகை.து. " வனமுலை யிணையவை குலவின் " என்று இதனேப போறறுவதும், அபபதிகதினுள இவ வொருபாட்டே முலை என்ற சத்தைத் துடன் நிறபதும காணக. நோகத முதறபாடடின அச்சொல்லே அருட்குறிபபினே உணாதறபாலதாம் என்பது அதனேப போறறிய " தளிரிள வளரொளி "ப பதிகதினின் பதினெரு பாட்டினும் முலை குலவின - செறிதலின - கலவலின் - துதைதலில் - புணாதலின்-பயிறலின் - எனறு அசசொல்லேபும பொருளேயுமே பாராட்டியும், மேல் அந்த வடு எரியில் பழுதிலாமைககு அதுவே காரணமாக காட்டியும் அருளுதலாற் பெறபபடும ; பிராட்டியின முலையிணைகளே ஞானங்களாய அமுதமாய் உயிர்களுக்குப் போகங்களேத தருவன என்பதும போறத குறிபபாம். ஒரு பாட்டுப் பதிகம் என வழஙகுவதும மரபு. அபபதிக முழுமையும அவவொரு திருவேட்டினில் பொறிக்கப் பட்டிருத்தலுமாம். " பதிகத்தினே யமாத்தகொண டருளி - திருவட்டினேக் கழற்றி " (2681), " பதிகததின் நாதன் " (2682) என வருவனவும் கருதத்தக்கன ; பதிகம்- வந்து (அதனுள்) போகம் - முலையாள் - நேர்ந்து - அஃதுளது என்ற கூட்டிக் கொள்க. 782

2681. அத்தி ருப்பதி கத்தினே யமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்றுளள் ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த கற்றிரு வேட்டினேக் கழறறிமெய்ம் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலேவர். எஅஉ

(இ - ள்) அந்நிருப்பதிகத்தினே அமர்ந்து கொண்டருளி - அந்தத் திருப்பதிகத் தினே விரும்பி மேறகொணடருளி ; மைதத...வணங்கி - இருண்ட வெலவிய விடம் பொருந்திய கணடதினேயுடைய திருளளாற் றிறைவரை வணஙகி ; மெய்த்த... கழற்றி-உண்மை பொருந்திய நல்ல அத திருவட்டினேத திருமுறைச் சுவடியினின்றும் கழறறி வேறெடுதது ; மெய்ம்மகிழ்ந்து...தலேவா - மெய மகிழ்ந்து கைத்தலதினிற் கவுணியர் பெருமானுராகிய பிள்ளேயார் வைத்தகொண டருளினர்.

(வி - ரை) அமர்ந்து கோண்டருளி - அமர்தல் - விரும்புதல் ; கோண்டருளு தல் - திருவுள்ளத்தில் மேறகொள்ளுதல் ; மெய்யின் மேறகொண்டு கையிற் கொள்ளு தல் மேற்கூறுதல் காண்க.

மைத்த - மைபோலக் கரிய ; குறிபபுவினேப் பெயரெச்சம் " பனித்தசடை " (தேவா) ; " விரைத்த கடுக்கையக் தொங்கல் " (பேரூர்ப் புரா.) பாவிக் கேடுவினேத்த விடத்தை அடக்கிக்கொண்டதுபோலப், பாவிக் கேடு செய்யும் அமணருனேயும் அடக்கி ஒடுக்கிக்கொள்ள வேண்டுதல் குறிப்பு.

நன்னாறா - அந்திருப்பதிகத்திற் போற்றப்பட்ட காதர் ; "மெய்ப்பதிகத்தின் காத னென்ற" (2182) என்பது காண்க.

மெய்ந்தகல் நிறுவட்டினைக் கழற்றி - மெய்ந்த - உண்மைப் பொருள் கொண்ட. மெய் - சத்து ; அழிவிலலாமை ; ஈண்டு எரியிடை அழிவில்லாமை குறிப்பு. வட்டினைக் கழற்றி - இவ்வாறு ஒரு ஏட்டினைச் சிதையின்றிக் கழற்றி வேறு எடுததல் முன்னோர்கள் ஓலைச்சுவடிகளின் அமைபபுக்கே யியல்வது ; இற்றைகாளிற சுவடிகளைச் சிதைவுபடுதறிக் கிழிததல்லது ஒரு இதழை வேறெடுகவும் கோக்கவும் இயலாமை யும் சென்றிக்க. இரணடன் வேறபாடும எற்றிழிவுகளும் கருதுக.

மெய்ம்மகிழ்ந்து - உணமகிழ்தல் முன அமார்த கொண்டருளி என்றதனும் கூறப்பட்டது. மெய்ம்மகிழ்ந்து - கையிற் கோள்ளுதலால் உடல் பூரித்தமையின் மெய்ம்மகிழ்ந்த என்றார் ; இது மெயபபாடு.

கோண்டனர் - வைததகொணடனர். இதனை முறதெச்சமாக்கிக் கொணடன ராகிப் - பாடித (2682) - நீயினில் இட்டார் (2683) என மேல்வரும் பாட்டுக்களுடன் கூட்டி முடித்தரைதகொளளலுமாம.

கவுணியர் தலேவர் - மேல்வரும பாடி - இட்டார் - என்ற வினையெச்ச மூற் றுக்களுக்கும் இதனே எழுவாயாதலின் அததொடாபுகாட்ட இறுதியில் வைததார். 783

2682. "நன்மை யுய்க்குமெய்ப பதிகத்தி னுத"னென் றெடுத்தே
யென்னை யாளுடை யீசன்றன் நாமமே யென்றும்
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் "தளிரிள வளரொளி" பாடி, எஅச

2683. சேய்ய தாமரை யகவித ழினுமிகச் சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவர்சிந்தை வேவ
வைய மூய்ந்திட வருதவர் மகிழ்ததுமுன் னிட்டார். எஅடு

2682. (இ - ள்) நன்மை...எடுததே - நன்மையிற செலுததம மெயயாகிய அத்திருப்பதிகதிற் போற்றபபட்ட காதன என்று மேலெடுததக்கொண்டு; என்னை... நாமமே - என்னை ஆளாக உடைய இறைவரது நாமமே ; என்றும் ..காட்டிட - எப் பொழுதும் நிலைபெறும் மெயபபொருளாம என்று காட்டுமபடி ; வன்னிதன்னில ஆகுவன - எரியினில் வேவாது கிறபதாக எனறு , தளிரிள வளரொளி பாடி - "தளி ரிள வளரொளி" என்று தொடங்கும திருபபதிகதைப பாடியருளி ; எஅச

2683. (இ - ள்) செய்ய...எட்டினை - செந்தாமரை மலரின அகலிதழினும் மிக்க வெப்பு வாய்ந்த கையிற்கொண்ட அதத எட்டினை ; கைதவன் பேரவை காண - பாண்டியனது பெரிய அரசவை காணும்படி ; வெற்றரையவா சிந்தை வேவ - ஆடை யில்லாத அரையினையுடைய அமணாகளது மனங்கள் வெநதழியும்படி ; வையமும் உய்ந்திட வந்தவர் - உலகம் உய்யும்படி வநதவராகிய (கவுணியா தலேவா) ; வெய்ய தீயினில் - வெப்பமிக்க தீயினிடததில ; மகிழ்ததமுன இட்டார் - மகிழச்சியுடனே முன்னர் இட்டருளினர். எஅடு

இத்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2682. (வி - ரை) திருவள்ளாறமப பதிகம் எழுதிய ஏட்டினைக் கைக்கொண்டருளி, அதனில் உதயமாகித திருவருட்குறிப்பினே உணர்ததி கின்ற "போகமார்த்த பூணமுலையாள்...அண்ணல பரமேட்டி" என்ற கருதகினே உட்கொண்டு அதனைத திருவுளங்கொண்டு அநிதத வணஙகி, எரியினிலிடும்போத பின்னையார் அருளிய "தளிரிள வளரொளி" என்ற பதிகதகின் குறிப்பும கருததம உரைபபத இத்திருப பாட்டு.

நன்மை...எடுத்தே - "போகமாத்த என்னும பதிகத்தக்குரிய திருவள்ளாற்று நாதா நன்மையைத தருவா என்று, கையிற கொண்ட அவவேட்டை எடுத்து" என்பத இராமாதச் செட்டியா ருரைக்குறிப்பு; இபபொருளில நாதன் நன்மையுய்க்கும் என்று கூட்டி உயக்கும் என்பதனே வினமுறறாகி உரைததனர்.

என்னை ஆளுடை ஈசன்றன் நாமமே என்றும் மன்னும் மெய்ப்பொநனாம் - அவரே என்னை ஆளாக உடைய இறைவா; அவா நாமமே மெய்ப்போருள்; அத திருநாமமே இவ்வேட்டினில் எழுதியுள்ளத.

நன்மையுய்க்கும் - "நறறிறமுற" (11) எனற பதிகம் காண்க.

மெய்ப்பொநளாம் எனக் காட்டிட வன்னிதன்னில் ஆக என - இவ்வாறு அந் நாமமே மெய்பபொருள என்பதை "மனனுதம் பொருட்கருதகின் வாய்மை - தீயின் வேவுறுமையாற காட்டுக" எனறு ஒட்டிய அமணாக்குக் காட்டவேணடில இத வன்னி யில வேவாதிருததல வேணடும; அவவணணமே ஆக எனற கருதி ஆணையிட்டு; "தளிரிள வளரொளி மருவுநன் ளாறாந்த நாமமே - எரியிடிலிவைபபழுதிலே - மெய்ம் மையே" (1) என்ற பதிகப் பாட்டுத்தோறும் களாறரத (பதிகதது நாதன்) நாமமே எரியில இட்டால் பழுதில்லையாம; இத மெய்ம்மை; (சததியமாகலான்) நிலைபெற்ற சததப பொருளாகலான் - என்று ஆணையிட்டு அருளுதல் காணக.

பதிகத்த நாதன் - "களாறர்" (பதிகம்); நாமமே - "நன்னாறர்த நாமமே" (பதிகம்); என்றும் மன்னும் மெய்ப்போநள் - "மெய்ம்மையே" (பதிகம்); "மனனுட தம்பொருட் கருதத வாயமை" (2675); வன்னி நன்னிலாக - "எரி யினி லிடிலிவை பழுதில்லை" (பதிகம)

"தளிரிள வளரொளி" பாடி - தளிரிள வளரொளி எனற தொடகமும பதிகத தைப பாடி; முதற குறிபபால் வநத ஆகுபெயர; இத சரித வரலாற்றின் இப பதிகததகபடி பேராதரவாகிய அகசசானற; பிளளையா செய்த சமண வாதம் பற்றிப பலபடப பிறழவுணாச்சி கொணடு ஆராயும் ஆராய்ச்சியாளர் இதனேயும் மேல் இதபறறிக் கூறுவனவறறையும் நெகிழ்ததி தமது தவறுகனே உணாவார்களாக. பதிகக் குறிபபுக்கள பாகக.

பாடிநீ - தீயினில் - இட்டார் - என மேல்வரும பாட்டுடன் முடிக்க. பாடி இடுதல் என்னை? எனின்: 'அஞசெழுத தோதினொ ரறிஞர் தட்டில்" (544); "அணணலா ரஞசெழுத தோதிப, பாற்ற டமபுனற பொய்கையின் மூழ்கினொர் பணி யால்" (1635) என்றமையும் ஆண்டுரைத்தவையும் கருதுக ஒரு பெருவாதத்தில் ஒட்டிய புருஷனொராதலின் புகும்போது சிவகாம மோதிபபுகுதல உயர்ந்தோர் மரபும் முறையுமாம்; ஆயின் ஈண்டுத் திருவைஞ்செழுத்தை ஓதாததென்னேயோ? எனின், "அஞ்செழுதநி ஞமத்தான்காண்" எனறபடி பீடஞ்சாக்காமும் சிவகாமமேயாம். இவ்குப் பின்னையார் போற்றிப் புகுந்தது நாமமேயாம் என்றத கண்டுகொள்க. சிவகாமம் பொதுவினிற் போறறுத நன்னாறர் காமம போறறியது உதயமான கலம்பயக்கும் பதிகத்தினுதன் என்றதனலும் அதுவே தமமம்மையாளுடை ஈசன்றன் நாமமே என்றத னலுமாம்.

இதைச் "வெகாமமே என்றும் கிலேயான மெய்ப்பொருளாகு மென்பதைச் சமண ருக்குக காட்டும்படி இவை அக்கினியி லிடப்படுமாயின் பழுத இல்லே ;| இத சதிய மெனனுக கருததைபுடைய தளிரின வளரொளி எனனும் பதிகத்தைப் பாடி வனனி யிற புகுதக என்ற கூற" என்பத இராமகாதச் செட்டியா ருரைகருறிப்பு. இவவா தன்றி, எண்டெடுத்தும் எனப பாடதகொண்டு, என்ற எடுத்தும், - நாமமே என்ற கூறியும் - பாடி என்ற உரைகொள்வர் ஆறமுகத் தம்பிரானர். 784

2683. (வி - ரை) செம்யதாமரை...சீவந்த - செம்யதாமரை - செந்தாமரை; செந்தாமரைப புறவிதழும் சிவபபுகிற மிக்கன ; அதன் அகவிதழ் அவற்றினும் மிகச் செவப்புடையன.

மிகச்சிவந்த-பிளனேயாதிருக்கைகள் அவ வகலிதழினும் மிகச் வெந்தன ; என்று இவவாற சிவபப ஒனறறகொன றேறறமாக் கூறியத உவமைசயம் ; இதகு நிறம் ஒன்றேபறறிக் கூறினுரேனும் இனம்பறறி மென்மைப பண்பும மெயயும் உருவம்பறறி யும உவமை பொருநதக கொளக ; ஈசவ மெய்த திருவாகிய திருநீறறினே வழஙகிய கிலேயினுல் பயனபறறியும உவமம் குறிககொளக.

கையில் - கையில கொணட. "கைதலதநிடைக கொண்டனா" (2681).

கைதவன் பேரவை கண - "திருநதவை முண்ணாத தழலமைக கென" அர சன வினமையால் (2677) அரதப பேரவை முழுஅம காணுமபடி என்க.

தீயினில் - இட்டார் எனற கூட்டுக ; தீந்தை வேகலாவது - நீ வாநில வரும தோல்வியினுல அவாகளத சிந்தை கரிகதொழிய. ஆகான என்பத பாவனே ; பாடி - என்பத மாதிரம் , இட்டார் என்பத கிரியை - என மூன்றும் கொள்க.

வையம் உய்ந்திட - உணமைத தெயவத்தன்மையின் நிலை கண்டுணர்ந்து, உலகம் உய்ய வந்தவர் - அவதரித்தவா ; பாண்டிநாடுய்ய அதனுல் உலகுயய அக்காட்டில் எழுந்தருளி வநதவா என்ற குறிபபுமாம்.

மகிழ்ந்து - உள்ளாறந்த நாமமே, எரியில் பழுதபடாத மெயம்மை யிதவென்ற காட்டி உலகுகுப போகம் கொடுககும எனறுணராதிகொணடாராதலின மகிழாத னா; அமணா இவவாறன்றிக் கவலியாம உணாவிஞல, கையுகெனராகியே நடுகின் றிட்டார (2685) எனபத காணக ; தெயவததனமை யின்றிக கறபித்துப் பூனாத பொயயும வஞசனேயுமாதலின் அவா நடுகினார் எனக.

முன் - அமணா இவவதறகு முனபு ; பொருணிலேயின் வாயமை பெறறுடையா ராதலின மகிழதலும், அவரின முனனரே இதெலும் ஆயிறறு. 785

திருநள்ளாறு

நிருச்சிறறம்பலம திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

தளிரிள வளரொளி தனதெழி தருகிகழ மலைமகள்
குளிரின வளரொளி வனழலே யிணேயவை தலவலின்
களிரின வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தந் நாமமே
மிளிரின வளரோசி யிடிலிவை பழதிலே ; மெய்ம்மையே. (1)

சிறறிடை யிரிவைதன் வனழலே யிணேயோடு சேறிதந
கறறிற முறுகழு மலகா ஞானசம பகதன
கொறறவ னெதிரிடை யேரியினி லிடலிவை கூறிய
கொற்றெரி யொருபத மறிபவர் தயிலர் தயரே. (11)

நிருச்சிறறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—வந்த சேர்ந்த கையிறகொண்ட திருஞ்ஞாற்றுப் பதிகம் எழுதிய இத்திருவேடு திருஞான்ஞாறர்தம் நாமமே பாட்டுக்கள்தோறும் கொண்டுள்ளது; மங்கையர்கள் வனமுலையிணையொடு குலவுதலால் எரியினில் இடில் இவை பழுதில்லை. இது மெய்ப்பொருள். அரசன் எதிரில் இவ்வேட்டினை எரியினில் இட இதனைப் போற்றினேன் - என்பதாம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) இனவளர் என்ற நான்கடியினும் சொற்பொருட் பின் வருநிலையாய வைத்தம், தளிர் - குளிர் - நளிர எனக குளிர்ச்சி பொருந்த வைத்தும் கூறியது எட்டினையிடும் எரியினைக் குளிர எணணிய திண்மையுணர்வு ; நீற்றறையாகிய நீயினடுவள் நின்ற அரசுகள் அதனை மதி - தென்றல் - பொயகையாகிக் குளிர்ந்த திருவடிநீழலாக உணர்ந்த திணமையினை இதனு நினைவுகூர்க ; மலைமகள் - வனமுலை குலவலின் - நள்ளாறர் நாமம் - போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னெடும் பொன்னகலம், பாகமார்தத பைஙகண் வெள்ளேற்ற றணணல் பரமேட்டி " என்ற அப பதிகத்தின் வர்த்தனோகத முதறபாட்டின் பகுதியிற றோன்றிய திருவருட் குறிபபு. குலவலின் - நாமமே - எரியிடில் - பழதிலை - என்றதன் கருததை ஆசிரியா மேல் வரும் "இட்ட ஏட்டினில்" (2684)ல் விரிததருளுமாற்ருல அறிக ; நளிர் - குளிர்ச்சி; மெய்ம்மையே - அமணா காட்டவேணடுமெனக கூறிய வாய்மை ; நாமமே வாய்மை எனறதாம். பழதிலை என்பது மெய்ம்மை - சத்தியம் என்ற ஆணை தந்ததாகக் கூறலுமாம. முலை - குலவலின் - நாமமே எரியிடில் பழதிலை மெய்ம்மையே என்பன பதிகம் எல்லாப பாட்டுகளிலும் அறுதிபெறக் கூறியருளபபடுதல் காணக;—(2) நாதம் - அருவத் திருமேனிகள் நான்கனுள் ஒன்று ; அவை சிவம் சத்தி நாதம் வித்து என்பன. மீதமது - மேம்பாடுடையது ;—(3) கலவல் - கலத்தல் ; கூடுதல் ; நட்டுறு - நடுதல் பொருந்திய ; இட்டுறு - இதற்கென்ற வளாக்கப்பட்ட ;—(4) மைக்சு - மைத்து என்பதன் போலி ; மை நீட்டிய ; மை பொருந்திய ; நக்சு அணி - நஞ்சு என்பது எதனை நோகி வலித்த நின்றது ; மெக்சு - ஏத்திப் புகழும்; —(5) தளிர் நண்ணிய என்க. நண்ணிய புனல் புதும் - வெள்ளம் பரந்தபோது அப்புனல் தானே வயல்களுட் புருதற்கிடமாகிய எனறலுமாம ; " வயல்புகு பொன்னி " ; விண்ணியல் எரி - தேவர்களுள் ஒருவனுகிய நீலகடவுள். " காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் " (2678) ;—(6) தூறு - தூதும் - மா ; மாஙகனி போன்ற ; மெய்பற்றி வந்த உவமம் ; தூது - சூதாடவட்டு ; உறுதல்-போலுதல் ; உவமவுருபு உருவு பற்றிய உவமம்; என்றலுமாம். மீதுறுமேரி-மேலகோக்கி எரியும் இயல்புடைய நீர்; மேம்பட்ட பொருளே வேவாமல் எடுததுக்காட்டும் எரி என்ற குறிபபும் காணக ;—(7) நது நலை-இறைவர் சிரத்திறருகும் கருசிரம் ;—(8) மன்னிய-வளர் ஒளி - நிலபெறற வளரும் ஞானவொளி ; தன்னியல் - (தசமுகன்) தன்னியல்பே - ஆணவ இயலே - மிக்க ; தன் (இறைவரது) இயல்பினுல் வேறு முயறசியின்றி என்றலுமாம் ; மீன்னியல் - விளக்கம் செய்யும் ;—(9) கான்முக மயில் - கானில் வாழும் மயில் ; கான் - காடு ; முல்லைநிலம். குறிஞ்சிபு முல்லையுக கலக்துள்ள நிணையுமாம் ; மேன்முக எரி - " மீதுறு மெரி " (6) என்ற கருதது ; மேன்மையைக் காட்டும் முக முடைய என்ற குறிப்புமாம் ;—(10) அத்திரநயனி - அத்திரம் - வேல் ; வேல் போன்ற கண்ணேயுடையவள் ; போய் பெயரும் - பொய்யைப் பெயர்விக்கும் - போக்கும். இது சரித வரலாற்றுக் குறிப்புடைய அகச் சான்று ;—(11) நற்றிறமுறு - சோல் - "கன்மையுய்க்கு மெய்ப்பதிகம்" (2682); கோற்றவ னெரிதிடை எரியினி லிடவிவை கூறிய - பதிகம் அருளிய காலம் - இடம் - வரலாறு - குறிப்பு - கருத்து முதலிய சரித நிகழ்ச்சியெல்லாம் குறிக்கும் அகச்சான்று.

குறிப்பு :—இப்பதிகம் மதுரையில் அரசன எதிரில் வேற தலமாகிய திருன் ஞாற்றிணப்பற்றிப் பாடிய பதிகம். முன்பிரமபுரத்தைப் பாடியதும் பின்னரும் பாடுவ தம்போலவும் காண்க; "நள்ளாறுடைய ஈசனே-ஆல வாயின்கண் வந்தமர்ந்த வாறென் கொல் சொல்லாய்" என்ற கருத்துடன் பின்னாத திருஞ்ஞாற்றில் அருளும் வீனு வுரை - திருஞ்ஞாறும திருவாலவாயும் - என்ற (சட்டபாடை) பதிகத்தாலும் சரித வரலாறுகளின் இப்பகுதி அகச்சான்றுடன் உறுதி பெறுதல் காண்க.

2684. இட்ட வேட்டினி லெழுதிய சேந்தமிழ்ப் பதிகம்
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையா லமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே. எஅசு

(இ - ள்) இட்ட...பதிகம - மேறகூறியவாறு பிஞ்ஞாயார தமது கையிஞல் தீயிடை இட்ட எட்டிலே எழுதபபட்ட திருஞ்ஞாறறைப பொறறும் செந்தமிழ்த் திருபபதிகம; மட்டுவலாம்...உடைமையால் - மணம் வீசுகின்ற கூந்தலியும் அழகிய முலைகளையுமுடைய மலைமகளாராகிய உமையம்மையாரை ஒருபாகத்திற கொண்ட அட்டமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானேயே பொருளாகக்கொண்ட டுடைமையாலே; அமாகதி பட்ட - பொருஞ்சி டிகத; தீயிடை ..அன்றே - தீயினிடையே வேவா திருந்ததனுடனே பச்சையாயும அபபொழுதே விளங்கிறது.

(வி - ரை) பதிகக குறிபபைக் காட்டி, அது திருவருட் குறிப்புடன் பொருந்தி யமையால் எடு வேவாமைகருகிய காரணத்தை ஆசிரியர் எடுத்தபபதேசித்தபடி.

இட்ட ஏடு - பிஞ்ஞாயார் தீயினில இட்ட ஏடு.

பதிகம் - அட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் - பதிகம் - சொல்; அட்டமூர்த்தி அதனற குறிகக்படும பொருள; "பதிகத்தின் காதன்"; "ஈசன்றன் காமமே" (2682) என்றவையும இக்கருத்த, பொருளினே உட்கொண்டமையாற் சொல்லும், அதனே மேறகொண்டதனால அது எழுதபபட்ட ஏடும் அததன்மைபபட்டு வேவாதிருகதன எனபது.

அட்டமூர்த்தி - "நிலனீர நெருபபுயிர நீளவிசுமபு நிலாபபகலோன, புலனுய மைகதனே டெணவகையாயப புணாகதனிஞருன்" (திருவா. தோணே - 5) மண் - நீர - தீ - காறற - வான் என்ற ஐமபூதஙகளும் ஞாயிறு - மதி - உயிர என்ற மூன் றும் ஆக எட்டும இறைவரது திருமேனி என்ப. ("புலனுய மைகதன" என்றதனால் வேய எழும் அசித்த எனறபடி)

அட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் - பச்சையாய் விளங்கியது - என்றதெனனே? எனின கூறுதும: முன்கூறியபடி எட்டு மூர்த்தஙகளுள் எரி - நீ - யும் ஒன்று; மூர்த்தம - மூர்த்தி - என்பத உடல; அவ்வுடலுள உயிராய இருப் பவன் மூர்த்திமான்; உயிரையன்றி உடலுக்குச் செயலில்லை; உடல் தனிதிறியன காத; அரசன் முன் அமைதத எரி உடலும், அதனுள் இட்ட ஏடு அவ்வெரியுள்ளிட்ட எட்டினையும உடலாக்கொணட மூர்தத்திமானுகிய உயிர. ஆதலின உடலினுள் உயிர் பொருந்தியவாறு இவ்வேடு அமர்ந்தபபட்டுப பச்சையாய் விளஙகியது. உடல் உயிரை அழிக்கமாட்டாதன்றே? ஆனல் ஏடு இவ்வாறன் முன்னரும் எரியாகிய உடல் அவ் வுயிரை இன்றியமையாமல் உட்கொணடிருந்ததன்றே? எனின், அஃதொக்கும். முன் னரும் அத்தீ உயிருடன்தானிருந்தது. இறைவனது திறைவு யாண்டுமுள்ளதன்றே? ஆயின் பின்னர்ப் பதிகம் எழுகிய ஏடு, அத நீராகிய ஒருடம்பு அளவின்மட்டிலன்றி

எட்டும் உடம்பாக உடைய மூர்த்தியை உட்கொண்டது. ஆதலின் சத்தார் தன்மை மிகப்பெற்று எரியினில் வேவாமை மட்டுமன்றிப் பச்சையாயும் விளங்கிற்று என்க. இன்னும், அவ் வெட்டுமூர்த்தகளுள் நீரும் ஒன்று, காற்றும் ஒன்று; எனவே நீயும் நீரும் காற்றும் உடன்கொண்ட மூர்த்தமாகிய அட்டமூர்த்தத் தொகுதிப்பொருள் உட் புகுந்தது. அஃது ஊழித்தீயினையும் ஊழிநீரினையும் ஊழிக்காற்றினையும் உள்ளடக்கியது; அவ்வாறுயின் இத்தியினை அவிதல்வேண்டுமே எனின், அதனுள் தீயுமிருத்தலின் அவிந்திலது; இதனியினை அடக்கவல்லது அது தீ; "நெருபபையு மெரிக்கும்" (திருபுகழ்); ஊழித்தியை உள்ளடகிய நீயாகிய மூர்த்தம் இருகையே அகைகரும் நீயின் வடிவம் அளவுபடுதைப்பட்டு நிகழ்வது அவ் வட்டமூர்தத்தியின் செயல்; "அகில் மிகாமைவைத் தானுடல் வைத்தான்; எல்லும் காமைவைத் தானுல கேழையும், தகுமிகு காமைவைத் தான்றமிழ்ச் சாதகிரம், பொங்கிமி காமைவைத் தான் பொரு டானுமே" (பாயிரம் - 87) என்று திருமூலர் திருமந்திரம் இதனை விளக்குதல் காண்க.

மலைமகள்பாகத்து அட்டமூர்த்தியைப் போநுள் என உடைமையால்-எரியினில வேடு இடவேண்டியகாகிய "போகமார்தத பூணமுலையாள தனனெடும் பொன் அகலம்-பாகமார்தத - பரமேட்டி" (பதிகம்) எனற பாட்டு எழுகிய வேடு வத்து கோகதது; அதனை எரியிலிடில் பழுதிலை என்பது திருவருட் குறிபபென அருள்வழியே உணர்த்தனர் பிள்ளையார்; அதனுல அவவுணர்ச்சி கொண்டு "முலையாள் பாகமார்தத பரமேட்டி" என்பதறகு "மலைமகள் முலையிணையவை தலவலின் - எரியிடில் பழுதிலை என்று உரைகூறிய போதறி உலகுக்குக் காட்டியருளினர்; அவவாறு பிள்ளையார் காட்டிய நியாயதனினைப் பின்னும் விளக்கி முலை தலவலின் என்பதறகு முலைமலை மகள் பாகத் தட்டமூர்த்தியைப் போநுளென உடைமையால் என்று விரித்துரை செய்து காட்டியருளினர் ஆசிரியர். மலைமகளும் இறைவரது திருமெனி என்பது.

போகமார்த்த பூண்முலையாள் - பரமேட்டி - (திருவருட் குறிபபு); மலைமகள் முலையிணை யவை தலவலின் நள்ளாறர் நாமமே - (பிள்ளையார் அருளிய); மலை மகள் பாகத் தட்டமூர்த்தியைப் போநுளென உடைமை - (ஆசிரியர் உரை).

பதிகம் - தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கியது - பதிகம எழுகிய வேடு விளங்கியது என்பது கருத்து. இங்கு வாதத்தில ஒட்டிய பொருளாவது தீயினை வேவ் கொணடு சுடாதிருகுக பணணுதலன்று; அதனுள் இட்ட வேடு பழுதிலாது கினறு உண்மை காட்டுதலேயாம்; தீயினை வேவ்கொள்ளுந் தன்மை முனனரே பிள்ளையார் "சுடர் - பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே" எனப பணிததமையாற் போந்து அறிய கின்றது; அதனை உட்கொணடுபோலும அமணாகளும் "மன்னுதம் பொருட் கருதது வாய்மைதீட்டி மாட்டினுல், வெக்கெருப்பில வேவுறுமை வெறறி" (2675) என்று ஒட்டினர்; "அகித்தம் பனைவலலார்க் கனல்சுடா தாகும்" (சித்தி - 10-5) என்றபடி தீயின் வேதனை தம்மாட்சிச் சாராது செயதல் சில சாதனைகளால் ஆகும். இது சமணா அறிந்த கலைகளுள் ஒன்று எனபது "அதிசயமன் றிதுமுன்னை யமண்சம யச் சாதகத்தர, லிதுசெய்து பிழைத்திருந்தான்" (1367) என்று பாடலிபுதிர அமணர், சீற்றறையில் அரசகள் பழுதிருது பிழைத்திருந்தபோது பலலவனுக்குச் சொன்னதனு லறியலாம்; எனவே அசேதனமாய் எரியுட்பட்டமரதிலையிற பழுது படுவதாய் உள்ள வேடு வேவாமை அதனுள் எழுகிய பொருளின் வாய்மைத தன்மையாகிய வலிமையாலாவது என்று காண்பது அவர் கருத்து; அதனுல் அவ்வலிமை எட்டினிற் காணவேண்டுவதாயிற் முதலின் நீச்சுடாது குளிர்ததென்று நீயின் செயலாகக்கூறுது பதிகம் - அட்டமூர்தியைப் பொருளென உடைமையின் தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய" தென்று, பதிகப் பொருளின் செயலாகக் கறிஞர் என்க.

ஆயின் ஈண்டுத் தீயிற் பழுதுபடாது நிற்கும் வாய்மையின வலிமையினை அவ் வேட்டினில் எய்தவம் கண்டுகொண டருளினர் எனின், ஏட்டினைக் கண்டனர் ; அதனுள் "பூண்முலையாள் பாகமுடைய பரமேட்டி" - என்ற சொற்றொகுதி கண்டனர்; அதனுள் அதன் பொருளாகிய கள்ளாறனையும், அவன் அருள்முலையாளொடு குலவின அட்டமூர்த்தமாகிய உடம்புடையான் என்பதனையுமே கண்டனர்; அவ்வேட்டினை அவ்வாறே கருதுதல (பாவனை) ; அமுகியமறிதல (தியானம்) ; ஆணையிடுதல (மந்திரம்) என்ற செயல்களை அவவணணமாகினர ; " முலையோடு குலவலின் " என்றது பாவனை ; "நாமமே" "மெய்ம்மையே" என்பன தியானம் ; " எரியிடிலிலை பழுதிலே" என்பது ஆணையாகிய மகிரம். எனனை ? " கிறைமொழி மாதர ராணையிற னினைத, மறைமொழி தானே மகிர மெனப " (தொல). அவவேட்டினை எடுதத இவ் வாறு பகிகப பகிஞெரு பாட்டாலும பகிஞெரு முறை தியானித்தும அபிமந்திரித்தும் அருளுருவாக்கிக கொண்டதனால அவவேடு அதனமையே பெறறதென்க. " கண்டதோரு மந்திரந்தாற் காட்டதகி லாகவே, முண்டலபோ வின்றுங் குனதர் மாந் - கண்டவருத, தானதுவா யனருனை ருனதுவாய்த் தோன்றுனே, தானது வாய்க் காணுந் தவர்க்கு " (12 - 3 - அதி - வெணபா) எனற தாபரதநினகட் வெ வழிபாடு செய்க என விதிககும வெளுானபோத உணமை ஈண்டுச் செநித்துணரற பாலது; இவவாற்றுற வெம வெளிப்பட்டமையால அவவேடு வெறுருவாகிய எரியிடை அமைந்துபட்டதெனக. " மரததை மறைதததி மாமத யானை...பரதநின மறைந்தது பார்முதற பூதமே " (திருமுக - 8 - பராவதனை - 23) எனறபடி இருகு கள்ளாறா நாமமேயாகிய பொருளியலபே வெளிபபட்டு, எழுததாகிய சொல்லும வடிவ தோறறப படாது நின்றன.

மட்டுலாம் குழல் - இயறகையாகிய மணததையுடைய குழல்.

பட்ட தீயிடை என்ற வேறு பிரிதது, வளர்க்கபபட்ட எனறுரைப்பாருமுண்டு. அன்றே - அசையென றெதகருவாருமுண்டு.

இனி, இபபாடிறகு மேறகூறியவாறனறி, " எரி அட்டமூர்தததங்களுள ஒனறு. அவ்வெரி ஆணடவனுருவம , இவவுண்மையை அநபூதியில உணராது திருவருள ஞானம் பெற்ற பெரியாரின திருவாகைகை கொணட திருபபதிகம் எங்ஙனம அழிந்த படும?" என்ற கருததரை கொள்வாருமுண்டு ; அருளஞானம பெற்ற பெரியாரின் திருவாகை எனபது பின்னோயாத எலலாப பதிகஙகளுககும ஒகுமு; அதனால இப் பதிகத்திறகுச சிறபபியலபு ஒனறுமிலலே. ஈணடு எரியில பழுதில்லாதிருந்தது பின்னோயார் திருவாக்கு எனபதனாலனறு ; " மலைமகள முலையினை குலவலின " - " அட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் " - என்ற பின்னோயார்தாமும் ஆரியருமு உணர்த்தியருளினமை கொணடுமை, இவவாறருளும, பிறவாறருளும் இக்கருததரை பொருந்தாமை கணடுகொள்க.

இனி, ஈணடு இத் திருபபாட்டின் மேற், விசேட ஆராயச்சியுரை எனபபட்டுத், திரிபுணர்ச்சியானும ஒருசாரபுணர்சசியானும், உணமைதானின் றட்பவுணர்ச்சி பெருமை யானும், வேணடபபடாதனவும், சைவசிததாந்தத்திறகு முரணபாடாயினவும், மயகை வைப்பனவுமாகிய பல பொருளகள வெளிபபடுததபபட்டுள்ளன. அவை பொருதத மற்ற ஆசார சீர்மையாகிய வெற்றரைளே என்ற வேறு ஒதுகதத்தக்கனவே யாயினும், சைவநூல்களின் உணமைத நிறத்தின் அநுபவமில்லாதாரை மயகவைக்குமாத லின் அவைபற்றி ஈண்டுச் சில கூறறல தகுமெனாகும்; அவர் கூற்றுவன:—"உயிரானேத் திருஞானத்துடன் சம்பந்தபபடுதலும் ஒருவர் குரு எனப்பவோர் - திருஞான சம்பந்தர்

உலகுக்கு ஒரு பெருங் குருவாக வீற்றிருப்பவர். அவருக்குப் பல மொழிகளில் பல பெயர்கள் உண்டு. மொழியளவில் கிறபோர் அவரை வெவ்வேறு புருடராக உணர் கிறார் ; உண்மைஞானம் கைவரபபெறறோர்க்கு அவர் ஒருவரே என்பது விளங்கும் ;

திருஞான சம்பந்தரைச சூழ்ந்து அவர்தம் எவல்வழி நிற்கும் குருமார் பலர் வீற் றிருக்கிறார் ; உலகில் எல்லைகளே திருவருள் நெறிமீது மாசு படிகிறதோ அவைகளே அம் மாசினைப் போக்கித் திருவருள் நெறியை விளகைச் செய்யத திருஞான சம்பந்தர் போதருவர் ; இல்லையேல தம்மைச் சூழ்ந்துளள குருமாருள் ஒருவரை அனுப்புவர்" - என்றும்,

"ஆண்டவன் ஒருவன் ; அவன் அருள்நெறியும ஒன்றே ; அவவொன்று ஒவ் வொருபோது ஒவ்வொருவிதப பெயா பெறவதாகிறது ; அப்பெயர்கள் பல சமயங் களாக ஆராய்ச்சி யில்லாதவர்களாற் கொள்ளப்படுகின்றன ; பலபட்ட பெயர்களை நீக்கிப பொருளைப பாராததால ஒருமை புலப்படுமேயன்றிப பனமை புலபபடாது" - என்றும்,

"திருஞானசமபகதர் வருகைக்குக காரணமாயிருதது அக்காளிற் சமணமென்று பெயா பெறறிருதத திருவருள் நெறியில சோதத மாறுபாடேயாகும் ; ஆதிநாதராகிய விருஷபதேவர் கணட அருள்நெறி தோனறியவாறே இயலகியிருபபின் திருஞான சம் பகதா வருகைககு இடம நேர்ந்திராது" - என்றும,

'..ஆதிஜைனததிடைச சிறப்பாகத திகமபர ஜைனம் என்றும் சுவேதாம்பர ஜைனம் என்றும் இரணடு பிரிவுகள் தோன்றின. திகம்பரம் இயற்கையை வெறுப்பது; பெண்ணே இழிவாகக் கருதுவது ; பெண பிறவிககு வீடுபேறில்லை ; ஆணபிறவி தாமி யின்னரே வீடுபேறு எயதும் .. ..இவை ஆதிஜைனததிடன மாறபட்டவை ; இதற்கு உடன்படாதா சுவேதாம்பரர்கள் ; .....திகமபரா இயறகை நெறியினின்றும் வழுவினாகள் ; பெண்ணே இழிவாகக் கருதினாகள ; பெணணை வெறுத்தல பெருந் தவறு என்று கொணடாகள் ; இவர்களால் இயற்கை நெறிக்கும் பெண்ணுலகுக்கும் பெருகதன்பம் நேரதது.....இது இறைநெறிகுக கேடு சேர்வதாகும் ; இயற்கை இறையின் போாவை அதாவது உடல் ; அவவியற்கையை வெறுத்தது திறப்பது இறையை வெறுதததித அறபபதாகும. "உலகினி வியறகையை யொழித்திட்டு டற்ற வர்க் கற்ற கினுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே" (திருஞான சம்பந்தர்)" என்றும்,

"இயற்கையை உற்று நோக்கினால அது ஆண பெண மயமாயிருததல் விளகும் .....இயறகை நெறிககும் பெணணுலகுககும் இழுககு நேரும இடஙகளில் அருள்நெறி செல்லிய முறையில் இயங்காது...தெனனஞட்டில இகமபரததால் இயறகை நெறிககும் பெண்ணுலகுககும் இழிவு சேர்ந்தமையால் அவ்விழிவைப் போக்கவே திருஞான சம்பந் தர் தோன்றினார் ; அவர் அருள்நெறியாகிய ஆதிஜைனத்தை அழிக்கபபோர்தா ரென் பது ஆராயச்சியிலலாதா கூற்று" என்றும, "திருஞான சமபந்தரது திருவிரும்பூனைப் பதிகததில் "சமண் சாகிய மாக்கிய வாறே" என்றதனால் சமண் சாக்கியம் ஆக்கிய வன் சிவனே என்பது விளகுகிறது ; .....சமண சாகியம் என்பன அதன்நேறிக்கு வழங்கப்படும் பல பெயாகளுள் சேர்ந்தவை. ஆகவே வெனனல் ஆக்கப்பட்ட சமண் சாக்கியம் ஒழிக்கபடட் திருஞானசம்பந்தர் முயல்வாரோ ?" என்றும், "...வெனனம் சமணத்தக்கும் சைவத்தக்கும் பொதுவானது. சமணமும் சிவநெறி ; சைவமும் வெ நெறி. சிவநெறி எனனும் அருள்நெறி ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொரு பெயர் பெறவது வழக்கம்" என்றும், ..."வொஹொர்தி" (குர்தருர்தோச்சாரியர் அஷ்டபாகு

டம்) ; "சிவசுகம" (பூபால ஸ்தோத்திரம்) ; "சிவகதியடையலாமே" (சித்தாமணி) ; "சிவகதிநாயகன்" (சிலப்பதிகாரம்) ; "சிவகதியின் அமர்நதிருந்தார்" (மேருமந்தர புராணம்) ; "மூவெயிலின் முரண்முருக்கி...கெருபபுயிழ் கெடுகோக்கினை...கொடுஉ கூற்றைத் தான்வலியின் விழ வுதைததனை ; மூன்று கணமுனித தலியினை...கினளுள் னேசீ யொடுக்கினை...கின்னின்று சீ விரிதததனை ; ...ஆதி பகவனை அருகனே" (திருக கலம்பகம்) என்ற சமண தல்களுள் வருவன...எனறும் ..." இயறகையானது ஆண் டவன் உடல்; ஆணடவன் பெண்ணெடு கூடியுள்ள பெருத்தகை என்பது பொதுளவே திருஞான சம்பந்தர் திருப்பதிகங்கள பாடியுள்ளார்...உலகில் பெண் ஆண் கூட்டுறவு என்னும் பேரதம், இயற்கை-இறைவின் வழியது என்பது திருஞான சம்பந்தா உள்ளக் கிடக்கை ; ..."பொறியைம் புலதினை வேட்கைநோய தீர்கரும மருந்து..." என்றும், இவ்வாறு வருவன பலவாம்.

இவறறின் பொருததகளைச நிறித ஆராயவாம் : (1) திருஞானசம்பந்தர் என்பது மூலருரு - இறைவா - என்ற காரணபபொருளபட மயங்கி யறியலவாதது பிழை; (2) பினனா அப பெயரசொலலியே ஆளுடைய பிளளையார பெயராக வைதது பேசியது மயககவைததலாம ; (3) அருளநெறிகரு மாச படியும்போதெல் லாம் அனைய போககத திருஞான சமபந்தா வருவா அல்லது அவரைச் சூழந்துள்ள குருமாருள ஒருவரை அனுபபுவா எனறது சைவசமய உணமையாகிய நிதாகாததறகு முறறும மாருபய பெரும பிழை ; (4) அருளநெறிசகு மாசு படியாது. அவ்வாறு மாசு படிதல் சைவததல இலலை ; திருஞான சமபநதா எனபது ஆதி குருவாகிய ஞான இறைவா என்ற கொணடால அவருகரு கம்போல உலகில்வரும் அவதாரநிலை பேசுதல் சைவ சமயக கோட்பாட்டுக்கு முற்றும மாறுபாடு; வைணவ மரபில அவ்வாறு பேசுதல அமையும், அவர்கள் கடவுள் அவதாரம என்னும் பிறபபில் வருதல் அவாதம் மரபுக் கொள்கையிற பேசப்படுதலால்; ஏனைப் புததம - நிறிததல முதலிய சமயங்களிலும் அஃதொகரும ; சைவதநிறகேறறமை யுணரதகொளக ; (5) திருஞான சம்பந்தர் என்ற பெயருக்கு உயிரகளைத திருஞானததுடன சமபநதபபடுத்தும ஒருவர் குரு எனப பட்டுப் பெருக் குருவாவர் எனறது பிழை ; இப பெயர்பபொருளை ஆளுடைய பிளளை யார் புராணம் விளக்குகின்றது. உலகத தநதை தாயாகள் சிவஞானததை ஊட்ட உண டருளியமையாலும், கலைஞான மெயஞ்ஞானகளை முறற உணாநதமையாலும் இப் பெயர் போநததென்பது ; 1966 - 1967 பாட்டுகளை பாகக. இதறகு ம'ருகப பொருள் கொளுதல் பிழையும் மரபு வழுவுமாம , அவவாறு கொளளறகு இலகணமு மில்லை. "எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றயாந்தோ செபபின ரபபடிச செபபு தல் மரபே" என்ப நிலக்கணம ; (6) இறைவன ஒருகாலதது நிரிடத்து வருவோ னல்லன் - எஞ்ஞான்றும் எவவிடதது மவவொரு கணமும உட்னினறு உலகினைத நிருத்தி உயிர்களை மாசறறுக்கினருள் என்பது உணமைனுற றுணிபாம ; (7) ஆணட வன் ஒருவனே என்பதொக்கும ; ஆனால அவனருளநெறியும ஒன்றே என்பது சாலாது ; அஃது குழறுபடையானதொரு மயக்கம ; ஆணடவன ஒருவனேயாயினும் உயிரகள பல. அவை பலப்பல பக்குவமுடையன ; என ? ஒரோருயிரும ஒரோ நிறமும பக்குவமுமுடையதாம் என்னலாம். அவ்வுயிரசளின நிறமும பகுவமும கோகுபப பல நிறப்படுவன இறைவனருளும் முறைகளும் நெறிகளுமாம ; அருணெறி முடிவில் வீடுபேருயிய ஒன்றையே கருதினும் உபாயகளும் சாதனைகளும் மிகப பலவாம ; அருணெறி ஒன்றே என்றும், அஃது ஒவவொருபோது ஒவவொருவிதப பெயா பெற மென்றும், அப்பெயர்கள் பல சமயஙகளாக ஆராய்ச்சி யில்லாதவர்களால் கொள்ளப் படுகின்றன என்றும் இவ்வாறெல்லாம் பேசுதல் முழுக் குளறபடையான மயக்கம.

சமயங்கள் பலப்பல, அவை உயிர்களின் பகருவபேதம் நோக்கி அவ்வவற்றை வழிப் படுத்த இறைவன் வகுத்தனவேயாம். "சமய கோடிகள் எல்லாம்" "சைவ முதலா மளவில் சமயமும வகுத்த" என்பன பெரியார நிருவாககு. ஆதலின் சமயங்கள் எல் லாம் ஒன்று என்றும், புறத்தோற்றம் மட்டும் வேறுபடுவன என்றும சொல்வன எல் லாம் பிழை சைவம் எலலாச் சமயங்களினும் படிமுறையின வகுத்துத் தன்னுள் அடக்குதலால் இதனுள் எலலாச் சமயங்களும அடஙகும; இஃத ஒன்றினுமடங்காது. ஏனைச் சமயங்கள் தாமறிந்து சென்ற அளவில் ஒருசில உணமைகளை மட்டும் காட்டு வன. சைவம முழு உணமையினையும காட்டும்; சமணமும், புத்தமும, இனியும் "விரி விலா அறிவினர்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்தே, எரிவினற சொனனு ரேனும்" அவை யெல்லாமும் தனனுள அடஙகுவது சைவம்; ஆனல் அவை யெவையும் ஒவவோர் பகுதி மாததிரையானனறி முழுமையாகிய சைவமாகா, "கணணிலலா பலர்குழீஇக் கொணடு வேழ நினறுழிததலேபபடடுக் கையிறற றைவகது வேறு வேறு கூறு மிலக கணஙக ளெல்லாம, கணணுள்ளா ளொருவனகணடு கூறுமத னிலககணதது எகதேச மாயகதாணபடட டடஙகு மாறுபோல, ஏனைச் சமயநூலா தததநு ரிறறறிவுகளுப் புல னுயவாறு பறறி அவ்வந்நூல்களிற் கூறும பொருளியல்பு களெலலாம், முற்றுணா வுடைய முதல்வனுற செய்யபபட்ட வேதாகமஙகளிற கூறும பொருளியல்பின ஏக தேசமாய்க் காணப்பட்டு அவறறு ளடஙகும" எனவும, "நூலெனபபடுவனவெல்லா மொரு கிகரனவாதலினறி, முதனூல, வழிநூல, சார்புநூல, பூருவபகக நூலெனப் பல வேறு வகைப்பட்டு மேன்மேல் நூலகளே நோகஙகி ழெழுகீழ நூலகள் மென்மையுடை யனவாம்; அவறறுள் ஏனைச் சமய நூலகளெல்லாம முதனூலாகிய வேதாகமப பொருளே முழுவதுமுள்ளவா றுணரமாட்டாதா அவற்றுட் சில பொருளைச் சமுத்திர கலை நயம்பறறி ஆணடாண் டெடுதது்கொண்டு தததமறிவளவுக்கேற்பத தொகுத் தம் விரித்தஞ் செய்த நூலாகலான, அவையெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப்படும்" எனவும் வெளஞான சிததியார 8 - 13 - 14 பாட்டுகளின்கீழ் எம் மாதவச் சிவஞான முனிவா கூறியவை ஈண்டுச் சிநதிக்கதபாலன, (8) இனி, ஆதிகாதராகிய விருஷப தேவர் கணடது மாசறற அருணெறி எனறும, அநத ஆதிஜனததினை சில மாசுகள் படிந்தன என்றும, அவை இயறகையை வெறறுதது துறவு பூணடதும், பெண்ணை இழி வாகக் கருதவதும என்றும் பலபல எழுதபபட்டன; உணமை அருணெறியாயின் அதனில் மாசு சேராது எனபது முன்னர்க காட்டபபட்டது; இயறகைநெறி என்பது பொருளறறதொரு சொற்றொடர வழக்காமை. "உலகினி லியறகையை ஒழித்திட் டறறவர்க கறறிவன்" என்பதறகு கொணட பொருள் பிழை. உலகினிலியற் கையை ஒழித்திட் டறறவர் என்றது உலக பறறுகளினின்ற விடுபட்ட மனமுடை யோர எனறும், அற்றசிவனி - அவர்க்கு அவ்வறறதலின்கணணே வெளிபபட்டருளும் இறைவன் என்றும் பொருள்கொளளகிடந்த இவர்க்கு நோமாறுக உள்ள நிருவாக்கு ஆகும். "யானெனதென றற்ற வீடமே நிருவடியாம்" (குமரகுருபர்); (9) பெண் பிறவியைச் சமணா இழிததமையால் அதனை ஒழிகக்த நிருஞான சம்பந்தா தோன்றி ஞர் என்பது பொருததமறற மொழி; மகளிரிழிவு - துறவின் மேன்மை முதலியவை சைவத்திலும் பேசப்படும்; ஆண்பிறவியோ பெண்பிறவியோ இரணடும், பிறவி என்ற அளவில் முதலிக் கிடையுரியன; ஆணஉயிரென்றும பெண்ணுயிரென்றும் வேற் றுமை உயிரினுள் இல்லை; பிறவிகளுள் ஒன்றினை உயர்தலியும் ஒனறினைத் தாழ்த்தியும் கூறுதலும் சைவமன்று; பெணணின்பெருமை பேணத் திருஞான சம்பந்தா தோன்றி யருளினர் என்பது பெரும்பிழையேயாம். பெணணேயாக ஆணேயாக அன்புநெறி யினையே சைவம் போற்றி எடுததது; பெண்ணை உயர்தலிப் போற்றிய இடமுமுண்டு;

தாழ்த்தி ஒதக்கிய இடமுமுண்டு. இவ்வுயர்வு தாழ்வுகள் அன்பினைப் பற்றி எழுந்தனவேயன்றிப் பிறவியினிலே பற்றி எழுந்தனவல்ல ; பிண்ணியாரது சமண வாதத்துக்கும் பெண இழிவோ உயர்வோ என்ற இதற்கும் சமயதத்துவத்திலே ; சைவத்திற்குச் சமணர் சூழ்ந்து செய்த கேடுகளைப் போக்கித் திருநீறுமற்ற ஒதுக்கித் தாபிதத்திலே இவ்வாதனைகளின் கருதுதாதல காண்க ; (10) சமணத்தை அழிக்கத் திருஞான சம்பந்தராவது, அரசுகளாவது வேறு எதைச் சைவ ஆசாரியராவது முற்படவில்லை ; சமணர் சைவத்துக்குச் செய்த சூழ்ச்சிகளையும் கேடுகளையும் ஒழித்ததை தற்காப்புமட்டிற செய்தனர் என்க ; (11) சமண-சாக்கியம் முதலியவையும் இறைவனுல உயிர்களின் பக்குவ பேதம்பற்றி ஆக்கப்பட்டன; ஆதலின அவற்றை அழிக்க பிண்ணியார முற்படார் என்றனர ; பாம்பு-தேள்-புலி - நீ-முதலியவையும் இறைவரால் ஆக்கப்பட்டன என்ற காரணத்தால் அவற்றை எடுத்துக் குலவுவார உண்டோ ? அவற்றைக் காட்சிச்சாலியில் அவ்வவற்றனவில வைத்த அமைவுபடுத்ததிலே முறையாம். சமணம் இறைவனுல் ஆக்கப்பட்டமையால அதவும் சைவமும ஒன்றுமோ ? பசவும் பாம்பும் ஒக்க இறைவனுல படைக்கப்படினும ஒன்றுகாதவாறு இலையும் கொள்ளப்படும ; (12) இவர்கள் சிவம் சிவகதி என்ற சத்தங்கள சமண நூலகளுள வருதலாகாப பெருமுயற்சி செய்தெற்றனர ; இது பயனில முயற்சி எனறெழுக. சிவம் - சிவகதி முதலியவற்றிற்கு அவர கொள்ளும பொருள வேறு ; சைவம கொள்ளும பொருள் வேறு. பொருளொற்றுமையினறி வெறும சொனமாத்திரை கொண்டு மயங்குதல் முறையன்று ; (13) வேத வொமங்களிற போற்றப்படும சிவனையும் ஏனைக கடவுளா-றெ தெய்வங்களையும் ஒன்றுகவைத தெணணுதல் பெரும் பிழை ; சைவத தெய்வப் பரமாசாரியார்கள் ஏனைச் றெசமயங்கள்-போலிச சமயங்க-ளென்றிவற்றின் குருமார்களுடன ஒன்றுக வைத்துப பேசுதல உய்தியிலலாத பெரும்பாவமும் சிவாபராதமுமாம் ; " மூவரென்றேயெம் பிரானெற மெணணியிண ணுணடுமணமேற, றேவரென் றேயிறு மாந்தெனன பாவர் நிரிதலரே " (திருவாசகம); " சிவனே டொருகுர தெய்வர் தேடினு மில்லை, அவனே டொபபாரில கியாரு மிலலை " (திருமாகிரம), (14) சமயங்களைப புறபுறம - புறம - அகபுறம - அகம என நிலவகையாக வகுத்த அவற்றுள ஆருகதம் என்னும சமணம சீவன முதலாகப பதாாதத்கள ஏழு கொளவதெனறும, இவ்வெழுவகைப பதார்த்தத்களும உணடாம - இலலையாம - உணடுமிலலையாம எனபனமுதலாக எழுவகையால கூறபபடும அனேகாந்த வாதத்தைக கொணடதென்றும், வேத சிவாகமங்கள உணமை நூறகளே உடம்படாத மாறுபடுவதென்றும, கணட நம் பெரியோர் அதவும, அதபோனற பிறவும உயிர்களே உண்மை காணமாட்டாது மயக்காத வண்ணம் நியாயக காட்டி மறுதது அப பரபக்கம் கூறிச் சைவதது ண உணமையை நாட்டினர்; இது பற்றியே ஆரியரும் " தெளியா தொருபொருளே பொயயுமெய்யு மாமெனனும் புரை தெரியார " எனறு இதன கருதத்தினை வடிதத்தக கூறியருளினர் ; இவறறையெலலாம் விட்டுச் சைவததோடொபப ஆநிசமணம மாசறற அருணெறி யென்றும, பிறவாறும மேறகூறியபடியெலலாம பிதறறிப பொலிச் சமரசம காண முயலும உரையெலலாம் பட்டப்பகலில் காகதை வெளிதென்பது போனற வெளிற்றுரையேயரமென்ற விடுக்க.

முன் அரசுகள் புராணம் 1560-ல் கீழும், பிறண்டும் உரைததனவும, இனியும் ஆண்டாண்டுரைப்பனவும் கணடுகொள்க.

இனி, முன்னர்ச் சுரந் நீராததற்கும, பின்னர் நீரில் வெல்வதறகும் தனிப் பதிகங்களினுல் அருண்மேற்கொணடாறகுச் செய்யாது, இறுதி திருமுறையினை மதித்தெடுத்து வந்த எட்டினைப போற்றித் நீயில் இட்ட கருததென்னையோ ? எனின் :

அவ்வாறு செய்தருளுவதற்ற திருவருட் குறிப்பு எம்மா லறியும்தரமன்று; "ஆட்பா லவர்க் கருளும் வணணமு மாதிமாணபும், கேட்பான்புகி லளவில்லி னெக்க வேண்டா" என்பத ஆனை; ஆயினும் ஒன்று கருத உள்ளதனை ஈண்டு அச்சத்துடன் குறிக்க நினைக்கின்றேன்: முன் செய்த சுரநதிதத செயல் சமயவணமை காட்ட ஒட்டிச் செய்த வாதமன்று; அரசன் கோயின் மிருதியால் "சீதகள் தேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத தெரிபபீர்" (2657); "இகலித நீரும்" (2659) என்று கூறிய அள விலன்றி அத பினனேயார் முறபட்டுச் சமய வாததநிற் றுணிந்த வாதமன்று; அத போலன்றிப் பின்னேயார் "பேசுதிர நும்பொருள் எல்லி" என்று வாததநில் அழைக்க, அமணர் வாய்மை ஏடு கெருப்பில் வேவுறுமை வெற்றியாரும்; அத கட்புலத்திலுய்ப பத என்று ஒட்டினராக, அதன்படி அணிதது வாய்மை கிலகாட்ட எழுதத அவ்வாத மாதலின் தாமாத துணிந்து செய்தலினறி இறைவ ரருட்குறிப்பினேயே கைக்கொண்டு செய்தல் தருமென்பத பின்னேயாரது நிருவுள்ளகங்கிடைபோலும் என்பது கருதப் படுவதாம்; பின்னாப புனல்வாதத்தில், இவவாறு முன்னாத நீயினில் நிகழணட வாய்மையினைப் பாணடியனுக்குத தேற்றி ஞாலேபதேசம செயது ஆட்கொள்ளும வகையாற் றிருபபாசுரம் பாடபபட்டதெனபதும் கருதப்படும.

எய்திய சேந்தமிழ்ப் பதிகம்—எனபதும பாடம. 786

2685. மைய னெஞ்சுடை யமணருக் தம்பொருள் வளைந்த
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிடுவார்
'உய்யு மோவிது ?' வெனவுறுங் கவலையா மூணர்வால்
நையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கிநின் றிட்டார். எஅஎ

(இ - ள்) மையல்...இடுவார் - மயககததைக கொண்ட மனமுடையவாகளாகிய அமணர்களும் தமத சமய உண்மைப் பொருளே எழுதிய தமத கையிறகொணட ஏட்டினை வெப்ப மிக்குக் காய்கின்ற நீயிலே இடுவார்களாகி; "உயயுமோ இத ?"... உணாவால - இத நீயினில வேவாத எனுமோ எனற பொருள்திய கவலை கொணட வுணர்வினாலே; நையும்...இட்டார் - அழிகின்ற உள்ளதினின் புடையவாகளாகியே நடுகினின்று நீயினிடை இட்டனர்.

(வி - ரை) நடுங்கி நின்று இட்டார் - பின்னேயார் மகிழ்ந்து முன் இட்டார் (2683); அதபோலன்றி அமணர் திருவருள் வலிமை பெருமையினால் நடுக்கமுடன் இட்டார்கள்.

மையல் - மயக்கம்; பொய்யை மெய்யாக்கிகொள்ளும் மாறபாடு; இஃத அவர்க்குச் சமயக் கோட்பாடுபெற்றிய இயல்பால் வநதது; கவலை-ஈண்டு ஏடு உயயுமோ-உய்திபெறுத நீர்த்த சமயத்தை இழுக்கிவிடுமோ என்ற பயத்தால் அப்போத வந்த மனநிலை; நையும் நெஞ்சம் - நைதல்; கவலையால் சேரும் மன அழிவு; நடுக்கம் - அதனால் வரும் மெய்ப்பாடு.

தம்பொருள் - தமத சமய உண்மைப் பொருட் கருத்தின் வாய்மை (2675); வளைந்த ஏடு - கையில் ஏடு என்ற தனிததனிக் கூட்டுக.

கதுவுதல் - சுட்டு அழித்தல்; அடுதல்; இன்புக் கதுவு சேந்தீ எனவும், முன்னர்ப் பின்னேயார் இட்ட போத அமர்ந்துபட்ட தீ (2684) என்றும் கூறியவை சரிதவினவுக் குறிப்புப்பட வைத்த அமைதி காண்க.

நடுங்கி - தமத அச்சம் - கவலையே மறைத்தாராயினும் மனமழிவு மிருதலின் மெய்ப்படுக்கமாகிய புறச்செயல் வெளிப்பாடு பெற்றத எனக. 787

2686. அஞ்ச முன்னத்த ராகிய மறிவிலா வமணர்
வெஞ்ச டர்ப்பெருக் தீயினில் விழுத்திய வேடு
பஞ்ச தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தால்
நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார். ௧அ௮

(இ - ள்) அஞ்சும்... அமணர் - பயங்கொண்ட மனதை யுடையராயினும் அதனால் அறிவு பெறுத அமணர்கள்; வெஞ்சடா...ஏடு - வெவ்விய சடரினையுடைய, நீயிலே வீழ்த்திய ஏடு; பஞ்ச...படக்கண்டு - நீயினிலே பஞ்ச வீழ்த்தால் பட்டொழிவதுபோல ஒழிந்துபட்டது கண்டு; பயத்தால்...நின்றார் - பயத்தினாலே மனம் சோர்வடைந்த பின்னும் கையில் ஏற்றிய மயிற்பீலிக் கற்றையைக் கைசோர விடாதவராகி நின்றனர்.

(வி - ரை) அஞ்சும்..அறிவிலா - தமது சமய உண்மைகளும் தமது புனைவுகளும் வெறறி பெறு எனற கண்டு அஞ்சினார்கள்; ஆனால அவ்வச்சத்தினின்ற தெளிய வேண்டிய அறிவினேப பெருதொழிந்தனர்.

விழுத்திய ஏடு - அசட்ட காரணமாக ஏடினே வீழுமபடி செயதனரேயன்றி ஒழுஙகுபெறப புருதலிடமாட்டாத நிலே எனபது குறிப்பு.

பஞ்ச தீயிடைப்பட்டது பட-பட்டது - பட்டதுபோனற அழிந்த நிலே; பட்டது-பெயர; ஆருபெயராய்ப பட்ட நிலையைக குறிதததது; இரண்டனுருபு விரிக்க; படுதல்-பெறதல; அழிதல எனறலுமாம; இப்பொருட்குப பட்டதுபோலப பட என உவம வருபு விரிக்க.

பயத்தால் நெஞ்சு சோர - எட்டினைத நீயில் இடும் முன்னர் உய்யுமோ என்ற ஐயப்பாட்டின வலியினால அசசம் மட்டும் இருநதது. இப்போது அவ்வேடு உய்யாது ஒழிந்தமை கண்டுகொண்டாராதலின பயம மிகுதியினால மனம சோரந்தபட்டது; பயம் - மிகை அசசம; இது வேவுருமை வெறறியெனறும, வெந்தபட்டது வாய்மையன்ற எனறும ஒட்டிஞராதலின தோலவி வருதமையும் அதனால அரசனிடம் தொடர்பு பற்றிய பயனகளெலலாவறறின இழபபும, நிலேயழிவும நேர்வதனேயும எண்ணியதனால் உணடாகியது; பயம் - இதன வினேவு எனறலுமாம்.

நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் - பீலி - சமயகுறி; மனஞ்சோர்வுபடினும தறகணமையால் அதனே மறைதது பீலியைக் கைவிடாது நின்றார்; உண்மை கண்டபோதும் பொயபபட்ட தமது சமயக் கொளகையை விடாது பறறிக்கொண்டு என்றதும் குறிப்பு. சோர்ந்திலர் - சோரநிலராகி முறறெச்சம்; முற்றுக உரைபபினு மிழுக்காது.

நின்றார் - தோல்வியை ஒப்பித தாழாமலும அகலாமலும் நினறனர்.

பஞ்சுதியினில்—என்பதும் பாடம். 788

2687. மான மன்னவ னவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞான மூண்டவ ரிட்டவே டிசைத்தநா ழிகையில்
ஈன மின்மைகண் டியாவரும் வியப்புற வெடுத்தார்
பான்மை முன்னியிற் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப. ௧அ௯

(இ - ன்) மானமன்னவன்...ஏடு-ஞானபோனகராகிய பின்னேயார், பெருமையுடைய பாண்டியனது சபையின்முன் வளர்க்கபபட்ட நீயிலே இட்ட ஏடு; இசைத்த...கண்டு-குறிப்பிட்ட நாழிகையனவில் அழிவுபெறமல் நின்றதனேக் கண்டு; பான்மை...பயப்ப

முன்னையினும் பசிய தன்மையும் புதிய தன்மையும் உளதாயிருக்க; யாவரும் வியப்ப எடுத்தார் - எல்லாரும் அதிசயிக்கும்படி நீயினின்றும் எடுத்தருளினர்.

(வி - ரை) மான மன்னவன் - மானம் - பெருமை; ஈண்டுக் கொள்கையின் பெருமைபெற்ற கிலை குறிதந்தது.

அவையின் முன் - அவையின் முன் வளர்த்த என்றும், அவையின முன்இட்ட என்றும், அவையின் முன் எடுதார் என்றும் தனித் தனி கூட்டி யுரைததுக்கொள்க.

நீயின் - நீயின் இட்ட என்றும், நீயினின்று எடுத்தார் என்றும் அவ்வாறே தனித் தனி கூட்டுக.

இசைந்த நாழிகை - இத்தனை நாழிகை வரை வேவாதிருத்தல் வேண்டுமென்று குறித்துக்கொண்ட காலவெல்லை. ஈனமின்மை - அழிவுறுமை.

பசுமைப்பான்மையும் புதுமைப்பான்மையும் எனை. முன்னையினும பயததல்- அதிகரிததல - மேம்படுதல். பசுமை-ஏட்டின்பாலும, புதுமை - அதில எழுதிய பொருளின்பாலும கொள்க. பசுமை-தினமை , நீயிறபடும எனைய பொருள்களபோலனறி வறட்சி நீங்கிப் பசுமை பெற்ற கிலை; இதனால் இதறகுப பசசைப் பதிகம் என்ற பெயர் வழஙகும். "தான செயத-பச்சைப் பதிகந் தடனபதினு ருயிரம பா, விதனப போநனே வினைக்கவல பெருமான" (ஆளுடைய பிள்ளையா திருததொகை) எனற சமபியாண்டா சுமபி திருவாகுமு காண்க. இதனுள பாவித்துப் போநனே வினைக்க வல என்ற கருதது ஈண்டுச் சிநதிக்கத தகுகது. "பசசையாய் விளஙகிய தனதே" (2684).

புதுமையாவது அவ்வேட்டில் எழுதிய பொருள் முன்னாப் பொதுவகையால் இறைவனது பொதுலியல்பு கூறிய கிலையில் அறியபபட்டது. இங்கு இவ்வாலாற்றின் ஒருடர்பினால் சிறப்பாகவும் அவனது சிறபபியலபுபற்றிய கிலையிலும அறிந்து வழிபடப் பெறுவது.

பயப்ப - பயனுகப பெற; பயப்ப எடுத்தார் - எனை. வியப்பாவது - அழிவின்மையோடு முன்னையினும பசுமையும் புதுமையும பயபப வினைதல.

பான்மை - பான்மையினால்; தெயவத தனமையினால என்றலுமாம். 789

2688. எடுத்த வேட்டினை யவையின்முன் காட்டியம் முறையில்
அடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிசயித் தரசன்
தொடுத்த பீலிமுன் றாக்கிய கையரை நோக்கிக்
"கடுத்து நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டுமி" னென்றான். எகூ0

(இ - ன்) எடுத்த...கோததலும் - (தவ்வாற நீயினினறும்) எடுத்த அவ்வேட்டினை அரசனவையின் முன்னே காட்டி, (முன்பு கழறறிய) அம்முறையினாலே மீளப் பொருந் தும்படி சுவடியினுள் கோததலும்; அரசன் - பாணடியன்; அதிசயித்து - அதிசயம கொண்டு; தொடுத்த...என்றான் - கறையாக கட்டிய மயிற்பீலியை ஏந்திய கை னையுடைய அமணர்களைப் பார்த்துக் கோபித்து நீர் நீயில் இட்ட ஏட்டினைக் காட்டுங் கள் என்று சொன்னான்.

(வி - ரை) எடுத்த ஏடு - நீயினின்றும் வியப்புற எடுத்த ஏடு; விளக்கம் போற் றல்பெருநிருத்த நிருநீற்றின் நிறத்தினை மேல் எடுத்த என்ற குறிப்புமாம்; "எடுத்த பொற் பாதமும்" (தேவா); "எடுக்கு மாக்கை" (புரா).

அவையின் முன் காட்டி - போவை காண - இட்டாராதலின் (2683) அஃத பழுதின்றி எடுக்கப்பட்டமையும் அந்த அவையோர் காணும்படி காட்டி.

அம்முறையில்-கோத்தலும் - சுவடியினின்றும் கழற்றிய அவ்வண்ணமே எடுகள் முன் வரிசையிற் பொருத்தும்படி கோத்தல் வேண்டும் என்பது.

பீலிமுன் தூக்கிய - செஞ்ச சோரவும் அச்சோர்வு புலப்படாத மறைத்துப் பீலி கை சோராத ஊக்கங்கொண்டார்போலத் தூக்கிப பிடித்த என்க; முன் - விளக்கமாக; தூக்குதல் - பலருமறியும்படி உயர்த்தல்.

கடுத்து - கோபித்து; கடுத்து - இட்ட என்ற கூட்டுக. "முகம் கோபத்தீத் தள்ளியெழு மெஞ்கண்கள் சிவந்த" (2653); கடுத்து - என்றன் என்ற கூட்டி, மன்னவன் செயலேபபறறிக் கூறதலுமாம்; முன்னரே "என்னவா தமக்கு" (2674) என்ற கூறியதும், அரசன் அதன்மேல் ஒன்றரைக்குமுன் பின்னோயார் நடுத்த மேற் கூறியருளியமையும் காணக.

காட்டுமின் - இகழச்சிக குறிபபுபபடக் கூறியபடி; "எய்திய நகையினேடும்" (2690) என்பத காணக. கையர் - வஞ்சகர் என்றலுமாம். 790

வேறு

2689. அருகர்தா மிட்ட வேடு வாங்கச்சென் றணையும் போதிற்
பெருகுதீக் கதுவ, வெந்து போந்தமை கண்ட மன்னன்,
தருபுனல் கொண்டு சென்றீத் தணிப்பித்தான்; சமண ரங்குக்
கருகிய சாம்ப ரோடுங் கரியலான் மற்றென் காண்பார்?; ஈஈஈ

2690. செய்வதொன் றறிகி லாதார் நிகைப்பினுற் றிரண்ட சாம்பல்
கையினுற் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்னன்
எய்திய நகையி னோடு "மேடின்ன மரித்துக் காணும்
பொய்யினன் மெய்யை யாக்கப் புகுந்தீர் போமின்" என்றான்;

2691. "வேப்பெனும் தீயில் யான்முன் விடுபெற் றய்ய நீங்கள்
அப்பொழு தழிகி தோற்றீ; ராதலா வதுவா றுக
இப்பொழு தெரியி லிட்ட வேடெய்க்த தில்லை யென்றுற்
றப்புர வுடையீர்! நீங்க டோற்றிலீர் போலு" மென்றான். ஈஈஈ

2689. (இ - ள்) அருகர்தாம்...கதுவ - அமணர்கள் தாகைள் இட்ட ஏட்டினைத் தீயினின்றும் எடுகைச் சென்ற அணையபோது பெருகிய தீச் சுட்டமையாலே; வெந்து போந்தமை கண்ட மன்னன் - உடல் வெந்ததனுற புடைபெயர்ந்த சேனதனைக் கண்ட அரசன்; தரு...தணிபபிததான் - கொணரச் செய்து தரும் நீரினைக் கொண்டு வெந்த நீயினைத் தணியச் செய்தான; சமணர்...காண்பார் - சமணர்கள் அங்கே கருகிய சாம்பரும் கரியுமல்லாமல் வேறெதனைக் காண்பார்கள்? ஈஈஈ

2690. (இ - ள்) செய்வது ஒன்று அறிகிலாதரா - மேற்செய்வது ஒன்றினையும் தெரியமாட்டாதவர்களாகிய அவ்வமணர்கள்; நிகைபபிஞல்...மன்னன் - நிகைப்பினாலே அங்குத் திரண்ட சாம்பலைக் கையினுலே பிசைந்தும் தூற்றியும் ஏட்டினைத் தேடிப் பார்ப்பதைக் கண்ட அரசன்; எயிய நகையினேடும் - பொருத்திய புன்சிரிப் பினுடனே; வடு இன்னம்...என்றான் - "எட்டினை இன்னும் அரிததம் பாருகள்; பொய்ம்மை தெரியினேத தனேயாகக் கொண்டு அதனை மெய்பபொருளாக விளக்கப் புகுந்த நீங்கள் அகன்று செல்லுங்கள்" என்ற சொன்னன். ஈஈஈ

2691. (இ - ள்) வெப்பெனும்...தோற்றீர் - வெப்பு நோயாகிய தீயினின்றும் தான் முன்னர்ப் பிள்ளையாரால் விடுதிபெற நுங்களிட சீற்கள் வாதில் அழித்த தோல்வி புற்றீர்கள்; ஆதலால் - ஆகையினாலே; அது ஆருக...உய்த்தநில்லே என்றால் - அதன் வழியாகவே தொடர்ந்து இப்பொழுது நீயில் இட்ட ஏடு நிலைபெறுமல் ஒழித்துபட்டது என்றால்; அபபுரவு...என்றான் - வல்லமை மிக்கவர்களே! சீற்கள் தோற்கலில்லே போலும் என்று சொன்னான். எகூ

இம்மூன்று பாகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2689. (வி - ரை) வாங்க - மேல் எடுக்க; வாங்குதல் - இட்டதொன்றினை அம்முறையே மீள எடுத்தல குறித்தது.

கதுவ வெந்து - கதுவுதலால் - வெந்தமையால் என இரண்டும் காரணப் பொருட்டாய வினையெச்சங்கள; வெந்து - நீச்சுட்டதனால் உடல் கருகிய நிலை குறித்தது.

மன்னன்...நீ தணிப்பித்தான் - நடுநிலைகோடாத மன்னனுயினமையால் அமணர் தோல்வியுற்றனராயினும் அவர வருந்தாவண்ணம் நீயைத தணிபபித்தனன்; இது நீதிமுறையும் கருணையும் உடன்கொண்ட செயல; நீ அமைத்த காரணமும் நிறை வெய்தி முறறுபபெறறமையும் உட்குறிபபு.

சமணர்...என்காண்பார்? - இது கலிகூற்று; வினை, வேறொன்றுமில்லை என இன்மை குறிதததது; கருகிய சாம்பல் - நீபபறறிய பொருள்கள் தாமே முற்றும் எரிந்து அவியின் வெள்ளிய நீறுபட ஆகும்; இல்குப் புனல்கொணடு அவிதததமையால் கருகிய சாம்பலாயின. கரி - நீப்பறறி யெஞ்சிய விறகின் துணடுகள். கருகிய - அமணர் இட்ட ஏடு நீயிடைப பஞ்சுபோல யெரிதலபோன என்ற குறிப்புமாம்; என் - தமது ஏட்டுத தண்டமேனும், அலலது வெற்றியின் அறிகுறியான எதுவேனும் என்க. 791

2690. (வி - ரை) செய்வதோன் றறிகிலாதார் திகைப்பினல் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது - செய்வது - மேற் செய்யபபடுவது; படுவிருதி தொக்கு நின்ற பிறவினை. ஒன்று - ஒன்றினையும் - முறறும்மையும இரண்டனுருபும் தொக்கன; திகைப்பு - தமது நிலைகு அறிவு சோர்ந்து வேறு நீர்வு தெரியாதபோது உளதாகும் மனநிகழ்ச்சி.

கையினைப் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது - இது அமணர் ஏடு காண்பது குறிச் செய்த செயலன்ற; வேறு செயல் ஒன்றும்தோனருது, அதனே எண்ணுகின்ற காலக் கழிவுக்குப் பிறா காணச்செய்யும் பாவனையாம எனக; நீரிலலாத கேடுவந்தபோழ்து கைகளைப் பிசைதல் அவலக்குறிப்பாகிய மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்றுதலும் காண்க.

எய்திய நகை - இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகிய புன்சிரிபபு.

ஏடு ஒன்னம் அரித்துக் காணும் - சாம்பரைப் பிசைத்து தூற்றிப் பார்த்தலன்றி அரித்தும் காணுமகன்; அவாகள் செய்வது வீணசெயல் என்ற குறிப்புடன் கூறிய இகழ்ச்சி மொழி. அரித்து - அரிதலும்; உம்மை தொக்கது.

பொய்யினுல் மெய்யை ஆக்கப் புகுந்த நீர் - பொய்யாகிய சமயக் கோட்பாடு களைக் கருவியாகக் கொண்டு உண்மைபொருளிது என்று முடிபு காண்பது அனிந்த நீர்; மெய்ம்மை - சமய வாதத்தில் சமய உணமையை நிலைநாட்டி வெற்றி பெறுதல்.

போமின் - அகன்று சென்றுவிடுங்கள்; முன்னர் "என்னேவிட்டு அகல நீங்கும்" (2667) என்றது இடப்பாகத்தைத் நீர்க்க அணைய நின்ற இடத்தினின்று விலகி

நிற்றலைக் குறித்தது; இங்குப் போமின் என்றது இந்த இடத்திலேனும் தனது சார்பி லேனும் நில்லாது முற்றும் நீங்குதலைக் குறித்தது.

என்றான் - என்று கூறி மேலும் சொல்வான் என்றதாம்.

பார்ப்பது கண்டு—என்பதும் பாடம். 792

2691. (வி - ரை) வெப்பெனும் நீயில் யான்முன் வீடுபேற் றுய்ய - எரியில் இட்ட ஏடு உய்ந்ததில்லை - வெப்பாகிய நீயினின்றும் என்னையே விடுவித்துப் பின்னை யார் எடுத்தனர்; அப்பொழுது அதனினும் தோற்றீர்; இப்பொழுது இந நீயினுள் ஏடு தானும் வேகாமைக் காக்க வலியிலராகி நின்றீர்; ஒருசிறு எட்டினையும் நீயில் வேவாது காக்க உள்ளால் இயலவில்லை. வீடு முதலிதனிரு என்ற குறிப்புமாம்.

தோற்றிலீர் போலும் - துப்புரவுடையீர் - இலையிரண்டும் இகழ்ச்சிக் குறிப்புப் பட நின்றன; தோற்றிலீர் போலும என்ற இகழ்ச்சிக் குறிப்பு வினை தோற்றீர்கள் என உடன்பாடு குறிக்கத்தது. துப்புரவு - வல்லமை; "துபுர வில்லார் துணிபு தனைக" (1968).

ஆதலால் அது ஆறுக - முன்னர் வெப்புநீயில தோற்றமைபோல அதுவே வழி யாக இபபொழுதும; அநீயின வழியேயாக;

அது வேறுக—என்பதும பாடம. 793

2692. தேன்னவ னகையுட் கோண்டு செப்பிய மாற்றந் தேரார்;
சோன்னது பயனுக் கோண்டு சொல்லுவார் "தொடர்ந்த வாது
முன்னுற விருகாற செய்தோ", முக்காலி லொருகால் வெற்றி
யென்னினு முடையோ மெய்ம்மை யினியொன்று காண்ப"தென்றார்.

(இ - ள்) *தென்னவன்...தேரா* - பாண்டியன் இகழசசியாகிய புன்சிரிபபை உட் கொணடு சொல்லிய மாற்றதனை மனததுட் டெளிந்து மேறகொள்ளாதவராளாகி; *சொன்னது...சொல்லுவார்* - சொன்ன சொன்மாதத்திரையே அதன் பொருள் என்று மேறகொணடு சொலவார்களாய; "தொடாந்த...காணபது" எனறா - "தொடர்ந்த வாதமாக முன்பு இரணடுமுறை செயதோம; மூனற முறையில ஒரு முறையேனும் வெறறியடைவோம; ஆதலின உண்மைத் திறம இனி ஒருமுறை காணதறக்கு" என்றார்கள்.

(வி - ரை) *நகையுட்கொண்டு...தேரார்* - நகையுட்கொள்ளுதல் - இகழ்ச்சிக் குறிப்புடன் கூறுதல், தேரார் - அஞ்ஞனம தெரியாதாரபோல பாவனை காட்டி; அதன் புறப்பொருளையே பொருளாத தொடாந்துகொண்டு என்பா சோன்னது பய னுக்கொண்டு எனறா. சோன்னது - சொல்லின் பருப்பொருள

தொடர்ந்த வாது - முன்னுற இருகாற் செய்தோம் - மேலும் தொடாசசிபெறும் பொருட்டு ஒன்றறகொன்று தொடர்பின்றியே முனனாத தனிதததனி நிகழாத இரண்டு இகழ்ச்சிகளையும் ஒன்றபடதெரிந தொடாந்த வாது என்றெடுதத்துப் புனைந்துகொண்ட ஒரு வஞ்சனை; "ஒன்ற தவறின் மூன்று", "கதையும் மூன்று பிழை பொறக கும்" என்பத முதலிய சாமானிய உலக வழகனையும் தம பக்கமாக எடுதத முக்கா லில் என்று மேலும் ஒரு வாதத்திற்குத் தோறறவாய் செய்துகொணடத மறற மொரு சூழ்ச்சியைம; "சூழ்ச்சி முடிகருக தொழிலோர" (1387); இவ்வாற சூழ் தல் நீயினைப்பட்ட செயலைய உலகநிலை மாக்களின் இயல்பாம். அதனினும் மேலாய் சமயப்பீடை மிகக்கொண்டவர்களாகி வன்கணாளர்களாகிய சமணாகளிடம் இத மேலும் கொடிய அடர்ந்த நிலையிற் காணப்படும்; மேல்வரும் பாட்டுப் பார்க்க.

அரசகளே அமணர், தம் உரை ஒன்றன்பின் ஒன்றுப்ப் பலிக்காமை கண்ட பின்னும் ஒன்றன்மேலொன்றுய் கான்குமுறை மரணதண்டம் செய்வித்த றறகண்மை அவர் சரித்தட் காண்க; இவர்கள் மேலும் மேலும் இவ்வாறு யாதாமொரு காரணம் காட்டி ஒட்டிக்கொண்டே முடிவின்றிச் செல்வார் என்பதும், அரசன் மறப்பினும் பின்னையார் கருணையினல் அவர்களாகச் சலிக்குமளவும் இடங் தந்தருளுவர் என்பதும் அனுபவத் தாலும் நண்ணறிவினலும் உணர்ந்த அமைச்சர், பின்னர், " வேறினிச் செய்யும் இவ் வாதமொன்றினுந் தோற்றுர செய்வ தொட்டியே செய்வ" தென்பதும் (2693 - 2695) காண்க; வாதம் செய்தால் இவ்வாறு ஒட்டிச் செய்யும் வழக்கும் அதன் முடிவில் அதன்படி நீர்வு நிகழ்ந்தவதும் உணமை. " இத்தலூரி விருகினிலோ மென்றே யொட்டினர்...இந்த வழக்கை முடிப்பதென மொழிந்தார் " (17) என்ற தண்டியடிகளையனர் வரலாற்றினலும் இவையறியப்படும்.

முக்காலில் ஒருகால் வேற்றி யென்னினும் உடையேசம் - உடையோம் என்று உறுதிபெறக் கூறியது வாதம் தணிவோர் இயல்பு. வெற்றி பெறவது உறுதி; அவ் வாறு பெறினும் முன் இருமுறை தோற்றமை (2697) அரசன் குறிப்பிட்டபடி தோல்வித தானமே மிகுதியாம்; ஆயினும் யாங்களும் மெய்மை முழுமையல்லாவிடினும ஒரு பகுதியேனும் உடையோமாகக் காண்பது பொருளாம என்ற தொடர்ச்சி தமது நிலையை ஏறபித்தது சூழ்ச்சியின் மற்றமொரு நிலை; இது சிறிதாகக் காட்டி உள்நுழையும் சூழசித நிறன. உடையோம்-மெய்ம்மை என்ற கூட்டினுமாம். 794

2693. தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்லக் கேட்" டிம்
மாற்றமென் ஞவ " தென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னும்,
நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
"வேற்றுவா தினியேன் செய்வ?" தென்றலு மேற்கோ ளேற்பார்,

2694. "நீடுமெய்ப் பொருளி னுண்மை நிலிபெறுங் தன்மை யெல்லாம்
ஏடுற வெழுதி மற்றவ் வேட்டினீ யாமு நீருமை
ஓடுநீ ராற்றி லிட்டா லொழுகுதல் செய்யா தங்கு
நாடிமுன் றங்கு மேடு நற்பொருள் பரிப்ப " தென்றூர். எகூசு

2693. (இ - ள்) தோறகவும்...கேட்டு - ஒருமுறைக் இருமுறையும் தோற்க வும் ஆசை விடாத உண்மைத அணிலிலாத அமணர் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்டு; இம் மாறறம்...பின்னும் - அரசன் இந்த மாறறம் என்னுகுகடவது ?-இதனுற் கடவது ஒன்றுமில்லையே - என்று மறுத்தபின்பும; நீற்றணி...என்றலும் - திருநீற்றின் அழகு விளங்கும் திருமேனியினையுடைய நிறைந்த புகழினையுடைய சோழித் தலைவர் இனிச் செய்யும் வேறு வாத என்ன? என்ற கேட்டலும்; மேறகோள் ஏற்பார் - வாததனினை மேற்கொள்வதனை ஏற்றுக்கொள்பவராகி, எகடு

2694. (இ - ள்) வெளிப்படை. நிலையாகிய மெய்ப்பொருளினது வாய்மை யானது நிலைபெறும் தன்மையெல்லாம் தொகுத்து ஏட்டிற் பொருந்த எழுதி மற்ற அந்த ஏடுகளை யாங்களும் நீரும் ஓடுகின்ற நீரினையுடைய ஆறறில் இடுவோமாகில், நீருடனே ஒத்தொழுகிச் சென்றுவிடாது, இட்ட அவ்விடத்தைப் பற்றி முன்னர்த் தங்கும் ஏடு எதுவோ அதுவே கல்ல பொருளைப் பெற்றுடையதாகும்" என்று கூறினர்கள். எகஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2693. (வி - ரை) தோற்கவும் ஆசை நீங்கா - அனுபவத்தாலும் அறிவுபெருத ஆணவமலத இன்மையுடைய ; மாசை என்று பிரித்த மாசினை உடைய தன்மதத்தை என்பாருமுண்டு.

துணிவு - உண்மையிற் துணிந்த ஒழுகும் தன்மை ;

மன்னவன் இம்மாற்றம் என்னாவது என்று மறுத்த பின்னும் - இது ஒன்றும் பெருத வெற்றரை எனற அரசன் மறுத்த பின்னரும் ; நீ வாததின் முன்னரே " என்ன வாது உமக்கு " (2674) என்ற அரசன் இக்கு அச்சியின் மேலும் ஒரு தோல்வி கண்டபோத முற்றிலும மறததனன என்க ;

பின்னும் - என்றலும் - பிள்ளையாரத கருணைபபெருக்கைக் காட்டிய குறிப்பு உம்மை சிறப்பு.

நீற்றணி...மன்னர் - நீற்றணி விளங்கு மேனி - "புததரொ டமணே வாநி லழி விக்கு மண்ண நிருகீற செம்மை நிடமே" (தேவா) என்ற நிருமறைக்காட்டில் முன்னரே ஆணிகழந்ததற்கேப ஈணடுத் நிருகீறே முதலில வாதத்தில் வெற்றிகொண்ட தாதவின் அவ்வெறறிக கோலம மேலும் வினக்குவதாம் என்பத குறிப்பு. இக்கருத்தே பற்றிப பின்னா லவகைகரையில ஏடிடுக என்ற மன்னவன் பிள்ளையாரை கோகிய போத " நீற்றணி தீகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும் " (2712) என இக குறிபபே கணடு போறறினன. " கீறற வணகையான் மறிததலும் " (2680)

நிறைபுகழ் - தாமே வெறறிகொண்டபோதும தோல்வியுறற பதகர்மீத கருணை கொணடமை புகழின் கிறைவாகும. " உரைபபா ருரைபபவை யெல்லாம் இரப்பார்க் கொன், றீவாமே னிறகும் புகழ் " (குறள்) எனற கருத்த ஈணடு வைதத்ச் சிந்திக் கறபாலத ; அமணா தோலலியுறற பினனும் இனி வேறறு வாது என்? என்ற கேட்டதும், அதவும் மன்னவன் மறதத பினனும் கேட்டதும புகழினபாலதாம். "இறைவன் பொருள்சேர புகழ " என்றவிடதத இறைமைக் குணகள முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே புகழெனபபட்டத என்ற தன்மையின் ஊருததும் ஈணடுக் கருதுக. நிறை புகழ் - எனற கருததமித புகழின் எலலே எனறபடி.

மன்னவன் மறுத்த பின்னும் - நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர் - மாறனும் மன்னவன் - பிள்ளையாரும மனனவா என ஒபபுகூறிய குறிபபும, அதன் மேலும இரப்பார்க்கொன் றீதலே மறுத்த அமமனனவனிலும, ஈந்த பிளளையா புகழின் கிறைவுடையா என ஏறறம்பெறக் கூறிய குறிபபும காணக. மனனன் சொல்லுகு மாறுக உரைததலும செயதலும் வல்லவா பிறிதொரு மன்னரேயாவர் என்றதும குறிப்பு.

சண்பை - சோழியின் ஒனபதாவத பெயர.

இனி வேறறு வாது செய்வது என் - என்க ; " இனி ஒன்று காணப "தென்ற (2692) பொதுபபடக் கூறினராகளாதலின் அத என்ன ? என்ரா. வேறறு வாது - சீலகள் மேற்கொள்ளும் வாதகள் முன்சொன்ன தனமையில் தோல்வியுறவனவே யன்றி வேறறு வாதம் என்ன உளத என்ற குறிபபும போதருதல் காணக

மேற்கோள் ஏற்பார் - மேற்கோள் - மேற்கொள்ளுதல் ; ஏற்றல் - துணிந்த முற்படுதல் ; ஏற்றுக கொள்ளுதல் ; ஏற்பார் - என்றார் என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 795

2694. (வி - ரை) நீடு.....எல்லாம் - நீடு - நிலைபெறும் - எல்லாம் - என்ற அடைகள் முன்போலன்றி இவை முற்றிய உண்மைத் தன்மைகளின தொகுதியாம் என்றும், இவை தோற்றப் போகா என்றும் கூறிய குறிப்பு. வேறறு வாது என்?

என்ற குறிப்பிற்கு விடையாகக் கூறிய குறிப்பும் காண்க; ஏடுஉற - உண்மைத்தன்மை எட்டினிற் பொருந்த.

ஒடு நீர் - விரைந்து செல்லும நீரினையுடைய. ஓழுதுதல் - நீர் செல்லும் வேகத்துடன் ஒன்றுபட்டு ஒழுகுதல்; பள்ளத்தா முறுபுனலினூடு கீழ்நோக்கிச் செல்லுதல்; ஓழுகுதல் செய்யாது - ஓடிவிடாது.

ஓழுதுதல் செய்யாது - முன் தங்கும் - அமணர்கள் காணக் கருதிய நீருடன் சென்றுவிடாது இட்ட இடத்திலேயே, நீரில் இட்ட கற்போலத, தங்கிவிடுமனவேயாம்; ஆயின் இனிப் பிள்ளையார், அவரும் உலகும் காண்பரக் காட்டிய அருட்பெருமையாவது இட்ட அங்குத் தங்குமளவன்றி மேல் எதிர்த்துச் செல்லும் தன்மையாம; ஏடு அங்குத் தங்கும் அளவே உணமை விளக்கமாக அதனைக் கேட்ட நாட்டுமகளும் கருதினர் என்பதும் காணக. "ஓநீ ருடன்செ லாதுநிற் குமோ வோலை என்பார்" (2705) என்று மறுதிற கண்ட மாதா மைதர் கூறுதல் காண்க.

நற்போநுள் பரிப்பது - நன்மையாவது அழிவுறுமையும் நிலைபெறுதலும் காட்டி நன்மை பயத்தல். பரிந்தல் - தாங்குதல்.

குறிப்பு :—முன்னர்த நீயிற செய்த வாதம் கீழ்நோக்குதலின்றி மேனேக்கியே எரியும் நீயில் உய்ந்திடில அபபொருளும் மேனேக்கமுடையது என்ற கருதது. இங்கு நீரில் மேற்கொண்ட வாதம் நீர, மேலிருது கீழச்செல்லு மியல்புடையதாதலின் அதனுடன் செல்லாது நிறகும் தன்மையால் அபபொருள், மேல்நோக்க மில்லாவிடினும் கீழ்நோக்க மில்லாத அளவிலேனும் நிறபதெனற கருதது; தோயை நீக்க இயலாது தோற்றபின்பு "நீயின நீரில் வெல்வது என்று தம்மில் எண்ணி"ய அமணர் எண்ணிய இரண்டனுள் முதலில் நீயைப்பறறி ஒட்டியதறகு இதவும் ஒரு குறிப்பாகும்.

அங்கு - நாடி - முன் - தங்கும் - என்றவை அவ்வாறு நிறறலின் அருமையும் செயறகரிய தன்மையும குறித்தன. 796

2695. என்றமண் கையர் கூற வேறுசிர்ப் புகலி வேந்தர்
"நன்றது செய்வோ" மென்றங் கருள்செய, கணுக வந்து
வென்றிவே லமைச்ச னுரைதாம் "வேறினிச் செய்யு மிவ்வா
தோன்றினுந் தோற்றூர் செய்வ தோட்டியே செய்வ" தென்றார். எகூஎ

(இ - ள்) என்ற அமணகையா கூற - முன்கூறிய அவ்வாறு அமண்கையாகள் சொலல; ஏறுசிர்...அருள்செய - மிக்கு ஏறுகின்ற சிறபபையுடைய சோழிர்தலேவர் "நன்று; அதனபடியே செய்வோம" என்று அவரு அருளிசெய்ய; கணுகவந்து ...என்றார் - வெற்றியுடைய வேலேநிய அமைசசனுராகிய குலச்சிறையார்தாம் பக்கததில் வந்து வேறு இனிச் செய்யபபுகும இந்த வாதம் ஒன்றிலும் தோற்பவர்கள் அதன்மேற் செயயவேண்டுவது இது என்று ஒட்டியே செய்தல் வேண்டும்" என்றார்.

(வி - ரை) ஏறுசீர் - வேந்தர் என்க; முன்னர் இரணடு முறையினும் வெற்றி பெற்ற சிறப்பு இனியும் இவ்வாதத்தின் வெறறியாலும் மேல்எறி மிகுவதாகும் என்பது சிறப்பு. சீர் - வெறறியின் சிறப்பு; ஏறும் - இனியும் மேன்மேல் மிகுவதாகும்; வேந்தர் - முன் "மன்னர்" (2693) என்பதற்கேற்ப அதனோத் தொடர்ந்து சொல்லிய ஈண்டும் கூறப்பட்டது காண்க.

நன்று அது செய்வோம் - நன்று - இசைவுகாட்டும் மொழி; அது - அதனையே-அதன்படியே; தேற்றேகாரம் தொக்கது.

அதன் பொய - அருள் காரணமாகக் கூற.

அமைச்சனார்தாம் நணுக வந்து - என்றார் என்க; நணுக - "அகலா நணுகாது தீக்காய்வார்போல்க, விகல்வேக்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்" (குறள்) என்றபடி மன்னரை மிக அணுகாமலும் மிக அகலாமலும் கின்ற தூரதினினமம் பக்கத்தில் வந்த; பின்னியார்பாலும் கெருங்காத தூரதில் கின்ற முறையினின்றும் அணுக வந்த என்றலுமாம்.

நணுக வந்து - இவ்வாறு ஒட்டியே செய்வது - என்றார் - இவ்வாறு அமைச்சர் சொல்வதற்குரிய குறிப்பு முன் உரைக்கபபட்டது. இவ்வாறதற்கும் அதன் முடிபிஞல் அமணர் சாபினுக்கும் எல்லைகண்டு முடிக்கவேண்டுமென்பது அரசாங்க நியியிற் றும் மேற்கொண்ட கடமையினல் இவ்வாறு அமைச்சர் முன்வந்து கூறினர் என்க. இதற்கும் பின்னியாரது திருவுளப பாங்காகிய சொறசெயல்களுக்கும் எவ்விதத தொடாபுமில்லாமை கண்டுகொள்க; "வேன்றிவேல் அமைச்சனர்தாம்" என்று அமைச்சரத தன்மைபறறிக கூறியது மிக்கருத்து; "கோற்றெழில் தீருந்தவல்ல குலசிறைபார்" (2747) எனறும, "மருபபுடைக் கழுக்கோல செபதார் மந்திரியார் தாம்" (2704) எனறும் பினனாக் கூறும் கருததும் காண்க

வேறு...செய்வது - வேறு - முனவாதகைள முடிதத நியின அமையாத இத வேருமென்ற கருதி; ஒன்றினும் - "இனி ஒனற காணபது" (2092) என்ற அமணர் கேட்டநில வாது ஒன்று எனபதனே வற்புறுதி யியபடி; ஒன்றினும் - உம்மை, முன் இருமுறை தோறறபடி இவ்வொனறினும என இறாதத தழுவியது, தோற்றர் செய்வது - தோறறவா அதன்மேற் செயவது; உட்படும தனடம்; ஒட்டி-(பக்தயம்) இகலிக் கூறி இசைதது- ஒட்டுதல் - பணையம வைததலபோல ஒனறினை இசைதல், ஒட்டியே-ஒட்டியன்றிச் செயயததாகாத என வினையதனை விலகுதலின் பிரிநிலை; தேறறமுமாம். செய்வது - வாத செய்யக்கடவது. 797

2696. அங்கது கேட்டு கின்ற வமணரு மவர்மேறீ சென்ற
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொருமைகா ரணமே யாகத
தங்கள்வாய் சோர்ந்து தாமே "தனிவாதி லழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வாணிவ் வேந்தனே" எனறு சொன்னர். எகூஅ

(இ - ள்) அதகு ..கூர - அதகு அதனைக் கேட்டுகின்ற அமணர்களும் அவ்வமைச்சாமேல் போயின பொங்கி எழுந்த ஸினம் மீககூடாதலால்; பொருமை...சோாந்து - பொருமை எனனும் தீகருணம் மிக்க காரணததால தகைளுடைய வாய சோாந்ததனஞல்; தனி வாதில்...என்ற - இவ்வொரு வாததிலும தோற்றோமானுல் இவ்வரசனே எங்களே வெல்லிய கழுவில் ஏற்றுவானுவன என்று; தாமே சொன்னர - தாமே சொன்னர்கள். எகூஅ

(வி - ரை) அவர்மேற் சென்று பொங்கிய வேதுளி - இவ்வாற தமது சூழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு முடிவான எல்லே வகுத்ததினை எணணி அவர்மேற ஸினம் கொண்டார்கள்.

பொறுமை காரணமேயாகத் தங்கள் வாய் சோர்ந்து - மேற்கூறும் வஞ்னமாயி ஒட்டுதலுக்குப் பொருமையே காரணமாயிறறன்றி, வேறெவரும அவரை அவ்வாறு செலுத்தினரிலர்; பொறுமை - சைவர்களது ஆகத்தைக கண்டு பொறக்கமாட்டாது அழுக்காற படுதல்; "அழுக்கா றடையாாக கதிசாலும் ஒன்னர், வழுகியும கேடின் பத "; "அழுக்கா றெனவொரு பாவி நிருச்செறறத், தீயுழி யுய்த்த விடும்" (குறள்)

என்பன முதலொழி யாதலின் ஈண்டுப் பொருகையினல் தமகள் கேட்டினைத் தாமே தேடி வரவழைத்துக்கொண்டனர் என்பதாம். இவ்வனமாகவும் சமணர் கழுவேறிய செயலின்காரணத்தைஅமைச்சர்பாலதாகவோ, அரசன்பாலதாகவோ, அன்றிப்பின்னையார் பாலதாகவோ சமத்திப் பழிசாற்றுதல் எதனினைப் பெருந்தவறு! என்பதறியலாம். இவ் வாதம் ஒட்டிச் செய்வது என்ற அமைச்சர அறிதியிட்டனரே யன்றி இன்னபடி என்று வருத்தாரிலர். தண்டியடிகள்பால் " நாமகள் இவ்வூரிலிருக்கிலோம் " என்ற ஒட்டிய இவர்களது சகோதர சமணர்கள்போலவே இவாகளும் தாமே ஒட்டினர் என்க.

தனீ...வேந்தனே என்று சொன்னர் - தனி வாது - இனி ஒன்று எனறு வேண்டிப் பெற்ற இவ்வோ வாதம்; தனி - ஒபபறற எனறலுமாம்; வேந்தனே ஏற்று வான் - வேதன் எங்களே இவ்வாறு முறை செய்வாஞக; அதறகு நாங்கள இசைகின்றோம் என்று ஒட்டினர். இசைவு தமகள்பாலதாகவும் அதனே இயறறுதல்மட்டில் அரசன் பாலதாகவும் வைத்துக கூறியது காணக; நாமே - தம் பொறுபபாகவே. 798

2697. மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு மலய மன்னன்
"செற்றத்தா லுரைத்தீ; ருங்கள் செய்கையு மறந்தீ" ரென்று,
"பற்றிய பொருளி னேடு படர்புனல் வைகை யாற்றிற்
பொற்புற விடுவ தற்குப் போதுவ" தென்று கூற, எகூக

2698. பிளீயார் முன்னம் பைமபொற் பீடத்தி னிழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த தாளப் பத்திச் சிவிகைமே லேறிச் சென்றார்;
வள்ளலா ரவர்தம் பின்பு மன்னன்மா வேறிச் சென்றான்;
உள்ளவா றுணர்கி லாதா ருணர்வுமா லேறிச் சென்றார். அ00

2697. (இ - ள்) மறறவர்...மன்னன் - மற்ற அவ்வமணர்கள் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் பொதிகைமலைக்கு அரசனன பாண்டியன்; செற்றத்தால... என்றது-நீகள் வெகுளி மிகுதியினல் இவ்வாற சொலலிவிட்டீர்கள்; உமகள் செய்கைகளையும் மறந்துவிட்டாகள் எனறு கூறி; பறறிய...கூற - உணமைபறறிய பொருளை உட்கொண்ட நுணதம ஓலிகளை ஒடும் நீரினையுடைய வைகையாற்றில் அழகு பொருந்த விடுவதற்குச் செல்லுமகள் என்று சொல்ல, எகூக

2698. (இ - ள்) பின்னையார்...சிவிகைமேல் ஏறிச் சென்றார் - பின்னையார் பசும்பொனலியன்ற பீடதினின்றும முன்னம் எழுநது வெளியிற் போந்து தெளிந்த நீர்மையுடைய முதுத வரிசைகளையுடைய சிவிகையின்மேல் ஏறிச்சென்றருளினார்; வள்ளலார்...மா ஏறிச் சென்றான - வள்ளலாராகிய அவா பின்பு அரசன் குதிரையின்மேல் ஏறிச் சென்றான்; உள்ளவாறு...மாலேறிச் சென்றார - உண்மையினை உள்ளபடி உணர்ந்தொழுகும் ஆறறலிலலாதவர்களாகிய அமணாகள் தம் உணர்வினில் மயக்கத்தினை மேறகொணடு சென்றனர். அ00

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2697. (வி - ரை) மலயமன்னன் - மலயம் - பொதிகை; இங்கு அந்த மலையினையுடைய பாண்டிய நாட்டைக் குறித்தது.

உங்கள் செய்கை - நீமகள் முன்னே செய்த வஞ்சச் செயல்கள்; வஞ்சனை - பொய் - சூழ்ச்சி முதலிய நீசமைகளில் மனமறிந்து கின்றமையால் அவற்றின் உண்மை நிலை காணபதெவ்வாறு என்றபடி; செய்கை - இவ்வாறு ஒட்டும் செயலால் மேல் நினைவு என்ன என்பதனை நினைக்க மறந்தீர் என்றலுமாம்.

பற்றிய போதலின் ஏடு - செயல் எட்டினிடமாகவும், முடிவு அதனைப் பற்றிய எழுத்தின் பொருண்மேலதாகவும் நின்றமையால் பற்றிய பொருளின ஏடு என்றார். பற்றிய - தொடர்ச்சியாற பொருந்திய ; பொருள் எழுத்தையும், எழுத்து எட்டினையு மாகப் பற்றிய.

போதுவது - பெயர். போதும் செயல் இனிச செயயக்கடவது என்றதாம்.

போதுக—என்பதும் பாடம். 799

2698. (வி - ரை) முன்னம் இழிந்து போந்து - "இனி வேற்ற வாதென்?" என அழைத்தமையாலும், "னைதது செயவோம்" (2695) என்று ஏற்றருளி யமையாலும் பிள்ளையார் தாமே முன்னா எழுந்தபோந்தருளினர்.

பைம்போந் பீடம் - பிள்ளையாருக்காக மனனன இடுவிதத பீடம். "முழுமணி யணிப பொற்பீடம" (2644) ; "தமனியப பீடம்" (2650).

தெள்ளும் நீர்த்தாளம் - நீர் - நீர்மை ; தெள்ளும் - நூல்வலலோர் தெளிந்து மேற்கொளளும். பத்தி - வரிசை.

மா ஏறி - குதிரையினமேல் ஏறி.

உள்ளவாறு - உணமைநிலை இருகுமக வழியினை ; இரண்டனுருபு தொக்கது.

உணர்வு மால் ஏறி - உணர்வு - அறிவு ; மால் ஏறி - மயக்கம் மிக்கு ; பொருளல்லாததைப பொருள் எனறமம, வெறறிபபா டலலாததனை வெறறிப்பாடு என்றம கொணடமையும, தோலவி வரும குணக்குறிகளை அன்னவென் றறியாமையும் சண்டி மால் - (மயகக) எனறார். உள்ளவா றறிகிலாதார் - எனறமையிற.

மேல் ஏறிச் சென்றார் - மா ஏறிச் சென்றான் - மால் ஏறிச் சென்றார் - என மூவருக்கும மூவகையான ஏறறம கூறியது அவ்வப பொருட்குறிபபுப் பெற நினற சொல்லணி. 800

2699. தென்னவன் வெப்புத தீர்ந்து செழுமணிக் கோயி னீங்கிப்
பின்னுற வணைந்த போது பிள்ளையார் பெருகுஞ் செல்வம்
மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில்வந் தருளக் கண்டே
தன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே றினைய சொன்னார். ஂ0க

(இ - ள்) தென்னவன்...போது - பாணடியன் வெபபு நோய் நீஙகிச் செழிய அழகிய அரணமனையினினறம புறப்படடதை தமது பின்னே பொருந்த அணைந்தபோது; பிள்ளையார்...கண்டு - பெருகுகினற செலவம நிலையாக நிறைந்த மதுரையாகிய பழம் பதியின் வீதியில் பிளளையார் எழுந்தருளி வருதலைக கணடு ; தன்னிய...சொன்னார் - வந்த நெருங்கிய மாதாகளும மைந்தாகளும் வணஙகித ததமக்குத் தோன்றியவாறே வெவ்வேறு விதம்பட இததனமையான மொழிகளைச் சொல்லலாயினர்.

(வி - ரை) செழமணிக் கோயில் - அரசனுடைய அரண்மனை.

தென்னவன் - பின்னுற அணைந்தபோது - பிள்ளையார் வந்தருள - என்றது அரசன் பின்னும் பிள்ளையார முனனுமாகப போதை முறையும், அரசன் பின்அணைந்த பின்பு பிள்ளையார் வீதியில் புறப்பட்ட காலமுறையும் குறிததபடி; பின்னுற-பின்பற்ற என்றதும் குறிப்பு. இவ்வாத முடிவில் பிள்ளையார் சுற்றருளிய திருநீற்றினை முழுவதும அணிந்த புனிதனும் உய்ந்த வரலாறும் காண்க (2755 - 2756).

பெருகும் செல்வம் மன்னிய மதுரை மூதூர் - அகலயறகணணம்மையாரது அருள் நோக்கமாகிய அரசசெல்வம் நிலைபெற்ற நிறைந்த பழவூர். இத்தன்மை என்றும்

கிலைபெறறும் பெருகியும் நிகழவத இனறும் கணகூடு. "பண்டு மின்று மென்றமுள்ள பொருள்" (திருப்பல்லாண்டு) என்ற தன்மை இம்மூனறுக்கும் பொருத்தும்.

வந்தநன - ஒருசொல் ; வந்த அருள என்ற பிரிதத வந்த நகர மாக்தர்க்குக் காட்சி தந்த அருள என்றலுமாம் ; பின்னர் "மன்னவீ றணிந்தா னென்ற மற்றவன் மதிரை வாழ்வார, தனனிகின் ரூர்க் லெல்லாம் தாயநீ றணிந்து கொண்டார" (2755) என்னும்படி நகர மாகதரும் அருள்பெறறும் குறிப்பு.

துன்னீய மாதர் மைந்தர் தொழது-பிள்ளையார பின் அரசனும் அரசியாரும்மந்திரி யாரும் எழுச்சியாக ஒருபுறமும, அமணர் கூட்ட ம் எணணுயிரம் ஒருபககமுமாக மிகப் பெரிய ஆரவாரமுடைய எழுச்சியானமையாலும, தெய்வததன்மை விளஙகிய வாதமும் அரசன நோய் நீஙகினமையும் ஆகிய பெருகு செயல்கள நகர முழுதும் பரவிவிட்டமை யாலும் நகர மாந்தா இவ்வெழுச்சியினையும, இதன விளைவாகிய முடிவினையும் காணும் ஆர்வததுடன் எழுநதுவக்த மறறில் கூடினாகள் ; அவருள் மாதர்களே முற்படும் இயல்பு காட்ட அவர்களே முன்வைததார். **தொழது** - முனனர் வேறறுச் சமயம் சம்பின நிலையில இருநதாராதலின் தொழாதா (2642) இபபோது அதனில நம்பிக்கை நீக்கிச் சைவமாகிய முனசார்பின நமபிக்கை கொணடமையின ஈணடுத தொழுது என்றார் ; இடைபபட்ட சிறகால அளவே கினறமையால் சமண நமபிகைகை விரைவில் நீஙகவும் சைவகிலை முனபு கீணடநாட் பொருநதியதாதலின விரைவிற பறறவும் ஏதுவாயிற்று ; இசனை இவா மேறகூறுவனவறறு லறிக.

வேறு - ததமக்கேறறவாறு வெவவேறுக ; **இனைய** - மேல் 2706 வரை எழு பாட்டுக்களிற் கூறுமாறு. இவற்றையெலலாம தொடாபுபடுதறிக் காட்டுதலுமாம்.

வந்தணைய—என்பதும் பாடம். 801

2700. "மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிநம் விழுமங் தீர்த்த
ஞானசம் பந்த ரிந்த நாயனர் காணு" மென்பார்;
"பானறங் குதலைச் செய்ய பவளவாய்ப் பிள்ளை யார்தாம்
மானசீத தென்ன ஞடு வாழவந் தணைந்தா" ரென்பார். அ0உ

(இ - ள்) மீனவன்...காணுமென்பார - பாணடியன கொணட வெபபுநோயினைத் தீர்தது நமது வருதததைத தீர்ததருளிய திருஞானசம்பநதா இநத நாயனர் பாருஙகள என்ற சொல்வாகள் ; பால் நறும்...தாம - பாலமணக் கமழும குதலைச்சொல் எழும் பவளம்போன்ற வாயினையுடைய பிள்ளையார்தாம் ; மானசீ...என்பார் - பெருமையாய சிறபபினையுடைய பாணடியனது நாடு வாழுமபொருட்டு இஙகு வநதணைந்தனர் என்ற சொல்வார்கள.

(வி - ரை) கோண்ட வெப்பு - தனது நிச்சாபினால் தானே தேடிககொணட என்ற குறிபபுக காண்க. நீமைக குடன்பாடு செய்து அதன பயனுக வாஙகிககொண்ட என்று வாணிகக் குறிபபும் காணக.

மீனவன் வெப்பு நீக்கி நம் விழுமம் தீர்த்த - என்றது அரசனுக்கும் குடிகளுக் கும் உள்ள உரிமைப்பாடு குறித்தது.

ஞானசம்பந்தர் இந்த நாயனர் காணும் - ஞானசம்பந்தர் என்ற பெயரால் அறி யப்படுகின்றவர் இதைத் தலிவர்தான் பாாததுக்கொள்ளுகள் என்று அறிந்தவர் அறி யாதாரைத் தேற்றியது ; பெயர் அளவாற் கேட்டறிந்த திருவுருவத்தைக் காணுத லின்றேர் பலாதலால் அவர்க்கு அறிவிததபடி; பின்னையா மதுரையில் அன்று முன்னி ாளே எழுந்தருளினர். அப்போது திருக்கோயிலுக்கு வந்தருளியபோதும் அருகுள்

தம் திருமடத்திற் கெழுந்தருளும்போது கண்டோர் லெரே ; பின்னர் அன்றிரவு அமணரது நீச்செயலால் கோய்மூன அதன்பொருட்டுத் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று பின் ஆண்மனைக்குள் புகுந்தருளியபோது கண்டோரும் மறதும் லெரே ; அப்போது சமணசமயம் மூண்டு மாததரை மயகிகின்ற திண்ணிய இருள்நிலை யாதலின் மாந்தர் பலராகக் காண்பதும் பெரும்பொருளாகக கருதுவதும் நிகழா ; அன்று கோய் நீக்கிய நிலை பிள்ளையாரது அருளினால் திருநீறறிஞல் நிகழ்ந்தது என்றும், அதன்மேல் அனலிற் பிள்ளையா இட்ட ஏடு அழியாத நிலைபெறுச் சைவ மேன்மை சாதறியது என்றும், இவ்விரண்டினும் அமணா ஓட்டிகெட்டுத் தோல்வியுறறனர் என்றும், அரசன் அவர்களே ஒதக்கிய பின்னும மூனறுவது ஒருமுறை இறுதியாக எட்டினை சீரில் இட்டு உண்மை காணவும் இதிலும் தோல்வியுறின கழுவேறுதறரும் ஓட்டிப்போதருகின்றனர் என்றும் நிகழ்ந்த இசசெய்திகள் நகரம் முழுதும் கடுவேனிலிற் கடுநகாற்றிற் பரவும் காட்டுதறீபபோலப பரவிவிட்டமையின் இவ்வெழுச்சிகாண மக்கள் பெருநகூட்டமாகத் திரண்டு கூடிவிட்டனா ; இவர்கள் முனகூறியவாறு பிள்ளையாரது பெயரும் திருவுருவமும கண்ட சிலா காதுக பலருகுகும அவரையும் அவர் பெருமைகளையும் அவரால வெல்லபபட்ட அமணரின இழிவையும பிறவறறையும அறிவுறறதும் இயல்பின் எழுவன இதுகு கூறும மொழிகள. மேல் ஆற பாட்டுகளினும் வருவனவும இவ்வாறே இவரிகழ்ச்சிகளின் பலபல பகுதிகளை எடுதது மக்கள ததமக்குத தோன்றிய கருத்துக் களை எடுதது கூறும் தனமையும காணக.

முன்னர்க கண்டவர் சிலராதலினலும, சமண சமயக கோட்பாட்டுப்பட்டு நின்ற சில சிகாமையாலும "பண்ணிய தவங்கள எனகொல - புணணிய மூர்த்தி வர்த மதரையிற புகுத" (2642) என்றமட்டில அமைந்த நிலையினை ஒரு பாட்டிற் கூறிய ஆசிரியா, இதகு மாறா மைதரா பலரும் தனனிய பெருந்திரளாகக கூடிக கண்டு எசை வெறறிபபாடிய சமணரது இழிவும அழிவும் அறிந்துகொண்ட நிலையிற கூறுவன பல வாதலின அதறிறமபட ஏழு பாட்டுகளினற பலபடப புகழ்ந்து கூறும அமைதியும கவிச் திறமும காண்க. கூறும பொருளும ஏறறமபெற அமைதருளுதலும காணக.

மானசீர் - பெருஞ சிறபபு ; "பாண்டி நாடே பழமபதி யாகவும", "தெனபாண்டி நாடே தெனி" எனபனவாகி திருவாக்குகளால் பேரருட் பெரியோர்களாற போறறப படுதலும, இறைவர் எவ்வுயிாகளும எளிவரும பேரருளுடன தேறறமபெற விளங்குதலு மாகிய சிறபபு; பெருமகளாற போறறபபடுதல மாணம் - பெருமை எனவும், இறைவா எளிவரும கருணை சீர் எனவும கொளக. "நாமன்னு நெதைப பலநறறை மாநதா போற்றும், பாமனனு தொனமைப புகழபூண்டது" (968) என்ற இதறன்மை பற றியே தொடக்கதறில் ஆசிரியா அறிவிததருளியத காணக.

தென்னன் நாடு - தெனனவனும் அவன் நாடும என்ற குறிபபுமாம். நாடு வாழ-காட்டினைக் கூறியத அவ்வாழவு தங்களுக்கு வருதலால் தாம் பெறும் கலம் பறறி. "வாழ்த்தன கணகள்" (2701) என்பத முதலியவை காணக. "மணற கண்டு வாழ்த்தோ மென்பா" (171) ; "கலமலம் கலங்கள கூறி மனிதருக் தேவ ராஞா கண்ணிமை யாத வாழ்த்தி" (புரா - 1238) முதலியவை காணக.

வந்து - தாமே வந்தருளி ; இதறனே சோகேகளுகுமிடையே கருணையினல் வந்தருளி எனறதும் குறிபபு. 802

2701. "எரியிடை வாதிற் றேறற்ற திவர்க்குகம் மருக" சென்பார்;
"புரிசடை யண்ண னீறே பொருளெனக் கண்டோ" மென்பார் ;

"பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற் பின்னே பார்தாம்
வருமழ கென்னே" யென்பார்; "வாழ்ந்தன கண்க ளென்பார்;

(இ - ள்) "எரியிடை...அருகர்" என்பார் - தீயிற செய்த வாதத்தில் நமது அமண குருமார் தோற்றதை இவர்க்கு எனறு சொல்வார்கள்; புரிசடை...கண்டோம் என்பார் - புரிசடையினையுடைய சிவபெருமானது திருமேறே மெய்ப்பொருளாவது என்பதனைக கண்ணாரக கண்டோம என்று சொல்வார்கள; பெருகு ஒளி...என்னே என்பார - பெருகும் ஒளியினையுடைய முதுத நிரைத்த பசும்பொனனுலியனற சிவிகையின் மேலே பின்னேயார்தாம் வருவினற அழகுதான் என்னே! என்று சொல்வார்கள்; வாழ்ந்தன கணகள் என்பார - அககாட்சியைக கண்டு நமது கணகள் வாழ்வடைந்தன என்று சொல்வார்கள்;

(வி - ரை) தோற்றது - தோல்வியுறற செயல் நிகழாதது. இவர்க்கு - இவரால்-குவ்வருபு கருததாபபொருளில் வரும் மூன்றனுருபாக வாதது. பகைப்பொருளில் வந்த ான்னனுருபாகவே கொளளினும் அமையும.

நம் அருகர் - இதுவரை மேம்பட்டு நமக்குக் குருமாராகி நின்றவர் என்ற உரிமை பற்றி நம் என்றார்கள்.

நீறே போநள் எனக் கண்டோம் - சுரவாதததால் நிச்சயமாகக் காட்டப்பட்ட உண்மையாதலின இவ்வாறு கூறினர். போநள் - மெயபபொருள்.

அழகு என்னே - என்னே - சொல்லவொண்ணாத அற்புதம் என்றபடி;

வாழ்ந்தன கண்கள் - வாழ்வாவதை கண பெறற பயனபெறுதல; "மண்ணெலா மும்ய வரத வள்ளலார் தம்மைக் கணடு, கண்ணினுற பயன்கொண டாரான கன்னிகாட்டவர்க ளெல்லாம்" (2760) எனறு மேல் இக்கருததை முற்றுவித்தல காண்க. "கண்ணினுலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டாதல்" உறறிபபொருள் இரண்டனு ளொன்று மென்று காட்டும் பொருள் ஈண்டும் ஒககும் என்க; (அவர் - அடியார் எனக் கொள்ளுமாம்). 808

2702. "ஏதமே விளைந்த திநத வடிகண்மா ரியல்ப" லென்பார்;
"நாதனு மால வாயி னம்பனே காணு" மென்பார்;
"போதமா வதுவு முக்கட் புராணனே யறிவ" தென்பார்;
"வேதமும் நீறு மாகி விடுமிடு மெங்கு" மென்பார்; அ0ச

(இ - ள்) ஏதமே...இயலபாலெனபா - இந்த அமண குருமாரின் இயல்பினுலே நீமையே விளைந்தது என்று சொல்வார்கள்; நாதனும்...காணும் என்பார் - முழுமுதற் கடவுளாவார் திருவாலவாயில் எழுநதருளியுள்ள நம்பனே எனற கணடுகொள்ளுங்கள் என்று சொல்வார்கள்; போதமாவதுவும்...அறிவது என்பா - முக்கண்ணுடைய பழமை யாகிய சிவபெருமானேயறிவதுவே ஞானமாவது எனற சொல்வாகள்; வேதமும்... எங்குமென்பர் - வேதமும் நிருநீறுமே எஙகும் நிறைவுடையனவாகிப் பரவியிடும் என்று சொல்வார்கள்;

(வி - ரை) இயல்பால் - அவர் தத்தம் இயல்புக்கேற்றவாறு செய்த தொழில் களால்;

நாதன் - தெய்வத் தன்மையின் நிறைவுள்ள தலைவர்.

நம்பன் - நம்பி அடையத்தக்கவன் என்பது சொற்பொருள்; இது காரண இடுகுறியாய்ச் சிவபெருமானேயே உணர்த்தும்; நம்பி - (நம்பப்படுபவன்) என்றதுமிக்கருத்த.

கம்பி என்ற திருப்பதிகம் (கம்பின்) பார்க்க. ஏனைச் சிறுதெய்வங்களே கும்பி அடைபவர் களும், அவற்றுள் சிறிது பயன்கள் பெறுபவர்களும் உண்டு. ஆனல் "மறந்த தெய் வங்கள் வேதனைப் படுமிறக்கும் பிறகுமேல வினையும் செய்யும்; ஆதலா லவையி லாதா னறிக்தருள் செய்வ னனறே" (சித்தி); ஈண்டு அதகாறும் கைகொடுத்து அமணரை காத்துப படன் உதவிய அருகக்கடவுள் அவர்களே இப்போது கட்டாற்றில் விட்டுப போவது கண்டு மாதர் மைதர்கள இவவாறு கூறினர். "ஏர்கொணமுக் குடையுக நாமும் எழுத்தைக காறறிப் போக, ஊருளோ ரோடிக் காணக் கண்டனம்" (2535) என்று சமணர்களும் நகர மாதர்களும் முன்னாக கண்ட களுதறிறமும கருதுக.

புராணனே அறிவது - போதமாவது எனக. போதம் - முடிந்த ஞானம்; அறு பவ ஞானம். புராணன் - பழமைகளெல்லாம் பழமையானவன. அறிவதுவே என்று பிரிநிலே ஏகாரம் விரிக்க.

நம்பனே நாதனே - அவனே அவ்வாறறிந்து ஒழுகுதலே போதம் என்றதாம். இஃது அனல வாதத்தின் முடிவினல் மகளை அறிக்தகொண்ட முடிபு.

எங்கும் வேதமும் நீறுமாகி விடும் விடும் - விடும் விடும் எனறது தணிவுப் பொருளில் வக்த அகரு; ஆகிவிடும் - விடும் பகுதிபபொருள விகுதி; வேதமாகி விடுதல் - வேதகெறி தழைதலோகுதலேயும், நீறுமாகிவிடுதல் - மிகுசைவத அறை வினகருதலேயும் குறிததன; எங்கும் - முன அவை குனறிச் சமணம் மிகக இடங்க ளில எல்லாம, அதபறறி முன 2499 - 2500-ல அமணர கிறைதத கிலேயிற கூறப பட்டதும், பின 2769-ல் வேதமும நீறுமாகித தயமையாகபபட்ட கிலேயிற கூறப படுவதும் காணக. இவவாறு பினவரும நிகழசியினேத தம முணணறிவினுல் மதுரை நகர மாதர் மைதரா முனனறிது கூறும் நிறம கருதுக. இரண்டாவது விடும் என்ற சற்கு அமணர செயத மயகக மகறுவிடும எனறலுமாம.

வீரவிடுமெங்கும்—எனபதும பாடம. 804

2703. "அடிகண்மார் முகஙக ளெல்லா மழிகதன பாரீ" ரெனபார்;
"கொடியவஞ சணைக ளெல்லாங் குலைகதன போலு" மெனபார;
"வடிகொளவேன் மாறன் காதல மாறின வண்ண" மெனபார்;
"விடிவதாய் முடிந்த நிகத வெஞசம னிருளு" மென்பார்; அ0டு

(இ - ள்) அடிகண்மார ..பாரீர எனபார - சமண முனிவாகளின முகங்களெல் லாம வாடிவிட்டன பாருகள எனற சொலவாகள; கொடிய...போலுமென்பார்- கொடிய வஞ்சனேயாற கட்டிய மாயாசாலஙகள எலலாம் அழிததுவிட்டன போலும் என்ற சொல்வாகள; வடிகொள...வண்ணமென்பார-வடிதத வேலை வாதிய அரசன் (அடிகள்மேல வைதிருகத) பறற மாறிவிட்ட வணணக்தான எனனே அதிசயம்! என்ற சொல்வாகள; விடிவதாய...இருளும் என்பார் - இகத கொடிய சமணமாகிய இருளும் சீங்க இன்ற புலாகத விடிவதாய் முடிவதாயிற்ற எனற சொல்வார்கள;

(வி - ரை) அடிகண்மார் முகங்களேல்லாம் அழிந்தன பாரீர் - மறறில கூடிய பெருகிரட்டட்டதில மாதர் மைந்தா ஒவ்வொரு கிலேபறறிச் சிதித்தப பலபட்ட பேசினஞர்கள். முன்னர் முதலில் பிள்ளேயாரது அழகிய அருள்பொதிந்த தோறறம் கண்ட லெர் அதபறறிக் கூறினர்; அதன்பின் சிற்சிலா முன் கிகழ்ந்த இரண்டு வாதன கேயும் அவற்றின் முடிபுகளேயும் பற்றிச் சிதித்துப் பேசினர்கள்; இங்கு வேதலெர் அமணரின் கொடிய வஞ்சனைகளேயும் அவை அழிய, அவற்றுள்ளே சிக்குண்டு கிடந்த

அரசன் காதல் மாறுபட்ட நிலையினையும் சமண்மாயம் அழியும் நிலையினையும் எண்ணி மகிழ்ந்து கூறினர் ; இச்சிலைகள் இபபாட்டாற் கூறபபட்டன.

முகங்களழிந்தன - முகமழிதல அகத்தின் வாடிய நிலை முகத்திற ரேன்றுகின்ற குறிப்பு. முன்னர் இருமுறையும் தோல்வியுற்றமையும், வேந்தன் உண்மையறிந்து தனகள் கட்டினின்றும் நீஙகியமையும், இனிவரும் வாதிலும் உணமையானுதல் வஞ்சத் தானுதல் தாம வெற்றியடையமாட்டாத நிலைமையும், அதன் பிறகு தாமும் (கழுவேறித்) தமது சமயமும் மாயவேணடிய நிலைமையும் எண்ணி வாடினர் ; அழிந்தன - அழிந்த நிலைமையினை. அழிந்தன - இறகதகாலம் பினனர் வரும் அழிவு இப்போதே வநது விட்ட உறுதி காட்டிறறு.

வஞ்சனைகள் - பொய்யினுலும் வஞ்சனையினுலும் செய்த சூழ்ச்சி (செயல)கள்; மாயாசாலைகள் ; குலைதல் - நிலையழிதல. ரண்டும் இறகதகாலம் உறுதியும் விரைவும் குறிதததது ;

மாறண் காதல் மாறின வண்ணம் - அரசன அடிகளமேல் வைதத நிண்ணிய காதல் இவ்வளவு விரைவில முழுதும் மாறினவணணமதான் என்ன அதிசயம என்றது. மாறன்- மாறின - சொலலணி. மாறினவனுதலின் அக்குறிபபுபபட ரண்டு மாறன் என்று கூறினர் ; என்ன அதிசயம் எனபது இசையெசசம்.

விடிவதாயி...இருளும் - இருள் - அகனையுடைய இரவுக்காயிறறு ; ஆகுபெயர்; சமணை இரவிருளாகக் கூறியது உருவகம்

விடிவதாய் முடிந்தது - இருள் - விடிவது - முடிவது - இரவு இருள் நீங்கிப பொழுது புலர்ந்தது ; ரனையிருள்போல அழிவின்றி ஒதலகி நிற்பதன்றி இவவிருளின் செயல அழிந்து முடிவதாயிறறு என்பார் விடிவதாயிறறு எனறெழியாது இருள் முடிந்தது என்றார். விடிவதாயி - விடியற பொழுதாய் வர எனற குறிப்புமாம். சூரியனுகிய பிள்ளையார் வர என்றது இடததகதெறப வருவித் தரைத்தகெகாள்க ; முடிந்தது என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவில் நிகழும் உறுதிபறறி. 805

2704. "நெருப்பினிற் ரேற்றூர் தாங்க ணீரில்வெல் வர்களோ?" வென்பார்;
"இருப்புநெஞ் சுடையா ரேனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ?" வென்பார் ;
"பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன பாரீ" சென்பார்;
"மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தா" மென்பார்;

(இ - ள்) நெருப்பினில...வெல்வர்களோ என்பார்-நீயினை ஒட்டிச் செயத வாதத தில் தோற்ற இவர்கள் நீரிற செயயும் இவவாததனில வெறறி பெறுவாகளோ? என்று சொல்வார்கள் ; இருப்பு...எதிரோ என்பார் - இநத அமணாகள இரும்பு போன்ற கடிய நெஞ்சுடையவர்களாயினும் பிள்ளையாக்கு எதிராய் நிறக வல்லரோ ? என்று சொல்வாகள் ; பருபபொருள்...பாரீர என்பார் - நுணபொருளல்லாத பருபபொருளினை மட்டும் உணர்ந்த அவ்வளவில் அடஙகிய அமணா படடிருக்கும் முடிபினைப பாருங்கள் என்று சொலவார்கள் ; மருப்புடை....மந்திரியார்தாம் - கொம்புகளைப் போலக் கூரிய நீண்ட கழுமரங்களை மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் செய்வித்துள்ளார் என்று சொல்வாகள் ; அ0கூ

(வி - ரை) முன் பாட்டுக்களிற் கூறிய கருத்துக்களன்றி, அமணர்களின்பாலன வாக எழுந்தனவாய் வேற பலருடைய உற்றுரும் அமைந்தது இப்பாட்டு.

நெநப்பினில் தோற்றுர் நீரில் வெல்வர்களோ-கெருப்பும் ஒரு பூதம்; அதுபோன்ற நீரும் ஒரு பூதம் ; ஆதலின் ஒன்றிற் ரேற்றூர் மற்ரென்றில் வெல்வரோ என்பது.

தோற்றமுறையில் சீரைத் தனபாற் சேறதலிக்கவும், ஒடுக்குமுறையில் அதனைத் தன்னின் ஒடுக்கவும் வல்லது நீ ; ஆதலின் அதனில் தோல்வி சீரினில் தோல்வியை உள்ளிட்டதாம் என்க. இனி, வலிய பெருப்பினில் இவர்களே வெனறு தோல்விபெறச் செய்த பின்னையார் அதனின் கீழதாய்க் குறைந்த வலிமையுடைய சீரினில் வெல்லாது விடுவரோ ? வென்றேவிடுவர்-; ஆதலின் இவர்கள் வெல்வரோ என்ற பின்னையாரைப் பற்றி உரைப்பதும் கருதத ; ஆலை இயபாட்டுக் கருத்திக்கள முழுமையும் அமண அடிகளைப்பறறியே எழுதலின் இவ்வாறு அவர் செயல்பறறிக கூறினர்.

இநப்பு நெஞ்சம் · இரும்புபோற் கடிய நெஞ்சம ; அன்பு கலவாத முழு வன் கண்மையுடைய மனம ; இநப்புநெஞ் சுடையார் · அமண அடிகணமார் ; வஞ்சனே தெரிந்திதத் கொலியும சூழத தணிபவர ; உடையரேனும் - உம்மை தெறப்பு. எதிரோ - எதிரதது தீறதும ஆறறலுடையராவரோ ; எதிர்க்க வல்லவரோ ? எதிர் அல்லா என வினு எதிரமறை குறிதததது.

பநப்போநள் உணர்ந்தார் · பசு தர்மகளாகிய அறகளே விதிகளும் நூல்களே மட்டும் கறற, அவற்றின நுணபொருளாகிய உளளுறையை அறியாதார; பாவ புண்ணியகளே உணராதார. இவ்வகை புராணத திருகுறாதொகையும், "கறகை யாடிலென்" என்பன முதலாக வரும தனித திருகுறாதொகையும், பிறவும பாரக்க; "பூசுசீறு சாந்த மெனப புனைநத பிராணுக கான பணி, யாசிலாநல லறமாவ தறிய வருமோ உமக"என்ற தணடியடிகள புராணததுள் (6) இநநட்பம் விளகப்பட்ட தும, பிறவும் காண்க. இவ்வாறனறி தணபொருளாவது இயறகையினூடு இரண்டறக கலநதுளள இறையின் உணமை எனறுரைபபாரும உணடு ; இயற்கை எனற சொல்லழகுப பொருளறற தொன்றெனபது முனனரே கூறபபட்டது. " அறியுமசசமய நூலினனவினி லடஙகிச் சைவ, நெறியினிற் நெதருஞ செலலா நிலமை " (2501) ; " அந்நூற் றனமை யுன்னிய மாநதர், இதுவே பொருளென ததனிலே யறைதலின, வேற்றோர் பனுவ லேற்றோர்க் கிசையா, மாறு பாடு கூறுவரதலுறு, புறசமும யகல் நெறபில வாகி, அருளின மாந்தரை வெருளுற மயகி, யலகைத தேரின் நிலையிற நீரும " (சகசுற்ப நிராகரணம · பாயிரம)

படுவன - அழிகதபடும நிலைகள்.

மநப்புடைக் கழக்கோல் - மநப்பு · கொம்புகள் ; குதறிக் கொல்லும்படி கூரிய மான்கொமபு முதலாயின. மநப்புடை - மருபபின் தனமையை உடைய. அது போலக் கூரிய ; மானகொம்பினே நுனியிற் பறிதத எனபாருமுணடு.

கழக்கோல் செய்தார் - தோற்றல் கழுவேறறுவான இம்மன்னனே என்ற ஒட்டிஞாதலாலும், தோறபது நிச்சயமாதலாலும, அதனபின ஒட்டியவாறே மன்னவன ஆணையிடின எணணுயிரவரையும் கழுவேறற அதனிலை கழுகள் வேணடபபடுமாதலாலும், முன் எசசரிகையாக மாதிரியா கழுகளைச் செயதனர் என்க; இவ்வாறன்றி இவ்வமணரைக் கழுவேற்றி யகறறதலில முனைந்தனா அமைசசர் எனற பொருளபடக் கூறவனவெல்லாம் பிழை எனக.

806

2705. "ஏடுகள் வைகை தன்னி லிடுவதற் கிணைந்தா" ரென்பார்;
"ஓடுநீ ருடன்சே லாது நிற்குமோ வோலை" யென்பார்;
"கீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல" ரென்பார்;
"நாடெலாங் காண விங்கு நண்ணுவர் காணீர்" என்பார்; அ0எ

(இ - ள்) இனி, நகரமாந்தருள் வேறுநிலைர் இனி வரும் நிகழ்ச்சியினையும் அதன் விளைவையும் பற்றித் தமகள் எண்ணமகளைச் செலுத்நிப பேசும் கூற்றுக அமைந்தது இப்பாட்டு.

(வி - ரை) ஏடுகள்-பின்னையாரும் சமண அடிகண்மாரும் தனித தனி வேறுக இடு தலின் பன்மையாற கூறினா ; ஏடு - இல்து, ஓலை - இதழ் - என்ற பொருளில் வந்தது.

ஏடு நீரடன் செலாது நிற்குமோ ஓலை - ததம எடுகளை வைகையில் இடச் செல் கின்றனா எனற ஒருவா கூற, அதைத தொடர்ந்த இன்னொருவா அவ்வாற இடுதலில் நீருடன் செலாத தகுகிறகும் எடு மெயபபொருள பரிபபது என்றும் அதுவே வெறறி யாமென்றும், இதில தோலவியுற்றவா கழுவிலேற்றி முனறசெயயப்படுவர் என்றும் அறியப்படுதலின், அவ்வாற எகத எடுதாளக-ஓலை என்பதன் இயல்பு நீரில் மிதப்பதும் அந்நீருடன் ஒழுகிச் செலவதுமாகும , ஆதலின் இவ்விருவர் எடுகள எதுதான ஓடுநீரு டன் செல்லாத இட்ட இடதநில தங்குகிறக வலலதாம என்ற ஐயுறறுக கூறினா ; இஃத இருகாளிலும உலகியற பொருளியலபுபறறிக கூறும் பெரும்பான்மையோ கூற முதல் காணக

நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்லர் - இது மேலும ஒருவர் முன்கூறிய ஐயக் கூறறினைத தொடர்ந்துகொணடு கீர கூறியது ஒகுமை ; ஆனல் இகரு அவ்வாற ஓடுநீருடன செலாதுகிறகும் எமது ஓலை எனற தணிந்து இசைகத பின்னையா ரது இயலபினை நீர அறிகதிலீர ; அவர் எனனையோ பெறறம ஞானமபோலன்றி எபபொரு ளும் என்றும் எகரும நீடிய ஞானம பெறறவா எனபது முனனா இகரு நிகழகத இரு நிகழ்சசிகளாலும், முன வரலாறறாலும அறிகதனம ; ஆதலின அவா அவ்வாற தமது ஓலையை ஓடுநீருடனே சென்றுவிடாமல் நிறுதநி வைகவும் வல்லா என்றார். சடப்பொருளி னியல்புபறறி உரைததாகரு இகரு ஞானதின் வலிமைபற்றி உரைக் கப்பட்டது. சிததப பொருளாகிய ஞானமே சடபபொருளை இயகருதலால இவ்வாற கூறினர். பிள்ளையாரது பல்வேறு அருளிபபாடுகளிலும் இவ்வாற ஐயகொண்டு அபசாரப்படும் இக்காண மாகள் இவ்வணமை கண்டு தெளிவார்களாக.

நிறுத்தவும் வல்லர் - இகரு அமணா சமய உண்மை காணக கேட்டு ஒட்டிய நிலை, ஓலை நீருடன செல்லாத இட்ட இடதநில நிறபதேயாகும். அதனையே இகரு இக நகர மாந்தரும் விளுவியும் விடததும பேசினா. ஆனல், இட்ட எடு அமமட்டோடு நின்றுவிடாத ஒடும நீரை எதிர்ததும் செல்லவைததது பிளளையாா பெறறருளிய அருணஞானத்தின் பெருமையாம எனபதை இவ்விருநிறததவரும் அப்பொழுது அறிக் திலர் ; எதிர்பாராததவருமல்லா. அவா இட்ட எடு "மநவறு பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றற்போல் - எதிர்ந்துநீர் கிழித்துப் போகும் " (2744) தன்மை பின் நிகழ்ச்சியின் அறிவிக்க அறிகுவா ; ஆண்டுக கூறிய உவமையினல் அதன் காரணமும் இயல்பும் உணர்த்நியபடியும் காணக. எனனையோ மனஞ் சொற் செயல்கள் பிறவி வழியே செல்ல, மாதவா மன முதலாயின பிறவியை எதிர்த செல்வனவாதலின் அத் தகைய பிள்ளையார் இட்ட எடும் நீரினையெதிர்த சென்றது என விளக்கிய குறிப்பும் காண்க.

நாடெலாங் காண இங்கு நண்ணுவர் காணீர் - முன் கூறியவர் பிள்ளையார் தமது நீடிய ஞானத்தால் ஓலையை ஓடுநீருடன் செலாது நிறுத்த வல்லவா என்றார். அதனைத தொடர்ந்த மேலும் ஒருவா அவ்வாற நிறுத்நி வெறறி பெற்றவராய் காட்டவராகிய நாம் எல்லாம் காணும்படி நிறுத நேரதநில் இங்கு வருவர் ; அதை நீகள் பாருங்கள் என்றார். இகரு நீடிய ஞானம பெறறுராகிய அவர் எனற எழுவாய் வருவிக்க.

காண நண்ணுவர் - அவரது வெற்றியின் பின், இவரு காம் காணச் செல்லும் இவ் வமணர் ஒட்டியபடி மன்னவனுல் முறை செய்யப்பெற்றுக கழுவேறறப்பட்டு ஒழிவர் ; ஆதலின் அவர்கள் மீள இங்கு நண்ணுமாறிலலை; இவர் ஒருவரே காடுகொண நண்ணுவர் என்ற குறிப்பும் காண்க. இருநிறததாருள் இவர் நணணுவா என்றமையால் அவர் நண் ணுமை அருத்தாபததியனவையால் தானே போதருதல காணக.

நாடேலாங் காண - அவரையும் அவர் ஓலியினை நிறுதிய வெற்றியையும் யாவ ரும் தேற்றமாய் உணருமபடி; "கீரால் விளகிடடமை நீணு டறியுமன்றே" (தேவர) "காட்டா ரறிய" (1898)

காணீர் - இன்னும் சிறிதுபோதில நீகளே கண்ணுற காணலாம் என்ற உறுதி பட அவா அறிதகொண்ட கீலே. 807

2706 "தோற்றவா கழுவி லேறத துணிவதே யருக?" ரென்பார்;
"ஆற்றிய வருளின் மேண்மைப் பிள்ளையார்க் கழகி!" தென்பார்;
"நீற்றினுறை றென்னன் றீங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டார்
போற்றுவா ரேல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்று" மென்பார்;

(இ - ள்) தோறறவா...அருகா எனபா - தோலவியுறறவர்கள கழுவில் ஏற என்ற அமணர்கள துணியலாமா ? எனறு சொலவாாகள ; ஆறறிய ..அழகித என் பார் - செய்த காட்டிய அருளின மேணமையினையுடைய பிளளையாருக்கு இஃத அழகேயாகும் என்ற சொலவார்கள் ; நீறறினுல்...போற்றுவா - திருநீற்றினுலே பாண்டியா நீகுகினினறும் நீகுகிய தனமையைக கண்டவாக்ள் யாவரும் சைவத் நிறத் தினைப போறறுவாாகள் (ஆதலால்) ; எல்லாம் சைவ நெறியினைப போற்றும் என் பார் - எல்லாம் சைவ நெறியினையே போற்றுகுகள என்று சொலவார்கள் ;

(வி - ரை) அருகா "தோற்றவர் கழுவில் ஏற"ந் துணிவதே என்க. ஏகாரம் வினு. துணிந்திருக்கக கூடாது எனறு எதிர்மறைப குறிததது. "தனிவாதில் அழிந்தோ மாயில கழுவேறறுவான வேதனே" (2696) எனறு தோறறவா செயவதனை ஒட்டிய தனைக குறிதது மாந்தா ரென்றிக் கூறியது. தோற்றவர் - இவ்வா தொன்றினும் தோல்வியுறபவா. முனனமே தோல்வியுறறவரா யிருநது அதனுல அறிவுறுமல் இவ் வாறு துணிவதோ ? என்றலுமாம.

இப்பாட்டு இவ்வாதனின முடிவாக அருகா தோறறுக கழுவிலேற ஒட்டியதனை யும், அதனையும் பிளளையா ஏறறப போத்தருளியதனையும், அதன் முடிவில் மாந்தர் செய்தக்கதனையும் எணணிய மறறும் பல மாந்தாகளின் கூற்றுக அமைந்தது. பலபல மாந்தர் பலபலவாறுகவும் எணணியவற்றுள இது முடிவதனில் பறறியதாதலின், தொடரின் முடிவில கூறபபட்ட அமைதி காணக.

அருளின் ஆற்றிய மேண்மைப் பிள்ளையார்க்கு இஃது அழகு - என்க ; அருளின் ஆற்றிய மேண்மை - இதவரையும செயதருளிய செயல்கள யாவும், இகல் - செறறம் - முதலிய நீக்குணமொன்றம பறறுத, அருளினை மேறகொண்டே செய்த மேபபடு ; அமணர்கள் தமது நிருமடதனில் நீயினை ஈடியேட்டபோதும் அவாகளை முனியாது அத் நீ, முறைவழுவிய அரசனிடம் பையவே சென்ற ஆக என்று ஆறுபுரிந்த அவனை வினை அனுபவிக்கச் செய்த நீாதது ஆட்கொளளும் அருளும், வாதிற் புகுமுன் அதனை அஞ்தெ நிருவருட் குறிபபினை ஒருமுறைக் கிருமுறையும் விளவி யறிகதபின்பே அர சனையுட் புகுந்த அருளும், ஆணமே அரசன் அமணர்க்கிடமகொடாது மறறாகளை அவனைத் தடுத்த அவாகளுக்கு வாதநதிறகு இடம் நல்கருளிய அருளும், பிறவும்

ஈண்டுக் கருதியே மாதவர்கள் இவ்வாறு புகழ்ந்து அருளின் ஆற்றிய மேன்மை என்றனர்.

பிள்ளையார்க்கு இஃது அழகு - என்றது அவ்வாறாயின், இருசுச் சமணர் தோற் பது கிச்சயமாதலறிந்தும் அவர்களை கழுவேறவின்ற இவ்வாதத்தில் மூற்பவேது அந்த அருளுடன் பொருந்துதமோ? என்ற வினாயினாகவு அற்றன்று; இஃது அதற்கு மாறன்று; அழகேயாம் என்ற விடுதலவாறு; அமணாகளே இவ்வாதத்தின் இடையில் இடங்கொடாது மறுதலை அழகன்று; அது சைவவுண்மையினை முற்றும் காட்டாநாத வின் அரசனேயும் இவ்வாதத்தில் இசைவித்தருளினர் பிள்ளையார்; கழுவேற ஒட்டி இசைந்தது அமணர் தாமே செய்துகொண்ட செயல; பின்னர அவ்வாறே அவர்களைக் கழுவேற்றி முறைசெய்வது அரசனது ஆணைச்செயல். இவ்விரண்டிலும் பிள்ளையார்க்கு எவ்விதத தொடர்புமில்லை எனபனவாதி கியாயங்களே உட்கொண்டு இவ்வாறு அறி வுடை மாந்தர் இஃது இழுக்காவதனறி அழகேயாம என்று முடிததனர். அழகு-அழகே யன்றிப பிறிதில்லை என்று பிரிவிலே ஏகாரம் தொகைது.

நீற்றினுல் - போற்றுவார் - திருநீற்றின் உணமைது திறத்தினுலே அரசன் அமணர் களால் வந்த தீங்குகள் எல்லாவற்றினின்றும மீஙகின உணமையினைக் கண்டவர்கள் அவ் வண்ணமேபபற்றி எடுததப போற்றுவார்கள்; எல்லாம் என்பதனே முன் உரைத் தவாறன்றி ஈண்டுக் கூட்டி எலலாத தீங்கும் என்றும, எல்லா வண்ணமும் என்றும் உரைபபினு மமையும், கண்டார் - பிள்ளையாரது அருளின மேன்மையும், இஃது அவர்க்கு இழுக்காதலன்றி அழகாமாறும் கணடு போற்றுவார் என்பதும் குறிப்பு.

எல்லாம் சைவ நெறியினைப் போற்றும் - ஆதலால் எல்லா வகையாலும் முழு உண்மையும் உடைய சைவ நெறியினை போற்றுங்கள்; சைவநெறி - சைவநெறியின் வாய்மை; ஆதலால் என்பது சொல்லெச்சம்; எல்லாமுடைய சைவநெறி என்பது அக்நெறியிலடையப்படும் கடவுளாகிய சிவனது முழுமுதற்றன்மை. "இறைவனு வாண்ஞான மெல்லா மெல்லா முதனமையனுக நிரகமெல்லா மியல்புடையா னியம்பு, மறைகளாக கமங்களி னுலறிவெல் லாநதோறறும் மரபினவழி வருவோாக்கும் வரா தோர்க்கும், முறைமையி னுலின்பத தன்பகொ டுததலாலே முதன்மையெலா மறிந்து மூயக நிரண்டு போகத, நிறமதனுல வீனையறுகஞ் செப்பியாலே சேருமனுக் நிரக மெலாங் காணுதனாஞ் சிவறகே" (சிதநி - 8-17) என்ற கருததுக் காண்க.

கண்டார் போற்றுவார்—என்பது இராமாதாச் செட்டியார் கண்ட பாடம். 808

2707. இன்னன விரண்டு பாலு மீண்டின செடுத்துச் சொல்ல,
மின்னெளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவ னூட்டு ளோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார். அ0சு

(இ - ள்) இன்னன...சொல்ல - இததகைய மொழிகளைப் பிள்ளையார் செல்லும் மதலில் இருபக்கதகளிலும் நெருங்கிய மாந்தாகள் எடுத்துச் சொல்ல; மின்னெளி... போத - மின்போன்ற ஒளியினையுடைய அழகிய பொறகாம்பினையுடைய வெண்குடை மேலே விழுந்த; பன்மணிச் சிவிகைமீது - பல மணிகளையுடைய முத்தச்சிவிகையின் மேல் எழுந்தருளி; பஞ்சவன்...வந்தார் - பாண்டியனது நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு நன்னெறியினைக் காட்டும் பொருட்டு வந்தருளினர்; நான்கு மறைகளும் வாழும் பொருட்டு வந்தருளினர்.

(வி - ரை) இரண்டோலும் ஈண்டினார் - அத்தெருவின் இரு பக்கங்களிலும் நெருங்கிவந்த மாந்தர் ; இரண்டோலும் - "அன்னிய மாதர் மைந்தர்" (2699) என்ற இருபாலாருமாக என்றலுமாம்.

எடுத்துக் சோல்ல - கிழச்சியின் ஒவ்வோர் பருதிகளைப்பற்றி முன் கூறியவாறு எடுத்துப் பேசி.

வேண்தடை - திருவரத்துறையீசர் அருளிய முத்துக்குடை. வெண்குடை அரச அடையாள அகங்களுள் ஒன்றாகும் குறிப்பும் ஈண்டுத் தருவது. சிவிகையும் அவ ரருளிய அக்குறிப்புத் தருவது.

பஞ்சவன் நாட்டுளோர்க்கு நன்னெறி காட்ட வந்தார் - "கன்னிநாடு அமணர் தம் மாற் கட்டழித்து" (2511) ; "னெறியி னெறியி லழுங்கிய நாடு" (2557) என்ற வரு வனவாற்றுல் அரசனே யுயவிக்கும்வகையால் நாடுய்யச செய்யப் பின்னையார் போந்தருளி னர் என்பதாம்.

சோல்ல - போத - வந்தார் - என்று விணைமுடிபு கொள்க.

நான்மறை வாழ வந்தார் - மறைகள் வாழும் பொருட்டு வந்தவராகிய - அவதரித் தவராகிய - பின்னையார் என்க. வந்தார் - வந்தவர் ; பெயர் ; விணைமுற்முகவே கொண டும் பின்னையார் என்ற எழுவாய வருவிததும், காட்டவும் வந்தார் ; அதனுல் மறை வாழ வும் வந்தார் என்றவாறுமாம். "மிகுதிரு விளக்கிட்டார் விழுத்தொண்டு விளக்கிட்டார்" (கலியா புரா - 11) எனபுழிப்போல.

காட்ட - வாழ - காட்டுமபொருட்டு - வாழும்பொருட்டு என்க.

ஈன்னன - முன 2699-ல "வேறு இனிய சொன்னர்" என்று தொடங்கி எனபார் என இருபதாதைத்து வகையான கருததக்களே எடுத்துச சொல்வார்களாகி, இவ்வாறு கூற - எனற இந்த ஒன்பது பாட்டுக்களேயும் தொடாபுபடுதது உரைத்துக் கொள்க. 809

2708. "தேன்றமிழ் விளைக வாத திருக்கழு மலத்தோன் வந்தான;
மன்றுளா ரளிதத ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான்;
வென்றல குய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தான்";
என்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளெண்டிசை நெருங்கி யேங்க, அகo

2709. பண்மணி முரசஞ் சூழ்ந்த பல்லிய மியம்பப் பின்னே
தேன்னவன் தேவி யாரு முடன்செலத், திரண்டு செல்லும
புன்னெறி யமணர் வேரோ புடைவரப் புகலி வேந்தர்
மன்னிய வைகை யாற்றின் கரைமிசை மருவ வந்தார். அகக

2708. (இ - ன்) தென்தமிழ...வாதான - அழகிய தமிழ் விளைகும்படி வாத திருக்கழுமலததோராகிய பினனையா எழுந்தருளினார; மனறளார...கையன் வந்தான- அம்பலவாணர் அளிததருளிய வெஞானபபால் கிறைத்த பொற்கிணணத்தையுடைய வண்மை பொருந்திய திருக்கரததையுடைய பினனையார் எழுநதருளினர் ; வென்ற... வெல்வான் வந்தான - முன்னம சுரவாதத்திலும் அனல்வாதத்திலும் வெறறிபெற்ற உல குய்யும்படி மீள வைகையாற்றில் செயயபபடும் இவ்வாதத்திலும் வெலபவராகிய பின்னை யார் எழுந்தருளினர் ; எனற...எங்க - என்ற இவ்வாறு பல அழகிய முததுச் சின னங்கள் எட்டுத் திசைகளிலும் நெருங்கி ஒலிக்கவும், அகo

(இ - ன்) பண்மணி...இயம்ப - பல அழகிய முரசங்களுடன் இணைந்த பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்க ; பினனே...உடன் செல - தமது பின்பு அரசனும் மாதேவி யாரும் சேர்ந்து வரவும் ; திரண்டு...புடைவர - கூட்டமாகச் செல்லும் புன்மை தெரியில் நின்ற அமணர்களை வேறு ஒரு பகுதியில் வரவும் ; (இவ்வாறு) புகலி வேந்தர்...மருவ வந்தார - சோழி வேந்தராகிய பிள்ளையார் நிலைபெற்ற வழுகையாறறின் கரையின்மேல பொருந்தும்படி எழுதருளி வந்தார். அகக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2708. (வி - ரை) தேன்தமிழ் விளங்க வந்த - தேன் - அழகு ; அழகாவது என்றும் அழியாத இளமையோடிருத்தலும், மாறுத அழகினைச் செய்யும் ஞானமய மாகிச் வெனடிச் சாரபு தருதலும் ஆம். " தெனறமிழப பயனு யுள்ள திருதொண் டத் தொகைமுன் பாட " (358) ; பிள்ளையார் இதச் சிவஞானத் தமிழ் பாவும்படியே அவதரித்தவராதல ''அசைவிலசெழுந் தமிழ வழககே யயலவழக்கின் றுறைவெல்ல'' (1922) என முதறகண்ணே அருளபபட்டது காணக ; ''பிறவியெனும் பொல்லாப பெருகைடலே நீந்தத், துறவியெனுக தோறறோணி கணடீர.....சம்பந்தன், தனமாலை ஞானத தமிழ்" (ஆளு. பிள் - மும்மணிகோவை - கக.)

அளிந்த ஞான வட்டில் - அளிதத சிவஞானப பாலைக்கொண்ட பொற்கிண் ணத்தை எந்திய ; ஞானப் பாலினையுடைய வடடிலை ஞானவட்டில் என்றார்.

தமிழ் விளங்க - எனறும, ஞானவட்டில் வண்டை - எனறும் கூறியது தமிழின் மூலம் ஞானதைப் பரபபி அஞ்ஞான இருளாகிய சமணததை வெனறார் ; மேலும் வெல்வார் என்றபடி.

வேன்று - மீள வேல்வான் வந்தான் என்று அடுத்து எடுத்துக் கூறியபடி.

வேன்று...வேல்வான் வந்தான் - முனனே வெனறவிட்டதனோடு மீளவும் வெல்வார் என்று சின்னங்கள் பின்வரும் வெறறியை விளம்பின ; வேல்வான் - வெல்லும்பொருட்டு என்றலுமாம்.

உலகுய்ய என்பதனை உலகுய்ய வேன்று என்றும, உவதுய்ய வேல்வான் என்றும் ஈரிடத்தும் கூட்டுக. உலகுய்ய - இவவாதத்தினுலை பிள்ளையாருக்கு ஆகவேண்டிய நல மொன்றுமிலலை. உலகுய்ய - வந்தான் என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

பன்மணிச் சின்னங்கள் - அரதனறைாத அருளிய முதலச் சின்னம் - தாரை - காளம், இவையும அரசாங்க அடையாளம. சிவனருளிய சிவிகையும குடையும் சின்னமும் என்ற மூனறும் உரியபடி இறைவ தொழிறபட்டதனை முறையே கூறியது காண்க.

ஏங்குதூல் - மிக்க ஓசைபட எடுத்தியமபுதல ; மரபு வழக்கு.

ஏங்க - உடன்செல - புடைவர - வந்தார் - என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 810

2709. (வி - ரை) பன்மணி முரசம் சூழ்ந்த பல்லிய மியம்ப - இவை அரசன் வரும் வீதி எழுச்சியைக குறிக்க முழஙகி வரும் அரசனது வாத்தியங்கள் ; முன்கூறிய சின்னகளினினறும் வேறு பிரிதது அரசனையும் மாதேவியாரையும் சார முன்வைத் தோதியதும் இவை இயம்பப பினனே தெனனனும் தேவியாரும் வர என்றதும் இக் கருத்தி.

பின்னே - பிள்ளையார் பின்பு ; பணிகின்ற நிலையிற் பின்பற்றி என்ற குறிப்பு மாம். வீதியில் ஒரு பக்கததில் பிள்ளையாரும பரிசனகளும் அரசனும் மாதேவி யாருமாகவும், மற்றொரு பக்கத்தில் வேறு கூட்டமாய அமணரு மாகவும் போக் கினர்.

தென்னனும் தேவியாரும் உடன் சேல - இருவரும் ஒருசேர; அரண்மனையில் அரசனது கோய் கீழுமிய அளவும் மாதேவியாரும் மகநிரியாரும் அரசனது கோ டுடன்பாடின்றித் தாமே முறைபட்டு நின்ற காரியஞ் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அதன் மேல் நிகழ்ந்த அனல்வாதமும், இனி நடக்கவுள்ள புனல்வாதமும அரசன் அவையினர் முன் கடைபெற்ற அரசனது கோ அராசகாரியமாயின. இவற்றுள மாதேவியார் உடனிருந்ததல் வேண்டப்படுவ தின்மையும், முன்னா அரண்மனையில அவையின் முன் அனல்வாதத்தில் உடனிருந்தமையும், ஈண்டு வைகைக கரைசகு உடன் வந்தமையும், அரச காரியங்கள் அரசனும அரசியாரும உடனிருந்து இபறறும் முன்னோர்கள் அரசாகக வழக்கின் மரபு குறிததது. இது முன்னோகளின கலவெட்டுக்கள பலவற்றாலும் அறியத தக்கது.* அவ்வாறு அரச காரியஙகளில் உடனிருப்பவும் அரசன் சமணச் சாரபுகொண டொழுகிய முனனோகாட் டொடரநதே சைவசமயம்பறறிய அரச காரியஙகளில் இருவரும் உடன இலலாத வேறுப் கினறமையால, இஙகு அதனிலும் இருவரும உடனிநந்து செல்லுதலே விதாத கூறினா. உடன் - உடனாக; இணைந்து; ஒருசேர.

நிரண்டு செல்லும் புன்னெறி யமணர் - அமணருள அரசனையில் நின்ற லெரேயன்றிப புறதது கினற எனையோரும நிரணடு எணணபிரவாகளாகக் கூடியவர்கள் என்க.

வெறேர் புடை வர - வீதியில பினனேயாருடன பினவருமப சைவத திருக்கூட்டத்துடன சேரநிலலாத வேறு ஒரு பகுதியாக அமணா வர; அவ்வாறு சாரதுய்யும் வீதியில்லாமையால் வேறோர் புடை வந்தனர்.

மன்னிய - புகழாலும் சிவச்சார்பு பெற்ற புணணியததாலும் நிலைபெற்ற; மீஞட்சியம்மையார் நிருமணததில் குண்டோதரனுகாக இறைவரது ஆணைபபடிக் கடகையே வைகையாருக வநதது எனபது திருவிளையாடற புராணத்தா லறியலாம். இதன கரையில் இறைவர் மணசுமநத திருவிளையாடல நிகழ்ந்தது. "ஆணியாா வைகைத திருக்கோட்டி னினறதோா நிறமுந தோன்றம" (தாண - பூவணம) எனற இதனைத தமிழ்மறையும போற்றியது.

கரைமிசை மருவ - கரையின மேலே பொருநதுமபடி; மிசை மருவ - எனபது (ஓசை) மேற்சென்ற பொருநத என்ற குறிபபுமபட நினறது. 811

2710. கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காமுறு மகளிர் ருளளஞ
சீர்கெழு கணவன் றன்பால் விரைவுறச் செல்லு மாபோல்
நீர்கெழு பௌவ நோக்கி நிரைநிரை யிரைத்துச் செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகை யாறு. அகஉ

(இ - ள்) காகெழு.. செல்லுமாபோல் - காகாலம் வாதபோது விருப்பம் மிகக மகளிரது மனம் நெபபுடைய தமது கணவனிடம விரைாது செல்லுமாபோல; பார் கெழு...ஆறு - உலகில் புகழினுன் மிகக பண்புடைய வைகையாறு; நீர்கெழு... செல்லும் - நீர மிகக கடலே நோக்கி வரிசையாகிய அலைகளினுல ஆரவாரிதத்துச் செல்லும்.

* I பருதி பகுதி கருக - மனுச் சரிதம் கண்ட கலவெட்டு. வரிகள் 10 - 11. "நிரிபுவன முழுதுடையா ளிவன்நிரு வுளதநருள் முழுதுடையரெனன உடனிருப பச் செம்பொன் வீரசிம்மாசனதது" என வருதலும், பிறவும் காணக.

(வி - ரை) இப்பாட்டு ஐயம்.* உவமை இச்ச இடத்துக்கு ஏற்றதாகத் தோன்றுமையும், மகளிர் என்ற பன்மையும் கணவன் என்ற ஒருமையும் ஆக மயருகு நிலும் உண்ணுக; வைகை கடலுடன் சேராமையும் கருதுக. "கடல் ஒருவர்க்கு முதவாத வுவரியென, மடுத்தறியாப் புனல்வைகை" (வாதபு. உப. பட.) என்ற திருவிளையாடற் புராணக் கருத்துக் காண்க. இப்பாட்டின் கருத்து "ஆறறிவீர் கடுகவோடும்" (2711) என்று மேற்பாட்டிற் கூறப்படுவதுமை கருதுக.

கார்கேழ பதவம் - காகாலம - இதுவரை ஆற்றியிருந்த நெறப்புப்பற்றி மகளிர் என்று பன்மையிற் கூறினார் என்றும், பன்மையாகவே கொள்ளினும் "எவல் இனைய வா தாய்வயிறு களிப்ப" என்பதிறபோலத் தனிதனிக் கணவன்பால் எனறலுமாம் எனறும், ஆறுகள் எல்லாம் கடலநோகசிச செல்லும் பொதுவியல்புபற்றிக் கூறினர் என்றும் இங்கு அமைதி காணபாருமுண்டு. கறபொடு பொருந்திக் கணவன்சொற் பிழையாது இல்லிருந்த நலலறஞ் செயதல மகளிரது இயறகை, முலலையாதலின் அது முறகூறப்பட்டது. எனவே முலலை என்ற சொற்குப பொருள் இருந்தலையிற்று" (தொல் - பொருள் -அக-5 -)ச்சினார்கினியா உரை; "காரு மாலையும் முல்லை" என்பது சூத்திரம்; (ஷை - 6)

உள்ளங் கணவன்பால் விரைவுறச் செல்லுதல்-"பினவரும் கூடலாகிய குறிஞ் சித் திணையொழுக்கம் நிகழும்பொருட்டு; புணாதலின்றி இலலறம் நிகழாமையின்" என்பா ச்சினார்க்கினியர்; "விரவுற" எனபதுமை பாடம். "மகளிர உளளம் செல் வதறகும் வைகை விரைநது செல்வதற்கும காரபபருவம் ஒபபக் காரணமாகும் குறிப பும் காண்க.

நீர்கேழ பௌவம் நோக்கி - செல்லும் - "பள்ளத்தா முறுபுனலில் ஓழ்மேலாக" (திருவா) என்றபடி ஓழ்நோக்கிச் செல்லும் நீர் மிக்க விரைவுடன் செலலுதல் குறிப்பு. நோக்கி-செல்லும்-என்றதனால் நோக்கமாகச் செல்லும் அளவேயன்றி அது வைகுடுவ தில்லை என்ற குறிப்புப்போலும்.

நிரை - தீரை - இரைத்து - நிரை - வரிசையாக; தீரை - அலைகளினால்; இரைத்தல் - ஓசையிருதல; நிரை தீரை இரைத்தல் - காமுறு மகளிர உள்ளம் விரைவும் அலைவும் பதைபபும் பொருத்தம பண்புகு உவமை.

செல்லுமாபோல் - செல்லும் - வினைபறறிய உவமம். 812

2711. ஆற்றினீர் கடுக வோடி மருங்குற வரச னேக்கி,
"நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளா யாரும
வேற்றுரு வருகர் நீரும் விதித்தவே டிடுக" வென்ரூன்;
"தோற்றவர் தோலா" சென்று முன்னுறத் தணிக்கிட் டார்கள். அகந

(இ - ள்) ஆற்றினீர்...கடுக ஓடும் மருஙகு உற - (முன் கூறியவாறு பின்னையா ரும் யாவரும்) ஆற்றில் நீர வேகமாகச செலலும் இடதநின் பக்கத்தைச் சேர; "நீற் றணி...இடுக" என்ரூன் - திருநீறறின அழகு விளங்கிய நிறைமதி போன்ற பின்னையா ரும், அதனின் வேறுகிய உருவுடைய அருகாளாகிய நீங்களும் இசைந்தபடி அவவவர் ஏடுகளை இடுகைள் என்று சொன்னான்; தோற்றவர்...அணிகதிட்டார்கள் - "முன் தோற்றவர்கள் பின்னும் தோலாகாள்" என்று உட்கொண்டு முக்கிக்கொள்வதற்கு அருகர் தணிந்தனர்.

---

*எனது "சேக்கிழார்" பக்கம் உகக பார்க்க.

(வி - ரை) ஆற்றின் நீர் கடுக ஒடும் மருங்கு உற - பிள்ளையாரும் பிறரும் முன் பாட்டிற் கரையிலை மருவ வந்தமை கூறினர். இதனைக் கரையைக் கடந்து மணல்வழி உட்சென்று ஆற்றில் நீர் வேகமாய் ஓடும் இடத்தின் பக்கம சேர்ந்தமை கூறினர். ஆற்றின் - ஆற்றின் பரப்புகளுள் ; கடுக - வேகமாக ; நீர் ஒடும் மருங்கு - நீர் செல்லும் இடம் ; உற - இருநிறத்தவரும் பொருந்த.

நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளையாரும் - திருநீறணிவதால் தான் உய்ந்தமையால் அதனால் நிறைந்த திருக்கோலமே காயஞரது பெருக திருகோலமாக அரசனைக் கவர்ந்தது என்பது குறிப்பு. நிறைமதி - முழுமதி ; மதி - அறிவு - ஞானம் - என்று கொண்டு அருள்ஞான நிறைவுடைய என்றலுமாம். இதை இனிய பாண்டிய னுகரு ஞானோபதேசம செய்ய புகுகின்றமையால் முழுஞானமுடையராய ஆசாரிய நிலகணம் முழுதும பெறறவா என்ற குறிப்பும்பெற வைததா எனக். " நீற்றணி, விளங்கு மேனி " (2693) என்றதும் ஆண்டுக கூறியனவும பார்க்க.

நிறைமதி - மதி - இரட்டற மொழிதலால சகரன் எனற பொருளில "கலிவளர் மதியே" (990) ; "மதிக்கொழுதை" (2628) எனறும, "திலதநிடை வாணி னின்று நீளிரு ணீகை வாத, கலசசெழுங் நிதகள் போலும கவுணிய" (2649) என்றும ஈண்டு அநகியின் முழுமை குறிகக "நிறைமதி" எனறும கூறிய கவிகபமும உட்குறிப்பும் கண்டுகொள்க. அமுதகலைகள நிரமபித் தூய்மை செயது பிறவிவெபபதை மாறறத் தணணெளி பரபபித தணமை தரது அணடமெல்லாம பரகது திருநீற்றினொளி தழைதத லின் மதியை உவமிததார். நீற்றணி திகழ்ந்த எனறதனுடன் புணாதது ஒதியது மிக கருதத ; நீற்றணி நிகழ்தலின் நிறைமதி போன்றனா என்ற குறிப்பும காண்க. "தோறறு மன்னுயிர் கட்கெலாந தூய்மையே, சாறறு மினபமுந தணமையுந தருதலாற், யாற்ற வணடமெ லாம்பரந் தணணலவெண, ணீறறினி பேரொளி போனறது கீணிலா" (308)என்றும, "நிருநீற்றுத் தொணடாகுழா யிருநிறமுஞ சேர்ந்த போதி,லிரண்டிலில வின்கடல்க ளொனறுங்கி" (1498) எனறும கூறிய கருத்துக்களை காணக.

வேற்றுரு - நீறறணி நிகழ்தறகு வேறுநிய உரு எனபது ; வேறுபாடு உடையது என்றலுமாம் ; வேறுபாடாவது " புரட்டரைக காணு கணணாய பேசாத பேயக ளோடே" (திருவிசைப்பா) எனறபடி காணதகாத நிலை ; வேற்றுமை செயயும் என்ற குறிப்புமாம். இவர்களது உருவே பிளளையாரது அருளபெறு முன் இருளு செய்யு முருவாக அரசன் மயஙகிய முனனே நிலையும இங்குக் கணட மாறுபாடும கருதுக. இதன் காரணம் 2717-ல கூறுதல காணக.

வீதிந்த - ஒட்டி யிசைவபூணட ; வீதிந்தல் - கியமிததுகொள்ளுதல்.

தோற்றவர் தோலார் - முன்னே தோற்றவா மேலும தோறகமாட்டார். இஃது உலகியல் நிலையினைவைத்து எண்ணியது. தனபலின்பகளை மாறிவரும் நிலையும, சோநிடனுந் தணிபு நிலையும், பிறவும் மனததட் கொணடனா. என்று - என்ற கருதி.

முன்னுற - முற்கிகொளள ; துணிந்நீட்டல் - ஒருசொல்.

இடு - பகுதிபொருள் விகுதி. துணிந்நீட்டார்கள் - துணிந்தார் ; இதனு இவவா றன்றித் தம் கையிலிருக்கும் சமயதால்னே யிட்டார்கள் என்று உரைதாதனார் முனவுரை காரர். ஏடு எழுதியிடுதல மேல்வரும் பாட்டிற கூறபபடுதலின் அது பொருளன் றென்க.

நீகழும்—என்பதும் பாடம்.

2712. படுபொரு ளின்மி நெல்லிற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்
யபவர் பொருளே "யத்தி நாத்தி"யென் றெழுதி யாற்றிற்
கடுகிய புனலைக் கண்டு மவாவினுற் கையி லேடு
விடுதலும் விரைந்து கொண்டு வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே. அசச

(இ - ள்) படுபொருள் இன்மி - உள்ளே உண்மை தோன்றும் பொருள் இல்லாத தால்; நெல்லிற் பதடிபோல் - நெறபதாபோல; உள்ளிலார் - மெய்மமையாகிய உள்ளீடில்லாத அமணர்; மெய அடுபவா - மெய்பபொருளைப் பொய்ப்பொருள் என்று கூறுவோராய; பொருளே அதனி நாதநி என்று எழுதி - ஆருகதனுலுட் கூறும் பொருளின் தொகுதியை அதனி நாத்தி என்று எட்டில எழுதி; யாறறில்...கணடும் - ஆற்றில் விரைந்து ஒடும் நீரினேக கண்டும்; கையில ஏடு அவாவினுல் விடுதலும் - கையிற கொண்ட எட்டினைப் பேராசையினுலே விடுதலும; விரைந்து...அன்றே - அப்பொழுதே அதனேககொண்டு வேலையின் முகதோக்கி விரைந்து சென்றது.

(வி - ரை) படு பொருள் - உளளிருகது தோன்றுதற காதாரமாகிய உயிரப பொருள்.

இன்றி - இலலாமையால்; பதடி - பதா.

உள் இலார் - உள் - உட்பொருள்; உணமை.

மெய் அடுபவர் - உணமையை மறுபபவராகி; வினேமுறறெச்சம்.

மெய் அடுபவர் அத்திநாத்தி என்றேழுதி - அத்தி - உள்ளது - உண்டு; நாத்தி - இல்லாதது - இல்லை; எனவே உள்ளது என்றதனேத தாமே உடன்மறுத்துக் கூறுப வர் என்பதாம். அத்தி நாத்தி ச அமணாகளது மூலமநதிரம்.

ஆற்றிற் கடுகிய புனல் - வேலைமேற் படர்ந்தது - இத்த இரண்டு கருததுக்களே யும் மூன்பாட்டில் கூறியது காணக.

கடுகிய - கடுகிச் சென்ற; விரைந்த. கண்டும் பார்த்தும். உம்மை சிறப்பு. புனலையும் பாராததனர்; அது கடுகிச் சென்றதையும பாராதனர; அவவாறு கணடும் அமைந்துவிடாது விடுத்தனர். முன்னர எரியும் நீயைக் கண்டு இது நம் எட்டினே எரித்துவிடும் என்றறியாது இட்டுத தோல்வியுறறனர். அதுபோலவே இஙகுப் புன லும் கடுகியது கணடும், இது எட்டினே உடன்கொண்டு இழுதது செல்றேவிடும் என்றறியாது என உமமை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மையாகி உரைப் பினு மமையும்; இப்பொருளில நீ எரித்ததுபோலப புனல கடுகியது கண்டும் என்க.

அவாவினுல் - அவா - தகாத ஆசை; பேராசை என்ப. ஆசை வெட்கமறியாது என்பது பழமொழி. ஒரு தோல்வி கண்டபோது அதுகொண் டமைந்துவிடாது மேலும் மேலும் தோல்வியைத் தேடிக்கொள்வதனுல் காணமில்லாது முயலுதல் அவா வினுல் வருவது. இக்கருத்தேபபற்றிப் பின்னர் "காணிலா வமணர் தம்மை எட்டாற்றில் விட்டுப் போக" (2714) என்பது காணக.

கையில் ஏடு - கையிற் கொண்ட ஏடு; எட்டைப புனலில் விடுதலும் என்று விரித்துக் கொள்க.

வேலைமேற் படர்ந்தது அன்றே - வேலை மேல் - வேலையை நோகி. வேலை - கடல்; மேல் - முகமாக.

வேலை - காரியம் என்று கொண்டு புனல் தன்னுட்பட்ட பொருள்களே ஈர்த்துச் செல்லும் இயல்புடையதாதலின் தன் வேலையைச் செய்தது என்ற கைக்குறிப்புப்

படக் கூறியதும் காண்க. இழுதைச் சென்ற புனலைப் பற்றிய இக்கருத்தினையே தொடர்ந்த பின்னர் "கட்டாறதில் விட்டுப போக" என்ற ஈரத்தச் செல்லப் பட்ட ஏட்டினைப்பற்றிக் கூறுவது காண்க. மெய்அடுபவர் - உடல் வருத்தும் செயல் கனைத் (சுடுபோறை கிடத்தல் - மயிர் பறித்தல்) தவமென்று செய்பவர்என்ற குறிப்பு மாம்.

இனி, ஈண்டு, உள்ளிலார் - (முன் உறற தோல்வியால்) உள்ளம் அழிந்தவர் என்றும், மெய்அடுபவர் - உணமையை கொல்பவா என்றும், கையில் ஏடு - கை ஒழுக்கம் எனக் கொண்டு ஒழுகக கியலறற பொருள் கொண்ட ஏடு என்றும் குறிப்புக் கள் காண்பர் திரு. வ. சு செ அவாகள.

படர்ந்தது - படர்தல் - செல்லுதல் ; அபபுனல் எனற எழுவாய் அவாயகிலையான் வந்தது. அன்றே - அதபொழுதே. 814

2713. ஆறுகொண் டோடு மேட்டைத தொடர்ந்தெதி ரணைப்பார் போலத்
தேறுமெய் யுணர்வி லாதார் கரைமிசை யோடிச் சென்றார்
பாறுமப் பொருண்மேற் கோண்ட பட்டிகை பெட்டா தங்கு
நூறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார். அகடு

(இ - ள்) ஆற...போல - அவவாறு-அவ-ஆறு-ஈரததகொண்டு ஓடும் ஏட்டினைத தொடர்ந்தபோய் எதிரே ஓடாமல அணைபவர்போல ; தேறும்...சென்றார் - தெளி யும் உணமையறிவு இலலாத அமணா ஆறறின கரையின்மேல் ஓடிச் சென்றனர் ; பாறும்...பட்டிகை - அகத அழியும் பொருளே மேறகொண்ட அவ்வேடு ; எட்டாது - கிட்டாது ; அகுகு...போனது - அகுகு கீழநோக்கி நூறு விற்கிடை அளவு ஊரத தின் எலலைகருமேல போய்விட்டது ; நோகைக் காணா - அவ்வெல்லையில் கண்ணால் பார்க்கவும மாட்டாராயினர்.

(வி - ரை) ஏடு எதிர் அணைப்பார்போல - கரைமசை ஓடிவந்தார் - ஆறறுடன் ஓடிய ஏட்டினை எதிர்சென்ற அணைததகொண்டு வருபவாபோலக கரையினமேல் வர் தார்கள். திகைப்பினால் தாம செயவ தின்னதென றறியாத இவவாறு செயதனர்;

தேறுமெய் உணர்விலாதார் - என்ற கருததமமத. தேறித தெளியுதறக்க உணமை யில் உணாவு. தமது முனனைய அறிவினறியும இதுவரை கிகழாத பலவற்றுலாயினும் உண்மை அறிந்துகொள்ள மாட்டாதாராகளாகிய அமணா.

பாறுதல் - அழிதல ; அப்பொருள் - அதனிகாததி என்ற மகிரம. உண்மையின் முன் கிற்கலாதருமையின் அழியும் எனறார்.

மேற்கொண்ட - மேலே பொறிகபபெற்ற - எழுதபபட்ட.

பட்டிகை - ஓலை. "பட்டோலை நீட்டிமை படிபோறறி" (போற்றிப்பஃ றொடை 38); பட்டிகை - தோணி எனறு கொண்டு இதகு ஏட்டைக் குறிததத என்பாருமுணடு.

நூறு விற்கிடை - விற்கிடை - ஒரு அளவை ; வில் கிடகரும் ஊரம். நூறு விற் கிடை - சிறு பொருள்கள் கண்மறையும ஊரம்.

நூறு விற்கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார் - போனது - போயிற றுதலின் அதனைக் கூர்ந்த நோகையும காணுதாராயினர ; நோக்கி - நோக்கியும் ; தெற்பும்மை விரிக்க ; போனது - போயினமையால் அதனை ; நோக்கி - கூர்ந்த பரத்தம்.

விற்கிடக்கை-நோக்கிச் சென்றார்—என்பனவும் பாடங்கள். 815

2714. காணவு மெய்தா வண்ணங் கடலின்மேற் செல்லு மேடு
காணிலா வமணர் தம்மை நட்டாற்றில் விட்டுப் போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றார்; சிதறினர்; திகைத்தார்; மன்னன்
ஆணையின் வழுவ மாட்டா தஞ்சுவா ரணைய மீண்டார். அகசு

(இ - ள்) காணவும் ..ஏடு - காணபதறகும கிடைக்காதபடி கடலின் முகமாக நோக்கிச் செல்லும் அந்த ஏடு ; காணிலா...போக - ஞாணம் இல்லாத அமணர்களை நட்டாற்றிலே கைவிட்டு அகன்ற போயிறருக ; சேணிடை ...மீண்டார் - (அவ்வமணர்) தூரத்தே சென்னூர்களும், பலவாறும சிதறண்டாகளும், திகைபபடைந்தவர்களும் ஆகி, அரசனது ஆணையில் தபபமாட்டாது அஞ்சுவாராய அவன் பக்கத்தில் மீண்டுவந்து சேர்ந்தார்கள்.

(வி - ரை) காணவும் எய்தாவண்ணம் - எதிர்சென்ற அணைப்பார்போலக் கரையின்மேல் ஓடிய அமணருகரு அவர்கள் கையில அணைக்கக் கிட்டாததோடு, காணவும் என்ற உம்மை இறந்தது தழுவிய எசசவமமை.

கடலின் மேல் - கடலினை நோகி அதன முகமாக. கடல் உள்ள திக்கு மட்டும் குறிததது.

நாணிலா அமணர் - "தோறகவும் ஆசை நீகா " (2693); "அவாவினுள்" (2712) என்ற கருத்துக்களைத தொடாநது முடிததவாறு ; மும்மூறையும் தோல்வியே பெற்ற முடிந்தனர்; தங்களுஞ சமயமே பொய்யும் வஞ்சமும் செய்ததனாலே ஒருமுறை தோல்வியுற்றமையால் அறிவு பெறற நலம் தேடிக்கொள்ளாத மீளமீளத் தோற்று மானமுமிழந்தனர் என்றவை குறிப்பு.

நட்டாற்றில் விட்டுப் போக - "நம்பினோரை நட்டாற்றில் விடுதல்" என்பது பொய்யராகிய ஜோராந் தன்மை குறிக்கும் பழமொழி. அதுபோல இவர்கள் நம்பிய பொய்ப்பொருள் பொதிந்த ஏடு, நம்பும் உண்மைப் பொருளின்மையால் நடு ஆற்றிலே விட்டு ஓடிவிட்டது ; பழமொழியில உருவகததால வநத நட்டாறு என்பது - (நடு ஆறு) இங்கு உணமை - உருவகம் -இரணடு பொருளிலும் பொருந்தியது என்ற நகைச் சுவைபடக் கூறியது காணக. நட்டாறு - நடுஆறு என்பது நட்டாறு என வந்தது புறனடையாறதொள்க. ஆறுநடு என்பதாம். உணமையில ஆற்றின் நடுவில் அமணரை அவர் நம்பிய ஏடு கைவிட்டுச் சென்றது என்பதாம்.

சேணிடை...நிகைத்தார் - சேணீற்றல் - சிதறுதல் - திகைத்தல் - மிக நம்பி எதிர்பார்த்த நிலைக்கு முறறும் மாறுய்ச சடுதியில் நோநத பெருத்தன்பத் தரும் ஏமாற்றத்தால் வரும் கிழச்சிகள் ; இதன் விளைவாக அவர்கள் ஒட்டியபடி அரசாணை தம்மைக் கழுவேற்றி அழிக்கும் என்ற எண்ணததால் இவை கிழந்தன; மேற்பாட்டில் "வெருவற்று நடுங்கித் தம்பால சுறுவக தெய்திற் றென்றே" (2714) என்பதனால் இவை, ஏடு கைவிட்டதனலன்றி, அதன் விளைவுபறறிய எணணததாலாயின என்க.

சேணிடை-சென்று நின்றார் - பெருநீருகு விளையுமிடத்தினின்ற நீங்கி நிற்பார் போல என்பது.

சிதறுதல் - தொடர்பின்றிப பல பக்கமும் சிதறுண்டு ஓடுதல். திகைத்தல் ஒன்றும் தோன்றுது மனத்தடுமாறி நிற்றல். நின்றார் முதலிய மூன்றும் முற்றெச்சங்கள். அஞ்சுவார் - அச்சத்துடன் - அஞ்சுவாராய்.

அணைய - நீருடன் சென்ற வட்டினை அணைப்பார்போன்று கரையிசை ஓடிய தூரத்தினின்று மன்னனிருந்த இடத்தினை அணைய ; சார - இனி அவன் செய்யும்

ஆணையினையும், அதன்படி கழுத்தறி கிரையினையும், கழுவேறியபின் வரும் அவ் வவ் வினைப் போக நுகர்ச்சிகளையும முறையில் அணைய எனற குறிப்புமாம்.

மீண்டார் - தமது தன்மபற்சிகளினின்றும் இப்பிறவியில் மீட்சி பெறறனர; அவற்றை இனிச் செய்யமாட்டாராய் மீண்டனர என்பதும் குறிப்பு. ஆணையின் - இன் சீக்கப்பொருளில் வரத ஐந்தனுருபு. ஆணையினால் என்று மூன்றனுருபாகக் கொண்டு அரசனது ஆணை தமமை விடாது பறறுமை என்ற காரணததால் சேண்சென்று விடாமலும் சிதறி ஓடாமலும் அணைய மீண்டார் என்றலுமாம்.

ஆணையும் வழுவமாட்டா தஞ்சுவாரடைய—என்பதும் பாடம். 816

2715. வேறெரு செயலி லாதார் வேருவுற்று நடுங்கித் தம்பால்
ஈறுவந் தெய்திற் றென்றே மன்னவ னெதிர்வந் தெய்தி,
ஊறுடை நெஞ்சி லச்சம் வெளிப்பட வோளிப்பார் போன்று
"மாறுகொண் டவரு மிட்டால் வந்தது காணு" மென்ரூர். அகள

(இ - ள்) வேறெரு ,டுங்கி - வேறு செயல ஒன்றும இலலாதவர்களாகிய அமணர்கள் வெருக்கொணடு நடுங்கி ; தமபால...எயதி - தமக்கு முடிவு வந்தலிட்ட தென்றே தணிநத அரசன் முன்பு வநத சோகது ; ஊறு உடை...போன்று - புண பட்ட தமது நெஞ்சில் பயம வெளிபபடடு வர அதனை மறைபபாபோல ; மாறு... என்ரூர் - "மாறுகொண்ட பிள்ளையாரும எட்டினை இட்டால அதன பினனை வரும் முடிவினைக் காணுங்கள்" எனறு சொன்னார்கள்.

(வி - ரை) வேறெறு செயல் இலாதார் - வேறு செயல் ஒனறும என்க; செயல்- செயத்தக்கது ; செய்யக்கூடியது. முற்றும்மை தொக்கது.

வெருவுற்று - வெருவுதல - சடுதியில வரும் அபாயத தோறறததால வரும் மன கிகழ்ச்சி. "வெருக்கொணடாற போலமுவா குறிபபயனை" (1952).

என்றே - ஏகாரம் தேறறம் எனவே தணிநது.

தம்பால் ஈறுவந்து எய்தீற்று - தம்பால் - நாணகனுருபின பொருளில் வநதது; தமக்கு. ஈறு - முடிவுகாலம, சாகுகாலம,

ஊறு உடை நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட - ஊறு - மூன்று முறையும தோலவியும், வாய் சோர்நது கழுவிலேற ஒட்டிய கிலையும, பறறிய எணணம் ; உடை-உடைய - ஈறு கெட்ட பெயரெச்சம ; ஈறு வரும என்ற எணணததால் நெருசம் கெட்டதனால் இனருப் பெயரெச்சமும ஈறு கெட்டது. ஊறு உடை - ஈறு வரும என்ற எண்ணத்தால் - ஊற்றினால் - உடைநத எனறலுமாம.

ஒளிப்பார் போன்று - என்றர் - நெருசினினறும வெளியே அச்சக்குறி காட்ட அதனை மறைப்பவாபோல "மாறு...காணும்" எனரூர ஒளிந்தலாவது தமக்கு வரும முடிவுபற்றிய எண்ணதையும அதன் வினைவாகிய மெய்பபாடுகளையும் புறதது தோற மூமல் இம்மொழிகளால் மறைத்தல ; இமமொழிகளால் இன்னும் வாதம முடியாதது போலவும் அதனால் முடிவு நிசசயமில்லாததுபோலவும பேசுதல.

மாறு...வந்தது காணும் - மாறுகோள்ஈதல் - தகைனை எதிர்தது நிறறல். இட்டால் வந்தது காணும் - அவரும எடடினை கீரில இட்டால அதுவும் ஒருவினை ஒடடிய படி அகரு நில்லாது கீரினூடு சென்றவிடுமாகில தோல்வி யிருபுறமுமாகு மாதலின் அதன் பின்பே நாகைன் தோறறமை நிச்சயிக்கவேணடும எனபது குறிபபு. இதனால் தமது தோல்வியும் அழிவும நிச்சயம் என்ற மனநதன் அணிந்துகொண்ட நிலையினையும்,

அதனால் சேர்ந்த மெய்ப்பாடுகளையும் மறைத்தமை காண்க. காணும் - அரசனையும் மன் னியாரையும் நோக்கிச் சமணர் கூறியது. காணும் - செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டு முற்று முன்னிலை ஏவற பன்மைக்கண்ணும் அருகி வருதல், "நீர்ஆக்கியவிக் கருவியி னோத்தாரும்" (2348) என்றற்போலவனவற்றிற காண்க. மறைப்பார் போன்று - மறைக்க முயன்றாகளேயன்றி மறைக்கக கூடவில்லை என்பது குறிப்பு.

மாறுகொண்டிடநும்...கார்ண்டும் என்பது பாடமாயின் பின்னையாரை நோக்கி அரு கர்கள் உரைத்ததாக உரைத்துக்கொள்க. 817

2716. மாசுசே ரமண செல்லா மதியினின் மயங்கிக் கூற
ஆசிலா நெறியிற் சேர்ந்த வரசனு மவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளை யார்தந திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்
பாசுரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற. அகஅ

(இ - ள்) மாசு...கூற - அழுக்கு மிகுந்த அமணர்கள் எல்லாரும் (முன் கூறிய படி) மதிமயங்கிக் கூற ; ஆசிலா...விட்டு - குறைதலை நீகாகும நெறியில் சேர்ந்த அர சனும் அவ்வமணாகளை விட்டு ; தேசுடை...நோக்க - (சிவஞான) ஒளியுடைய ஆளுடைய பின்னையாருடைய திருவுள்ளக குறிப்பு யாதோ என்று தெரியும்படி அவரை நோக்க ; பாசுரம்...பாட - பரசமயங்களால நோந்த மயக்கம அழியும்படி திருப்பாசு ரதனினைப் பாடியருளுறறனர்.

(வி - ரை) மாசு சேர் - மாசு - அகத்தும் புறத்தும் மிகச்சேர்ந்த அழுக்கு. உண் மாசு - உண்மைஞான மின்மையானும், பொய - வஞ்சனை முதலிய தீக்குணங்க ளுண்மையானும் மிகுவதாயிறறு ; புறமாசு - உடல் கழுவாமை வெயிலினிறறல் முத லியனவாய் செய்தக்கவல்லாத புறச்செயல்கள் செய்தலானும் செய்தக்க புறச்செயல்க ளில்லாமையானும் மிகுவதாயிறறு ; "தன்னுமுழு உடற்றுகளாற் சூழுணர் வினிற றுகளால், அன்னெறியிற செறிந்தடைந்த வமணமாசு கழுவுதறகு" (2549) என்ற தும் ஆண்டுரைத்ததவையும் பாாக. சேர் - மிகும். அவா வழக்குகளால் நாளும் மிகுவ தாயிற்று என்பது.

மதியினில் மயங்கிக் கூற - மதிமயக்கம் காரணமாக அவ்வாறு கூற. மதிமயக் கம் - முன் இரண்டு பாட்டுகளாலும விரிக்கப்பட்டது ; பிள்ளையார் இடும் ஏடு நீரினி லும் வெற்றிபெறும் என்பதனை மறறினிற கண்ட சாதாரண மாந்தரும் முன்னிகழ்ச்சி களின் முடிவினுல் உணர்ந்து கூறினர். 2704, 2705 பாாக. அவ்வாறிருப்பவும் கலைஞானமுடைமையோடு முன் அனுபவத்தால் கண்கூடாாக காண்பதும் பெற்ற அமணர் "இட்டால் வந்தது காணும்" என்ற ஐயபபாடு பெற அம்முடிவு இனிக் கண்டறியும் பொருளாகக் கூறியது அவர்கள் மதிமயங்கிய காரணத்தாலாயது என்று அரசன் உணர்ந்தான் என்பதாம்.

ஆசிலா நெறியிற் சேர்ந்த அரசனும் அவரை விட்டு-ஆசு இலா நெறி-குற்றத்தை இல்லையாகச் செய்யும் நெறி ; சிவநெறி. மாசுசேர் என்ற அமணரைக் கூறியதற் கேற்ப அவரினின்றும் மீறகி அரசன் சேர்ந்த இச் சிவநெறி அக்குற்றமேயன்றிப் பிறவி யாகிய நீமையினையும் இல்லையாகச் செயவதாம் என்ற இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது ; அது ஆசுடிசர் நெறியாதலின் இஃது அவ்வாறு குற்றமிலாத - குற்றமற்ற நெறி என் றுரைப்பினுமமையும். சேர்ந்த - என்றதனால் அந்நெறியினை விட்டு இச்நெறியிற் சேர்ந்த கொள்கைபற்றிய புடைபெயர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது.

அவரை விட்டு - "அறிவிலாப் பிணக்கினோர் மிணைஇற பிறப்பினெடு பிறப்பி னெடும் பிணங்கிடுவர்; விடுநீ" (திதி - 12 - 2); இதனோடு அமணரின சார்பும் தொடர்பும் அறவே நீக்கப்படுதலின் முடிவாக இருகு அவரை விட்டு என்றார்.

தேசு உடைப் பிள்ளையார் - தேசு - வெளுனாப பேரொளி; "பேருணர்விற் பொலிகின்ற பிள்ளையா" (2969); தேசு - திருநீறறிஞெளியுமாம்.

மாதேசர் அமணர் - ஆசிலா நேறி - தேசுடைப் பிள்ளையார் - புதச்சமயத் நீமையும், அதனிப போக்கும் சாதனமாகிய நெறியும், அதனி விளைத்தத்தரும் ஆசாரியரும், அவர்கு உள்ளே தணிநின்று அருளும் வினருளும் கூறபபட்ட நயம் காண்க. இவவாறு இக்குக் கூறியது இனி அரசன் ஞாளேபதேசம் பெறும் பக்குவ முடையனுதல குறிகக எனக. மேல்வரும் இரணடு பாட்டுகளாலும் இக்கருதநினை ஆசிரியர் விளக்குதல் காணக.

நீதுக்குறிப்பு - திருவுளளக குறிபபு நோக்குதல் - அதனி இனனதென்றறியும் கருதது வினைக அவரைப பாரததல.

நீருக்குறிப்பினை நோக்குதல் - "பிள்ளையாரும் அருகாநீரும விடிதநதவடு இடுக" (2711) என்று முனனரே ஆணை தந்த அரசன ஈணடுப பிளளையாரது திருக்குறிப்பினை நோகியதெனனியோ? எனின, முனனா "வடு இடுக" எனற ஆணை தாநதது இரு நிறமும ஒட்டி இசைந்த வாதநதநினை அவா இசைநதவாறே விகழ்ந்தவிகரும முறையில் அரசன் எனற நிலையில் நினற செய்த செயல; ஈணடு அவவாதநதநினுள அமணர் மூந்திகொணடு தமது தோல்வியை நிசசயபபடுதநிவிட்டார ஆதலான அதன்மேல பிள்ளையார செயல் வேணடப்படாமலே வாதநதின் முடிவு கூறலாரும் எனற நிலையினை அரசன உளகொணடனன்; ஆனல "மாறகொண் டவரு மிட்டால் வருதது காணும" (2724) என்று அமணா கேட்டதனுல தனக்கு வேணடாவிடினும் நடுநிலை னிறறு அசசெயலிற பிள்ளையாரது திருவுளளக் குறிப்பினைதெரியவேணடினன் அரசன். அறருயின் வடு நீரும இடுக எனறு கூறி விடாமல நோகவிடிய முறபபட்டது யாது கருதது எனின்? நீய அமணாசாரபு விட்டுப பரிபக்குவமடைநதமாணவகன் எனற நிலையினை அடைநதமையால ஆசாரியரது திருகருகுறிப்பினை எதிரேர்கி விணணபபித்தபடி எனக. இது "முனனவல வினையு நீகி முதல்வனை யறியும தனமை தனனினுன் வினைக ளொதது தலையென நிறற லாலே" (2717) என அரசனது நிலையினை யிரு வினை ஒபபும மலபரிபாகமும வருத தனமைபறறி ஆசிரியா அறிவிபபது காணக; அது பறறியே அவனுகபு பிளளையா ஞாளேபதேசம செயதமையும உணரபபடும்.

பாசுரம் - திருபபதிகம்; "வாழக அநதணா" எனற பதிகதநிறகுச் செபபுப் பெயர்.

பரசமயங்கள் பாற - பாறுதல் - அழிதல; இகு அழிதல எனறது பரசமயகளின் நீமைகளும மயக்கமும ஒழிது மறுகபபடுதலேயனறி சமயகளை அழிதல் என்பதன்று. இது முனனரும விளகபபட்டது; மேலும உரைக்கப்படும். 2718 முதல் 2741 வரை வரும பாட்டுகள் காணக.

பரசமயங்கள் என்ற பொதுவாகக கூறியதனுல புறபுறம, புறம, அகபபுறம் என்ற முககூறறு அறவகைச சமயகளின நிலைகளும குறிகபபடட்ன. "ஆறவகைச் சமயதநி னருந்தவரும புக்கதற்பின" எனப பினனாக் கூறதலின் அகச் சமயத்தார் தழீஇக்கொள்ளறகருரியார என்க. சமணததை முனனரே சுரவாதம - கனலவாதம - புனல்வாதம் என்ற மூன்றனும் வெறறிகொணடு சைவமேனமை காட்டினார; ஆயின் அறதைகாட் சமணதநின் பொயமை அறபுதச செயல்களபறறி நெருபபினும் நீரினும் கொண்ட வெறறியின்மூலம் காட்டபபட்டதன்றி, அதன் கொள்கைகளின் நீழ்மைகள்

மறுக்கப்படாத பின்றனவாதலின் அவற்றையும் ஏனைச் சமயங்களின் கொள்கைகளே யும் மறுத்தீச் சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தத்தின் உண்மைத் தன்மையினே நிலைநாட்ட வேண்டியதாயிறறு ; இதனே ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருஅவதாரத்தின் தத்துவ மாம். "பரசமய கிராகரிதத நீருக்கும் புனேமணிபபூண் காதலன்" (1917) ; அற்பு தச் செயல் கிகழ்ச்சியால் காட்டப்படும் வெறறி வேறு ; உயர்வு தாழ்வுகளே ஏதேதுக காட்டி நிலைநாட்டுதல் வேறு. இதனேப் பின்னர் "எஞ்சலின்மத நிரவாத மன்றி யெம்மோ டெதிர்த்துபொருட் பேசுவதற் கிசைவ தென்று" போதிமதகையில், அன்ப ரது அத்நிரவாக்கால தமது தலேவன் இடிவீழ்ந்த இறந்தது கண்டபின்னரும், புத்தர் கூறிச் சாதநிர வாதத்தினே மேற்கொண்டு வாதமையா லறிந்துகொள்க.

பாசுரம் பாடலுற்றர் பரசமயங்கள் பாற - எனவே முன் அருளிய பதிகங்களா லும் அருட்செயல்களாலும பரசமயங்களின் கொளகைகளின் தாழ்வான தனமைனேச் சாதநிர வாதம்பற்றி எடுத்துக காட்டப்படாமல் எஞ்கின்றன எனபதும், அதனேயே முன்வைத்து இதநிருபபநிகம் அருளிச செயயபபட்டதென்பதும போதருதல் காண்க. நீருக்குறிப்பு எனறதும; தனித பரபக்க நிராகரிப்பு எனபபடும். சிவாகமஙகளுள்ளும், சிவஞானசித்தியார பரபகுதிகளிலும, சமகற்பநிராகரணத்துள்ளும் இதன் விரிவெல் லாக கணடுகொள்க. இதநிருபபநிகத்தால இவவாறு பரபகக மறுப்பு மட்டுமேயன்றிச் சைவவ்ணமைத நிறத்தினே காட்டுதலாகிய சைவத் தாபனமும (நீருகருதல்) உடன் செய்தருளினார பிளளையார எனபதும (2718) கணடுகொளக.

பரசமயங்கள் - "இச்சமயஙகளெல்லாம் புறப்புறச் சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச் சமயமும் ஆம். அவற்றுள் புறப்புறச் சமயம் : உலகாயதம், கால்வகைப் பௌதம், ஆருகதமென அறுவகைபபடும் ; புறச்சமயம் : தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாகியம், யோகம, பாஞ்சராதநிரம் என அறுவகைப்படும் ; அகப் புறச் சமயம் : பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம, வைரவம், ஐக்கியவாத சைவம் என அறுவகைபபடும் ; (அகச்சமயம் - பாடாணவாத சைவ முதற சிவாத்துவ சைவ மீறுக அறுவகைபபடும. அவை பாடாணவாத சைவம, பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், சிவசங்கிராதவாத சைவம், சிசுவர வவிகாரவாத சைவம், சிவாத்துவித சைவம் என்பன.) இவையெல்லாம அகம புறம எனறு இரண்டாய அடங்குமாறும் ஓர்ந் துணர்க.

"நண்டுக் கூறிய சமயதாருள, உலகாயதா முதல் ஆருகதீறுகிய அறுவரும் வேதஞ் சிவாகம மிரணடனேயும் கிக்கிகும் காத்திகராயினும், ஒரு நூலெனறும் பிர மாணமெனறும் கொணடு ஒருதலேநிக்கண்ணே நிற்றலான் அவர் சமயம் புறப்புறச் சமயமென வேறுவைத தெணணப்பட்டன ;

"தார்க்கிகர் முதற் பாஞ்சராத்திரிகளீறுகிய அறுவரும், வேதம் பிரமாணமெனப் பொதுவகையாற கொள்ளினும, அவருள் தார்க்கிகர் தன்ஞற் பிராமாணியன் கொள் ளாமையானும், வேதப பொருளோடு முரணிப பொருட்டன்மை கோடலானும் ; மீமாஞ்சகர் கருமகாண்டமாகிய வேதமாத்திரைகளே பிரமாணங்கொண்டு ஞானகாண்ட மாகிய உபநிடதகளே இகழ்தலானும ; ஏகான்ம வாதிகள் ஞானகாண்ட மாதநி ரைக்கே பிரமாணகளொண்டு கருமகாண்டத்தை இகழ்தலானும் ; ஏனை முவரும் வேத வாக்கியங்களிற் தத்தம் மதநிறற்குப் பொருத்துவன மாதநிரையே எடுத்தக்கொண்டு வேணவற்றிறகுப் பிரமாணக கொள்ளாமையானும், வேதப் புறமாகிய நூல்களேப் பிரமாணமெனக் கோடலானும் ; இவ்வறுவருஞ் சிவாகம நிந்தகராகலானும் இவர் சமயம் புறச்சமயமென வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன ;

"பாசுபதர் முதலிய ஐவரும், வேதஞ் வொகம மிரண்டற்கும் பொதுவகையாற் பிரமாணங் கொள்ளினும், அவ்விரண்டற்கும் புறமாகிய பாசுபத முதலிய நூல்கட்குச் சிறப்பு வகையாற் பிரமாணங் கோடலானும்; வேதஞ் வொகம மிரண்டினும் ஆகா வென விலக்கப்பட்டனவற்றை ஆசரித்தலானும்; ஐக்கியவாத சைவர் வேதஞ் வொகம மிரண்டற்கும் சிறப்புவகையாற் பிரமாணங்கொண்டு, அவற்றில் விலக்கிய ஒழித்த விதித்தவழி ஒழுகுவாராயினும் எல்லாப் பெருங்கேட்டிற்கும் மூலகாரணமாகிய ஆணவமலத்தன்மை கொள்ளாமையானும், அதனுண்மை சாதிக்கும் வொகம வாக்கியங்களே இகழ்தலானும் அவரவரவகைச் சமயமும் அகப்புறச்சமயமென வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன;

"ஏனைப பாடாணவாத சைவர் முதலிய அறுவரும் பொருளுண்மை யெல்லாஞ் சிதாநாத சைவரோ டொப்பக்கொள்ளும் அந்நாங்க உரிமையுடையராயினும், அவ்வப பொருள்கட்குக் கூறாக தன்னியல்பு பொதுவியல்பு மாதநிரையின் முரணுதலான் அவர் அவர சமயம் அகக்சமயமென வேறுவைத தெண்ணப்பட்டன;

"இவ்வாறு நாலவகைச சமயங்களுகுளு சிதாநாத சைவதோடுளதாகிய வேற்றுமைத தாரதம்மியங் கண்டுகொள்க

"அகக்சமயமாறனுட் சிவாத்துவிதசைவமாவது மிமிதகாரணதத்குப பரிணமங் கூறுவதாகலின், அது மிமிதகாரண பரிணமவாதம் எனப்படும்; அங்ஙன கொண்ட வொதாதுவித சைவா கருதத்தணராதா வொதாதுவித சைவமாவது யாதோ எனவும், "நிகழ்வொத் தலிதாந தத்தக் குலவின ரளவளாவா" என்றமையின், இறுதிக்கண எடுத தோதப்படும் சுதசைவம்போலு மெனவும மயங்குவா. சுதசைவம் நாட்பபொருளுணராமை மாதநிரையேபறறி வேறு வைகபபட்டதனறித் கருதாதுவகையாற சித்தாந்த சைவதகின் வேறண்மையிற் சுதசைவளு சிதாநாத சைவதனாடஙகுமென்றுணாக. அறருகலினன்றே "நிலவுல காய தாதி நிகழ்வொத தலிதாந தத்தக, குலவின ரளவ ளாவாக கொள்கைய தாகி" என, ஏனைச் சமயஙகளோ எடுததோதி லிலக்கிச் சுத்தசைவததை அவைனம விலக்காதொழிதததுவுமெனக.

"இனி, இவ்வாறனறிப பாடாண்வாதத்திறகும் பேதவாதததிறகு நமமுள வேறுபாடு சிறிதாகலின் அவவிரண்டனையும் ஒனறுகவைத்தெண்ணிச சுத்தசைவததையும் உடன்கூட்டி அகக்சமயமாறெனக கோடலுமொனறு. இவைனமாகலான "மெய்தரு சைவ மாகி யிருமூனறும" எனறதனாலும பாடாணவாத முதலிய அறுவகைச் சைவஙகளையுமெனக காண்க. பாசுபதா முதலியோா கூறுகருமேலுளள ததுவஙகளே உணராமையின், அவா "விததையாகி யெயத ததுவஙக ளேயவா" எனக கோடல பொருந்தாமையறிக. ஐக்கியவாத சைவா கூறுகருமேலுளள ததுவஙகளுண்டெனக கொண்டாராயினும், மூலமலம் உண்டெனப தறியாமையின் மூலமல நீகிய முதறர்கன்றிச் சுதத நதத்வ புவனங்களிலெயதில கூடாமையின, அவர்கு முதறித்தானம மோகினிக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குகீழ் விளுளாளுகலாகுரிய தானமேயாமாகலின், ஏனைப் பாடாணவாத சைவா முதலியோரே "விததையாகி...ததுவங்க ளேய்வர்" என்றறிக. "புறச்சமயத தவாக்கிருளாய அகச்சமயத தொளியாய்" என்புழியும அகச்சமயமென்றது "ஏக னனேக னிருள்கரும மாயை யிரண்டு" என்னும் ஆறபொருளுண் கொண்ட பாடாணவாத முதலிய அறுவகைச சைவஙகளேயேயாமெனவும், புறச சமயமென்றது அவைனம பொருளுணமைகொள்ளாத ஏனை மூவகைப புறச்சமயஙகளேயும் எனவும் உணர்ந்துகொள்க" — எனவரும வெளுளாவோத அவையடக்கத்தின் மாபாடியததுள் மாதவச் வெளுளமுனிவ ருரையும் நண்டுச் செந்திக்க.

பாசமயங்கள் பாற - பாறுதல் - தூல்வழியால் மறுகப்படுதல்; ஈண்டுச் சமண சமயம் அளவையால் மறுகப்படுதல்பற்றி ஒருநிறி து காண்போம். சமணசமய உண்மை கள் எனக் கொள்வன : அருகனேச சிவனுய்க் கூறுதலும் நிதர்சியமான இயற்கைஞான மூடையனென்றலும் ; (ii) சிவன் சகலகோசவிகாச தன்மியா யிருப்பன் என்றலும் ; (iii) பொருளின் தன்மையைப் பலபடக் கூறி அஸ்தி நாஸ்தி - உண்டு இல்லே என்ற லும் ; (iv) உலகம் ஒருவராற் படைக்கப்பட்டதன் றெனறலும் முதலாயின. (i) அரு ககீகடவு வீயல்பு : பாவம் வராது அறத்தினின்றுன் என்ற அ்மணர்கள் கூறுதலின், பந்த முதலிய குறறங்களினின்றும் விடப்பட்டு வேறு முதறர்போலச் சேர்க்கைஞான மூடையனேயன்றி இயறகையாலே அனந்தஞான முதலியவை யுடையனன்ற என்பது போதரும் ; (ii) சிவன் சகலகோசவிகாச தன்மி - அதாவது எடுத்த உடலினளவு பரிண மிக்கும் தன்மையுடையனுதல் ; யாணேயின உடலிற பெருததும் எறும்பினுடலிற் குறைந்தும் நிறறலவேண்டும ; ஒருடலில ஓரவயவம குறையில் அவவளவில அசசிவன் குறைதல் வேண்டும் ; பரகாயம புகும் யோகியின் உயிர ணைவகைச் சித்திகளுள் பிரா காமிய சித்தியினுல் வேற்றுடம்பிற புகும்போது தான் புகும அவவச் சரீரங்களின் அளவிற்கு விரிதலும் சுருங்கியும பரிணமிததல் வேண்டும் ; விளக்கு ஒரிடத்திலிருந்த படியே வீடு முழுதும் பரவினற்போல இவவாறு விரியும் எனின அது விகாரமாதலின் உயிர சடமாய் அநிதயமுமாம ; ஆதலால் அவர கொள்கை தவறு ; (iii) அஸ்தி நாஸ்தி - ஒரு பொருள உணடுமாம இல்லேயுமாம ; ஒளியும் இருளுமபோல ஒனறற கொன்று மாறுபாடாகிய உணமையும் இனமையுமாகிய தன்மைகள் ஒருகாலத்தில் ஒரு பொருளில இருததல் இயலாது ; இவவாறு கூறுதல் காட்சி விரோதம ; சூரியனுள்ள காலததில் அஃது இல்லே எனற பொருள் தோன்றுமையும, பாம்புள்ள காலததில் பாம் பில்லே என்று பயமின்மையும் வேண்டும் ; அதனுல் இல்லே என்றலும், உண்டில்லே என்றலும் பொருநதாது ; .....இனனும் அவர கூறும அனேகாந்தவாதத்தினுள்ளும் ஏழுபொருள் உளவென வகுத்தகூறுதலும் காணக ; (iv) உலகம் நிதர்சியமாதலின் ஒருவனுற் படைக்கபபட்டதனறு ; இயல்பாயுளளதாதலின எனில யாது அவயவப பகுபபுடையதாயப, பலவாய, அசேதனமாய்க காணபபடும அது அழியும் ; அது ஒருவ ராற படைக்கபபட்ட காரியப பொருளாம். உலகமும் அவவாறு அவன் அவள் அது என்ற அவயவப் பகுபபுடையது ; தோன்றி நின்றழியும தனமையுடையது ; அசேதன மாய்ப் பலவாயுள்ளது; ஆதலின் ஒரு முதல்வனுற காரியபபடுதபபட்டது. —என்றிவ் வாறு கண்டுகொள்க. (குறிப்பு : இவை பெரும்பாலும் ஸ்ரீமத ஆறுமுகத தம்பிரானுர் உரையிற் கண்டவாறு தமுவி எழுதப்பட்டன). 818

2717. தேன்னவன் மாறன் ருனுஞ் சிரபுரத் தலிவர் தீண்டிப்
பொன்னையில் கொன்றை யார்தக் திருநீறு பூசப் பேற்று
முன்னேவல் வினேயி னீங்கி முதல்வனே யழியுந் தன்மை
துன்னினுன் வினேக ளோத்துத் துலேயென நிற்ற லாலே. அகக

(இ - ன்) தென்னவன் மாறன்தானும் - அரசனுகிய பாண்டியன்தானும் ; சிரபுரத் தலிவர்...பெற்ற - சோழித தலிவராகிய பிள்ளேயாரால் தீண்டிப் பொன்போன்ற கொன்றையினேச் சூடிய சிவபெருமானது திருநீறறைப் பூசப்பெற்றதனுல் ; வினே கள்...நிற்றலாலே - இருவினேகளும் ஒத்துப் பொருனேச் சமன்செய்து காட்டுந் துலாக் கோல்போல நிற்கப்பெற்றதனுலே ; முன்னே...துன்னினுன் - முன்னேக் கொடிய வினேயினின்றும் நீகியவனும் முதல்வனே அறியும் தன்மை பொருந்தினுன்.

(வி - ரை) தீண்டிப் பூசப் பெற்று - திருகையாற் றீண்டிய பூசை பேறு பெற் றதனால் ; "திருக்கையாற் றடவ" (2663) ; இது பரிசதீக்கை என்ற குறிப்புப பெறத் தீண்டி என்றெடுத்துக் கூறினர். பெற்றுத் - துன்னினார் - என்ற முடிக்க. பெற்று - பெற்றதனால் ; வினையெசம் காரணபபொருளில் வந்தது.

தானும் - உம்மை உயாவு சிறபபு.

நீறுநீறு பூசப்பெற்று - "நீறு - ஈதாா" (2755) எனப பின்னாக் கூறவத னுடன் இதனை ஒபபுநோக்குக. அஃது நீகை முடிவில் பாதபங்கயமும் சூட்டி யருளும் கிலை. முனனாத திருக்கையாற் றிருநீறு பூயெது நீக்கைகரு உரியனுக்கும கிலை.

முன்னை வல்வினையும் நீங்கி - முன்னை - வினை - "முன்செய்த நீவினைப பயதநி னலே" (2498) எனறதும ஆணடுரைத்ததனையும பாாக்க. இது முனனுடம்பால ஈட்டபபட்டுப புதநிதத்தவம பற்றக்கோடாக கினற அனுபவத்துக்கு முகர்தி கொண்ட பிராரத்த வினை. வல்வினை என்றது எதிரபலிகளலாகாத வலிமையுடைமை பற்றி ; விலகளலாகாமையாவது சைவ சாபிற் பிறதும, அமமையார் அமைசசனா முதலிய அன்பாளிறைந்த சைவசாரபு படைததும, "பாணடி காடே பழம்பதி யாக வும்" (திருவா) என்ற போற்றபபடும் சைவப பாணடிநாட்டின அரசாட்சியின உரிமை பெற்றும் மதிமயங்கிச சமணசாரபு பற்றி ஒழுகியதனறி சைவதநிறருக் கேடு சூழவும் தணிகிற்கச் செய்த வலிமை.

வினைகள் ஒத்தந் துலை என நிற்றலாலே - முதல்வனை அறியுந் தன்மை துன்னி னான் - என்ற கூட்டுக. துலை என - துலை - தராசின இரு தட்டினும இடும ஒதத இரு பொருளகளுகு வதது ; ஆகுபெயா. ஏனைப பொருள ஒன்றுமிடாத அகலத் தட்டுகள் எனினுமொகரும் ; வினைகள் - நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டும. வினை கள் ஒத்தல் - இருவினையொபபு எனபபடும. அஃதாவது நலவினைப பயனுகிய இன்பம் வருதகால் அவ்வின்பத்தை ளழுந்திவிடாமலும, தீவினைப பயனுகிய துனபம வருங்கால் அத்துன்பத்தளழுந்திவிடாமலும் இரணடனையும ஒன்றுபோலவே இறைவனதாணை யால் வதது என்ற எணணி நகரும உயிரறிவின பககுவகிலை ; "அடுகிகி வரினு மழிவிலான்" "இடுக்கண வருகதாகுக" "இனபதது வினைபம் விழையாதான" என்ற பொய்யாமொழியார உலகநிலையின வைதது கூறிய தன்மைகள வேறு ; இது குக கூறிய பக்குவகிலை வேறு. முனனைவை உலகில தனபக்கள வருழி அவற்றை சோர்வுற்று மனமழிதலுகிடாதபடி மகளை மேற்கொளளும முயறகியாகிய சாதனங கள் ; இதனுக் குறிதது வினைவயதனாலும நிருவருளாலும உயிர அடையும் பரி பக்குவ கிலை. "உணகிலாததோர் வித்து மேலவிண யாமலென் வினைவொதது பின், கணகில் லாத்திருக் கோல நீவாது காட்டு முயருழுக குன்றிலே"(திருவா)என்ற கருதது.

முன்னை வல்வினையும் நீங்கி - எனறும, வினைகளொத்துத் துலை என நிற்றல் - என்றும், முதல்வனை யறியும் தன்மை - எனறும கூறியவை மூனறு கிலைகள். இவை முறையே சதநிகிபாதம என்றும, இருவினையொபபு எனறும, மலபரிபாதநின வினைவு என்றும் ஞானசாத்திரஙகளுட் கூறபபடும. முன்னை வல்வினை என்றது சமணபுக கிருந்தபோது செயதுகொண்ட தீவினை என்றலும பொருதும. வல்வினை என்றது சரித கிகழ்ச்சிக் குறிபபு. சத்திநிபாதம் எனபதுபற்றி மாதவச் சிவஞான முனிவர் மாபாடியத்துட் கூறுமாறு காணக (8-1) ; "பக்குவமாதற் பொருட்டு மலதநிற்கு அனுகூலமாய் கின்ற கடாதநிய திரோதானசதநி, மலம் பரிபாகமெயதிய வழி, அக துணை மறமாகிய செய்கை மாறிக் கருணையெனபபடும் முனனைப பாசாதநி ரூபமேயாய் துன்மாக்கள்மாட்டுப் பதிதலாகிய சதநிகிபாதமும், சோபானமுறையான மத்ததரம,

மதம், நீலீரம், நீலீரதரம் என கால்வகையபட்டு நிகழுமெனக் கொள்க; எனவே சத்நிபாதத்துக்குக் காரணம் மலபரிபாகம என்பதனும், அதுவும் அவ்வாறு பலவேறு வகைப்பட்டு நிகழுமென்பதனும் பெறப்பட்டன.

"சத்நிபாதம் என்னும் சொல்லியல்பு சத்நிஜீனது வீழ்ச்சி என்றவாறு. நீ என் பது ஏற்றமாக எனனும் பொருள் குறித்துநின்றதோ நிடைச்சொல் ; ஓ ரவைக்களத்நின் நடுவே ஒரு கல் வந்து வீழ்ந்தால அவ்வீழ்ச்சி அவ்வவைகளைத துள்ளாரை ஆண்டுநின் றும் அகல்விக்கும் ; அதபோலச சதநிநிபாதம நிகழாதமாதநிரையே அஃது அவ் வான்மாவை மனைவி மகளர் முதலிய உலகத்தழனியின் அசசநிகழ்ந்து அவ்வுலக வாழ்க்கையினின்று வெளிஇப போந்து உண்மைக் குரவனை காடிச் செல்லுமாறு செயவித்தலின அவ்வொப்புமை தோனறா, சதநி நிகழ்ச்சி என்னுது சத்நி வீழ்ச்சி யென்றோதபபட்டது.

"மலபரிபாகமாவது மலம தனது (மறைத்தற) சத்நி தேய்தற்குரிய தினைக் காரணமாக செல்லாவறறேனும் கூடுதலேயாம" ; "ஈணடுத அனைக்காரணங்கள் என் றவை சிவபுண்ணியமகளும் அவற்றுன் வரும் தாயவுடமபு முதலிய கருவிகளும் ஆம். இங்குச சிவபுண்ணியப பேறுகப் பிளளையாரது திருகோகசம், பரிசம முதலியவை நிகழ்ந் தமையால் இத் தினைகாரணமகளாகிய தாயவுடமபு முதலியவற்றை அரசன் அடை யபபெற்றனன என்பார் "மாதன முனுஞ் சிரபுரத் தலிவர் நீண்டி.....திருநீறு பூசப் பெறற" எனறதம் காண்க.

இருவினை ஒப்பு - "இசைசதத, விருவினையொபபி லிறபபி றவததான், மருவுவனு ஞானததை வருது" (8 - 1 வெண்பா) என்றவிடதது "ஒருவனுக்குப பாத முறுத்து தற்கட் பொன்விலைகும் இருபபு விலைகும்போலத் தம்முட் சமமாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவமக ளிரணடுந், தம்மைபபோலக் கெடுதலில்லாத அத்தவமகளின் பய னுகிய பதமுத்திகளை அறுபவிதது வைகும் ஆண்டே தானே ஞானதெறியைத் தலைப் படுவன். அவை அங்ஙன நேராகாவிடின் மீள நிலத்தின்கண வந்து பிறந்து வினை யொப்பு நீசழந்து குரவன் நிருவருள் பேற்று ஞானத்தைத் தலைப்படுவன் என்க. "....ஈணடுக கூறப்பட்ட இருவேறு புண்ணியமகளுள, இசைத்தவரு வினைகளெல் லாம் பசுக்களை நோகசிச செயயபபடுதலின பசுபுணணிய மெனவும், இறப்பில் தவங்க ளெல்லாம் சிவனையே நோகசிச செயயபபடுதலின் சிவபுணணியம் எனவும் பெயர் பெறும்..." இனி, இறபபிறவததால் நிகழும் இருவினையொப்பாவது யாதெனில் கூறுதும : சஞசிதமாய் ஈட்டபபட்டுக கிடநத இருவினைகளும் பகருவமுறையானே பயனுய் வரும வழி, ஸ்வினையுண் மிக்கதாகிய பரிமேத வேள்விப் புண்ணியமும், நீவினையுண் மிகதாகிய பிரமக கொலைபபாவமும் ஒருவகே பகருவமெய்நிப் பயன்படு தற்கண ஒததனவாயின், அவை தம்முள் ஒன்றுனென் றடிகசுப்பட்டுச் *சுன்நோபசுன்த நியாயமரயக் கெட்டொழியுமாகலின் அவை அவ்வாறு தம்முள் ஒததலே இருவினை யொப்பெண்பர் ஒருசாரார். சஞ்சிதமாய்க் கிடந்த புண்ணியமகளும் பாவமகளும் மிகுநி குறைவின்றித் தம்முள் ஒத்தல் இருவினையொப்பென்பர் ஒருசாரார். மிக்க வினையிரண் டுந் தம்முளொததலைக் கெட்டனவாயினும் அவையொழிதலொதிகத புண்ணிய பாவங்கள் நத்தம் பயனைத் தருதற் கிடையீடின்மையானும், இருவினைகண் முழுதுந் தம்மு ளொக்குமாறில்லை ; ஒக்குமெனினும் அதபற்றி ஆணவமலம் நீங்குமாறின்மையான்

---

*சுன்நோபசுன்த நியாயமாவது : சுன்தன் உபசுன்தன் என்னும் அசுரரிருவரும் நிலோத்தமை என்னும் பெண்பொருட்டாக ஒருவரையொருவர் கொன்றதுபோன்ற ஒரு நெறி.

விஞ்ஞாலலோராவான்றி முத்தியெய்தல் கூடாமையானும் இவ்வாறு பௌட்கரதத னெடுத்தோதி அவ்விரண்டனையும் மறுத்தலானும், ஈண்டோதிய இருவினையொப்புகு அலை பொருளல்லவென்றெழிக."

"இனி இவ்வாருக : வேறு பொருள்படுதற் கேலாமையானும், சிவப்பிரகாசத் தில் (பொது - 2 - 30) "எதிராவினையு முடிவினை யுதவுபயனு னோராக" என ஏனை வினைகள்போல ஆகாமிய வினையும் முடிவினையும் (பிராரத்தம்) ஒதாதல்வேண்டுமென் றோதுதலின் அஃதொத்தல் பிறிதோராறுறை பெறபடாமையானும், மலபரிபாகக் குறி, சத்திநிபாதக் குறி, சிவபுண்ணியக் குறிகளெல்லாம் ஆன்மவறிவின்கண் விளக்கு மாறுபோல இருவினையொப்புக் குறியும் தனனறிவினகண் விளகுமாறில்லையான் அது முதறிக்கேதுவாதல கூடாமையானும, ஒன்றில் விநப்பும் ஒன்றில் வெறுப்பு மாதலின்றிப் புண்ணியபாவ மிரண்டினும் அவற்றின் பயன்களினும் ஒப்ப உவர்ப்பு நீகழ்ந்துவிடுவோன நறிவின்கண் அவ்விருவினையும் அவ்வாறெப்ப நிகழ் தலே ஈண்டு இருவினையொப பென்றதறகு பொருளென நண்ணுணாவாற் கண்டு கொள்க. * * *"

"இனி, இருவினைகள (1) பசுகலவினை-தீவினை என்றஞ் (2) வெ ல்வினை-தீவினை என்றும் இருவேறு வகைபடும. எனவே இருவினையொப்பும் அவவாறு "பசு கல்வினை தீவினைகள் தம்மு னொததலாகிய இருவினையொபபெனறும், (2) வெ ல்வினை தீவினை கள் தம்முனொத்தலாகிய இருவினையொபபென்றும இருவேறு வகைபடுமெனபதனு பெறரும். வெல்வினை தீவினைகள தம்முனொதாதலாவது வெ ல்வினையும் தீவினை போலத் தமது முதலுபகாரததை மறறது பிறவிக்கேதுவாய்ப பசுபோதம் மூனை;துஞ செய்யப்பவெதொனறெனத தெளிநது உவர்தலவிடுவோனது அறிவின்கண அவவாறரு ளெப்ப நிகழவது. இவவிருவகை யிருவினையொபபுள், முன்னையது பக்குவதாதா னிக மும பசுபுணனியதனினும் நிகழ்வனவாயுளவென மேறகூறபபட்ட அபுதிபூவம புத்திபூர்வமென்னும் பொதச்செயபுணணியததான உண்டாவதாய், மலபரிபாகதததை தோற்றவிகருமுகத்தானே மாதத்தரமெனபபடும முதறசதநிபாதத்தில் நிகழும். பின னையது, பலநிறபடபவனவாகிய சதநிபாதததான் அவவாறே நால்வகைப்பட்ட முறையான் நிகழ்ந்து முடிவின்கண ஞானதநிற கேதுவாமென் றுணர்க.

"இனி, (1) ஞானத்திற்குக் காரணஞ சரியை முதலியனவெனபதூம், (2) சரியை முதலியவறறுக்கு காரணம மந்தத்ர முதலிய சதநிபாதமெனபதூம், யாண டும் விளகுகை கிடந்தன. இவையெல்லாவறறிறகும் (3) மூலகாரணமெனப்படட பக்குவமாவது தமகுரிய சோபானமுறையானறி யறியமாட்டாதோ ரியல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு அம்முறையான நிகழும அறியவல்லுநலேயா மென்பது மேல் ஆண டாண்டுக் கூறியவாறுபறறி உணாதகொளக. (4) அவவலலுதறகுக காரணம கேவலக்கிடையினும் நீங்காத உடனுய் நின்று நோக்கிவரும முதல்வனது கருணோக் கத்தின்அடிப்பாடென அறிக" (மாபாடியம - 8-1 - பக. சாஙக - சாஙச). 819

வேறு

2718. உலகியல் வேதநூ லொழுக்க மென்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும்
கலதிவா யமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால், அஉ0

வேறு

2719. அலரும் விரைசூழ் பொழிற்காழியு ளாதி ஞானம்
மலருந் திருவாக்குடை வள்ளலா ருள்ள வண்ணம்
பலரு முணாந்துய்யப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றில்
நிலவுங் திருவேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார். அஉக

2718. (இ - ள்) உலகியல்...என்பதும் - உலகாசாரமாகிய நடை வேதநூலின் விதித்த ஒழுகுகமே எனபதனையும் ; நிலவும் ..நெறியது என்பதும் - அழியாது நிலவு னைற வீடுபேறடையும் உணமைநெறி சிவநெறியேயாகு மெனபதனையும் ; கலதி... ஆயினும - கேடு பெறும் வாயபபினையுடையாராகிய சமணாகள அறியமாட்டார்க ளாயினும் ; பலாபுகழ...பானமையால் - பலரா லும புகழபபடிம பாண்டியன் அறியும் பான்மையினாலே, அஉ0

2719. (இ - ள்) அலரும் ..வள்ளலா - பூகள் மலாதலால் உளதாகும் மணம் சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய சீகாழியில அவதரித்த சிவஞானம மலரும திருவாகவினை யுடைய வள்ளலாராகிய பிளளையா ; உளளவணணம...உய்ய - உணமைப் பொருள் கிலையினைப பலரும அறிதறு உய்யுமபடி ; பகாறது வரைறது - அருளிச்செய்து எழுதி விதது ; நிலவுந் திருவேடு - என்றும அழியாத மெய்பபொருளினை உடைய அத திருவேட்டினை ; யாற்றில - வைகையாறறிலே , திருகையால நீட்டி இட்டார் - தமது திருக்கரதத்தினிலே நீட்டி இட்டருளினார். அஉக

இந்த இரணடு பாட்டுகளும் தொடாந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

2718. (வி - ரை) உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் - வேதநெறி.

மேய்ந்நேறி சிவநெறியே - சைவநெறி ; சிவாகமநெறி. "வேதநெறி தழைத் தோஙக மிருசைவத துறைவிளஙக" (1899) ; "சைவமுதல் வைதிகமுற தழைத்த தோஙக" (1920) என்ற இபபுராணதிதொடாகக தநிலும் பிளளையார் திருவவதாரத்தினும் குறிபபிதத இருபெருமபொருளகளும விளக்கமுற்று உலகுய்யவதும் இடம இஃதே ஆத லின் ஈண்டி இதநிருப்பாசுரக் கருத்தாக இவறறை எடுத்துகாட்டியருளியது ஆசிரிய ரது தெய்விக கவிகலம இறைவா வேதஙகளே உலகாகாக உணர்த்தியருளினர் என வும், ஆகமஙகளோச சதநிகிபாதமுடைய பக்குவான்மாகளுகாக உணாதியருளினர் எனவும் காணபா.

கலதிவாய் அமணர் காண்கிலார்கள் - அமணர்கள வைதிகநெறி ஒழுகின் வாராதவா ; அதனுல அதனின மேம்பட்ட சைவநெறியினும் வாரா ; ஆதலின் அவற்றின உண்மைத் நிறததை உணாத புறச்சமயிகளாவா ; ஆதலின் இந்த இருநெறி யினையும் உணாதத அருளபபட்ட இதநிருபபதிகம் அமணாகளுக்கு அறிவுறுதநதற் கன்றி, முதலவனையறியும் தனமை தன்னிய பகுவமுடைய தென்னவனே அறிவுறுத் நித் தேறறுதறகெழுநத ஞாலேபதேசமாம் என்பது ; "மன்ற பாண்டியன் கேட்கக் கிளக்கும் மெய்ஞ்ஞானம்" (இருபா - 2) என்பது ஞானசாத்திரம் ; "தென்னவ னறியும் பான்மையால" என்பதும் காண்க.

அமணர் காண்கிலார்க ளாயினும் - தேன்னவன் அறியும் பான்மையால் - வைகைக் கரையில கின்ற இதநிருப்பதிகம் அருளப்பட்டது ; சீரில் உடன் ஓடாத நிறகவல்லது மெய்பபொருள என்ற வாததினை முற்பட்ட அமணாமுன்பு அரசனுக்கு மெய்ப்பொரு ளிதுவெனற காட்டி அறிவுறுதததற கெழுந்தது ; அமணர்களும் முன் னின்றனர் ; அருளிபபாட்டினையும் கேட்டனா. ஆலல் பகுவமின்மையின் அவர்கள்

அதன் உண்மையினைக் காணும் ஆற்றலிலர்; ஆதலின் அரசன் அறியும் பான்மையாற் பின்னையாருளினர் என்க. அமணர் தேற்றவும் தேறாத அப்குவ நிலையுடைய ஈனாகனாதலின் (2741) பின்னையர் அவர்களைப் பொருட்படுத்தாது அரசனை அறிவுறுத்தி யருளினர்; பக்குவமில்லாதார்க்கு ஞான முணர்த்தற்பாலதன்று என்றும், உணர்த்தினும் அவர்கள் காணும் ஆற்றலிலர் என்றும், வரும் உண்மைகளும் உணர்த்தப் பட்டன.

கிலநி - கேடு; வாய்; வாய்பபினையுடைய. கிலநி - மூதேவி என்றுரைப்பாரும், கலகஞ் செய்யும் என்றுரைபபாருமுண்டு; காண்கிலார் - காணும் வல்லமையில்லாதார்; "அருகனேர் கிற்பினு மல்லிருளே காணாக்கு" (போதம 11 - 2) என்றபடி ஞாயிறு முனனின்று ஒளி செயயினும் குருடர் காணமாட்டாமைபோல; கில் - ஆற்றல் குணாதிதம் இடைச்சொல.

பலர் புகழ் - பலராலும் எனக முற்றும்மை தொகைத. புகழ் - புகழபபடும். செயப்பாட்டுவினைவிகுதியும் தொகைத. "பலாபுகழ் ஞாயிறு" (முருகு); பலர் - உணமை அறியும் பான்மையால்-பகர்ந்து என வரும பாட்டுடன கூட்டுக. பான்மை-பண்பு; அறியும்படி எனக. பான்மை - கியதி - பகுதி - ஜ்ஞ என்றகொண்டு அபபான்மை பொருந்தியமையினாலே என்றலுமாம். 820

2719. (வி - ரை) இபபாடடுச் சில பிரதிகளில் "வெறியார பொழில" என்ற (844 = 2742) பாடடினகீழக காணபபடுகினறது; அதவும் ஓரமைதியுடையதென்று தோன்றகிறது; சரிததொடர்பும யாபபுதொடாபும பிறவும கருதுக.

ஆதிஞானம் - ஆதியான ஞானம்; ஆதி - வினை; ஆறுமவேற்றுமைதொகை. ஆதியினால் அருளபபெற்ற ஞானம என மூனறனுருபும் பயனும் உடன தொகைத தொகையாகக் கொள்ளலுமாம; ஆதியாகிய - எலலா ஞானஙகடகும் மேலாகிய - ஞானம் எனப் பணபுதொகையாகவி யுரைபபினு மமையும.

ஆதிஞானம் மலரும் திருவாக்கு - மலர்தல் - வெளிபபட்டு விரிதல. வாக்கு - வாக்கினினற வரும அருளிபபாடு; ஆகுபெயர.

அலரும் விரைசூழ் பொழிற்காழி - மலரகளினினறும அலரும்போது மணம விரிதது எகரும பரவுதலபோலப பிளளையாரது வாககினினறும வெளிபபட்டுச் செ ஞானமணம உலகெஙகும விரிதது கமழும என்ற குறிபபுபபடக கூறிய கவிநயம காணக; இதனை இறைச்சிபபொருள என்க. "நாயினே னிருகழு புலமபிஞ லிரதிவி கலம்புரி பரமாதத கோயில், வாயினே ருமபு மணிமுருக கலர வளரினஞ சோலைமாத தளிர்செ, தீயினே ருமபும பெருமபறறப புலியூர்" (சருவூர் - திருவிசைப்பா - 3) என்புழிபபோலக காணக பொழில் - உலகம என்ற பொருட்குறிபபும திருவதி காண்க. "பொழிலேழுந் தாங்கி னினற"; "ஏழ்பொழிலு மேழ்மலையு மாயினுங் காண" (தேவா).

வள்ளலார் - பகர்ந்து - வள்ளலாராதலின எனக காரணக குறிபபுபபட வோதினர்.

உள்ளவண்ணம் - உளளவணணதை - மெய்பபொருள் சிலையினே; இரணட னுருபு விரிக்க.

பலரும் உணர்ந்துய்ய - "மன்னவ னறியும பான்மை"யால் (2718) பலரும் உணர்ந்துய்ய என்றது. "மனன னுயிராதலே மலாதலே யுலகம்" என்றபடி மன்னவன் வழிநிறகும உலகுயிர்கள் அவன அறிநத பான்மைகண்டு உணாந்து உய்ய. மனன னொருவனே உய்வித்தால அவன்வழியே பல்லுயிரும உயயும; அவறறை வேறு தனித்

தனி உய்விக்க வேண்டா என்பது குறிப்பு. பலநும் - "பலர்புகழ் மன்னவன்" (2718) என்று குறித்த, அவன்வழி யவர்களாகிய பலநும் என்க. அங்கு வைகைக்கரையினின்ற அமணரல்லா வேனையோரும் அவாவழியாகிய உலகரும் "பூதபரம்பரை பொலிய" (1899).

உயீயப் பகர்ந்து - பலரும் உய்க என்று திருவுள்ளஞ் சமகற்பித்து. பாவித்து எடுத்துச்சொல்லி ; ஆசாரியனது உபதேசத்தின் முன் அவனது சதபாவனை இன்றி யமையாது வேண்டப்படும். "நிகழும வாக்கால் பாவனையால் மிகுஞாலால்" (வெப் - 8).

வகைந்து - வரையச் செய்து ; வரைவித்து. பிறவினைவிகுதி தொக்கது. "வரு மறைச்சொற நிருப்பதிக மெழுதுமனப"ராகிய (2806) சம்பந்த சரணுயைரால் எழுதுவித்தது என்க.

திநவடு யாற்றில் - இட்டார் - என்று கூட்டுக. யாற்றில் நிலவும் என்று சொற இடக்கை முறைபறறியே கொண்டு, யாறரோடு சென்றெழியாது எதிரென்று, அன்று முத லின்றளவும் இனிமேலும் எனறும், உயிர்களுக்கு உண்மைகாட்டி நிலவும் என் றலுமாம்.

நீட்டி - நீளச் செல்லுமாறு பணிதது என்பதும் குறிப்பு. நீளுவித்து என்க.

இட்டார் - இடுதல் - சேர்த்துதல். 821

VII திருவாலவாய்

திருச்சிற்றம்பலம் திநப்பாசுரம் - பண் - கவுசிகம்

வாழக வந்தணர் ; வானவ ; ராணினம ;
வீழ்க தண்புனல் ; வேந்தனு மோங்குக ;
ஆழ்க தீய ; தெல் லாமர னுமமே
சூழ்க ; வையக முக்குயர் தீாகவே. (1)

அரிய காட்சிய ராய்ததம தகைகளோ
எரிய ; ரேறுகந் தேறவா ; கண்டமுங்
கரியா ; காடுறை வாழ்கையை ; ராயினும்
பெரிய ; ராரறி வாரவர் பெற்றியே ? (2)

வெந்த சாம்பல் விரையெனப பூசியே
தந்தை யாரொடு தாயிலா ; தம்மையே
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீாப்பரால் ;
எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யாகொலோ ? (3)

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதிமாண்பும்
கேட்பான் புகிலள வில்லை : இளக்க வேண்டா ;
கோட்பா லனவும் வினையுள் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்க தக்கார். (4)

ஏதுக்க ளாலு மெடுத்த மொழியாலு மிகுதச்
சோதிக்க வேண்டா ; சுடர்விட்டொ னெங்கள் சோதி ;
மாதுக்க நீங்க வுறவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின் ;
சாதக்கண் மிக்கீ நிறையே வந்து சார்மின்களே. (5)

ஆமெ மெனவும் மருங்கூற்ற முதைத்து வேதம்
பாடும் மெனவும் புகழ்ல்லது பாவ சீக்கக்
கேடும் பிறப்பும் மறுக்கும்மெனக் கேட்டி ராில்
ஈடுக் நிறத்தார்க் கதுல்லது நாட்ட லாமே? (6)

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு கல்ல
படிசேர்ந்த பாலகொண்டல் காட்டிட்டத தாதை பணடு
முடிசேர்ந்த காலியற வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
யடிசோர்ந்த வணண மறிவாசொலக் கேட்டு மன்றே. (7)

வேத முதல்வன் முதலாக வீளக்கி வையம்
ஏதப படாமை யுலகத்தவ ரேதல் செய்யப
பூத முதல்வனீ முதலே முதலாப் பொலிந்த
"தூதன் னுனிமோலை" யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே! (8)

பாராழி வட்டம் பகையா னலிந்தாட்ட வாடிப
போராழி யானதிடா கணடருள் செயதல பேணி
கீராழி விட்டேறி நேஞ்சிடங் கொண்ட வர்க்குப்
போராழி யீநத புகழும புகழுறற தன்றே. (9)

மாலா யவனும மறைவலல ரான்மு கனும
பாலாய தேவர் பகரிலலமு தூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த
ஆலால முண்டமு கமாக்கருள் செய்த தாமே. (10)

அற்றன்றி யத்தண் மதுரைத்தோகை யாக்கி ஞனும
தேற்றென்று தெய்வந் தெளியார் கரைக்கோலே தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப் பாங்கெதிர் வீரவும் பண்பு நோக்கிற்
பெறலென் றுயாத்த பெருமான பெருமானு மன்றே. (11)

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பாத னல்ல
எல்லார்க ளும்பரவு மீசனே யேதது பாடல
பல்லார்க ளும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சோன்ன பததம்
வல்லார்கள வாஜெ ருலகாளவும வல்ல ரன்றே. (12)

திருச்சிற்றம்பலம்

(10) மறைவல்லவ-

(11) பாங்கெதிர்வினாவும் - பாங்கெதிரவினீரவும் - என்பனவும் பாடனகள்.

பதிகக் குறிப்பு :—பக்குவான்மாக்களுக்கு வேதநெறி சைவநெறிகளின் மேன்மைப் பொருள் விளக்கமாகிய ஞானோபதேசம் செய்தது (2618) என ஆசிரியர் காட்டியருளுதல் காண்க.

குறிப்பு :—இத்திருப்பதிகம் பன்னிரண்டு திருப்பாட்டுக்களைக் கொண்டது; வொருமலக்களின் ஞானபாத முடிபாய்ச் சிவஞானபோதத்துள் வடித்தெடுத்துக் காட்டப்படும் பன்னிரண்டு சூத்திரநகளின் கருததுக்களையும் எடுத்துக்காட்டும் சிறப்பினை உடையது; பொது சிறப்பு என்ற இருதன்மைகளைக் காட்ட முதன் மூன்று பாட்டுக்கள் ஒரு யாப்பும் சந்தமும் ஆகவும், ஏனையவை வேறு யாப்பும் சந்தமுமாகவும் இரு

பிரிவினதாயமைந்த சிறப்புடையது. இவ்வா றிராண்டியலின் அமைந்த திருப்பதிகம் இஃதொன்றேயாம். இவ்வியலபின் இபபதிகத்தகுமேல் 22 பாட்டுக்களிற் பேருரை செய்தருளிய ஆசிரியர் பெருமானும் இவ்விருவகை யாப்பினு ளமைதருளுவதும் காண்க. தெயவத தனமையுடைய ஆசிரியா பெருமானுல் விதந்து உள்ளவண்ணம மெய்ப்பொருண் முடிவு என்று பாராட்டப பெற்றதோடு பேருரையும் விரித்துரைக்கப் பட்ட சிறப்புடையது. "திருப்பாசுரம்" என்ற தனிச் சிறபபுப்பெயர் பெறற திருப் பதிகம்; "பாசுரஞ் சொன்ன பததம்" (தேவாரம் - 12); "பாசுரம் பாட வுற ருர்" (2716); "மெய்ப்பாசுரத்தை" (2742). பாசமயகுகள் பாறவும் முதல்வனை யறியும் தனமையிற சிவநெறி விளக்கமுமாகப பரபக்கம சுபக்கம் என்ற இருதன்மை யில் விளகுவது. (1) பாசமய நிராகரித்தது (2) நீறுஆகுக காதலனேப பெற (1917) வாகவிடந்த பெறற சிவபாதவிருதயரின் வரம ஒருதேகுறைவேறிய சிறபபு இத் திருபபதிகத்தகுகுரியது; இபபுராணமுடிபில் "எதகளே வாழ முண்ஞ ரேடு வைகை யினி லிட்டார்" (3128 = 1230) என்ற தமது ஒப்புயாவறற அருளாசி மொழியாலே அன்றபோலவே எனறும் உயிர்களே வாழ்விகரும் சிறப்புடையதென்ற ஆசிரியர்பெரு மாஞல கினேவுகொண்டு பின்னரும விதரதெதிதோதபபட்ட சிறப்புடையது. இதனே "மெயஞானம்" எனறு போறறினர் அருணந்தி சிவாசாரியார். இன்னும் இவவாறு எணணுதறகுமரிய பறபல சிறப்புகளேயும கண்டுகொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—இத் திருபபாட்டுக்களேத் தனித் தனி எடதகுப பொழிபபுரையும கருததுரையுமாக ஆசிரியர் உரைத்தருளிய 22 பாட்டுக்களும் மேல் உரை விரிகபபடுமாதலின எனேப பதிகஙகளுக்குபபோல ஈண்டுப் பதிகக் குறிப்புத் தரப்படவில்லே.

["வாழ்க வந்தணர் வானவர் ஆனினம்"]

2720. "அந்தணர், தேவரா னினங்கள் வாழ்க"வென்
நிந்தமெய்ம் மொழிப்பய னுலக மின்புறச்
சந்தவேள் விகண்முதற் சங்க ரர்க்குமுன்
வந்தவர்ச் சணவழி பாடு மன்னவாம்; அஉஉ

(இ - ள்) அந்தணா...பயன - அந்தணாகளும் தேவர்களும் ஆனினகளும் வாழ்க என்று கூறிய இநத மெயம்மொழியின பயனுவது; உலகம் இன்புற - உலகுயிர்கள் (அனப நீங்கி) இன்பமடையும பொருட்டு; சந்த வேளவிகள முதல் - சந்தத்துடன் கூடிய மகநிரதகளேயுடைய சிவவேள்விகள் முதலாக; சங்கரர்க்கு - சிவபெருமா னுக்கு; முன்வந்த...மன்னவாம் - முதனமையாகச் சொல்லபபட்ட அருச்சனேகளுமு ஏனே வழிபாடுகளும் ஆகிய இவை நிலேபெறுதலாம். அஉஉ

["வீழ்க தண்புனல்: வேந்தனும் ஓங்குக"]

2721. வேள்வி நற்பயன் "வீழ்புன" லாவது
காளு மர்ச்சனே கல்லுறப் பாதலால்;
ஆளு "மன்னனே வாழ்த்திய" தர்ச்சனே
மூளு மற்றிவை காக்கு முறைமையால்; அஉக

(இ - ள்) வேள்வி...புனலாவது - நல்வேள்விகளின் பயன் மழை தவிராது பெய் தலாம் என்றருளியது; காளும்...உறப்பாதலால் - அது காடோறும் அருச்சனேக்கு நல்ல உறப்பாதலால்; ஆளும் மன்னனே வாழ்த்திய - உலகாளும் வேந்தனே ஓங்குக

என்று வாழ்த்தியது ; அர்ச்சனை...முறைமையால் - அர்ச்சனை முதலாக வரும் இவற்றைக் காக்கும் முறைமையினால்; அ௨.

["ஆழ்க தீயது; எல்லாமா னுமமே சூழ்க"]

2722. "ஆழ்க தீய"தென் றேறுதிற் றயனெறி
வீழ்க வென்றது; வே"றெல்லா மாண்பேயர்
சூழ்க" வென்றது தொல்லுயிர் யாவையும
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே. அ௨ச

(இ - ள்) ஆழ்க...என்றது - ஆழ்க தீயது என்று ஓதியருளியதன் பொருளாவது வேதாகமகளுக்குப புறமாயுள்ள நெறிகள் வலிமையறறொழிக என்றதாம் ; வேறு... என்றது - வேருக எல்லாம அரன நாமமே சூழ்க என்று அருளியது ; தொல்லுயிர்... வளர்கவே - தொன்றுதொட்டு வரும உயிர்கள் எல்லாம வாழ்வு தரும் திருவைந் தெழுத்தை ஓதி வளாக எனனும் பொருட்டாம். அ௨ச

["வையகமுந்துயர் தீர்கவே"]

2723. சோன்ன 'வையக முந்துயர் தீர்கவே"
என்னு சீர்மை யிகபரத் திற்றுயா
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட
மூன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர். அ௨டு

(இ - ள்) சொன்ன...சீர்மை - சொல்லிய வையகமுந் துயர் தீர்கவே என்னும் அருளாலின் கருததாவது ; இகபரதலில...மாறறிட - இம்மையிலும மறுமையிலும் நிலைதத வாழும உலகததவாகளாகிய உயிர்கள தனபீகயிடவாரும் ; மூன்னர்... ...மொழிந்தனர் - இககருததுகளை பட முதலில திருஞான சம்பந்தர் மொழிந தருளினர். அ௨டு

இக்காண்டு பாட்டுகளாலும் ஆசிரியர்பெருமான "வாழக வந்தணர்" என்ற திருப்பாசுர முதற் திருபபாட்டுகு உரை வகுததருளினர் ; திருபபாசுரப் பாட்டின அடிகளைத் தனிதனிப பிரிதது அவை இன்ன கருததுடையன எனறு விளக்கி இவ் வாறு பின்னையார மொழிந்தனர் என முடிததுகாடடியது உரைத திறம். இவ்வாறு பாட்டுதோறும் கண்டுகொளக. பாட்டின உரை முடிவினறகிலே குறிபபதறகு ஞான சமபந்தா மொழிநதனர் (2723); வாழதிநிர சணபை ஆண்டகை யாரவா (2725); பூதராய வேதர் அருளினர் (2729); எனறனர் சணபை காவலர் (2731); சண்பை அரசர அருளினர (2735); என்றனர் கொள்கை மேலோர் (2736); என்றனர பிளளையாதாம் (2737); என்றரை செய்தனர் யாவும் ஓதா தணர்ந்தார் (2738); என்றனர வேதவாயர (2739); வெகுரு வேர்தர் வைதார் (2740); என்றனர ஞானமுண்டார் (2741); சணபையர் வேர்தர (2742) எனப் பன்னிரண்டு திருபபாட்டுக்களுகும் பாடடுக்கொன்ருகப் பன்னிரணடு முடிபுகள் காட்டிப் பின்னையாரத திருப்பெயரைப பனனிரணடு வகையாகக் கூறிப போறறிய திறமும் கண்டுகொள்க.

புறத்தேயொளிதரும் சூரியாகள பன்னிருவராதலின் அக்குறிபபுபபட அகஒளி தரும் ஞானசூரியாகிய பின்னையாரும் வெஞான விளக்கம் செய்யும் சண்டுப பன்னிரு

வகையாற் போற்றப்பட்டனர் என்க.* "மாகதன் சித்தையுட் சார்ந்து நின்ற, பொய் யிருளே யேனைப் புறவிருள போகது கின்ற, சொகநி ரவன்போ வீக்குந் திருத் தொண்டர் புராணம் (10); திருக்கோயிலகளிலும் திருமடங்களிலும் திருவெம்பாவை திருபொற்சுணமை எனற திருவாசகஙகளே ஓதி வழிபடுங்காலத்துப் பாட்டுத்தோறும் மணிவாசகப பெருமானை புகை ஒளிஅமுது காட்டிப் பூசிக்கும் சைவமரபு வழக்கு இகருதிபபினைத தருவது. அமமரபு வழாமை ஆசிரியா இதகுக் காட்டியருளிய திறமும் காண்க. "கருபா சுரமுத லுரைசெய் தலிஞ னவிலுரை யாசிரியன், டீடிய பரசமயக் குழி வீழ்ந்தவர் நீப்பப போதனைசெம் நிலையாற போத காரிரி யன்னிவை நிகழ்தொறு நிகழ்தோறும், ஆடிய ஞானத திறனுற லானஞா ஞரிரியனு மீ" (சப - பரு-9); "புரி யிற பதஙசெய் மாக்க மறிந்தவரா...விமலாநீ யவதாரஞ செய்யாவிடி னெனமேய" (தால் - 10) என்ற இக்கருதஙகளகனைக காட்டி மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் சேகழிதார் பிளனைத தமிழிற பாராட்டியமை காண்க.

2720. (வி - ரை) என்று இந்த மெய்ம்மொழி - "வாழக வந்தணர் வானவர் ஆனினம்" என்ற பதிகதஙின் முதற்பாதம். பதிகம மெய்ம்மொழி எனபபட்டது.

பயன் - மன்ன ஆம் என்று கூட்டுக. மன்னுதல் மொழியின் பயனும் என்க. மன்னுதல் பயன் என்பது கருதது.

உலகம் - உயிர்கள், இன்பத தன்பகளே அடைவன அவையேயாகலான்.

இன்புற - இன்பமடையும பொருட்டு. இன்புற - வழிபாடு மன்ன என்க. உலக மின்புறும்பொருட்டுச் சிவனது வழிபாடு செய்யகடவது என்றபடி; மன்னு தல் - இடையறது நிகழ்தல்.

சந்த வேள்விகள் முதல் - அர்ச்சனை - வழிபாடு - என்க. சந்த வேள்வி - சந் தசகளுடன் கூடிய வேதஙகளில் விதிக்கபபட்டனவும், உரிய சந்தசுடன் உசசரிக்கப் படும் மந்திரஙகளைக் கொணடனவுமாகிய வேத வேள்விகள். "வேத வேள்வியை நிர் தனை செய்துழல், ஆத மில்லி யமஞ்ஞெடு தேரரை, வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள் ளமே" என்ற தொடக்கத்தில இறைவா திருவுளஙக குறிபபு (அனுக்ஞை) பெறறமை காண்க. அர்ச்சனை வழிபாடு - அாச்சனைகளும ஏனை வழிபாடுகளும். இவை சிவாக மஙகளின் விதிக்கப்பட்டன.

அந்தணர் - பாரார்ததமாகிய வேத வேள்விக்குரிய வைதிகர்களும் ஆகம வேள்விக் குரிய சிவ வேதியர்களும் அடங்க அந்தணர் என்றார். உலகமின்புற இவ்வேள்விகள் செய்யப்படுதலின இவர்கள் முனிவா - அத்தணர் - எனப்பெறுவாகள். சிவபாதவிருத

*இப்பன்னிரு திருபபெயர்களையும ஆசிரியர் போற்றியவாறு நினைமும் போற்றி அருச்சிப்பதற்கு எளிதாய் நினைவுகூர்தற் பொருட்டு யாகபப்பட்ட பன்னிரு பெயர்த் துதி என்னும் துவாதச நாமார்ச்சனைத் தோத்திரம் :—

திருஞான சம்பத்த தேவே போற்றி ; மெய்ம்மை சேர் வேத வாயாய் போற்றி ;
அருளுறு சண்பை யாணடகை போறறி; வெம்மைதீர் வெஙகுரு வேந்தே போற்றி ;
வினங்கிய பூத்தராய் வேந்தே போறறி ; உமையருண் ஞான முண்டாய் போற்றி ;
னெங்கையில் சண்பைக் காவல போற்றி ; விமலமார் சணபையர் வேந்த போற்றி :
அரனுறு சண்பை அரசே போற்றி ; 5 எனுமும் நான்கா மித்திருப் பெயர்த்துதி
விரவிய கொன்கை மேலோய் போற்றி; தினைமனமொன்றிகாடொறுஞ்சாற்றவோர்
பெம்மா னிவனெனும் பிள்ளை போற்றி ; இம்மையி னின்பன் கெய்தி 15
ஓதா ணண்மைை ஞானர்த்தாய் போற்றி ; மெய்ம்மைவீட் டின்பமு மேவுவர் நிடமே.

யர் - சமிக்கியார் - திருநீலகக்கர் முதலியோரும், புகழ்ததிணையார் முதலியோருமாம். "மறை முனிவர் மூழ்குதலும்" (1958). "ஆதி மாமறை விதியினு வாதரும் வேணி, சாத ஞரைமுன் ஞவே புரியுதல் வேள்வி, நீத நீகரீர் செய்யவும், திருகமழ மலத்து, வேத வேதிய ரனைவருஞ் செய்யவும்" (2327); "கறருன கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே செற்றார்" (தேவர); "திக்கிலு யதனார்" (359) முதலியவற்றின் கருத்துக் கள் காண்க; இக்கருத்தினையே "அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் நெவ்வுயிர்க்குந் செந்தண்மை பூணடொழுக லான்" (குறள்) என்றருளினர் திருவள்ளுவரும். ரண்டும் "உலகமினீன்புற" என்றது காணக. இக்கருத்தக்கினே மனகொள்ளாது அந்தணர் என்பதனே வெறும் இடுகுறியளவான சாதிப பெயராகக் கொண்டு போருள்ஞானப் பிழம்பாகிய பிளனேயார் பாலும் பிணகை அபசாரபபடும் மாக்களும் உணடு; அஃத அவர்தம் ஜனின் வலி என்க.

சங்கரார்க்கு முன் வந்த - சங்கரர் - சுகததைச் செயபவர் என்பது பொருள். உலகம் இன்புறச் செயயும் வேள்விக்கும் வழிபாட்டுகரும் முதல்வராய்க் கருகிய இன்பத்தைச் செய்யவல்லவா அவரேயாம் எனபா இப்பெயராற் கூறினர். முன் - முதன்மையாக.

வேள்விகள் - வெவேளவிகள; சிறதெயவகளைக் குறித்த வேள்விகளல்ல; சங்கரார்க்கு என்ற குறிபபுமிக; இவரு இவை சமணாக்குமுடையதென்று கூறும் சமணசார்பு பற்றி வீழும உரைகாரருமுண்டு; அஃத அபிமானம்பறறிய வெற் றுரையென மெழிக. சமணரை மறகவரத இவ்விடததுப பிளனேயாரது மூலனூற் கருததக்கும் உரைஅருளும ஆசிரியாபெருமான கருததக்கும் ஒருநிறதும் பொருந் தாத தததமக்கு வேண்டியவாறே யுரைபபானபுகும உரைகாரர்களை இகழந்தொதக்கு தலேயன்றி வேறு என்னைனறு சொலவது? சங்கரர்கு முன்வந்த வேள்விகளைச் சமணரும் செய்வா என்பது இவர் கருதோ? எனறு விடுக.

ஆனினங்கள் - சணடீசர் சரிதம காணக. 822

2721. (வீ - ரை) வேள்விநற்பயன் "வீழ்புனல்" ஆவது - "வீழக தண புனல்" என்ற பதிகப்பகுதிக கருததறி வேளவிகளின நல்ல பயன் மழை - புனல் - வீழ் வது ஆம் என்க. வீழ்புனல் வேளவி கறபயலுவது எனற வாழததியது என்னோ? எனில் புனல் நாளும் சிவனது அருசசனேயின் கலல அகமாதலால் என்க.

நற்பயன் - வேள்விப பயன் பலவாம. அவறறுள நலலபயன மழை பெயதல் என்பார் நற்பயன் என்றார; நல் - சிறபபுக குறித்தது; வேள்ப பயன்கள் கலலவல்ல என்பதன்று. சகரர்களுச் செயயும் வேளவிகளின பயன் எவையும் நல்லனவையே ஆம்; "நீத நீகர" (2327); அவறறள்ளே சிறநத பயன் என்பது.

நல்லுறுப்பு - நற்பயன் எனறவாறு ரண்டும் உறுபபு பலவற்றுள்ளும் சிறந்த உறுப்பாம் என்க; வேள அகனகளாவன - மலா - புகை - ஒளி - அமுது - முத லாயின.

புனல் அருக்கனே நல் உறுப்பு - என்றது சிவனது வழிபாட்டில் நீர் இன்றியமை யாச் சிறப்புடையது எனறபடி; "புணணியஞு செயவாக்குப பூவுடை நீருடு" (திருமந்திரம்); "பூவோடு நீசுமகரும் நினனடியா" (பிள். தேவர); "தயகா விரியி னன்னீர் கொணடிருக கோதி யாடடி" "இட்டுக்கொன்வன பூவள நீருன" (அரசு. தேவர்); "அரிசிபுனல கொணடெவ தாட்டுகின்றன" (சம்பி - தேவர்); "போதும் பெருவிடி பசலியுணடு புனலுண டெங்கும" (11-ம் திருமுறை - கழுமல மும். கோவை); "எங்கோமான தனிவிடுவே னல்லேனென் நீராப்பக

லுவ், கொகைகார்பன் மலர்கொணடு தூளிபுனல்கொண் டருச்சிப்பார்" (புகழ்த் தினை-புரா - 2); "சிறபபொடு பூசனை செல்லாது வானம், வறகருமேல் வாளோர்க்கு மீண்டு" (குறள்).

அருச்சனை - வழிபாட்டின் (திருவீழிமிழலை வரலாறும ஏயர்கோனுர் வரலாறும் காண்க.) திருமஞ்சனம் - அருகியம் - பாதியம முதலியனவாகிய எல்லா அக்கள் களையும் குறிக்கும் பொதுமொழி.

நாளும் - சிவவழிபாடு ஒவ்வொரு நாளும் செய்தல்வேணடும் - ஒவவொரு நாளி லும் உரியகாலஙகளில் எல்லாம் செயதல்வேணடும்.

வேள்வி நற்பயன் வீழ்புனல் ஆவது - மழை வேள்விகளின் பயனுகளே வீழ் வது என்ற உண்மை வேத சிவாகமஙகளின் கருதது "மணணிற் பெருவேள்வி வளர்நீப புகைகாளும், விணணிற புயல்காட்டும் வீழிம் மிழலையே" (பிள். தேவா. குறிஞ்சி - 5); "மகருமேரு மாடச் சாலை மருஙகிறை யொதுகு மஞ்சும், அகலவை பொழிந்த நீரு மாருறிப புகைப்பா ஞறும்" (836) முதலிய திருவாகருக்களின் கருத் தும் தமிழ்ச்சுவையும் குறிபபும் காணக.

வேள்வியின் பயனுய் வருவது புனல ஆகும; அதுவே வேள்வியின் அங்கமுமாம் என்ற இரணடும் குறித்தமை காணக.

வீழ்க தண்புனல் - "வீழ்க" என்ற சொல லணமை தரும அருள்ஆயிரய் வந்த சிறப்பு; மழையினபபறறிய சிறபபுரிமையாம.

ஆளும் மன்னனை வாழ்த்தியது - "வேர்தனு மோஙகுக" என்ற பதிகததின் பகுதியின கருததும் காரணமும் எனனே? எனில இது என்க.

ழுளும் - முதலாகத தொடாந்து வரும் - பெருகி வரும்; இவை - முன் பாட் டிற் கூறிய வேள்விகள் முதலிய வழிபாடுகளைக் காதலால் அவை காரணமாய் நிற்கும் மழையும்.

காக்கும் முறைமையால் - காததற கடமை பூணடவன அரசன் என்ற முறைமை குறிக்க; எறிபதராயனுர புராணததுள்ளும், புகழசிசோழா புராணத்துள்ளும் வருமாற புகழ்ச்சோழர் இந்த அரச கடமையை நிறைவேறறிய வரலாற்றினையும், இடைகழியார் சரித வரலாற்றினையும் ஈணடுக கருதுக; மனுநீதிச சோழா சரிதமும் காண்க. இறைவரது வழிபாடு காரகும் வகையால் மழை பெயயபபெறற உலகை காதலால் அரசர் கடன் என்பது "ஏதி நன்னில மீரற வேலி" (3) என்றும், "வையக மூற்று மாமழை மறந்து வயலி னீரிலே மாநிலந தருகோ, மூய்ய கொள்கமற றெனகோ யென்ன வொளிகொள் வெண்முகி லாய்பபரந் தெங்கும், பெய்யு மாமழைப் பெருவெள் ளந் தலிர்தப்ப், பெயாததும் பனிரு வேலிகொண் டருளும், செயகை" (தக்கேசி-திருப்புணகூ - 2) எனறும்வரும ஆளுடையநமபிகளது திருவாக்காலும், "இயல்பு ளிக் கோலோச்சை மன்னவ னுட்ட, பெயலும் வீயெருந தொகை" எனறும், "மூறை கோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, யொலலாது வானம பெயல்" என்றும் (குறள்) உடனபாட்டினும் எதிரமறையினும் வைததகூறும பொய்யாமொழியார கூற்றினும், பிறவாறறினும் உணரபபடும். "ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் தன் மறப்பா, காவலன் காவா னெனின்" (குறள்) எனறதும் இதிதிருபபாட்டின் முற் கூறிய கருததுக்களே வறபுறுத்தும; "அந்தணா நாறகு மறத்துக்கு மாதியாய், பின்றது மன்னவன கோல்", "தானந் தவமிரணடுந தகா வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெனின்" என்ற திருக்குறட் பாகளும், பின்னதனை எடுத்து "நேய புகழ்த் தினையார் நீராட்டுங கைதளர்ந்தன், தாயமுடி மேல்வீழ்ந்தார் சோமேசா" என்று

மாதவச் ஞான முனிவா தமது சோமேசா முதமொழி வெண்பாவிற காட்டி யருளியமையும் நண்டுக் கருதத் தகன.

மன்னனே - வேந்தனே - அன்றி இக்காலததுக் கொன்னபபடும் கலீன வீனை வுகளாகிய குடியரசு - முதலிய முறைகள நம் ஆனறோர்க்கு உடன்பாடில்லாதவை என்க. 823

2722. (வி - ரை) ஆழ்க நீயது என்று ஒதிற்று அயனெறி வீழ்க என்றது - இஃத "ஆழ்க நீயது" என்ற பகிகப் பகுதியின் கருததை வினகிறது; நீயது - நீமையகரும் அயல் நெறிகளின் தொகுதியை; இவை வேதாகமே உடன்படாத புறப்புறம், புறம் எனற வகுகபபடும்; இவை திருநீறு அகமணி யாகிய சாதனங்களே புடனபடாமையால் நீயது எனறும் ஆழ்க என்றும் ஒதக்கபபட்டன. இவை இவ்வாற பலவாயினும் அவறறுல் வரும் நீமை வெகிறதை வெசாதன நிற்தை என்ற ஒன்றேயா தலானும; இவை எல்லாம் ஒனறுபோலவே முறறும் மறறத் தொகக்கபபடுவனவாதலாலும நீயது என ஒருமையாறசுட்டிக் கூறினார; இதனை அறிவுறுத்தவே "ஆழ்க நீயது எனறேதிறறு ..வெறெலலா மரனபெயர் சூழ்க" என்றது எனப பிரித்தகாட்டி உரைவகுததருளினா ஆசிரியர். இகருததகளே அறியாத இக்காளில இதநிருப்பாடடை ஒதபவாகள "ஆழ்க நீயதெலலாம" என்று பிழையாகப படிக்கினறனா; அது தவறு. நீயது - ஆணவமல வினைவு மறைபபு.

வேறு - அயனெறி வீழ்க எனற கருததுகு வேறுக எனக முன சொனனது நீமையைப போகுதல; மேற்சொலவது அதன்பின கன்மையை ஆக்குதல். இவை பிரண்டும் பாசநீகரும் சிவபபேறுமாக போதம் 10-11 சூதநிரக்களிற றனிததனி கூறபபடும இருவேறு நிலைகள்.

எல்லாம் - எல்லா வுயிர்களும; சேதனப பிரபஞ்சம் எனபா; ஒதி வளாதற குரியவை அவையெயாதலின். "உயிர யாவையும்" எனறது ஆசிரியா காட்டும் பொருள்.

அரன் பெயர் - சிவனது திருநாமததை உட்கொணட சிபஞ்சாக்கரம் எனனும நிருவைநதெழுதது. "ஆலில படகருமபின சாறு போல வணணிகரு மைநதெழுதின நாமத தானகாண", "தஞ்சும போதலின் றமத நிருவெழுத தஞ்சுர தோனற வருஞ மையாறரே" (தேவா).

சூழ்க - சூழ்தல் - அழுகத எண்ணுதல; "ஒதி வளாக" எனறது ஆசிரியா கண்ட பொருள.

வாழி - வாழிய என்றது வாழி என நினறது.

உயிர் - வளர்கவே - உயிர் வளாதலாவது சிவததன்மை பெறறுப் பொலிவடை தல்; கட்டுறறுச் செறதலும் பிறறதும் உழலாது கட்டு நீஙகிச் சிவத்தனமையுள நிறைவாகி நிலைபெறுதல். வளர்க - சூழ்க எனறதன கருதது.

வீழ்கவெனறு வேறெல்லா மான் பெயர் - என்பதும் பாடம். 824

2723. (வி - ரை) "சோன்ன வையக் முந்துயர் நீர்கவே என்னும் நீர்மை - "வையகமுந் துயர் நீர்கவே" எனற பதிகததுட் சொனன தனமையின கருதது; சோன்ன - பதிகதினுட் சொலலிய. நீர்மை - கருணைததனமை.

துயர் - இகதநிலும பரதநிலும பிறவித் தனபமெயனறி நிரநிசய இனபமில்லாத தன்மை. "சழலாரா துயர்வெயிற சுடடிடும போது" (தேவா); இகமும் பரமும் இரண்டும் பிறவியிற பதேலின் துயர் என்றா;

துயர் மன்னி வாழ் உலகத்தவர் மாற்றிட - பிறவித தன்பமே பொருந்தி வாழும் உயிர்கள், அதனை மாறறிப பிறவாத தன்மையுடைய சிவநெறி யடைந்திடும் பொருட்டு.

மொழிந்தனர் - தயர் தீர்க என்று ஆசி மொழித்தருளினர்.

இகந்துற துயர் - பிணி சாக்காடு முதலியவற்றாலும, **பரந்துற் துயர்** - அலகை முதலியவற்றாலும காணப்படும்.

முன்னர் - தொடக்கத்தில் ; ஞானோபதேசமாகிய இவ்வருளிப்பாட்டின் மகிமை வாழ்த்தாகிய இம் முதற்பாட்டில்.

ஞானசம்பந்தர் மொழிந்தனர் - முதற்பாட்டின உரை முடிந்தமை எழுவாயும் பயனிலையுமாகப் பிள்ளையாரது திருப்பெயருடன் விளைமுறறுத தத்தை முடித்ததைகாட்டினர். இவ்வாறே ஏனைய திருப்பாட்டுகளிலும கண்டுகொள்க. இப்பதிகம் ஞானசிரியராந் தன்மையில் வரும் உபதேசம் என்று குறிக்க இபபெயராற் கூறினார.

திருப்பாகரம் முதற்றிருப்பாட்டின் தோகைப்பெருநள் - ஆசிரியர் காட்டியருளிய வாறு :—இத் திருபபாசுரமாகிய மெயமமொழிப பய்ன உலகுயிர யாவையும் தன்ப நீகி இன்பவாழ்வடைதலேயாம் ; அது சகரராக்குச் சத்த கேளவிகள் முதல் அர்ச்சனை வழிபாடுகள மனனுதலாலன்றி நிகழாது; அவை மனனுதலின் பொருட்டு, அத் தணர்களும் தேவர்களும ஆனினங்களும வாழக ; அவ்வேளவி யர்ச்சனை வழிபாடுகளின் பயனை வீளைதது அவறறிறகுரிய கலலுபபாகிய மழையும் வீழ்தது பெருகுக ; அவறறைக் காகரும மன்னவன ஓஙகுக ; அவறறால வரும கலங்களை அடையவொட்டாது கேடுவிளைக்கும் அயனெறிகளின் தீமை ஆழ்ந்து அவை தத்தமக்குரிய நிலைகளில் அமைந்தொழிக ; உயிர்கள் யாவும் சிவனுமோதி வளாக ; இவ்வாறு உலகுயிர்கள் தயர் தீஙகுக என்றதாம.

தமக்கெனவன்றி உலகமின்புறும்படி வேள்வி யர்ச்சனை வழிபாடுகள் சங்கரர்க்கு இயற்றவோர் அந்தணர்களாதலின் அவர்கள் முன்னும், அவ்வழிபாடுகளைச் சிவனியதிபபடி ஏற்றுச் செலுததவோ ஞானவராதலின அவாகள் அதன பினனும், வேள்வி வழிபாட்டுகருரிய நிறைத கௌரியஙகளையும திருநீறறினையும் அளிததலால் ஆனினம் அதன பினனும, வேளவி வழிபாடடின பயனை வரதது அவறறிற்குரிய இன்றியமையாத உறுபபாகிய நீரினையும் உலக சாதனஙகளையும் தருதலால் (மழை) தண்புனல் அதன் பினனும், இவ்வெல்லாவறறையும் காததறகான பூணுதலால் வேந் தன் அதன் பின்னும், கேட்டில வீழாமை முதற்கண வேணடபபடுதலின தீயது ஆழ் தல் அதன் பினனும, தீமை ஒழிகதபோது இனபம பெறும சாதனமாகிய ஆன்பெயர் தழ்தல் அதன் பினனும், துயர்தீர்தலாகிய பயன அதனபின்னும் ஒதப்பட்ட வைப்பு முறை கண்டுகொள்க.

இப்பாட்டுப் பின்வரும் ஞானோபதேசததகரு முதறகண் வைகைபபட்ட மகிமை வாழ்த்தை எனக காணக. திருக்கயிலாயபதி மேரு குருவாய் எழுந்தருளி ஞானவமுதட்ட உண்டு எண்ணரிய சிவஞானமுணாந்த கயிலாய பரமபரையில் வந்த முதல்வராகிய பிள்ளையாரே இஙகு ஞானசாரியா ; வைகைகரையே நீட்சாமண்டபம் ; பாண்டியனே பக்குவமுறற ஞானவகா ; உரைததறிவுறறதிய பொருள் மெய்ஞ்ஞானம் ; "ஞானத் திரளாய் நின்ற பெருமான் கல்ல அடியாரமேல், ஊனத திரளை மீக்கு மதுவும் உண்மைப் பொருள்போலும்" (அண்ணாமலை - பிள் - தேவா); "மன்ற, பாண்டியன் கேட்பக் கிளக்குமெயஞ் ஞானத்தின்" (இருபாவிருபஃது - 2) ; "எல்லா மாறனுமமே சூழ்க" என்றதனால் வணக்கமும், வாழ்க அந்தணர் என்றதனால் வாழ்த்தும், அரனுமமே என்றதனால் சாதனமும், தயர் தீர்கவே என்றதனால பயனும், கூறிய நிறமும்;

அரன் என்றதனால் சங்கார காரணனாகிய முதலவனே முதல்வன் என்ற பதியுண்மையும் இலக்கணமும், எல்லாம் சூழ்க - வையகமும் துயர் தீர்க என்றதனால பசுக்களின் உண்மையும் இலக்கணமும்; நீயது-துயர் என்றதனால் பாசவுண்மையும் இலக்கணமும் கூறிய நிறமும் என்றிவ்வாறு சிவாகம ஞானபாத முடிபுகள் எல்லாம் பொருளாக குறிப்பாலுணர்த்தியருளிய வகையினால் பொருளியலபுரைத்ததும் என்ற இது மூவகை வாழ்த்தும் ஆதல் கண்டுகொள்க.

எல்லாம் - சூழ்க; வையகமும் துயர் தீர்க - சூழ்க - தீர்க - "கயவொடு ரவ் வொற நீறற வியமகோள், இயலு மிடம்பா லெகரு மெனப" ஆதலின மூவிடத்தினும் ஐம்பாலினுஞ் செலவதாகிய இவ்வியமகோள பிளனோபா அருளிய அன்ற நிகழகாலத திலே குறிதத அப்பயன தருதலமனறிப, பினனா எகாலத்தும சென்ற அவ்வாறே அருட்பயன தருவனவாம் எனற காட்டும நிற்ததால ஆசிரியா பினனா, "எகனோ வாழ முன்னு னேடுவை கையினி லிடடா" (புரா - 1230) என்ற நினைவுகொளளக கூறியருளுதலும் எண்டுக கருதுக; மெயதிருவாகதலின எனறும எகரும ஒன்று போலவே பயன்தருமென்க.

இறைவர்பால் உணாவரிய மெய்ஞ்ஞான பெறற ஞானசாரியா அருளிய ஞான உபதேசததகு அவவிறைவாது "மெயம்மொழி" பெறற ஆசிரியா சேகிழாபெருமானும் அவ்வாறே கயிலாய பரம்பரையில வநது உரைவகுததருளிய பெருமையும தெய வக் குறிப்பும கண்டுகொள்க. 825

["(1)அரிய காட்சிய ராய்த்; (2) தம தங்கைசேர் எரியர்; (3) ஏறுகந் தேறுவர்; (4) கண்டமுங் கரியர். (5) காடுறை வாழ்க்கையர்..."]

2724. "அரிய காட்சிய" ரென்பதவ் வாறிலைத
"தெரிய லாகிலை யாற்" றெரி யாரென,
உரிய வன்பினிற் காண்பவாக் குணமையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள பேசினார்; அஉசு

(இ - ள்) அவ்வாறிலை "அரிய காட்சியர்" எனபது ஆதி தெரியலா கிலையால் - முன்பாட்டில் அரன் என்று கூறிய அநத ஆறிலைய பாசஞான பசுஞானங்களால தெரியப்படாத நிலைமையுடைமை காரணமாக அரிய காட்சியா எனற சொலவது ஆம; தெரியார் எனா - அவ்வாறு பாச பசு ஞானஙகளால தெரியமாட்டாதவா எனற அறிநது, காண்பதற்கு உரிய அன்பின்றிறநததாலே காணும பகுவமுடைய அடியவாகளுகு; உணமையாம்...பேசினார - காண உள்ளனவாகும கவ்ல அடையாளஙகளே அதனமேல எரியாஏறுவா-கரியா-வாழக்கையா எனறிவ்வாறு எடுதது கூறியருளினார்; அஉசு

[ஆயினும் பெரியர்]

2725. "ஆயி னும்பெரி யா"ரவ சென்பத
மேய லிவ்வியல் பேயன்றி, விண்முதற்
பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்கள்
ஏயும் யாவு மிவ்வடி வென்றதாம்; அஉஎ

(இ - ள்) அவர் "ஆயினும் பெரியர்" என்பது - அம்முதல்வா முதசொன்ன அடையாள நிலைகளையுடையவராகக் காணபபடுபவராயினும் அக்காட்சியுண்மே யடங்

காத பெருமையுடையவர் என்ற சொல்லப்படுமியல்பாவது ; மேய இவ் இயல்பே யன்றி - மேற்கொண்டருளிய முன்சொன்ன "ஸரிய"ரா யிருத்தல் முதலாகிய இயல்பு களே யுடைமையே யல்லாமல் ; விண்முதல்...என்றதாம் - விண்முதலாகப் பரந்த ஐம பூதங்களும் பலவுயிர்களும் அண்டகளும இன்னும உளவாகிய யாவையும் இவர் பெரு வடிவில் பொருந்துவன என்ற கூறியபடியாம் ; அஉஎ

[ஆறிவார் அவர் பேற்றியே]

2726. பின்பு "மாரறி வாரவர் பேற்றியே"
யென்ப தியாருணர் வானுஞ்சேன் றெட்டோணு
'மன்பே ருந்தன்மை யாசென வாழ்த்தினர்
அன்பு சூழ்சண்பை யாண்டகை யாரவர். அஉஅ

(இ - ள்) பின்பும...என்பது - மேலும் அவர் பெற்றியே ஆர் அறிவார்? என்று கூறும் தன்மையாவது ; யாருணர்வாலும...தன்மையா என - யாவருடைய உணர்வி னாலும் சென்று எட்டுதற்கியலாத நிலேபெறற பெரிய தன்மையினேயுடையவா அவர் என்ற ; அன்பு...ஆண்டகையாரவர் - அனபு சூழ்ந்த சணபை ஆண்டகையாராகிய அப் பிள்ளேயார் ; வாழ்த்தினர் - வாழ்த்தியருளினர்; அஉஅ

இம்மூன்று திருபபாட்டுக்களானும "அரிய காட்டியா" என்ற தொடகும் திருபபாசுரதின் இரணடாவது திருபபாட்டுக்குப் பேருரை வகுததருளினர் ஆசிரியர் பெருமான்.

2724. (வி - ரை) அரிய...என - "அரிய காட்டியராய்" என்ற பதிகப் பகுதி யின் உரை விரிததவாறு : காட்சிக்குரியர் என்னில அதுபொரு ளென்னவரும் ; "அறி பொரு ளரித்தாம் ; அறியாத தின்றும்" என்றுபோலக (போதம் - 6 சூ) காட்சிக் குரியராயின் அழிபொருளாம். எவ்வாற்றானும காட்சிபபடாரெனின் பயனின்றும். ஆதலின், இவவிருவகையுமனறி உள்பொருளாயப பாசஞானததாலும பசுஞானததாலும் பார்ப்பரிதாயப பதிஞானமொனறனே காணப்படுவதாய உளளது அகத முதல்வனதியல்பு என்பார் காட்சியரியர் என்னது அரியகாட்சியர் என்றார். பாசஞானத்தாற் காணப் படாமை காட்சி நான்களுள் இருதிரியக் காட்சி, மானதக காட்சி, தன்வேதனைக் காட்சி என்ற மூவகைக் காட்சியினு லறியமாட்டாமையும், "வேத சாதகர மிருநி புராண கீஞானம் விரும்பசபை வைகரியா தித்திதக்கண மேலாம், நாதமுடி வானவெலாம் பாசஞானம்" என்றதனுல வேத முதலிய சாதகரகளாலும காணபபடாமையுமாம். இக்கிரியகளும மன முதலியவையும் மாயாகாரியகளாதலின் தமக்குக கீழ்பபட்ட தத்துவப் பொருள்களைக் காட்டுதலின்றி மாயைகு அபபாறபட்ட இறைவனைக் காண டற்குக் கருவியாகமாட்டா.

இனி, இவ்வாற்றனன்றி, அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற மலசத்திகளை இயம நியம முதலிய அட்டாங்க யோக சமாதியான ஒநவாறு கேடுத்து ஒரிடத தொருகாலத் திருத்தாகிருதது மூலிடதது முக்காலத்தப பொருள்களேயும் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினே டுணர்வு தெரிவது யோகக் காட்சி எனபபடும் ஞான்காவது காட்சியாம்; அதனுற் காண்பமெனின் இதனிலும் ஆன்மபோத மூனேப்பு கிற்றலால் இததகைய காட்சிக்கும் அரியர் இறைவர் என்க.

பின் எனனையோ இறைவன் காட்சிப்படும் கிலேர் எனின், "ஊனக்கண் பாசமுண ராப் பதியை, ஞானக் கண்ணினிற் சித்தை நாடி" (9 - சூ) என்ற வெஞானபோதக்

கருத்தினைப் "பாசஞா னத்தாலும் பசுஞா னத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞா னத்தாலே, கேசமொடும் உள்ளதெனை காடி" (1), "கண்டவென் தனைக்காட்டி புலி ருக் காட்டிக் கண்ணிக் காணங்கள் காணுமல்கிற்பன், கொண்டரனே புளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசம் கூடாது" (5); "உளதவன்கு னின்றகலப் பாலே சோகமென பாலிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி" (7); "அருளின் வழிநின், றஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்க னணையரவம் போறஞ்ற மானமாலி லரனே" (8) என்பனவாதி திறகளால (8 - ஞா) விரிதத வெஞாணதெதியார்த் திருவிருத்தங்களும், "தொடர்வரும் அருளி ஞலே தோன்றுமா காஞ ராயின உடையய னடிசேர்ஞான முணர்தலின் றனைத லினறே" (79) எனற சிவபிரகாசமும ஈண்டுக் கருததக்கன.

ஈணடித் "திரியக காணடல, இரட்டுறக காணடல, தெளிவுக் காணடல் எனக் காட்சி மூவகைப்படும. அவை மூனறும அதிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டல் மாத திரையானே ஒருவகு கிகழும; ஏனையோர்க்குச சோபான முறையாற கேட்டல் கெ நிததல் தெளிதல் என்னும மூன்றனும் முறையே கிகழவன ஆகலின ஆன்மதரிசனத் தைப்பயக்கும் சிவருபதரினபின ஆனமசுதனியைப பயகக்கும் சிவதரிசனம் ஒருதலியான் வேண்டப்படும்" என்றும, "பசுஞானத்தாலும பாசஞானததாலும அறியபபடாத முதல்வனை அம்முதல்வனது ஞானக்கண்ணனே தனனறிவினகணனே ஆராயந்தறிக; அபபதிஞானத்தைப பெறமாற யாமனமெனினை, நிலமுதல காதமீருகிய பாசக்கூட் டம் (காரியப பிரபஞ்சம) நினறுழி நிலலாத பராது கிரிதற்கண அதிவேகமுடைய பேய்தேரி னியல்பிற்றுயக கழிவதெனறறிநது கீகவே, அப பதிஞானம் பிறவித்துய ராகிய வெபபதஞக்குக குளிராத கிழலய வெளிப்பட்டு விளங்கும். அறமை வினக் கிய ஞானததான் ஜேயத்தைக் கண்ட காட்சி சலியாமைப பொருட்டு அபபொருள் பயக் குக் நிருவஞ்செழுதது அவ்விதிபபடி அறிநது கணிகபபடும" எனறம்வரும் (9 - ஞ) மாபாடியமும் கருதக.

இனி, இக்காட்சி யருமையாதலன்றி எளிமையாதலுகு "ஏகனுகி யிறைபணி கிற்ற"லும் (10) (அரன) "காண வுளளதைக் கணடு காட்டலும்" (11 - ஞ) வேண்டப்படு மென்பது ஞான சாதநிரம. மேலும இவவியலபெலாம வொகம முதலிய ஞானசாதநிரஙகளால தனுபவமுளள தேசிகர்பால் அடைததக கேட்டுணரத் தக்கன.

அவ் ஆதியை - அகரச சுட்டு. முனபாடடில "அரன்" என்ற குறிகபபட்ட அந்த என முன்னறிசுட்டு. அரன் - சங்காரகாரணன. அவனே ஆகி என்பது "அகர மாதி" "சங்கார காரணனுயுளள முதலியே முதலாகவுடைதது இவவுலகம்" என்ற வெஞானபோத முதநூலுதநிரததன நாட்டபபடட தி காணக.

தெரியலா நிலையால் தெரியார் - தெரியலா நிலை - தெரிவிக்கமாட்டாத நிலைகள். இவை பிரம விட்டுணுகள் தெரியபபுகக பசுபோத முறபபட்ட நிலைகளும், புதசர், சமணர் முதலிய புறச்சமயததோர காணமுயலு நிலைகளும, அததகைய பிறவுமாம். தெரியார் - தெரியபபடாதவர் எனச் செயபபாட்டு வினையாகக கொள்க.

என - என்ற அறிந்தவர்களாகி.

உரிய அன்பினிற் காண்பவர்க்கு - கால்வகையுள் நிவிரதர சத்திநிபாதமும் மல பரிபாகமும் அடைதற்குரிய அனபு முதிர்நது காணும் அடியவர்களுக்கு. அன்பினில் - அன்பினலே - அன்பு தனையாக; நான் காண்கின்றேன் என்பதன்றி அவன காட்டு கின்றன் என்ற அன்புநிலை காரணமாக; "ஆர்வமுன் பெருக வாரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே" (777) என்ற நிலை; அன்பினனே அரனே வெளிபபடட் காண்

புவர்க்கு ஈன ஏழனுருபாக வைதத உரைப்பினுமமையும். "உள்ளத்திற் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்ம்மை யுருவினேபு மவவன்பி னுள்ளே மனனும், வெளளஞ்செஞ் சடைக் கறை நெறறிச செகுகண விமலரையும்" (புரா - 1023).

"நல்லசிவ தன்மததால நலசிவ யோகததால
நலசிவ ஞானதத்ல் நானழிய - வலலதனுல்
ஆரேனு மனபுசெயி னகுகே தலேபபடுகாண
ஆரேனுங் காணு அரன்" —(கரிறு - 15)

என அரிய காட்சியராகிய அரன் காட்சிபபடும் நிலேயினே ஞானசாதநிரம் கூறுதல் ஈண டுச் சிநிகைதத்தக்கது. "காட்டுவிததா லாரொருவ காணு தாரே" (தேவா); "அப்ப டிபு மநிறமு மவ்வணணமும் அவனருளே கணணுக காணி னல்லால" (தேவா); "அவனரு ளாலேயவன்ருள வணங்கி" (திருவா) எனபனவாகி திருவாக்குக்கள் அக் காட்சி அவன் காட்டினுலனறிக காணற கரிதாகதன்மையை விளக்குவன. அவன் அவ்வாறு காட்டிதறகு அனபும பகுவுமும காரணமெனக. இவறறினியல்புகளே முன் (2717) உரைததாம். அவனருளே நாடினாகது அவனருட் சத்தியால் காட்சிப்படுவர் என்க.

உண்மையாம் பெரிய-நல் அடையாளங்கள் - இவை இததிருபபாட்டில் மேல் (1) அங்கைகேர் எரியர் எனறும், (2) ஏறுகந் தேறுவர் என்றும், (3) கண்டமுங் கரியர் எனறும், காடுறை வாழ்க்கையர் என்றும் கூறினவாம.

உண்மை ஆம் - பெரிய நல் - உண்மை - உள்ளன - அழிவில்லாதன என்பது; பெரிய - தற்பரமாகிய - தமக்குமேற பரமில்லாத; எலலாவற்றையும் தமக்குள் அடக் கிய. நல் - நறபயன் தரும். இம்மூன் றடைமொழிகளாலும் சத்தாக் தன்மையும், முழுநிறைவாக தன்மையும், பேரினபமும பேரருளும உடையராக தன்மையும் குறிக்கப்பட்டன.

அடையாளங்கள் - காட்சிபபடும் குறிகள். அடையாளஙகள அவயவப் பகுப் புடைமை காட்டுதலால் ஏனயவைபோல முதறதொழிறபட்டுக கண்டமாய் அழியும் தன்மை வருமோ? என ஐயுறுமைப பொருட்டு உண்மையாம்-பெரிய-நல்-என்று கூறினர்.

அரிய காட்சியர் என்றது சிவனது சொரூப நிலேயினேயும், எரியர் - ஏறுவர் - கரியர் - வாழ்க்கையர் என்றவை அவரது திடதத வடிவஙகளேயும் குறிப்பன. பாச ஞானஙகளுக்கு அரிய காட்சியராயினும, வெளரானஙகளின் காட்சிக்கு இத்திருமேனி களாகக் காணப்படுவர் என்பதாம்.

அடையாளங்கள் - "பிரமபுர மேவினர் தம்மை அடையாளங்க ளுடன்சாற்றி" (1973) என்ற இடத்திற்போலவே ஈண்டும் கூறிய அடையாளஙகளின் ஒற்றுமை கண்டு கொள்க. ஏறுகந் தேறுவர் - காடுறை வாழ்க்கையர் என்பன முறையே விடையேறி, காடுடைய சுடலேப்போடி பூசி எனக் கூறபபட்டன.

அங்கைகேர் எரியர் - என்பது தோடுடைய செவியன் என்பதுபோலச் வெனது ஒரு அங்கத்திணேயும் அதனில் ஏற்ற பொருளிணேயும் குறிபபதவும், "சாற்றிவிடு மங்கியிலே சங்காரம்" (உணமைவிளக்கம்) என்றபடி கையில் ஏந்திய எரி சங்காரத்தைக் குறித்தலால் அதன்பின் இறைவர் சத்தியுடன் கூடிகின்று புனருற்பவம் உனதாகும் அருளின் உண்முகமாக நிற்பதனே உணர்த்துதலின் தோடு உடைய என்ற கருத்தைக் குறிப்பதவும், "முத்தீ மருவாருத குழலுமைபத் தினிவளர்ப்ப விடக்கரத்த வயங்க

வேந்தி" (பேரூர்ப் புராணம் - கடவுள் வாழ்த்து) என்றபடி எரி வித்தல் உலகோம்பு தலை குறிப்பதுவும் காண்க. கண்டமுங் கரியர் - மதிசூடி என்றது போல அமுதவடி வம் குறித்தலும் காண்க.

அரிய காட்சியர் - அடையாளங்கள் - இவை இவ்வாறு பதிவடிவாகிய சொரூப மிட்டனை சகள நிலைகளே முன்னர் ஞானம்பெறற இறைவனைத் தரிசனைக்குக் காட்டும் இடத் தும், ஈண்டுப் பதிபுண்மையினையும் பதி இலக்கணத்தையும் பாண்டியனுக்கு உபதேசிக் கும் இடத்தும் தொடக்கத்தில் பின்னையார் அருளியவாறு கண்டு, ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமானும் தாமும் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டியதன்றி இப்புராணத் தொடக்கத்தில் "உலகெலாமுணர்ந்தோதற் கரியவன்" என்றருளியமையும் கண்டுகொளக. என்னை? "உலகெலாம்உணரஓதோதற் கரியவன்" என்றது "அரிய காட்சியர்" என்ற வினைத் சொரூப நிலையினையும் - நிலவுலாவிய வேணியன் - சோதியன் - ஆடுவான் என்பன - "எரியர் - ஏறுவர்-கரியர்-வாழுகையர்" எனபனவற்றுற பெறற வினைத் தடத்தநிலை யினையும் குறித்தவாறும் கண்டுகொள்க.

இனி, "அகலமா யாரு மறிவரி தப்பொருள், சகளமாய வாததென் றுங்கீபற" (திருவுந்தி - 1); "அகர வுயிரோ லறிவாகி யெல்ல, விகாரிலறை நிறரு நிறைகாத" (திருவருட்பயன் - 2); "அமலமையப ரேயுலகுக் கமலையப ரென்றறிக", "அகல மய மாய்கின்ற வமபலதெ கூதன" (களிற - 1-4); "அகர முதல வெழுத் தெல்லாம்" (குறள்); "உருமேறி தரிததக கொணட தென்றலும்...கருணையின வடிவு காணே" (சிதநி - 1-54) எனபனவாகியாக வரும திருவாகுகளின கருதத் களும் ஈண்டுச் சிந்திக்கதகன. ஞானஉபதேசமாதலின அவைபோலவே ஈண்டும அரை முதலாகத்தொடங்கிய மரபுகிலையும் கணடுகொள்க.

உரிய அன்பினிற் காண்பவர்க்கு - எனறதனால அன்பும் உரிய பக்குவமுமுடை யாரே காண்பா என்பதும், எனையோர் காணார் என்பதும பெறபபட்டன. "அமணர் காணகிலாக னாயினும், தெனனவனறியும பானமையால்" (2718) எனறதும காண்க; முன்னைத் தவபிறைவகிய அனபு காரணமாகவே பிளகையாதாமும கணடு பேசினார் என்பார் "அனபுசூழ சணபை யாணடகையார்" (2720) என மேல இபபாட்டின வரி வரை முடித்தருளியமை காணக. 826

2725. (வி - ரை) "ஆயினும் பெரியார்" என்பது-இது திருபபதிகம 2-வது திருப்பாட்டில "ஆயினும பெரியார" எனற சொறறொடரப பகுதியின் பொருள விரிதததபடி.

ஆயினும் - அகணடாகாரசொரூபமா யிருபபதனறித திருவுருகொண்டு வித்தை யாடுபவன்போலக கையிலே கெருபபைத தாகுதலும, யானை குதிரை முதலிய கல்ல வாகனஙகளினிலேறுமல மாட்டிலேறுதலும, சுடுகாட்டிலிருத்தலும, முதலிய இவை பரத அவதத்கு இழுகனமே எனை ஐபத கிழுமையினும, அடியாராகஙிருங்கி சகளீகரிததலே யன்றி ஏங்கு நிறைவாகிய அகணடாகார வடிவமுடையவர என்றதாம என்பத இராம காத செட்டியார் உரைகுறிபபு.

ஆயினும் - மேறகூறியவாறு சொரூபமும நடதத மூமாகிய வடிவுகளுடையா ராயினும.

மேய இவ்வியல்பு - முனபாட்டிறகூறிய இநத எனக.

பெரியார் - அவறறாள்ளுமடஙகாதி நீணடு எகரும் நிறைவாகியவர. இவவாறு ஆன்மாக்களே உய்யகொணடருளும பொருட்டு முன்கூறிய சொரூப நடதத நிலைகளே மேற்கொண்டருளினும் அவ்வருளினைத நினைக்கும் அன்பர்களது கருதினாலும் அனைக

லாகாதபடி நிறபவர் என்பது ஆயினும் பெரியார் என்றதன் குறிப்பாகும். " கட லிலைத்தே யாடுதறகுக் கைவரது கினறாது, கடலளைக வாராதாற போலப் - படியில், அருத்திசெய்த வன்பரைவர தாண்ட தவு மெலலாம, கருததகருச் சேயறைய்க காண " (களிறு - 90) என்ற ஞானனூற கருதது ஈண்டு உயத்துணாதறபாலது.

பாய - பரந்த ; விண்முதல் - வான்முதல் நிலமீறுகிய ஐதது ; விண்முதல் என்றது தோற்றம் முறைபறறிக கூறியது.

விண்முதல் பாய பூதங்கள் ஐந்தும, பல்லுயிர் என்னும் உயிர்களும், அண்டங் கள் - சூரிய சநதிராகளாகிய அண்டகடகளின் தெயவகடகளிரணடும ஆக அட்டமூர்தத மாய கின்றகில குறிததது. " நிலனீர் நெருபபுயிர் நீளவிசுமபு கிலாபபகலோன், புலனுய மைத்தனே டெணவகையாய்ப புணாநது கினறான " (திருவா). இவவாறன்றி அண் டங்கள் என்பதறகுச சகல புவனகளாகிய அண்டகள் எனபாருமுண்டு.

ஏவும் யாவும் - இவைகளேயன்றிப பொருந்திய மறற எலலாப பொருள்களும்.

இவர் வடிவு - இவரது பெருவடிவினுள அடகுகி அமைவன; எல்லாவறறுள்ளும் நிறைந்திருபபர் என்றலுமாம. பேருவடிவை விசுவரூபம என்பா. முருகப்பெருமான் இக்கிரன் முதலிய தேவர்கள காணகைகாட்டும பொருட்டு ஒருமுறையும (திருவிளையாட் டுப் படலம் - 88-90), சூரன் காணக்காட்டும பொருட்டு ஒருமுறையும (சூரன்வதை - 422-427) மேறகொணடு காட்டியருளிய இபபேருவடிவதறினியல்பு கந்தபுராணதறி னுள் பேசபபட்டது காணக.

" மணணளவு பாதலமெ லாஞசரண, மாகிரவ ரைபபுயிரு தோள்,
விண்ணளவெ லாமுடிகள், பேரொளியெ லாநயன, மெய்கூடுவெ லாம்,
பண்ணுள்வு வேதமணி வா, யுணாவெ லாஞசெவிகள், பக்கமடன் மால
எண்ணளவு சிந்தையுமை, யைதொழிலு நல்கியரு ளீச னுயிரே "

—(கந்தபு - திருவிளை - பட - 89) ; இதனோத " தொல்லியொரு தனதருவம் " என் பா (ஷை சூரன் வதை - 427) ; " இருநிலனுயத நீயாகி ... .. " எனும் கின்ற திருத தாண்டகமும், மறைகளுள்ளே இதயமாகிய திருவருத்திரமும இககருததையே விளக குவன.

பெரியார் முனகூறிய இயலபின அடகுகாது நீளபவர். 827

2627. (வி - ரை) " ஆறிவா ரவர் பெற்றியே " என்பது பதிகப பாட்டுப் பகுதி.

ஆறிவார் - விஞ ; வேறு.....ஒருவரும் அறியகிலலார் என எதிர்மறை குறித் தது ; பெற்றி - " பெற்றி பிறர்ககரிய பெமமான " (திருவா) என்றபடி முன்கூறியபடி உரிய அன்பினிற காணபவா காணும் சில அடையாளகளானன்றி அவா தன்மையை முழுதும அறியவல்லவர் எவருமிலர் எனபதாம. முன், அரிய காட்சியர் என்னும் : பின்னர் எளியர் முதலிய சில அடையாளகளால் அறியப்படும் கிலை கூறினர்; அவறறு ளடகுகாது கிறகும பெருகிலையும கூறினர ; இவறறுள முடிநதவிடுமோ அவாகிலை எனனில் அன்று, யாவாதான அவா பெறறி முழுதும அளநதறிய வல்லவர் என விஞ வினுல் உறுதிபபட எவராலும் இயலாது எனறு முடிததகாட்டியருளினர். " இவா தன்மை யறிவாரா " என்று பாட்டுதோறும வரும் திருபபலலவ ளீச்சரப் பதிகம் இககு கினைவு கூரததக்கது.

யார் - யாவர் என்றது யார் எனக் குறைந்து கின்றது.

உணர்வாலும் - செப்பும்மை.

கென்று எட்டோணு மன்பேநந் தன்மையார் - "உலகெலா முணாந தோதற கரியவன்"; மன்பேநரும் - ஒருபொருட் பலசொல மிகுதி குறிததன. மிகப பெரிய எனக, மன் - கிலைதத என்றலுமாம.

வாழ்ந்தினர் - இறைவரது தன்மையினை எடுததக கூறும் வகையாயப போறறி யருளினர்.

அன்பு சூழ் - அன்பின் றிறததால இறைவரை இடைவிடாது அணிாது கினைக் கும்; சூழ்தல் - கினைததல். அனபு சூழ்ந்தவாதலின வாழததினரா எனக காரணக் குறிபபுபபட உடமபொடு புணாதது ஓதினர. உரிய அன்பினிர் காண்பவர்க்கு எனற படி அன்பு சூழவுளளவராதலின எனறதம குறிபபு.

ஆண்டகையார் அவர் - ஆணடகைமை இறைவரது சிவஞானதைத முழுதும் பெறற அதனுள் கிலைபெறற கிற்கும வீரத தனமை. அவர் - என்ற சுடடும அத தேறறப் பொருள்பட கினறது. "யாவ ராயினு மனப ரன்றி யறியொணுமுதல்" (திருவா. செனனிபபது).

ஆறறிவா ரவர்டுபற்றி-தாயுமானர "அறிஞருரை"யில இதனை விதாதெடுத தாண டமை காணக.

இமமூனறு பாடடுகளின தொகைபபொருளாவது :—அரிய காட்சியா எனற இரணடாம் திருபபாட்டுப பதியுணமையும, பதியிலக்கணமும வருததக காட்டிறறு எனபதாம். சொரூப தடதத இலகணங்கள பேசபபட்டன. "அரிய காட்சியர்" என்ற இலகணம் கூறியவகையால, உள்பொருளுக்கனறி இலகணம் கூறதலினமை யால், பதிப்பொருளுணமையும் உடன கூறியபடி கணடுகொள்க. எரியர் எனறது சஙகாரதைதக குறிததலின அதனைச செயயும சஙகாரகாரணனுயுளள முதல்வனே உலருக்கு முதலவன என்று கூறியதாம். (போதம - 1 சூத.) இனி, "ஏறு உகந் தேறுவர்", "கண்டமும் கரியர்" எனறமையால அவவிறைவனே திரி காதாவாதல குறிகபபட்டது அளவிலாறறலேயும பேரருளுடைமையையும கரியர் - வாழ்க்கை யர் என்பவை குறிததன. "அவையே தானே யாய" (போதம - 2 - சூத) எனற கருததப "பெரியா" எனறதனுற பெறபபட்டது. "ஈறறி...எட்டுதிசை தானும், வேறு புடனுனை" (தேவா வீழி. பிளளேயா); "ஒனறு நீயலே யனறி ம்யான நிலலே; யாருனே யறியகிற பாரே" (திருவா); "ஆறறிவா ராத வகளமு கிகளமும ஆறறிவா ரெலக ளணணல பெருமையை" (திருமகநிரம); அரிய காட்சியர் - என்ற தனை "மறையினு லயனுன...குறைவிலா வளவிலுலு கூருணு தாகி கினற இறை வனர்" என்றம, எரியர் - ஏறுவர் - கரியர் - வாழ்க்கையர் எனறதனை "அருளினு வாக மத்தே யறியலாளு சிவனை ஞானச செயதியாற சிததை யுளளே, மருளெலா கீக கெ கணடு வாழலாம" என்றம் சிததியாரும பினவரும ஞானசாரியா வினகருதல காணக.

["வேந்த சாம்பல் வினரையெனப் பூசியே"]

2727. "வேந்த சாம்பல் வினரை"யென பதுதம
தந்த மில்லொளி யலலா வொளியெலாம
வந்து வெந்தற மற்றப பொடியணி
சந்த மாக்கோண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினர். கடுக

(இ - ள்) வெந்த...எனபது - "வெந்த சாம்பல் வீரைஎனப் பூசியே" என்ற பதிகத்தை மூன்றாம் திருப்பாட்டிற் கூறும் முதற்பாதப் பகுதியினில்; தமது...வெந்த அற - தமது அழிவில்லாத நித்தியமாகிய சிவவொளியல்லாத மற்ற ஒளிப்பொருள்க ளெல்லாம் திருட்டிக் கிரமதலில தோனறிச் சகாரக கிரமதலில வெந்த கீழரி ஒழிய; மற்ற - வேறுகிய; அபபொடி - அநதச் சாமபலே; அணிசாந்தமா...சாற்றினார் - இறைவா அழகாகிய சந்தனமாக மேறகொண்ட வண்ணத்தினையும எடுத்துக் கூறி னார்; அஉக

["தந்தை யாரொடு தாயிலர்"]

2728. தமக்குத் "தந்தையர் தாயிலர்" என்பதும்
அமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை வீக்தபோ
திமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலால்
எமக்கு நாதர் பிறப்பில சென்றதாம். அஉ0

(இ - ள்) தமக்கு...என்பதும் - மேல் அதிருபபாட்டில் இரணடாம பாதததில தமகருத தநதையாரொடு தாயிலா என்பதன கருததும; இங்கு யாவையும அமைதத- தமதொளியலலா வொளிபபொருளக ளெல்லாவறறையும சங்கரிதத பின் தமகருள்ளே ஒடுசசி; பின் ஈதலால் - பினனரும் புனருறபவதததில மீளவும் அவற்றை உளவாக்கு தலால்; எமகரு...எனறதாம - எமது இறைவா பிறப்பில்லாதவர் என்று கூறிய படியாம. அஉ0

["தம்மையே, சிந்தியா வெழுவார் வினைதீர்ப்பரால்"]

2729. "தம்மை யேசிந்தி யா"வெனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
இம்மை யேனீன வார்த மீருவினைப
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவ சென்றதாம. அஉக

(இ - ள்) தமமையே.....தனமைதான - "தமமையே சிநதியா எழுவா வினை தீர்பபரால்" என்று கூறும் பதிகபபாட்டின் பகுதியினது தனமையாவது, மெய்ம்மை யாகி...தாமென - உணமையாகி விளஙகும ஒளி தாமே என்று கண்டு; இம்மையே... போகருவர் எனறதாம - கினைவாகளது இருவினைகள தொடர்வதற்குக் காரணமாகிய பொயம்மையை வினைத்துகிறகும மலலிருளை இம்மையே கீகருவா என்றதாகும். அஉக

["எந்தை யாரவ ரேவ்வகை யார்கொலோ"]

2730. "எந்தை யாரவ ரேவ்வகை யார்கோ"லென்
றிநத வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினும
மூதை யோசையெக் கூற்றின் மொழிவதென
றத்தண் பூந்தராய் வேந்த ரருளினர். அஉஉ

(இ - ள்) எநதையாரவர்...வாய்மை - "எநதையாரவ ரெவவகை யார்கொலோ" என்ற பதிகபபாட்டின் இறுதியடியிற் கூறிய உண்மையாவது; மற்ற எப்பொருள்... மொழிவது என்ற - வேறு எத்தப பொருளைப்பற்றிய சொறபருதிகளினுள்ளும் அநாதி

முந்த சித்துருவாகிய சிவபெருமானையே எவ்வகை மொழிகளாலும் சொல்லப் படாது எனற ; அதனை...அருளினர் - அழகிய குளிர்ந்த பூதராயத் தலைவராகிய பின்னையார் அருளிச்செய்தனர். அடை

2727 முதல 2730 வரை இருவான்கு திருப்பாட்டுகளாலும் "வெந்த சாம்பல்" என்ற மூன்றாவது திருப்பாட்டின உரையினை விரித்தருளினர்.

2727. (வி - ரை) " வெந்த சாம்பல் விரை எனப் பூசியே " என்பது பகுப்பு. இதனால சிவபெருமான, மாசகாரத்தினிறுதியில நீருயக கிடந்த உலகத்தைத் தமது திருமேனியிற முற்றினால தனமை பேசப்பட்டது (வெந்த சாம்பல் - வெந்த தனால பெறற நீறு, ஆறு செனற வியா எனபுழிப்போல ; (வெந்து எனபது தொழிலை பொருளில் வந்தது.

விரை - கலவைச் சாந்து ; " சுணனவெண சாதனச சாந்து " (தேவா) " சாந்தமுக திருநீறு " (திருவிசை). சிவதருமம் பல ; அவற்றுளளே நிறைந்த பூசனையாம, அபபூசனையினுட செயயபபடும உபசாரங்களுட நிறைந்த ஐந்து அல்லது களை. அவையாவன : அபிடேகம, விரை, விளககு, அருச்சனை, திவேதனம் எனபன ; அவற்றன் விரையாவது இலேபனமும சுகநதமுமெனற இருவகைபபடும் ; அவற்றுள இலேபனமாவது பனிநீரும பசுஞசாணமும பூரமும குங்குமபபூவும் கோரோசனையும் புழுகும் கத்தூரியுக கலந்த மலாககாச சநதனத்தைச திருமேனி முழுவதுஞ் செறிவாகச சாத்துதலாம ; சுகநதமாவது முலலி, இருவாட்சி, பிசி (சாதி), மலலிகை, பனிநீர, மருகொழுநத, வெட்டிவேர எனனும எழினியுற தொடுத்தத திருவுருத தெரியாவணணம அலஙகரித்தலாம எனவரும் ஆகமவிதிகள காணடுக் கருதற்பாலன.

" சிவதருமம் பல ; வவறறுட் சிறநதபபூ சனை;யதனுள்
அவயிலபல வுபசாரத் தைநதனுள நதனவற்றைத
தவமலியப பதினுற மணடலநதண டாதியறஞ்ற
கவலியறப படனிமைபப பிறபபிடைபே கைகூடும " (28)

" ஆகலவதா மபிடேக மரியவிரை விளகமனுத
தாகுமருச சனைதிவே தனமாகும..... " (29)

" .....விரையிரண்டாந் தளார்த விலேபனமுந்
தயகருசுகந் தமுமென " (33)

" காலில்பனி நீரபசரை கருபபூர குங்குமபபூ
மாசறுரோ சனைபுழுகு மானமதகா வியகலதத
வாசிகநத மலாககாசச தனமிலே பனமதனைத
தேசவிருந் திருமேனி முழுதளுசெறி தரகொட்டல " (34)

எனவருமு பேரூர்புராணம் (மருதவரைப படலம்) காணக.

விரை எனப் பூசியே - பூசியே என்பது உபசாரம. மாசகாரதத்தள் இறைவரை ஒழிததொழிந்த எல்லாமும நீருக ; அநநீற தனகுதறகு வேற இடமினமையின ஆணடு அழியாது கிறகும இறைவர திருமேனிமேற கிடந்தலே பூசுதலென முபசரிதத கூறப்படும்.

தமது அந்தம் இல் ஒளி-தமகு அழிவிலலாமையால் தமது வெவொளி அதனில் ஒளி எனப்பட்டது. தாம் எல்லாவறறுகும் அநாதனைச் செய்யத் தமகு அநதஞ் செய்ய வேறொருவருமில்லாதவர. " அநாதமாதி " (போதம - 1).

அல்லா ஒளி எலாம் வந்து வெந்து அற - சுண்டு அல்லா ஒளி என்றது சிவனே யல்லாத எல்லாப் பொருளகளின் ஒளி. ஒளி - ஒளியுடைப் பொருள் - சக்தி - என்ற பொருளில் வந்தது. வந்து - சிருட்டியின்கணணே பட்டுத் தோன்றி. வெந்துஅற - சங்கரிக்கப்பட்டு ஒழிய.

மற்று அப்போடி - மறற அகதச் சாமபர்; மற்று - தாமல்லாத வேயவை.

அணி சந்தம் - அணியும் சாது; கோண்ட - ஏற்றுகொணட.

வண்ணம் - தன்மை; திருமேனி வண்ணம என்றலுமாம்.

தமது அந்தமில் ஒளி அல்லா ஒளி எல்லாம் - வெந்நற - என்றதனால இறகுக கூறியது கிவிாதிகலே முதலிய பஞ்சகலேகளுட்பட்ட ஐவகைச சகாரதது இறதிக் கண்ணதாகிய மாசகாரததை; அந்தமில் ஒளி - சிவசததி; அல்லா ஒளியெல் லாம் - அவ்வச் சகாரததுட்பட்டு ஒடுகும தததுவ புவனகளின அதிதெய்வகளும் அவற்றின் சததிகளும்; மாசகாரததில ஐவகைக கலேகளுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய சாந்தியதீத கலேயிலடகிய தததுவ புவனங்களும் தெய்வகளும் -எல்லாம் சிவனது அந்தமில் ஒளியிலுள் ஒடுகுவனவாதலின எல்லாம் என்றதனால ஈண்டுக் கூறியது சுத்தமாயா புவனததுள் சகாரிகளும் சகார காரணனுகிய பரமசிவனே; அயன்மா லொடுங்கூடக் குணதத்துவததின் வைகிப பிரிருதி புவனதது சங்காரிகளும் குணிரு திரனே யன்றென உணர்க; ....இவ்வேறுபா டெனைதது தகனறே பொதுபடச் சகார காரணனேயென் றெழியாது சங்காரணனுயுள்ள முதலேயே என விதற்தோதியதும் என்க எனற சிவஞானபோத முதறசூததிர மாபாடிய உரை கருதுக.

வந்து வெந்நற - தோற்றபபட்ட அமமுறையே சகாரக்கிரமதில் ஒடுங்கி.

போடியணிதல் - பொடி சந்தமாக கொள்ளுதல் புனருற்பவம் குறிதது; மறு பயிர்க்குரிய விதைமுதலேக் கோட்டை செயது சேமிததல்போல மீளச் சிருட்டித்தற் பொருட்டுத தாகுதல் என்க.

மேல்வரும் பாட்டில் " அமைததிக கியாவையும் ஆகுகவை வீர்தபோ, திமைத்த சோதி யடகிபபின் னீதலால " (2728) என்று இக்கருததை விரிததல் காணக. " ஒடுகி மலத்துளதாம் " என்ற சிவஞானபோத முதற சூததிரமுக் காணக; "வீர்த சுடலே விபூதி தரிதிருவா, கூர்த்த தலேமாலே கொணடவராரி" என்ற இரட்டையா திருவேகம்ப ரமமானே இதனேப போறறுதல் காணக; " அவர்தமை விழியாற் செலேலே நாளினீ ருகியும் புனேகதிடுக தூயோன் " எனவரும (ததீசியுத்தரப் படலம்- 13) கந்த புராணமும், "எலுமபுக கபாலமு மேகதில ஞில, எலுமபுக கபாலமு மிற்றமண் ணுமே " (2 - தக் - 371) என்ற திருமுக்திரமும் காண்க. 829

2728. (வி - ரை) தமக்குந் தந்தையார் தாயிலர் - "தந்தையா ரொடுதாயிலர்" என்ற பதிகபபாட்டுப பகுதி. என்பதும் - இது முன்சொன்ன கருததைத தொடர்ந்து கொண்டு விரிததலால் உம்மை இறந்ததது தழுவியது.

இங்கு அமைத்து - என்க. இகரு என்ற சுட்டு தம்மிடத தொடரபியலிலே னின்றும் வருவிக்கும் சிருட்டிகிலே குறிததது. " இல்கு மல்கு மென்பதும் " (திருவா).

யாவையும் - ஐந்து கலேகளினுட்பட்ட எல்லாப புவனகளும் புவனதிபதிகளும். "ஒளியெலாம்" என முன்பாட்டிற் கூறியதைத தொடர்ந்துகொண்டார்.

ஆங்கு - சிருட்டிமுறையில் தோறறிய அவ்வாறே; வீர்ந்தபோது - சங்கரிக்கப் பட்டபோது.

இமைத்த சோதி - வெளிப்பட்டு ஒடுகித தொழிலறறிருக்கும் சிவசக்தி; சங்கா ரஞ் செய்த தமது பெற்றிகாட்டத தொரு சிறபொறி என்ற குறிபபும் தருவது.

அடக்கிப் பின் ஈதலால் - ஒடுங்கச்செய்து பின்னரும் புனருற்பவம் செய்வதால். "ஒடுங்கி மலத்துளதாம்" (சிவஞானபோதம் - 1 சூ) : "ஒடுங்குதற கேதுவாய நின்ற கடவுளினானும், சகசமலம நீங்காமையால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம்" என ஆண்டு உலகினமேலவைத்துக் கூறியது உலகினைக் கொண்டு பதிப்பொருளுணமையினை அறிவிக்கும முறையால் எனக; இங்கு அவ்வாறு ஒடுங்கியும் மீளச் சிருட்டிதலும் இயற்றுபவர மாசகாரத்தைச செயயும முதல்வராகிய சிவபெருமான் எனப பதியுணமையும இலக்கணமும காட்டியவாறு "நீடுமையப் பொருளினுணமை நிலைபெறுக தானமை யெல்லாம, எடுத்த வெழுத்" (2694) எனற சமணர ஓட்டினுராதலின இவ்வாறு மொழிபொருள கூறியதாம். "ஒடுங்கிய சகாரத தின் அல்லது உதயத்தியிலில" எனற சிவஞானபோதத்தன் விரிதலும காணக.

அடக்குதல் - பிறரது இனிதலால் இனிபபாறறும பொருட்டுத தம்முள ஒடுக்குதல.

பின் ஈதலால் - "அநாதம் ஆகி" எனற முதறசூதத்திரக கருதது. "சகாரமே முதல்" என்க.

எமக்கு நாதர் - ஆனமாககளாகிய எஙகளுககுத் தலைவர.

நாதர் பிறப்பிலர் - முன அந்தம் - இறபப - இலலாமை கூறினர்; ஈண்டுப் பிறப்பு - ஆதி - யிலலாமை கூறுகின்றர. "சராசரமாகிய எபபொருளும தன்னிடத்தின்ற ரோனறி யொடுங்கத தானெனறிற ரோனறி யொடுஙகாது நிறறலிற பிறபபிறப பிலர் என்ரு". தந்தை தாய் - எனபன தோனறுமிடம என்ற மாத்திரை குறிதது நின்றன. 830

2729. (வி - ரை) தம்மையே சிந்தியா எனும் தன்மை - "தமமையே சிந்தியா எழுவார வினைதீரபபரால்" எனற பதிகப் பாட்டுப பகுதியினுல போந்த பதியின் இலக்கணமாவது எனக.

தம்மையே - ஏகாரம பிரிநிலை. "இரணடுற மனம வையேல்" (பிள்ளை - தேவா); "பொதுநீகஙித தனைநினைய வலலார" (அரசு - தேவா) முதலியவை காணக.

சிந்தியா எழவார் - சிந்தியா - சிநதித்த, சிநதிதது எழுவார எனக. "தொழுதெழுவாள்" (குறள) எனபுழிப்போலக கொளக; எழவார் - பிறவிக குழியினினறும மேல் எழுவார; ஒடுஙகிக கிடநத கேவல நிலையினினறும உணாத தமுறைமைச சகதத்தில் வருதலே ஈண்டு எழுதல எனபபட்டது

மெய்ம்மையாகி வினங்குகொளிதாம் என இம்மையே நினைவார் - சிந்தியா எழவார் என்ற பதிகத தொடருகுக் சிநதிககும ஆறு இதுவென அறிரியா காட்டியவாறு. இறைவரை அழிவிலலாத மெய்மமையாகி வினகும பேரொளிப பிழமபாக இடையருது அழுந்தியறிதல சாதனம எனக. "அரண கழல செறுமே" (8 - சூ) என்ற சிவஞானபோதச சூததிரக கருத்துக்கள் ஈண்டுச சிநதிகக தக்கன. சிந்தியா எழவார் என்ற தொடர சிந்தை நாடி எனச சிவஞானபோததினுள் விளகபபட்டதென்க.

மெய்ம்மையாகி விளங்கு ஒளிதாம் - மெய்ம்மை - அழிவிலலாத நிததமாதல; விளங்குதல் - பரஞசோதியாயும, சுயஞசோதியாயும், அலலில சோதியாயும விளங்குதல். "சோதியே சுடரே சூழொளி விளகமே" (திருவா), தமகது மேல பட்ட சோதி யில்லாதபடி எல்லா ஒளிகளுககும அபபாற்பட்டு வினகுதலின பரஞ

சோதி எனவும், பிறிதொன்றனால விளக்கமுறுதலன்றித் தானே விளக்கமுறுதலின் சுயஞ்சோதி யெனவும், அளவுபடாதிருத்தலின் அலகில சோதி எனவும்படும்.

அவ்வாறு அகண்டமாய் நிறைலால சோதியே என்றும் இறைவரை நோக்கக் கண்டமாகவும் உலகத்து ஏனைய ஒளிகளை நோக்க அகண்டமாகவும் இருக்கும் சூரிய சந்திரர்களே ஒளிதத இயகருதலின் சுடரே எனவும, கண்டமாகிய ஏனை ஒளிகளுக் குள்ளுமாய நிறைலின் சூழ் ஒளி விளகமே எனவும அகஙனம கூறப்பட்டது. "ஒளியா யொளியத ஞெளியா யொளியத ஞெளியுக தணிதரு மொளியாகி" (பேரூரப் புராணம - நிருத்த படலம்) ; "ஒளியி லொளியி லொளியன" (ஞெஙகிடு தூது).

இருவினைப் பொய்ம்மை வல்லிருள் - நல்வினை தீவினையாகிய வலிய இருள் என்றவுமாம் ; இருவினையாகிய பொய்ம்மையும வலிய ஆணவமாகிய இருளும எனறும் உரைகக னினறது ; "இருளசே ரிருவினையும சேரா விறைவன, பொருளசேர் புகழ் புரிநதாா மாட்டு" (குறள) எனற கருதுதக் காணக ; இறைவன பொருளசேர் புகழ் புரிதலே சுணடு "மெயம்மை யாகி விளஙகொளி தாமென, இம்மையே நினைவார்" எனப்பட்டது ; பொய்ம்மையாவது நிலையாகவுளளதுபோலக காணபபட்டுச் சடநியில் மறைநதபோதல். அது காரியபபிரபஞ்சத்தின் தனமை. "பொய்ம்மாயப் பெருங் கடல்" என்பது இதனை.

போக்குதல் - நியான உறைபபினுலே இருவினை ஒபபும மலபரிபாகமும் வரச் செய்து பகுவபபடுதறி மலதனபத்தினின்றும் நீக்குதல் ; வலிகெடச் செயதல். "அவையே தானே யாயிநுவினையிந், போக்கு வரவு புரிய ஆணையின், நீக்க மின்றி நிற்குமன்றே" (2 - சூத்) என்றதனுல் விளக்கபபட்ட பாசவுணமையும் இயலபும் சாதன மும நண்டுக் கூறப்பட்டமை காண்க.

இருள் - இருள் மலம் எனப்படும் ஆணவம் ; "ஞானத்தின் கண்ணை மறைதத கடியதொழி லாணவம்" (போற்றிப் பஃறொடை) எனறது காண்க. வல் இருள் - வலிமையாவது ஏனைப் பொருள்களையும மறைத்து, அவவாறு மறைக்கும் தானொரு பொரு ளுண்டென்பதனையும் அறியவொட்டாத தனனையும மறைததுச் சகசமாய் உடன் நிற்றல். "ஒருபொருளுக காட்டா திருளுருவம் காட்டும, இருபொருளுக காட்டா நிது" (திருவருட் பயன்).

பொய்ம்மை - பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக் கொள்ளும மருள்.

இருவினை - இருள் - கனமம, ஆணவம் எனற இரணடையுமே கூறினார். மும் மலஙகளுள் மாயையாவது - "விடிவா மலவும விளக்கினைய மாயை, வடிவாநி கண் மத்து வர்த்தி" (திருவருட் பயன்) ; "கட்புலஞெற காணர்தம் கைகொடுத்த கோலே போற, பொற்புடைய மாயைப புணாபபின்கண-முற்பாற், றனுகரண மும்புவன மூர்தத்து" (முற்பால் - முதலுற்பவம் - மாபாடியம - பக. ககூ) என்பனவாதியாக வரு வனவற்றுல் மயக்கத்தை நீக்க இறைவன்தரும் உபகாரமாதலும், மலம் என்றபசரித்துப் பேசப்படுமென்பதம் அறிக. "வினைபபோக மேயொரு தேகஙகண் டாய்வினை தா ஞெழிர்தாற, றினைப்போ தனவுகில் லாத" என்றபடி இருவினைப பொய்ம்மை வல் லிருள் போக்கவே அதன்பொருட்டுத் தரப்பட்ட மாயைப் புணர்ப்பும் உடனெழியு மாதலின் அதனை வேறு எடுத்துக் கூறுவாயினர்.

தம்மையே என்றதனுல் ஒன்றேபதி எனப்பட்ட தனிபபொருளாகிய பதிபுண்மை யும் இலக்கணமும், எழவார் - என்றதனுல் அனேகமாகிய பசுக்களி னிருப்பும் இலக்

கணமும், வீண - வல்இருள் - என்றதனால் பாசவுணமையும் இலக்கணமும் பேசப பட்டமை காண்க.

மெய்ம்மையாகி விளங்கொளி தாமெனச் சிந்தியா எழவார் - எனறதனால சாதனமும், பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவா எனறதனால பாசரீக்கமாகிய பயனும குறிக்கப்பட்டமையும் கண்டுகொளக. இலக்கணம் சிவஞானபோதத்துட் கூறபபடும இயல்பெல்லாம் உபதேசிக்சபபட்டமையும காணக. 831

2730. (வி - ரை) எந்தையாரவர் ..வாய்மை - " எகதை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ " என்ற தேவாரப பகுதியிற் கூறிய மெயபபொருளாவது என்ற விரித தக் காட்டியபடி.

மற்று எப்பொருட் கூற்றினும் - இறைவரை யொழிததொழிந்த வேறு எல்லாப பொருளும அவற்றைக குறிக்கும சொறகளினும. " உலையின வரையும பொருளின அளவுமென், றிருவகைப் பட்ட எல்லே " (11-ம திருமுறை-கோயிஞானமணிமாலை) ; மற்று - வேறு ; இறைவரின் வேறுகிய.

எந்தையாரவர் எவ்வகையார் கோலோ - " ஒனறலா வொணருல " (போதம - 1 - சூ. 3 - அதி) என்ற வெணபாவின கீழ மாபாடியததினுள, "இலககணததால வேறுபாடில்வழி இலக்கியம பலவாதல் செலலாதெனனுங கருததான் ஒன்றலா வொன்று என வரையறுத தோதினார. ஒன்றலா எனபது உருவும அருவுமாகிய இரு கூறறுப (சேதனப) பிரபஞ்சததள ஒனறல்லாத என்றவாறு. ஒனறெனபது இலக கணத்தான் வேறுபாடில்லது எனனும பொருட்டு. ' எநதை யாரவ ரெவ்வகை யார் கொலோ ' என்றது மது" என்று மாதவச சிவஞான முனிவர் உரைவகுததது சணடுக கருதத் தகக்கது. ஆணடு உரு அரு எனறது தூல சூக்கும உடல உடைய எண்ணும் பொருளில் வருதது

முந்தையோரை - எலலாவறறுகு முனனுகியவரை, எநதை எனற மொழிய பொருள் முன்னவர் - எலலாவறறையும தமமுள அடககிய பின சபவர எனவிரிதத படி " எநதைதா னின்ன னெனறு மினனதா மினனதாங், வநதிடா னெனறு சொலல சொலல வழககொடு மாறற மினறே " (சிததியார - 1 - 44) எனறவிடதது, அருவம உருவம் அருவுருவ மெனனும முககூறறுள இனனனுவெனனறதான அம முககூறறும படும விருத்தி பரிணமம விவாததனமெனபவறறள ஒனறிறபடுவன படாவெனறதான கூறறதறகோ ராகதையு மிலலே ; ஆசகதை யினமையில அதறகு மறறமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லே என்றும, அநாதிமுதத சிததிருவாகிய எநதைகருத தோறறகேகே னின்மையானும், அவையினமையின அளவைகடகு வரமபுபடாமையானும, அவன முககூற்று ளொருகூறறினும வைதது மொழியபபடா னெனபா " எநதைதான . .. இன்னனென்று சொலல வழககொடு மாறற மினறே " எனறும, கட்டுவீடுக ளிலஞரு லின் எவ்வாறுமா மெனபா, 'பகதமும வீடு மாய பதபதாத தகக லொலலா மினனதா மின்ன தாகி வநதிடா னெனறஞ சொலல வழககொடு மாறற மினறே' எனறும, கூறி னார். " எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ " எனறருளிச செய்த பாசுரமுமித, என்றும்" உரைவகுதததமையும காணக

எக்கூற்றின் மொழிவது - வினு எநிமறைபபொருளில வருதது, " எநதனை கூறகேன் " எனபுழிபபோலக கொளக.

இனி, எக்கூற்றின் - எவவகைக கூறறினும - சொல்லினும - எனக. முறறமமை தொக்கது ; கூற்று - சொல, எப்பொருட் கூற்றினும்-நிதத-அநித்த ஆகிய எபபொரு ளைக் குறிக்கும் சொல்லானும ; எபபொருளைக குறிததிக கூறினும அநி எநதை

யாரை மொழிவதாம் என்றுரைபபாருமுண்டு. அஃதாமாறு : இந்திரன் மால் பிரமன் முதலிய தெயவங்களைக் கூறினும் "யாதொரு தெயவ கொணடீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே, மாதொரு பாக னுதாம் வருவா" என்றபடி உணணின்று இயக்கும் தன்மை யால் என்க. இனி இவவாறு எல்லாவற்றுள்ளும் நிறைநது இயகும் முதன்மையா னன்றி அங்காங்கி பாவததால் எல்லாம் தனகுள கூறுகளா யடகியிருக்கும் தன்மை யாலுமாம் எனக. இத்தன்மையில கூற்றின் எனபது - கூறு - பகுதி ; பகுதியாகிய தன்மையால் எனறு கொளக. கூறுகளே மொழியும்போது அவறறைத் தன் கூறுக உடையவனே மொழியபபடுகினறான் என்பதாம்.

வெகு சாமபல என்ற மூனறும் பாசுரப பொருள விரிதத இகழான்கு நிருப பாட்டுக்களின் தொகைபபொருளாவது : மாசகாரக காரணஙகளும் சகாரததில் தான் அழியாது கின்று எல்லாவறறையும் தனனுள ஒடுக்கி பின மீள வுநிபபிககு முன்னவனுகவும், தனனே நினைபபாதம விளைபபயமமையும இருளும போக்குப வனகவும உள்ளவன எமது முதல்வன ; அவனே எலலாவறறுளளும நிறைந்து இயகும் தலைவன் ; சராசரஙகள் யாவும் அவனது ஒரு கூறறினுள் அடக்கும எனபதாம்.

பூந்தராய் வேந்தர் அருளினா - எனபது மூனறாவது பாசுரத்தின் பொருள் விரித்தமை நிறைவு எனக காட்டியபடி. 832

[ஆட்பாலவர்க் கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்
கேட்பான் புகிலள விற்லை கிளக்க வேண்டா "]

2781. ஆதி "யாட்பா லவர்க்கரு ளுந்திறம்"
காதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கால்
ஓது மெல்லை யுலப்பில வாதலின்
யாது மாராய்ச்சி யில்லையா மென்றதரம. அகக

(இ - ள்) ஆதி .நவிலுங்கால - ஆளாகும் பாண்மையுடைய அடியவர்களுககு முதலவா அருளுகினற திறஙகளையும, காதருடைய மாணபினையும கேட்கலாயின அதற்கு விடை சொல்லும்போது , ஓதிய எலலை...ஆதலின - சொல்லும் நிலைகள் அளவுபடாது விரிவனவாம , ஆதலின, யாதும...என்றதாம - எவவகையாலும ஆராய்ச்சி செய்யும் தன்மை இலலை என்று அருளியபடியாம ; அஙக

["கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்க தக்கார்"]

2782. அன்ன வாதலி "ஞாயிறார் தாளடைக
இன்ன கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவும
முன்னை வல்வினை யும்முடி வெய்துமத
தன்மை யார்க்" கென்ற னர்சண்பை காவலர் அகச

(இ - ள்) அன்ன...ஆதலின - உணமைநிலை முனபாட்டிற கூறியவாறுதலின ; ஆதியாா தாள அடைகத - முதலவருடைய நிருததாளகளை அடைந்து ; இன்ன கேட்கவே - இவவுண்மைகளைக கேட்கலாயின ; அததனமையார்க்கு - அததன்மை பெறற அடியார்கு ; ஏறறகோட் பாலவும...முடிவெய்துமம - ஏற்ற மலமும் வாதினை யும் ஆகிய பீடைகளும் பழைய வலிய வினைகளும் முடிவு பெறும் ; என்றனர் சண்பை காவலர் - என்று சண்பை காவலராகிய பின்னையா அருளிச்செய்தனர். அஙச

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களாலும் "ஆட்பாலவாகவு" என்ற நானகாவது திருப பாசுரத்திற்கு உரை விரிததருளினா ஆசிரியர்.

2731. (வி - ரை) ஆதி - முதலவன், ஆதி...இல்லையாம்-என்றது "ஆட்பா லவாக் கருளும வண்ணமு மாதி மாணபும, கேட்பான புகிலன வில்லே; கிளகை வேண்டா" என்ற பாகாப பகுதியின கருததும உரையும விரிததவாறு.

ஆட்பாலவர் - ஆளாகும் பான்மையுட் பட்டவா பால் - பானமை; பணபு; "உய்யுநெறி, யெயதுவதோரா காலகதன னனபரைகணை டினபுறுதல உயயுநெறி நிறிதே புண்டாகவி" (போறறிப பஃறொடை) எனறும, "எனனேத தனனடி யாரென் றுணாதலுக, தனனே காலும பிரானென றறிநதே" (தேவா) எனறும வரு வனவாறு திருவாக்குகளா லுணரபபட்டு நினறபடி ஆளாக தனமைபெறும பானமை-அருள்-பக்குவம - பெறறவாகள.

அநஞரும் நிறமும் - நாதன் மாட்சிமை - நிறமும-மாட்சிமையும என எண்ணுமமை விரிகக. "வணணமும மாணபும" (தேவா); அநஞரும் நிறம் - "அருளும வணணம" (பதிகம); ஆதி - முதலவா; ஆதி மாண்பு - ஆதியின அ மாடசிமை, "நாதன மாட்சிமை" (தேவா); அநஞரும் வண்ணம் - "என்றறியனறானா" என்றும, "அரு ளுடைய பரமெனறே வனறதானே யானுளன" எனறும வருவனபோல, பலவும பதி யும உளள நாளே ஆதியாக, அருளும் தொடரநியுளள பண்பு.

அநஞரும் நிறம் - தனமை; வணணம அருளும வண்ணமே அவனது மாடசிமை-மாணபு - என்பத.

கேட்க - நவிலுங்கால் - "கேடபான புகில்" அதறகு விடை சொலலுமபோத. முதல்வ னருட்சார்பினறி ஒருவா கேட்கவும ஒருவா தமமியலபால விடை கூறவும புருத்தால்.

ஒதும் எல்லை உலப்பில - சொல்கினற அளவு சொலலளவின அடஙகி முடிவு பெறறது நீள்வன; உலத்தல் - முடிவு பெறறல

யாதும் ஆராய்ச்சி யில்லையாம் - ஏதம அததனமையை ஆராயசசி செயதம கிடையிலலை; ஆராயசசி செயதல வேணடா

இவவுணமைத் தனமை "மனறபாண டியன கேடபக கிளகரு மெயஞஞா னத தின, ஆட்பா லவாகென பதையறியே" எனறு எடுததபபேசபபடட பெருமையுடை யது. ஆண்மபோத உணாசஙகொணடு ஆராயசஙசெயயும ஈனன உலகமாகள இதனை அறிகிது கடைபபிடிபபத நலலதாரும

இனி உயிரகள ஒருமலததா, இருமலததா, மும்மலததா என மூவகைப படுவா; இவர் முறையே விஞ்ஞானிகலர், பிரளயாகலர், சகலர் எனபபடுவா விஞ்ஞானிகலர்களுக தன்மையில உணணினறுணாதலவா பிரளயாகலர்களுக முன னிலையில் வந்து மான மழு காதலோவ நீலகணடம முதலிய உருவக காடடி அருள புரிவா. இவையிரணடுக தமது வடிவேயனறிப பிறிதொரு வடிவம ஆதாரமாக கினற செய்யாமையான நிராதாரமெனபபடும; விஞஞானகலாகு "மெயஞஞானம தானே வீனையும்" (உணணின றறுததருளி) எனவும, பிரளயாகலாகு முனகூறிய உறபபுக்க ளுடன் கூடிய முதறொழில நடதறம தனறியறகை வடிவே குரு வடிவாகக காடடி முன்னின்று உபதேசமுகதான உணாதலவா. இதபறறியே ஆளுடைய பிளளையா ருககு பிரளயாகலர்க்குப்போல உணாதலியருளினா என்பா, சகலர்க்கு முன னிறறி உபதேசமுகதான உணாதலியருளினா என்பா, சகலர்க்கு முன கூறிய தமது இயறகை வடிவை யொழிதது பிறிதொரு மானுட வடிவ மாதாரமாக கொணடு அவர் வடிவம்போலும் குரு வடிவாகிய மானுட போவையின் மறைந்து நின்று

உபதேச முகத்தான் உணர்த்தி யாட்கொண்டருளுவர். ஆதலின் இது சாதாரணமெனப் படும். இனிச் சகலருள்ளும் இவ்வாறு ஆட்கொள்ளத் தாங்கும் குருவடிவம் அவ்வவர் தன்மைக்கேற்பப் பலதிறப்படும் என்பதை இப்புராணத்தினுள்ளும் ஞானசாத்திரதனுள்ளும் வைததகக் கண்டுகொள்க. " மெய்ஞ்ஞானர் தானே வீஞாயும்விஞ் ஞானகர்க்கு, கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்-மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்த மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு, முனனுணர்தலிற் றான்குருவாய் முன " (போதம் - 8 - 2) முதலியவை காண்க. இப்பாட்டு இக்கருததுகளனே உட்கொண்டு விளகுகிறதலும் காண்க. எல்லா உயிரகட்கும் ஒன்றுபோலவே அருளாமை காரணமாகப் பிணக்கும் மாக்கள் இவ் வுணமை உணர்வாராக. 833

2732. (வி - ரை) இதனிருபபாட்டுக " கோட்பா லனவும வீனயுங குறகாமை யெனறது, தாட்பால வணஙகித தலைன்றிவை கேட்க தக்கார" என்ற பகிகப்பகுதியை விளகுகிக கருததுரைதததது.

அன்ன ஆதலின் - அன்ன - அகரவீறறுப பலவறிசொல். உண்மை நிலைக ளாகிய வணணமும் மாட்சிமையுமாகிய அவைகள் அததனமையை உடையன. அகரம் முன் சொன்ன அந்த என முன்னறி சுட்டு. வணணமும மாட்சிமையும் என்றிவை முன்பாட்டிலிருந்து வருவிதது கொளக. ஆதியார் தாள் அடைந்து இன்ன கேட்கவே - தாள் அடைந்து கேட்டலாவது திருவடி ஞானததால் உணரலுறுதல்; அதனியல்பாவது :—"ஐயா! வழியடியோம்; வாழ்ந்தோம் காண்; .....மடம்தை மணவாளா! - நீ ஆட்கொண டருளும் வீனயாட் டின் உய்வார்க ளுப்பும் வகையெல்லா மும்ம்தொழிற்தோம்; எய்யாமற் காப்பாயெமை" (திருவா. திருவெம்பாவை) என்றவாறு இறைவரது திருவருளே வழுதது நின்று " முதல்வரே! அடியேன் அறிவில்லாதேன்; தேவரீரது அருளினுல் அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் வகையினையும் அடைநதய்யும நெறியினையும் உணர வருளிச் செய்யும்" என்ற கேட்கவே என்க; அடியாராகளைப பாடுக என்ற திருவாரூர்ப் பெருமான ஆளுடைய நமபிகளை ஆணையிட்டருளியபோது, " இனனவா றினனபண பென் றேதலகே னதறகி யானுரி?; பனனுபா மாலைபாடும் பரிசெனக் கருள்செய் யெனன", அதறகு, இறைவர " அல்லதீார் தலகுயய மறையளிதத திருவாககால், நில்லெலா முந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேனென், றெல்லையிலவண புகழாரை யெதத நிசைபபா மொழி" யென்றார் (344 - 345) எனறும்; அவ்வாறே திருத் தொண்டர் புராணததைப் பாடியருளும்படி அநபாயச் சோழா கேட்க அதற குடன் பட்டுச சென்ற ஆரியா சேக்கிழார பெருமான், நில்லையமபலவானா திருமுன்பு பணிந்து கைத்தல முச்சிவைத தளமுருகி கைதுதலின்று " அடிகளே! உனதடியார்தி ருடியனே னுரைத்திட வடியெடுத் திடர்கெடத தருவாயெனத திருவருளே யெண்ணி யிறைஞ்சிக்" கேட்கவே, " திருவருளினு லசரீரிவாக் குலகெலா மெனவடி யெடுத அரைசெய்த பேரொலி யிலகுசீ ரடியார செலிபபுலித தெனகுமகி மிறைநததால்" (திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு - 20-21) எனறும் வரும் வரலாறுகள் இதகுச் சிற்சிக்கத தகுகன; அவ்வாறு கேட்கவே " ஆட்பா லவர்க கருளும் வண்ணமும் (அருளிய) ஆதிமான்பும்" சம்பிகளும ஆரியர் பெருமானும் உணரபபெற்றருளினார் என்ற உணமைகளும் காண்க; இவறறுக்கு அகசசான்றுக " ஆரூர ஞரூரி லமமானுக காளே", " அன்னவனு மாரூர னடிமைகேட் டுவபபார்" எனறும், " வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல்கூறிய பொருள்" எனறும வரும திருவாக்குக்களும இக கருத்தை ஆசரிக்கை மரபில் வலியுறுத்தி விளக்குதல் காண்க.

இன்ன - ஆட்பாலவாகரு அருளும் வண்ணமும் ஆதிமாணபுமாகிய இவை; அசர வீற்றப் பலவறிசொல். இகரம் - அணிமைச்சுட்டு.

அன்ன - இன்ன - தாளடையாத தன்முனேபபின் ஆராயசியால விஞ்ஞானகரும் விடையிறப்பார்க்கும சொல அளவுபடாது சேய்மைபபடுதல குறிக்க அன்ன என்ற சேய்மைசுட்டாற கூறிய ஆசிரியா, அவவாறன்றித தாளடைாத கேட்கவே கோட்பாலனவும் வினேயுக குறகாது முடிவெயதலின இலவ உணாதல் அணியவாதல குறிக்க அணிமைச்சுட்டாற் கூறிய தெயவக கவிலமும காணக.

கேட்கவே - ஏகாரம் பிரிநிலை; முனனாக கேட்க என்ற (2731) வானாகூறிய ஆசிரியர் ஈண்டுக் கேட்கவே என்றருளிய கருததமத. பகிதநிலும "கேட்பான புலில ..ளெக்க வேண்டா" என்றும, "கேட்க தகாா" என்றும அருளியதன பொருள் இவ்வாற ஆசிரியர் காட்டியருளக் கணடுகொளக.

ஏற்ற கோட்பாலவும் முன்னே வல்வினேயும் முடிவெய்தும் - **ஏற்ற கோட்பால- ஏற்ற** - சசசமாயப பொருதிய; **கோட்பால** - பால - அகரவீறறப பலவறிசொல. **கோள்** - பற்றிக்கொள்ளுதல. அநாதியே செமபிற களிமபுபோலச சகசமாய உயிர் களேப் பற்றிநிறகும மூல ஆணவமலமும அதன சசசமாயப பினனிறகும வாசனுமல மும என்க. **முன்னே வல்வினே** - பணடைப பழவினை; மூலகன்மம; "இரு வினேப் பொயமமை வலலிருள போகுவா" (2729) எனறவிடத தரைததலை பாகக. முனனாக் கூறியது சாதனவகையும, ஈண்டுக கூறியது மூலமல வாதனேயும மூலகன்மமும ஆகிய இவை "முடிவெயதி"ப பறறற வொழியும பயன்வகையுமா தலின் கூறியது கூறலன்மையுணர்க.

ஆசியார் தாளடைந்து இன்ன கேட்க - என்றது திருவடி ஞானம கைகாட்ட அதனுள் அடக்கிநின் றுணாவதாகிய நிட்டைகூடல் என்னும் கான்காவது ஞானநிலை என்க.

ஏற்ற கோட்பால - முன்னே வல்வினே - இவறறுக்கு, முன் கூறியவாறனறி, (தொன்றுதொட்டனவாயத தம்மைவந தடையும) விருமபதறக்க கவினேயும, பழமை யான நிவினேயும் என்றுரைததனர் முனனுரைகாராகள; அவை பொருநதாமையறிக. **கோட்பால** என்பதறகுக குறறபபகுதிகள எனபது இராமாநாதச செட்டியார குறிப புரை; **கோட்பாலவும்** - நிரகதகளின்பாற பட்டு வினேயும தோஷதகளும எனறும, ஆணடவன் தாளடைந்து கோளாலும வினேயாலும வினேயும கெடுதல்கள குறகி இடர்ப்படுததாதவாறு முறையிடவேணடுவது உயிாகளின கடமை என்றபடி என் றுரைப்பாருமுணடு; இவை ஈணடைக கேளாமை யறிநதகொளக.

அந்தன்மையார்க்கு - கேட்கவே அவ்வாற தாளடைாதி கேட்கும தனமை யார்க்கு.

இந்த இரண்டு பாட்டுகளின் தொகைப பொருளாவது இறைவா தம்மை அடைந்தவர்ககருளும நிறகள் எலலையிலன; ஆதலின அவை ஆராய்சசி செய தற்குரியனவலல; அற்றுகவே அவா நிருவடிகளில அடைவு கொண்டு கேடக. அவ்வாற கேட்பார்ககு கோட்பாலனவும முனனே வலவினேயும முடிவெயதிம என்பதாம்.

கண்பை - கோழியின் ஒன்பதாவது பெயர. 834

["ஏதுக்க ளாலு மேடுத்தமோழி யாலுமிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா"]

2783. மன்னு "மேதுக்க ளா" லெனும் வாய்மைதான்
தன்ன தொப்புவே றின்மையிற சங்கரன்
இன்ன தன்மையை யேது வெடுத்துக்காட்
டன்ன வாற்ரு லளப்பில னென்றதாம. அ௩டு

(இ - ள்) மன்னும் "ஏதக்களால்" எனும் வாய்மைதான் - நீலபெறற "ஏதக்க ளாலும எடுத்தமொழி யாலுமிகுச சோதிக்க வேண்டா" என்ற அருளிய உண்மை யாவது; தன்னது ஒபபுவேறு இனமையின - தனக்கு உதாரணமாக காட்டக்கூடிய பொருள வேருென்று மிலலாமையால்; சங்கரன் இனன தன்மையை - சங்கரன தனது முன்கூறிய வண்ணமும மாணபும் உடைய தன்மையினை; ஏது எடுத்துக்காட்டு ...அளபபிலன் என்றதாம் - எதுக்களினுலும நிறுத்தும உதாரணங்களாலும் அவை போன்ற பிற அளவைகளாலும அளக்கபபடாதவன் எனறருளியபடியாம். அ௩டு

["சுடர்விட்டுள னெங்கள் சோதி"]

2784 தோன்று காட்சி "சுடர்விட் டுள" னென்ப
தான்ற வங்கிப் புறத்தொளி யாயன்பில்
ஊன்ற வுள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றனன்;
என்று காண்பார்க் கிதுபொரு ளென்றதாம். அ௩சு

(இ - ள்) தோன்று...என்பது - "தோன்ற காட்சி சுடர்விட்டுளன்" என்பதன் பொருளாவது; ஆன்ற வங்கிப புறததொளியாய் - அமைந்த அக்கினியிற் புறவொளி யாய்க் காணப்பட்டு; அன்பில்...நின்றனன் - அன்பின உறைப்பினுலே அதனுள் அழுந்திக் காண உள்ளே எழுகின்ற சோதியாய் நின்றனன்; என்று...என்றதாம் - அவன் ஒளிவழியே பொருந்திநின்று காண்பவர்களுக்கு இதுவே பொருள் என்று கூறி யருளியபடியாம. அ௩சு

["மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மினீ"]

வேறு

2785. "மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்று" மென்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கப்
போதித்த நோக்குற் ரெழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின்னெழி பேர்மி னென்றும். அ௩எ

(இ - ள்) மாதுக்க நீங்கல்...என்பது - "மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்" என்ற பகுதிப் பகுதி; ஆதிச் சுடர்ச சோதியை - மூலமாகிய சுடர்ச் சோதியினை (சிவபரஞ்சுடரினை); அன்பின்...வாழ்ந்து - அன்பினுலே ஆன்மா வின் கண்டு அஞ்செழுதுதால் அகப்பூசை செய்து ஞாலுரியரால் போதிக்கப்பட்ட திருவருள் வழிததாகிய அகநோக்கததிற கண்டு கூடிய சிவயோகத்தால் இடையருமற் கூடிச் சிவஞான வாழக்கையில் வாழ்ந்து; பேதித்த...பேர்மின் என்றும் - அதனியே தொடர்ந்து அறிவை மறைத்து வேறபடுத்திய ஆணவததாலாகிய பிறவியில் வரும் தெறிவினின்று நீங்குவீர்கள் என்றபடியாம. அ௩எ

["சாதுக்கண் மிக்கீ ரிறையே வந்து சார்மின்களே"]

வேறு

2736. ாண்டு "சாதுக்க" ளெனறெடுத்த தோதிற்று
வேண்டும வேடனைய வெலலாம விமலாதாள
பூண்ட வன்பினிற போறறுவீர ! "சார்மி"னென்
ருண்ட சண்பை யரச ருளினர்.

அஎள

(இ - ள்) ாணடு...ஓதிறறு - இங்குச "சாதுக்களை மிக்கீ இறையே வந்து சார்மின்களே" எனறு ஓதியருளிய தருவை ; வேணடும போற்றுவீர...விருமபுகின்ற வேட்கைகளாகிய எலலாம இயலபாகவே பாராகளினீஙகிய இறைவரது திருவடிகளேயே மேறகொணட அனபிறகீல போறறுகின்றவராகளே ; சாமபின - வரத சாருக்கள் என்று ணணைபத் தலேயமாரட பிணிகபபா ஆருளிசெ தனா அஎள

"மன்னும" எனபது முதல இருகாளரு நிருப பாடடிகளாலும "பதுக்களாலும" என்ற ஐநதாம திருபபாடடின விரிவுரை ாணகு பகுதிகளாக வைதது விரிதருளிய வாறு.

2733. (வி - ரை) ஏதுக்களால் - எனறும - "எதுகளாலு மெடுத்ததமொழி யாலுமிகருபி சோதிகக வேணடா" எனற பகுதி, வாயமை - அதனறு குறிகபபடும உணமை. வாயமை - என்றாம் - எனற கூடடிக

தன்னது ஒப்பு வேறினமையில் - தன்னது - தனகு. அது - ஆறனுருபு ாணகனுருபின பொருளில வநத உருபுமயகம ; ஒப்பு இனமையின - இன் - ஏதபபொருளில் வநதது "தனகுவமை இலலாதான" (குறள) ; "ஒருவமனிலலி" (தேவா) ; "பெருமைகு ணணைகளும பேரருட்கும பேறறி, னருமைகு மொப பின்மை யான" (திருவருடபயன) எனபனவாறி திருவாகுகளை காணக

இன்மையின - அளபிலன - எனற கூடடுக

சங்கரன் இன்ன தன்மையை - அளபிலன் எனக சங்கரன் - இனபஞ செயபவன். "இனபஞ செயதலிற் சகர வினம பிரான, இனப மாகலிற சமப" (காஞ்சிப புரா) ; "ஆடபா லவாக்களும வண்ணமும - மாணபும" உயிராகளுககு இன்பஞ் செயதற பொருட்டேயாம எனறு குறிகக இபபெயராற கூறினார ; இக் கருத்தை மேலவரும பாடடிற றொடாநத கூறி விரிதலை காணக இன்ன தன்மை - வண்ணமும் மாணபும ; பணபு ஒனறலின ஒருமையாற கூறினர. முனனரும "இன்ன கேட்க" எனறதை காணக

தன்மையை - தனமையபபறறி.

ஏது - எடுத்துக்காட்டு - அன்ன ஆற்றல் - எடுத்துக்காட்டு - கருதலள வையால் அறிதற்குரிய ஐநது அஙகங்களுள இவை இனறியமையாதன ; இவை கூறப படடவே ஏனையவும் அடஙகும. எடுத்துக்காட்டு - உதாரணம; பதிகதறினுள "எடுத்த மொழி" என்பதாயிறு ; உதாரணம கூறுதறகு ஒபபாம பொருள வேறினமையால திருட்டாநதம் எனற அஙகம குறைவுபடும ; படவே அவவளவையால் அளபு இலன் என்றபடி.

அன்ன ஆற்றல் - கருதலளவையினபாறபடட வகைகளெலலாமும கொள்க. வெ ஞானசித்தியார - அளவை - எனற பகுதியில இவை விரிகக்பபட்டன தருக்க தரலி னுள்ளும் காணக; உரையளவையான அறிதலபறறிப பதிகதறின ஏழாவது திருபபாடடி

னுள்ளும் அதன விரிவுரையாகிய 2738-ம பாட்டினும கூறுதல காண்க. காட்சியள வையா ளளபபினமை பறறி இரண்டாவது பாசரதத்தினும அதன விரியாகிய 2724 - 2726 பாடடுக்களினும கூறியமை காண்க.

அளப்பிலன் - அளப்பு - அளவுபடும் தனமை. இது "மிக்குச சோதிகக வேண்டா" என்ற பதிகப பகுதியிற் கூறியருளிய ஆணையாகிய முடிபுகளுக் காரணங காட்டிய வகையாற் பொருள விரிததவாறு. 835

2734. (வி - ரை) தோன்று காட்சி - காடசியிற றோனறும எனக. "அரிய காடசியா" (2724) என்றும, "மெயமமை யாகி வீளகிகொளி தாமென" (2729) என்றும கூறியவாற்றுற காட்சியிலதோரளியாயத தோன்றுதல பெறறபபட்டமையால் ஏணடுச் "சுடாவிடமென எங்களசோதி" என்ற பதிகபபகுதியில் அசசோதியின் தன்மையும அது காட்சியிற றோனறுமாறும கூறபபடடன; ஆதலின கூறியது கூற வனமை கணடுகொளக.

கூடா விட்டு ளான் - விடுதல் - தனபுள அடஙகிவிடாது வெளியில விரிகது தோனறுதல்

என்பது - என்பதனுடபட்ட பொருளாவது.

ஆன்ற அங்கிப் புறத்தொளியாய் - அன்பில் ஊன்ற உள்ளெழுஞ் சோதியாய் புறததொளியாயும உளளெழும சோதியாயும என உமமை விரிகக; அங்கிப் புறத் தொளியாய் - அஙகியின கணணேபறறி அதனை ஒளிதரச செய்யும ஒளிப்பெருளாய்; அங்கி - அக்கினி; கெருபப; ஐமபூதஙகருள ஒனறுகவைதது எணணப்படுவது, அங்கி என்றதனுள் சூரியனையும சநதிரனையும ஏனைப புறவொளிப பொருள்கள எல்லா வற்றையும் அடகஙகிகொளக. என்னை? புறஒளி யெலலாம தீயின கூருவனவாதலின். அகனியின் ஒளிததனமை பெறற அங்கிப புறததொளிகள் எலலாம் கொளளபபடு மென்க; புறவிருளும அகவிருளும என இருள் உலகில இரண்டாதறகேற்ப அவற றைப போகரும் ஒளிகளும் இரணடாவன; "இவ்வலகதது முனனுட டஙகிரு ளிரண் டின" (பாயிரம்); "ஒரு பொருளுக் காடடா திருளுருவ, காட்டிம, இருபொருளை காட்டா தது" எனபன காண்க. ஆனல இவவொளிகள தொகையால இரண்டாயி னும வகையால ஒனறே என்பார "அங்கிப் புறத்தொளியாய் - உள்ளெழுஞ் சோதி யாய்" என்றார்; அகஙகிப புறததொளியாய கினறவன இறைவனே எனபது "நீருகி நீறுமிழு நேநப்பு மாகி"; "இருகிலனுயத நீயாகி நீருமாகி" எனபனவாதி திருவாகருகளால அறியபபடும; ஆனல அவவாறு புறததொளியாய கிறருகிலையில் கண்டிதமாய, ஏகதேச விளகக்முடையதாய், மிருதல குறைத தூடையதாய், ஒனறனைப் பற்றி விளங்குவதாய கணணுகிய புறஇநதிரியததாற் காணபபடுவதாய் உள்ளதாம்; அவ்வொளியின வெளித தோறறததினுள் அதனை ஒளிதரச் செயயும் முதல்வன் மறைத்து அடஙகி கிறபன். மறறை உள்ளொளியோ எனில் கண்ணுற காணபபடாது எண்ணெய-விறகு முதலிய பறறுகளைகோடு வேண்டாது அனபினில மனததுள் ஊன் றிக் காணக காண்பது; புறவொளிபோல வேறறஒன்றினைப பற்றுது தானே ஒளி தருவது; ஒன்றினுள் அடக்கிவிடாது தானே மேலே எழுவது; குறைவுபடாதது; அகனியைப் புறததக காணுது இலலது உள எழுவது எனறிவ்வாறு ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் உடன்காட்டுவார அங்கிப் புறத்தொளியாய் என்றும, அன்பினில் ஊன்ற உள்ளெழுஞ் சோதியாய் என்றும அடைமொழிகளால் விளக்கிக் கூறினர்.

நீன்றனன் - முன கூறியவாறு வெளிபபடும நிலையின் வேறுபாடுகளே யன்றிப் பொருள்நிலைமையில் ஒன்றும் மாறுபாடின்று என்பதாம்.

ஆன்ற அங்கி - ஒன்றினைப் பற்றிய பொருளிலேயே வெளிப்படுமே தவிர; **ஆன்ற** - பொருந்திய.

ஏன்று காண்பார்க்கு - இவ்வாறு பதத்தது உணர்ந்து அறியப்பெறுவார்களுக்கு; **ஏன்று காண்பார்க் கிதுபொருள்** என்றமையால் அவ்வாறு காணுத்த ஏனையோர்க்கு இப்பொருள் காண இயலாதெனப் கும் பெறப்படும். **ஏன்று காண்பார்** - எலுதல் - பொருத்துதல்; திருவருளை வயப்படுதல் எனக

இது பொருள் - இது பொருளாம், **பொருள்** - பெயர பயனிலை

அன்பில் ஊன்ற - எழும் - அன்பு நிலைகளமாக அமுதரியமிய வெளிப்படும்.

"உறவு கோனட் டுணாவு கயிறறிஞல, முறுக வாங்கிக கடையுமுன விறகுமே" (தேவா) எனற நிலை

மூன் கந்தலளவையான் ஆளபபிலண ஆயிலும இவ்வாறு காணபார்க்குக் காட்சி யளவைக்குள நினறு தேனனுவண வனறவாறு, "மறையிலு லயஞன மாலான மனத்தினுன் வாக்கான மறறுங குறை நிலா வளவி ஞலுக கூறுறை தாங் கினற, இறைவனூ கமல பாதம" (சிதம்பரா - பாயிரம - 5) எனற அருணகி சிவாசாரியா, "அருளிஞ லாக மத்தே மறியலா மனபிலுயா நெருனலாந், சிவனே ஞானச் செய் தியாற் சிர்தை யுள்ளே, மருடலாலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம்" எனறருளிய கருத்தம இது; "முகத்துக கணகொணடி பாரக்கின்ற மூடரகளு, அகத்துக் கணகொணடி பார்ப்பதே யானகமம" (திருமரநிரம); "கழல மனத்துக, கெணடை கருத்தினக நோக்குஞ குறிபபே யனறிப புறநோகுஞ, கணட வணணவு மதகதா போல" (தணடி யடிகள் புராணம - 1) முதலிய திருவாகுகளினை கருத்திய, "அலகில சோதியனை" என்று முதற பாட்டில லிளகமாயக காட்டியருளிய கருத்தம காணக உள் எழும் **சோதி** - அகத்துட் டோனறும அளவிலலாஅ ஒகுமை சிவ (ஞான) ஒளி; "எங்கள் சோதி" என்பது பதிகம. 836

2735. (வி - ரை) "மாதுகக நீஙக லுறவீர மனம பறறும" எனபது, "மாதுகக நீஙக லுறவீர மனம பறறி வாழ்மின" எனற பதிக்கப் பகுதியை எடுத்துக் காடடி விளகியருளினாளாவது.

ஆதிச் சுடர்ச் சோதியை - ஆதியாகிய "சுடரவிடலை" "எகளை சோதி" என்ற மூன்பாட்டில விரிதது காடடிய அருத தோரிபபபொருள்

அகத்துள்ளாக்கி - மனத்தில விளஙகியெழு சிலயது, ஆக்குதல் - "அனபில ஊன்றுதலால விளஙக எழுவித்தல; மூளுமிசதல, சிகரிகொணடு கடைதது மூடுதல்போல; "அகனமாகத வனபினரா யறபகைபோ றறம புலறறு மடகுங் ஞாபை, புகலுடையோர தமமுளளப புணடாகத தளவிருகுகு மபபோல" (பிள தேவா) என தருளியபடி ஆணமாவித கணடு அஞ்செழுத்தினுள பூரித்தலுக குமிதது; இஃது அருதாரியாக பூசை எனபபடும, "அருதாரியாகருதனே முதலாதனமா யனறகு நிஙவ ராதிதானு மானமசுதநி யாகுமு" (சிதநி - 9) எனற சூம காணக. "ஸிரஷ்டி ஸ்ரீயாளன ...முன்னிறகுமே" (அரசு தேவா) எனற திரு ப்பாட்டையும சாகுக.

போதித்த நோக்கு உற்று - ஞானாசாரிய அருட் சுரிவில வருமாறு கா ஞானருளிய ஞானாட்டக காட்சியைப பொருகுங்; **போதித்தல்** - அறிவு ஞானம, **போதித்தல்** - அனுபவதநில வரச செயவிசதல; "நிசசயப பொருள இதுவென்று உணர்த்துதல்" (மாபாடியம-சிறபபப பாயிரம) எனபர சிவஞான முனிவர. **நோக்கு** - **அகக்கண்ணினருகுக்** காட்சிப புலபபடும நிலை. **உறுதல்** - வரப பொருகுதல.

ஒழியாமற் பொருந்துதல் - அக்காட்சி இடையறுதல் கண்டுகொண்டு அதனைத் பொருந்தி நிற்றல் ; சிவயோகத்தாற கூடி நிற்றல் ; " மறவொரு றறிந்திலால் " (1254) ; " வேறுணரா " (1255).

வாழ்தல் - அருளினியின் பயனே விடாது அனுபவித்தல கூடிநிற்றல.

பேதித்த பந்தப் பிறப்பின் நெறி - மாதுகீகம் எனறதனே விளகியவாறு ; **பேதித்தல்** - உயிர சாரதது நிறகவேண்டிய சாபுணர்தது சாரவொட்டாது தடுதது நிறறல். பந்தம் - மூலமலம ; பந்தப் பிறப்பின் நெறி - மலததினுல் வரும் பிறவி வழி ; நெறி எனறும் பிறவியில இடையறுது செலலுதலின.

பேர்மின் - அருளெறியினின்று விலகிச சிவநெறி சோதல். " மனம் பற்றி வாழ்மின் " எனற பகிகரைத் தாரைததவாறு ; வாழ்மின் எனறது சிவச் சார்பு பெற்று வாழ்மின் எனறதாம ; அது பகதப பிறபபின நெறி பெயாதலால வருதலால் பிறபபின் நெறி பெயாதலே வாழ்வெனறும. என்னே ? பகதப பிறபபின் நெறி பெயரும் உயிர், சாரதததன வணணமாக தனமை யுடைமையாலும, பகுதததைப பெயாதது வழிச் சிவனையன்றி வேற சாபு இனமையாலும, சிவனேயே சாருமாதலின பகதநெறி பெயர்தலே வாழ்வாம என்க ; " இவ்வான்மாத தனனே யிருதிரியததின வேரூவன் காணவே முதல்வனது சீபாததையேயும் - " ஊசல கயிறறறலுதாய தாையேயாக் கீணையால " என்ற உணமை காண்க.

போதித்த நோக்கு - ஞானகுரு அறிவிற பொருடுகை கொளுவிய உள்நோக்கம் ; **உற்று** - அதனுள அழுநதி , போதித்த எனறதறகு ஞானகுரு எனற எழுவாய அவாயநிலையான வந்தது. " தமமுதல குருவுமாயத தவதது னிணாதத " என்றது இக்கருத்தை விளகியது. ஏனடிச சகலானமாக்களுகுப பிளளோரா ஞானஉபதேசம செய்தருளகின்ற ராதலானும், சகலாக்குக் குருவேடதது னுள மறைநதே முதல்வன் அருளுவானதலால்னும், இங்கு எழுவாய் மறைநதது நின்றது.

போதித்த நோக்கு உற்று ஒழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து - "ஞானக் கண்ணினிற சிந்தை நாடி " எனற சிவஞானபோதம் ஒன்பதாஞ் சூததிரம இககருதுதையே விளகுதல காணக.

போதித்த நோக்குறுதலும் (1), ஒழியாமற் பொருந்துதலும் (2), வாழ்தலும் (3) என்ற இம்மூனறும் முன கூறியபடி சிவஞானபோதம ஒனபதாஞ் சூததிரதது னுள் (1) அம்முதலி ஞானககணணுலே காணக எனவும, (2) அரததாயுளள வன்னபேதகளே அசததெனறு காண உளதாய் நிறபது ஞானசொரூபம எனவும, (3) இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞசாக்கரத்தை விதிபபடி உசசரிகக எனவும முறையே மூனறதிகரணகளால் விரிதது பபோதிகபபட்டமை காணக. " அணடனே யானமாலி லாய்த்தணரப - பணடணைத்த வூனதததை தானவிடுமா றுதமனி லொணகருட, சானதது நீர் வீடம் போறறுன " (9 - 2) என்றவீடது அச் சிவஞானததானே, ஆசாரியன் "சிவோயம்" எனத் தன்னுள்ளே பாவிததுச "சிவத்துவமசி" என்றறிவுறுகும் மகாவாகியப பொருனே நாடோறும பயினறு, சிவோகம எனப பாவிபபானுயின், அத்தப் பாவனைகளை விளக்கும் முதலவனுல அருளியே கூடிய பொதுவியல்பையும, அதற கேதுவாகிய மல மாயா கன்மமகளையும் தான விட்டு நீகுமாறு, ஒன்றிய கருட நியானத்தில் விளக்குற கருடனுல அபபாவகனம விடதலைத் தீரதலகொள்ளுமாறு போலாமென்க " (மாபாடியம) எனவும உரையும் காணக ; அசசுத்திரப பிண்டப பொழிப்புரைகும வழிப ' (1) பசுஞானததாணும பாசஞானததாணும் அறியப்படாத முதல்வனே அம்முதலவனது ஞானக்கணணுனே தன் அறிவின்கண்ணே ஆராய்ததறிக

(2); அப பதிஞானத்தைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமெனின் நிலமுதல காதமீருகிய பாசக கூட்டம் கின்றழி நிலலாது பரகது திரிதற்கண அதிவேகமுடைய பேய்தேரினியல பிற்குய்க் கழிவதென் றறிஞது கீங்கவே, அப பதிஞானம பிறவித் துயராகிய வெப்பத தகருக் குளிராகத நிழலாய வெளிப்படடு விளகுமெ. (3) அகஙனம விளகுகிய ஞானத் தால் ஞேயத்தைக் கண்ட காடசி சலியாமைட்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்குந் திரு வருசெழுதத, அவ்விதிப்படி அறிதது கணிகளபடும்" எனறுரைத்ததும இகரு வைதகக காண்க.

ஒழியாமற் பொருந்திவாழ்தல் - "அருசெழுதத லுளள மாலுடைமை கண்டீரேல், யருசெழுததா லாச்சித தியாந்தில் - அருசெழுதகாத, ருண்டலியிற் செய தோமற கோதணடரு சானிகலில, அண்டரஞரு சேடரு மகரு" (9 - 3) என்ற இதன பொருள விரிகளபட்டகம கருதக எண்டி, "ஆரியரு மாசானவக தருளாற் றேன்ற வடிஞான மானமாவிற றேனறத தோனறச, தூரியரஞரு சிவன றேனறம்" (சிதறி - 8 - 28); "சங்கரனே, டொகசலுதறக நிவாவனே யவளிவரை விடாதே யுடகதையாய சிவனறேறற மொறறமே காணபா" (மெ - 8-29), "சோநிகருட் சோநியாயத தோனறிடுவன காணே" (மெ. (8-33) எனபனவறறாக வரும எடகாரு சூதநிரத்துள கேட்டல சிநதிதல முதலிய ஞான காதனஞளையும, அவறறைத தொடாநது ஒனபதாரு சூசரீரத்துள சாதனரும றணைத்து வகைளையும எணடுக கருதுக. "கீனைகநிருக்க நேரபட வகுதனனே, பொறு மரிய பிறவாபையாருளியதன வழியே, புகுநதிடுவ னெனருமாப போகத்தைப பறிநீத" (மெ - 9-6), "சோக மெனப பாவிகளத தோனறவன வேறினறி" (மெ - 9-7) எனபனவறறி உணமம நூலின் நிருவாகருகளள றணடு உணாகத சிதறிக்க தகன.

"மனம் பற்றும்" எனற பகுதியன பொருள நோகமபாவனையின தனமையும அது பிறவிநீகரு முதறசாதனமாமாறு கூறியதாமெனக

2736 (வி - ரை) "சாதுக்கள்" என்றெடுத்து ஒதினும் - "சாதுகளள யிக்கிரிறையே வகது சாரபினகளள" எனறிரு பதிபபகுதியின பொருளாவத என்க.

வேண்டும்.....போற்றுவீர் - சாதுக்களின் தனமையும சொறபொருளும கூறியது; தமமை முழுதும இறைவ பாலிற சாதறித் தமகென வெருசெயலு மிலலாதவர.

வேண்டும் வேட்கையு எல்லாம் - விபரீவேண்டிய விருபபுகள சென்று உளள பொருள்கள எவையும

பூண்ட அன்பினில் விமலர்நாள் போற்றுவீர் - ...ச. பொருதிய அனபினுடன இறைவா திருவடிகளேப போறறுதலேபோம எனற சொறகளே வாழுவீரகள. "வேண டதறக்க தறிவோய்நீ வேடை முழுதும் தருவோயநீ, வேணடி மயனமாற காரியோய்நீ வேணடி எனனேப பணிகொணடாய, வேணட நீயா தருளசெயதாய யாரு மதலவே வேணடினலலால, வேணடும பரிசென றணடெனறி லதுவு முனன விருபபனறே", ...வா); "இனறே நிடைபூ தெனக்குணடீடா வெனறேனை முகக ணைமானே, கனறே செயவாய் பிழைசெயவாய காலே விதறகு நாயடியே' (திருவாசக), "கேடு மாகவுமை கெட்ட திருவினா . .ஓடுந் தெம்பொரு மெமக்கவே கோகுவா, ...ன் மன்பினிற் குமபிட லேயனறி, வீடு வேணடா விரலின விளகினா" (143) என பனவாதி திருவாகருகளளில இக்கருதது விளகபபெறுதல காணக, இனி, இவவா றன்றி "இதுவோ வெமையாளு மாறீவ தொனறெமக கிலலையேல அதுவே வனறின்

னருள்" (பிள். தேவா - திருவாவடுதுறை); "பேச்சில ரொன்றைத் தரிலராகி லிவரலா தில்லியோ பிராணா" (கம்பி தேவா - திருப்பாச்சில) என்றவாறு வேண்டு மவற்றை யெல்லாம் இறைவர்தாள் போற்றியே பெறுவர் என்றுரைப்பினு மமையும்.

காரிமீன் - சாதக்களாகிய மிக்கீர்! [பெரியோர்களே!] விரைந்து சாருங்கள் இறையே - விரைவில்.

இதனால்நு பாட்டுக்களின தொகைபொருளாவது, மூன் "ஆட்பாலவர்க்கு" என்ற பாட்டில் ஆட்பாலவார்க்கு இறைவர் அருளும் நிறைகளும் அம்முதல்வனது மாட்சிமையும் தற்போதித்தகொண்டு ஒருவா கேட்ச மற்றொருவர் சொல்ல அளவு படாது. மலங்கள் சாராது இறைவாதாளின அடங்கினறு இவற்றைக கேட்க என்றா; இப்பாட்டினால அவ்வாறு இறைவாதாளின் அடங்கிக் கேட்டு உணாவதெவ்வாறென விளங்க அருளியவாறு. முதல்வனை ஏது - உதாரணங்களால் சோதிக்க வேண்டா. அவன் புறத்தொளியாய் நினறு புறப்பொருள்களை விளக்கியும, அனபில் ஊன்றியவழி அகத்தேஉள்ளே எழும் சோதியாய நினறு விளக்கியும, ஞ்ஞானதும் உதவுகின்றுன்; அந்த அகத்தச சோதியைக குரு போதித்தபடி ஞானக்கண்ணாலே கண்டு இடையருது பொருந்தி அவனேதானாக ஏகனாகிப பணிசெய்து வாழ்ந்தால் பிறவிநெறி விலகி, எல்லாம் அவன் சாபேயாகும், அபபோது "அவனே தானே யாகிய அநெறி, யேக ஞகி யிறைபணி நிறக, மலமாயை தனஞெடு வலவினை யினறே" (போதம - 10) என்று ஞானனூலுள் உரைத்த நிலைபெறறபப பிறவிநெறி நீஙகி சிவநெறி வாழவு தலைபபட்டு நிகழும என்பதாம்.

இவ்வாறு அவாதாளி னடங்கி அவனருளா லல்லது ஒனறையுஞ செய்யாஞகவே அஞ்ஞான கனமகள் பிரவேசியா; அபபோது அமமுதல்வனே இவனுள் நின்று எல்லாம் கணடும் காட்டியும செலுத்துவானுகலின் இவன அவனது சோதனைகளை யணைந்து நிலைபெறறம் என்ற சிவஞானபோத (11 - சூத) உணமையும் ஈண்டுப் போதருதல் காணக. எனவே போதம 8-9 சூத்திரங்களில் விரித்த சாதனமும், 10 - 11ல விரித்த பயனும இத திருபபாட்டால உபதேசிக்கபபட்ட நிறை கணடு கொள்க. 838

["ஆடும் மெனவும், மருங்கூற்ற முதைதது, வேதம்
பாடும் மெனவும், புகழல்லது பாவ நீகைக
கேடும் பிறபபும் மறுக்கும்மெனக கேட்டி ராகில்
நாடுக நிறததார்க் சநளல்லது நாட்ட லாமே."]

வேறு

2737. "ஆடும்" மெனவாக திருப்பாட்டி னமைத்த மூன்றும்
கூற்றை உதைத்தது — நீடும புகழோ? பிறர்துன்ப நீக்குதற்கோ? வென்று
வேதம் — தேடும் முணர்வீ ருலகுக்கிவை செய்த தீசர்
நாடுங் கருணைதிற மென்றனர் தொள்கை மேலோர். அஉ

(இ - ள்) ஆடும்...மூனறும - "ஆடும எனவும், அருகூற்ற முதைதது வேதம பாடும் எனவும்" என்ற பதிகப் பகுதி குறித்த பொருள்களாகிய ஆடும் என்றதும், அருக கூற்றம உதைத்து எனறதும, வேதம் பாடும் என்றதும ஆகிய மூன்றும்; நீடும் புகழோ...உணாவீர - புகழுகாகவோ? அன்றி உயிராகளுடைய துன்பம் நீக்குதற்கோ என்று ஆராயும் உணர்வுடையீர்களே!; உலகுக்கு...மேலோர் - இவைகளை சரசர்

செய்தது உலகின்மேல வைத்த பெருங கருணையின திறம எனற கொளகை யானமெம பாடுசெயவாராகிய பிளளையார அருளிச செய்தனர. அருக

(வி - ரை) "ஆடும்" எனவாம் திருப்பாட்டின் அமைத்த முன்றும் - ஆடும் எனவாம் - ஆமெ என்ற தொடருகும ; முதற குறிபபு அமைத்த முன்றும் - ஆடும எனவும், கூறறம் உதைத்து எனவும், வேதம பாடும எனவும கூடியருளிய மூன்று பொருளகளும் ; "உதைத்து வேதம் பாடும்" எனபது உதைததிப பாடும என ஒருபொருள்பறறி உரைகககின்ற வினையெசச முடிபாகவும காணபபடுதலின, அஃது அவவாறு பொருள கொளளபபடாது உலகைத்து பினவும, பாடும எனவும இரணடாகப பிரிததப பொருளகொளளுதல வேணடுமெனற காட்டுவா மூனறாம எனச செவவெண டொகை விரிதது ஓதினார.

புகழோ ? பிறர் துன்ப நீக்குதற்கோ ? எனறு தேடும் உணர்வீர் - "புகழலலது பாவம நீஙகக கேடும பிறபபும அறுகும எனக் கீடமரறில" எனற பதிகப பகுதி யின் பொருள் விரிததபடி ; புகழ் - புகழ்தல் ; அறுதகம - அறுகக்கும வகையோ? என்று இரணடிடததும ஐயவினை ஒரதாம தொகக ; புகழ் தனபொருட்டாற் செயவது ; பாவம நீஙகக கேடும பிறபபும அறுகுகும வகையோ? எனறது பிற உயிர் களினபொருட்டுச செயவது, தேடு - இரபபு, கேடும் பிறப்பும் - பிறவித துனபம. தேடும் - ஆராயும, உணர்வீர் - பிறவிக்குஞ் சரதிதது ஆராயும உணரசி யுடையோகளே ! விளிகீவறறுமை பனை ம்பய

இவை ஈசர் உலதகக்குச் செய்தது - எனக. உலதது - காணபபடுகுபு கொடைப பொருளில் வநதது.

செய்தது - செயத காரணம ; கூடும் கருணைத் திறம் - கூடும் - முன இயை பாகிய வேறு காரணமினறித தனனிடமலற்ற பிறருடைய ; பிரருடை யடமை திறம் - தன்மை ; பெருமை எனறலுமாம. வினைநிறமை பறறிக் கூறலு எனறலுமாம.

கூடுங் கருணைத் திறம் - இரஙகுதலினோ "சொனனவிச் தொழிலக ளெனன காரணந தோறற வெனனின, முனனவன வினையாட டெனறு மொழிதலு மாமு யிரககு, மனனிய புகழி முதறி வழஙகிவ மருளான முனனே, அனனிய மலலக ளெல்லாந் தடைபபதும செலல லாகும " (1 - 31) எனறு நிதரியாரிலும, "ஏறற வினவை யரனருளின் திருவினையாட டாக வினவினவிடாக கடனனறு மெடுத்தே, யூற்றமிக வருளபுரித லேதுவகக வுறறகையவிறறுகலவிறப பொழிததன மறறைத, தோறறமல பாகமவறக காதசல போகத துபபரித நிரோதாயி கிறதத லாகும, போறறவரு மருளருளே யனறி மறறுப பனனவும மருளொழியப புகலொ ணாதே " (1 - 18) எனறு சிவபிரசசரிதத நூலகருததை விளகியவாறு காணக.

முன்றும் - கூடும் கருணைத்திறம் ஆமாறு எனனெ? எனில கூறுதும : (1) ஆடும் எனவும் - ஆடுதல ஐந்தொழிற கூதது. ஐநதெழில நிலை யடுதல முதலவறறுககு இலகக ணம். "ஐந்தொழிலாவன தோற்றம் நீலை இறுதி மறைப்பு | அநள் எனபன. இவ் வைந்தொழிலும் தலம சூகமும அகிருகதமம எனறு மூவகைபபடிம அவற்றள தலமாகிய தோற்றமும் இறுதியும பிரபஞசததின தோறறமும ஒடுகமும எனபது வெளிப்படை. நீலை - தோன்றிய பிரபஞசம டுடுக்கம் வருகலாம நிலைபெறறல். மறைப்பு - அருள் எனபன "பகதமும வீடும" என்ற உணாக. தோன்றிய பொருள் சங்கரிக்கபபடும் வரை தானே நிலைபெறுமா, ஆதலின நிலைததொழில முதல்வன காரியமென்றதென்னை ? எனின், காலதது ஒருகு தோனறிய பொருள இரண்டனுள்

ஒன்று நெடுங்காலம் நிற்றலும் ஒன்று சிறிதுகால நிற்றலுமாகிய நிலை வேறுபாடுள் ளமையின் இங்ஙனே வேறுபாடு இதற்கேதுவாகிய வினைவேறுபாட்டானேயிற்று..... அவ் வினைவேறு வினையும் முதல்வனுணையானன்றி வாராமையான நிலைத்தொழிலும் முதல்வ னுற் செயயப்படும காரியமாதல அறிக. இனனும், தணணீர்க்குடம நிலைபெறுதல தானுஞ்சென்றோதுதல முயற்சியின்றி அமையாதவாறுபோலத தோனறிய பிரபஞ்சம் ஒடுங்குதலாறும் நிலைபெறச செயவதும ஆகிய முதலவனது ஆணையாகிய சகதிபமே யாம.

மறைப்பாவது, குடங்கையில் ஏந்திய நீயின் சூட்டினை நிகழவொட்டாது தனக்கு மாறுகிய மந்திரமுச்சரிக்குமாறுந தடுத்து நிற்குங் குளிர்கைபோல, முதல்வனைச் சிறப் பியல்பான உணரும மெய்யுணாவு தோனறாதாறும அவனது பெருங்கருணை யியகள் மாட்டு ஒருதலே நிகழாதவணணம தடுத்து நிறுத்தும அவ்வம மலசததியின் வழினின்று அவற்றை நடாதது வதாகிய அவனது சங்கதபமேயாம. '' பாதமுமாய் வீடுமாயி ஞருதகு '' எனபுழிப பாதம எனறதும அது.

இனிச சூக்கும ஐ.ந்தொழிலாவன, சகரிதத பினனர மேறசெய்யகடவனவாகிய தூல ஐகதொழிற்கு யோகியமாமபடி கேவலததின்கண் நிகழத்துவனவாம். அதிருக்கும மாகிய தோறற முதலிய ஐநதும அவவவ் விடயநுகாசசிதோறும கணந்தோறு நிகழ் தல் கணடுகொளக '' (மாபாடியம - 2 - சூ - 1 - அ).

''ஊன நடன மொருபா லொருபாலா ஞானநடக தானடுவே நாடு'' (திருவருட் பயன்) என்றருளிய திருநடனமிரண்டனுள் இஙகுக கூறிய தூ ஒனறு. '' மோனத்த மாமுனிவர் மூமமலததை மோதித்தது, தானாந்த மாநடத்தே தலையிடு - மானநதம், மொண்டருநதி நின்றூடல காணுமருண மூாத்தியாக, கொணடதிரு வம்பலததான் கூதது '' (உணமை விளகக-37); '' எங்குக திருநட்டம '' ; '' ஏறபரஞ சோதிச் சிவானந்தக் கூததனேச, சொற்பதமா மநதச சுநதரக கூததனேப, பொறபதிக கூத்த னேப பொற்றிலலிக கூததனே, யற்புதக கூததனே யாரறி வாரே '' (திருமூலா திருமந் திரம் - 9 தந - திருகூததந் தரிசனம), '' அவா நூன நமணைக் கணடவா றெதிரே னின்று காட்டிதக தருளி '' (189), '' நினறயங்கி யாடலே நிணைபபதே நியமமே '' (பிள. தேவா - ஆலவாய - கௌரிகம - 6) எனபனவாதி திருவாக்குகளான அறியப் படுகின்றபடி ஞானிகளுகது அருணஞானக கண்ணுலே கணடு நினைகுமபடி கொடுதது நிறகும் ஞானநடனமாகிய அருட்கூதது மறறொரு வகையாம.

'' காதலும படைதலும காகதமு வினையாடி '' எனவும், '' ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் வினையாட்டி, னுயவாக ளுயயும வகையெலலாம உயநதொழிநதோம '' என வும் வரும திருவாசகத திருவாகுகள இபபாசுர கருததை விளககி நிறறலும் காண்க.

இனி (2) அருங்கூற்றும் உதைத்து எனற செயலும் உயிர்களின்மேல வைத்த அரு ளால் ஆயது. மாறகணடாகாகக கூறறனனே உதைதது உருட்டிப பின் உயிரும் கொடுதத சரிதம எலலாப புராணங்களாலும் விளக்கமா யறியபபடுவதாம். '' மாாக் கண்டர்க் காக மறலிபட்ட பாட்டையுன்னிப, பாகிலனபக் கென்ன பயக்காண் பராபரமே '' (தாயுமானவர்); கால பாராயணக் குறுந்தொகையுள அரசகள் இயமன றூதுவரைத '' தமா நிறநிலுஞ, சுருக்கெனு தகுப போமின்கண மற்றுநீர, சுருக்கெ னிற்சட ரான்கழல சூடுமே '' என ஆணையிட்டமையும காண்க.

இனி (3) வேதம் பாடும் எனவும் - வேதாகமஙகளை இறைவா புனருறபவமாகிய சுருட்டியில் அருளிச்செயது உலகுயிர்கள் அறிநது அவவழியொழுகி உய்யும்பொருட்டுப்

பாடுகின்றார் என்பது ஆன்றோர் நூறறணிபு. " வருகடன மீனகின தெமமிறை கலலீணை வாகெகுமே " (அரசு. தேவா) ; " வேத முகதகிசை தோணமிகு பணமொழி தீதம் " (பொன - அக - 19) ; " ஒவா வோசை முழுதுகின வாயமொழி " (திரு ஏறறியூர் ஒருபாவொருபஃது - 2); "ஒபபிலா மணிவாய் வேதம, பலலிடை யெழுதது நாவிற் பரமவா கமதகின பேதம, கல்லிதழ மனுவின விஞசை " (காதபு - சூரன வதை - 426).

உலகுக் கீவைசெய்த தீகர் கூடுங் கருணைத்திறம் - உலகம கண்டு நெரிதது உணர்ந்த உய்யும்பொருட்டு ஐதெழிற கூதது ஆடதலானும, மார்கண்டாகாக கூறறினே உதைததது அவாபொருட்டேயனறி உலகோர அதன உணமை உணராது தம்மை வந்தடைநது சாவாமையும பிறவாமையும பெறறுய்தற் பொருட்டாத லானும், வேதம் பாடுதல் உலகோர விதிவிலகருகளே அறிகதொழுகவும கிவெறி கின்ற உய்யவும் ஆதலானும இவை உலகுகருக செயதது கருணைத் திறம் எனமுரா.

பெருங்கருணைத் திறமாவது - " முதலவ னுவான முறறுணா வுடலமையின உலகத்துயிராகள படுந துனபமுழுவதும உணாந்தோனுமு , பேராற்றலுடைமை யான், உயிர்களே யெல்லாம ஒருமகே வீடுபேறடைவிகக வலலனுமு , சிவன் சங்க ரன் முதலிய பெயாகளாலு மறியபபடுவதாய, விருபபு - வெறபபினறி, எலலா வுயிர்கணமாட்டும் ஒபபிகழவதாயத, தொடாபபறறது, பிராதுனபக கண்டிழி அதனை அக்கணமே நீகுதறகு வினையும மனவெழுசசியாகிய பெருகருணை புலடமையான, அவற்றை ஒருமகே வீடுபேறடைவிதறகுண ஒருபாடு மிகருடையனுமு உளனான என முதல்வன இலகணம பேசபபடும. அபபடமாகவும உயிராகள யாவும ஒருமகே வீடுபேறடையாமற றடுதது நிற்பன உயிராக குறறமாகிய மலசாதகிகள ஆதலின உயிராகள் முதல்வனைச் சிறபபியலபான உணரும மெயயுணாவு தோனறுகாறம முதலவன தனது சகதபததான் அவவம மலசாதகியின வாரிகினறு அவறறை நடாதததலும் மறைப்பு எனப்படும் அவனது கருணைத்திறமாதல காண்க. 839

திருபபாசுரத திருபபதிக முனனாகது திருபபாடுகளான முபபொருளுணமை யும், இலக்கணமும், சாதனமும, பயனுமாக வரும வேத சிவாகமஙகளின முடிபுகளை எடுததுக காட்டியருளியபடி, பினனாகது திருபபாட்டுகளான அவவுணமைகளை மாபுராணஙகளின உதாரணஙகளால எடுததுக்காட்டியருளுகினறார, இவை பொதுவியல்பு - சிறபபியலபுகளாக ஒருவாறான வருததரைகக கினறன என்ற கிலையினே, முன்னாகது பாட்டுகளுகுகு உரைவிரிதத கிலையும யாபபும ஒரு வகையானும், பின்னாகத பாட்டுகளுகுகு உரைகிலையிட்ட மை வேறுவகையும ஏகதமு மாகிய வகையானும அருளிய காட்டியருளிய தெயவக கவிகலம காண்க. முத பகுதிபோ லன்றிப பினனாகத திருபபாசுர பாட்டுகளுகுகு ஓரோர திருபபாட் டால் கருத்துரைதது செலலும கிலையும கண்டுகொளக. முதனூலாகிய திருபபாசுரத் தைப் பின்னையார் இருவகை விருதத யாபபினுல யாததருளிய நலையும, ஆசிரியரும அவ்வாறே அவ்விருவகை விருதத்துகளாற பொருள விரிதத கிலையும இகுறிபபுத தருவன.

["கடிசேர்ந்த போது மலரான கைகொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலெயற வெட்டிட முக்கண் முளைத்தி
அடிசேர்ந்த வண்ண மறிவார்சொலக் கேட்டு மனறே. "]

2788. கருதுங் "கடிசேர்ந்த" வெனுந்திருப் பாட்டி லீசர்
சண்டீசர் மருவுமப பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி
— தருதன்மைய தாதல் சண்டீசர்தஞ் செய்கை தக்கோர்
ஆகமம் பெரிதுஞ் சொலக் கேட்டன மென்றனர் பிள்ளே யார்தாம்.

(இ - ள்) கருதும்...பாட்டில் - கருதுகின்ற "கடிசோர்ந்த" என்று தொடங்கும் திருப்பாசுரதத்தின் எழாம் திருப்பாட்டில்; ஈசர்...தன்மையதாதல் - சிவபெருமான் விரும்பி ஏறறு வீறறிருந்தருளுந பெரும்பூசையினைச் சிதைவு செய்தவர்களைக் கொல்லுதல, தற்செயலாவதனறி முத்திதரும் தன்மையுடைய கல்ல செயலாதலே; சண்டீசர் தம...சொலக்கேட்டனம் - சண்டீசர தமது சரிதத்திலுள் தகவவர்களாகிய பெரியோர் சொல்லக் கேட்டோம்; என்றனர பிளளையார் தாம் - என்று பிள்ளையார் தாம் அருளிச் செய்தனர.

(வி - ரை) கருதும "கடிசேர்ந்த" எனுந் திருப்பாட்டில் - "கடிசேர்ந்த" என்று தொடருகும் திருபபாசுரம எழாவது திருபபாட்டின் கருதினை இப்பாட்டால் உரைகினறவாறு.

ஈசர்...முந்நிதரு தன்மையதாதலல் - முதலவரது பூசையினைத தடுதது இடையூறு வினைத்தாரைக கொலலுதல மாபாதகமக ளொதலுள முதனமைபெற்ற கொலைப் பாவமாகாது; பாவப பயனுகிய நரகமும் கொடாது; ஆனல் அது பசுபுண்ணியங்களினும் மேலாகிய சிவபுண்ணியமேயாகி, அதன் பயனுகிய முதிதிதரும் தனமையுடையதாகும் கிலை; ஆதலல - ஆதலை - ஆகும் கிலையினை என்ற இரண்டனுருபு விரிக்க; ஆதலல-கேட்டனம் என்று கூட்டுக; கோறல் - கொல்லுதல; கோல் என்ற பகுதி முதனீண்டுதல் - தொழிற்பெயர் விகுதிபெற்ற பெயர்.

சண்டீசர்தம் செய்கை - செய்கை - செய்கையினல்; செய்கை காரணமாகக் காட்ட.

தக்கோர் பெரிதும் சொல - தக்கோர் - உண்மை அறிந்த சொல்லும் தகுதியுடையோர. ததுதியாவது திருவருள் அறிவிக்க அறிந்த கூறும் பக்குவமுடைமை; அறிவார் - என்பது பதிகம். பெரிதும் சொல்லுதலாவது விளக்கமாக எடுத்துக்காட்டுதல. சண்டீசர் சரிதம் பதிக பாட்டினில் எடுத்துகாட்டியத காண்க. பதி புண்ணியங்களுகும் பசுபுண்ணியஙகளுக்கும் வேறுபாடு காட்டப்பட்டத. இனிப் பதிபுண்ணியங்களும் சிவலலினை - தீவினை இருவகைபபடும. இவறறி னியல்பெல்லாம் மாபாடியததன் (8 - 1) இருவினை ஒபபு என்பதனைக கூறுமிடதத விரிக்கபபட்டன. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

தக்கோர் சொலக்கேட்டனம்-பிளளையார காலத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்த அறிவார் சொல்லியதனைத திருமூலர் - மணிவாசகப் பெருமானுர - நக்கீரர் முதலியோர் திருவாக்குகளால் அறிக; பிள்ளையாருடன் ஒருகாலதது வாழ்ந்த அரசுகள் தேவாரமும் காணக; இனி அவற்றை ஓட்டிப் பின்வந்த சமபிகன் தேவாரத்தினும் திருவிசைப் பாத திருபபல்லாண்டினும், பதினெராக திருமுறையினும் அவ்வாறே போற்றப்படுதல் காண்க. ஞானசாத்திரஙகளாகிய திருக்களிற்றுப்படியார (19) வெளுளசித்தியார் (2 - சு) முதலியவறறனளும் இவ்வண்மை போற்றப்படுதல் காண்க. திருமுறைகளுள் கணடவை சண்டீச நாயனுர புராணத்திறதிலில் தொகுக்கப்பட்டன. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

கோறல் முத்தி நரம் தன்மையதாதல் - கொலைபாதகச செயல எவவாறாலு முத்திதரும் எனில் அன்பு காரணமாடென்க இதன் இயலபு சண்டீசா புராணத்தினுள 1264-ன் ழே " அன்பு தந்த வடியாரா செயதனவே தவமாம " எனறவிடதது உரைக கப்பட்டது ; ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. " பாதகமே சோறு பறறினவா " (திருவா) ; " பாதகத்துகருப பரிசு வைததான " (பல்லா) ; " பாதக மெனறும பழியெனறும பாராதே, நாதையை வேதியனேத தாளிரண்டுஞ - சேதிபப, கணடீசா நாமாம பரி சனிததார் கண்டாயே, தண்டீசா தாளுசெயலாற் ஞால " (களிறு - 19).

" மண்ணேக கல்வித் பிராணிபடும, வருதத வேணடா " எனறு நகலக கருதி இதோபதேசம் செயத அமணர்க்கு " பிராணுக கானபணி, யாசி லாநல லறமாவ தறிய வருமோ வமக்கென்ற" தணடியடிகளுயனா விடையிறுதத வரலாறும இவவுண மையை விளக்குதல் காணக.

இதனுல் முன்கூறிய (1899) பயனகள மூனறனுள இரணடாவதாகக கூறப பட்ட "மிகுசைவத தறைவிளக்கு"தல பெறபபடடமை காணக. 840

["வேத முதல்வன் முதலாக விளகஙி வையம
ஏதப் படாமை யுலகதவ ரேததல செய்யப
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப பொலிந்த
நாதன் நெலிமாலே யெனறே கலிக்கோவை சொல்லே"]

2739. "வேத முதல்வ" னெனுமெயத திருபபாட் டினிலை

பதினேண் ஆதி யுலகோ ரிடரிலகிட வேதத "வாடும்"
புராணங்கள் பாத முதலாம பதினேண புராணங்க ளென்றே
புராணம் ஓதென் றுரைசெய்தனா யாவு மோதா தணர்ந்தார. அசக

(இ - ள்) "வேத முதல்வன்". திருபபாட்டினில "வேத முதலவன" எனறு தொடங்கும் உண்மைத திருபபாடடிலே, நோ - நோபட வரும பொருளாவது : ஆதி...பாதம் முதலாம - பரம பிரமாணமான வேதத்தால குறிகக்படடிலும முதறகடவுள உலகுயிர்கள் தததம் பிறவிததன்பம நீகவும், அறிநத வததவம திருகூததாடுஙினற திருவடிகளேயுடைய சிவபெருமானேயாம ; அவரே முதறகடவுளாவா ; பதினெண புராணஙகள் - (அவவுண்மையைத தெளிய விளகருவன) பதினெணபுராணஙகளாம; என்றே ஓது-என்ற அணினதே அவற்றையெலலாவற்றையுமாக, எனறனா யாவும ஓதாதுணாத தார்-என்று கூறியருளினா எலலா ஞானஙகளையும ஓதாது உணாதவராகிய பினனேயா.

(வி - ரை) வேத முதல்வன் ....நோ - வேத முதலவன எனறு தொடஙகிய திருப்பாசுரத்தின பொருளைக கூறியபடி. ஆதி - முதல்வன, உலகோர் இடர் நீங்க ஏத்த ஆடும் பாதம் - முன " ஆடும எனவும " எனற திருபபாசுரதது " உலகுகளவ செயதது ஈசர் கூடுக கருணைதிறம " (2737) எனற நாட்டபபட்டமையின அதனைச் சுடடி முடிந்த பொருளாக எடுதது அனுவதிததுகொணடு ஈணடு உலகோர இடரநீஙகிடவும ஏத்தவும் ஆடும் என்றருளினா. ஆடும் - எனபது (2737) முனபாட்டின குறிபபு.

உலகோர் - " உலகுக்கு" (2737) ; இடர் நீங்கிட ஏத்த-தனப நீகவும வேதத்தவம எனற எண்ணும்மை விரிகக. முனபாடடிற கூறியவறறுள (2737 - பாசுரம - 6) " அருங்கூற்ற முதைத்த "லால தனபநீகுதலும், " வேதம் ஓதுத "லால ஏதித தலும பெறபபட்டன என்பது குறிபபு.

பாதம் - "ஆடும்" எனபதறகேறப பாதம் என்ரூ. பாதம் என்பதுபசாரம் ; அருளே திருவடி எனக. பாதம் - பாதத்தையுடைய முதல்வன். ஆடும் என்பது அருள் கூடும் கருணைத் திறம் - என முன (2737 - பாசுரம்-6) கூறி முடித்தமையும் காணக.

ஆதி, உலகோர் இடர் நீங்கிட ஏத்த ஆடும் பாத முதலாம் என்ற முடிபு வேதங்களுகும் மாபுராணஙகளுகும் ஒகுமெனபரா நேர் - எனரூர். வேதம் பொதுவாதலின் எலலாக கடவுளரையும் முகமனுல் எடுதறியம்பினும அவரையெல்லாம் இயக்கும் முழுமுதலவனுகிய சிவபெருமானேத திருவருத்திரதினுள் திருதயதலில் தலைமையாக வைத்திப போற்றும. அதுபோலவே வேதஙகளே உபபபிருக்கணம் செய்யும் புராணஙகள் பதினெட்டும் தலைமைபற்றிப பதபத புராணங்களுள் சிவனது முதன்மையினேப போறறி, ஏனே எட்டனுள சிவனுல இயகுகபபட்டுத தக்தொழில் நடாததும விட்டுணு - பிரமன - அகினி-சூரியன இவாகளே முகமனுல் தலிவர்களாக எடுததுக கூறும. திருபபாசுரமும " வேத முதலவன முதலாக வினறி - உலகததவா வததல் செய" எனறும, " பூத முதலவன் முதலே முதலாப பொலிகத, சூதன ஒலி மாலே" என்றும் இக்கருததைக கொணடதெனறு காட்டுமுகததால் ஆசிரியர் வேத முதலாப்...பாட்டினில் நேர் - எனறுகாட்டியருளினுர. புராணங்கள் நேர் - (கூறும்) என்க.

உலகோர்இடர் நீங்கிட ஏத்த - நீங்கிடவும ஏததவும இடர் நீங்கிட - இடர் நீஙகும் பொருட்டு எனறலுமாம். " ஏதபபடாமை உலகததவ ரேததல் செய்ய " என்ற திருப்பாசுரப் பகுதியை விளங்கவைததவாறு.

என்றே ஒது - ஏகாரம தேறறம். ஒது - அவறறை வெறும் கதைகள் என்று எணணிப் புறகணிகாமல ஓதவாயாக எனறு ஆணே தநதருளினர் எனக.

புராணங்கள் நேர் என்றே ஒது - சொலக என்றலுமாம. " கலிக்கோவை " - (பதிகம்) புகழமாலே. பதிகம கலி விருததம் - கலி நிலைததுமையாதலும் குறிபபு.

ஓதேன் றுரைசெய்தனர் - ஓதாதுணர்ந்தார் - முரண அணி. பிள்ளையார இறை வாபால் முனனேத தவததால ஞானம பெறறனராதலின இபபிறபபில் ஓதாதுணாக்தார் என்றவாறு ; உணர்ந்தார் - எனற குறிபபுமிது. யாவும் உணர்ந்தார் என்க. தவ முதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் (1967) ; " அகில, தேவருகுகு முனிவருக்குக தெரிவரிய பொருளாருக, தாவிதனிச சிவஞான சமபதத ராயினுர " (1966) ; இவவாறன்றிப புராணங்கள் யாவும் நேர் எனற கூட்டியுரைபபினும் அமையும

பதினேண் புராணங்கள் - மச்ச - கூர்மம் - வராகம் - வாமனம் - வெமகா புராணம் - இலிகம் - பவிடியம் - காகதம - மாகணடேயம் - பிரமாணடம் என்ற பததும சிவபிரானே நேரே எடுததக் கூறுவன ; விஷ்ணு புராணம் - பாகவதம் - கருடம் - காரதீயம் என்ற நான்கும் விட்டுணுவைபபற்றியும், பிரமம் பதுமம் என்ற இரண்டும் பிரமனேபபற்றியும், ஆக்கினேயம அக்கினியைபபறறியும, பிரமகைவர்த்தம் சூரியனேப்பற்றியும் கூறுவன. இவை, அரசனுலேயின் வழிகின்று மக்திரத் தலிவர் முதலியோர் செய்வனவறறை அவ்வவர் செயதனவாகக் கூறதல்போல, அவர்களே இயகும் சிவச்செயலே முகமனுல் அவ்வவாமேற கூறுவனவாகக் கொள்க.

என்றே ஓதேன் றுரைசெய்தனர் - " சூதன் ஒலிமாலே யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே " என்பது பதிகப் பகுதி. " பணடைறை றவதராற் ரேன்றிப் பாமனேப் பத்தி பண்ணும் தொணடா"களாகிய சாமுநிததர்களன்றி "மார்க்கர் கண்டனு லோதி வீடு காதலிப்பவா"களாகிய வேலியோர் யாவர்க்கும் வேதங்களின் பொருளுணரப்

புராணங்களே யோதுதல் இனறியமையாததென்றதாம். ஒது - ஒதிக்காதலிபபவா (செந்தி - பாய்) என ஞானநூலும் விதித்தல காண்க.

ஒருவன் நானகு வேதஙகளேயும கண்குணாகதானேனும் புராணத்தை கணகுணரா னேல், அவ்வேதஙகள் தமது ஆதாதங்களேப பேதிபபான எனறஞ்சும என்பா. அனறி யும் வேதம் 4 - அஙகம் 6 - மீமாமசை 1 - நியாய 1 - புராணஙகள 1 - தன்மநூல் 1 என்ற பதினனாகுடன், ஆயுள் வேதம, தனுர வேதம், காநதர்வ வேதம, சிலபம் என்ற உபவேதம் நானகும கூட்டிப பதினெட்டு விதஙகளேயும உலகோர் படிமுறையால் ஓதியுய்யும் பொருட்டச் சிவபெருமான அருளிச செயத பிரமனேப படைதது அவறறை அவனுக்கு உபதேசிததருளினரா எனறு வரலாறு கேட்கபபடுகினறது. " அட்டாதச வித்தைகளுக்கும் கர்த்தா சூலபாணி " எனபது காணக.

திருபபாசுரத்தினுள் " பூதழதலவன் முதலே முதலாக " ; " உலகததவர் ஏதப படாமை " என்றும், இபபாட்டினுல உலகோர் இடர் நீங்கிட என்றும் கூறிய வாற்றால் முன (1899ல) கூறிய பயன மூனறனுள இறுதிககண னின்ற பயன பெற தற்குரியராகிய " பூத பரம்பரை போலிய " எனற பயன பெறபபட்டமை கணடு கொள்க.

ஈணடு வேதம் எனறது வேதாகததை எனவும, வேதாகதம சிவதனின் இயலபை நண்மை வழியில் அறிவுறுதலும, ஏதனேப பருமை பெறியல அறிவுறுத்தவன புராணஙகள் எனவும, புராணக் கதைகளே உளளவாறே கொளளாது வேதாகத முறைபபடி கொளளல வேணடும எனவும விசேட ஆராயசசி உரை கொளவாரு முண்டு.

இனி, இதன்மேலும், பலா பலபபலவாறு புராணஙகோப பொய எனறும் புனைக தரைகள் என்றும இகழ்ந்து கூறித தாமும இடாபபட்டு அபசாரபபடுவதுடன் உல கோரையும் இடாபபடுதது யொழிவர் தனமைகினியாறும, உவமை உருவகம் அருத்த வாதம் முதலிய கிலேகளாறும தூலகளேப பொருளகொணடிநம வகைகளே அறுபவம வலல தேசிகாபாற கேட்டுப பயின்று ஞானநூலகளே ஆராதல முறை. புராண சரித வரலாறுகளே உணமை ஞானதூலகளினும எடுததாணட முறைகளும கவனிகக பாலன. 841

["பாராழி வட்டம பகையா னலிகதாட்ட வாடிப
போராழி யானதிடா கணடருள செயதல பேணி
நீராழி லிட்டேறி நெஞசிடை கொணட வாகுப
போராழி யீகதபுக மூமபுக முற்ற தனறே"]

2740. பாவுற்ற "பாராழி வட்டத்" திருபபாடடி ஙணமை
காவற் றொழிலானெனுங கணணனுங் காவல் பெற்ற
தியாவர்க்கு மேலைய வீசனரு ளாழி பெற்று
மேவுற்ற சீருற்ற தென்றனா வேத வாயர். அசஉ

(இ - ன்) பாவுற்ற...உண்மை - திருபபாசுரததிற பொருநதிய " பாராழி வட் டம " என்ற தொடஙகும் திருபபாட்டின உணமையாவது ; காவல...பெற்றது - உலகம் காக்கும் தொழிலே மேறகொணடுள்ள விட்டுணுவும அக காவல்தொழில டைக்கப்பெற்ற வரலாறுவது ; யாவாகரும ..சிறுறது - எலலாராகரும முதல்வ ராகிய சிவபெருமா னருளும சகதரமும பெறறுப பொருநதிய சிறபபைப பெற்றபடி

யாம் ; என்றனா வேதவாயா - என்ற அருளினா வேதங்களே வெளிப்படுக்கும் திரு வாக்கினே யுடைய பிள்ளையாா.

(வி - ரை) பாவுற்ற...உண்மை - இதிருப்பாட்டினுல் " பாராழி வட்டம் " என்ற தொடகும் திருபபாசுரம் ஒனபதாம் திருப்பாட்டின் கருத்தினே எடுதது உரைத்தபடி. பாவுற்ற - பா - திருபபாசுரம். அதன சிறபபுபபறறி இவ்வாறு கூறி னாா். " பாவெனப படுவதான பாட்டு " எனறது காண்க ; பா உற்ற பாட்டின் கல் லிலகணம் முறறும பொருந்திய எனறலுமாம. பரமபிய - எங்கும் பரந்த சிறப்புடைய என்ற குறிப்புமாம.

காவற் றெழிலான்.....பெற்றது - தொழிலான் எனும் - படைப்புக் காப்பு அழிப்பு என்ற முத்தொழிலகளுள் காததல் என்ற தொழிலைச் செய்பவன என்று சொல்லப்படும. உலகம அவ்வாறு முகமலுல கூறினும் உணமையில் அவன் செய்கிற தில்லே என்பா எனும் எனறா

கண்ணனும் காவல் பெற்றது · உண்ணின் றியகருதலால அவன் ஆணைவழியே நின்றும் அவன தநத சக்கரததின் ஆணைகொண்டும் செய்கினறான் என்ற தன்மையால் அவ்வா றுபசரிகக்படும் தனமையும வாயதத்த எனபது கண்ணனும் என்ற இழிவு சிறபபும்மையின குறிப்பு.

காவல் பெற்றது - காககும தொழிலின் தனமை அடையபபெறறது.

யாவர்க்கு மேலாய ஈசன் - முதல்வன் " யாவாககு மேலா மலவிலாச சிருடை யான்" (திருவாசகம்) ; சீநற்றது அவன அருளபபெறற சீர் உறறதன் ஆணை என்க. " மூவிலை யொருதாட் சூல மோதுதல், மூவரும யானென மொழிதத வாறே " (திரு வொற் - ஒருபா - 6) ; "மூவாகின சகலிநி முததொழில செயய வாளா மேவணணல்" (திருவிளை. புரா) முதலியவையும் காணக.

ஈசன் - ஈசத்துவமாகிய முதன்மைக்குண முடையவன் ; எனையோர் எல்லாரை யும் தன் ஆணைவழி நிறகச செய்பவன.

அருள் ஆழி - அருளும் ஆழியும. அருளாவது அவனது காதலறமெழில இனிது செல்லும்படி சகலகற்பிததல் ; " அருள் கேம்தல் பேணி " எனபது பதிகம. ஆழி - சக்கரம். பாராழி வட்டம் - என்றவிடதது, வட்டஆழி சூழும் பார் என ஆழி-ஆணைச் சக்கரம் என்ற குறிப்பும் தருதலிற்பது காணக.

பெற்றது - பெறற வரலாறு ; பெயா.

சீநற்றது · சிருறறதனுல் காவல் பெறறதாம் எனக காரணப பொருள்பட நின்றது.

கண்ணன் - கிருட்டினன என்ற ஓரவதாரதநின் வந்த பெயா வீட்டுணு என்ற பொதுப்பொருளில் வநதது. " சீராழி வீடேறி கெஞ்சிடம் கொணடவர் " (தனது உறைவிடமாகிய சீரினேயுடைய கடலினே விட்டு எறிவந்த தன் நெஞ்சினே இறைவ னுககு இடமாக வைததுக்கொண்டு நியாணிதத திருமால்) என்றது பதிகம். " காகப் பன்னி கொள்வா னுள்ளதான் " (அபபா - ஆரூ) ; (திருமாலினுல்) நியானிகக பபெவன் ; " நியேயன் ". நியாதா - நியாணிகனெறவன ; (மால்) ; "நாராயண: பரோத் நியாதா " எனபது வேதம்.

கண்ணன் (நிநமால்) ஆழிபெற்ற வரலாறு மாபுராணங்களாற் பேசப்படும். திருப்பாசுரதநில் விரிவாக அருளபபட்டதனுல் ஆரியா அதனைச் சுட்டிக் கூறியமட் டில் அமைந்தனர்.

இந்திரன் ஒருகாலத்தி அகஸ்தையொடு திருக்கயிலாயத்திற்குச் சென்றான். சிவ பெருமான் ஒரு பூதகணநாயக னுருவங்கொண்டு அவன் எதிரே வந்தனர். அவரை யறியாமையால் அகஸ்தையிஞல் அவமேல தனது வச்சிராயுதத்தை எறிந்தனன். அது தகளாயிற்று. சிவபெருமான் உருத்திர வடிவங்கொண்டு சினந்தவாறோற காட்டினர். அவரது திருமேனியில வியர்வை தோன்றிறாறு இந்திரன் கண்டு பயந்து வணங்கினன். இறைவன் னெளிமை அவனுக்கு அருளி, விடுத்தனர். இறைவர் அப்போது தாமிய னெத்திணைக் கடலில் எறிந்தனர். அது ஒரு அசுரவுருவங்கொண்டு வருணஞல வளர்க்கப் பட்டுச் சலந்தரன் என்ற பெயர்கொண்டு வளர்ந்தது, அச சலந்தராசுரன சிவனபாற் ரேன்றியவனதலால விட்டுணு பிரமன முதலிய வேறெந்தேவரையும் மதியாது தானே அனேகம் அசுரர்கள் சூழ உலகிற சுயாட்சி புரிந்து வந்தனன். விட்டுணு அவனிடம் அனேக ஆண்டுகள் போர்புரிந்து தோல்வியுற்றனர். இந்திரனும் ஏனைத் தேவர்களும் பயந்து திருகயிலையிற புகலடைந்தனர். அருகுச சிவபிரானுடன போர்செயயுமபொருட்டுச் சலந்தரன் சேனைகள சூழ அகந்தையுடன கயிலைக்கு வந்தான். சிவபிரான் ஒரு ஏழ முனிவராக அவன்முனனே வந்து அவனை எங்குச செல்லினறுயென்று கேட்டனர். அவன் தான் சிவனுடன போர் செய்யச செல்லினறேன என்ன அவர், உனக்கு அவ்வலிமை யிருக்குமாயில இந்தச சக்கரத்தை எடுத்துத் தலையில வைத்துக்கொள என்று கூறித தமது காலவிரலால நிலத்தில ஒரு சக்கரத்தைக் கீறினர். அவன அதை மிகக சிரமத்துடன் போர்த்தெடுத்துத் தலையில வைக்க அது அவனை இரு பிளவாக அறுத்துக் கொன்றது. அந்தச சக்கரத்தைப பெறுமபொருட்டு அனேக காலம திருமால் திருவீழிமிழலையில தினம ஆயிர தாமரைமலர கொண்டு இறைவரை அருச்சித்து தவஞசெய்தார். ஒருநாள இறைவரது அருளினால அவற்றுள ஒருபூக் குறைய அவர் தமது கண்ணைத் தோண்டிச சாத்தினர்; இறைவர் வெளிப்பட்டு அவருக்குச் சுதரிசனம் என்ற அச் சக்கரத்தை அருளினர். அதன கூர்மையினல திருமால தமது ஆணைச் சக்கரம உலகில செலுத்துதற் காவதாகும். இது திருமால ஆழி பெற்ற சரிதம. விரிவு காண்க. முதலிய மாபுராணங்களுட் கண்டுகொளக.

"தனதவம் பெரிய சலந்தர னுடலக தடிந்தசக கரமெனக கருளென
றனதரி வழிபட் டிழிசிய வீமான தனிறையவன"
(பிள தேவா - புறகீரமை - மிழலை - 9)

"கீற்றினை நிறையய பூரி நிந்தலா யிரமபூக கொணடு
வேறறுழி யொருநா ளொனறு குறையதகண மினறைய விட்ட
வாற்றலுக காழி நல்கி யவனகொணாக நிழிசுசுக ரகாயில
வீற்றிருக தளிபபா வீழி மிழலையுள விகாத னுரே" (கோரிசை - 8)

"சமரமிகு சலந்தரனபோ வேணடி ஞானச
சக்கரத்தாற பிளபபித்த சதிரா போலும" (தாணடகம - 2)

"செருமேவு சலகதரனப பிளகதசுட ராழி
செங்கணமலா பகையமாச சிறகதா ஐக கருளி" (கமபி - கலயாரல-2)

"சலமுடைய சலகதான்ற னுடறடிகத கலலாழி
கலமுடைய காரணத்கன றருளியவா றெனனேடீ :
லைமுடைய காரணனற னயனமிடக தரனடிகளீழ
அலராக விடவாழி யருளினனகாண சாழலோ" (18 - திருவா - சாழல்)

என்பனவாதி திருவாக்குக்களால் இச்சரிதம் வேத சம்மதமாகிய விளக்கமுடையதென் பது பெறப்படும்.

இச்சரிதமும், மேல்வரும பாட்டிற கூறும விடமுண்ட சரிதமும்-இவைபோல் வனவும் "வேதமுதல்வன்" என்ற திருப்பபாட்டிற கூறியருளியபடி பதினெண் புராணங களும், "வேத முதல்வன முதலாக" என்ற சிவபெருமானது முழுமுதற் றன்மையினை எடுத்துக்காட்டி வேதகளுக்கு உபபிரம்மணக்களாதலை நிலைகாட்டுகின்றன. இக்கு வேதவாயர் - என்ற குறிப்புமிது. 842

["மாலா யவனும் மறைவலல நான்மு கனும
பாலாய தேவா பகரில்லமு ணாட்டல் பேணிக
காலாய முகரீ கடைந்தார்க கரிதா யெழுகத
ஆலால முண்டமு கமராக்கருள் செய்த தாமே']

2741. "மாலா யவ"னென்ன வருக்கிருப் பாட்டின் மாலும்
தோலா மறைநான் முகனுந் தொடர்வா மமரர்
ஏலா வகைசுட்ட நஞ்சுண் டிறவாமை காத்த
மேலாங் கருணைத்திறம் வேங்குரு வேந்தர் வைத்தார். அசக

(இ - ள்) மாலாயவன.. திருப்பாடலில - "மாலாயவனும்" என்ற தொடகும் திருப்பாகரப் பாட்டின்கண ; மாலும்...நஞ்சு - திருமாலும வெற்றி பொருந்திய வேதங்களில் வல்ல பிரமனும் அவாகளேத தொடாவாகும் தேவர்களும் பொருந்தமாட் டாதபடி சுட்ட விடதனினே ; உண்டு ..கருணைத திறம் - தாம உண்டு அவர்கள் சாவாத படி காத்த மேலாகிய பெருகருணையின் வெற்றிப்பாட்டினே ; வெகுகுரு வேகதர் வைத்தார் - சிகாழித தலிவராகிய பிள்ளையார் அறிய வைதருளினர்.

(வி - ரை) பாட்டில் - கருணைத் திறம் - வைத்தார் - என்ற கூட்டுக. திறம்-வைத்தல் - திறதனினே அறியக காட்டுதல.

மேலாங் கருணைத்திறம் - திறம் - திறதனினே - மேம்பாட்டினே ; மேலாம் - பெரிதாகிய ; பிறா எவர்க்கும அரிதாகிய ; தலிமையாகிய. பேரருளுடைமை - இறைவரது எண்குணங்களுள் ஒன்று ; இது முதனமை குறிக்கும.

தோலா மறை - தோலா - தோல்வியிலலாத ; வேறெநத நூலாலும் மறுக்க மூடி யாத ; "மறைவல்ல நான்முகனும்" என்பது பதிகம்.

தொடர்வாம் அமரர் - தொடர்நத தேவா ; தொடர்தல் - (அவர்களுள்) அடல்வி அவராற் பயன் பெறுதல.

அமரரும்-என்ற எண்ணும்மை விரிக்க. இவாகள் வருணன்-சூரியன் முதலியோர்.

மாலும் - மறை நான்முகனும் - அமரரும் ஏலா வகை சுட்ட - நஞ்சு உண்டு - காத்த என்றதனுல் வேதங்களுள்ளும், அவற்றை உபப்பிரம்மணம் செய்யும் மாபுரா ணகளுள்ளும் சிவனேயேயன்றி மால - பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும் உடன் போற் றப்படினும், மால் முதலிய எனைத் தேவாக்கெல்லாம் முதல்வன் சிவனேயாம் என்பது அவற்றின் கருத்து என விடமுண்ட சரிதம் அவற்றுளெல்லாம் பேசப்பட்டதனுல் வினங்கும் என்று காண்க. இக் குறிப்புப பெறத் தோயாமறை என்றார். " மறை வல்ல" - (பதி).

ஏலாவகை - ஏலுதல் - பொருத்துதல் ; பொறுதல் ; தாகிக்கொள்ளுதல்.

சுட்ட - கருக்கிய ; நீய வைத்த. நஞ்சுண்டு - உண்டதனுல்.

இறுவாமை - அன்று அருத ருஞ்ஞெல சாவாதபடி. மறறபடி அவாகள காலாகதாத தில் இறத்தறருரியவர்களேயாம்.

சிவபெருமான் விடமுணட வரலாறு: ஒருகாலததில அமிர்தமுணடு நீணட ஆயுள பெறறம்பொருட்டுத் தேவர்களும அசுராகளும திருமாலிதத தலேவராகக்கொணடு, மதர மலேயை மததாக நாட்டி, வாசுகியைக கயிறாக கொணடு, திருபபாறகடலைக கடைதத னர். அபபொழுது வருதத மிகுதியால வாசுகி விடதத்தினைக் ககிறறர; அரதருஞ உறுத தைக் கொடியதாயெழுதது பொறகி அவாகளே மேனறிகருதத தீயததது, அவர ஒலமிடடு ஓடிச சிவபெருமானிடம வேணட அவர அவவிடதத்தினைச சிறிதாக ஆகக கொணரும படி ஆலாலசுநதரரை எவினர். அவர அவ்வாறே அதனைச சிறிதளவிலாகத திரடடிக கொணர அதனைச சிவபெருமான உணடருளினர தேவாகள வேணடுதலினபடி அம்மையார திருககரதத்தினால அதனை இறைவரது கபுததளவில தடிதது உருதரியருளி னர. இறைவரது எரிபோனற சிவநத நிருமேனியில கணடதனில அருத ருஞ்ச சிறிய கருமைகொணடு விளஙகிய, பிறைசூடிய-சஙகை தாஙகிய-மேலர ஒவினது பெருக கருணையின வெறறிபபாடடினையும முழுமுதற றனமையினையும மேமபா டுவிளஙகக் கொணடு நிறகிறது. இவவரலாறு மாபுராணஙகளிலலாவறறிலும பேச படடுளளது "பொறறி நினறெழுக தசட னஞ்சினைப,புகியுணை தேசா தெயவமுண டோசிலாய" (குறள்); இவவாறு இறைவர விடமுணட பினனரத் தேவாகளும அசுராகளும பாற கடலில எழுநத அமுதமுணடு நீணடகாலம ஆயுள பெறறு வாழநத கலாருதாகளி ததற்பின கால்வெலலே கூடியபோது இறறும, நீளப பிறகுதான வருகினறனர. ஆகலா எமது முதலவராகிய சிவபிர னவினையாரை நாம தெயயும கருமமே யமைய இறைதபடபாமல நிதது யராக வினைகுகினறனர். இதனாலும "வேத முதலவன முத லாகி"ய தன்மை விளகசபபட்டமை காணக.

வெங்குரு - தோணியின நானகாவது பெயர; அசுரர வழிபாடடமையால இப பெயர போறறதெனபர. இறைவரது முழுமுறற றனமையாய பினனையார இருகுப புராணஙகள மூலமாக எடுதது உரைதத சுருகக புரிவிர வெங்குரு வேதர் எனற இவவாறருற குறிதததா. 8113

["அற்றனறி யாதண மதுரைத்தோகை யாகி னலும
தெறறெனறு தெய்வர தேளியார்கரைச் சோலை தெனனாவர்
பற்றின்றிப் பாங்குகதிர் விரவும் பண்பு நோக்கிற்
பெறறெருன றுயாதத பெருமான பெருமானு மனறே!—11]

2742.. ஆன"வற் றன்றியந்தண" ணெனுநதிருப் பாடடிறு கூடன்
மாநகர்ச் சங்கம வைததவன் தேறறத தேரு
ஈனர்க ளேல்லைக் கிட்டவே டேதீர்ந்து சேல்லில்
ஞானமீ சனபாலண பெனறனர ஞான மூணடார் அசச

(இ - ள்) ஆன அறறனறி...பாடடில - பதிகம நிறைவாயின ' அறறனறி யாத தண்" என்று தொடஙகும திருபபாடடினகண; கூடல...தேற - நானமாடகூடல என்னும மதுரையில முசசஙகதகளே ஏறறிய பாணடியன தேறவும, தேரு.. ஏடு - தெளிவு பெருத சீழகளாகிய சமணாகள வாதசசிறற கூறிய எலலையில முடிவ காணும்படி இடட ஏடு, எதிராத னபு - கீரில எதிராத மேறசெலலுமாறால அதனால் உறுதிபெறபபடிம உணமைப பொருளாவது ஈசனிடத்து அனபேதான 5

என்றனர் ஞானம் உணடார் - எனறு சிவஞானவமுதுண்டருளிய பிள்ளையார் கூறியருளினர்.

(வி - ரை) ஆன - பதிகபபகுதி நிறைவாயின. மேல்வரும் பாசுரம் திருக்கடைக் காப்பு ஆதலின் இதுவே பதிகநிறைவு என்க. '' பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும் '' (12) என்பது காணக. '' பாடியவப் பதிகபபாட் டான பத்தும பாடனிரம் பியபினனும், ...நீடுதிருக கடைகாகாபபி லரிது வேணடி நினறெடுகக '' (2480) என்றமையால் இக் கியமம கணடுகொள்க ; கருதும் - என்றம (2738) ; பாவுற்ற - என்றும (2740) அவவப பாட்டுகளுக்கு ஏறற அடைமொழிகள தருதோறியமையும காண்க.

'' அற்றன்றி அந்தண் '' எனும் - '' அற்றனறி யருதண '' எனறு தொடஙகும் பதினொராவது திருபபாடடு.

கூடல் மாநகரீச் சங்கம் வைத்தவன் - பாணடியன் சங்கம் - தமிழ முசசஙகஙகள். சங்கம் - '' அந்தண் மதுரைத் தொகை '' எனபது பதிகம். இது பாணடியர்களுக்குப் பொதுவாய கூறும அடைமொழி இப பாணடியா சங்கம் வைததவா என்பதன்று; முன்னேருள் ஒருவா செய்த சிறபபுச்செய்கை அம்மரபில பினவரும எல்லோருக்கும் ஏறறியுரைகபும் நிலை காணக. பாணடியாகள தமிழ் முச்சஙகஙகள நிறுவிய வரலாறு இறையனாரகபொருளுரையாலும் திருவிளையாடற புராணததாலும் அறிக.

வைத்தவன் தேற(வும்) தேற ஈனா எல்லைக் கிட்ட ஏடு - என்க. ஞானம் ஈசன் பால் அனபே என்று இபபாட்டின உணமையினை அரசன் தேறக கூறியருளினா ; தேற ஈனார் - சமணர்கள் ; சுரதததிலும தீயிலுமாக ஒருமுறைக கிருமுறையும சிவ பெருமானது உண்மை தெளிவிகபபடினும் தெளியாது பினனும் நீரில் ஏடு எதிர்ந்து செல்லும் வாதம் வேணடி ஒட்டினாகளாதலின் இவவாறு கூறினர்.

எல்லைக் கிட்ட - வாதததின முடிவாக ஒட்டியது. இவவொரு '' தனிவாதில் அழிந்தோமாகில் '' இனியும் வேறு வேணடோம ; எஙகளை '' வெகுகழு வேற்ற வானிவ் வேந்தனே '' என்று வாதததுக்கு எல்லை வகுததமை குறிததது (2696) ; எல்லைக்கு - எல்லைபாக ; இட்டது - வகுததது ; ஏடு - வாதததில உணமை காண இடும் ஏடு ; இதனைக் '' கரைக்கோலை '' எனபது பதிகம. கரைக்கு - எல்லைக்கு.

எதிர்நது செல்லலி - மேலிருநது கீழ்நோகிச செலலும் நீரின் வேகத்துப்பட்டுக் கீழ்நோகிச் சென்றுவிடாது எதிர்நது மேலே செனறால.

ஞானம் ஈசன்பால் அன்பு - செலலில அதனால காண காட்டபபெறும் உண்மை யாவது சிவனிடத்துச் செல்லும அனபே உறுதிபபொருளாவது ; '' தெண்ணீரப் பறறின்றிப பாங்கெனோ லிரவும் பணபு நோகில், பெறறொன் றுயர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே '' என்ற பதிகக்கருத்து இது என்று காட்டியபடி. இப்பதிகப்பகுதி இச்சரித வரலாற்றுககு வலிய அசசாணரும் விளகுதல் காண்க. பேதுமானீ பேதுமானு மன்றே - பெருமானே பெருமான் - தலைவர் - முதல்வர் ; ஏனையோர் அல்லர் ; ஆதலின அவன்பா லன்புசெய்தல கடன் என்ற பதிகக்குறிபபை எடுத்துக் காட்டியவாறு கண்டுகொள்க.

பாட்டில் - அன்பு - என்றனர் - எனறு கூட்டுக.

ஞானம் ஈசன்பால் அன்பே என்றனர் ஞானமு மீடார் - ஞானமுண்டவராதலின் சிவஞானமே பொருள ; (ஏனைய எல்லாம் அவஞானம) என முடித்து அருளினர் என்ற காரணக் குறிபபுபபட ஞானமுண்டார் என இவ்வாறுரை கூறினர்.

என்ற அத திருபபாட்டில - மாநகரததுச் சஙகம் - வைததவன் தேற்ற - ஏடு சீரெதிர்ந்து - அனபே எனறனா - என இப்பாட்டின் அஙகஙகும் பாடபேதம்

கொண்டு இப்பாட்டினை முன்பின் பாடடுகளாகிய ஐஞ்சீர்க் கலிநிலைத்தாழிசையாயனறி வேறு - அறஞ்சீர்விருத்தம் - ஆக்கி உரைபபன சில பதிபபுகள், அபபாடம சொறபொருள் யாப்புப் பொருத்தஙகளினமையாலும, பிறவாறாலும் பிறவாமை கணடு கொள்க. 844

["நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தனல்ல
எல்லார்க ளும்பரவு மீசனே யேதத பாடல
பல்லார்க ளும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள வானெ ருலகாளவம வல்ல ரனதே"—12]

2743. வேறியார் பொழிற்சணபையர் வேந்தர்மேப்ப பாசு ரததைக
குறியே றியவெல்லை யறிந்துகும் பிட்டே னல்லேன
சிறியே னழிவுக்கவர் தந்திருப பாதந் தந்த
நெறியே சிறிதியா னறிநீர்மைகும பிட்டே னன்பால். அசசு

(இ - ள்) வெறியார்...பாசுரததை - மணம கமழகினற சோலைசூழ்ந்த கொழி மன்னவராகிய பிளளையார அருளிய மெயபபொருள விரிதத திருபபாசுரததை, குறி ஏறிய...அலலேன - அதன அருடகுறிபபுச செலலும அளவு அறிநத போதறிவே னல்லேன்; (ஆயின இதகாறும போதறி உரைததவாறு எனனீர்? எனில) சிறி யேன்...அறிநீர்மை - சிறியவனகிய என டு சிறதறிவுகு அவா தம்மு திருவடிகள உணர்ததியருளிய வழியே நினறு சிறிய அளவிலகான அறிநத தனமை பறறுகோடாக கொணடு: அனபால் குமபிட்டேன - (அறிவு காரணமாக அனறி) அதனபால வைதத அன்புகாரணமாக குமபிட் டேதகினேன

(வி - ரை) திருபபாசுரப பதிகதின திருகதடைகாபபுப, பதிகதினே முடிததாக காட்டிப பயனும அருளவதுபோல அதனோ சுட்டி எழுநத இதநிருபபாட்டிம ஆசிரியர் அத்திருபபதிகதிற்கு வருதத பேருரை நத திருகதடைகபபாக நினறு அதனே முடிததாககாட்டி அதன தாறபரியமும பயனும அருளியவாறு கணடுகொளக.

வெறி - மணம். வெறியார் பொழில் - பொழிலின மலராகளதாம இருதத பொழி லின இடததின்கண னிருகபடியே மணம எலலாத திசைகுகளினும பரவச செயதல போல பிள்ளையார பதிகமும சிவமணததை எஙகும பரபபுவன எனபது குறிபபு. வெற் பேர் - என்பது பாடமாயின வெறியும அழகும உடைய எனக.

குறி ஏறிய எல்லை - பிளளையாரது திருவுளதகூட் டினணட குறிபபுச சொனறு பரவிநிறகும அளவாகிய எலலாம குறி - குறிபபு; குறிகேளான; "உணமைகினற பெருகுகிலக குறியாளர" (தாண - செககாட்டமருடி)

சிறியேன்...நெறியே - சிறியேன்-நெறி - யானும நிறமையுடையேன, எனது அறிவும் சிறிது; ஆதலின் பிளளையாரின அருளாளக குறிபபுச செலலும அளவு என் அறிவுசென் றெட்டாது நெறி - அளவு.

அவர்தந் திருப்பாதம் நந்த நெறியே - சிறிது யான் - அறிநீர்மை - என சிறிய அறிவுதானும தானே விளஙகிகொளளமாட்டாது அவரது திருவடிப பத ருகிய ஞானத்தால் என் அறிவுகேறறபடி அறிநத அளவு. திருவடி, முழுதும உணாத தமாறறலும கருணையும உடையதாயினும என அறிவாகிய கொளகலம சிறிதாத லின அது கொளளும சிறிய அளவுகேறறபடி எனபார சிறிது யான் அறிநீர்மை என்றார்.

தும்பிட்டேன் - திருப்பாசுரத்தின் கருத்தும் பொருளும் எடுத்தரைத்து அதனை வழிபட்டதாம் என்க.

அன்பால் - ஆறறிவேனும் அறிவேனும் ஞானமேனும காரணமின்றி அன்பே காரணமாக என்க. **எல்லார்** - பல்லார் - (பதிகம) புறச சமயிகளையும் உள்ளிட்டது பதிகப்பெயர்.

மெய்ப் பாசுரம் - உண்மைப பொருளினைகாட்டும் பதிகம்.

குறிப்பு:—இச்செய்யுள இல பிரதிகளில் இல்லை. 845

வேறு

2744. திருவுடைப பிள்ளை யார்தந திருக்கையா லிட்ட வேடு
மருவுறும் பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றுற்போல்
பெருபுனல் வைகை யாற்றி லெதிர்ந்துநீர் கிழித்துப் போகும்
இருநிலத தோர்கட் கெல்லா மிதுபொரு ளென்று காட்டி. அசசு

(இ - ள்) திருவுடை...ஏடு - சைவ மெயதிருவையுடைய பிள்ளையா தமது திருகையிலை இட்ட அவேடு; மருவுறும...போல - பொருதுவரும பிறவியாகிய ஆறறிலே மாதவாகளுடைய மனமானது எதிராது செலலுமாறுபோல; பொருபுனல் வைகை ஆறறில - மிகபு ஓடும நீரினையுடைய வைகையாற்றிலே; இருநிலததோர்கட் கெலலாம...காட்டி - பெரிய நிலவுலகின மாழவாகட கெலலாம இதுவே உண்மைப் பொருள உடையது எனறு எடுததகாட்டி; எதிராதுநீர் கிழிததுப போகும - கீழ் நோக்கிச் செலலும நீரின ஓட்டதனினை எதிராது நீரினடுவுள் அதனைக கிழித்துக் கொணடு மேலுஞக்கிப போவதாயிறறு.

(வி - ரை) திருவுடை - திரு - சைவ மெய்ததிரு, அருள்திரு; முதலிதிரு. சண்டித திருபபாசுரம் பாடி ஞானுபதேசம செயதவகையால பரசமய நிராகரிபபும சைவததின் ஆக்கமும் செயது சிவஞானததை அருளியமை குறிபபு.

திருக்கையால் இட்ட ஏடு - "நிலவுட திருவடி திருக்கையால நீட்டி இட்டார" (2719) எனறு முன்கூறியபடி இட்ட; இடையில திருபபாசுர விரிவுரை கூறியருளியமைபால சரிதத தொடாசசி காடட முன கூறியதனையே மீணடுங "திருக்கையால் இட்ட வடு" எனறருளினார.

மருவுறும் பிறவி ஆறு - உயிாகளுக்குப பிறவி ஒனறனபின ஒனறுக இடையறாது தொடாபாய வருதலின பிறவி ஆறு எனறு உருவகிததுக கூறினார; "பிறவாக அநாதி" எனறு நூல்களுட் கூறுமை மரபும் இது. மருவுதல் - இடையறாது தொடாநது வீணகுடோச வருது பொருளதுதல.

பிறவி ஆற்றில் மாதவர் மனம் சென்றாற்போல் - மாதவர் - சரியையாதி சிவ நெறி நிற்போர். சிவநெறி நிறறல தவமெனபபடும; ஏனையவெலலாம் இவறறிற கனுகூலமாய நிற்கும் அளவே தவமென றுபசரிகக்படும; அல்லாதன அல்லவாய் அவமெனபபடும். சிவநெறியே பிறவியுழிச செலலாது உயிரகளை மேலேறச செய்யவல்ல தாதல குறிபபு. வினையும பயனும்பற்றி எழுகத உவமம.

மாதவர் மனம் பிறவி ஆற்றில் எதிர்த்துச் செல்லுதலாவது மாதவாகளது மனம் ஏனையோ மனம்போலப புலன்வழிச் சென்று பிறவி ஏறலிடாது, புலன்னைத் தம் வலவழி நிறகச்செய்து பிறவியைக் கடக்கவல்லனவாதல. "தம்மை யைத்து புலனும்பின் செல்லுக தகையார" (1207); இவவுவமம மிகச் சிறநதபொருளை விளக்குவது. இவ்வாறு உவமை காணுதல் ஆசிரியரது தெய்வக் கவிகலைகளுள் ஒன்று.

"கிலேப்பட்ட மெய்யுணர்வு கோபட்ட போதில், அலேபட்ட வாவுமுதற குறைமபோ லாயினர்" (634) எனறும், "நிலயிலவிரு வினேவலேயிடை கிலேகுழலவா நெறி சோ, புலனுறுமன னிடைதடைசெயத பொறிகளினன வுளவே" (784) எனறும முனகூறிய உவமைகளேயும ஆண நிறைததனவறறையும காணக. ஈண்டுக கூறும பொருட் கருததினே அவவுவமைகள விளக்குவனவாம எனபதும கணடுகொளக.

இதுவே போநள் எனக. பிரிகிலே ஏகாரம தொகைகது. "நீடுமெயப பொருளின உணமை கிலேபெறும தன்மை எல்லாம" எழுதக எனற (2694) அமணா கேட்டன ராதலின் அகத மெயபபொருள, முபபொருள் நிசசயமாம சிவஞானமாகிய அழியாத மெய்பபொருள் என்றலுமாம.

போநள் என்று காட்டிப் போகும்-எனற கூடடுக சமணா ஒடடிய வகையால எதிரகது ஏகுதலிஞல காடடிறறு. பிளேயோர் கணடு உபதேசமுகததால திருப பாசுரம் இதுபொருள எனற கூறியருளியபடி அபபாசுரம வரைகத எடும மெயப பொருள காட்டிறற என்ற கையுமம காணக.

திருவுடைப் பிள்ளேயார் தம் திருக்கையால் இட்ட வீடு-பொருள்காட்டிப் போகும் பிளேயோர திருவுடையாரதலின அவர மெயபபொருள காடடுதல சகும; "பெருகா னிவனனமே" எனறு சிவஞானம பெடடபபெறற அனபோடு பொருள மா டிருராதலின அதேவாக கியலபாம, அவர தம திருகையால இட்ட வீடும காட்டிச செலலும; அவர திருகையால இடபபெறுதலின எனற குறிபபும கையுமாக காணக (பெரிதும் - "எமபிரான சிவனே எலலாப பொருளகமம எனறு" (2115) இதனேத தொடாநது வரும்பாட்டில விரிதலுத திருபபாசுரப பகுதக சருகதுக கூறுதல காணக.

இருநிலத்தோர்கட் கெல்லாம் காட்டி - எல்லா நிலத்தோர்கடகும எனறலுமாம் விணமண முதலிய எலலாப புவனததோருகும, முறறுமமை தொகைது எல்லாம் எனறதஞல அனறு கணடாரேயனறி இனி எதிரகாலதது வருபவாருகு எலலாம எனறதாமம; எல்லாம் இதுபோநள் எனறு கூடடி உரைபபர்தும ஆம பிணவையும பாட்டுப பாருக

எதிர்த்து நீர்—எனபதும பாடம 846

2745. "எம்பிரான் சிவனே யெல்லாப பொருளு" நிமன நிறுதி நிமடிற
தம்பிரா னருளால வேந்தன றனனினதுன் ஞெருகுப பாட
அமபுய மலராண மாப ணனபாய னேண்ணுற் சர்த்திச
சேம்பியன் சேருகோ லென்னத் தென்னனகூ னிமிர்ந்த தனேறற.

(இ - ள்) எமபிரான...எட்டில - எமது பெருமானுகிய சிவனே முழுமுதற பொருள் ஆவான எனற எழுதுமை அகத எட்டிலே, தமபிரான...பாட - தமது பெரு மானது அருளாலே "வேநதனு மோருகுக" எனறு அரசனே ஓருகுமபடி பாடியருளி யமையாலே; அமபுயமலராள...எனன - இலகுகு நிலய மாமபில உடைய அனபாயன எனனும பெயருடைய சிறபபுப பொருதிய சோழ அரசனது செனகோலினேபபோல, தென்னன கூன நிமிர்நத - பாணடியனது கூனும தபபொழுதே நிமிர்நதது

(வி - ரை) எம்பிரான் சிவனே எல்லாப் பொருளும் என்ற - இது சிவபெரு மானது முழுமுதற றன்மை குறிதத்து; சட சிததாகிய எலலாப பொருளகளுள்ளும நிறைந்த சர்வவியாபி எனனும எலகுநிறைவாம தனமை குறிதததெனறலுமாம. "எப்

பொருளு மாக்குவா னீசனே" (1968) என்னும் திருப்பாட்டின் கருத்தும் ஈண்டு வைதற்குக் காணத்தக்கது. எல்லாம்-மெய்ப்பொருளின் முடிந்தமுடிபு என்க. "ஞானத் நிரளாய் நின்ற பெருமான் நல்ல வடியார்மேல், ஊனத நிரனீக்கு மதவு முண மைப் பொருள்போலும" (பிள். தேவா - திருவண்ணமலை); இத திருப்பாசுர கருததாகிய முதல்வனத "அருள்", "மேலாங் கருணைத் தீறம்" (2737) என அப் பதிகதின் இருதயததில் வைத்துக்காட்டிய நிலைகுறித்தது.

ஏட்டில் - பாட - ஏடு - என்றது இக்கு ஏட்டில் எழுதிய பதிகத்தில என்ற பொருளில வநதது. ஏடு - அதனில் எழுதிய பதிகததுகாகியது ஆகுபெயர்.

வேந்தன்றன்னை முன் ஓங்கப் பாட - "வேந்தனும் ஓஙகுக" என்றது பதிகம். தன்னை முன் - பாட - பதிகததுள் வேந்தனும் என்றது பொதுபபெயராய்ப் பின்வரும் மன்னர்கள் எலலாரையும் குறிகருமாயினும் அவவாற குறிக்கும் மனனாகளுள் முதலில் வருபவர் இவவரசனுதலின் அதன் பயன பெறறனன எனபதாம. முன் - என்ற குறிபபுமத. இனி வேந்தனும் என்ற நிறபபுமையால இதுவரை சமண சார்நத "முன்செயத நீவினை பயதலினலே, அநதெரிச் சாவு தனனை அறமென நினைந்த நின்ரு "ளுளினும் (2498) இபபோத பிள்ளையார் "நீணடித திருநீறு பூசபபெறற முனனைவல வினையு நீஙகி முதலவனை அறியுந் தனமை தனனிலுன் வினைக ளொதது அலெயென நிற்ற லாலே" (2717) என்ற நிலைபெறறு ஞானபதேசமும் பெறுந தகுதி பெறறமையால "ஆல வாயிலான, பால தாயிரர் ஞால மாள்வரே" (தேவா) எனறு தொடகநதநிற போநத அருட்குறிபபினபடி அநநிலை பெறற இவ்வேநதனும் குறிக்கபபடுதல் காண்க. முன் - முதறபாசுரததில என்றலுமாம.

ஓங்க - ஓஙகுக எனற பதிகம் அரசனது உயிரைபபறறிய நன்மைகளும் சிறபபும் குறிக்குமாயினும் சொல்லாறறலால உடலிற்பறறிய நிமிர்ச்சியாகிய ஒங்குதலும் குறிதது அப்பயன் விளைததது; இது பிள்ளையாரது அருள்மெய்த திருவாகின சிறப்பு. "குரும்பை ஆணபினி யீனகுலே யோதது" (தேவா) என்று "ஈனுக" என்று கட்டளையிடாமலே சிறபபாக இபபடி கூறியமாதநிரையான அவ்வாகுக்கேறப ஆண பாலைகள் பெணபாலைகளாக உடலமைபபின் மாறுவதும, அவை காலாநதரதநிற் சிவத் தைக்கூடி உயிரசிறபபான முதநி பெறுவதும ஆகிய வரலாறு இஙகுக கருதத்தக்கது. "வாயமை குலவுதலால்"; "பெண்ணையாகி" (2878); "காலங்கள் கழிதலுச் சிவமே கூடினவால்" (2881) என்பன காணக அனன பிறவும் கண்டுகொள்க.

அம்புய மலர்ாள் மார்பன் - அம்புய மலராள் - இலகுமி. அரசாலைத திருமா லின் கூறுசச சொல்வதும, இலகுமிநிருமாலின் மார்பில் வாழகின்றுள் எனபதும்மரபு

அனபாயன்...கேம்பியன் - ஆசிரியர்பால் வேண்டி இபபுராணம் பாடுவிதத அரசாபெருமான். இவருகுக் குலோததுஙகா, அபய, திருநீறுசூச சோழா முதலிய பல பெயர்களுணடு; ஆயினும் அனபாயா எனற பெயரையே ஆசிரியா மிகவும் வழஙகு இன்று ராதலின் அதுவே பெருவழகில் நிகழநிருந்தது என்பது கருதப்படும்.

கேம்பியன் கேங்கோலென்னக் - கூன் - நிமிர்ந்தது - செஙகோல் நிமிர்ந்துள்ள தன்மைபோலக் கூனும் கோாக நிமிர்ந்ததன்மை பெற்றது செஙகோல நிமிர்தலாவது (கோட்டம்) கோணுதலின் றி நேர்செல்லுதல; மெய்பற்றி வநத உவமம். கேங்கோல். அரசாட்சியைக் குறிககும்.

கேங்கோல் என்ன - நிமிர்ந்தது - என்ற உவமைக் குறிபபினால், பிள்ளையார், வேந்தனு மோஙகுக என்று அவ்வரசரை வாழ்ததியருளிய அதுபோல் ஆசிரியரும், அரச னது ஆட்சியின் செம்மையை வாழ்ததிய குறிபபும், நகுதியும், அமைநியும் கண்டு

மிழ்க. இப்புராணத்தினுள் அனபாயரை ஆரியா கூறியருளிய பதினெரு இடங்களுள் இது மிகந்த இடமாம்.*

கூன் நிமிர்ந்தது - ஈண்டுக கூறியவாற்றுல அதுவரையும் பாண்டியரது உடலில் கூன் இருந்ததென்றும், அதனால் அவர்களுக்கு கூன்பாண்டியா எனறு பெயா வழஙகிய தென்றும், ஈண்டு இவ்வாறு அது நிமிர்ந்ததபடியால அவா கின்றனரெனறுமாறு ஆயினா என்றும் சரிதம் அறிவித்த நிறமும் தருதியும் காணக. அன்றே - அபபொழுதே. 847

2746. ஏடுநீ செதிர்த்து செல்லும பொழுதினை யோாக ளெல்லாம்
நீடிய வாழ்த்தினற் போறறி நிமிாகதபூ மாரி தூாத்தார;
ஆடியல் யானை மன்ன னற்புத மேய்தி நின்றுன்;
பாடுசே ரமண ரஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்ரூர். அசஅ

(இ - ள்) ஏடு ..தூாத்தார - பின்னையா இடடவடி வையையாறறின நீரில முன் கூறியபடி எதிராகத செலலுமபோது தேவாகளெலலாம நீணட வாழ்தது மொழிகளினுலே துதிதது மிக்க பூமழை பொழிந்து நிலததை மறைத்தனர; ஆடியல ..நின்ருன - ஆடிம இயல்பையுடைய யானைபபடையினையுடைய அரச அறபுதமடைநது நினருன; பாடு...நின்ரூர - பாடு சேரநினற அமணாகள பயந்து பதைபபுடன தலைகுனிநது நினறார்கள.

(வி - ரை) இமையோர்கள் எல்லாம் - நாாத்தர் - வினருன வெளிபபாடு கிகழும்போது தேவாகள போறறுதலும கறபகப பூபபூமாரி பெயதலும நிகழும

தூர்த்தல் - (பூவினுல) நிலததை மறைததல; தூவுதல எனறலுமாம. நிமிர்ந்த - மிகுந்த; நிறைநத.

ஆடியல் யானை - யானை ஆடும் இயலபுடையது. ஆடுதல் - எபபோதும் அசைந்துகொணடிருததல; ஆடுதலும இயலும (அழகும்) உடைய எனறுரைபபாருமுண்டு.

அற்புதம் - காணுகதோறும இனனதென றறியாவாறு புதிது புதிதாய விளையுந் தன்மை. "அறபுதம அறியேனே" எனற திருவாசகம அறபுதப பததைக் காண்க.

பாடுசேர் - அழிவுசேர அணியாராகிய; பாடு படுதல - அழிதல; தோலவி என்றுரைபபாருமுண்டு.

பதைப்பு - அச்சம. மேல வரகின்ற அரச நீதியாலெ கொலலுதணடனை பெற உள்ள அச்சம். முதலிற் பினனையா அரசனபால வநது ஆலிமனிய பீடத்தமாகாதது கண்டபோதே "அமணரெல்லாக குரிபபினு ளாரக கொணடார" (2650) எனற படி தொடககதிலே அவா கொணட அசசம இறறி காடடப பதைபபாக விளைகியது.

பணிந்து - தலைகவிழநது.

நின்ருன் - நின்ரார் - இருகிறததார்பாலும இருவேற நிலைகள குறிதத சொற்பின

---

*இதுபறறி எனது சேகழிழார 180 - 184 பககஙகளிலும, அனபாயா பெருமை பற்றி அதனுள் 31-ம பககதிலிதம பிருணடிம அனபாயரைப பாராட்டியதத இடஙகளைப் பற்றி 180 - 183 பககஙகளிலும உரைதததவை பார்கக. 1213ம் திருபபாட்டின் கீழப் பற்றி 180 - 183 பககஙகளிலும உரைதததவையும் பாரக்க.

வருகிலை; "எறிச் சென்றார்" (2698) என்புழிபோலக் காண்க.
நீறைந்தபூ—என்பதம பாடம். 848

2747. ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றென விசையிற் செல்லுங் கடும்பரி யேறிக் கொண்டு
கோற்றெழி றிருத்த வல்ல குலச்சிறை யார்பின் சென்றார்;
ஏற்றுயர் கொடியி ணாரைப் பாடினு சேடு தங்க. அசகூ

(இ - ள்) ஆறறின்மேல...எடுபபதறகு - ஆறறிலே நீரினை எதிரநத மேனோகிச் செலகினற அநத எட்டினைத தொடர்ந்துபோய எடுபபதற்காக; காறறென . பின சென்றார - அரசாட்கியினைத திருநதச செய்யவல குலச்சிறையார் காறறுபோல விரைந்து செலலும் வேகமுடைய குதிரையின் மேல ஏறிககொண்டு அவவேட்டின பின் சென்றனா; ஏற்றுயர்...தங்க - (பிள்ளையா) இடபககொடியினையுடைய இறைவரை அநத எடு மேற்செல்லாமல ஒரிடததில தஙகுகிறகும்படி பாடினர்.

(வி - ரை) மேற்செல்லுதல் - ஒடும் நீரினை எதிர்த்து மேலே போதல்
ஆறு - சிவநெறியாகிய வழி என்று கொணடு ஆற்றின் - சிவநெறியின் கணண தாகலின் எனறலுமாம.
எடுப்பதற்கு வேண்டி - கையில் பற்றி எடுததுக்கொணடு வர விருமபி.
காற்றென - விசையிற் செல்லும் - காறறுபபோல; வினைபறறிய உவமம்; வாயுவேகம் என்பர். காற்றினுங் கடுக - என்பதும பாடம்.
கடும்பரி - கடிய வேகமுடைய குதிரை; பரி - அரச அகமாதல் போல அமைச்சர்க்குரிய குதிரை; "வருபரி யிழிகத" (2624).
கோற்றெழில் - கோல் - அரசனது செஙகோல்; அதன் தொழில் - அரசாட்சி.
கோற்றெழில் திருத்தவல்ல எனறது கோல கோணியபோது செய்யும சிறந்த முதறகடமை. "வலல தமைசசு" எனபதூ குறள். "அறிவொன் றறியா வினனினு முறுதி, யுழையிருந்தான கூறல கடன" (குறள்) என்ற கருதது னினை ஈணடு வைதது காண்க. இக்கடமையின மேம்பாட்டினை ஆரியர் தமது அரசனுககு உறறுகூறிய திருதது மிய அமைசசரது திறதது னுமவைதது காணக
பின் சென்றார் - எட்டினைப பினபறறிச சென்றனர்.
பாடினார் - பிள்ளையா என்ற எழுவாய் அவாயநிலையான வகதது. தங்கப் பாடினார் - தஙகும்பொருட்டு; தஙகுக என்ற ஆணைக்குறிபபுடன் பாடினர். "எதிரிவிரவும் பண்பு" (தேவர) என்று எடு எதிரேற நினைதருளிப பாடியபடியால அஃது எறறு தஙகும்படி பாடினுலன்றித தஙகாதாதலாலும, அமைசசனுர அதனை எட்டிப பறறிக் கொணடு அரசன் முனனர்க காட்டவேண்டிய நிலைமையாலும, தஙகும்படி நினைந்து பாடினர்; இஃது "எடுசென் றினைதரும்" எனற பதிகககுறிபபின வருணனையின இலேசினுற பெறபபடும. "குருமபை யாணபனை யீனருலே யோதனா" என்புழிப போலக் காண்க. 849

2748. ஏடகம் பிள்ளை யார்தாம் "வன்னி"யென் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய சீரி லேடு குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக வாடுங் கண்ணுதல் கோயின் மாடு
நீடுநீர் கடுவுட புக்கு நின்றவே டேத்துக் கொண்டார். அசுo

(இ - ள்) பின்னையார்தாம் ஏடகம் வன்னி என்று எடுத்தபப பாட - பின்னையார் திருவேடகத் திருப்பதிகத்தை "வனனியு மத்தமும்" என்று தொடங்கிப் பாடியருளவும்; கூடிய...கூடி - ஆற்று நீரினுட் கூடி வந்த வட்டினிடம் குலச்சிறையாரும் சென்று பொருந்தி; காடிடமாக...புக்கு - பெரு மயானமே இடமாக ஆடுகின்ற கணநாதர் பெருமானது திருக்கோயிலின் பக்கத்தில் நிலபெற்ற வைகையாற்றின் நடுவிலே புகுந்து; நின்ற ஏடு எடுத்துக்கொண்டார் - மேல் வருமல் நின்ற ஏட்டினை எடுத்துக் கொண்டனர்.

(வி - ரை) வன்னி என்று எடுத்து ஏடகம் பாட - என்க; ஏடகம் - திருவேடகத் திருப்பதிகத்திற்கு ஆகுபெயர். பதிகத்தை என சாரியையும் உருபும் தொக்கன.

வன்னி - பதிக முதற்குறிப்பு. எடுத்தல் - தொடங்குதல்.

நீரில் கூடிய - என்க; நீரில் கூடிய ஏடு குலச்சிறையாரும் கூடி - நீரினுடவழியாக எதிரேறி வந்த ஏட்டினைக் குலச்சிறையார் கரைவழியே குதிரைமீது வந்து பொருந்தி. ஏடு - ஏட்டின இடமாக; இல்லுக்கு கூடி எனபது, குலச்சிறையார் கரைவழியாலும் ஏடு நீரவழியாலும் ஒருத இடத்தைப பொருந்துதல் குறித்தது பினனர் நீர் நடுவுட் புக்கு எனறது கரையினினறு நீரினுட் புகுதலினை குறித்ததலின கூறியது கூறலன்மை யுணர்க.

நின்ற - "கரைகளேல் தெணணீர்ப் பற்றினறிப பாகெதிர் விரவும்" எனறு முன் ஆணையிட்டருளிய பினனையார், இப்போது ஏடு தருக ஆனதாது "ஏடுசென்ற அணைதரும்" என்ற அருளிய மையால மேல் எதிர்த்து செலலாமலும நீரோடு உடன ஓடாமலும் அணைதலினை என்க.

எடுத்துக்கொண்டார் - கையினுல எடுத்து மேறகொண்டனர். அதினைத தலையின்மிசை வைத்தலே மேற்கூறுவது காணக. 850

திருவேடகம்

திருச்சிறறம்பலம் பண் - கொல்லி

வன்னியும மத்தமும மதிபொதி சடையனல
பொன்னிய திருவடி புதுமல ரணிகொடு
மன்னிய மறையவர வழிபட வடியவர
இன்னிசை பாடல ரேடகத தொருவனே. (1)

கோடுசந் தனமகில கொணடிழி வைகைநீர்
ஏடுசென் றணைதரு மேடகத் தொருவனே
நாடுதென புகலியுண ஞானசம பநதன
பாடல்பத திவைவலலாக கிலலியாம் பாவமே. (11)

திருச்சிறறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—வைகை நீரினே ஆணையால எதிராது சென்ற ஏடு சென்று அணைந்த தகும் ஏடகம் எனபது. "பாடினு ரேடு தகை" (2747) என ஆசிரியர அறிவித்தமையும "ஏடுசென் றணைதரும் ஏடகம்" என்ற பதிகத திருகடைக காப்பும் காண்க.

குறிப்பு :—இப்பதிகம் மதுரையில வைகையாற்றின கரையில எழுந்தருளியிருகத படியே பின்னையார் அருளி ஆணையிட்டது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வன்னி - மரம். வனனியின இலை; மதி - எண்ணும்மை தொக்கது; வனனியும மத்தமும முதலியவை மிகுதியும மேற்பெயதமை

யால் மதியினை வெளித்தோன்றுமல் பொதிந்த - மதியைப் பொதிந்த - மூடிய என்றலு மாம். பொன் இயல் - பொன்போனற ஒளியுடைய ; இயல் உவமவுருபு ; உரு வுவ மம். "பொன்னர் திருவடிக்கு" (தேவாரம்) ; புதுமலர் - காட்போத ; அன் றலர்ந்த மலர். மன்னிய மறையவர் - வெ வேதியர் ; மன்னிய - வழிவழி கிலை பெற்ற கிகழ்ந்த. "வழிவழியே திருத்தொண்டினை, விரும்பியவர்ச் சனைகள்வெ வேதி யர்க்கே யுரியன" (மூப - திரு - புரா - 2). மறையவர் வழிபட அடியவர் பாடலர் என்க. பாடலர் - பாடல் செய்வாராயினர்;—(2) இடிபடும் - இடிபடுதலும். இடி - தன்பம் ; தன்பமும் என்றலுமாம்.—(3) சேடன் - அறிவுப் பிழம்பானவன் ; கவலை நோய் - கவலையும் அது காரணமாக வரும கோபும் ; கவலையாகிய நோய் என்றலுமாம் ;—(4) மாதவி - குருகுகதிக கொடி ;—(5) நயனி - கண்களை யுடையவளாகிய ; பெரியவன் - "ஆயினும பெரியார்" (திருப்பாசுரம) ; எரியவன் - "எரிபோன் மேனிபபிரான்" (திருஅககமாலை) ; "எரியலா லுருவமில்லை" (தேவா).—(7) கெட - கெடுதலினால் ; வெய்ய வன் பிணி - உயிர்களை இருளிற் கட்டிய ஆணவம். பிணி - பிணிபபுச செயபும பொருள் ;—(8) மடவார் - கனகை நனகை ;—(11) ஏடு சென்று அணைதரும் - பதிகக குறிப்பும் கருத்துமாகிய ஆணை.

தல விசேடம் :—திருஏடகம் - பாண்டிய நாட்டுப் பாடல்பெறற தலஙகள் பதி னென்களுள நானகாவது தலம், வைகையாறறின வடகரையில உள்ளது. "வைகை யின் வடகரை மருவிய ஏடகம்" எனற தேவாரம காணக. மதுரையினின்று வட மேற்கில் 7 காதிலகையளவில் உள்ளது. மதுரையினின்றும் வைகையாற்றின் கரை வழியே மேல்நோக்கிக் குதிரையின்மேல் குலச்சிறையார் இவ்வளவும் அதிவேகமாகச் சென்று, பின்னையாரது ஆணையால் நீரினை எதிரகது சென்று அங்குகின்ற திருபபாசுர ஏட்டினை எடுத்த தலம். பின்னையாரது இத தலப்பதிகம மதுரையில் வைகைக் கரையில் அமணருடன் புனல்வாத நிகழ்ந்த இடததினைறபடியே அருளபபட்டது. பதிகம் ஏடகம என்ற பெயராற போற்றபபட்டிருததலின இததலம முனனமே அப்பெயரா லேயே வழஙகப்பட்டிருததல்வேணடு மென்றும, அதறகேறபத திருவருளால் எடுசென் றணைந்த நிகழ்சசியினல் அப்பெயரே மேலும சிறப்புபபெற்ற நிகழ்வதாயிறறு என்றும் கருதப்படும். எவ்வாறுயினும அததலக் கோயில ஆணடு முன்னமே இருந்த பழஙக கோயில் என்பது "மனனிய மறையவர் வழிபட" (2) ; "சேடனூர்" (3) ; "ஏழையோ டெழில பெறுக் கோலமா" (4) ; எனவரும் தேவாரங்களானும் "கண்ணுதல் கோயின் மாடு கீடுநீர் கடவுட் புக்கு" (2748) என்றதனனும் அறியப் படும் ; "வன்னியும் மததமும்" எனறு தொடஙகிய பதிகத்துள் "வன்னியு மத்த மும்" (8) எனவும், "வனனியும்" (10) எனவும் பினனரும் விதந்து கூறுதலான் இததலம் "வன்னி"யின் சிறப்புடையதென்பதாம். சுவாமி - ஏடகநாதர் ; அம்மை - உமாதேவியார், ஏலவார் குழலி ; "ஏலமா தருகுழ லேழை"—(பதிகம் - 4) ; தீர்த்தம் - வைகை ; பதிகத்துட் போற்றப்பட்டது. பதிகம் 1.

இததலம் சோழவர்தான் நிலையதினின்றும் தென்மேற்கில் கற்சாலை வழி 2½ காதிலகையளவில் அடையத்தக்கது. வைகையாறறின் இருகரையிலும் இங்குகின்றும் மதுரைக்குச் செல்லுதறகு கறசாலை வழிகள் உணடு.

2749. தூமிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மஞ்சிற் பொங்க
அபபுனற் கரையி லேறி யாங்கினி தமர்ந்த மேருச்

சிலையுடை யவர்தாள் போற்றி மீண்டுசென் றணைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞான மூண்டவர் தம்பால் வந்தார். அடுக

(இ - ள்) தலைமிசை வைத்துக்கொண்டு-எடுத்த அவ்வேட்டினைத் தமது தலையின் மேல் வைத்து ஏற்றுக்கொண்டு ; தாங்கரும ..ஏறி - தாங்குதற்கரிய மிக்க மகிழ்ச்சி மேன்மேல் அதிகரிக்க அலைகளையுடைய நீர் நிறைந்த அவ்வாற்றின் கரையில் ஏறி ; மீண்டு...வந்தார் - மீண்டு போய் மதுரையினைச் சோபவராகிய பாவநியம்மையார் குழைத்தூட்டிய சிவஞானவமுதத்தினை உண்டருளியவராகிய பிள்ளையாரால் வரத அணைக்தனர்.

(வி - ரை) தலைமிசை வைத்துக்கொண்டு - ஞானப பெரும பொருளாதலின அதனைத தமது உடலில் சிறந்த அங்கமாகிய தலையினமேல வைத்தனர் ; கொண்டு - மேற்கொண்டு தாங்கி.

கரை - வடகரை. அங்கு...சிலையுடையவர் - அக்குத திருகோயிலகொண டெழுந்தருளிய சிவபெருமான மேருக் சிலையுடையவர் எனபது புராணிததமைபோல இகழப் பெறபபட்ட ஞானவெறறியின முதலவர எனற குறிபபு

அணைவார் - அணைவாராகி, மீண்டு - மதுரைகருத திருமபி.

தெய்வ...உண்டவர் - ஈண்டும அமணரை வெனற ஞானவெறறிக குறிபபுபபட இவ்வாறு ஞானமுண்டார் எனக கூறினர் தெய்வ - ஞானம் - எனக, சிவஞானம்.

ஞானமுண்டவர் தம்பால் - பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்த வைகையாறறின் கரையின்கண். 851

2750. மற்றவர் பிள்ளை யாரத மலரடி வணங்கிப் போறறிக
கொற்றவன் முதலா யுளளோர் காணமுன கொணாகத வேடு
பற்றிய கையி லேநதிப பணிபிணு லியராகுங காட்ட
அற்றருள பெற்ற தொண்ட "ரர"வொலி யெழுந்த தன்றே. அடுக

(இ - ள்) மறறவர ..போறறி - மறற ஆகுலசிதை நாயனார பிள்ளையாருடைய மலரபோன்ற திருவடிகளை வணங்கித துதித்து ; கொறறவன...காண - அரசர முத லாகியுள்ளவரகள எலலாரும காணுமபடியாக ; முன்கொணாகத...காட்ட - முறபடத தாம் தலையில் வைதது கொணாகத வடடினைப பிடிததகையில ஏநதிய பணபி னலே எல்லாருக்கும காட்டவே ; அறறருள . . . அன்றே - இபபரப பறறகளை அறறத்தலால் திருவருளை பெறற திருதொணடரகள செயயும "அரகர" எனற ஒலிமுழக்கம் மிக்கு அபபொழுதே எழுநதது.

(வி - ரை) மற்று அவர் - மற்று - வினைமாறறினை உணர்தது ; முன் பாட்டில "அணைவார் வந்தார்" எனற அவர அதனமேல செயவனவறறை வேறு கூறுதலின் வினைமாறறுதல் காணக அவர் - குலசிறையார, முனனறிகுட்டு.

கொற்றவன் முதலாயுள்ளோர் காண - பிள்ளையார தமது ஆணையால சிகழதறிய செயலாதலின அவர காணவேணடாது அரசன முதலியோரே காணவேணடியவர, காணக் - காட்ட என்று கூட்டுக

முதலாயுள்ளோர் - அரச னவையுளளோர

முன்கொணர்ந்த - முறபடத தலைமிசை வைத்துகொணடு கொணாகத, (முன பாட்டுப் பாரக்க).

ஏடு பற்றிய கையில் ஏநதி - ஏட்டினைத தலைமிசைக கையிலபறறி வைதது வர தலையால் அவ்வாறு பறறிய கையினில ஏடுதது ஏந்தி

பண்பினுல் யார்க்கும் - அலைவிலிருந்தாரும் அமணரும் பிறரும் அவ்வவர்க் கேற்ற பண்பினல் அறியும்படி காட்ட ; கோற்றவன் முதலாயுள்ளோர் காண என்றது செய்தியினைக் கண்டு வாதத்தை முடிபு கூறவேண்டியவர் காண என்றபடி ; இங்கு யார்க்கும் காட்ட என்றது ஈண்யோர் யாவரும் காணக காட்ட என்றபடி.

அற்றநள் பெற்ற தொண்டர் அரவோலி எழுந்தது அன்றே-எடு கண்டோர் அரச னும் அலையினரும் பிறருமாயினும, அதனுல் திருவருள வெளிப்பாட்டினைக் காண வல்லார் அருள்பெற்ற தொண்டாகளேயாதலின் அவர்கள அரவொலி முழகினர். ஆயின் அஃத முழக்கும், முயறசியானன்றித தன இயலபிலே தானக எழுந்தது எனபார் எழுந்தது என்றார் ; அன்றே - அபபொழுதே.

அற்று அநள் பெற்ற - அற்ற - இகபர பறறுகள் யாவும அறதலான் - அறுக்க ; அதனல் அருள் பெறற. "அற்றவாக கற்ற சிவன" என்ற இத திருவாலவா யீசனையே தொடக்கதிலே போறறியதும கருதக. தொண்டர் - தொணடர் முழக்குகின்ற. 852

2751. மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
"தன்னிய வாதி லோட்டித் தோற்றவிச் சமணர் தாங்கள்
முன்னமே பிள்ளை யார்பா லடுதித முற்றச் செய்தார்
கொன்னுனைக் கழுவி லேற்றி முறைசெய்க" வென்று கூற, அடுங

2752. புகலியில் வந்த ஞான புங்கவ ரதனைக் கேட்டும்
இகலில ரெனினுஞ் சைவ ரிருந்துவாழ மடத்திற் நீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையாற் சாலு மென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த வேலை, அடுச

2753. பண்புடை யமைச்ச ரும பாருளோ ரறியு மாற்றல்
கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையி லேற்ற
கண்புடை ஞான முண்டார் மடத்துத்தீ நாடி யிட்ட
வெண்பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவரு மேறி னார்கள். அடுடு

2751. (இ - ள்) மனவன...நோகஇ - அரசாகிய கினறசிகெடுமாறஞர் முன சொன்னவாறு மந்திரியார் காட்டக கணடு அமைசசரை நோக்கி ; "தனனிய... செய்க" என்று கூற - "பொருதிய வாதததில தாமே ஒட்டித தோல்வியுற்ற இத்தச் சமணாகள் அவவாறு ஒட்டித தோலவியுறறமையால் தண்டதறகுரியராதலன்றியும், முன்னமே பிள்ளையாரிடத்தில் அனுசிதம முறறவும செய்துள்ளாகள் ; ஆதலின் அவர்களைக் கழுவிலேற்றி நீதிமுறைபபடி தணடஞ் செய்யும்" என்று சொல்ல, அடுங

2752. (இ - ள்) புகலியில...கேட்டும - சீகாழியில் வகதருளிய ஞானபுகவ ராகிய பிள்ளையார் அவ்வாறு அரசன் ஆணையிட்டதனைக் கேட்டும ; இகல் இலர் எனி னும - அமணரிடதது அப பகைமை யில்லாதவராயினும் ; சைவர்...தன்மையால் - சைவ மாதவர்கள் இருதது வாழ்வதரும் திருமடத்திலே நீக்கினைச்செய்த சமணர்களது தருகியற்ற தன்மையினுலே ; சாலும் என்றே - இது பொருததமுடையதேயாகும் என்றகொண்டு ; மிகையிலா...வேலை - நீதிமுறையில மிகைபடாத அரசரது ஆணைச் செய்தியை விலக்காமலிருத்தபோது ; அடுச

2753. (இ - ள்) பணபுடை...ஏற்ற - பண்புடைய அமைச்சனரும் உலகத்தின் னோர் அறியும்படியாகக் கணுக்களைப் பகைகளைற நரிதறிட்டுக் கூர்மையாய் நீண்ட

கழுக்களில் வரிசையாக ஏற்றியிட ; ணபுடை...ஏறினார்கள - அன்புடைய ஞான முண்டாராகிய பிள்ளையார் எழுகதருளிய திருமடத்தில நீலிஜைக்கொலுவ வேண்டு மெனறே சூழ்ச்சி செயது கொளுவிய எட்டுப பெருக குன்றுகளினினறும வருத எண ணூயிரம் அமண குருமார்களும ஏறினாகள. அடுத்து

இம மூனறு பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

2751. (வி - ரை) மன்னவன் மாறன் கண்டு - மனனவன எனற குறிபபு மேல நீதிமுறைசெயயவுளளதகில குறிதததபடி. மாறன் - "வடிகொளவேல மாறன காதல் மாறின வண்ண மெனபார" (2703) எனறபடி பொய்யின கீறகி உணமைகணடு மாறுதலடைநதவன எனபது தொனி ; கூனபாணடியனுய அமணச்சாரபில குனிநது இருந்தவா மாறி உணமை கணடு சைவசசாபில நிமிரநது நினறசீரதெமொற ராயின மையும குறிபபு. கண்டு - "கொறறவன முதலாயுளளோர காண" (2750) அமைசச னார் காட்டக் கண்டு.

மந்திரியாரை நோக்கி - முறைசெயக என்று கூற - முனனர மாறனுரை மன்ன வன் என்று கூறிய கிலேகேறபக குலசசிறையாரை எனறுந மந்திரியாரை எனறார். அநத அமைசசு கிலேயில அரசரால ஏவபபடட நீதிமுறைவிதி எனபது.

துன்னிய வாதில் ஒட்டித் தோற்ற - துன்னிய - அமணர தாமேவலிநது மேலிட் டுகசொணடட. "உளளவாறு கடபலதநில உயபபது" (2673) எனறும, "வெரு நெருபபில வேவுறுமை வெறறியாவது" (2671) எனறும, "தொடாநதவாது, முன னுற விருகாற செயதோம முககாலி லொருகால வெறறி, எனனினு முடைமோம, மெயமமை யினியொனறு காணபது" (2692) என்றும வாதனவறறுல, அமணர மேனமேலும தாமே வலிது வாதினே ஆழத்தி மேறறகொணடமை அறிக. வெ்டி - ஒட்டுதல வைதது. "தனிவாதி லழிதேதா மாயில, வெகுகழு வேறற வாளிவ வேந்தனே" என்றது (2696). தோற்ற - தமது எடி கீருடனே செலலவும பினனே யார இட்ட வடி எதிராகது செலலவும கணடமையால தோலவியுறற.

தோற்ற - வாதில தோலவியுறறமையே யனறியும அரசன கூறிய அனையாவது : தாமே ஒட்டியபடி அமணர வாதில தோலவியுறறதொரு சாரனமாதனே அவரைக கழுவிலேறறி முறை செயக என ஆணைசருதறகுப போதியதாகும, ஆகலும, அவவாறு அதகொணடே ஆணைபிடாமல மறறொரு நியாயமும காணகினறோன எனறபடி.

முன்னமே ..முற்றச்சேம்தார் - அநுசிதம் - செயயததகாத செயல : அஃதாவது திருமடதநில வருதனேயிருநத அரசனுடிய தனனே ஏமாறறித, நீகுகொளுவி அடியாரனே எரித்ததகொல முயனறது அதனைச சொலலுத தாணடிய பிழை எனபார "அநுசி தம்" எனறெழிநதார. இவவநுசிதமும கொலைதணடம பெறற திருவுடையன எனறபடி.

கொன்னுணைக் கழுவில் ஏற்றி முறைசெயக என்று கூற - மேறகூறிய இரை வாகிய ஒட்டுதலினுலும, அநுசிதத்தாலும கழுவேறறபபடற தக்காராதலின அவ வாறே நீதிமுறைற தணடம நிறைவேறறுக எனறபடி. இஃது அரசன செயத அரச நீதிச் சட்டமுறைத் தீரபபு. வாதில ஒட்டியதொரு காரணததாலே அரசன இவவாறு தீர்த்தானல்லன. இரைவுபற்றியெழும தணடம அவவளவின் எலலையை முடிநத கோடியாககொணடு வாதததின் அளவுககு ஏறற அளவே நீதிபதி குறைதது முறை செயயலாம என்பது இநநாளிற்போலவே முனனுளிலும வழக்கு ஆயின இங்கு அரசன அவ்வாறு அமணர் கழுவேற இசைவு தநதாலும வாதின தோல்வியளவுககேறறவாறு,

கழுக்கொலைத் தண்டதைத் தவிர்த்து, காடுகெடதலால் முதலாகிய எவையேனும் சிறிய அளவில தண்டகைள விதித்திருக்கலாமே எனின், அவ்வாறு செய்யாமையை விளக்குதற்கென்றே காரணங்காட்ட மேறவருகூற்று எழுநதது. பிளனேயாபாற் செய்த அநிசிதமாகிய, மக்கள குடியிருபபு வீட்டுகெருத நீவைகை முயன்றமையும், மக்க ளைத் தீயிட்டுக் கொல்ல முயன்றமையும, அவையும் எவவிதக காரணமும் பற்றுதி செய்தமையும், சிவனடியார்பாற செய்த அபசாரமாயினமையுமே கழுகுகொலைத் தண்டம் விதிதது முடிததற்குக் காரணம் என விளகபபட்டது.

கழுவில் ஏற்றி முறைசெய்க - இவவாறு கழுவேறறிக கொலலுதறகான தண்டம் இயற்றி தல் முன்னுளில வழககத்திலிருநததொரு தணட லீசேடம. அன்றியும் தமது சமயச் சார்புகரு இழுகரு நோகாதபோது கழுகாட்டி அதன்மேற பாய்நது உயிர மாய்ததாக கொள்வது சமணர சமய மரபுகளுள ஒனறெனபதும் அறியபபடும. "புததர்சமண் கழுகையா" எனற தேவாரம் இதனை உரைதததமை காணக. அதனற்றுன இருகு அமணர அவவாறு ஒட்டினர எனக; ஆதலின அரசன அவவாறே முறைசெய்க என றதில் கருணையினமை - வனகணமை முதலிய இழுகரு ஒனறுமிலலை; இநகாளிலும "நாகரிக" (ஆஙகில) நீதிசசட்டதனபடி கொலைத்தணடம விதிக்கபபட்ட ஒருவனைக் கழுததில கயிறு சுருகிடுத தொஙகவைததல கொலல முறைசெய்வது தண்ட லீசேடமாதல காணக. அதனை அன்றென விடுதது மேனாட்டில் குறறவாளியைப படுககவைததல கழுததைக கனதத வாளவிடு லிரைநது தணடமாகுதலும, நாற் காலியில் வைதது மினசாரததை உடலில ஏவிக கணததில கொலலுதலும முதலிய தணட லீசேடஙகள ஒனறனமேல ஒனறுக எழுதல காணக. ஈட்டி (சனியன என் பா) கொண்டு குதறிக் கொல்லும முறையும் காணக. ஆதலின இத் தண்டமுறை பற்றிப் பரிவுகொணடது போன்று பகைகொணடும் ஆராய்சசியிற இளம்புலோர் இவை களை உளஙகொளக்கடவர்; அரசன சமபச சார்புபறறி இவவாறு முறைசெயதாலல லன் எனபதும், பிளனேயாகவேனும சைவர்க்கேனும, சைவ சமயச சார்புகள எவறறுக கேனும இதனுள தொடபபும் சமபநதமும இலலை என்பதும், அரச நீதிமுறை யொனறே இவரு இயறறபபடடதெனபதும் தெளிநதுகொளக.

"கொலியிற கொடியாரை வேநதொறுததல் பைங்கூழ, களைகட டதனொடு நேர்" (குறள்) எனறதும, அஙகுக கொடியாராவர இன்னர எனற கூறுமையில "தீக கொளுவுவர, களவிடுவர, கருவியிற கொலவர, கலவர...முதலாயினுரை" என்று விரிததத தீககொளுவுவரை முதற்கண வைதது வருதலும, "அரசன் கொடியாரைக் கொலியர னெறுதலுத தகுகோரைக காததல்" எனறு வருதலும் எழுதிய பரிமேலழகர் உரை ரண்டுச சிநதிகக றபாலது.

இநகு வேறு வேறு பேசுவனவெல்லாம் பிழையென் றொதுக்கிவிடுக ஆயிரக் கணக்கான மகளைத் தீககொளுவிக கொளுதத முயனறு குழச்சி செய்த கொலைபாதகர் கள் எண்ணூறிரவர கொலைதணடதறகுப் குள்ளாவதில பரிவுகொள்ளதறக்க நீதித தவறு என்னவுள்ளது எனறு விடுக.

இனி ஒருசார நவீன ஆராய்ச்சியாளர் இகழுவேற்றிய அரசதண்டம் நிகழ்ந்ததே இல்லை எனறு முடிக்கவும் துணிநதனர்; அவர் கூற்றுக்கள் சிலரை மயஙகவைக்குமாத லின் அவைபறறி ரணடுச் சில பேசவேண்டியது அவசியமாகின்றது. அவர கூறுவன வற்றின் சுருகம: (1) நம்பியாண்டார் நம்பிகளுகு முன் இந்நிகழ்ச்சி பற்றி நூல் களுள் ஒன்றும் காணபபடவிலலை; (2) பிளனேயார் தேவாரஙகளில் இதபறறிய அகச்சான்று இல்லை; (3) னே யாதநிரிகள் எழுதிய தமிழ்நாட்டுக் குறிப்புகளில்

இச்செய்தி குறிப்பிடப்படவில்லை; (4) சமணர்களது நூல்களிலும் இதுபற்றிய சான்றிலை; (5) பின்னேவந்த திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவை இச்செயதியைப் பலவாறு பெரிய புராணத்துட் கூறுவனவற்றுக்கு முரணபடக் கூறுகின்றன:—சமணர்கள் தாங்களே கழுவேறினார்களோ? அல்லது வேறுபடப்பட்டார்களோ? என்பதில் மாறுபாடு; அவர்களைக் கழுவேறுவதாறு பிள்ளையார் தடுத்தனர் என்று திருவிளையாடற் புராணம் கூறும்; பிள்ளையார் "மிகையிலா வேதனை செயுமக விலக்கிடா திருந்தனர்" (2752) என்பது இப்புராணம். இங்கு வைகைக் கரையில் இச்செய்தி நிகழ்ந்ததென்பதற்கு மாறாக திருவாலவாயுடையார் புராணத்திலுள்ள அதி திருப்பூவணத்தில் நிகழ்ந்ததென்றும் பின்பு அதி கழுவாய் படைவீடு என வழங்கப்பட்டதென்றும் கூறப்பட்டது, (6) பிள்ளையாரது வேல் அருட்செயல்கள் தமிழ்நாட்டெங்கும் கொண்டாடப்படுவன; இச்செயதி பற்றிய விழாக்கள் பாண்டிநாட்டில் மட்டும் நடைபெறுகின்றன; (7) இச்செயதி பிள்ளையார் கூறும் "எல்லாஞ்சும் வதிமு நாள" "எண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம் யோனி பேதம், நிரைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிரா யுறைபதிகள் நின்றனன்" என்பனவாகி திருவாக்குகளாற காட்டியருளப்பட்டுள்ளன பெரியபுராணத்துள் எனற கொளகைக்கு இது மாறுபாடு;—முதலியன

இவற்றைச் சிறிது ஆராய்வோம்: 1-2. பிள்ளையார் பிரசாரங்களில் இச்செயதி குறிக்கபடாமை: "புத்தரோ டமணே வாதில் அரி யிட்டும் ... ணலை நிருநீறு சைவமை திடமே" எனவரும் குறிப்பும், "ஆதமிலவி யமணெறி நீதர ராதரிவை வென்றழிக்கத் திருவுள்ளமே", "அமணகையர், ஒட்டி வாதுசெயத்தரு வுளளமே" எனவரும் திருவுள்ள நோக்கிய குறிப்பும் ஒட்டிய வாதம் நிகழ்ந்துள்ளன நிகழ்ந்த சான்றாகின்றன. "ஆனை மாமலை யாதி யாய வீடகல ளிறபல வல்லலிலே னானசட் கெளிபே னலேன்றிரு வாலவாயர னிறகவே" என்ற தேவாரம் சமணசாபுபறறி நின்று கூறுகோயற்ற அரசன் முன்பு அமணர் பிள்ளையாரைச் சுற்றி நின்றே ஆளுவியிழுத்து அனேக ராயச் சூழ்க்து பதறிக் கதற மதிலை ஞ்சு அரசையர் மரபு பிள்ளையார் தெரிந்துட்டிய செயகையினேயும், ஆனைமலை முதலிய எண்ணருந்தலங்களில் சமணர்கள் தனக்கு அவருக்கு கூடிக் குரைத்தழிக்கனேயும், அவர் இனி அல்லல் தேடிவுளளனேயும் எடுத்துரைத்தது; அப்போது பாண்டியனதலே நிலவிற்றலாறுமுங்க ராறு நிலையில் தோய நிகழ்ந்ததா னென்பது "அளந்தும முடித தென்னனமுன இவை" என்ற அப்பர்தத திருகுகடைக காப்புச் சான்று பகாநத காட்டி நிறகும், "பெரியய ராமை யனைகொளு வுளுசுடா, பைய வேசென்ற பாண்டியற காகவே" என்ற தேவாரம் ஆமனாரியிளையாரும் அடியவரும் இருந்த திருமடத்துத் தீநாடியிட்ட கொடிய பல செயகையினேயும், பிள்ளையார் அருளாணையினால அதனீப பாண்டியரிடம் சுரமாகர சென்று பறறவதனேயும் கூறுகின்றது; இனிச் சுரவாதம் நிகழ்ந்து அதனில் சமணர் தோலவியுறற செயதிகளுத் திருநீற்றுப் பதிகம "குண்டிகைக்கையர்களோர், சுரதியா கூட்டமும்கூடக் கண்டிகைப் பிப்பது நீறு" எனற சானறு பகாநனறது. இனி, அனலில் எடு இட்டு வேவாமை பெறற வடு மெயம்மை எனற வாதம் நிகழ்ந்தமைகும் அதில பிள்ளையார் இட்ட திருநள்ளாறறப பதிகம எழுதிய வடு (வேவாது) பழுதினறிப பரசையாய் விளங்கிச் சமணர் தோலவியுறறனர எனபதறகும "நளளாறாதரு, காமமே மினிரினை வளரெரியிடிலிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே" "கொறறவ னெதிரிடை யெரியினி லிட்டவை கூறிய, சொறறெரி ஒருபதிம்" எனவரும் திருநள்ளாற்றுப பதிக வட்டினை வைதது அரசன் எதிரில் திருநள்ளாறா நாமம எழுதிய வட்டினேப் பாடிய சாதாரித

திருவிராகப் பதிக முழுமையும் ஆகிய தேவார அகசரான்ற உறதிகூறுகின்றது; "நன் னாறுடைய நம்பெருமான் - ஆல வாயின்க ணமாநத வாறிது - எனகொல் சொல்லாய்" என்ற பதிகமும் பாகக. இனிப், புனல்வாதம் நிகழ்ந்து வைகையாறறில் பினனோயார் இட்ட ஏடு எதிர் சென றமையால் அமணர் தோல்வியுற்றுச் சிவனே பரம்பொருளாவார் என காட்டப்பட்டமை திருப்பாசுரப் பதிகத்தால் ஐயமற விளக்கம் பெறுகின்றது. "ஆழக நீயது; எல்லா மரஞமமே சூழ்க" "தெறறென்று தெயவக தெளியார் கரைக் கோலி தெண்ணீரப, பற்றின்றிப பாங்கெதிர வீரவம பணபுறோகதிற, பெறறென றுயாத்த பெருமான் பெருமாணு மனறே" எனவரும திருபபாசுரப் பகுதிகளும "ஏடு சென் றணைதரு மேடகம்" என்ற பதிகமும் இதறகுரிய அகசசான்றுகளாதல தெளிக. "பருமதின் மதுரைான னவையெதிரே பதிகம தெழுதிலே யவையெதிரே, வருகதி யிடைமிசை வருகரானே வசையெடு மலர்கெட வருகரானே" என்ற திருவியமகமும இதனை காட்டியதுடன இவவாதஙகளில எல்லாம பினனோயாரே வெல்லவும அமணா தோறகவும் நிகழ்ச்சிகள் கூடிய செயதியும விளஙகுகின்றது

இவ்வாறறான் சமணா கொலைமுயன ற தீசசெயலும, அதனால அரசனுகதெதிக் கொடிய நோயபற்றிய செயலும, அமணா பினனோயாரைப பொறறுமையாற் சூழுகது பதிக கதறிய செயலும், இவை காரணமாக ஒன்றன்பின ஒனறாய் மூனறு பெருவாதஙக ளும அவறறால மூனறுமுறை அமணாகளுக் தோல்விகளும நிகழுகத செயலும, இவை யெலலாம பினனோயா தேவார அகசசானறுகளால காட்டபபெறுகினறன, பொய்யினன் மெயம்மையாக்கப் புகுகது வஞ்சித்தது தனது உரிமை உணமைச சமயததை மறக்கவும் இகழவும் இடையூறு செயயவும மயகக செய்தம தனக்கு இறைதபடமளவு தரும் நோய லீலைத்தும், உணமை நின்ற பெருகுலிகக் குறியாளரை அவமதிதது நிந்தித்துக் கொலலும் சூழ்ந்தும், சைவ உடைமைகளையும உணமை அறிவையும் ஆறறலதுக் கவாந்தும், இத்தனையும் தமது சீவனோபாய முயறசிகளின ஆககங் கருதிச செயதது மன்றி, அதனோடு நில்லாமல், ஒட்டி வாதமும செய்து தோலவியும பெறறார்களாயின் அரசமணாகளே அரசன ஏற்றவாறு நீதிமூறைத தணடனு செபவதில எனன குறை? பெருகுற்றம கடாததும், பெருவாதஙகள நடாதனவும் தேவாரங்களால அறியபபடுத வின் அவறறகுத் தக நீர்ப்பும் அரச தணட முறையும நிகழாதமை எளிதில கருதக கிடக்கினறது. சைவம் மீளத தாபிகபபட்டமையும சமணம வலியிழந்தொழிதலமை யும் கணகூடாகக் காணகின்றோம். ஆதலின அரச நீதிமுறையால் சமணர் அழிக்கப பட்டனர் என்பது தேற்றமாய விளஙகுமன்றே? பினனோயா அமணர் கழுவேறிய செய்தி கூறுமைக்குக் காரணம பல இருகதல கூடும். அரசநீதிமுறை பற்றியதாய் அஃது ஒழிந்து சமயசசாரபு பற்றியதனாறதலின அவா கூறும் நியதியில்லை என்க. அன்றியும் தேவாரஙகள் முழுமையும நமக்குக் கிடைததில என்பதனையும் எணடு நாம் மறந்தலிடலாகாது. (3) சீன யாத்திரிகன் குறிப்பிடாமை பறறி இங்கிழ்ச்சி நிகழ வில்லை என்பது தவறு; அவவாறு முடிவுகொள்ளுதல் தவருன அளவைமுறை. வெகி ரேகச் சொல் என்ற அன்மைபற்றி இன்மை கூறுதல் இன்றியமையாத நியதியாகிய பொருததமிருந்தாலன்றிக் கூடாது, சீதமின்மை பனியின்மை என்புழிபோல; சீன யாததிரிகன் கூறுதனவெல்லாம் நிகழாதன என்றல் பொருந்தாது; சீன யாததிரிகன் ஆளுடைய பிள்ளையார் ஞானமுணடமை முதலியனவாகத தேவார அகசசான்றுடன் கூடிய வினாவெல்லாம் எழுதினனு? ஆளுடைய அரசகளைச் சமணர் அன்புறறதிக் கொலைசூழ்ந்த செயல்களையும் அதன்காரணமாகப் பல்லவன் மகேநதிரன் சமண்லிட்டுச் சைவம் சார்ந்தமும பாடலிபுதிரதது பாழிகளையும் பள்ளிகளையும இடிததுக் குணபர

வீச்சரம் எடுப்பித்தமையும் அங்காட்டுப் பிற வினைக்கமாகிய உண்மைச் சரித விகழ்ச்சிகளையும் எழுதினனை? சோழநாட்டில் திருவாரூரில் கமலாலய குளக்கரையைத் தாதாதக வவர்த்த மனிதனே ஆக்கியதோடு, தண்டியடிகள் கமிசற்சியார் முதலிய அடியாரனேயும் பெருமானதருளையும் இழித்தக்கூறிய சமணர்களையும், பழையாறை வடதளி யிற கோயிலே மறைத்தக வோகாத நமத பள்ளியாக்கிய சமணர்களையும், உண்மை கண்டு ஓடத தரதரித்த தாயமைகள செயத சோழ அரசரத செயலகளையும் காட்டுச சரித விகழ்ச்சிகளையும் எழுதினனை? "வாயி ருரதமி மேபடித தாளுரு, வாயிருந் சமணும்மழி வாகினன" எனற தேவார அகசானன்ற பறறிய செய்தியைச் சேயாதநிரிகள் எழுதினனை? இவவாறு யாதநிரிகன எழுதாமைகொணடு இலையெல்லாம் விகழ்ததலலல எனற முடிபபது போலியாய முடியுமன்றோ? வழிபபோகக்குய வந்த பிறநாட்டுப் புறசசமயதோன தான கணடவறறுட் சிலவும், கேடடவறறுட் சிலவு மாக, அவற்றனளும தான கொணடவறறுட சிலவுமாக இருமமகுமாகத தானே குறிததகொனவானனறி காட்டி முழுச சரிதமும எழுதுவான எனபத அறிவாளிகள் ஒபபமுடியாத தொனருமென றெழுதிக (1) சமணரத நூலகளுள இதிகாதரவில்லை எனினு, தமத தோலவிகளேயும அழிவுகுரிய காரணகங்களேயும தாமே எழுதி னில பெற வினமபரபபதிகிகொளளுதல மனிதஇயறகையனற; இற்றைஞான றமுடி வெயதியாக கருதபபடும முதலாவத இரணடாவத உலகப பெருமபோரகளில அவ வத நிறறதனினா அவவபபோது தமகு கோதத தோலவிகளேயும அழிவுகளேயும எவ வெவவாறறாலு எழுதி வெளியிடகங்னா எனற வரலாறுகளே அமைநிபெற கோடினுல் இவவுணமை எவராகும விளஙகாமறபோகாத. (5) பின்வரத திருவாலவாயுடையார் புராணம முதலியவறறுட கூறபபடும சரித மாறபாடுகள இச்செயதியை ஐயபபடித்த கின்றன எனபதும போலியாராயசசியாம; இஃது ஆதாரவுகளின வன்மை மென்மை யறிநது முடிவக அறியாத குறையேயெனக. வேதாகம புராணஙகளுள் முன்னேயவற் றொடு ஒதத அனவே புராணஙகள ஆதாரமம; மாறபபடட வழி, மாறபடும் பகுதிகளினவு புராணஙகள மெனமையுற்றுத் தள்ளபபடும; பதிவாக்கிய ங்களாகிய முன்னேயவே வலிமையுறறுக கொளளபபடும் எனபது நூலறி மரபு. பெரியபுராணம் வேதம; அதனொடு மாறபடும தலபுராணஙகள வலிமையுறுவன அலல எனக. எனவே பெரிய புராணவாகசிக உறறி எனற விடுக. இனி, இவர காட்டிய மாறபாடெனபனவும் மாறபாடனறுமபடி கணடுகொளளத தகன. எனனே? கழுவினிடை (கழுவேறறிடை?) என்ற வழகாகும ஒரு கிராமம வைகைக கரையில மதுரையின் கிழக்கில் ஒருகாதிலையளவில இபபோதும் கேட்கபபடுகின்றத. பூவணப புராணம அகு இசசெயதி கடைபெறற தாகக கூறதல் இறைவரத அருள எகாந வியாபகமாக விளஙகுக தனமைததாதலின் அவவினவை யாணடும கிழ்சியிற கூறியும கொணடாடியும வருவத முறைதானே! முருகன் திருவவதாரமும, வளளி கல்யாணமும, பார்வதி கல்யாணமும, இததகைய பிற வும் யாணடும கொணடாடபபடுதல்போலக கணடுகொளக. இனிக் கழுவேறறிய செய்தி மதுரையிலோ, அனறி, அதன அணிய வேறிடதநிலோ இனன இடதநில் கிழ்ததப்பட்டதெனற பெரியபுராணத்துட் கூறபபடாமையும காணக. மேலும, இவவிழாப பாணடிநாடு மட்டுமேயனறி ஏனைச் சோழநாடு முதலியவற்றினும கொண டாடப்படுதலும் கண்டுகொள்க. சமணாகள கழுவேறினரல்லரோ? அன்றி ஏற்றப பட்டார்களோ? என்பதில் புராணங்களுள் மாறபாடு காணவுள்ளது என்னின, இரண் டும் அமையும் எனக. எனனே? அரசன் ஆணையிட்டவழி அதனை நிறைவேறறாமல் நிறைச்சாலே அதிகாரி முதலிய தண்டத தலைவரான கொலையாளியை "நாகுமேடைக் குப் போ" எனரல் அவன அதற்குட்பட்டுச் சென்ற மேடை ஏறுகின்றன. அவன்

வறிஞனு? அல்லது எற்றபபட்டானு? என்ற சிந்திக்கில் இரண்டும் உண்மைதானே என்பது புலபபடும , " மதத்தி னின்மான மிகுார் தாங்களே வலிய வேறி " என்ற என்ற நிருவீணையாடற் புராணமுடையார் "சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்" என்று பெயரிட்டமை காண்க. " எலலார்களும் வததம் ஈசன் " எனற கருத்துப்பற்றியும், உண்மைச் சமய சமரசம்பறறியும் முன்னரே உரைக்கபபட்டன ; கண்டுகொள்க.

ஈண்டு, முன் எவரும் சொலலாத பொயசசெய்தி யொன்றைப் பழிபடக் கற்பித் தூரைத்தனர் என்று சைவாசாரியராகிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள்பால் இல்லதபுனைக் தூரைதத குறறமும், "அவரை ஈகுள நாத"ரெனறு கொணடு அவர் கூறிய பொய்யைப் பழிபடப பரபபினுர எனறு எமது தெயவச சேகிழாரபால் அறியாமைக் குறறமும் சுமததி அலலதறறும் இந்நவீன ஆராய்சசியாளர, சைவத்தோல் போர்த்த சமணரே யாவர் என்றஞ்சி விடுகை. " நேரிஞ்று, காக்கை வெளிதெனபா ரென்சொலார், - தாய்க்கொலை, சால்புடைத தெனபாரு முணடு "—இனி, சமணர்கள் தமிழர்கள் - கொல்லாமையாகிய அறம்பூணடவாகள - உயர்ந்த சமயநிலைக் கொள்கை பறறியவா கள என்றும், — சைவர்கள் அவர்களைப பகைத்துச் செய்த செயல்கள் தவறு - இவாகளது அச்செயல்கள சமயப பூசல்பற்றியும, வடமொழியாளர் சூழச்சிபறறியும், சமய சமரச நோகின்றிக குறுகிய மனபபானமைபறறியும, சாதிப பிணக்குபபறறியும், இன்னபிறவாறும எழுந்தன எனறும் சில கோட்பாடுகளைச சில காரணம்பறறி முன் னரே மனததுள்ளே தணிநதுகொணடு, அகழ்கோட்டமபறறி மேலே கணடவாறு (வேத சிவாகமதகளின உணமை), காணுத போலியாராயச்சிகளுட் புகுநது சிவநிதை, சிவனடியா நிதை புரிந்தும், பெரியோரைப பழிததும், தாமும் கெட்டு உலகையும் மயக்கிப் பழிகரும் பாவததுக்கும் ஆளாகியொழிகின்றனர் இகாளிற சில புதிய ஆராய்ச்சியாளாகள். திருவருள் அவர்களுக்கு நல்லறிவு நருவதாக. உலகர் இப போலி ஆராயசகளில் மயஙகாது நமது முனனோர் கணட உணமைகளை அனுபவம் வல்ல தேசிகர்களை அடுத்து உணர்நது உய்வாராகளாக.

வாதில் ஒட்டித் தோற்ற செய்தி 2692 முதல் 2744 வரை பாட்டுக்களிற் கூறபபட்டது.

முன்னமே பிள்ளையார்பால் அநுசிதம் முற்றச் செய்த - செய்தி 2577 முதல் 2689 வரை பாட்டுக்களிற கண்டுகொள்க. முற்ற - மிகவும் ; முழுதும் என்றலுமாம்.

ஏற்றி—ஏற்ற—என்பனவும பாடல்கள். 853

2752. (வி - ரை) ஞானப்புங்கவர் - ஞானமும் தூய்மையும் உடையவர் - கொலைத் தணடனையினபாறபடும இவ்வரசாணணை விலக்குதறகுரிய ஞானமும், அது செய்தறகுரிய மனததூய்மையுமுடையவராயினும என்பது குறிப்பு.

கேட்டும் இகல் இலர் எனினும் விலக்கிடாதிநந்த - ஞானமும் மனதூய்மையு முடையராயின் இதனைக் கேட்டார எவரும் இகல் இருந்தாலன்றி விலக்காதிரார் என் பது குறிபபு.

சைவர்...செய்த நன்மையாற் சாலும் - இவ்வாறிருப்பவும் பிள்ளையார் அரசனை விலக்காமை அமணர் சிவனடியார்பாற செயத பெரிய அபசாரமும், அரசனது ஆணை நீதிவரம்பு கடவாமையுமேயாம் என்பது.

இத்திருபபாட்டினை ஊன்றிக் கருத்தறிந்தாராயின் இக்கிழச்சியிற் பிள்ளையாரின் பகரு இத்தணையென ஒருசார்புபறறிய பிணமகும் கலின ஆராய்ச்சியாளரும் கன்கு தெளிந்து கலமடைகுவர. உண்மை நிலையினை இவ்வாறு எடுதது நிறுவிக்காட்டியது ஆனியரது தெய்வக கலிநலமும் அமைச்சியல பற்றிய கல்லறிவின் நிட்பமும் நட்ப

முன்கொண்ட நிறமுமாம். இகளிலும் நீதிமன்றங்களில் இவ்வாறு நீதிமுறையின் படி கொலைதண்டம் விதிக்கப்படுகையால் யாவரும் பிழைகளாகாத நிலைமையும் கருதி உணர்ந்துகொள்க.

குறிப்பு :—இப்பாடல் லெ பிரதிகளில் இல்லை என்பாருமுளர். ஆயின் எனது பார்வையில் வந்த பரிசோதித்த பனுவிரண்டு ஏடுகளிலும் இப்பாடல் உண்டு; அவற்றின் விவரமும் பழமையும் பற்றி முதற்பாகம் முன்னுரை பார்க்க. திரு. வ. சு. செ. அவர்களும் தமது பிரதியில் இப்பாடல் உண்டு என்று எழுதியுள்ளார். 854

2758. (வி - ரை) பண்புடை - பண்பாவது கோறலெழுதல் திருத்தி உலகை காக்கவல்ல பண்பு (2747); அஃதாவது வெப்பாறாமானது பொலலாத பெருங் குற மாமென்றும், அதற்குத் தகுன தலைபோன்றதுபோல இதுவே தகு தண்டனையாமென் றும், இதுவே அது செய்தார் தருத தன்பரிசாகி யுய்யுமவழி என்றும் அறிவிக்கும் பண்பு.

பாதுளோர் அறியுமாற்றல் - உலகம் அரசநீதி வழியால் உண்மைகண்டு அறிந்து கண்ணெறியொழுகி யுய்யுமபடி. தண்டவகை பலவற்றுளளும் கொலைதண்டமொன றெழிதொழிந்த ஏனையவை அகருற்றவாளியையும் நீதிமுறை காணும் உலகையும் திருத்தும் கருத்தையன. கொலைத் தண்டமோ, குற்றவாளி அரசாணையாற் கொல் லப்பட்டொழிதலின பாருளோர் மட்டும் அறிந்து பயனபெற நிகழுதெனபதாம். அரசனுற கொலைதண்டம் செயவிக்கப்பட்டோருக்கும் இறைவனது கருத்தண்டனையி னின்றுதலாகிய மறுமைப்பயனுணடெனக.

> "அரசனுஞ் செய்வ தீசனருள்வழி யாம்பா வல்கள்
> தரைபுளோர் செய்யிற, நீய தண்டலின் வைத்தத் தண்டத்
> துரைசெய்து தீர்ப்பன், பின்பு கொல்வழி நடப்பர் நாமோ;
> நிரயமுந் தோற்ற; ரந்த நிரயமுன னீர்மை யீதாம" — சித்தி - 2-82.

கண் புடைபட்டு-பக்கங்களில் உளள கணுக்கள் நரிக்கப்பட்டு; புடை கண்பட்டு என்க படுதல் - நரித்தல குறிந்தது.

கழுத்தறி - கழுமரம்; நீளை - எண்ணெயிரவா லமும வகையால இட்டதன் மீலே பற்றி வரிசையாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன எனபது.

கண்புடை ..நீளை - இவற்றை இவ்வாறு முடிவினே முனபே நிகழ்வித்த அமைச சர் யாவருமறிய ஒழுங்குபடுத்தி அமைத்தனர் எனபது "மருபுபுடைக கழுக்கோல செய்தார் மகிழி யாதா மெனபார்" (2704) என்ற நகர மாகதா கண்டு கூறியவாற்று லறியகிடக்கின்றது.

ஏற்ற - ஏற்றி முறை செயயுமபடி தண்டலாளாகளுகு ஆணையிட, இதுபற்றி முன் 2751-ன் கீழ உரைத்தவை பாகக.

ஏற்ற - ஏற்றினர்கள் - ஆணையிட்ட செயல மகிழியாா செயலாகவும, அவ வாணைபபடி ஏறிய செயல அமணா செயலாகவும் நிகழ்தலின் இவற்றுள மாறுபா டின்மையறிக.

நண்புடை ஞானம் - உயிர்களின்மேல் வைத்த அன்புநிறைந்த ஞானம். "அன்பே வெமாவது" என்ற அருணெறியினவா பின்னையாராயினும் அவாபால இகல் கொண்டு பொருமையினுல் அமணர் பொலலாத நியற்றினா என்பது இரு இவ்வடை மொழியின் குறிப்பு.

நாடியிட்ட - நீவைதது ஒழித்தல் வேண்டுமென்ற கருத்துடனே முற்படச் சூழ்ந்து செயத ; நாடியதெலாகிய இஃது குறறத்தின முக்கிய அகம். With the intention என்பர் கவீனா. நாடுதல் - சூழ்தல ; சதியோசனை. (Conspiracy)

எண்பெருங் குன்றம் - மதுரையினைச சுற்றிச சூழ்நது நிற்கும் ஆனைமலை முதலிய எட்டு மலைகள். இவற்றில் குனறமொன்றுகு ஆயிரவராக அமண குருமார பாழிகள வகுதது உறைந்தனர ; ஆதலின " எணபெருங குனறத தெண்ணு யிரவர் " என்றார். இவர்களே (குருமார்களே) அரசாணையின்படியும தமது சமயக் கோட்பாடு பறறியும கழுவேறியவர்கள் ; இவர்கள் சாபுகொண்ட ஏனைச் சமணா கூட்டமாகிய பொது மகளை எவ்வாற்றாலும் வருததம் செயயபபடாமல் பின்னர்ச சைவர்களாகி உய்ந்தனர் என்பது நாட்டு கடபுடிச சரித வரலாறு. " ஆனை மாமலை யாகி யாய விடமகளிற்பல வல்லல்சேர், ஈனர்கட்கு " (தேவா) என்று பினனையார முன்பே அருளியது கருதத் தக்கது.* 855

2754. தோற்றவர் கழுவி லேறித் தோறறிடத் தோற்றுந் தம்பம்
ஆற்றிடை யமண ரோலை யழிவினு லார்ந்த தமபம்
வேற்றுரு தேய்வ மின்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசிர்ப் பினனே யார்தம புகழ்ச்சயத தம்ப மாகும். அருசு

(இ - ள்) தோறறவர்...தோற்றத தம்பம - (வாதிலே) தோல்வியுறறவர்களாகிய அமணர் (எணணூயிரவரும்) முனகூறியபடி கழுவிலேறியிட, அவவாறு யாவருங் கண்டறியும்படி காணபபட்ட அத தமபகள் ; ஆறறிடை...ஆர்ந்த தம்பம - ஆற்றினிடை அமணர்கள் இட்ட ஓலை அழிந்துபோயின காரணததால் கிறதிய தம்பகளாம்; வேற்றுரு...பதாகைத் தம்பம் - (ஓலையழிந்த காரணததால கிறதத்பபட்டன என்பது இறதியாய்க் கண்ட புறக்காரணமாயினும் அவை அவவெறறிப்பாட்டினைக் காட்டுவதோ டமையாது) சிவனேயன்றி வேறுமொரு கடவுள் இல்லை என்ற உண்மையினை உலகுக்கு விளககி நாட்டியுயாதலிய கொடிததம்பகளாகவும விளஙகின ; போற்றுசிர்...செயததமபமாகும் - உலகம போறறறும சிறபபினையுடைய பிள்ளையாரதபுகழைக் காட்டிய செயததமபகளாகவும கினறன.

(வி - ரை) ஏறித் தோற்றிடத் தோற்றும் தம்பம் - முனபாட்டில் கூறியபடி பாருளோர் அறியுமபடிப பண்புடை அமைசசனா அச சமணர்களைக் கழுகினையில் ஏற்ற ஆணையிட அவவாறே எணபெருகுனறதது எண்ணுயிரவரும் ஏறினர்கள். அக் கழுவில் இறநதுபட்டு கின்றார்கள. அதைப பாருளோர கணடபோது இன்னினனபடி உணமைகளை யறிநதுகொணடனர என்பது இபபாட்டு.

மன்னவன் ஆணையிட, மநதிரியார கழுஅமைதது ஏறறிட, அமணர் ஏறியிடத தம்பங்களின் வரிசை தோற்றிறறு எனபது விகழசசி. உலகர் கணடனர் ; பொருள் அறிந்தனர் ; கல்வழி நடைபெற்றது. அங்ஙனம கணட பொருளாவன, சமணரது ஓலை, ஒட்டியபடி இட்ட இடததில் நிலலாது ஆறறோடு கீழ்நோக்கி ஓடிவிட்டபடியால் இத்

*எண் பெருங்குன்றமாவன .—

" பரகுன் றெருவகம பப்பாரம் பள்ளி
அருங்குன்றம் பேராத்தை யானை - யிருகுனறம
என்றெட்டு வெற்பு யெடுத்தியம்ப வல்லாக்குச்
சென்றெட்டு மோபிறவித நீகு "

என்பதொரு பழம் பாடல் :—வ. சு. செ.

நம்பன்கள் இவ்வாறு நோறறின எனற கண்டார் லெர ; மேலும் நண்ணுணர்வுடை யோர அவ்வாறு ஒலி நீருடன் ஒடிவிடுதல இயல்பாதலின் அதனால வாதத்தில தோல்வி மட்டும் காணப்பெறுமேயனறித தெய்வத்தனமை காணபபெறாது ; அதனால தோல்வி யினைமட்டும் காட்டாது, இதறம்பகன, மேல பினனேயார இட்ட ஏடு மேலேறிச்சென்ற வாறுமுல இவ்வாறு தேரறறபபட்டுச சிவனே முதலவன ஏனைத தெய்வங்கள் அவனே நோகைத தெய்வங்களாகா எனபதனை காட்டின எனற கண்டனா.

மேலும ஊனறிக்காணும் மிக நட்பமுடையோர அசிவெனருள வெளிபபாட்டுக ருக காரணரான ஞானசாரியராகிய பினனேயாரது புகழினை இதறம்பகன காட்டின எனற கண்டனர எனக. இவை இதறமபகனேப பாருளோர கண்டறிவதுகொண்ட படியினை விளகியவாற.

தோற்றவர் - தோறறிட - தோறறும் - சொறபின வருகிலை.

தோற்றவர் - கழுவில் ஏறித் - தோறறிட - தோறறும் - தோலவியுறறவர் அவ் வாறே அப பலபபயனுடன ஒழிதலுபடாது, அரசனுல தண்டிகபபட்டுத தாயமை செயயபபட்டமைதால நியமமாகிய கணமை பெறக காரணமாகிய பிறவியிற சேர மீனப பிறறறதகும ஈடேறறதகும கருவியாக எனறதொரு குறிபபும காணக. தோற நிட - கறபிதலவிபெற ; அழிவினுல் ஆர்ந்த - எனற குறிபபுமிக. ஆர்தல் - நிறைதல; நிறவபபெறறதல.

வேற்றொரு தெய்வம் இன்மை - சிவனேயனறி வேறு ஒரு முதறகடவுள இலலை எனற உணமையினை. "மறறுமோர தெயவந தன்னி லுணடென நினைகிலது" (திருவா). சிவனேயனறி எனபது அவாயநிலையான வருவது.

பதாகை - வெறறிகொடி ; பதாகை கட்டி உயாதது்திய எனக. உயாதது்திய பதாகையின பொருள சிவனேயனறி முதறறெய்வம் வேறிலலை எனபது அபபதா கையை உயாதது்திந்த தாகவ் கிறபது பினனேயாரின புகழச் சேயத் தம்பம் எனபது பின வரும கருதது்தின குறிபபு.

புகழ்ச் சேய்ந—எனபதும பாடம் 856

2755. தேன்னவன் றனககு நீறு சிரபுரச செல்வ ரிந்தார்,
முனனவன் பணிகது கொணடு முழுவது மணிகது நின்ருன;
"மன்னனீ றணிநதா னென்று மறறவன் மதுரை வாழ்வா
தன்னிகர் முர்க ளெலலாக தூயநீ றணிந்து கொண்டார். அறுப

(இ - ன்) தென்னவன . .ஈகதார - பாண்டியனுகுக சோழிச செல்வராகிய பினனேயார நிருநீற ஈகதருளினர ; முனனவன...கினருன - முன அவன வண்ணம் அதனை வேறறககொணடு தன உடமபில எகரும விதிதவாறு அணிகத கினறனன ; மனனன்...எனற - அரசன நிருநீறறினே அணிதகொண்டன எனறதனுல ; மற றவன்...அணிகதகொண்டார - அவனுடைய மதிரைமாகரில மறற வாழவாகளாய கெருங்கினிறன நகர மாகதாகள எல்லாரும தூய நிருநீறறினேத தாமும அணிகத கொண்டனர.

(வி - ரை) தென்னவன்...ஈந்தார - உயாகதவராகிய பினனேயார தாமகதோ ராகிய மனனவருக்குச செய்யும கொடையாதலின ஈந்தார் எனறனர. முனனர்ச் சுர நீக்கும்பொருட்டு அரசனது மேனியைப் பினனேயார நீண்டித நிருநீற கொணடு தட வினர ; அதறகிலை வேறு ; அரசன் சமணசாபில நினருன ; அன்றியும தலிதளவில மிக்கமுறறதாக கருததொழிகத உரைமதத்த கிட்டான , ஆதலின சேரே பினனேயார்

திருநீறு ஈயவும் அரசன் வணங்கி வாங்கிப பெறுதலும் அணிதலும் கூடாவாயின; அன்றியும் அத்தப் பகருவமும் கூடவில்லை. ஆயின் பிள்ளையார் அவனது நிலைகண்டு தமது திருகையினுற தீண்டிய தடவித தூயமையாக்கிப் பக்குவப்படுத்தும்படி நீறு பூசியருளினர். அதன் பயனல் (2717) திருப்பாசுரம உபதேசிக்கபபெற்று உண்மை யுணர்ந்தான ; உணர்ந்ததனல் இபபோது பிள்ளையார் திருநீறு ஈயவும் வணங்கிப பெற்று முழுவது மணியவும் பெறருன் என்க.

முன்னவன் - அரசன் ; முன் - ஸனையோர்கு முன்பு என்றும் ; முன் - திரு முன்பு என்றும் உரைக்க நின்றது.

முழவதும் - தனது மேனி முழுதினும்; அவர ஈருதருளிய திருநீற்றினே முழுதும் (ஒருநிறிதம புறம்போகாமல்) என்றலுமாம.

மன்னனன் நீறு அணிந்தான் என்று - "மன்ன னெவ்வழி மன்னுயி ரவ்வழி" "மன்ன னுயிர்தே மலர்தலே யுலகம்" (புறம் - 186) என்றபடி மன்னவன சமண சார்பு பற்றி னினறபோது அவனது மாகதரும் அசசாரபு பறறினர (2498); அவர்கள், ஈண்டு அரசன் உணமையுணர்ந்து நீறணிந்து சைவச்சார்பு பறறினன் எனக கண்டு அது காரணமாகத தாமும அவவாறே நீற அணிந்ததுகொண்டனர எனக.

மதுரை மற்று வாழ்வார் - இவர்கள மதுரைமாநகரதது வாழும் குடிமக்கள். அரசனேப பின்பறறிச சமணத்துப புகுந்த, இங்கு அரசன சைவதுதகு மீளக்கண்டு தாமுமமீளச் சைவம புகுவாகள. இவாகள் வேறு; முன்னர் ஒட்டி வாதுசெய்து தோற்றுக கழுவேறிய சமணாகள வேறு ; அவாகள் எண்பெருங குனறத தெணணுயிரவர்கள (குருமார்) எனப்பட்டமை காணக. மற்று வாழ்வார் - என்றதமிழ் கருத்து.

வாழ்வார் என்றதனுற் ருழவாராய்த் தொலகதழிந்த அமணர்போலல்லாது பிள ளேயாரருளால வாழ்வுபெற கினறவாகள்.

எல்லாம் - ஒருவரும எஞ்சாமல எல்லா மாந்தர்களும் நீறணிந்து சைவராயினர் ; உய்ந்தனர ; அரசுகள சரிததலில வரும் பலலவனும், குடிகளும், திருததெளிச் சேரியில பிளனேயாரபால வாது செயது தோலவியுறறுப பின தெளிகத புதருரும் போல.

தூய நீறு, அணிந்துகொண்டார் - தூய - தூயதாக்கும தனமையுடைய என்றத னல் அவாகளது பாவதததை தூய்தாகுறறு என்பது குறிப்பு. அணிகதுகொணடார என்றமையால் முன்னர் அணியாமை தானே பெறபபடும். மதுரை மாகதா எல்லாம் சமண் பறறி ஒழுகினன்ற தன்மை "இருவாதம் பாங்கு மன்றிச சைவமங் கெய்த தாக" (2501) என்றதனலறிக.

பணிந்து வாங்கி—மற்ற அம்மதுரை—என்பனவும் பாடகங்கள். 857

2756. பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனு யுய்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கும்;
மேதினி புனித மாக வேண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய வமணிருள் மாய்ந்த தன்றே. அருஅ

(இ - ள்) பூதி...போது - பிள்ளையார் ஈந்தருளிய திருநீறறினேத் தனது மெய்யி னுக்கு மருந்தாக அணிந்துகொண்டு அரசன் தாயவனுகப்பெறற உய்ந்த அபபொ ழுது ; நீதியும்...எஙகும் - அரச நீதிமுறையும் வேதஙகளில் விதித்த நீதியேயாக நாடெஙகும் நிகழ்வதாயிறறு ; மேதினி புனிதமாக - உலகம் தூய்மை பெற்றதாகும்

படி : வெண்ணீற்றின்...செய்ய - திருவெண்ணீற்றினது விரிந்த பேரொளியானது நிகருக்கினையெலலாம் தாமை செயதலால் ; அமணிருள மாயகாதது அனறே - அப பொழுதே உயிர்களைச் சூழநிருநத சமணமாயிய இருள் மாய்நதது.

(வி - ரை) பூதி - விபூதி ; சிறந்த செல்வம். " சிரபுரச் செல்வர் சுந்தார் " (2758) என்றதற்கேற்பப பூதி என்னார். தானழியாத சிறபதுடன் அழியாமையினை யும் ஞானதையும விளக்கவல்லது என்பது குறிப்பு.

மேய்க்கு - குவலருபு ழலுனருபின் பொருளில வாநது ; மெய்யினகண ; மெய் யாக - மெயமமைதநனமை விளகுமபொருட்டு எனற குறிபபுமாம

அணிந்து - கவசமாகவும மருநதாகவும முழுதும பூசி ; " சீறறினை கிறையப பூசி " (தேவர) ; சமணதநதலிருநது இறைவனருளிய சூலிகோயால ஆட்கொளளப பட்டு வநதடைநத தமது தமபியார மருணீகியாருகருது நிலகவியமமையார இவ் வாறே திருவருசெழுததை ஒதி உபதேசிதத திருசீற அளிபப, அவர் பணிநது எதிறு உடலார அணிநது உயநத வரலாறு முழுதும ஈண்டு ஒபபிடு கினறவுடன்தாபபால ; " திருவான் றிருசீறு நிலகவநி யாரளிபப, பெருவாழவு வாகுகினற பெருகுதலை யார பணிநதேற்றல, கரவரை வணிநது " (1332) ; " பூதிமையக் கணிந்து புனிதனு யிரிந்த " எனற குறிபபும, ஈண்டை திருபபாசுரம ஞானபதேசமாதலும கருதுக ; அணிந்து - கவசநதனனை

புனிதனுய் - அணிநதகொளவுடனமையாலே தாயமை பெறறவருநி ; " கதநத தாவது சீறு " (தேவர)

வேந்தன்...நிகழ்ந்ததெங்கும் - இநநகர கூறிய வேதநீதி எனபது உலகியல அரச நீதி ஒழுக்கதநினை ; " உலகியல வேதநா லொழுகு மெனபதும " (2718) எனற கில வேதநன புனிதனுகியபோது உலகியல ஒழுகுமும அவவாறே தாயதாக நிகழும, அலலுழி நிகழாது எனபது. வேதநூலகளுள விதிததன வெலலும விலகியன வொழி தலும அறமெனற பரிமேலழகருரை ஈண்டுக் கருதத தகுவது ; ஆகியே - ஏகாரம பிரி கில ; முனனிருநத கோளகன வலலாம நீஙகி யனபது

மேதினி...தூய்மை செய்ய - " கிலவு மெயாகெறி வெகெறியே எனபதும " (2718) என்ற கில முன்கூறியது உலகியல ஒழுகுகம ; ஈண்டுக் கூறியது உயிரினைப பறறிய கலம்.

புனிதமாகத் - தூய்மை செய்ய - என்ற கூட்டுக , " தோற்ற மன்னுயிர் கட் கெலாந் தாயமையே, சாறறு மினபமுற தணமையுக தகுதிபோ, யாறற வண்டமெ லாமபரத் தண்ணலவெண், னீற்றின பேரொளி போனறது நீணிலா " (408) எனற கருததை ஈண்டை வைததக்காண்க.

வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி - மதரையின எலலா மகளும் அரனுகபு பிண்ணியார திருசீரளிகை அவன அணிநதது கண்டு எலலவாகளும அணிநதகொண்டமை யால் " விரிந்த சோதி " எனறார. " பூதி சாதன விளகக போறறலபெறு தொழிய கணடு " (1916) எனறபடி விளகக சருவகியிருநத நிலையினினறும விரிந்த எனபதும குறிப்பு. " விரிதரனே குவிகதனே " (பின - தேவர. புறமபயம).

அமணிருள் - அமணர்கள் கட்டிய பெய்மமைகளின செயல இருள் எனபபட்டது. உண்மைஞானதநினைக் காணவொடடாத மறைவு செய்தலின இருள் எனறார. இருள போல்வதனை இருள் எனறதுபசாரம. மாய்தல் - வலிகெட் டொழிதல " தமிழாடு பழிகமெம் படிபரந்த, மானமிலா வமணெனனும வல்லிருளபோய் மாய்வதனுக்கு. "

(2550) என்று முன் கூறியது காண்க. சோதிவருதல் இருள் மாய்தலுக்குக் காரண மாகும் இயல்பும் குறித்தெழுந்த உருவகம.

அன்றே - அப்பொழுதே. மேல்வரும் பாட்டினும் இவ்வாறே கொள்க. மேல் வரும் பாட்டில் சைவத திருநெறி நடந்தமை கூறுவர்.

உயர்ந்தபோது—என்பது பாடமாயின் சமணாபாற் சூழ்ந்த நிலையினின்றும உயாாகத எனறும், கூன் நிமிர்ாதயாாகத என்றும் உரைததுக்கொள்க. 858

2757. மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்க்நெறி காட்டி மீக்க
ஊனமாஞ் சமணை நீக்கி யுலகெலா மூய்யக் கோண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலததிற் பெருகி யோங்கத
தேனவில் கொன்றை யார்தத திருநெறி நடந்த தென்றே. அறுகூ

(இ - ன்) மீனவறகு...காட்டி - பாணடியனுககு உயிரைக் கொடுத்ததமன்றி உணமை நெறியினையும காடடி; மிகக ..கொணட - மிகுகத கேடு வினவிககும சமணைப் போககி உலகெலாம உய்யும்படி ஆட்கொணடருளிய, ஞானசமபாதா... ஓதக - திருஞானசம்பந்தரது ஞானமெயக்நெறி உலகததிலே பெருகி ஓங்குதலிலுலே; தேனலா.....நடாதததனறே - வண்டுகள ஒலிதத்றகிடமாகிய கொன்றை மாலையை யணிாத சிவபெருமானது திருநெறி நடாதது அபபொழுதே.

(வி - ரை) மீனவற்கு உயிரை நல்கி - உணாவு மாவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுகியும் (2610), கருததொழிற தரைமறற்தும் (2611) மூடி ளாதகியும உயிர தரிகலாகாத நிலையில இருத்த பாணடியனுக்கு உயிர்கொடுதது, அமண சார்பாற் கேடுற்ற உயிரைத் தம்வசமாக்கி நோயதததணடதாலும் நீகைகையாலும் தாம்மையாக்கி மீளப புதுஉயிராய்க கொடுதது எனற குறிப்புமாம்.

மேய்ந்நெறி காட்டி - சமணை நீக்கி - உய்யக்கோண்ட - "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகும்" (குறள்) நிலையினைச் செய்து.

மெய்ந்நெறி காட்டுதல் - அருட்குறிப்புடன் திருப்பாசுர ஞாலுபதேசததாலும திருநீறு ஈதருளியமையாலுமாம.

மீக்க ஊனம் ஆம் - மிகப பெருங்கேடுகளே யெல்லாம் ஆகும். ஆம் - ஆகச செயயும் எனப பிறவினைப்பொருளில் வாதது மிகப பெருங்கேடாவன மறைக னிக்கினையும், சிவ நிந்தனையும, அடியாா நிந்தனையுமாகிய சிவாபராதம்; இவை கழுவா யில்லாத சிவாபராதங்களாதலான் மீக்க ஊனம் என்றார்.

உலகெலாம் உய்யக்கோண்ட - அமணீக்கி மீனவறகு உயிாகலகி நெறிகாட்டி யதனால் உலகெலாம உய்வித்ததாயிறற எனபது; அரசன் ஒருவனை கல்வழிப்படுத்தவே அவனால் உலகம் நன்னெறி நிறுத்தபபடுதலின் அசசெயலே உலகை உய்வித்த செய லாயிற்று என்க. கோண்ட - ஆட்கொணட.

உலகெலாம் - இறைவர் ஆசிரியர் பெருமானுக்கு முதலாகத தந்த "வெருளின் மெய்ம்மொழி" யெனும் ஞானவாக்காகிய ஐந்தெழுதது; இதனைத் திருஅருள் வெளிப படும் அரிய பெரிய இடங்கள்தோறும் அமைப்பது ஆசிரியாது மரபு; "உலகெலா மூய்ய வறறியாம பதிக முரைத்தமெய் யுணாவரு வொருமையுடன்" (ஏயர்கோன்-புரா - 88) என்ற கம்பிகளது திருப்பாண்டிகொடுமுடி கமச்சிவாயத திருப்பதிகத தினைக குறித்தருளியதும், "அஞ்செழுத தோதி எறிஞ நுய்யவுலகெலாம்" (2114) என்ற பிள்ளையார் முத்தச்சிவிகையில் எறியபோது அருளியதும், இவ்வாறே உள்ள பிறவும் சண்டு இனைவு கூர்க.

ஞானசம்பந்தர் வாய்மை - திருஅருள்ஞான மூண்டருளியவராதலின அந்த ஞான வாகினின்றும போகாத சிவனருளேயாகிய ஆணை எனபது குறிப்பு "எனதரை தனதரையாக" (இலமபையகோட்டூர் - தேவா) எனப தணமையாதலின பிள்ளையா ரருளிய வாய்மை வெனருளிய நன்னெறியே எனபது பொருள். இதபறறியே ஈண்டு ஞானசம்பந்தர் என்ற பெயராற கூறியருளினார் ஞானசபாதர் வாயமை - ஓலைக் - கொண்டையா திருநெறி நடாதது - என்றதும், இக்கு வாயமை என்பது வெநெறி குறிதததென விளகுதல காணக. வாய்மையும் திருநெறியும் ஒனறென்பது கருதது. "சைவ வாய்மை" (2498) எனற இவவரலாறறைத் தொடகுதறகு கூறியதும் காணக வாயமை - வாகின செயலாகிய அருளிபபாடு.

"மலிவிலலா ருளப பொலலாதாள புலவர் - எனவே அவரிருவரும் தம்முள் வேற்றுமையினமை பெறறும்" எனற மாதவசிவஞான முனிவர வெஞ்ஞானபோதம மகல வாழதது உரைப்ல உரைதத கருதது காண்க.

பெருகி ஒங்க - உயிர்களிடதது வளையாறறும தொகையாறறும மிகுதல்.

வாய்மை - ஓங்கத் - திருநேறி நடாத்தன்றே - "எலலா மரனுமமே குழக ; வையக முழுதுயா நீகவே" எனற வாயமை நூலதது திருநெறியினை நடைபெறச செயதது எனக.

தேனவில் கொன்றையார் - தேன் - நவில் - இறைவாது கொனறையின தேனை உணடு தேனன (வணடுகள) வெஞ்ஞானம பெருக செவ்வழிப பணபாடும எனற குறிபபினற வெஞ்ஞானமுணடு அதனவயமேயாங் ஞானபபாடல் பாடும பிள்ளையார் தனமையினை உணாதறகுதல காணக நவிறறுதல் - இயகுர சொலலுதல; அறிவுறுதது தல எனற பொருளில வருதது. "சொகைபூரித தாதாடி மதுவுணடு சிவகத வணடு, வேரைய வருவாகிர செவவழிகத பணபாடும" (மிழலை - மேகராக குறிஞ்சி) எனற பிளளையார் திருவாகரு இகுக கருததறகு "ஆனாதத தேனசொரியும, குளிப் புடையானுககே சென்றாதாய கோதறபபீ" (திருவா); கொன்றையார் - பிரண வக குறிபபும தருதல காணக.

திருநெறி நடாத்தன்றே - நடாத்து - ககழாதது ; வழுகாம அருளியிருாத திரிாத நிலைமாறி நனகு வழுகாததொடஙகிறறு.

"மனனிய சைவ வாய்மை வைகிக வழுகக மாகு
நன்னெறி திரிாத மாறி நவைநெறி நடாத்த தன்றே" (2498)

எனற பாணடிநாட்டு வரலாறு கூறிய தொடங்கிகாடடிய ஆசிரியா ஈண்டு அவ வரலாற்றின் நன்மை பெற முடிததகாடடிய தெயவக கவிநலம் காண்டு களிகக.

"பரசமய கிராகளிதது நீறு ஆகும" காதலனபு பெறாத தவறறிடாது வழிபட்ட வெபாதவிருதயருகுத தோணியபபா ரகத வரமாகிய பிள்ளையார் திருவவதாரம செய்த பயன (2498 முதல 2757 வரை = 600 - 859) இகத 259 பாட்டுகளில் கூறப்பட்டது ; இதுவே பிள்ளையாரது புராணததகும திருததொணடர் புராணத்தகு கும உயிரநிலையாகிய உளளுறை எனறலுமமையும

ஞானசம்பந்தர் வாய்மை பெருகி ஒங்கத் திருநெறி நடாத்தவாற்றை வரும் பாட்டாற் கூறுகின்றார.

உய்யவந்த—தேனலர்—தேனவிழ்—எனபனவும் பாடங்கள். 859

2758. மறையவர் வேண்டி செய்ய வானவர் மாரி ஸ்ல
இறைவனன் னெறியி னேங்க விகத்தினி லவனி யின்பங்

குறைவில தெனினுங், கூற்றை யுதைத்தவர் காமங் கூறி
நிறைகடற் பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே. அகo

(இ - ள்) மறையவா...ஓதக - வேதியர்கள் சிவ வேள்விகளைச் செய்யவும், (அதி காரணமாகத்) தேவாகள மழையைப பெய்விக்கவும, (அதிகாரணமாக) அரசன் நல்ல அறநெறியில் ஒதுகியிடவும, ஆக இவ்வாறருள ; அவனி - உலகம ; இகதினில்- இவ்வுலக வாழவாகிய இம்மைகிலையிலே ; இனபம் குறைவிலத - தம்மகும் இன்பங் களில எவ்வாற்றலும் குறைவிலாமலிருகதத: எனினும-அவவாறுயினும (அது பிறவித துன்பததக கேதுவாதலின்றி) ; கூற்றை...அனறே - இயமனை உதைத்தவராகிய சிவ பெருமானுடைய திருகாமததைக கூறுதலால நிறைநத கடல்அலை போனற மேலு மேலும் தொடாநதவரும பிறவியாகிய அன்பதினினறும நீஙகியிடவும அன்றே பெறறத (அவனி)

(வி - ரை) ஞானசம்பகதரத வாயமையினால திருநெறி கடநத வரலாறு இவவா றென்ற முன்பாட்டிற் கூறிய பொருளை அனுவதித்தக கூறியது இப்பாட்டு.

மறையவர் வேள்வி செய்ய - "வாழ்க வந்தணர்" எனறருளிய "வாய்மை" யின பயனுக உலக மின்புறச சநதவேளவிகள-சிவவேள்விகளைச - செய்ய ; வேள்வி - சிவவேளவி ; "சஙகரர்க்கு" (2719).

வானவர் மாரி நல்க - "வாழ்க...வானவர்', "வீழ்க தண்புனல்" என்றரு ளிய "வாயிமை"களின பயனுக உலகமின்புறச செய்யும வேளவிகளினுலே "வேளவி நறபயன் வீழ்புனலாவது" (2720) எனறபடி வேள்விகளில விளிகபபடும இந்திரன் வருணன் முதலிய தேவாகள் அவமம மநதிரகளால வரும் சிவனத ஆணைப்படிகின்று மூறைமையால் மழையைப் பருவ தபபாத பெய்விக்க; நல்குதல சிவனுணையால் என்பது தணிபு : ஆணைவழி நல்குதலே வானவர் நல்க என்றதபசாரம்.

இறைவன் நன்னெறியின் ஓங்க - இறைவன் - இகு அரசன் என்ற பொருள் தரது கின்றது இத "வேந்தனு மோங்குக" எனறருளிய "வாயிமை"யின பயனுக வந்தது. நன்னெறி - இறைவர் அருளிய வேத சிவாகமஙகளின் விதித்த ஒழுக்கநெறி. நெறியின் ஓங்குதலாவது நெறியில் தானுமகின்று தனகீழ உலகததையும் அநநெறியில் கிற்பிததலால உலகததை வளரச்செயதல். ஓங்க என்பது "ஓங்குக" என்ற பதிகத தின்படியே என்ற குறிபபுததர அச்சொல்லினுலே கூறினர். "வேள்வி" என்றத போல.

அவனி. இகத்தினில் இன்பங் குறைவிலது என்று கூட்டுக. உலகத்தின் இம்மையினபம, மழையும் விளையுளுமாகிய இவறறுன வருதலானும், இவற்றை அரச னது செஙகோல கிலைபெறறதினாலும் இகதினில இன்பம் குறைவிலதாயிறறு. "இயல்புளிக கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட, பெயலும் விளையுளும் தொகு" (குறள்). ஈண்டு இனபம் என்றத ஐம்புல வினபஙகளாகிய உலக வின்பஙகளை.

இன்பங் குறைவில தெனினும் - பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்றது - உலக இன்பஙகள தாய்பபோலகுப பற்றறுமையால் பிறவியறதலில்லை என்பது நூல்களின் தணிபு. "பற்றற்ற கண்ணே பிறபபறகும்", "பிறப்பறுக்க லுறஞர்க் குடம்பு மிகை", "அடல்வேண்டி மைகதன் புலதை; விடல்வேணடும், வேணடிய வெல்லா மொருங்கு" (குறள்) என நீதிநூல் பேசும்; "மோக மறுத்திடினும் முதநி கொடுப்ப தென, வாகமஙகள் சொன்ன வவர்" (களிறு - 72); "ஆசை கீதத்வர்க்கே வீடு தருவ தெனவில் வேதஞ் சாறறிய நிலவன்" (திருவிளை. புரா-பாயி) எனப் பெருநூல்கள்

அனிவன ; உண்மை இவ்வாறாக ஈண்டு இதனினில் இன்பம குறைவிலாதாயினும அதனால் பிறவி பெருகுதலினறிப பிறவிதனபம நீங்கிடபபெற்றதென்பா எனினும் எனகுர்.

நாமங் கூறித் - துன்ப நீங்கிடப் பெற்றது - உலக இனபங் துயததலால இவ வாற நூல்கள் விதிததவாறு பிறவி பெருகாமல அதனப நீகுதறகு காரணம் நீதநாமங் கூறுதல எனபதாம ; . . "ஐகதி புலனகளு மார வாகாது, மைகதரு மொகலு மழிழ மனமழிழ, நிவ்வகை பிருதோ மாயிரு மவவகை, மந்நீர வேழத் தைத்தும் வாயிடை மறவாது, நெதை னினைவழிச் செலுதலி னனக, முத்நீயு மிழத் நீல ; முதலவ! வத்திறம, நின்னது பெருமை யன்றே! வெனனெனின்?, வலலா ஞெருவன் கைம்முயன நெறியினும, மாட்டா வொருவன் வாளா வெறியினு, நிலத் தின வழாஅக கலலே போல, நலத்தின வழாஅ நீன னுமருவின் றேரே" (திருவிடை-மும் - கோ - 19) என்ற படடினததடி களுஅ கருதது ஈண்டு விளகுபபட்டது காண்க.

கூற்றையுதைத்தவர் - மூயமனே உடைதது தன மை காட்டிய இவரே பிறவித அனபமாகிய மரணத அனபதை நீகுகலலலவா எனபா இவ்வாறாறு கூறினார.

நாமங் கூறி - அரசு எனை முழுகுகம செயதலும நியாணிததலுமாம, "எல்லாம் அரனமமே சூழ்க" எனற "வாய்மை"ப பயன இது.

கடல் - இங்குக கடலதலே குறிதது நினறு, அலலபோல மேன்மேல தொடாநத வருதல குறிததது

அவனி, - துன்ப நீங்கிடப் பெற்றது - "வையகமும் துயர் நீக்கவே" எனற 'வாயமை"யின பயனுதல காணக. இவவாற ஞானசமபநதா பரமஞாநசாரிய ராதலின அவர சதபாவனையால எழுநத ஞானவாய்மையாகிய அருளவாழவதது அவ வாறே பலிதத முழுமை பயனதநதமை கணடுகொளக.

இன்பம் குறைவிலதெனினும் நாமம்கூறி அவனி பிறவித்துன்ப நீங்கிடப்பெற்ற தன்மை பிள்ளையாரது வாய்மையின பலன எனபதாம். பொரு செலவம பூரியார கண்ணுமுளதாதலின அரசெலவம வாதபோது தெயவமும பிறி தி பிறரைாய நரகில வீழவார உலக மாகுன , ஆதலு ஈண்டு ஞாஞ சாரியரு கலல திருநாகம பெறற பேற்றினுல மதனரு வாழவார செலவமும பெறறு, அதனேறி காமம கூறிய, பிறவித துன்ப நீகுவம பெறறனர எனக 860

2759. 'அங்கயற கண்ணி தனனோ டாலவா யமாநத வணணல்
பஙகயச செய்ய பாதம பணிவ''னென நெறுழநது சென று,
பொனகொளிச சிவிகை யேறிப புகலியா கேந்தர் போகதார,
மங்கையர்க கரசி யாரு மன்னனுட போறறி வநதார. அசுக

(இ - ள்) "அஙகயறகணணி பணிவன" எனறு - அங்கயறகணணியமமையா ருடனே திருவாலவாயில விரும்பி வீறறிருகுதருளிய பெருமகருணையாளராகிய இநத வரது நாமமறபோனற திருவடிகளே வணகருகிறேன எனறு; எழுநது சென று-வையக பாறறின கரையினினறும எழுநதபோய, பொனகொளி...போகதார - மேனமேற பொலகும ஒளியினையுடைய முதசச சிவிகையினே மேறகொணடு கோழி மணனவர போர்த்தருளினர்; மஙகையரகரசியாரும்...வநதார - மஙகையரகரசியமமையாரும செமமாநதனராகிய அரசரும் போறறிகொணடு அவரபின வநதனர.

(வி - ரை) "அங்கயற்கண்ணி ..பணிவன்" என்று - இது பிள்ளையார் உட் கொண்டருளிக் கூறியது. அரசனிடம வருமமுன திருமடதநினறமம நேரே திரு

வாலவாயினுட் சென்று பணிந்து "காட்டுமா", "வேதவேள்வி" என்ற பதிகங்களைப் பாடித் திருவருட் குறிப்பினைப பெற்ற பின்பே போந்த சமணருடன் வாதம் செய்து முடித்தருளினராதலானும், இவ்வாதங்கள் அவரருளவழியே நின்று தம் செயல் அவர் செயலேயாக நிகழ்ந்ததப்பட்டனவாதலானும், இவை முடிந்தபின்பு அரசன் கோயிலுக் கேனும் திருமடத்துக்கேனும் வேறெங்கும் செல்லாது திருவாலவாயுட்சென்று அந்த இறைவரைப பணிவேன் என் றுட்கொண்டனர். இதுவே " தம்மை மறக்கு நின்னே நினைபபவர்" (தோயிஞன்மணிமாலை) என்ற தனமை பெற்ற பெரியோர இயல்பு. " மறக்குமா றிலாதவென்னை" (தேவா) எனறபடி எபபொழுதும மறவாது பணிக்திருக் கும் நிலையினர் பிள்ளையார் ; இவ்வாதத்தில், " புதரோ டமணே வாகி லழிவிகரு மண்ணல் திருநீறு செம்மை திடமே " என்று முன கூறியவாறருளும், " ஆலவாய் மேவிய வையனே ! அஞ்ச லென்றருள " என்றும, " ஆற்ற லடல்விடை வேறு மாலவா யான்றிரு நீற்றைப, போறறி...ஞானசமபகதன, தேறறித தெனனனுட லுற்ற நீப் பிணியா யினநீரச, சாறறிய பாடலகள " எனறும, " மலைமகள குளிரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவலின்.....எரியிடலிவை பழுதிலை " எனறும, " மதுரைத தொகையாகினும்.....கரைக்கோலை தெணணீர்ப பதறினறிப பாகெதிர வீரவும் பணபு கோக்கில் " என்றும கூறியவாறருளும, " நள்ளா றுடைய நம்பெரு மானிகு வென்கொல் சொல்லாய்.....ஆலவாயினக ணமாகத வாறே " - (தென்னவர்கோன் மூனனமனர் செயத வாகிற நீயினக ணிடுமேடு பரசை யாகவி, யென்னுளளத தணை யாகி யாலவாயி லமர்நதிருந்த வாறெனகொ லெனக்தாய்) என்று பின்னர்க் கூறுமாற்றி லும் பிள்ளையார எபபோதும பணிநதே நின்றனர எனபதறியபபடும் ; ஆயின் இதருப் " பாதம் பணிவதனன் றெழந்து " என்றதெனனையோ ? எனில் : " ஞானததாலக குச் சிதைக்கும் படியங்குச் சிதைத்தப் போற்றிப் - புறம்பேபு மரனகழல்கள் பூசிக்க " (சித்தி - 9-11) என்றபடி பூசித்தலும, தமகு உளளத தணையாகி உடனிருந்தியக்கிய இறைவரை நன்றியின் பொருட்டு கேரே பணிதலும, உலகர்கரு வழிகாட்டலும் கருத தென்க. அற்றையின் வைகைகரையி னின்றவாறே பணிதலாருமே ? எனின், அற றன்று ; " அமமுதலவன் யாகனனும வியாபகமாய கிறபினும (திருவேடம், சிவாலயம் என்ற) இவ்விரணடிடதது மாதரிரையே தயிரின நெயபோல விளங்கி நிலபெற்று, அல்லுழி யெல்லாம் பாலி னெயபோல வெளிபபடாது கிறறலான " (அவன மறறிவ விடங்களிற பிரகாசமாய நின்றே அலலாதவிடதது அபபிரகாசமாய நிற்றலான்) என்ற வெருனபோதம 12-வது சூத்திரச் சிறறுரையும வாதங்களும கருதுக.

எழந்து - வைகைகரையில் அமர்ந்தினைற இடதனின்றும் எழுந்து ; சென்று - அவவிடதனினறும முதலச்சிவிகை யிருகத இடம்வரையும் சென்று.

போந்தார் - திருவீதியினுள்ளே சிவிகையின்மேற சென்றருளினர்.

வேந்தர் - மன்னன் - ஈண்டு மன்னவன மாறனுகரு மன்னராய் விளஙகிய நிலை குறிகக வேந்தர் என்றார.

மங்கையர்க்கரசியாரும் என அமமையாரை முன்வைத்தக கூறியது சிறப்பு பற்றி. அருள் வெளிபபடும் விட " மாரும் நிலைபற்றி அகையறகணணி தனனெடு " என அம்மையாரை முன்வைதததக் கூறியவாறே ஈணடும் கூறியது காணக. " மகைகை யர்க்கரசி" என்ற தேவாரத்தும " அங்கயற் கணணி தனனெடு மமாந்த வாலவா யாவது மிதுவே " என்றநிலை குறிபபிததமையும் கருதுக.

அண்ணல் - பெருமையுடையோர். பெருமையாவது தம்மை அஞ்சலென்றருளி உடனுக இருந்து இயகருவித்தத தாம விணணபபிததவாறே ஆட்கொண்டதனெடு,

அச்செயலொன்றுனே அரசனேயும அவனுடன அவனத காடி முழுமையும் ஆட் கொண்ட நிறம் தொடக்கத்து "அண்ணல் திருநீற செமமை" (தேவாரம்) எனற குறிப்புத்தர இவ்வாறருற கூறினர்.

போற்றி - ஆருடைய பினனேயாரைப போறறி.

அமர்ந்த வள்ளல்—என்பதம பாடம 862

2760. எண்ணரும் பெருமைத தொண்ட ரியாவரும் மகிழ்சசி யெய்திப்
புண்ணியப் பினனே யாரைப் புகழ்ந்தடி. போற்றிப் போத,
மண்ணெலா முய்ய வந்த வளளலார் தம்மைக் கணடு
கண்ணினாற் பயன்கோண டார்கள் கன்னிநாட் டவர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்) எண்ணரும...போத - எணணுதறகுமரிய பெருமையுடைய தொண் டாகள எலலாரும மகிழசியடைநது விபுணணிய பிழமபாகிய பிள்ளேயாரைப புகழ்நது அவர திருவடகளேத தரிதது கொணடு உடன வர ; கணனி நாட்டவாக ளெலலாம - பாணடி நாடடவாகள எல்லாரும், உலகுக ளெலலாம் உயயும் பொருட்டே திருவவதரிதத வளளலாரேயே பிளளேயாரை நேரே காணபபெறறமை யாலே ; கணணினாற பயனகொணடாகள - கணகள பயடைதத பயனேயடைநதன ராயினாகள.

(வி - ரை) எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரும் - எண்ணரும் பெருமை- அடியாராளுடைய பெருமைகள கினைதறகுமரியன எனபது "தொணடர்தம பெரு மையைச சொலலவ மரிதே", "தெரிவரும பெருமைத நிருவதொணடா" (6). யாவரும் - பிளளேயாரது திருகூட்டததுடன வாதோரும, மதுரை ஆலவாயிற பணி செயவோரும, அனற உணமைநிலே கணடு பழையபடி ரீறு அணிநதகொணட மதுரை வாழ்வாராம தொணடாகளுமாகக கூடிய எலலாரும.

மண்ணெலாம் உய்ய வந்த வள்ளலார் - ஆருளைப பிளளேயார ; பிறவிக்கு வித்தாகத தமகெனற கருமபபகுதி ஒனறுமிலலாதவராய, உலகததை உயவிததற கெனறே திருவவதரிததவர - பிளளேயார வள்ளலார் - வரையாத கொடதததவர என்பது.

கண்ணினாற் பயன்கோள்ளுதலாவது ணபெறற பேருகிய உறறபபயன பெற தல். முனனர வைகைக கரைக்கு ஏவாஜனபொருட்டு சனறருளிய பிளளேயாரைக கண்ட மாதர "வாழநதன கணகள" எனறலேயனறி ; அஃது ஆணடிப புலவ வாதக தொடஙகுமுன மதுரைவநிலேய பிளளேயாரைக கண்ட மாதர பலரும ததமம கேறறவாறுகப பறபலவாற பேச, அதனுள அவர அழகில நாடடிைட ஒருசிலர பேசிய நிலே. ஈணடுக கூறியது உணமை கணடபின அவரது அருளில தோயாத ஆட்கொள ளபபடட நீறணிநத உயநதகொணடோர்களின நிலே. ஆதலின கூறியது கூறலனமை யுணாக. முனனாக கணட பலருள ஒருசாருகியினரே "கணகள வாழநதன" எனற வர் ; ஈணடு எலலவரும கணடு கணபெறற பயன பெறறனர். எல்லாம் - என்ற கருததமிது.

புகழ்ந்துமுன்—புகழ்ந்தூடன்—எனபனவும பாடங்கள. 862

2761. ஆலவா யண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றோனறக் கண்டு
பாலரு வாயர் மிக்க பண்பினுற நெருழுது சென்ற
மாதுகான் முகனும் போற்ற மன்னினூர் கோயில் வாயில
லேமா தவத்தோர் முன்பு சிலிகைகின் றிழிநது புக்கார். அகக

(இ - ள்) ஆலவாய...கண்டு - இறைவரது திருவாலவாய என்னும் கோயில் அவ் விடத்தில் முன்பு தோன்றிடக் கண்டு ; பாலருவாயர்...சென்று - பிள்ளையார் மிகுந்த அடிமைப பணியுலே தொழுது சென்று ; மாலும...புக்கார் - விட்டுணுவும் பிரம னும் அதிகக கிலேபெற எழுந்தருளிய இறைவரது கோயிலின திருவாயிலின் முன்பு சிலமுடைய அடியாகளின முன்பு முதலுச செவிகையினினறும இறங்கி உள்ளே புகுக தனா.

(வி - ரை) அண்ணல் ஆலவாயிக் கோயில் என்க. ஆலவாய எனபது கோயி லின் பெயா.

அங்கண்முன் தோன்றக் கண்டு - வைகைக கரையினின்றும் சிலதூரம வநத பின்பே ஆலவாயக் கோயில் முன்னே கட்புலபபடும ஆதலின் அவ்வாற தோன்ற.

மீக்க பண்பாவது - உறைபபுடைய அடிமைதிறம.

மாலு நான்முகனும் போற்ற மன்னினூர்-பிரமன முதலிய தேவாகள வநது திதித வரலாறுகள் தலபுராணததுட் கணடுகொளக.

வாயில் - திருவாயிலின அணிதாகிய இட தநில.

சீல மாதவத்தோர் - சைவ சிலமுடைய அடியவாகள். மாதவம் - ஈண்டுச் சிவ பூசையே தவமெனபபடும. 863

2762. தென்னவன் றானு மேங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமும்
நனனெறி யமைச்ச ருரு ஞானசம பந்தர் செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயில்
தன்னீருன் வலங்கொண் டிள்ளாற் சண்பையர் தலிவர் புக்கார்.

(இ - ள்) தென்னவனதானும்.....அமைசசனருரும்-பாண்டியனும எஙகளுடைய சோழ மன்னரது மகளாராகிய மஙகையாகரசியாரும உலகை நனனெறிபபடுத்தும் மந்திரியாராகிய குலசிறை நாயனாரும் ; ஞானசமபநதர...உடனபுக - திருஞான சமபநதருடைய செமமை தரும பொறபாதத தாமரைகளேப போறறி எனத துதிதது கொணடு உடனே உட்புக ; சணபையா தலிவா - சீகாழியரவர்களது தலிவராகிய பிளளையார் ; புனிதர் கோயில.....வலஙகொணடு - புனிதராகிய இறைவரது திருககோயிலினே முன வலமாகச் சூழநது வநது ; உளளால் புககார் - உள்ளே புகுக தருளினர்.

(வி - ரை) தென்னவன் தானும் ..உடன்புக - முன்னா "மஙகையர்க கரசி யாரும மனனனும போறறி வநதார்" (2759) எனறது வைகையாறறினின்றும போக்து திருவீதியில வநத செயல குறிததது ; ஈண்டுக கூறியது திருககோயிலிலுள புகும்போது பிளளையாருடனேகூடச செலலுமபோதுளள நிகழசசியினே. இஙனே இவவாறு வேறுபிரிதது விதநது கூறியதெனனே ? எனின், முனனர்த தொடககநது அக்காளின் முனனுளில் அமைசசர மட்டும் உடன் வரவும அமமையார் முன்னமே சென்றிருப்பவும் ஆலயததுட் சென்றருளிய பிளளையாா, திருமடதநினின்று அக்காள முற்பகல அரசன கோயிலுக்குப போதுவா இறைவர் திருவுள்ள மறிவே னென்று "திருவாலவாயுட் புகுகார்" (2635). அபபோது கவலைமீக் கொணட "அம்மலர்க குழலினருரும் அமைச்சரும்" மட்டும் உடன் புகப் புக்கருளினர். அதகாலை அரசன் அமணர் சூழ்ந்து நிற்ப உணர்வின்றி மிக்க சுரநோயுடன கிடந்தனன் ; திருவருள் கைவக்தமையால் ஈண்டு அதேகாலில் பிற்பகல் அரசன் உள்நோயும் புறநோயும் நீஙகி அமணர் சூழலும் நீஙகி உடன்வாவும், பன்னுள்

அவன் "முன்பு புலப்படா வகைகொண டுய்ந்த" "ஓலையி லைவாய்மை ஒழுகுதலின் னின்ற" வெலவழிபாட்டினை, அவரசனும் உடன வரவும், உலகம் ரவை தெரி னீலித திருநெறியிற செலவும் கண்ட பெருமஞிழசியுடனே அம்மையாரும அமைச்சனரும் உடனவரவும், முன்னாப பின்னாயாரை அதத மாகனரிட்டதநிராத அகல விசக அமணர் சூழசியுட்பட்ட அரசனரனே அவருடன கூடசசெனற இறை வழி பாட்டினை நிகழலிகலவமாக கண்ட இவ்வறபுதக காடசியினைத தமது திருவுளததுக் கணடு மஞிழந்த ஆரியர அதனை காமமு குறிகொளஞர் வகை எடுத்தகூறியவாரும எனக ; மன்னவன்றனும் எனற குறிபபும இத

எங்கள் சேம்பியன் மகளார்தாழம் - எங்கள் - சைவம பெருகிய உரிமைப பாட்டின நிறபபு. சுபாயச சோழரது மரநியாரா யிருநத நிலைமையில் அவர் விரும் பியபடிதாம இபபுராணம பாடியபடியால அமமரபின உரிமையும, ஞராசராச சோழர் திருமுறைகளை வெளியிடநிய நிலைமையின அமமரபின உரிமையும, பிறவும கருதுதல் கொணடு கூறியவாரும "மகலையாகருது தனிபரி யெங்கள் தெம்வம்" (மகலை யாகரரியார புராணம்) எனறும, "தங்களி பொகொளிவெனை டிருநீறு பரப்பி னுரை" எனறும கூறும கருதது முகமாக எனகூவைதது காணக. எங்கள் சேம்பியன் - "மனனிய நாலைத தமிழரின வழிவநத சூபலலர" (190) என்ற இபபுராணத தெரிடகததுக கூறிய குறிபபுக காணக.

மகளார் - அமைத்தனர் - என்ற பனமைக குறிபபும தெம்பினவன்ற றும் எனற ஒருமைக குறிபபும முரணாகித நிகழவெலலாக குறிதது மறைன.

ஞானசம்பநதர் தெயிய மொழன்னடிக் கமலம் போறறி - போறறி எனற துணித ஞகொணடு, திருகோயிலினுட புகுமபோதும திருகோயிலினுளநரும வினையனறி வேறு கினைவதம தம்பபதம செயயலாகாது எனபது விதி. எனவே இவலாறு இம மூனற பெருமகளரும வினையாளரை போறறிப புகுதெனனே ? எனின, அது தம மிறைவரும குலமுதலவருமாகிய அவவிறைவர பினனாயினாரைத தருதருவி யாட்கொணட னறிபமறி எழுநதருளசபது, மேல (2765) விளகக்பபடியும காணக. தெயிய - செமமை - சிவத தனமை - தருக தனமையுடைய. சிவநத வைரமுமாம. ஆலயததுள ஆசாரியரை வழிபடுதல வேணடும எனற விதியுங கொளளபபடும.

உள்ளால் - வளளே இறைவர திருமுனபு ஆல் - வழனூரு னை பொருளில வநதது 864

2763. கைகளுந தலைமீ தேறக கண்ணிலா னநத வெளளம
மெய்யெலாம பொழிய வேத முதலவரைப் பணிநது போறறி,
"ஐயனே யடிய னேனை யஞ்சலென் றருளா யல்ல
மெய்யனே" யென்று "வீட லாலவாய " விளமப லுறறார. அசுடு

(இ - ள்) கைகளுந ..பொழிய - கைகள இரணடினும தலையினமேல எறிக குவிக திடவும் கணகள இரணடினினறும ஆனநதக கணணீரவெளளம திருமேனி முழுவ தும பொழியவும ; வேத ..போறறி - வேத முதலவராகிய இறைவரைப பணிந்த தறிநதது ; ஐயனே ..எனற - "ஐயனே ! அடியேனையும அஞசேல எனற அருளிச செய்த ஆட்கொளளவலல மெயபபொருளாகியவரே !" எனற ; வீடலாலவாய விளம்பலுறறார - வீடலாலவாய என்ற தொடக்கும திருபபதிகததினை அருளிசசெய்ய லுற்றனர்.

(வி - ரை) கைகளும் தலைமீது ஏற - ஏற - முயறசியானனறித தாமே எறிக் குவிய ; உம்மை கணகளினினறும வெளளம் பொழிய என எதிரத தழுவிற்று.

மெய்யெலாம் கண்களின் வெள்ளம் பொழிய - என்க. வெள்ளம் பெருகி உடல்முழுதும் நனைப்ப.

வேத முதல்வர் - வேத வேள்வியை நிருத்தனைச்செய் அழல்வோரை வென் றழிக்கத் திருவுள்ளம் வைத்தவராதலின் நான்கு "வேத முதல்வர்" என்ற பெயராற் கூறினர்.

ஐயனே - பெருமையுடையவரே - அண்ணலே.

அடியனேனே அஞ்சலென் றநுளவல்ல மெய்யனே! - "ஐயனே! யஞ்சல் என் றருள்செய் எனே" (தேவா) என்று பதிகம் பாடியதறகேறப அஞ்சல அளித்தது அருளியவர் என்பது குறிப்பு. மெய்யன் - சத்திய சொரூபமானவர் ஆதலின அழிக்கவும் மறைக்கவும் கூடாதவர்.

"ஐயனே...மெய்யனே" - பதிக கருத்தும் குறிப்புமாம. மேற்பாட்டும் பதிகக் குறிப்பும் பார்க்க.

வீடலாலவாய் - இததொடக்கத்தையுடைய திருப்பதிகதனை. 865

VIII திருவாலவாய்

திருச்சிறறம்பலம நிநவிராகம் பண் - கௌசிகம்

வீட லால வாயிலாய் விழுமி யார்க ணின்கழல்
பாட லால வாயிலாய பரவ நின்ற பணபனே
காட லால வாயிலாய் கபாலி நீளக டிமமதிற
கூட லால வாயிலாய் குலாய தெனன கொள்கையே. (1)

பட்டி சைந்த வலகுலாள் பாவை யாளோர் பாகமா
வொட்டி சைகத தன்றியு முச்சி யாளொ ருதநியாக
கொட்டி சைந்த வாடலாய் கூட லால வாயிலாய்
எட்டி சைகத மூர்தநியா யிருந்த வாறி தெனனையே. (2)

குறற நீகு ணங்கணீ கூட லால வாயிலாய்
சுறற நீபி ராணுநீ தொடர்நதி லகநு சோதிநீ
க்றற நூறக ருத்துநீ யருதத மின்ப மென்றிவை
முறறு நீபு கழ்ந்தமுன் னுரைப்ப தென்மு கமமனே. (3)

பொன்ற யகநி லகொளிந் தலகநு ளிர்ந்த புன்சடை
பின்ற யகக வாடுவாய் பிஞ்ஞ காபி தப்பிலீ
கொன்றை யம்மு டியினுய் கூட லால வாயிலாய்
நின்ற யங்கி யாடலே நினைப்ப தேநி யமமே. (6)

போய நீரவ ளகொளும் பொருபு னற் புகலியான்
பாய கேள்வி ஞானசம் பந்த னல்ல பண்பினுல்
ஆய சொல்லின் மாலைகொண் டால வாயி லண்ணலை
நீய நீர வெண்ணு வார்கள் சிந்தை யாவர் தேவரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—"மானிட ருய்யவேண்டி நின்றநீ யாடல்செய்கை யினைப்பதே நியமமாகும்" என்பது பதிகக் கருத்து என ஆசிரியர் காட்டக் கண்டுகொள்க (2764).

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வீடு-அல்-ஆல-வாய்-இலாய் - கரிய விடத்தை புடைய பாம்பினுக காட்டப்பட்ட இடதை வீடாக - இருப்பாக - கொண்டவரே!; —வீடல் - ஆல் - அ - வாயில் - ஆய் - விழுமியார்கள் - வீடல் - விடுதல் - வீடு பேற்றின் பொருட்டு; ஆல் - கல்லால்; அ - வாயில் - அந்த இடத்தில் கல்லாலின் கீழ்; ஆய் - ஆயத்த; விழுமியார்கள் - சனகாதியா முதலினோர்; எனவும் பொருள் கொள்வர்—(வ. சு. செ.) (வேறு பலவாறும பொருள் கொள்வர்.) பாடலால் - அ - வாயிலாய் - பாடுதலினாலே அரதவாகனினிடம விண்ணுபவரே!; காடு அல்) லால் அவா இலாய் - சுடுகாடேயனறி வேறு இருபபிடம் விரும்பாதவரே; நீள் - கடி - கபாலி மதிற்கூடல் ஆலவாயிலாய் - நீணட காவலபுடைய கபாலி மதில் சூழ்ந்த திருகூடலாலவாயக கோயிலினுள எழுந்தருளிய இறைவரே!; தலையது என்ன கொள்கையே - இவ்வ எமமுடைய உள்ளே வினைக விரவி எழுதேருளியிருந்த அருளபுரிந்த என்றகொண்ட தனமைதான எனனே? (எமமால அதன் பெருமை உணாந்தவரைகளும நாமனற) :—(2) ஒட்டு இசைந்தது - பிரிததறியலாகா வகையால ஒனறுதல பிறிதனறு கூடுகினறது; "அணண லிருப பவளக காதனோ, பெணணி லகலாளும பிரானக காதனோ" (திருமாகறல்); "உடையா ளுனற னடிவிருகு முடையா னடிவு னீயிருநதி" (திருவா); "சதநிதான் வெனை யீனறு வெஞசதநி தனனை யீனறம" (தெநி - 2-77); ஒட்டு - "ஒட்டிட்ட பணபி னுருதநிர பலகணதாரக்கு" (பிள. தேவா - மயிலை); "உணரபபடுவாரோ டொட்டி வாழ்ந்" (அரசு); "ஒட்டி உளமவனு மில்லான் - உள மவனு மாட்டாது" (போதம - 2); ஒட்டுதல் - பிரிபபினறிப பொருளதால்; ஒட்டாக இசைதலது என்க; குணமும குணியுமபோல. உச்சியான் - எனகை; ஒருத்தியா - ஒருதலியாகக கொணடு; ஆக எனறது, ஆ எனனு குறைதலின்றது; கோட்டு இசைந்த ஆடல் - தாள முதலிய இயலகளுககு இசைந்தபடி ஆடுதல்; "இலயம்பட" (தேவா) கோட்டு-பெயா; நாண்களுருபு விரிக்க; கோட்டு இசைந்த ஆடல் - கொட்டியாடல - கிரிபுரமெரிதலுணாறு ஆடிய ஆடல; "கிரிபுர மெரி யத் தேவா வேணடல...இமையவ ளுடிய கொடுகொடடியாடல" (சிலப - கூ - 40) (வ. சு. செ.); எட்டு இசைந்த மூர்த்தி - நிலம முதலிய அட்டமூரதமும தனத திருமேனியாக வுடையவன; சணடி எரியில ஏடு வேவாமை கருதிய குறிபபு. என்னை - உணர்வுகும வாகிறகும எடடாமை குறிபபு;—(3) தந்நநி குணங் கள் நீ - "அவையே தானே யாயிரு வினையின...ஆணவி னீக பினறி நிற்பன" (போதம - 2) என்பார இவவாறு கூறினார. இதன விரிவு ஆண்டுக காணக. "பத் தம் வீடு தரும் பரமன்" (300) எனறவிடத தரைதலையும பார்க்க; "பத்த மும வீடு மாய பதபதாத தங்க ளலலான" (தெநி - 1-44) கருதுக. கற்றம்நீ ...சோதி நீ - கற்றம் - இறைவா லகலெலாமாய அவையேயாயிருகும கிலை யினையும்; பிரான் - அவறறின வேறுத தானேயா யிருகும நிலையினையும், தோடர்ந்நிலனது சோதி - அவற்றோடு உடனநி நிற்கினற நிலையினையும உணாதறின. கற்றனாற் கருத்து - வேத வொகமகன; அருத்தம் இன்பம் - இருவினைக்கீடாக உயிர் கள் போகனின நகரச்செய்யுங தனமை - சாதனகள்; புகழ்ந்து...முகம்மனே - இவ்வண்மைனே எபபோதும மனததுட்கொண்டு மறவாது ஒழுகி அன்பு செயதலனறி முகமுகு உரைத்தலிற் பயனில்லை - உரைக்கவும் படாதது;—(4) முரிநம் நீர்ச்சடை முடி முதல்வன் நீ - முரிநம் - "நிலாத கீர சடைமேல் நிறபிததானே" (தேவா); "பன்னார் தாழ்உரு புனல்" என்றபடி மேலிருந்த கீழ் வேகதுடன் செல்லும்

தன்மையை மாறறிக் கீழ்நின்று மேலேநக்கிச் செல்லும்படி தாமதியவர் என வாதத்தின் இறுதியாயச் செயத அருட்குறிப்பு. முழங்கு அழல் ஏந்தி - சுடுக்தன்மையுடைய நியினை அவவாறல்லாத செயத அனல்வாதத்தின் அருட்குறிப்பு; மதுரன் - இன்பவருவினன்- இன்பஞ் செய்பவன்; மணாளன் - கடத்தபவன் - நாயகன்; சதுரன் - வெற்றிப்பா டுடையவன்; சதுமுகன் கபாலமேந்து சம்பு - மூவர்க்கு முதலாகிய முதல்வன் - சககார காரணனுகிய முதல்; சம்பு - சுசத்திறகு இருப்பிடமானவன்; "இன்ப மாக்கலிற சம்பு "—(காஞ்சிப்புரா)—(5) நீள்மதில் - கபாலிமதில்; பாலனய தொண்டுசெய்து பண்டுமீன்றும்...நீலமாய சிந்தை - பிள்ளேயாரத முன்னேநிகை தொண்டின குறிப்பும் அதனேயே தொடாந்த இகருவாது பணிசெயத நிற்கும் குறிப புமு உணர்த்தும் சிறாத சரித அகசசானறு; "பண்டு திருவடி மறவாப பான்மை யோர்" (1953); "பவமற வெண்ணே முன்னு ளாண்டவப் பண்பு கூட" (புரா - 1244), "மறகுமா நிலாத வெண்ணே" (தேவா) முதலிய திருவாக்குகள காண்க. பாலனய - "ஆளுடைய பிள்ளேயார" (1966). —(6) பின் தயங்க - பினபுறம் அசைந்தாடி வினகை; நீன்தயங்கி ஆடல் - இகுகை கூறும் ஆடல் சிவ ஞானிகள் கண்டு எபபோதும் கும்பிட்டுச் சிவானகத்திற நேசகிறகும் திருக்கூத்து; உலகம் மீளபபடைத்தல முதலாக அருளல சுருக வரும் ஐமி எல்லேயாக வுள்ள ஐக தொழிறகூத்தும், நித்தசுகாரம என்பதாதியாகக கூறபபடும் ஐந்தொழிறகூத்த வேற; இக்குக குறிதத தயங்கியாடல் வேற. இவை வெவவேற நிலேயன. தயங்கி யாடல் என்ற சிவஞானிகள் கண்டு நிலேத்திருக்க ஆடும கூத்தத "தம் முணணி றைந்தஞா னததெழு மாகநத வொருபெருக் தனிக் கூதது (2558), "வல்விய மெய் யுணர்வின கண் வருமானந்தக் கூதது" (3570) என்று கூறப்பட்டு ஆளுடைய பிள்ளேயாரும் திருமூல நாயனரும கண்டுணர்ந்து நிலேத்த திருக்கூதது; திருமூலர் திருமகிரதத்தினுள் திருக்கூதத்த தரிசனம் (ஒன்பதாக தந்திரம்) என்ற பகுதியில் "எங்குக் திருமேனி எகருரு வெசத்தி" (9-74) என்பதாதியாகச் வொனந்தக் கூத்தி, சுந்தரக்கூத்து, பொறபங்கிகூத்து, பொறறில்லைக்கூத்து, அறபுதக்கூத்த எனற தலேப்புகளிற பேசபபடுவது; பினனேயது இரண்டாந தந்திரத்தினுள் "சாவ சிருட்டி" முதலாக (45) அதுக்கிரக மீருக (114) வரும் திருமகநிரகளுட் பேசபபடுமே; —(7) கீதம் வந்த வாயிமையாற் கீளர் நருக்கினர் - கீதம் வந்த வாயிமை - அன்பு மேலீட்டினுற் தம்மை மறநத கீதகள் பாடிக்கொண்டிருத்தல. "என்புருகிப் பாடு கின்றிலே" (திருவா); "கீதத்தை மிகபபாடும்" (தேவா); "பாட்டும் பாடிப் பரவித திரிவா" (தேவா-ஒறறியூர்); "பண்ணெனற விசைபபாடும்" (தேவா) முதலியவை காண்க "ஆவிவதம பாடுவது மானநத மாகுனேத, தேடுவது நின்னன்பா செயகை பராபரமே" என்னுர் தாயுமானுர்; நருக்காவது சிவனடிக் கீழும், சிவனடியார திருகூட் டத்தின் உள்ளும் இருந்துவாழும் ஆனந்தத்தால் வருவது; "இறுமாந் திருப்பன் கொலோ வீசன் பல்கணத் தெண்ணபபட்டுச், சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று" (தேவா); ஆதுமே - ஏகாரம்; ஆகாத என எதிமறைப் பொருட்டு;—(8) கருத்திலா- மன்னனே என்ற கூட்டுக. நிறை இலங்கு நெஞ்சு-பிறிதொன்றனுக்கும் இடமின்றி(ப் பொதிசீக்கி) இறைவனேயே கினைகரும் நெஞ்சு;—(9) நீவணம் - "எரிபோல்மேனி" (தேவா);—(11) போய நீர் - மிகுதியாய் வயலுள் புகும் நீர. நீய - நீர - நியலை எல்லாம் நீருமபடி; எண்ணுவார்-எண்ணுவாகளே. சிந்தை யாரீவர் என்பதும் பாடம்.

2764. "ஒன்றுவே றுணர்வு மில்லே ஞெழிவற நிறைந்த கோலம்
மன்றினன் மறைக ளேத்த மாலுட ருய்ய வேண்டி

நின்றீ யாடல் செய்கை நினைப்பதே நியம மாகும்"
என்றரும் புகலி மன்ன னினமிழ்ப் பதிகம் பாட, அகக

2765. தென்னவன் பணித்த நின்ற "திருவால வாயின் மேவும்
மன்னனே! பாணர் தங்கண் மாலைபான் மயக்கி பாதம்
உன்னிகர் னறிகி லேனை யுறுபிணி தீர்த்தாட் கோள்ள
இன்னருட் பிள்ளா யாரைத் தந்தனை யிறைவ!" வென்றான். அகக

2764. (இ - ள்) ஒன்று...இல்லேன் - பற்றுனிற வேறு உணர்வு ஒன்றும் இல்லேனெனி; ஒழிவற ..நியமமாகும் என்ற - நீக்கமினறி எங்கும் நிறைந்த அழிய நிருச்நிறைமபலத்தினைணனே ஞானகு வேதகளும் போற்றுமபடி மகன் உயயும பொருட்டு நீ அருடகூத நியறறுவதை இடையுறுது நினைபபதுவே எனது நியமமாகும் என்ற கருத்துடன்; பூமபுகலி மன்னர் ..பாட - அழிய கோழியின நலவராய பினனையார் இனிய தமிழபபதிகதநினைப பாடியருள;

2765. (இ - ள்) தென்னவன் பணித்த நின்ற - பாண்டியன பணிதது எழுதது னினற; திருவாலவாயின . அறிகிலேனை - திருவாலவாயிலுள எழுந்தருளியுள மனனரே! அமணாகளுடைய வஞசனைகுடபட்டு மயகி உனது அருட பெருமையினை ஒருநிமிடம அறியாத யிடகத வனனை; உறபிணி...இறைவ! எனறன - இறைவரே! உறற கோயினித நீாதது ஆட்கொளள, இனிய அருளுருவமாய ஆளுடைய பினனையாரை எனக்கு அளிததருளினீர் என்ற அறிதது. அகக

இதை இரணடு பாட்டுகளாலும தொடராது ஒருமுடிபு கொண்டன.

2764. (வி - ரை) திருவாலவாய்க கோயிலிலுட் புகுது வணஙகிய இருவருட பினனையார திருபபதிகம பாடிய அறிதத கருததினை ஓதிருபபாட்டிலுறுதல, அரசன அறிதத கருததினை மேல்வரும் பாட்டிலுறுதலும கூறாம நிறக் காணக; இவ்வாறிர அவ விரு நிறததினாலும அமைகினறமை நீாஇத நிருமடதநினாலும மாளிகையினாலும எனன சேர்த்தமை முறையே இவறறின மேலவரும இரண்டு பாட்டுகளினாலும கூறதல காணக.

ஒன்று...நியமமாகும் - இது திருபபதிக கருததும் குறிபபுமாம. இது நிருப பதிகதநின ஆருவது பாட்டிற் கண்டருளிய ஆரிரா காட்சிக நிறம. அதநிருப பாட்டிறகு ஆரிரா உரைவருதலுக காட்டியருளியவாறுமாம.

வேறு உணர்வு ஒன்றும் இல்லேன் எனக, வேறு - உனனையனறி வேற உணர்வு ஒன்றும் - முறறுமமை பிரிதலுக கூட்டிக. ஒன்று உணர்வு என்ற கூட்டிப பொருளுதல பற்ற என்றைரைகளவும் னினறது. "ஒனறி யிருளுது நினைபினகள" (தேவா) "மறகுமா நிலாத வெனனை" (பின. தேவா - நிருவதபருதநி) இல்லேன் - இலலேனை; முறறெசசம; இல்லேன் - (ஆகி) நினைப்பதே - என்ற கூட்டுக

ஒழிவற நிறைந்த - எஙகும நிறைவாகிய; "பாகமுமிட மெங்குமொரு காக மற நிறைவினற பரிபூர ணானதமே" (தாயுமானா); "ஒழிவற நிறைந்த யோகரே" (நிருவாசகம)

கோலமன்றில் - "அறபுதக கோலநீடி...நிறபர வியோமமாகும நிருச்நிறைம பலம்" (351). கோலம் - அருளுடனகூடிய ஞான அழகு. மன்று - ஞான நிறைவு; "மெய்ஞ்ஞானமே யான வம்பலம்" (2058).

மாணிட நய்யவேண்டி ஆடல் செய்கை - "**கின் தயங்கியாடல்**" என்ற பதிகப் பொருள்.

நினேப்பதே நியமமாகும் - நியமம் - **நியமியாகிய கடன்**; ஏகாரம் - பிரிநிலே; **நீ செய்யும் பேரருளுக்கு அருள்ஆடலே நினேபபதனேத தவிர வேறு கைமாறு ஒன்று மின்று என்பது.** சுண்டேச சமணர் வாதினில இறைவர் செய்த பேரருளின் நிறங்க ளெல்லாம் உட்கொண்டு கூறியருளினர். நினேப்பதென் னியமமாகும் என்று பாடல் கொள்வாருமுண்டு; "வேயுறு தோளி", "மாளிகோல்விழி" என்ற பதிகங்களி னும், ஏனை, "மந்திரம்", தளிரிள" "வாழக"என்றவற்றினும் உண்மையே முன்னிட்டு வைத்ததன்றி என் செயலாகக்கொண்ட தொன்றுமில்லே என்றபடி. 866

2765. (வி - ரை) தென்னவன் பணிந்து நின்று - நின்று - என்றமையால் நிலமிசை வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து என்றுரைக்க.

மன்னனே - தங்கள் பாண்டியமரபின் குல முதல்வர் சோமசுந்தரக் கடவுள் ஆதலின் குலதனதைக் கேடுறுமற காத்தவா எனபது குறிப்பு.

மாயையால் மயங்கி - மாயை - வஞ்சனே என்னும் பொருளில் வந்தது. ஆல் - ஏதப்பொருளில வரும் ஐந்தனுருபின் பொருளது

யாதும் - எவ்வளவேனும - ஒருசிறிதம் என உம்மை - முறறும்மை. மேல் உண்னேயான் என வருதலின, யானும் என்ற பாடம் பிழை.

உறுபிணி - உறு - முன்செய் தீவினேபபயனுல் வந்த தீயசார்பும், அதுகாரணமாக வந்த மயக்கமும், அதகாரணமாக வினேந்த சுரநோயும் எனறிவ்வாறு பரம்பரையில் வந்துற்ற வினேவெல்லாம் கொள்ள நின்றது. பிணி - சுரநோயினேயே யன்றி அதன் காரணமாய் நின்ற எல்லாம் கொள்க.

தீர்த்து ஆட்கோள்ள - ஆலலேல னெனறு வாளாகிடந்த என்னே அக்கில கீக்கி ஆளாக என்றுகொள்ளும் பொருட்டு அதற்கு உரிய சாதனமாகிய ஞானகுரு வாக; சிவஞானபோதம் எட்டாஞ சூதத்திரதனின கருதது; **கோள்ள** - கொள்வதற் காக.

இன்னநுட் பிள்ளேயாரைத் தந்தனே - பிளனேயாரைத தந்தமையே தன் இறைவர் தனக்குச் செய்த பேரருள் எனறபடி. **இன்னநுள்** - தனது நீச் செயல்களுக்காக முனிந்து விடாது, அருளினுலே நோய்தநது, பின நீகி, உபதேசமும் செய்து, நீறளிதது ஆட்கொண்ட அததினேயும் எலலாம் அருளே என்பது; கூட்டுவிப்பவன் நீயே என்ற படி. முன் பலமுறையும் என் முன்னோர்களுக்கு இவ்வாற வந்த இடானே நீக்கிய ஆடல்களேபோல, இன்று இவரைத தந்த இடர்நீக்கி யாட்கொண்டனே என்பதும் குறிப்பு. இறைவ - எனது தலேவரே.

மாய்கையான்—என்பதும் பாடம. 867

2766. சீருடைப் பிள்னே யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணங்கிக் காதல்
ஆருள் பெற்றுப் போற்றி யங்குநின் றரிது நீக்கி
வரியன மடததி னுள்ளா னினிதெழுக் தருளிப் புக்கார். அகூஅ

(இ - ள்) **சீருடை.. வணங்கி** - சிரனேயுடைய பிள்னேயாரும் சிறப்புடைய அடியார்களுடனே மேகம்போன்ற வினகும் கழுததையுடைய இறைவரது திருவடி களே வணங்கி; காதல்...போற்றி - அன்பிலுல் நிறைந்த திருவருள் பெற்றுத் திளித்து;

அஞ்சின்ற...புக்கார் - அருகின்றம் அரிதின் நீக்கி அழகிய இயலின் அமைந்த திரு மடத்தின் உள்ளே இனிதாக எழுந்தருளி உளளே புகுந்தனர்.

(வி - ரை) சீரடை - சிறப்புடை - வெறறிகரமாகப பினனியாரின் புகழ் பெருகிய கிலேயும், அதனால் அடியார்களின மேனமை வினகரும கிலேயும் குறிததன. (வ. ச. செ.) அடியாரோடும் - வணங்கி - அடியாரகளுடனே கூடி இறைவரை வணக்கபபெறறதல் பெருமகிழ்ச்சி தரும் பேறருகும; "அன்பரொடு மசிஇ" (12 - ஞான); "அடியரோ டிருக்கலாமே" (சிததி - பாயி).

அரிது நீக்நதலாவது கீகலாற்றுத பரிவுடன ஒருவாறு ஒருபபட்டுப் பிரிதல்.

இனிது எழுந்தருளிப்புகுதலாவது மடதனினறம அன்று காணேயிற புறபபடும் போது அரசன மிக சரததுடன கிடகக, அமணா வாதத்தினே எதிரோகதி, அமணரை கோகி வாத செயயவம வாதில் வெனறழிகக்வும் இறைவரது திருவளாக கருத்து அறிநத கிலேகள் எலலாம கீகி இனித புகுதல.

காரினீர் போலிந்த கண்டம் - விடதனமை வாயநத அமணாகளது கொடுமை கனி யெலலாம வெளியகத தேடி வீகிகாவணணம புடகஸ்வைதத அருணிலைக் குறிபபு

ஏரியல் மடம் - "திருநீறறுத் தொணடா குழாம சாருமிடம செகமதை திரு மடம" என இதன அழகினேப பின (2775) விரிததல காணக சமணா கொளுவிய தீயினே மாறறுவிதத அழகுபொருநதிய எனற குறிபபுமாம. 868

2767. நீடுசேர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரும்
மாடுசென் றிறைஞ்சி நோக்கி மாளிகை தனனிற போக
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்க குமபிடும விருப்பி னுலே
நாடியங் கிருந்து தங்க ணுதலைப் பாட நீற்றார்; அஎஅ

*2768. திருவிய மகத்தி னுளளுந் திருநீல கணடப பாணர்க
கருளிய திறமும போற்றி யவரோடே மளவ ளாவித
தெருளுடைத தொணடா சூழத திருததொண்டி னுண்மை சோகின
இருள்கெட மண்ணில் வந்தா ரினிதமாக திருததா ரன்றே. அஎ0

2767 (இ - ள்) நீடுசே...போக - நீடும சிறபபினேயுடைய டாண்டிய அரசர் பெருமானும சோழரது மகளாராகிய மாதேவியாகரசியாரும் பகதிநிற சென்று வணங்கி குறைவறபபாராளாயப பாவை செயதபின தமது மாளிகையினுள் போக அம்; கூடிய...புகலா - மிகக மகிழ்சசி மேலும அதிகரிகக வழிபடும விருபபதறி னுலே நாட்டம்வைதத அதகு அமாதருளித தமத இறைவரைப பாடுவாராகி.

2768. (இ - ள்) திருவியமகததினுள்ளும்...அளவளாவி - திருநீலகண்ட யாழ்ப பாணாக்கு இறைவர அருளசெயத நிறததினேத திருவியமகத திருபபதிகதினுளளே வைதததத தெரிதத அவருடனே அளவளாவியிருதது; தெருளுடை...கோகி - அறி வின தெளிவு மிகுநத திருததொணடாகள பலரும சூழநிருகதக திருததொணடி னத அழியாத உணமைத நிறததினே கோகி மகிழாதகொணடு; இருளகெட... இருள் கெடும்படி மணணுலகில் வந்தவதரிதத பிள்ளேயார இனிதாக அதகு விரும்பி வீறறிருந்தருளினர் அக்காளிலே. அஎ0

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடாநத ஒரு முடிபுகொண் டுரைக்கின்றன.

2767. (வி - ரை) நீடுசீர்த் தென்னர் கோன் - கூன்பாண்டியரா யிருக்த நின்றசீர் நெடுமாறனாயின தன்மைக் குறிப்பு. சீர் - திருத்தொண்டத் தொகையுள் வைத்துப் போற்றப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பும் கொள்க. முன்பாட்டில் "சிருடைப பிள்ளையார்", "சிறப்புடை அடியார்" என்றமை காண்க.

நேரியன் பாவையார் - நேரியன் - சோழன்.

மாடு சென்று இறைஞ்சி - பிள்ளையாரது பகலத்தில் சென்று அடிவீழ்த்து வணங்கி; முன்னர்ப "பணிந்தகொண்டு" (2755) என்றது ஆசிரியரிடம மாண வன் கீறுபெறும் முறை.

நோக்கி - பலவாறும குறைவறப் பேவுதற்பொருட்டுத் திருமடத்தினைச் சுற்றி முற்றும் பார்வையிட்டு. முன்னா அம்மையார்தாமும் அமைச்சரும் அரசன் பணி மேறகொண்டு அத் திருமடத்திற் போகதனர் (2623); ஈண்டு அரசனும் அம்மையாரும உடன்போக்தனா என்பது குறிக்க.

நேரியன் பாவையாரும் - பாண்டிமா தேவியாரும் என்னது சோழர் மகளாா என இவ்வாறருறு கூறியது சைவநெறியிற பிறழாத சோழ மரபில் வந்தமையால் அர சனையும் பாண்டி காட்டினையும் சைவததில் நிலைபெறுவித்தவர் என்று பிள்ளையா "வளவாகோன பாவை" (தேவா) என முததகண் கூறிய குறிப்பு. பாவையாரும்- "பாவை" என்ற பதிகஆட்சி போறறப்பட்டது.

மானிகை - அரச மாளிகை; போக - விடைபெற்றுச் செல்ல.

கும்பிடும் விநம்பினுலே நாடி அங்கிநந்து - பாடலுற்றர் - திருவாலவாய்த் திருக் கோயிலினுள் கேரே சென்று குமபிட்டபின் ஆராமையால் மேலும் கும்பிட்டுக கொண்டே யிருகரும் மிகக விருபபதாலே திருமடத்தினின்றவாறே திருப்பதிகம் பாடி வழிபட்டனா என்க. "கீடு பூசனை கிரம்பியு மன்பினு னிரம்பா" (1837) என்றும், "மீளமீள விவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சனமாட்ட" (1241), "பரவ மேன்மே லெழும்பரிவும்" (1253) என்றும் வரும மேலைகள் குறிக்க.

அங்கிநந்து - திருமடதனிகண இருநதபடியே.

கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்க - கூடுதல் - சரித நிகழ்ச்சியிற் கணடவாறு திருஅருள வெளிபபாடு பொருந்தப்பெறுதல். மகிழ்ச்சி பொங்குதல் - திருவியமகம் என்ற பதிக யாபபமைநி, சாத அமைநி, பொருளமைநி முதலியவைகளால் புலபபடுதல் கணடு கொள்க.

திருவாலவாயினைப பறறிப பிள்ளையார் அருளிய பதிகஙகளுள் (1) "மங்கையர்க்கரசி" என்ற பதிகம் திருநகரினை அணுகும்வழியில் திருவாலவாய்த திருகோயில் கட்புலப படும்போத திருநகரின் புறததே அருளப்பட்டது; (2) "நீலமாமிடற்று" என்ற பதிகம் முதலில் இறைவரைக் கணடு திருக்கோயிலில் திருமுன்பும், (3) "காட்டுமா", (4) "வேத வேள்வி" என்ற பதிகஙகள் சுரந்தீர்த்தச் சமணை வாது வென்றருளத் திருமடத்தினின்றும் அரச மாளிகைக்குப் புறப்படும்போது இறைவரது திருவுள்ள நோக்கித் திருக்கோயிலில் திருமுன்பும், (5) "வீடலாவாய்" என்பது வாது வென்ற பின் திருக்கோயிலில் திருமுன்பும் அருளப்பட்டன; (6) "மானினோர்விழி", (7) "மந திரமாவது" என்ற இவை சுரந்தீரு முன்னர் அரசனது மாளிகையில் அரசன் முனபு அருளப் பட்டன; (8) "வாழ்கவந்தணர்" வைகையாற்றங்கரையில் அருளப்பெற றது; (9) "ஆலகீழல்" இங்குக் கூறியபடி திருமடததில் அருளப்பட்டது.—இனி, மதுரையில் இருந்தபடி எனைப் பதிகனைப்பற்றி அருளிய பதிகஙகள் மூன்று; அவற றுள் (10) "தளிரிள வளரொளி" என்ற திருகள்ளாற்றுப் பதிகம் அரசன்முன் அவன்

மானிகையில் கனல் வரதத்தின் முன. (11) "போகமார்தை" என்ற பதிக எட்டினை முன்னிட்டு வைத்துப் பாடியருளப்பட்டது; சோழியைப் பதியிய இரண்டாவது (12) "பிரமனூர்" என்ற பதிகம் அரசன மானிகையில சாதிரக்குமுன் "உமது பதியாது" என்ற அரசன கேட்டதறகு விடையாகவும, (13) "மணணினல்ல" என்ற பதிகம் தாதையார் திருமடதிறகு வரக்கண்டபோது அவர்சாவு கண்டருளித திருத தோணியபுரை தினைதம் பாடியருளபபட்டன; என்றிவவாற பதிக வரலாறனை மனததுள் வைதத அடைவு எண்ணுதல் பயன் தருவதாகும்; அதபறறியே ஆரியா அவ்வகும அடைவு வகுத்தக்காட்டியருளினார் எனக; திருவாலவாயினைப பறறிப பிற பதிகளிலிருநத பாடிய பதிகம் "பாடகமெலலடி" என்ற திருளளாறறில் அருளபபட்ட பதிகம (2500); "வேயுற தோளி" என்ற திருபபதிகம பொதுப பதிகமாசலைத தெண்ணபபடினும திருவாலவாயினைத திருவுளததுக கருதிவைதத திருமறைகாடடில அருளபபட்ட தொடரபு கணடுகொளக.

பாடலுற்றார் - பாடலுறறாரதி - முறபடரசம பாலுறறாரதிப - போறறி என வரும பாட்டின முடிக்க.

இறைஞ்ச நோக்கி - மானிகை தன்னிற் போக்கி - எனறம பாடம 869

2768. (வி - ரை) திருநியமகம் - இது பதிக யாபபுபபறறி வநத பெயர. திருஇருகதக குறள - எனபது போல; "இருகஙகயே" - "நிருகஙகயிர்" என ஒருசொல - அலலது சொறகொடர - மடிதது ஒவவோரடியிலும இடையில் இரு முறை வருமபடி தொடுகபபடட யரபபு வகை. ஒவவோர் அடியிலும முதலில ஒரு சொல - அலலது சொறகொடர - அல்லது சொறகொடராள அவவாற வரதொடுகும யாபபும இயமகம் எனபபடும; "மடகருர சததலியமகம" (2174) என இதனை ஆரியா குறிததது காண்க.

நிருநியமகததினுள்ளும - திருவியமகம எனறுயாபபுக காரணமாகப பெயர் பெறற வினைகும "ஆலசீழல" என்ற திருபபதிகதது நிலுனளும எண்க. இயமக அர சகததகொணட பதிகதறகு வரதத ஆகுபெயர.

நிருநீலகண்டப் பாணர்க்கருளிய நிறம் போறறி - "நாரமுயறறத பாணர்க் கருளொடே" என்ற பதிகம ஆருவது திருபபாடடில வரும பகுதி குறிததது; அருளிய நிறமாவது, திருநீலகணட யாழபபாணா திருவருகக்கதமபுலியூரினினறம சோழ நாட்டுப பல பதிகளையும வணங்கிப போயத திருவாலவாய பணியர சென்ற கோயில் வாயிலினின்று பாணிகள யாழிலிட்டு வாசிதததனர; அபபோத முதல்வா தொணடாக் கருளியபடி அவரன அவரைத திருமுனபு கொணடு புகுதர செயதனா; பாணர அதகுத திருமுனபிருநத பரிவினறற பாடினர; அதகேட்ட இறைவர, "பாணர பாடுஞ் சதுரயாழ நரையிற சேத நாகஙில்லீக கழியுமெனறு, சுநதரப பலகை முன்னீரிடு" மென்ற தொணடர்கருள அவாகளும அவவாறே பலகையிட, அதன மேலிருநது பாடினர் என்ற வரலாற; இது பினனர்த திருநீலகணட யாழ்பபாணர் புராணதது விரிக்கபபடுவது கணடுகொள்க. அதன பினபு பாணனூர திருவாரூர் சென்ற வணக கத திருவருளால் வடதிசையில் வாயில் வேற வகுப்பப புருதது வணஙகினர்; அதன் பினபு சோழிகு வநத பின்னையாரது அருளபெற்ற அவருடனே சேலித்த அனைத னர் எனபதம ஆண்டுக் கணடுகொள்க. ஈண்டு அருளிய நிறம என்றது திருஆலவா யில் அடியார்க்கருளிக கோயிலினுள் உள்ளே திருமுன்பு வரசெயது பலகையிட்ட அருளின்நிறம; திருவாரூர் வாயில் வேற வடதிசையில வருதறகு திருமுன்பு வரச் செய்த நிறமும குறிகும; இதநிருபபதிகம் அருளியபோது திருமடததில்

யாழ்ப்பாணரும் உடனிருந்து யாழ் வாசிக்கப் பெற்றமையால் அவருக்கு முன்னர்க் கூடலிறைவர் அருளிய நிறைதிணை நிலைவற்று ஈண்டு வைத்துப் பாராட்டியருளினர் என்க.

இனிப, பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணத்தினுள் வீற்றிருந்தருளுதல் இசை வாதவெம்பெருமானை வேண்டுதலை வரை கான்கு படலங்களிலும் பேசப்படும் பாணபத்திரரைப் வேறு; இங்குக் குறித்த நீலநீலகண்டப் பாணர் வேறு என்பது உணரத்தக்கது. அவர், இறைவர்பால் "மதிமலி புரிசை" என்ற திருமுகம் பெற்றுக் கழறிற்றறிவாரிடம் சென்று பெருமபரிசில பெற்றனராதலின் காலத்தால் மிகப பிறபட்டவராதல் கழறிற்றறிவார் புராணத்தினுள் 26—39 வரையில உள்ள பாடல்களினும், 94-வது பாட்டினும் ஆசிரியர அருளியவாற்றலும், திருவிளையாடற் புராணம் திருமுகங்கொடுத்த படலத்தானும் அறிந்துகொள்ளத் தக்கது; இவ்வீருவர்பாலும் தனித்தனி இறைவர் செய்த அருளிபபாடுகள் வெவவேறும். அவை ஒன்றேயெனக்கொண்டு மயங்கித் தமது மயக்கத்தை ஆசிரியாபெருமான்மே லேற்றி அவர்பால அறியாமையைச் சுமத்தி அபசாரப்படும் மாகளும் உண்டு; ஆராயச்சி என்ற பேரால் செய்யபபடும் தருதியில்லார் செயல்கள் பலவறறுள் இதவுமொனறும என விடுதறொழிக. நாரம் - பண பாடும் நிறம் என்றகொண் டுரைபபினும், அரியபண்டம் என்று கொணடு பொற்பலகை எனக்கொண் டுரைப்பினும, அஃதிவ்வீருவர்க்கும இறைவர் அருளுதலும் அமையுமாதலின் மாறபாடோ மயகமோ கூடுதல் யாதகனமென்க; யாழபபாணருக்குப் பலகையிட்ட வரலாற்றைப பெயரொறறுமைபற்றிப பிறழ உணர்ந்த வடமொழியாளர் பாடியதை அவ்வாறே திருவிளையாடலுள் மொழிபெயாததனா என்பதும் அமையும்; பலகையிட்ட வரலாறு ஈரிடத்தும் வெவ்வேறும் வருவதும் கருதத தக்கது. ஈண்டு யாழ்ப் பாணர்க்குப் பலகை தந்தருளியது யாழினைத் தரையில் வைப்பின் சீதந்தாக்குமென்ற பலகையிட்டருளினர் என்பதாம். இககருத்தால் யாழ தரையில் வைக்காது பலகையின் மேல் வைத்து வாசிகரும் இயலும் மரபும் காண்க. பாணபதத்திரனுர்க்கு இரவில் மழையில் தாமும் கருவியும் நனைதலுறாது, வாசிக்க இடர்ப்பட்டபோது, அதனை மாறற இறைவர் அருளியது வரலாறு; நாரம் - பண பாடும நிறம எனக்கொண் டுரைபபின் யாழ்பபாணர் திருவாலவாயிலும், திருவாரூரிலும தமது மரபின முறைபறறிப புறமுற்றத்திற கோயில் வாயிலில் இருக்க அதனையாறலுது திருமூன் வரச்செய்து பாட அருளிய தன்மை குறிதததெனக. இனித, திருவீளையாடறபுராணம் புராணத்தின் பகுதியில் அமைவதாலும், திருத்தொணடர் புராணம திருமுறையாகிய வேதப் பகுதியில் அமைவதாலும் இவை ஒன்றுடொனறு மாறபட்டபோது வலிமையுடையதென எடுக்கததக்கது வேதமேயாம் என்ற ஆதரவுகளின் ஏறறத தாழ்ச்சிமுறையும் மனகொள்ளத் தக்கது எனபது முன்னரும் பலவிடத்த உரைகபபட்டது. பிறவும் கண்டுகொள்க.

அவரோடும் அளவளாவி - என்றதனுலும் பதிகத்துப் பாணர் என்றது யாழ்ப் பாணரைக் குறிக்கும் எனக.

தேநன் - உண்மையுணர்வாகிய அறிவு. "முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினுல் முதல்வன் கருணைக் கடனமுழ கினரே" (1336); "தெருளுமுணர் வில்லாத சிறுமையேன்" (1798).

திருத்தொண்டின் உண்மை நோக்கி - திருத்தொண்டர்கள் முதல்வர்பாலும் திருவேடத்தார்பாலும் செய்யும திருத்தொண்டுகளின நிறைகளையே பேசிக் கலந்து களிப்புறுவது இயல்பு. "வாய்மைச், சால்பின்மிக் குயர்திருத் தொண்டினுண்மைத் திறம் தன்னையே தெளியாதடிக், காலமும்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந் தருளினார்"

(2421) எனவும், " திருத்தொண்டர் பெருமையினை விரித்தலைதலை, கொருபடி சென்னியினர்கள் ". (1509) எனவும் கூறிய பொருளை ஈண்டுச் சேர்த்தலைக்கண ; " சிரிப்பார் கனிப்பார் தேனிப்பார், நிரண்டு நிரண்டின் நிருவாதலை, விரிபபார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே நிருதலின் நிருமாண், தரிப்பா பொன்னம் பலதா யெக் தன்னா வென்பார் " (திருவா - கோயின்மூதத பதி - 9) என்ற சருதலைக் காண்க. நீநத்தொண்டின் உண்மை - திருதலைதொண்டின் நிறமும் இறைவர் ஆட்கொள்ளும் தன்மையும் எஞ்ஞான்றும் அழிவுபடாத நிலைதத தனமை ; ஈண்டு ஆலவாய பெருமான், அமண் இருளினுள அகபபட்டு வருதலைக் கிடந்த அம்மையாகரும அமைச்சஞ்சர்க்கும் அருளிய வரலாறுகளும் குறிபபு. நோக்கி - அழுகதி உனதநில் உணர்ச்சி களித்து.

இநன் கெட மண்ணில் வந்தார் - பினனோயா ; " பரசமய நிராகரிதது சீருக்கு தல் " ஈண்டு இருள கெடுதலல் எனபபட்டது. ஆனவ இருள் போல்வச் செஞ்ஞான வொளிதருதலும குறிபபு.

அமர்தல் - விரும்பி எழுநதருளியிருதலல ; அன்றே - நாளில.

IX திருவாலவாய்

திருச்சிறைமபலம் *திருவியமகம்* பண் - பழம்பஞ்சுரம்

ஆல கீழ லுகநத நிருகலையே யான பாட லுகநத நிருகலையே
பாலி னோமொழி யாளொடு பகனே பாத மோதலா சோபுர பகனே
கோல நீதணி மேதகு பூதனே கோதி லாமன மேவிய பூதனே
ஆல கஞ்சமு தண்ட னைதனே யால வாயுறை யண்டா னைதனே. (1)

நக்க மேருவா காடுமோ ருருமே நாதன மேனியின மாசுண மூருமே
தகக பூமனைச சுற்றக கருளொடே நார முயர்ந்தது பாணர் கருளோடே
மிகக தென்னவன தேவிக கண்ணையே மெலல நலகிய தொணடரச கண்ணையே
அக்கி னாரமு தணைகல னேடுமே ஆல வாயர னருமை யோடுமே (6)

ஈன ஞானிக டமமொடு வீரனே யேறு பலபொருள முததமிழ் வீரனே
ஆன காழியுண் ஞானசம பாதனே ஆல வாயினன மேயசம பாதனே
ஆன வானவா வாயினு னைதனே அனப ரானவா வாயினு னைதனே
காறு றைததன சொதமிழ பதமே வலல வாகிவை கற்றமிழ பதமே. (11)

திருசசிற்றமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவர செயதருளிய திருவருட பேறறினை மிழசசி மீக டசரப் பாடியது (2767).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(உதாரணனதகாகச சில குறிபபுக்கள மடடுமே ஈண்டுத தரப்படுவன. எனைய முறறும நறறமிழ வலல நலலோபாற கேட்டுணாக.)
—(1) இருக்கை - (1) இருபபிடம ; (2) ஓருகு (வேதம) , ஐ இரண்டினுரு ; பங்கன் - (1) பாகமுடையவன (2) புரபங்கன் - புரதநினைப பகளு (நினைவு) செய்தவன ; ஒதலர் - ஒதாதவர ; பூதன் - (1) திருவடம்புடையவன , (2) பூத கணஙகட் நிறைவன் ; (1) கனத்தன் - கனம் - கழுதத ; கழுதநினை உடையவன; (2) அண்டர்கள் அததன் :—(2) மாலேயே - (1) விட்டுணுவையே ஒருபாதியாய உடலித் கொண்டது ; (2) மாலை - அலர்மாலை ; தார ; (1) ஆகன் - உடமபினன ;

(2) மான் இடம் ஆகன் - இடக்கையில மானை உடையவன் ; ஆகன் - ஆயினவன்; ஆனையே - (1) ஆன் ஐந்தினையே ஆவது ; (2) ஆனையினையே உரி செய்தது ; வாயிலே - (1) வாயினிடமாக வேதம் வெளிப்படுப்பவன் ; (2) ஆலவாயிலே - ஆலவாய்க கோயிலே ஊர ;—(3) கந்தன் (1) முழவு முதலிய பல ஓசைகளை உடையவன் : (2) தம் அகத்தன் - அகத்தில விளங்குபவன ; விருப்பன் ; இருப்பன் ; (1) அப்பன் - அப்பு - நீர ;—(4) (1) இருத்தி - செல்வம் ; (2) இருத்தி - இருக்கின்றாய ; (1) மிதகண்டனே - சிறந்த கழுதகினையுடையவனே ; (2) கண்டனே - புறச்சமய கண்டனஞ செய்தவனே ; விழித்தி - விழி செயதாய ; இழித்தி - இழிவு செய்வாய் ;—(5) இப்பாட்டில முனபாட்டுகளிற்போல அடிதோறும், அடிகளின் பகுதிகளிலும் வெவ்வேற பொருளகளபறறி மடக்குவாரது சண்டீச நாயனர் சரிதம் ஒனறேபறறி மடகுக்ன வநதமை காண்க. நின்னுநவாகத் தடவியே - " மடித்த கருங்கையாற றடவி " (1259) விடையார் திருமலாக்கை தீண்டபபெறற நெவனர், அங்கண்மாயை யாக்கையினமே லனலின துயாநத சிவமயமாய...சூழ்ந்த வொளியிற றோனறினா (1260) என்ற சரிதததிற்கு ஆதரவ ;—(6) காமம ஓ ஊரும் கக்க உருவுடன் பலிகு எகுவர் ; மாசுணம (பாமபு), ஊரும் (நவழும). தாரமிழித்தது பாணற் கருளாடே - இதனையே "திருநீலகண்டப பாணர்ககருளிய திறமும் போற்றி" என்று ஆசிரியா வரலாறு காட்டிய பொருள விரிதததருளினா. தாரம் - இசை; தாரம் உய்ந்தது - இசை பாட அருளிபத ; தாரம் - அரியபணடம் என்ற கொண்டு பொற பலகையிட்ட செயதி குறிததனெபத மமையும. " கடற்பரீ நூரத்த நாடு கிழவோயே " (புறம் 30) ; கணியை - (1) கணிகபபடுபவன ; (2) அணியை-எளியையாக நெருஙகியிருப்பவன் ; தேவிக்கு அ(ஙீ)ணிய நல்கிய - அணி - மங்களாண் எனறு கொணடு மஙகையைர்க்கரசிக்கு அவரத திருமஙகிலியததை வீளகவைத்தவர் என்றலுமாம். (1) ஒடும் - "ஓடே கலன" - உண்கலம் ; (2) ஒடுமே - ஒடும் மூன்றுவதன் உருபு ;—(7) (1) குட்டியே பல் உகுத்தது - தலையில் குட்டிப் பல் உதிரச்செய்தது (வீரம) ; (2) தூட்டி - இளகாகம ; மெய்யன் - (1) மெய்-உடம்பு. (2) மெய் - உணமை ; காளம் - (1) விடம ; (2) கங்காளம் - எலும்புக் கூடு ; " கஙகாளராய " ; வீணையே - (1) வீண் + ஐ (இரணடனுருபு) ; (2) வீணை-இயம். —(8) இபபாட்டு முழுமையும 5-வத பாட்டிறபோல இராவணன் சரித வரலாறு ஒனறேபற்றி மடகுக்கள வநதமை கணடுகொள்க ;—(9) மாலொடே (2) மால் - மயக்கம் - அகக்தை ; இடக்கை - (1) இடதுகை ,—(10) நல்காளையே - கல்காதவனையே நல்குதல் - அருள் கொடுததல் , " நாடொறு லைகுவா னவன் " (தேவா) ; (2) காளையே - காளன் - காடு ; தவநு செய்யச் சேருமிடம் என்க ; காளை - திருக்காளபேர் - என்றலுமாம —(11) வீரகன் - (1) வீரவாத முனிபவன்.

2769. பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துளா ரமணர் சேரும்
பாழியு மருகா மேவும் பள்ளியு மான வெல்லாங்
கீழுறப் பறிதது போக்கிக், கிளரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலியச் செய்தார். அஎக

(இ - ள்) பூழியன்...புறத்துளார் - பாணடியனது மதுரையிலுள்ளார்களும் மதுரையின் புறத்துப பல இடஙகளிலும உளள மாகதர்களும் ; அமணர்...போக்கி - சமண் குருமார் தஙகிய பாழிகளும் அவாதன் கடவுள் இடமகொண்ட பள்ளிகளும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கீழ்மேலக காண அகழ்ந்து போக்கி ; கிளரொளித் தூய்மை செய்தே-

ஒளிபெருகத் தூய்மைபடுத்தி ; வாழி...செயதா - வாழ்வுபெறும் அப பதிகளெல லாவற்றிலும் வெற்றவமாகிய வென்கின்ற விளைகச் செயதனர்.

(வி - ரை) பூழியன் - பாண்டியனுடைய ; ஆறனுருபு தொகைத

மதுரையுள்ளார் - புறத்துளார் - மதுரைமா நகரதிலும், நகரதபு புறமபு பாண்டிநாட்டிலும உளள மாகதாகள; போலியச்செய்தார் எனற வினையுடன கூட்டி முடிக்க.

அமணர் சேதம் பாழி - அமண குருமார் தருமம மடமகள. அருகர் மேவும் பள்ளி - அருகக் கடவுள் கோயில் ; " பளளியொடு பாழிகளும் கூடலிடித தக கொணர்ந்த குணபரவீச சரமெடுததன " (1411). ஆன எல்லாம் - ஆன - முன இல்லாத இடையில தோறறலாயின.

கீழறப் பறித்துப் போக்கி - அவாகள கட்டிய அடிமடட்டம கீழறவு காணப பறிதத அபபுறபபடுதது.

போக்குதல் - இருததவாறே வேற பயனபடுதது கொளளலாமோ? எனின, பின ஒருகால இவை முனனிலைமை பெற உதவுமப கூடுமாதலின அவவாறு அகலேட்டிற் குத் தினைபுரியாவணணம போகருதல் வேணடபபட்டதெனக.

கீழறப் பறித்தல் எறறகெனின, அவறறின தூயமையறற தனமை மீணடும மூனனியாவணணம வேரறக களைதறகெனக ; இகாளினும உருவிய காடடினா முன னிருந்த அரச குடுமபததைக களைந்து குடிததனியரசு காடடியபின வுவாதம முனனைத தொழுமிடகளை யெலலாம வேரற பிடிதது மண்ணோடும அகழாது எறிதது பினனர் அவ்விடததை தம் அரசாங்கக கட்டிடகளை அமைதத சரித கிசசிகள் இம மனப பாண்மையின் உறைபபினை விளகுமப.

கினரோளித் தூய்மை செய்தே - ஒளி பிளரும தூயமையாகிய, முனனர உணமைவிளகமினறி அஞ்ஞானஇருள நிறைநதிருதலைபால அவவிடததை உணமை விளங்கும இடமகளாக ஆகி ; ஏகாரம் - தேற்றம, செயத பினபே

வாழி அப்பதிகள் - வாழ் - வாழ்வு பொருதிய

மங்கலம் - வெறறனமை காடடாம குறிகள ; மைசவ அடையாளஙகள ; சிவ னெனறகளாகிய இடபகொடி, சூலம, இடப இலசினை முதலியவை காடசியாலும, மெழுகுதலும வெணசுதை போகுதலும முதலாயின. 871

2770. மீனவன் றேவி யாருக குலச்சிறை யாரு மிகக
ஞானசம் பநதர் பாத நாடொறும பணிகது போறறி
ஆனசண் பையர்கோ ஞ நாலவா யமாநதார் பாதம
ஞானமார் திருக கேததி யுளங்களித தறையு நாளில, .அஎக

வேறு

2771. சேய்தவததாற சிவபாத விருதயரதாம் பெறறெடுதத
வைதிகக ளாமணியை மாதவத்தோர் பேருவாழவை
மைதிகழுந் திருமிடறு ருளுபேற ரான்போருளே
எய்திய்பூம புகலியிலே யிருகதாண் மிகுகினாகதார. .அஎக

2770. (இ - ள்) மீனவன . போறற-பாண்டியனது தேவியாராகிய மஙகையர்க கரசியாரும குலச்சிறை நாயனாரும மிகுத சிவஞானசம்பந்த நாயனருடைய திருவடி

னே நாடொறும் பணிந்து போற்றியிட ; ஆன...எத்தி - ஆக்கமுடைய சோழியர் தலைவ ராகிய பின்னையாரும் திருவாலவாயில் வீருமபி வீறறிருக்கும் இறைவருடைய திருவடி களே ஊனெலாம உருகும்படி தியித்துக்கொண்டு ; உளம் களிதத உறையும்காளில் - மனமிக மிழ்ந்த அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாட்களிலே, அஎஉ

2771. (இ - ள்) சிவபாதவிருதயர்தாம் - சிவபாத இருதயர் ; செய்தவத்தாற் பெற்றெடுத்த-முன்செய்த பெருதவப பயனுகப பெற்றெடுத்த ; வைதிக...பொருளை - வைதிகர்களது சிரமணியாகியவரை, மாதவததோராகளாகிய சிவஞானிகளது பெரு வாழ்வு ஆகியவரை, வீடம வினக்குக் திருமிடற்றினையுடைய இறைவரது திருவருள் பெற்ற மெயபபொருளாயினரை ; எமதிய...கிடைநதார - தாம் இருந்த சோழிப் பதி யிலே தகுதியிருந்த அகநாட்களில் மிகவும் நினைதனர். அஎக

இத இரணடு பாட்டுக்களும் தொடாந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

2770. (வி - ரை) மீனவன் தேவியாரும் குலச்சிறையாரும் - போற்ற - சிறப் புப்பற்றி இவவிருவரும் கூறபபட்டனரேனும் இனம்பறறி நெமாறஞரையும் உடன் கொள்க ; மீனவன் தேவி என்று அறிவித்த குறிபபும் காண்க. அரசனும் உட னிருந்த பின்னையாரை வழிபட்டமை 2782 - 2785 - 2791 - 2792 - 2793 முதலி யவற்றுள காண்க.

தேவியாரும் குலச்சிறையாரும் ஞானசம்பந்தர் பாதம் போற்ற, அவரும் ஆலவா யமர்ந்தார் பாதம் ஏத்தி - பிள்ளையார திருவடிகளை அவர்கள தங்கட்குப் பற்றுக்கோடா கக்கொள்ளத், தாம் இறைவா திருவடியைத தமக்குப பறறுகோடாகக் கொண்டனர். அவர்கள் குருவழிபாட்டினுல் முத்தி பெறப், பின்னையார சிவலிஙகத்தால் முத்தி பெற்ற வர் என்ற பாகுபாடு பின்னாக காணக. தமமை யிடமாககொண்டு இறைவரே அவர் களுக்கு அருள் செய்கின்றார என்றது கருதத. "பணி செய்த நாடொறும் பரவ" (பின். தேவா)

ஆன - உயாவாகிய. ஆகுகசசொல் இயலபு குறித்தது.

ஊன் அமர்ந்து உருக - ஊன் முழுமையும் உளளுருகுமபடி.

உளங்களிந்து—எனபதும் பாடம். 872

2771. (வி - ரை) செய்தவம் - முனனைச செய்த தவமும், இவ்வுலகிற செய்த தோணியப்பர் வழிபாடாகிய தவமும் ; இத "காதலினப பெறப போறறும் தவம் புரிநதார்" (1917) என முன்கூறபபட்டது காண்க.

பெற்றெடுத்த - பெற்ற மகனாகிய ; எடுத்த - பருதிபபொருள் விருதி.

வைதிக தூளாமணியை - என்றது வேதநெறி தழைக்கச்செய்தமையும், மாதவத் தோர் பெருவாழ்வை - என்றது மிருசையைத் துறைவினகைச் செய்தமையும், நீருமிடற் றர் அருள்பெற்ற வாள்போருளை - என்றது பூதபரம்பரை பொலியச் செய்தமையும் குறித்தன ; தூளாமணி - வாழவு - வானபொருள் - இவைபோன்றுரை என்பதாம். இவை தந்தையார் தமது அருமைப் பின்னையாரைப் பாராட்டிய முறையினையும் குறிப்பி னுணர்ததியபடி காண்க.

எய்திய - தாம் மேவி இருந்த ; இருந்த நாள் - பின்னையாரைப் பிரிந்திருந்த காள். மிக நினைதலாவது - இடையருது அதுவே நினைவாக இருத்தல். 873

2772. "ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் காசர்டா லவஞ்செய்த
மானமிலா வமணருடன் வாதுசெய்து வெல்வதற்கும்

மீனவன்ற னெடுப்ப வேண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்ததடி யறிவ"னெனப் புறப்படுவார்; அசை

2773. துடியிடையா டன்னெடுக் தோணியில்வீற் றிருந்தபிரான்
அடிவணங்கி யலர்சண்பை யதனின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரன்கோயில் பணிந்தேத்தி
வடிசெடுவேன் மீனவன்றன் வளநாடு வந்தணைந்தார். அளபு

2772. (இ - ன்) ஆனபுகழ்...வெலவதற்கும் - ஆயின புகழினையுடைய திருஞானசம்பந்தரிடம் தவறு செய்த மானமில்லாத சமணாளருடனே வாதம் செய்து அவர்களை வெற்றி கொள்வதற்கும்; மீனவனதன்...பெருகுதற்கும் - பாண்டியனுடைய நாடு உய்யும்வண்ணம் திருநீற்றினைப் பெருக ஆக்குதற்கும்; போனவர்பாற்...புறப்படுவார் - சென்றருளிய பிள்ளையாரைப்பல நிகழ்ந்த வணக்கங்களை அறிவேன் எனது வெறுத்தலிருந்தும் புறப்படுவாராகி; அசை

2773. (இ - ள்) துடியிடையாள...அடிவணங்கி - துடிபோன்ற இடையினையுடைய பெரியநாயகியாருடனே திருத்தோணியில் எழுந்தருளி யிருந்த பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி, அலர்சண்பை ..வழிக்கொண்டு - அழகிய சோழியனின்றும் புறப்பட்டு வழிச் சென்று; படியின்மிசை...ஏத்தி - செல்லும் வழியிலே இக் கிலவுலகில் மேம்பட்டு விளங்கும் சிவபெருமான திருக்கோயில்களை பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்துப போய், வடி...வந்தணைந்தார் - வடிந்த கூர்மையுடைய நீண்ட வேல் ஏந்திய பாண்டியனது வளப்பமுடைய நாட்டினைக்கண் வந்தடைந்தனர். அளபு

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2772. (வி - ரை) ஆன புகழ் - நல்லதாயின புகழ்; ஆன - நிறைபயின; வெனருளாலாயின; திருத்தொண்டினைக்கண் உறைபவையின். புகழ்த் நிருநாவுக்கரசர் - "திருநாவுக் கரசெனுமை கேழிலுங்ங னனமும் நயபுக ணண்ணுகவென்று" (1339) என இறைவனருளால் எழுலகும் பரவியு பெரும் புகழ "அவர்பெருமை யறைவாரதம புவனதில் லறியாதா ரியாருளரே" (1707) எனறதும் காண்க.

அவம் - பெருக் தவறு, கெடுதி. அரசர்பால் அவர்ந் தேய்ந்த - எனறதனால பிள்ளையார்பால் மிகவும் செயவாகாள எனறது குறிப்பு. "கலியுமையணா கடிவினேசெய், மாயை சால மிகவலலா ரவாமற றெனனே முனசெயத, நீய தொழிலும பல" (1551) என அப்பர் கூறியருளியது காண்க.

வாது சேய்து வெல்வதற்கும் - நீறு பெருக்குதற்கும் - போனவர் - இது அடியவர்பால கேட்டறிந்த உரையளவையாலும, போயின பிள்ளையாரின கருத்தக கருத்ளவையாலும சிவபாதஇருதயா அறிந்தது "புததெரு டமணை வாதி லழிவிகரு மண்ணல நிருநீற செமமை நிடமே" (கோளறு பதிகம - 10) எனற பதிகத்தினையும அவ்வரலாற்றினையும உடனிருந்து கேட்டார் சொலக கேட்டனராம எனக "பர சமய நிராகரித்த நீறு-ஆகும" (1917) எனற நாம வேண்டிய பெறற வரகள இரண்டுமே பிள்ளையாரது திருவவதாரக கருத்தாவதும காண்க. "தெணபு, நிகழு மலகை பருளுமென னுவமண சேனையுபா நிகழு மலகை குரைதோ னலநிலலே தெயவகளே (கதரக - 9) என்றது இதே கருத்தி.

நீறு பெருக்குதற்கும் - "நீறு ஆகும" (1917), பெருக்குதல் - எங்கும் பரவி ஓங்கச் செய்தல. வினகை மிகுவித்தல எனறலுமாம்.

புதுந்தபடி - கிகழ்ச்சிகள் கோ்ந்த வண்ணம்கனே ; படியினே என இரண்டனுருபு விரிக்க.

புறப்படுவார் - செல்வாராகித் தணிந்து ; மூற்றெச்சம். புறப்படுவாராயினர் என மூற்முக உரைகொளலுதல் பிழை ; அடி வணங்கி - வழிக்கொண்டு (2772) என்ற மேற்கூறுதலும் காண்க. எழுவாய் முன் பாட்டினினறும் வருவிக்க.

பேருகுதற்கும்—என்ற பாடம் சிறப்பின்று. 874

2773. (வி - ரை) துடி - உடுக்கை ; மேலும் கீழும் பெருகுத இடையில் சிறுத அள்ள தன்மையால் அடியை உவமையாக கூறுதல் மரபு ; துடியிடை - அடி போன்ற இடை ; உவமத தொகை. இடையிறபற்றி ஒருகா இருதலே இயலக விசையால் மூழக்கப்படுதல் அடிதடித்தல் போலாதலின இபபெயர் பெற்றதுபோலும். "தமருகத தரையிற கையினிற கட்டிய கயிறரல, இருதலே யொருகா வியலக" (திருவி-கருவூர்-பூவணம் - 3).

துடியிடையாள்...அடிவணங்கி - அம்மையோடும திருதோணியில் எழுந்தருளிய தோணியப்பரை வழிபடும கியமமுடையா ராதலாலும, அவருளாற பிள்ளையாரைப் பெற்றனராதலாலும அவரை வணஙகி விடைபெறற எனக.

அலர் கண்பை - அலர்தல் - அழகினால் மிளிர்தல்; ஒனி அலாதல்; வழிக்கொள் ளுதல் - வழிச் செல்லுதல்.

மீக்குளவாம் பரன் கோயில் - சிகாழியினின்றும புறபபட்டவர் பாண்டி நாட்டினே அடையும் வரையும சோழ நாடாதலின் அங்குளள சிவனகோயில எணணிறக் தவற்றுள்ளும் ; ஏனைய நாடுகளினும் சோழகாட்டில் சிவத தலங்கள் மிகுதியாதல் காணக. மீக்குளவாம் என்றதுமிக கருதத ; "செம்பொன் வார்கரை யெண்ணில சிவாலயத், தெம்பிரானே யிறைஞசலின" (57) ; இகருக் கூறியவை சோழ நாட்டுத் தலங்கள்.

பணிந்தேத்தி - சிகாழியினின்று மதுரைகருச் செல்லும் சிவபாத இருதயா தேசே அங்குச் சென்றுவிடாத இடையில உளள கோயிலகளே வணஙகிச் சென்றனர். இதுவே முறையும் பெரியோர் மரபுமாம.

வடி நேடுவேல் மீனவன் - வேலவனே செண்டு கொடுததது - கடல் சுவற வேல விட்டது முதலிய திருவிளையாடல்களின தொடர்புடைய மரபின் உயர்வுறறிகக வேல் மீனவன் என்ற தன்மையாற கூறினர்.

பாண்கோயில் வலங்கொண்டு—என்பதும் பாடம. 875

2774. மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைததங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு கறம்பைகதாத் தென்னவன்றன் திருமதுரை
தாமணைநது திருவால வாயமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழப் புக்கார்வத் தொடும்பணிக்தார். அஎசு

(இ - ள்) மாமறையோர்...வழிச் செல்வா - பெருமையுடைய மறையவராகிய வெபாதவிருதயா வளமபொருகிய பாண்டி நாட்டுப பதிகளில் தஙகிப போவாராகி ; தேமருவு...அணைநது - தேன பொருகிய வாசனையுடைய பசிய வேப்பமாலையை யுடைய பாண்டியனது தலைகரமாகிய திருமதுரையினே அணைந்து ; திருவாலவாய்... பணிந்தார் - திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் தனி முதல்வராகிய சொக்க நாதப் பெருமானுடைய பூமருவும் அழகிய சிவந்த திருவடிகளின் கீழ்ப் புகுந்து மிகக ஆர்வத்தோடும் பணிந்தனர்.

(வி - ரை) மாமறையோர் - வெபாத இருதயர். மறையோர் - பணிதனை எனக் கூட்டுக; இனி, இவர்தானதி, மறையோர்களது - பதிகளிடைத் தவறி என ஆரும்வேற்றுமைத தொகையாகத தொடர்புபடுதறி உரைபபினுமமையும், எனின்? சோழ நாட்டின் எல்லையும் இடையில் மறவர் வைபபும் கீகபிப பாண்டி நாட்டினுட சென்றபின் மதுரை சேரும்வரை நிருததலங்கள மிகச் சிலவேயாம்; பினனையார சென்ற வழியில் நிருக்கொடிகருன்றமொனறே இடையில வணஙகி மதுரை சோக்த வரலாற முன் (2527) உரைததது காணக. ஆதலிற வெபாத இருதயர சென்ற வழியில் இடையில மறைபவர பதிகளில தவறித தவறிச சென்றனர எனபதாம். சோழ நாட்டில் முன "பான்கோயில பணிகதேதறி" என்ற ஆரியர ஈண்டுப பதிகளிடைத் தங்கி என்ற குறிபபும காணக.

வழிச் செல்வார் - வழி போவாராய்ப - புகுந்த பணிந்தார - என்ற கூட்டி முடிக்க.

தேமருவு நறும் பைந்தார் - பூழிபரது வேபபமாலையைக் குறிததது. தேனு டைமை, நறுமை, பசுமை என்ற தனமைகள வேமபுகுரியன

தாம் அணைந்து - பரிசனங்கள முதலியோர ஒருவருமுடனினறித தாமாக என்ற தும குறிபப.

தனி நாதன் - முதற கடவுள், ஒபபாற்ற னைறலுமாம "தனகுவமை யில்லா தான" (குறள), ணரியில எலலாரையும தமமுன வங்கித தாமொருவரே தனியாக இருபபர்வர எனற குறிபபுமாம; அவர தாமே அணைந்தாருக்கு அவரதே இவரும தனி னினறருளினர எனற கருதும காணக "மூனேதாமே யெலலாருக்கு முனனே தோன்றி" (தேவர)

பூமருவும் சேவடி - தேவர முனிவர பரவித்தனைய மலரகன இருகரும திருவடி.

புக்கு - மனம் வைத்து.

மாமறையோர் - பிள்ளையாரைப பிரிந்து குலைநாகது இரணர டினறி அளவும, மிக கினகாத வெபாதவிருதயர கேரே செலலாத பீதாலிய பாரை வணஙகிர சென்றதும, வழியில மிகுளவாய பரனகோயில பணிந்து சென்றதும, பினனாத நிருமணவாயினர யணைதலுடன பினனையாரத நிருமடதினினஙு சென்றனையாது, கேரே நிருவாலவா யமாநத தனினாதன சேவடி புகுந ஆவதெனறும பணிநதமையும, அதன பினனரே நிரு மடத்தினுக் கேட்டறிநத அகுசு சென்றதும கருதமளவில அவர பிளளையாரை மிக கினகாத தீயராகிய அமணரிடையே அவரது கலகனே அறியும அவரடன வநதா ராயினும, இறைவரை வழிபபே ஆவமும முறையுமே அதனின மேலாய முதறகண வைதத சில ஒழுகமுமுடையர எனபது போதரும; தமது இலவாழகைககு மகவு வேணடிய அவர அதனின மேலாயச சைவ ஆகமே கருதித தலினறு தவம புரிநத னர் என்று கூறிய வரலாறு ஈண்டு கினைவுகூரதறபாலது; மனனி மகன முதலிய உலகச் சாபுகளையே பற்றி அவையே பொருளென மயங்கி ஒழியும எமபோனற உலக மாகன இவ்வுணமை இலவறவொழுகததினைக கருதிக கண்டு ஒழுகுவோமாயின நலம தரும். பினனையாரபாற் பொருன வேணடிப பெற்ற தாதையார அவர பிரிவாறாது தொடாநத வகதாரேனும "ஆதி மாமறை விதியினு லாறுசுழ வேண், நாதனுரை முனனு கவே புரியுகல் வேளலி" கள (2327) செயவதன பொருடபப பிரிநது சீகாழியிற சென்றதனையும் ஈண்டு கினைவுகூர்க. இவவாற வேதநெறி தழைததோங்கிய கல லொழுகம் பறறிய குறிபபெல்லாம பெற வைதத ஈண்டு மாமறையோர் எனவாற் குறி கூறினர.

புக்கு ஆர்வத்தோடும் பணிந்தார் - ஆவலாவது தாம் எண்ணித் தோணியப்பர் பாற் றவகுகிடக்கை பரசமய நிராகரிப்பும் சீறறினை ஆக்குதலுமாகிய சைவப் பெருக்கத தினை நிறைவேற்றத தமக்குத தாத பெருகருணைத நிறத்தினை நினைந்து கொண்ட தன்மையாலாயது ; " இதனையும் எம்பரமோ வைய வையோ வெம்பெருமான் நிருக் கருணை யிருந்த வாறே ' (தேவா) என்ற எண்ணமே எஞ்ஞான்றும் தோன்ற வழிபடுதல் பெரியோ ரியல்பென்க ; தோணியப்பா தாத வரம் ஈண்டு நிறைவேறத தமையால் அவரைப்போலவே திருஆலவாயமாகத தளிநாதனைக கண்டு பணிந்தனர் எனபது ; பிளளையாரை யிகழினைத தாதையார், தோணியப்பரை வணங்கிப புறப்பட்டு, அவரையே ஈண்டு மதுரையில மனகொணடு கணடு பணிந்த, பின பிளளையாரைக காண்கின்றனர் என்ற நிறமும் கணடுகொள்க " அங்கணரைப பணிந்து போந்து (பின்) அருகணைந்தார் தமை வினவ " என மேல் கூறுவது காணக. இவ்வாறே பிள்ளையாரும் தாதையாரைக கண்டவுடன அவர சார்விற திருததோணியப்பரைக கண்டு " மண்ணினல்ல" எனற பதிகம் ஆணடுத திருமுடத திருநதபடியே அவரை வினவிப பணிந்தமையுமு காண்க (2728) 876

2775. அங்கணரைப் பணிந்துபோந் தருகணைந்தார தமைவினவ
" இங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு
தங்குமிடங் திருநீற்றுத் தோண்டர்குழாஞ் சாருமிடஞ்
செங்கமலத திருமடமற் றிது"வென்றே தெரிந்துரைததார். , அளள

(இ - ள்) அங்கணரை...வினவ - அங்கணராகிய இறைவரைப பணிந்து புறம் போந்து பக்கததில வந்தணைந்த நகர மாநதர்களாகிய அடியார்களை(ப் பிள்ளையாரது திருமடதனிைப பறறி) வினவ ; இங்கெம்மை...தங்குமிடம் - இவரு(க் குருடாயிருந்த) எமமைக் கணதிறபபித்து ஒளிநெறி காட்டிய சோழியவரது இளஞ்சிகையாகிய பிள்ளையார் தகும் இடமாவது ; திருநீறறு.. இது எனறே தெரிநதுரைததார் - திருநீறறுத தொணடர கூடடம் சாரும இடமாயச, செநதாமரை போனற திருமடம் மற்ற இதுவேயாகும எனற தெரிநத சொனனாகள.

(வி - ரை) அங்கணர் - அழகிய கருணைநோக்க முடையவர ; பணிந்து - முன் பாட்டிற கூறியவாறு திருவடிகளிழப் புக்கு ஆர்வத்தோடும பணிந்த.

போந்து - வினவ - திருகோயிலின புறததே போநத வினவினராக ; திருக கோயிலினுள் ஏவன் பேச்சன்றி வேறபேசசுப பேசலாகாதென்பது விதியாதலின் அம் மரபு பற்றிப புறம போநதபின வினவினர.

அநகு அணைந்தார்தமை - ஆகுபு பககத்தச சார்ந்த அணைந்தார்களாகிய தொணடாகளை ; அநகு - திருகோயிலினருகு ; கோயிலின் அருகு என்றதனாலும் அவர்களே நோகிச சிவபாதவிருதயா பேசும உரிமை எணணத்தக கதியில் இருத்தமையாலும் அவாகள அடியாாகள் என்ற கருதபபட்டத ; அல்லாரைக் காணலும் பேசலும இணங்குதலும் தகாதெனறும் அவர்கள அஞ்சத்தக்கவா என்றும் பெரியோர் கொள்வர். " காணு கணவாய் பேசாதப பேய்களோடே " (திருவிசைப்பா). " திருமுண்டந் தீட்டமாட்டாத அஞ்சுவா ரவரைக் கணடா லம்மா மஞ்சு மாறே " (திருவா).

இங்கெம்மைக் கண் விடுத்த - என்றமையால் அவர்கள் பாண்டி காட்டவர் - மதுரை நகரததவர் எனறும், முன் அகககண குருடாய் அமணிருளில் நின்ற, பின் பிள்ளையாரருளியவாற்றால் ஞானம விளகுகடபெற்ற அகககண் பெற்றவர் என்றும் கொள்ளப்

படும். கண் விடுத்தல் - குருடாகிய கண் திறபபித்தல, பாண்டி காட்டு மச்சனை கன்றி பாராட்டுமுணாசசி குறிதத காணக.

காழியார் இளவேறு - சீகாழிபபதியவாகளது இளஞ்சிகம் போனற தலேவா; ஏறு - பொதுபபெயர்; ஆணசிஙகம எனற பொருளில் வாதது; காழியார் - சீகாழி இறைவராகிய தோணியப்பா எனக கொணடு அவரது சிவஞானமுணடருளிய மதலே யார் என்ற குறிபபுடனும் கின்றது.

சேங்கமலத் திருமடம் - திருமட்டத்தைத தாமரைபோனற தெனறது "தாமரை மிசைத தனிமுதற குழவியென்ன" (1939) எனற உவமையின கருதுதத தொட்டுக கொண்டு கூறியபடி, ஆணடிரைதததவை பாகக. "மலர மகடரு வண்டாமரைபோன மலரத தலகில ரிததிரு வாரூர் விளகுமால" (97) எனபுரிபபோலச சைவமெய்த திருவையாரிகரும பிளேயார் தகுமிடமாதலின திருமடதகினே செஙகமலம் எனறார். செஙகமலதகில வாழும இலகுமிகரு மிடமான திருமடம எனறமைததனா முனை உரைகாரா, அது பொருததமை காணக.

திருநீற்றுத் தோண்டர் குழாஞ் சாருமிடம் - தமது முனனோசாரபுகள விகழத தமதுநறசாரபு இதிவென உணாரதுகொணடு திருநீறறுத தொணடகள கூடடம சு வருது சாரனைம இடமாமெனபது. திருநீறறினே ஆகக செயத பிளேயாரது செய லால 2501ல கூறியபடி முனனேயிருள நீங்கித திருநீற்றுத தொணட ரகுழாம பெருகுபெருக வருது சாரனைதது எனறு அவாகள தனகூடடாகக கணட செயதியி விகசபபடடவாறு.

"இது" எனறே - இது எனற அணமைசசுடடிறலை இதிருமடம திருவா யிலா திருகோயிலுககு அணமையில இருகததெனறு கருது இடமுணரு. ஏர்றே - ஏகாரம தேறறம.

தேரிந்து உரைத்தார் - தெரிதலாவது கண விதிதத தனமை - செஙகமலமாக தனமை எனற இயறறின சிறபபைத தாம உணாரது சுகக ரு வி தி ம தெரிந்து - தெரிகதமையால.

2776. செபபுதலு மதிசேகட்டித திருமடதகைச செனறெய்த,
"அப்பரெழுந் தருளினு" சொனக்கண டீடா படிவணஙகி
யொப்பிலபுகழப் பிளேயாா தமகுசேகாகை யுரைசெயய,
"எப்பொழுது வந்தருளினிர்?" றென்றெதிரே எழுகருள,

2777. சிவபாத விருதயர்தா முன்னெழுது சென்றணேய,
தவமான நெறியணேய தாதையா ரெதிர்தொழுவார்
அவர்சார்வு கணடருளித, திருகதோணி யமாகதருளிய
பவபாச மறுத்தவர்தம் பாதங்க ணினேவுறுரா.

2776. (இ - ள்) செபபுதலும...சென்றெய்த - முன பாட்டிற கூறியவாறு அவாகள சொலலுதலும அதனைக கேட்டசை சிவ பாத இருதயா திருமடதகிற சென்று சேர; அபபா..அடிவணங்கி - அககு அவரைக கணடவுடனே அவரை அடிவணஙகியு போய; ஒபபில்...உரை செயய - ஒபபறற புகழையுடைய பிளேயாருககு அகக மகிழவாயின செய்தியைச் சொலலவே; எப்பொழுது..எழுகதருள அவர "எப் பொழுது வந்தருளினிரறறு?" எனற வினவிகொணடு எதிரில எழுகதருளி வர;

2777. (இ - ள்) சிவபாதவிருதயர்...சென்றணைய - சிவபாதவிருதயர் தாம் அவர் முனனே தொழுது சென்றருள ; தவமான...எதிர்தொழுவார் - தவநெறியினில அணையும தாதையார் எதிரில தாமும் தொழுவாராகிய பிளளையார் ; அவர் சார்வு... கினைவுறுவார் - அவரைக கணடருளிய சாரபினுலே திருததோணியின்கணணே அமர்க தருளியிருகத பவபாசகளே அறுததவராகிய தோணியபபருடைய திருப்பாதங்களே கினைவுறறனர். அஎக

இகத இரணடு பாட்டுகளும தொடாந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

2776. (வி - ரை) அது கேட்டு - கேட்டதனுல் திருமடததினை அறிந்து.

" அப்பர் எழுந்தருளினர் " எனக் கண்டோர் - பிளளையாரது தாதையார எழுக தருளினர எனறு அவரு அவரைக கணட பரிசனகள இது பரிசனகள மனக கொணடது.

அடி வணங்கி - அவரைத தொழுதபோய உட்சென்ற , எழுந்தருளக் கண் டோர் பிள்ளையார்க்கு அந்த ஓகையின அடிவணங்கி உரை செய்ய எனற கூட்டி உரைபபினுமமையும் ஓகை - உவகை , மகிழசிகிடமான செயதி.

" எப்பொழுது வந்தருளினீர்? " எனற - பிளளையா இவ்வாறு கூறிகொணடு ; எதிரே எழுந்தருள - எதிரகொணடு வரதருளவே ; " எப்பொழுது வரதத? " என்பது வரவேறகும மாறு " என்றவரதா ? யெனனு மெமபெரு மான்றன திருகுறிபபே " (தேவா) ஒப்பில் புகழ் - பிளளையாரது புகழு ஒபபற சிறபபினுடையது.

எனக் கேட்டோர்—எனபதும பாடம. 878

2777. (வி - ரை) முன் தொழுது - முன் - பிளளையா திருமுனபு ; முதற கண - வேறு செயதறகு முன எனறலுமாம.

தொழுது முன் சென்று எனறு கூடடினுமமையும.

சென்று அணைய - திருமடததினுள பிளளையாரை அணுகச சென்று சார.

தவமான நெறி...எதிர் தொழுவார் - தவமான நெறி-வைதிக சைவ நெறி. முன் (2773 - 2774) பாட்டுகளில உரைததவை பாரக ; தவநெறியினகணணே எப பொழுதும வாழ்பவர ; எதிர் தொழுதல் - அவர தொழுத தாமும தொழுதல ; தொழுவார் - தொழுவாராகி ; முறறசசம. தொழுவார் - கைகுவித்தருளி - என மேலவரும பாட்டுடன முடிக. " அனபின் வகிதநிர கொணடசீ ரடியா ரவாகளோ நமபி யாரூரா தாமோ, முனபி றைஞ்சின நியாவரென் றறியா முறைமையா லெநிர வணங்கி மகிழ்கது " (244) எனற கிலே இதறகு கருதறபாலது. அகரு இருபாலும் அடியாராக எனற கருத்தால ஒருசேர வணகக உடனுக நிகழாகதது " பரமனுக் காளா மனபர் ததமிற கூடி ஞாள தலேயினுல வணகரு மாபோல் " (72) என்ற நிலே ; இனித, " திருமுலேயமுத முணடபோதே, யேழிசைவண டமிழமாலே யிவ னெமமா னெனக்காட்டி யியம்ப வலல, காழிவரும பெருநதகை " (1443)யைக் கண்டு வணகக வருகின்ற அரசுகளும், " வரை விலலியார் வெஞ்சூலே மடிததருளி நேரே முண்ணு, ளாண்டவர செழுநதருளக் கேட்டருளி " (1446) அவரைக் காண கையு பெருவிருபபுடன் எதிர்கொணடு வரத பிளளையாரும கோழியில திருமடததில் சந்தித்த இடத்தில " கணட கவுணியக கனறத கருதறிற பரவமெயக் காதற, நெணடர் திரு வேட நேரே தோனறிய தென்ற தொழுதே...எதிரவர நிறைஞ்ச " (2169) என்ற நிலேயும் இதறகுக் கருததறக்கது ; ஆண்டு இறைவர் ஆட்கொணடருளிய பெருமை நினைகதலும், திருவேடததின பெருமைபறறி நினைந்ததலும், ஆகிய கருதது களினுல்

பின்னையார் தொழுத நிலையும் அப்பர் இறைஞ்சிய நிலையும் நிகழுமத நாட்பகலே யுயத் துணர்த்துகொள்க ; அனறியும அரசகோப பிளளையாா தமத "அப்பர்" என அழைத தருளி மேறகொணட நிலையும கருதுக. இனி, ஈணடிச் சிவபாதவிருதயா தமத திரு மகனா என்ற நிலையிற காணவருகினறனா, அவ்வோசைச செயதி கேடடுத தாதையா வருகின்றனர் என்ற கருததுடன எதிர்கொணட பிளளையாா, "எபபொழுது வருகரு விற்று" என்ற உரைதது அழைக்க, அவா பிள்ளையாரைத தொழுதபோது, பிளளை யார், அர்த்த நாதையாரது சாரபுபறறித திருததோணியில இருகக்ும நாதையாரையும் தாயாரையும் நினைகது தொழுதனா ; நாதையாா தொழுதபோது உலகத நாதையாா என்ற நிலையில் பிளளையா தொழலிலலே அவவாறு தொழுநிடதல எம்மனோராகிய உலகரது பாசநிலையா யொழிகது "பாசமறற இலரா" கிய பிளளையாபோனற பெரி யோர்நிலை யாகாது பிறபபதறகே தொழுலாகி யிறகின்ற எமமனோருககு "பரத்தை மறைதத்த பாமுதற் பூதம" எனறபடி உலகப பொருளகளே காட்சிபபட இறைவனே அவறறுட காணலாகிது. ஆனல பெரியோா "பரமே பாதகிருபபா பதாத தங்கள் பாரார்" ; ஆதலின "பரதஞ்சின மறைதத்த பாமுதற பூதம" என நிலை யுடையார் என நூடபதஞ்சினை எணுக கணடுகொளக. பவபாச மறுத்தவர் - தொழுத தாதையாரை அவவாறே தாதையா எனற நிலையிற் காணுது அவா சாபமில தோணித் தாயாரையும் தநதையாரையுமே கீனைவதச செயதது பவபாசமறுதத நிலை என்க. இது "மறகருமமாநிலாத வணணே" (தேவா) எனற நிலை 879

2778. இருநதவததே தா ரவாமுன் னீண டிணைமலாகளை குளிதகருளி
"யருநதவததி! ரேனையறியாப பருவதத்தே யெநிதாணட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி யுடனிருந்த தே?"யென்று
பொருநதுபுகழப் புகலிபினமேற றிருபபதிகம போறறிசைததாா;

2779. "மண்ணினல்ல" வேன்றெடுத்து மனதெதழுநத பெருமகிழ்சசி
யுண்ணிறைநத காதலினுற கணணாநி பாயநெதாழுக
வண்ணலார் தமைவினவித திருபபதிக மருளசெயதாா
தணணறுமபூஞ சேஙகமலத் தாரணிந்த தாழிவிரகா. ४.४८

2778 (இ - ள்) இருநதவகதேதாரவா...குளிதகருளி - பெருநதவததை யுடைய வராகிய அநதண சிவபாதவிருதயா முனனே யுணணியகிய மலாபோனற இரணடு கைகளே யும கூபபியருளி ; 'அருநதவததி! இருநததே வனறா - அரிய தவதனதையுடைய வரே! எனனே அறியாப பருவதத்திலே எநிதாணட பெருநதகையாராகிய தேவியைப பா எமது பெரியநாயகியாருடன வணகெழுநதருளி யிருநததே? வனற கருதது அடன, பொருந்து...இசைததா - பொருநதாம புகழினையுடைய நிகாழியின மேல நிருபபதிகத திஞற போறறிசைபபாராகி, அஅ

2779. (இ - ள்) "மண்ணினல்ல"...எனற வநிதது - "மண்ணினல்ல" எனற தொடஙகி ; மனதெதழுநத...பாயநெதாழுக - நிருவுளததிலே எழுநத பெரிய மகிழ்சசியோடு உளளே நிறைவாகிய ஆசைப பெருகினாலே கணகளிலிருநது அருவி போல கணணீா பாயநது வழிய ; அணணலாா தமை வினவி - தேவாணியபபா இனி நிருவாதமைபறறித தாதையாரை வினவி ; தணணறுமை...தமிழ விரகா-குளிரநத மண முடைய அழகிய செநதாமரை மாலையினை அணிநத தமிழ் விரகராகிய பிளளையாா, நிருபபதிகம அருளசெயதாா - நிருபபதிகததினை அருளிசசெயதனா அஅக

இரத இரண்டு பாட்டுகளும தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டுரைக்க நின்றன.

2778. (வி - ம.ர) இருந்தவத்தோர் - சிவபாதவிருதயர்; "செயதவத்தால்" (2770); "தவமான நெறியணையும தாதையா" (2776) என்ற பன்முறையும் அவரது தவமபறறியே விதந்து கூறியது அவரது சிவதவததின் பெருஞசிறபுக குறிதத்து இதுபற்றியே பிளளையாரும் "அருந்தவததீர! என ஈணடி அவரை விளிதததருளுவதும கருதுக, "தாமெனறு மனத்தளராத தகுதியரா யுலகதனுக, காமெனறு சரணபுகுநதாரா தமைகாக்குமு கருணையினன" (பிள.தேவா பிரமபுரம) எனற திருவாககு இவரது குறிபபு பெற கிற்பதும் காணக; இவரது தவம் கிறை வெயதிய பயன இபபோது ஈணடு மதுரையிற பெறறமையால் இகருததால இஙகு விதருது பாராடடியபடியாம. இருந்தவத்தோர் - பிளளையா எனறு கொணடுரைப பாருமுணடு

அவர் முன்னே இணைமலர்க் கைகுவித்தருளி - அவர் முன்னே - கை குவிததது ஆவா முனபு ஆயினும குறிததது தோணியபபரை எனபது குறிபபு.

"எனையறியாப் பருவத்தே எடுத்தாண்ட பெருந்தகை யேம்பெருமாட்டி யுட னிருந்ததே?" - இது பதிகக குறிபபும கருத்துமாம. "போதையார பொறஙகணைத தடிகில" எனற பதிகததின இரணடாவதுபாடடி னறியகூடகினறது.

"போதையார் பொற்கிணைத் தடிசில" (பதிகம) - எனறதனால பொறகிண ணைததில ஞானமூடடியதும, பிளளையாரது அறியாப் பருவமாகிய மூவாணடு வயதும, ஞானவமு தூடடி எடுத்தாண்டமையும, "பேதையா ளவளோடும் பெருந்தகை யிருந்ததே" (பதிகம) எனறதனால, "பெருந்தகையெம பெருமாடடி யுடனிருந தே" எனறதும பெறப படுதல் காண்க.

அறியாப் பருவம் - அறிவு கிரமபாத இளங் குழவிப பருவம; இரைவரை அறிநது வழிபடாத காலம என்றலுமாம; மறநத காலம எனற குறிபபும காணக. எனனே இனனா எனறு நான அறியாத பருவம எனறுரைக்கவும் நினறது.

பெருந்தகை - யான அறியாதிருகதும தான நினைநது அறிநது எடுததாணடமை குறிகக "பெருந்தகை" எனறார.

இருந்ததே - கலம பெற இருந்ததே எனக; ஏகாரம விளி. "வினவி - அருள செயதா" (3779) என மேலவரும் பாட்டிற கூறுதல் காண்க.

போற்றிசைத்தார் - இசைததாராய - அருள்செயதா என மேல்வரும பாடடின மூடிக கினறது, முறறெசசம. புகலியின்மேற் நிருப்பதிகம் போற்றி இசைத்தார்- பெருந்தகை யெமபெரு மாடடியுட னிருந்ததே எனத தாதையாபால இறைவா இறைவி யாரது கலம விளவும வகையால் பதிகம அமைநததாயினும புகலியைப போறறுதல கருத்தெனபது. போற்றிசைத்தல் - ஒருசொல்லியலபிறறு.

எம்பெருமாட்டி - பாலமுது ஊட்டிய கனறி குறிகக எம் எனற உரிமைபபாடடு டன கூறினார. பதிக முழுமையும அமமையைப போற்றியதும் குறிபபு.

பொருந்து புகழ் - தன மேனமைகருதிப புகழ் தானே வநது பொருநதும எனக. வனைய புகழகளபோலப பொருநதாத எனபதினறிப பொருநதிய - பொருததமாகிய - புகழ எனக.

புகலியின் மேல் - திருவாலவாயினிறபடி சீகாழியாகிய அததலததைப பாடியதெனற வரலாறு குறிகக இவவாறு எடுததுக்காட்டினார. 880

2779. (வி - ரை) மண்ணினல்ல - பதிகத் தொடக்கம்.

மனத்தெழுந்த - காதல் - மனவிலே ; கண் அருவி.....ஒழுக - மெய்யின் விலே ; மெய்ப்பாடு ; வினவி அருள் செய்தார் - வாக்கின் விலே எனறு மூன்று காரணகளினை நிலையும் கண்டுகொள்க.

அண்ணலார் - "பெருக்தகை" எனற பதிக கருத்து.

தேங்கமலத்தார் அணிந்த - தாமரை அகணா மரபுகுரிய அணியாள மாலே.

தமிழ் விரகர் - "அருந் தமிழ் ஞானசம்பாதன தேந்தமிழ்" (பதிகம - 11) எனற பதிகத் திருகடைகடகாபபின குறிபபு.

ஆண் - நறும் - பூ - தேங்கமலம் - தாமரையின் தண்ணை - மீனம - அழ - நிறம எனற காணகு தனமைகளும குறிபபிடபபெறற நயம காணக. ६६।

திருக்கழுமலம்

திருநெறறமபலம பண் - (கொல்லி

மணணினல லவணணம வாழலாம ; வைகலும
எணணினல லகதிககு யாதுமோ குறைவிலேக
கணணினல லஞ்சுவ கழுமல வளகாகர்ப
பேணணினல் லாளோடும் பேருந்தகை யிருந்தநே. (1)

"போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்போல் லா "தெனற
தாதையார் முனிவுறத், தானேனே யாண்டவன்,
காதையா குழையினன, கழுமல வளகாக
பேதையா ளவளொடும பெருந்தகை யிருந்தநேர். (2)

கருகதட தேனமலகு கழுமல வளகாக
பெருகதட கொணகையோ டிருகதவெம பிரானதனை
யருநதமிழ் ஞானசம பாதன தேந்தமிழ்
விருமபுவா ரவாகளபோய வீணணுல காளவரே (11)

திருவாரூர்

பதிகக் குறிப்பு :—முன 2778-ல ஆசிரியர எடுத்துகாட்டபபட்ட தனைய லெளிக.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பெணணினவலாளொடும பெருந்தகை யிருந்த தேக ; அருளால வாழலாம ; குறைவிலே ; உறும - வினக ,—(2) போதை - சிறி தளவாக் தாமரைமலரைப போனற தனமையினவளொணடை ; ஆற்றல் - தனமை பொருந்துதல , தாமரைப போதுபோனற பொன நிணணம் எனக கிடந்து தன தருதல குறிபபு அடிசில்-பாலமுது எனற பொருளில வருதது, போல்ல-தெனற-முனி வுற-சரிதக குறிபபு. இபபாட்டுப பிளளையாரது சரிததிறகு அவர திருவாயிறற வெளி படும சிறநத அகசசானறு; "யாளிதத பாலமி லுணடஞரீ யெனவெகுளி"(1170). ஆண்டி அடிசில் எனபதும, வெதுளா எனபதும பதிக ஆடசி;—(3) தொநதே-வழுவியின அணியும வகையாற செய்யும தொழிலிஞலே ,—(4) அயர்வு - தளபம, அசைவு - கவலை , அதிசய - இருகதேதையாதலின அசைவு ஒழி எனறபடி நியர் - ஒர். பெயர் பல - சிவகாமமாகிய சிபஞசாகரம முதலாகிய மநதிரகள் ; சிகாமணியின பல பல பெயரகள எனறலுமாம.—(5) அடைவு - அடைகலமாகிய இடம , பகலிடம ; "அடைவுதிருத்தாணடகம",—(6) பெருகதகை இருகதேதையாதலின மறறெரு உறற

பறறுமில்லை ; " மற்றபபற றெனகின்றி " (தேவாரம்); பெற்று எனையாளுடைய - பெறுதல் - ஞானபாலுதவி மகவாகப பெறற ;—(7) துறைவு - அணைவதும் - தின்பதனை அனுபவித்தலும ; கறை - இருள்பொதி நிழல என்ற பொருளில் வநதது ;—(8) அரக்கனர் - பனமை இகழசிககண வநதது . நீர் - ஈரமை ; அருள் ;—(9) நெடியவன் - விட்டுணு ; ஆர்உறும் - மேலழகு பமெ ; தார் - உற - நட்டுடை - பாய உடுகைை ;--(11) தேன் - வண்டினம.

2780. திருப்பதிகக் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகு
விருப்பினு லவர்தமக்கு விருநதளிதது மேவுநாள்
அருப்புறுமெய்க் காதல்புரி யடியவர்க டம்மோடும்
பொருபபபுறுகைச் சிலைபாசோ பதிபிறவுந தொழப்போவார்; அஅஉ

2781. ஆலின்கீழ் கால்வர்க்கன் றறமுரைத்த வங்கணினை
நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தாளைக்
காலமபெற் றினிதிறைஞ்சிக கைதொழுது புறமபோநதாள
சீலங்கொ டென்னவனுந தேவியரு முடன்போத. அஅஉ

2780. (இ - ள்) திருபபதிகம .சாததி - திருபபதிகதது்னை திருககடைகாப புச சாதது முடிததருளி ; சிறபபினமிகு...மேவுநாள - மிகக சிறபபினுடன விருப பத்தினுலே அத தாதையார தமககு விருகமுதளிததுக களித்துப பொருதியிருககும காலஙகளிலே , அருபபுஉறு...டோவார - அரும்புபோலப புதிதின மலாகினற உணமை யன்பு மிகுதியினுல திருத்தொணடினை இடையறுது நினைது செய்யும அடியவாகளோ டும, மலையினையே விலலாகக கையில ஏநதிய இறைவர எழுநதருளிய பிறபதிகளைபும் சென்று தொழுவதனபொருட்டுப போவாராகி, அஅஉ

2781. (இ - ள்) ஆலின ..அககணனை - கல்லாலமாத்தின் கீழே கான்கு முனி வாகளுககு அறஙகளை உபதேசித்தருளிய அகஙகணராகியவரை ; நூலினஉண்...ஈக தானை - தமிழ நூலகளுளளே சிறநத பொருளிலகஙகணதைப பாடி நூலறியும சகல புலவாகளுககு ஈநதருளியவரை ; காலமபெறற ..கைதொழுது - உரிய காலம சேரப பெற்று இனிதாக வணஙகி லகதொழுது , சீலம...போத - சிலவொழுககதினை மேறகொணட பாணடியனும அவரது தேவியாரும தமமுடன கூடவர ; புறம போக தார - புறதது்லே போகதருளினா (பினனையர்) ; அஅஉ

இநத இரண்டு பாடடுகளளும தொடாநத ஒருமுடிபு கொணடன.

2780 (வி - ரை) சிறாப்பின் மிகு விருப்பாவது - ' அவாசாரபு கண்டருளித திருததோணி யமர்ந்தருளிய பவபாச மறுதத்வாதம் பாதஙகள நினைவு " நினற சிறப பினலவரும் பெருலிருபபம.

விருந்து - தாதையார பழஞசுறறமாய ஒக்கல எனபபடுவாராயினும் ஈணடித திருத தோணியமாந்தார பாதங்களின நினைவு கொளளுமதோறும புதிது புதிதாய் வருவ தொன்றுதலின விருந்தென்றார. விருந்து - புதிதின வருவோர, அதிதிகள ; இங்கு விருந்தென்றது விருந்திறகுசசெய்யு முபசாரதது்னை ; " யாதுசெய வேணகொல் விருந்து " (குறள).

அநப்புறு மெய்க்காதல் - புர் - அருப்புறுதல் - அரும்புபோல அவவபபோது புதிதின மலர்தல் : உறு - உவமவுருபு ; அரும்பு - அருப்பு - என எதுகை நோகி வலிந்து வந்தது. காதல் - அன்பின செறிதலவினைவு ; ஈண்டு அதனால் வினையும

செயல்களுகாயிறது. புரிதல் - இடைவிடாது கினைதலும சொலலுதலும செயதலுமாம்.

அடியவர்கள் தம்மோடும் - அடியவர் - அயரா அனபுசெயயும் மெய்ஞ்ஞானிகள. "அன்பரொடு மரீஇ" (12 சூத - சிவஞானபோதம).

கையுறு பொருப்புச் சிலையார் என மாறறுக. பொருப்பு - சணடு மேருமலை; சிலை - வில; "சிலையது வெஞசிலையாக" (தேவா)

பிறபதியும்—எனபதும் பாடம். 882

2781. (வி - ரை) ஆலின்...அங்கணனை - ஆல் - கலலாலமரம; நால்வர் - முனிவா நாலவா; அவராவார் எனகா-சனகதனா-சனதனா-சனதகுமாரர்.

அறம் - அறமுதலிய நானகினைபபூரணைதனி னிறகக, "அழிந்த கிளை யன்ன ளைாக் கறம்பொரு னிபமவீடு, மொழிந்த வாயான முககணனி மேயது முதி குனறே" (பிள. தேவா - பழநதகக 7); இவை சிவதகளினி மகளுகுக உறறிப பொருள்கள என எடுததோதபபடடன.

நூலினீகட் பொருள் பாடி - பொருள் - பிபாருள்தூல; "செழுமபொருணூல் தருவானே" (1671); நூலினீகண் - தமிழ் நூலகளில் சிறநது பேசபபடும, எழுத ஆச சொல பொருள யாபபு எனற நானகினுள சிறநதது பொருள, அமிதது ஆகமபுற மென இருவகைபபடும, அவறறுட சிறநதது ஆகபபொருள; அதனாலும ஞான யோக நுணபொருள-உலகவழகாகப பொருள என இரணடி பொருளும நிகழும இயல புடைதது; அவறறுட் சிறநதது ஞானபோக நுணபொருள; என இவ்வெலலாவகைப பட்ட பொருணூல்களினும சிறநத ஞான யோகப பொருணூல பாடியனிதனா எனற தாம; "மெயமமைப பொருளாக தமிழ்தூலின விளககு வாயமைச, செமமைப பொருளுந் தருவார" (974) எனறு இதன இயலபை முனனா விரிதததருளியமை காண்க. இதுபறறி வரும இறையனாரகபபொருளுரையும (1), சிருகதோவையா (1) ருரையும பாரக்க பொருள் பாடி - "இறையனாரகபபொருள" எனனும பொரு ளிலகணததைப பாடி.

நூலறிவார் - சஙகப புலவாகளாம பாணடியனும அவரகு இறைவா பாடியீரக வரலாறு இறையனாரகபபொருள முற்றுஞ்சதஇர வுரையுட் காணக. "நூலறிபுலவ" (முருகு)

காலம் பெறறு - இறைஞசி வழிபடடு விடைகொளளுதறகரிய பூசைகளாலும கிடைககபபெறறு.

நூல்...பாடி - "படிகருதூலகள சிவாகமம" (சித்தி) எனறபடி கணடிச சரியை யாதி உணமைபபொருள காடடும சிவாகமஙகளோப பாடியருளி எனறும, இவறறை மறையாதி உணாநதாராகவு ஈநதருளினா எனறு கொளளுவதாம.

புறம் - மதுரைத திருககரின புறம; மேலவரும பாடடிலும பாரக்க

சீலம் கொள் - சைவவொழுகக நதினை மீள மேறகொணட (அரசன). 883

வேறு

2782. தேனிலவு பொழிண்மதுரைப் புறத்துப போந்த
தெண்ணவனூர் தேவியா ரமைசசர் சிகதை
யூனெழும் படியழிநதங் கொழுகு கண்ணீர
பாய்ந்திழிய வுணாவினறி வீழக் கண்டே

"யானும்மைப் பிரியாத வண்ண மீங்காட்
டிறைவர்பதி யெனைப்பலவும் பணிவீ" ரென்று
ஞானமுணர் வாரருளு, வவரும் போத,
நம்பர்திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னாரே. அசச

(இ - ள்) தேன.. போகத - தேன பொருந்திய (மலாகள் நிறைநத) சோலைகள சூழநத மதுரைமாநகரின புறததிலே போகத; தெனனவனரா...கண்டே-பாணடியரும தேவியாராகிய மஙகையாககரசியாரும அமைசசராகிய குலச்சிறையாரும தமது ஊன உருகுமபடி மனம் அழிநது அநகு வடியும கணணீர இடையருது பெருகி வீழ உணாவு மயகி வீழநததினாகக கணடே; யானுமமை ..அருள - நான உஙகளைப பிரியாதபடி இக காட்டில இறைவர குறபதிகள எனைப பலவற்றையும் வணஙகுவீாகளாக எனற சிவஞான முனாவாராகிய பிளளையார அருளிசசெயய; அவரும் போத-அவ்வாறே அதநகிசைநது அவாகளும உடனசெலல; நம்பா.. நணணினாரே - இறைவராது திருபபரஙகுனறததில் னைச சென்று சோநதருளினரா.

(வி - ரை) தேன் நீலவு பொழில் - தேன் நீலவுதல் - பூக்களில தேன பிறிதாக தல, தேன் - வணடுகள என்றலுமாம.

மதுரைப் புறத்துப் போந்த - முன பாட்டிற் புறம் எனறதனை விரிசசலா று, திருவாலவாயக கோயிலின புறதது நகரின பறமவரையும உடன சென்ற பெரியோாகளைக குறைநதது பதிஞறடி யளவும பின்சென்று விடைபெறுதலும, ம வளவும முனசெனறு வரவேறறலும வீதி. ஈணடு, அரசனும தேவியாரும அமைச ரும ஆவலிகுதியினால விடைகொளள நகரின புறதது வரையும சென்றனா எனக. குலசசிறையார நானகுநாழிகை யளவும புறதது சென்று பிளளையாரை வரவேறகும வகையால திருககூட்டததின முன நிலததின வீழநது பணிநது விடாத வரலாறும காணக (2583)

தேன்னவனரீ-தேவியாரீ - அமைச்சர் - அரசாஙகச சாபுபறறி இவாகள உடன வாநது குறைவறறதது வர அருளாடடில, இனிப பல பதிகளிலும எழுநதருளவார; த லால அககுறிபபுபபட அரசாஙகச சாபுபறறி இமமூவரையும கூறினர.

ஊன் நெகிழும்படி சிநதை அழிந்து - எனக; ஊன் நெகிழ்தல் - உடமபிலாம உருகுதல; அழிந்து - அழிதலால; அழிதல் - கைகது வருநதுதல; "ஊனெலா நினறுருக புகுநதாணடான" (திருவா).

உணர்வின்றி - உணாவு மயகி; உணர்வின்றி வீழ - பிளளையாரது பிரிவாற ருமையிஞல ஒனறும தோறறாது மயகி வீழ; "பிரிவாற்று ஆடனபோத வொருப படும அவ்வளவு" (2792).

யாமும்மைப் பிரியாத வண்ணம் - பிளளையாரைப பிரியலாற்றாது மயகி வீழும தாா அவாகளாக, நீா எனனைப பிரியாதவணணம என அவா மேலவைதத்துக கூறது அஙகிலியினைத தம்பாலதாக வைதது நான பிரியாதபடி எனறிவவாறு கூறியது பெரி யோா இனமொழி கூறுமா தகுதி மாபுபறறி; உலக வழக்கிலும தககாபால இமமரபில உரை வழகருதல காணக. I think I have made myself clear - முதலிய நவீனர் நாகரிக வழககும காணக. பதி பிறவும தொழத தாம அவர்களைப பிரிகது செல்லப போகத குறிபபும உடனகொணட மரபுமாம.

எனைப் பலவும் - எனை - எதனினையும; மிகுதி குறிததது; உமமை முற றும்மை, எனைய எனறலுமாம.

பணிவீர் - என்னுடன் கூடவே போத்த பணிவீர் என்றதாம்.

ஞானமுணர்வார் - ஞானம் - "எணணரிய சிவஞானத் தின்னமுதம்" (1965); "தாவில்தனிச் சிவஞானம்" (1916); **உணர்வார்** - உணரும் தன்மையுடையவர் என விளைப்பெயர்; ஞானமுணர்வாராதலின் இவ்வாறு பணித்தருளினர் என்பது குறிப்பு. அருளியதன் அருணஞ்ஞானக் குறியாவது அவர்களது பிரிவாற்றுமையினை அகற்றியதும், பாண்டி நாட்டுப் பதிகளைத் தம்முடன்கூட வழிபடுமாறு பணித்து வழிகாட்டியருள்வதும், அதன்மூலம் பாண்டி நாடு முழுமையும் தாமே போதருளி "வேதநூல நெறியே யாக்கி வெண்ணீற்றின சாரிவினை யிகரு யாகத கதியருளுவதும்" (2790), பிறவுமாதல் கண்டுகொள்க.

அவரும் - தென்னவனர் முதலிய மூவர்களும்; **போத** - உடன் வர. 884

2783. ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் போற்றி
யணியாப்ப னூரணிந்து பணிந்து பாடி
நீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து
நிலவுதிருப் பதிகளக ணிகழப் பாடிச்
சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனிசூழ்ந்த
சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்கண்
ஏறணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் தூரை
யினிதிறைஞ்சிச் சிலநாளங் கிருந்தா ரன்றே. அ அடு

(இ - ன்) **ஆறு**...போற்றி - கஙகையை(ச சடையில்) அணிந்த இறைவரை அப் பதியிற போற்றி; **அணி**...பாடி - அழகிய திருஆப்பனூரினைச சார்ந்து வணஙகிப பாடியருளி; **நீறணிந்த**...பாடி - திருநீறு தஙகி அழகு செய்யும் திருமேனியை யுடைய செல்வராகிய இறைவரது பதிகள பிறவற்றையும் சேர்ந்து நிலைபெற்ற திருப் பதிகஙகளை நிகழும்படி பாடி; **சேறணிந்த**...செலவர் - சேறு பொருந்திய வயல்கள சூழ்ந்த சோழியில வந தவதரித்தருளும செலவராகிய பிளளையார்; **செங்கண்**...இருந்தா ரன்றே - செஙகணமேலையுடைய இடபதைத உடைய வெறறி பொருந்திய கொடியினை உயர்தஙகிய இறைவரது திருபபுதத்தூரினை இனிதாகச சாஙகு வணஙகிச செனறாள்கள் அங்கு எழுநதருளி யிருநதனர்.

(வி - ரை) **ஆறு** - கஙகையாறு; சடையில எனபது இடைநோக்கி வருவிக்கப பட்டது.

அங்குப் போற்றி - இறைவர எஙகுமுளளாராதலின் எஙகெஙகும் போற்றும் நிலை யில் அங்கும் போற்றி.

அணி ஆப்பனூர் - "அணியாபப னூராளை" எனற பதிகமூட்டி போறறப்பட் டது. வைகையாற்றினது வடகரையின அமைபபாகிய அணியும், திருவாலவாயின் காட்சியினது அணியும், பிறவும் குறிபபு

நீறு அணிந்த - நீறு இனருத தஙகியகால அழகினைப பெறற.

செல்வர் - ஐசுவரியமுடையவர்; ஐசுவரியம - ஈசுவரத தன்மை.

நிலவு திருப்பதிகங்கள் நிகழ - நிலவுதல் - அழிவுறாதிருத்தல்; நிகழ - வழங்கு மாறு.

சேறு அணிந்த - சேறு - எனைய இடஙகளில் அழுகென் றொதுகபபடினும் வய லில் உள்ளபோது அழகு தருவது; பயிர் வினைவகுக காரணமாய உலகு புரக்கும் தன்மைக்குக் காரணமாதல் குறிபபு.

வந்தநதரும் செல்வர் - "நீறணிந்த செல்வா" எனபபட்ட இறைவரது தன்மை இவரும பெறறவா என நணமே செலவா எனறார.

ஏறு அணிந்த - ஏறறினக கொடியில் அழகுபட வைதத.

வேல்கொடி - எஞஞான்றும் வெறறியேயன்றிப பிறிதில்லாதது.

திருப்புத்தூரை...இநநீநார் - திருப்புத்தூர் அந்காளினும் அரசாகைத தொடர் புடைய பெருமபட்டினமா யிருந்தமை சரிதங்களா லறியபபடும ; பாண்டி நாட்டுப் பெருந் தலங்களுள் ஒனறு ; தலவிசேடம பாரக்க.

எய்தியிறைஞ்சிச் சிலநாள்—எய்தியிறைஞ்சிப்பாடி—என்பனவும பாடகங்கள்.

திருப்பரங்குன்றம்

திருச்சிறறம்பலம **பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திநழறை**

மீடலா சோதி வெணபிறை யோடு நிறைகொனறை
சூடல னகநிச் சுடரொரி யேந்திச் சுடுகாளில
ஆடல னஞ்சொ லலலியிழை யாளை யொருபாகம்
பாடலன மேய ணனனகர் போலும பரஙகுனறே. (1)

மைததகு மேனி வாளரக் கன்றன மகுடஙகள
பத்தின நிணடோ ளிருபதுஞ செற்றுன பாஙகுனறைச்
சிந்தம தோன்றிச் செய்கழ லுன்னிச் சிவனென்று
நிந்தநது மேத்தந் தொலவினை நம்மேல நிலலாவே. (8)

தடமலி பொயகைச் சண்பைமன ஞான சமபந்தன்
படமலி நாக மரைகைகசைத தான்றன பரஙகுனறைதை
தொடைமலி பாடல பத்தமவல் லாதந் துயர்பேரகி
விடமலி கண்ட னருள்பெறுந் தன்மை மிகதோரே. (11)

திருச்சிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—சிவனிடமாகிய பரஙகுனறதைதச சிவனெனற எத்தவோர் மேற சொல்லினே நிலலா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு .—(1) சூடலன் - சூடலே உடையவன ; ஆடலன் - ஆடல் செயபவன ; பாகம் பாடலன் - பாகம வைததுப பாடல புரிபவன். பாட்டு-மறை ; வரும் பாட்டுப பார்க்க ; அதனுள தேன்மொழி எனற குறிபபுமிது ;—(2) தேன்மொழி - தேன போனற மொழியையுடையவள் - உமையமமையார் ;—(3) பாரிடம் - பூதகணம்;—(6) தொடை நவில்கின்ற - தொடுதத அளவாலே செயல் வினைகினற ; தொடை - தொடுதத செயல் ; நவிறறுதல் - செய்தல் என்ற பொருளில் வந்தது ,—(8) சித்தமதோன்றி...ஏத்த - சிவனே வழிபடும கிலையினையும் மந்திரதநினையும உபதேசிததருளியபடி ; 1 - 2 - 3 - 4 - 9 பாட்டுக்களில் அம் மையோடிருகரும் கிலையினைப போறறி, அத்தனமை குறிக்கும மகாமந்திரதனையும அருளியவாற காண்க ; தோல்வினை நில்லா - எனறதனால் பழவினையேயன்றிப பின்னர்த தேடிக்கொள்ளபபடும வினையும உடல் முகந்தகொணட வினையும ஒழியும் எனபது பெறபபடும். 10-வது பாட்டும் இகருத்தினை வறபுறத்தியவாற ; பரஙகுன்றத்தினைச் சிவனே என்ற வழிபடுக என்றதாம். அபபெருஙகுன்றம் மெய்யும் உருவும் வெவடிவாய்த் திகழ்வதும் கருதுக. நம்மேல் நில்லா என்றதனால் "இன்றே ரிடையூ ரெனைகுண்டோ" (திருவா) எனறபடி பழவினையும் உடனூழாய்க் கழிவ

தன்றி உறத்தல் செயயா என்று எடுத்துக்காட்டியபடி ;—(9) மோய் ஒளி உந்தி - மாலினுடைய அழகிய உந்தித் தாமரை. உரவோன் - பிரமன் ;—(10) மிண்டு - வன்மை.

தல விசேடம் :—திருப்பாங்குன்றம் - பாண்டி நாட்டின் பாடலிபெற்ற தலங்களுள் மூன்றாவது பதி ; முருகபெருமானது படைவீடுகள எனப்படும ஆறு சிறந்த பதிகளுள் முதலாவது ; அபபெருமான சூராகளை வதைத்தபின இங்கு எழுந்தருளித் தெய்வயானையமமையாரைத் திருமணம செய்துகொண்டருளிய பெருமையுடைய பதி. அத்திருமணத்தில் சிவபெருமான உமையமமையாரோடும எழுந்தருளி யிருந்து கண்டு, தேவர்களுக்கும் வெளிபபடக காட்சி கொடுத்த பெருமைபெற்ற பதி ; இத்திருமணக காட்சிபெறுகிய விழா இனறும நடைபெறுகினறது. ஆலில் கந்தமா புராணத்திற உரியபடி சூரசங்காரதினை அடுத்து நடைபெறுது பல மாதஙகளபின நடைபெறுவது பிற்காலதாரால் கொந்த வழககு மாறுபாடு : அதனை மாற்றிய புராணதினி விளிதத உரிய காளில் செய்வது சிறந்த புணணியம , ஆளுடைய நமபிகள திருவாலவாயினின்றும எழுந்தருளித் தமிழ மூவேந்தாகளுடனே வழிபட்டு அதனமையின சிறபபினை " மூடியா லுலகணட மூவேந்தா முனனே மொழிந்தாறமோ ரானகுமோர் ரொன்றினையும " (11) எனற தமது "கோத்திடையும கோவையும" எனற பதிகதினுள் வைதது அப பாராட்டியருளி, இறைவரது திருவடிகளிழ ஆட்செய்யும அருமை நினைந்து " அடிகேளுமகாட் செயவரு சுதுமே " எனறு பாடியருளிய பெருமை பெறற பதி ; பாங்குன்றம் - எனபது கோத்திட்டை எனப பெறறது. பரன எழுந்தருளியது எனவும பரனபோனறது எனவும உரைக்க நினறது. வைபபுததலம என்றும் கூறுவர் ; திட்டை - மேடுகுனறு ; இதுகுகாணும திருகோயில எறகுறைய 1200 ஆணடுகளின முனனே மகேநதிரவாமன முதலாகிய பலலவாகளது ஆட்சியில மலையகுடைநதெடுதது நிறுவிய கறகுகைக கோயிலகளுள ஒனறும ; இறைவரது திருவுருவமும முருகபெருமான தெயவயானையமமையை மாலை செயயும திருமணக் கோலம் அணிநிகழ அமைந்துளளமை காணநி கணடு மகிழ்ந்து உயயபபெறறல சிறபபு. நமமை யடைநது "வேணடினா வேணடியாங கெய்தினா வழிபட" இதபர வாழவுகளையெலலாம் அருளும கலியுக கணகணட தெயவமாகிய முருகபபெருமான, தமது திருமணக கோலததுடன் எழுநதருளியிருகது அனேகமாகிய மககடகூடட மிலலாழவு பெற றின்பமடைநதிருகக மணமபுணரும பெருவாழவை நாடோறும வகுத்துவைககும பெருநகருணை இனறும விளஙகுகினறும பெருமையிலல "போகியா யிருநது யோகுப போகததைப புரிதல" (சித.தி-1-ப) எனனும ஞானசாததிர உணமையினைத தெளிய காட்டும்பதி. இறைவரும அவவாறே விளஙகும தனமை பதிகம 1-2-ஃ-4-9 பாடடுகளித் பாராட்டபபடட தலம.

சுவாமி - பாங்கிரிநாதர் , அமமை - ஆவுடை நாயகி ; தீரதம - சரவணப் பொய்கை ; மரமேமல - காசி தீர்த்தம - சுந்த தீர்த்தம ; பதிகம - 2

இது திருபபரகுனறம எனற நிலையதினினறும ½ காழிகையளவில அடையத் தகுகது. மதுரையினினறும மேறகில 4தரஙகவழி 4 காழிகையில அடைவதறகுரிதாய மற்றும் எல்லா வசதிகளும உளள தலம

திருஆப்பனூர்

திருச்சித்தம்பலம பண் - குறிஞ்சி - 1 ம் திருமுறை

முறறாஞ சடைமுடிமேல முறைரா விளம்பிறையன
ஒறறைப் படவரவ மதுகொண டரைகசைகினறான

செற்றமில் சோனைத் திருவாப்ப னூராணை
பற்றும் மனமுடையார் வினைபற றறுப்பாரே. (1)

அந்தண் புனல்வைகை யணியாப்ப னூர்மேய
சந்த மலர்க்கொன்றை சடைமே லுடையானே
நந்தி யடிபரவு ஞலுஞான சம்பந்தன்
சந்த மிவைவல்லா தடுமாற றறுப்பாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திரு-ஆப்பனூர் இறைவரைப்பற்றி வினைந்தெழுவார் வினை பற்றறுப்பார். பதிக மகுடமும் பயனும் பார்க்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) ஒற்றை - ஒன்று ; ஓற்றை - அரவம் என்க. —(2) சூலம் - சூராமலர் ; கோட்டம் எனறலுமாம ; " சூராமலரோ டாரமதியஞ் சடைமேற கொணடா " (தேவா) ; சுரவங்கமழ்குழலம்மை என்ற தல அம்மை பெயர்ச் சுறிப்புமாம் ;—(3) குழலார் மனங்கொள் - குழலாரை மனங கொள் ளச் செய்யும் ; முன் பெரிதும் முனிந்து (பின்) உகந்தான் என்க ;—(4) பிணியும் - பிணித்தலேச் செய்யும் ; பிணி - கட்டுதல ; துணியும் உடை - அணிதலினுல் பெற்ற உடை. ஈணடுத துணித்தல உரிதலை என்ற பொருளில வந்தது ; புனலும் அணிவானை என்ற பிரிதலைக் கூட்டுக ;—(5) நகரம் - மலா முதலிய வாசனைப் பண் டகள் ; நகரமொரு மூன்றும் - திரிபுரஙகளாகிய அரணகள் ; அகரமுதலானை - "அகர முதல வெழுதெல்லாம்" (குறள) ; "அகரம் முதலி னெழுத்தாகி னின்றும்" (கம்பி. தேவா - இந்தளம் - லெலையிலரதத்தை - 7); எழுத்துக்களுக்கு அகரம் முத லாதல்போல உலகுக்கு முதல்வன ;—(8) பருக்கும் - பருகும என்பது சந்த எதுவை நோக்கிப் பருக்கும் என னின்றது பருகுதல் - ஆர அனுபவித்தல் ; " சுசினேத, நின்பன் கடிப்பன் றிருதலுவன ருனே " (திருமுரு - 9 - அணிந்தோர் தன்மை - 332); " நினேதந் தேகநியும பருகிய முருகேன " (திருவா - செதநிலாப பதது - 10) ;—(9) எண்ணில் வினை - எண இலலாத - அளவறற ; எண் - நில் - எணணதநினுல் வினைகின்ற என்றுரைக்கவும் கினறது ;—(10) செய்ய கலிங்கம் - கல்லாடை ; அவர் தோய்த்த உடை. கலிங்கம் - ஆடை ; புரிந்த - இடைவிடாது சொல்லிய - கினைந்த ; " இறைவன் பொருளசோ புகழபுரிநதா " (குறள) ; ஐயம் - மயக்கம் ; அறியாமை யைச் செய்யும் ஆணவதநின செயல ; பைய - சிறிது சிறிதாகத தமகியென்றவாறு ; பையவேயும் என உம்மை தொக்கது ;—(11) அணி - அழகிய புனலுடைய வைகையி னுல் அழகு செய்யபபட்ட. சந்தம்-மலரின் மணம ; நந்தி-இறைவா. சந்தமிவை - சந்தம் அதனியுடைய பாடலுகளு வரதது. தடுமாற்றறுப்பாரே - பதிகப் பயனுகப் பதிகக் குறிப்பினையே கூறியபடி.

தலவிசேடம் :—திருஆப்பனூர் - பாணடிநாட்டுத தேவாரம பெற்ற பதிகளுள் இரண்டாவது பதி. " திருவாப்புடையாா கோயில் " என வழஙகுகின்றது. ஒரு பாண்டிய அரசனுக்காக இறைவர் ஆப்பினிடததில் வெளிபபட்டருளிய காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது ; " கன்றபபூர் கடுதறி " என்பதுபோலக் காண்க. இங்கு டாராச மூர்த்தி - லிகாமசுந்தரியமமையாா திருவுருவஙகள் லிலாமூர்ததமாயும் அமைந் தன்னன. சுவாமி-ஆப்பனூர்க்காரணர் ; அம்மை-சுரவங்கமழ்குழலம்மை ; பதிகம் 1.

இது மதுரை கிலையத்தினின்று வடகில் கறசாலியில ஒருகாழியையில வைகை யின் வடகரையில் உன்னது ; வைகைகுப பாலமுணடு.

பதி பிறவும் - இவை பழமதிர்சோலை - திருவாதவூர் முதலாயின என்பது கருதப் படும்.

திருப்புத்தூர்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - தக்கராகம் - 1-ம் திருமுறை

வெகுகள் விம்மு வெறியார் பொழிறசோலை
நிகை னோடு நினைகருக் திருபுதனார்க
கனகை தகு முடியா ரவரபோலும்
எனக ஞச்சி யுறையு மிறையாரே. (1)

கல்ல கேள்வி ஞான சம்பந்தன்
செலவர் சேட நுறையுக திருபுதனாச
சொல்லல பாடல வலலார தமகெனறும
அலல நீரு மவல மடையாவே. (11)

திருநிறைறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—திருபுதனா உறையா எமது இறைவா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வெம் கள் - வெம்மை - வீருபம ; விம்மு - மிக ; சோலை தீங்களோடு தீளைத்தல் - என்றது சோலை சகதிரமண்டலத்தனவும் நீண்டு வளர்ந்து சகதிரஞ்சென்று அளாவுதல ; அவர் போலும் இறையார் - அவரே எமது இறைவா , போலும் என்பது உடனபாடு பறறிய உறுதிபபொருள தந்தது ;—(2) வேனல் விம்ப வேறி - வேனற காலத்தில பூகக்ள மிகலர்ந்து மணமிகக வாதல் குறிததது , தேன் - ஒருவகைத் தேனவண்டு , ஊனம் இன்றி - அடியாரமேல் ஊனத்தை இலலையாகச் செயது , நனகு என்றலுமாம, ஏனழள்ளும் எயிறுமுள்ளம் பனறியின் முன , வராகத்தின கொமபு ,—(3) தாங்கு நீங்கள் தவழ் - தாமகுதலினால கிலபெறற மதி தவழும வலி பெறற , கோன்றை - தலமரமுமாதற பெறபு ,—(4) ஊறல் - சுரத்தல ஊறல் வாழ்க்கை - இனகுக சருணையே சுரகும தனமை குறிததது. " கருமபி னூறலகண ணாயகனக தாரகவன " (தேவா) ;—(5) படை வீளங்கப் படித்தார் - முன 4-பாடடில " ணறல வாழகனை யுடையார " என்ற கருத்து. படை - ஒட்டுங் தனமை இனகுக கருணை குறிததது. பரசை என்பது எதனைகோகி இடை குறைத்தது எனக்கொணடு அதறகேறப உரைத்தலு மொன்று. படித்தல் - பயிறறல , காட்டுதல , வசை வினவும் வடி - வசை - மன்மதனை எரிதத தனமை வசை எனபபடடது , வடி - கூரிய தனமை குறிததது ; ஒரு கணபபோதில எரிதத நிறம வடி எனபபடடது , வடி - அந்தனமை கொண்ட கண்ணுக்கு வந்தது - ஆகுபெயர் ,—(6) வெண்ணிறந்த - புனல் - எனக கூட்டுக ; நீருக்கு நிறம் வெணமை எனபது சாதரிரம. " பொனபார புனல வெணமை - (உண்மை வீளக்கம - 5) , தெண்ணிறைந்த - தெளிந்த தன்மை , ஒண்ணிறைந்த - ஒண்ணமை - ஞானம். இபபாட்டில நிறைந்த - சொறபின வருகிலை ,—(8) கருக்கம் - கார்மேகம். கமழ்தல் - செழிககத தகுதல என்ற பொருளில வந்தது. " மஞ்சும அகலவை பொழிகதரீரு மாருநிப புகைபபா ரறறும" (834) என்றவிடத அனைதது வையும பிறவும் அறிவிகருமாறு. கமழும் - ஆதநிபபுகை மணகருமு என்றலுமாம. நிருக் கோள் தேம்மை வீழவு - இறைவரது திருவீழா. நீரு - முதநித திரு. தேம்மை - ண்மை. " கணணி னுளவா நல்வ்ழாப பொலிவுகண டோதல் " (பிள. தேவா) ;

இருக்கவல்ல - வீற்றிருக்கும் அருமைப்பாடு குறித்தது ;—(9) பெருகி - கருணை மேன்மேற் பொழிய ;—(10) ஆறு - அகம ; நான்கு - வேதம் ; அமர்தல் - விரும்புதல் ;—(11) சேடர் செல்வர் - சேடராகிய செல்வர் ; சேடர் - அறிவுடையோர் ; சொல்லல் - சொல்லுதலும் பாடுதலும் ; " பிதற்றுய் பிறைசூடி தன்பேரிடமே (தேவா) "

தலவிசேடம் :—நீருப்புத்தூர் - பாண்டி நாட்டுப் பாடல்பெற்ற பதிகளுள் 6-வது பதி. தலவிசேடம் - III - பக். சுஅச பாக்க. இலக்குமி பூசித்த குறிப்புத் தோன்ற ஸ்ரீதளி எனப்படும். " திருத்தளி " (தேவா-தாண) ; வயிரவர் பூசிதஞ் சுவாமிக்கும் அம்மைக்குமிடையே (கருதாபோல) கிழக்கு நோக்கி வீற்றிருக்கும் வாம்பெறற பதி.

2784. பற்றார்தம் புரங்கண்மகிழ் சிலையாற் செற்ற
பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிகுது போந்து
புற்றரும் பணிபூண்ட புனித னுர்தம்
பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிக்
கற்றார்க டொழுதேத்துங் கானப் பேருங்
கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக்
குற்றாலங் குறும்பலாக் குமிழிட் டேத்திக்
கூற்றுதைத்தார் நேல்வேலி குறுகி னாரே. அசசு

(இ - ள்) பறறார்தம்...போந்து - பகைவராகிய திரிபுரங்களை மகிழ்வாகிய வில்லினாலே அழித்தருளிய பரமனாரது திருப்புத்தூரினைப பணிந்து சென்று ; புற்றரும்...புகழ்ந்து பாடி - புற்றிலவாழும் பாம்புகளை அணிந்த புனிதராகிய இறைவரது திருப்பூவணத்தை அணைந்து வணங்கிப புகழ்ந்து பாடியருளி , கற்றார்கள்...தமிழ் பாடி - கற்றவர்கள் தொழுது போற்றுகின்ற திருக்கானப்பேர்ப் பதியினையும் தொழுது பதிகம பாடி ; சுழியல...குறுகினாரே - திருச்சுழியலிற்ப போற்றிப் பினனாக குற்றாலத்தினையும் குறும்பலாவினையும் குமிழிட்டுத் தித்திக்க கூற்றுவனை உதைத்தருளிய இறைவரது திருவேலவேலியினைச் சேர்ந்தருளினார்.

(வி - ரை) பற்றார் - பகைவர் - அன்பில்லாதவர்.

மலைக்சிலையார் ஏற்ற-என்றதுபசாரம். ஒரே வீளைத்தமைமட்டேயன்றி அதனால் ஒரு செயலுமின்றி நகைபபிறலே எரிந்தனர்.

புற்றரும் பணி - பணி - அரவு ; புற்றரும் - எனபது பாமபாகிய சாதியின் பொதுவியலபேயன்றி இறைவர அணிந்த அரவுகள புறறில வாழ்வன என்பதன்று.

கற்றார்கள் தொழுதேத்தும் - " கறறவர விழுமகுல் கறபகக் கனியை " (திருவிசைப்பா) ; " தம்மை மறந்து நின்னை நினைபபவர் " (கோயினன்மணிமாலை) என்ற தன்மை வரக் கறறவர.

குற்றலம் - குறும்பலா - இவையிரணடும் தனிப் பதிகங்கள் பெறற இரண்டு பதிகள்; ஒரு தலத்துள்ளனவாதலின ஒனறுகச சேர்த்துக் குமபிட்டேதது என்று ஒருவினையாற் கூட்டி உரைத்தார்; குறறுலம - கும்பிட்டும் குறுமபலா ஏதேனும் என்ற விரித்து நிரனிரையாகக கூட்டி முடிப்பதுமாம் ; தலவிசேடம பாக்க. குற்றலம் என்பது கூற்றர் கோயில எனக குறறுலத்தினுள் உளள தனித் தளி ; குறும்பலா - அகத்தியமுனிவரால் வீட்டுணு உருவத்தைச சிவனுருவாக ஆகபபட்ட தலம. வரலாறு கந்த புராணத்துட் காண்க. (திருக்குறறுலப் படலம).

சுழியல் போற்றி - என அடைமொழியின்றி வானாகூறியது பதிகநிரலபட்ட திலேக்குறிப்புபோலும்.
886

திருப்பூவணம்

திருச்சித்தம்பலம் பண் - தக்கேசி - 1-ம் திருமுறை

அறையார் புனலு மாம லரு மாடர வாசடைமேல்
குறைமார் மதியஞ் சூடி மாதோர் கூறுடை யாளிடமாம்
முறையார் முடிசேர் தென்னர் சேரா சோழாகடாம் வணகுருக
திறையா ரொளிசேர் செமலை யோகுரு தெனறிருப பூவணமே. (1)

திணணா புரிசை மாட மோகுரு தெனறிருப பூவணத்துப
பெணணா மேனி யெமமி றையைய பேரிய லினதமிழால
நண்ணு ருட்கக் காழி மலகு ஞானச பாதன்சொனன
பணணார பாடல பதுமை வலலா பயிலவது வாணிடையே. (11)

திருச்சிறறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது இடம தெனறிருபபூவணமே

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(2) அறை - ஒசை - சதத்ம , குறைஆர் - குறை தல் பொருகதிய , முறையார் முடிசேர் - "முடியா லுலசாணட மூவேததா" (தேவா-கம்பி) ; தென்னர் சேரர் சோழர்கள் தாம்வணங்கும் - தமிழ் மூவேந்தர்களுகதும பொதுவாகிய வணக்குமிடம என்பது நாட்டு நடபபினலும அமியகஙடகனைறது. 2 - 5-வது பாட்டுக்களுக பார்கக , தலவிசேடம் பாரகக , திறைஆர் ஒளிசேர் கேம்மை - ஏனை ஒளிகள் எல்லாம திறையளகரும - பணியும - பேரொளியுடைய செவவிதாம் தனமை ; ஒளி - ஞானவொளியினும், நேம்மை - சிவததனமையினை யுங் குறிபபாலுணர்ததின ; தேனி - அழகு , தெறகு எனறலுமாம தென்றிருப் பூவணமே - ஏகாரம தேறறம. திரு - தெயவத திருவுணாததும சிறபப , பாடடுத தோறும இதுவே மகுடமாய வருவது - இதனலச சிறபபுணாததுவது , தென திருபபூவணமே - இடமாம எனற கூடடுக .—(3) மருவார்-பொருகதாதவர - பகைவர, காலி - நெல்வகை , ஆலை - கருமபாலை , மண்ணார் - மூவேநதா , காத்தளிந்த சேடர் - சேடர் - அறிவுடையார , மாதவர் , இவாகளைக காபபது அரசர் கடன என பது ;—(8) வைகை.....வாரி சேர நின்ற - வைகை அணிமையில கடலில நேராகச் சேர உள்ள கிலையும் அவவணிமையில அதன் வடகரையில இபபதி உள்ளமையும குறிபபு. சேரநின்ற - சேர்தல் - அடைதல ; சேர - நின்ற - எனறதனால அணிமை யில் கின றதேயனறிச சேரதலிலலை எனறது குறிகக்பபட்டது. வைகை கடலொடு சேராது இராமாதாபுரம கில்லாவின கோடியில ஓர ஏரியினகண பாய்கது முடிகதிலிவிவ தாம். " கடல் ஒருவாககு முதவாத வுவரியென, மடுதததியாப புனல்வைகை " (வாத-உப - பட) என்று இகனைச் சுவையபடக கூறவது திருவிளையாடற புராணம , வைகை யின் கரையில இருகக்ரம அழகுடன அமைவதபறறி மேல 4 - 8 - 9-ம பாட்டுகளும " அணியார் வைகைத திருகோடடி னினறதோர நிறமும தோன்றும் " எனற திருத தாண்டகமும பாகக ;—(5) வில்லி - வில்லையுடையவன , வில்லியாகிய - மஙழ்ந் தான் என்ற கூட்டுக ,—(6) மறையோன் - என்று உலகர் ஏந்த நின்ற எனக ; மறையோனுகீய பிரான் - எனறலுமாம , நன்று தீதென் றெனறிலாத - தனமையென் றும் தீமை யென்றும் வரும் பாகுபாடு தனனிடததப பொருந்தாதவன ; " குறறமீ

குணக்கணி " (தேவா); "மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினர்க்கு" (திருவா);—(7) கைவாழ்...ஒவா - அமைய யினபச சாதனகளேயனறி உலகபோக இன்பங்களாலும் குறைவில்லாத செழுகா எனபது குறிப்பு; "பாடலோடு மாடலோங்கி" என மேல்வரும் பாட்டும் பாாக்க;—(8) கூட - அழிதலுடன் கூடவே; கோன்கையி னுர் - 1974 பார்க்க; ஒங்கி - உயர் எனற கூட்டுக; ஓட நீர் - ஓடத்தால் கலக் கும்படி செழித்த ஒடும் நீர;—(10) புனலே நீந்தவர் - உடல் கழுவாதவர்; "கழுவா வுடலம்" (11-ம் திருமுறை - ஆளு. பின் - அர் - 28); மாயம் வைந்த - அவர் தமது கன்மங்களே அனுபவிககும பொருட்டு மறைபபினைக் கொடுத்த; மாயம் - ரண்டு மறைபபு என்ற பொருளில வந்தது. மாயம் வைத்தானகியும் நின்மலன் - என்க; "கலமில ணணணாகசு - சலமிலன்" (திருவருட்); "சார்ந்தாரைக் காத்தஞ சலமிலனும்" (சிவஞானபோதம-10); "சார்ந்தவர்க் கல்லா னலமிலன்" (தேவா); மலபோல் மாளிகை - பரிசு - மூவேந்தரும் வந்து வணகரும் பரிசம், அக்கான் உலகநிலையுயாவுடனும் விளஙகிய ஙகரின் பரிசும்; புரிசை - மதில்கள்; மாடமோங்கும் என மேலவரும பாட்டும் பாாக்க. தீண்ணர் - அருகா புதகாகி புற வரையாளர்கள். உட்குதல் - அஞசியொழிதல்.

தலவிசேடம் :—III பக்கம சுகூ பார்க்க; ஒரு அடியா சிறப்பாக கந்தவனம் வைத்த வழிபட்டமையால இபபெயரெயதியதென்பா.

திருக்கானப்பேர் (திருக்காளையார் கோயில்)

திருச்சிற்றம்பலம் பண் : கொல்லி 3-ம் திருமுறை

பிடியெலாம் பின்செல பெருகைமா மலர்தழீஇ
விடியலே தடமூழ்கி லிதியினுல வழிபடுஉ
கடியுலாம பூமபொழில காணப்பே ரண்ணனின்
னடியலா லடைசர ணுடையரோ வடியரே. (1)

காட்டகத தாடலான கருதிய கானபபோ
கோட்டகத திளவரால குதிகொளுஉ காழியான்
காட்டகத தோங்குநீர ஞானசம் பாதன
பாட்டகத நிவைவலாக ஙில்லையாம பாவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு.—கானபபோ அண்ணல் அடியே சரணுவது; அதனைக் கருத லும் தொழுதலுமே கருமம்; அதனை ஞானநீர பெய்த மலராால வழிபடுவோர் நன்மை பெறுவர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) தேவேநதிரனது ஐராவதம் என்னும் யானை சாப நீக்கதனின் பொருட்டுத தனது பிடியுடன வழிபட்ட சரிதம் குறித்தது; தலவிசே டம் பார்க்க; 7 - 10 பாட்டுக்களும் பாாகக. விதி - வழிபாட்டுக்காக உள்ள நூல் விதி; சாபநீக்கதனின் பொருட்டு விதிக்கபபட்ட விதி என்றலும் குறிப்பு. சாண் - அபயம் புகுமிடம்;—(2) நுண் இடை - பேரல்குல் - மூாண அணி;—(?) காவி - கருஙகுவளை; நாவி - கதனாரி; உ(ள்)ளும் - எனபன ஒடி என்ற மூன்றனுருபின் பொருளில் வநதன. உம்மை எண்ணும்மைகள்; மேல்வரும் (4) பாட்டினும் இவ் வாறே கொள்க. ஞானநீர் - உரிய மநதிரம் கிரிடைஞான பாவனைகளால் தயாரக்கப் பட்ட நீர்; அபிமநதிரித்த நீர எனபது மரபு. நீரினை மநதிரித்தச் சாநதம் மலரும்

பெய்து இறைவனை ஆட்டுதல் குறிப்பது. மேற்பாட்டில் வருவன பாதசியம் ஆகிய ம் ஆசமனம் முதலாயின ;—(4) நிறையுடை - அன்பின் நிறைவுடைய, நிறைவாவது வேரொன்றற்கும் இடக்ராமை ; முழவு - பலி - பாட்டு - வழிபாட்டு அங்க கள் ; நிறையுடையவர் - தம்பாற குறைந்தடைகதவர் ;—(5) வண்ணமும் - உமை நீதிலாராதனுடன் என இறைவது தழுவிற்று ;—(6) கள்ளமே - உள்ளமே - ஏகார கள் தேற்றம் ,—(7) அலகிட - திருவலகுப பணி செய்ய ; ஞானமாமலர் - செபித் ச் சாதனம் பூ. வாய்மை - கொடை, பொறை, அன்பு முதலாகிய அடைபுப்பம என்றலுமாம் ;—(8) நாளுநாளுயர்வதோர் நன்மை - "பையப பையப பழுகு மருட் கனி " எனறபடி பக்குவ முறையில காடோறும் வளரும அருணலம; வாழ்வதோர் - வளருக் தன்மையேயனறிக குறைவுபடாத ஒபபற ;—(9) நீலி - பணிதல ; கலியி னூர் - தூல்களாற பேசபபடும ,—(10) உறித்தலேச் சுரை - உறியாகிய சுரை , உச்சி-தலேயின மயிர என்ற பொருள் தருதது ; கறித்தல் - உணணுதல ;—(11) கோடு - கரை ; பாட்டகதஇவை - பாடடுகளனுள இவற்றை.

தலவிசேடம் :—தீருக்காளப்பேர் - பாண்டிநாட்டுப பாடலபெறற பதிகளுள் 10-வது பதி. இது காளையார் கோயில என வீளகுகமாய வழஙகபபடுவது. ஆரு டைய நம்பிகளுக சேரமான பெருமாணயனுரும திருச்சுழியலில வழிபபடடு எழுதருளி யிருகதபோது இறைவர நமபிகளுகுக "கானகுலிடைக கனவினட காளையாக திரு வடிவார், செஙகையினிற பொறசெண்டுக திருமுடியிற சுடிய முடனை, எடகுலிரத திரு வேடடம காட்டி "ச, "காளபோ மாயிருபபது எனகதுறி" ஆகல, நமபிகள உணாகது "தொணடரடித தொழுமை" எனறு தொடஙகும திருபபதிகததினக, "கணடு தொழப பெறுவதெனறு கொலோவடியேன காவயல சூழகானப பேருறை காளை யையே " எனப பாடியருளிப போகது வணஙகிய பதியாதலின இபபெயரால வழஙகு வது , காட்டானையருமபடி சபிகபபபெறற ஐராவதம போகது விதிபபடி வழிபடடுர சாப நீஙகபபெறற பதி யெனபது பினனையாரது திருபபதிகதபப பேறறபபட்டது. நனகு திருபபணிகள பலவும செயயபபடடு விளஙகுனைற தலம ; அத திருபப ணிகள காரணமாய, அவறறைச செயத அனபா ' பதகா குணதஇனரா யெதஇசை யுமபுசழ, மன்னி யிருபபவராகள, வானி னிழிகதிடினு மணடலை காயகராய வாழவது நிசசயமே" எனறு பயனருளிய நமபிகளது திருவாகின வாயமையை உலகம காணுமாறு நிலவு வதும காணக , ஐராவதம "விடியலே தட மூழஙி விதியினுல வழிபடும "எனற பின னையாரது திருவாகின வாய்மை காண இனறும திருகோயிலின தடாகதகில மனன மூழஙிவரும திறமும, நீராதம மானமடி எனவழஙகுவதும, "காவயலசூழ" எனற நமபிகளது திருவாகின வாயமையினல இனறும வயலகள காசெலவகை சிறகக உள்ள திறமும காணபபெறவன.

சோமேசுவரர் - சௌந்தரநாயகியமமை ; சகஙி 1 ; காளீசுவரர் - சோணை வல்லியமமை ; சகஙி 1 ; சுந்தரேசுவரர் - நீனட்சியமமை ; சகஙி 1 என மூன்று சகஙிகள திருகோயிலில உளளன ; நீராதம - மானமடி , பதிகம 2.

இது திருவாடானைகு மேறகில் கறசாலை வழி 21 காதிகையிலும தேவகோட டையிலிருது தெனமேறகில மடசாலை வழி 15 காதிகையிலும உளளது ; இவை பழைய வழிகள், இபபோது மானமதுரை - திருசசி இருபபுபபாதையில வெகுவகை நிலையதனினறும 12 காதிகையளவில கறசாலைவழி அடைவது சுருக்கம். அகதப பாதையில், டடராசபுரம்-காட்டராசனகோட்டை நிலையஙகளினினறும இனனும அணி மையில் அடையலாம். ஆயின வணடிவசதிகள குறைவு.

I திருக்குற்றாலம்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - குறிஞ்சி 1-ம் திதழறை

வம்பா குன்ற மீயோ சாரல் வளர்வேங்கைக
கொம்பார் சோலைக் கோலவண் டியாழ்செய் குற்றாலம்
அம்பா னெய்யோ டாட லமர்ந்தா னலர்கொன்றை
நம்பான் மேய நன்னகர் போலு மரங்காள! (1)

மாட வீதி வருபுனற் காழி யார்மன்னன
கோட லீன்ற கொழுமுளை கூம்பு குறுங்குலம
நாட வல்ல நறுந்தமிழ் ஞான சம்பந்தன
பாடல பதமும் பாடநம பாவம் பறையுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—மரங்காள! தணசாரற சோலைக குறுங்குலம் கம்பான் மேய நன்னகர் போலும!

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வம்பு - மணம ; யாழ் செய் - யாழ்போலப் பாடும் ; ஆடல் - திருக்கூத்தின் குறிப்புமாம ; நம்பான் - இறைவன் ; நகர் போலும் - கோதானே ; நமரங்காள் - மமவரே ! அடியீர்காள - சிறுதொண்டீர் - பெரியீரான - தொழுவீர்காள என இபபதிகம அடியாராகளே கோகழி விளுவிய அமைப் யுடையத ;—(2) பொடிகள் - திருநீறு - சுண்ணம முதலாயின ; நெறப்பு பண்மையு மாம் ; " பொடிகள் பூசிபபல தொண்டரூ கூடிபபலா காலேயே " (செவ்வழி - திருத நிலைதபபதி - 1); பின் செல்ல-விழாமல்லு எனறு கூட்டுக; திருவாரூர (குறிஞ்சி) அரசு கள பதிகம் பாரக்க ; நாள்விழ - நாட்கூறறின அமைபபினேப பினபறறிய விழா. நான் - புதிது ஆகிய ,—(3) செல்வம் - சுண்டிச செழிபபு எனற பொருளில் வநதது; வில்லின் - விலலினால ; ஒல்க எய்த எனக ;—(4) பக்கம் - பககக்களில் கனறுகள் புடைதத தோனறிப பெருகும ; தூங்குதல் - தொகுதல் ,—(6) மைம்மா நீலம்-மைம்மா - மிக்க கருமை குறிதத்து , ஒப்புதல் - கடிதல ;—(8) அருவி புடைசூழ - பல முகமகளாலும் அருவிகள எபபகமகளிலும சூழாத ஒடி வீழ ; கூதன் மாரி நுண்துளி தூங்கும் - இது குறுங்குலதனின பருவச சிறபபு ; ஆனி - ஆடி மாதமகளின் சிறபபு ; மீறை - தணடனை ;—(9) குராமலரின அருமபு பாமபின பல்போலக் கூரிய தாய் வினாதத உட்டுளையுடையதாய் மெல்லிதாய வெளளிதாய உள்ள தன்மை குறித் தத ; மெயயும் உருவமபற்றி வாத வவமம் ; " தூமபுடை வாலெயிறு " (முருகு); தூவம்பாவை - உருவகதனாற குராமலருககு வழஙகும பெயர. குராமலர் விரிந்த போது ஆடும பாவைபோன்று காடடும். " வைக லாயிரம் பாவையை வளாப்போய் ...குரவே " (திருவாரூர - மூமமணிக கோவை - 16) ;—(10) செவ்வழி - பண ; "செவக்த வணடு வேரூய வருவாஜிச செவவழிநற பணபாடு மிழலே யாமே" (தேவா) ; அருந்தண் - அரிய (தட்பம்) தண்ணளியுடையவன ; அரதனன் எனபது போல ; —(11) கோடல் - வெணகாநதள் ; கூம்புதல் - குவிதல். குறிப்பு - இப்பதிக பாட்டுக்கள் குற்றாலவள நகரின இயறகை வளதனின அழகை அருமைபடத் தன்மையணியில் வைததக காட்டுவன. இப்பதிகம் குறறால நகரைப பறறியத. நகரின புறதநிருக்த அருளபபட்டத போலும் ; " நனனகா போலும் " (பதிகம்). திருமுதுகுனறம் - திருவிடைமருதூர் முதலிய பதிகளின் பதிகமகளும், அவற்றைப் பறறி ஆசிரியர் எடுததக்காட்டுமாறும (2079 - 2311) காண்க.

II குறும்பலா (குற்றாலம்)

திருச்சித்தம்பலம் பண் - காந்தாரம் - 2-ம் திருமுறை

திருந்த மதிருடித் தெண்ணீர் சடைகரந்து தேவி பாகம்
பொருந்திய பொருந்தாத வேடத்தா ரிடுதலை புரிந்த செலவா
இருந்த விடம்வினவி லேலக மழலோலி யினவண் டியாழ்செய
குருந்த மணங்கமழ குணநிடஞ்சூழ் தணசாரற குறும பலாவே. (1)

கொம்பா ரூஞ்சோலை குறும்பலா மேவிய கொல்லேற் றண்ணல
கம்பா னடிபரவு ஞானமறையான ஞானசம் பந்தன சொன்ன
இன்பாய பாட லிவைபத்து மவலார் விரும்பிக் கேட்பா
தம்பால நீவினைகள் போயகலு நலவினைக ளணரா வனதே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது இடம் குறும்பலாவே, இப்பதிகம் "குறும்பலா" பரம் உளள கோயிலைப் பற்றியது "இடம் போலும்" பதிகம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு.—(1) பொருந்தாத - தேவிபாகத்தோடு பொருதாத; இன வண்டு - ஆண பெண வண்டுகள், இனமாய ஒத்தபபாடும எனறலுமாம; யாழ் செய்தல் - யாழ் இசைபோலப பாடுதல; (2) நாட்பலவும் சேர்மதியம் - கயகேய முதிர்ந்த இறகும்மேலே வருமவரை யுளள நாடகள பலவும் கூடிய பருவதத்தச சகதி ரன்; ஆட்பலவும் - ஆளாககொளளும பருவங்களும், அவவவா பகருவங்களும் வெவவேறுதல் குறிப்பு, "ஆட்பா லவாகருளும வண்ணமும்.....அளவிலலே" (பாசுரம்); மந்தி - பெண குரங்கு, கீடவன் - ஆண குரங்கு; மாதி பலாக்கனியைத் தோந்து போழந்து சுளைகளை எடுத்தச சுவைத்தறக கண்டு தலலவனுறறைக கடிவனுக்கு உண்மைத தர அதனைக கடிவன் உணடு களிதிருகும என இலலறம பறறிய வாழ்கை கைக் குறிப்புபடக கூறிய சுவையும் தனமையணிச சுவையும காண்க. "மாதி கடிவனுக் குணபபழ நாடி மகிழபபுறம" (தேவா); தூம்பலா எனற தலமரத்தாற போதை றெபபும உடன கூறியபடி, இககாட்சி இனறும காணவுளளது :—(4) கண் தீறக்க - கணபோல மலர;—(5) நலை - தலையாகண; தலைகான மறியம - பிறை - எனறகூட்டி யுரைத்தலுமாம, கதிர் வீரிய - வளராநது வர, அசும்பு - ஊறறு :—(6) கூற்று ஏர் சிதையக் கடிந்தார் - மாள உதைபபினறும பின உயிர கொடுத்தலின ஏர சிதைய கடிநதார எனறார; ஏர் சிதைதலாவது முன செலலுதறிய "மடியா ஆணை" யாகிய வெனறி குறைதல; தேன் - தேனவணடுகள, வணடுகள இசை முரனறு பாட அதனைக கேட்ட குயிலகள தாமும அவ்விசை பயிலகினறன பாடல வல்லா ஞெருவன் பாடக கேட்ட மறறோர இசைவல்லான அதறறை றணடபபடடித தானும பாடுதலே மேறபகொளளுதல் போனற இயலபுக குறிப்பு, கேளா - கேட்டு,—(7) தோத்த - கொத்தாகிய; பிலயம் - நீரபபெருகு - (பிரளயம - எனறது பிலயம என மருவியதஎன்பர்). மண் முழவம் ஒங்கி - மணணிற் புடைததலால் முழவமபோல மிக்குச் சதசிதத;—(8) காந்தமென நீறு அணிந்த - "சாததமுக திருநீறு" (திரு விசைப - சாட்டிய - 2); கைவர் - சிவன, மந்தகந்தில் வேங்கைப்பூங் கோந்தை ஏந்தி வணங்குதல் - கையில மலாகொணடி வணக்கும குறிபபு; வேங்கை - இறை வழிபாட்டுகருரிய மலாகளுள ஒனறு; "கொலலி யிளவேங்கைக் கொதிநிறதத... களிறேறு" (சுந - எழுபத - 34);—(9) தூவம் முறுவல் செய்யும் - குராமலர் பூத்தல் பாலையா முறவல் செயதலபோல இருபபது எனத தறகுறிபபேறற அணி;

" தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்ற " (1094) ; மல்லிகையும் கண் பகழும் மலர்ந்து-சண்பகமரகதில் மல்லிகை படர இரணமெ ஒருதகே பூதது; "குருதத மேறிச் கொடிவிடு மாதவி " (தேவா) :—(10) முன்-பின் - காலம் குறித்தல் ; கூறுண்டு ஏறுதல் - பலபடப் பிதற்றி மீக்கூர்ந்து ஆரவாரித்தல் ; காடி - புளிதத கஞ்சி ; தோடுதல் - உணணுதல் ; நீடியர்...தேயிய - " மாதி, கானமுது வேயின கண்ணேறித-தானை, கிருகதுயரக கைகீட்டும " (சூச - எழு - 68) ; கைமறித்தல் - கைகொட்டி மகிழ்தல்.

தலவிசேடம் :—நீருக்தும்றலம் - பாண்டி நாட்டுப பாடல்பெற்ற பதிகளுன பதின்மூன்றுவது தலம் ; இதகுக் கூத்தர் கோயில் எனறது அழகிய பழகிகோயில் ; இது தேவார திருவாசகப பாடல்பெறற கோயில. தறும்பலா என்ற கோயில அருவியினே அடுதது வடகரையில் உளளது. அங்கு உள்ள தலமரம குறமபலா வாதலின் இககோயில் இபபெயர பெறறது. பலாவின பெயர அது உளள ஆலயத தககு வகாதது. குறும்பலா எனபது பலாவின ஒருவகை. கூத்தர் கோயில் குறும்பலாவின வடக்கில கக்ரதகினுள் சிதகிர சபைகுப போகும் வழியில் உள்ளது ; " குற்றாலத தமாகதுறையும் கூத்தாவன் குரைகழற்கே " (திருவா-திருப புலமபல்), "உயிரகொணடு போமபொழுது, குறறாலதது றை கூத்தனல் லாமகை குறறா ருளரோ ?" (திருவகமகமலே) ; " குறறாலத தமாகதுறையுக கூத்தன் கண்டாய " (தாண - கோடிகா - 3) முதலிய திருவாகுக்கள் இதிருகுகோயிலைப பற்றியன ; ஐம்பெருமனறகளுள் சிதகிர சபை இதினைச சோகதது ; இககோயில் பழுதுபட்டுக் கவனிப்பாரினறி இருததலும, குறறாலம செல்வோரும், அன்பாகள பலரும இதினை யறியாமலே யிருததலும வருதத தக்கது. இப பழுதிருகுகோயிலை இயனற அளவு திருப்பணி செயது புதுகுகி அதன பழமையை வெளிப்படுதிப பலரும வழிபடும்படி வைப்பதது பெரும புணணியமாகும் ; குறமபலாக கோயில திருமுறறம எனனும் பெய ருடைய வைணவத தலமாயிருதது, அவ்வைணவாகள தமமை அவலுரினுள் அணுக வும ஒட்டாது தடுதததுச சிவநிகதையும சிவனடியா நிகதையும செய்து வலிசெய் தமையால, அகதிய முனிவா அவாகளது அகதையை அழிகரும பொருட்டு வைணவ அடியாரவேடதுடன சென்ற கோயிலினுள விஷ்ணுமூதகி வடிவின சிதகினமேற் கைவைதது சிவலிங்க வடிவாகினா எனபதைக கதபுராணம திருகுற்றல படலத தக காண்க. அதமுதல அககோயில் சிவாலயமாகியது எனப. (1) கூத்தர் கோயில்-சுவாமி - கூத்தர் ; அமமை - சிவகாமியமமை ; சபை - சித்திர சபை ; தீரததம - சித்திரா நதி ; பதிகம - 2 , தறும்பலா - சுவாமி - தறும்பலா நாதர் , அம்மை - தழல்வாய் மொழியம்மை : மரம - தறும்பலா ; பதிகம 1

இத்தலம் தென்காசிச சாகிபபு நிலையதகினின்றம மேற்கே செல்லிய கற்சாலை வழி மூனறு காழிகையளவில் அடையதகக்கது; வண்டி வசதிகளும் உணவு-உறையுள் வசதிகளும உண்டு. இகாள் நகரிக மக்கள வேனிலில லினையாட்டாய உலக இன்பக் கள் பற்றி வீணே கழிகரும் வேனில் விடுமுறைக கொண்டாட்ட இடமாகப பெரும் பாலும இதனே அறிகது கொண்டாடுவா.

2785. புண்ணியனுர் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப்
புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிறவுஞ் சென்று
நண்ணியினி தமர்ந்தங்கு கயந்து பாடி,
நற்றெண்ட ருடனுளும் போற்றிச் செல்வார்,

விண்ணவரைச் செற்றகந்தா னிலங்கை செற்ற
மிக்கபெருமி பாதகத்தை நீக்க வேண்டித்
திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த
திருவிரா மேச்சுரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார். அஅள

(இ - ள்) புண்ணியனா...போதறி - புண்ணியராகிய சிவபெருமானது திருகெல வேலியினை வணங்கித அதிதது ; புரிசடையா...பாடி - முறுகிய சடையினை யுடைய இறைவரது திருபபதிகள பலவறறையும சென்று பொருநதி, விருமபி எழுக தருளி அகமகிழும விருமபிப பாடி ; நறறொணடருடன...செலவா - கல திருத தொணடாகளுடனே நாளும அதிதது செல்வாராகிய பிளளையார ; விணணவ ரை...சேர்ந்தார - தேவாகளை அழிதது மகிழாதாஞகிய இராவணனது இலஙகையினை அழிதத மிகுதியாகிய பெரும பாதகததினைப் போகிகொளளுய பொருடடு வலிய அழகிய விலலை ஏநதிய பெரிய கையினையுடைய இராமன தாபித்த திருவிராமேச சுரததைச் சென்று சோதருளினார.

(வி - ரை) புண்ணியனுர் - புணணியமகளுகெலலாம இலகாயுளளவர ; சிவ பெருமான; "புண்ணியா வுனடிகடகே" (தேவா) ; அவனடியாகளும சிவபுணணிய மேலீடடினால சிவததனமை பெறுதலால் புண்ணியர் எனபபெறுவர "புணணியப பொருளாயுளள பொருவிலகீ ருருவி னுரை" (666) எனறு கணணபபரையும , "புண ணியககன தனையவராதாம" (1959) எனற ஆருடைய பிளளையாரையும கூறியதனை யும, "புணணியர போற்றிசைபப" (திருவிசை) எனறமையும, பிறவும பாரக்க.

இலங்கை கேற்ற மிக்க பேரும் பாதகம் - "பெருமபாதம்" - 1673ல உரைத்தவை பாரக்க. இராவணனே வதைதத ஒனருன் வாதத்தனறி, இலஙகை முழுதி மழிதத்மையால மிகக பெருமபாதக மாயிறறு எனபத

நீக்கவேண்டி - இராமன் செய்த திருவிராமேசுரம் - நீக்க - நீகுகிகொளள, இறைவர நீகருதறகாக வேணடி எனறுமாம.

வேண்டி - வேணடிககொணடு, இராமருலு தர பிரமம ஹிதாரை நீகக்லாதலின இராமேசுரம எனபபடும எனபர இராமன செயத இராமேசுரம எனற பொரு விரிதோதினார. சணடும, முனனரும (1673) இதன மமபா கூறிய து பிளளையாரது இரணடு பதிககளினும, அரகுளது திருமேனி சிவபபும நினைபபதி பற றியே அறிவுறுததபபட்டமையை வறபுறுதது எதித தகுகாட்டிப பொருடடு

நீண்ணிய பொற்சிலை - சிவனது வில லாதலின நிணணிய வணணம . பொன் - அழகு ; பொற் சிலை - சிவனேகிய மேருப போனறதென்ற குறிபபுணும கின றது. 887

திருநெல்வேலி

திருசசிறறம்பலம் பண் - காநதார - 3-ம் திருமுறை

மருநதவை மகநிர மறுமைஙன மெறியவை மறறுமெலலாம
அருநதுயா கெடுமவா நாமமே நிதைசெய னனெஞசமே
பொருநதுதண புறவினிற கொனறைபொன சொரிதரத தினறுபைபூஞ
செருநதிசெம பொனமலா திருநெலவே லியுறை செலவாதாமே (1)

பெருநதண்மா மலாமிசை யயனவ னனியவா பேணுகலவித
திருநதுமா மதையவா திருநெலவே லியுறை செலவாதமமைப

பொருத்தீர்த் தடமல்கு புகலியுண் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
அருத்தமிழ மாலைகள் பாடியா டகமெடு மருவினையே. (11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிக்குக் குறிப்பு :—கன்னெஞ்சமே! திருகெலவேலியுறை செல்வா தாமேயாகிய அவரது காமகளே சிந்தை செய் ; அவையே மருந்தும் மறுமை கன்னெறியுமாவன ; அவா எனுமோ ரியல்பினர் என நினைவரியவர்; ஆடல் பேணி (பேணுபவர்) என்றினை முதலாயின தன்மைகளையுடையவர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அவை - முன்னறிசுட்டு ; அவன் என்ற மறை களாற் சுட்டப்பட்ட இறைவரது காமக்களாகிய அவை. அவையே மருந்தும் மறுமை கனெறியுமாவன ; அவற்றைச சிந்தை செய்தால் அருந்தியர் கெடுமை ; '' மருந்து வேணடில் விலை மகநிரகளினிலை.....வேடகமளே '' (தேவா) ; நாமம் - காமக கள் ; பாலபகா அம்றினை. பொன்மலர் - பொனபோல மலர்கின்ற ; செருக்கிப் பூவின் கிறம் குறிததது. கொனறை பொன் சொரியச செருகுகி செமபொன் மலா னினற ஒன்றற்கொனற ஏறறமான கொடை தருவனபோல எனற குறிப்பும் காணக ; செல்வர் - இறைவா - அழிவுபடாத முதறிச்செலவ முடையவா. ஐசுவரியம் எண்ப; —(2) ஓர் இயல்பினர் - இன்ன இயலபுடையவர் ; செடிச்சியர் - இழிநத பெண்கள்; புராண வரலாறனறி, ஆணவப பினிப்புடைய ஆன்மாகளைக குறிபபிற கூறியது மாம் ; கேதகை - தாழை ;—(3) சுலவுநல் - சூழ வைதல ; கிறி - மாயம் ;— (4) பேணி - பெயர ; பேணுபவர ; இகரம உடைப்பொருள் விகுதி ; விடையேறி, பிறைசூடி என்பனபோல் ; கோடிகள் மதியம் தீண்டி-என்பது மாடாகளின உயர்ச்சி குறிததது ;—(5) ஆனில் நல் ஐந்து - பஞசகவ்வியம எனபா ;—(6) வெடிதரு நலையி னர் - படுதலையினை எநதியவர் ; வெடிந்தல் - சுடலையில் நீயால் பிளதல ; வேனல்- னெழுடைய ;—(7) வேள்வியைச் சாடிய கதுரனர் - தகன் வேளவியைச் சகநிதத வா வீரபதிரக கடவுள ; அவா செயல அவரை அளிதது எவிய வெபெருமானது வீரகளுள ஒன்றுக் கூறதல மரபு ; கதுரம் - வலலமை , கதிர்கொள்...புரிவினர் - கதிர் - ஞானஒளி ; கெம்மை - சிவநெறி ; புகுதல் - உணணினற அருளுதலும், புரிவு - இடைவிடாது அருளுதலும குறிதன , திக்கெலாம் புகழறும் திருநெல் வேலி - நகரசசிறப்பும் பெருமையும குறிததது ;—(8) சிந்துபூந்துறை - நதிததுறைச சிறப்புப் பெயர ; இனறம வழஙகுவது ;—(9) சங்கம் - கூட்டம ; திங்கள் நாள் விழ - மாதந்தோறு கிகழும் பருவ விழாகள ; இவற்றின சிறபபுகள் இன்றும் கிகழ வன ;—(10) கவர் - பிளப்பு ; கவருறு கோடி - கொடிகள இருபினவாய் அமைநத உரு ; நிவர் - ஒளி ;—(11) மாமறையவர் - இநகரின மறையவரின சிறபபு. 9-வது பாட்டும் பார்க்க. அநகாளின சிறபபு ; நீர்த்தடம் - நீரச் சிறபபு ; இன்றம காணவுள்ளது.

தலவிசேடம் :—திருநெல்வேலி - பாணடி காட்டில தேவாரப பாடல்பெற்ற பதிகளுள் பதினஞ்காவது தலம. வேதசருமா என்ற அன்பர் இறைவரது திருவமுதக் காக கட்டியிருநத நெல்லை வெளளக் கொள்ளாதபடி வேலியிட்டபடி இறைவா காத தமையால் இப்பெயர் பெறறது ; 'நெலலுக்கு வேலியிட்ட செல்லையப்பா' என்ற வழல் குவர். மூகலிடியில் இறைவர் மூனைத்த வெளிபபட்ட காரணததால் இது வேணு வனம் எனவும் பெயரபெறும் ; திருமால், பிரமதேவர், அகதிய முனிவர் வழிபட்ட தலம் ; தாருக வனததக்கு இறைவர் பிச்சைக்குச் சென்றருளிய வரலாறு இகழ

கிழ்ந்தென்பர். பதிகம் 2-வது பாட்டில இகருமிப்பு போறைப்படுகின்றது காண்க. பிட்சாடணர் திருவுருவம் முதலசுறறில தாபிதது வழிபடபபெறுகின்றது ; ஐம்பெருஞ் சபைகளுள் இது தாமிரசபை ; சுவாமி - நெல்லியப்பர் - வேணுநாதர் ; இரணடும் தனிச் சக்திகள் ; கெல்லியப்பர் காபபகதிருகதினை அடுத்த அரங்கநாதர் வழிபட்டுப் பண்ணிகொணடெழுந்தருளியுளளார். அம்மையார்-காந்திமதியம்மை ; தீர்த்தம் - தாமிரவருணி ; தலை - சிந்துபூந்துறை ; கெல்லிய எலும்புகள் பூகனாயின எனபது வரலாறு ; சுவாமியம்மை யாலயதகன் மிகப பெரியனவாய் அழகிய அமைப்புடைய தனிக் கோயில்கள் ; பதிகம் - 1.

திருகெலவேலி சக்திபபு கிலையதகினின்றும் மேறகே கதசாலிவழி இகுகோயில் 1½ நாழிகையளவில அடையத்தக்கது ; கரதகினிடையே இருபபுபபாதை செல்கினறது. கோயிலுகரு அணமையில் மேல்புறம திருகெலவேலி டவுன கிலையம ½ நாழிகையளவில் உள்ளது.

தீநுப்பதிகள் பிறவும் - இவை திருப்புடைமருதூர் (திருப்பிடவூர்), திரு அகதீசசுரம, திருசசுழியல, திருவததரகோசமஙகை முதலாயின எனபது கருதப படும்.

2786. சேங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி னண்ணித
திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன னேடும
மங்கையாக்கு நாயகியா தாமு மெய்மமை
மகதிரியா ருஞ்சூழ மணிநீள் வாயில
பொங்கியெழும் விருப்பினு லுடனே புக்குப்
புடைவலங்கொண் டுளளணைவா போறறி செய்து
பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிக்து நினறு
பாடினுர் மன்னவனும் பரவி யேத்த. அஅஅ

(இ - ள்) செஙகண...ணணி - செவநத கணகளையுடைய திருமால (இராமாவதார ரதகில்) தாபிதது வழிபட்ட திருககோயிலைச சோகது, திருமுனபு ..அணைவா - அதன திருமுனபு வீழுகது எழுகது அரசனேடும பூஙகையாக்காரியாரும உணமை ஒழுக்கதகள் கிறமும மகதிரியாராகிய குலசகிறையாரும தமமைப பினபறறி சூழுகது வர ; உடன - அவாகளுடனே அழகிய நீணட திருவாயிலினுள மேனமேல் எழும விருப பதகினுலே புகுகது உட்பகுகதகில வலமாக வநது உளளே அணைவாராகி, மனனவனும் பரவி ஏகத - அரசனும துதிகதபப போறற, போறறி செயது ..பாடினுர் - துதி செய்த தாமரைபோனற கைகளைக கூபபி வணஙகி நினறு பாடியருளினுர.

(வி - ரை) மால் - திருமால இராமனுய வகத அவதாரம் குறிகதது

வழிபட்ட - "மதியிலுன மால்செய கோயில" (தேவா - அரசுகள) ; வழிபடு தல் - தாபிதத்தப பூசிததல எனற பொருளில் வருதது. "இராமன செய்த" என முன் பாட்டிற் கூறியது காண்க

முன்பு - திருககோயிலின திருமுனனர.

தென்னனேடும் - தெறபுபபறறி வேறபிரிதது கூறினர.

மெய்ம்மை - உணமை ஒழுகக நெறி.

உடனே - அரசன் - தேவியார - மகதிரியார இவர்களுடனே.

மன்னவனும் பரவி ஏத்த - இராமனது பெருமபாகதகதை நோற்றதுபோல, மன்னவன் தான செயத பெருமபாதகமாகிய அமண சார்புபறறிச் செய்த வொபபாதம்

களினினும் காகவேணடுமென்ற எணணத்தால் பரவி ஏத்த எனற குறிப்புப்பெற ஈணடு மன்னவன் பரவியதைத தனி எடுத்து விதந்து கூறினர்.

பணிந்து போற்ற— என்பதும் பாடம். 888

I திருவிராமேச்சுரம்

திருசிறறமபலம் பண் - காந்தார பஞ்சமம் - 3-ம் தாளமுறை

அலைவளா தண்மதி யோடய லேயடக் கியுமை
முலைவளர் பாக முயகுகவல் லமுதல் வன்முனி
இலைவளா தாழைகள விம்மூகா னலிரா மேச்சுரம்
தலைவளா கோலுன மாலேயன் முனிருக தாட்சியே. (1)

பகலவன மீதியம காமைக்காத தபதி யோன்றனை
இகலழி விததவ னேதகதோ யிலிரா மேசுரம
புகலியுண ஞானசம பந்தன்சொன னதமிழ புகியால்
அகலிட மெகுகின றேததவல் லாகஇலகே யலலலே (11)

திருசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—இராவணனேர செறற இலஙகையை அழிசத பழி போக இரமண தாபிதது வழிபாடட கோயில திருவிராமேசுரததில இறைவர் விளைக ஆசி புரிநது ஞானமு நன பொருளுமாகி நின்று அருள் புரிகினறார.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) முனி - உமை முலைவளர பாக முயகுகவலல முதலவனுகியும முனிவனுவான எனக. இலைவளரி - செறிநது நீணட இலைக ளிறைநத, தாழைகள் விம்ப - தாழை - தெய்தனிலக கருபபொருள, இதகு மிக் கிருததல குறிபபு. தலைவளரி - மாலை - "தலைகருத தலைமாலை யணிந்ததெனனே" (நமபி)., "தலைமாலை தலைக்கணிகத" (அரசு): தலை - வீகதாரதி தலைகள : வளரி - தமது தலைகளை அத தலைகளே மாலையாக என இரடடுற மொழிநது கொளள வளரி எனறார்; ஆட்சி - ஆடசி-அரசு-புரியுமிடம, இராமநாதர் எனற பெயராகுறிபபு; —(2) தேவ் - இராமனது மனைவியாகிய சீதை; தசமாழகன் - இராவணன; பொன்றுவித்த பழி - "மிக்க பெருமபாதகம்" (2785) என்றவிடத தரைததவை பாராக; ஏ இயலும் சீலை அண்ணல் - இராமன ஏ - அமபு; இதகு அகதகியா தநத பாசுபதாதைத குறிச்சது; சீலை - வில;—(3) வைதேகி - சீதை; மாயை - மாய மானேக காட்டி வளுசிதாக கவாநத வஞ்சனை. கான் - தசரதன ஏவியபடி இராமன் வசிதிருநத காடு; காரகக்கன் - இராவணன; ஈனமிலாப் புகழ் அண்ணல் - இராமன. இராமனது நறகுணததின சிறபபுக கூறியபடி, இராவண வதமானது பழியைத தரினும வேற இழிவறற செயலும புகழறறதுமாம எனற குறிபபும் காணக; ஞானம் - சரியைபாதி நனனெறி நானகனுள முதறிக்கேதுவாய இறறியில உள்ளது. "நனனெறியாகிய ஞானதைக காட்டியலலது மோட்சதைக கொடா வாகலான" (சிவஞானபோதம்); நன்போருளும் என உம்மை விரிக்க. நன்போருள்-வீடுபேறு; நன்மை - நலம தரும் இடம்;—(4) உரை - மேலோர சொல; வேத நீதியாகிய உரை எனறலும ஆம். உரை ..வேட்கையான் - இராவணனுடைய; ஆற றுருபு தொகுகத; வேட்கையான் - தோள் எனற கூட்டுக; வில்லி - விலலியுடை யவன்; இராமன். விரை மதவும் - இராமேசசுரம் எனக. விரையாவது வெடணம்; —(5) ஊழு - உடைதல்; உடை - உடைய; சமறுறைத பெயரெசசம், பட்ட;

வீறு - பழிப்பு ; ஆணவச் செருக்கு பேறு - உடையான் - இடமாகபெற்ற வினை குபவன். பேறு - வீடுபேற என்றலுமாம ;—(6) அணை - வழி என்ற உட்டுக ; இணையிலி - சிவபெருமான் , "தனகுவமை யில்லாதான்" (குறள்) ; "ஒன் றென்ப தொன்றேகாண ஒன்றே பதி" (போதம்) ; என்றும் - இராமன கோயில் செய்யு முன்பும், செயத அனறும, பினனா இனறும எனக. "பண்டு மினறு மென றும்" (திருவிசைப்பா) ; துணையிலி - தமகுத துணையாக வேறெருவரையும் இல லாதவர் ; முழுமுதலவா ; பேராறறல முதலிய எணகுணஙகளுடைமை குறிப்பு ;— (7) கனி...தீங்கள் - கோளகள ஒனபதம ; கனி ..தேயித்துகதான் - இராவணன் கோள்களேத தன திசசைவழி நிறுக பணிதது ஏவலகொண்ட வராறறுக குறிப்பு , முனிவது தேய்து - சினநது , தீயன - தீவினைக ; அண்ணல் - இராமன ,— (8-9) பெரு...ஏந்தினுன் - பெருவரை - கயிலைத திருமலை ; அன்று எடுத்தேந்தி னுன் - இராவணன் ; கார் - புகழ் ; கதிரரு முன வரதாறறற பெறற பெருவலியின ஞித திக்கெலாம வெனற போதத புகழ , டுகிட அருவரையாலடர்த்து - அபபுகழ கெடும்படி அரத மலியின மேறபடட நகநகி அழுமபடி வருதலி ; அன்று நல்கி - அடர்த்த அப்போதே அவன பாடலகேட டிரஙகி வாளும நாளும கொடுதத ; ஒருவ னுமே பலவாகி நினறது - ஆருதல் - தனது சதகியாகிய மாயையை விரிதத அதனல் உலகம் படைத்த அச சதகியை மீளத தனகுள ஒடுகருதல ; உலகபபொருள் எலலா வற்றினும் அவையேயாகிக கலநது எனறலுமாம. இதறகு இறைவனே உயிராகளும உலகமுமாகிநின என்ற புறசசமயிகள கொளளும பொருள அடாது , "நிலனீர்... எண்வகையாய புணாகதி னினறன"; "உல கேமெனைத திசை பதெனைத தானெருவ னுமே, பலவாகி னினறவா தோணிகக மாடமோ" (15) (திருவா) ,—(10) மெய் யில் - உணமையிலலாத ; உடமபில எனறலுமாம பாறறு விட்டு - ஏந்தி எனக ,— (11) பகலவன் - ஞாயிறு ; பகலவன் ..பதியோன் - சூரியன கடுமபகலாயத தன நகரத்தின்மீது செலலாத இராவணன ஏவலகொணட வராறறுக குறிபபு பதி யோனேயும் என்ற நிறபமை தொகைத. இகல் - போரில ; புந்தியால்..... ஏந்த - கினைநத எணகேனுபிருநத அதிபபிழும இராமேசுரம் எனற வழிபபட பயனறரும் என்பது. அல்லல் - பழிபாவம் , பிறவியுமாம இபபகுதயுள இராமன கதையின பல பகுதிகளும பேசபபட டு அரசரிதிதின உணமையினே உறறுபபடுதத கின்றன ; அரசுகள் பதிகமும காணக.

தலவிசேடம் :—நீருவிராமேசுரம் - பாணடிநாடடுப பாடலபெற்ற தலங்க ளுள் எட்டாவது தலம. இராவணனைக கொனற இலஙகையினையும அரகாகளையும் அழிதத மிக்க பெருமபாதகம நீஙகுமபொருட டு இராமனுற குபபிடட பெற றமையால் இபபெயர பெறறது ; இராம சரிதநிரப டருதிகளும அபபதி கீழ்க இராமன் இலஙகுச சிவலிஙகநாபிதது வழிபட்டமையும தேவாரப பதிகங்களுட் காணப பெறும். தாபிததநகாகச் சிவலிஙகம கொணடுவரக காரிகருச சென்ற அனுமான குறிதத நேரதனினுள் வரத தாமதிததமையால சீதையமமை மணலாற குவிதத இலிஙக கத்தை இராமன் தாபிததபபூசிததனை இவரே இராமநாதர் என வழஙகபபடுமூாதநி யாவர். அதன்பின அனுமன கொணாநத இலிஙகததை மூலமூாதநிகரு வடபுறம தாபித்து விசுவலிஙகம எனப பெயரிட்டு அனுமன வருநதாமை அவருகரு முதறபூசை கிழமும்படி நியமிகக இராமனுற செயயபபட்டது எனப. இபபதி சோநிலிங்கத் தலம் 12 - ல் ஒன்று ; வீட்டுணுமூாதநி தமமை பிரிநது, குணநிதி எனனும பெய ருடைய பாணடியனிடம் வளாநத இலகுமியை மறையவராய வநது மணாநது இருகுச்

சேதுமாதவர் என்ற பெயருடன் எழுந்தருளியுள்ளார். அவரை வழிபடாதார் இராம லிங்கரை வழிபாட்டின் பயன் பெறார் எனபது சேது புராணம்; இப்பதியில் உள்ள எண்ணிறந்த தீர்த்தங்களின் வரலாறும பெருமையும் பற்றிச் சேது புராணம் பார்க்க; இராவண வதத்தின பொருட்டு இராமன் அணைகட்டி இலங்கையை அடைந்த இட மாதலின் இது சேதுக்கரை என வழஙகப்படும்; சேது - செய்கரை; சேதுவில் இராமனது தனுவின நுனியாற கீறித தீர்தத காணப்பட்டமையால் இது "தனுக் கோடி" என்று வழஙகபபடும் (தனு - வில); சேது - கடறகரைத தீர்தம். நகரின் வடபுறம் கந்தமாதன மலை உள்ளது. அதில் இராமனது பாதம் நீட்டப்பட்டு விளஙகு கின்றது; "ஆயன் றமர ரழியா வகைசெயதா, யாயன் றமர ரழியாமை - யாயன், றிருதநினுன் செஙகண் விடையூாவான மேனி, திருதநினுன் சேதுக் கரை" (48) என்ற 11-ம திருமுறை - பரணர் அருளிய சிவபெருமான திருவந்தாதியும் காணத் தக்கது. இராமன கதை மச்சம் - கூாமம முதலிய மகாபுராணஙகளினும் பேசபபடும். சுவாமி - ஓராமநாதர்; அம்மை - மலைவளர் காதலி; பிள்ளையாரது பழம்பஞ்சுரப் பதிகம் - 3 பார்க்க; (பர்வதவாததனி என்பது வடமொழி); தீர்ததம-அக்கினிதீர்த்தம்-ஓராமதீர்த்தம் - இலட்சுமணதீர்த்தம் - தருமக்கோடி முதலியனவாய் எண்ணிறநத ; பதிகம் 3.

இதற்கு இராமேச்சுவரம் எனற இருபபுபபாதை நிலையம, நகரின் உள்ளே அமைந் துளளது. நிலையதினினறும் கடறகரையில 1 நாழிகை யளவில கோயில் உள்ளது.

2787 சேதுவின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த
சிவபெருமான் றனைப்படிப் பணிந்து போந்து,
காதலுட னங்ககரி வினிது மேவிக்
கண்ணுதலான் றிருததொண்ட ராளுர்க் கெல்லாம்
கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க்
குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்ல
நாதர்தமை நாடோறும் வணஙகி யேதத
நளிர்வேலைக் கரையினையந் திருந்தா ரன்றே. அகஉ

(இ - ள்) சேதுவினகண...போகாத-சேதுவினிடமாகச், சிவநாத கண்களையுடைய திருமால் பூசித்த சிவபெருமானைப பாடி வணஙகிப புறமபோகது; காதலுடன்... மேவி - விருபபதுடனே அத்திருகரினகண இனிதாக அமர்ந்தெழுநதருளியிருகத; கணணுதலான ..போறறிச செல்ல - நுதலிறகணணுடைய சிவபெருமானது திருத் தொணட ராளுாகளுகெலலாம குறறமறற புகழினையுடைய பாணடிமா தேவியா ராகிய மகளையர்களரசி யமமையாரும் உண்மைநெறி நிறகும குலசசிறை நாயனுரும் குறைவின்றி வேண்டின எலலாம அளிதத பாதகாதத அதிததவர; நாதாதமை ...எத்தி - ஓராமகாதாராகிய இறைவனை நாடோறும் வணஙகித அதிததக்கொண்டு; நளிர...அன்றே - குளிர்ந்த கடறகரை நகரினகண் விருபபுடன் (பிள்ளையார்) அப் பொழுது எழுநதருளியிருந்தனர.

(வி - ரை) சேது - அணைகட்டின உடைய காரணமாக இராமேச்சுரத்துக்கு வழங் கும் பெயர். சேது - சேதுக்கரை என்றலுமாம். "செஙகண்மால் சிலைபிடிதததச் சேணுயோமெம் சேதுபத் தனஞ்செய்த சென்று புக்கு" (தேவா).

காதலுடன்...அந்நகரில் இனிது மேவி, நளிர்வேலைக் கரையின் நயந்திருந்தார் என்றது - மால் பூசித்துப் பழிநீங்கிய பதியாதலால், மன்னவன் பொருட்டு அங்குச்

லை காட்கள் தனியருளினர் எனபதாம ; தொண்டர்க்கு எல்லாம பாண்டிமாதேவி யார் - குலச்சிறையார குறைவறுத்துப போறறிச செலல என்ற குறிபபுமிது.

கோதில் புகழ் - எனபதுபறறி முன் உரைக்கபபட்டது ; கடைபபிடிக்க.

குறைவறுத்தல் - உலகியலில வேணடிய உணவு உறையுள முதலியன எல்லாம் குறைவின்றிப பெறவிதத இனிதிருகக்ச செயதல. பாண்டிமாதேவி யார் - மாதேவியாராதலின இலலறகெறியில் மனனனச சாஙதோாக்குக குறைவறுத தல் அம்மையார் கடனுயிறறு ; குலச்சிறையார மந்திரியாராதலின மன்னவன்பணி செய்தல் அவர் கடனுயிறறு.

நீறுத்தொண்டரானூர்க் கெல்லாம் - எனறது இதறகுக குறைவறுத்துப போறறப் பட்டவர் வெபெருமான் தொணடாகள எனற நிலை குறிகளபபட்டது. இதுவே பதி புண்ணியமாயும, இதறபு பிளளையாருடன் கினற தனமைகளு ஏறறதாயும உள்ளமை யின் என்க. அரசன் கடலமையாகிய வேனய உலகரைப பாதுகாககும பசுபுணணியம வேருதலின இவவாறு தொண்டராஞர்க்கு என்று பிரிதறகுக கூறினர். ஆனூர் - பின னையாரது திருவருளால அகநாட்டிற ரைவய பெருக நீறிட்டுத தொணடராயினரும் அடக்க எனற குறிபபும தருவது. " பரமனாடியா ரானூர்க ளெலலா மெய்நி யுணக வென " (1524) எனறவிடததுரைததனவ பார்க்க.

நளிர்வேலைக்கரை - கடறகாறறுக குளிர்வீசும கரை

நயந்தீருந்தார் - மனனவனபொருட் டகறகின விருமபி எழுதருளியதன்றியும, ஈழநாட்டுத் தலகளினபபடி அருகாட்டினரையும வழிபபடுத்தி உயயசசெயயும கருணை நோகமும காரணமாம எனபது மேலவரும பாடடின குறிபபாதல காணக. ஈழநாடும் பாண்டிநாடு போலவே புறசமயிகளாகிய புததா சாரியரல அலிபபுணடு வருதலியறை திருவாதவூரடிகள வரலாறறினுலும அருகாட்டுச சரிதகளாலும அறியகிடததல கருதுக. 889

II திருவிராமேச்சுரம் (சேது)

திருசசிறறமபலம பண் - பழம்பஞ்சுரம்

நிரிதரு மாமணி காக மாடத நினைதெரு சியழலவாய
நாரிகதிக கவெரி யோதி யாங கலமீம தெரிதருவாவா
எரிகதிர முதத மிலஙகு கான விராமேச சுரமேய
விரிகதிர வெணபிறை சூடி சென்னி லிமலா செயஞசெயலே. (1)

தேவியை வவ்விய தெனனி லனகை யரையன நிறலவாடடி
வவியல வெஞசிலை யணண னணஞ மிராமேச சுரததாரை
நாவின ஞானசம பகத னலல மொழியா னவினறேததம
பாவியன மாலேவல லாரவா தமவினே யாயின பறறறுமே (11)

திருசசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவா எலலியுல எரியேநதியாடும கலமே தெரிநதருளு வார்கள், அஃது இராமேசுவரமேயாதது அருடசெயல எனறு வழிபடுவா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) நிதிக்க - ஒசைசெயய , ஆடும் நலமே - உயிர் களது உடற்பிணி நீஙகும அருட கூதநின கனமையனனே , எர்கதிர் முத்தம் இலங்கு கானல் - முதறகன ஒளிவீசிக் கரை சாரும செயதலத காணல , திருமறைகாட்டி னின்றும் தொடரும இக கடறகரையில முதறக குளிகளும் திறைகளுள்ளமை

குறிப்பு : 1529-ம் பாட்டும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க. " துறைக்கொண்ட செம் பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித் தொன்மயிலே " (திருத்தொண்டத்தொகை - 8) என்ற தொண்டைகாட்டுக் கடற்கானலிற் தமிழ்காவலா பெருமான காட்டியருளும் கருத்தும் இங்குவைத்துக் காண்க. விரிகதிர் - இனிக் கதிர்விரிய கினற பிறை ;—(2) நெறி - பாட்டுடன் வீணை முதலியவற்றைத் தடவுதல், எறிகிளர்-வீசி மேலெறிந்து எழும்;— (3) மலைவளர் காதலி - தலமமை பெயர் ; தாயுமானா பாடலில் இப்பெயர்பற்றிய பகுதி காண்க ; மயக்கா - உயிர்களைத் தமது மறைப்பாகிய திரோதானசத்தியு ளகப் படுத்தி ; இலைவளர் - கீண்ட இலைகள் மிகவுமுடைய தாழையின இயல்பு குறித்தது ; முன்பதிகம (1) பார்க்க ; தலைவளர் கோலநன் மாலை - முனபதிகம (1) பார்க்க ;— (4) மாதனம் - பெருந்தனக்கள ; தேதெறி - தேசுடைய - ஒளியுடைய - எரி ; தேது - தேசு ; ஏதமிலார் - ஏதங்களை நீக்கவேண்டுபவர. இலார் - இலலியாக விரும்புவோர்; போது - மாலைபபொழுது ;—(5) ஏலநறும் - ஏலம் - மணத்தின் பொதுமை குறித் தது ; ஏல - பொருந்த எனறலுமாம் ; இபபொருளில ஏல(ப்) - பாடும் எனற கூட் டுக ;—(6) (கீண) பிணை - பிணைத்த, தொடுத்த ; இணைபிணை - பிணை - மான் ; இணை - ஒத்த இரணடு ; இணைமலர் - பொருந்திய மலர ; அணைபிணை - சேரப் பிணைத்த ; கட்டிய ;—(7) நீர் - கஙகை ; ஊரினர் துஞ்சினர் சமகாரகாலம் ; " கடு நல் யாமம " (திருவிசைபபா) ;—(8) சுண்ணவெண் னீறுபூசி - பொதசுண்ணமாக வெண்ணீறணிநல பூசி. " சாதமென நீதணிந்த " (தேவா) ; பொன் திகழ் - பொனபோல வினங்கும ; பொனனுடன வினஙகும எனறலுமாம; தூன்று - கயிலை;— (9) கோவலன் - திருமால ; மேவலன் - பொருந்த வலலவன ; சே - இடபம ; வல - வல்லமையுடைய ;—(10) தட்டை-தட்டுடை ; பிரட்டு - பொய ; சீவரம் - துவருடை; இன் - (சோலை) இனிய; இன்-யாழ எனற கூட்டியுரைபபினுமமையும ; —(11) தேவி - சீதை , ஏ இயல் வெஞ்சிலை அண்ணல் - இராமன. முன்பதிகம் (2) பாரக்க.

குறிப்பு :—இபபதிக முழுதும எலலி எரியேநதிக காடிடமாக ஆடும் நிறம் போற்றப்பட்டமையும், அமமை யுடன்பாடக கூடி யாடுகினறமையும கூறியருளிய குறிபபினுல் இஃது சேதக கரையில் அருளபபட்டதெனற கருத இடமுணடு ; முன் பழிபோகிய பின னருளசெயயும குறிபபும கருதப்படும.

2788. அருகரி லமர்ந்தங்க ணினிது மேவி
யாழிபுடை சூழ்நதொலிக்கு மீழந தன்னின்
மண்ணதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்து செங்கண்
மழவிடையா தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
சென்னிமதி புனைமாட மாதேரட் டத்திற்
றிருக்கேதீச் சாத்தண்ணல் செய்ய பாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்தேத்தி யன்ப மோடு
முலவாத கிழிபெறுரு வகை யுற்றார். அசுஎ

(இ - ள்) அருகரில்...மேலி - அத்திருருகரில் விரும்பி எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் இனிதாகப பொருந்தியிருந்தபடியே ; ஆழி...பாடி - கடல் காற்பகுதியும் சூழ்ந்த சத்திக்கும் நீவாயிய ஈழநாட்டில் மேலபெறற திருக்கோணமலையில் மகிழ்ந்து வீற்றிருந் தருளும் செகதணணியுடைய இளமையாகிய இடபதினை உடைய இறைவரைத் தனிதத வணமகிப பாடியருளி ; சென்னி...ஏதமி - உச்சியில் சந்திரனைச் சூடும்படி

உயர்ந்த மாடகூடங்களையுடைய மாதோட்டத்தில் திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளிய இறை வரது செம்மையாகிய திருவடிகளே மிகவும் நினைந்து பணிந்து அகிந்து ; அபரோ மம்...உற்சுர் - இறைவர்பால முன்னுள் உலவாக்கிழி பெற்ற பின்னையார் அன்பாக ளுடனே கூடியிருந்த மழிசசி பொருந்தினர்.

(வி - ரை) மேவி - மேலி அல்கிருந்தபடியே ஈழநாட்டுத் தலைகள் இரண்டினையும் வணங்கிப் பதிகம் பாடியருளினார் எனபார் மேவி எனறார். மேல உள்ளி எனறதனை மிக.

ஆழி புடைதழுந் தோலிக்கும் ஈழம் - ஈழம் - ஈழநாடு, இபபோது இலஙகைத் தீவு எனப்படும; தீவாதலின ஆழிபுடை சூழுதல ஒலிக்கும என்றார். புடை - எலலாப் பக்கஙகளிலும ; எபபுடையினும என முறறுமமை தொகைது.

திருக்கோணமலை - திரிகோணமலை எனபபடும.

மாதோட்டம் - நகரம ; திருக்கேதீச்சரம் - கோயிலின் பெயர , மாதோட்டம உளநாடும, கேதீசசரம நகரமுமஆம எனபாருமுண்டு , "மாதோட்டை நனனகருள... பாலாவியின கரைமேல...திருகேதீசசரத்தான" (தமபி. தேவா).

அன்பரோடும் - உவகையுற்றார் - "அன்பரொடு மரீஇ" (12 - சூத் - போதம) ; அன்பாகளுடன கூடியிருத்தல அணைதோ தனமை , அது முதலி யினபதினை மிக்க இனபதினைத் தருதல குறிகக உவகையுற்றார் எனறார.

உலவாத கிழிபெற்றார் - உலவாகிழி பெறறுராயிய பினனையார். பெற்றர-வினைப பெயர. உலவாத கிழபெற்ற வரலாறு திருவாவடுதுறையில பிளளையார, சிவயாகதறகு குத தரதையாருககுகடப பாடி 1000 பொன கொணடதாய எடுகக எடுகக குறையாத பொறகிழியை இறைவாபாற பெறறனர எனபதாம. முன 2315 முதல 2328 வரை உளள பாட்டுகளில விரிதறைகபபட்டது காணக. உலவாகிழி பெற்றாபோனது அன்பா கூட்டததை விருமபியடைகது மிழநாதனா எனற குறிபபும பெற நினறது காணக. உன்னி - இவவாறே திருகாளததிமலையி விருநதபடியே வடகு நோகிய பணிகது வடகாட்டுப பதிகளே நினைக பாடியருளுதலும காண. வடகு நோகியி மேலும செலலாமையின காரணம பின(2321) உரைததலி காணக. எனறு இராமேசுரத திலிருநதபடியே ஈழநாடடுப பதிகளிரணடினையும பாடியருளினாது இடையே கடல குறுக கிடடுச் சூழ்நதிருநததாலா கடலைக கடநது செலல வேணடுமாதலி, எனற மறைவிலி காரணமாக என்பது கருதபபடும. ஆழிபுடை தூழ்ந்தோலிக்கும் ஈழம் என ஆரியர அறிவிததமை இகுறிபபும பெறறதறகு. 890

திருக்கோணமலை (திரிகோணமலை)

திருச்சிறறமபலம் பண் - புறநீர்மை - 8-ம் திருமுறை

கிரைகழ லரவஞ சிலமபொலி யலமபு கிமலாகீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர பாகமாப புணாநத வடிவினா கொடியணி விடையார
கரைகெழு சநதன காரகில பிளவு மளபபருங கனமணி வரணறிக
குரைகட லோத நிதறலன கொழிககுங கோணமா மலையமாக தாரே. (1)

குறறமி லாதார குரைகடல சூழநத கோணமா மலையமாக தாரைக
கற்றனார கேளவிக் காழியா பெருமான கருதறதிடை ஞானசம பநதன
உற்றசெந் தமிழாா மாலையீ ரைநது மூரைபபவா கேடபவ ருயாகதோா
சுறறமும மாலித தொலவினே யடையாா தோனறுவா வானிடைப பொலிகதே. (11)

நிருச்சிறறமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—சிமலர் - மலைமகளோ பாகமாப் புணர்ந்த வடிவினர் - கொடி யணிவிடையர் என்றிவ்வாறு பலவும் போறறபபடும் இறைவா, கோயிலுஞ் சுனையுக கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை யமாகதாரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) நிரை - வரிசை ; அலம்பும் - இசைக்கும் ; சந்து-அகில்-மணி - குறிஞ்சிக கருப்பொருள் ; மணி - செயதலினும் பெறப்படும் ; இகரு மலியும் கடலும் கலகத நிலையாதல் குறிபபு. நெய்தலுக் குறிஞ்சியும் மயகிய திணைமயகம். 1118 பாரக்க. " குரைகடல் சூழ்நத கோணமாமலை " என்ற கருத அடன் பதிகததின் மகுட மமைநதபடியும் காணக. இததலம் கடலினுள் ஏறி விளங் கும மலை. சந்து அகில மணிவானறி என்றதனால ஆறுகளால் அலததக கொணரப் பட்டன என்ற குறிப்பும காணக ;—(2) கோடிதேனக் கதறும் குரைகடல் - இகருக் கடல் அலைகள மிகபபெருகியவை ; பரநது செலலும் வகையினமையால கரையின கற்பாறையில் மோதி மிகச சதறிபபன ; நித்திலம் - கடல்படு பொருள் ; தடிநதனை .. ...தோன்றும் - முனனே நாளினும இநநாளிலும் பெரிய வாணிபத அறைமுகப பட் டினமாதலால வாணிபம அரசியல என்ற இருவகையாலும குடிகெருக்கமுடைய பட்டி னம் என்பது ;—(3) பனித்த இளம்-கனிந்த இளம்-என்றவை அகரஙகெட்டுப் பனித இளம் - கனிதஇளம் என நினறன. கனிகத என்றது எதனகை நோக்கிக கனிதத என கினறது. துவர் - பவளம். மதில்மேல் - தூனித்த எனறு கூட்டுக. மதில் - கிரிபுர வாணரது அரணுடைய ககா ; மதில அதனேபுடைய ககருககு வருவது ; தூனித்த .. ...நாகம் - மேருமலையாகிய விலலினுகத நாணைத் தொடுதத ஆதிசேடனுகிய மாராகம். வில்லார் - வில்லினையுடையார். தூனித்தது - வீனைத த மாதலினையேயனறிச செயற படவில்லை எனபது குறிபபு. மேருவைச நிலையாக வளைதது ஆகஙகிகொணட வில் ;— (4) பழித்து - பழிதததபோல ; அவன்தேவி - இரதி ; வேண்ட முன் கோடுத்த - முன் - அவன்முன்னாமட்டில் உருவாக, வரலாறு கதபுராணம் பார்க ; தாளம் - போன் - இப்பி - கடல்படு பொருளகள ;—(5) தாயினும் நல்ல - "பானினோக தூட் டுக தாயினுஞ சாலப பரிகத" (திருவா) ; போற்றிசைப்பார் வாயின் மனத்தும் ம்நவி - இவ்விடஙகளில வெளிப்படப பொருந்தி ; நோயிலும் தொழிலிபால் பிணியு நீக்கி - போற்றிசைபபாககு வினைவயததால அனுபவிக்க வரககடவனவாய நோய வகதழியும் அததொழில (போறறும் தொழில) உடையாாபால அததன்பம் உறத் தாத உடலுழாய்க் கழியும்படி நீககி ; நுழைதந நாலினர் - அவவழியே அறிவு புகட் டும் மறைகளே அருள்பவர் ; ஞாலம் கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்நத - அத நீவம், அதனுட் கோயிலும் அதன சுனையும ஆக எல்லாவறறையும கடல் சூழநத என அதன் அமைபபுக கூறியவாறு ; இவ்வாறு இபபதிகததுக் கூறிய இவையெல்லாம் பிள்ளையா இராமேச்சரத்தில மேவி எழுநதருளியபடியே தமது தெய்வ ஞானகண ணுற் கண்டு தொழுதருளியவாறு காண்க. கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த - என்ற திருவாகின வாய்மையின் பயன்போலும் இததிருகோயில் பிறகாலத்துப் புறச சமயிகளாகிய கிறிதவ இடச்சுக்காரர்களால அகழ்நத அழிகபபட்டுக கடலினுட் காணக்கிடக்கின்றது ; ஆயினும் இநநாளில் அத திருக்கோயில் இருந்த இடத்திறகே வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றமையும கருதுக. " வாயினும மனததும் மருவினை நகலா மாண்பும் " என்ற குறிபபும் கருதுக. சுனை - மலையாதலின குறிஞ்சிகருகிய சுனை என்று கூறினார் ; இததலதத அடுத்து வெகுசீர் ஊறறுச் சுனைகள் ஏழு இருத தல் இன்றும் காணபபெறும் அதிசயஙகளுள் ஒன்று ;—(6-7) திரிநீதிடாவண்ணம் - வரம்பு கடக்காத செலலாதபடி ; நிரநதல் - மாறபடாதல். அவந்து - மாணிக்கு ; உதைத

நிட்ட அக்கூறறவனுக்கு என்றலுமாம் ; விரிந்துயர்...பொழில் - இப்பொழில்வளி வீட்டம இன்றம காண கிகழவதாம ;—(8) எடுத்தவன் - கயிலையினை பெயாதத எடுக்க முயனற இராவணன் ; ஆற்றம் - ஆபதம ; அனபு. விரலால் இழித்தல் - என்க. இழித்தல் - ஆறறலழிதறல ;—(9) அருவாது - வெறக்காமல் ;(10) துன்று மோண்...உலவும் - முன் 6 - 7 பாட்டுகளை பாரக்க.

தல விசேடம் :—திருக்கோணமலை - சழநாட்டுத் தலம. இது "திருககணமலை" என மருவி வழங்கபபடும. மாமேருவின கிகரகளோ அசைகாமற காக்கவும அசைக்கவும முறையே சேடனும வாயுவும தமமுள இகலிட்டுச் செய்த வாதறதில், வாயுவின் பலதினால் மேருசிகரக்களுள மூனற பெயாதது சென்று வீழ்ந்தன என்பதும், அவையே திருகாளதறதி, திரிசிராபபளளி, திரிகோணமலை என்ற மூன்றுவன எனபதும, ஆதலின இவை தட்சிண கைலாயம எனபபெறுவன என்பதும் வரலாறு. இத்தின பூஜிதத தலமாமெனப. கோணம் - வளைவு ; கூரிய நுனி - முனை ; கிகரதனைக் குறித்தது. ஆளுடைய பிளளையாரும நமபிகளும திராமேசுரத்தினினறபடியே இதனையும திருகேதீசரதறதினையும பாடியருளிய வரலாறு புராணத்துக் காணக. சிலசாலதறதகு முன அரசிய காட்டினர படையெடுபபில இருகரைகை பற்றிய இடருக்காராகள புறசமயிகளாதலின இதறதிருகோயில முழுமையும அடிகாணற தகாதறதக கடலுள வீழ்ந்தது இருகரைத தமது படைகள தஙகி தருமிடமாக்கி கொணடனர, இதில இருந்த ரோமாலகரதர - சதறரிரோகர முதலிய அரிய பெரிய மூதறகிளை மட்டும அவர கையிற படாதபடி அருகாளில அனபாகள எடுதறக் காதது, அதறது 10 காழிகை அளவில உளள தம்பலகம் எனற ஊரில போற்றி வைத்துள்ளாரகள ; உலக அதிசயங்களுள ஒன்றாகிய "ஹொரீக ஹிணதகள் ஏழு" (Seven Hot Wells) இதன அணிமையில உளளன. இவ்வேழும ஒரே இடத்தில் உள்ளனவாயினும வெவ்வேற அளவுபட்ட வெபபகிலையுளளன. இவை இராவணன குளிதறதுத தன தாயின கடனறற உணடாகினன எனறு கூறுப. இதகை இபபோ தும தணடு தருமிடமாக (Contonment) இருககிறது. ஆனல நிகழ்ள - வெனனிகிழமைகளில வழிபாடு நடைபெறுகிறது. அகராடகளில அனபாகள அதிகாரிகள் உதறரவினறியே சென்று வணகங் வரலாம. ஏனை நாடகளில அதிகாரிகள் உதறரவு பெறறுச செலல வேணடும. சுவாமி - கோணேசுவர் ; அமமை - மாதுமையாள் ; பதிகம - 1.

இதறதலம் இலஙகைத தீவில யாழ்பபாணதறதுக்கு தெனமேறகில கீழ கடறகரையில் உள்ளது. இலஙகை இருபபுபபாதை (Ceylon Government Railway) திருகோணமலை நிலையதறதினினறும 60 காழிகையளவில நலல கறராலேவழி அடையதறதகது. மோட்டாரபஸ் வசதி உணடு.

திருக்கேதீச்சரம்

நிருச்சிறறமபலம — பண் - நட்டராகம் - 2-ம் திருமுறை

விருது குனறமா மேருவி லுணர வாவன லெரியமபாப
பொருது மூவெயில செறறவன பறறிங் றறைபடி யெற்காளுக
கருது கின்றவூர் கனைகட றடிகமழ பொழிலணி மாதோட்டம
கருத கின்றகே தீசரரு கைதொழ கடவினே யடையாவே. (1)

மாடெ லாமண முரசெனக் கடலென தொலிகவர் மாதோட்டத
தாட லேறறடை யணணலகே தீசரத தடிகளே யணிகாழி

காடு ளாரக்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொ னவின்றெழு பாமாலைப்
பாட லாயின பாடுமின பததாகள பாகதி பெறலாமே. (11)

திருச்சிறறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—சிவபெருமான உறைகின்ற பதியாகிய மாதோட்டத்துள் திருக்கேதீச்சாததைக கைதொழ வினைகள கெடுமெ ; மேல வினைகள் அடையா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) விரது - வெறறிச் சினனம் ; பற்றி - விரும்பி வெளிப்பட எழுந்தருளி ; ஊர் - மாதோட்டம் - எனக. கேதீச்சரம் - கோயிலின பெயர் ;—(2) ஈடம் - இடம எனபது முதல நீணடு வந்தது ; கேடிலாத - இத திரு வாகவின் வாய்மையால் இடையில மணமேடிட்டு முறறும மறைந்திருந்த இததலம் சிலகால முன்பு அகழகதெடுக்கபபட்டு மீளவும புதுகவித தாபிதது வழிபடப்பெறுகின் றது ;—(3) ஆதரித்து - விரும்பி அணிநது ; அகம் - வீடு, மனம எனற குறிப்பு மாம் ; " பழங்குடி ரெறமெழுக தருளிய " (திருவா) ; பிச்சைக்கு உண்ணலாவ தோர் இச்சை - " பசுபோதக கவளமிடக களிததுணடு " (திருவிளை. புரா) ;—(4) பொடி - திருநீறு ; நால் - முபபுரி நூல் ; பூநூல ; நூல் - மறைகளாகமம என்ற குறிபபுமாம் : " ஞானகன குடையவா " எனவரும பாடடிற் கூறறலும காணக ;—(6) பேழை - பெருமை ; மாழை - மாவடு ; அழகு எனறலுமாம. பொருள் - சிவபூசை யுட்கொணட சிவாகமம 1127 பார்க்க. குடிவாழ்க்கை - மாதோட்டக் - கேதீச்சரம் - பிரியார் எனற கூடடிமுடிகக. குடிவாழ்க்கை - எனற அபசாரம ; வெளிபபட கிலபெறற எழுநதருளுதல எனற பொருளில வந்தது ;—(8) முதது - மணி . மலைபடு பொருளகள ,—(9) இடந்து எழந்து ஒடி - எதிர நிரனிரை ; எழந் தோடுதல் - மேலெழுநது பறறதல் ; மா - பூகம் - கதலி - மருதச சாரபு ; இங்கு கெயதலும் குறிஞ்சியும் மருதமும மயஙகிய ஒழுகக ; நீணமயகக ;—(10) ஆநர் - கீழ்கள் ; ஏழைமை - சிறு புனசொல் ; பாலாவி - ஆறு ; நம்பிகள தேவாரமும் பாரக்க ,—(11) மணமாசு எனற - இகழு மேல கடலாதலின் சிற முழக்கமெயுள்ள குறிபபு. இவவாறனறிக " கொடிதெனக் கதறறங குரைகடல " (திருகோணமலை-2) எனக கீழ்கடலைக கூறிய திறமும் கருதுக. மணமாசேன - இறைவர் அம்மைபட னிருநத அடியார்களுச சிவமநகலம பொலிய அருளவது குறிககக் கூறிய மஙகலக் குறிப்புமாம். பாகதி பெறலாமே எனற பயன் கூறியதும் காணக.

தலவிசேடம் :—திருக்கேதீச்சரம் - ஈழநாடடுத் தலம. கேதீச்சுரம் - கோயி லின் பெயர ; மாதோட்டம் - நகரின் பெயர. மாதோட்டக் கேதீசசரம் என்பது பதிகம். நம்பிகள் பதிகமும பாரக (சாததமன்தை அயலவர்கி எனபதுபோல) ; இத் தலம் பாலாவி எனற ஆறறின கரையில இருநததாகப பதிகம் கூறுகின்றது. " பாலாவியின் கரைமேல் " (நமபிகள் - பதிகம) ; தட்சிண கைலாச மான்மியத தில் திருக்கேதீசரமகிமை கூறபபட்டுள்ளது ; ஆதிசேடன் மாமேருவினின்றும் பறித்த கொகைகளுள் ஒன்றகனி இத்தலத்திற்ற ருபிததனன என்றும, தவட்டா என்றம் முனி வன் இகழு வந்த தவஞ் செய்த பேற பெறறதனால் இக்கா மகா தவட்டாபுரம் என்ற பெயா பெறற தென்றம் அதிற்சொல்லபபட்டுள்ளது. மகாதவட்டாபுரம் என்பது " மாதோட்ட " வெனற மருவி வழங்குவது போலும் ; ஆறு - நகரம் - கோயில் எல்லாம் காலாந்தரத்தில் சிதைவுற்று அழிந்து மணமேடிட்டுப் போயின ; இப்பால் சிலகால முன்பு அன்பர்களால அடையாளக கணடு கோயில் புதுக்கி மூல லிங்கமுக கண்டு தாபிதது வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. இகழுள்ள நீர்நிலைகளில்

முதலிகள் மிகவுமுடை. சுவாமி - கேதீசுவரர் ; அம்மை - கௌரியம்மை ; தீர்த்தம் - பாலாவி ; பதிகம் 2.

இலீத இலங்கை கவர்ன்மெண்டு இருபபுபபாதையில் தலைமன்னாரினின்றும் 20 காழிகையளவில் உளள கோட்டைமன்னா லிலையத்தினினறும் மேற்கில கறசாலைவழி 6½ காழிகையளவில் அடையதகக்கது. இரயில் நிலையதிலிருந்து மாட்டு வணடிகள் கிடைக்கும். மன்னார் பட்டினததில (Motor) மோட்டார வணடி உண்டு. திருக்கேதீச்சரம் இரயில நிலையதினினற இரணடு காழிகை யளவிலும் அடையலாம்.

2789. அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வார்
அங்கையன தரித்தபிரா னமருங் கோயில்
புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப
புணரிபொரு தலைகரைவா யொழியப் போந்தே
செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானை சேர்ந்து
செநதமிழ்மா லிகளசாதநிச, சிவனார் மன்னும
ஒப்பரிய புனவாயில் போற்றி செய்து
வணங்கினு ருலகுய்ய ஞான முண்டார். அசுக

(இ - ன்) அபபதியை...செல்வார - அநதப பதியினைத தொழுது (அருகுநின்றும நீங்கி) பின்பு வடதிசையினமேற செலவாராகி, அலைகையலை...இறைஞசி - அழகிய கையில் அனல ஏநதிய இறைவர விருமபி வீற்றிருககும கோயிலினுளே புகுது வணககி ; பல பதிபம தொழுது போறறி - பல பதிகளையும வணகஙகிச் சென்று ; புணரி...போந்தே - கடல அலைகள் புரணடுவரும அவரிவலலைகள பிறபடக் கடந்து சென்று ; செபபரிய . சாதநிச - சொலலுதறகரிய புகழையுடைய திருவாடானைப பதியினைச் சோராது செநதமிழ மாலைகளைச சாதநி ; சிவனா...உண்டார் - உலகமுய்நதற்பொருட்டுச சிவஞானமுணடருளிய பிளளையார ஒபபாதற திருப்புனவாயிலினைத தநிதத வணகஙகியருளினார

(வி - ரை) அப்பதி - முனபாடடில "உனனிமிகப பணிகதேதகி" எனற திருககேதீச்சரமாகிய பதி என அகரம முனகறிசசுட்டி. பதியைத் தொழுது - எனறது இஃது கின்றவாறே நிலதைத நோககித தொழுதார எனற குறிபபுதறருவது

கோயில் - திருவிராமேசுரம முனனதனைத தொழுது எனறதனால இருந்தவாறே மனதாறறொழுது எனபதும, இநதிரபு புக்கிறைஞ்சி எனறதனால கேரே சென்று மெய்யுற வணகஙகி என்பதும குறிபபிற பெறவைகக தகக கணடுகொளக. இறைஞ்சி - செல்வாராகி விடைபெறறகொளளும பொருடடு வணகஙகி.

புணரி பொருது அலைகரைவாய் ஒழிய - கடறகரை எலலைகள நீகக ; ஒழிய - பிற்பட.

சேப்பரிய புகழ் - பெயாததறகரிய முனிசாபமும நீகக்வருளியமையும், பிறவுமாம் ; தலவிசேடம பார்க்க.

செந்தமிழ் மாலைகள் - பதிகம ஒனறே இபபோது உளளது ; பல பதிகங்க விருந்து வேயவை தெலிநதொழிகதன போலும. பதிகதறப பாடல ஒவ்வொன றும் தனித்தனி ஒவ்வோ மாலையாம எனற மரபுபற்றி இபபதிகப பாடல்களே மாலைகள் என்றா என்றறுமாம். "செந்தமிழ" (11) எனற பதிகக் குறிபபும கருதக.

ஒப்பரிய - "பழம்பதி" எனபது முதலிய தெப்புகளாலும், மூர்த்திலிசேடத் தெபபாலும், பாண்டிநாட்டின் 14 பதிகளும் இதை ஒருங்கே வழிபட உள்ள தெப்பா லும், பிறவாற்றாலும் ஒப்பரிய என்றார். தலவிசேடம் பாரக. 891

பலபதி - இவை உபபூர் - நிருவெற்றியூர் (வைபுத தலம்) முதலாயின என்பத கருதப்படும.

திருவாடானை

திருச்சித்தம்பலம பண் - நட்டராகம் - 2-ம் திநுமுறை

மாதோ கூறுகந் தேற தேறிய, வாதி யானுறை யாடானை
போதி னூறுபுனல் சேதத வாதமை, வாதி யாவினை மாயுமே. (1)

வீடி னர்மலி வேரக டதனின, ரூட லானுறை யாடானை
நாடி ஞானசம் பந்தன் செநதமிழ, பாட நோயபிணி பாறுமே. (11)

திருச்சித்தம்பலம

பதிகக் குறிபபு :—ஆதியானுறையும திருவாடானையை போற்றுவாரை வினை வாதியா ; அவாகளத பழவினைகளும நோயும பிணியும மாயும.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) போது - நாணமலா ;—(2) விடும் - நீகரும் ; —(3) நோய் மங்தும் எனக, பிணி - நோயின் மூலமாகிய பிணிபபு ;—(4) தொழ எண்ணுவார் - தொழ எணணுதலே பயன தரும், 8-வத பாட்டும் பார்க்க :—(5) கோய் - பறிக்கும் ; கை - கையிறகொணட ;—(6) முன்செய்த ஊனம் - பழவினை; உள்ள - உள்ளவை - அகாவீற்றப பலவறிசொல ;—(7) ஆடானைப் பதியை வலங் கொள்வார் - என்க ;—(9) அறையும் - ஒலிக்கும ; பறையும் - நீக்கும் ;—(11) வேங்கடம் - சுடுகின்ற சுடலை ; (வேங்நடம்—என்பதம பாடம.) நோய்பிணி - நோயும அதன மூலமாகிய பிணியும ; பிணிப்பு - ஆணவம

குறிப்பு :—இபபதிகம் மலாதூவி இதிருநகரைத் தொழுவே வினைமாயும் என்ற கருததக கொண்டு தலதநினைப படியத "ஆரூரைப பதநி மலாதூவ" (குறிஞ்சி) ; "மலாதூவி முதலுண்ணா" (ஷெ.) எனற பதிகங்கள போலக் காணக. ஆதலின் இத தலதநின் புறதது அருளபபடடதெனறு கருத இடமுணடு. அவவாரூயின் "சொதமிழ மாலைகள் சாதநி" (2789) எனற குறிபபுகேற்ப மறறும் பதிகமும் இருத்தலகடடுமெனபத ஆராயத தக்கது.

தலவிசேடம் :—தீநுவாடானை - பாண்டிநாட்டுப பாடலபெறற பதிகளுள் ஒன்ப தாவது தலம. 'ஆட்டுத தலையும் யானையுடலு மாக" என்று சபிக்கபபெறற பிருகு முனிவர் அவ்வருவதநடனே வாது பூிதநத சாப நீக்கபபெறற தலமாதலின இப் பெயர் பெற்றது. அர்வாசு முனிவா தமமிடம வநதபோது வநதனை செய்யாமையால் அவர் அவ்வாறு பிருகு முனிவரைச் சபிததனா எனபது வரலாறு. "அஜகஜபுரம்" என்று இதனை வடமொழியில் மொழிபெயர்த்தகொணடு வழங்குவா (அஜம் - ஆடு; கஜம் - ஆனை); இவவருவம் கோயிலில் வைதது வழிபடபபெறுகின்றது. நீலமணியைச் செவ்விகசமாயத தாபிததுச் சூரியன வழிபட்டமையால சுவாமிக்கு ஆதிரந்நினைசுவரர் என்று பெயர் வழஙகும் சுவாமி - ஆடானைநாதர் (அஜகஜேஸ்வரா) ; அம்மை - அம்பாயிவல்லி ; தீாததம் - சூரிய தீர்த்தம் ; பதிகம 1.

இது வெகுகை கிலியத்தினின்றும் திருகானபேர் வழி கிழகில கதசாலைவழி 35 காழிகையனவில் அடையததக்கது ; மோட்டார்பஸ் வசதி உண்டு. காரைகுடி கிலயத்தினின்று 38 காழிகையனவிலும் அடையலாம்.

திருப்புனவாயில்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - காந்தார பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

மின்னியல் செஞ்சடை வெண்பிறை யனலிரி நூலினன்
பன்னிய நான்மறை பாடியா டிப்பல வூர்களபோய
அன்னமன் னங்நடை யாளொ டுமமம குமமிடம
புன்னைகள் மாமலர் பொனனுதிர்க குமபுன வாயிலே. (1)

பொறெருடி யாஞமை பகனனமே வுமபுன வாயிலைக
கறறவா தாகதொழு தேததனின றகடற காழியான
கறறமிழ ஞானசம பகதனசொன னதமிழ னனமையால
அறற பில பாடலபத தேததவல லாரருள சோவரே. (11)

திருசசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—செஞசடை வெண்பிறையான முதலியனவாகப பல தனமை களாலும போறறபபடும் இறைவா அமமையுடன விருமபி வீறறிருகக்கும இடம புன்னை சூழும் புனவாயிலே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) மிரிநூலினன் - அறிவும ஞானமும விரிகத விளகுதற்கு ஏதுவாகிய வேத சிவாகமஙகளை அருளியவன் ; மாறபில் விரியும் பூணூல் பூண்டவன் என்றலுமாம் , பன்னிய - பலவாறும எடுதது சொலலிய ; தாம பன் னிய - தமமைப் பனனிய என இருவகையும கொளள கினறது , போயி...அமரும் - பலவூர்கள் திரிந்த பின தம து பழம் பதியாகிய இககு அமரும எனற குறிப்புமபட கின றது ; 2-வது பாடடிம பாகக புன்னைகள் - கெயதற கருபபொருள புன்னை - இகருத் தலமாதலும காணக ,—(2) வீண்டவர் - பகைவர , கீண்டல் - தாலை ; —(8) பரிடம் - பூதகணம ;—(5) மதமதீதம் - மனமதை ; மெலிநது - சாபததால கலை குறைத்தடைநத ,—(6) கனல் வாயது - வடிதத கூரிய வாயினை உடையது , எரியுமிழவதுபோல அழிகரும என்றலுமாம , நீரும செல்வம் - அழியாச சிறபபும ஆனந்தமுமுடைய முதறித திரு ; சிவலோகன் எனற குறிப்புமிது ,—(7) பொநநு தலர் - பகைவர், பொருநதாதவர , அடையாதவர ,—நிரவளர் தாமரை - " திரு வளர் தாமரை " (திருகோவை - 1) , " திருவமர் தாமரை " (திருவீருதத ம - கல்லூர் - 10) ; நரல் - சததிகினறன , சஙகுகள இடலபாகிய காதல தரும தனமை குறிதததை ;—(10) போதி எனப் பெயராயினர் - புததா , பெயரகாரணம குறித தது ; வேதன் - வேதஙகளைச சொனனவன , வேதஙகளாற சொலலபபடடவன , உயிர்களின் மலததை வேறபபவன எனற குறிப்புமாம , வினைவிடும் எனற குறிப்பு மிது ;—(11) கற்றவர் - மனமிறகக கற்றவர். " கற்றவா விழுகுகு கறபகக கனியை" (திருவிசை) , தமமை மறநது அறனை நினைகக கறறவர் ; அற்றமில் - குற றமகனை இலலையாகச செயயும். தமிழாகிய பாடல என இயையும.

தலவிசேடம் :—திருப்புனவாயில் - பாண்டிநாட்டுப் பாடல் பெறற பதிகள பதினகனுள் ஏழாவது தலம். பழம்பதி - (விருதபுரி) என வழங்கபபடும பெருமை புடையது. கமபின தேவாரததில " பதாதாம பலா பாடின முமம பழமபதி "

எனப் போதறியருளியமை காண்க. பாண்டிநாட்டு எனப் பதின்மூன்று பழம்பதிகளின் மூர்த்திகளும் ஒருங்கே இங்கெழுந்தருளியுளளார்கள். அம்மூர்த்திகளுக்குத் தனித்தனி கோயில்களும் கண்டு அவ்வபபெயரும நீட்டித்த திருபபணி செய்து வழிபட அமைத்தல் சாலச் சிறந்த செதருமமாகும். "பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்" என்றது திரு வாசகக் குறிப்பு. "பொதிகை நாதைகள் பாட்டருபு புனவாயிலே" (கும்பி) என்றபடி ஆதைகளின் கூவதலும், "கார்க கோழிபோயப புதறேறிக கூகூ வெனவழைக்கும் புனவாயிலே" என்றபடி கோழிகள புதறேறிக கூவுதலும், அப்பதிகதைத் கூறும வேடவர் பூசலும், கற்குன்றம், தூறை, கடுவெளியும், கடறகானமும, கள்ளிகீள் கவடும், பூஆறடியும் முதலாகிய பொருள்களும ஒழுகுமும இனறம காணபபெற்ற எந்தம் பெருமக்களது திருவாக்கின் வாய்மையைக காட்டி நிறபன. மூலலிஙக மூர்த்தியும் ஆவுடையாரும் மிகப் பெரிய அளவுள்ளன, இவற்றகுப பரிவட்டம் சாததும் நிலை பற்றி "மூன்று முழமும் ஒரு சுறறு (செவலிகததககு); மூபபது முழமும் ஒரு சுறறு (ஆவுடையாருகு)" என்ற பழமொழியாய் வழஙகும. விமானமும் பெரிதாய் மிகச் சிறந்த அழகிய அமைபபுடையது. இபபோது திருபபணியிலும் பழைய அமைதி சிதைவுறுது அவ்வாறே அமைகபபெறறிருக்கும சிறபபும் காணததகது; பாண்டி நாட்டுப் பதிகளுள் மிகக கடினமான வழிகளால் சிரமபபட்டு அடையததக்க பதியாய் விளங்குதல் இதன் வழிபாடு ஒனறலே பாண்டி நாட்டு எலலாப பதிகளையும் வழிபட்ட பயன்பெற உள்ள பரிசு போலும். இலகுமியும பிரமனும பூசிதத தலமென்பது தீர்த்தஙகளால் அறியபபடும். சுவாமி - பழம்பதி நாதர்; அம்மை - கருணாநாயகி; மரம் - புன்னை; கோன்றையுமாம் (பிளினியார் பதிகம் - 8); தீரத்தம் - இலக்குமி தீர்த்தம்; பிரம தீர்த்தம். "புண்டரீ கம்மலர்ப் பொய்கை சூழ்ந்தபுன வர்யில்" (பின்னியார் பதிகம் - 2; தாமரை இவ்விருவாக்கு முரிததாதல் காண்க); பதிகம் 2.

இது அறத்தாஙகி நிலையதினின்றும தெனகிழக்கே கறசாலிவழி 7 நாழிகை யளவில் ஆவுடையார் கோயில் என வழஙகும் திருபபெருந்துறையினின்றும் தெற்கே மட்சாலிவழி மீமிசல் வழியாய் 14 நாழிகையளவில அடையததகது; தேவகோட்டை ரோட் நிலையத்தினின்றும கறசாலிவழி 6 நாழிகையளவில தேவகோட்டையை அடைந்த அகுகின்றும தெனகிழககில் அணமைதகுடி வழியாயில் கறசாலி மட்சாலி வழியாய் 12 நாழிகையளவிலும் அடையலாம.

2790. பதிநிலவு பாண்டிநா டதனின் முக்கட்
பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி,
விதிநிலவு வேதநூ னெறியே யாக்கி
வெண்ணீற்றின் சார்வினன் மிக்கு யர்ந்த
கதியருளிக், காழிகர் வாழ வந்தார்
கண்ணுதலான் திருததொண்டர் பலருஞ சூழ,
மதிநிலவு குலவேநதன் போறறிச செல்ல,
மன்னியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார். அகூஉ

(இ - ள்) பதிநிலவு...போற்றி - பதிகள் பலவும் விளஙகுகின்ற பாண்டிநாட்டிலே மூன்று கண்களையுடைய இறைவராகிய சிவபெருமான மகிழ்ந்த எழுந்தருளிய இடங்கள் பலவற்றையும் அதிதது; விதிநிலவு...கதியருளி - விதிகள் பலவும் விளங்க உரைக்கின்ற வேதநூலகளின் நெறியினையே எஙகும் எவரும் பின்பற்றச் செய்து; வெண்ணீற்றின்...கதியருளி-வெள்ளிய திருநீறறின சார்பு பெற்றமையாலே மிகவும்

உயர்ந்த கதியினை யாவரும் பெற அருள்புரிகை ; காழிகார்...வகதா - கோழிபதி வாழ அதனிடை வந்து அவதரித்த பிள்ளையார் சிவபெருமான திருதோண்டாகள் பணரும் சூழ்ந்து வரவும் சகதிரகுல மரபில வகத பாண்டியன போற்றி உடன வரவும் சென்ற மகதிரியாரத பதியகய திருமணமேறகுடியில வகதணைகதரு ளினர்.

(வி - ரை) பதிநிலவு - பல பெரும் நகரஙகளும விளஙகும் இறைவரும தம்மை யாருமே அரசராக இருகத அரசியறறிய பெருமை வாய்கத எனற குறிபபுமாம. இப் பொருட்குப் பரமபதியே பதியாக (அரசராக) நிலவும எனக

பரமனூர் மகிழ்விடங்கள் பலவும்-இவை டூரியூர் (வைபபுத தலம) முதலானவை என்பது கருதபபடும். திருபபுனவாயிலினினறும கடறகரையோரமாகவே சாதாரண மானதொரு மட்சாலிவழி வடதிழகதாய மணமேறகுடி சோகத, அதன்மேலும கடற கரையோரமாகவே வடககு நோகில அமமணி சதகிரம, சேஜபாவா சதகிரம, இராஜா மடம், அதிவீரராமன பட்டினம் வழியாய மனஞாகுடி வரை செலகினறதது இவ்வழி யாய வடக்கிலுளள நாடுகளினினறும இராமேசுரம வரும யாதகிரிகாகள வாது சென்றுகொணடிருகதார்கள இவ்வழியே பிளளையாரும பாணடி நாட்டினின்றும் சோழ நாட்டுககு மீணடும எழுகதருளினா எனபது சரித ஆராயசசிகளாற கருதப படும.

விதிநிலவு .ஆக்கி - விதி நிலவுதல் - "தருமம செய்க", "சதகியம சொல்க" என்பன போன்ற விதிவாகயஙகள விளகுதல, வேதநூல் - வேதஙகளும அவற் றின் வழிவகத நூல்களும ; நெறியே ஆக்கதலாவது அவ்வொழுகததில யாவரும ஒழுகும்படி கியமிதது ஆகம செயதல. இது வேத வேளவியை கிகதனி செயதழல் வோரும் வைகிகதனிவழி யொழுகாதவரும ஆகிய புறசாமயிகளால நோகத இடை யூறகளைப போகியமையாலும, வேதநெறியினை வற்புறுதறகு காட்டியமையாலும ஆயிற்று.

வெண்ணீற்றின் கதி - இது சிவாகம விதறி , சைவநெறி ; பிக உயாகத கதி யாவது சிவநெறியேயாம அதறகருகிய சிறகத சாரபாவது திருவெணணீறேயாம , சிவ நெறியும திருநீறும பிரிகபபடாத இணைபபுடையன எனபது "கணணுதலான திரு நீற்றச் சாலிவினோகருக கவலிவரு மோவெனறு கருதறிற கொணடார" (2460) ; "தம்பெருமான் சாததக திருநீற்றச சாபபுடைய, வெம்பெருமான" (649) முதலிய வாற்ருலும, வேதஙகளாலும, திருநீறறப பகிகதாலும பெறபபடும உணமை.

வேதநூல் நெறியே ஆக்கி நீற்றின் ..கதியநலி - "பரசமய நிராகரிதது நீறு ஆக்கும்" (1917) எனறும, "வேதநெறி தழைததோஙக மிகுசைவத துறைவிளஙக" (1899) எனறும போனற கருததுகளை ஈண்டு நினைவேறறபபெறற நினையும கணடு கொள்க ; மதுரையில தொடஙகிய இசசெயலகளினணமும ஈணடு கூடி முழுதும நிகழச் செய்து முறறுபபெறறதனால இவவாறு முடிதது காடடிய நிறமும கணடுகொளக. 2782-ல் மூன் உரைததவையும பாரக.

தோண்டர் பலருஞ் சூழ - "கணகளாய் வினாய தியராய வினாய மடியவர் தமகளைக கண்டாற, குணங்கொடி பரவுக குலசிறை" (ஆலவாய-புறநீரமை) எனபது முதலாக, பிள்ளையார, தொடககததிலே காட்டியருளியபடி தொணடாகளாப பணிவதில மிக்க அன்புபூண்ட குலசசிறையாரது பதியினருகுத தொணடா பலருடன செலலின் றமை குறிப்பு.

மதிநிலவு தலவேந்தன் - பாண்டியன். பாண்டியாகள் சதிரர்குலத்தில் வந்தவர் கள் என்றும், சோழர்கள் சூரியகுலத்தில் வந்தவர்கள் என்றும வரலாறு கூறப்படும் ; சூரியனுல் சந்திரன் ஒளிபெற்று விளங்கும். போற்றிச் செல்ல - சூரியகுலத்து வந்த மலையர்க்கரசியம்மையாலும், அவராணை பெற்ற மெய்ம்மை மந்திரியாராலுமேதான் உண்மை விளகுமும் உய்தியும் பெற்றதென்பது கருதினைபோல இனகுப் "போற்றிச் செல்ல" என்றார். மதியுடைய அரசுகும அமைச்சர்கும் உள்ள ஒற்றுமை கலமுற குறிததபடி. மதிநிலவு என்ற குறிப்புமித.

மணமேற்குடி - தலவிசேடம் (குலசிறை நாயனர் புராணம்) III - பக். எகள பாாக்க. இதன் வடகில் அணிமையில் உள்ள வெளளாறு அருகாட் பாண்டிகாட்டெல்லை என்பர். 892

2791. அக்கரி வினிதமர்வா ரருகு சூழ்ந்த
பதிகளினீ டங்கணர்தங் கோயி றுழ்நது
மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து
மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருங்
கொன்னவில்வேற் குலச்சிறையார் தாமுங் கூடிக்
குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு போற்றச்
சென்னிவளர் மதியணிநதார் பாதம் போற்றிச்
சிரபுரத்துச செல்வரினி திருநத காளில; அகூக

2792. பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு
போதுதற்குத திருவுள்ள மாகப் பெற்று
மங்கையருக் கரசியார் தாமுக் தென்னர்
மன்னவனு மகதிரியா தாமுங் கூட
அங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா
தூடன்போக வோருப்பமேவ் வளவு நோக்கி
"இங்குநான் மொழிகதனைக் கிசைநதீ ராகி
லீசாசிவ கெறி ீபாற்றி யிருபபீ" சென்று, அகூச

2793. சாலமிகத தளர்வாரைத் தளரா வண்ணந
தகுவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு,
மேலவர்தம் பணிமறுக்க வ்வரு மஞ்சி
மீள்வதனுக் கிசைந்துதிரு வடியில் வீழ்நது
ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பினீ யாரைப்
பிரியாத நண்பினுேடே தொழுது நின்றார்;
ஆலவிட முண்டவரை யடிகள் போற்றி
யங்காட்டை யகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்; அகூரு

2794. பொன்னிவளக் தருகாடு புகுத்து மிக்க
பொருவில்சீர்த நிருததொண்டர் சூழாத்தி னேடும்
டன்னகப்பூ ணணிந்தவர்தங் கோயி றேறம
பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று,

கன்னிமதிற் றிருக்களரும் போற்றிக் கண்டல்
கறையணிக்தார் பாதாளீச் சுரமும் பாடி
முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி
முள்ளிவாய்க் கரையணைந்தார் முந்நூன் மார்பர். அகஉ

2791. (இ - ள்) அக்கரில்...சேர்ந்த - அந்த திருகரில் இனிதாக விரும்பி எழுந்தருளுவாராகிப் பக்கத்தில் சூழ்ந்தளள பதிகளில நீடிய இறைவரது திருக்கோயில் களைச் சென்று வணங்கிப பொருகிய திருத்தொணடர்களுடனே மீணடு வந்து சேர்ந்து; மன்னவனும் . போறற - அரசனும், மகையாகரசியமமையாரும், கொல் லுலியல் வடிதத கூர்மையுடைய வேலேந்திய குலச்சிறையாரும் சோந்த தமத சதநிச் கும் வீரக்கழலணிகத திருவடிகளை பணிகது எவல் செயது போறற; சிரபரதநச் செல்வர் - சோழிச் செல்வராகிய பின்னையார்; சென்னிவளா ..போறறி - தலையில வளரும் பிறையை அணிகத இறைவரது திருவடிகளைத் தாம போறறி, இனிதிருந்த காளில - இனிதாக எழுநதருளியிருகத காளகளில, அகஉ

2792. (இ - ள்) பொகுபுனல...பெற்று - பொகும நீரபபெருகலினையுடைய காவிரி பாயும நாடாகிய சோழ நாட்டில மீணடு போவதறகு திருவுளளக்கொளளப பெறறு; மலையருகரசியாரும ..நோகஙி மகையாகரசியமமையாரும பாண டிய வரசரும் மகிரியாரமகடட அவாதத நிருவடிகளை பிரிதலாறறாகளாய உடனே போதறகு மனம தணியும அகில்லியனை கோகஙி; இகு ..எனறு - இகு தான் சொல்வதனைக கேடடு அதனபடி ஒழுக இலைசதீகளேயாஙுல இறைவரது வெறெியினை பாதகாததுக்கொணடு இருபபீராகளாக எனறு கூறி, அகச

2793. (இ - ள்) சாலமிக...பின ; - பிரிவாற்றாது மிக அதிகமாகத தனர்வார்க ளாகிய அவர்களைத் தளராதபடி தகுநத மொழிகளை அவாகளுககுச சொலலியருளிய பின்பு; மேலவாதம...நின்றார் - மேனமையுடைய அவாத எவலில மறுகக அஞஙி, அவாதம்மைப பிரிநது சோணாட்டில மீணடு செலவதறகு இசைநது, விடைபெற றுக்கொள்ளும வகையால அவரத நிருவடி களில வீழநது, உலகமுயநதபொருட்டே வந்தவதரித்த அப பின்னையாரைப பிரியாத நணபோடனே தொழுது நின்றாகள; ஆல வீடம்...செல்வார்-(அவரும வீடை கொண்டு) ஆலகால வீட தனதை அமுத செயதருளிய இறைவரைத் தகிதத, அகரபடினை நீஙகித தமத நாட டில மீணடு அணையச செல வாராகி; அகஙி

2794. (இ - ள்) பொனனி...புகுநது - காவிரி வளஞுசெயயும சோழநாட்டிலே புகுந்து; மிகக...சென்று - மிகுநத ஒபபறற சிறபபுகளோடுடைய திருத்தொணடர் கூட்டத்துடனே பாமபுனித பூணுக அணிநத இறைவரது திருகோயிலகன தோறறம அனபர்களுடனே அவவபபதியி ளளோராகளும எதிகொணடு போற்றச சென்று; கன்னிமதில்...பாடி - பகையரால கட்டழிகபபடாத மதிலின நெறபுடைய திருக களர் என்ற பதியினையும தகிதத பினபு, கழுதகில விடமணிநத இறைவரது பாதா ளீச்சுரத்தினையும பாடிப பணிநது; முன அணைநத...மார்பர் - முனனே வழிபடடுச சென்ற பிற பதிகளையும வணஙகித தகிதத முநூலணிநத மார்பினையுடைய பின்னை யார் முள்ளிவாய்க்கரையினை அணைநதருளினார். அகசு

இந்த நான்கு பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

2791. (வி - ரை) அந்நகர் - மணமேற்குடி.

அதகு சூழ்ந்த பதிகள் - ஆவுடையார் கோயில் எனும் திருப்பெருந்துறை முத லாகிய தலங்கள் என்பது கருதப்படும். நீடு அங்கணரீ என்ற குறிப்புப் பழமைப் பொருள்பட நிற்பதும் காண்க.

தூரை கழல் - கழல் - அதனை அணிந்த திருவடிகளு வர்த்தது. தூரை - சத்திக் கின்ற.

தறைகொண்டு போற்ற - வெல்கனை மேற்கொண்டு குதித்த நிறக ; போற்ற - பேண என்றலுமாம.

போற்றப்...போற்றி - அவாகள் தமது கழல்களை போற்றத தாம் இறைவரது பாதங்களை போறறியிருதாா என்ற கலிகலமும காணக.

மீண்டு சேர்ந்து - திருமணமேற்குடியி னின்றபடியே கோயில் சென்று சார்ந்த மீண்டும் அருகுச் சேர்ந்த.

நாளீல் - திருவுள்ளமாகப் பெற்று - என மேல்வரும் பாட்டுடன் இயைத்த முடிக்க. 893

2792. (வி - ரை) பொருபுனல் - செழித்த அலைத்த மேன்மேல் வரும் நீர ; காவிரி நாடு - சோழ காடு

மீண்டு போதுதற்குத் திருவுள்ளமாகப் பெற்று - திரும்பிப்போக மனங்கொண்டு; பெற்று - திருவருட் குறிப்புத் தரப்பெறற என்ற குறிப்புடன் நினறது. போற்றும் - என்பது பாடமாயின், திருவுள்ளமாகவே முனசொன்னவாறு தமமைப போற்றும் மங்கையர்க்கரசியாரும் எனற தொடாந்து பொருள்கொள்க

பேற்று - நோக்கி - என்று - அருளிச்செயித பின்பு - என்ற மேல்வரும் பாட் டுடன் இயைத்துச்கொள்க

ஒருப்படுதல் - இசைதல; அங்கு - உடன் போக என்க. அங்கு - அக் காவிரி காட்டில்.

கூட - பினனையாரைச சூழ்ந் அடியர் கூட்டதுடன கூட.

அவ்வளவு - அநத நிலையினை ; அவ்வளவாவது தமகளுடைய நாட்டினையும் அர சாகுகதையும் விட்டுப பினனையாரைப பிடபறறிச சென்ற வாழதலே உறுதிப்பயனும் என்ற முடிந்த அவ்வாறே கூடச் சென்றவிடத் தணியும அந்த அன்புமுறறிய நிலை. "முன்ன மவனுடைய காமங் கேட்டாள. தகெபபட்டா ணகைக தலிவன் முனே" (தாண்) என்ற திருவாகின் கருததாகிய நிலையினை சுண்டி வைததுக் காண்க; சேரமான் பெருமாணயனர அழைக்கச சேரநாட்டுகு எழுநதருளி அவருடனே பலநாள் தனிய தம்பிகள் மீனத் திருவாரூருக்கு எழுநதருள வழிக்கொள்ளும்போது, பெருமாள் "பிரி வாற்குல் பின்செல்வா" (157); "உமது பிரிவாற்றேன் என்செய்கேன் யானென்ன" (158) உரை செய்வதும், அதறகு நமபிகள் "ஒன்றுநீர் வருந்தாதே யுமதுபதி பின்கணிருக், தன்றினா முனனமுருக்கி யரசாள்வீர்" என மொழிந்து தேற்றியவழி, அருட்சேரா "பாரோடு வீசுமபாட்சி யெனக்குமத பாதபலர்" (159) எனக் கூற வதும் (கழறிற. புரா) ஆகிய வரலாறுகள இக்குச் சிந்திக்கத்தக்கன. "மண்ணுள் வான் மதிதமிரேன" - "போகம் வேண்டி வேண்டிலேன் புரந்தராதி யின்ப மும்" (திருவா) என்பன முதலாகிய திருவாக்குக்களிற் குறித்த அன்பு நிலைகளையும் காண்க.

இங்கு நான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தீராகில் - தமது மொழியினையே அவர்கள் மறுதவண்ணம் ஆணையாகக் கூறியபடி. இங்கு - இவ்விடத்த; இந்நிலையில்.

ஈசர் சிவநெறி போற்றியிருப்பீர் - சிவநெறி போற்றியிருந்ததலே அரசாட்சியின் கடமையும், அன்பு நெறியும், நமது திருவுள்ளத்துக் கிசைந்ததுமாம் எனபபட. போற்றுதல் - காப்பாற்றுதல். முன்போல மயங்கி நெகிழவிடாது கைபபிடியாகக்கொண்டு போற்றுவீர் என்ற குறிபபும் காண்க. இருப்பீர் - இருபபீராக என விதிதநதற் பொருளில் வந்த முன்னிலை வினைமுறறு. 894

2793. (வி - ரை) தளர்வார் - பிரிவாற்றுமையால் பிள்ளையாரை மீளவி இனகுத் தக்கவும் மாட்டாது, அவராணையால உடன செலலவும் மாட்டாது தளாவார்.

தளராவண்ணம் நதவன - ஆறறல மொழியும் கடமைகளாகிய வேதநெறியும் ஆகிய தக்க மொழிகள்.

மீள்வதனுக்கு - பிள்ளையா சோழநாட்டுக்கு மீளுப செயலுகக. உடன் செலாது தாம் மீளுதறகு என்றலுமாம்.

தோழது நின்றார் - விடைபெறும நிலையில நினறனர.

ஆலவிடம் உண்டவரை அடிகள் போற்ற - விடைபெறுச்செலலும் நிலையினல் பிள்ளையார இறைவரை வணகுகி (ப்போற்ற - எனபது பாடமாயின சோணாட்டு ஏனைப பதிகளிலும் சென்று போறறுமபொருட்டு எனக.

மீண்டு அணைய - சோழநாட்டில மீளச சேர.

சென்வார் - சென்று - போற்றிப் - பாடிப் - போற்றி அணைந்தார் என மேல வரும் பாட்டோடன முடிகக.

ஞாலமுழுய வந்தருளும் - உலகமுமபரது ஙனெறி சேருமபடி பரசமயஙகளே நிராகரித்து மீற்று நெறியினே ஆகளு செயயப பாணடிநாட்டுகக எழுநதருளி வரும எனற குறிப்புடனும நினறது; 1553-ம பிறலும் பாகக.

பிரியாத நண்பு - உள்ளதநால எனறும பிரியலாற்றாத அன்பின பெருக்கு

பிரியாத அன்பினெறும்—என்பதும பாடம. 895

2794. (வி - ரை) பொன்னி வளர்நரு நாடு புக்கு - சோழ நாட்டினுளளே புகுந்து. திருமணமேறகுடியின வடகுகில 4 காழிகை ஆளவில உளள வெளளாற் றினைக கடந்தால சோழநாட்டினுள அடையலாம வெளளாறு அகாலத்தில பாணடி நாட்டுக்கும சோழநாட்டுககும எலலையாக இருநததினைபது காடடுச சரிததநால அறியப படும். இங்ஙனில் மணமேறகுடி சோழநாடடில தஞசாவூர நிலலாவைச சார்ந்ததாகி யுள்ளது.

பொருவில் சீர் - ஒபபற்ற சிறபபாவது பிள்ளையாருட னணிநத சிறபபும, அது காரணமாகப் பின்னாச சிவனுலகம பெறறு முதறி பெறகிறகும சிறபபுமாம.

கோயில்தோறும் - இவை சோழநாட்டின தெற்கெலலையணமையில உள்ளன. இவை திருவசாதானம் முதலாயின எனப.

கன்னிமதில் திருக்களர் - இபபதியில திருமதில விசேடச சிறபபுடையதெனற குறிப்புப்பெற வைததநதாம, தேவாரம பாகக. "நீணட மாவய லீணடு மாமதில" (தேவா).

பாதாளீச்சரம் - பாம்பணிப பாதாள - பாமணிப பாதாள் என வழஙகும; இராமேச்சரத்தினின்றும் கடலோரமாக வரும தனிப பாதை இதனணிமையில் தெற்கில் 1½ காழியையளவில உள்ள மன்னார்குடி வரையும் நேரே வநது சோன்றது.

முன்அணைந்த பதி பிறவும் - வழியிற கிடைததமைபால் முன அணைநதவைதாமே என விட்டு மேற்செல்லாமல, அவற்றையும் மீளச சென்ற வணஙகினார் என்க;

இது முறையும் மரபுமாம். இவை திருபூவனூர், திருவெண்ணிலூர், திருஇரும்பூளை முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

முள்ளிவாயிக்கரை - இஃது இப்போது ஓடம்போகியாறு எனவும், முள்ளியாறு எனவும் வழங்கும்; காவிரிக் கிளைநதி. கடுவாய்க்கரை, பழமண்ணிப்படிக்கரை முதலியவை காண்க. இப்பெயர் நதியின கரையில் அமைந்த ஊர்ப்பெயராதலும் கூடும். இவ்வாற்றின வடகரையில் அணிமையில் உள்ளது திருக்கொள்ளம்பூதூர்.

முன்னணைந்து—என்பதும் பாடம். 896

திருக்களர்

திருச்சிறம்பலம் பண் - சீகாமரம் - 2-ம் திருமுறை

நீரு ளாராகயல வாவி சூழபொழி வீண்ட மாவய லீண்டு மாமதில்
தேரினர் மறுகில் விழாமல்கு திருகளருள்
ஊரு ளாரிடு பிச்சை பேணு மொருவ னேயொளிர் செஞ்ச டைம்மதி
ஆரின தவனே யடைதுதார்க் கருளாயே. (1)

இந்து வந்தெழு மாட வீதி யெழில்கொள்கா ழிங்காக் கவுணியன்
சொன்ன தேர்மொழியா ரவாசேரு திருக்களருள்
அந்தி யன்னதொர் மேனி யானே யமார் தம்பெரு மானே ஞானசம்
பந்தன் சொல்லிவை பத்தும் பாடத தவமாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பொழிலும் வயலும் மதிலும் மறுகும் மாடமும் விழாவுமாக மல்கச் சிறந்த திருக்களருள் பிச்சை பேணுமொருவன் என்பதுமுதலாகப் போற்றப்படும் இறைவரே அடைந்தார்க்கருளீரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) ஈண்டு மாமதில் - "கனகமதில்" (2473); வாவியும் பொழிலும் வயலும் மதிலும் மறுகும் தேரும் விழாவும் கூட்டி எல்லாச் சிறப்பும் உடன் கூறிய நயம் காண்க; தேர் விழா - பிள்ளையார் எழுந்தருளியது வேளித் காலம் என்ற குறிப்புத தருவதாம். "களிரானேலக் கரையினையக் கிருந்தா ரன்றே" (2787) என்றதனிற்குறிப்பு. ஊருளார் - உயிரகள்; பிச்சை - பசுபோதம்; ஆர்தல் - நிறைதல். அடைந்தார்க்கருளாயே - பதிக கருததாரிய மகுடம்; "இடர்களையாய் நெடுங்கள மேயவனே" என்புழிபோல;—(2) தாளினர் - சிவததவ முயற்சியுடையார்; தவம் - சிவபூசை;—(3) சேடர் - அறிவுடையவர்;—(4) அன்பு - அருள்;—(7) தாங்கும் மால்வரை - வில்லாகக் குனிதத வச்சிய;—(11) சேந்து நேர் மொழி - சேந்து - பெரும் பண்களுள் ஒன்று; "பணணினேர் மொழியாஞமை" (தேவா). நேர் - உலம உருபு; அந்தி - செவ்வான ஒளி - அந்திப்பொழுத அதனிற் காணும் செவ்வொளிக் காயிறற. நீ என்பது குறிதத நீ என நின்றதென்றுகொண்டு, அம்தி - அழகிய நீபபோன்ற எனறலுமாம். நீயினுக்கு அழகாவது நிறத்தால் ஒப்பாயினும் தன்மையால் மாறபட்டு எரிததலின்றி அருளுடைதாதல். "எரிபோல் மேனிப் பிரான்".

தலவிசேடம் :—திருக்களர் - சோழகாட்டில் காவிரித் தென்கரை 105-வத பதி; இது பாரிசாத வனம் என்றும் சொல்லப்படும். துர்வாசருக்கு இறைவர் வெளிப்பட்டுத் திருக்கூத்துக் காட்டியருளிய பதி. இங்குள்ள கடாசர் அவருக்குக்

காட்டெருமிய மூர்த்தி; பராசரர் - காளவர் முதலிய முனிவர்கள் வழிபட்ட பதி. சுப்பிரமணியர் சன்னிதி தெப்பு. சுவாமி - களர்முளை நாதர்; அம்மை - இளங்கோம் பன்னுள்; தீர்த்தம் - தூர்வாச தீர்த்தம்; மரம் - பாரிசாதம்; பதிகம் 1.

இது திருத்தருபூண்டி மியூயத்தினின்றும் மேற்கே மட்சாலேவழிக களப்பாள் போரும் பாதையில் 4 காழிகையளவில முதலபபேட்டைபபாதை சந்திபபினின்றும் வடக்கே மட்சாலேவழி 1½ காழிகையளவில் அடையதறக்கது.

திருப்பாதாளேச்சுரம்

திருச்சித்தம்பலம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

மின்னியல செஞ்சடைமேல் விளங்கும்மதி மத்தமொடு கல்ல
பொன்னியல் கொன்றையினுன் புனலருடிப் பொற்டமரும்
அன்ன மனாடையா னொருபாகத் தமர்ந்தருளி நாளும
பன்னிய பாடலினு னுறைகோயில பாதாளே. (1)

பண்மலர் வைகுபொழில புடைசூழ்ந்த பாதாளச் சேரப
பொன்னியன் மாடமல்கு புகலிக்காவ மனனன்
தன்னெளி மிக்கதயர்ந்த தமிழஞான சமபந்தன சொன்ன
இனனிசை பதமலலா ரெழில்வானத திருபபாரே (11)

திருசசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—மின்னியல செஞ்சடைமேல மதிமததமொடு பொனனியல கொன்றையினுன், வெளளேத தோடமா காதினல்ல குழையான எனபன முதலாகப பலவாற்றனும அறியபபடும் இறைவன உறைகோயில பாதாளே.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) மின்னியல் - மின போனற, இயல் - உயம உருபு; "மின்வணண மெவ்வண்ணம வீழசடை" (பொனவ அக - 1); பாடல் - மறை; 2-4-7-8-9-10 பார்க்க;—(2) நீடலர் - மாலேபோல நீணடு அலாகினற; நீரம்பா மதி. பிறை; சுடுநீறு - சுட்டதால - சாகாரதநில அழிததலால் - வினையும நீறு; வெள்ளேத் தோடு - சாகாத தோடு; தோடமர் காதினல்ல குழையான - ஒரு காதில் தோடும் காதில் குழையும உடையான,—(3) காமம் போக - இரவில; தூமொழி - மொழியவராகிய அமமை, தெறுவில் - பங்கயம் நின்றலர்தல் - நீர்வள மும் நிலவளமும காட்டும;—(5) தேய்பிறை - தேயாத வாதடாற்ற பிறை;—(9) நமது ஆள்வினை - தமத உயிர முயறசி;—(10) காலையில் உண்பவர் - கண்டான கழுவாமுன் ஓடிக காலையில் கலவைகளஞ்சியை உண்ணும புதநா;—(11) தன்னெளி-வெவொளி; வெளான விளகக.

தலவிசேடம் :—திருப்பாதாளீச்சுரம் - காவிரித தெனகரைத தேவாரபபாடல பெறற 104-வத பதி; "பாமணி" - "பாமபணி" எனி வழஙகபபடுகினறது; "பாதாளே" என்பது பதிகதததட் கணட பெயர பாதாள உலகதநினறுமம ஆர்சேடனது தம்பியாகிய தனஞ்சயன் எனனும அரவு பிலதநின் வழியே வநது பூசிதது பேறுபெற்ற பதியாதலின அததொடாபுபறறிப பாதாள எனப்பட்டது எனப. "சாபப புரம்" என்ற மொழிபெயரத்த வடமொழியில வழஙகுதல காணக. சுவாமி - சரீப்ப ரேசர்; அம்மை - அழகநாயகி; பதிகம 1.

இது மன்னார்குடி மியூயத்தினின்றும வடமேற்கே மடசாலே வழி 1½ காழிகை யளவில் அடையத்தக்கது; திருப்பூவணூரினின்றும் மன்னாருடிக கதசாலே வழி

9 காழிகையளவில் பாமணியாற்றின் வடகரை மட்சாலைவழி வடதிழக்கே 1½ காழிகையில் அடைவது மற்றொரு வழி.

2795. மலிவளர்சந் தனமகிலுந் தேக்கு முந்தி
மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து பொங்கி
யலிபெருகி யாளியங்கா வண்ண மாறு
பெருகுதலா லத்துறையி லணியு மோடம்
நிலைபுரியு மோடக்கோ னிலையி லாமை
நீர்வாழ்நர் கரையின்க ணிறுத்திப் போகக்
கலிபயிலுங் கவுணியர்கோ னதனைக் கண்டக்
கரையின்க ணெழுந்தருளி நின்ற காலை, அகூஎ

2796. தேவர்பிரா னமர்ந்தநிருக் கொள்ளம் பூதூர்
சென்றிறைஞ்சித் திருவுள்ளம் பணியச் சென்று
மேவுதலா லோடங்கள் விடுவா ரின்றி
யொழிந்திடவு மிக்கதோர் விரைவாற் சண்பைக்
காவலனு நோடத்தினை கட்ட விழ்த்துக்
கண்ணுதலான் றிருத்தொண்டர் தம்மை யேற்றி
நாவலமே கோலாக வதன்மே னின்று
நம்பர்தமைக் "கொட்ட"மென வின்று பாட, அகூஅ

2797. உம்பருய்ய நஞ்சுண்டா ருளா லோடம்
"நிலைச்செல்ல வுந்து"தலா லூடு சென்று
செம்பொனேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர்
தணிச்சேர வக்கரையிற சேர்ந்த பின்பு,
நம்பரவர் தமைவணங்க ஞான முண்ட
பிள்ளையார் நற்றெண்ட ருடனி ழிந்து
வமபலரு நறுங்கொன்றை நயநதார் கோயில்
வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து சார்நதார். அகூக

2795. (இ - ள்) மலிவளா...அலிபெருகி - மலியில் வளர்கின்ற சந்தனம், அகில், தேக்கு முதலிய மரங்களை உந்தி அலைத்துக்கொணடு, மலிபோன்ற மலர்க குவியல்களை வண்டுகள் சதஙகைகச் சுமந்த பெருகி அலைகள் மிருக்த ; ஆல்...பெருகுதலால் - ஆன்கள் இயங்காதபடி ஆறு பெருகி வருதலால ; அத்துறையில்...நிலையிலாமை - அந்தத துறையில் அணையும் ஓடத்தை நீரின் நிலைகண்டு செலுத்தும் ஓடகோல் நிலைக்கமாட்டாமையால் ; நீர் வாழுநர் ..போக - நீர்வாழ் சாதிகளாகிய மக்கள் கரையினிடத்தே நிறுத்திச் சென்றுவிடவே ; கலிபயிலும்...காலை - கலிகள் பயிலும் கவுணியா குலவராகிய பிள்ளையா அதனைப பார்த்து அந்தக் கரையின்கண்ணே எழுத்தருளி நின்றபோது ; அகூஎ

2796. (இ - ள்) தேவர்பிரான்...தோன்ற - தேவாபெருமானது திருக்கொள்ளம்பூதூர் எதிரிலே தோன்ற அதனைக கண்டு ; திருவுள்ளம் பணியச் சென்று மேவுதலால் - அதன்கட் சென்று பணிவதற்குத் திருவுள்ளம் பொருந்துதலினாலே ; ஓடஇ

கள்...ஒழிக்கிடவும் - ஓடக்கூசச் செலுத்துவோர்கள் அகலில்லாமல்போகவும் ; மிக்க தோர்...கட்டவிழ்த்த - மிகுந்ததொரு வேகத்தினாலே கோழித்த கலிவராகிய பினையர் ஓடத்தினைக் கட்டியிருந்த கயிற்றினைக் கட்டு அவிழ்த்த ; கணணுதலான்...ஏறி - கெற்றிக்கண்ணராகிய இறைவரது திருத்தொண்டர்களே அவ்வோடத்தினமேல் ஏறச் செய்து ; காவலமே...பாட - தமது காவின் வல்லமையே கோலாகக்கொண்டு தல் வோட்டத்தின்மேல்கினறு நம்பரைக "கொட்டமே" எனறு தொடரும் பதிகத்தைப பாட, அகஅ

2797. (இ - ன்) உம்பருயய...உரைத்தலால - தேவர்கள் உயயும்படி விடத்தினை உண்டருளிய இறைவரது திருவருளினாலே அவ்வோடம் செலச் செல்லும்படி உரைப படுத்தலினாலே ; ஊடு சென்று...பின்பு - செம்பொன்னே ஒத்த சடையினையுடைய இறைவரது திருக்கொள்ளம்பூதூரினைச சேரும்படி அகக்கரையிலே சேர்ந்த பின்பு ; நம்பரவா...இறைஞ்ச - நமபராகிய இறைவரை வணங்குதறகு ஞானமுணடருளிய பினையார் கல்ல திருத்தொணடர்களுட னே ஓடத்தினினறும் கீழே இறஙகிச சென்று ; வமபலரும்...சார்ந்தார - வாசனே வீசுகினற கறிய கொனறையினே விரும்பி யணிந்த இறைவரது திருக்கோயிற திருவாயிலின் முன மகிழ்சசியுடனே வந்து சார்ந தருளினார். அகக

இந்த மூனறு பாட்டுகளாலும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன

2795. (வி - ரை) மலைவளர் - சந்து - அகில் - நேக்த - இவை குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்கள ; மலையில லினவன. இந்த ஆறு மலையினினறும பெருகி வருதலே யும, நீர வெளளதத்தின மிகுதியினையும குறிக்க இயறறை உந்தி என்றார மலை - ஆற தின் தொடக்கமம , மலரப் பிறங்கல் - குறிஞ்சியின மலைகளிலும மருங் நாட்டின வருமுன் இடையில் முலலைக காட்டினும உளள பூக்களின மட்டம, இதனால ஆற வரும் வழியும் குறிததபடி.

உந்தி - சுமந்து - தேக்கு முதலியவை கனத்த பணடங்களாதலின அவறறை உந்தி எனறும, மலாபபிறங்கல இலகுவாதலின சுமந்து எனறும கூறிய கவிநயமும காண்க.

போங்கி - இடையில வரும நீரகளும கூடிதில குறிததது

ஆறு - இசசரிதத காரணமாக இபபோது ஓட்ட போக்கி என வழஙகபபடு கிறதது.

ஆள் இயங்காவண்ணம் - பெருகுதல் - இயங்கா - எனறதனால ஊடே நடக்க இயலாமையே யனறி ஓடததால இயக்கபபட்டு ஊடே செலுததத இயலாமையும குறிக கிறது.

நீலைபுரியும் ஓடக் கோல் நிலையிலாமை - நீலைபுரிதல் - நீரின ஆழமும, வேக மும, செலலும திசையும, திறையும, பிறவும கண்டு ஊனறி ஓடததை ஒழுஙகுபடச செலுததுதல். நீலை - இவை ஓட்ட போக்கும கலைகரு வேண்டுவனவாகிய பகுதி யென்னாம் குறிததது. நீலை புரியும் ஓடக்கோல் - இவை எலலாவறறையும செயதற் குக் கோல் ஒன்றே அமையாக உளளது எனறபடி , வாளின போா வெறறிக்கு வாளும, விலலின போருகரு விலலும் போல, நீரபபெருகில ஆறறில ஓடமபோகரும நீர்பொரும் போர்க்கு ஓடக்கோலே படையாம எனபது.

நீலையிலாமை - ஓடக்கோல நீரின் அடிபபுறதததத் தரையில ஊனறதல் பெரு தாயின் ஓடததை எவ்வாறருளும உரததல் இயலாமை குறிததது.

நீர் வாழ்நர் - நீரில் ஓடம் போக்கி அதனால் வரும் ஊதியங்கொண்டு வாழும் அத் தொழில் மாக்கள்.

நிறுத்தி - ஓடத்தை வெள்ளம் கொண்டுசெல்லாமல் கரையில் தறிகளில் அணைத்துக் கட்டி.; "கட்டவிழ்த்து" (2795) என மேறகூறுதல் காண்க.

கலைபயிலும் - கலைகளாற் பயிலப பெறும் புகழினையுடைய ; " கலை மலிக்த சீர் நம்பி " (தேவா).

அக்கரையின் - அந்த ஆற்றின் தென்கரை ; அகரம். " முள்ளிவாய்க் கரை யணைந்தார் " (2793) என்ற முன்கூறிய அதை என முன்னறிசுட்டு.

எத்துறையும்—நீலலிலாமல்—என்பனவும் பாடங்கள்; 897

2796. (வி - ரை) எதிர் தோன்ற - எதிர்க்கரையில கட்புலப்பட.

சென்று பணியத் திருவுள்ளம் மேவுதலால் - என்க. ஒரு திருகோயில் கண்ணுக்குத் தோன்றியவுடன் அதைச் சென்று அதனைப பணியும்படி உள்ளங்கொள்ளுதல் முன்னைத தவத்தாலுதிய மனநிலை பகருவமுடையார்க்கே நிகழ்வதாம். " காவேரித் தென்கரைபோய்க் கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி "க் கண்டியூர் பணிந்த (கழறிற. புரா - 130, நம்பிகளும் கழறிற்றறிவார் நாயனரும் "வடகரையிற் றிருவையா றெதிர்தோன்ற மலர்க்கரகை ளுடலுருக வுள்ளுருக வுச்சியினமேற குவிதருளிக் கடல் பரந்ததெனப் பெருகும் காவிரியைக் கடந்தேறித், தொடர்வுடைய நீருவடியைத தொழுவதறகு நினைவுற்றார் " (மே - 131) ; " திரு ஐயா றிறைஞ்ச மனமுருகி, கையா ரினற இவ் வாறு கடந்த பணிவோ நாமென்ன " (மே - 132) எனற வரும மனநிலைகளும், " நாணனே தோன்றுக குன்றி ணணலுவே மென்ன "த (745) திண்ணனார்க்கு நிகழ்ந்த மனநிலையும் ஆகியவற்றின் பரிபகுவநிலைகளின உள்ளுறை ஈணடிச் சிகிக்கத் தகன ; இம்மூன்றிடங்களினும உலக ஆறுகள் இறைவரைச சாரும் ஆர்வதகின் படிச் சாரவொட்டாது குறுக்கிடுதலும் அன்பினுறேவெனற இறைவர் சார்பு நிகழ்தலும் குறிக்க : " வேறு நாவா யோடகண் மீது செல்லா வகைமிகைபப...நிருத்தர் பாதம்பணிந் தன்பினுற நெறியாச் செலவுரியா " (கழறி. புரா - 133) எனற இதன உள்ளுறை விளக்கப்படுதலும் காணக ;—இவ்வாறு கொலையத்திலும் திருவேடதிலும் கண்டபோதே அன்பும் ஆர்வமும் மிகுதல பகருவம்பறறி நிகழுமென்பதும், அவையே பக்குவத்தின் அறிகுறியாமென்பதும், " கல்லினேககண, எல்லா வலகு மெடுபுண டெடுப்புண்டு, செல்காலம் பின்னரஞ் சேராமே-கல்லகெறி, எமீதுவதோர் காலந்தன் னன்பரைக்கண் டின்புறுதல், உய்யு நெறிநிறிதே யுணடாகில் " என்ற போற்றிப் பஃ றொடை (55 - 56) யாலு மறிக.

ஒழிந்திடவும் மீக்கதோர் விரைவால் - உம்மை சிறப்பும்மை. இடையூறுகள் பெருகி வரும்போது மேலும் ஆர்வம் மிகுதல் பக்குவத்தின் லீனவு.

ஓடந்நீண் கட்டு - நீரபபெருக்கு ஈர்த்துச் செலலாதி ஓடதனினைக் கரையிலே தறியில் அணைத்துக் கட்டுதல் வழக்கு.

நாவலமே கோலாக - கோல் - ஊன்றி ஓடதனைச் செலுதலும் ஓடகோல் : நாவலம் - காவின் வல்லமையாகிய சததி ; (நா - கோலாக, வல்லமை - அக்கோலை ஊன்றி இயக்கும் சததியாக.)

அதன்மேல் நின்று - அவ்வோடதனின் மேலே தாமும் ஏறி நின்று. இரட்டுற மொழிதலால் அவ்வல்லமையினை மேல் கொணடு எனற குறிப்புமாம்.

நம்பர் - எக்காலத்தும் கம்பியடைதற்குரியராய்க் கைவிடாத உள்ளனின் றதவு பவர். மேற்பாட்டிலும் நம்பரவர் (2797) என்ற கருத்தமிது. " நம்பனை உள்க "

என்று தொடங்கி "நல்குமாநுநன் நம்பனே!" என்று முடிவு சூட்டிப் பதிகம் அருளிய பின்னையாரது திருவுளத்தின் குறிப்பினை எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்தியபடி. "சார்த்தாரைச் சார்த்தல் தலைவர் கடனுதல்" (வெருஞானபோதம் - 10 - 2 - வெண்) என்றபடி எவ்விடத்தும் கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் எனபதாம்.

கோட்டம் - "கொட்டமே கமழும்" என்ற தொடக்கும் பதிகத்தின் முதற் குறிப்பு.

நவின்று பாட - நம்பரை நவின்று கொட்டம் எனப பதிகம் பாட என்க; பொருளும் சொல்லும் குறிதரதபடியாம். 898

2797. (வி - ரை) உம்பருய்ய நஞ்சுண்டார் - தம்மை அபயமாக அடைந்த அமரர் சாவாதபடி காத்தச், சாதலைச் செயயும் விடத்தின தன்மையை மாற்றிப பிழைப்பிக்கும் சத்தியாகியதுபோலக், மேழகோக்கி ஈததச் செலலும் கீரின்சத்தியை மாறறிய கிலைக் குறிபபு.

கேலசீ கேல்லவுந்துதலால் - செலலுதறகுச செல்லும்படி உந்துதலினுலே. ஓடம் கீரினை ஊடு கீறித தானே செலலாதாதலின் அவ்வாறு அது செல்லும்படி உந்த; வெளிபபார்வைககு ஓடம ஈணடுத் தானே செல்வதுபோலத தோன்றினும் அதனை வெளித தோறறுமல் உள்கின்று உதவிச செனறது திருவருட் சதியாம் என்பதாம்.

ஊடு - கீரினைக் குறுக்கிட்டு ஊடருருவிகொணடு.

சேர - சேரும்படியாக; சேரும்பொருட்டு.

அக்கரையில் - பின்னையார் அணைந்து கின்ற இநதத் தென்கரையினின்றும், இறைவர் கோயில் கின்ற அந்த வடகரையினகண.

வம்பலநும் - வம்பு = வாசனை; ஈண்டுப பிளளையார் எழுநதருளியது வேனிற் காலமாகக கருதபபடுதல் முன் உரைகபபட்டது (2792 - 2787). கொன்றை மிகுநியாகப் பூததல் இள வேனிற காலதநிலாம "சித்திரையிற சதயமாம் திருகாளில்" திருவடியடைநத அரசுகள "கொனறைமாலே கொணடடியே ஞனிட்டு" (தாண்) எனறதம காணக "கார்க கொனறீற" கார நறுகொன்றை எனபன முதலாக வருவனவறறுள் கார் என்பது கார காலதநதைக குறியாது காக்குரிய முல்லே நிலதநை ஆருபயராய உணாநதியது; கொனறை முலலைக் கருபபொருள். முல்லைக்குக் காலம் காகாலமாம. வாசனை என்ற பொருளில நறும் என்றது மிகுநி குறிதரதது என்க.

கோன்றை நயந்தார் - "கொன்றைசோ சடையான்" (11); "கொன்றை பொன் சொரியும்" (5) எனற பதிக குறிபபு.

தமை வணங்கி—என்பதம பாடம். 899

திருக்கோள்ளம்பூதூர் - ஈரடிமேல்வைப்பு

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - காந்தார பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

கொட்ட மேகம முலகொள்ளம் பூதூர
கட்ட மாடிய கம்பனை யுள்கச
செல்ல வுந்துக சிந்தை யாதொழி
கல்கு மாறரு ணம்பனே. (1)

கொன்றை சேர்சடை யானகொள்ளம் பூதூர்
ரன்று காழியுண் ஞானசம் பந்தன்
இன்றுசொன் மாலைகொண டேத்தவல் லார்போய்
எனறும வானவ ரோடிருப் பாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—நம்மை உள்கச் செல்லவுக்கக என்ற சிந்தையார் தொழ நம்மை அருள் கல்குமாறு ! என்ற திருவருளைப் போற்றியது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கோட்டம் - வாசனைப பண்டம் ; நம்பனே அருள் நல்குமாறு - என்க. நல்குமாறு - கல்கும வழி இது. ஆறு - ஆற்றின் கண் ; கேல்ல - ஓடம செல்ல எனற குறிபபுமாம் ,—(3) வலியிலாட்கோண்ட வினர்தன் - உயிர்களை அநாதியே ஆளாகக் கொணடைய தலைவன். " தொடர்வடைய திருவடி யைத தொழுவதறகு " (கழறி. புரா - 131) எனற இக்குறிபபினை ஆசிரியர் விளக்குதல் காணக ; நம்பிகளைத் தடுததாட்கொணட வரலாறும் கருதுக ;—(4) கண் மலரும் - கணபோல மலர்தற்கிடமாகிய ,—(5) பொன் - பொனபோனற பூக்களும, இதழ் களும் ;—(6) ஓடம வந்தணையும் - சரித வரலாறறு வினணபபக குறிப்பு ; வினணபபமாகக் கேளாது இயலபு குறிதத தன்மையணியில வைததுக் கூறியநினை காண்க. " குரும்பை யானனபனை மீன்குலை ஒததார் " முதலியவை கருதுக மேறபாட்டில் " ஆறவந தணையும் " எனறதும் இகருறிபபு. பதிக முழுதும் பொதுவாகவும இவை சிறபபாகவும் சரித வரலாறறின அகசசானறுகளாதலும் காணக ;—(9) பருவாலி உகளும் - நீர்பபெருக்குக குறிததது ; " நீரகக கழனி " (10) ; " கோட்டகக் கழனி " (2) என்பனவுமிக்குறிபபு.

குறிப்புக்கள் :—(1) இப்பதிகம் திருகொள்ளம்பூதூர் இறைவரை ஆறறின் இடையே உய்ததது தோணியின இருநதபடி பாடியருளியது ; மேற்பாட்டில் (2798) போற்றி கேய்தார் என்றதனால கருதபபடும் பதிகம் கிடைததிலது.

(2) ஈரடி மேலவைபபுஎனறது பதிக யாபபமைதி குறித்த பெயர், பதிகம் ஈரடியாலமைநத தாழிசை விருத்ததின்மேல் மகுடஉபபாக வைத்து " செலல வுக் தக.....நமபனே " என்ற இரணடடிகளை உடையது. இவ்வாறு மேல்வைபபாக வருவன இங்குபபோல ஒனறேபட வருவனவும், திருபபூருதாய் ஈரடிமேல் வைப்புப் பதிகதிறபோல வேறபட வருவனவும் உணடு. திருவாவடுதுறைப பதிகக் குறிப் பிற் கூறியவை பார்க்க (2323).

தலவிசேடம் :—திருக்கோள்ளம்பூதூர் - காவிரித தென்கரையில் பாடல் பெறற தலஙகளுள் 113-வது பதி ; வில்வவனம் என்ற கூறப. திருக்களம்பூர் என்ற வழங்குவது ; ஆளுடைய பிளளையார் ஆறறின் வெள்ளதது பதிகம பாடி ஓடம் செலுத்திவைத்து வழிபட்ட தலம். வரலாறு புராணத்துள் முனனுரைகபபட்டது. இவ் வரலாறு பதிகதது 6 - 7 பாட்டுக்களினும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அழகிய திருப்பணி மூற்றப் பெருஞ் சாந்தியும அணிமையில் நிகழ்ந்துள்ளது. பிள்ளையார் ஓடம் செலுத்தி யதுபற்றிய விழா ஆணடுதோறும கொண்டாடபபெறுகின்றது. சுவாமி - வில்வ வன நாதர் ; அம்மை - கொளந்தை நாயகி ; மரம் - வில்வம் ; பதிகம் 1.

இது கொடாசசேரி நிலையதினின்றும் வடக்கில் கற்சாலை வழி 5½ காழிகை யளவில் உள்ள செலலூரை அடைந்து அதனின்றும் மேற்கே 1 காழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

*2798 நீணிலைகோ புரமதனீ யிறைஞிப புக்கு
நிகரிலாத் தொண்டருட னெருங்கச் சென்று
வாணிலவு கோயிலினீ வலங்கொண் டெய்தி
மதிச்சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று
"தாணுவே! யாறறிங்க ணீடை முய்க்குந
தன்மையா லருடந்த தலிவா! நாகப்
பூணினைப்! களிற்றுரிவை போர்தத முக்கட்
புனிதனே!" யெனபபணிந்து போற்றி செய்தார். கூ00

(இ - ள்) வெளிபபடை. நீணட நிலைனீயுடைய திருகோபுரத்தினீ வணல் கித திருவாயிலினுட் புகுதது, ஒபபறற திருதொணடாகளுடனகூட கெருங்கிபபோய, ஒளி பொருந்திய திருகோயிலினீ வலகதொணடு சேர்நதது, பிறையினீர சூடிய சனட யினீயுடைய பெருமான திருமுனபு கினறு "தாணுவே! ஆற்றினிடையே ஓடத் தினைச் செலுத்தித தநதருளிய தனமையினாலே அருள தநத தலிவரே! நாகாபரணப பூணகவுடையவரே! யானையினது உரிவையினைப போரதத முககட புனிதரே!" என்று பணிநது துதித்தருளினார

(வி - ரை) பதிகம பாடி ஆறறினை ஒடத்தினை செலுததிக கோயிலைச் சோதத பின்பு பிளளையார அவ்வு வழிபபட்ட நிறபபுக கூறவது இதநிருபபாடடு.

தாணு - தாகருபவர; "வயிரத தூணே" (தேவா), நினறபெறறவர எனறறு மாம்.

தலிவர - சார்வாக அடைநதாரைக காகரும தனமை தலிவாக்குரியது. "வினையி லாட்கொணட விகிதனே" (பதிகம - 3).

நாகப்பூண் - கரிற்றுர்வை - பெரிய இடையூறறையும விலகி ஒழிததலும, நீமையினையே நனமையாகசசெலுமாறிய ஆறறலகளைக குறிததன. "ஆடல பேணிய அடிகள்" (பதிகம - 6).

களிறுரிந்தல் முதலிய வீர செயலகளு கருணைப பெருககாற செயயபபட்டன வாதலின் இறைவரது தய தனமைகருபப பகரபிலலாமை கூறவார போர்ந்த முக்கட் புனிதனே என்றார

போற்றி செய்தார் - ஆறறினிடையே தோனறுதலினைாய நினற அறபுதராத லால் இவ்வாறு நினைநது நினைநது கோயிலில திருமுனபு போற்றி செயதனர. கடலி னிடையே பதிகம பாடிக கலலேல மிதபபாக மிதநது கரையேறிய போதத அரசகள திருப்பாதிரிப புலியூரில புகுநது இறைவரது திருமுன "ஈன்றளு மாயெனக கெ தையு மாகி" எனறெடுததுத "தோனறுத அனையா யிருகதனன் றன்னடி யேறகெ ஞக்கே" எனப் போற்றிய நினை ஈணடுக கருதத தக்கது.

போற்றி செய்தார் - திருமுன போறறிய இபபதிகம மிடைதலிலது!

பாவிப் போற்றல்—எனபதம பாடம. 900

2799. போற்றிசைதலப் புறமபோநதங் குறையு ளாளிற்
பூழியன்முன் புன்சமயத தமணர் தம்மோ
டேற்றபெரு வாதின்க ணெரியின் வேவாப்
பதிகமுடை இறையவரை யிறைஞச வேணடி,

ஆற்றவுமங் கருள்பெற்றப் போகது முன்ன
மணிந்தபதி களுமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ
காற்றினையும் பரவுதிரு நள்ளா றெய்தி
நாடுடை நா யகர்கோயி ணண்ணி ஞரே. கூ0க

(இ - ள்) போற்றிசைத்த...நாளில் - போற்றி செய்து புறத்திற போக்த அப் பதியினில தகுதியருளிய காளிலே; பூழியனமுன்...வேண்டி - பாண்டியனத முன் னிலையில் புல்லிய சமயத்தவராகிய அமணாகளுடனே மேறகொண்ட பெரிய வாதத் திலே தீயினிடை வேவாது இருத்து வெறறி தகுதருளிய திருபபதிகத்தின காயகராகிய திருநள்ளாற்றின் இறைவரைச் சென்ற வணகுகவேண்டி, ஆற்றவும்...போக்து - அப்பதியில் இறைவாபால் மிக வேண்டி அருள்விடைபெறறபப போக்தருளி; முன் னம்...இறைஞ்சி - வழியிடையே முனனர்ச சென்ற வணகுகிய பதிகளையும் மீணடும் வணகுகிகொணடு, அனபா சூழ...ணண்ணினரே - அனபா கூட்டம சூழ்ந்துவரச சென்று காறறினையும் போறறிசெய்யும திருநளளாற்றினை அடைந்த நாடுடை காயக ரத திருக்கோயிலினைச் சோந்தருளினா (பிளளையார).

(வி - ரை) போற்றிசைத்து - திருபபதிகம பாடிந்த தகிதது.

அங்கு உறையும்நாளில்-சில காளகளு அத்திருபபதியில (திருகொள்ளம்பூதூரில்) பிளளையார் எழுந்தருளியிருந்தனர் எனபது.

பூழியன் முன்...இறையவர் - பசுபத பதிகம என்ற "போகமாதத பூண்முலை யாள்" என்ற திருநள்ளாற்றுப் பதிகத்தாற போறறபபடும தலைவராகிய காயகா; நள்ளாற்றிறைவ ரருளின வரலாறு பற்றி 2672 முதல 2690 வரை பாட்டுக்கள் பார்க்க.

அங்கு - திருக்கொள்ளம்பூதூர் இறைவரிடம.

ஆற்றவும் அருள் பெறுதலாவது - பிரியலாதரு நிலைமையால மிக வேண்டி அரி தில் விடைபெறுதல. இங்குத தங்கியதம இறைவா ரணடு ஆறறில் ஓடம் உந்தித் தம்மை வந்து வழிபட அருளிய கருணையின நனறிபற்றி. இனி, அகுதத திருநள்ளாற் றிற் செல்ல எண்ணுவத அதனைபோல, முனனா ஆலவாயில் எரியினிடை வேவாது காட்டித் தம்மை அருளிய நிறதகின நனறிபற்றி. ஆதலின இரண்டும் நன்றியாகிய ஒருகருத்தே பறறி எழுதலின இகுகுனறு கீறுக ஆறறவும வேண்டி அருள்பெற்றனர்.

இறைஞ்ச வேண்டி - காவலனா பெருகருணை, அரசன் முன அமணர் வாதி னில் வெல்லக் கைதகத நன்றியின்பொருட்டு மீளச சென்று வணகுகவேண்டி.

முன் அணைந்த பதிகளும் இறைஞ்சி - இவை திருக்கொள்ளமபூதூருக்கும் திரு நள்ளாற்றுக்கும் இடையே பிளளையா செலலும வழியில் உள்ளவை; இவை திருக் குடவாயில், திருவாஞ்சியம், திருவமபா, திருபபுகலூா முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

நாற்றிசையும் பரவும் - கலி தொடாவறற மாகுகள பலரும் எதநிசையினின்றும் போந்து வரகுகிடந்த கலிகீகைப் பெறறதல் இன்றும காணவுள்ள தன்மைக் குறிப்பு; திருப்புன்னிருக்குவேளூர் ஸ்ரீ வைத்தியநாதர் கோயில்போல.

நாடுடை நாயகர் - இப்பதியின் சுவாமி பெயர. எலலா நாடுகளிலும் வழிபாடு வினகும் காயகர். சோழ காட்டினிறபோலப், பாண்டிநாட்டினும் வினகி, அமணரத அனல்வாதத்தின்கட் போது அருளிய குறிப்பும் தருவது. 901

2800. நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ வல்கண்
நித்திலயா னத்திடைநின் றிழிந்தது சென்று
பீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப்
பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங் கோயில்
மாடுவலங் கொண்டுள்ளால் மஞ்ஞ்ந்து புக்கு
மலர்க்கரங்கள குவித்திறைஞ்சி வள்ள லாரைப்
"பாடகமெல் லடி"யெடுத்துப் பாடி நின்று
பரவினார் கண்ணருவி பரந்து பாய. கூ()உ

(இ - ன்) நீடு...சென்று - நீடுகின்ற திருத்தொண்டர்கள பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர அவ்விடத்த முத்தச்சிவிகையினின்றும இறங்கிப போய ; பீடுடைய... ..புக்கு - பெருமை பொருந்திய திருவாயிலினேப பணிந்து உளளே புகுந்து ; பிறையணிந்த... ...புக்கு - பிறையினேச சூடிய சென்னியையுடைய இறைவர் கிலேபெற்று வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலின உடபகுதிகளில் வலமாக வந்து மஞ்சசியுடனே உளளே புகுந்து ; மலர்க்கரங்கள குவித்திறைஞ்சி - மலர்போனற கைகளேக கூபபி வணங்கி ; வள்ளலாரை...பாய - வளளலாராகிய இறைவரைப ' பாடக மெல்லடி " எனறு தொடங்கும பதிகத்தைப பாடியருளி ஙினற கணகளினினறும கணணீர அருவி பெருகத் தந்தத்தருளினர்

(வி - ரை) இத்திருப்பாடடுப பிளளேயார திருளைாற றிறைவரை வழிபட்ட நிறபுக் கூறியது ; 2798 போலக காணக. திருவாலவாயினில அரச சபைமுன் உணமுகமாகவே போந்தருளி யிருந்த தேவரெயத பேரருட்டிறத்தினேயே ஙினைந்த ஆராமையால செய்த வழிபாடாதலின இத்தலேச நிறபபும விரிதத்படி ; பதிகம பார்க்க.

பாடக மெல்லடி - பதிக முதற்குறிபபு

பரவுதல் - ஆலவாயினகண வந்தமாகச்சுளிய அருட்பெருங்ஙினே ஒவ்வொரு திருப்பாட்டினும மருட்மாகவே வைத்தப பேஷறுதல பரவியவாறு மேறபாட்டில் விரிகப்படுதல் காணக.

பாடக மெல்லடி - "போகமார்த்த பூணமுலேயாள" என முதறபதிகத்திற் தொடங்கிப போறறிய வகையே, அத்திருப்பதிகம வரைாத வட்டிணே முன்வைத்து மதுரையில் அரசன முனனர் அருளிய அத்திருப்பதிகத்திலும "தளிரிள வளரொளி யுமை" எனறு தொடங்கியும, மீணடும இதகும அவ்வாறே "பாடக மெல்லடிப் பாவை" எனறு தொடங்கியும இவ்வாறு மூனறமுறைபும ஒனறபோலவே அருளிய குறிப்பு இதகு இறைவரத அருட்சத்தியாரது வெளிப்பாடு குறித்தது ; "மூலே யிணையவை குலவலின...இவை பழுதில" எனறு காரணக குறிபட அருளிய்தும கருதுக.

வள்ளலாரை - சோணாட்டினின்ற அமணர வாதத்தினுள பாணடி நாடடிலே தாமே வெளிப்பட்டு வந்தருளிய வளளனமை குறிபபு ; அமண கூள கிகழ்ச்சை வினக்கம் கண்டு பாண்டி நாட்டினினறும சோணாடுககு மீண்டருளிய பிளளேயார, சோணாட்டில் அதபறறி ஙினைந்த சென்ற தொழுத பதி இதவேயாம். "கள்ளா றுடைய மெபெருமான ! ஆலவாயினகண் அமாந்தவாறு இது எனகொல் ?" என்ற பதிகம் அருளுடைய பிள்ளேயாரத திருவுளளக குறிப்பினே வினகுகினறது, அதனே

விரித்த மேல்வரும் பாட்டில் ஆரியா விளக்குதல் காணக. " அன்புடையாளை " (தேவா - 11). 902

III - திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும் (விஞவுரை)

திருச்சிறம்பலம் பண் - நட்டபாடை - 1-ம் திருமுறை

பாடக மெல்லடிப பாவை யோடும் படுபிணைக் காடிடம் பற்றி னினறு
நாடக மாநேர்ள ளாறுடைய கமபெரு மானிது வெனகொல சொல்லாய் ?
சூடக முன்கை மடக்தை மாக மிணைவரோ டெதொழு தேதநி வாழதத
ஆடக மாட நெருகரு கூட லாலவா யினக ணமாநத வாறே ! (1)

அன்புடை யாளை யரனைக் கூட லாலவாய் மேவிய தென்கொ? லென்று
கன்பொனே ரதினை நள்ளாற் ருனை நமபெறப போற்றி நலகரு லாவும்
பொன்புடை சூழ்தரு மாடக காழிப பூசுரன ஞானசம பக்தன சொன்ன
இன்புடைப பாடலகள் பதநம வல்லா ரிமையவ ரேதத விருபபா தாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—2801-ல ஆரியா காடடியருளுதல காண்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பாடகம் - காலணி ; கூடகம் - கைவளையணி ; நேர்வர் - கணவர் - காயகா ; ஆடகம் - பொன ; ஆடகமாடம் - பொன் அணிந்த மேனிலை மாடகங்கள் ,—(2) நங்கள் - நக்கீர ; நமமை ; நாகள என்றலுமாம் ;—(3) புண்ணியவாணர் - உலக இனப எதவாகிய புணணியம புரிநதோர ; மாதவர் - சிவபுண்ணியமாகிய பூசை புரிந்தோர ; தவம் - சிவபூசை ; அண்ணலின் பாடல் - இறைவனது தன்மை பாடும் பாடல - கீதம் முதலாயின ; எடுக்கும் - மேலோகைப் பாடும் ;—(4) பூவின்கண் வாசம போலவும், புனலில் பொற்பும் போலவும், சார்கின் காற்றம் போலவும், நாவினில் பாடல் போலவும பிரிபபினறி உயிரகளுடன் கலந்த நின்ற - நமபெருமான் என்றத குறிபபு. வாசமும, பொறபும, காறறமும, பாடலும் உடைய நள்ளாறு எனக் கூட்டியுரைததலுமாம. இபபொருளில புனலிற் பொற்பாவது கீர்ச் சிறப்பாலாவது ; தேவர் முதலாயினோர் வநத திருவாலவா யிறைவரை வழிபடு தல் குறிப்பு ; புராண வரலாறுகள் பாரக ;—(5) மாலையும்...பாட்டும் - இவை பூசைக்குரிய அகைக்கள் ; நம்பும் பெருமை - நமபி வநத உலகம வழிபடும் பெருமை. நால் அம்புதங்களால் - என்க. நானமாடக்கூடலான திருவிளையாடல குறித்தது ;—(6) போகமும் புண்ணியர் நின்னை மனத்துவைத்து நண்ணும் புனர்வு பூண்ட ஆக முடையவர் - போகநகளை நுகருமபோதும அவறறில மூழ்கி மனமழிநதுபடாத உம மையே மனதது மறவாது வைதத அவறறுள உடலளவாயச சார்நது கிற்கும் பெரி யோர் ;—(7) பூவண மேனி இளையவர் - பூவின வணணம போனற மேனியினை புடைய பெணகள் ; ஆவண வீதி - கடைவீதி ;—(8) புலன்களை...செய்யும் - பொறிவழி வரும ஐமபுலவினபகளை நீகி உளளதனை அநதக்கரணக்களுள் புக்கியின் வழிச் செலுத்தி உணமுகமான நியானதநில உறைதத நிறகும் ; அலங்கல் நல்லார் - பெண்கள் ;—(9) மணியொலி சங்கொலியோடு - இவை நிதநியதநிலும், மாழர சீன்னெலி - இது மைமித்திகமாகிய திருவிழாச் சிறபபுக்களிலும் நிகழுவன. இவ் வேறபாடு குறிக்க ஒடு உருபு கொடுத்தப பிரிதநோதினர். இவ்விருவகை ஒலிகளும் என்றும் ஒவாது என்றது ஆண்டு முழுதினும எல்லா மாதகளிலும் திருஆலவாயில் திருவிழா நிகழ்தல் ஒழியாதிருகேும் தன்மை குறிதத்து ; மேல்வரும் பாட்டுப் பார்க்க.

The city of festivals என்பர் கவீனா ;—(10) நடுக்குற - அமணருடன் அனல் வாத நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு. " நடுங்கி " கின்றிட்டார (2685) என்றது காண்க. எடுக்கும் விழ - நிமித்தம்பற்றிச் செயயபபடும விழா ; நைமித்திகம் எனப. நன்ஞன் விழா - நிமித்தம் பறறுது செயயபபடுவன ; நிதநம் என்ப. பலி - இன்பு - பலியும், விழாவின் அகைமான மிழ்வதரும வகன அகைகளளும. பலி - விழாவின இனறியமை யாத பகுதி. " பலிவிழாப பாடல்செய் பறகுனி உதிரரள " (பயிலி - தேவா) ; எத்திசையும் அடுக்கும் பெருமை - விழாக் கணடு சேவிக்க காற்றிசையினின்றம் மக்கள் போதருதல் இனறம காணறதகும நிறபபு;—(11) அன்புடையரனே...போற்றி நலஙகுலவும் - பதிக கருத்தும் குறிபபுமாம் ; அரனே - நளளாறருளைக கூடல் - மேவியதென்கொலென்ற - போறறி என்ற கூட்டுக கள்ளாறடைய நமபெருமான! கூடல் ஆலவாயின்கணமாநதவாறு இது எனகொல சொலலாய என இபபதிக வகைப பாட்டுக்களைக் கூட்டி முடிக்க.

தலவிசேடம் :—முனனா III பக - சஎன பாரக்க. சுவாமி பெயர நாடடை நாயகர் என்பத பதிக 2-வத பாடடிற் காண்க. அதனை ஆரியா 2799-ல் வைத்துக் காட்டியருளினர்.

2801. "தேனவர்கோன் முனனமனா செய்த வாதிற
நீயின்க ணிடுமேடு பச்சை யாக்கி
யென்னுள்ளத் துணையாகி யால வாயி
லடர்ந்திருந்த வாறென்கோ லெந்தா!" யெனறு
பண்ணுதமிழ்த் தொடைசாதிப் பாவிப் போநது
பண்பினிய தொண்டரொட னங்கு வைகி,
மண்ணுபுகழ்ப் பதிபிறவும வணங்கச சண்பை
வள்ளலார் கள்ளாறு வணங்கிச் செலவார்; கூ0க

2802. சீர நிலவு திருத்தெளிசசே ரியினைச சேர்ந்து
சிவபெருமான தனைப்பரிச செலலும பாது
சார்வறியாச் சாகையாதம் பேத மங்கை
சார்தலுமற றதுவறிந்த சைவ செலலாம
ஆர்கலியின் கிளாச்சியெனச சகத தாரை
யளவிறநத பலவியக்கண் முழகி யார்ததப்
பாருலவு தனிகளாளு சினன மெலலாம
"பரசமய கோளரிவந தா"வென றுத. கூ0ச

2803. புல்லறிவிற சாக்கியாக ளறிநதா கூடிப்
புகலியர்தம புரவலனார புருது தங்கள
எல்லியினி லெழுந்தருளும பொழுது தொண்ட
ரெடுதத்வார்ப் பொலியாலு மெதிர்முன சென்று
மல்லியெழுந் திருசினன வொலிக ளாலு
மனங்கொண்ட பொருளமையினை மருண்டு தங்கள
கல்லியினின் மேமபட்ட புதத கந்தி
முதலான தேரர்களுங் கனன்று சொன்னர். கூ0ஞ

2801. (இ - ன்) தென்னவர்கோன்...என்ற - பாண்டியவரசன் முன்பு அமணர் கள் செய்த வாதத்திலே நெருப்பினிடை இடும் ஏட்டைப் பசுசையாகச் செய்தும், எனது உள்ளத்தினுள் தணையாகியும் திருவாலவாயிலின்கண் வெளிப்பட வருதெழுந்தருளி விரும்பியிருந்தவாறான என்ன அதிசயம்! எந்தையே! என்று கயம்பெறப் போற்றி கலைகுலாவி; பன்னு...வைகி - பன்முறையும் எடுத்துக் கூறும் தமிழ்த தொடை யாகிய திருப்பதிகத்தினைச் சாதனித அதித்துப் புறம்போதருளி அடிமைப் பண்பினால் இனிமை தருகின்ற திருதொண்டாகளுடனே கூடி அத்திருப்பதியில் தகையருளி; மன்னு புகழ்...செல்வார - நிலைபெறற புகழினையுடைய பதிகள் பிறவற்றையும் வணகரும் பொருட்டுச் சோழி வள்ளலாராகிய பினாயார திருகள்ளாறதினை வணங்கி விடைகொண்டு செல்வாராகி; கூ0க

2802. (இ - ள்) சோகிலவு...போது - நெற்புக்கள நிலவியுள்ள திருத்தெளிச் சேரியினைச சோனது சிவபெருமானைத் துதிதது மேலே செலலுமபோது; சார் வறியா...சாதலும - நறசாபுணராத சாகியாகள தங்கும் போதிமன்னை என்ற ஊர் அணியதாக வருதலும; மற்றது...ஊது - மற்றச செயதியை அறிந்த சைவாகள் எல லாரும, கடல் ஞாலத்தபோலச சங்கு-தாரை முதலிய அனவிலாத பல இயகளை யும் முழக்கி ஒலிதது உலகு விளகுமபடி எகாளமகள திருசினனகள் எல்லாவற் றையும "பரசமய கோளரி வகதான்" எனறு ஊத; கூoச

2803. (இ - ள்) புலலறிவில்...கூடி - புனமையான அறிவுடைய சாகியா களுள் அறிநதவாகள சோனது; புகலியாதம . மருணடு - சீகாழிபவாகளது கரவல ராகிய பினாயார தம்து ஊரின எலலையில புகுநது எழுந்தருளும்பொழுது திருத் தொண்டர்கள் எடுதத சிவவொலிகளின முழகததாலும், அவாகளின எதிரே முன் னணியில் சென்று திரண்டு எழுந்து ஒலிகரும் திருசினனம எகாளம என்ற இவற் றின் ஒலிகளாலும தம மனததுள் மேறகொணட பொருமையினாலே மருட்சியடைந்து; தமகள் சொன்னா - தமகள் சமயக கல்வியினின் மேமபட்ட புததாகத் முதலாகிய புததாகளுகரும் அசசெயதியைக கோபமுடனே சொன்னாகள. கூoஞ

இந்த மூனறு பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

2801. (வி - ம) "தென்னவர் கோன்..... எந்தாய்!" எனற - இது பினாயாரது திருவுளளக கருததாகிய பதிகக குறிபபு. பதிகமும பதிகப் பாட்டுக குறிப்பும பார்க்க.

பச்சை ஆக்கி - உள்ளத்துணை ஆகி - பச்சை ஆக்கி - "கள்ளாறாதக் காமமே - எரியினி லிடிலிவை பழுதில்லை மெய்மமையே" என்ற திருபபதிக வாகினின் மெய்ம்மை யின் உள்ளே நினறு எரியில அவவேடு வேவாது பசசையாக விளகக ஆகியது திரு கள்ளாறாதது அருளோயம் எனறபடி. தறபோதமினறிச் சிவனருளிய வழி நின்றமையில. துணையாகி - ஆகுகசசொல இயலபு குறித்தது.

எந்தாய் - "ஆருடைய பினாயாராய்" (1966) எனறபடி மகன்மை முறை குறித்தது.

பன்னுதல் - பலவாறும் பாராடடிப் பேசுதல்; பதிகம் பாாக்க.

இனிய பண்டித் தொண்டர் - உடனுறைவின பயன தந்து இனிமை தரும் தன்மையுடையவாகள தொணடாகள; "அனபொடு மரீஇ" (12 - சூ. போதம்).

வணங்கி - விடைகொண்டு நீக்கி மேறசெலலும் வகையினால் வணகி.

நள்ளாறு வணங்கி - எனறதனால் பதியின் புறத்துச் சென்று பதியினை நோக்கி வணகி என்பதாம்.

செல்வார் - சேர்ந்து - செல்லும்போது - என மேறபாட்டம்—ன முடிக்க 903

2802. (வி - ரை) நீர்நிலவு திருத்தெளிச்சேரி - நிலவுதலாவது சமண வாத மும் நிராகரிப்பும அதன மூலம சைவ ஆகமமும் திருவாலவாயில நிகழாத சிறபபுப் போலப், புத்த வாதமும நிராகரிபபும திருநீற்றின ஆக்கமும அடிதத நிகழதற்கு அணிமை காட்டிய சிறப்பினால நிலபெறதல.

செல்லும் எனறது மேலே செலலுதல குறிததது.

சார்வு அறியா - சார்வாவது தாம சாதறகுரிய கறசாபபு குறிதது நினறது.

" சாரபுணாகது சார்பு கெட " (குறள)

போதிமங்கை - இது புததாகள நிறைநத ஊராயிருகக்த இபபோது வெதலல களுள் ஒன்றாயிருகின்றது இது திருதெளிசசேரியினறும வடகில காரைகால தாலகைபபடி கறசாலையில் ஒரு நாழிகையளவில் உளளது.

சார்தலும் - சென்ற வழியிற சேரக கிடை ததலும

சைவர் - சிவசமபகத ஒழுகக்துளளே நிறறது வாழபவர எனறது குறிபபு.

ஆர்கலியின் கிளர்ச்சி - கடல பொங்கியெழும முழகசம ; ஆர்கலி - கடல.

சங்கு தாரை அளவிறந்த பல்லியம் - முதலாகிய எணணிறக்க பல இயனவ ; அளவிறந்த எனறது தொகைப பெருகக்கினையும, பல் எனறது வகையின பனமையினை யும் குறிதத்ன.

சைவர் எல்லாம் - முழக்கி ஆர்த்து - சின்னம் எல்லாவற்றையும் - ஊத என்ற முடிக்க.

முழக்குதல் - ஒலிததல ; ஊதுதல் - பொருள புலபபட ஒலிதது மொழிதல ; ஆதலின் வேறுபிரிதது க கூறினர்.

தனிக்காளம் · சின்னம் - எல்லாம் - இவை நிறைவரால அருளபபட்ட முத அக்காளம, திருச்சினனம எனபவை. காளம் - எக்காளம ; சின்னம் - திருசசினனம என்ப ; எல்லாம் - பலவும் ஒனறுபோலவே.

பரசமய கோளரி - கோளரி - சிஙகம. கோளரி எனறதலை பரசமயமாகிய மத யானைகளுக்கு எனற உரைகொளக; ஏகதேச உருவகம முனனாச சமணரை வெறறி கொணடமை, இனி இஙகுப புததரை வெனறிழுகக நினறதாகிய நிலைகள குறிததது. கொளகைகளே நிலையழிபபவர எனபது குறிபபு

சைவர் எல்லாம் - முழக்கி ஆர்த்து - ஊத - இவவாற சைவாகள புறசசமயத தவரை மனம புண்ணாகவும அனறி வாதகளிழுகவும கூடிய செயலகளைச செயதல தருமோ? எனின, அறறனற , அவவாற செயயும எணணம சைவாகது இலலை என்க ; புலலியோ மேலோரபோல கிளமபுநகாலயில அவாகளது மீகூடாத அக் கிரமமாகிய செயல்களை அழிதது உலகரை அறிவுறுதது அவாகளை அவவகாகேற்ற நிலையில் நிறுதது தல உலக நிலபேறறுகது உறற செயலாம, சைவதது கருப புதத சமணர் களால் விளைந்த தீசசெயலகள் பல. அவறறை நீகிச சைவ ஆகமதநினைத தேடிதல சைவாகது உறற செயலேயனறித தகாதென்ற சொலலுதல யாகுமனம? இனித தமது ஆற்றல் உணராதாரிடதநில அதனை வேணடுமபோது வறபுறுததுதலும தகாதே என்பா புலவாணர் ; மேலும, எவாகளும பொதுவாகிய ஊாவழியே செலலுவாகாகுத தமநிசசைவழிக குற்றமற்றவைகளைச சொலலுதலுகாகும தம இசசைவழி செலலுதலுக கும உரிமையுண்டு ; இதனையே இகாளில சுதநதரம எனபா. இனி, இவவுரிமை பாராட்டுமுகத்தால் இகாள "நாகரிக" உலகில எதனை கோரச செயலகள நிகழின னை நன்பதைக் கண்டுகொண்டுமிருபபோ இவவாற சமயசசாபபு வருகைல்மட்டும்

பிணங்கி விளைதல் என்ன சால்பு என்பதும் தெளிக. ஈண்டுச் சைவர் செயத முழக்கம் கலமறியாப புதரைத தெருட்டி கல்வழிபபடுத்தும உணமைனை லிதித்த தோக்கம் கொண்டது. இதைப் பயனும அவ்வாறே விளைவதனையும் கருதுக. புத்தர்கள் கற்சார் புணர்த்து உய்யும்படி திருவருள் விளைவாமிது என்பதும் கருததறக்கது. 905

2803. (வி - ரை) புல்லறிவிற் சாக்கியர்கள் - முன் "சார்வறியாச் சாக்கியர் (2802) என்றார். அவர்கள கொளகைபபடி அறிவதானும கணபங்கமாயொழியு மாதலின் அக்குறிபபும் பெற இவ்வாறு கூறியதும கருதுக.

அறிந்தார் - பிள்ளையாரது எழுச்சியன நிலையில் முனகூறிய முழக்கங்களையும் பொருளையும் அறிந்தவர.

எதிர்முன் சென்று - பிளளையார எதிரே முன அணியிற சென்று ; எதிர் என்றது சென்னம் காளம் முதலியவை ஒலிப்போர தலைவாக்குப் புறகு காட்டாது எதிரமுகமாக னிறு முழகும மரபு குறிதததது ; எதிர் - அவவாறு அறிததார் எதிரில என்றுரைப பாருமுண்டு.

திருச்சின்ன ஒலிகள் - திருசின்னம எகாளம இவைகளில் பொருன் தரும் மொழிகளே தனிததனி ஒலிகசப்படுதலின ஒலிகள் என்றார் ; எனை இயகைவின் ஒலி அவ்வாறினறிப் பொருளறற ஒலியாய்ச சேர முழக்கப்படுதலின் அவறறை ஒன்றுகத் திரட்டி ஆர்ப்பு ஒலியாலும் என ஒருமையிற் கூறினர். இத சாதியொருமை என்றுமாம.

மனங்கொண்ட பொறாமையினுல் மருண்டு - மனங்கொண்ட - மனத்தன் எழுச்த. மருண்டு - மயககமடைநது ; பொறாமை - அழுக்காறு ; "அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருசெற்றது, தீயுழி யுயதது விடும்" (குறள்) என்ற பாட்டின் படிப்பினையைக் கருதுக. மருளுதல் - ஒனறைப பிறிதொன்றுக மயகுதல் ; "பொருளல்லவறறைப பொருளென றுணரும், மருள்" (குறள்).

தங்கள் கல்வி - தமது சமயக கோட்பாடுகளின் கல்வி

புத்தநந்தி - புத்தருட பிறநதோர - தறநதோர - புனையும பெயர் மரபு. "புத்தநந்தியும்...முதலாகிய பெயாகொளா" (தேவர பண் - கொல்லி).

கனன்று சொன்னார் - சினமீகூடதலினுல் அமைதியாக நினைத்த உணமையுணர மாட்டாதவராயினா எனபது குறிபபு "உளளல் கவாதெழுக் தோகுசினம்" ; மேல் "வெருண்டு சொனனன்" எனபதும காணக 905

திருத்தேளிச்சேரி

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - இந்தளம் ∴ 2 - ந் திருமுறை

பூவ லர்ந்தன கொண்டுமுப் போதமும் பொறகழல்
தேவர் வந்து வணஙகு மிருதெளிச் சேரியீர
மேவ ருந்தொழி லாளொடு கேழறபின் வேடனும
பாவ கமகொடு கின்றது போலுநம பான்மையே. (1)

நிகரு லாம்பொழில் சூழ்தெளிசசேரியெளு செல்வனே
மிக்க ஞானியுண ஞானசம பந்தன் விளம்பிய
தக்க பாடல்கள் பதுமலர் லாக டடமுடித
தொக்க வானவா சூழ விருடபவா சொல்லிலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவர் அமைவுடன வேடராய பனரிப்பின சனறதும, என்கும் பலிக்கு கடபபதும், கங்கை சூடியதும முதலிய பெருமைகளேத தநிதத்தது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) தேவர் வந்து வணங்கும் - 2-10-வது பாட்டுக்களும் பாரக. தேவாகளும முனிவாகளும வகது வழிபடும சிறபபுடைய தலம மேவதந் தொழிலாள் - உமைபமமையா ; அருந்தொழிலாவது இறைவருடன குண குணியாகக் கலகநிருகத அருட சத்தியாய உலகுயிாகளைக காததல ; தலஅமைம பெயர் சத்தியம்மை எனபது ; வேடனர் பாவகம் - வேடராகிய வேடம. அருச்சனன் பொருட்டு வேடனுகச சென்ற அருஞ்செயல குறிததது. " கிராத வேடமொடு கிரு கத வாயவன், வீராவு கொணகை கதறடம படிததும " (திருவா) ;—(2) பத்திக்காக என்க ; வினைத்தல் - சரியையாதிகளால பெருகுதல. ஐந்து பாணமும் - " மலர் சீலை கொல்லும " எனற தனனமையுடைய நீலலாப பாணததை உளளிட்ட ஐது பாணதகளேயும என முறறுமமம. எஞ்ஞான - ஐதாம எபதும அவற்றுற படாது அவனேயும காயாதது எவவாற ? எனபது ,—(3) அம்பருந்த - அடுந்த - போனற ; உவமவருபு கூர்மையோடு கூடிய அம்பு எனக ,—(4) கடல் முத்தம் கரைப் பெயரும் - இகரா கடறகரை ஊர எனபது. வைபபிட மின்றியே - வைகுகதறகு இடம் வேறினறி ; " சேவடிகள் இரணடிம வைபபிட மினறியே " (திருவா) ;—(5) வளவவே - வெளவும பொருட்டு ;—(6) கையிற் காய்ந்தநே எங்ஙனம் - படை யொன்றுமினறி எனபது குறிபபு ;—(7) கோடு - கொமபுகள ; ஐகோள ; கேடு - தெபபு ; தோடு - மலாிதழ் ,—(8) விந்தகா படை - மநதிர படைகள ;—(9) கால் - காறறு ; காலெடுத்த - காறறின வேகததால மேலே கினபபபட்டு ஊகிய ;—(10) மறையோர் - வேத வித்பபடி பூசிபபோர ; தவத்தவர் - ஆகமபபடி சிவபூசை புரிவோர ; கேந்து - பண ; வெந்தல் - மனததீமை யுடையோர , வெயினிறறல் - பாறை கிடததல முதலியவாறறுல வெந்த - காயாத - உடலுடையோர; சமண புததர்கள். நந் திறம் நீக்குவித்தீர் ஓர் நிறமே - சமணரை வெனறதும அணிமையில புததரை வெலல நிறபதுமாகிய சரித நிகழ்ச்சிகளின அகரானது. நிறர் - சதிர பாடு உடையவர ;—(11) நடமுடித் தோக்க வானவர் - முடிசூடிய தேவ அரசன முதலாயினோர்.

தலவிசேடம் :—திருத்தேளிச்சேரி - காயிரித தெனகரையீற பாடல பெறற பதிகளுள 50-வது பதி. கோயிறபதது என வழுகுகபபடும. மேற்கு பாரதத சாரநிதி ; பங்குனி மாததில் சூரியபூசை நிகழுவது , தேவா முனிவா வகது வழிபடும சிறபபு பதிகததுக் காணக. இதன அணிமையில் உளள போநிமலகை எனனும புததரது ஊரின் பக்கம் அவாகள ஆளுடைய பிளளையாரது திருகூட்டம செலலுவதைத் தடுதத போது சம்பநத சாமளையா " புததா சமணகழுக் கையா " எனற பதிகம ஓதின அளவில் அவர்களுடைய தலேவனுள புதகநகநி தலேயில இடியிழுகது இறநதான. பின்னாச சாரிபுததனேத தலேவனுகக கொணடு சமய வாததினே ஏறற வந்த புததாகளே அடுத்திளள சத்திர மணடபததில பிளளேயாா திருமுனபு சமபநத சாமளையா வாதில வெனற அவாகளேச சைவாகளாக ஆகி யமிததனா. சுவாமி - பாரிப்பநீச் சுரர் ; அமமை - சத்தியம்மை , " மேவருந தொழிலாள " என்பது பதிகம ; பதிகம் 1.

இது இபபோது காரைகோயில பதது, எனபபடடு புரையாறு ரோட் என்ற கிலேயதனினறம் வடமேறகில ஒரு நாழிகை யளவில உளளது , காரைகாலில் மாம்பழ ஈசுவரர் கோயில உள்ள தெருவில ஒரு கோடியில் உளளது.

2804. மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பிளவை யாமுன்
வருசின்னப் பெருகொலியு மன்னுந தொண்டர்
பொற்புடைய வார்ப்பொலியுஞ் செவியி னூடே
புடைத்தநா ராசமெனப் புக்க போது
செற்றமிகு மூள்ளத்துப் புத்த நகநி
செயிர்த்தெழுந்து தீநராகுமாஞ சூழச் சென்று
"வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மை
வென்றன்றே பிடிப்ப"தென வெகுண்டு சொன்னன். கூடு

(இ - ள்) மற்றவர்கள்...புகபோத - மறறு அவாகளுடைய கொடிய சொல்லும், அபபொழுதே பிளவையா முனபு வருகினற திருசசினனங்களின பெருகிய ஒலியும் கிலபெற்ற திருத்தாணடாகளுடைய அழகிய ஆதலினால உணடாகும ஒலியும்கூடி ஒருசேர வந்து தனது காதினுள காயசசி அடிதத இருமபுச சலாகைபோலப் புகுந்த போது ; செற்றமிகும...சென்ற - கோபம மிகும உளளதனிை உடைய புததகந்தி மேலும மிகசினைது எழுது புததா கூட்டம தனனைச சூழ்நது வர அதறிருக்கட்டதனி னிடையே போய் ; வெற்றிபுனை..சொனனன - "வெறறிக கறிருறியாக முழக்கப படும சினனகள எம்மை வாதததில் வெனற பினனரனறே பிடிததல வேண்டும்" என்று கடுமையாகச கோபிததுச சொனனன.

(வி - ரை) மற்றவர்கள் - மற்று - முனகூறிய "சாகியாக ளறித்தா" (2803) என்ற குறிப்பில வநததது ; தமது தலிவனுகிய அநதப புததகநதிக்கு ஆகக்தேடாது, இவர்களது ஏவுதலினால றிறது நேரதறில இறநதுபாடாகிய அழிவுதேடித்தருகின்ற ராதலின் மறறவாகள் - ஆததரல்லாதவா - எனற குறிப்புபடக கூறினார.

உரையும் - பேருகோலியும் - ஆர்ப்பொலியும் - (ஒருசேரப) புக்கபோது - என்று கூட்டுக. உரை - சாகியா கனனறு சொலலிய உரை ; மேல்வரு மிரணடும் ஒருசார்பின ஆதலின ஒலி எனற சதததாற கூறினார.

பொற்புடைய ஆர்ப்பு ஒலி - பிளவையா திருநாமமகளையும, சிவநாமமகளையும் முழக்கியும பிளவையாரது புகழ்களை எடுத்தக கூறி முழகியும் வருதலால் பொற் புடைய என்றார ; பொற்பு - மொழியுற குறிகபபடும பொருளின செமமை.

செவியினூடு புடைத்த நாராசமெனப் புக்கபோது - வெவவுரையால் செவியி னூடு அனபம புகவும், இவவொலிகள அத்தனபினை மேலும கொடுதனபம் வினைக வும் இவவாறு ஒருமைகே இருவகையாய் கிகழுத தினபினைக் கூறவா நாராசமென வாளா கூறுது புடைத்த நாராசமென இருவகைத தனப ஏதக் கூறி உவமித்தார் ; வினைபறறி வநத உவமம. புடைத்தல் - காயசசி அடிததல ; மிகக வெப்பமும கூர்மையுமாயத தனபதறகு இரணடு காரணம கணடபடி ; " எறிவேல் பாயத்த, புண்ணிலாம பெரும்புழையிற கணணுழைநதா லெனசசெவியிற புகுத லோடும்" எனக கம்பன் இகருததைப பற்றிய இவ்வுவமததையே மேறகொணடு விரிததல் காண்க. "கெருப்பு தனையுரிஞ் சுடுகா ராசஞ, செவிசெறித தாகஞ" -.(பெருகதை - க. 47 237 - 238)

செற்றமிகும் உள்ளம் - செயிர்த்தெழுந்து வெகுண்டு சொன்னன் - என்று மும் முறையும விரிதல் மூணடெழுத நிலைகுறிததது. செற்றமிகுதல அவனது உள்ளத்தின் இயல்பாகிய நிலையினையும், செயிாததெழுதல் உரையாலும ஒலிகளின் கேள்வியாலும்

னெம் உள்ளத்தில் வினைத்த கிலியினையும்; வெருண்டு சொல்லுதல் அம்மூட்டி பிதர்பாத் சென்ற கிலியினையும் குறித்தன ஆதலின் உறியத உறலனமை புணர்க.

சென்று - பின்னோயாத திருகுகூட்டதின் முன்னணியில் வரும் திருச்சின்ன மொலிபபோரும் திருதொணடாகளும ஆகிய இவரபாற சென்று.

வெற்றி...பிடிப்பது என - எம்மோடு வாதில வெறறிபெரு கிலியில் பிடிகக வாகாத என விலகினன - முழக்கதைத்த தடுத்தான எனபது; மேற்பாட்டில் "வினக்குங் காலை" (2805) எனபது காணக.

வேன்றன்றே பிடிப்பது - வெனறலலாமல் பிடிகக்த தகாத எனபது எச்சம்; ஓகாரம் எதிர்மறை.

வேற்றிபுனை சின்னங்கள் - "பரசமய கோளரி" என்ற புறசசமயகளை வென்ற வெறறிமைக கூறும சினனகள.

எம்மை வேன்றன்றே - அமணகர முக்காலும் வெனறத பரசமயகளை யெல் லாம் வெனறதாம்; அவவாற கொளளாது புறசமயி ஒவ்வொருவனும் தன்னைத் தனித தனி வெல்லல வேண்டுமனற ஆதலை மதியீனம எனபார் புல்லறிவிற் சாக கியா - சாவுரியாச சாகதியாகள எனறார். 906

2805. புத்தரினம புடைசூழப் புதத நகரி
பொருளினை ஞா னப்புனிதா கிருமுன் பூதம
மெய்த்தவிறற சின்னங்கள் விலக்குங் காலை
வெருண்டெழுந்த திருதகொண்டா வெறுத்து நோக்கி
"இததகைய செயற்கிவரைத தடிதல செய்யா
திதுபொறுகிற் றகணிலை யேறப" ரென்று
முததுநிரைச் சிவிகையின்மேன மணியை வாங்கி
முறைபணிந்து புருந்தபடி மொழிந்து நினறார. கூடுo1

(இ - ள்) புததரினம...காலை - புததர கூட்டம தனனைச சூழ்ந்த வரப புததகருதி ஒபபறற ஞானதறினை உடைய தூய பிளளையாரீது திருமுனபு ஊதபபெறற உணமைத திறம் பெறற திருசினனகளாலே விலகிய பொழுது; வெருணடெழுந்த...நோக்கி - சினந்து எழுந்த திருததொணடாகள அவனுடைய செயகையினை வெறறதபபாத்து; இத்தகைய ..என்ற - இவ்வாற செயயும கொடுஞ செயலுக்கு இவர்தனை தணடிககா மல் இதனைப் பொறறதறகுகொணடு செலவோமாதலால் நகளை கிலியினையே மேலும் கொணடெழுவார்கள எனறு உட்கொணடு; முதது...நினறார - முததுகளின் வரிசைபட உளள சிவிகையினமேல எழுநதருளிய மணியாகிய பிளளையாரிடம் வந்து அவரை முறையினறு நெழுதி நேரந்த வணணகங்களாக சொலலி நினறாகள.

(வி - ரை) பொருவில் ஞானப் புனிதர் - பொருவில ஞானமாவது சிவஞானம (1967); புனிதர் - இகலும பரமினறிக சருவேசுரியு ருவமானவர, இதுவே அகத்தியமைக் கியலபாதலின புனிதம் - அகதது்மை குறிதத்த; முனனர் கிழந்த சமண வாதமும், இனிவரும் புததவாத முதலியனவும புறச சமயிகளபாற கொணட இகல்பற்றியேனும, சைவர்களபால வைதத விரோபபபறறியேனும உளளனவலல எனப தம், உண்மைநிலை காடடி உலகை உய நிகரும பொருட்டேயாம எனபதம உணாத தியவாறு.

ஊதும் - ஊதபபடும்; செயபபாடடுவினை செயவினையாய நினறது.

மெய்த்த விறற் சின்னங்கள் - மெய்யனைய இறைவன் தந்தவை என்றும், போலியாகிய பொய்ப புகழனைக கூறுத பொருலில ஞானத தலேரது உண்மைப் பொருள்சோ புகழ்பறறிய திறகளேயே கூறபவை என்றும் உரைக்க கின்றது ; கூறும பொருள்களின உணமைத திறமும, உடையாரத திறமும் கருவியின மேல் ஏற்றபபட்டன ; விறல் - இவை ஊதபபட்ட செயலாலே இனி அடுதத நிலையில் இடி வீழாத இவறறைத தடுததவன தலையிழக்க நேரும் தெறிபிறழாத வலிமை குறிததது.

இத்தகைய...என்று - சைவத திறம் எபபோதும் பொறுமையும் கருணையுமே மேறகொண்டதொன் றென்பதும, ஆயின அதன நிலை புறசசமயிகளால் ஆக்கிரமிகக பட்டுத் தடையுண்டபோது அவ்விடையூறறினைத் தணடமூலம விலகக முற்படுவதில் பின்வாக்காத வீரமுடையதொன் றெனப.தும் குறிததது.

தங்கள் நிலை ஏற்பர் - நீதி தெறியில தமமளவில்லின றமைவுபடாது மீச்சென்று உணமைககு மாறான செயல்களேதாம கினைந்த கினைதவாறே ஆகக்கிரமிதத்ச் செய்து செல்வர்.

புகுந்தபடி - கிகழ்ந்தனவறறை கிகழாதவாறே. புகுந்த - தமது செல்லுகையில் இடையே தடையாக வநத புருதத என்றலுமாம். 907

2806. "வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வாதில
மற்றிவ்வாதம பொருணிலைமை மறுத வண்ணம்
பொருமிடததி லறிகினறேம புதத நநதி
பொய்ம்மேற்கோ" ளெனப்புகலி வேந்தர் கூற
வருமுறைசொற் றிருபபதிக மெழுது மன்ப
ராளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே
"உருமிடித்து விழப்புத்த ஞித்த மாங்க
முருணடுவீழ" கெனப்பொறு வுரைமுன் விட்டார். கூஅ

(இ - ள்) வருமிடததில அழகு இதனும் - வருகின்ற இடததிலே இது மாறு கோளாவதன்றி நமககு அழகேயாம ; மற்றிவ்வாதம...கூற - மாறுகொணட இவா களது பொருள் நிசசயம மறுகக முடியாதபடி, பொருகின்ற இடததில புததநநதியின் பொய்யினை மேற்கொணடு வரும கொளகையின நிலையினை உள்ளபடி காட்டுவோம் என்று புகலி காவலராகிய பிளளையார சொலல ; அருமுறை...விட்டார் - அரிய திருமுறைகளாகிய சொறறிருபபதிகங்களேை எழுதும நியதியுடைய ஆளுடைய பிள்ளை யாரத திருவாக்கின ஆணையாலே "புததநநதியினத தலையானத இடி வீழ்தலினல் உருண்டு வீழக கடவது" எனறு பொறுகமாட்டாத சொலலை முன்னே சொல்லி விட்டனர்.

(வி - ரை) வருமிடத்தில் நமக்கு இது அழகாம் - என்க. அழது - வெருளலும் வெறறதறலுயின்றி அழகிதாக கொளளதறகாகொன றெனறதாம ; வருமிடம் - காம் சென்ற தேடாத, செலலும் வழியிலே. இடையிட்ட இது, திருவருளால் வநத தென்பதும், திருவருள் எவவழியானும செலுத்தவனவெல்லாம் நன்மையே என்பதும் குறிப்பு. அழது - கியதியின அமைதி :

மற்று இவர்தம் பொருள் நிலைமை - மாறுபட்டு எழுந்த கூறும் இவர்கொள்ளும் பொருள் நிச்சயத்தின தன்மை.

மறை வண்ணம் - அவர்கள்தாமும் வேறு மாறுபட்டுப் பேசும் பேச்சின்றி ஒப் பும்படி ; " வாதமா ரெறிந்தினிதி தோதருஞ புதன் " (2822) ; மேலும் மெ நிறம்னே மறைத எழாதவணமை எனதலுமாம்.

போய் மேற்கோள் - பொருள் நிலைமை - மறை வண்ணம் - அறிகின்றேம் - என்ற கூட்டுக.

அறிகின்றேம் - காணகின்றேம - அவர்கள கொண்ட பொருள நிச்சயம பொரு ளன்னும்படியினை வெளிப்படுத்தலாற கண்டு காட்டுகினறோம என்றதாம.

அதழறைசோல் திருப்பதிகம் எழுதும் அன்பர் - அரிய முறையாகிய பிள்ளையார் சொல்லும் திருப்பதிகங்களை அவ்வப்போதே உடனிருந்து எழுதிக்கொண்டும் அத் திருமுறைச் சுவடியினை எதிர்கொண்டும் வரும் அனபர். இவர் சம்பந்த சரணலயா எனப பெயர பூண்டவர் எனறும் இவர் பிள்ளையாரது கலலம்மாளுவர் எனறும கூறு வர். இவ்வாறு பிள்ளையாரது பதிகங்களை அவ்வப்போது உடனிருந்து எழுதிவரப்பட்ட என்பதும், அத்திருமுறை பிள்ளையாருடனே எழுந்தருளச்செய்து உடன கொண்டு வரப்பெற்றன எனபதும, மூன " திருப்பதிக கண்முறையினை " (2679) எனறவிடத அகு குறிக்கபப்ட்டன. வருமுறை எனற பாடமகொளளின அருளினவழி வரும் எனக.

பிள்ளையார் திருவாக்காலே - உரை முன் விட்டார் - திருவாகினையே ஆணை யாகக கொணடு படையாக முன விடுதனர். விட்டார் - அமபு விடுதலபோல எனக. உரை - உரையாகிய "அதிகரம்" எனபதாம, (பொறை உரை-பத்தி கூறிய சைவ நிறை தியும் அடியார நிறைதியும மறைக ணிறைதனையும பொறுகலாறருமையாலே அவ்வாறு வெலவிய உரை விடுதனர் எனபது கருணை கொணட அனபர் கொடியவுரை விடுத றற்குப் புதனர் செய்த சிவாபசாரமே காரணம எனறபடி.

உத்தமாங்கம் - உடமபில உயாநத அஙகமாகிய தலை.

பிள்ளையார் திருவாக்கு - இது " புதனர் சமணகழுக் ணகையர் " (பஞசாகாகரப பதிகம - 10) எனற திருபபாட்டு எனப. தத்துளள " விரதக நீரணிவார் வினைப் பகைக், கந்தீர மாவன வஞ்செ முத்தமே " எனற பகுதி அதிகரிகனை அடகி கிற்றல் காணக. " அதிகரவாக கதனால " (2866)

" உரம் இடிந்து விழ - உத்தமாங்கம் உருண்டு வீழ்ந்த " என - உரம் - இடி ; விழ வீழ்க - விழுதலினால தலை அறபடடுக கீழே விழுக. சிவாபராதமானது இவ வாறு தணடிதத்தில் நியமை செயயறபாலதெனபது வீரபதிரக கடவுள் செயத தக்க யாக சன்காரகிகழசிகளுள சிவநிநதை செபத தகனதி தலை அறபடட வரலாறருளும், அதனால " நியமைகள செயதவர் " (திருவா - தேபாலை - 11) எனற மணிவாசக பெருமானார போறறியருளிய தருளுமக காணக. சிவனுகநச சாதனமாய பூவையை சிதறிய பிழைகளாக யானையையும, அதனை விலகாத குறறதனகாக பாகர இவரையும் கொன்றதினைற எறிபதரை, அனபர எனற கணடபோது " அனபராய குணதினை மிக்கார, பிழைபடி னனறிக கொலலார, பிழைதனை டெனறுட் கொணடு " (587) புகழ்ச்சோழர போறறிச செயல செயதமையும இதறகு கருதத்தாகாது. சமயநீதி யேனும, உலகநீதியேனும அலலது வேறெதாது நீதியேனும் ஒனறும பறறாது மண ணுரையாகிய பேயினை கோடபடடுக் கோடிகணகான மகளையும, பிறவுயிர்களையும கொல்லும் "நாகரிகர்"! உலகதனை வாழவாக எணணும மாகள இவ்வுணமைகளினை தெளிந்து இவ்வரலாறுகளபற்றித தாம செயயும, சிவகைதை முதலிய பிதற்றலகளை விட்டு உய்நிபெற முயலவார்களாயின, நலம தரும.

2807. ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி யாணை யுய்க்க,
வெதிர்விலக்கு மிடையூற்றை யெழிந்து நீக்கும்
மாழில்வலி மந்திரமா மசனி போல
வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கி னுலே
வேறுமொழிப் பூரேறபான் வநத புத்தன்
மேனியையுக் தலையினையும் வெவ்வே றுறிக்
கூறுபட நூறியிடப் புத்தர் கூட்டங்
குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்ட தன்றே. கூ0கூ

(இ - ள்) ஏறுயர்த்தார்...உயக்க - இடபத்தை உயர்த்த இறைவரது சைவநெறியின் வநத திருவாணையினை செலுத்தியே ; எதிர்விலக்கும் ..போல - சிவபூசையில் எதிர்பபட்டு அபபூசையினை விலகசவரும இடையூற்றினை அழிதது நீகதகின்ற தடுகக லாகாத வலிமையுடைய சிவாததிரமாகிய இடியினைபபோல ; வாய்மை...வாக்கி னுலே - வாய்மையுரையினை உட்கொணடெழுநத திருத்தொணடா வாகினுலே ; வேறுமொழி . நூறியிட - வேறுபபட்ட மொழிகளாற செயயும போரினை மேறகொண்டு வந்த புத்தரகந்தியின உடமபையும் தலையும் வெவ்வேறுபட இருகூறுகளிச் சிதைவு படுதத ; புத்தர கூட்டம...அனறே - அபபோதே புத்தாகளது கூட்டம் சடுதியிற் பயன்து ஓடித திகெகிட்டு நடுஙகியது.

(வி - ரை) சைவ நெறி ஆணை - இகல முதலானவறறாலனறிச் சைவநெறியின் விதிப்படி இட்ட ஆணை ; உய்த்தல் - செலுததுதல் ; முனபாட்டிற கூறியவை நினைவு கூர்க.

எதிர் விலக்கும் இடையூறு - சிவபூசை செய்யவொட்டாது மேலும் மேலும் தீமூ மாகிய மூவலகுகளினினறும மூனறு வகையாலும வரகூடவலலவாகிய இடையூறு களின. ' நல்ல காரியதததகு காலாறு இடைஞல " எனற பழமொழிபபடிச சிவ பூசைகருப பறபலவாறாலும இடையூறுகள வருதல் இவ்வுலகிற கணகூடாகக காணப படும் உண்மை. " பேரின்ப முதலியப பூமியி லிருதுகாண, வெதனை விகாதம்வரு மென்றுசுகா சென்றகெறி " (தாயுமா).

எழிந்து நீக்கும் - எறிதல் - எதிர்த தழிவுபடுததல.

மந்திரமாம் அசனி - சிவாததிர மகா மகதிரமாகிய இடியேறு ; மாறில் வலி - எனறா எலலாறானறும எவவாற்றாலும பிழைபடாத வலிமையுடைமை காடடுதறகு. சிவாததிர வலிமை பறறி காதபராணம - பாரதம் - இராமாயணம் முதலியவறறின வரலாறுகளும் பார்க்க.

எதிர் விலக்கும் - மந்திரமாம் அசனிபோல - ஆகமஙகளில வகுதத சிவபூசை முறையில் மேல்-நடு-கீழ் என்ற மூனறு பகுகளினினறும பூசைகரு இடையூறுய வரும் விகினங்களை இடியேறுபோலத் தவறாத விலகசும அதிதிரமகிரததாலே பேகை இப் பூசை தொடகுகுக என்ற விதி இதரு உவமிகபபட்டது. மாறில்வலி மந்திரம் - சிவாததிர மந்திரம். இதறகுரிய பாவினை கிரியை மகதிரஙகளை அனுபவம்வல்ல தேசிகர் பால் கேட்டுணர்க. அசனி - இடியேறு.

வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கினுலே - வாய்மையுரை - பினனையார் திருவாக்காகிய "அதிதிரமாவன" என்ற தேவாரம். திருத்தொண்டர் வாக்கு - அதனை

உன்னிட்டுக கூறி "உருமிடிதத உததமாக்கம உருணடு வீழக" என அனபா கூறியது.

வேறு மொழிப்போர் - மாறுபட்ட மொழிகளால தொடஙகிய போர. வேறு மொழி - உணமைகரும தருநிகரும வேறுபடட மொழி என்க. போர் ஏற்பான் - போர ஏறரும பொருட்டு; மொழிகளாற் போர செயய. வந்த-வலிகத தானே வநத;

கூறுபட நூறியிட - தலை வேறு - உடல வேறுக இரு கூருகுமபடி சிதைகக; நூறியிட - சிதைகக; "உருண்டு வீழக" எனற ஆணை நதாராதலின தலைவேறுகக கூறுபடடு வீழ்கதத.

வெருக்கொண்டது - திடுகிடடு நடுஙகிறற அன்றே - அபபொழுதே.

உரும் இடித்து - உருண்டு வீழ்க - இடி வீழதலால, உடலிற கண முதலிய அவ கக்கள சிதைகத வீழ்தலும, உடல அறுபட்டுப பிளநதலும, உடல எரிதலும முதலிய பலவும நிகழவன. ஈண்டுத தலை கூறபடடு வீழநதது எனக

மாறுவலி—வாய்மையுணர்—என பனவும பாடமகள 909

*2808. மறறவாக ணிலைமையையும புததகநதி
வாகின ரீபா ரேறறவறறன றலையு மெயயும
அறமுவிழ வத்திரவாக கதனு லன்பா
அறறதத்துவுக கணடவர னடியா செலலாம
வெற்றிதரும பிளளையார தமகசுச சென
ணிண்ணபபஞ செய, "வேதிரிந்த விலகசு நீஙக
வுற்றவிதி யதுவேயா, மர! வென் றெலலா
மோது"கென, வவவொலிவர னுறற தன்ரை. கூகO

(இ - ள்) மறறவாகணிலைமையையும - மறறு அநதப புதநாகளது நிலைமையினை யும; புதநாநதி . அறறதத்துவும - வாகினற போர செயய மேறகொணடு வநத புதநாகநியின தலையும உடமபும வேறுக அறபடடு வீழுமபடி அநநிர வாகினாலே அன்பர் அறறத செயலினையும, கணட.....ணிண்ணபபஞ செய - பாரத வெனடியார கன எலலாம அவவெறறியைத தரும பிளளையாருக்குச சென று விணணபபிகக; எதிராத...ஒ தகென - எதிரபபடட இடையூறு நீகுமபடி பொருநதிய துறைவரத அருள் விதியே அதவாகும, ஆதலால சிவனே வழுதநி அர! அர! எனற எலலாரும வெநாமமோதி முழகுகம செயக எனற பிளளையார கூறியருள எலலாம அர எனறேறறி னர; அவவொலி வானுறறதனறே - அவவாறினையபடி அவர்கள முழகுகிய சிவநாம ஒலி வானதனிற சென று பொருநதிறறு அபபொழுதே.

(வி - ரை) மறறு அவர்கள் - மாறுபடடு வாத அபபுதநா.

வாக்கின் போர் ஏற்றவனுகிய புத்தநந்தி எனக வாக்கின் போர் - வேறு, படை முதலியவறறாலனறி வாகினாறை செயயும வாதமாகிய போர

அன்பர் அத்திர வாக்கதனால - அறுத்தது வும் எனக. அத்திர வாக்கு - "அத்திர மாவன" எனற பதிக மநதிரம. வாக்கதனால அறுத்தலாவது வாகினால கூறபபடட வெனது அதனிரமாகிய மநதிரமே படையாகக கொணடு. 'காழி மாநகாக கவுணியர் கடவுள, ஞான மாகிய நாபதி கனக, எழுதுற மனபாதம மின்புற மொழியாற், கனி தென வநத கண்மனப புதன, முருட்டுச சிரமொன றருட்டின ரன்றி, வாய்ந்த ஞானொன் றேநின நிலரே" (சகலாபநிராகாணம) எனறதும கருதிக.

பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய - அன்பா வாகிலுல் இடி வீழ்ந்த புத்தகங்கி தலேயறபட்ட இடம், பிளளேயாரது எழுச்சியின் முன்னணி; ஆண்டு ஊரிச் செல்லும் மெயததவிறற சின்னங்களேயே முன்வரத புத்தகங்கி விலக்கினுளுத லின (2805); பிள்ளேயார் எழுநதருளி வரும சிவிகை, எழுச்சியின் பின்னணியில் நின்றதாதலின் இகருகின்றம அவவிடதகருச சென்ற விணணப்பித்தனா. "புத்தன் கூறம பொய்மேறகோளின் பொருணிலேமையினேப பொருமிடதகி லறிகினமேரும்" (2806) என்ற பிளளேயார அருளினுரனறி வேறு கூறிறறிலர். ஆதலின் அன்பர் அத்திரவாகவினுல இடி வீழ்ந்த புதகன் பட்ட செயல் தொண்டாகள் சென்ற அவர்க்கு விண்ணபபிக்க கின்றது.

"எதிர்ந்த.....ஒதுக" என - "புத்தன மொழியினேப் பொருமிடத்தி லறிகின் றேரும்" என்ற பிளளேயார, தாமும எணணுத வகையாலே இடி வீழ்ந்த புதகனிறந்த தனேக் கேட்டபோத இது சிவசெயலால உறற விதியே என்ற கொணடு சிவனே வழுததக என்றருளினுர

எதிர்ந்த விலக்கு - செல்லும இடைவழியில தானே வரத எதிர்ந்து மேறசெல் கையை விலகிய இடையூற; விலக்கு - முன செலகையை விலகரும செயல். உற்ற விதி - "நினேயாத முனவரத கின்ற" பொருதிய சிவன விதியாகிய கியதி.

விலக்கு நீங்க உற்ற விதி அதுவேயாம் - மேற்கூறியபடி இவவிடத்தச சிவாகமங் களில் விதிகபபட்ட நியதியும் அதுவே எனற குறிபபுமாம.

அர என்று எல்லாம் ஒதுக - சிவனருள் வெளிபபட்டபோதெல்லாம சிவாமம கூறி முழகி வாழதததல சைவ மரபு.

அவ்வினேவாலி - அவவாற ஆணைப்படி ஒதபபட்ட அராகம முழகமாகிய ஒலி; எல் லாம் அரவென்றேதினா எனபத இசையெசசம்.

வான் உற்றது - அலே ஒலிப பரம்பரையால ஆகாயம கிறைய எழுந்த சென்றது.

இதுவேயாம்—என்பதம் பாடம். 910

2809. அஞ்சியகன் றேடியவப் புதத செல்லா
மதிசயித்து மீண்டுமுட னணைநத கூடி,
"வஞ்சனேயோ? விதுதான்மற் றவர்தஞ் சைவ,
வாய்மையோ?" வெனமருண்டு மனதகிற கொளவார்
"எஞ்சலின்மந திரவாத மன்றி யெமமோ
டெதிர்ந்துபொருள் பேசுவதற் கிசைவ" தென்று
தஞ்செயலின் மிக்குளள சாரி புததன
றன்னேயே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்ந்தார். கூகக

(இ - ள்) அஞ்சி...கூடி - பயநத அவவிடதனினறம கீகி ஓடிய அந்தப புத தர்கள் எலலாரும அதிசயமடைந்து மீளவும் தமமுள் வாதனேக்கு ஒன்றுகூடி; வஞ் சனேயோ...மருணடு - அங்கிகழ்ச்சிதான வஞசனேயால் வினேந்ததோ? அனறி மற்ற அவர்களுடைய சைவ சமயத்தின் உண்மைத் திறத்தினுல் வினேநததோ? என்று மன மருட்சியடைந்து; மனத்திற் கொளவார் - மனத்திலே எணணினுர்களாகி; எஞ் சலின்...என்ற - குறைவில்லாத மந்திர வாதத்தால்றி-மந்திரவாதத்தினிற் செல் லாத எகளோடு எதிர்த்து உணமைபபொருளிது எனற பொருணிச்சயம் பேசி வாதம் செய்வதற்கு இசைகீர்களாக" என்ற சொல்லி; தம செயலின்...சார்ந்தார் - தமது

சமயநிலைச் செயலில் மிக வன்மையுடைய சாரிபுத்தன் என்பவனையே தலைவனாக முன் வைத்துக்கொண்டு பின்னும் வந்து சார்ந்தார்கள்.

(வி - ரை) அதிசயித்து - "அதிசயம் கண்டாமே" (திருவா) என்றபடி கேரில் கண்டார்களாதலின் இங்ஙனந்தென் றறியாவகை அதிசயித்தார்கள்.

வந்தனையோ?...வாய்மையோ?. என மருண்டு - இச்சிறப்புச்சி இந்த இரண்டனுள் ஒருகாரணத்தால் நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும்; அவற்றுள் இன்னதென்ற அணிய மாட்டாமையின் மருண்டனர். இரண்டனுள் எவ்வகையாயினும் இது மந்திர வாதத்தின்பாற் பட்டதேயன்றி வேறிலதே எனக கொண்டு, அவ்வாற மந்திர வாதம் செய்யாத பொருள் பேசி நிச்சயிக்கும் வாகின வாதம் வேண்டுமோம் என நிச்சயித்த அதனை வேண்டினர் எனக. இவைவது - இசைவீராக என்ற சொல்லி.

தந்தெயல் - தம சமயநூல அறிவும் தொழிலும். ஒடி அவப்புத்தர் - அவம் - தவமல்லாதது - என்ற பிரிதலுரைக்கவும் கின்றது; (வ. சு. செ.)

உடன் அணைந்து கூடி எனறதனால முன நிதறண்டமை பெறப்படும்.

சாரிபுத்தன் - புதலாகவி இறந்த பினர் அப் புதலா தமது தலைவனாகக்கொண்ட புத்தனுடைய பெயர்.

முன்கொண்டு பின்னும் - முனவரினும பினனடையவே-தோல்வியுறவே-செல்கின்றார் என்பது குறிப்பு.

எஞ்சலில் - எஞ்சுதல் - கெடுதல; குறைதல பொயயாத - குறிதவருத - மாநிர வாதம.

மந்திரவாதமன்றி - இபபோது நேரிற் கண்டது பிழையாத மந்திரவாதம்; முன்னர்ச் சமணர் பட்டதாகக கேட்டதும அவ்வாறே; ஆதலின் அதனைத் தவிர்த்துச் சமய வாதமாகிய வாகின் வாதத்தை ஏறறனர்; அதனில தமமினு மிக்காரிலர் என்னும் அணிபிறல் என்க. 911

2810. அத்தன்மை கேட்டருளிச சண்பை வாத
வடிலேறு திருவுளளத "தழதி" தென்று
மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும விரைநாது சென்று,
வெண்டரளச சிவிகையினின நிழிநது, வேறொர்
சதநிரமண் டபதனிலிசை யேறி, நீடு
சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்து, "சாரும
புததர்களே யழைக்க!" வெனத், திருமுன் னின்றார்
புகலிகா வலர்சேவல் போற்றிச் சென்றார். கூகூ

(இ - ள்) அததனமை...சென்று - அததனமையைக கேட்டருளிச் சோழியி லவதரித்த வலிமையுடைய சிகமபோனற பிளையார திருவுளளததில் இது அழகு என்றகொண்டு மிக மகிழசியோடும விரைவாகச சென்று; வெண்...இழிந்து - வெள்ளிய மூததச் சிவிகையினின்றும இறங்கி; வேறு..ஏறி - பிறித ஒரு சதநிரத்தின் மண்டபதினகண ஏறி; நீடு...இருந்து - நீடிய சைவர்களுடனே அமர்ந்து எழுந்தருளி வீற்றிருந்துகொண்டு; சாரும்...என - முன சொனனபடி எதிர்ந்த பொருள் பேசச் சார்கின்ற புததர்களே அழையுகைள் எனறு கூற; திருமுன்...சென்றார் - திருமுன்பு கின்ற தொண்டர்கள் சோழித தலைவரத வலலிைப போற்றி அவ்வாற அழைத்தற்குச் சென்றனர்.

(வி - ரை) அந்நன்மை - அஞ்சி உடைத்து ஓடிய புத்தர்கள் மீண்டு சாரிபுத்த னைத் தலைமைகொண்டு சமய வாதத்தினை மேற்கொண்டு வந்த தன்மை.

அடல் ஏறு - மதமகொண்ட யானைபோன்ற புறச்சமயிகளை வெல்லும் தன்மை பற்றிச் சிலை ஏறு என்ற உருவகித்தார்; ஏறு - ஆணமைப் பொதுப் பெயராகக் கொள் ளினுமாம்.

"அழுகிது" என்று - "அழுதிதாம்" (2806) என முனைகூறியதற்கேற்ப மேற் கொண்டவாறு.

சத்திர மண்டபம் - வழியில கணடதொரு சதுரிரத்தின் உள்ள மண்டபம்; வடக்கிருந்து கடற்கரையோரமாகத் தெற்கு இராமேச்சரம் கோகிலவரும் அவ்வழியில் யாத்திரிகர்கள் தங்குதற்குரிய பல சதுரிரகங்கள் முன்னுளிலிருந்தன. இகாலில் இருப் புப் பாதைவழிப் பயணமாயினபின் அவை காவலற்றழிந்தன. இங்குப பின்னையர் எழுக் தருளி யிருந்த அவர் முனபு புதவாதம் நிகழ்ந்தச செயது, சைவதாபனம் செயதருளிய சத்திரம இடம் ஒனறுமட்டில் காணபரம்பரை நினைவுகொணடு காட்டப்படுகிறது.

சிவிகையினின் றிழிந்து - மண்டபத்தின்மிசை ஏறி - இழிந்து - ஏறி - என்ற கவிநயமபட்ட கூறினர். ஏறி - வெறறிக குறிப்புபபட கின்றது. "ஊக்க முடையா ஞெடுகலம் பொருதகா, தாக்கறகுப பேரும் தகைத்து" (குறள) என்ற குறிப்பும் காணக.

சத்திரமண்டபத்தின்மிசை ஏறி . இருந்து - அழைக்க என - வாதம் நிகழ்த்திப் பேச ஏறற இடமும, பிற வாயபபுகளும கணடு செயல செயயும வகை. 912

2811. சென்றவர்க டேரர்குழா மணிந்து "நீங்கள்
செப்பிவரும் பொருணிலைமை தெரிக்க வெங்கள்
வென்றிமழ விளங்களிறு சண்பை யாளி
வேதபா ரகன்மும்மைத் தமிழின் வேந்தன்
நன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்ரு; னீண்ட நீரும்
நண்ணு"மெனக் கூறுதலு நன்மை சாராத்
தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன்
சத்திரமண் டபமுன்பு சார வந்தான். கூகக.

(இ - ள்) சென்றவர்கள்...அணைந்து - முன் கூறியவாறு பின்னையாரது ஏவல் வழிச் சென்ற அவர்கள புத்தர் கூட்டத்தை அடைந்து; நீங்கள்...நண்ணுமெனக் கூறுதலும் - நீகள் சொல்லிவருனெற பொருளின் உண்மையிலையினைத் தெரிக்கும்படி எகளுடைய வெறறியுடைய இளங்களிறும, சண்பையாளியும், வேதத் தலைவரும், மூத் தமிழாசரும் ஆகிய பின்னையார நன்கு மகிழ்ந்து அழைக்கின்றார்; பொருத்தம்படி நீங்க ளும வாருகள்" என்ற சொல்லுதலும்; (அது கேட்டு) நன்மை சாரா...சார வந் தான் - நன்மை தெறியினை (இதுவரை) சாராத தனனுடைய தன்மையினையே கொணட புததாகளுடனே கூடிச் சாரிபுததன் சத்திர மணடபத்தின் முன்னே சார வந்தனன்.

(வி - ரை) செப்பி வரும் பொருள் நிலைமை - "எதிர்த்து பொருள் பேசுவதற் கிசைவது" என்று சொல்லி வாதத்தினை மேற்கொண்டு வரும் உலகன் சமய உண்மை யாகிய பொருளின் நிலைமை - தன்மை; தெரிக்க - தெரிவிக்க; சொல்ல,

வென்றி...வேந்தன் - வென்றி என்றதனால் இவ்வாதத்தில் வெற்றி எவருடைய தென்றும், மழலைஞ்சுறு என்றதனால் அவ்வெற்றி இன்பந் தருவதாம என்றும், கன்னை ஆளி - சமயப் பிணக்குடைய மதயானைகளை வெலலும் தருக்குடையவர் எமது தலைவர் என்றும், வேதபாரகன் எனறதனால் சீர்கள் உடன்படாத விதத்தை செய்தழலும் வேத ஒழுக்கங்களையே தாகமிய மேமபாடுடையவர் என்றும், மும்மைத் தமிழின் வேந்தன் - அவ் வேதவுணமைகளையே முத்தமிழில் காட்டி உலகை வெல பவர் என்றும் குறிபபிததவாறு கண்டுகொளக.

நன்று மகிழ்ந் தழைக்கின்றன் - சீர்கள் மனம் கொள்வதுபோலப பொருமை, இகல், அச்சம் முதலியவாறருணன்றி மிகக மகிழ்சசியுட்ன உலகை வரவழைக்கின்றன் என்பத ; இதனால் சீர்களும் கணமை பெற உளவீர்கள எனபத குறிபபு (2828).

ஈண்ட...நண்ணும் - ஈண்ட - எனபது விரைவுப் பொருள் தருவதோரிடைச் சொல்; "ஈண்ட நீ வருவாயோமை"; இதுவரையும புறச் சமயங்களாகச் சேமமை யில் ஒதுங்கி நின்ற சீர்களை, இங்கு, இனி, இதன இறுதியில அணியாகனைாக பொருந்தச் சேருங்கள் (2823 - 2824) எனபதும குறிபபு.

நன்மை காராப் புத்தநரடன் - காரவர்தான் - நன்மை காரா - இதுவரை கற சார்பு இல்லாத ; காற - இனி கறசாபு பொருத (2824) எனபத குறிபபு. காரார் சாரிபுத்தன் சொல்லணி.

வேதபாலகன்—எனபதவும் பாடம். 913

2812. அங்கணீரது மண்டபத்துப் புகுத சோடிம
பிள்ளோபா ரருகணைய நினற போதில,
எங்குநிகழ் திருச்சின்னங தடிதத புதத
னிருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கு மெநதி லன்பர்
பொங்குபுகழ்ப் புகலிசா வலர்தம பாகம
போற்றியரு ளாறசாரி புததன் றன்னை
"யுகடலை வனும்போருளு முளசைக்க!" வெனன,
வுறறவா தினைமேறகொண டுரைசெய் கினறன, கஉசு

2813. கற்பங்க ளனைத்தினிலும் பிறகது வீரத
கதிமாறுக கணபங்க வியல்பு தன்னிற
தலைவன்- பொற்புடைய ஞானமே தவமே தன்மை
கடவுள் புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் செய்ய
வுற்பவிக்கு மொழிவினறி யுதைதத ஞானத
தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றன
பற்பலரும் பிழைததுய்ய வறமுஞ் சொன்ன
பான்மையான் யாங்கடொழும் பரம" னெனறனன. கஉடு

2814. என்றனைதத சாரிபுதத னெநிர்வ ரீதறற
விருந்தவத்துப பெருகுதன்மை யன்பா தாமும
போகுங்- "கன்றமது தலைவன்றன பெறற னென்று
முந்தி காடடுகின்ற முத்திதான் யாவ" தென்றா;

"நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை
நேர்நின்ற ஞானமென நிகழ்ந்த வைந்தும்
ஒன்றியகந் தத்தலிவே முத்தி" பென்ன
வுரைசெய்தான் பிடகதநி ணுணர்வு மிக்கான். கூகசு

2812. (இ - ள்) அங்கு அணைந்த...போதில் - அவ்விடத்தில் அணைந்த சாரி புத்தன் மண்டபத்திலே புத்தாகளுடனே கூடிய பிளவையாருகில் அணைய நின்ற போதிலே; எவரு நிகழ்...அன்பர் - எவ்விடத்தும் ஆணை செலுத்துகின்ற திருச் சின்னத்தைத் தடுத்த புத்தரதநியின பெரிய தலையினை அழிவுசெய்த ஒப்பற்ற அன்பராகிய சம்பத்த சாரணையர்; பொங்கு...போறறி - மேனமேல் பெருகும் புகழினையுடைய சோழித தலைவராகிய பிளவையாரத திருவடிகளைத அதிதத; அருளால் - அவர் அருள் பெற்ற (வாதததிற புகுவாராகி); சாரிபுதன்...என்ன - சாரிபுதன் தன்னை நோகி "உகைள் தலைவனுகிய கடவுளையும் அவன் கூறும் பொருளாகிய முதநியினையும் இன்னபடி எனப் பேசுவாயாக" எனறு கூற; உறற...உரை செய்கின்றான் - பொருதகிய சமய வாததநினை மேற்கொணடு சொல்கின்றவனுகி; கூகச

2813. (இ - ள்) கறபக ளனைதநினிலும...தனனில - அளவிறந்தனவாகிய எல்லாக கறபகளினும அளவிறநத யோனிகளிற பிறநதும் இறந்தும் அகதநியினின்றும் மாறி வீடு பெறுகினற கணபக இயல்பு எனற கொளகை கூறும் புத்தசமயதநில்; பொற்புடைய...செயய - அழகுடைய தானம்-தவம்-பணபு முகுத யோகம் என்னும் இவைனைத தான் பொருதமபடி செய்யவே; உறபவிகரும்...ஞானதது - அதனுணடாகும் நீகுதலிலலாத நிலையிறற சொன்ன ஞானததால்; ஒழியாத...பெற்றூண - கெடாத பேரினப தரும கநதவீடு பெற்றவன்; பற்பலரும்...பாண்மையான் - பலப்பலரும் பிறவித தன்பதநினினறும நீகுகி உயயும பொருட்டு அறஙகளே முனனே சொன்ன அருளுடையவன்; யாகைள தொழும் பரமன என்றூன - அவனே காகைள் தொழுகின்ற கடவுளாவான் எனறு சொன்னன. கூகடி

2814. (இ - ள்) எனறுரைதத...தாமும - இவ்வாறு தனது தலைவன் தன்மை பற்றி விடைகூறிய சாரிபுதத்ன் முன்பு வாததநினை எறறுகின்ற பெரிய தவதநினையும் பெருந்தன்மையினையுமுடைய அனபரும; ணனறுமது...எனறூர் - உமது தலைவன்தான் அடைந்தான் என்று உங்கள் சமயம் நிச்சயிகினற முதநியினியல்புதான யாது? என்று கேட்டார்; நின்ற உரு...உரை செயதான - நினற உரு-வேதனை-குறிப்பு-செய்கை-நேரே நின்ற ஞானம் என நிகழும் ஐந்தும கூடிய (பஞ்சு) கநததின் அழிவே முத்தி யாவதென்று சொன்னன்; பிடகதநின் உணர்வு மிகுதான - திரிபிடகதநின் அறிவு மிகுந்தவனுகிய சாரிபுத்தன். கூகசு

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2812. (வி - ரை) அங்கு அணைந்து - சதநிர மண்டபத்தினகண் சார்ந்து.

அருகணைய நின்ற - வாதம் செய்யத தகபடி அருகு சாரநின்ற. அணைய-இனி முடிவில் அவர்பால் திருவீறு பெறறு அன்பர்களாக என்ற குறிப்பும் தருவது.

எங்கு நிகழ் - எவ்விடததும் எக்காலத்தும் தடையின்றி ஆணை நிகழத்தக்க; வென தாணையினை உட்கொண்டு, "ஆணை நமதே" என்ற நமத கட்டளையினையிடவல்ல பிள்ளையாரத தடுக்கலாகாப் புழல பரவுவதாதலினுலும், முழுமுதல்வராகிய வினுற் தாப்பட்டதாதலினுலும் எவரும் நிகழுந்தன்மை பெற்றது என்க.

சிரத்தைப் பொடியாக்கும் அன்பர் - பொடியாக்குதல் - அழிதல் ; வேறுபடுத்தல் என்ற பொருளில் வந்தது. பொடியாக்கியது இறைவருவினை உடன்கொண்ட பின்னையாரது அத்திரவாக்கேயாயினும் அச்செயல் அதனைக் கூறிச் செலுத்திய அன்பா செயலாகக் கூறியது உபசாரம்.

பாதம் போற்றி அருளால் - பின்னையார் தாமே சேரில சமய வாதம் செய்தல் மரபன்மையின் அவரருளாணை பெற்ற அவர் திருமுன்பு அன்பா தொடங்கிச் செய்தனர் என்க.

தலைவனும் போதரும் உரைக்க - சமய வாதத்தில் பேசி வெற்றிதோல்வி காண வேண்டியவற்றுட் சிறந்த பகுதிகள் இவ்விரண்டுமேயாம. அவை : அல்லவர் கூறும் கடவுளிலக்கணம், முத்திலிகணம் என்பவை. போரன்-முடிபாய்க் கூறும் உறுதிப் பொருள் ; இவ்வாறு சமய வாதத்தினும் பொருணிச்சயத்தினும் அனைவரத்தும் அமைந்திபடத் தணியமாட்டாது சமய கிரதையே சமய வாதமாமெனப் புறகூறிப் போலிச சமாசம் பேசும் இகாள மாகளை இதனைக குறிக்கொண்டொழுகுதல் கலதெரு மென்க.

உற்ற வாதினை மேற்கொண்டு - தானே தேடி முனைந்துகொண்டமையால் வந்த பொருத்திய அவவாதத்தினை எறறுக்கொண்டு - தொடாந்துகொண்டு.

உரை செய்கின்றனர் - என்றன் என மேறபாட்டென் முடிக்க. உரை செய்கின்றன் - முற்றெச்சம். 914

2813. (வி - ரை) கற்பங்கள் அனைத்தினிலும் - கறபகங்கள் எல்லாவற்றிலும். கற்பம் - காலக் கூறபாட்டின பேரளவு ; 432 கோடி ஆண்டுகள் கொண்டது.

பிறந்து வீந்து - பிறத்தம இறந்தம் ; வீதல் - இறத்தல்.

கதி - பிறபபு வகை ; பதவி என்பாருமுணடு. தாம செய்த நல்வினை தீவினைகட் கேற்றபடி மக்கட்கதி - தேவகதி - பிரமகதி - நரககதி - விலஙகுகதி - பேயக்கதி - என்ற ஆறனுள் ஒன்றை அடையும கிலே.

கணபங்க இயல்பு - கணபகம் என்னும கொளகை கூறும பௌதத சமயம்.

கற்பங்கள்...ஓர்ப்பு தன்னில் - எலலாக கறபங்களிலும உயிரகள உயறற் பொருட்பே பிறத்தம இறதம் கதிமாறம கணஙகம எனனும மீயாயம் கூறும பௌதத சமயக் கொளகையின்படி.

போற்புடைய.. செய்ய - போற்புடைய எனறதனைப பினவரும தவம் முதலிய வற்றோடும் கூட்டுக ; ஏகாரதகன எண்ணிடைச் சொறகன. தன்மை பூரி - பிற தொடாபு எல்லாம நீகிய பொருதம தன்மைகொண்ட.

போந்தந்தச் செய்ய - தானம முதலாகக கூறபபடும பதத நறகுண நறசெயல் களில் நடபெட்டுச செய்தலான்.

செய்ய உற்பவிக்கும் - செயதலால் தோன்றும் ; உணடாகும் உற்பவம்-பவம்-பிறப்பு - தோறறம் ; உந் - உபசர்ககம.

ஒழியாத பேரின்ப முத்தி - கெடுதலில்லாத பெரிய இன்பம் உடைய முத்தி.

முத்தி பேற்றன் - பான்மையான் - (அவன்) பரமன் - என்க.

அறம் - தர்மோபதேசம் ; அறம் நோன்ன பான்மை - புதத சரிதம் பார்க்க.

இபபாட்டால "உலகன் தலைவனும் - பொருளும் உரைக்க" என்ற விஞ்ஞய இரண்டனுள எலகன் தலைவன் இவன் என்ற தமத கொள்கையின்படி கடவுளிலக் கணம் பற்றிய விடை கூறினன்.

முன் கூறிய கோள்கைகளின் விவரமாவன :—கணபங்கமாவது - கணந்தோறும் அழிதை ; (கணம் - கூணம்.) கணமாவது - நூறாயிரமை இதற்கே அடக்கி ஊழினும் சுருத்த அவறறன் எட்டு இதற்கள் அடங்கிய காலஅளவு.

கற்பங்களினைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து கதிமாறும் - இது புத்த சரிதம் குறித்தது. புத்தன் தன தாயின் வலது மருங்குலாற் பிறந்து பின் ஆறாவளின்பின் அவனே உயிர் துறப்பித்து, இவவாறு தோன்றவன். அதன்பின் பல உயிர்களும் பிழைத் துய்யும் பொருட்டு அளவில்லாத எல்லாக் கற்பங்களிலும் அளவிறந்த யோனிகளிலும் புகுந்து பிறந்தும் இறந்தும் பிற உயிர்களட்கு உறுதி செய்து மேல் அக்கதி மாறி வீடு அடைவன் என்பதாம்.

கணபங்க இயல்பு - ஒருகணத்தில ஞானமும் ரூபமுமாகிய பொருள்கள் நீப சந்தானம் போலக கெட்டு வருதலேயன்றிக கெட்டுக குறைந்து வருதலும், கெட் டொழிந்த நிறபதம, கெட்டுக்கெட்டு வருவதுமென தான்குவகையாய்க் கேடடையும் என்ற கொள்கை.

பொற்புடைய...சேயிய - முன் சொனனபடி பிறநத புததன் அளவில்லாத கல்ல தானம் முதலிய சிலகளுடையவனுயும் யோகியாயுமிருக்க.

ஒழிவின்றி உரைத்த ஞானம்-நிரிலட்சண பாவனை என்னும் ஞானம். அஃதாவது சர்வம் க்ஷணிகம் ; சாவம் நிதியம்நிதியம் ; சாவஞ் சூனியஞ்சூனியம் என்னும் பாவனை.

ஞானத்து - ஞானத்தினால் ; ஞானத்து (ஒழியாத பேரின்ப) முத்தி பெற்றான் - ஞானம் பெறறமையால் குறற நீங்கிப் பஞ்சகநத அழிவரிய முதறியடைந்தான்.

பற்பலநாம்.....அறம் முன்சொன்ன பான்மையான் - முதறி பெறறமுன் தவற காரணமாகத தோன்றிய ஞானத்தால் முறறும் உணர்நத பிறா உய்ய அறஞ் சொன் னான்.

பாமன் - ஆதிபுதத்ருடன் புதத் இருபதது நால்வா ; இறுதியில் நின்றவன் கௌதம புத்தன். இவருக கூறியவன ஆதிபுததன்.

இவருக கூறியவறறுல் அக்கம் - அகோதபததி - அகக நிவாரணம் - அக்க நிவா ரண மார்க்கம் எனச சததிய சதுட்டயம எனற பௌத்தா கூறும நானகும குறிப்பிற பெறப்பட்டமை கண்டுகொளக.

தவமே நன்மை - என்பதும் பாடம். 915

2814. (வி - ரை) எதிர் வந்து ஏற்ற - முன் (2812) கூறியபடி வாததனினை ஏற்ற முன்வந்த வாதர் தொடருகிய ; ஏற்றல் - மேற்கொள்ளுதல்.

இருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அன்பரீ - "எதிரில அன்பா" (2812) ; சம் பத்த சரணுலயர் ; இததனமையாற் கூறினா, இகல், பொருமை, சினம் முதலிய தீக் குணக காரணமாக இவ்வாதத்தினை ஏறறாரலர் என்பது குறித்தற்கு.

உமது தலேவன்தான் நன்று பெற்றனென்று நாட்டுகின்ற முத்திதான் யாவது - "முத்தி பெற்றன்" (2813) என முன் கூறினமையால் அதனையே தொடர்ந்து கொண்டு இரணடாவது வினவைத தொகுகின்றார். நன்று - பெற்றன் என்க ; "ஒழியாத பேரினபம்" (2813) என்றதனைக குறிததது. நன்று - நாட்டுகின்ற - என்று கூட்டி உரைததுமொனறு.

ஐந்தும் ஒன்றிய கந்தத்து அவிவே முத்தி - ஐந்த கந்தகளும் அழிவதுவே முத்தியின் இலக்கணம் என்பது பௌத்த தன்முடிபு

தின்ற உந...ஐந்தும் - புத்தர் பஞ்சஸ்கந்தம் என்னும கந்தமைகதாவன : உரு - வேதனை - குறிப்பு - செய்கை - ஞானம என்பன. அறிவுள்ள பிராணிகள் இகத ஐதும சேரும கூட்டதாலுண்டாவன எனபதும், இவ்வைகதன் அழிவே முதறி னெபதும் பௌத்தர் கொன்கை. (1) உருவக்கந்தம் - உருவதரளுகெலலாம காரணமாகிய பொருளை உணர்த்துவது ; (2) வேதனைக் கந்தம் - இந்திரியதரளுக்கும புலனரளுக் கும் உன்ன பொருத்ததினின் உளதாகும உணாவு ; (3) குறிக் கந்தம் - (இதனை சமஞ்ஞா ஸ்கந்தம் என்பா) மெய் வாய் முதலிய ஐகதம மனமும கூடிய ஆற இதரிரி யங்களினல் வரும் அறவகை யுணாலினு ளுளதாகும பொது - நெபபு என்ற இரு வகையாலும பொருன்களை பெபாகருறியிட்டறிதற கருவியாகிய ஞானம் ; (4) சேங்கைக் கந்தம் - (இதனை சமஸ்காரக்கந்தம் என்பா) மனம வாகருக் காயம் என்னும மூக்காரணரகளால் வரும் தொழில வேறபாடாடால அவறறாகரு உளதாகும பகருவம் ; (5) ஞானக் கந்தம் - (விஞ்ஞானம் என்பர்) தியிலவோனுடைய உணாவானது, செய்கையும் நகாவுமினறிச சீனறு மாதத்திரையாய் கிறபதுபோல அறிவுடையார் களுக்குள் கின்று அவறறிவுக காரணமாய் கிறகும் அறிவுச சதது ; "உணாவெனப் படுவ தறகருவோ ருணாவிற, புரிவின றுறிப புலனகொளா தது வே" (மணிமேகலை - 30 - 82 - 83) ; இவ்வைகதம 28 - 10 - 6 - 52 - 80 ஆகிய சததலரகளை உட் கொண்டன.

"எட்டிலை யுருவ மூனற வேதனை யாறு ஞானம, ஒடடிய குறிபபோ ராறு செய்கையு மிருப தாக, கடடிய பருச கருதத கணதத்தினிற பகர மாகரு, தொட்ட காற் பதறி மூன்றுஞ் சுகதனூற் றுணிவு தானே" எனபது பௌதத நூல. இவற்றின் விளகமாவது : "உருவம் எட்டு - அவை பூதவரு காலு, உபாதானவரு காலு ; அவை வருமாற : பிருதிவி, அபபு, தேயு, வாயுவெனு காலும் பூதவரு ; வலி, கதம், இரதம், வன்னமெனு காலும உபாதானவரு, ஆக - (அ) ; வேதனை - மூன்ற ; அவை : சுசலா வேதனை (சுகதறிவு), அசுசலா வேதனை (துக்கஅறிவு), சுசலா சுசலா வேதனை (சுகதுகக அறிவு) ஆக-(கூ) ; குறிப்பு - ஆற-சோதனிரம தவக்கு, சட்சு, சிறுசுலை, ஆக்கிராணம (மெய், வாய, கண, மூக்கு, செவி), மனம, ஆக-(சு) ; பாவனை - இருபத ; நீகருணம கo - நறகுணாம கo ; நீகருணக்களாவன : பொய் சொல்லல், கோட்சொல்லல, கோபிதத்ச் சொலலல, பயனில சொலலல் என வாக்கின் குணம ச ; கவவுக்குப் போருதல், வறிதே தொழிலசெயதல, கொலை செயதல் எனக் காயதத்தின் குணம கூ ; கொலை நீனறதல், காமப பறறு, ஆசை என மனதத்தின்குணம கூ ; ஆக - கo ; நறகுணங்களாவன : மெயயுரை, நலவார்த்தைத, இனியவை கூறல், பயன்படு சொல் என வாகினை குணம ச ; பளனிவலம வரல், தவம புரிதல, தானஞ் செய்தல் எனக காயதத்தின் குணம கூ ; அருள் நினைவு, ஆசையறுதத்ல, தவப் பறறு என மனத்தின் குணம கூ ; ஆக - கo ; ஆக பாவனை - உo ; இவை மனததாலும் வாக்காலும் காயதத்தாலும வருவன. விஞ்ஞானம் - ஆற ; அவை : சததம, பரிசம, ரூபம், ரசம், கநதம், தெதம ஆக கூ ; ஆக பஞ்சகாத போதம - சாகு கண்டுகொள்க. "இல்லித மைத்துஞ்சர் தானதி தெழுநதழிகை, பநதி மெனவேகீ பார" - பரமத நிமிர பாலு.

"ஓங்கிய வுருவ மோடும் வேதனை குறிபபி னோடும், தாகுபா வனைவிஞ் ஞானந் தாமிவை யைந்து கூடிய, பாங்கினை சந்தா னத்தின கெடுவ.து பநத திக்கம் ; ஆகலை பொன்றக் கேடோ யழிவது முத்தி யினபம்" (வெஞ்ஞான சித்தியார - பரபக் கம் - சௌத்திராந்திகன் மதம - 30) எனறும் : "மேலிய கருவிற சேரு முருவும்வே

தனோகு நிப்புப், பாவனை யுடன்விஞ் ஞானம் பஞ்சகந் தமகள் கூடி, யோவில்பல் லுணர்வுண் டாகி யொழிவது பிறவித அன்ப, மாவது பொன்றக் கேடா யொழிவது முத்தி யென்னுன் " (திருவாத புரா - 464 ஈ புத். வாதில் சருக் - 50) என்றும் வரு வனவும், பிறவும் காண்க ; சௌத்திராந்தகன் முதலியகால்வகைப் புத்தர்களின் சமயக் கொன்கை விவரகளும், அவறறின் மறுப்புக்களும் சிவஞான சித்தியார் பரபக்கதத்ன் விவரிக்கப்பட்டன ; அவறறைத் கற்றுணர்தல் ஈண்டு வரும் பௌதத வாததனை நன்குணர்தற் குதவிசெய்யும் ; கடைப்பிடிகக. புதத சரித்திரம், புதத தருமம், புத்த சங்கம் என்பவை பற்றி மணிமேகலைப் பதிப்பில் மகாமகோபாத்தியாயர் - திரு - உ. வே. சாமிநாதய்யர் அவர்கள் விரிவாயப் பௌத்த நூல்களையும் அவைபற்றி மேனாட்டுப் புலவாணர் எழுதியவைகளையும் ஆயந்த தொகுதது எழுதிபுன்னவையும் பார்க்க.

பிடகம் - பௌத்தர்களின சமயநூல் ; ஆகியபுததனுடன் இருபததகான்கு புத்தர் கள் மாபி லுபதேகக்கிரமததாற சொலலபபட்ட நூல. அவை வினய பிடகம், சூத்திர பிடகம், அபிதன்ம பிடகம் என மூவகைப்படும். இவை திரிபிடகம் - பிடகத் திரயம் எனவும் வழகைப்படிம. பிடகம் - கூடை. புததம - தருமம - சஙகம் என்பன முதறிற மணி என்பது பௌத்த வழகை. புததம் சரணங்கச்சாமி - தருமம சரணகைச்சாமி - சஙகம் சரணங்கச்சாமி (நமோ புததாய ; நமோ தாமாய ; நமஸ்ஸங்காய என்பது மந் திரம்.) என்னும் மும்மணியைக் கூடைபோன்று தாங்குதலால் இத பிடகம் எனப்படும் என்பர். இந்நூல்களைக கூடையில் சேமிததத தாஙகுதலால் போகத பெயர் என்றும் கூறுவர்.

உணர்வு - அறிவு ; பயிற்சியால் வரும் ஞானம்.

இப்பாட்டினுல் உருவம் முதலியனவாய்க் கூறபபடும் ஐந்து கந்தஙகளும் பொன் றிக் கெட்டழிதலே முதறி என்ற சாரிபுததன் தனது சமயக கொன்கையிற் கூறுமாறு விடையிறுத்த முதறியினிலக்கணம் கூறப்பட்டது. 916

2815. ஆங்கவன்ரு னுரைத்தமொழி கேட்ட வன்ப
ரதனையறு வாதஞ்செய் தவனை நோக்கித்.
"தாங்கியஞா னத்துடனுங் கந்த மைந்துந்
தாம்வீந்து கெட்டனவேற் 'றலைவன் ரு னும்
ஈங்குளா' னென் றவனுக்கு விடய மாக
யாவையுமுன் னியற்றுதற்கு விகார மேசெய்
தோங்குவடி வமைத்தவிழ வெடுக்கும் பூசை
கொள்வாரா ? ருரைக்க!" வென, வுரைக்க லுற்றான், கூக

2816. "கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி யெங்கோன்
கலந்துளன்முத் தியி" லென்ரு; னென்னக், "காணும்
இந்திரியங் கண்முதலாங் காரணந் தானு
மில்லையே லவனுணர்ச்சி யில்லை" யென்ரார்;
"மூன்றையறி விலனுகி யுறங்கி ஞான
நின்றித்த மொழிந்திடன்மீ தாடி னார்க்கு
வந்தவினைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும்
வருமன்றே ருன்மை?" யென மறுத்துச் சொன்னன். கூக

2815. (இ - ள்) ஆகவன்முன...நோக்கி - அப்போது அந்தச சாரிபுத்தன விடையாகக் கூறிய மொழியைக கேட்ட அனபராகிய சமபந்த சரணலயா அவன் கூறிய மொழியினைத் தாம் அறவகித்தகொணடு அவனைப் பார்த்து; தாகஇய... கெட்டனவேல் - அவன் (புத்தன்) முன தாகஇயிருந்த ஞானம முதலாகிய ஐந்து கந்தங களும் தாம் ஒருங்கே அழிந்த கெட்டனவாஙல; தலவனதானும் ஈறகு உளன என்ற - தலவன்தானே இல்லு வீற்றிருகனனுன் எனற கொண்டு; அவனுகு... இயற்றுதறகு - அவன கொள்ளுமபடி எல்லாவற்றையும செயவதறகாக; விகாரமே செய்து...உரைக்க என - விகாரம் எனனும கோயில எடுபபித்து அதனுள் அவனது பெரிய வடிவத்தையும அமைதது விழாச செயயும பூசையினை ஏறறகொண்பவா யாவா? சொலக! எனற வினவ; உரைக்கலுறறுன - அவன சொல்லத தொடங கியவனுய்; கஙல

2816. (இ - ள்) கந்தமாம்...எனறுன - இருவினை காரணமான பஞ்சகந்தவுடம்பு கெட எமது தலவன முத்தியிற சேரந்திருந்தனுன (அதனுல கோயிலும வடிவும் விழாவும் பூசையும எடுதல பொருந்தும) எனற கூறினன, எனன - அவவாறு கூறவே; காணும்...இலலே எனனுர - (புவவாறு முத்தியிற சேரந்தமை உன இறைவ னுக்கு) வினையகளை உணரும கருவிகளாகிய கண முதலிய கரணஙகளை இலலாதொழிக தால் அவனுகு உணாவு உணிதல இலலையாகும எனற மறறவரகளினுர; மூலதை... போல - முறபபட்ட உணாவுகெட்டு உறறகுன்னைவனின ஸ்நதனைசெயது அவனுடமபின மீது மிசித்தாடின வொருவனுகு அதனுலதீனைபபயன வருதலபோல; வழிபட டார்களும...மறறதுச சொனனுன - ஐநதகநதமுமக கெட்டு முதறியடைநதமை முதல வனை வழிபாடு செயதவாகளுகும அந கலவினைபபயன வருமனறே எனற சாரி புத்தன் மறறதறக கூறினன.

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன

2815. (வி - ரை) அநுவாதம் செய்தலாவது - ஒருவன கூறிய பொருளை மறறும் பொருட்டு "நீ இவவாறு கூறினை" எனற எடுத்துக கூறி, மேலே வாதிப பது; இஙகுத "தாங்கியே... கெட்டன" எனபது அநுவாதம, "நீ இவவாறு சொலலையாயின எனை மேலே செலவது. அநுவாதம் எனபது வேருெருவன கூறற பொருட்டு அதனை எடுத்து மொழிந்து கொளளுதல, அநு - வழி, வாதம் - மொழி தல; அதவாதம எனினும வழி மொழிதல எனினு மொகக்கும;

தலவன் தானும் ஈங்கு உளன் என்று - அத்தலவனதானே ஈணடி முன இருக னெனன எனற உடகொணடு - எணணம வைத்து.

அவனுக்கு வீடயமாக - அவன அறிவககு விடயமாகப பெறற ஏறறகொள்ளும் படி - ஏறபமாற.

யாவையும் இங்கு இயற்றுதற்கு - யாவையும் - ஊட்டுதல - பூச்சூட்டுதல - கேட பித்தல் முதலிய உபசாரமாகிய எலலாவறறையும. இங்கு - இவ்வுலகதனில - செயதற பொருட்டு.

விகாரமே செய்து விகாரம் - புததர் கோயிலகளின பெயர் வழகரு. இவவா றறிலாத இதறகு வேற்றுமை - மனவிகாரமான பாவனை-எனப் பொருளகொண்ட னர் முன உரைகாராகள்.

ஒன்று வடிவு - புததர் கோயிலகளில அவா வடிவத்தை உட்காரததில - நின்ற தில - படுத்தலில முதலிய பல நிலைகளிலும் பெருத்த வடிவஙகளாகப பலபடியும்

அமைத்தல் வழக்கம். இவை இலகையில் உள்ள புத்த விகாரகளிற் சிறக்கக் காண லாம். வட இந்தியாவில் புதத கோயில்களிலும் குகைகளிலுமுண்டு.

ஒங்குதல் - பெரிதாய் அமைதல்,

விகாரம் செய்தல் - வடிவமைத்தல் - விழாவெடுத்தல் - பூசைபுரிதல் - இவை புத்தர் இவ்வுலகததில் இலகே இருக்த பூசை கொள்கின்றார் என்ற எண்ணத்தாற் செய் யப்படுவன என்பதாம்.

கேட்டனவேல் - பூசை கொள்வாராரி? - பூசை புலப்பட விடயமாவதற்கு உணர்வு வேண்டும்; உணர்வு உண்டாதறகு ஐந்து கரதகளின் சேர்க்கை வேண்டும்; முத்தியில் ஐச்து கரதகளும் அவிநதழிகின்றன என்பாயாதலின உனது தலைவனுக்கு அங்கிலையில் உணாவும், பூசை விடயமாவதும இலலை. எனவே நீ "அவன இல் இருக்கின்றான்" என்று எடுக்கும் பூசை புலபபட ஏற்றுக்கொள்பவர் யார்? என்ற வாறு. 917

2816. (வி - ரை) கந்தமாம்...என்றான் - இருவினை காரணமான கந்தவடம்பு கெட முத்தியில் எமது தலைவன் சோதிருகின்றான் (அதனால் விழா எடுத்துப் பூசை செய்தல் பொருந்தும்) எனறு சாரிபுதத மறமொழி கூறினான; என்ன - என்று கூற.

"காணும் இந்திரியம் .இல்லை" என்றார் - முதலியற சேர்ந்த தலைவனுக்குக் காணுதறகுரிய கண முதலிய கரணஙகள இல்லையாதலின உணர்வுதிததல மில்லையாம் என்று அவன் விடையினை மேலும் அனபா மறுத்தவாறு.

"முந்தை அறிவிலனுகி.....நன்மை" என - அறிவுணர்தலின்றி உறங்குகின்ற ஒருவனை மறறொருவன் நிகழிதத மிதிப்பானுயின் முனனவன் அதனை உணராவிடினும் அத் தீவினைப பயன் பினனவனுகு வரும்; அதுபோல முதல்வன முத்தியில் இதனை உணராவிடினும் அவனைப பூசை முதலியன செய்தலின் பயன் அது செய்தாருகு வரும் என்றது. இஃது அன்புருடைய அத தடையுரையினை மறுத்துப புத்தன்மேலும் கூறிய விடையாம்; முந்தையறிவு - ஆலய விஞஞானம் பிரவிருத்தி விஞ்ஞானம் எனனும் இரணடனுள முன்னதன் காரணமாக வரும் ஙனவுணர்வாகிய முன்அறிவு.

நிந்தித்து மொழிந்து உடல்மீது ஆடினார்க்கு - வைதலும் மிதித்தலும் செய் தோர்க்கு. வினைப்பயன் - அத் தீவினைபபயன்.

வினைப்பயன் வநதல்போல - நன்மையும் வநமன்றே எனக; நன்மை - நல் வினைபபயன்; தீவினைபபயன வருதல் கணகூடாகப பெறக் காண்டலின் அதனை உவமானமாக்கிக் காணுத நல்வினைப்பயனைப பெறுவித்தான். இஃது அவன் எடுத்துக் காட்டிய உவமை; வினைபற்றி வந்தது. 918

2817. சொன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமுக
"தொடர்ந்தவழி பாடுபல கொள்கின் றனுக்
கன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வு மில்லை
பானபோ தவன்பெறுத லில்லை" யென்றார்;
முன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வு மின்றி
முறுகுதுயி லுற்றுனை முனிந்து கொன்றால்
இன்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றே?
விப்படியா லெம்மிறைவற் கெய்து மென்றான். கூகக

(இ - ன்) சொன்னவுரை...என்னார் - முன் கூறியவாறு சொன்ன சாரிபுத்தனது மறுமொழியைக் கேட்டருளி அன்பராகிய சமயாதி சரணையரும், "நீ தொடர்ந்த வழிபாட்டினை ஏறாகக்கொள்கின்ற உனது தலிவனுக்கு (உணர்த்து கோடலருகிய கருவிகளில்லாமையால்) அவற்றில் விருப்பும் வெறுப்பும இல்லை; அவ்வாறுயினபோது அவன் அவ் வழிபாட்டினை ஏறாகக்கொள்ளுதலுமிலலை" என்று கூறியருளினார்; "முன்னவற்றில்...முடிகதனறே?" - தன முனபுளள விடயங்களில விருப்பும் வெறபுமின்றி முறுகிய தயிலினைப பொருதிய ஒருவனைக் கோபித்து ஒருவன கொன்றால் அவ்வாறு கொலலபபட்டவனுகு உயிர் போவதும கொனறவனுகுக் கொலைப்பாதகமும் வந்து கொலைபபழி மூணடுவாதது முடிந்ததல்லவா?; இபபடியால் ...என்னுன் - இவ்வாறே எமது இறைவனுக்கும் எம் வழிபாடு சென்று பொருந்தும் என்று கூறினான்.

(வி - ரை) தொடர்ந்த...பெறுதல் இல்லை - முன் அறிவின்றி உறகினவனை கிடத்தி மிதித்த ஒருவனுகு வரும வினைபபயன போல வழிபட்டாாக்கும் வரும் என்று கூறிய புதிதன மொழியை மறுத்து, வழிபாட்டினை உடன்பாடாதல் அலலது வெறப்பாதல் வரும உணாவினுடன அவன கைகொண்டாலன்றிப பயன்தருதல சாலாது. உன இறைவன பஞ்சகருத்தும அகிதகிலையாகிய முதறியில கினறுனைப படுதலால் அவன் வழிபாட்டினைக கைகொளளுமாறிலலை; அதனால் பயனறாமாறமில்லை என்று அன்பர் கூறியபடி.

முன்னவற்றில்...எய்தும் - இது புதிதன அதறகுமேலும தொடர்ந்து கூறிய மறுமொழி. பயன் வருதலுக்கு உடனபடும எதிராவும ஆகிய உணாவுடைய மனதில வேண்டறபாலதனறு; முன உணாவினறி உறகினவனுகுப புறநிகழச்சிகளில உடன்பாடும எதிராவுமிலலை; ஆனால அவனைக கொனற ஒருவனுகுக் கொலைபபாவம் வரும். அதுபோல எம இறைவன எமது வழிபாட்டில உடனபாடும எதிராவுமில்லையினும் வழிபாட்டின பயனும எமகு வரும என்றபடி.

உடன்பாடு - விருமபுதல்; எதிர்வு - வெறுத்தல். இவ்விரண்டும் உணாவாகிய மனநிலைகள முறுகு துயில் - மிக்க தூயல். 919

2818. "'இப்படியா லெய்து' மென விசைத்தது நீயிங்
கெடுத்தகைகாட் டியதுயிலு மியலபி னைபோன்
மெய்ப்படிய காரணங்க ளுபாதா னிங்கு
வேண்டுதியா னுமமிறைவற; கான போது
செப்பியவக் காதகதின் விளைவின முந்தித்
திரிவிலலா முத்தியிறசென் றிலலு மானுன்;
அப்படியக் காதகதது ளறிவுங் கெட்டா
லம்முத்தி யுடனினப மகீயா" தென்றார். கூஉ0

(இ - ன்) இபபடியால்...போல் - இவ்வாறுக வழிபாட்டின பயனதருதல எம தலைவன் பாலும் பொருந்தும் என்ற நீ இஙகு உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டிய (உடன பாடும் எதிராவுமாகிய உணர்வின்றி) உறகுகினறவனது தனமைபோல, மெயபபடிய ...இறைவற்கு - உடம்பில உளள காரணகளும உயிரும் ஈண்டு இசசெயலுககு-வழிபாடு கொண்டு பயன்படும கிலைமைககு-உன இறைவனுக்கு உளவாக வேண்டுகினறுயன்றோ?; ஆனபோது...சென்றிலலுமானுன - அவ்வாறு உடலும காரணமும உயிரும் அவன்

வழிபாடுகொள்ளும் நிலையில் கொண்டவனுயினபோது சொல்லப்பட்ட அந்த ஐந்து கந்தத்தின் வினைவு இல்லாதொழியவே, கெடுதலில்லாத முத்தியிற் சேர்ந்தவ னல்லாதவ னும் ஆகின்றுன் ; அபபடி...என்ரூ - அவ்வாறு அந்தக் கந்தத்தின் அறிவும் கெடுமே யாஞல் அந்த முத்தியுடன இன்பம் சேராது என்று கூறினர்.

(வி - ரை) இஃது சாரிபுதரன் மேற்பாட்டிற கூறிய உதாரணம் காட்டிய உறகுகினென கொலபபயன் எனற தன்மையினை விரித்துக்காட்டி, அஃது அவன் கொண்ட இறைவனது தன்மைகுப பொருந்தாதவணணம அன்பா காட்டியவாறு.

துயிலும் இயல்பினன்போல்...இறைவற்கு - உறகுகினென கொலபபயன் போல என்றபோது கொலியினும் பிரிகபபட்ட உயிரும், அதனின்ற உடலும், கொலவாதினை யேறற உட்கரணகளும வேணடபபடுவனவனரே? அதபோல வழிபாட்டின் பயன் வருதறகும் உனது இறைவனுகு உயிரும உடலும கரணமும் அம் முத்திநிலையில உணடென நீ கொளளவேணடி வரும என்றபடி.

ஆனபோது - வழிபாட்டின் பயன் வருதற்பொருட்டு அவவாறு உயிர உடல் கரணகள் உள்ளனவாகக் கொள்ளலாயினபோது.

செப்பிய...ஆனுன்-அவவாருயினபோது கந்தகளின் முடிகதலில இல்லையாகும ; அதனுல் கெடுதலிலலாத முதறியில அவன சென்றதும இல்லையாகும எனக. வினைவு-முதிர்ந்த-முடிந்த-நிலையாகிய அவிவு எனற பொருளில வந்தது. ஆகி - ஆகியதனல். காரணபபொருளில் வந்த வினையெச்சம். தரிவு இல்லா முத்தி - கந்தகளின் சேட் டையினுற கேடு அடைதல இல்லாத முதறியின் தனமை. "ஒழியாத" (2813) ; வழிபாட்டுப பயன் வரவேணடுமானுல முதலவனுகு உடல் உயிர் கரணம இவைகள் வேணடும் ; அவன் கெடாத முதறியிற செல்லுதல் வேணடில அவை முன்னமே கெட்டொழிதல வேணடும என அவனது கொள்கையினரும முரணபாடும, அவன் மேற்காட்டிய எடுத்துகாட்டு - அவனது கொள்கையுடன பொருந்தாமையும எடுத்து முடித்துகாட்டியபடியாம்.

அப்படி ..அணையாது - இது மேறகாட்டிய வகையானனறி மேலுமொரு வகை யால் அவனது முதறியியல்பினை மறுததலாறு. முதறியாவது பேரினபமுடையது என்று "ஒழியாத பேரினப முதறி பெறுரூ" (2813) என்ரூய; இன்பமடைதறகு அறிவு உளளதாதல வேணடும் ; அறிவு உளளதாதறகுக கந்தகளின செயற்பாடு வேணடும். ஆனுல் நீ சொல்வதுபோலக கந்தத்துடனே அறிவுமகெட்டு முதறியிறபோது ஞகில் அந்த முதறியில் பேரின்பமடைதறகு எதுவில்லையே எனறு முரண்பாடுகாட்டப் பட்டவாறு கண்டுகொள்க. முத்தியுடன் - அணையாது - முதறியுள இனபம் சாராது - கூடாது ; அஃது இன்பமில்லா முதறியாய்ப பாழ்ஆரும என றபடி. ஞானமே ஆன்மா எனவும், அது நீரோட்டம்போலச சந்தானமாயக் கணங்தோறும தோனறியழியும் என வும், அவவாறு தோனறியழியுங்கால வரும வாசனை பற்றதலான் அறிவு நிகழும்; அவ் வாசனை அழிவதே முதறி எனபது பௌதத்சமயக கொளகை; ஞானகூடக் கெடுதல் முத்தி எனபாருமுளர. இதனை உட்கொணடே அனபா மேறகூறியவாறு கந்தமும் அறிவும் கெட்டபோது பெறபபடுவதாகக் கூறபபட்ட முதறியில் இனபம் அணைவ தில்லை என்ரூர். "ஐந்துகந்தஞ சந்தானந் தழிதல் பந்த மக்க, மறகெடுதலை முதறி யின்ப மென்றறைந்தாய் கந்த, மைந்தமழிந் தானமுதறி யணைபவா யாரென்ன வினை பவர் வேறில்லை யென்ரு யார்க்கு முதறியின்ப, மைந்திலுணா வினுக்கென்னி னழியாத வுணர்வுண் டாகவே யவ்விடத்து முருவாதி கந்த, மைந்துமுள வாமதவும் பந்தமாகி யரற்றைதரு முதறியினப மறிந்திலிகா ணியே" (தெதியா-பரபகம் - 133) எனவும்;

" அழிக்கிடி னோக்க கந்த முதலியென றரைதரா யைது, மழிக்கிடின முதலி பெறரு ராரென வினவும் போதி, லழிக்கிடு மைகெ னுண்டா முணரென வுரைகெ னோத, மழிக்கன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யெனரா " (திருவாசி. புரா - 464) என வும் வருவன இக்கருததை விளக்குதல காணக.*

குறிப்பு :—ஞானமுடைய ஆன்மா இலலையாயின முதலியில் இன்பமும் பயனும இல்லை என்பத முன்கூறிய வாதத்தின குறிபபாகும். 920

2819. அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாறற மறைவ தினறி
யவ்ணந்துளனம முதலியெனு மதுவும பாழாங்
கவ்வையினின் றவணையெதி கோக்கி ஞாலக
கடலமுத மணியவாதங காத லன்பர்

நூல்வர வகை "பொய்வகையே முதலியினிற போனன் முனபே
பொருள்களெலலா முணர்ருதுரைதகப் போனு னென்றுப்;
எவ்வகையா லவனெல்லா முணாரத தீதுமை
இல்லதுரைப் பாயெனினு மேற்பா" மென்றா. கூடக

---

*இதபறறி மகாமகோபாதயாய திரு. சாமிநாதையர அவர்கள பதிதத மணி மேகலைப பதிபபில (பகமம - நிருஙகு) புதத தருமம எனற பகுதியிற கீழ்கணடபடி வருவன இதறகுககருதத தகன. "...oldenburg - Page 278 - மையுகத நிகாயம எனற பௌதத நூலில வதனகோதரிரன எனற ஒரு அறவி கௌதம புததரிடம சென்று "ஆனமாவெனறு ஒனறு உளதோ ?" எனறு கேடடபொழுது புதத மௌன மூற்றிருகதனெனறும, ஆஙுல அதமனம ஒனறு இலலையெ வனறு பினனும அவன வினவிய பொழுது அதற்கும புததர ஒனறும பேசாமலே இருகதனெனறும கூறியிருக கிறார கோதமதேரத தரசஞுய பரலோதித எனபவன ஸாகேத நகரதிறகும ஸ்ரீர வஸ்தி நகரதிறகும சுறறிற போயகொணடிருகுங்கையில நிகமம எனகிற ஒரு பிக்ஷுணியைச சநதிதது பணிந்து அவளிட ஆலை பொருதது தருமதைபபறறித தான ஐயுற்ற பொருளை பினவரும வீருடயிடைகளால தெளிந்துகொணடானெனறு மேற கூறிய ஸம்யுகத நிகாயத்தாலேயே தெரிகினறது. அரசன் :—" பகவதி ! தாகாகதன இறகத பினனரும உளனே ?", கேஷுமை " அரச ஸலல ! தாகாகதன இறாத பினனரும இருபபதாக ஆரார்ய புதன சொலலவிலலை ", அரசன் . " பகவதி ! ஆனல் இறாத பினபு தாகாகதன இலலையோ ?" ; கேஷுமை : " அரச ஸகமே ! தாகாகதன இறாதபினனா இல்லை எனபதையுகூட ஆரார்ய புதன சொலலவில்லை", அரசன் : " பகவதி ! அகமனமாயின, தாகாகதன இறாதபினனா உளனுமாம, இலனு மாம எண்ணலாமோ ?" ; " பகவதி ! தாகாகதன இறாத பினனா உளனுமலலன, இலனு மலலன் எனறும கூறலாமோ?"—இவ்விரு கக்ஷிகளுகரும முனபோலவே அகதப பிக்ஷு ணி " இவற்றைபபற்றி ஆரார்ய புதன ஒனறும சொலலவிலலை " எனறனள. இவவிரு விடைகளுகூட நிர்வாணமெனபது சூனயாவஸதை யெனறும, ஆனமாவென்ற ஒன றிலலையெனறும கௌதம புததர வறபுறுதது கூறினரென்ற காட்டவிலலை " —

குறிப்பு :—பகவதி - என்பது பௌதத்தருட பெணதுறவியாளாகிய சங்ஙததைச சார்ந்த பிட்சுணிகளுகரு வழஙகும் கௌரவ மரபுப பெயர ; தாகாகதன் - கௌதமருகரு வழங்கும பெயர்களுள் ஒனறு.

(இ - ன்) அவ்வுரை கேட்டு ..கவ்வையி னின்றவனே - அன்பர் சொன்ன அந்த மொழியைக் கேட்டு அதற்கு எதிராக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லாமல், அந்த முத்தியில் தலிவன் சேர்ந்துள்ளான் என்ற சொல்லப்பட்டதும் பாழாய் முடிந்த நிறையுடன் வருத்தத்தோடு நின்ற சாரிபுத்தனே ; எதிர்நோக்கி - மீளவும் பார்த்து ; ஞானக் கடல்...அன்பா - ஞானமாகிய கடலில் கடைந்தெடுத்த அமுதம்போன்ற பிள்ளையா ருடைய காதலன்பராகிய சம்பந்த சரணலையர் ; பொயவகையே...ஏறபோம் என்னர் - கந்தமகள் அலிந்த பொய்யாய் முடிந்த வழியே முதறியினிற் சேர்ந்தவனைய உனது தலிவன் அதற்கு முன்னமே எல்லாப் பொருள்களையும உணர்ந்த உலகுய்ய அறமுரைத் தப் போயினனை என்ற சொன்னர் ; அவன் அவவாறு எல்லாவற்றையும் எவ்வகை யால் முழுதொருவகு உணர்நதான் ? இதுவும் இல்லதாகவே முடிநதது : இதறகு மறு மொழி பொருந்தக் கூறுவாயாயினும் அதனை யாம ஏற்றக்கொள்வோம் என்றருளிச் செய்தார்.

(வி - ரை) எதிர் மாற்றம் - மறுமொழி.

அணைந்துளன்...பாழாம் கவ்வையின் - பாழ்முத்தியாய் முடிந்ததே என்ற வருத் தத்துள். கவ்வை-சிறுமையடைந்ததனால் கோநத வருத்தம் ; பாழாம் கவ்வை என்க. பாழாயிற்றென்று முடிநதமையால கோந்த வருததம்.

ஞானக் கடலழதும் அனையவர் - பிள்ளையார். பயன்பறறி வந்த உவமம். ஞானக் கடல் - உருவகம்.

பொய்வகையே முத்தியினிற் போனன் - கந்தமைந்தும் கெட்டு முடிந்தபோது ஆன்மா என்பது ஒன்று இல்லை எனபதவன கொள்கையாதலா லிவவாறு கூறினர் ; பொய்வகை - கந்தமகள கெட்டுப பொய்யாய் முடிந்த வழி. பொய்வகையே முத்தியினிற் போதலாவது - பொயயாய் அழிந்த நிலையே முதறியாம் என்று கொள்க.

எவ்வகையால் அவன் எல்லாம் உணர்ந்தது ; ஈதும் இல்லது - முதறியிற போமுன் அவன எல்லாமுணர்ந்தது என்ற வகைதான யாது ? கணவிஞ்ஞானமுடைய அவன் கணத்திற்றோன்றி அழியும் பொருளகளை முழுது ஒருங்குணர்தல எவவகையால் என்றபடி :

> "நிலபொருளை யறிநதவறறின் றிறததே யொட்டிச்
> சிந்திபப னெப்பொருளுமென்னிற சென்று
> பலபொருளா யொன்றுபல பேதமாகிப்,
> பயின்றுவரு மாதலாற் பார்க்கு மாறென்
> னுலகுதனி லொருபொருளை குணரும் போதி
> னுற்றுணர்த லாராய்த றெளிதி லுண்டாய
> நிலவுமத னுணர்வு பன்மை முன்பி
> னின்றிடா தென்பையெல்லா நினைப்ப தென்கே ?" 96

> "முத்திநிலைக கணடறறகள் மொழிக்தா னுயின்
> முதன்முழுதும் பொன்றிபபின் மொழிந்த வணண
> மொதறிடுக்தே னெய்கூட்டி யுணடிறற்தோ னெருவ
> னுலகினில்வந் நிதறிதென் றுரைத்தா லொக்குஞ்

செத்ததபின் னென்றுரைக்கிற கதியிற் செல்லாத
தோணுரை நீர்பெருகிச் சென்று முகு
மத்தினள வறியாதிக் கரையேறா தம்மை
யக்கரைகே செல்லவிடு மாசை யாமே" 97

எனவரும் வெஞ்ஞான சித்தியார்த் (பரபககம) திருவிருத்தக்கள இக்கருத்தை விளக்குவன. ஈதும் இல்லது - முத்தி பாழாயினது போல உரைத்ததாம இல்லை என்றபடி. உம்மை இறந்ததழுவிய எச்சவுமமை.

உரைப்பாயேனினும் - தகக எதிக்களாற பொருந்த உரைத்தல் இடலாது என்பது குறிப்பு.

இப்பாட்டால் புதன் அறநூல் உரைத்தானென்ற கிலேபதறி வேறுமொருவகையால் வாதம் எடுத்தவாறு.

அழநழுண்டவர்—என்பதம் பாடம. 921

2820. "உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன வீரண்டின் முன்ன
தளவான மரபொதுமை யுணாக லேனைப்
புணர்சிறபபு மரங்களில்லைத தின்ன தென்ற
லிப்படியால் வாமபில்லாப் பொருள்க ளெலலாங்
கொணருமபிற கிணைக்குணாசெப் திடினும வேறு
குறைததவற்றைத் தனித்தனிய யிடினும் வெற்றித்
துணர்கதவிச் சுடவல்ல வாறு போலத்
தொகுத்தும்விரித தாகதெரிக்குக தொலலோ" னென்ருன்.

(இ - ள்) உணாவு...இரண்டில - உணாவானது பொதுவும சிறபபும என்று இரண்டுவகைபபடுமெ அவற்றள ; முன்னது.. உணாதல முன்னியதாகிய பொதுவுணர்வானது ஒரு வனத்தில உளளனவற்றை மரவகை எனற பொதுவாக வுணாவது ; ஏனை...என்றல் - மறறைய சிறபபு உணாவாவது அவ்வனதத்திலுள்ள மரஙகளே இன்னவை இன்னவை என்ற பிரிதது உணாவது ; இபபடியால் ..எலலாம் - இவ்வாறே எல்லாப பொருள்களினுணாவும் ஆம ; கொணருமை ..போல - கொணடுவரும் வீரருகளைக் கூட்டிக் குவிததது நீயிட்டாலும், அவ்வாறனறி வெவவேறுக வெட்டித தனித் தனியே நீயிட்டாலும வெமமையுடைய நீயின கொழுது அதனைச சுட்டு காசமாக்க வல்லவாறுபோல ; தொகுததும...என்ருன - தொகையாக கூடடியும, தனிததனியாக விரிததும பழையோனுகிய எம இறைவன தெரிவிபபன என்ற கூறினன்.

(வி-ரை) தோகுத்தும் விரித்தும் தெரிக்கும் தொல்லோன்-உணர்வுகளும் கர்தனகள் அவிக்த முதலியற போருமுன்னரே எலலாப பொருளும முழு தொருங்குணர்ந்த நூல் உரைத்தல் எவ்வாறென்றும், ஞானம கணபதகமாதலின எலலாம உணர்ந்த தெவ்வாறென்றும் கேட்ட வினவுகருகு சாரிபுத்தன விடை கூறியபடி.

இப்படியால் வாம்பில்லாப் பொருள்கள் எல்லாம் - ஒரு வனத்தில் உள்ள மாஙகளைப் பிரிதது கூருது தொகுதியாக வைதது காடு எனறல் பொதுவுணாவு ; மாஙகளைத் தனித்தனியாகக் காட்டித தேககு - வேங்கை - சந்தனம் - மந்தாரம் என்று கூறி உணர்தல் சிறப்பு உணர்வு. இவ்வாறதான எலலாப பொருள்களையும் உணரும் உணர்வென்றது - என்ருன.

விறகினைக் குவைசெயீதிடினும் - தனித்தனியே இடினும் வெந்தீ சுடவல்லவாறு போல - இஃது அவன் எடுத்துகாட்டிய வுவமை. தீ உணர்வுக்கு உவமிகப்பட்டது. தீ விறகுக் குவியலின் இடினும சுட்டெரிகினறது; தனிததனி யிடினும் எரிக்கின் றது. அதுபோல உணாவு எல்லாப பொருள்களையும தொகுதியாய்ப் பெ அவாயும் கணடு கூறும்; தனிததனியாய்ச் சிறபபாயும் கணடு கூறும. இதுபோல் முதல்வன் பொருள்கள எல்லாம் தொகுததும் விரிததும் உணர்ந்ததும் உரைத்ததும் ஆம் என்று சாரிபுத்தன் எடுத்துகாட்டியவாறு.

வரம்பில்லாப் பொருள்கள் எல்லாம் இப்படியால் - "பொருள் எல்லாம்" (2819) என முனபாட்டிற் கேட்ட அதனை விளகினனர். ஆல் - அசை.

இடினும் - இடினும் தீ சுடவல்லது எனக. தீ இடுதல் - கொளுவுதல்; தீத் துணர் கதுவி - தீயின் கொழுதது முடுகி எழுதது பறறி.

தோல்லோன் - பழமையானவன்; தலவன். தோன்மை - எல்லாவற்றை உணருந் தனமைக குறிபபு.

உணர்த்தல்—என்பதம பாடம். 922

2821. எடுத்துரைத்த புததனெதி ரியம்பு மன்ப
"ரெரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் சொன்னாய்;
அடுததவுணா வுருவுடைய தன்று சொன்ன
வனலவடிவிற றுமதுவு மறிதி; நுங்கோன
றொடுதத நிகழ் காலமே யன்றி யேனைத்
தொடர்ந்தவிரு காலமுக்தொக் கறியு மாகிற்
கடுத்தவெரி நிகழ்காலத் திட்ட தல்லாற்
காணுத காலத்துக் கதுவா" தென்றார். கூஉ

(இ - ள்) எடுததுரைதத...அன்பா - முன கூறியவாறு எடுததுக்காட்டி மறு மொழி கூறிய சாரிபுததனெதிரில வாதம கூறும அனபராகிய சம்பநத சரணுலயா; எரி...அறிதி - தீயின செயலே உணாவின செயலுகு உதாரணமாகச சொன்னாய; ஆனால பொருள்களே அடுததுகினற உணாவு உருவுடையதனறு. அதறகு எடுததுகாட்டாக நீ சொனன எரியோ ஒரு வடிவுடையது. அதையும அறிவாயாக; நும் கோன ...அறியுமாகில - உனது தலவன் தொடுகபபட்ட நிகழகாலமே யலலாது மறறும் அதனை முனனும பினனுமாகத தொடாநத இறநதகாலம் எதிகாலம் என்று இரு காலதையும தொகுதது ஒருங்கே அறிவானலல; கடுதத...கதுவாது என்றார் - அவன் அவ்வாறு உணரும் (முக்காலமுமுணரும) உணர்வுகு எடுததுக்காட்டாக நீ மொழிந்த பொருளாகிய எரிகரும தீயானது நிகழ்காலததில் இடபோது சுடுதலே யன்றிக் காணாத வேனை இரணடு காலததும சுடாதாகும் எனறார.

(வி - ரை) அனல் வடிவிற்று...எரி நிகழ்காலத் தல்லாற் கதுவாது - எரியினை உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாக காட்டியதற்கு இரணடு நிலைகளால் மறபுக் கூறிய வாறு.

அடுத்த உணர்வு உரு உடையதன்று - எரி வடிவிற்று - உணர்வு உருவம்பற்றிய தன்று; தீ வடிவமபற்றிப புலனுவது. உருவுடைய பொருள் மற்றும் அத்தன்மைத் தாகிய பொருள்களைப் பற்றும் நிலையினுக்கு, உருவுடையதனறாகிய பொருள் மற்றும் பொருள்களைப் பறறதறகு உவமித்தல பொருந்தாதென்பது இஃது இடவகையாற் பொருத்தமின்மை காட்டியபடி; முறறும் உணர்தல் கூடாமை என்றவாறு.

உணர்வு நிகழ்காலமேயன்றி ஏனை இருகாலமும் அறியுமாகில் - அனல் நிகழ் காலத்து மட்டும் கதுவி ஏனை இருகாலத்தும் கதுவாது - என்றதனால் உவமை கால வகையாலும் பொருதாமை காட்டியபடி.

தொடுத்த...ஆகில் - தொடுத்த - பஞ்சகர்த்த வினைவுபற்றிய உணர்வு தொட்ட ; தொடர்ந்த - முன்னும் பின்னுமாகத் தொடர்ச்சியுடைய ; இருகாலம் - இறப்பும் எதிர்வுமாகிய இரண்டுகாலங்களை; தோக்க அறிதல் - "தொகுத்தும் விரித்தும் தெரிக்கும்" (2820) என முன்பாட்டிற கூறியபடி மூன்று காலமும் ஒருங்கு உணர்தல் கூடாமை என்றபடி

அறியுமாகில் - அறியுமெனபது அவன் பகலமாதலின் தாம் உடம்படாத ஆகில் என்றார் : ஆகில் - கதுவாது எனறது உவமேயம். மூன்றுகாலமும் நிகழக கூறப்பட்ட உவமானம் அவ்வாறு லமையமாட்டாது ஒருகாலத்தகுகே உரியதாம் எனறபடி.

இட்டதல்லால் - இட்டபோது சதுவுதலலலாமல்

காணுத காலம் - இறபும் எதிர்வுமாகிய இரண்டும் காணபபடாதவை ; நிகழ வொன்றே காணபபடும என்பது.

காட்டாகச் சொன்னில்—எனபதம பாடம. 923

2822. "ஆதலினு லுண்ணிறைவன பொருளக லெலலா
மறிந்ததுதும முதற்கிடா லாயிற றன்றே;
ஏதமா மிவ்வறிவா லுரைத்த நூலும"
எனறவனுக் கேற்குமா றருளிச் செய்ய,
வாதமா றென்றின்றித் தோற்றுன் புதனன்;
மறறவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர்
பாததா மரைபணிந்தா னனபர்; தங்கள
பான்மைபழி புததாகளும பணிந்து வீழ்ந்தார். 6666

(இ - ள்) ஆதலினால . தனறே - முன கூறியபடி எடுத்தக்காட்டிய பொருள் செல்லாத நீ மேறகொணட பொருள வீழாதபட்ட நாதலினாலே, உனத நிலைவன் எல்லாப பொருளகளையும முழுதிதாருகுணாந்த செயதியும நீ கூறிய முதலியிலக்கணம பாழாக முடிந்தவாறு போல இதுவும பாழாய ஒழிந்தது ; இவவறிவால உரைத்த நூலும ஏதமாம - இததகைய நிரமபாத அறிவினாலே அவன் உரைத்த உனத பிடக நூலும குறறமாம , எனற...அருளிசசெய்ய - எனற வாத மேறறவந்த அந்தச் சாரி புதத னுகு ஏற்கும வகையாலே உணமை உணாதலியருள ; வாதம்...புதத - மேலே செய்யும வாதம ஒனறுமிலலாமல சாரிபுதத தோலவியுற்றனன ; மறறவனை... அன்பா - அன்பராகிய சமபாத சரணுலயா மாறபட்ட அவனை இவ்வாறு வென்ற அருளிச் சோழி வேநதராகிய பிளளையாரத திருவடித தாமரைகளைப் பணிந்தார் ; தங்கள்...வீழ்ந்தார் - தமதகளுடைய சமபாதனமை அழிந்த புததர்களும் (பிளளையாரத திருவடிகளிற) பணிந்த வீழ்நதாரகள்.

(வி - ரை) ஆதலினால் - உன இறைவன உன சமயக கொள்கைபபடி முழு தொருங்குணர்ந்த நிலை அனைவ வகையால நிறுவப்படா தொழிந்து மறுகபபட்டது ஆதலினாலே.

உன் றிறைவன்...முந்நிபோல் ஆயிற்று - அறிந்தான் என்ற தன்மையும், முத்தி பாழாய் ஒழிந்தவாறே பாழாயிற்று ; **போல் ஆயிற்று** - போலப் பாழ் எனப்பட்டு ஒழிந்ததாயிற்று ; "முதலியெனு மதவும் பாழாம்" (2819) என்ற முத்திநிலே பாழாயின தன்மை முன் முடிக்கப்பட்டதாதலின் அதனை உவமை காட்டி அதுபோல் என்றார்.

இவ்வறிவால் உரைத்த நூலும் ஏதமாம் - நூல் - பிடகம் ; அறிவு முற்றுணரும் குணர்வின்றி முடிந்ததால் இவ்வறிவுகொண்டு உரைத்த நூலும் குறைபாடுடையது என்பது சொல்லாமலே அமையும்; தானே போதரும் என்று முடித்தபடி. முன் (2819) வினவிய இரண்டு தனமைகளும் சாரிபுத்தனுகருத் தோல்வியாய ஒழிதலே முடிதலாக காட்டியவாறு ; **தந்நமாவன** - கால்வகைப பவுத்தா மத மறுதலைபற்றிச் வெளான கெதியார் (பரபகம்) பார்க்க.

ஏந்தும் ஆறு அருளிச் சேயிய - பவுத்த நூலுட் கூறப்படும் வினையவும் இவ்வாறே அவலமாய ஒழிவன என்றும், சைவ உண்மைகள வேத சிவாகமகளுட் கூறப்படு வனவே உணமைநெறி காட்டுவன எனறும் பொதுப்படக் கூறித் தெளிவுறுதல; மேல வரும பாட்டுப் பார்க்க. சிறபபு வகையால ஆட்கொண்டு தீகைக செயது உபதேசித்த நிலை அதன்மேல் வரும் பாட்டிற கூறுதல் காணக.

வேன்றருளி - வாதத்தில் வெனறு. அருளி - அவன் வலிகெடு வந்து னெந்து வாதத்தினை முறபடட அறைகூவி அழைத்தானுயினும, தாம் இகலினுலன்றி அருட் டன்மையால் வெற்றிகொணடனர் எனபதாம.

பணிந்தார் - "புகலி காவலர் பாதம போற்றி அருளாற" (2812) றொடஙகி அதன் தனையால் வென்றராதலின வெற்றிகொணடபின் அதன் பொருட்டுப "புகலி மன்னர் பாததாமரை பணிந்தார்" என்க. ஈரிடததம புகலி காவலர் - புகலி மன் னர் என்ற தன்மையாற் கூறியது இகழறிபப.

பான்மை - தாகைகள் மேற்கொண்ட சமயப் பணபு ; சமய நிலை.

பணிந்து வீழ்ந்தார் - தமது தோல்வியினைக் கண்டு ஒபபுக்கொண்டும், சைவர் களது வெறறியினையும் உண்மையினையுக கணடும் பணிநதனர். 924

2823. புந்தியினு லவருரைத்த பொருளின் றன்மை
பொருளன்றும் படியன்பர் பொருந்தக் கூற;
மந்தவுணர் வுடையவரை கோக்கிச் "சைவ
மல்லாது மற்றொன்று மில்லை" யென்றே
அந்தமில்சீர் மறைகளா கமங்க ளேனை
யலகில்கலைப் பொருளுணர்ந்தா ரருளிச் செய்யச்,
சிந்தையினி லதுதேளிந்து புத்தர் சண்பைத்
திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார். கூஉ

(இ - ள்) புந்தியினுல்...கூற - புதநியினையே பற்றுககோடாகக் கொண்டு அந்தப் புத்தர்கள் கூறிய பொருள்களின தன்மைகள் உண்மைபபொருந்க ளல்லவாகி முடியும் படியினை அன்பராகிய சம்பந்த சரணுலயா பொருத்தம்படி எடுத்துச் சொல்ல ; மந்த வுணர்வுடையவரை...என்றே - மந்தமாகிய உணர்வு டையவ அந்தப் புத்தர்களைப் பார்த் துச் சைவத்தினதுமேயல்லாது மற்றொன்றும் இல்லையாம் என்றே ; அந்தமில்...அருளிச் செய்ய - அழிவில்லாத சிறப்பையுடைய வேதகளையும், ஆகமகளையும், அவற்றின்

வழிவரும் ஏனைய அனவற்ற கலைப பொருள்களையும் உணர்ந்த பின்னையார் அருளிச் செய்ய ; சென்தையினில்...தாழ்ந்தார் - மனததில் அவவுணமைகளை தெளிந்த கொண்டு புத்தர்கள் கோழியில் வாத திருமறையவராகிய பிள்ளையாரத செமைமையிய திருவடிகளில் சென்ற வணஙகினர்கள்.

(வி - ரை) பொருளின் நன்மை - (1) தலிவன் தன்மையும், அவன் காட்டிய உறறிப்பொருள் எனனும முதறபின் தனமையும் ; (2) தலிவன் முறறுமொருங் குணர்ந்த தன்மையும், அவன உரைதத நூலின தனமையும என்ற இவைகளின கொள்கை ; " உலகடலே வனும்பொருளும உரைக்க " (2812) எனவும், " பொய வகையே முதறபினிற போருள முமபே பொருளெலாம உணாதறரைத்தப் போனுன் - என்றும் ; எவ்வகையா லவனெலா முணாதறது ?" (2819) என இத இரண்டு பொருள்களேபபறறியே வாதம் தொடஙகி நிகழ்ததபபட்டது.

பொநளன்றும்படி காட்ட - அவனத தலிவனும பொருளும முன 2813-2814-2816-லும், அவை பொருளலலவாமபடி 2815-2816-2717-2818 பாட்டுகளினலும காட்டப்பட்டன. தலிவனத உணாவின தனமையும் நூலின தனமையும 2820-லும் அத பொருளனறும்படி 2821-லும காடட பபட்டன.

பொநளன்றும்படி - உணமைபபொரு ளாகாத கீலே. படி - தனமை-கீலே. படியினே - இரணடனறுரு தொகுதி

புந்தியினுல் - புதறா கொளகையபடி புதறி தத்தவமே முடிறத கிலேயாதலின் புதறி தத்தவதறதையே பறறுக்கோடாகக கொணடு.

சைவமல்லாது மற்றென்றுமில்லை - சைவம் - சிவசாரபுடைய சமயம ; சிவதினின் சம்பந்தம். எல்லாப பொருளகளும கொளகைகளும சைவதினின அக்கலைகளாக அதனுள்வர் தடங்குவன எனபது. சைவம் - சைவதகிற கூறபபடும தலிவனும, முதறபும், நூலும இவையே பொருள என்பார " அந்தமீல்...உணர்ந்தார் " என்றார்.

அல்லாது ஒன்றுமீல்லை - எதிர்மறைகள உறறி குறிததன. அடஙகாத பொருளும சமயஙகளுமிலலை இதனே மேல்வரும பாட்டில " நினறனவளு சரிபபனவளு சைவமேயாம நிலேமை " (2824) எனற மேலும வரிபபதி காணக

இல்லை - இன்மை - உணமைபபொருள பெறுத தனமை. " ஈசை சமயமே சமயம் ", " சைவதினின மேறசமயம வேறிலலை " எனற கருதது களை இதனுல் சமய நிச்சயம் பணணிக் காட்டியபடி.

அந்தமில்சீர்...உணர்ந்தார் - ஆளுடைய பிளளையார் ; கலேர் பொருன் - வேத ஙகமஙகளின வழிவரும கலேஞான நூலகளின பொருள உணர்ந்தார் - முழுமை யாகிய வெளஞானததை ஒதாதணாதார , " முன்னிய கலேபபொருளு சூலுவலில வாழ்வும், பன்னிய வொருததா " (பிள. தேவா - இரதனம - புகலி - 1) ; அந்தமில் சீர் - முதலவன் போலவே அவனருளிய வேத ஙகமஙகளும் அழிவிலலாதன என்பது.

அதனிச் செய்ய - புதறன கூறிய பொருள பொருளனறும்படியினே வாதமுகததால் அன்பா காட்டப பின்னாப பொருளாவது இத எனற பிளளையார முடிதத்தக கூறி அவர்களே வழிப்படுத்தியவாறு.

சேலடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார் - வழிபபடுதறிய அருளிப்பாட்டினே ஏறறுத் தாழ்ந்த வணஙகினர். தாழ்தல் - விரும்புதல எனறலுமாம். அவவாறு உணமைப பொருளில் சோக்து தாழாதாரதலின அவபால அருளுகைகம் வைதது பாசகீகித்

தீக்கை புரிந்த உபதேசத்தப் பிள்ளையார் அவர்களைச் சைவராகவி உய்யச்செய்த நிலை மேல்வரும் பாட்டிற் கூறபபடும். 925

2824. அன்றவர்க்குக் காழியர்கோன் கருணை நோக்க
மணிதலினு லறிவின்மை யகன்று நீங்கி
முன்றொழுது விழுந்தெழுநது சைவ ராஞர்;
முகைமலர்மா ரியின்வெள்ளம பொழிநத தெஙகும்;
நின்றனவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவ மேயாம்
நிலைமையவர்க் கருள்செய்து, சண்பை வேந்தர்
சென்றுசிவ ஞர்பதிகள் பணிய வேண்டித
திருக்கடவூ ரதன்மருங்கு சேர வந்தார். கூஉசு

(இ - ள்) அன்ற...அணைதலினுல் - அன்று அநதப புததர்களுக்குச் சிகாழித் தலிவராகிய பரமாசாரியரத அருட்பாவை அணைநதபடியினுலே; அறிவின்மை அகன்று நீஙகி - அறிவைமறைகரும் தன்மையுடைய பாசவீட்டம தமமைவிட்டு நீஙகி யமையால்; (அப்புத்தர்கள்) மூன்...ஆஞர - பிளளையார திருமுனபு தொழுத நிலமுற விழுந்த எழுந்த (அவரால் திருநீறு தரபபெறற அணிநத) சைவாகளாயினர்; முகை மலர்...எஙகும - தேவ மலாமழை எஙகும பொழிநதது; நின்றனவும...அருள் செயத - நினறன எனறம வரகியகுவன எனறும கூறபபடும எலலா உயிரவகை களும் சைவமேயாகும் என்ற நிலைமையினை அந்தப புததாகள் அறிநதுய்யும்படி அருளிச் செய்த; சணபை வேநதா...வந்தா - சிகாழிததலிவராகிய பிளளையார வெபெருமான் எழுந்தருளிய பதிகளைச் சென்று பணியுமபொருட்டித திருக்கடவூரின் பக்கததிற சேரும்படி எழுந்தருளி வநதனர்.

(வி - ரை) அன்று - கருணை நோக்கம் - அணைதலினுல் - முனனாப் புல்லறி வினராயப பெருமைகொணடு கனனறு வலிநத மூறையில, திருஞானசமபநதரித் தெருவிற் செலவதைத தடைசெயதனா (2804); பினனா வாக்கின போர் ஏறறு எதிரகத வநதனர் (2809); இவ்வாறு மகத உணர்வுடையவாகள இபபோது புணணிய பேரருளிய பக்குவம் வரப பிளளையாரது கருணைநோகரம எய்தபபெறறனர்; அதனால என்க. அன்று - அபபொழுது. கருணை நோக்கம் - பக்குவம் வரும நிலையில் ஆசாரி யன் செய்யும் தீகைகளுள ஒனறு. சாடசுவதி தீக்கை எனபா. "பாரதத பாரவையர விரும்புணட நீரெனப பருகும் தீரதத" (திருவிளை. புரா); "வாளேண் பவனி வரகணடு வலவினேயேன், ஏனெரு மேதத்தலகண டேதநினேன - முனென்னேப, பார்தாஞ் பழையவினேப பஞசமலக கொததையெலலா, நீதாஞ நினேவுவே ருகஞ ஞன" (சஞ்சுவிடி தத - 8ம்-90).

அறிவின்மை அகன்று நீங்கி - "செவடிகளீழச சொனற தாழ்நதாக" ஞாதலின "பக்குவநிலை வரபபெற்றபோது ஆசாரியரத அருட்பாவை அணையப பெற்றனர்; பெறவே, முன்னிருநத "மநத வணர்வு" (2823) நீஙகபபெற்று அறிவினமையாகிய ஆணவமலப் பிணிபபும சிறித நீஙகலாயிற்ற எனபா அறிவின்மை அகன்று என்னா. அறிவின்மை - அறிவை மறைசகும் ஆணவமலச செயல்.

முன் தொழுது விழுந்து எழுநது - சம்பநத சரணலயர் வாததநில் தெருட் டிய வகையால் நமத பொருள பொருளனறும்படி கண்டு தமத பாண்மை

அழித்தனர்; அதன்பின் சைவம் அல்லாது மறறெனறு மியில்லை எனற பொது உபதேச மொழியாற் தெளிவுபெறறுத தாழகதனா; அதனால அருட்பாவை பெறறனா; அதனல் அறியாமை நீஙகி தொழுது வீழ்ந்தனர்; அதனல் நீககையும நீமை பெறறுச சைவராயினர் எனற இவவாறு படிமுறையால் உய்திபெறும வகை கணடுகொளக; "பெயாதது மவனுக்கே பிசகியாளன...அன்னையையு மதனனையு மனறே நீதானன... தலீபபட்டாள் மகைக தலீவன ருளே" (தேவா) எனறவாறு உணமை காண்க.

சைவானூர் - திருநீறு தரபபெறற எனபது அவாய்நிலை. "பரசமய நிராகரித்து நீறுசூக்கும்" (1917) என்றதும, பிறவும நினைவுகூர்க. நீற்று நெறியே சைவநெறி என்பதும் கருதுக. பௌததநெறி விட்டுச சைவராயினா எனறமையாலே இதனை வேறு கூறிறறிலா, சிறபபுபபறறிச சைவராயினமை கூறி விடுதனா "விதிநிலவு வேதநூ னெறியே யாகவி வெண்ணீற்றின் சார்வினுள் மிக்குயர்ந்த கதியருளி" (2790) என்றது கருதுக.

நின்றனவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவமேயாம் நீலமை - முனபாட்டிற கூறிய உணமைபபொருளே விரிதது உடனபாடடு வகையால உபதேசித்தருளியது. இதனைச் சைவததின பொருணிசசயம கூறியபடி.

நின்றனவும் சரிப்பனவும் - நின்றன - எணணிறகுத உயிரகளின தொகையாகி நினறன. இவை பசுககூட்டம். சரிப்பன - இவை இறைவனது படைபபுததொழிலிற படடுப பிறவிகொணடு பாசரீகமம பெறறும வழியில ஈடுபடுதத்பபடட உயிரததொகை. இவை யிரணடாலும "ஆருயிரத தொகை - வானதிகழ தலே" என இரணடு பொருளும் பெறுவிககபபட்டன.

நின்றனவும் சரிப்பனவும் சைவமேயாம் எனறதறல உயிரகட்கெலலாம அருள வைதது படைபபு முதல அருளுதல் வரை ஐகதொழிலும செயயும "ஆனறதோ தொலபதி"யும, அவனது சைவநெறித திறமும பெறுவிககபபடடன. நிரபன எனறது நின்றன எனற சுருகதம இது. இகது இவவாறனறி நின்றன எனபதறகு சரபன என்ற பொருளே கொணடு அதறகேறப அரமம எனப பெறருளகொளவாரு முணடு. "தாலீல சராசரமாக ளெலலாம சிவமபெருகுமம பிளளேயார" (1924) என்ற கருதத்தினையும, திருவோதது ரிரில பனைகள சிவபபேறறினை அ யும சிலேயினையும இகுவைதறகுக காணபா. சைவம்- முனபாட்டிற சைவம் என்றது சிலளைகயினை; இஙகுச் சைவம் எனறது பொருளாகிய சிவபபேறறினை.

நீலமை - நிகரபேறறு தனமை; மாறுபாடினறி நிறவபபெறறல; ஒழியாத பேரினபம.

தென்று சிவனார் பதிகள் பணியவேண்டி - தென்று - பிளளேயார் திருளளாறு பணிகது பதி பிறவும வணகதச செலலும் வழியில போதிமரகையில இபபுததாகள அடைநிகழ, அதில அவாகள தோலவியுறறுச சைவாகளாகியுயய, அதன்பின் அததடை நீகியபடியால தமது வழிசெலலவை மீணடும தொடரநிப பினளேயா சென்ற எனக. பணிய வேண்டி - முன கொணடு வழிபடட கருதத்தினையே தொடாதே விரும்பி எனக.

முகைமலர்மாரியின் வேள்ளம் எங்கும் பொழிந்தது - திருவருள வெளிபபாட்டின நிகழும தெயவப பூமாரி, திருவருள வெளிபபாடாவது பினளேயார அவதரித்த கருதது நிறைவேறபபெறறல. அஃது பரசமய நிராகரிபபும் நீற்றின ஆகமுமாம. 926

வேறு

2825. அக்கரி லடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக்
கொன்னவிலுங் கூற்றுதைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி
மன்னியமர்க் தூறையுகாள், "வாகீச மாமுனிவர்
எக்கரி லெழுந்தருளிற்" றென்றடியார் தமைவினவ, கூஉள

2826. அங்கவரு மடிபோறறி யாண்டவர செழுந்தருளிப்
பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி கரின்கட் போற்றிசைத்துத்
தங்குதிருத் தோண்டுசெயு மகிழ்ச்சியினுற் சார்ந்தருளி
யெங்குகிழ்ச் திடவிருந்த படியெல்லா மியம்பினூர். கூஉஅ

2825. (இ - ள்) அக்கரில்...புகருளி - அநதத் திருப்பதியினில் அடியவர்கள் தம்மை எதிர்கொணடு அழைகக நகரததின உளளே (பின்னையா) புருந்தருளி ; கொன னவிலும்...காள் - உயிர் பிரிகக வரும் கூறறவனை உதைததருளிய இறைவரது சதநிக் கின்ற வீரக்கழலி யணிநத திருவடிகளை பணிநது துதிதது அவருப் பொருந்தி விரும்பி வீறறிருகும் நாளிலே ; வாகீச மாமுனிவா...வினவ - வாகீசத திருமுனிவராகிய திருநாவுகரசு நாயனூ எந்தத திருநகரில் எழுநதருளி யிருந்தது என்று அடியார்களைக் கேட்க ; கூஉள

2826. (இ - ள்) அங்கு அவரும் அடிபோறறி - அவரு அவ்வடியவாகளும் பின் னையாரது திருவடிகளைத துதிதது நினறு ; ஆண்டவரசு...படி எலலாம் - அரசுகள் பொருகுகின்ற கீர்வளமுடைய காவிரி சூழ்ந்த திருபபூந்துருத்தியில எழுநதருளி இறை வரைத துதித்தது தகுதித் திருததொணடு செய்யும் விருபபதினுல் அவருச் சேர்ந்தருளி எவரும் தமது பணபு நிகழுமபடியாகத தங்கியிருந்தபடியினை எல்லாம் ; இயம்பினூர் - சொன்னூர்கள். கூஉஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

2825. (வி - ரை) கோல் நவிலும் கூற்றுதைத்தார் - கோல் - கொலை; முத னிலைத் தொழிறபெயர்; கொலையினைக கூறறம ; இரணடனுருபு விரிகக ; "வீடுகா னணுகிற றென்ற மெயகொளவான வந்த காலன" (தேவா). மாகாகணடரது உயிரை வவ்வுதற பொருட்டுக் கொல்லுதலைக் கூறிவந்த கூற்றவனை உதைதத எனறது தலசரி தம் பறறிய குறிப்பு. குங்குலியக்கலப நாயனூ புராணமும, தலத தேவாரஙகளும் பார்க்க. கூற்று - உட்கொயும உயிரையும் வேறுபடுதறிக கூறு செய்பவன். கூறு - பகுதி. காரணக் குறிபபுப்பெற இபபெயராற கூறினூர் (2432).

மன்னியமரிந்துறையு நாள் - இதறிருகசரில முன்முறை திருநாவுக்கரசர் பெரு மானும் ஆளுடையபிள்ளையாரும் ஒருஙகு எழுந்தருளிக குங்குலியக்கலப நாயனூர் திரு மடத்தில் திருவமுது செய்து அமாகதருளியிருகத வரலாறு இஙகு கினைவுகூர்தற பாலது. 862 - 863-ம், 1512-ம், 2431 - 2433-ம் பாக்க. இக்கினைவுகள் எல்லாம் பெற மன்னி என்றும், அமரிந்து என்றும் கூறினூர். அமரிதல் - விரும்புதல்.

உறையு நாள்...வினவ - முன்முறையில் இருவரும் உடனிருந்த கினைவினுலும், திருமறைக்காட்டில் அவரைத தடுத்த கிறுதநித தாம் பிரிந்து சென்ற கினைவினுலும (1554—2516) காணும் காதல் வர இவ்வாறு இஙகு வினவுதல் நிகழ்ந்ததென்க.

வாகீச மாமுனிவர் - வாகீசர் - (1555) "வாகீசர் மருதவண்ணம் வணஙகி யருள் செய்து விடைகொடுத்த மன்னுக, காதலினு லருமையுறக் கலந்த கீண்டி" (2516)

என்ற வாலாற்று முறையாற் பிரிகத சென்ற முன்னெடாகிலின கிலவு கூற்ற பொருட்டு இங்கு வாகீசர் என்ற இயபெயராற கூறிய யம கண்டுகொளக. மாழனி வர் - "வருஞானத தவமுனிவா வாகீசர்" (1266); "பரமுனிவன்" (1694) என றவையும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

முனிவர் - எழுந்தருளிற்று - இறைவரையும், அததன்மை சார்ந்த பெரியோரையும் கூறும் மரபு வழக்கு.

அடியார்தமை வினவ - பலநிறதிலுஞ்சும் பல காட்டினின்றும அடியார்கள் அவ் வப்போது திருக்கூட்டதிற சார்ந்தமையானும, திருக்கடவூரின அடியார் முன்னர்த் தாம் வாகீசமுனிவரைப பிரிகத சென்றருளிப திருமறைக்காட்டின அணியாரதன்மை யாலும், அடியார்களுககு இத்தகைய பெரியார்களின கிகழ்ச்சிகள் பறறியே அறிவும் செயலும் தொடர்பும் செல்லுதல் முனனோகளின இயல்பாதலாலும் அடியார்கள வினவி யருளினார். அடியார் - தமத திருகூட்டததிலிருசதாரும, திருகடவூரிலிருசதாரும் ஆகியவர்களுள் அறிநதார். 927

2826. (வி - ரை) ஆண்ட அரசு எழுந்தருளி...இருந்தபடி எல்லாம் - அரசகள் புராணம் பார்க்க. எழுந்தருளி - தமத யாததிரையில போநதருளி, தங்க - அக் களில் தகுதித திருமடம சமைதது பலநான எழுநதருளி யிருகரும. "தங்கித் தீநந் தோண்டு செய்வார்...திருமட மதுகொனறு செயதார்" (1654).

தோண்டு செயும் மகிழ்ச்சி - அநநகரிலே தகுகுதல உடல நலம, நீாவளம் முத லிய வேற எக்காரணகளாலுமன்றித திருததொணடு செயது தகுதலிற கண்ட மகிழ்ச்சியே எனபதாம. "அருகுறைபுந தனமை வேணடி" (1654)

எங்கு நீகழ்ந்திட இருந்த - அரசகள் அருகுத தகிய நலம எங்கும பெருகி கிகழ்ந் நிட, நலம உலகம் போறற. யாவரும அறியுமபடி.

இருந்தபடி எல்லாம் - படி - நிலை; தன்மை. எல்லாம் - முன அரசகள் புரா ணததுள் இதுபறறி விரிதத நிலைமைகளே எலலாம். முன வரலாறுகளே ஆண்டு விரித துக் கூறியருளியமையால இங்கு எங்கு நிகழாநிட இருந்த எனற சுருகிச் சுட்டியமட்டி லமைந்தார். 928

2827. அப்பரிசங் கவர்மொழிய வாண்டவர சினைக்காணும்
ஒப்பரிய பெருவிருப்பு மீக்கோங்க வொளிபெருகு
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி யருளபெற்றச்
செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார், கூஉக

2828. பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பரக்குங்
காவிரியின் நெனகரைபேரய்க் கண்ணுதலார் மகிழ்ந்தவிடம்
மேவியினி தமாகநிறைஞரி விருப்புமெய்த தொணடசொடு
ஞாவரச ருழைச்சண்பை நகரரசர் கண்ணுவார்; கூஉ0

2829. அந்தணர்சூ ளாமணியா பூகதருதனிக் கணிதத்தாக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாகீசர் கேட்டருளி
"கந்தமையா ளுடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சுவது
முந்தைவினைப் பய"னென்று முகமலர வகமலர்வார்; கூஉக

2830. "எதிர்சென்று பணிவ" னென வெழுகின்ற பெருவிருப்பால்
நதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்க டொழுதந்தப்
பதிநின்றும் புறப்பட்டுப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பான்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த வந்தணைந்தார். கூகூ

2827. (இ - ள்) அபபரிசு அநகு அவா மொழிய - அத்தன்மைகளே அவவடி யார்கள் கூற ; ஆண்ட அரசினே...ஓகை - ஆளுடைய அரசுகளைக் காணவேண்டுமென் கின்ற ஒபபறற பெருவிருபபம் மிகுந்து மேன்மேலும் பெருக ; ஒளிபெருகு...அருள் பெறற - அருளொளி பெருகும மேகமபோன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய இறைவரது திருவடிகளே வணஙகி அருளவிடை பெறறுகொணடு ; செபபரிய...செல்கின்றார் - செலலுதற்கரிய புகழினையுடைய சீகாழிப பிள்ளையார செல்கினறாரி. கூஉக

2828. (இ - ள்) பூவிரியும...போய் - மலர்கள் விரிகினற பெரிய சோலைகள் பக்கஙகளிற பரந்த நிகழுமபடி நீர பரவி ஓடுகினற காவிரியினது தென்கரையின் வழி யாகச் சென்று ; கணணுதலா...இறைஞ்சி - நுதறகணணுடைய இறைவா மகிழுறது எழுந்தருளிய பதிகளே அடைநது இனிதாக விருமபி வணஙகிக்கொண்டு போய் ; விருபபுறும்...ணணுவா - விருபபம் பொருந்திய உண்மையடியாாகளுடனே திரு நாவுகரசரிடம சீகாழிகரசராகிய பிள்ளையார ணண்ணுவாராகி ; கூகூ

2829. (இ - ள்) அநதணர் சூளாமணியார...வநதருளும் - மறையவர்களின் கொமணியாராகிய பிளளையார திருபபூகனுதறகு அணிமையாக வநதருளுகினற ; பெருவார்ததை...கேட்டருளி - பெருவார்ததையினே வாசீசமாமுனிவா கேடடருளி ; நந்தமை...என்று - " நமமையாளுடைய பிளளையாரை நாம் எதிரகொணடு சென்று வணஙகுவது நாம முன பிறவிகளிற செயத நலவினையின் பயனுகப் பெறறதகைதாம" எனறு கொண்டு ; முக மலர அக மலாவார் - முகமலர்ச்சி கொள்ள மனமலர்வா ராய் ; கூகூக

2830. (இ - ள்) எதிர சென்று...தொழுது - எதிர சென்று வணஙகுவே னென்று திருவுளததில மேனமேல எழுகினற பெருவிருபபதறகிஞலே கங்கையாறு தங்குதறகிடமாகிய சடைமுடியினே உடையவராகிய சிவபெருமானது நலல திருவடி களைத் தொழுது ; அந்தப பதிகின்றும ..வநதணைநதார் - அநதப பதியினின்று புறப் பட்டுச் சென்று பரசமயஙகளின கேட்டினைச் சிதைதத பிளளையாரிடதது முகிா கினற பெருந தவததோாகளாகிய அடியாாகளின் முன் பொருநத வந்து அணைந்தருளி னார. கூகூஉ

இநத நானகு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண டுரைக்க கின்றன.

2827. (வி - ரை) அப்பரிசு - " எழுந்தருளி...இருந்தபடி எல்லாம் " (2827) என முனபாட்டின கூறியவை. இவை திருபபழையாறை வடதளியில சமணா தாறுதது இறைவா கோயிலே வினாககக் கணடதம, திருபபைஞ்ஞீலியினருகில இறைவா அரு ளாற றந்த பொகி சோறறம் நீரும் உணடதம, தொணடை நனனுட்டுப பதிகளே வணஙகிக் கயிலை காணச சென்றதம, அவருகின்று மீணடு திருவையாறறிற கயிலைக காட்சி கண்டதம், அதன்பின சோழநாட்டுப பதிகளே வணஙகித திருபபூந்தருத்தியிற சார்ந்து அங்குறையுற தனமை வேணடித திருமடம் செய்து எழுந்தருளியிருந்ததம் முதலாயின. இவை (1555 முதல் 1655 வரை) அவர்தம் புராணத்தின் விரிகபபட் டன. இவையனைததம பெறறவைதது இநநூந்தபடி எல்லாம் என்ற தெய்வக் கவிநலம் கண்டுகொள்க. இவ்விரு பெருமக்களும் திருமறைக்காட்டிற் பிரிந்தபின் நிகழ்ந்த

அரசுகள் சரித வரலாறறினை ஈண்டுத தொகுத்தப பினனையாபபால குறிததரைதத ஆரியர், பின்னையாரது சரித வரலாறறை அரசுகள்பாலும் இவ்வாறே, " புகழ்ததெல் லாம், தூக்கின் தமிழ்விரகர் சொல்லிறத்த ஞானமறை, தேசுகூர் திருவாயாற செபபியருள் செய்தார் " (2839) என்றகூறி யமைவுபடுத்திய கவிகலமும கணடுகொளக. இரு பெருமகளும் பிரிதகதாகையில் ஆளுடைய அரசுகள் தம்முடன வருதலே மறறதத தவிர்த்துப் பினனையார் சென்றருளினாரதலின் மீணடு வந்து அரசுகளைக கூடியபோது இடைப்பட்ட சரித நிகழ்சசிகள் இவ்வாறு ஒன்றுபட டறியபபடவேண்டிய கிலையினையும் கண்டுகொள்க. அரசுகள் புராணத்தினுள்ளும் இவ்வமைதி ஏறறபெற்றி வினவுகறல் காண்க.

ஆண்டவராசிணைக் காணும்...மிக்கோங்க - உடன் வரமுயன்றவரை மறறதத தாம்மட்டும் சென்றாலானும, தருதையனபு பூண்டு தாம அமணாபாற் சேறலே அனறொதலாலானும் காணுமை அவா மிகுதென்பது.

ஒளிபேருத.. கண்டார் - கறை ஒளிபேருதலாவது - அறிவு செயலும் விடம் என்ற தன்மை காட்டாது ஆகம் தரும் அளியின் தன்மை காட்டி அன்றமுத லினை வரை அடைநதாரை உயவிதது கிறறல ; "கருகுகறா விரிகுமேனிக காமரு குழவி" (665).

கழல் வணங்கி அருள் பேற்று - விடைகொளளும பொருட்டானும, அரசுகளைக் காணும் பேறறினை இனிது கூடடுவிததருளும் பொருட்டானும வணங்கி எனக.

செல்கின்றார் - பின்னையார் - நண்ணுவார் (2828) - வாதருளும் (2829) - என்ற மேல்வரும் பாட்டுகளுடன முடிக்க 929

2828. (வி - ரை) புடை பரப்ப - பகைகளில் எல்லாம பரதது வினவிச் செழிக்குமபடி ; பாக்தும் - பரவி ஓடுகின்ற. காவிரியின இரு கரையிலும சோலைகள் செழிததலே இன்றும காணலாம் காவிரியில நீர பெருகுமபோது அகரீர மேல் உயர்ந்து இருகரையின் சோலைகளுட பரதது சென்று அவறறைச செழிபபிததலகாணக.

தென்கரை போய்...இடம் - இறைஞ்சி - திருகுகடலூர காவிரித தெனகரையில் உள்ள பதி ; அகுகுனறம அதுபோலவே தெனகரையில உளள பதியாகிய திருப பூத்தருதியினைச சென்றடைவாராயப பினனையார, தெனகரையில உளள பிற பதிகளை வணஙகி மேறகுகோகழிச செலகினறார எனக.

மேவி - அமர்ந்து - இறைஞ்சி - பதிகளிற சோறது வழிபடும கிலைகள.

விருப்புறு மெய்த்தொண்டர் - பினனையாருடன வருதாரும அவகளகு வரத கூடடு வோரும.

நாவாசரீ - நகீரசர் - சொலலணி ; இருவரும ஒபபாக தனமையும குறிததபடி. உழை - ஏழறுபு. இரு பெருமகளும முன கூடிபபிரிந்த இதனிடையில ஒபப பாசமய நிராகரித்த வரலாற்றைக குறிபபும காணக. 930

2829. (வி - ரை) பினனையாரும, சணபைக ரசரும் ஆகிய அந்தணர் தூய மணியார் என்க

தூயமணி - முடிமணி. சிரோ ரத்தினம் எனப. சூடர் என்ற வடசொல தூய எனத் திரிகதுகின்றது.

பெருவாய்ந்தை - மிக்க தன்மைதரும் சொல். அனபர் சொலைக கேட்டாராத லின் வாய்ந்தை எனறார. வாய்ந்தை - ஈண்டு அதனை குறிககபபடும வாதருளும் செயலகோயிற்று.

"நந்தமை...பயன்" என்று - இது காவரசர் திருமனத்தெழுந்த கருத்து. பிள்ளையார்தாமே எழுந்தருளி வந்தருளும் பேறு கிடைக்கபெறாத முன்னர்ப் பல பிறவிகளிலும் செய்த சிவதல்வினைகளின பயனல்என்றிக் கிடைத்தலரிதென்பது. வெவினை நோக்கிச் செய்யும் நலவினையின் பயனுலே அடியார் கூட்டமும் குருவருளும் இவ்வாறே பெறலாகும் என்பது வொகமகளிற கண்ட உண்மை. முன்னர் "ஆகிய நல்வினை பேறென் றன்பர் குழாத்தொடு மெய்தி" (2167) என்ற இடத்தும், "கும்பிட்ட பயனகாண பார்போல் மெயவேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்" (2920) என்ற இடத்தும ஆளுடைய பிளளையா திருவள்ளத்தும இகருத்தே கிகழ்வதனை ஆசிரியர் எடுத்தக்காட்டுதல் காணக. அடியாகளைக் காணுதோறும் இக்கருதது எழும் பக்குவம் கிகழபபெறுதல உயயும வகையாம. "வீண்டொழிதன...வலவினை" (தேவா)

நந்தமை ஆளுடையவரை-பிளளையாரை அரசுகள் தமமை ஆட்கொண்டு அடிமை கொளளும் முதலவராகவே கருதினர என்பது பின்னர் அவரது வெறறை நாகபபெற்ற மிழலசரியினலும், "ஒபபரிய தவ செய்தே ஞதலினு லும்மடிக, ளிபபொழுது தாங்கி வரப பெறறுய்ந்தேன் யான" (2833) என்று கூறியருளுவதனுலும தெற்றென அறியபபடும.

நாம் எதிர்சென் றிறைஞ்சுவது-அவர் இபபதியினுள் எழுந்தருளும்வரை தாழாது முன்பே எதிர்கொணடு போய வணக்குதல வேணடுமென்பது.

முந்தை வினை - முந்தை - முன பிறவிகளிலும, இபபிறவியில் இறறைக்கு முன்னும் செய்த ; வினை - சிவதல் வினை. என்று - எனறு கருதித தணிநது.

முகமலர அகமலரீவார் - அகமலாச்சியே முகமலர்ச்சியை வினைக்கும். விரைவு பற்றி முகமலர்ச்சியை முன் வைததார ; மலர - மலருமபடி : விரைவினல் இரண்டும் உடனுக கிகழந்தன எனபதும் குறிபபு.

அகமலர்வார் - அகமலாவாராகி ; முற்றெச்சம் அகமலர்வார் - வந்தணைதார் என வரும்பாட்டுடன் முடிந்தது. 931

2830. (வி - ரை) "எதிர்சென்று பணிவன்" என - எதிர சென்று இறைஞ்சுவது முந்தை வினைபபயன் என்று உட்கொண்டாராதலின் அவ்வாறே செயலின் கிறை வேறறுவன் என்ற.

நதி...தொழது - பிள்ளையாரை எதிரசென் றிறைஞ்சுதற்கு இறைவரது திருவருளின் துணை வேணடுதலின் அது பெறும்பொருட்டுத தொழுது. இவ்வாறே பின்னையாரும அரசுகளைக் காண்பதறகுக "கறைக்கணடா கழல்வணகுகி அருளபெற்று"ப் (2827) போனதமை காணக. "தொழுதெழுகதபபதி" என்பதம் பாடம.

அந்தப்பதினின்றும் புறப்பட்டு - அரசுகள் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு இறைஞ்சிய இடம பூந்தராயதி கரின் புறதது கீலகிச றிதனூரமுள்ளதோ ரிடம் என்பது முன்னா உரைக்கபபட்டது. "பதியின் புறமபணையில் வந்தணைந்தார்" (1657) என்றதும், ஆண்டுரைததவையும் காணக. III - பக். சுவக பார்க்க.

பரசமயஞ் கீதைந்தவர் - தம்மைப பிரிந்து சென்றபின் கிகழ்ந்த சரித வரலாற்று கினைவுபட இக்குறிப்பாற் கூறினர.

முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் - பிள்ளையாருடன் வரும் "மெய்த்தொண்டர்களின்" கூட்டம் (2828). "நஞ்சணி கண்டா தந்திரு மகனு நடனீவரு நற்றவக் கடலே" (2554); "முதிர்கின்ற" என்றதும் இகருதது. முதிர்தலாவது தவம் பின்னையாரது சார்வினல் முதிர்ந்து வினைந்து கல்லூர்ப் பெருமணத்தில் வெற்றினைச்

சாரும் பக்குவம் நிறைதலுக்கேதுவாதல். இதற்கு இவ்வாதன்றி அரசஞ்சேக குறிப்பதாக உரைத்தனர் முன் உரைகாரர். முதிர்கின்ற என்ற கருத்தும், பிறவும் அதற்குப பொருத்தமை அறிக. தவத்தோடையை முன் என ஆறனுருபுவிரிக; அடியாமுன என்ற கருத்து மேல்வரவாறறில் விளங்கக் காண்க.

வந்தணைந்தார் - "வாகீசர்" எனற எழுவாய் முன்பாட்டினிறைபு. 932

2881. திருச்சின்னம பணிமாறக் கேட்டகாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற வார்வததாற் பின்னேயார் தமைசசூழ்ந்த
நெருக்கினிடை யவர்காணு வகைநிலதது பணிகதுள்ளம்
உருக்கியெழு மனமபொங்கத தொண்டர்குழாத் துடனணைந்தார.

(இ - ன்) திருசின்னம...நெருகலினிடை - முத்தித திருசினனம் ஊதக கேட்டவர்களாகிய நாறறிசையிலினறும போந்த அன்பாகள பெருகுகின்ற ஆசையினலே பின்னேயாரைச் சூழந்துகொணடு வரும நெருகக்தலினிடையே; அவர காணு.. ...பணிந்து - பின்னேயாரா காணுத வகையினிலே நிலமுறப பணிகது; உளளம். உட னணைகதார் - உள்ளதை உருகலி எழுகினற மனம ஒகக்த திருததொணடர் கூட்டத் துடனே அணைந்தனர.

(வி - ரை) திருச்சின்னம் பணிமாற - திருச்சின்னம் பின்னேயாரது புகழகளை எடுத்து ஊத; பணி மாறுதல் - ஊதுதல; மரபு வழககு.

நாற்றிசையுள்ளோர் - தழ்ந்த - நெருக்கினிடை - எனக. திருச்சினனகளை பின்னேயாரது புகழகளேப பலவாறறம எடுத்துக் கூறி ஊகின; அவலொலியினைக கேட்டு அதனுல் ஈர்க்கபபட்டுப பலரும பல திசைகளினினறும வநதகூடிப பினனேயாரைக் கண்ணாரக கணடு மகிழகது நெருகிச சூழ்நதகொளளுதல இயல்பு.

அவர் காணு வகை - அகநெருகக்தினிடையே அரசகள் போலவதனேயும நிலமுறப பணிவதனேயும பினனேயார காண இடமாத வகையில அவர் - பினனேயார கண்டனராலை நிலமுறப பணியவும, அவர தமது திருவடி தாமரை நிலைகை பொறுகக வும் இசையாராதலின காணவகை பணிநதனர ஏனக.

உள்ளம் ..பொங்க - மனம உளளதனதை உருகலி அனபிஞல மேலெழுந்தது, பொங்குதல் - மன எழுசசி மேறசெலலுதல.

தொண்டர் குழாம் - பினனேயாருடன வந்த திருகூடடம். "முதிர்கின்ற பெருகதவதோ" (2880).

உடன் அணைந்தார் - "அனபொடு மரீஇ" (போதம - 12 - சூத) எனற கருதத அக் காண்க.

இச்செயயுள் சில பிரதிகளில இலலை. 933

2882. வந்தணைநத வாகீசர் வணபுகலி வாழ்வேந்தர
சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவா ருடன்ருங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவந்தார்; திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறென்று நிகழ்ந்திடமுன புகல்கினறார; கூஉ

2883. "அப்பர்தா மெனகுறை நிப்பொழு" தென் றருள்செய்பச,
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவார்

"ஒப்பரிய தவஞ்செய்தே னுதலினு லும்மடிகள்
இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்ந்தேன் யா"னென்றார். கூகூ

2832. (இ - ன்) வந்து அணைந்த...வந்தார் - (முன் கூறியவாறு) வந்து தொண்டர் கூட்டத்தினுள்ளே அணைந்த வாசேப பெருமான் வணமையுடைய சோழிப் பதியை வாழ்விக்கும் வேந்தராகிய பிள்ளையாரது அழகிய முத்துமணிகளாலாகிய சிவிகை யினைத் தாங்கும் பெருமக்களுடனே கூடித் தாமும் தாமகி மனமிக மகிழ்ச்சி பொருந்த வந்தருளினர் ; திருஞான சமபந்தா...புகல்கின்றார் - திருஞான சமபந்த நாயனார் தமது புகியின்கண் வேறொரு உணர்ச்சி நிகழ்ந்ததனால முன் சொல்வாராய் ; கூகூ

2833. (இ - ள்) அபபாதாம்...அருள் செய்ய - அப்பாபெருமான் இப்பொழுது எமகுப் பொருத்த எழுதருளினர் ? என்ற விலவி அருளிச்செய ; செப்பரிய...செப்புவார் - சொல்லுதறகரிய புகழினையுடைய திருநாவுக்காசுகன விடை சொல்வாராகி ; ஒப்பரிய...என்றார் - ஒபபற்ற தவதினை முன்னே செயதேனுதலின் (அதன பயனக) இப்பொழுது உமது திருவடிகளைத் தாஙகிவரும் பெரும்பேறு கைவரப பெற்று உயர்தேன் யான என்றருளிச் செயதனா. கூகூ

இந்த இரணடு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

2832. (வி - ரை) வந்து அணைந்த - முன் (2829 - 2830 - 2831) கூறிய வாறு உள்ள கருததம செயலுமாக வந்து அடியார கூடடததுள் அணைந்த.

வாகீசர் - முன் (2825) பினனியார் வினவிய பெயர்க்குறிபபு.

புகலி வாழ் - புகலி வாழுமபடி வரும் ; "வளாகாழிப பதிவாழ" (1623).

சிவிகையினைத் தாங்குவார் எனறமை, சிவிகையினைத் தாங்கி என்றும கூட்டுக ; சிவிகை தாங்குவார் - "சிவிகை பொறபபா" ; சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவாருடன் தாங்கி - என விதந்து கூறியது (பிற்காபை புலவா பேசியவாறு) "அறததா றிதுவென வேணடா" என்ற பொயயாமொழியின உணமையினையும் மறக்குங் நிற னுடைமை தேறறபபடக காட்டுதற்கென்க ; மணி - இடகோகி முதல என்க.

சிந்தை களிப்புற வந்தார் - சிவிகை தாஙகுதல் இழிவு என எனனேயோ எணணு மாறின்றி இது கிடைததறகரிய தவபபயனும் பேறெனறெணணியபடியால் சிந்தை மகிழ்ந்தனா.

திருஞான சம்பந்தர்...நிகழ்ந்திட - திருஞான சமபகதராதலின் நிகழ எனக் காரணக் குறிபபுபபடக கூறியவாறு மேல்வரும இரணடு பாடடுக்களிலும "திருநாவுக் கரசா", "செவ்வாறுமொழி நாவர்" என்பனவும் இவ்வாறே காணதறக்கன. எந்தம் பெருமக்களின் திருநாம முழுமை சிறபபு பெறவைதத குறிபபுமிது.

வேறென்று நிகழ்ந்திட - "நாவரச ருழைச்சணபை, நகரசர் நண்ணுவார்" (2828) என்றபடி அப்பரைச் சென்றகாண உள்ள நிலையன்றித தாம அங்கு நண்ணுதல அவர் தாமே வந்து னிற நிலையின் அருட்குறிபபினுல், தமது செலவு கோசெல்லாது தடைப்படுமாறு எழுனைதோருளள நிகழ்சசி. "செவ்விய திருவுள் ளதோர் தடு மாறறஞ் சேர நோக்கி" (1815) என்புழிபபோலக கொள்க ; வேறு ஒன்று - திருவுள்ளக்கிடை கோசெலாது விலக்கதறகக வேறு ; வேறு என்ற குறிபபுமிது.

முன் - வாசேப அறிதறகு முன் ; மெய்த்தொண்டர்க்கு முன் என்றலுமாம்.

புகல்கின்றாராகி : என்றதன் செய்ய - என வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. புகல்கின்றார் - முறபெச்சம்.

நிதழத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே .....களிப்புற வதவார்—எனபதம் பாடம்.

984

2838. (வி - ரை) அப்பர்தாம் . அருள் செய்ய - தாம,சென்ற காண கினைந்த பதியின் திருமடததினுள் அபபொழுத அவா இலலே எனற தோறறம ஞானகாட்டத தில் வினைந்ததாதலின் இப்பொழுது எஙகுறஙகூ எனறருளினர். அப்பர் - முதலிற் கண்டபோத தாமே அழைத்த பெயர.

இப்பொழுது எங்குற்றார் - எனறபாலது எஙகுற்றூ இபபொழுத - என மொழி வைப்புமுறை கீலே மாறிய.த புகழியிளில வேருெனற கிகழாதத்தன காரணத்தாலாகிய வினேவு. ஆயின வேருென்று நிகழ்ந்ததனுல அபபா தாம் சென்ற காண கினைந்த இடத்தினில்லாமை கண்டனரேயனறி, அவா இஙகே சிவிகை தாஙகி வருதலிக கண டிலர். அதனுலே எஙகுறஙகூ இபபொழுது ? என வினவியருள வேண்டியதாயிற்ற. இஃதென்னையோ ? எனின, தாம் நிலதத்ற பணிவதும, சிவிகை தாஙகபபெறறு வருவ தும் பின்னையா காணுவகை கிகழதல வேணடுமெனறு அபபர பெருமான திருவுள்ளக கொண்டனராதலின இவை அவா காணுவகையே கிகழாதன ; இஃத அபபரபெருமா னத "திருதெதாண்டினுறைப "பின வலிமை எனக.

சேப்பரிய புகழ்ந் திநாவுக்கரசர் - சேப்புவர் - சேப்பரிய - சேப்புவர் - சொறபின் வருகிலே ; செபபிய இபபொருளினுலும அவா புகழ செபபரியதாயிறறு என்பத ; செபபும பொருளின சிறபபேயனறி அதனேக கூறும் சொலலின வளமும வாயக்கபபெறறவா எனக. பிளளேயாரது திருவடிகளே மனம மொழி மெய் எனற மூன்றினும கேரே தாஙகுதல ஒபபற்ற பொருதவப பயன எனற உணமையினே ஆதலி னுல் எனக காரணகாரிய முறை புலபபட வைததுக கூறிய வகையிளல சிவஞான போதம் 2-8-9-10-11-12 சூததிரஙகளிற போல்த உணமைகளே யெல்லாம ஒருஙகே பெறுத தேற்றிய நிறம செப்பரிய புகழ் எனபபட்டத.

யான் உயிர்த்தேன் - எனக. விளைமுறற முனவகுத்து விரைவுச குறிப்பு அடி சோதலே முதலியா மெனபத ஞானனூன முடிபபாதினை சமைத்த திருவடிகளை தாஙகி வருதலினையே உயதி எனறா.

ஆதலினும் மிணையடிகள்—எனபதம பாடம.

985

*2884. அவ்வார்தகை கேட்டஞரி யவனியினீம விழிந்தருளி
"யிவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னு ?"மென் றிறைஞ்சுதலுஞ
செவ்வாறு மொழிகாவா "திருஞான சமபந்தர்க
கேவ்வாறு செயத்தகுவ ?" தெனறெதிரே யிறைஞ்சினர். கூஉக

(இ - ள்) அவ்வார்த்தை ..இழிந்தருளி - அவவாறு கூறியருளிய அபபர்பெருமா னத அதகிருமொழிகளேக கேட்டு அஞசிப பிளளேயா சிவிகையினினறும மேழே இறஙகி யருளி ; இவவாற...இறைஞசுதலும - இபபடித தேவரீர செய்தருளினால எனனு வத ? என்று பதைபபுடன் கூடி வணகுதலும , செவவாற...இறைஞசினூர - செம மையே மொழியும திருகாவினேயுடைய அரசகள் " திருஞான சம்பகதருககு வேறெவ வாறு செயதல் தகுகதாகும " எனற வணஙகினூர.

(வி - ரை) அஞ்சி - இழிந்தருளி - அச்சமாவத அப்பர் எனத தாம் கொண் பெரியார் சிவிகை தாங்கத தாம் ஊாதலிவகதத பிழை என்றதனுல் ஆயத. பெரியார் பாம் பணிகொண்ணுதல் பிழை என்பதாம.

- ஒழிந்ததனி - அவர் வினைகள் தாமகச் செவ்வினையில் எழுந்தருளியிருத்தல் தகாதாதலின், ஒழிந்தருளுதல் - பெரியார்முன் தெரியாயடைந்த எனற குறிப்பும் தருவது. "இழிந்தே" (1662).

இவ்வாறு...என்னும் - செயதக்கதல்லாத இசசெயலே இவ்வாறு தேவரீர் செய்யின் அதன படன் என்னுகி வினவுது என்று பதைத்துக் கூறியது. " செய்தக்க வல்ல செயக கெடும் " (குறள்) என அசசெயலைக் கொண்டனர் பிள்ளையார்.

கேவ்வாறு மொழிநாவீர் - முன் பாட்டில் உரைததவை பார்க்க.

" திருஞானசம்பந்தரீக் கேவ்வாறு செயத்ததுவது ?" - செஞானம் கிட்டப்பெற்ற போது அதனை அடிசாரந்து வணகுதலனறி வேறெனன செயதக்கது என்றபடி ; அச் செயலினையே " செய்தகக செய்யாமை யானும் கெடும் " (குறள்) எனக் கொண்டருளினர். ஒரே செயலினை இவ்வாறு வேறு வேறுகக கொண்டருளியது அவ்வவரும் தாழ்வெனும தனமையோடு சைவமாஞ் சமயஞ் சார்ந்த நிலை குறிததது. அவ்வவர் கொண்ட நிலையின்படி இருவர் நிறமும முரணபடாமை அறிந்துகொளக.

இறைஞ்சினார் - அவர வணகக்முன வணகினார (1662).

எதிரே இறைஞ்சுதலும்—என்பதும் பாடம. 936

2885. சூழ்ந்ததுமிடைந் தருகணீயுந தொண்டரெல்லா மதுகண்டு
தாழ்ந்ததுநில முறவணங்கி யெழுந்ததலைக் கைகுவித்தது
வாழ்ந்தமனக் களிப்பினராய் "மற்றிவரை வணங்கபபெற்
றுழ்ந்தபிறப் புய்ந்தோ"மென் றண்டமெலா முறவார்த்தார். கூகஎ

(இ - ள்) சூழ்ந்த...அதுகண்டு - சுறறி நெருங்கிய பக்கததில் அணையும் மெய்த் தொண்டர்களெல்லாம் அதனைக் கணடு ; தாழ்ந்த...களிபபினராய் - தாழ்ந்த நிலம் பொருந்த வணகி எழுந்த கைகளினை தலையினமேற் கூப்பி வாழ்வடைந்த மனமகிழ்ச்சியுடையவராகி ; மறறிவரை. .ஆர்த்தார் - மற்று இவ்விரு பெருமகனையும் வணகுகும் பேறு நாம் பெறறோமாதலின் நாம் ஆழந்திருகுகும பிறவிக்கடலினின்றும் ஈடேறியுய்யப பெறறோம " எனறு கூறி அண்டகள் எலலாம பொருந்தம்படி ஆரவாரித்தனர்.

(வி - ரை) சூழ்ந்தமிடைந்து அருகணையும் தொண்டர் எலாம் - " காறறிசையோர் - சூழந்த நெருகினிடை " (2831) என்றபடி கூடியவரும், அரசகளும் பிள்ளையாரும் இவ்வாறு கூடிய செயலைக கணட நிருகூட்டததினரும்.

வணங்கி - இரு பெருமக்களையும் வணங்கி.

வாழ்ந்து - பெருவாழ்வு பெறறு

ஆழ்ந்த பிறப்பு - தாம் ஆழ்ந்து கிடந்த பிறவி ; பிறப்பு - பிறவியினின்றும்.

ஆர்த்தல் - மகிழ்ச்சி மிக்கதனால் உய்ந்தோமென்று பலவாறும் ஆரவாரித்தல்.

எழந்துதம - எழந்தங்கை தலை - என்பனவும பாடகைள். 937

2886. திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடுமணைந்து தழீ இக்கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரு மலரடிகள் வணங்கியுடன் வந்தணைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்தநிருப் பூத்திருத்தி. கூடஅ

(இ - ன்) திருஞான சம்பந்தர்...தழீஇகொள்ள - திருஞான சம்பந்தர் மேன்மேற் பெருகும் ஆசையுடனே திருநாவுக்கரசாதமமை அணைத தழுவிகொளள ; பின்னே யார்...வணஙகியுடன் - அரசுகள்பின்னேயாரது மணமுடைய மலரபோனற திருவடிகளே வணஙகி உடனவர ; பொருவாரும்...பூதருத்தி - அலைகள மோதினைற கஙகை நீரைச் சடையில் வைதத இறைவர் மகிழந்த திருபபூந்துருததியினில் ; வந்து அணைதார் - பின்னேயார் வந்த அணைதனா.

(வி - ரை) திருஞான சமபந்தா பெருகாவத்தொடு மணைது தம்மைத தழீஇக் கொள்ளத் திருநாவுககரசா அவரது மருவாரு மலரடிகளே வணஙகி யுடனவரப் பின்னே யார் பூத்துருத்தி வந்தணைதாரா எனக்கொணடு கூட்டிப பொருள் செயயபபட்டது. அவரது மலரடிகள் என்புழியும், வணஙகி யுடனவர எனபுழியும, ஆறனுருபேறற சுட்டுப்பொருளும் வினையெசசச சொலலும அவாயநிலையான வநதன.

இனித திருநாவுககரசா வணஙகி, உடன, பின்னேயாருடன் பூத்துருத்தி வந்தணைந்தார் என்றும, வநதணைதா எனபதுமுதல (2836), முன்னிறைஞ்சி - இறைஞ்சினர் என்பதாரும (2834), மகிழாதநதிருநதா (2838) எனபதறகும் அல்லிரு வரும் என எழுவாய் வருவிதது முடிததனா திரு சொககலிஙகச் செடியார.

நிநதூான சம்பந்தர் - திநதாவுக்கரசர் - இவவிரு பெருமகளின திருப்பெயர்களே யும் இல்வாற மநதிரமாக கொணடு கணிகவேணடிய இவ்வகையில் முன தனிதததனிக் (2833-2834) கூறிய ஆசிரியா, ஈணடு இருவரும கூடிய இடததில சோத்துவைத்துக் காட்டிய கவிநலமும உளளுறையும கணடுகொளக. உளளுறைபாவது அன்று இப் பெருமகளகள முன் கூறியவாற கூடிய கூடடதனின அருடபொலிவினே தேரே கண்ட தொண்டரெலலாம் " மற்றிவரை வணஙகபபெற் றுழ்ஃதபிறப புய்ஃதோம் " என்று ஆர்ததபோலவே, பின்வரும எமபோன்ற சிறறடியாரும கணடுகொணடு கணிதது உய்திபெற வைததலாம். " கூடிய கூட்டதனி னுளள தாயதனிக குவலயமே " (ஆளு - திருவா - 80) எனற உபமியாணடார உபமிகள கருததுக் காணக.

பெருகார்வத்தோடு மணைந்து தழீஇக் கொள்ள - பனனூட் பிரிகதபின காண வேண்டுமென்று கருதிவநத ஆர்வமும, ஈணடு இவ்வாற எதிர்பாராத இடததில எதிர் பாராத வகையால் கண்டுகொணட ஆர்வமும குழிகப "பெருகார்வம்" எனனூா. தழு விக் கொள்ளுதல் - ஒபபா இருவரிடை அனபு மிகவே பாத உளதாரும மெயபபாடு. கம்பியாரூரா இரண்டாவது முறை தாமே கழறிறறிவாரை கினைநத மலைகாட்டுக் கெழுத்தருளக கணடபோது " சேரா பெருமா னெதிரென றமலாட் கமலப பேத நேய சரணம் பணிய தாலிலப கலலாட டமுத வாரூரா தாமுதொழுத லல்லா ரால் " (வெள்ளா சருக் - 29) ; " நிருதை மகிழும சோலலுர் திருவா ரூர னெனு மிவர்க, டக்த மணிமே னிகளவேறு மெனினு மொனமுக தனமையராய, மும்த வெழுககா தலிறறெழுதி முயகி " (ஷே. 20) எனனும கருததகளோ ஈண்டு வைத் துக் காண்க.

பின்னேயாரது - அடிகள் எனக. தழீஇகொணட அபபின்னேயார் என்ற சுட்டுவரு விக்க. வணங்க எனபது பாடபேதமாயின் அரசுகள என்ற எழுவாய வருவிக்க.

மதவாதம் மலாடிகள் - இறைவரது திருவடிகள எனறம உரைக்க நின்றது ; மதவாதம் - மலர் - அடி எனறது நிறம, மெனமை, உரு முதலியவற்றுல்மட்டுமென்றி மணஞ் செய்தலாகிய குணததாலும் ஒபபுமை கூறம குறிபபு.

பூத்துருத்தி அணைந்தார் - என்க ; பயனிலை முனவகதது ஆர்வத்தின் விரைவுக் குறிப்பு.

பூந்துருத்தி வந்தணைந்தார் - வந்து - என்றமையாலும் அரசுகள் சென்ற சிவிகை தாங்கிய கிழக்கில் கிழக்குத் திசை நகரினுக்குப் புறமாகிய இடம் என்பது பெறப்படும். "அந்தப் பதினாறாம் புறப்பட்டு" (2830) என முன் உரைத்ததனை இதனு டனிணைவுகூர்க. III - பக். சுவை. "புறம்பணை" என்றவிடத் தமைந்ததனை பார்க்க.

உடன் - இருவரும் உடனாக. உடன் அணைந்தார் - "அன்பராடு மரீஇ...ஆல யத்தொழும்" என்ற சிவஞான போதம் 12-ம் சூத்திரக் கருத்தமைத் தருளுக. "கோபு ரத்தை முன்னிறைஞ்சி" (2837). 938

*2837. அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வா ராலேற்றூர் மகிழ்கோயில்
முன்பணித்தா கச்சென்று, கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்,
தன்பமிலாத திருத்தொண்ட ருடன்றொழுது, புக்கருளி
என்புருக வலங்கொண்டு பணிந்தேதத நியிறைஞ்சினார். கூஉக

(இ - ள்) அன்பர் குழாதத்தொடும் செல்வார் - திருத்தொண்டாகளத் திருக கூட்டத்துடனே செலவாராகிய பிள்ளையார்; ஆலேறூர்...இறைஞ்சி - இடப வா கனியுடைய இறைவர் மகிழ்மரத்தைத் தலவிருக்ஷமாகவுடைய திருக்கோயில் முன்பு அருகாகச் சென்று திருக்கோபுரத்தை முன்னர்ந்து தொழுது; தன்பமில்லா...புகருளி - தன்ப மில்லாத திருத்தொண்டாகளுடன் தொழுதுகொண்டபடியே உட்புகுந்தருளி; என் புருக...இறைஞ்சினார் - எலும்பும் உருகும்படி கோயிலினுள் வலமாக வந்து பணிந்து அஞ்சித்து வணங்கினார்.

(வி - ரை) சென்று - முன் இறைஞ்சி - தொழுது - புக்கருளி - வலங்கொண்டு - இறைஞ்சினார் - வழிபாட்டு முறைகளை இவ்வாறு தனித்தனி வகுத்தோதியது சூர்வ மிருதியினை உணர்த்தற்கு.

திருக்கோயில் முன்பு - முன்பு - என்றது திருக்கோயிலின் முன்னா - கோரே - என்று இடத்தையும், முன் இறைஞ்சி - முன் - என்றது வழிபாட்டு முறையிற்ற காலத் தால் முன்னா என்று காலத்தையும் குறித்தன.

கோபுரத்தை இறைஞ்சுதல் - தலவிருக்ஷமாதவின் கோபுரம் கட்புலபபடு மெல்லை யிலே வணங்குதல வேண்டுமென்பது விதி.

தன்பமிலாத் திருத்தொண்டர் - துன்பமிலா - "இன்பமே யெக்காலுந் துன்ப மில்லை" (தேவா), "பன்னெடுங கால மழைதான் மறுகினும்.....முகட், பொன் னெடுங் குன்றமொன றுண்டுண் மரிய பகலிடத்தே" (தேவா); "வானக னனகி லென்.....உததமாக்கே" (தேவா); "கணணுதலான் றிருநீறுமுச் சாவி னோர்க் கும் கவலைவருமோ (3460); "ஈரவனபினா யாதுங குறைவிலார்" (144); "தனக் குவமை யில்லாதான் முள்சோத்தாக் கல்லால, மனகவலை மாறற் லிது" (குறள்) என்பன முதலியவை காண்க. துன்பதை - மலவாதனையை - இலல்லாதாகத் தூண செய்யும் தொண்டர் என்ற கொண்டு 12-ம் சூத்திரக் கருத்தப்பட உரைத்தலுமாம். இக்கருதனினையே தொடர்ந்து "மையறுசோத தொண்டர் குழாம" (2838) என மேலும் கூறுதல் காண்க.

தொழுது புக்கருளி - தொழுது - தொழுதபடியே.

தொழுது புக்கு - தொழுதலும் புகுதலும் உடனிகழ; "தொழுதெழுவாள்" (குறள்).

என்புருக வலங்கொண்டு - என்புருகுதல் - இறைவர் செய்யும் பேருபகாரத்தை எண்ணுந்தோறும் மேன்மேற பெருகும ஆர்வதாலாவது.

இறைஞ்சினார் - இவ்வணக்கம் திருகோயிலினுள் உட்புறம் நிகழ்ந்தது. இறைவர் திருமுன் நிகழ்ந்த வணகம் மேலவரும பாட்டிலுரைக்கபடுதல் காண்க; பின்னியார் புறத்து நின்றுகு இறைஞசுதறகாக இடப தேவாகள லிலகி எழுத்தருளியுள்ளார்கள் என்ற தொருவரலாறும், இககோயிலில் அம்மூாதநிகன லிலகியுளள நிலபதறி வழகபடுகின்றது. தலவிசேடம் பாாக 939

*2838. போய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தணைவார்;
செய்யசடை யார்கோயிற் றிருவாயின் முன்னுக
மையறுசீர்த் தோண்டர்குழாம் வகதுபுடை சூழ்வுல
குய்யவரு வார்தாங்க ளுடன்மகிழ்நகதங் கினிகிருந்தார். கூசO

(இ - ள்) பொய்யிலியா...அணைவார் - பொயயிலியபபரை வணங்கித் தறித்தப பின்பு புறத திருமுறறகதில அணைவாராகிய பினனோயார்; செயய சடையார்...சூழ - வெந்த சடையினையுடைய இறைவரது நிருககோயிற திருவாயின முன்பு குறறமறற நெற்புடைய தொணடா கூடடம வருது தமமைச் சுறறிர சூழுது வர, உலகுயய... ...இருந்தார் - உலக முயயுமபொருடடு வரும நாயனமாகளிருவரும அடியார்கள சூழ அவர்களுடன் மகிழ்ந்து அகு இனிதாக விருமபி எழுதருளி யிருநதனா

(வி - ரை) போய்யிலியார் - நிருபபூகதருகுயில வீற்றிருகும் இறைவரது பெயர்; "பொயயிலியைப பூகதருதகி கணடே னுனே" (தாண).

புறத்து - புறத்திருமுனநிலினகண, திருவாயில் முன்னுக - என்றது காண்க. இத்திருவாயில கோயிலினுட்புறம உளள திருவாயில

அங்கு - கோயிலினுளளே திருமுனநிலின வாயிலமுன் ஒரு தனியிடத்து. மேல் வரும் 5 பாட்டுக்களினும கூறபபெறும நிகழ்சிகள நிகழுகத இடம் திருமுறறம் என்பது குறிகபபட்டது காண்க. இவற்றின பினனரே பினனோயா அரசுகளது திருமடத்திற் புகுநதருளினா எனபது (2844-ல) மேறகூறபபடுதலும காண்க.

வருவார் தங்களுடன் - எனறு பாடகொணடு - வருவாராகிய அடியார்கள என்றைத்தலுமாம். 940

வேறு

2839. வாக்கின் றனிமன்னர் வண்புகலி வேநதர்தமைப
போக்கும் வரவும் வினவப், புகுநததெல்லாக
நூக்கின் றமிழ்விரகர் சொல்லிறைந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார். கூசக

(இ - ள்) வாக்கின்...வினவ - வாகினறகு ஒபபறற அரசராகிய அரசகள வளபப முடைய சோழி அரசரை அவா பாணடி நாட்டுகருச் சென்றருளியதும் அருகுன்ற மீண்டருளியதும் ஆகிய வரலாறுகளை வினவ; புகுநததெல்லாம் - அங்கு நிகழுந்த வரலாறுகளின் தொகுதியினை முழுதும; நூக்கின...அருள்செயதார் - தமிழ்ப பாடடின் நலவராகிய பினனோயார் சொல்லுதறகரிய ஞானமறைகளைத் தேகுகுனற தமது திருவாக்கினாற் சொல்லியருளினா.

(வி - ரை) மன்னர் - வேந்தர் - இருவரும் திருவருட் பெருகினால ஒப்பார் நன்மை குறித்தது. தனி வாக்கின் மன்னர் எனறலுமாம.

போக்கும் - வரவும் - போக்கு - பாண்டி நாட்டுக்கு எழுகதருளிச் செல்லுதல்; வரவு - அங்குநின்ற மீண்டருளுதல். போக்கும் வரவும்-போயினகாள்முதல் மீண்ட இக்காள்வரை நிகழ்ந்த எல்லா நிகழ்ச்சிகளின தொகுதி. இக்கருதலே பற்றிப் புகுந்த நெல்லாம் என்றார். புகுந்தது எல்லா(மு)ம் என ஒருமையிற் கூறினர். போக்கு - பரசமய நிராகரிப்பாகிய அழிவும், வரவு - திருநீற்றின ஆக்கமாகிய பெருக்கமும் என்றும், புகுந்தது எலாம் - இடையே புகுந்த வாத முதலிய நிகழ்ச்சிகளின் தொகுதி என்றும் குறிக்கொள நின்ற நிறமும் காண்க. " வாதில் வென்றதுவும்...நிருநீறு வளர்த்ததுவும் " (1664) என்றது காண்க.

தூக்கின் தமிழ் விராகர் - தூக்கு - செய்யுள். முதன்மைபற்றி முத்தமிழ்னுள் இயற்றமிழினை விதந்தோதினார். தூக்கு - எடுப்பு - பெருமை என்றலுமாம். இசைப் பொதுமை என்றலுமாம். " இனனிசையாற நமிழ்பரப்பும் ஞானசம் பந்தன " (சம்பி. தேவா).

சோல்லிறந்த ஞானமறை தேக்கும் திருவாய் - சோல்லிறந்த ஞானம் - சொல் லுணர்ச்சியைக கடந்த ஞானம் ; மெய்ப்பொருளை அனுபவமாக அறியுஞ் சிவஞானம். " எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதம் " (1965) ; ஞானமறை தேக்குதல் - ஞானத் தைப புலப்படுத்தும் சொல் நிறைதல் ; தேக்குதல் - நிரம்பி மேல் வருதல் ; தேக் கும் - தடையுண்ட நீர் நிரமபி வழிதல்போல நிரமபி வருதல என்ற பொருள் தரும் குறிப்புருவகம்.

நூக்கினுல் - தேக்கும் என்ற கூட்டியுரைக்கவும் நினறது.

சோல்லிறந்த ஞான மறை தேக்கும் திருவாயால் செப்பி - சொல்லிய ஞானத்தை மறையினுல் வெளியிட வல்லவராதலின் அத்திருவாக்கினுல் அதபோலவே சொல்லிய சிவனருட்டுணையாற பெறற அருணிகழசசிகளைச் சொன்னார் என்பது குறிப்பு. 941

2840. காழியினில் வந்த கவுணியாதம் போசேற்றை
ஆழிமிசைத் கன்மிதப்பில் வந்தா ரடிவணங்கி
"வாழிதிருத் தோண்டேன்னும் வான்பயிர்தா னேங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீ" ரெனத்தொழுதார். கூசஉ

(இ - ள்) காழியினில்...அடிவணஙகி - சீகாழியில் வந்த அவதரிதத கவுணியர் குலததவருடைய போரேறு போனற பிள்ளையாரைக கடலின்மேலே கல்லே மிதவை யாகக் கொண்டு வந்தருளிய அரசகள் அடிபணிந்து ; வாழி...எனத தொழுதார் - வாழ்வு தரும் திருத்தொண்டு என்னும் பெரிய பயிர் ஓஙகி வளர்ந்து பயன்தரச் செய் தற்கு உரியதாகச் சூழும் பெருவேலிபோல நீர் ஆயினீர் என்று கூறித தொழுதனர்.

(வி - ரை) காழியினில் வந்த - கன்மிதப்பில் வந்தார் - முன் பாட்டில் மன் னர் - வேந்தர் என்ற தலைமைபற்றிய ஒப்புமை பெறக் கூறிய ஆரியர், இப்பாட்டில் வந்தருளிய தன்மைபற்றிய ஒபபுமைபெறக் கூறிய கவிநலம் கண்டுகொள்க. அரசகள் வந்த கன்மிதப்புப் போலவே காழியும் தோணியாய் மிதக்கும் நனமைக் குறிப்புப்படக் கூறியபடியாம்.

போரேறு - எறபோல்வாரை ஏற என்றதுபசாரம் ; போரேறு என்ற இத் தன்மையாற் கூறியது வாதஞ் செய்து வென்றருளிய தன்மையும், சண்டு அவ்வாலாறு பற்றிக் கூறும் கிலியும் குறித்தற்கு.

ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பில் வந்தார் - "ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லிணைந்த பிரான்" என இச்சொல்லும் பொருளும் உவமநிலையும் எடுத்தாண்டு பாராட்டினர்.

வாழி - வாழ்வாகவுள்ள ; வாழ்வைத் தருகின்ற.

நீதத்தோண்டுடன்னும் .....வேலியாளீர் - வினைபற்றி வந்த தொடருவமம ; **தோண்டு** - பயிர். **பிள்ளையார்** - பெருவேலி ; உவம உருபு தொக்கது. **ஆளீர்** - ஆக்கச் சொல் உவமஉருபுப பொருளில வந்தது. "ஆன்வாரிவி மாடாவேனே" (திருவாசகம்).

பயிர் ஓங்குதற்குச் சூழும் பெருவேலியாளீர் "எரினு கன்கு லெருவிடுதல் கட்ட பின், சீரினு நன்றதன காப்பு" (குறள) என்ற பயிர ஓங்குதற்கு வேண்டப்பட்ட உழவு - எருவிடல் - கணைகட்டல - நீர் பாய்ச்சல - காத்தல என்ற ஐகதனுள ஈன் நான்கிற்கு மேலாகிச் சிறப்புபபதறி இறையில வைக்கப்பட்ட வேலியாகிய காவலை உவமித்தார் - உவமேயத்திலும அசிறப்பினை யாப்புறுதறற்கு.

வான்பயிர் - சிவவானில சேரும சிவபுணணியமாகிய பயிர எனபதும குறிப்பு ; "வாளோர்க் குயர்ந்த உலகம" (குறள)

பெருவேலி - தொணடராகிய பெரும பயிருகு வறறவாறு பொருதலும பெரிய வேலி. **சூழும்** - சுறறி வளைதத எனறும, சூழுகது - எண்ணி - அமைதத என்றும் உரைக்க நின்றது. 942

2841. பிள்ளையார் தாமுமவா முன்றொழுது பேரனபின்
வேள்ள மனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையும்
கோள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தோணடினையும்
உள்ளபரி செல்லா மொழிகதங் குவகதிருகதார். கசசுக

(இ - ள்) **பிளளையார்...தொழுது** - பிளளையாரும அவா முன்னே தொழுது ; **பேரன்பின்...மேனமையையும** - பெரிய அனபின வெளளமபோனற புகழினையுடைய மங்கையர்க்கரசி யமமையாரது மேமபாட்டினையும , கொளளும ..தொணடினையும - கொள்ளும் பெருமையினையுடைய குலசசிறை நாயனாரது திருதொணடினது சிறப பினையும் ; **உள்ள பரிசெலலாம மொழிகத** - உளள தனமையெலலாம சொலலி யருளி ; **அவ்வு வகதிருகதா** - அததனமையில மகிழநதருளினார

(வி - ரை) **தொழுது** - பெரியோகளது விழுவுகரு விடைகூறப புரும்பொழுது தொழுது தொடக்குதல் உயாநதோர மரபு ; 2377 - 2556 முதலியவை பாராக. இனிக் கூறப்புரும அருட்பொருளின சிறப்பு நோகித தொழுது தொடஙகியருளினா னென்றலுமாம்.

போன்பின் வெள்ளம் - மிகுதிபறறி அனபை வெளளம எனறா மானியார் - மங்கையர்க்கரசியம்மையாரா ; **மேன்மை** - சிவநெறியிற கொணட அனபின மேம பட்ட கலங்கள் ; அரசியார எனற குறிப்புமாம. இவறறை "முனனின மிலை வினமபச் சொல்லை சாத்தவருட் கோமகள" எனற போறறிஞர சிவபிரகாசர.

கோள்ளும் பெருமை - எஞ்ஞானறும மேறகொணடொழுகும பெருமைப பணபுகள் ; **தோண்டு** - அடிமைத் திறம.

மேன்மை - தோண்டு - இவறறின நிறைவகளே பிளளையாரது திருவாலவாயத (புதலீர்மை) திருப்பதிகத்திற் கணடுகொளக

உள்ள பரிசு எல்லாம் - உள்ளவாறு காணும் தன்மைகள் யாவையும. இவை என்றும் விளைத்த உணமையினியலபுகள. முனனாப "புகுந்ததெல்லாம்" (2839)

என்றது விகழ்ச்சிகள். அவற்றைச் செப்பியருளி வரலாற்றினைத் தொகுத்து முடித்த பின், இவ்வாறு அம்மையாரது பண்பும் அமைச்சனாரது பணபும் உரைத்தருளியது அடிமைத நிறத்திறறினைகரும அரசுகள் அறிந்து களிக்கும்பொருட்டு ; இவ்வாறு அவர்களது அடிமைதநிறம் கேட்ட அளவே அரசுகள் அங்குச் சென்று தமிழ்நாடு காண்பதற்கு வாசேர் மனங்கொண்டார எனற முன்னா " உரைத்தருள...தமிழ்நாடு காண்பதற்கு மனகொண்டார " (1665) எனவும், போக்கும வரவும் கேட்டபோது "உவகதார்" (1664) எனவும கூறியவை இகழ் னினைவு கூர்தறபாலன. அவ்விருவர் பணியினைப் பற்றியே "இவா பணியு, மங்கலம் பெறசி ராலவா மீசன" (தேவா) என்று பின்னோயார் இறைவரைச் நிறபபிதத்மை காண்க.

அங்கு - மொழிந்த அத் தன்மையின கண ; அவலிடத்து என்றுரைப்பாரு முண்டு. 943

2842. தென்னற் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்ன மனியார்க்கு மமைச்சர்க்கு மன்பருளித்
தன்னுகெறி வைதிகத்தின் தூநெறியே யாக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாகேசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார். கூசச

(இ - ள்) தென்னறகு...நீறளித்து - பாண்டியருகு உயிருடனே திருநீற்றினை அளித்தருளியும் ; செகமலத்து...தன்பருளி - செகமலத்திலிருக்கும் அன்னம் போன்ற மகையர்க்கரசியமமையாருக்கும அமைச்சனுருக்கும் அன்பினை அளித்தருளியும் ; தன்னுகெறி...ஆக்குதலால் - தூய வைதிகச் சைவகெறியே பொருந்தும் நெறியாக ஆகியளித்தமையாலே ; மன்னுபுகழ் ..மகிழ்ந்தார் - நிலைபெற்ற புகழினையுடைய அரசுகள் கேட்டு மனம் மிக மகிழ்ந்தார்.

(வி - ரை) உயிரோடு நீறு அளித்து - வெப்பு நோயினால் உயிர்போகும் நிலையிலிருந்த பாண்டியனுக்கு நோய்நீகி உயிரைக் கொடுத்தன்றி அதனோடு திருநீற்று நெறியினைச் சாரும் பேறறினையும் அளியுடன தநதி ; திருநீறறின மூலம் (திருநீற்றப் பதிகம் அருளி நீறு சாதனி) உயிர அளித்த எனபதாம குறிப்பு. நீதிடா நெற்றி பாழ என்றும், " திருவெண்ணீ றணியாத திருவி னூரும...அடவி காடே" (தேவா) என்றும, " நீறணியாத நெற்றியினைச சுடு " (வேதம்) என்றும் கூறபவாகலின் அவ்வாறு ஒழியாத நீறறினால உணமை உயிரவாழ்கைக பெறபவனுக ஆக்கி என்ற குறிப்பும் காணக. சமண சார்பாற் கியாபராதபபட்டு வீழாத இடத்த உயிரை மேல் எடுத்தப புனிதமாக்கி அளித்தது எனற குறிப்புமாம.

செங்கமலத்து அன்னம் அனையார் - மன்கையர்கரசியம்மையார ; அன்னம் - அன்னம் போன்றவர் என்க ; கடைபறறிய உவமம். " செயய தாமரையே லன்னமே யனைய சேயிழை " என்ற தேவாரப பகுதி ஆசிரிய வசனமாக எடுத்தாளப்பட்டது. " பங்கயச் செல்வி " என்று பின்னோயாரால போற்றபபடும நிலையுள்ள அம்மையாரை ஈண்டுப், பிறவியுட்படும் இலக்குமிக்கு உவமிப்பதாகக் கூறவார் பொருள் பொருந்தா தென்க.

அன்பு அருளுநலாவது - தமது இன்னருளினை அளித்தல் ; அவர்கள் வேண்டிய வாறே சமணிகளும் சைவ ஆககமும் செய்தருளுதல்.

வைதிகத்தின் தூநெறி - வைதிக சைவநெறி. " வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத் திறைவினாக " என்றபடி வேதநதிற் காட்டிய நெறிகள் பலவற்றுள்ளும் தாய்மை செய்வது சைவநெறியே யாதலின் தூநெறி என்றார்.

தூநெறியே துன்னுநெறி ஆக்குதலால் என்க. முன்னிருந்த வினையை அன்ஞ-பொருக்காத-நெறி என்பதாம்.

வாகீசர் சேட்டு மனமகிழ்ந்தார் - சைவநெறியின் ஆக்கப்பாட்டிலே உலகுயிர்கள் ஓங்கி வாழ்தல் கண்டு மகிழ்வது வாகீச பெருமானின் மனமேயே, '' தேவர் திருவடிதீ தெனைப் பூச '' ; '' திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செபபாராகில நீவணணர் நிறமொரு காற் பேசாராகில அருநோயகள் கெடவெணணீ றணியாராகில '' ; '' நமச்சிவாயஞ் சொல்ல வல்லோ நாவால '' ; ''விடிவதுமே வெணணீறணை மெயிராபூசி'' (தேவா) என்பனவாதி அவரது எணணிறந்த திருவாக்குகளால இவவுணமை இனிது விளங்கும். நிலகவலியமமையா திருநீறணை யளசெழுததோறிக் கொடுக்கப்பெற்றமையால அத் அணிகொணடே தாம் கரையேறியமை திருவளளததில் எபோதும கொண்டு மகிழ்ந்தனர் அரசகள். '' சாமபலிப பூசித தரையிற கிடதலின குன்பரவி, யேம பலிப் பாகட் டிறகு கண்டாய '' எனற அடியாகள்பொருட்டு வேணடுதலும், '' அஞ்சும் போதலின ஞமத திருவெழுத, தஞ்சுந் தோனறவருளும்'' என்று வேண்டுதலும் பிறவும் சிவசாதனப பொலிவொழுகமாகிய சைவநெறி விளகுகததில் அரசகள் கொண்ட ஆர்வதததைக காட்டுவன. இவ்வாறு மகிழ்தல் - விருபபு வெறபபுக்களாரும் ஆணவமலச் சார்பாகிய காரணததாலனற பலலுயி ரினைதையும ஒகப பார்க்கும் செல்வக் கடவுட் டொணடரா (திருவிடை - மூ. கோ - 7)கிய அரசுள, உயிரகள் படும் துனபம் கணடுழி அதறகுப பரிதலமாதநிறையே இதரு மேறகொணட மழிசசியாம எனக. சிவஞான மாபாடியம 12 - சூத - 2 அதி - பாரக. '' களளத தலிவர் தயிர்கருகித தகருணை, வெளளத தலிவா மிக '' (திருவருட் பயன்). 944

2843. சோல்லின் பெருவேநதர் தொணடைவள நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி யேகாம் பரமன்னுஞ்
சேல்வர் கழல்பணிநது சென்றதெலலாஞ செபபுதலும
புலகுநூன் மாபாபரும்மீ பாயப பீபாறற மனமபுரிந்தார

(இ - ள்) தொணடைவள நாடெயதி...ஞானறதெலலாம்-திருதெதாணடை வள நாட்டினசசோநாது மிகுநதபுகழினையுடைய காஞ்சிபுரததில் திருகாமபரததில நிலேபெற வீற்றிருக்கும செலவராகிய திருவேகமபரது திருவடிகளேப பணிநது சென்று வநத வர லாறுகள் எலலாவறறையும ; சோலலின பெருவேநதர - வாகசிற பெரியஅரசராகிய அரசுகள் ; செபபுதலும் - சொலலியருளுதலும (அதகேட்டு); புலகு...மணம புரிக தார் - பொருநதிய நூலியுடைய மாபாபரதிய பிளளையாரும அதுசசென்று அதிக்க திருவுள்ளமகொணடருளினர.

(வி - ரை) சோல்லின் பெருவேந்தர் - "வாகசின் றனிமன்னர்" (2839) சொல்லின் பெருவேநத ராதலின அவர கேப்புநதலும, அத பிளளையாரை அத் தொணடை நாட்டு யாதநிரையில் உடனே மனம வைகசச் செயதத எனபது குறிப்பு.

காஞ்சி - நகரப பெயர். தொண்டை வளநாடு - நாட்டு வளமும, மன்னு புகழ் - நகரின் பெருமையும் குறிநதவாற. இவை முன திருகருபபுத தொணட நாயனர் புராணததட் பேசப்பட்டமையால் இஙகுச் சில நடைமொழிகளால் இவ்வாறு சுட்டிக் கூறினர்; விரிவு ஆணடுக் காணக. வளநாடு - நாட்டின பெரும் பகுதிகசு முன்னோ ளரால் வழஙகிய மரபுப பெயருமாம. (கல்வெட்டுக்கள் பாரக).

ஏகாம்பரம் - ஏகம்பத் திருக்கோயிலின் பெயர். ஆம்பரம் - மா. மாமரத்தின் கீழ் இறைவர் வெளிப்பட்டருளுகின்றமையால் இப்பெயர் பெற்றது.

செல்வர் - உலக முதலாக உயிரில்லாதவற்றை யெல்லாம் தமது உடைமையாகவும் உயிர்களெல்லாம் அடிமையாகவும் உடையவராதலின் செல்வர் எனப்பட்டார். "செல்வன் கழலேதகும் செல்வம்"; "செலவ மலிய செல்வா" முதலியவை காண்க. முதலியாகிய பெருஞ்செல்வத்தை யுடையவர் என்றலுமாம்.

சேர்ந்தது எலாம் - தொண்டைநாட்டு யாதநிரையினை முடித்துத் திருக்கயிலை சென்று இங்கு மீண்டருளியிருக்கும வரையில் உளள வரலாறுகளை எல்லாம்.

கேட்புதலும் கேட்டருளியதலும் - உடன் மனங்கொண்டனர்; இவ்வாறே முன்னர்த் திருவாரூர் நிகழ் செலவதனை வாசிசர் சொலலக் கேட்டலும் பின்னையார் அங்குச் சென்றருளத தணிந்ததையும் இங்கு நினைவுகூர்க. ஆரூரும் காளுயெமாகிய இரண்டும் பிருதலித் தலைகளாதலும், அதனல் இரண்டும் ஒப்ப அருளவா முனைத்தற் கிடமாதற றகுதியுடையனவாதலும் கண்டுகொள்க. இரண்டும் ஒப்ப ஆளுடைய நம்பி கள் கண்பெற்ற பதிகளாவதும் இங்கு நினைவுகூர்தற்பாலது.

போற்றித் திறம் புரிந்தார்—என்பதம் பாடம. 945

2844. அங்கணரைப் போற்றியெழுந தாண்ட வரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புக்கங் கினிதமர்ந்து,
திங்கட் பகவணியுஞ் சென்னியார் சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச் செல்லுநாள்; கூசசு

2845. வாசிச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாக மரைக்கசைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் போங்கப் புகலியின்மேல்
ஏகும் பெருங்காதல் பிள்ளையா ரேற்றெழுவார், கூசள

*2846. பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போநது திருவாயிற புறத்தணைநது நாவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ள மேவலிடை கோண்டருளி
யேந்தலா ரெண்ணிறந்த தொண்டருட னேகினர். கூசஅ

2844. (இ - ள்) அகணரை...அமாநத - (பிள்ளையார்) இறைவரைத் தரிசித்து எழுந்த ஆளுடைய அரசுகள விருமபி எழுதருளிய அனபு பொங்கும் திருமடதநிற சென்று சோந்து அவ்விடதநிலே இனிதாக விரும்பி வீறறிருந்தருளி; திங்கள்... ...செல்லுநான் - திகைகளின் பிளவுபோன்ற பிறையினைச் சூடிய தலியினையுடைய இறைவரது சேவடியின் கீழே தஙகும் திருவுள்ளதுடனே நாமும் தரிசித்த எழுந் தருளியிருந்த காலதநிலே; கசசு

2845. (இ - ள்) வாசிசமாமுனிவர்...பொசக - வாசிசப்பெருமுனிவராகிய அரசனுக்கு கிலைபெற்ற திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய பாம்பினை அரையிற் கட்டிய இறை வரது திருவடிகளை வணஙகுதறகாகப போகவேண்டுமெ என்னும் பெரிய விருப்பம் மேன் மேல் வரவும்; புகலியின்மேல்...ஏற்றெழுவா - பின்னையார் கோழியின்கண் சென்று சேரும் பெருகிய காதலை மேற்கொண்டும் எழுவாராகி; கசள

2846. (இ - ள்) பூதேருத்தி...புறத்தணைத்த - திருப்பூதேருதநிலை பொருந்தி வீற்றிருந்தருளும் இறைவரைத் திருகோயிலினுள் புகுந்த வணங்கிப் போந்த திருவாயிற்புறத்திலே சேர்ந்து ; காவினுகு...விடைகொண்டருளி - நந்தவனக்காசாத திருவுன்னம் மகிழ்ச்சி பொருந்த அவர்பால் விடைபெறுதல்கொண்டருளி ; வந்தவர்...எனினர் - பெருமையுடையவராகிய பிள்ளையார் அளவிலாத திருதொண்டர்களோடும் சென்றருளினர்.

கசஅ

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் டுரைக்கவின்றன.

2844. (வி - ரை) அங்கணரைப் போற்றி எழுந்து - கோயிலின் திருமுற்றத்தில் அமர்ந்த இருபாலும் அடியார் செய்திகளை வினவி மகிழ்திருந்த இடத்தினின்றும், இறைவரைப போறறி எழுதலை ; போற்றுதல் - அடியார்க்கருளிய தன்மைகளை வினவி மகிழ்ந்த நிலையில இறைவரது திருவருளைப பாராட்டும முகத்தானும், திருகோயிலினின்றும புறப்படுமபொழுது விடைகொளளும முகத்தானும் அமைத்தலாம். இபபொருளகளைத், திருமடத்திற் செலலாது திருகோயிற்புறத் திருமுறறதத்தில் வினவிப பேசி மகிழதல என்னை ? எனின், அதறகுரிய இடம அதவேயாதலானும், அவரு ஆண்டவரருளும் அடியார செயலையின பெருமையுமனறி வேறு பேசலாகாத என்பவாதலானும் எனக. முனனாத திருகோயிலின வழிபடச் செலலுகால் வேறு சிற்சிததலும வேறு பேசலுமாகாத எனபதம சருதச

ஆண்ட அரசமரிந்த போங்கு திருமடத்திற் புக்கு - இது அரசுகள அங்குறையுந் தன்மையினைத திருவுள்ளங் கொணடு தாம செயத அமைதத திருமடம. இதபறறி அவர்தம் புராணததுள் (1653 - 1654) உரைததவையும, III - ப. சுடுஉ-ல் உரைத்தவையும் பார்க. போங்குதல் - அருள பெருகுதல.

தீங்கட் பகவு - பிறை ; பகவு - பிளநததனறை பெறப்படுவது. பது - பருதி.

சேண்ணியார் சேவடிக்கீழ்த் தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவி - "திருவடிக் கீழ்நா மிருபபதே" (தேவா) எனற சருததுடன் பல பதிகமுள அருளித தொணடு செயத அரசுகள அங்கு உறைதலே விருமபித திருமட்டமும செயத அமர்ந்தாராதலின், பிள்ளையார் தாமும அததனமையே பறறித திருவுளளததமைதது போறறி எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

தீங்கட் கோழந்தணியும்—என்பதம பாடம. 946

திருப்பூந்துருத்தி - பிள்ளையா அருளிய பதிகமுள கிடைததலில !

தலவிசேடம் :—திருப்பூந்துருத்தி - காவிரியின தெனகரை 11-வது பதி. இஃறி ரன், காவிரி, சோழ அரசன முதலியவர்கள வழிபட்ட தலம ; திருவையாறனளிட்ட "ஏழு தலங்" ளுள (சததத தானம) ஒனறு. ஆளுடைய பிளளையார் புறததிலிருந்த உட்புகுமபோது கேரே கணடு கும்பிடுமபடி இடபதேவர்கள வழிவிலகிக் காட்டினர் என்பர். அரசுகள இதகு உறையும் தனமைவேணடித திருமடம் செய்த அமர்ந்தருளிய செய்தியும், ஆளுடைய பிளளையார் இதகு எழுநதருளுமபொழுது அரசுகள் எதிர் கொணடு சென்ற அவரத வினைக தாகஙகொள்ள செயதியும, பினபு இருவரும் அரசுகளது திருமடததில் தனியமாகவிருந்த செய்தியும, பிறவும முன்னர் அவவவா புராணங்களுள் விரிகக்பபட்டன. சுவாமி பெயர் போய்யிலி நாதர் ; புட்பவன காதா எனற உறவது வடமொழி வழககு ; போய்யிலி - ஆதிபுராணன் - கெல்வன் முதலிய பெயர்கள் அரசுகளது பதிகஙகளுட காணப்படும. அம்மையார் - அழகார்ந்த நாயகி ; பதிகம் 2.

இது தஞ்சாவூர் நிலையத்தினின்றும் வடகே கதசாலிவழி 5 நாழிகையளவில் உள்ள திருக்கண்டியூரினின்றும் மேற்கே மட்சாலிவழி 2 நாழிகையளவில் உள்ளது.

2845. (வி - ரை) முனிவர்(பால்) - பேருவிநப்புப் போக்க-என்க ; போக்கவும் - ஏற்றும் - எனற நரிடததும் எண்ணும்மைகள் விரிக்க ; இவ்வாறன்றி போக்க என்ற வினைச்சம் எழவார் என்ற பிற வினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்தது என்றலுமாம். "அருளிய - புனைவா" (போதம் - கடவுள் வாழ்த்து) என்புழிபோலக் கொள்க.

பேதவிநப்பு - பேருங்காதல் - என இருவர்பாலும். பேரன்பின் நிறம் வெளிப்பட்டது என்பது.

பேதவிநப்பு - முன்னரே பிள்ளையாருடன் திருவாலவாய செல்ல அரசுகள் மனங்கொண்ட நிலையினைப் பின்னையார ஆணைதான மறுதலைராதலின், அவ்விருப்பம அரசுகளது திருவுள்ளதில் ஊன்றி மேலெழ நின்றது. இதகு அம்மையார் - அமைச்சனூர் - அரசனூர் நிறைகளையும் பாண்டிநாட்டிற நிருநீறு வளர்த்த நிலையினையும் பிள்ளையார் திருவாக்காற் சொல்லக கேட்ட மகிழ்ச்சி அவ்வார்வத்தை மேலும் பெருகின்ற என்பார் பேதவிநப்பு எனறார. இவ்விருபபின்படி அரசுகள் பாண்டிநாடு சென்ற வரலாறுகள அவர்தம் புராணததிட் கூறபபட்டன.

பேருங் காதல் - தோணியில் எழுத்தருளிய தமது அம்மையப்பரிடம் பிள்ளையார் பலநாட் பிரிவினபின செலல எணணியபடியால அதனைப பெருங்காதல் என்றார்.

மன்னு திருவாலவாய் - நம்பர் - "என்றலோடு ஞ்சியென்றுந் தாபித் திருத்தானே"; "வேதியா.....என்றென், றேதிலே மலாகடேவி"; "கறுமலர் நீருங் கொண்டு நடொறு மேத்தி வாழ்தலிச் செறிவன சித்தம் வைத்து" என்பனவாதி திருவாக்குக்களால் அறியபபடுகின்றபடி அரசுகள் நிலைபெற ஆன்மார்த்த காயகராகப் பூசித்து மனமகொண்ட திருவாலவா யிறைவா என்பது குறிபபு.

ஆலவாய் நாக மரைக்கசைத்த நம்பர்-நாக மரைகசைதலும் மேனி முழுதும் நாகம் பூண்டும சிததராய வந்து தாம அணிந்த பாமபினை நகரதனை எலலி காட்டும்படி ஏவியருளிய குறிப்பும்பெறக கூறியபடி.

ஏற்று எழவார் - மேற்கொண டெழுவாராய. ஏகினூர் என வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. எழவார் - முறபெரச்சம். எழதல் - திருவுள்ளமகொணடு புறபபடுதல்.

2846. (வி - ரை) புக்கு - திருகோயிலுளளே புகுந்து; திருகோயிலினுள் என வருவிக்க.

நாவினுக்கு வேந்தர் திருவுள்ளமேவ விடைடுகொண்டநளி - திருவுள்ள மேவ விடைடுகொண்டு என்றது பிளளையார் முன்னர்ப பாண்டிநாட்டுகுச சென்றருளிய போது அவர உடன் வருதலே மறறது, அவர் தமமைப் புனலைட்டிலெழுத்தருளி மீருப் பீர் என்ற ஆணையிட்டருள, அரசுகள் பின்னையாரை மறகுகமாட்டாது அரிதாக கருத்தினோக்தார் எனறும, அவ்வாறு சென்றருளிய பின்னையார்பால் விடைகொண்டு வாசிசர் இருத்தனர என்றும், அநநிலையில் அவருக்கு விடைகொடுத்துப் பிள்ளையார் மீண்டருளினர் என்றும் முன்னர்க கணடோம் ஆதலின் ஈண்டு அவ்வாறன்றி அவரது திருவுள்ளம் பொருந்த மனமார்ந்த விடை அவாபாற் கொண்டருளினர் என்பதாம். விடைகொண்டு பிரிந்த செல்லினும் அவரது திருவுள்ளம் தம்பாலகலாது பொருந்த என்ற குறிப்பும் காண்க. இவ்விரு பெருமக்களும் இக்கிலவுலகில் சாதிதல் இஃது இறுதி முறையாதலும் குறிப்பு.

ஏந்தலார் - பெருமையுடையோர், பின்னையார். முன கூறியபடி அரசுகளே நிற்கப் பணித்த ஆணையிட்டுச் சென்ற பின்னையார், மீண்டு அவர்பால் தாமே எழுந்தருளித் தாம் அவ்வாறு பிரிந்த சென்றதுமுதல அதுவரை நிகழ்ச்சிகளே அருளிச்செயத அவரை மகிழ்வித்த அவரது திருவள்ள மேவ விடைகொண்டனராதலின் அனபபரிய அபபெருமைக் குறிக்க ஏந்தலார் எனறார். அரசுகளால ஸிலிகை தாகவி வரதிவரபபெற்றவர் என்ற குறிப்புமாம; "அபபரே" என அவரை போறற அவரும "பின்னாய்!" என்ற விளிக்க உள்ள பின்னையார எனற கிலியினல வரதபபெற்றவர் எனற குறிபபும் காண்க. 948

2847. மாடுபுனற் பொன்னி யிழிந்து வடகரையில
நீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு நோக்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாததிப பரவிப்போய்
ஆடல் புரிந்தார் திருபபழனஞ் சென்றணைந்தார 949

(இ - ள்) மாடு...இழிந்து - அருகில உள்ள காவிரியில இறங்கி சென்று; வட கரையில்...பரவிப்போய - ஆறறின வடகரையிலே கிலிபபெற்றுள்ள திருநெயதானப் பதியினையும், திருவையாறறினையும சென்ற சோந்து பணிந்து பெருமையுள்ள தமிழ மாலைகளையும் கட்டளையிட்டுத திருத்தாதசென்று, ஆடல்...அணைந்தார் - ஐகதொழிற் கூதத்தினைச் செயயும இறைவரது திருபபழனதத்தினைச சென்று அணைநதனர்

(வி - ரை) மாடுபுனற் பொன்னி - காவிரியின தென்கரையில் ஆற்றுக்கு மிக அருகில் திருபபூநருதத்தி உள்ளமையால மாடு எனறார் மாடு - மிக அணமை - பக்கம்.

இழிந்து - ஆற்றில இறஙகி கடநது வழிகொளளும முறை குறிதத்து.

நீடு - "நிலைவிகிய புகழினமிகு" எனபது தேவாரம்.

வடகரையில். இறைஞ்சி - திருவெய்தானம, திருவையாறு எனற இரண்டு பதிகளும காவிரியின வடகரையில அணமையில உளளன. பின்னையார் ஆற்றைக் கடநதவுடன எதிரகரையில உள்ள திருவெயதானதைத வணஙகிய பின அந்தக் கரைவழியே சென்ற திழகில அணமையில உளள திருவையாறறினை வணங்கினார் எனற வழிவகை காட்டிய வைபபுமுறையும காணக. காவிரிக் கரையில பதிகள் இருமருஙகும உளளனவாதலால வழிபடுவோர் இருகரையும கலநதே சென்று வழிபட்டுச் செலவது நியமம் என்பதை முனனர் அரசுகள் புராணதத்தும காணக. "பொனனி யிருகரையும சாரநது" (1455) நேர்ந்து - சோபடைச் சொனறு சேர்நது. "சேர்படகின் றறைகூவும திருபபதிகம" (1680) இவை ஒருமுறையில வழிபட உள்ளன என்ற குறிபபும காணக. இவை முன இறைஞசிய பதிகளாயினும பின்னரும் வழியில் சோபட்டமையால இறைஞசி எனற குறிபபுமாம.

பாடு தமிழ்மாலை - பாடு - பெருமை, பாடுகின்ற - அனபர்கள் பயினறு பாடி உய்தி பெறுகின்ற என்றலுமாம. "பேசறகினிய பாடல" (11) என்ற தேவாரக குறிப்பு. பாடு மாலை - எனறது கையின பணியாலாகும மாலையனறி வாகின பணியாகிய மாலை என்பது.

ஆடல் - ஐகதொழிற் பெருங்கூதது; "ஆடினு ரொருவர் போலும" (கோளை); "ஆடி னின்ருய" (திருவிருத்தம). ஆடல் - அடுதல-அழிததல்-வெலலுதல என்ற கொண்டு, அடைநதாரது வினைகளே அறகினறவர, சமகார சாரணா என்றுரைக்க

வும் கின்றது. "பாதரை தொழுவார் பாவந் தீரப்பார் பழனை கரார்தே" (1) என்ற பின்னோரது தேவாரக்குறிப்பு காண்க. இத்தலத் திருப்பதிகத்தினுள் "காலனை... ...புறத்தாளா லெண்ணு தலைத்த" (2), "பேயுறை மயான மிடமா வுடையார்" (3), "மயானத்தி லிரவிறபூத பாடவாடி" (4), "மதின்மூன் றெரித்த கொல்லே றுடை யண்ணல்" (5), "நஞ்சார் சுடலைப் பொடிநீ றணிந்த நமபான" (8), "பொடியா டகலமுடையார்" (9) என நிரல்ை இக்கருத்தே பறறிப பின்னோர் அருளுதலும், "பாவமே நீரின்னூர்" (2), "பணைடையென வினைக டீர்ப்பார்" (3), "பாற்றினர் வினைகளெல்லாம்" (8) (நேரிசை), "உறுநோய நிற்பிணிக டீர்ப்பார் தாமே" (2) (தாண்) என்ற அரசுகள அருளுதலும் ஈண்டு கருத்தத்தக்கன.

(திருப்பூந்திருததி) திருநெய்த்தானம், ஐயாறு, திருப்பழனம் - இவை இவ்வாறு ஒரே முறையில சோந்து வழிபட உள்ளன (ஏழு பதிகளுட் சேர்ந்தன) என்பது "பூதரிருத்தி செய்த்தான யேயாற தாமே, யுடைவே புனல்சூழை யாற்றூர் தாமே" (பழனம் - தாண்டகம்) என்ற திருவாகசானுமறிக. இக்குறிப்புப்பட இவற்றை இவ் வொருபாட்டில் சேரவைததுக கூறிய தெயவ வருட்குறிபபும் காணக. 949

திருநெய்த்தானம் : 2203-ம் பாட்டினகீழப பாரக்க.

III திருவையாறு : [இங்குப பின்னோயா முன்முறை எழுந்தருளியபோது அருளிய இரணடு பதிகங்கள 2199 - 2201 பாட்டுக்களின் கீழ்த் தரபபட்டன, கணடுகொள்க.]

திருச்சிறறம்பலம் திருவிராகம் பண் - இந்தளம்

'திருத்திகழ் மலைச்சிறுமி யோடுமிகு தேசர்
உருத்திக ழெயிற்கயிலே வெறபிலுறை தறகே
விருப்புடைய வறபுத ரிருகருமிட மேறா
மருதநிகழ பொழிறருலவு வணடிருவை யாறே. (1)

வாசமலி யும்பொழில்கொள வணடிருவை யாறறுள்
ஈசனே யெழிறபுகலி மன்னவனமெயஞ் ஞானப
பூசுர னுரைதததமிழ் பத்துமிவை வலலா
கேசமலி பத்தரவர் கின்மல னடிக்கே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது இடம திருவையாறே.

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) திருவையாறே அற்புதர் இருக்கும் இடம் என்று கூட்டுக. நேசர்-நேசு - ஒளி ;—(2) இகழின பூசிதத தலலிசேடம் ;—(8) "தட முழு நந்நீசன்" என்றபடி நகதி முழுவிரட்ட அதற்கேற்றவாறு டேஞ் செய்கின்ற பெரு மான் என்பதும், இபபதியில் நந்திதேவர் அருள பெறறனர் எனபதும் குறிப்பு ;—(4) வடம் - வடவாலமரம் ; எண்ணிலா - அளவிலலாத ; பொன்னி மண்ணின்மிசை வந்தணவு - இமயத்தினின்றும் அகததியரது குண்டிகையில் காவிரி வந்த வரலாறு கந்தபுராணதைதட் காணக ;—(5) நடமாடி - ஆடுபவர். ஆடி - பெயர் ;—(6) பாத முதல் - பாதமுதலாகப் பல அகங்களிலும் ;—(7) சுவிவு - வருத்தம் ; புலத்தல் - வெறுத்தல் என்றலுமாம். பின்னொரு நவம் - தாமும் வேறொரு தவம் ; யோகம் ;—அங்கே என்னகதி - உமை தவமகண்ட கதே ;—(8) தூக்க - வலியுடைய ;—(9)

பதந்து - பருத்த என்பது பருத்த என வந்தது செய்யுள் விகாரம்; பருந்து - இக்குப் பதவைக்கு பொதுப் பெயராய் அனைய என்ற பொருள் தந்து நின்றது;—(10) மாக்கம் - மாகம் என்பது எதுகை நோக்கி இடையற்று மிகு வந்தது. மாகம் - வின்.

2848. சேக்கண் விடையார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவுந்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பா லுண்டருளும் வளனலார். கூ0

(இ - ன்) செக்கண...இறைஞ்சி - செவ்த கண்ணையுடைய விடையினைக்கொண்ட இறைவரது திருப்பழனதனைச சேர்ந்து வணங்கி; பொங்கிய...போய் - மேலோங்கிய காதலினால முன்னர்த் தந்தித்த பதிகள் பிறவற்றிலும் சென்று சேர்ந்து தங்கிப் போய; தனிப பொருப்பின...வள்ளலார - ஒப்பற்ற பொனமலை வல்லியாகிய அம்மையாரது திருமுலைப்பாலுண்டருளும வளனலாராகிய பிள்ளையார்; சண்பை கர் சார்ந்தார - சீகாழித திருகரைச சார எழுநதருளினார.

(வி - ரை) நீருப்பழனம்-தலபதியும திருவெதானம, திருஞயாறபோல பிள்ளையார் இரணடாம முறை இறைஞ்சிய பதியாம; பிள்ளையார இபோது சென்றருளிய வழியினைக் காட்டுதற்பொருடடும, திருபபூதருதியுள்ளிட்ட எழு தலங்களுள் வரும நெறபப பறறியும, இவறறை வபதறக கூறி, வனையவறறை "முன் போற்றும் பதி பிறவும் தங்கி" எனறு சேர்தறக கூறியருளினார.

பொங்கிய காதலின் எனறது முன் போற்றும் என்றம பொங்கிய காதலிற் தங்கி எனறம ஈரிடததும கூட்டி உரைகக வினறது. முன் - முன் முறையில். முன் முறையிற் போற்றிய 2203 முதலிய பாட்டுகளினற காண்க. பொங்கிய காதலிற் தங்கி எனறதனால முனமுறை சென்று போறறியிருப பினும பின்னர் சோபட்டபோது அனபு மேலும ஓஙகிற்ற எனபதாம. திருகசோயில வழிபாடடின பெருமையும இன்றியமையாமையும எடுதறகாட்டியருளியவாறு.

பதி பிறவும் - இவை வடகுரகாடு,அறை - திருபபுள்ளிருகுவேளூர - திருகுடந்தை - திருபபனநதாள் முதலாயின எனபது கருதபபடும. இவையே குடந்தை வரையிலும் நிழககே வரும சாலிவழி வாதி, அருகுனறம பிரிந்த வடமேறகுச் சோழியை நோகிச செல்லும பழய சாலிவழியில புளளன

தனிப் பொருப்பின் மங்கை - உமையமமையார; தனிப் பொருப்பு - பொனமலை.

சார்ந்தார் - சணபையின புறததைச சார எழுநதருளினார. 950

திருப்பழனம் - தலவிசேடம III - பகுதி ருக க பாகக.

தேவாரமும குறிபபுகளும 2197-ம் பாடடின்கீழக் காண்க.

2849. தேன்ஞட் டமண்மா சறறதற்ற திருநீற்ற
அநகாடு போற்றவித்தா வந்தணீயும் வார்த்தைகேட்
"டெந்நாள் பணிவ"தென வேறறெழுந்த மாமறையோர்
முன்னுக வேத முழங்க வெதிர்கொண்டார். கூடுக

(இ - ள்) தென்னுட்டு...கேட்டு - தென்னாடு என்னும் பாண்டி நாட்டில் சமண மாகிய குற்றமானது அழிந்ததற்கு திருநீற்றினை அருளாடு முழுதும அணியும்படி செய்தருளிய பிள்ளையார் வாதத அணிகின்ற வாதத்தையினைக் கேட்டு ; எந்நாள்...மறையோர் - எந்நாளில் அவரைப பணிய பெறுவோம் என்று ஆர்வங்கொண்டு எழுந்த பெருமறை யவர்கள் ; முனைந்த...எதிர்கொண்டார் - அவரை முன்சென்று வேதங்கள் முழங்க எதிர்கொண்டார்கள்.

(வி - ரை) தென்னாடு - பாண்டி நாடு. நாட்டு - நாட்டின்கண ; மாசு - குற்றம்.

அமண்மாசறுத்து - பரசமய நிராகரிப்பினல் தூய்மையாக்கி.

திருநீறே...போற்றுவித்தார் - ஏகாரம் தேற்றம் ; பிரிக்கியுமாம். போற்றுவித்தல் - யாவரும் போற்றியணியும்படி செயதல்.

" எந்நாள் பணிவ "தென்ன - பிள்ளையார் பிரிந்து சென்றருளி (பல காலங்கள்) இரண்டாண்டுகளின் மேலாயினமையாலும, முன்னர்ச் சோழி மறையவர்கள் திருவீழி மிழலையிற சென்று அழைத்தபோது திருவருள வினவிப பினனர வருவதாக அவர்களைப் போகியமையாலும மறையோர் எக்காலத்திற பிள்ளையாரை இங்குக கண்டு பணியப பெறுவோமென்ற மிகவும் மேலெழுந்த ஆர்வ கொண்டிருந்தனர் எனக.

முன்னுக - பிள்ளையாரின முன்புசெல்ல ; வேதம் முழங்க-வேதங்களை முழக்கிக் கொண்டு ; " ஆரணங்கள் மதுரவொலி யெழுந்த பொழுத " (2156) என முனனர் முதலுச்சிவிசை பெறறபின் மீண்டருளியபோது வேத முழக்கு எதிர்கொண்டவாறே இப்போது அவரது அவதார உள்ளுறையினை நிறைவாகிய வெறறியுடன் சோழிருக்குத் திருமபுமபோதும வேத முழக்கு எதிர்கொண்டனர் எனக. இது சோழிருக்கு புறகோரில் கோர்க்குத் தென்புறம் திருதோணிபுரக கோயில கட்புலப்படாத அளவு தூரத்தில (2850) கிழ்நதென்க. அதனை தூரமளவு வரை மறையவர்கள எதிர்கொண்டமை அவர்களது ஆர்வமிகுதியினைக் காட்டுவதை ; குலசிறையார பிள்ளையாரை எதிர் கொண்ட கியையினையும இதகு கினைவுகூர்க.

அமணரறுத்து—வேதமொழிநதங்க—எனபனவும் பாடங்கள். 951

வேறு

2850. போத மீடுமா மறையவ ரெதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தம்
சீத முத்தணிச் சிவிகைநின் றிழிந்தெதிர் செல்பவா திருத்தோணி
நாதாகோயின்முன் றோன்றிட கைகளாக் கான்குவித் திறைஞ்சிப்போய்
ஓத நீரின்மீ லோங்குகோ யிலின்மணிக் கோபுரஞ சென்றுற்றார்.

(இ - ள்) போத...எதிர்கொள - ஞானமிக்க பெரிய வேதியாகள் தம்மை எதிர் கொள்ள வர ; புகலி...செல்பவா - சோழித தலைவராகிய பிள்ளையாரும் குளிர்ந்த முத்துக்களாலியனற சிவிகையினினறும இறஙகி அவர்களெதிரே செல்பவராய் ; திருதோணி...போய் - (அபபோது) இறைவா திருதோணியில எழுந்தருளிய திருக்கோயில முன்னல் தோறறபபடப் புதிதலர்ந்த தாமரை போனற கைகளைக் கூப்பி வணஙகிச் சென்று ; ஓத நீரின்...உற்றார் - ஊழி வெள்ளததில் மேலே மிதந்த அத திருக்கோயிலினது அழகிய கோபுரதைச் சென்று சேர்ந்தருளினர.

(வி - ரை) போதம் - ஞானம ; இறையறிவு. மறையின் உள்ளுறையாவது சிவனையறிவிக்கும் தன்மை.

எதிர்கோள - எதிர் சேல்பவர் - மாமறையவர் தம்மை எதிர்கொண்டுவரத் தாமும் அதனை ஏறதச் சிலையினினறுமிழிந்து சென்றருளபவர்.

சேல்பவர் - கோயில் தோன்றிட - இறைஞ்சி - "கொணறையர் வடியவரத் பேணு" இலையினா பின்னையாரதவின மாமறையவர் வர எதிர் ஏற்றச சென்றவர் கோயில் தோனறிட இறைஞ்சினர் எனபதாம. திருவாலவாயில திருமடதனில் தாதையாரை எதிரே கணட பினனையா தோணியிற் குறைதாள் மனகொள வணங்கி னர் என்றதும, கோழியில் அரசனை எதிரேறறக கண்டபோத "தொண டர்திருவேடமேரே தோனறிய தென்ற தொழு"தனா எனறதும் நனடு நினறவுகூறற பாலன. ஆலயமும திருவேடமுமே அரனெனக கணடு தொழுதறபாலன என்பத ஞானசாதநிரம்.

சீத முழந்து - குளிர்கத ஒளிவீசம முதலிகள்.

நாதர் திருந்தோணிக் கோயில் - எனக. திருதோணிச் செரக்கோயில் கீண்ட னரதநிற கட்புலபபட வினமருதல குறிகக கூறியவாற.

நகைமலர் - நகைத்தல் எனபத புதிரின் அலாதலிக குறிகாகூறும் மரபு வழக்கு "நகைக்கும பதத்தில்" (1023).

ஒத நீர் - ஊழிவெளளம எனற பொருளில் வந்தத

நீரின்மேல் ஒங்கு கோயில் - தோணியாக விதாத கோயில. வரும் பாட்டில "தோணியாக கோயில" எனபத காணக 952

2851 அகக மாநிலத தெட்டிற வணஙகிபபுக் கஞசலி முடி யேறப பொருதகாதலிறபுடைவலங கொண்டிமுன பணிரதுபோறறெறிதிதோ துஙக நீள்பெருந் தோணியாங் கோயிலி யருளினறு ருழுதேறி, [தித் மலகை யேரநிடன வீறறிருந தருளினா மலாகழல பணிவுறறார்

2852 மூறற மெயிபெலாம புளகங்கண முழஙகிதிது முதுகண களிகூர, பறறு முளளமுன ளகிதிது மானநதம பொழிதாப பணிகிதகதி, "உறறுமை சேர்வ" தெனுந்திரு வீமீக முவகையா லெடுத்தேத்தி, "வேறறி யாகமீ னவனவை யெதிர்ந்தி யிசைவரு கர"னெனபார, கூடுச

2853. சீரின மலகிய திருபபதி கதனினிற நிருந்தடைக காப்பேறறி வாரின மலகிய வணமலி யாளுடன மனனினா தமைபோறறி யாரு மினனருள பெறறமீண டணிபவ ரங்கையாற றொழுதேத்தி யேரின்மலகிய கோயினமுன பணிகதுபோக நிறைஞனினாமணிவாயில்;

2854. தூதை யாருமங குடன்பணிக தணிநதிடச் சண்பையார் தனியேற மூதை யிறறிரு வாயிலிதை தொழுதிபோய் முகைமலர்க குழலார்கள ஆத ரிததுவாழ்த துரையிரு மருங்கெழு வணிமறு விடைச்செனறு காத லித்தவர்க் கருளசெய்து தந்திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார.

2851. (இ - ள்) அகக...புகு - நிலதநில எடடு அகக களும் பொருத வணஙகின திருக்கோயிலினுள்ளே புகுத; அஞசலி...வலங்கொணடு - கைகள அஞ் சலியாகக கூபபியவணணம திருமுடியினமேல ஏற மிகுத மேன்மேல் எழுகின்ற காதலுடன் திருக்கோயிலினைச் சுறறி வலங்கொணடு; முன் ..ஒதி - திருமுன்னர்ப்

பணித்து அதி செய்து ; தங்க மீள்...ஏறி - பெரிய மீண்ட பெருந் திருத்தோணியாகிய திருக்கோயிலே அருளினுலே தொழுது மலையின்மேலேறி ; மங்கையோடு...பணிவுற்றூர் - அம்மையோடும் உடனுக எழுந்தருளிய இறைவரது மலாபோன்ற பாதங்களே வணங்கியருளினாய் ; கூடுரு

2852. (இ - ள்) மூற்றம்...பணிக்தேததி - முழுமையாகிய திருமேனியெங்கும் மயிர்ப்புளகங்கள் செறிய முகிழ்த்து உளவாகவும், முற்றக் காணும் கண்கள் மிக்க களிப்படையவும், அதனும் பற்றிகொண்ட திருவுள்ளத்தின்கண் உள்ளே அலையச் செய்து இடங்கொள்ளாது மேலெழும் ஆனந்தம் பொங்கிப் பொழியவும், வணங்கித் தொடங்கி ; உற்றமை...ஏததி - உற்றமை சேர்வது என்று தொடங்கும் திருவியமகத் திருப்பதிகத்தினே மகிழ்ச்சியினுலே எடுத்துப் போற்றி ; வெற்றியாக...கான் என் பார் - வெற்றி ஆகும்படி பாண்டியனது சபையின்கண்ணும், நீரெதிரதுச் செல்ல வைகை ஆறறின்கண்ணும் வரும் திருவருட் செய்கையுடையா என்று போற்றவாராதி, கூடுச

2853. (இ - ள்) சிரின்...ஏற்றி - நெற்பினுல நிறைந்த திருப்பதிகத்தினில் திருகுகடைக்காப்புச சேர்த்தது ; வாரினை...போறறி - வாருடன் பொருந்திய அழகிய தனங்களேயுடைய பெரியநாயகி யம்மையாருடனே கிலேபெற்ற எழுந்தருளிய தோணியப்பரைப் போறறி செய்து ; ஆரும்...ஏத்தி - நிறைந்த இனிய திருவருளேப பெறறு மீண்டு அணேபவராகி அங்கைகள் கூப்பித தொழுது துதித்து ; ஏரின்...மணிவாயில் - அழகினுல நிறைநத திருகோயிலே முன்னுலே பணிநதுசென்று அழகிய திருவாயிலினே வணங்கியருளினர். கூடுடு

2854. (இ - ள்) தக்தையாரும்...அணைநதிட - அங்குத தக்தையாராகிய சிவ பாத விருதயரும் வநத பணிந்து உடன் அணைநதிட ; சணபையார்...போய் - சோழிப பதியவர்களின் ஒப்பற்ற ஏறு போன்ற பிளேயாரா பழமையாகிய மதிலுடன் கூடிய திருவாயிலினேத தொழுது போய ; முகை...சென்று - முகைத்த மலர்களே அணித்த கூநதலேயுடைய பெணகள் அனபுடனே வாழநதினைற உரைகள் இருபகலமும் நிரணடெழ அழகிய திருவீதியினிடையே சென்று ; காதலிததவர்களு...சார்ந்தார் - அன்புடன் வநதவர்களுக்கு அருள்செய்து தமது திருமாளிகையின நிருமுனகடையினிற் சார்ந்தருளினர். கூடுசு

இந்தான்கு பாட்டுக்களும் தொடாந்து ஒரு பொருணமேனின்று ஒருமுடிபுகொண்டுரைக்க நின்றன.

2851. (வி - ரை) மாநிலத்து அங்கம் எட்டுறை வணங்கி - எனக. அட்டாங்க வணக்கம் என்பர்

அஞ்சலி - கூப்பிய கை ; ஏற - கைகள் தாமே ஏற.

போந்த காதல் - இதுகுகின்றும் அருள்விடை பெற்றுப் போந்தமுதல் (2179) பாண்டிகாட்டில் சமணர்-புததர்களே வென்ற பரசமய நிராகரித்துத் திருநீற்றினே ஆகத் திரும்பி வந்த இதுவரை பல நாடுகளிலும் பல நிலேகளிலும் உடனிருந்து கைதந்து காத்தருளிய நிலேயினே நினைதலையால் மேன்மேற பொஙகிய காதல்.

துங்கநீள் பேநந் தோணியாம் கோயில் - துங்கம் - பெருமை ; நீளுதல் - ஊழி வெள்ளந்தோறமம மேல் ஓஙகிச்சென்று மிதத்தலால நீளும் தன்மை ; தோணியாம் - தோணிபோலாகிய ; ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருளில் வந்தது.

மங்கையோடு உடன் - உடன் - உடனே; பிரிபபின்றி ஒன்றி;

ஏறி - தோணியின் விமானம் மேலுயாத மலை என வழங்கபபடுமோதலால் ஏறி என்றார். " மாதினெடும் வரையென வீற்றிருதோன் " (பருசமம - பிரமபுர - 11).

2852. (வி - ரை) முன்று மேம் எலாம் - எலாம் - எனறது செறிவையும், முந்தும் என்றது நிறைவையும் உணாதநின.

முந்து கண் - கணடு தொழுதல வேணடுமென்ற ஆர்வமகொண்ட மனதினும் முன்னர்க் கண்ட என்பது குறிபபு. முகந்துகண் - எனபது பாடமாயின் கணகளால் முகந்த எனக;

பற்றும் உள்ளம் - காணலிடதது எபபோதும மறவாத பற்றிக் கிடக்கும் திரு வுள்ளம்; கண் களிகூரப் பற்றும் உள்ளம் எனற தொடாசசி கொணடு அதன் மூலம் அறிசசி பறறும எனறலுமாம.

உள் அலைத்து எழும் ஆனந்தம் பொங்கி நா - மனதினெ உளளிடம் முழுதும்பற்றி நிறைந்தெழுதலினால இடமகொள மாடடாத அதிகபபெசசி செய்தலினால் அந்த ஆனந் தமே மேலே கணவழி நீராக பொழிவதுபோல வழிய என்பது.

உற்றுமை சேர்வது எறும் - இது பதிக தொடக்கக குறிசசி.

உலகெலாம் எடுத்தோதி - இத திருவியமக பதிகம் மடக்கு என்னும் சொல் லணியும் பொருளணியும் விரவ யாகபபடட இறைவரது புகழகளை ஒரு பாட்டு ஒரு தொடர்பான பொருள கொளளாத பலபலவாறும பாராடடும தன்மையில் போறறல செயதலின இதனெ உலகை மீசசூதலால விளியும விளிவு என்றார.

வெற்றியாக...கான் என்பார் - இது பதிகத திருககடைகாபபிற கணட பதி கக் குறிபபாகிய திருவுளளகிடையை ஆசிரியர் எடுதது விளகக்கிக் காடடியபடி.

அவைமிசை எனவும, எதிர் நிறமிசை எனவும் தனிததனிக கூடடுக. சுரவாதத்தி லும் அனலவாதத்திலும அரச மாளிகையில அரசனுடைய சபையினகணணும, புனல் வாதத்தில் ஓடிம நீரினில ஏடி எதிரெனற நிலையில நிறமிசையும வந்த திருவருட் செயல் விகழ்ந்ததமை கருத்த

கான் - (அருள) செயபவர் கிந - பருசி, செயதல். கான் - அருளாகிய கையையுடையவன எனற கொணடு "அருடரு கைகொடுத்த தேறறம" என்ற கருத்தபபட உரைததலுமாம. 954

2853 (வி - ரை) நீர் - இறைவர் விடாத தொடாசசி செய்த பேரருளைத் தெரிதத நினைத்த நிகழபபு.

திருக்கடைக்காப்பு - முனகூறிய கருதது நினையுடைய பாட்டு

போற்றி - அதநிருபபதிகதது நிறற முடிதத.

ஏரின் மன்னிய கோயில் - திருத்தோணியினெ உட்கொணட பிரமபுரீசர திருக் கோயில; மணிவாயில் - அககோயிலின முனவாயில; மணி - வாயிலிற் கட்டிய மணிகள எனறலும, பதிதத மணிகள் எனறலும் ஆம. 955

2854. (வி - ரை) தாதையாரும்... அணைந்திட - பின்னையார் திருக்கோயிலை வழிபடடுப் புறதது நிற சாரும நிலையில தாதையார சிவபாத விருதயர தாமும பணிநத அகரு உடன வந்தணைந்தனர என்பதாம.

ஏறு - செலலவ; ஏறி போல்பவரை ஏறு எனறதுபசாரம்.

முதுவேல் தீதவாயில் - இது திருமறைபுடன கூடிய புறதது திருவாயில். இது கோயிலின மேறகத்திருவாயில் எனபது கருதபபடும்.

முகைமலரீக் குழலார்கள்.....மநங்கேழ - பரசமய நிராகரிப்பும் திருநீற்றின விளக்கமாகிய ஆகமமும் கண்ட பேரருட் செய்கையை நிறைவாகவிப பிள்ளையார மீண்டருளக் கண்ட பெண்கள் வீதியின் இருமருங்கும் நின்று மகளலமொழிகளால் அவரை வாழ்த்தினரார்கள். பிள்ளையாரது திருவவதாரத்தின்போது சோழிப் பதியவர் அவ்வரும் தததமசகு மகளலம் கோகதென்ற உணர்ச்சி பொருகதப பெறறனா. முன்னர்ப் பிள்ளையார அருண்ஞான அமுதுணடு திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளியகாலையிலும், முதத்ச் சிவிகை பெறறு அந்த யாததிரையினின்று மீண்டெழுநதருளியபோதும் இவ்வாறே "மாடுநிறை மடவாகள் மகலமா மொழிகளால் வாழததினா" (1993) எனவும், "தெயவமறைக் கறபின மாதா மகலவாழ்த்த நிசையிரணடு மருஙகு மல்"கின (2158) என்றும் கூறிய நிகழச்சிகளும் ஈண்டு நினைவுகூர்தறபாலன. பிள்ளையாரது இளமை கருதியும் மாதர் தததம இளஙகுமராக் கிசைக்குமாபோல் மகலம வாழ்த்திசைத்தல் இயல்பாகும். முகைமலரீக் குழலார்கள் - மகல மாதாகள். ஆதரித்தல் - அன்பினுற் சூழ்தல்; ஆளுடைய பிள்ளையா திருவுலா மாலையும காணக (11-ம் திருமுறை).

அணிமறுகு - பிள்ளையாரது திருமாளிகையிருநத திருவீதி. இது திருகோயிலின் மேறகில அடுததப் பினபுறமுள்ள திருவீதி என்றுகொண்டு வழங்கபபடுகினறது. மாளிகை - இலஃதிருநத இடம் அததிருவீதியின கீழைகோடியில உள்ளதெனறு கூறுகினறனர்.

காதலித்தவர் - முன் கூறியபடி மகல வாழததிசைதத பெணகளும, அன்புடன் கணடு களிகககூடிய ஏனை மக்களும ஆம.

அருள் சேர்தல் - அருணமுகமளிதது வீடைகொடுத்தல்.

தீநமாளிகைக்கடை - திருமாளிகையின் முன்கடை - முன்வாயில.

அங்ஙணீர்துடன் பணிந்தீட—எனபதும பாடம. 956

குறிப்பு - முன யாததிரையில சிவிகை பெறறுத் திரும்பியபோது கூறியது போலவே ஈணடும இததிருபபாடடுகளால வழிபாட்டு நிலையினை எல்லாம விரிததுக கூறியது அவவவ யாததிரையின நிகழ்ந்த அருட்பெருமையினை எணணித் தினைததுத தமது இறைவரை "இததனையு மெமபரமோ வைய வையோ வெமபெருமான் றிருக்கருணை யிருகத வாறே" (தேவா) எனறவாறு நன்றியுடன் போறறி மகிழநத நிலை குறிதததற்கு. மறையவர் எதிர்கொணட நிலைனை விரிததல பலகாட் பிரிகத அவர்களது ஆவலிகுதி குறித்தறகு.

திருக்கழுமலம்

திருச்சிறறமபலம தேவியமகம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்பபினையே யுணர்வது நினனருண மெயயினையே
கறறவா காயவது காமனையே கனல்லிழி காயவது காமனையே
யறற மறைபபது மூன்பணியே யமரர்கள் செயவது முன்பணியே
பெறறு முகநதது சநதனையே பிரம புரததையு கநதனையே. (1)

பநமதின் மதுரைமன் னவைடுயதிரே பதிகம தெழதிலை யவையெதிரே
வநநதி யிடைமிசை வநகரனே வசையோடு மலர்கேட வநகரனே
கருதலி லிசைமுர தருமருளே சமுமல மமரிறை தருமருளே
மருவிய தமிழ்வீர கனமொழியே வல்லவா தமமிடர் திடமொழியே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திருக்கடைக்காப்பில் பிள்ளையார் அருளியபடி சூரியர் முன் (2852) காட்டக் கண்டுகொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) நின் அருள் மேய - நினது அருளாகிய வாய்மை யினையே ; உணர்வது - தான் மறவாது உணர்ந்துகொண்டிருப்பது ; கற்றவர் காய்வது காமனையே - மனமிறக்கக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களால் வெறுத்துவிடப்பட்ட பசத்துவம் பொருந்திய வீடாகிய உடம்பு முதலிய பிரபஞ்சமே ; கா - பசத்துவம் ; மனை - வீடு-உடம்பு-பிரபஞ்சம் ; அற்றம் - நிவாரணம் ; அதனை முன்பணி மறைப்பது - முன்னுள தொல்வினைப்பட்ட ஐந்தலீல பாம்பின படம் ; பணி - பாம்பு ; இவை அதன் படத்தைக் குறித்தன ;—(2) கலந்தான் - அரன ; சலம் தான் - சீரைச் சடையில் தரித்தவன் ; கைச் சீலை - கையில வரிய வில ; கைச்சிலை - சீ வெறுக்க வில்லை ;—(3) தோடினன் - தோட்டினை உடையவன் ; கடிது ஒடினன் ; அம்பு - தைத்தனன் ; வினை அறுத்தனனே , உரைப்பொருள் - உரையின பொருளானவன் ;—(4) மாசுணம் - பாமபு , மாசு(ண்)ணமே - மட்பூசுவர் என்க ; மேன் மிதியே - மேலாகிய அறிவைப் புகட்டி , மத்தம் - ஊமத்தம. மத்தம்-உன்மத்தம் ;—(5) மாதவன் - திருமால் ; மாதவன் - யோகு பயிலினாரவன , பகடு - யானை ; அரைசு எய்தினனே - நிலைமை தாங்கினன , துயர்க்கு - ஒ - நஞ்சு - இவனே நஞ்சு - அழிவு செயயும பொருள. துயர்க்கு நஞ்சு - அனபதனை அழிபபது. நஞ்சு - கஞ்சபோலபவன ,—(6) புகை தங்கு அமலே ரகையது - எங்கே தம கழலே தொழ வது ; அடையேமின் - மேகங்களில அடையும மினனல ; அம் கடையே மீன் நிகர் கின்றது ; மேலே உதாரணமாகச் சிலமட்டும குறிபபிடபபடன ;—(7-11) கறைதரி புவனாபாற் சேட்டி யுரியகுடவன ,—(12) இபபாட்டுப பதிகக் கருத்தும குறிப் பும் உணாதறகவது; பதிகம் அது எழுது இலே அவை-பதிகம எழுதிய ஏடு; இலே-இலே; எதிர்வருகானே - எதிரிடடுச செலலுமபடி துணைசெயத அருட்கைகளையுடையவனே; வசை-(புறச சமயிகள கூறும) வைசச சொல; அலர்-பழிசசொல; அருகு - அரனே-அருகு - அருகர் குலதைத ; அனே - அரிதசன , அழிதசவன. கருதலில் - கேட் போரத கருதைத அழிகசத்தசக ; இசை புரல் - இசைபபரபபியாரும ; நருமர் - தரும சிலரும் ஆகிய அரதனா ; உயிர்-வு - வாழினை ஆகிய (உள - இருபபிடமாகிய), நரும் அருளே மருவும் - எனக 1 - 12 பாடடுகளின குறிபபுகளன வித்தவான் - காஞ்சிபுரம - சபாபதி முதலியார பணபபிற கணடவை கருதல் இல் இசை நரும மருளே - எனபதறகு பகுதத அறியும அறிவிலாத இசையைத தரும வண்மைகள் மருள பாடுதறகிடமாகிய எனறரைததலும ஆம மருள் - குறிஞ்சிப பண வகையுள் ஒன்ற. "வண்டு மருள பாடிம"

2855. நறவ மார்பொழிற புகலியி னணணிய திருஞான சமபநதர்,
விறலி யாருட னீலகண் டபபெரும் பாணர்க்கு மிகலகி
யுறையு ளாமவர் மாளிகை செலவிடத், துள்ளணி தருமமபாதில்
அறலி னேர்குழ லாமணி விளக்கெடுத தெதிர்கொள வணிவுற்றார்.

(இ - ன்) நறவமஆர...திருஞான சமபநதர - தேன் பொருந்திய பூகைள் மிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த சோழியில் சேர்ந்தருளிய திருஞான சமபந்தப் பிள்ளையார் ; விறலி யாருடன்...செலவிடதத - பாடினியாருடனே திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்கு மிகவும் அருண்முகம் அளிதத அவர்தம் இருக்கையாகிய திருமாளிகையின்கண் போகும்படி விடைதத விடதது ; உள் அணைதரும் போதில்...அணிவுறதரூர் - தமது

திருமாளிகையினுளே எழுந்தருளும்போது கருமணல் போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்கள் அழகிய விளக்குக்களே ஏந்தி எதிர்கொள்ள உள் அணைந்தனர்.

(வி - ரை) புகலியில் நண்ணிய - சோழிய பதியினில் சேர்தலையே குறித்த மீண்டு இவ்வளவும் போந்தெழுந்தருளினராதலின் அது முறையிலே குறிப்பார் புகலியில் நண்ணிய என்றார். " புகலியின்மே லேதும் பெருகாதல் " (2845).

விறலியாருடன்...கேல விடுத்து - தம்முடன் இதுவரை தொடர்ந்து வந்த இவ் விருவரையும் அவரது உறையுளாகிய திருமாளிகையிற் செல்ல விடுத்தபின்னரே தாம் தமது திருமாளிகையினுள் எழுந்தருளினார் என்க. இதுவே உலகியல் முறை. " காதலித்தவர்க் கருள்செய்து " என முனபாட்டிற் கூறியது காண்க. அஃது அங்ஙனம் திருமாளிகை வரை எதிர்கொண்டும் வாழ்த்தியும் வரது கணவனிருத்த வீயோரைக் குறித்ததது. அவரையெலலாம் செல்ல விடுததபின் இறுதியாக இவ்விருவரையும் அருளியது இவர்பால அன்பு மிகுதியுடைமை குறித்தது. அதன்மேலும் அவர்கள அங்கு இருத்தலாம நிலைமை சாலாமையின அவாகளாக முன அமைத்திருந்த உறையுளாகிய திருமாளிகையுட் செல்ல விடுத்தலே சாலபும தகுதியுமாம். இஙனப் பாணனர் தமது திருமாளிகையில் வரலாகாதென்று பிளனோயா அவரைச செலவிடுததனா என்றெல்லாம் பலவாறு ததமக கேறறவாறு பிதற்றவோரும் உண்டு. அவை எல்லாம் ஒழுக்கம் வழக்கு நோமை முதலிய உணமைநிலைக ளெவற்றையு மறியாதார் கூறறுமென் றெுதுகறபாலன். 2029 - 2030 பாட்டுகளும, 2035-ல உரைததவையும இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன.

அறலின் நேர் குழலார்.....எதிர்கொள - பெணகள் விளகெடுதது எதிர் கொள்வது மரபு. அறல் - கருமணல் ; அதன ஒழுகுகும குறிபபது. உருபபறறிய உவமை.

அணைவுற்றார் - உள் எழுந்தருளுவாராயினர். 957

2856. அங்க ணேறுதரு மறைக்குலத் தாயர்வந் தடிவணங் கிடத்தாமுந்
துங்க நீள்பெருந் தோணியிற் முயர்த்தாண் மனங்கோளத் தொழுவாராய்த்
தங்கு காதலி னங்கமர்ந் தருளுநாட் டம்பிரான் கழல்போற்றிப்
பொங்கு மின்னிசைத் திருப்பதி கம்பல பாடினர் புகழ்ந்தேத்தி.

(இ - ள்) அகணேறுத...வணங்கிட - அவ்விடத்தில் அணைந்த அரிய வேதியர் குலத்து வந்த தாயராகிய பகவதியார எதிர்வந்து அடி வணஙக ; தாமும்... ...தொழுவாராய - தாமும் தாய மீண்ட பெரிய திருத்தோணியில் எழுந்தருளிய தாயாராகிய பெரியாயகியாரது திருவடிகளே மனதிற்கொண்டு எதிர் தொழுவாராகி ; தகு...காள் - அகுத தகுமை ஆசையினுலே விரும்பி எழுந்தருளியிருந்த நாட்களிலே ; தம்பிரான்...புகழ்ந்தேத்தி - தமது பெருமானுடைய திருவடிகளேத தநிதது மேன்மேற பொங்கும் இன்னிசையுடன கூடிய பல திருப்பதிகஙகளையும் புகழ்ந்து எத்திப் பாடியருளினர்.

(வி - ரை) அங்கணேந்து...வணங்கிட - பின்னையார திருமாளிகையினுள் அணைவுற அதருப் பெண்கள் விளகேற்றி எதிர்கொள்ள மறைக்குலத் தாயராகிய பகவதியார் அவ்விடத்து வந்து அணைந்த அடி வணஙகினர ; தாயார் திருமாளிகையி னெல்லை கடந்த வந்து வரவேற்றல் மரபன்மையினால் அங்கணேந்து - வந்து என்றார். இவ்வாறே

மூன்னர்க் கோயிலின் வழிபாட்டினிறதியில் திருவாயில் பணிந்த பினவில் " தாதையரும் அங்கு உடன்பணிந் தணைந்திட " (2854) என்றது காண்க.

மறைக்குலத் தாயர் - தோணியிற ருயரை வேறபிரித்துக் காட்டலின் மறைக் குலம் என்றது பிறிநினியைபு நீகுய விசேடணம் ; மூன் "மறையினர்" (1940) என்ற கருததும் காண்க.

தாயர் - அடி வணங்கிட - வெஞானவமுதண்டமையின வெத்துவம் வினங்கப பெற்றமையால் பின்னையாரைத தாயா அடிவணங்குதல அமைவுடைதேயாமென்க. நீக்கை முறையில் இவவமைதி நிலவுதல காணக. பின்னையா ஞானகுருவாதலின் யாவராலும் வணக்கபபடத தக்கவராதலும் காண்க.

தாழும்...தோழவாராய் - பினனையாரைத தாயா வணங்குதல் தருமென்று மேல் அமைதிபடுத்திய அதரியாயமே, பின்னையா அவரை எதிர்வணங்குத தகாதென்பதனையும் அமைவுபடுதிதமை. ஆதலின தாயர் தமமை அடிவணங்கக கண்ட பின்னையர் அவரது சார்புபறறித தமது ஞான அமமையாராகிய தோணியில வீற்றிருநத பெரியநாயகியம்மையாரை வினைதிகொண்டு எதிர தொழுதருளினா ரெனக. திருவாலவாயில் தக்தையாா வணங்கக கண்டபோதும இவ்வாறே எதிர தொழுவா - அவர் சார்வு கண்டருளித திருதோணி வீற்றிருந்தா பாதங்கள வினைவற்றா என்றது காண்க ; (2778).

தங்கு காதல் - சிலகாலம அபபதியினிலே தங்கும பெருவிருபபம்.

திருப்பதிகம் பல - இவை இன்னவெனறு கருதகூடவிலவே.

வணங்கிடத் தாழ்ந்து—தமிழ்ப் பதிகம்—எனபனவும் பாடங்கள். 958

2857. நீல மாவிட ரிருமிட றடக்கிய நிமலரை கேசெய்துற
கால மானவை யினைத்தினும் பணிதுடன் கலந்தவன் பர்களோடுஞ்
சால நாளளங் குறைபவர் தையலா டழுவிடக் குழைகம்பர்
கோல மாதரக் குமபிடி மாசைகொண் டெழுந்குறிப பினரானார்.

(இ - ள்) நீல மாவிடம...பணிதது - கரிய பெரிய விடததினைத திருகழுத்தில் அடக்கிய நிமலராகிய தோணியபபரை நேரே சென்று குமபிடுதறகு உரிய காலஙகளில் எல்லாம் சென்று வணஙகி ; உடன கலநத...டனறவா - உடன கலநதவாளாகிய அன்பர்களோடுக கூடிய பல நாளகள் அநதர சோழிய பதியிலே தங்கியருளுபவராகிய பின்னையார் ; தையலாள ..குறிப்பினரானார் - காமாட்சியமமையார தழுவியிடத் திருமேனி குழைகத காட்டிய, திருவேகமப காதருடைய, திருக்கோலததைச சென்று வினைவுபெறக குமபிடவேணடுமெனனும ஆசை மேற்கொண்டு எழுனெற திருவுள்ளக குறிப்பினைக கொண்டவராஞர்.

(வி - ரை) நேரேயும் காலமானவை யினைத்தினும் - நேரே சென்று வழிபடுதறகுரிய காலஙகள எனற வொகமைகளுள விதிதத பூசைக காலஙகளிலெல்லாம. இவற்றின் விரிவு வொகமைகளுட் காண்க. இவை திருப்பனனி எழுச்சி முதலாகத் திருவாதத யாமம் ஈருக வருவன. " திருப்பனனி யெழுசசி " (1333) ; " காலை " (560) ; " உச்சம போதால் " (தேவா) ; " மயஙகு மாலை " (8456 - யாகோ. பு - 302) ; " திருவாதத யாமம " (3458 - ஷே 304). காலமானவை - ஆக்கச்சொல் விதித்தவாற்முல் உரியவையாதல குறிதத ; காலமானவை அனைத்தினும் - பூசைக்

சூரிய எல்லாக் காலஙகளிலும் கோபட்டுக் கும்பிடவேணடுமென்பது விதி. இஃது இக் காளில் அன்பான மிகக ஒருவிலாக்கே இயலுதாகக் காணப்படுகின்றது. "காலமெல்லாந் தந்தித்திறைஞ்சி" (2062); இவ்வாறிருபபவும ஒருகாளில் ஒருகாலுந்தானும் சென்று ஆலய வழிபாடு செயயாது வீணே காள்போக்கிக் கேடுபடும் வாழக்கை காண மலிந்தது இக்காலுலகதகின கொடுமை!

உடன் கலந்த அன்பர்களோடும் - உறைபவர் - "அன்பரொடு மரீஇ" (12 - சூத) என்று ஞானனுல ஞானிகளாகிய சிவனமுதது ரியல்பு வகுதது. உடன் கலந்த லாவது தம்மைபபோலவே அயரா அன்புசெயயும மெய்ஞ்ஞானிகளாதல் என்றதாம்; "பத்தியினுல மறவாதேதநி முதலவனது சீபாதததையுணாந சிவன்முதநா" என்பது அவர்களியல்பு. உலகதநியாகள் உய்யுகெறி காடடும வகையால் பிளளையார இவ்வாருருவிக் காட்டினார எனக. அலலாதார "அருஞானதநை யுணாதனவராகலான்" என்றும், "சிவபதந் தல்லாதார அவவாறனறி (இலகது வாயதபோது மட்டும் அருஞ்ஞானதநைக் கேதுவாகும மும்மலங்களபோலனறி) இலகது வாயாதவழியும வாய்ககுமாறு செய்துகொண்டு பலவகை யுபாயங்களானுஙு தமமோடொபப விபரீதவுணர்வைச் செலுதலினே விடிவராகலான அமமலங்களினுஙு கொடியராகிய இவரை அவற்றினு மஞ்சிவிட டொழிதலே அறிவுடைமைகுச சாலபு" (சிறபுரை) எனறும் உரைபபதாகாண்க. உடன் கலந்த எனபது அனபா செயல குறிகளவும, அவராகளோடு என்றது பிள்ளையார் செயல எனபது குறிகளவும உடன் - ஒடு என இரணடு உருபுகள் வந்தன. "கூடவே கும்பிடும் செயகைதோ நின்ற" (2421); "ஒருபபடிந் தையினாத னுடனுறைவின பயன்பெற்றா" (1509) என்பன முதலியவை காண்க.

அங்கு - சிகாழித் திருபபதியினில.

தையலாள் தழவிடக் குழைகம்பர் - அம்மையார் தவஞ செயது இறைவரைத தழுவிக்கொண்ட வரலாறு திருவேகமபதகுகுச சிறப்பாயுரியதுபற்றி இதகன்மையாறு கூறினார; 1140-1141-1142-1143 பாடடுகளை பாரக. கம்பர் - திருவேகம்பநாதர, "கமப னெமமான" (தேவா) கம்பாது குழைகோலம் என்று கூட்டுக. ஆறனுருபு விரிக. நிறபவஞ சரிபபவுமான யோனிகளெலலாம் உயிரும யாகையு முருஙி ஒனருகி எதநியுநநிட உதவுவது இதநிருகோலமாதலின அதனைக் காட்டிச் நெபபிதநபடி (1142 பாரக).

ஆர்தா - ஆ - ஆவ கிறைய; "கண்ணுரக் கண்டுமென் கையாரக் கூப்பியும், எணணுர வெண்ணத்தா லெண்ணியும்" (அற், அந) என்ற அமமையார் இதனைக் காட்டியருளினார. ஆர்தாக் கும்பிடும் ஆசை - கும்பிடுதலே உறுதிப்பயனுதலின் அதனின் ஆசைகொள்ளுதல வேணடுமெனக காட்டியபடி.

கோலம் - ஆர்தாக் கும்பிடும் - இககோலத்தைக காணவே "கண் பெற்ற வாறே" என நம்பிகள் எதநித தினைபபது காணக. ஆசை - "உனறன முகவொளி நோக்கி முறுவ னகைகாண, அதநா சால ஆசைப்பட்டேன்" (திருவா - ஆசைப் - 6) என்று ஆசையெல்லாமறுத்த வாதவூர் அடிகளும் பலப்பலவாறு ஆசைகொணடு அருளியபடி காணக.

ஆசை கோண்டெழும் தூபீப்பினர் - அரசுகள் செபபியருளிய தன்மை (1666 - 2393) யிஞல் இவ்வாசை யிக்கு ஊனறி எழுந்தவெனக. தூபீப்பு - திருவுள்ளக குறிக் கொண்ட கிலை.

2858. "தண்ட கத்திரு நாட்டினிச் சார்த்துவர் தெம்பிரான் மலிழ்கோயில்
கண்டு போற்றிகாம் பணிவ"தென் றன்பருக் கருள்செய்வார் காலம்
நண்ட ருக்கறி வரும்டெ ருர் தோணியி லிருந்தவ ரருள்பெற்றுத் [பெற்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன புறப்பட்ட, தொடர்ந்தெழுந தாதையார்க்
[குரைசெய்வார், கூ0

2859. "அப்பர்! நீரினி யிங்கொழிக் தருமறை யங்கிவேட் டன்போந்
துப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவியே தோழுதிரு" மெனச்சொல்லி
மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீளவ தமக்கெலாமவிடைகொடுத்தருளிப்
ஒப்பிலாதவர்தமைவழியிடைப்பணிந்தரு குமன்பொடுசெல்வார்;[போய்

2860. செல்வ மல்கிய தில்லைமூ தூரினிற் றிருநடம் பணிந்தேத்திப்,
பலபெ ருந்தொண்ட சென்றிகொளப பரமாதந் திருத்தினை நகர்பாடி,
யல்கு தெண்டிரைக் டம்முடன றிருமாணி குழியினை யணைந்தேத்தி
மலரு வாசடை யாதிய பாதிரிப் புலியூரை வந்துற்றார். கூகூ

2858. (இ - ள்) தண்டகாரண்ய திருநாட்டினை யருள் செய்வார் - "தண்டகாரண்ய திருநாடு" எனவும் பெயர் பெறும் தொண்டை நாட்டினை ராசராசன் என்னும் பெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயில்களைக் கண்டு தரிசித்து நாம வணங்குவோம என்று அன்பர்களுக்கு அருளிச செய்வாராய, காலம் பெற்று...அருள் பெற்ற - உரிய காலத்தில் கோபட்டுத்த தேவர்களுக்கும் அறிவரிதாகிய பெருந் திருத்தோணியில வீற்றிருந்தருளும் இறையவராபால அருளவிடை பெற்று, தொண்டர் சூழ்ந்து உடன் புறப்பட்ட திருத்தொண்டர்கள தமமுடனே சூழ்ந்துவரப புறப்பட்ட ; தொடர்ந்து... ...உரை செய்வார் - தாழுமை உடன வருமபொருட்டு தெர்டர்ந்து வீழ்ந்த தாதையாருக்கு உரை செய்வாராய, கூ0

2859. (இ - ள்) அப்பா எனை சொல்லி - "ஐயனே! நீர் இனி எம்முடன் வருதலே ஒழிந்து இங்கு அருமறை விதிப்படி நீவளர்த்து மேனாளி செய்ததொண்டு அன்புடனே பவளமேனிச சடையினையுடைய இறைவரைத் துதித்துத் தங்கியிருப்பீராக!" என்று சொலலி ; மெய்ப பெருந்தொண்டர்...தொடர்ந்தருளிய போய்-பெரிய மெய்த தொண்டர்களுள தமமுடன வாராது மீண்டு தங்குவதற்கெலலாம விடை கொடுத்தருளிச சென்ற ; ஒப்பிலாதவர்தமை...செலவார் - தமக்கு ஒப்பாதறவராகிய இறைவரை வழியிடையே வணங்கிக்கொண்டு உருகும அன்புடனே மேறசெல்வாராகி, கூகூ

2860. (இ - ள்) செல்வம்...எதிர் - செல்வம் நிறைந்த நிலலையாகிய தொல பெருமபதியினில இறைவரது திருக்கூத்தினைப பணிந்து துதித்து ; பல்பெரும்... ...பாடி - பெரிய தொண்டர்கள பலரும் எதிர்கொளளச சென்ற இறைவரது திருத்தினை நகரினை இறைஞ்சிப பாடிய போய ; அவரு ..அணைந்தேத்தி - நினறபெற்ற திருத்தொண்டர்களுடனே திருமாணிகுழியினை அணைந்து துதித்து ; மல்கு...வாதவூர் - செறிந்த பொருகடிய கீண்ட சடையினையுடைய இறைவரது திருப்பாதிரிபபுலியூரினை வந்து சேர்ந்தனர். கூகூ

இம்மூன்று பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டுரைக்க நின்றன.

2858. (வி - ரை) தண்டகத் திருநாடு - திருத்தொண்டை நாடு; தண்டகன் - என்னும் அரசன் ஆண்டமையால் தண்டகாடென்று பேர் வழங்கலாயிற்று. இவ்வாறே இக்காடு அவ்வக்காலத்து ஆட்சி புரிந்த அரசர் பெயரால் அண்டீரன் ஆண்டமையால் அண்டீர நாடு எனறும், தொண்டைமான் ஆளடமையால் தொண்டைநாடென்றும் வழங்கபபடும் என்ப. " அண்டரும் புகழ்அண் டீர னுண்டுஅண் டீரநா டாய்த், தண் டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாயப் பின்னாத், தொணடைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் தலமிற தன்றே, பணடையன் படைபபுத் தொட்டுப பயிலுமித தொண்டை நாடு " என்ற விதாயக புராணம காண்க.

" தண்டகத் திருநாட்டினே...பணிவது " என்று - இது பின்னையார் அடியாா களுக்கு அருளியது. தொண்டை நாட்டிற சென்று கோயிலகளைப் பணிவோம் என்ற தாம். பணிவது - பணிக்கு செல்வது எமது கருதது என்றபடி; எமது கருத்து என் பது குறிபபெச்சம்.

அண்டருக் கறிவரும் பெரும் தோணி - தோணியே பிரணவமாம். பிரணவப பொருள் தேவருமறிவரிது என்பது குறிப்பு. தேவர்களுட் பெரிய பிரமதேவன் பிர ணவப் பொருளறியாமையால் முருகப பெருமானுல் குட்டுபபட்டுச சிறைப்படுத்தப் பெற்ற கநதபுராண வரலாறு இங்கு நினைவுகூரதறபாலது.

தோணியிலிநந்தவர் அருள் பேற்று - தொணடைநாடு செல்வதறகு அருள்விடை பெற்று.

தொடர்ந்து எழும் - தமமுடன் தொடர்ந்து வருதறகு ஒருபபட்டு எழுந்து போந்த.

உரை செய்வார் - முற்றெச்சம். உரை செய்வாராகி - எனச் சொல்லி என்று மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடித்துகொள்க.

சார்ந்து நந் தம்பிரான்—என்பதம் பாடம். 960

2859. (வி - ரை) அப்பர்! ...எனச் சொல்லி - இது சிவபாதவிருதயருக்கு பின்னையார் சொல்லி, அவர் தம்முடன தொடர்ந்து செலலுதலை மறந்து விடுந்தது; தாதையாரின் மூப்புக் காரணமாகவும், உயிர்பறறிய இறைவரது சார்பும் அடியார் சார் புமேயன்றி உடலபறறிய சார்புகளின தொடர்ச்சியில விருபபமின்மை காரணமாகவும பின்னையார் இவ்வாறு மறந்து விடுதனர்போலும்; முன் யாதநிரையில தந்தையார் தம்முடன் வர இசைந்தமைபறறி ( ) பாாக. தம்முடன் தமிழ்நாடு செலவதறகு அமைந்த அரசுகளே " அப்பர்! இநதப புனனுட்டி லெழுநதருளி யிருபபீர!" என (2515) பின்னையார் தவிர்ததருளியதும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்பாலது. ஆனல் அநகு அரசுகளேப பின்னையார் மறுததருளியது வேறு காரணம்பறறி; அநநிலபற்றி ஆண்டு ராத்தவை பாாக்க. " அருமறை அநதி வேட்டும்-சடையாரைத் தொழுதும் இரும " என்ற தாதையார் செய்ய நின்ற உயிரிய இரண்டு கடன்களேயும் பின்னையார் சுட்டி அருளியதும், கோழிப் பதியவர்க்கு வேள்வியினபொருட்டே பின்னையார் முன்னா உல வாக்கிழியாக ஆயிரம்பொன் திருவாவடுதுறை யிறைவரிடம் பெற்றளித்தமையும் இநகு நினைவுகூர்தறபாலன.

மீன்பவர் - தம்முடன் செல்லாத அநகுத் தக்கும்படி விடைபெற்று மீன்ப வர்கள்.

ஓப்பிலாதவர்-சிவபெருமான். "உவமனில்லி" (தேவா); "தனக்குவமை யில்லா தான்" (குறள்).

வழியிடை - சோழியினின்று நில்லைநோக்கிச் செல்லும் வழியிடையில் உள்ள பதிகளில், "ஆவொ ருறைபதி கடவுண்ண டனபோற்றி" (2043). இவ்வழி சோழியினின்றும் மேற்கே 8 நாழிகையளவு சென்ற கொள்ளிடத்தைக் கடந்த வடகரையில் திருநாரையூர் சுமார்ட்சி வழியாய்த் திலதை சேர்வது என்பதும், வழியிடைப் பணிந்து என்றது திருநாரையூர் முதலிய பதிகள் என்பதும் கருதப்படும். இவ்வழியே ஆளுடைய அரசுகள் நிலையினின்றும் பிள்ளையாரைக் காணச் சோழிக்கு எழுந்தருளிய வழி என்பது முன் (1444) உரைக்கப்பட்டது. இது முன்னுள்ள வழக்கிய பழைய வழி என்பர். 961

2860. (வி - ரை) செல்வ மல்கிய தில்லை முதூர் - "செல்வ நெடுமோடம்" (பின் - கோயில் - குறிஞ்சி); "உலகு கெல்லாம திருவுடை யதணர்" (அரசு - திருவிருத்).

திருநடம் பணிந்தேத்தி - இது பிள்ளையார் நில்லையிற பணிந்தது வழிபட்ட இரண்டாவது முறை. முன்முறையில வழிபாடு விரிதோணிபுராதலினாலும், முன்னர்த் திலதை வணங்க எண்ணியே சென்றருளியதுபோலனறி, இப்போது தொண்டை நாடு சென்று குடிபுக நருளிச்செல்லும் வழியிடை வணங்குதினாலும் சருகைக் கூறினார். முன்முறை வழிபாட்டு நிலை 2041 - 2081 வரை பாடல்களிலும், மூன்றும் முறை வழிபட்ட நிலை பினை 3033 = 1135 முதல் 3042—1144 வரை உள்ள பாட்டுக்களிலும் காண்க.

திருத் தினைநகர் - திருமாணிகுழி - திருப்பாதிரிப்புலியூர்-இவை திருத்திலையினின்றும் வடக்கு நோக்கித் தொண்டை நாட்டுக்குச் செல்லும் வழியிடை உள்ளன. இவை கடுகாடுப் பதிகள். இவ்வாறு தொண்டைநாடு சென்று குமபிடக் கருதி வழிகொண்ட பிள்ளையார் வழி இடையே கடுகாடடினில உள்ள பதிகளையும் வணங்கிச் செலகின்ற நிலை இது முதற் பததபபாட்டுக்களாற கூறியருளுகினறார் (962 - 973); வழியிடை நோபட்ட வழிபாட்டினைச் சருக்கிக் கூறிச செலலும் நயமும் காண்க. தொண்டைநாட்டுப பதிகளாகிய திருவக்கரை - திருஇருமபை மாகாளம் - எனனும இரண்டும இடையில நோபட்டமையால வழியில வணங்கபபெறறன 962

திருத்தினை நகர் - பிள்ளையார் அருளிய தேவாரப பதிகம் கிடைத்திலது!

திருமாணிகுழி

திருசிறறம்பலம பண் காநாரி - 3ம் திருமுறை

பொனனியல பொருபபரையன மகளையொரு பகாபுன தண்குசடைமேல
வண்ணியொடு மததமலர வைததவிறல வித்தகா மழிழகதைறலிடம
கனனியிள வாணருதி கொளளவிள வனனெபட ரளளலவயலவாய்
மனனியின மேஙகினப டிகதமனை சேருதலி மாணிகுழி யே. (1)

நிததலிய மததொழில ஞமிறெடு மாலகுநள ஞமியகவுஞ்
செ்தம தொருக்கிவழி பாடுசெய கின்றிவ லோகனிடமாம்
கொத்தலர் மலர்ப்பொழிலி லீடுகுல மஞ்ஞைபட மாடலதகண்
டொததவரி வண்டுக ளுலாவியிசை பாதலி மாணிகுழியே. (4)

உத்திவரு தண்கெடில மோடுபுனல் சூழுதலி மாணிகுழிமேல்
அதிமதி சூடியவெம் மானையடி சேருமணி காழிகோன

சத்தநிறை செந்தமிழதெரிந்துணரு ஞானசம் பந்தனதுசொன
முத்தியிசை செய்தமொழி வார்களுடை யார்கணெறி வானநிலனே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பொருபரையன் மகளையொரு பகர், கெடுமால குரளஞகி வழிபாடு செயகின்ற ஏவலோகண என்பனவாதி தனமைகளாலறியப்பட்ட இறைவரது இடம் திருமாணிகுழியே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வித்தகர் - அறிவுருவானவர். வித்தகர் உறை விடம் மாணிதழியே எனக; கன்னி...மனே சேநதவி - எனபது நிலஇயல்பு நிறபபித் துரைத்தபடி ; தனமையனி. தவி - பதி - ஊர் ;—(2) வசி - வசபடுதலும் சாகசச் செயல ; பழனமிக்க - வேலை புடைசூழ் உலகினிடு - மருதமும் செய்தலு மயங்கிய நிணைமயகமும நிலமும ;—(1) தலப் பெயர் போகத வரலாறும சரிதமும் கூறிய படி ; நெடுமால் தூளனுகி - நீண்டவன குறுகி வாமனனுகி ; வழிபாடு செய - வாமனனுப்ப பூசிகக. மாணி - பிரமசாரி ; தழி - இடம ; பதி ; தலம. பினனிரண டடிகள நாட்டுவள முணர்த்தின ;—(5) பினனிரண்டடிகள நகர்வளம உணர்த்தின; —(6) மாணி - பிரமசாரியாகிய மாகணடேயா பினனிரண்டடிகள ஆற்றவள முணாதின ;—(7) எண் பெரிய - அளவிறநத ; எணணுதலால - தவததினால - பெரிய ;—(10) முட்டைகள் - ஈரோர் ; பயனறறவர்கள. தாழை - தென்னை ; இளநீர் - முதியவரோ - முரண அணி ;—(11) வானநிலன் - வானமாகிய உலகம பணபுத்தொனை. வானமும நிலமும எனறு உம்மைததொகையாகநினு மமையும்.

தலவிசேடம் :—திருமாணிகுழி-நடுநாட்டில் 17-வது பதி. தலப்பெயர்க் காரண மாகிய வரலாறு பதிகம 4-வது பாட்டில போறறபபட்டது. சுவாமி - மாணிக்க வரதர் ; அம்மை - மாணிக்கவல்லி ; பதிகம 1.

இது திருப்பாதிரிபபுலியூரினினறும் கறசாலைவழி மேறகே 5 நாழிகையளவில் கின்றும் தெறகில 1½ நாழிகையளவில செழிலநதியின தெனகரையில உளளது.

2861. கன்னி மாவனங சாபபெண விருநதவர் கழலினை பணிகதங்கு
"முன்ன மாமுடக் கான்முயற் சருளசெய்த" வணணமு மொழிக்தத்தி
மன்னு வாபொழிற றிருவடே கூரினை வந்தெய்தி வணஙகிப்போய்ப்
பின்னு வாசடை யார்திரு வக்கரை பிளனையா ரணைவுற்றார். கூகூ

(இ - ள்) கன்னி...பணிகத - பெரிய கனனிவனத்தைத் தமது காவலிடமாகக கொண்டு எழுந்தருளிய இறைவரது இரணடு திருவடிகளையும் பணிகத ; அகு... ...ஏதநி - அப்பதியிலே முனனுளில முடகிய காலோடு முயலாகச சபிக்கபபெறற மன்கண முனிவா சாபநீககம் பெற அருளிச்செயத தனமையினையும பதிகத்தில் மொழிகத தறித்தருளிச செனற ; மனனு...வணஙகிப போய - நீண்ட சோலைகள் பொருநதிய திருவடகூரினைச செனற வணஙகிப போய் ; பின்னு...அணைவுற்றார் - பின்னையார் பின்னுகின்ற நீணட சடையினையுடைய இறைவரது திருவக்கரை என்ற பதியினை அணைநதனர்.

(வி - ரை) கன்னி மாவனம் - அம்மையார் தவஞ் செய்த அருள் பெற்ற இட மாதலின் இது கன்னிவனம் என்ற இபபெயர் பெற்றது. இதுபோலவே காமாட்சி யம்மையார் தவஞ் செய்த பதியினை " அம்பிகா வனமாரக் திருவனம் " (1186) என் றது காண்க.

காப்பு - காவல் புரியும் இடம். "சைப்புத திருத்தாண்டகம்" ; "கயிலாயமும் கண்ணுதலான் தன்னுடைய காப்புக்களே" (தேவா).

முன்னம்...வண்ணமும் மொழிந்து-பின்னையார் பதிகம் "முன்ன நின்ற முடக் கான முயற்கருள் செய்த" (1) எனறது காண்க. பதிகப பாட்டுக குறிப்பும் தல விசேடமும் பார்க்க.

நீதவடகூர் - நீதவக்கரை - இவை பின்னையார் தொண்டைநாடு-காஞ்சிபுரம் செல் லும் வழியிடை உள்ளன ; அவர் சென்றருளிய வழியையும குறிப்பன. வக்கரை - தொண்டைநாட்டுப் பாடல் பெறற பதிகளுள் ஒன்ற. இத திருவடகோயின் வடக்கில் உள்ளது. நில்லே முதலாக முன் கூறியனவும் இப்பாட்டிற கூறியனவும், இனி வரும் பாட்டுக்களிற கூறவனவும வழியிடை வரிசைபெற அமைக்தமை காண்க. 968

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருச்சிறறம்பலம் பண் - செவ்வழி - 2-ம் திருமுறை

முன்ன நின்ற முடககான முயறகருள் செய்தனீ
புன்னை னெறு கமழ்பா திரிபுலி யூருளாய்
தன்னை னெறு வணங்குற தனைதவ மிலலிகள
பின்னை னின்ற பிணியாக்கை யைபபெறு வாகளே. (1)

அந்த னலலா ரகன காழியுண ஞானசம
பந்த னல்லா பயில்பா திரிபுலி யூர்தனுட
சாத மாகைத் தமிழ்பத நிலைதரித தாரகண்மேல
வந்த நீயவ வடையாமை யால்லினை மாயுமே (11)

திருச்சிறறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திருபபாதிரிபுலியூர் இறைவரை வணங்கும் தவமிலலாதவர் பிறவியிற புகுவா , அவரை வணகுவே வினைமெலிகத அனுகாத; அனுகும; மேல வந்த நியவை அடையாமையால முனவினை மாயும.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) முன்ன நின்ற - முனவாத பூதத ; முடக் கால் முயல் - முடகு காலுடன முடலாகச சபிகபபெறற மக்கண முனிவன் ; அருள் செய்து - சாப நீகக செயத. புன்னை - பெயற்கருப்பொருள். வணங்கும் தனைத் தவமிலலிகள் - வணங்குதற்கு ஒளவேலலும தவமிலலாதவர்கள். தனை - அனவு ; பின்னை நின்ற பிணியாக்கையைப் பெறுவாகள் - மேல ஏடுகளவுள்ள பிறவியிற பட்டுச் சுழலவா , பிணி யாக்கை - உயிரைக கட்டுறறதும் உடல; பிணி யும் யாக்கையும என்றலுமாம். "பிறபபதறகே தொழிலாகி யிறகின்றாரே" (தேவா). முயற்கருளியதபோலத தனனை வணகுவோர் செலருகும் உடல வரும் குறறநீகக அருளுவா எனபது குறிப்பு :—(2) கொள்ளி நக்க பகுவாய பேய் - எரிகொள்ளி போன்ற நியின உமிழும நிறைத வாயினையுடைய பேயகள ; "சுழலு மழல்விழிக் கொள்ளிவாயப் பேய்" (அமமை மூத்த திருபபதிகம - 7) ; முள்ளிலவம் - இலவின் வகை :—(8) மதன் இல் நல்லார் - மயக்கமிலலாத கல்லோர் ; வெறி - வினையாட்டு (தலங்காண் படலம் - கந்தபுராணம பார்க்க) ;—(4) போது - மலர் ; புகை - தூபம் ; போதினுலே - உரிய காலகளிலே. போது - பொழுத ; காலம். நாலும் - நலை தல் ; தொன்றுதல். நாலும் அவலம் - தானாகிய தன்பம் என்றலுமாம் ;—(5) நல்

லார் - பெண்கள் ; " மைபபூசு மொண்கண் மடல்லார் " (பின் - மலே) ; நாகம் - அரையார்த்தவன் - என்க. போகம் - சிவபோகம் ;—(6) மதியமி... முத்தம் நிகழ் - புதிய முத்தக்கள் வெண்மணற் பரப்பில் விளங்குதல் மதியைச் சூழ்ந்த கதிர்போல உள்ளது. புது முத்து - மதி ; மணற் பரப்பு - மதிசூழ்ந்த கதிர். குதியுங் கோள்வர் விதியும் செய்வர் - குதி - ஆனக்கக் கூத்து ; " இன பமே எக்காளும் அன்ப மில்லே " (தேவா). விதியும் செயிதலாவது - வினைப் பயனே யும் மாற்றித் தாம் எண்ணியபடி வேறு வருத்தல் ;—(8) ஊக்கம் - " வீக்கமெழுத்து " இம்மலே பெயர்ப்பேன் " என்னும் முயற்சி. வினே மெலிந்து - அணுகா - நுணுகும் - வினே வலிகுன்றி மெலிந்துபடும் ; ஆதலின் தாக்காது ; தேய்ந்து செல்லும் ; அணுகு தல் - வலிதாய்ப் பற்றுதல். நோக்குதல் - சிவானுபவதலில் வழுவாது ஊன்றி நிற்றல் ; நுணுகும் - மெல்லிவடையும் ; " இறைபணி நிற்குந தத்துவ ஞானிக்குப் பயிற்சி வயத தான் ஒரோவழி நாடுமளம் (உயிருணர்வு) உண்டாதலும் உணமையின், அதபற்றிப பிராரத்த வினேயும், அதறகு வாயிலாகிய உடமபு முதலிய மாயேயமும் மறைப்போய வாசனே மாத்திரையாய மெலிதாய வருத மூலமாயினும், அம்மூட்சிபறறி ஒருதலேயா னிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினே மேலேகு விததாய் நிகேபெறறு முறருதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும் " என்ற 10-ம் சூதநிரம் " இறைபணி வழுவாது கிறக " என்ற இரண்டாமதிகரணம் " இகுளி வாங்கும் கலம்போல " என னும உதாரண வெண்பாவின் சிறறுரையும் இங்கு கருததத்தக்கது ; அரசுகள் தேவாரக குறிப்புகளளும் காண்க ;—(9) நன்னந்தாள் உற்று - தமது சிற முயற்சிகளால் ; நவ - பெரிய ,—(11) வந்து தீயவ் வடையாமையால் - மேல ஆகாமியவினே வருது ஏறுமை யால். வினே - முன்வினே ; மாய்தல் - 8-ம பாட்டில் காணக.

தலவிசேடம் :—திருப்பாதிரிப்புலியூர் - III - பக். களள பார்க்க.

திருவகேூர்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

சுடுகூ ரெரிமாலே யணிவர் சுடாவேலர்,
கொடுகூ மழுவாளொன் றுடையார் விடையூர்வர்
கடுகூர பிகாமக கவலே பிணியில்லார்
வடுகூர் புனல்சூழ்ந்த வடுகூ ரடிகளே. (1)

படிநோன் பவையாவர் பழியில் புகழான
கடிகா ணிகழ்சோலே கமழும் வடுகூரைப்
படியா னிசைத்தை மொழியா சம்பதன்
அடிஞா ணம்வல்லா ரடிசோ வாராகளே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—வடுகூரில் ஆடும் அடிகளாகிய முதல்வர் சுடுகூ ரெரிமாலே யணி வர் என்பத முதலிய தன்மைகளா லறியபபடுபவர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) சுடுகூ ரேரிமாலே - எரியில் வெந்த எலும்பு மாலே. எரி - எரியில் வெந்த எலும்புக்காகி வந்தது. கொடு - கொடிய ; வேல் - ஆயுதப் பொது ; சூலம் குறிக்கத்து. கடுகூர் - கடிதாய் மிகுகின்ற ; பசி... ...இல்லார் - பிறவியில் வாராதவர் ;—(2) ஏலும் - பொருத்தம் ; ஊழித் தீயி

எல்லாவற்றையும் நீஙக்கும்; அழிதலால் வந்த பொருத்தம்; அப்போதும் அழியாத நிற்கும் தமக்கன்றிப் பிறர்க்கு ஏரை; ஆலுதல் - அசைதல்;—(3) ஏடு - இதழ்களே புடைய;—(4) துவர் - பலன நிறம்; பலனம். புரிசை - மாட உறப்பு; மதில். கவர - அழிய; பவநம் - வினைகும்;—(5) பணி ஆர் - திரு பணிகள் செய்கின்ற;—(8) நெடுநீர் - கணகை. தழல் - ஊதருழல்கள்;—(9) சந்தம் - மணம்; கந்தம் - ஒளி - புகம்;—(10) மால் அடிவீழ - நான்முகன் உணர் கீல்லா - இருவரும் ஒன்றபோலவே அடிபுமுடியும் அறிகில்லா ராயினும் மால் அறி கில்லேனென்ற உணர்க்த அடிவீழ்ந்தனா; பிரமன் அனனமன்றி உணாராஞபினும் உணர்ந்தேனென்று பொய் மொழிதானென்ற வரலாற்றக குறிபபுப்பட அருளியபடி. மால்விடை - திருமாலாகிய விடை; பெரிய விடை.

தலவிசேடம்:—நீநவடகூர் - கடநாட்டில் பாடல் பெற்றனவற்றள் 16-வத பதி. வடபூசித்த பதி எனபத தல பெயர்க்காரணம்; வடு - வைரவரைக் குறித்தது. இப்போத ஆண்டார் கோயில் என வழஙகபபடும். சுவாமி - வடகூர்நாதர்; வடகூரடி கள் என்பத பதிகம. அம்மை - வடுவகிர்க்கண்ணியம்மை; பதிகம் 1.

இத கண்டமஙகலம் எனற வழஙகும் னைனபாபு சமுத்திரம கிலையத்தினின்றும மட்சாலே வழி மேறகே இரணடு காழிகையளவில அடையத்தக்கது; திருதத்தலையூரி னின்றும் மட்சாலே வழி வடகிழகதில ஒருகாழிகை யளவிலும அடையலாம.

2862. வக்க ரைப்பெரு மான்றனே வணங்கியங் கமநூரா ளருளாலே
செக்கா மேனியா ரிரும்பைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீர்வள ரதிகைவீ ரட்டமு மேவுவார் தமமுன்பு [ணேவுற்றார்.
தொக்க மெய்ததிருத் தொண்டாவந தெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் த

(இ - ன்) வக்கரை ..அமருநாள் - திருவகக்கரையில வீறறிருந்தருளிய இறை வரை வணஙகி அபபதியினில விரும்பி எழுந்தருளியிருந்த நாட்களிலே; அருளாலே... ...மீண்டு - திருவருட குறிபபினலே செவவானம போனற சடையினையுடைய இறை வரது திருவிரும்பைமாகானததையும போய வணஙகி உடனே திருமபி; மிக்க...அணை வுற்றார் - மிகுந்த சிறபபுகளே வளரச செயகினற திருவதிகை வீரட்டானததைச் சென்று சோபவராகிய பினனையா தம்முன்னாக கூடிய உணமைத திருததொண்டர்கள் வந்த எதிர்கொளத் தொழுத எழுந்த அருகு சேரலுறறனா.

(வி - ரை) வக்கரை - அமருநாள் - எனறதனுல் அபபதியினிற சில நாட்கள் தஙகியருளினாகள் எனபதம, இரும்பைமாகாளமும்...உடன் மீண்டு - என்றதனால அங்கு வழிபட்டு உடனே மீணடருளினா எனபதம எச்சவும்மையினல் இடையில் திரு வரலெயை வணஙகியதுடன் எனபதம கருத கின்றன. இவையிரணடும் தொண்டை நாட்டுப் பதிகள். இவையே தொணடைநாட்டில பினனையா முதலில "கணடு போற றிப் பணிந்த" (2858) பதிகளாம; ஆனால இவறறினினறம காளுபுரம சென்ற சேர்வதறகு இடையில் திருவதிகை - திருகோவலூர் - திருவணணாமலை முதலிய பதிகள் உள்ளபடியால அவறறை வணஙகிச சென்றமை மேல் உரைக்கபபடுவத காண்க. "அதிகை வீரட்டமும் மேவுவார்" எனற மேல தொடஙகிக் கூறுவத பிக கருத்த.

நோழநெழந்து - எதிர்கொண்ட தொணடர் குழாத்தைத தொழுத என்றும், வீரட்டமாகிய திருதலததைத் தூரத்தே தொழுத என்றும் உரைக்க கின்றது. 2405 பார்க்க.

அணைவுற்றார் - திருவதிகை நகரின்கண் சேர்ந்த திருக்கோயிலைச் சாரவும் சென்ற அணைவாராயினர். 964

திருவக்கரை

திருச்சித்தம்பலம் பண் - பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

கறையணி மாமிடறுஞ் சரி காடரங் காவுடையான்
பிறையணி கொன்றையுஞ் ஞெரு பாகமும் பெண்ணமர்ந்தான்
மறையவன் றன்றலையிற பலி கொள்பவன் வக்கரையில்
உறைபவ னெங்கள்பிரா ஞெலி யார்கழ லுன்குதுமே. (1)

தண்புன லும்மரவுஞ் சடை மேலுடை யான்பிறைதோய்
வண்பொழில் சூழ்ந்தழகா றிறை வன்னுறை வகரையைச்
சண்பையர் தந்தலைவன் றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
பண்புனை பாடல்வல்லா ரவர் தம்வினை பற்றறுமே. (11)

திருச்சித்தம்பலம

பதிகக் குறிப்பு:—இறைவன் உறையும் இடம வக்கரையே ; வெண்தலையிற பலிகொண்டுழல் உத்தமனுகிய அவன கழல உளருதும்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கரிகாடு - சுடுகாடு ;—(2) சந்திரசேகரன் - இப்பதியில் இறைவரது பெயர் ;—(3) வளைத்தான் - வில் வளைததேயன்றி அம்பு எய்யப்படலில்லை என்பது குறிப்பு ; இறைஞ்சியவுடன் மூவெயிலும் அனலாய் விழ வில் வளைதான் - அருள செயயும் விரைவு குறிததது. "கடைதோறு மணியைக கையாமைரர், நாவாயசைதத வொலியொலி மாறிய நிலையபபாற், நீயா யெரிந்த பொடியாய்க கழிந்த திரிபுரமே" (அரசு) ;—(4) வெண்டபொடி-திருநீறு ;—(5) நலை மகன் - தலைவன் ;—(6) மதி - மதியும ; உமமை விரிகக ;—(7) கான் அணவும் - கானில் வாழும ; இருகுமு. நேன் அணவும் - தேன்வண்டு பொருக்தம். வான் அணவும் - வானததை அளாவும. ஊன் அணவும் நலை - ஊன் கமழும் ;—(8) அருள் போற்றலும் - அருளியரக்த திறிததலும - சாமகான மிசைததலும் ; நன்கு - காளும் வாளுமீந்த வரம ;—(9) காதலி - இரதி ; சேமமே - கணவனேப பெறுவாய். வாம ணன் - மால் ;—(10) பிண்டியர் - சமணா ; தேடிய தேவர் - இவர் ஆதரிதத புதத னும் அருகனும்.

தலவிசேடம் :—திருவக்கரை - தொணடைகாட்டின் பாடல் பெறற 20-வது பதி. வக்கிராசுரன் பூசித்த பதி யெனபது பதியின் பெயர்க காரணம். இவ்வசுரன் வாழ்ந்த இடமென்றறகுப பல அறிகுறிகள் இனறும் கோகிற் காணபபடும் ; மூல இலிங்கமோதனி முகலிஙகம். முதல் யுகதநிலிருந்து ஒவ்வோ யுக முடிவில் ஒவ்வோர் முகமாய்த் தோன்றலின் இபபோது மூன்று முகஙகளுடன் உள்ளதென்றும், இனி நான்காவதாகிய இந்த யுகதநின் முடிவில மற்றொரு முகம் தோன்றுமென்றும் சொல வர். வக்கிரனை வதைதத பழி போகும்படி காளி பூசித்த பதி என்றும் சொல்வர். காளி கோயில் தனியாய் விளகுகமாய் உள்ளது ; மூலலிங்கம் முகலிங்கமாகிய உருவத திருமேனி தாகி நிற்றலின சிவமூர்த்தம் இருபதைதந்தனுள் ஒன்றாகிய சந்திரசேகரர் என்ற பெயராற் போறறபபடுவர் ; சுவாமி பெயர பதிகததில 3-வது பாட்டிற் காண்க. சுவாமி - சந்திரசேகரர் ; அம்மை - வடிவாம்பிகை ; பதிகம் 1.

இது புதுச்சேரி மியத்தினின்றும் வடமேற்கில் கதசாலேயில் 11 காழிகையன வில் உன்ன வானூரினின்றும் மேறகே மட்சாலேவழி 2 காழிகையனவில் உன்னது; (2) மூண்டியம்பாக்கம் மியத்தினின்றும் மெற்கே 1 காழிகையில் கச்சாலேவழி திருப் புறவார் பனங்காட்டூரை யடைத்து மெற்கில் மட்சாலேவழி 8 காழிகையனவில் உனிச் சம்பட்டையும அதனின்ற வடகேே 1 காழிகையில் கொடுகூரையும் அடைத்து அரு கின்றும் மெற்கே ½ காழிகையனவில் வாசகதியின் வடகரையில் உன்னது. இது மற் ரொரு வழி. புதுச்சேரிச் சாலேயில் இடையே திருவரலிலியும் திருமும்பைமாகான மும் உன்னன.

திருவிரும்பைமாகாளம்

திருச்சித்தம்பலம் பண் செவ்வழி - 2-ம் திருமுறை

மண்டுகை கைசடை யிற்காக தம்மதி சூடிமான
கொண்டகை யாற்புர மூனறெரித் தகுழ கனனிடம்
எண்டிசை யுமபுகழ் போயவினக குமபிரும பைதனுள
வண்டுகி தமமுரல் பொழிலசுலாய கின்றமா காளமே (1)

எந்தைபெம மானிட மெமழிலகொளசோ லேயிரும பைதனுள
மந்த மாயபொழில சூழ்ந்தழ காருமா காளத்தில
அந்தமில லாவன லாடுவா னேயணி ஞானசம
பநதன சொனனதமிழ பாடவல லாபழி போகுமே. (11)

திருசசித்தம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு.—இரைவனது இடம இருமபைதனுள மாகாளமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) மான் கோன்ட கை - மானேநகிய கை; மான் - மான்போனற அமமை எனற கொணடு அமமையினது கை எனறலுமாம்; "விற்றூண் மெயகர வேனெடுக கணணி யினகரமே" (அரசு), போய் - பரவி; "இசையாற றிசைபோய்த" (சிதா). இரும்பை - கரின பெயர; மாகானம் - கோயிலின் பெயர, சுவாவுதல் - விளகுகுதல, சுறறுதலுமாம;—(2) வேதவித்து - வேதகளிற் கூறபபடுவது; வேதவனே அறிகதான எனறலுமாம், "ஓதாதே வேத முணாதாய" (தேவா); கோதுவித்தல் - குறறம நீகதல-போக்குதல்; நீநெழு-வெல்த சாம்பலாக; ஏதவித்து - ஏதகளின காரணம, மாதவத்தோர் - ஆசமவிதப படி வெனே வழிபடுவோர,—(3) தந்தம் - மணம,—(4) மஞ்சில் - மேகமண்டலத்தி னுள்;—(5) குறை வெண்மதி - பிறை; மதி - மதி சூடிய;—(6) பறைவது - நீர் வது;—(8) நட்டத்தோடு - ஆடுவான் - ஊடடம் - "கூடிய விலேபம் சதிபிழையாமை" ஆடும் கூத்த. வட்டம் தந்து - வலம வரத;—(9) அட்ட - மாாகனமேயெருமியை வவ்விய; மட்டு - தேன; மணம எனறலுமாம்

தலவிசேடம்:—திருவிரும்பைமாகானம் - தொண்டை காட்டின் 32-வது (கடைசி) பதி. இரும்பைப பதியில உளள மாகாளம் என்னும் கோயில; மாகானர் பூசித காரணத்தால் மாகாளம எனபபடும. சுவாமி - மாகாளேசுவரர்; அம்மை - குளிர்மொழி நாயகி; பதிசம 1.

இது புதுச்சேரி நிலையத்தினின்றும் வடமேற்கே மட்சாலிவழி 8 காதிகையளவில் அடையத் தக்கது. (இக்குறின்றும் வடமேற்கில் மட்சாலிவழி 2 காதிகையளவில் உள்ளது திருவரசிலி.)

திருவரசிலி

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - பியந்தைக் காந்தாரம் - 2-ம் திருமுறை

பாடல் வண்டறை கொன்றை பான்மதி பாய்புனற கங்கை
கோடல் கூவிள மாலை மதமுஞ் செஞ்சடைக் குலாவி
வாடல் வெண்டலை மாலை மருவிட வல்லியத் தோண்மேல்
ஆடன் மாசுண மசைதத வடிகளுக் கிடமர லிலியே. (1)

அல்லி நீள்வயல் சூழ்ந்த வரசிலி யடிகளைக் காழி
கல்ல ஞானசம் பந்த னற்றமிழ பதஞ்சைவை காளுஞ்
சொல்ல வல்லவர் தம்மைச் சூழ்ந்தம ரர்தொழு தேத்த
வல்ல வானுல கெய்தி வைகலு மகிழ்ந்திருப் பாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

*பதிகக் குறிப்பு :—*ஆடல் மாசுண மசைததார் என்பது முதலான தன்மைகளாற் போற்றப்படும் இறைவராகிய அடிகளுகிடம் அரசிலியே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வண்டு பாடலறை என்க ; வல்லியம் - புலி ; புலித்தோல் குறிததது ;—(2) தேன்அவன் - தேன் போன்ற இனிமையுடையவன் ; நல்...சுடர் - முழு ஞானவொளி ;—(3) கதம் மிக - ஆரவாரிக்க ; கதம் - கோபம் ; கோபம் போல்வதனைக் கோபம் என்னும் ; ஒபுமைபறறி; "கதமிக் கெரிகதிரின் முன் னிருள்போல்" (பேதம் - 10-சூத) ; "எரி தள்ளிஞலென" (527) ; சங்கையாய்த் தீரியாமே - நிரியாதவாறு ; "அனுசயபபட் டதவிதி வென ஞதே" (தேவா) ; "இரண்டாட்டாத" (தேவா) ;—(4) மெய் - உடம்பு ;—(5) அஞ்சும் - உயமவருபு ; —(6) பரிய மாசுணம் - வாசுகி என்னும் மாதகம் ;—(9) தூரியமாண் - வாமனன் ; மாண் - பிரமசாரி ;—(10) தருளை - இளமை ; தருளை எயிதிய மடவார் - இளம் பருவமடைத்த பெண்கள ; நீரளை - சோறறருணடை ; கவளம். பொருள் - சதத ; உண்மைப் பொருள். வணங்கும் அருளை நல்கும் - வணங்கும்படி அருள் செய்யும் ; "அவனரு ளாலே அவன்ருள் வணஙகி" (திருவா).

*தலவிசேடம் :—*திருவாசிலி-தொணடைகாட்டின் 31-வது பதி. இஃது ஒழிந்தியாப்பட்டு என வழங்கப்படுகின்றது. அரசமரததை இலலாக-இருப்பிடமாக-க்கொண்டு இறைவர் வீறறிருக்கும் இடம் என்பது பெயர்க்காரணம். அடிகளுக்கு இடம் அரசிலி என்ற பதிகம் இப்பொருள் தருவது. அரசமரம கோயிலுக்கு எதிரில் உள்ளது. முதல் வழிபாடு அதற்கு நடைபெறகின்றது. வாமதேவ முனிவர் வழிபட்ட பதி. சுவாமி - அரசிலி நாதர் ; அம்மை - பெரியநாயகி ; தீரத்தம் - அரசடித் தீர்த்தம் ; மரம் - அரசு ; பதிகம் 1.

இது புதுச்சேரி நிலையத்தினின்றும் வடமேற்கில் மட்சாலியில் 8 காதிகையளவில் உள்ள இரும்பைமாகாளத்தினின்றும் வடமேற்கே மட்சாலிவழி 2 காதிகையளவில் அடையத் தக்கது.

2863. ஆதி தேவன் கமர்த்தவி ரட்டானஞ் சென்றணை பவர்முன்னே
பூதம் பாடின் முவோர் திருநடம் புலப்படும் படிகாட்ட
வேத பாரகர் பணித்துமெய் புணர்வுட னுருகிய விருப்போடுமே
கோதி லாவிசை குலவு"குண் டைக்குறட் பூத"மென் றேத்தோதி ;

2864. பரவி யேத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினர், பணிக்தல்கு
விரவு மன்பொடு மிழ்ந்திணி தறைபவர், விமலரை வணங்கிப்போய்,
அரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமமிழ்ந துறைதிரு வாமாத்தூர்
செபு ரத்துவக் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் றணைவுற்றார். கஉஉ

(இ - ள்) ஆதி ...அணைபவர் முன்னே - ஆதிதேவராகிய வெம்பெருமான் அத் திரு நகரினுள் விரும்பி வீற்றிருந்தருளிய திருவீரட்டானத்தினைச் சென்று அணைபவராகிய பிள்ளையார் முன்பு ; பூதம்...காட்ட-பூதகணங்களை பாடினாலும் இறைவர் தமது திருநடனத்தினைக் கட்புலப்படுமபடி காட்டவே ; வேத பாரகர்...விருப்போடும் - வேதம் வல்ல பிள்ளையார் வணங்கி மெய்புணர்வினுடனே மனமுருகிய விருப்பத்தினோடு ; கோதிலா...எடுத்தேத்தின் - குற்றமில்லாத இசைபுடன் கூடிய "குண்டைக் குறட்பூதம்" என்று தொடங்கித் துதித்தது ; கஉஉ

2864. (இ - ள்) பரவி...பாடினார் - போற்றித் துதித்த திருப்பதிகத்தின் இசையினோப பாடியருளினார்கி ; பணிக்தல்கு...உறைபவர் - வணங்கி அத் திருப்பதியில் பொருந்திய அன்புடனே மகிழ்ந்த இனிதாகத் தருபவராகிய ; செபுரத்த... ...திறுவர் - சோழியிலவர தவதரித்ததருளிய திருமறைக்குலத்தப பிள்ளையார் ; அரவு... ...திருவாமாத்தூர் - பாமபும் நீரும் தாகிய சடையினையுடைய அமணராகிய இறைவர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்தருளிய திருவாமாத்தூரினை ; சென்று அணைவுற்றார் - போய் அணைந்தருளினர். கஉஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் ஒருமுடிபு கொண்டன.

2863. (வி - ரை) அந்த - அத்திருவஞ்சைகளினகண.

வீரட்டானம் - திருக்கோயிலின பெயர.

அணைபவர் - முன்னே - நடம் - காட்ட - என்க. நடம் காட்ட - பிள்ளையார் திருக்கோயிலுட் சென்ற காணபதன் முன்னே அமணையும வழியிடையே காணும்படி காட்ட ; "எதிர்காட்டி கொடுத்தருள" (258) ; "சென்றவா காண முன்னே யங்கணர் கருணை கூடாத வருடிரு நோக்க மெய்த" (758) முதலியவை காண்க.

முன்னே நடம் புலப்படும்படி காட்டினர் - என்பத "ஆடும் வீரட்டானத்தே" என்ற பதிகத்தின் மருடதானும கருதபபடும. "வீரட்டானதே" என்றதனால் அத் திருக்கோயிலுக்கு புறதே இபபதிகம் போறறபபட்டதென்பதும், "ஆடும்" என்றதனால் நடம் கண்ட காட்சி எனபதம தெரிக்கபபடுதல் காண்க ; இவ்வாறு முன்பே காட்டக் கண்டத பினனையாரத திருவடி மறவாத உறைபபினால் ஆயத என்க. முன்னே - முன்பு எனறம, அவர வரத காணபதறகு முன் என்றம உரைக்கின்றத.

வேத பாரகர் - பாரம்-கரை ; கர் - அடைதலர்; வேதத்தின் கரையை அடைந்தவர்.

மெய்யுணர்வுடன் - *ஆடற் காட்சி கண்டு நினைத்த பின்ற மெய் உணர்வு மாறுத.*

குண்டைக் குறட்பூதம் - சிவ பூதகணங்கள் ; இது பதிகத் தொடக்கம். " கோடி கோடி குறட்சிற பூதகள், பாடி யாடும் பரப்பத பாங்கெலாம் (16).

கோதிலாவிசை - ஆடல் கண்டு காட்டும் வகையால் கோத (மலம்) நீக்கும் தன்மை வாய்ந்த எனபதும் குறிப்பு.

வேதபாலகர் - மெய்யுநகியவன்புறு-எடுத்தேத்தி-என்பனவும் பாடகள். 965

2864. (வி - ரை) பாடினுராகி - உறைபவராகிய - மறைச்சிறுவர் என்ற விரித்துக் கூட்டி முடிக்க ; பாடினுர் - பாடினராகி ; முதறெச்சம்.

அங்கு...உறைபவர் - *திருவதிகை நகரில் சில நாள்கள் அன்புடன் தங்கியருளினுர் என்பது.* அரவம் - ஓசையினையுடைய என்றலுமாம்.

அங்கணர் - பசக்களுக்கு அருள் புரிந்தவர என்ற தல வரலாறறுச் சிறப்புக குறிப்பு. சிறுவர் - உருவமும் பருவமும் குறிததத. 966

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருச்சிறறம்பலம பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

குண்டைக் குறட்பூதங் குழும வலைேதிக்
கெண்டைப பிறழுதெண்ணீர்க் கெடில வடபக்கம்
வண்டு மருள்பாட வளாபொன் விரிகொன்றை
விண்ட தொடையலா ஞடும்வீரட் டானத்தே. (1)

எண்ணு ரெயிலேய்த்தா னிறைவ னனலேந்தி
மண்ணு முழவதிர முதிரா மதிசூடிப
பண்ணு மறைபாடிப பரம னதிகையுள்
விண்ணுே பரவதின ரூடுமவீரட் டானததே. (4)

ஞாழல் கமழ்காழி யுணஞான சம்பந்தன்
வேழம பொருதெணணீ ரதிகைவீரட் டானத்துச்
சூழுத கழலானைச் சொனன தமிழ்மாலே
வாழுர் தினையாக கினேவா வினேயிலரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—பூதம பாடின ரூடுவர் திருஉட புலபபடும்படி முன்னே காட்டக் கணடு " ஆடும வீரட்டானததே " என்ற பாடியது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1)தண்டை - குறுகித தடித்த ; தண்டைக் குறள் - மிகக் குறிய. தழுமுதல் - கூட்டமாதல ; பூதகள முன் வருதலால் அவறறை முத லித் கூறினுர. மருள் - குறிஞ்சிப் பாடல் வகையுள ஒன்று ; பொன் விரி - பொன் போல விரிகின்ற ;—(2) அலேத்தல் - பேற்படுதத்தல் ; உவமப் பொருளில் கூறும் மரபு ; கநம்பின் - இன் - உவமஉருபு ; இனிய என்றலுமாம் ;—(3) ஆடல்-நாகம் - அசைத்தாட-தன்னியல்பின் ஆடும் நாகம நடனத்தால் அசைகைகப்பட்டு மேலும் மிகஆட ; படுதம் - கூத்து வகை ;—(4) எண்ணர் - எண்ணுத பகைவர் ; திரிபுரவாணர். எயில் ஏய்தான் - எரித்தான் ; இததலததில நிகழ்ந்த வீரம் ;—(5) நிநநின்று - செம்மைதர

மின்ற ; ஒதகை - எரி ஏந்திய என்க ; விரியும் புனல் - முன் "ஆயிரம் முகத்தி னெடு வானிற சேர்ந்தம்" கதை ; சடையுட் பனிபோலச் சருகைப் பின் சிலத்தில் வந்த விரியும் என்பதும் குறிப்பு ;—(8) வரை(யால்) அடர்த்து - என்ற கூட்டுக ;—(9) நிமிர்ந்தான் - மேழுமேலும அறியாவண்ணம் நீண்டவன். வெடியார் - வெடித்த தன்மை பொருகிய ; தலை - கபாலம - மண்டை ஓடு ;—(10) சுரை ஒடேந்தித் நிரிதலும் - உடைவிட் டிழுதலும் - அமண குருமார் வழக்குகள் ;—(11) நூழல் - புலிகைக் கொணை ; வேழம் போரு தெண்ணீர் - யானையினையும அலைக்கும் அலை லும் கலியிலும் வரும் சீர் ; பொருதல - அலைத்தல் ; வேழம் - காணல் என்றலுமாம். இத டெடிலத்தின் தன்மை கவிதரி : வாழந் துணை - வாழச் செய்யும் துணை.

தலவிசேடம் :—நிருவதிகை வீரட்டானம் - I-பக. உசை-ம் III-பக். 99-ம் பார்க்க.

2865. சென்ற வீணாதரிக தையின்மகிழ் விருப்பொடு நிகழ்திரு வாமாத்தூர்ப்
பொன்ற வங்குழுங் கொன்றையும வன்னியும் புனைந்தவ ரடிபோற்றிக்
"குன்ற வார்சிலை" யெனுந்திருப பதிகமெய் குலவிய விசைபாடி
கன்று மின்புறப் பணிந்துசெல வாதிருக் கோவலூர் நகர்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்) சென்ற அணாத ..அடிபோற்றி - சென்ற அணைந்த மனத்தள் மகிழ்ச்சிகொணட விருபபதடனே, விளங்கும் திருஆமாத்தூரின்கண் பொனபோல வினங்கும் அழகிய கொனறையினையும வனனியினையும் சூடி யெழுநதருளிய இறைவ ரத திருவடிகளை தொழுத ; "குனறவா சிலை"...செலவா - குனறவாசிலை என்று தொடஙகும் திருபபதிகதினை மெய்ம்மை விளஙகும இசையுடனே பாடி மிகவும் இன பம் பொருநத வணஙகிச செல்பவராகிய பினனியார் திருகோவலூர் நகரினைச் சோ்ந் தருளினர.

(வி - ரை) பொன் தயங்த - தயங்த - உவமவுருபு.

பூ - அழகிய ; கொன்றைப் பூவும் எனற கூட்டியுரைபபினு மமையும.

வன்னி - இத தலமரமாதலும் குறிபபு.

குன்றவார் சிலை எனும் - குன்றவா சிலை எனற தொடஙகும.

மெய்தலவிய இசை - தனமைகவிறையிற பல உண்மைகளும புலபபடும இயலும் இசையும் பொருநத ; பதிகப பாட்டுக குறிபபுப பாராக.

நன்றுமின்புற - மிகவும் இனபம பொருநத. நன்றும் - மிகநிப்பொருள் குறித்த தின்றது ; நன்மை பயகரும எனற குறிபபுமாம இகுகுறிபபில நிமையும அழிவும் தரக்கூடிய வேன்ய இனபஙகள போலனறி நனமையே தரும இன்பம் உயிர்களுக்குப் பொருத்தம்படி என்க.

சேல்வார் - சேர்ந்தார் - எனற கூட்டுக சேல்வார் - செலவாராகிய பின்னியார். வினைப்பெயர்.

திருக்கோவலூர் நகர் - நடுநாட்டின ஒரு பகுதியாகிய முனைபபாடி நாட்டின் உட் பிரிவுகளுள் ஒன்றாகிய சேதிநாட்டின அரசர் வாழும நிலைகளுமாதலின் அக்குறிபபுப பெற நகர் என்ற கூறினார் ; நிந - எனறதனால அஃது இறைவரத பதியாதலும் குறிப்பிததபடி. மெய்ப்பொருணாயனார் புராணதினுள் "சேதிநன் னாட்டி வீடு திருக் கோவலூர்" (467) என்றதன்மேல உரைத்தவை பார்க்க ; (I - பக். இசை - கை).

கடைச்சங்கத்துப் புலவர் பெருமான் கபிலராற் பாடப்பட்டவனும் கடையெழு வள்ளல் களுள் ஒருவனுமாகிய மலயமான் திருமுடிக்காரி என்னும் அரசன் மலியமாளுட்டிப் பெண்ணையாற்றின் கரையிற் றிருக்கோவலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசாண் டான் எனவரும் பதத்துப் பாட்டுப் பழைய வரலாறும் காண்க.

தலவிய இசை - இப்பதிகப் பண்ணுகிய சீகாமரப் பண்ணின் றெறப்பும் குறிப்பு தென்பா. 967

திருஆமாத்தூர்

திருச்சிறம்பலம் பண் - சீகாமரம் - 2-ம் திருமுறை

குன்ற வாசிலே காண ராவரி வாளி கூரெரி காறறின் மும்மதில்
வென்றவா றெங்ஙனே விடையேறும் வேதியனே
தென்ற லார்மணி மாட மாளிகை சூளி கைக்கெதிர் நீண்ட பெண்ணேமேல்
அன்றில வந்தணை மாமாதன் றம்மானே . (1)

வாடல வெண்டலை மாலை யாததும் யகலி குள்ளெரி யேந்தி மாடே
மாடன் மேயதென்னென் ருமாத்தன் றம்மானேக
கோட னுக மரும்பு பைம்பொழிற் கொச்சை யாரிறை ஞான சம்பந்தன்
பாடல்பத் தம்வல்லா பரலோகஞ் சேர்வரே (11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—ஆமாத்தன் றம்மானே! நீ மும்மதில் வென்றவா றெங்ஙனே? கார்விடம் வெருவ வுண்டுகந்த வருளென? என்றிவ்வாறு அவரது அருளிப்பாடுகள பலவற்றையும் வினவிக் கேட்டுத் தினைததது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) குன்ற வார்சிலை...எங்ஙனே - சிலையும் வாளியும் இதன்மையனவாக, வென்றவாறு எங்ஙனம கூடிற்ற? எனபது ; சிலையும் வாளியும் வெற்றிதரும் நிலையில் அமைதிலை என்பது ; குன்ற வார்சிலை - கல்லாதலின் வில்லாக வளைகலாகாது என்பது. குன்ற - என்பது குறைவுபட என்ற தொனியும் தரின்றது ; அரி - எரி - காற்று மூன்று கூருக அமைந்த அமபு வலியிலது என்பது ; இப்படைகளானனறி உனது இசையினலே வென்றனை எனபது குறியின் குறிப்பு இவ்வாறே பின் வருவனவெலலாம கண்டுகொளக. பெண்ணை - பனை ; தென்றலார்...அணையும் - கரத்தின இயறகை வருணனை - தனமை கலிந்தி ; இவ்வாறே மேல் வருவனவும் கண்டுகொள்க ;—(2) வெருவ - வெருவும்படி ; பம்பை - கதி ; திருக்கோவலூரின் மிழக்கே அணிமையில் பெண்ணையாறறினின்றும் பிரியும் ஆறு ;—(3) கேழல் மருப்பு - பன்றியின் கோடு ; "ஏன முனைக்கொம்பு" (தேவா). மருபம - அரவும் - கொன்றையும் - ஆமைபு(ஒடு)ம் என்றிவறறை ; உம்மைகள் விரிக ; வாள் விரி ஆமை - ஒளி பொருந்திய வரிகளையுடைய ஆமை முதுகோடு ;—(4) பெண்ணைப் பாகம்வைதத யோகமிருத்தல் என்னை என்பது ; ஏல - பொருந்த ;—(5) தொண்டர் உண்டியால் வருந்த வீரங்காதலென்? - தொண்டர்கள் விரதம்பூண் டிளைதல் கோக்கி கூறதல் ; வாண் முகம் - முகம்போல் வளைகரும் ;—(6) "தோதியே கூடரே" (திருவா) ; நன்னெறி நீதி - ஞானநெறியின் முறைமை ; "நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டி" என்றதும் காண்க ;—(7) மான் - மான் போன்றவர் ; ணை - கலகையா னிருத்தமையால் ணடல் கொள்ள ; பங்கயம்...அதிர்க்கும் - உரு

வகம் ; மாடகச் சுவைபடக் கூறியவாறு ; வின் முழவு அங்கையால் அரிக்கும் - வின் - முழவோன் ; அங்கை - ஒலியலகுகள் ; முழவு - ஓசி ; அரித்தல் - முழக்குதல் ;—(8) நின்றடர்த்திடும்.. வென்று - ஐம்புலனும் வென்ற என்ற இறைவர்பாற் கூறுதல் உபசாரம் ; "பொறிவாயி லைதவித்தான்" (குறள்) ;—(9) நிமிர்கின்ற வேற்றிமை தையலானோடும் ஐயமேற் றுகத்தல் - பொருந்தாதென்பது ;—(10) அலர்தூற்ற - பேணினீன்ற பான்மை என ? - ஒருகாலதே ஒருவகையார் சுவும் ஒருவர் பேசவும் நிற்றல் ஒன்றுடொன்ற ஒவ்வாத இருதன்மைகள் என்பது.

II திருவாமாத்தூர்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - சீகாமரம் - 2-ம் திருமுறை

அனனம்பெய கோவணமுக தோலு முடையாடை
பினனஞ சடைமேலோர் பிஞ்ஞ மதிசூடி
யன்னஞசேர் தணகான லாமாதூ ரமமானன
பொனனங் கழல்பரவாப் போக்கழம் போக்கமே. (1)

ஆட லரவசைதத வாமாதூ ரமமானக
கோட லிருமபுறவிற கொச்சை வயததலைவன
காடற கரியீரோ ஞானசம பாதனறன
பாட லிவைவல்லாக ஙில்லையாம பாவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக்குக் குறிப்பு :—திருவாமாதூர் இறைவரது கழல பரவாப பொக்கமும் பொக்கமே ; அவரைக காணுத கண முதலியவை ததம பயன பெறுதலையே ; அவரடியவர் சார்பேயனறி வேறு சாபு இலலோம

பதிகப்பாட்டுக் குறிப்பு.—போக்கம் - பொய , "பொகை மிகவா பூவம" (தேவா) ;—(2) பேயர் - பிதா ; பேய கோடபட்டவா ,—(3) தேம்பல்-மெலிதல் வருத்தறலுடைய ; சாம்பல் - திருநீறு கீழ்பலகலத்தார் - நீறு பூசி மார்பினை புடைய அடியவர் ;—(4) ஆணகம் - ஆண பாகமாகிய உடமபு-மாபு என்றலுமாம் ; —(5) வேடநேறி - திருவேடமே மெயபபொருள எனறகொண டொழுகுதல் ;— (7) வேதக நீல்லாத - பிரியாத உடனுய நிறகினை ,—(9) புள் - கருடக கொடி - அள்ளல் - சேறு.

தலவிசேடம் ·—திருஆமாத்தூர் - III - பக உ·உ பாகக.

2866. கோவ னீடிய வீரட்ட மமர்ந்தவர் குரைகழல பணிக்தேதநி
ஆவி னேநதுகந் தாடுவா ரறையணி நல்லூரை யுணங்தேத்திப்
பாவ லர்நதுசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுச் ரடியார்கள்
மேவு மன்புறு மேன்மையாந் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தார.

(ஆ - ன்) கோவல நீடிய...எதநி - திருகடேவலூரின்கண் திருவீரட்டக கோயிலில விருமபி எழுந்தருளிய இறைவரது சதநிக்கினற கழலணிந்த திருவடிகளே வணங்கித் தநிந்த ; ஆவின் ஐந்த...பரவுவா - ஆனேற்றம் விரும்பியாடி யருள்வாராகிய இறைவரது திருவறையணிகல்லூரை சொலு அணைந்த தநிந்தப பாட்டுக்களாக

மலர்ந்த தமிழ்ப் பதிகத்தினைப் போற்றுவாராகிய பின்னோர் ; பரவுசீர்...அருள் செய்தார் - இறைவரது புகழ்களையே பரவிவாழும் தெளிவுடைய அடியார்களது பொருள்திய அன்பினுல் உளதாகும் மேம்பாடாகிய தன்மையினை உலகம் அறிந்துய்யும்படி அருளிச் செய்தார்.

(வி - ரை) கோவல் நீடிய வீரட்டம் - கோவல் - ஊர்ப் பெயர் ; வீரட்டம் - கோயிலின் பெயர். இறைவரது வீரங்கள் எட்டனுள் அந்தகாசுர வதம் நிகழ்ந்த பதி. " அந்தன் கோவல் ".

ஆவின் ஐந்து - பஞ்சகவ்வியம் எனப்படுவன ஐந்தும் இறைவர் விரும்பியாடும் திருமஞ்சனப் பொருள். ஆன் பேற்ற அஞ்சு (916) எனமுன்னர் அரைதரவை பார்க்க.

அறையணிநல்லூரை யணைந்து - பெண்ணையாறறின் தென்கரையில் திருக்கோவலூரும் அதற் கெதிர்புறம் வடகரையில் மலையின் மேல் திருவறையணிகல்லூரும் உள்ளன. மெய்ப்பொருளையனார் புராணப் படம் பார்க்க. மலைமிசை வலங்கொள்வார் - என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுதல் காண்க.

பரவு சீரடியார்கள்.....மேன்மையாம் தன்மை - பதிக மகுடமும் கருத்தும் காண்க. " அறையணி நல்லூ ரங்கையாற வெழுவார்களே - பீடிஞற பெரியோர்கள் - வீடிஞ லுயர்த்தார்கள் " எனபனமுதலாக வருவன பதிக கருதாதாக எடுததக் காட்டப பட்டவாறு.

விளங்கிட - உலகம் விளங்க அறிய. 968

திருக்கோவலூர்

திருச்சிற்றம்பலம் திருவிராகம் பண் - நட்டராகம் - 2-ம் திருமுறை

படைகொள் கூற்றம் வந்தமையப் பாசம் வீட்ட போதின்கண்
இடைகொள் வாரை மகிலே யெழுக போத வெஞ்சமே
குடைகொள் வேந்தன் மூதாதை குழகன் கோவ லூரனுள்
விடைய தேறுமை கொடியினுன் வீரட் டானஞ் சோதமே. (1)

கழியொ லிவு காணல்சூழ் காழி ஞான சம்பந்தன்
பழிக டீரச் சொன்னசொற பாவ காச மாதலால்
அழிவி லீர்கொண் டேதமி னாதண் கோவ லூர்தனில்
விழிகொள் பூதப் படையினுன் வீரட் டானஞ் சேர்தமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—யாக்கை நிலையாமையினையும், கரை, நிரை, மூப்பும், பிணி, சாக்காடு என்றிவை வந்த தன்புறததும் நிலைகளையும் உலக முயறசிகளில் மக்கள் பட்டுழலும் இழிபுகளையும் எடுத்து வற்புறுதது அவை நீரும் வழியாவது திருக்கோவலூரைச் சார்ந்த வழிபடுதலேயாம் என்ற உபதேசித்தது. " பழிக டீரச் சொன்னசொற் பாவ காச மாதலால் " என்ற பதிகத திருக்கடைக்காப்புக் காண்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) காலன் உயிர்கொள்ள வருதல் உறுதி. அப்போத காலகாலரும், அந்தகாசுரனை வதைத்தவரும் ஆகிய வீரட்டரைத் தவிர வேற அணையில்லை என்ற உபதேசித்தது ; 2 - 3-ம் பாட்டுக்களில் உலக முயற்சிகளின் இழிபும், 4 முதல் 8 வரை பாட்டுக்கள் பிணிகளின் அன்பரும் முதலியவற்றை எடுத்

தக்காட்டி அவற்றினின்றும் மீளும் வழியை உபதேசித்தன; திருகடைக் காப்புப் பார்க்க. அதனுள் பழிகள் உடல்பற்றிய உலக வாதனைகளையும், பாவம் உயிரைப் பற்றிய மலவாதனைகளையும் குறித்தன. மேய்ப் பாசம் - உறவு தவிராத காலபாசம். உடம்பைப் பிரிக்கும பாசம் என்றலுமாம் இடைகொள்வார் - உறவனுக்கும் பாசம் பிணிக்கும் உயிருக்கும் இடையில நின்ற தகைகவல்லார்; வேந்தன் - உலகைக் காவல் புரியும் மன்னரின் பொதுமை உணர்த்தியது போலும். "குடைகொள் வேதன்" - இது திருகோவலூர் புராணத்திற கூறபபட்ட தெயவிகராஜனைக் குறிகலாம். இவன் முற்பிறப்பில் பருவதராஜனு மிருதவன். இவன வரலாற்றைத் தலபுராணத்திற் பாரக்க காணலாம (வ. க. செ.),—(2) காவலாளர் - செலவதைத வைதிருத்தும் ஈயாத காக்கும் உலோபிகள். இரவல் - இரதறல செயயறக; அல்லீறறு எதிர்மறை வியகன். நேற்றமே இரவல் எனறது இரதறலே மனத்தினும் கொளளாதே என்ற தாம். ஆழி - வாழி எனபது ஆழி என நின்றது. "தயரயாழி" (5), "குறிகொ ளாழி" (10) எனபனவுமிக கருத்து. யாழ் நேம் - யாழபோலப பண பாடிம;—(3) அன்னந்தேறு - ஒருபொருட் பனமொழி - மிகுதி குறிதத்து. தொள்ள - அன்மாகள் உட்கொண்டி யயமபொருடட;—(4) பணைகள் உலவு - இரகாட்டுப் பகைம பணைகள் மிகுதியுமுணடு; வினைய வெனற வேம்ப - வெவேபபம. வேபம - வெலலுதற் குத் தினையாய நினற. "தனனுணர வேணடித தனனருவைத தானகொடுத்துத் தன்னுணரத் தனனு ளிருததலால" (போதம - 12 - 3 - வெணபா),—(5) உளம் கோள் போகம் - மனம கொளளாத தகைதாய விதிகபபட்ட கிலபோகம, உய்த்தி டார - உய்தறிடாராகி; வளம்.....வயல்கள் - பெணணையாறறின கீபபெருக்கின் வளம் குறிததது; விளங்து - மறைபபொளாய விளஙகும. "ஓகுகோ வணப் பெருமை" (515) எனறதம ஆணடிரைததலையும பாரக,—(6) ஆடு - குறியாடு; மீதகோட்டு நெறி - சைலநெறி. 'மிருகைவத தறை" (1899);—(7) விரைகொள் சீர் - திருசீற்றப் பதிகம பாரக;—(8) போது - மலரும பருவமுளள அருமபு; போது - அலரதறகு உரிய காலம எனறலுமாம;—(9) நீறபபூட்ட - சீறபடுதத;—(10) தறிகொள் - குறிககொளவாயாக. அவத்தம் - பிழை, அபததம எனபது வடமொழி; பயனறறது என்றலுமாம;—(11) தானல் - ஆணைதாடு; பழிஞ்சீ தீரச் சொன்ன சொல் பாவநாசம் - பதிக பயன; அறிவு - பிறபபு இறபபாகிய தனமை

தலவிசேடம்:—திருக்கோவலூர் - I 467-ம பாட்டினிறுதியும மெய்பபொரு ளாயனார் புராணத இறுதியிலும, III - பக. உசை-லும உளைதறவை பாரக. இபபதி மேலூர் கீழூர் என இரணடு பகுதியாயுளளது மேலூரே திருகோவலூர எனவழங் கப்படுகின்றது. கோயில கீழூரில் உள்ளது, அமமை கோயில் தனியாயுள்ளது. மேலூரில் திரிவிகரமப் பெருமான எனனும விட்டுணு கோயில உளளது.

திருஅறையணிநல்லூர்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - காந்தாரம் - 2-ம் திருமுறை

பீடி னுறபெரி யோரகளும பேதை மைகெடத தீதிலா
வீடி னுலயாக் தாகளும் வீடி லாரின வெணமதி
சூடி னுமமறை பாடினு சுடலை நீறணிக நாழல்
ஆடி னுறறை யணிகல்லூ ரகைை யாறறெழு வார்களே. (1)

கழியு லாங்கடற் கானல்சூழ் கழு மலமமர் தொல்பதிப்
பழியி லாமறை ஞானசம் பந்த னல்லதோர் பணபினர்
மொழியி னுலைறை யணிகல்லூர் முக்கண மூர்தநிதன குடொழக்
கெழுவி னுரவர் தம்மொடுங கேடில் வாழ்பதி பெறுவரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது புகழ்சீரைப் பரவும் அடியார்களது அன்புற மேன்மையார் தன்மை வீஙஙிட அருள்செய்தது ; 2866-ல் ஆசிரியர் காட்டியருளிய படி கண்டுகொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பீடு - பெருமை ; "மேன்மையார் தன்மை" (2866) ; பேதைமை - அறியாமை ; ஆணவ மறைப்பு. நீதிலா வீடினுல் - வீடு பெறுந் தன்மையால். வீடிலார் - இறப்பிலாதவர் ; இறைவன் தொழுவாராகளே - பெரியோர்களும், உயர்ந்தாரகளும் ஆவர் என்ற கூட்டுக. 3-வது பாட்டினையும் இவ்வாறே கூட்டுக ;—(2) கால் உற - கால் வினைதது ;—(3) பின்பினுல் - பின்புறம் ; பின்னு தலினுல் ; முவர் - அயனரியரன என்ற குணமூறாதிகள் ; அன்பினுல் - "அன்புற மேன்மை" (2866) ;—(4) பரவுவார் - "பரவு சீர" (2866) ;—(5) பாயினும் - பாய்ந்து உதைததாய ;—(6) உரை - முன்னையது குறி ; பினனையது புகழ் என்ற பொருளில் வந்தன ;—(7) வீரம் ஆகிய - வீரம செய்ய எணணிய ; இகருக் குறித்தது யானையுரித்த வீரம ; வாரம் - அன்பு ;—(9) தேறி யின்புறில் - சோபிலார் - நீதிலார் ; மின் சேலார் - என்ற கூட்டுக. அலங்காரமாம் - தவமாம். "செய்தனவே தவமாக்கும்" (திருவா) ; "ஞானமிட்டை யுடையோருகு ணமையொடு நீமையிலை" (தெதி - 8-32) ; சைவனுர் - சிவனுர் ; "ஐயாறதனிற சைவனுகியும்" (திருவா) ;—(10) வாக்கியம் - வேதநூல் விதிகள் ; துறையுடையீரேல் - குறைத் தடைடன்றீராகில் ; குறைசொல்லிப புகலடைந்தால்.

தலவிசேடம் :—திருவறையணி நல்லூர் - சுதோட்டில் பாடல்பெற்ற பதிகளுள் 12-வது பதி ; தம் வனவாசததினபோது பாண்டவர்கள் கண்ட ஐகது அறைகளால் அலகரிக்கப்பட்ட நல்லூர் எனற காரணததால இப்பெயர் பெறறது ; அறைகண்ட நல்லூர் எனவும் வழஙகுவது ; இகுகோயில் திருகோவலூருகு எதிரில பெண்ணேயாறறின் வடகரையில் மலிமேல் உளளது ; மேறருபபாதத சன்னிதி ; * சுவாமி - அறையணிநாதர் ; அம்மை - அருணுயகி ; தீரதம் - பெண்ணேயாறு ; பதிகம் 1.

இது விழுபுரம் - காட்பாடிக கினியில் திருக்கோவலூர் கினியத்தினின்றும் வடக்கே ½ காதிலையளவில் பெணணேயாற்றின் வடகரையில உள்ளது.

2867. சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியத் திருவறை யணிகல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம மலிமிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்க ளிமையவர் கரடொறும் பணிக்தேத்தும
காரின் மல்கிய சோகியண் ணுமலி யன்பர்காட் டிடக்கண்டார். கூசுக

(இ - ள்) சீரின்...பாடி - சிறப்பினுல் மிகுபெறற திருப்பதிகதினைப் பாடி ; அத்திருவறையணிகல்லூர்...வலஙகொள்வார் - அந்தத் திருவறையணிகல்லூரில் வாரணிந

* இம்மலியின் மேலிருந்து பார்த்தால் திருவண்ணுமலைச் சுகரம் தரிசிக்கலாம் ; 2867 பார்க்க.

கொன்கையினையுடைய அம்மை பங்கராகிய இறைவராத திருமலையின்மேல் வலம் வரு பவராகிய பின்னையார் ; பாரின்...அண்ணுமலை - இந்த உலகில் மிருந்த தொண்டர் களும் தேவர்களும் வான்தோறும பணிந்த தநிக்கின்ற மேகங்கள் தவழ்தற்கிடமாகிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவண்ணுமலையினை ; அனபர் காட்டிடக கண்டார் - அன்பர்கள் காட்டியிடக் கண்டருளினா.

(வி - ரை) மலைமிசை வலங்கொள்வார் - திருவறையணிகல்லூர்த் திருக்கோயில் மலையின்மேல் இருததலால மலையின்மேல வலங்கொண்டருளினர்; வலங்கொள்வார் - வினைப்பெயர். வலங்கொள்வார் - கண்டார் - என்ற கூட்டுக.

தொண்டர்கள் இமையவர் - எண்ணும்மை விரிக்க. பாரின் மல்கிய என்றதனை இரண்டிடத்திலும் கூட்டுக. பாரிடத்தம விண்பறத்தம் பெருக் தேவர்களாகிய அரி யும் அயனும் காணமாட்டாத இனைதது கிற்க, இறைவா அவர்கள கண்டு வழிபட இலிங்கவடிவுடன் அவரு முனைத்துநிறறலின அவ்விருவரும் அவருள்ளிட்ட வினத்தேவர் களும்வந்த இகுகே பாரின மலகி காடோறம வழிபட்டு கிறனெறனா என்பத. தேவ ராியாத தேவதேவா மானிட ருயவேண்டி இகுகு முனைதெழுகத காண எளியராய் கிற்றலின் பாரின மலிய தொணடாகளும காடொறம அததேவருடன தாமும பணிக் தேததுகின்றனா எனபத ; இகருத்தை " உரக ருருதவ ருவண நெடுங்கொடியோர், பரவி நெருகலி லுலககி றைநதவா பணியு நிடல்லெடையா, தரகர வெனபத கடலின் முழக்கிய தருணை வளமபதியே" என ருவைபடப போறறினா அருணசல புராணக் காரர்.

காரின் மல்கிய சோலை - சோலைகளின வளத்தினுல மேகங்கள் வாத தவழ்கின் றன எனறும், மேகமணடலம் வரை சோலைகள் செழித்தயாக்த வளர்க்த கின்றன என்றும் உரைக்கினறது. காரின் - காபோல கிழல செயது என்றலுமாம.

அன்பர் காட்டிடக் கண்டார் - இவவாறு இறைவரத தன்மை உறிச சுட்டிக் காட்டுதலே அன்பா செய்கை எனக. இவவாறு முனனர்ப பினனையா திருவளி பனளி, திருவாலவாய கணடருளியதுவம, இனி திருக்காளத்தி காணபதுவம கண்டு கொள்க. 969

வேறு

2868. அண்ணு மலையங கமராபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலும்
கண்ணுற் பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காதலினுல்
"உணண முலே"யா ளெனும்பதிகம பாடிக தொண்ட ருடனேபோந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ணு மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார். கூஎ0

(இ - ள்) அணணுமலை...தோனறுதலும் - திருவண்ணுமலை அவ்விடத்தினின்ற காணும காட்சி தேவதேவராகிய வெபெருமான அ திருவடிவம்போலத் தோன்றுதலும்; கண்ணுற பருகி...பாடி - கணகளால ஆரகணடு பருகுதல்போல ஆகாத கைகளாற் றொழுது கலந்து, போறறுகினற பெருகிருபபினுலே " உண்ணுமுலே யுமையான " எனற தொடகும் திருபபதிகத்தினேப பாடியருளி ; தொணடருடன் போகாத... ...சேர்வுறறார் - தொணடாகளுடனே பேரய தெளிந்த நீரினைத தலையிற் சூடியவ ராகிய இறைவராத திருவண்ணுமலையினைச சென்று சேர்ந்தருளினா.

(வி - ரை) அண்ணுமலை...தோன்றுதலும் - அரியும் அயனும் காணவண்ணம் ஙானமும் நிலமும் கடந்த பேரொளியுடைய அழறாணுகி கின்ற இறைவர் அத்திரு

வடிவத்தினையே இம்மண்ணுலகத்தவர்கள் காணும் வண்ணம் இம்மலையாகக் குறுகிய வடிவமாகக் கொண்டருளினர் என்பது வரலாறுதலின அக்குகின்றம் கண்டபோது பின்னையாருக்கு அம்மலே இறைவரது வடிவேபோலக் காட்சிபபட்டது என்றார் ; ஏனயுலகத்தவர் மணணும கல்லும் குவிந்ததொரு குவியலாகக காண்பர் ; ஆனல் ஞானிகள் இம்மலே தனமையால் இறைவரேயாகக் காணபர் ; பின்னேயாரோ, அதனைத தன்மையான மட்டுமன்றி வடிவத்தாலும் இறைவர் எனக கண்டருளினர். " தழலாய், மலர்க்த பேரொளி மீயிசை சுருதியே வர்தோர், விலகை லாகிய தலகெலாம் பரவியே வியப்ப " (கர்த - அடிமுடிதேடு படலம் - 94).

அங்கு தோன்றுதலாவது - திருவண்ணுமலையைச் சுற்றி வலம்வரும் பேறபெற்ற அன்பர்கள் இங்காளிலும் அதன் காட்சியைப் பல பகுதிகளில் மாதொருபாகர் - உமா மகேசுவரர் - சோமாக் கர்தர் என்ற பலவாறு இறைவரது திருவடிவமாகக் காண்பர்; திருவறையணிகல்லூர் மலேயினின்றும் காணபோக்கு அது சிவபெருமானது இலிங்கத திருமேனிபோன்ற வீளகரும் நிலே காணபபடுதல்.

கண்ணுற் பருகி - காட்சி வாயிலாக நுகர்ந்து பெறற ஆரா இனபம வாயின்வழி உண்டு பெற்ற இனபமபோலத தேகி. "இரண்டு கணணுடு மமபொற புற்றி னிடையெழுந்த, செழுநதண பவளச் சிவகொழுநதி னருளேப பருகித தினகின்றார்"(ஏயர்- 311) ; " பருகாவின் னமுதத்தைக கணகளாற் பருகுதலகு " (மே. 308) ; " என பொன் மணியை யிறைவனே யீசனேத, தினபன கடிப்பன நிருததிவன " (திருமர் - 9- 32) ; "கரும்புக தேனும கலநததோ காயதகி, லரும்புக கதரும மாகிய வானந்தம" (மே. 328)

கலந்து - இல்குநின்று கண்ட காட்சியில் அல்குச் சென்றுறபோலவே மனவொருமைப்பாடு பெறற ; கணகளின செயலும கைகளின் செயலும் முன்கூறினர் ; இவற் றின்மூலம் கண்டு இயகிய மனம இவறறோடு அமையாது முழுதும் அதகுக கலந்தது என மனத்தின் ரெழிலில் இதனுற கூறபபட்டது.

போற்றும் காதலினுற் - பாடி - கண்ணும் கையும் மனமும் தொழிறபட, வாகின் ரெழிலும் பயனும் பெறக காட்டிய பெருவிருபபதனுலே பதிகம் பாடினர் என்பது.

உண்ணுழலேயா னெனும் - " உண்ணுமலே உமையாள் " என்ற தொடகரும்.

தேள் நீர் - நீரப் பெருக்கினேச் சடையிறறேக்கிச் சிறிதாக விடபபதிலிற் தெளிந்ததிபோலும் எனபது குறிபபு தெளிவிகரும நீர் என்ற பிறவினேயாக்கி உரைத்தலுமாம் ; தெளிவித்தலாவது தோயநதாரது மலத்தைக கழுவித தூயமை செய்தலால அறியாமை போகி அறிவு வீளகுகச செய்தல ; நெள்ளுதல் - தெறிததல - இடப பெயர்ச்சி செய்தல் என்ற கொண்டு தன்பீகரும நீர என்றலுமாம ; " உள்ளத தூய ரொன்றெழியா தள்ளவெல்லாக, தெளிஞரும் கழலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ " (திருவா). இபபொருளகளில் பகீரதனுக்காக இறைவர் கஙகையைத தாகி விடுத்த வரலாற்றுக் குறிப்பும் காணக.

தேண்ணீர் முடியார் - மலே - நீர்கொண்ட மேகமண்டலதைதச் சொல்கள் பொருத்தும் என உயர்ச்சிபற்றிய குறிப்பும் காணக. நீர் - நீர் பொருந்திய மேகமண்டலம். ஆர்தல் - பொருந்ததல். முடி - கெரம் ; உச்சி. " மண்ணர்ச்தன அருவித திரள் " என்றும், " விடுகொம் பொடுநீண்டித் தூமா மழை...அளிசிதற " என்றும், " மழை தவழும் பொழில் " என்ற மிவ்வாறவரும் பதிகமும் இக்குறிப்புத் தருவதி காண்க.

I திருவண்ணுமலே

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - நட்டபாடை - 1ஆம் திருமுறை

உண்ணுமுலே யுமையாளொடு முடனுகிய வொருவன்
பெண்ணுகிய பெருமானமலே திருமாமணி திகழ
மண்ணுர்ந்தன வருவித்திரண் மழலேம்முழ வதிரு
மண்ணுமலே தொழுவார்வினே வழுவாவண மறமே. (1)

வெம்புத்திய கதிரோனெளி விலகுமவிரி சாரல்
அம்புத்திமு வெயிலெறுதல ணணுமலே யதனேக்
கொம்புகதவ குயிலாலுவ குளிர்சுழியுண ஞான
சம்பகதன தமிழவல்லவ ரடிபேணுத றவமே (11)

திருச்சிறுதம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—பெருமானமலே அண்ணுமலேயினேத தொழுவாகளுடைய வினேமுழுதும் அறம எனற மலேயினேத தாதாதே கணடு போற்றியது

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) உண்ணுமுலே உமையாள் - முருகபெருமானும வாய்வைத்த உணணுத முலே ; பரம அபரம எனும ஞானஉளிரணடுமே உருவாகக கூறுதல் மரபு ; ஒருவனுபிருகதி உலகுகருணு கினேவுகொள்ளச், சிவமும் சகதியு முடனுகிய உருகொணடு, பின அருளதசச சகதி வேருகி வரும் கிலேகள் குறிப்பு. பெண் ஆகிய - சகதி வேருகிய, அருளின கிரணடு சலசல ஓசையுடன தரையில் வீழ்வன மழலே முழவுபோலச சகதிகளினறன. முழவுபோல அதிரும் எனற உவம உருபு விரிக்க ; அதிரதல - சகதிததல ; வாவா வண்ணம் - " ஒருமொழியா வண்ண மெல்லாம் " (திருவா) ; உறுதியாக எனறதுமாம ;—(2) தேமாங்கனி ..நிறற - ஆண குரங்குகள் கொமபுகளேக பீழ இழுதத, பிதாக்கும மாகனியைக, கொளவதால பினனர் அக்கொமபுகள் மேலேசெனறு மேஙகளேஙகிறற அவற்றினின்று கீரச சிறதளிகள் தெறி வீழ ; "மலர்பறிபத தாழவிடி கொம்புதைபப " (தேவர) ; தேமா - மாவின தொத ஒருவகை ; தேம் - இனிமையுடைய ; நூறாமழை - மேகததாற றாய கீராவியாய்க கொள்ளபபட்டததல குறிபபு ; தீண்டி - நீணடுதலால, நுறுவல் - செறிவு; சோலேகளின் நிரட்சி. தூமா - காடடுபபச ;—(3) மயில் - குறிஞசுக கருபபொருள. கழை - மூஙகில் ; கழை முததஙகளேச சுலகொணடு முறறி மணிகளேத தரை பிறையச சொரியும் ; சூலி - சூல் கொணடி ; ஆலி - கீராததுளி , புகழ் தோழவாரனவே - என்ற கூட்டுக ;—(5) முரலும் படும் - முரச (பறை)போல ஒலிகக்கும ;—(7) கரி காலன...எரியாடிய - ஊழிச சுடலே ; காலனவும் கோள்வனவும் ஆகிய கழுது - எனக ; கழுகு - கரி - முதலியன இருததல சமததின பொதுவியலபு ,—(8) ஒளிறு - வீளகரும் ; ஒளிறு - அதள் - எனக ; ஒளிறு - முதலிய கீட்டலகள செயபுள் இசை கிரப்புதறகண வருதன ;—(9) கடல்வண்ணன் - புகழோன் - எனற தேவர்களே சோக்க இவ்வனத பெருமையும இதறகலவறாறம குறிததன ; அவர் - அனதத லாகாத ; அழலாகிய அண்ணல் - தல வரலாற ,—(10) வெயில் நீன்றழல்வார் - சமண குருமாரின் வழக்குக்களுள ஒனறபறறிக கூறியது ; சீவரம் - புதராகனத மஞ்சட் போர்வை ; ஆரம்பர் - வீண ஆரவாரஞ் செய்வோர ;—(11) வெம்பு - வெப்பு எனபது மெலிந்து வருதது. ஒளி விலகும் - உட்புகமாட்டாது விலகிச்செல்லும் ;

உந்துவனவாகிய குயில் என்க ; ஆலுவ - அசைவன ; தாம் உந்திய கொம்புகளுடன் தாமும் அசைவன.

தலவிசேடம் :—திருவண்ணுமலை - III - பக். இகூ பார்க்க.

2869. அங்க ணணீனவார் பணிந்தெழுநது போற்றி செய்தம் மலைமீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைக டம்முடிமேற்
பொங்கு மார்வத் தோம்புனைந்து புளக மலர்நத திருமேனி
யெங்கு மாகிக் கண்பொழியு மின்ப வருவி பெருக்கினார். கூஎக

(இ - ள்) அகக்கண்...போறறி செயது - அங்கு (அணுணுமலையினகண) அணை பவராகிய பிளனேயா லிலமுற வணகதி எழுநது ; அம்மலைமீது...தாள் தாமரைகள் - அந்த மலையினமேல் தஙகும விருபபினுடன எழுநதருளியுள்ள இறைவரது திருவடிக ளாகிய தாமரைகளை ; தம முடிமேல...புனைநது - தமது திருமுடியின் மேலே மேன் மேல் எழுகின்ற ஆசையினுடன சூடிககொண்டு ; புளகம் ..எஙகுமாகி - திருமேனி முழுதும் மயிர்ப்புளகம் வரக்கொணடு ; கண...பெருக்கினார் - கணகளின பொழிகின்ற ஆனந்தக்கண்ணீரை அருவிபோலப பெருக்கினார்.

(வி - ரை) பணிந்தெழுந்து - மலையினைச் சோதவுடன அதனடியில் நிலமுறப பணிந்து எழுநது.

அம்மலைமீது.....வீற்றிருந்தார் - திருவண்ணுமலை நாதர - அருணுசலேசவர் ; தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தலாவது என்றும நீஙகாது வெளிப்பட எழுந்தருளியிருந்த தல்.

தாள் தாமரைகள் - முடிமேல் - புனைந்து - திருவடிகளில் தலைசாய்த்து நிலமுற வணகதி ; அடித்தாமரை மலரைத தலியின சூடி எனற நயமும் காணக. தாமரை அந்தணர்களுரிய மாலையாதலும் குறிபப. மலையை வணகதி மேறசெனறு இறைவரை வணஙகினார் என்க.

புளகம்...ஆகி - புளகம் - மயிரக்கூசெறிதல; இம்மெயபபாடு உடல்முழுதும் உளதாதல் அன்புநிலைவின குறி.

கண் பொழியும் இன்ப அருவி - ஆனந்தக்கண்ணீர அருவிபோலக் கண்களில் பெருக வருதல் பேரினப அன்பின மிகுதியினல் உளதாவது ; மிகுதியும இடையூற தன்மையும்பறறி அருவி என்றார். உபசாரம். 971

2870. ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணினிதி னமருநாட்
பூத நாத சவர்தம்மைப் "பூவா மல"ராற் போற்றிசைத்துக்,
காத லாலத் திருமலைபிற் சிலநாள் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும் விருப்புறுவார்; கூஎஉ

2871. மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையிற்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து, புகலிச் செம்மலார்
துங்க வரைகள் கான்பலவுங் கடந்து, தொண்டைத் திருநாட்டிற்
றிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் தூரைச் சேர்வுற்றார். கூஎக

2870. (இ - ள்) ஆதிமூர்தனி ..அமரும் கான் - ஆதிமுதல்வராகிய திருஅணுஞ மலையாரத திருவடிகளே வணஙகி அதனிருபபதியில் இனிதாக விரும்பி எழுந்தருளி யிருக்கும் காள்களில ; பூதகாதரவர் தம்மை...போற்றிசைதது - பூதஙகளுக்கு நாயக ராகிய அவரைப ''பூவார் மலர்'' எனற தொடஙகும திருப்பதிகதினுற போறறித அதித்த ; காதலால்...வைகி - ஆசையினுல் அநதத திருமலையினகண லெ ளட்கள தஙகியருளி ; வேத கீதர் ..விருப்புறுவார - வேதகீதராகிய இறைவரத திருபபதி கள் பிறவறறையும சென ற பணியும விருபபதறை மேறகொளவாராகி. 1112

2871. (இ - ள்) மஙகை பாகா...போகத - அமமையை ஒரு பஙகினுடைய இறைவரத திருவருளினுலே வணஙகி விடைபெறறுச சென ற ; வடதிசையில... ...பணித்த - வடதிசையில் வெறற கணணுடைய விடையினையுடையவராகிய இறைவ ரத பதிகள் பலவறறையும வணஙகிப போய ; புகலிச செம்மலார்...டேகத - சோழித தலைவராகிய பிளளையார் பெரிய மலைகளையும காடுகள பலவறறையும கடநது; தொணடைத திருகாட்டில...சோவுறறார - திருததொணடை மணஞ்சிலே சதுர வேத தலையிற சூடிய இறைவர இனிதாக விரும்பி எழுநதருளியிருகும திருவோதன ரைச் சேர்நதருளினர். 1113

இந்த இரணடு பாடடுகளும தொடாந்த ஒருமுடிபு கொணடன.

2870. (வி - ரை) ஆதி மூர்த்தி - எலலாருக்கு முதலவராகிய சிவபெருமான் ; அநாதியாயுள்ளவராதலின் ஆதிமூாததி எனறார.

பூதநாதர் - சிவ பூதகணஙகளின இறைவர பூதம் - உயிர்கள எனறுகொணடு உயிர்களுகெலலாம உயிர்கருயிராகிய நாயகர எனறுமாம

பூவார் மலரால் - பூவார் மலர எனறு தொடஙகும பதிகததால, இரட்டுற மொழிதலால அழகிய மலாகளாலே எனறுரைகக்வும கினற நயம காணக, '' நீர தமிழின நெடைமாலைத திருபபதிக 'தோன்மாலே' பாடினுர '' (1476), '' இதற 'தோன்' றணடால '' (1815) எனபனபோலக காணக.

காதலாலத் திருமலேயிற் சிலநாள் வைகி - தொணடைமாடு சென ற அருக கோயிலகளேப பணிய எணணி வழிகொணட பிளளையார இடையிற கணட பதிகளில வணஙகிச் செலலுதல மாபேயனறிச சில காளகள தஙகிவிடுதல கூடாமையின இஙகுச லெகள்ள வைகிய செயல காதலாலகியது எனபதாம. '' தகு பிறபபே வீட்டி னுக்கு மேலாம பெருமை சாதிததா '' (1577) ; '' பணிசத பரவிப பணிசெயதா '' (1578) என்ற அரசுகளது வரலாறறும, திருவாதவூரடிகள இஙகுப பலகாட டஙகியிருதத வரலாறறுகளும இஙகு நினைவுகூாதறபாலன. தலபெருமையுளு சிறநதன.

வேதகீதர் - வேதமாகிய கீதததைச சொனனவர எனறும, அதறறற பேசபபடும பொருளாவார எனறும உரைகக நினறது வேதம சரதகளின நிறைவு கொணடமை யால் தேம எனபபட்டது.

பதிகள் பிறவும் - தொணடைமாடும, அதனு டசாண டகரும சாருமுனி இடைப பட்ட பதிகள.

பணிய விருமபுவார்—எனபதம பாடம. 972

2871. (வி - ரை) திருவருளால் வணஙகிப் போந்து - திருவருள விடைபெற றப் போய்; மேல தொணடைகாட்டில நடைபெற டளள அறபுத அரு செயல்கள நிகழ்நதற் பொருட்டுச செலவு சோதலால் அருளால் வணஙகி எனறார.

வடதிசையில் - பதி பலவும் பணிந்து - திருவஞ்ஞமலையினறம தொணடை காட்டிற் சார்நத காஞ்பரம சோதல பிளளையாரது திருவுளளக குறிப்பதாலின்

அங்குகின்றம் வடதிசையிற் செல்வார் இடையிற கண்ட பதி பலவும் பணிந்து சென்றனர் என்பது.

வடதிசையில் - வடகிழக்கு நோக்கிச செல்கின்றாதலின் வடக்கில் என்னுத வடதிசையில் என்றார்; ஆயினும அதுகுறைறு செல்லும் சாலை தொடகத்தில் தெகு தூரம் போனூர் வரை வடகு நோகியே சென்றபினனரே ஆணி வழியாய் வட கிழகில் செல்கின்றமையும் குறிக்க

பதி பலவும் - இவை திருததெளளாறு, திருவெணகுன்றம், புரிசைகாட்டுப் புரிசை முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

துங்க வரைகள் கான் பலவும் கடந்து-இவை செஞ்சிமலை, நெடுகுன்றம், சவ வாது மலைத்தொடர்பாயச சிதறிய குனறுகள முதலாயினவும, மடுநாடும தொண்டை காடும சகதிப்பான நிலப பரபபாகிய இடததில் உள்ள காடும மலையும் கலந்து பரதவை களும் ஆம். பல்குன்றம், இளகாடு, திண்டிவனம, புலிவனம், புறவார் பனகாட்டூர் முதலிய காரணக குறிபபுடன வரும ஊர்பபெயர்களையும் கருதுக. துங்க வரை - பெரிய மலைகள. இவைகள் பலவறறை இடமாகக்கொணடு முன்னாளில் அரசர் தமது கோட்டைகளை அமைதது காடு காவல புரிந்ததகில நாட்டுச் சரிதகளால் அறியப படும். 973

II திருவண்ணமலை

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - தக்கேசி - 1-ம் திருமுறை

பூவார் மலர்கொண டடியா தொழுவா புகழ்வா வாஞர்கள்
மூவா புரங்க ளெரிதத வனறு மூவர்க கருள செயதார்
தூமா மழைகின் றதிர வெருவித தொறுவின னிரையோடுமே
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சார லணணு மலையாரே. (2)

ஞானத திராளாய நினற பெருமா னல்ல வடியார்மேல்
ஊனத் திரளை நீக்கு மதுவு முண்மைப் பொருள்போலும்
ஏனத திரளோ டினமான கரடி யிழியு மிரவினகண்
ஆனைத் திரள்வந தணையுஞ் சார லணணு மலையாரே. (2)

அல்லா டரவ மியலகுஞ் சார லணணு மலையாரை
நல்லார் பரவ படுவான் காழி ஞான சம்பநதன
சொல்லான மலிகத பாட லான பததி மிவைகறறு
வல்லா ரெலலாம் வாஞர் வணகக மன்னி வாழவாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—குறிஞ்சிததிணை பறறிய மிலைகள் பலவும் தமிழ்நலம்பெறச சுவைபட எடுத்துக் கூறி இத்தகைய திருவண்ணமலையில் எழுந்தருளிய இறைவர் அடி யாரும் வாஞரும் வழிபட விளககமாக இருகது அடியார்ககருளி னன்மை தரும பெருமை உணமைபபொருள் என்றதாம்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பூ - அழகு; மண்ணுலகத்தவரும் விண்ணவ ரும் கூடி வணகுகுதல்பற்றி முன் உரைத்தலை பாாக்க; ழுவார் - கேடில்லா வரம் பெற்ற அசுரர்; ழுவர் - மும்புரகளில் வாழ்ந்த மூவர். தொறு - பசுக் கூட்டம;

மழை - மேகம்; ஆமாம்பிணை வெருவித் தொறுவின் நிரையோடும் அணையும் எல்க; வெருவி - அஞ்சி; அச்சத்தால் தன இனமலைவிடினும் ஒருசார உபமை பற்றிப் பசுக் கூட்டத்துடன் காட்டுபசவும் வரும எனபது; பினனிரண்டடிகள் குறிஞ்சியியல் புணர்த்தின. மேல வருவன பலவும இவ்வாறே காணக; இவை தமிழ இலக்கணம் பறறியனவாதலால கோல்லான் மலிந்த (11) எனபதும காணக (கோல் - தமிழியல்);—(2) அடக்கும் அதுவும் நன்மைப்பொருள் - தனறு தேவாக கருளியதன்றி இனறு காணபார்க்கும அருள புலபபட நினற கலமசெயதல குறிபபு;—(3) உண்மைப் பொருள் - மெயகண்ட ஞானநூலகளின முடிநத உணமை இதுவே யாரும்; ஊனத் தீரள் - மலம; ஏனத்தினள் - இனமான - ஆனேத்தினள் - இச் சாதிகள் இனமாயத திரளாகக கூடிவரும இயலபுடைதன. இவை குறிஞ்சிக கருப பொருள்கள்; இவை மலைசசாரலில ஒருதல வாழும வாழகைத்த தனமைபறறிய குறிப்பு;—(4) இழைத்த - கல் உடை பனைத்த,—(5) பருவக் - கவிந்த எனக; பருவி - அரிதத;—(6) தழல் ஊத - மேதி - நீரரும் - இம்ம இரைபின சத்தியா லாவது; ஆனயர் புராணம பாரக, பாபபவாகரு உலஙகலில கணகூடாகக காண்பத;—(7) வரும மேல்வினை - ஆகாமியம; பித்தித்தநத பாவம் - பழவினை;—(8) நிறம் - புகழ்;—(9) ஆடிப்படி யளக்கும - வினை கூறுவார செயயும வாணிபத நிறம்; இன்றும வாணிப பலதுறைகளிலும காணவுளன;—(10) பிட்டர் - பிரட்டர்; கீழகள. சமனே - உடையனறி, நின்றுமொறும் - சமண குருமார வழகக; அட்டம் - அணையும் - அடடமாக, குறகக்க. 72 பாகக,—(11) அல்-இரவு; கோல்லான் மலிந்த - தமிழியல மறைந்த.

[ஆணபினை பெணபினையாக்கிய அறபுதம]

2872. தேவர் முனிவர்க் கோத்தளிததார் திருவோத தூரிற பிருதிதொண்டர்
தாளில் சண்பக தமிழமிரகா தாரங சணபக களிகிறநது
மேவுங கதலி தேரரைதங்கள் வினகு நிலைதது நிறைபுடைபுற
பூவும் பொரியுஞ் சுணணமுமன ஞோணடு மீபாறறி யெதிர கொணடார.

(இ - ள்) தேவர. திருதிதொணடர - தேவரகளுகரும முனிவரகளுக்கும மேலதன வென ஓதவிதத அருளிசசெயத இறைவரது திருவோததூரிலே வாழும திருதிதொண டரகள்; தாவில...அணைய - குறறமிலலாத சிகரதியில வாழ தமிழ விரகரானிய பின னேயார தாம அதகு அணைமலே, களிசிறநது ..எதிரகொணடார - மிக மிழிநத பொருளகிய வாழைகளேயும தோரணைகளேயும விளகுகளேயும வரிசைபெற காடடிய, பூணை கும்பஙகளேயும பூவும பொரியும சுணணமும எனற இவறறையும முனனே எதிரக்கொண்டு எதிரெயத எதிரகொணடாரகள.

(வி - ரை) தேவர். திருவோத்தூர்ல் - திரு வோதத்தூர் என்ற பெயரக காரணக குறிபபுப்பட வந்த விசேடணம. ஒத்து - வேதம. தலவிசேடம பாரக.

களிசிறந்து...எதிர்கொண்டார் - இம்ம அவரகளது அனபின பெருமையின வினகுவதாம; நிரைத்து - வரிசைபெற நிறுமி. நிரை - வரிசை; விளக்கு நிரைத்த லாவது - விளகுகளேத தோரணம போல வரிசைபெற வறறுதல; முன்கொண்டு - முன்னல் எதிரக்கொண்டு; பூ - பொர் - சுண்ணம் - இவறறைத் தூவி எதிரகொள ளுதல் மஙகலம் செய்யும மரபு. போர் - தெறொரி. போற்றி - வாழநதினைதது.

இவ்வாறு சென்ற சென்ற தலங்கள்தோறும் எதிர்கொண்ட பெருமை தொண்டை நாட்டுக்குச் சிறப்புரிமை.

முனிவர்க்கோத்தளித்த—என்பதம் பாடம். 974

2878. சண்பை வேதியர் தண்டாளச் சிவிகை நின்று மிழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீரடியார் சூழ நம்பர் கோபுரஞ் சூழ்
விண்பின் ஞாக முன்னேங்கும் வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு
பண்பி னீடிய பணிவதெழுந்து பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார். கூஎடு

(இ - ள்) சண்பை...இழிந்தருளி - நீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் குளிர்ந்த முதுதச் சிவிகையினின்றும் இறங்கியருளி, நண்பின.. சூழ-அன்புமிகுந்த சிறப்புடைய அடியார்கள் தமமைச் சூழ்ந்துவர ; நம்பா...வலஞகொண்டு-இறைவரது கோபுரததைச் சூழ்ந்து ஆகாயமும் தீழ்படும் வணணம முனனே உயர்ந்து விளஙகும் பெரிய அழகிய திருமதிலைச் சுறறி வலமாக வநது ; பணபின...அடைநதார் - வணஙகவேணடிய தன்மை பெருகிப பணிந்து எழுநது இறைவரது திருகோயிலினுளளே அடைந்தருளினர்.

(வி - ரை) சிவிகைநின்று மிழிந்தருளி - என்றது எதிர்கொணட அடியாகளது அன்பினை அங்கீகரித்தலகொளளும கிலே.

கோபுரம் சூழ் விண்பின்ஞக முன் ஙஙும் - கோபுரததைச சூழ்ந்த உயாநத மதில் முனஙுல ஓஙகி நினறது ; அஃது ஆகாயததையும தீேபபடுதலி ஓஙகியது.

புரிசை வலங்கோள்ஞநல் - மதிலைச் சூழ்நது புறததே வலம் வருதல்.

பண்பின் நீடுநல் - வணககததிற்குரிய இடம் காலம் முறை முதலிய எல்லாத தன்மைகளாலும் மிகுதல. 975

2874. வாரணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமையாண் மணவாளர்
ஆரணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றூர் தம்மு ணணைந்திறைஞசி
காரணற்குங் பிரமற்கும் நண்ணற் கரிய கழல்போற்றுங்
காரணத்தின் வருமின்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.கூஎஎ

(இ - ள்) வாரணதநின...ஆணைநதிறைஞ்சி - யானையின் உரியைப போர்தத வல்லமையுடையாரும, உமையம்மையாரின மணவாளரும, வேதஙகளினுட்பொருளாய நின்றவரும் ஆகிய இறைவரது திருமுனபு சோநது வணஙகி ; நாரணற்குமம...காரணதின் வரும் - திருமாலுக்கும பிரமதேவாககும சேர்தறகரிய திருவடிகளைத அதிகின்ற தனால் வருகின்ற ; இனபக கணணீர பொழிய கைதொழுதார - இனபமாகிய ஆனநதக் கணணீர் பொழிய கைகூபபித தொழுதருளினர்.

(வி - ரை) உரிபோர்த்த மைந்தர் - மைந்தர் - வல்லாளர். மைந்து-வல்லமை; இது சங்கார காரணராக தன்மையினையும், உமையாள் மணவாளர் எனறது திருட்டி காரணராந் தன்மையினையும, ஆரணத்தின் உட்பொருளாய் நின்றூர் என்றது திருட்டியில் வரும் உயிர்களுக்கு அவ்வவறறின் நிறைதலகேறப ஞானம கொடுத்து அறியாமை நீக்கி உய்வதற்கு அருள்புரியும தனமையினையும் உணர்தலின.

ஆரணத்தின் உட்பொருளாய் நின்றூர் - உருததிரபசுபதி நாயனார் புராணத்தில் நுணைத்தலை பார்க்க. வேதம எவ்வெப் பகுவமுடைய எல்லாவுயிர்க்கும் பொதுது

வதலின் எல்லாக் கடவுளரைப்பதியும் எடுத்தோதிச் சிவனே உள்ளிடதில் வைத்துக் கூர்த்தகோக்கி யறியுமாறு வைத்தல் கடமும் எனற குறிப்புபெற வைப்பா ஆணத் தின் பொருளாய் என்னது உட்பொருளாய எனவும் ; தேவா முனிவர்க்கு வேதம் ஓதலிதத பதியாதலும் குறிபபு.

ஆணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றார் - சதகாரமும் சிருட்டியும பெற வைததமை யின் ஐதொழிலும பெறலிததபடியாம. "கூத்தீர்" எனற பதிகக் குறிபபுக் காண்க. அவ்வாற வரும உயிர்களுகேறறவாற இறைவா மறைஞானமுணாதத உணாதது அவை வழிபட்டு உய்தி பெறனினறன எனறது "பூதேதாக நாயன கொணடுகின் பொன்னடி, யேததா தாரிலே யெண்ணுககால்" எனும பதிகத்தாற் பெறபபடதலும் காண்க. இனி இபபதியில நிகழவுள அறபுத ஆருட்செயலினகண, அமமா இழிந தரைதத மாசறதத அறிவுறுதலியருளிய சதகாரநிலைக குறிபபும (2876 - 2880), ஆணபனைகள் குறும்பையினே அருளிய புனருறபவநிலைக குறிபபும (2881), பனைகளுக் கும் பாசநீக்கமும் வெபபேறறம அருளிச சைவதனின உட்பொருளாகிய வெனருட் குறிபபும (2879 - 2881) மறையாகிய திருபபதிகதனின வாயமையிஞல வீறறால காண வுள்ள குறிபபும இம்மூனறு தலைமைகளாற பெறவைதத தலமுமை கண்டுகொளக. "போககு வரவு புரிய" (2 ம சூத போதம) எனறவிடதது மாபாடியததில உரைத தவை இவறு நினவுகூர்தறபாலன "பரதம்வீடு தரும பரமன" (300) எனறலிடத துரைத்தவையும பாகக. "அதமாகி" (1), "போககு வரவு" (2) எனனும கருத தகேறப ஈண்டும "வார ணததாரி போாதத மைகதஞர்" எனச சதகாரக குறிபபை முறகூறிய தும கருதத தக்கது.

கழல்போற்றும் காரணத்தின் வரும் இன்பக்கண்ணீர் - பாயாகாரியகளின் தொடர்ச்சிபற்றியே மகளுக்கு உலகிற பெரும்பானமை இனபகணணீர் வரும ; அவ்வாறல்லாது இவறு இறைவா கழலபோறறாம தொடாபுபற்றி வாதத எனற வேறு பிரித்துக் கூறியபடி. அரியயனுக்கும எடுதறற்கரிய கழல போறறகிடைதத எளிமை யும அருமையுமபறறிக கணணீர் வாததெனக "வழுதலியுக காஞ மலரடி யீணைக், வழுதலதற் கெளிதாய்" (திருவா - போறறித தி)நவகவல), அனபிஞலும கணணீர் வருமாதலின அதனே நீகக இன்பக் கணணீர் எனறார் 976

2875. தொழுது விழுகது பணிகதெழுகது சொனமா லிகளாற றுதிசெய்து
முழுது மானு ருளபெறறபு பேராகது வைகி முதலவாதமைப்
பொழுது தோறும புகழைறஞ்சி பேரமறி செடதங் கமர்வார்முன்
அழுது வணங்கி யொருதொணட ரமணா திறத்தோன் றழிவிப்பார்;

2876. "அங்கை யனலேற் றவர்க்கடி யே னுகரும பீணக ளானவெலாம்
மங்கு றுறணீண டானபணியாய்க காயா தாக கண்டமணர்
"இங்கு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் கடைவண டோ?"வென்று
போங்கு நகைசெய் திழித்துரைத்தா, ருளு வேணடு" மெனப்புகல,

2877. பரம னுர்தக் திருத்தொண்டா பணபு தோகைப் பரிவெய்தி
சிரவு காத லொடும் விசைகத விமலா கோயில புக்கருளி
அரவு மதியும் பகைதீர வணிஞதா தமமை யடிவணங்கி
பிரவு போற்றித் திருபபதிக மிசையிற பெருக வெடித்தருளி, களக

2878. வீருமபு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் வீமல ரருளாலே
"குரும் பையாண் பனையீனு" மென்னும் வாய்மை குலவுதலால்
நெருங்கு மேறறப் பனையெல்லா நிறைந்த குலேக ளாய்க்குரும்பை
யரும்பு பெண்ணே யாகியிடக் கண்டோ செல்லா மதிசயித்தார். கூஅo

2875. (இ - ள்) தொழுது...போந்து வைகி - முன்கூறியவாறு கைகள் கூப்பித் தொழுது நிலமுற விழுந்து வணங்கி எழுந்து திருப்பதிகங்களாற்ற முதித்த எல்லாமாய் நின்ற இறைவரது திருவருள் பெறறுப புறம்போந்து எழுந்தருளியிருந்து; முதல்வர்த்தமை...அமாவார் முன - முதலவரைக காலங்களினோறும் புகுந்து வணங்கித் தாழ்ந்த அகலே விரும்பி யிருபபவராகிய பிளளேயார திருமுனபு; அழுது...அறிவிப் பா - ஒரு தொண்டர் அழுது வணங்கி நின்று அமணாகளது தன்மைபறறி ஒரு செயதியை அறிவிப்பாராய; கூஎஎ

2876. (இ - ள்) அங்கை...காயாதாகக் கண்டு - அங்கையிலே நெருப்பினை வைத்திய இறைவருக்காக அடியேன பயிரிட்டு உளவாக்கிய பனைகள் எல்லாம மேகமண்டலம் பொருந்த நீண்டு வளாந்தும ஆண்பனைகளாகிக காய்க்காதனவாதலேக கண்டு; அமணா...இழிந்தசைந்தார - அமணாகள "இகு கீவிர வைதது உண்டாக்கும பனைகள் காயபபதறகு உபாயம உண்டோ?" எனறு மிகவும எள்ளி நகைதது இழிவுபட பேசுகினறாகள; 'அருளவேண்டும' எனபபுகல - தேவரீர அவ்விழிபப போக்கப பனைகள் காய்க்கும்படி அருளபுரிய வேணடும எனறு சொல்ல; கூஎஅ

2877. (இ - ள்) பரமஞாதம...பரிவெயதி - இறைவரது திருததொணடரது அடிமைதிறததை நோகினித (பிளளேயார) திருவுளளததே இரகசம கொண்டு; வீரவு...புகருளி - பொருநதிய பெருவிருபபிறேடு விரைவது சென்று இறைவரது திருக்கோயிலில புகுநதருளி; அரவு மதியும்...அடிவணங்கி - பாமபினையும சதிரினையும் பகைதீருமபடி தலேயிறருடிய இறைவரை அடிவீழுந்து வணங்கி; இரவுபோறறி... ...எடுத்தருளி - நிருவருளே இரவுத துதிதத 'பூதிதோந தாயன' எனனும திருபபதிகத்தினேப பணனிசையிறறற் பெருகுமபடி பாடியருளத் தொடங்கி; கூஎக

2878 (இ - ள்) வீருமபும்...குலவுதலால் - மேனமை வீருமபுகினற திருகடைக்காபபிலே இறைவரது திருவருளிஞலே "குருமபைகளே ஆணபனைகள் ஈனும" என்னும் வாய்மையானது பொருநதி விளஙகுதலாலே; நெருகும் ..ஆகியிட - நெருஙகிய அநத ஆணபனைகள எலலாம நிறைநத குலேகளேயுடையனவாகிக் குரும்பை பொருநதும பெணபனைகளாக மாறியிடவே, கண்டோ எலலாம அதிசயித்தார - கணடவாகள எலலாரும அதிசயபபட்டாகள. கூஅo

இக்காண்கு பாட்டுக்களும ஒருமுடிபுகொண டுரைகளினறன.

2875. (வி - பை) தொழுது - முன்பாட்டிற கூறியபடி கைதொழுது.

தொழுது...துதிசெய்து - வினேயெசசகள வழிபாட்டின பருகினேத தனிததனி எடுத்தகாட்டும நயம கண்டுகொளக.

சோன்மாலேகளாற் றுதிசெய்து - இபபதிகங்கள் கிடைத்தில.

அமர்வார் - விரும்பி வீறறிருபபவராகிய பிள்ளேயார்.

அழுது - சமணர இழிததசைகரும் சிவநிநதையைக கேட்கமாட்டாத அயரத்தால அழுத; ஆனாதபாவந்பம எனறு உரைபபாருமுண்டு.

அமணர் நீறறந்து ஒன்று - அமணரது நீய தனமையினல் நிகழ்ந்ததொரு செயதி. நீறறந்து - நிறதததால் நிகழ்ந்த.

அறிவிப்பார் - அறிவிப்பாராகி - முற்செச்சம். அறிவிப்பார் - புகல என மேல் வரும் பாட்டோடன் முடிக்க.

அதன் பேற்று வகை வணக்கி—என்பதும் பாடம். 977

2876. (வி - ரை) அங்கை அனல் ஏற்றவர் - சிவபெருமான். அங்கை - அகங்கை என்பது அங்கை என வந்தது. "அகமுனாச் செலிகை வரினிடை யனமெமே" (சன்னூல்); அழகிய கை என்றலுமாம. "அழலாட வகை வெதரோ? வங்கை, யழகா லழல்வெந்த வாறே? - கழலாட்ப, பேயாடு காளிற பிறங்க வனலேகதித, நீயாடு வாயிதனச் செபு" (அற. அக - 98) என அம்மை திருவாக்கு ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தகுகது. அனலைக் கையில ஏறறக்கொண்டிருப்பவ ராதலின அழல போன்ற அமணாத சுடுசொலலினையும பொறகின்றா எனற குறிப்புப்பட இவ்வாற்றாற் கூறினார்.

ஆக்கும் பனைகள் ஆனவெல்லாம் - ஆக்குதல் - பயிரிட்டு வளர்த்த உண்டாக்குதல். ஆன - முனைதது உரிய வடதாயினவை.

காயாதாகக் கண்டு - காயக்குமதன்மை யிலலையாதலைக கண்டு; எல்லாம் காயாதாக - பால்பகா அஃறிணையாதலின ஒருமையினை கொண்டது. காயாவாக - என்ற பாடமுமுண்டு.

மங்குலும் நீண்டு - வளாசசி பெறற எனபது காயக்கும பருவதறகு மேற்பட்ட நிலை குறிதத தின்றது

'ஓங்கு...உண்டோ' என்று - இஃத அமணா கூறிய இகழ்சசி மொழி. நீர் இட்டு ஆக்குவன - நீர் மிக முயனற உண்டாகின்ற இலை. நீர் - முனனிலைபடுதலைக் கூறியபடி கூறியது.

நீரிட்டும் - தணணீர் ஊறறியும எனற கூறிய இகழவுக குறிபபுமாம "இடட ஞான்றிட்டதே" என்றபடி. தணணீர் ஊறறிக காகவேணடாத பனைகளை அவ்வாறு காத்தும் என்று இழிவுக் குறிப்புமாம். அடைவு-பொருததம; உபாயம, ஏது.

பொங்கு நகைசெய்து - மிகவும் எள்ளி நகைதது.

அருள வேண்டும் - இவ் விழிமொழி நிருமபடி பனைகள காயகுமாற அருளுரிய வேண்டும். 978

2877. (வி - ரை) பரமனர்தம் திருத்தொண்டர் பண்புநோக்கிப் பரிவெய்தி- பண்பு - அடிமைதனிறதனின உயாவு, நோக்குதல் - கருததிட கொள்ளுதல; பரிவு - இரக்கம்; பண்பாவன - இறைவன பூசைகாக உரிய மலியான பொருள் சேர்க்க எண்ணிப பனைகளே ஆகுதலும, காதலும; அவை காடாத தனமை கண்டு வருத்தலும; புறசசமயிகள சிவத திருதொணடினை இகழாத கூறவனவறறைப் பொருமையும; ஆசாரியர் அருளினால அவவிகழ்சசி நீங்கிச சைவத்நிறம போற்றபபதனைக் காணும் ஆவலும் முதலாயின; "பனை விரைதத்தலன் பனைஎடான்" என்ற பழ மொழிபபடி பனை பயன்தர நீணடகாலம செலலுமாதலின பனை விரைத்தவர் அதன பயனைப் பெறுமவரை உயிர வாழ்நதிருததல அரிது. அவவாறனறி இதறொணடர் இத நீண்டகாலம் வாழ்நதிருந்த மிகமூபபுடையார் எனபதும, அழது வணங்கி அறிவித்தமையால் சைவதநிறம் விளஙகுதலில மிகவுமறை புடையார் எனபதும பெறபபட்டமை காண்க.

வீரவு காதலேறும் - காதல் - பெரிய அன்பரது மனவருததத்தை நீக்குதலே யன்றிச் சைவ உண்மை காட்டி வினைகச செய்வதிலும் கொண்ட பெருவிருப்பம்.

(2879 - 2880 பார்க்க.)

விரைந்து விமலர் கோயில் புக்கருளி - விரைவு காதல்மிகுதி குறித்தது.

அரவுமதியும் பகைநீர அணிந்தார் - பகையுடைய உயிர்ப்பொரு ளிரண்டினையும் பகை நீர்த்த உடன் வாழவைத்தார் என்ற தன்மையாற் கூறினர், இக்குறிப்புடன் பிள்ளையார வணங்கினர் எனபதும், அவ்வாறே இனி வினையும் தன்மையால் இழித் தரைத்த அமணர் இகல் நீங்கி வாழ்வர் என்பதும் குறிபபாலுணாத்தறகு. அன்றியும், " இதுவாரு மதவல்ல வெனும்பிணக்க நின்றி, நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிறப "தாகிய சைவதநின் உயர்ந்த நிலையினையும் காட்டுவதும் குறிப்பு ; " ஏத்தா தாரிலை யெண்ணுங்கால் " என்ற பதிக குறிபபும காணக. பகை நீர்த்தல் போல இகருப் பனையில் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடு நீர எனபதும் குறிப்பு.

இரவு போற்றி - திருவருளே இரந்து வேண்டி ; " ஈவ தொன்றெமக் கில்லையே லதுவோ வுன தின்னருள் " (பிள். தேவா - திருவாலவடுதறை) என்ற கருத்தும் ஆண்டுரைத்தவையும் இகரு னினைவுகூர்க. இவ்வாறன்றி இரவு போற்றி - இரவினிற் றுயிற்து என்றுரைத்தனா முன்னுரைகாரா. இத்திருவருணிகழ்ச்சி இரவினில் நிகழ்த தத எனறு கொள்வர் , குண்டையூர் தெனமலையைப பூதங்கள இரவிற கவர்ந்து திரு வாரூரில் சேர்த்தது போல. அருளவேண்டுமென்ற வேண்டிய அன்பருக்கு " அருள் நல்குமே " (4-5-6-7) என்ற பதிகக் கருதறக காணக.

இகையிற் பெருக - இகை - பதிகப பண குறிதறது ; இகை - இறைவரது புகழ் என்ற கொண்டு புகழினைப் பெருக எடுத்து என்றலுமாம. பெருகுதலாவது பதிகம் அருளிய இவ்வொரு செயலினுலே அனபா கருத்து முடிதறதாக கொடுத்தறே யன்றிச் சைவத் திறம் பெருக நிகழ்ந்து அமணர்களும அறிவுறுக்கபபட்டதும் பனை களுகரும் முதறியினிதறமையுமாம். இகை - பிள்ளையார் புகழ் என்றலுமாம். 979

2878. (வி - ரை) மேன்மை விரும்பும் என்க ; முன் இகையிற் பெருக (2877) என்றவிடத் தரைதறவாற வரும் மேன்மைகளை எல்லாம் விரும்பி யருளி வைத்த ; திருக்கடைக்காப்பில் பதிகப் பயன் கூறும் மரபு குறிதறது ; " சொல் விரும்புவார் வினைவீடே " என்ற பதிகம் காண்க.

விமலர் அருளாலே ' தருமபை யாண்பனை யீனும் ' என்னும் வாய்மை தலவுத லால் - " குரும்பை யாணபனை யீனும் " என்பது பதிகம். அது தவறுதலில்லாத - பொய்யாத - வாய்மை எனபபட்டது ; அவ வாய்மைத் தன்மை அருளாலே அத திருவாக்கிற் குலவிய காரணத்தால் எனபதாம் ; " போதியோ என்னும் அன்ன மெய்தறிரு வாக்கெனு மமுதம் " (2986) என்பதும, " மெய்த்தனமை வினகரு திருச் செவி " (2376) என்றதும் பிறவும் பார்க்க.

தருமபை யாண்பனை ஈனும் என்னும் - " குரும்பை யாண்பனை யீன்குலை யோத் தார் " என்பது பதிகம் ; ஆணபனை குரும்பைகளுலே யீன் ஒதறதா என்றதாம்.

ஏற்றுப் பனை - ஆண்பனை ; பேண்ணை - பெண்பனை.

ஏற்றுப் பனைகள் தருமபை யரும்பு பெண்ணையாகியிட - தாவரக்களிலும் வரும் மலட்டுத் தன்மை முதலிய குறைபாடுகளை மாற்றறதற்கு மருத்துவ முறைகளை உழவு நூலார் சிலர் காண்கின்றுர்கள் ; ஆயின இகரு அச்செயல் திருவருட் பதிகத்தினுலே உடனே பயன் விளைத்தது அற்புதமென்க; அதிசயித்தார் - அதிசயத்தைக் கட் புலப்படக் கண்டவுலையன்றி அதன் காரணம் திருப்பதிகமே என்பதனையும் கண் டனர். 980

திருவோத்தூர்

திருச்சித்தம்பலம்

பண் - பழந்தக்க ராகம் - 1-ம் திதழறை

பூத்தேர்ச் தாயன கொண்டுகின் பொன்னடி
யேத்தா தாரிலே யெண்ணுங்கால்
ஒதனூர் மேய வொளிமழு வானனைக்
கூத்தீ ரும்ம குணங்களே. (1)

நாதார் கொனறை தயகு முடிபுடை
நாதா வென்ற லம்புகழ்
தோதா தாதன நோதிரு வோதனூர்
ஆதீ சேயத னல்தமே. (7)

தருப்பை யாண்பனை மீன்தலை யோத்தா
அரும்பு கொன்றை யடிகளிப
பெருமபு கலியுண ஞானசம் பதனசொல
லிருமபு வாவினை வீடே. (11)

திருசிறைமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—"அடியேன இறைவாகக்காக ஆக்கும பணிகளானவெல்லாம காயாதாகக் கண்டு அமனா இழிதனரைதாா ; "அருள வேண்டும்" என்ற இரந்த அடியவர்க்காக அவர் கருத்தை முறறமபடி " அருள லருமே " என இரகத போற்றி யத (2878 - 2879).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பூத்தேர்நாயன கொண்டு - உரிய கல்ல பூக் களைத் தேர்ந்த காலமிடங்களுகரும விதிகரும பொருநதம்படி பெறவாயினவறறைக கொண்டு ; ஏத்தாதாரிலே எண்ணுங்கால் - தவவவா பகருவதறகுகேறறவாறு திரு வடியைப போறறுதவர்களிலலே எனனும ஆவிவண்மை தெரிதத ஆசாயவோர்களுப புலபபடும். மேல் "ஒதனூா நளரோ ?" (7) எனறதமிக கருதத. ஏதனாதாரில்லே ஆதலின் அது கணடு நாமும ஏதனின்றன எனபது குறிபப. " தெஞ்சம உமகமே இடமாக வைதேன நினையா தொருபோ மிருதறியேன " (திருவங்கை - 2) எனற அசகளனத திருவாகரும அத திருபபாட்டுக குறிபபும (111-பக அவ) பாாக்க. "நின் வயின் மறைததோ யலலை ; யுனனை, மாயாய மனனினோ நீயே வாழி, ...ணணியு மிடையொனறின மறைநதோ யலலை, யிடையிட்டு நினனே மறைப பதாயிலலே, மறைப பினு மதவு நீயே யாகி நினறதோ நிலலையே, ... மனமருணடு, புணமையி னினறை அப புலனவழி படாினு, நினவயி னினைநதே மாகுத னினவயி, னினைகரும ! நினக்கப பெறற லனறதொனறு, நீயே யருளுதல வேணடும" (கோயிஞானமணிமாலை - 52) என்ற பட்டினத்தடிகளத திருவாகரு ணணிர நெநிகைத தகைத ; உம்ம குணங்களே - இவ்வாற யாவையும் உட்பட நிறறல உம்முடைய அருட்டண்மைகளாம ; குணங்களே ஏத்தாதாரிலே என்க ; கூத்தீர் - ஐநதொழி லருடகூதநினை உடையீர் ;—(2) இடை யீர் போக இளமுலை - "ஈராகவிடை போகா வினமுலே மாதர" (திருவா - போற்றித் திருவகவல் - 84) ; ஓர் புடை - ஒருபாகம் ; இளமுலையாள் - இதறலத்தின் அம்மை பெயர் ;—(3) உள்வேர்...கோள்விர் - வேர் நிலதநினைப் உள்ளே சென்ற நண்ணி நாம் வேண்மம் பொருள் கொளவதபோல உண்ணின அறிவீர் ; உள்வேர் - உட்

புழுக்கம் - உள்வேர்வை என்று பலவாறு முரைப்பாருமுண்டு ;—(4) தோட்டீர் - தோடைடையீர் ; அடியார்...நல்குமே - பதிகக்குறிப்பு ; மேல் 5-6-7 பாட்டுக்களிலும் இவ்வாறே காண்க ;—(6) மிக்காரீ - அன்பிலும் மிகுந்தவா ; உட்குதல் - காணுதல் ; அஞ்சுதல் என்றலுமாம் ; நக்கீர் - நகை உருவினர் ;—(7) ஒதாதாருளரோ - "எத்தாரிலே" (1) என்ற கருதத ; ஆதீர் - ஆதியீர் ; முதல்வர். ஆநல் - வெளிப்படுதல் என்று கொண்டு வெளிபபட வீற்றிருபபீர என்றலுமாம் ;—(8) என்றன் இம்மலை? எனற - இம்மலை இதகு என்னேத தடை செய்வதான எனனே ? இதனைப் பெயர்ப்பன் என்று மிக்கெழுந்த ; "ஒன்றர்...ஒத்தார்" என்றர் - மதில் எய்தவனது பதி இஃது என்று அதிப்பவர் ; ஒன்றர் - பகைவா ;—(9) ஒன்றும் எரியாய் மிக (அது கண்டு) உமை நேடியே நிசையெலாம் சென்றார் போலும ; ஆனல் நீர் திருவோத்தர் கின் றீரே ; வழிபட்டு இதனை அறிகிலா என்பது ;—(10) காரமண் ....கோல்லவை நேறன்மின் - அமணரத இழிதகைரைனைப் பொருளெனக் கொளளாதீர் என்ற இச் சரித வரலாற்றைக் குறிப்பும் காண்க ; கழல் சேர்மின் - அவன் முபபுரமும் ஓரம்பால் கின்றபடியே எய்தவனுதலின அமணர்களத இழிப்புரையை இமைப்பளவில் புகழுரை யாக மாற்றவன் என்பது ; அடுத்த மேல்வரும பாட்டின வாய்மையால் பனைகள் குரும்பை யீனக் கண்டு முன இகழந்த அமணா புகழவதாவதும் கருதுக ;—(11) தநும்பை யாணபனை மீன்தூலை - இத இப்பதிகக் குறிபபுபபட கின்ற வாய்மை ; இஃத அருளால் வந்து குலாவுதலால் " எனதுரை தனதுரையாக " (பின் - இலம்பை யாக கோட்டோ) என்றபடி இறைவரத ஆணையேயாக உடன அவவாறே பலனளித்தது என்க. வீடே - நீகுதலேயாம் ; வீடு - விடு-பகுதி ; விடுதல் - நீங்குதல்.

குறிப்பு :—பதிகம் முழுமையும் அடியா பரவும் பண்பும் அவர்க்கு இறைவர் அருளும் பண்புமாக இச்சரித வரலாறறுக் குறிபபுடன விளங்குதலும், அருனே யிரததலும், சரித வரலாறு புலப்படுத்தலுமாய் மிளிதல் கண்டுகொள்க பதிகப பாட்டுக்கள் செய்யுள் யாப்பினில் அடிகள் அளவொத்திராமல் நான்கு சீரும் மூன்று சீருமாய் மாறி வருதல் இறைவா செய்யும் அருளும் உயிர்கள்மாட்டு அவவவா பகுவத்திறகேற்ப கிற றற் குறிப்புத் தருதலும் காணக. இன்னும இத்திருபபதிகம் பறபல அருமைப்பாடு களுடன் விளஙகுதல் அறிதறாபாற் கேடடுணாக. மேல் 2874 - 2875-ல் கூறிய இறைவரியல் பற்றிய தனமைகளின் உளஞறையும கருதுக.

தலவிசேடம் :—திருவோத்தூர் - தொண்டைகாட்டில் 8-வத பதி ; ஒத்து - வேதம் ; ஒதப்பட்டு வழிவழி வருவத. தேவர்களுக்கும் இறைவர் வேதமகனே ஒத வித்தருளின பதி என்றும், வேதங்களுக்கு இறைவர் திருகூத்தக் காட்சியளிதத பதி என்றும் இப்பதியின் பெயர் போனத காரணம கூறுவர். " தேவர் முனிவர்க் கோத தளித்தார் திருவோதத்தூர் " (2872) எனற புராணமும், " ஒத்தூர மேய வொளிமழுவா ளனகைக் கூத்தீர் " என்ற பதிகமும் இகருறிப்புக்கள் தருவன. இறைவர்க்கு இத தலதநில் பனம்பழம் நிவேதனமாம். அவர் பொருட்டு ஒரு தொண்டர் ஆக்கின பனைகள் எல்லாம் ஆண்பனையாய்க் காயாதாகக் கண்ட அமணர் இழித்துரைக்க, அதனை அன்பர் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பிக்க, அவர் இறைவரை வேண்டி அவற்றைப் பெண்பனை யாகசியமையும் பின்னையாரத திருவாக்கிற் பிறந்த புண்ணிய பேற்றினுலே காலாந்தரத்தில் அந்தப பனைகள் முதநி பெற்றமையும் ஆகிய வரலாறுகள் மேற்புராணத்துட் காண்க. இவ்வரலாற்றுக் குறியாக இதநிருக் கோயிலினுள் பனை பிரதிட்டிக்கபபட்டுப் பூசிக்கப் பெறகின்றத. சுவாமி - வேத

நாதர் ; அம்மை - இனமுலை நாயகி ; அம்மை பெயர் பதிகத்தைக் (2) காண்க ; தீர்த்தம் - சேயாறு ; பதிகம் 1

இது காஞ்சிபுரத்துக்குத் தென்மேற்கே கதசாலிவழி 18 காழிகையளவில் அடையத் தக்கது ; மோட்டார்பஸ் வசதியுண்டு. அச்சிறுபாக்கம் கிடியதனினின்றும் வடமேற்கே மட்சாலிவழி 18 காழிகையளவிலும், திருமாகறலினின்றும் தென்மேற்கே மட்சாலிவழி 15 காழிகையளவிலும் அடையலாம்.

*2879. சீரின் மன்னுக் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச், சிவனு ரருள்பெற்றுப்
பாரி னீடு மாண்பனைமுன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினுல்
சேரு மன்பர் தங்கருத்து நேரே முடித்துக் கோத்தருளி
ஆரு முவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற வங்க ணினிதமர்ந்தார்.

(இ - ன்) சீரின்...ஏற்றி - சிறப்பினுல் நிலைபெற்ற திருக்கடைக்காப்புச் சேர்த்துப் பதிகத்தினை நிறைவாக்கி ; சிவனு கொடுத்தருளி - சிவபெருமானுடைய திருவருள் பெற்ற உலகத்தில் நீடிய ஆண்பனைகள முன்னே காய்த்துப் பழுக்கும் தன்மை வரலிரும்பும அனபருடைய கருத்தினை நேரபட முடித்துக் கொடுத்தருளி ; ஆரும்...அமர்ந்தார்-நிறைந்த மனிழசியையுடைய திருத்தொண்டர் துதிக்க அந்த திருகரின் கண் இனிதாக விரும்பி வீற்றிருந்தருளினார்

(வி - ரை) சீரின் மன்னும் திருக்கடைக்காப்பேற்றி - சீரின் மன்னுதலாவது விமலாருளாலே தரும்பை ஆண்பனையின்குலை ஒத்தூர் எனனும வாயமை குலவுதல்; திருக்கடைகாப்பு ஏறுதல - பாட்டு நிரபபிய பதிக நிறைவாகுதல. வாயமை குலவ அருளித திருகடைகாப்பு ஏற்றவுதன முனனே அதன பயனை ஏறறப பினகள் எல்லாம் குருமபை அருமபு பெணணேயாகியிட எலலாரும கணடு அதிசயித்தனர் என்ற விரைாத பயன தருதருளிய சிறப்புக குறிபபு

சிவனுரி அருள் பெற்று முடிந்துக் கோடுத்தருளி எனக.

பண்பினுல் - பணபு வரச செயதமையாலே ; நேரும் - அதனை யிரும்பும்.

முன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினுல் - முன் - பதியம் திருகடைக காபபு ஏற்றி நிறைவாக்கு முன அத்தொணடாகளின முன்னே - கண காண - என்றலுமாம். கால முறையால முன காயதது பின பழுகுகும என்ற குறிபபுமாம. முன்னரிக் குரும்பையே காணபபட்டன ; ஆயின அவை பினனாக் காலதில முதிர்வுபெறறுக் காயாகிப பின பழுகுகும என்ற தன்மை இனறியமையாத கியதியாதலின என்பதும் குறிப்பு. பழுக்கும் - தலசிறபபாகிய நிவேதனதறகுரிய தனமையும அதனை எண்ணி அன்பர் பணைகளை ஆகிய தனமையும குறிபபு

நேரும் அன்பர்தங் கருத்து நேரே முடித்து - சேர்தல் - விரும்புதல ; நேரே - அவர் கேரிற் காண ; நேரபட ; விரைவாக என்றலுமாம.

ஆரும் உவகைத் திருத்தொண்டர் - பணைகளை ஆகிய விணணபபித்த அந்த திருதொண்டர் ; பயன கணட எனைத திருதொணடர்களுமாம ; ஆரும் உவகை - கருத்த முற்றக கண்டதனால நிறையும மகிழ்சசி.

பாரிலீடும் - நீணட வயலுடைய ; புகுமால எனனாலும இறவாமல் நீடிய என்ற குறிப்புமாம் ; 2881 பாரக்க.

மெய்ம்மைத் திருக்கடைக்காப்பு—பனைமுன்னம் - அப்பனைமுன்—என்பனவும் பாடங்கள்.

2880. தேன்ஞட் டமண்மா சறுத்தார்தஞ் செய்கை கண்டு நிகைத்தமணர்
அந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டிகைகள்
"என்ஞ வனமற் றிவை" யென்று தகர்ப்பா; "றிறைவ னேறுயர்த்த
பொன்னார் மேனிப் புரிசடையா னன்றே!" யென்று போற்றினர்.

(இ - ள்) தென்ஞட் டமண்மா சறுத்தார்தம்...அகல்வார் - தென்ஞடாகிய பாண்டி நாட்டிலே அமணரைாகிய குற்றத்தை நீக்கிய பின்னையாரது இத்தச் செய்கையைக் கண்டு நிகைப்படைந்த சமணாகள் அந்நாட்டினை விட்டு நீஙகிப்போவார்களாகி; சிலர்...தகர்ப்பார் - சிலர் தமது கையில் ஏந்திய தமது சமயச்சார்பாகிய நீாக்குண்டிகைகளை " இவை என்ன பயன் தருவன?" என்று உடைத்தெறிவார்களாகி; " இறைவன்...அன்றே " என்ற போற்றினர் - முழுமுதற் கடவுளாவார் இடபதத்தை யுயர்த்தியவரும் பொன்போன்ற திருமேனியை உடையவரும் புரிதத சடையினையுடையவருமாகிய வெபெருமானேயாவர் " என்று கூறித தந்தித்தனர்.

(வி - ரை) கேய்கை - வாக்கின் வாய்மையால் ஆண்பனைகளை உடனே பெண்பனைகளாக்கிய செய்கை. கண்டு - அன்பர்கள் முன்னே கண்டு போற்றினர்கள்; அது தெளிந்தபின் அமணரும் கண்டார்களாதலின் இவரது நிகழ்ச்சி பிற்கூறப்பட்டது. இவ்வாறன்றித திருமயிலையில நிகழவுள்ள அருட்செயலை நன்றியில் சமயத்திலுள்ளோரும் உடன் கண்ட வரலாறு பின்னாக் காணபபடும்.

நிகைந்தல் - அச்சததால செய்வதறியாத மயஙகி நிறகும் மெய்ப்பாடு.

அந்நாட்டதனை - அவ்வூரை; விட்டகல்வார் - தென்ஞட்டில் அமணர் கழுவேற வந்ததபோல கோ்த்தலிடுமோ என்றஞ்சி அவ்வூரை அகன்ற நீங்குவார். நீங்துவார் - நகரீப்பார் - போற்றினர் - என்க. நீஙகுவா பலர். அவருட் சிலர் தம் சமயத்தின் உண்மையற்ற பொய் நிலையினை உணர்ந்து தமது குண்டிகைகளைத தகர்த்தச் வெனனப் போற்றினர்; அவ்வாறு செய்யலாற்றாத பிறர் அகன்று நீஙகிபபோயினர். அகல்வாரும், நகரீப்பாரு மாயினர்; நகரீப்பார் போற்றினர் என்க.

மற்று இவை என் ஆவன - மற்று - உணமைக்குப புறம்பு என்பது குறிப்பு. என் ஆவன - என்ன பயன் தருவன; ஒருபயனுமற்றன என்பதை.

இறைவன் - முழுமுதலவன்; அன்றே - தேற்றமும பிரிநிலையுமாய் உறறிப பொருள் தத்த நின்றது. புரிசடையான் நன்றே - எனறு பிரித்தரைப்பதுமாம்.

அமணரறுத்தார்—என்பதும் பாடம். 982

2881. பிள்ளை யார்தக் திருவாக்கிற் பிறத்த லாலத் தாலமூ,முன்
புள்ள பாசம் விட்டகல, வோழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்
கோள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்;
வள்ள லார்மற் றவரருளின் வாய்மை கூறின் வரம்பென்னும்? கூஅங

(இ - ள்) பிள்ளையார்தம் ..அத்தாலமும் - பின்னையாரது மெய்த திருவாக்கிலே சொல்லப்பட்டு வந்த பிறதத காரணத்தாலே அத்தப் பனைகளும்; முன்புள்ள...அகல - பனையாய்ப் பிறப்பதற்குரித்தாய் முன்னே உள்ள வினை விட்டு நீஙக; ஒழியா...ஒழித்த - ஒழியாத தொடர்ந்த வருகின்ற பிறவிப் பிணி நீக்கப்பெற்ற; கொள்ளும்...கழித்த - உடம்பு இருத்தற் கேதுவாகிய பிராாத்தவினை கொள்ளும் கால அளவு கழித்துப் பின்பு; சிவமே கூடின - வெப் பேற்றை அடைந்தன; வள்ள

வா...என்னும் ? - வள்ளலாராகிய பிள்ளையாருடைய அருளினது மெய்த்தன்மையினை எடுத்துக் கூறுதல் வரம்புட்படுமோ ? (படாது).

(வி - ரை) நிருவாக்கிற் பிறத்தலாவது திருவாக்கினுல் அருளுடன் சொல்லப்படுதல் ; ஆண்பனை குரும்பைக் குலியீன் என்ற அருளின் ஆணையே உபதேசமாய் வருதல்.

முன்புள்ள பாசம் விட்டகல - சஞ்சிதவினை நீங்கி ; இஃது இனி வரும் பிறவிகளுக்கேதுவாய் நிற்பது. " பாரத பாவையா லிரும்புண்ட நீரெனப் பருகும் நீர்தன் " (திருவிளை. புரா - வாதவூ - உப - பட - 47) ; சஞ்சித வினை எரி சேர்ந்த வித்துப்போலச் சம்பராகிவிடவும் மூலமலம் வலிமையறலுழியவும், இனி வினைய உள்ள பிறவிகள் இலம்பையாயின எனபார் "ஒழிஞாப் பிறவி தனையொழித்து" என்னர்.

கோள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழிந்து - பிராரத்தவினை அனுபவித்தன்றி கழியாவாதலின் முகதுகொண்ட வினை உளளவரை உடம்பு நிற்கும் அவ்வெல்லை வரும் அளவு நீடை எனபது ; அவ்வாற பிராரதத வினை அனுபவித்தக் கழித்தற்கு ஆசாரியன் திருவாக்குத தவை செயதது. ஆண்பனைக் குலை தரும்பையின் என்ற ஆணையினுல் அவ்வடல் கொணட வினை அனுபவிகபபட்டுக் கழிய அருளியமை காணக.

சிவமே கூடின - சிவபேற்றை யடைநதன. மேல்வரும் ஆகாமிய வினை ஏறுத படி செய்தருளியதும் ஆணவம் வலியிழிநததும் அதநிருவாகின் அருள் பதிதமையாலையே என்பதும் காணக.

வள்ளலார் - நறபயன குறியாத வரமபினறி யருள் கொடுபபவர் வள்ளலார் - இறைவர் என்றலுமாம்.

அவாதனின் வாய்மை - சன்ம பலதனுலே ஓரறிவுயிராய்ப பிறநத தாவரங்களாகிய அத்தனை பனைமரஙகளுக்கும் அருளநீக்கை செயத சனமம புரிக்கச் செயதும், ஆணவ மூலமலம் வலியறச் செய்தும, இறைவருகருப பழக தருதலாகிய வெபுண்ணியப்பேற்றைப பெறச்செய்தும் காலாநதரதநில் இவவொரு பிறவியிலேயே வெநதைப் பெற அருளியது வாகினது அருளின வாயமையும அவரது அருளின வளளனமையுமாம். உமாபதி வொசாரியா முளளிச செடிகரும பெறறுன சாம்பானுக்கும முதநி கொடுதததருளிய லீலைகள் நணசே நெநிககத்தக்கன. திருவாதவூருகு இறைவர் உபதேசித்த வரலாறும பொருளும (திருவிளையாடற புராணம - திருவாதவூர் புராணம்) நன்றுக் கருதத தகன.

வரம்பு என்னும் ? - அளவு என்னே? கூறும் வரமபின்று எனறபடி. இவவரலாற நினை மனஙகொண டுணாநதால பிணாத திருமணதநில வர்தோகலைலாம் கொண்டொளன வீடுதலும பிள்ளையாரது வளனறனமையின லீலை எளிதில வினஙகும் என்க.

பிறத்தலாலே தாலழும்—என்பதம பாடம். 983

2882. அங்க ணமர் பெருமானைப் பணிநது போநதா டாளிணடன்
பொங்கு கங்கை மூடிக்கணிநதார் மலிழும் பதிகள் பலபோற்றி,
மங்கை பாக ரமர்நதருளுமை வயனமா கறலே வணங்கிபபோய்க்
கோங்கு மலர்நீர்க் கூரங்கணின்முட் டத்தைச சென்று குறுகினார். கூஅச

(இ - ன்) அஙகண...போநதி - அருகுற தேவதேவராகிய இறைவரைப் பணிந்து சென்று ; தாடாளிணடன்...போறறி - தூமம பாம்பினுடன் பொலியெழும் தன்னை

மீனைத் திருமுடியில் அணிந்த இறைவர் மகிழ்ந்த வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற்றையும் சென்று அடைந்த ; மகளை பாகர்...போய் - உமைபாகராகிய இறைவர் மகிழ்ந்த வீற்றிருந்தருளும் வயல்கள் சூழ்ந்த திருமாகறலைப் போற்றிச் சென்று ; கொகுடு... ...குறவினர் - மணம் பொருந்திய மலர்களையுடைய சோலை சூழ்ந்த திருக்குராங்கவின் மூட்டதனிருகு சென்று சார்ந்தருளினர்.

(வி - ரை) பதிகள் பல - இவை புரிசைகாட்டுப் புரிசை, திருவன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர், விலிவலம் முதலாயின என்பது கருதப்படும்.

வயல்மாகறல் - " வீறுகு வினைகழனி " (1), " மடைதொள் புனலோடு வயல்." (11) என்று பதிகத் தொடக்கத்தும் இறுதியிலும் வயலின் சிறப்புப்பற்றி வரும் குறிப் புப்படைக் காட்டியவாறு ; இவ்வயலின் சிறப்பு இன்றும் காணவுள்ளது.

கோங்கு மலர் நீள் - (முட்டம் எனலும்) காக்கை வழிபட்டு மூக்கினைத் தேய்த காக்கைமடு கோயிலைச் சுற்றியுள்ள சோர்ச்சிறப்பும தலவிசேடமும் குறிப்புப் பெற இவ் வாறருளிச் கூறினர். கோங்கு - வாசம் ; மணம். தலவிசேடம் பாக்க. " கழுநீர் கொழுநீர் " என்ற பதிகமும பாக்க.

தருகினார் - அணிமையிற் சென்றருளினார். 984

திருமாகறல்

திருச்சிற்றம்பலம் திருவிராகம் பண் - சாதாரி - 3-ம் திருமுறை

வீங்குவினை கழனிமிகு கடைசியார்கள் பாடல்வினை யாடலரவம்
மகருலொடு நீள்கொடிகண் மாடமலி நீடுபொழின மாகறலுளான்
கொகுகுவிரி கொனறையொடு ககைகைவளர் நிகளணணி செஞ்சடையினன்
செகுகணவிடை யணணலடி சேர்பவாக டவினைக ளிருமுடனே. (1)

கடைகொணெடு மாடமிக வோங்குகமழ வீதிமலி காழியவர்கோன்
அடையும்வகை யாற்பரவி யாணையடி கூடுசீர் பந்தனுரையால்
மடைகொள்புன லோடுவயல் கூடுபொழில மாகறலு ளானடியையே
யுடையதமிழ் பததமுணர் வாரவ்க டொல்வினைக ளொல்குமுடனே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—செஞ்சடையினன் - செகுகணவிடை யண்ணல் - என்பன முதலிய தனமைகளாற் போற்றப்படும மாகறலுளாராகிய இறைவரது அடிசேர் பவர்களது நீவினைகள் உடனே நீரும். பதிக முழுதும் வினைதீர்வுக் குறிப்புக் காண்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வீங்கு - மஞ்சள் என்பா ; மங்குலோடு நீள் - மேகம்வரை நீண்ட ; அரவம்மிகு கழனியும், கொடிகளமலி மாடமும நீடுபொழிலும் உடைய மாகறல் என்க ;—(2) இலையின்மலி - இலைவடிவுள்ள ;—(3) தூந்துபோகன் முதலாயின காலியொடு மாலையிலும் முழகி வழிபாடு செய்த என்பதாம் ; பாலை அன - பாலைப்போன்ற வெணமை நிறமுடைய ;—(4) இங்கு - தங்கும் ; " இங்கு சுவையின்னமிர்தம " (சித்தா) ;—(5) துஞ்சு நறு நீலம் - இரவில் இதழ் விரி யாத நீலமலர் ; இருள் நீங்க - இரவுபோய் விடிய ; ஒளி தோன்றும் - பகலில் மலர்ந்த தனத நிறம வினங்கும் ;—(6) படிமம் - உருவம் ; ஒல்க - சருங்க ; —(7) வெகிய வினை நேறிகள் சேல - பிரார்தனம் அனுபவித்துக் கழிய ; வந்

தணையும் மேல் வினைகள் - ஆகாமியம் ; கையகரி - கையினையுடைய யானை ; கால்வரை - கடைமலை ;—(8) மாசுபடு செய்கை - குற்றம் சேர்கும செயகை ; பதேல் - அழிதல் ;—(9) தாமரைகள் - முதலிய சீரபூககள் கூறபபட்டன ; இபபதி சேயாற்றின் கரையில சீரசெழிபபுடன வினகருதல் குறிககும ; வய லும் பொழிலும் கூறியதம காணக ;—(10) கழல்தளின் மேலுணர்வு - முடியின் மேலுணர்வு எனத தனிததனி கூடடுக, உணர்வு - உணர்தல ; காமுறவு - விரும்புதல, மாலும் அலராலும் - கழலம முடியும என நிரனிரை ;—(11) அடை யும் ..அடிகூடு சமபநதன் - பிளளையாரது திருத்தொணடின நிறம் ; பின்னையாரை முருகப்பெருமா னவதாரம எனபோர இதனைக குறிக்காளவாராக ; அடியையே உடைய தமிழ் - அடிசோபவாகள ; அடியை எதத ; அடியையே எதகி ; அடியார ; அடி சோபவரை என்பனவாகத திருவடித தொணடேபறறி வரும பகிகக குறிபபும கருததமாம. சுவாமி பெயரும் காணக.

தலவிசேடம் :—தீநமாகறல் - தெணடைகாட்டின 7-வத பதி இகதிரன வழிபபட்ட தலம ; சிவலிஙகத திருமேனி உடமபின வணணமாகிய சுயமபு மூரததி ; இராசேகர சோழனுககு இறைவா பொனனுமெபாக காட்சி கொடுதது, அவன தரத்தியபோது ஒடிப புறறில ஒளிதது வெளிபபடடன எனபது வரலாறு. மகசட் பேறு வேணடுவோர அகக பிரகடகணம சொலவது தலவிசேடம சுவாமி - அடைக் கலங்காத்த நாதர் ; அகத்தீசுவர் அமமை - புவன நாயகி, விநாயகர் - பொய்ய விநாயகர் ; தீரததம - சேயாறு - அக்கினி தீரத்தம பதிகம 1

இது காஞ்சிபுரதது்விருநது தெனகிழகதில கதாரலே வழி 10 நாழிகையளவில சேயாறறின் வடகரையில உளளது. வழியில வேகவதி யாறறையும், பாலாறறை யும கடகக வேணடும; மோடடாபல வசதி உணடு குறகணிணமுடடதனினறும தென்கிழகதில மட்சாலே வழி 6 நாழிகையளவிலும அடையததகாகது.

2888. ஆதி முதல்வர் குரங்கணின்முட டகதை யணிகது பணிகேதகதி,
நீதி வாழுக திருகதொணடர் போறறு சிகரில சணபையினில
வேத மோடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதோர் பாகர் ஞானமன்னு மதில்சூழ் காழி மருங்கணைகதார

(இ - ள்) ஆதிமுதலவர் ஏததி - ஆதிமுதலவராகிய இறைவரது திருகுரஙகண் முட்டததைச சோகத வணஙகித தநிதத ; நீதி ..போறற - சைவ நீதிநெறி யினில் வழுவாத ஒழுக்கமுடைய திருததொணடாகள போறறசசென்ற ; சிகரில .. ...கவுணியனா - ஒபபறற சிகாழிபபதியிலே வேதநெறியுடனே சைவநெறி விளஙகும படி திருவவதாரம செயத கவுணியஞராகிய பிளளையார, மாதொர பாகா ..அணைக தார் - அம்மைபாகமுடைய ஏகமபமாணா கிலே பெற வழுகதருளியுளள மதில சூழ்ந்த காஞ்சி பதியின பககதே அணைகதருளினா.

(வி - ரை) அணைந்து பணிந்து ஏத்தி - பதியின அருகே அணைகதமை இப பாட்டிற கூறிய ஆசிரியா, பதியிலுள புகுகத திருககோயிலே அணைகதமையும அககு இறைவரை வணஙகித தநிதததையும மேலவரும பாட்டுகளிற கூறுகினறார ;

நீதி வாழ்நலாவது - சைவ விதியாகிய ஒழுகததினினறும பிறழாத வாழதல்.

போறற - போறற அகருகினறும அகனறு சென்று ; போறற - வந்த எனறு கூட்டி முடிததலுமொனறு.

வேதமோடு சைவநெறி விளங்க வந்த - "வேதநெறி தழைதோங்க மிகுசைவ நிறைவிளங்க" (1899) எனறதும ஆணடுரைததவையும் பாரக்க.

மாதேர்ப்பாகர் தாம் மன்னும் - காஞ்சியாகிய இபபதியில அமமை பூசித்தத தழுவி வரம பெறற வரலாறறக குறிபபுப்படக கூறியவாறு. "தழுவ வெளிபபட்டகள்ளக கமபனே" (கம்பி. தேவா); "தழுவிக் கொண்டனள்" (1140) முதலியவை காணக.

மதில்சூழ் காஞ்சி - முதறி தருவனவாகிய ஏழு பெருமபதி களுள ஒன்றுதலும, சோழ மனனாகளின தலைகரார்தலும குறிபபு திருகுறிபபுததொணட நாயனார புராணம பார்கக. "தெயவப பதியெனறு வைய முழுதும தொழுதேததம் மதில்சூழ காஞ்சி" (1581) எனறது காணக.

நீதி வழுவா—எனபதம பாடம. 985

திருக்குரங்கணின் முட்டம்

திருசிறறமபலம பண் - தக்கராகம் - 1-ம் திருமுறை

வீழுநீர் மழுவாட பலடையணைல வீளகுக
கழுநீர் குவளேம மலரக கயலபாயுக
கொழுநீர் வயலசூழாத குரஙகணின முட்டரு
தொழுநீர் மையாநீ தறுதனப மிலரே. (1)

கலலா மதிறகாழியுண ஞானசம பநதன்
கொலலா மழுவேநதி குரக்கணின முட்டரு
சொலலா தமிழமாலே செவிகடினி தாக
வல்லாக கெளிதாம பிறவாவகை வீடே. (11)

திருச்சிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—(1) விழநீர் மழவாட் படை - விழநீர் - ஆகாயதனினின்றும இறைவரது சடையிற பொருநதிச சிறிதாக விழும கஙகை. நீரும மழுவம வாட்படையும உடைய; விழநீர் - விழுததும எனப பிறவினையாகக கொணடும நீர் - நீரமை எனற கொணடும அழிததற றொழிறறனமையுடைய மழு எனறலுமாம; படைகளானறி னினைபபினமாதலினையானே (அழிவு) வீழுததறறொழில கிகழவதாம் எனற குறிபபுபபட விழும் எனறா எனறலுமாம; "நினையாதா புரமெரிய நினைநத", "சூலமும தணடுஞ சுமநதணடி" (ஏவபபெறறமல சுமநதது) (தேவா); "கழநீர்...கோழநீர்" - "கொகுமலா நீர" (2882) எனறு ஆசிரியா இதனை எடுததுக காட்டியருளினார; 2-3-வது பாட்டுகளுளும பாரக்க; நீதறறு - நீமையால் வரும; ஊழால வருவனவும தனபஞ செயயாது உடலூழாய்க் கழிய பெறுவா எனபது;—(2) கடை - இடை - அயலே; அருகே: ஏழறறுபு; மேன்தளத் தோங்கிய...புனல் - இது கோயிலைச சுற்றியுள்ள காகமைமடுவின குறிபபு; மேன் - தளம் - மெலலிய சிறிய பொய்கை; துடையார்ீ - குடைதல் - நீராடல - பொருநதிய;—(3) ஏலம் - வாசனைப பொருள், கொனறை முதலிய மலாகளின மணம குறிததது; ஒரு பாகம சடையினுடன் விரவிய அம்மையாரது கூநதலின மலர்ச்சாநதினது மணம் எனறலுமாம;—(4) வாடாவிரீ - வாடுதலினறி எபபோதும விரிநதுளள; கோள்நிறை யாள் - எனக. நலபாலன...செய்த - நன்மையான பகுவம கோகிக தன்புற

கூடாதபடி - சேராதபடி - செயத அமமானது ; கூடாதனன - இனி மலச்சாவு கூடா வகைகள். ஆடா - ஆடுதல் - நிலைதத்த தொழுதல் என்ற பொருளில வநதது. "கைதொழு தாடா வருவேன" (தேவா - ஐயாறு - அரசகள) ;—(5) இறை - முனகை ; "எலலோ யிறையூருமமே" (கலி - 7) ; தலதினன அமமை பெயாக் குறிப்பு. கீறிய - தோல உரிதத ; தூறையார் - குறைவுடன வாதடைாத ;—(6) நீனேந்தே - கினேதததன பயனலே ; நீனேந்தே - ஒழிந்தோம் எனறு கூடுகை ; பல வும் பயனுள்ளன - பதமுததிகளும - தேவபோகம முதலியனவும பயனுக்கொணட செயல்கள் ; பற்றும் - மலச சாபுகளால வருவன ; கலவம் - தோகை ; கலாபம எனபா வடவர் ; இது ஆணமயிலுக குரியது எனறது குறிக்கப பேடையோடு எனப பேடைகளு அடைமொழியினறிக கூறிய நயம காணக , நிலவும் - நீகாது கிலெபற இடமகொணடு வீறறிருககும ,—(7) மாடார் - பொன போனற , மாடு - பொன ; ஆர் - உவமவருபு. கோன்றை - இறைவா பகமும, தோடார் தழை - அமமைலகத பகமும குறிதத ; 4-வது பாடடும பாகக , "தோடுடையா ஞெருகாறற றூய குழை தாழ" (தேவா) , கூடார் - பகைவா ; ஆடாரவம் - ஆடும தனமையுடைய அரவ ; அமர்வான் எமது இறைவன் எனக ; எமது இறைவன எனபது இசை யெசம ;—(8) உயிரா வகை - தபபாத வகையால ; கோய் - அருமபுகள , காண் டல் - முனனததல ; அடாததல ;—(9) அசைதது - இனனதது ,—(10) தழு - கறறை யாகிய ,—(11) கல்லார் - கறகளாலியனற , கோல் - "விழுகீர" (1) , ஏந்தி - வநதியவரது ; ஏநதி - பெயா.

தலவிசேடம் :—திருக்தாங்கணின்முட்டம் - தொணடைநாடடில 6-வது பதி. குரங்கும (வாலி) ஆணலும முடடமும (காகம) வழிபடட பதி எனபது தலபபெயாக காரணம. வாலி பூஜிததமையால் சுவாமி வாலீசுவரர் எனப பெயரபெறறல காணக. கோயிலைச சுறறியுளள பொயகை காககை மூகஙனற நீரியுணடாகிய காரணததாற காக்கைக மடு எனப பெயர் வழஙகுதல காககை பூஜிதததைக காடடும அறிகுறியாம , இமமூனறினுருவக்களும கோயிலவாயிலில தீட்டித சாபிகது வழிபடபபடட வருகின றன ; பூஜிதத பிராணிகளின பேரால அவவத தலஙகள வழஙகபபடுதலைக சிகளதத - திருவானைகா முதலிய தலப பெயாகளாலறிக. சுவாமி - வாலீசுவரர் ; அமமை - இறையார்வளையம்மை ; அமமை பெயர பதிகம 5-வது பாட்டிற காணக

இது காஞ்சிபுரதினினறும தெறகில் மட்சாலை வழி 6 நாழிகையளவில அடையத தககது.

வேறு

2884. நீடு காஞ்சி வாணரு நிலவு மெயபமை யனபருமை
மாடு சண்பை வளளலா வகத ணைந்த சிவாலையாற
கூடு கினற வினபநோ குலவு வீதி நோலினா
காடு கோண்ட பூகம் வாழை காமா தோர ணங்களால். கூசுசு

(இ - ள்) நீடு...அனபரும் - பெருமையால நீடிய காஞ்சிபுர கரததில வாழும மாநதர்களும் மெய்மமைநெறியினிலபெறற திருதொணடாகளும , மாடு...இனபம - ஈகரின் அணமையில சீகாழி வளளலாராகிய பிளளையார வநத அணைந்த மெழுசசியினலே பொருந்திய இன்பம காரணமாக , காடுகொணட....தோரணஙகளால - காடுபோலச்

செறிந்த கமுகுகளும் வாழைகளும் அழகிய தோரணங்களும் ஆகிய இவற்றாலே ; கோக்குலாவு...கோலினா - நேராக வீளங்கிய வீதிகளை அலங்கரித்தனர்.

(வி - ரை) நீடுகாஞ்சி - " என்று முள்ளது காஞ்சி " (1130) என்பது முதலிய சிறப்புக்களை இங்கு கினைவுகூர்க.

காஞ்சி வாணர் - காஞ்சியில் வாழும் மாகதர்கள் ; இவர்கள் நகர மாந்தர் ; இவர்களை வேருகவும் தொண்டாகள வேருகவும் கணிக்கப்படுதல மரபு. மெய்ம்மையன்பு நம் என்று பினனர கூறுதல காணக ; 1583 - 1555—2008 முதலியவையும் மேல வரும் பாட்டுகளும் பாக்க.

மெய்ம்மை நிலவும் - எனக ; மெய்ம்மை - மெய்நெறி குறிதத்து ; மெய்ம்மை - இறைவரது கூத்தாம் தனமை ; மெய்நெறி மாடு - நகாபபகம் ; மாடு - ஞானச செலவமாகிய எனற குறிபபுமாம ; ஓகை - உவகை ; இன்பம் - இனபத்தால் ; கோலுதல் - வரிசைபபட அலங்கரித்தல் ; காடு - மிகுதி குறித்தது ; தோரண முதலியவற்றுள் கோலினா எனக.

குறிப்பு :—அன்பாகளின ஆவமிகுதி குறிக்க இதுவரை கூறிவந்த யாபபினை மாற்றி, ஏறற சநதத்தில அமைத்தத தொடங்கும கவிநலம கருதுக. 986

2885. கோடி நிரைத்த வீதியிற் கோலவேதி கைப்புறங்
கடிகொண்மாலை மொய்ததபந்தர் கநதநீர்த் தசும்புடன்
மடிவிலபொன விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மலகுவார்
படிவிளக்கு மன்பரும் பரந்தபண்பி லீண்டினோ. கூஅள

2886. கோதைமாத ராடலுஞ குலாவு தொண்டர் பாடலும்
வேதகீத நாதமும மிக்கெழுநது விமமவே
காத னீடு காஞ்சிவாணர் கமப லீதைத ழுநதுபோய்
முதை யிற்பு றம்புசென் றணைந்து முன்வ ணங்கினர். கூஅஅ

2885. (இ - ள்) கொடிநிரைத்த...புறம - கொடிகளை வரிசைபெறக் கட்டிய வீதியில் அழகிய நிணைவின பககத்தே ; கடிகொள்...விளகக்கெடுத்து - மண முடைய மலர்மாலைகளை நெருங்கிக கட்டிய பதரில வாசனைநீர் நிறைநத நிறைகுடகளுடன் கெடுதலிலலாத பொன விளக்குகளை ஏநதிக்கொண்டு , மாதர் மைநதர் மலகுவார் - பெண்களும் ஆணமகளும் நிறைநது கூடுவாரகளும , படிவிளக்கும்...ஈண்டுவார - பூமி விளக்கம செயயும அனபாகளும பரவிய தனமையில வநது நெருங்குவார்களுமாகி ; கூஅள

2886. (இ - ள்) கோதை மாதர் ..விமமவே - மாலைபணிந்த பெண்களுடைய ஆடலோசையும, குலாவும தொண்டடாகளது பாடலொலியும, வேதகீதங்களின நாதமும கூடி மிக மேலெழுநது கிளாசசி பெற , காதலீடு...போய - பெருவிருபபினாலே மிக்க காஞ்சி வாழும மாகதாகள ஆரவாரித்த ஒலிசெயது எழுநது சென்று ; முதையில்...வணஙகினர் - பழைமையாகிய மதிலின் புறத்திலே சென்று கூடி முனபு வணஙகினர்கள. கூஅஅ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2885. (வி - ரை) நிரைத்தல் - வரிசைபெறக கட்டி; பலவகைக கொடிகளேயும் பல பகக்களிலும் வரிசைபெற அமைத்தல இகாளிலும் வழகுகும அணிவகையாவதும் காண்க,

வேதிகை - திண்ணை. வேதிகைப்புறம் - பந்தர் - வீதியில் திணணைகளும அதன புறம்பு பந்தரும அமைவன. இததிணணைகள சுதை முதலியன இடடு அணி செயவன வும கிறைகுடம முதலிய மங்கலப பொருளகளே நிரைபெற அமைகக வதவுவனவு மாம.

மாலே மோய்ந்த பந்தர் - பகதாகளிலே பூமாலேகளே கிறையக கட்டுதல அணி வகை. கடிகோள் மாலே - வாசனேப பூகளாலாகிய மாலேகள, மாலே மொயததல அணி வகையேயனறி வரசனே செயயவும உதவும. இகாளில காஞ்சிம தூண முதலிய வறறுலாகிய போலிமாலேகளே அணிநது மகிழதல அறிவுடையோ ளனைத தககனவும் பயனிலலாதனவுமாகிய போலி வழகககளெனக

கந்தநீர்த் தசும்பு - வாசனேப பண்டம பெயத நீர் கிறைதத குடங்கள, கிறை குடங்கள தசும்பு - குடம.

மடிவில் பொன்விளக்கு எடுத்து - மடிவில் - கெடாத - அயியாத, பொன் - அழகு எனறலுமாம எடுத்து - ஏநதி; விளக்கேநதி மாதர் வருதல் - மகலஞசெய வழக்குகளுள ஒனறு.

மாதர் மைந்தர் - காயகி நாயகாகளாக இணைநது

படிவிளக்கும் அன்பர் - உலகில அனபு நெறியை விளகக மக்களே உயிர்கும அனபாகள; திருநதொணடாகள.

ஈண்டுவார் - விம்மவே - போய் - வணங்கினர் என மேலவரும பாட்டோன முடிகக. ஈண்டுவார் - முதறசசம.

பரந்த பண்பில் - அகலகுகும பரவி நிறைநத தனமையில. 987

2886. (வி - ரை) மாதர் ஆடல் - எதிர்கொளளும மகலகைகளுள ஒருவக; தோண்டர் பாடல் - சைவததுறையும, வேதம்த நாதம் - வேதநெறியும கூடிய விளக கம் காட்டியன.

கம்பலைத்து - மகிழசசி மிகக ஆரவாரதினை ஒலிசெயது கம்பலை - முழககம. மூனகூறிய ஆடல-பாடல-கீதம எனபவை பொருள குறிதத ஒலிகளாதலின வேறு பிரிதது மூனனாக கூறபபட்டன.

முதுநெயில் - பழககராதல குறிபபு. நகரின மதிற்புறம்பு வணகுதல எதிர் கொள்ளும முறை.

முன் வணங்கினர் - முன் - திருகூட்டதினை முனபு. 988

2887. சண்பை யாளி மன்னர முன்பு தோணடா வந்து சாரதலும
பண்பு நீடி யானமுன் பிழிந்தி றைஞ்சு பான்மைகண
டெணபெ ருக்கு மிக்கதோணட ரஞ்ச லித்தே டுத்தசொன்
மண்ப ரக்க வீழ்நதெழுநது வான முட்ட வாததனா. கூஅசு

(இ - ள்) சணபையாளரும...சாரதலும - சீகாழித தலவராகிய பிளளையார திரு முன்பு அததிருததொணடாகள வநது சாரநதபோது; பண்பு ..கணடு - அடிமைப பண்பினுல மிகுது முதுசசிவிகையினினறும பிளளையார இறஙகி வணஙகும தனமை யினைக் கணடு; எண பெருககு...சொலமணபரக்க - எணணிப பெருகுகினற பெருக்

தொண்டர்கள் தொழுத ஆர்ததத் துதித்த அர ஒலி உலகிற் பரவ ; வீழ்ந்தெழுந்து... ...ஆர்ததனர் - நிலமுற விழுந்து எழுந்து வானமளாவ ஆரவாரித்தனர்.

(வி - ரை) கண்பை ..சார்தலும் - முன கூறியபடி வணஙகிய திருககூட்டத் தைக கடநது சிகாழித தலேவரது சிவிகையின் முனபு அததிருததொணடா வநத வுடனே ; சார்தலும் - சாபாவது பிளளேயாரது திருவடி எனச சாதலும் எனபதும் குறிபபு

பண்பு நீடி - இழிந்து - இறைஞ்சு - பான்மை - பண்பு - அடிமைத நிறம ; தொணடா கூட்டமும திருவேடமும அரனெனவே கணடு தொழறபாலன எனற அடிமைத நிறம.

கண்டு - அதநிறததினினறு ஒழுகிப பிளளேயார் காட்டக கணடு.

எண் பெருக்கும் - எண் - எணணம. பெருக்குதலாவது - இவ்வாறு அடிமைப பணபினில உலகம வணணி உயயும தனமையினே வளரச செயதல.

மிக்க - பெருமையினுல மிகுநத ; அளவிறநத எனறலுமாம.

தொண்டர் - பிளளேயாருடன வநத திருககூட்டததவாகளும எதிரகொண்டு வந்து வணஙகிய காஞசிபுரத் தொணடாகளும.

அஞ்சலித்து எடுத்த சொல் - அடிமைததிறததின வினேவாகிய அன்பினேக கணடு தாம வணஙகி முழககிய அரனும முழக்காகிய ஒலி. சொல் - என்னுர் அரனுமமே சொலலத தககதெனபது குறிகக. " எலலா மரனுமமே சூழக " (தேவா), மண் பரக்க - உலகிற பரவ.

வானமுட்ட ஆர்த்தல் - ஆரவாரிபபின ஓசையும அரவெனனும் சொலலின் எழுநத மிகக ஒலியும ஆகாயமளாவ ; மண்பரக்க வீழ்ந்து - சொலலொலி மணணவா செலிப புலகளில வீழநது என்றும, எழந்து - மேல விணணில் எழுநது என்றும உரைததலுமாம.

நீட ஐயன்முன்—எழந்த சொல்—என்பனவும பாடஙகள. 989

2888. சேணு யாநத வாயினீடு சீர்கொள சண்பை மனனஞர
வாணி லாவு நீற்றணி விளங்கி டமனததினிற
பூணு மனபா தரமுடன புகுநதிடப்புற த்துளோர்
காணு மாசை யிறகுவித்த கைநகி ரையெ டுத்தனர. கூகூ0

(இ - ள்) நீடு சீகொள் சணபை மனனஞர் - நீடிய நெறபுடைய சிகாழித தலே வராகிய பிளளேயார் ; வாணிலாவு...புகுநதிட - ஒளிபொருநதிய திருநீறுக் கோலம திருமேனியில விளஙகிட மனததுளளே சிவனபாலனேபே பூணுககொணட அடியவாக ளுடனே ; சேணுயாநத வாயில - வானளவுயர்நத நகரதது மறறபுற வாயிலுளளே புகுநதிட - புகுநதபோது ; புறததுளளோர...எதிரதனர - இவவளவில நகர்புறததின் னின்றும வந்து கூடிய மகளள பிளளேயாரைக காணும ஆசையினுலே வரிசையாகக கைகளேத தலேமேற் கூபபினர.

(வி - ரை) சேணுயர்நத வாயில் - இது புறத திருமதில வாயில. கோயில வாயில் பின் (2891) வருதல் காணக ; இம மதிறறிருவாயிலின நெறபினே " ஆகு வள ரெயிலினுடன விளஙகும வாய் லபபதிபில வாழ்பெரியோ ருளளம போல, வோகுகுகிலத தனமையவாய.....நீகுகுநெறி யடையாத தடையு மாகி... " (1165) என்று முன எடுததுக கூறியதை கினேவுகூரக ; சேணுயரீந்த என்ற குறிபபுமிது ;

சேண் - சேணில ; வானில. வாயில் - வாயிலின்கண ; எழுது பு விரிகை. வாயிலில் புகுந்திட என்க.

நீற்றணி மேனி மேல் விளங்கிட மனத்தினில் அன்பு பூகைவுடையவர் எனை. "மாலொரு மணிகிழ மேனிமேற, பூசு நீறுபோ லுளளும் பணிதான" (111), இவர்கள பிள்ளையாரை எதிர்கொளள வநத காளஞி வாழும திருச்சிர் மாட்டங்கள, இவர்களிள பிள்ளையாரை உடனுக நகரின உளளே அழைத்துச சென்றவ கள எனபத.

புறத்துளோர் - காணுமாகையில் - புறத்துளோர் - பெ ணைடார் கூட்ட நகின புறதே னினறவாகளும நகாபபுறதினினறும வநத கூடியவாகளுர

காணுமாகையில் - பிள்ளையா ரெவிகையினினறிழிநது தொணடா கூட்டதகிலுள அவாகள குழச சென்றருளகினருராதலின் இவாகள அருகில கெருநகிக காண மாட்டாது அநத ஆசையினுற கைகளிக கூபபி வணக்கினா எனபதாம. பிரகுவித்த கை எடுத்தனர் - வரிசைபெறக கைகளி மேலே கூபபி வணகினா , எடுத்தல் - மேற கூபபுதல. பூணும் அன்பர் - அனபினையே பூணுகக கொணடவர.

மனத்தினும் பூணும் அன்பர் - எனற பாடகொணகி மனக காரணமாகப பொருநதும மொய்யனபினையுடைய அடியாகள எனறும, மனதநதிற டொருந்திய எனறும உரைததனா முன் உரைகாராகள

வானநீடு—விளக்கிட—எனபனவும பாடகள 990

2889. வியனெ டுந்தெ ருவினூடு மிக்க தொண்ட ராரபபெழக்,
கயனெ டுங்கண் மாதருங் காத னீடி மாநதரும
புயல்பொழிந்த தாமெனப பூவினூடு பொறகணம
இயலு மாறு வாழ்த்தேடுத் திருமு ருங்கும் வீசினர். கூகூக

(இ - ள்) வியனெடும...எழ - இடம அகனற நீணட தெருவினில உளள தொணடர்களின முழகுகம எழ ; கயனெடுங கண ..மாநதரும - கயலமீன போனற நீணட கணகளினையுடைய பெணகளும காதலாலகி மாநதாகளும மேலம மழ பெய ததபோலப பூக்களோடு பொதகணணப பொடியினை எதிரவ ரு வாழதத்துக கூறி இரணடு பகதிகளிலும வீசினாகள.

(வி - ரை) மாநதரும...மாந்தரும் - இவாகள, பிள்ளையா ர், கடிஞுள புகுநது கபல வாணா திருகதோயிலுகுச செலலுமிடையில தெருவில இருபுறமும வீடுகளினின று வாழதத்திப பூவும சுணணமும தூவினவாகள. முன "மாதர் மையுநா மல்கவார்" (2885) எனபபெறறவாகள விளககு முதலிய மஙகலபபொருடன மதிறபுறதது சென்று பிள்ளையாரை எதிர்கொணடவாகள.

மாதருமம் காதலீடு மாந்தருமம - சதிபதிகளாக இணைநத வாழதத்தியும பூதத்தாலியும தெருவின இருபுறமும இருததனா எனபத ; காதலீடு எனற குறிபபுமுத. இஃத இலலற நிலையின கிகழவதெனக. திருபபுகலூரவிமாரியில ஆளுடை யபபிளளை மறையவனும மனைவியும உடன வநத வணகதகம கிகழ்ச்சி காணக , இவை தனறி இவவிருவகையினரும அகதகுத தனிததனி வாழதத்தினா - பூவும சுணணமும தூவினர் எனற கொள்ளுதலுமாம.

புயல் பொழிந்ததாமென - வினபறறி வநத உவமம. மழைபோலச செறிவும் மெனமையும் தணமையும பொருநத இடையறுது பொழிதல குறிபபு.

இயலுமாறு - பிளையாரது மெனமைகளேறுமாறு என்றும், அவவவா நிறத்தக் கியன்றவாறு எனறும உரைகளினறது.

பூவும் பொற்சுண்ணமும் கலந்து வீசுதல் மஙகலம் செய்யும செயல்களுள் வருவன. "புரிந்த பூவொடு பொற்சுணணகழுமி" (பெருஙகதை - 2 - 39 - 46).

இருமருங்கும் - தெருவின இருபககங்களினின றும. 991

2890 இன்ன வண்ண மியாவரு மின்ப மெய்த வெய்துவார்
திருவேகம்ப வழிபாடு பின்னு வார்ச டைமுடிப பிரான்ம கிழ்ந்த கோயில்கள்
முன்னு றப்ப ணிந்துபோய் மோய்வ ரைத திருமகள்
மன்னு பூச னமகிழந்த மன்னர் கோயின் முன்னினார்.. கூகூ

(இ - ள்) இன்னவணணம...எய்துவார - மேறகூறியவாறு இபபடி எலலாரும் இன்பம அடையச் சேர்வாராகிய பினனையா பினனுவா...போய - புரிதத கீண்ட சடைமுடியினை உடைய இறைவா மகிழநத பல கோயிலகளைச செலலும வழி இடையே முன்னுகப பணிநது சென்று; வரைத திருமகள...முனனினார - மலையரசன திரு மகளாராகிய உமையமமையாரது நிலபெறற பூசனையை எனறும மகிழநத கொணடு எழுநதருளிய திருவேகமபராகிய இறைவருடைய திருகோயிலின முன அணைநதருளினர.

வி - ரை) இன்ன வண்ணம் - முன ஆற திருபபாட்டுக்களிற் கூறியபடி (2884 - 2889); யாவரும் - காஞசிவாணரும திருததொணடாகளும.

இன்பமெய்த - "வாழததுவதம வானவாக டாம்வாழ்வான" (திருவா) என்ற படி பிள்ளையாருககு மஙகலஞ செயத எதிரகொணட சிறபபினால் அவ்வவாகள் தாகை ளின்பமடைய.

எய்துவார் - எயதுவாராகிய பிளளையா; **எய்துவார்** - போய் - **முன்னினார்** என்று கூட்டுக.

கோயில்கள் முன்னுறப் பணிந்து போய் - காஞசிமாநக ரெலலையுள எணணில லாத (கோடி) சிவாலயஙகள உளளன எனபதை முன உரைகக்பட்டது; "இறைவா தாமகிழ்ந்த திருளிய பதிகளெண ணிறந்தவத திருநக ரெலலை" (1153) எனறதம, ஆண டுரைததலையும பாரக்க. இஙகுக் கூறிய கோயில்கள் நகரத தெனமதிறபுறத்தினின றும் உளளே ஏகமபா திருகோயிலை நோககி வரும வழியினிடையே உளளவை; இவை கசசபேசம முதலாயின எனபது கருதபபடும.

முன்னுறப் பணிந்து - போய் - திருவேகமபததை நோக்கி வரும பிள்ளையா இடையிற் கணட இறைவரது கோயிலகளையும வணஙகிச செலலவேணடியது முறை யாதலின அதன்படி முனனுக அவற்றை இறைஞசி.

மோய்வரைத் திருமகள் மன்னுபூசனை மகிழ்ந்த - மலையரசன மகளாராய் உமை யம்மையார போனத வரத காஞசி மாவடியில இறைவரை நிலபெறப பூசிதது அறம் வளாதது வீறறிருககும வரலாறு முன திருஞருபபுததொணட நாயனார புராணததுள் விரிததவாறு காணக (1127 - 1148); **மோய்வரைத் திருமகள்** - **வரை** - மலையரச னைக் குறித்தது; வரை அரசனே வரை எனறதுபசாரம. "பொருபபில வேந்தன்" (1131); **மன்னு பூசனை** - "மாறிலாதவிப பூசனை யென்றுமன்ன வெம்பிரான்

மகிழ்ந்துகொண் டருளி " (1146) எனற அமைமை வேண்ட இறைவர் "விருப்பு பூசனை மேவி வீற்றிருக" தருளினார் (1147) எனறஅ காண்க.

முன்னினர் -முனனுக - அணித்தாகச - சென்றருளினர். 992

2891. கம்ப வானர கோயில்வாயில் கண்டு கைகு வித்தெடுத்த
தும்ப தோங்கு கோபுரத்தின முனனி றைஞ்சி யுளளணைக
தபொன மாளி கைபபுறத்தி லன்ப தோடு சூழவக
திமபர் ஞால முயயவருத பிள்ளை யாரி றைஞ்சுவார்; கூகூஉ

வேறு

2892. சேம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கமபமைவ ரெதிர்வணங்குக வுணியாதங் காவலனார்
பமபுதுளிக கணணருவி பாய்நதுபாரிப புளகமவரத
தமபெருகு மனகாத ளளநில மிசைத்தாழ்ந்தார் கூகூச

2893. பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து ராயசெங் கைமுகிழ்ப்ப
மலருமுக மளித்திங மணிவாயான் "மறையா"னென
லகுப்ய வெடுதகநளி புகியவன பெயபுநகக
நிலவுமிசை முதற்ருள நிரமபியீர் மையினிகழ, கூகூடு

2894. பாடினார; பணிவுறறார, பரிவுறமா னைதகூத
தாடினார்கள்; தழைநதார; தளுநலிதஞ செனனியினமேற
சூடினார்; மெய்ம்முகிழ்தகார; சூகாழ மனன முமாய்க
தேடினரு திருவருத்தங தெரிவரியார திருமகனார்; கூகூசு

2895. மருவிய வேல முகிழ்த்தெழில் ...மி ...பு ... ரானபபாற
பெருகியகண் மணிமுகிழப்பெ நதாழ்தலின் நெருகுகையாக
உருகியவன புளனலெலாம வுமைதழுவத குறைதலையாய
பருகியமெய யுணாச்சென்மெ ...ரனிரோய புரைதவிரகதார கூகூஎ

2891. (இ - ள்) கமபவாணர ..எழுதரு - கமபவ ணராகிய இறைவரது திருகதகோயில வாயிலினைக கணடு கைகளைக கூபபித தலையினமேல தூகது வணஙகி; உமபா.. இறைஞசி - வானதத்தினமேல ஒஙகும திருமதிலபரபபதத்தின முனனே பணிகது; உள அணைகது...வருது - திருகதகே யிலினுளளே புகாக சூழிய பொனமாளிகை யின புறசசுறறிலே ஆனபாகளுடனே சூழகது வலம வருது, இமபர் .இறைஞசுவார - இநநிலவுலகம உயயுமபடி திருவவ்தரித்த பிளளையார வணஙகுவாராகி, கூகூஙு

2892. (இ - ள்) கொமபொனமலைக கொடி ..கவுணியனார - செவவிய பொன மலையரசனுககு மகளாராகிய கொடிபோனற காமாகியமமையார தழுவியிடக குழைத்து காட்டியருளிய திருமேனியினே உடைய திரு வகமபமாகாதரைத திரு முனபு வநது எதிரே வணஙகும கவுணியர பெருமானாகிய பிளளையார; பமபு...புளகம வர - நதம்பும் துளிகளாகப பெருகி அருவிபோலக கணணீர பாயகதொழுகக திருமேனியில மயிரபபுளக முணடாக; தமபெருகு .தாழநதார - தமது திரு மனததினிறைகது பெருகுகினற பெருவிருபபம உருத நிலதத்தினமேல வீழகது வணஙகியவராகி, கூகூச

2893. (இ - ள்) பலமுறையும் பணிந்து எழுந்து - பலமுறைகளும் பணிந்து நிலமுற வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து ; பங்கயச் செங்கை முகிழ்ப்ப - தாமரைபோன்ற கைகள் குவிய ; மலரும் முகம் அளிந்த - மலர்கின்ற திருமுகத்திற் சோர்வியு ; மணிவாயான - அழகிய ஒளிவிளங்கும் வாக்கினாலே ; மறையான...எடுத்தருளி - "மறையான" என்ற உலகம் உய்யுமபொருட்டுத் தொடங்கியருளி ; உருகிய அன்பு எனும் உருக்கு - மனமுருகிய அன்பு எலுமபினையும் உருக்குவதாக ; நிலவும்...கிழ - பொருந்திய பண்ணும் முதற்றாளமும் கூட நிரம்பிய தன்மையில் உள்வாக, கூகடு

2894. (இ - ள்) பாடினார் - பாடியருளினார் : பணிவுற்றார் - பணிந்தருளினார் ; பரிவுறும் ..ஆடினார் - அன்பினால் நிறைந்த ஆனந்தக் கூத்தை ஆடியருளினார் ; அகம் குழைந்தார் - மனங் குழைந்து உருகினார் ; அஞ்சலி ..கூப்பினார் - கைகளைக் குவித்த அஞ்சலியினைத் தலைமேற்கொண்டனர் , மெய்மமுகிழ்த்தார் - உடம்பெலலாம் மயிர்ப் புளகம் வரப்பெற்றருளினார் ; சூகாமும்...திருமகனார் - பனியும் அனனமுமாக உருவெடுத்த முறையே அடியு முடியும் தேடியவர்களாகிய இருபெருந் தேவர்க்கும் தெரிவரியராய் நின்றருத்த இறைவரது திருமகனாராகிய பிள்ளையார் (இத்தனமையராய) , கூகூசு

2895. (இ - ள்) மருவிய எழிசை பொழிய - பொருந்திய எழிசைகளையும் (வாகும்) பொழிய ; மனம பொழியும் பேரனபால - மனத்தினின்றும மீக்கூர்ந்து ஊகும் பேரனபினாலே ; கண பெருகிய மழை பொழிய - கண்ணுள் ஊறறெடுத்தப் பெருகிய கண்ணீர் மழையினைப பொழிய ; பெருமபுகலிப் பிள்ளையார் - பெருமை நிறைந்த சோழியில் வந்தருளிய பெருந்தகையாராகிய பிள்ளையார் , உருகிய அனபு உள் அலைப - மனமுருகுதற்குக் காரணமாகிய அனபு உள்ளத்தை அலையச் செய்ய ; உமை தழுவ...பரவியே - உமையமமையார் தழுவத் திருமேனி குழைந்து காட்டிய ஏகம்பவாணரை ; பருகிய...புறத்தணைந்தார் - அனுபவித்த மெய்யுணர்ச்சியினூடும் போறறி செயத் கோயிலின் புறத்தில் அணைந்தருளினார். கூகள

இவ்வைநது பாடடுகளும பொருட்டொடாடும சொறகொடாடும நோகி ஒரு முடிபுகொண மிரைகளிறறலின அவவாறுரைக்கப்பட்டன.

2891 - 2892 பாட்டுகள ஒருமுடிபும, 2893 - 2894 பாட்டுகள ஒருமுடிபும 2895 தனிமுடிபாகவும உரைப்பினும இழுக்கிலவே

2891. (வி - ரை) உம்பரோங்கு கோபுரம் - திருவேகமபர கோயிலின தெற் குத திருகோபுரம. இகோபுரம மிக பெரியதாயும உயரமாயும உள்ளதுபற்றிய சிறப்புக கூறப்பட்டது. உம்பர் - ஆகாயம ; எழுநூருபு தொகைத்து.

பொன்மாளிகை - ஏகமபத திருகோயிலின திருமதிலின் உட்புறம இறைவரது இருக்கையினையும மாமரத்தையும் சுறறி உள்ள கோயிலின பருதி.

மாளிகைப் புறம் - புறமதிலினை அடுத்த உளளே பெரிய சுற்று , பொன் மாளிகை - திருத்தில்லையினைப போல இஙகும திருகோயிலினுள பல பகுதிகள பொனனால வேயப்பெறறிருக்கின எனபது அறியப்படும.

இம்பர் ஞாலம் - இநநிலவுலகம் ; ஞாலம் உய்ய வந்தமை - முன உரைக்கப் பட்டது (1916 - 1924).

இறைஞ்சுவார் - இறைஞ்சுவாராகித - தாழ்ந்தார் - என மேல்வரும பாட்டுடன் முடிக்க. இவ்வாறிறைஞ்சும இடம் இறைவரது திருமுனபு எனபது " கமபரைவர் தெதிர்வணஙகும் " என மேலவரும் பாட்டிறற காண்க. 998

2892. (வி - ரை) சேம்பொன் மலை - சேம்பொன் - மிகுயாந்த பொன் ; பொன்மலை - மேரு. மலை - இங்கு மலையரசன எனற பொருளில வருதது. மலைக் கோடி - மலையரசன மகளாராகிய கொடிபோனற உமையமமையார முன "மொய் வளைத திருமகள" (2890) எனறதும காணக. "பொருபபில் வேதன" (1131).

கோடி தழவக் குழைந்தருளும் திருமேனிக் கம்பர் - கொளுகொமபைப பறறிப படரும் கொடிபோல இறைவரை அமமை தழுவிககொணடனர எனறதும குறிப்பு. இவ்வரலாறுபற்றித திருககுறிப்பு - புராணம (1140—1143) பாரக்க. விரிவு காளிப புராணததுட் காணக இததலததின அமமையின திறபபு பற்றி அமமையை முன வைததோதினர.

கண்ணாறவி பாய்நது - கணணீர அருவிபோலப பெருகி வழிதது.

மயிர்ப் புளகம் - மயிரக கூசசெறிதல ; மயிரகள நேராக நிறறல. இம்மூ அன்பு மிகுதி, அசசம முதலியவறறால நிகழும மெயயபபாடுகளுள ஒனறு. இஙகு அனபுப பெருககினாலாயது மயிர்ப்புளகமெழ எனற பாடமாயின இககருதது மிக விளஙகும.

பேநமனக் காதல் தள்ள நிலமிசைத் தாழ்ந்தார் - தள்ளாத் - தாழ்ந்தார் - காதல என்ற பொருள் உளளிருநது உநதித தளளுதலால நிகழநின வீழநததுபோல வீழநதனர். தள்ள - எனபது குறிபபுருவகம, தமது வசமிழநது தாழநதனர் எனபதாம.

2893. (வி - ரை) பலமுறையும் பணிந்தெழுநது - மூனறுமுறை, ஐநதுமுறை முதலாகப பதினெனறு வரை விநித முறையின மிகக அளவிலடகாதபடி பல முறையும் எனபது காதலின மிகுதி விஙகி கூடநது செலுததும கிலை குறிததது.

சேங்கைப் பகயம் முகிழ்ப்ப மலரும் முகம் அளித்த-பகயம எனறதறகேறப முகிழ்ப்ப எனறார முகிழ்த்தல - முகைபோலக கூபபுதல ; கைகளைப பகயமென றது உருவம திருவும பறறிய ஒபபுமை கருதி வநதது. "பகயததின செவவி பழிதத வனபோனகும செங்கை" (2070) என முன கூறியதும, பிறவும காணக. பங்கயம் எனபதனை முகம் எனறதட்டனறி கூடுதல எலலாவறறையும முகமும ஆகிய தாமரைக ளிரணடனுள ஒனறு குவிய ஒனறு மலர வேறற நியமும அமமையின மதியொளி யாற கைததாமரை குவிபபக கமபரின முதிரொளியால முகததாமரை மலாநத தெனற குறிபபுபபட வநத கவிநயமும காணக. இறைவராகிய ஞாயிறறின முன தாமரைகள் ஒனறு முகையாக ஒனறு மலர வரும எனற ஞானசாதகிர உணமைக குறிபபுத தொனிகக கூறியபடியும காணக ; "முகநிரவி எதிரமுளரி யலரவுமமொன றலர் வான் முகையாமொன றிருளரு முறைபிஞமே" (சிவப - 17).

முகம் அளிந்த திருவாயான - முகதநிற பிறனறிய திருவாகினாலே. மலரு முகதைதக கொடுதத திருவாயின திருகுகுறிபபுடையவ எனறலுமாம, "எனறவர தாமெனனு மெமபெரு மானதன திருகுகுறிபபே", "கொவவைய செவவாயிற குமிணசிரிபபும" ; "சிரிதத முகமகணட வணகொளளு" (தேவா) முதலியவை காணக. இறைவரது மணிவாயின முறுவல பருமுகமதை அளிதததெனபது "மணி வாயால - எடுதததருளி" எனறு கூடடியும "வ மாணி (வாயினை உடையவன) மறை யான் என்று" எனறும உரைகக நினறதி.

நீலவுமிசை பதிக பணஞகிய இருதளம, முதலாளம் - ஆதி தாளம என வழஙகுவா ; நிரம்பிய நீமை - "குறையாகிலே முமமைபபடி கூடகிழ மையிலல" (221) என்றவிடதது உரைததவாறு ஊரிய சருதிகள எலலாம நிரமபிய தனமை; ஆண் டுரைததவை பாரக்க ; அகு கோருதலும இருதளப பணஞதலும கருதிக.

2894 (வி - ரை) வழிபாட்டின உளவாகிய மெய்பபாட்டின் "ஆடினர்" - "பணிவுறறார" முதலாகப பகுதிகள பலவறறையும தனிததனி வினைமுறறுக்களால் உணர்தியது இதகிருபபாட்டின கவிலைமாம

பரிவுறும் ஆனந்தக் கூத்து - அன்பு மிகக காரணததிஞல உளதாகும் ஆனநதக கூதது. "மெயவிரவு போனபு மிகுதியினு லாடுதலு மவலியலபிற பாடுதலு மாயகிழவா" (1055).

மெய்ம்முகிழ்த்தார் - திருமேனி முழுதும மயிர்பபுளகம் கொண்டனர்.

ஆகாம் - பனறி. தேடினு ரிருவருக்கும் - தேடினா வினைபபெயர் ; தேடினவர் களாகிய இருவா ; அபனும மாலும. இபபாடடில வினையவாகிய பாடினார் முதலியவை வினைமுறறுகள. தேடினர் எனபதொனறுமே பெயர. இவவாறு கூறுதல் ஆசிரிய ரது சிறபபாகிய கவிநலஙகளுள ஒனறு ; முன் கூறியவை பாகக.

திருமகனூர் - உபசாரம ; பால தர உணடி ஞானம பெறறமையால மகன்மை முறை பூணடி " ஆளுடைய பிள்ளையா " ரா யினவா (1966). 996

2895. (வி - ரை) மருவிய ஏழிசை பொழிய - வாசகு வழிசை நிலவும திருப பதிகததினைப பொழிய; மணிவாய ல (2893) எனறதஞல வாககு எனபது வருவிகக. பொழிதல் - ஈறினறி எழுகது வருதல.

மனம்பொழியும் போன்பாற் பெருகிய மழை கண்பொழிய - எனக, மனத்தை யிடமாகக கொணடு அனபு மேனமேல பொஙகி எழுநதது. அது கணணீர் மழை பெருகக் காரணமாயிறறு கணணீர ஆனபு காரணமாக வருவதாதலின காணலாகாத அனபினைக கணணீர காடடிவிடும எனப. " அனபிற்கு முணடோ அடைகருதா ழாவலா, புனகணீர பூச தரும " (குறள). முன "பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாய" (2892) என்றதஞ வசமபவாணரைக கணடவடன நிகழநதது ; இஙகுக் கூறியது பதி கம பாடியருளிய பின அவவணணபவ வணணசிமேலீடடிஞல உளதாயது.

வாக்கு இசைபொழிய - மனம் அனபுபொழிய - சண் மழைபொழிய - என மனம வாககுக காயம என்ற மூனறனும ஒத்த நிகழ்சசி கூறபபட்டது. பொழிய - சொற்பொருட்பின வருநிலை

உருகிய அன்பு உள் அலைப்ப - முனனும "உருகிய அனபு எனபுருகக" (2893) எனறதஞ காணக. கணணருவி பெபதல இரணடு நிலையினும கூறியதுபோலவே அதறகுக காரணமாய நினறு அடஙகாது மனதஞின உளளே நிகழாது உருகுகிகொண டிருநத அனபின செயலை ஈரிடதஞம கூறினா

உருகிய அன்பு உள்ளலைப்ப உமை தழுவ - எனறு கொணடு அன்பினுலே அமமை தழுவ எனறு கூடடி உரைகக வும நினறது.

தழுவக் குழைந்தவளைப் பருகிய மெய்யுணர்வு - " மலைகெழ்சி தழுவக் குழைக தருளும " (2892) என முன்னரும கூறிய கருதஞக கணணீருகும அனபுக்கும் கூறிய குறிபபாம அமமை தழுவ அதனுல சாசாரமான உயிரகளினைதது முயிரும யாக்கையு மருகி யொனறி...எதின (1142) எனற தனமையால வழிபாட்டினில இவ்வாறு அனபு பெருகுகததால் உருகும தனமை நிகழ்வதாம எனறு குறிகக அவ்வரலாறு பற் றியே ஈரிடதஞும கூறதல காணக ; பருகிய - பருகுதல போனற ஆவ நிகழ்சசி.

பருகிய - எனபது குறிபபுருவகம. உணர்வினுடும பரவியே - பரவிக் கொணட வாறே.

புறத்து - திருகோயிலின் புறதஞில். 997

I கச்சித் திருவேகம்பம்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - இந்தளம் - 2-ம் திருமுறை

மறையானே மானிலாப புனசடை மலருவெண்
பிறையானே பெண்ணேணாணிய பெருமானே
யிறையானே யோகொளகச சித்திரு வேகம்பத
னறைவானே யலலதள காதென தளளமே. (1)

அருத்தனூன கசியே சமபனே யமமானேக
கருத்தனூன காழியூ ரனகலிக கோவையாற
சருத்மே பாட்டவல லதயிழ் ஞானசம
பருதனசொற பாடியா டகெடும பாவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—சமபைக கரைமேறகொள கசசித் திருவேகமபம உடையானே யலல தளகாதென தளளமே (1 - 5 - ம்), அவனேச சேராத தினபமா யகெறி சேராரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பெண்ணேணாணிய பெரமான் - உமை தழுவிய திருமேனிக குறிப்பு "ஆளகெரம பாதரினாடி ஜேங்கம பேங்கம" (தேவா); அல்ல துள்காது - எதிரமறையாற கூறிஞர் பிறரிடைச சொலலாமை வறபுறுதத பொருட்டு ; 5-வத பாட்டிம பாரக. "ஙகசகிற மரியவன கழலலாத பேணுக் கருததுடை ஞானசம பநதன" (குறிஞ்சி - அகில பாகக), "கொனறையா னடியலாத பேணு" (திருத்தொணடத தொகை) :—(2) சமபனேபோ நதி - எனக ; ஏகாரம பிரிநிலை,—(3) கோதாரி இபபமாய நேறி சேரார் - எதிரமறை உறறிப பொருள் குறிதத, 'பிசாரதாரா நணைறிக்கட பிராபபோர்' (தாணடகம),—(4) மீன்தேய்க்கும் முகிலரன் - முகிலகள ஒனறினமேல கூடுதலாலபின ளளதாம எனற கலிஞானக கருத்த, கென்று பயிக்கரி - ஏய்ந்தல் - பொருந்துதல,—(5) கடை - முனகூட, முன்னம் - மனம வாகயக காரிய, கிம்பபாகு - அது, இவவாற்றினை கரையில் அமமை மாதின முழுத்தில் சுவருவெடது புறைவா வெளிபபடடருளினா எனற வரலாறு குறிபபத (1139 - 1140) :—(7) தம் கெடுவிரோர் இமை யாரி - தம்மை வணகுவேர ஆிமையவரகிய வானவர்கள் தொழுதல் - பறறிக் கொளளுதல, "வாடுதல பறறித, துனறினன முரதெனவே வானவ ரீட்டம" (அரசு); உச்சி - உமையாள் வழுவாமே - உமைபான சம நிருகழபில முடிசாயத்து வழுவாதி வணக்க, உச்சி - கங்கை வழுவாமே - சம உசசியிற சுமகை நீகைாத,—(7) மறைகள் வேதம் விரித்தோதுவரிகண்ணளார் - மறைகளினிய வேதகளை ஓதுவார்க ளிடத திருபபவர, கழலின் வெல்வார் - காலனை - நணணுவார் - சாலினுல வெறறி கொளவாராகி இயமனிடம வருவர், தொழல் - காலணி மகிழடம; வீரகழல, "களலவினை, வெனற பிரபபறகக சாதகியவீ ரகழலும" (போறறிப பஃறொடை) ஆருகின்ற அலங்காரம் - திருகூததின அதிசயம, அழகிய உளளுறை. கரிகாலன் - கரிய காலன கார்காலன் எனற பெயருடைய அரசன ; கரிகாலரன கணட அரசனேயும குறிபபாலணாசசி அவன தனிறகிறகாகி வெளிபபடடு எயது பவா என்ற வரலாறு குறிபபதாக உரைத்தலுமொனறு (1162 = பாரக) இபபொருளில் கழலின் வெல்வார் - எனபதனைத் தனி முடிபாக வைதது வினைபபகையைக கழ

லாலே யெல்பவர் என்ற வேறுக உரைத்துக்கொள்க ;—(8) மேவுவார் என் தலை மேலார் - திரு வகம்பரைப பொருகிய அடியவாகள் எனது தலைவர்கள். தலை மேலார் - எனைலு வணைகபடும் தருதியுடையோர் ; மறையோதிய வாயான் - " மாகமப மறையோத மிறையாஜை மதிட்சச்சி, யேகமப மேயாஜை " (அரசு. தேவா - கச்சி) ;—(9) நாகம் ..பெண் - பூணும, ஏறலும, தாரு, பெண்ணும் உடையவராய் எனக ; " பாரதள பூணாரம் " என்ற திருவிசைபப (கருவூர் - சட்டியக்குடி) இதகு நினைவு கூாதறபாலது. இருவர் - அயனும அரியும ; மாகம்பம் - பெரிய அழறறு ணுகிய நிலை ;—(10) வாதியா - வாதியாமே ,—(11) கநதண்பூம் - கம் - மேகம ; மேகம் சூழதலின குளிாகத அழகிய சோலை சூழாத. கலிக்கோவை - பதிகம் ; " கலிகோவை சொலலே " (திருபபாசுரம - 8).

தலவிசேடம் :—திருக்கச்சியேகம்பம் - திருகருறிபபதிதொண்ட நாயனார புரா ணத திறதநியிற் பாாக. II - பகுகம - கநிருவ பார்க்க.

2896. புறதகணைநத தொண்டருடன் போநதமைநத திருமடத்திற்
பெறறசருமமப ழுலகுய்யப் பெற்றருளும பிளளையார
மறபபரிய காதலுடன் வநதெய்தி மகிழ்நதுறைவார்
அறப்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டமணைந் திறைஞ்சினார். கூகூஅ

(இ - ள்) புறதத்ணைநத...போநகு - தமமுடனேகூடத திருகோயிற் புறதகிலே வந்தணைந்த திருதொணடாளுடனே சென்று ; அமைநத திருமடதில...வந்து எய்தி - தாம எழுந்தருளும பேறுபெற அதறகென்ற அமைநத திருமடதின்கண்ணே, பெறறதறகரிய பேரறிய சிவஞானத்தினே உலகமுயதறபொருட்படப பெறறு அவவாறே உலகுக்கு அருளும பிள்ளையார இறைவரை மறபபிரிாத பெருவிருபபதத்துடனே வந்து, சேர்ந்து ; மகிழ்நதுறைவார் - மகிழசசியுடன் தஙகியருளபவர், அறப பெரும்... ...இறைஞசினார் - அறநகளெலலாம் றையும வளாதது உமை ஙமமையார் எழுநதருளி யிருகும் பெரிய செலவம பொருநிய நிருகாமக கோட்டதினை அணைநது வணஙகியருளினார்.

(வி - ரை) புறத்தணைந்த தொண்டருடன் - தாம பரவிப புறதத்ணைநதது போலவே வழிபட்டுப புறதது அணைநத எனக

அமைந்த - பிள்ளையார எழுநதருளுதறகு ஏறற தருதியுடன அமைநத. அமைதத் என்னுஅ அமைந்த என்றது அத திருமடம அவவாறுள்ள சகுதியுடன முனனமே அமைநதுள்ளது எனறதாம. " நீடு வாழநிருப பாடிய மனைகம " (1159) எனறும, " சுடர்மனக குகையு னேகமபத, தோமொழிப பொருளே யடகியா னைநத முறறாவா ழிடமபல வுளவால " (காஞசிப புராணம - திருகர - 109) எனறும வருவன காண்க.

பேறற்கரும் பேறு - வேறு எவரும பெறறதறகரியதாகிய சிவஞான பேறு ; உல குய்யப் பேற்றவர் - இபபேற்றினைத தமகெனவனறி உலகமுயதறபொருட்டே பெற் றவர். அருளும் - பெறறவாறே உலகுக கருள்செயயும.

மறப்பரிய காதல் - மறதறற் கருமையாவது எஞஞான்றும அகலவிடாது மனத நிற கொணடிருததல. " மறசருமா நிலாத " அனப. பருகிய மெயயுணர்வினோடும புறதுதே அணைநது திருமடதில உறைபவர் அவ்வுணர்வினை மறவாதே கொண்டருளி னார் என்க.

உறைவார் - இறைஞ்சினார் - திருமடத்தில மிழலை நாற்றினை காளில-அணைந்து இறைஞ்சி யருளினார்.

அரப் பெருஞ்செல்வக் காமக்கோட்டமணைந்து இறைஞ்சினார் - அரம் - அம்மை யார இறைவரால வரம பெறற இசகு எழுநாதருளியிருநத அறகுளெலலாவற்றை யும வளர்தத உயிரஃபை புரநதருள்கினறா எனபது முன விரிகசபபடடது (1146 = 1148). பெருஞ் செல்வமாவது எலலாவுயிரகளின மேலும பூணட கருணைச செல வம. சிவபெருமான கோயிலுடனறி இவ்வாறு எநதம பரமாசாரியாகள் தனியாகச் சதநியாராலயதனையேனும வேறு சனபதி முருகன முதலிய சிவபேத சத்திபேத மூரத்திகளின தனி ஆலயஙகளேயேனும சென்று வணஙகுதல வேறெகமும பேசப் படாமை கருதுக. இது திருகசாமக கோடடதிறகுரிய சிறபபு. "உலகுயியப் பேறு பெற்றவர் பிள்ளையாரா்தலின உலகுயய எழுநாதருள்யுள்ள அறப பெருஞசெலவி யினைச சென்று இறைஞஜிஎய எனபது குறிபபு ஆஞடைய நமபிகளும இவவாறே வணஙகும வரலாறும, அகு "ஊணிலவள ருயிர்கெலலா மொழியாத கருணை யினு, லானதிரு வறமபுரகும அமமை திருகோயில" (எயாகோன - 284) எனபதம ணடு நினைவுகூரதறபாலன. 998

2897. திருவேகமப பதநதமாநத செழுஞசுடரைச சேவடியில
ஒருபோதுந் தபபாதே யுளளுருகிப பணிகின்றார்
மருவுதிரு வியமகமும் வளரிருகுக குறணமறறம
பெருகுமிசைத் திருபபதிகத் தொடைபுனைநதா பிளளையார. கூகூ

(இ - ள்) திருவேகமபத தமாநத...பணிநினறார. - திருவேகமபததில விரும்பி எழுநதருள்யுள்ள செழுமை பொருநதிய ஞானசுடராகிய ஜோதிவடிவான திருவடியின் கீழ் வழிபாடடுகசுரிய காலகளில ஒருபொழுதும தவறுதல மனமுருகிப பணிகினறவ ராகி, மருவு திருவியமகமும பிள்ளையார் - பிள்ளையாரா அணிபொருநதிய திருவிய மகமும பொருளால வளராகினற திருபிருகுக உறறனும இனனும வேறு பெருகுகினற இசையினியுடைய திருபபதிக மாலையினையும ஜோதிவருகுக சாதநிருளினார.

(வி - ரை) திருவேகமபம் - கடபரது சநநித திருகசாயில

செழுஞ்சுடர் - ஞானசுடரா விளஙகு, சேவடியில் - பணிகின்றார் - பிள்ளை யார் - புனைந்தார் என்ற முடிகக. பணிகின்றார் - முறறெிரசம

ஒருபோதும் - வழிபாடடுகுரிய பூசைக காலஙகள எலலாவறறிலும, "கால மெலலாம" (2062).

மருவு திருவியமகமும - மருவுதல் - மடகு எனனும சொலலணி பொருந்துதல; வளரி இருந்துக் குரல் - வளாதலாவது சுருகிய பிராணலில வளாகினற பொருட் செறிவு கிறறல, இயமகம் - பாடடின அணியை யும, இபபிருக் குரல் - பாடடின யாபபு வகையுமாம. குரளபோன றமைநத இருசீரடி அளவாதலின அபபெயா பெறறன.

மற்றும் பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடை - எணணுமை விரிக; இசை - பண்வகை; பெருமை - புகழ எனற கொணடு இஙகு பெருதம எனறலுமாம.

தொடை - மாலை. சொலலும பொருளும பயினறு வரத தொடுபபதாதலின் தொடை எனபபடும; பதிகத் தொடை - எனறதனால ஒரு பதிகம எனறுரைகபபட டது; பதிகங்கள எனறலுமாம. ஆனால இபபோது கிடைததிளளது "வெநத வெண்பொடி" எனற பதிகமொனறேயாம!

II திருக்கச்சியேகம்பம்

திருச்சிறறமடலம திருவியமகம். பண்-பழம்பஞ்சுரம் - 8-ம் திருமுறை

பாயு மாலலிடை மேலெ ருபாகனே பாவை தனனுரு மேலொரு பாகனே
தூய வானவர் வேததது வனியே சோதி மாலெரி வேதத துவனியே
யாயு னைபொரு ணுணபொரு ளாதியே யால நீழ லருமபொரு ளாதியே
காய வினமதன் பட்டது கமபமே கணணு தறபர மறஙிடக கமபமே. (1)

கநத மார்பொழில சூழ்தரு கம்பமே காதல செயபவர் கீர்தநிடு கமபமே
புகநி செயது விருமபிப புகலிமே பூசு ரனரன விருமபிப புகலியே
யநத மிலபொரு ளாயின கெணடுமே யணணை னினபொரு ளாயின கொண்டுமே
பநத னினனிடல் பாடிய பதமே பாட வலலவ ராயின பதமே. (11)

திருசசிற்றமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது புகழனைப பலவாறறனும சுநதர படத தநிதசதி.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பாகின் - (பாகு) செலுததபவன பாகன் ; பங்குடையவன ;—(2) வேதத்-துவனி - வேதவெளி. துவனி - ஒலி ; வேதத்து - வு(ன்)னியே - வேத விதிபபடி வளாகபபடம எரி ;—(3) ஆதியே - ஆதி - முதல ; நுண் பொருள் - பிரணவம , ஆதியே - உள்ளவரே. ஆதல் - உளதாதல ;—(4) கம்பமே - அழிவு. கம்பம் - திருவேகமபம. குறிப்பு :—உதாரணதஙினபொருட்டுச சில மட்டும எணடுத சரபபட்டன. இபபதிக முழுதும சிறநத இலகியமாகவும ஞான நூலாகவும கற்ற வல்ல பெரியாரளிடம பாடமாககேட டுணரததககது. முன திரு வாலவாயத திருவியமகம - திருககுறுநதத திருநி றகனற பாகங்களினகீ முறைத தவையும பாரக.—(11) (1) கம்பமே - திருவேகமபம கம்பம் - பிறவியால வரும பயம - அனபம - நடுகக (2) புகலியே - சீ ாலவுக , விரும்பு இப்புகலியே - புகலி - சீகாழி (3) பொருள் - உளளுறை ; அன்ாலின் பெபாருள் - அருண ஞானம. (4) பத்து - திருபபாட்டுக்கள பதது , பத்து - அனபரியலபு "பததிடையீ நீசன பழவடியீர" (திருவா).

III திருக்கச்சி ஏகம்பம்

திருச்சிறறமபலம திருவிருக்குக்குறள் பண்-தகோல்லி - 2-ம் திருமுறை

கருவார் கசசித, திருவே கபச, தொருவா வெனன, மருவா வினனே. (1)
கொசசை வோதன, காசிக கமபன, மெசசுஞ சொல்லே, நசசம புகழே. (11)

திருச்சிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—திருவேகம்பதத்தை வதத வினைகள் நலியா.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கருவார் கசசி - இறைவர் இதனை, முனனே அயனைப படைதது, அவனுககு வேதமோதவிதது, இதைப பாரத்து உலகு படைப் பாயாக எனறருளி வைததனா என்ற வரலாற்றுக குறிபபு. "ஆதிகாண முக்க ணெம்மா னையனனைப படைதது வேத, மோதவித தருளி னேக்கி யுலகெலாம் படை

யென் றேவும், போதித பாதகிவ வாற படையெனப புகன்று வைத்தா, னீதென லாகுல காஞ்சி" என்ற காஞ்சிப புராணம (திருகரப படலம - 3) பாரக. "மகை யோர் பகன் படைததிதே யனறி மலரய படைததன றதிலே" எனபத காதபுரா ணம் (திருகரப படலம - 80). "காயகனர் கானமுகறகுப படைக நல்கும, அதி லையோ னிகளெல்லா மமைதத வைத்த வருமபெருமபண டாரதிலே யனைய வாகும்" (1170) என்றதும் இகருறிபபுத தருவதாம. இபபொருளெலலாம கருவார் கசசி என பதனுள் வைததிக் கண்டுகொள்க. கரு - கருபபம்; "கடையுகதநிற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்கும் கருபபமபோல" (1955) என்ற குறிபபும, இத பிருதிவித தலமாதலின் சிருட்டிகக முதலாதற குறிபபும காணக என்ன - எனற சொலல - அதிக்க;— (2) மதியார் - மதி தவழும மாடஙகளும சோகைகளும உடைய. நதி - கமபையாறு. விதி - ஆகம விதி விதி - நலலூழின வரும பகுவம எனறலுமாம பதி - வித தனமை;—(3) தலி - "கலிக்கசசி" (தேவா) பலவகை முழகுகள் (1195 பார்க்க) பலி - பசுபோதப பலி, பலி விழா எனறலுமாம,—(4) கச்சிப்புரம் - காஞ்சிபுரம; பரவா - பரவி;—(5) படமார் - பளிஙகு மாளிகைகளது நிழலின நிறைவு (1170); படம் - கொடிபபடஙகள எனறலுமாம,—(9) அனலன் - நீதிதனுமை நினறவன;— (10) பறியாத் தேரர் - தகிலமயிர பறிகும சமணரும அவ்வாறு பறியாத தேரரும் சொல்லும் எனக நேநறியில் - நெறியிலலாத,—(11) சொல்லே நச்சும புகழே - சொல்லிப புகழ விருமபி வருமட.

மற்றும் பெருகுமிசைத் திருபபதிகம் = (2897)

IV திருக்கச்சியேகம்பம்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - மேகராகக் குறிஞ்சி

வெந்தவெண பொடிபபூசு மார்பின வீரிரு லொருபாற பொருந்தக்
கநதமலகு குழலியொடுங கடிபொழிற கசசி தனனுள
அந்தமில் குணத்தா ரவர்போற்ற வணைகிலேநு டாடலபுரி
எந்தை மேவிய வேகமபர தொழுதேதத விடர்கெடுமே. (1)

வரிஞர் பொழிலசூழகத கசசி யேகமப மேயவனைக
காரிஞர் மணிமாட மோஙகு கழுமல நனனகருட்
பாரிஞா தமிழஞான சமபந்தன பரவிய பதஙக வல்லார
சீரிஞர் புகழோகி விணணவ ரோடுஞ சேர்பவரே. (11)

திருசசிற்றமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—திருவேகமப மேதத இடர கெடும.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வெநத வெண்பொடி - திருநீறு, (3), கந்த மல்கு குழலி - கந்தம் - இயற்கை மணம. "ஏலவார் குழலா ளுமை" (கமபி); அந்தமிழ் குணத்தா ரவர் போற்ற - 1159 பாரக அணங்கினே டாடல்புரி ஏகம் பமீ - ஆடல் - அருட்கூததி. ஏந்த இடர் கெடுமே - பதிகதின் மருடம;—(2) தூநதும்...பொழில் - இஃத இறைவர் பூசனைகளாகும் கதவனம; 240 பார்க;— (3) வண்ண வெண்பொடி - திருநீறு "காண விளிய தநீறு கலினேத தருவது நீறு" (தேவா);—(4) சுடலை வெண்ணீ றணிநது - இதனே 1 - 3-லும, ஈணடும கூறியது

புனருறபவத்தின பொருட்டு இறைவராடும் நிலைகளுறிப்பு. ஆடல்புரி (1) என்றதனுல் குறிப்பு ;—(9) கரவில் வண்கையினர்கள் - தொண்டை நாட்டவரின் சுகைச் சிறப்பு. கரவு - சுயாத ஒளிததல்.

2898. நீடிதிருப் பொழிற்காஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்
சூடுமதிக் கண்ணியார் தணிமலாச்சே வடிபரடி
ஆடுமவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேதகதி வைதுநாள்; கஉ00

*2899. எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட னினிதேதெத் தொலலிலிட முண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியு முதலான கலந்தேத்தி
மண்டுபெருங் காதலினுல் வணங்கிமீண் டினிதிருந்தார். கஉ0க

2898. (இ - ள்) நீடுதிரு...அடிபாடி - நீடுகின்ற பொழிலகள் சூழுகத திருக் காஞ்சி நெறிகாரைக்காடு எனனும திருகேயிலேச சேனறு வணஙகிச சூடும பிறை பாகிய கணணியினையுடைய இறைவரது தணியாகிய மலாபோனற திருவடிகளைப் பாடி ; ஆடுமவா...பரவி - அருட்கூததியற்றம இறைவா இனிதாக எழுநதருளியுள்ள திருகசசி யனேகதக காவதகதினேத துதிதது ; மாடு...வைகு நாள் - பகசத்தில் உள்ள இறைவரது திருகோயில்களையும பணிகது துதித்து எழுநதருளி யிருக்கும காலில் ; கஉ00

2899. (இ - ள்) எணதிசையும...இளிதேதெத் - எடடுத் திசைகளிலுள்ளோர் களும் போற்றுகின்ற திருததலமாகிய காஞ்சிபுரதின புறததிலே திருத்தொண்டா களுடன கூடி இனிது சென்று ; தொலலில...கலந்தேதத் - முனஞாளில் விடததினே உணடு அதனுற் கருமை பெறற சணடததைபுவடைய இறைவர் மகிழாது வீறறிருக்கும் திருமேற்றளி முதலாகிய பதிகளைக கலநது சென்று துதித்து ; மண்டு...வணஙகி - செறிந்த பெரிய காதலினுலே வணங்கி ; மீண்டு இனிது இருநதார - திருக்கசி கக ரினகண மீண்டு இனிதாக எழுநதருளி அமாநதிருநதருளினர். கஉ0க

இநத இரண்டு பாட்டுகளும் தொடர்நது ஒருமுடிபு கொண்டன.

2898. (வி - ரை) நீடு திருப்பொழில் - நீடுதல் - நிலைபெறறிருததல ; திரு காஞ்சி நெறிகாரைக்காடு என்று கூடடுக.

சூடுமதிக் கண்ணியார் - "வளாமதிக கணணியி னனே" (தேவா) ; மதியாகிய கணணி எனபது பிறை சூடுதல் தலையில மாலை சூடுதலபோன் றிருநதது என்பதாம்.

துணை - இரணடு ; அனபர்களுத துணையாகிய எனற குறிப்புமபட கின்றது.

ஆடுமவர் - ஆடுதல் - ஐகதொழிற றிருகூததி னியறறுபவர்.

மாடுதிருத்தானங்கள் - "இறைவா தாமகிழாத தருளிய பதிக ளெணணி றத்தன வத்திரு ககரெலலை" (1153) எனறதுமை ஆண்டிரைத்தவையும் பாரக்க. இவை வரும் வழியில் முன்னர்ப (2890) பணிநத கோயிலகளல்லாது அத் திருகரில் உள்ளவை. மாடு - பக்கம் ; செலவம என்றலுமாம ; எணணிறந்த சிவத்தானங்களுடனமை கச்சிமா ககரின் சிறபுச் செல்வமாம. இவறறின் பிள்ளையார் பதிகங்கள் மிடைத்

திருக்கச்சிநேறிக் காரைக்காடு

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

வாரணவு முலைமகளை பல்கினரா யகையினிற்
போரணவு மழுவொன றவ கேந்திவெண பொடியணிவர்
காரணவு மணிமாட கடைகவின்ற கலிகசசி
நீரணவு மலாபபொயகை நெறிகாரைக காட்டாரே (1)

கண்ணுருக கலிகசசி நெறிகாரைக காட்டுறையும
பெண ணுருக் திருமேனிப பெருமான தடிவாழதஇத
தண்ணுரும பொழிறகாழித தமிழஞான சமபதன
பண்ணுருக தமிழவல்லார் பரலோகத திருபபாரே. (11)

திருச்சிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு:—வெணபொடி யணிவர், மாணிஞரியதளர் எனறினன பல தன்மைகளா லறிநது போறறபபடுபவா சசி நெறிகாரைகாடடாராகிய இறைவர்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு.—(1) அணவு - பொருதறம, சொறபொருட் பின வருநிலை. கடை நவின்ற - சிறநது விளஙகும, நவிலுதல் - எதேதகுகாடடுதல என்ற பொருளில வநதது போர்ங்கை - இதறதுகுச சிறபபாய விளஙகும இநதிர தீர்த்தம்; 2-ம பாட்டுப பாகக;—(2) அதுள் - தோல, அதுளர் - தோலுடையா;—(3) கோடியிடை - கொடி போனற இடையினை உடைய உமையமமையார; கோடியதன்மேல் ஏறு அணிநதார் - இடபக கொடி ஏறறார;—(4) பிறைநபின்ற - பிறை வினையிய; மறை கவின்ற - மறைகளைச சொலலிய; கிறை-தெரு; நிறை நவின்ற-நிறைந்த;—(5) தன்றத - வளையாத; ஒன்றதார் - பகைவர்; நின்றார் - போர் செய்யாது கின்றவாறே யிருநதவர்.—(6) மலை வில்லின் எனக;—(7) எற்று - மோதுதல; தொழிறபெயர,—(8) ஆழ்கிடங்கும் நீண்மறுகு - இகருருகுதை ஆரியா விரிதலரைததல் காணக (1163);—(9) ஊண். கொள்வர் - ருசுசு ணுணியினும, பலி கொளவர் எனறதறு பலி ஏறபது உணவுப பொருட்டனறு எனறதாம;—(10) வரை ஆகம் - மலைபோனற திருவுடமபு;—(11) கண் ஆரும் - அழகிய.

தலவிசேடம்:—திருக்கச்சிநேறிக் காரைக்காடு - தொணமை காடடில ஸ்வது பதி; இது கசமாகாரததின தெறகேகாடடியிலிருபபதால சசி எனறதனுடன சேரதது சச் சொல்லபபடும. காரைமரம அடாதத காடடிலிருபபதாலும அகருசு சோதாதவர்க ருச் சித்தி தருதலாலும இபபெயா பெறறது. இதறருசு சதகிய விரதத தானம எனனும பெயருண்டு. "சதகிய விரதத காரைத சருவனரு செறித லாலே, நிதநிசேர்ந தவர்களு நல்குக திருநெறிக காரைக காடென, நிதநிருப பெயரி னேறனரு மெனபா" என்பது காளிப புராணம ஏனை வரலாறுகளைத கிருநெறிகாரை - படலததுட் பார்க்க. பிரம கறபதறதில ஆருவத மனவகறதாதறதில ரிபி எனற இநதிர வாழ்க்கை மீல வெறபபுறறு இருவினையொப பகிடநதறஞல தன் முருவாகிய வியாழனுடைய உபதேசபபடி இகரு வந்து வழிபடடு வீடுபேறு பெறறனன. அதஞல இஃது இநதிர புரமென்றும, தீர்தறம இநதிர தீரதறம எனறும பெயர் பெறறன மதிகரும தாரைக கும பிறகத புதன் இகரு வழிபட்டுக கிரகநிலை பெறறனன. இகருத தனவார காவிரி மூழகி வழிபட்டோர்கரு வீடுபேறும வேணடிய வரகளரும தருமபடி இறைவரை வேண்டி அவவாறே வாரும பெறறனன. இதறீர்தறதறதில புதன்நிழமையில தீர்மூழகி

வழிபடுதல் நிறைந்தாம். இஃது இரகாளில் திருகாலீசுவரன் கோயில் என வழங்கப் படுகின்றது. சுவாமி - சந்தியவிரதீசர் - காரைத் தீநாதர்; அமமை - காமாட்சி யம்மை; தீர்த்தம் - சந்தியவிரத தீர்த்தம் - இந்திர தீர்த்தம்; மரம் - காரை; பதிகம் 1.

இது காஞ்சிபுரத்தில் ஆடிசண்பேட்டைக கடைதெருவிலிருந்து வடகிழக்காக ஒரு நாழிகையளவில வேபபத குளததின வடகிழக்கில் உள்ளது.

திருஅனேகதங்காவதம்

இதற்குப் பிள்ளையார் பதிகம் கிடைததிலது!

தலவிசேடம்:—திருஅனேகதங்காவதம் - தொண்டைநாட்டின் 4-வது பதி. அனேகதம் - யானை; விநாயகக கடவுள் பூசிதத பதியாதலின இபபெயர் பெற்றது; வடகாட்டுப பதியாகிய திருஅனேகதகாவதம எனபதனோடு மயஙகாமை பொருட்டு இது திருக்கச்சி அனேகதகாவதம் என்று வழஙகபபடும். இஙகுக் குபேரன் முதலி யோர் வழிபட்டுப பேறு பெற்றனர். விநாயகர் காஞ்சியை யடைந்து இஙகுத் தம் பெயர பெற அனேகமேசுவரர் எனற பெயரால் இலிங்கம் தாபிதது வழிபட்டுத் தம்மை உன்னினுர் செயல்களே முடிகக்வும், உன்னலா செயல்களே ஊறு செயயவும் வரம் பெற்றதடன் இறைவா அருளியபடி இரணியபுரதத்தின அசுரரை வென்று அவர்களது கருவுள்ளே அவாகள சதகியாகிய வலலபையை வாஙகி மணநது வீறறிருந்தருளும் வரலாறுபற்றிக காஞ்சிப புராணம அனேகதகாவதப படலம் பாரக்க. சுவாமி - அனேகதங்காவதேசர்; அம்மை - காமாட்சியம்மை; பதிகம 1.

இது கச்சியில திருவேகம்பததின தெனமேறகில் புததேரித தெருவுக்கு மேற்கே ½ நாழிகையளவில் வயல்வெளியில உளளது.

2899. (வி - ரை) எண்திசையும் போற்றிசைக்கும் திருப்பதி - காஞ்சிபுரம்; அதன்புறத்து - காஞ்சியின் புறததில மேறகில உளளதாதலின மேற்றளி எனப்படும் என்ப.

அணடத தலைவாகளான உருதிரா நூறறுவாகளுள சிகண்டர் முதலிய உலகு காவலர எணமாகள் பூசிதத தலஙகள 118 உள்ளன; அவறறுள் மேற்றளி என்ப தொன்றும என்பது காஞ்சிப புராணம திருமேறறளிப படலம (4).

தோல்லை - உண்டு - எனறு கூட்டுக. முனஞுளில உணடருளி; தோல்லை - ஞன்பம என்று கொணடு ஞனபம செயயும் விடம எனறு கூட்டி உரைததலுமாம்.

மேற்றளியு முதலான கலந்தேத்தி - கலந்து - பல தளிகளேயும கூடிச் சார்ந்து; அமரிசத்தின் தெறலிலும, கசசிகாரோணதத்தின மேலபாலும் இகத நூறறுப்பதினெட் டுத் தளிகளும் உள்ளனவாக, அவறறுள் ஒனறு திருமேற்றளியாதலின், இதனே வணங்கியேத்திய பிள்ளையார் மற்றும அவைகளேயும கலநதேதத்தினா என்பதாம். முத லான - என்ற கருத்துமிது.

ஏத்தி - பிள்ளையாரது பதிகம் கிடைததிலது!

மீண்டு - கச்சிநகரில மீணடு; இனிது இருந்தார் - இனிதாகத தங்கி எழுந்தருளி யிருந்தார்.

இனிதேத்தி—என்பதும் பாடம். 1001

திருமேற்றளி - பிளளையா பதிகம கிடைததிலது!

தலவிசேடம் :—நீருமேற்றளி - தொண்டைநாட்டு 2-வது பதி ; இதனைச் சுச்சிமேறறளி எனவும காஞ்சிமேறறளி எனவும வழஙகுவர் ; நீருமேற்றளி என்பதே ஆசிரியா கண்ட வழககு (2899) ; இவவாறனறித திருஅனேகதஙகாவதம, திரு நெறிக் காரைக்காடு எனபவை கச்சிப பெயருடன் கூட்டியே பதிகக்களுள் வழங்கப்பட்டனவாகாக. சிவசாரூபம் பெறும் பொருட்டு விட்டுணுமூர்தி இங்கு வழிபட்டு ஆணடைய பிளளையா எழுநதருளிய பாடியருளிய பதிகததை கேட்ட பலததினுல சிவன் அருளின் வழி அதனை அடைந்தனா எனபது காஞ்சிப புராண வரலாறு (திருமேற றளிப படலம). பதிகததைக கேட்டு உருகி விட்டுணுமூர்தி சிவலிஙக உருவமாகி "ஓதஉநீகேசுரர்" என்ற பெயருடன இஙகு எழுநதருளியுளளார் ; இஃது ஒரு சகதி; தலகாயகரது சகதி வேறாக மறறொரு சகதியாக உளளது ; இகோயிலுக்கு நேர் கிழக்கில் ஆளுடைய பிளளையாரும, பாடல கேட்ட முதலியாரும எழுந்தருளியுள்ளார் ; ஆளுடைய பிளளையாரது சமயததம பறறிக காஞ்சியின இப்பருகி பிளளையார் பாலையம என வழஙகப்படும. (குறிப்பு:—பிளளையார் திருமேறறளியின வழிபட்டுப பாடியது அவர புராணம 1001 பாட்டிலும அவர பாடலக கேட்டித திருமால் உருகிச் சிவசாரூபம அடைநதது காஞ்சிப புராணம 1002-வது திருவிருதத்திலும வருவது ஒரு சிறந்த பொருததமாதல் காணதத்கது.) சுவாமி - நீருமேற்றளிநாதர் ; அமமை - காமாட்சியம்மையார் ; பதிகம் 2.

இது திருவேகமபதத்திறகுத தெனமேறகில கசசாலை வழி ஒரு காழிகை யளவில அடையதத்கது.

2900. அப்பதியில விருபபிஞெடி மக்கணரைப பணிநதமர்வார்
செபபரிய புகழ்ப்பாலித் திருநதியின் றென்கரைபோய்
மைப்போலியுங் கணடர்திரு மாற்பேறு மகிழந்தைஞ்சி
முப்புரஞ்செற றவாதமமை மொழிமாலை சாததினுர். கூடுக

பிறபதிகளை வணங்குதல்

(இ - ள்) அபபதியில...அமர்வார - அஙக காஞ்சிப பதியிலே மிகக வீருபபத அடனே இறைவரை வணஙகிகொணடு விருமபி எழுநதருளியிருபபவராகிய பிள்ளையார ; செபபரிய...போய - சொலலுததகரிய புகழுடன கூடிய பாலியாறறின் தெனகரையின வழியே சென்று, மைபபொலியும.. இறைஞ்சி - விடம விளஙகும் கணடதையுடைய இறைவா எழுநதருளியுள்ள திருமாறபேறறை மகிழ்சியுடன வணஙகி ; முபபுரம...சாததினுர - நிரிபுரஙகளை எரிதத அவவிறைவரைச சொன மாலையாகிய திருபபதிகம அணிவிததருளினுர.

(வி - ரை) அப்பதி - மீண்டு இனிதமாகத திருகக்சி ஙகா, அமர்வார் - அமாவாரகிய பிள்ளையார.

அஙகணர் - காமாட்சியம்மையைப பாகமவைத தமரும குறிப்பு. "ஊனிலவள ருயிர்க்கெல்லா மொழியாத கருணையினு, லானிருங் வறமபுரகருமமை" யாராதலின் அததனமையினை இறைவாமேற சார்ததிய குறிப்பு நமபிகளுகக்கு கண அருளுவதும் குறிப்பு.

செப்பரிய புகழ்ப் பாலித் திருநதி-பரிகதியின புகழும பெருமையும பறறி முன் உரைத்தவை பார்க்க (1098 - 1099 - 1100).

மைப்போலியுங் கண்டர் - இபபதியில சுவாமி பெயர மணிகண்ணுசர் என்பது குறிப்பு.

I திருமாற்பேறு

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - பழந்தக்கராகம் - 1-ம் திருமுறை

ஊறி யார்தரு நஞ்சினே யுண்டுமை, நீறு சோதிரு மேனியர்,
சேறு சேர்வயற் றென்றிரு மாற்பேற்றின், மாறி லாமணி கண்டரே. (1)

மன்னி மாலொடு சோமன் பணிசெயும, மனனு மாற்பேற மடிகீனே,
மனனு காழியுண் ஞானசம் பந்தன்சொல், பனன வேவினே பாறுமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு:—திருமால வழிபட்ட திருமாற்பேறறின் மணிகண்டரே! உம்மை மேலையார்கள் விரும்புவா , அடியாாகள் விரும்புவா ; வானவா ஏதுவர் ; உமமைப் பரவாதாரில்லை ; உமமைப பரவுவார வினை பாறும ; அருள் நலருவீர.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) ஊறியார் தநம் - ஊறி - செறிந்து ; கேடு றைந்து ; மணிகண்டர் - இததலச சுவாமி பெயர , "மையார் நஞ்சுண்டு" (3) ; "நீலமா கண்ட" (4) ;—(2) அடியார்கள் அடைவாராம் என்ற எழுவாய் தொக்கு றின்றது ;— (3)பை-நச்சுபபை ;—(4) மேலையார்கள்-ஞானததால மேமபட்ட பெரி யோர்கள் ;—(5) ஏறவே - தாகைள வாழவே ;—(6 - 7) அரையானே - அரசரே ;—(8) ஒல்கீடக் கெடுத்தவன் - ஒல்குதல் - வலி குறைதல் ; கெடுதல ,—(9) ஒருவாால் - ஒருவாாலும ; முறறுமமை தொகைத. பாறும் - கெடும ; அழியும ;—(10) கொள் னேலும் - பொருளாகக் கொளளறக ; கொள்னேல் எனபது ஈறறயல் குறுகிக் கொன்னெல் என நினறது ;—(11) மாலொடு சோமன் பணி செய - மாலும சோம னும் வழிபட்டமை தல வரலாறறு விசேடம ; மால வழிபட்டுப பகைவரை வெலலச் சக்கரம் பெறறனா எனற வரலாற்றை முன் "மாலி ஞர்வழி பாடுசெய மாற பேறு" (4) என்ற பாட்டி லும கூறபபட்டது. அரசுகளது திருகுறுநதொகையும, தலவிசேட மும் பாகை.

II திருமாற்பேறு

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - வியாழக்கதிரீந்தி - 1-ம் திருமுறை

குருதேவன குருகவன கூமை யவன
பெருநதகை பெணணவ ளணு மவன
கருநதட மலாகைணணி காதல் செயயு
மருநதவன வளகரா மாற் பேறே. (1)

அநதமின ஞானசம் பநதனலல
சொநதிசை பாடல்செய மாறபேற்றைச
சதமின் றமிழகள்கொண டேததவல்லா
ரெநதைதன கழலடி யெயதுவரே. (11)

திருசசிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவா எழுநதருளிய வளாகர் மாறபேறே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) குநதந்து - குருகு - கூமை - இளமையும், மூனே யும், அதன் உள்ளீடாகிய உயிர்ச் சத்தும். பெருநதகை - பெண் - ஆண் - அவ்

வினைமையை தோற்றுவித்தற்கு காரணமான பெண்ணும் ஆணும். **கூர்மை** - பெருந்தகை - "சிறுமையொடு பெருமையுமாம பேராளன" (தேவா); **மருந்து** - பிறவி நோய் தீர்ப்பவனுதல குறிப்பு;—(2) **பாறு** - கழுகு; **மாறிலி** - பெயர்; **ஒப்பிலாதவர்**;—(5) **துறை** - தொழில் - உயிர் முயற்சிகள செலலும துறைகளும செயலகளும். **அவன்** - பற்றுகளோடாகி இயகுபவன;—(8) **மாதி** - பெரியவன்.

தலவிசேடம்:—திருமாற்பேறு - III - பதகம திருத்த பாடக.

2901. திருமாற்பே றுடையவர்தந் திருவருள்பெற் றெழுகருளித்
கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழறுங்கி
வருமாற்றன் மழவிடையார் திருவல்லம் வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிக பெருமபிணைய லணிவித்தார். கூடுக

திருவல்லம்

(இ - ள்) **திருமாறபேறு** உடையவரதம.. எழுகதருளி - திருமாறபேறுடைய இறைவரத திருவருள விடைபெறற அதகுநினறும எழுகருளிர சென்ற; **கருமாலும்**.. வணஙகி - கரிய நிறமுடைய விட்டுணுவும காம பணிபருவெடுத்தக காண இயலாத திருவடிகளைச சுமகது வரும வலிமை பெறறுள்ள இளமையுடைய இடபத தினையுடைய இறைவரத திருவலலம எனனும பதியினை வணஙகி, தமபெருமாறகு... ...அணிவித்தார் - தமது பெருமானுகுச திருபபதிகமாகிய பெரிய மாலையினை அணிவித தருளினர.

(வி - ரை) **திருவருள் பெற்று** - திருவருள விடை பெறறு

கருமாலும்.. மழவிடையார் - கருமா - பனறி; பன்றியுருவெடுததது தேடிய போது இறைவரது கழலகள திருமாலுகுக காணபரிதாயின. ஆனால அதிருமால் விடையாயினபோது காண்பது மட்டுமேயன்றித தாஙகிவரு மாற்றலும வருதது என்பதாம். ஆணவம முறபட்டபோது வெளிபபடாத இறைவர அடிமைகிறதினை முன் வெளிபபடுவர எனபது குறிபபு; **கருமாலும் ஆற்றல்** (மாற்ற மழபிடை எனற கூட்டிப் பொருள் கொள்க, உமமை உயரவுசிறபபு. கருமாலும் .கழறுங்கி - இவவடி முறறுமோனை.

திருவல்லமீ வணங்கி - முதலிற பதியினை வணஙகி, "திருவலலம் கணடு சென்ற" (11) எனற பதிகக் குறிபபும காணக.

பெரும் பிணையல் அணிவித்தார் - பிணையல் - மாலை, பிணைதலால் வருவது பிணையல; பிணையல் என்றதற்கேறப அணிவித்தார் எனறார்.

மருவார்றல்—எனபதும பாடம 1008

திருவல்லம்

திருச்சிறறம்பலம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

எரிததவன முபபுர மெரியின்மூழகத, தரிததவன கதகையைத தாழ்சடைமேல்,
விரிததவன் வேதங்கள் வேறுவேற, தெரிததவ னுறைவிடந் திருவல்லமே. (1)

கறறவர திருவல்லங் கணடுசென்று, நறறமிழ் ஞானசம பந்தனசொனன,
குற்றமில் சொதமிழ் கூறவலலார, பறறல நீசனபொற பாதங்களே. (11)

திருச்சிறறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—மூபபுரமெரிததவன் - விரித்தவன் வேதஙகள் வேற வேறு தொரிததவன - உலகுகுத தாயவன - பெயதவன பெருமழை உலகமும்யச் செய்தவன் - சாரநதவாக கினபஙக டழைகரும வணண நோகதவன் - பெரிய வன் - என்றினஞேரனன தன்மைகளா லறியபபடுகினற இறைவ நுறைவிடம் கிரு வல்லமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) எரித்தவன் - தரித்தவன் - விரித்தவன் - பய னிலேகள் முனவநதமை திருவருளின வினைவுக குறிபபு திருமாற்பேறறைக் கும்பிட்டு இஙகுப போநதருளிய பினனேயார் அதறிருபபதியின் " குருநதவன " எனற பதிகப் பண - கட்டனே - சநதமாதிய அமைபபுகளுடன இஙகுப பதிகம் அருளிய மெய் காணக. கண்டு சென்று (11) என்றமையால இபபதிகம பதியின புறதறே அருளிய தெனபது கருதபபடும். " திருவல்லம் வணங்கி " (2901) எனறு ஆசிரியர் இதனைக் குறிபபாலுணர்தலுதறலும காண்க. வேறுவேறு தேரித்தவன் - அவ்வவர் பகுவத்தக கேறப வெவவேறுகச சமயஙகளேயும சமயநூல்களேயும வேதஙகளினினறே விரிகசு மாறு தெரிவிததவன், இது சைவதறின சிறபபாகிய கருதது ;—(2) தாயவன் - தாய் போனறவன, உலகரகேறத தனது சததியாகிய மாயையினறு தோறறுவிப்ப வன் ; எல்லாம் ஆயவன் - " அவையே (தானே)யாய " எனறது சிவஞானபோதம் 2-ம் சூத்திரம ; சேயவன் - விளஙகாதவன ,—(3) போதகம் - யானை ;—(4) கோயிதவன் மலாடி...வணங்க வைத்து - தம்மடியவரை வானவர் வணஙகவைப்பன ; திருமகளின் - அடியவரைத திருமகள் சார்கது பணி கேடபள எனபது. பெய்தவன்... செய்தவன் - மழையாயப பெயது உலகம காபபவன ,—(5) தேரிந்தவர் நேடுவார் நேடச் சேய்தே - " நிகழ்ந்தவர் நேடுவார் நேடச் சென்றே " (8) - அனபுடன் தன னோத தேடுகினறவர்கருப பின்னும அறிவும் ஆசையும கொடுததித தனனேப பற்றச் செய்பவர் ;—(6 - 7) மாமுனி-மார்கணடேயர ;—(9) காணவொண்ணாத் தேரி யவன் - காணலாகாத தோறறமுடையவன் : தேரி - தோறறம ;—(10) அன்றிய - பதை பூணட ;—(11) கற்றவர் திருவல்லங் கண்டு சென்று - கற்றவர் - அடிமைத திறத கறற பெரியோர. மறறனேக கற்றுத துறைபோகியவர ; பதிக முதறபாட் டுப் பாரக்க. " கற்றவர் விழுமுகுத கறபகக கனியை " (திருவிசை); கண்டு சென்று-சோன்ன - கணடு வழிபட்டுச சென்றபின பதியை எணணியருளிய எனபது குறிப்பு.

தலவிசேடம் :—திருவல்லம் - தொணடை நாடடின 10-வது பதி. திருவலம் என்று வழஙகுகினறது. " தீக்காலி " என்ற அவணண வழிபட்டுப பேறுபெற்ற பதி என்ற காரணத்தால இது " தீகாலி வலலம " எனவும வழஙகபபடும ; (" தீகாலி" தனியாய் அடுதது வடபுறம உளளது) நவகோள்கள இஙகுப பூசிதது பேறு பெற்றன எனபதும வரலாறு. சுவாமி - வல்லநாதர் ; அமமை - வல்லாம்பிகை ; கோயில் தெனபாலாறறின வடகரையில - பொன்னேயாறு - சிவாநதிக கரையில் அழ காக அமைந்துள்ளது ; தீர்த்தம - பாலாறு ; பதிகம 1.

இது காட்டுப்பாடிக்கும் அரகோணததுகு மிடையில உளள திருவலம் என்ற நிலையதினினறும வடகிழகுகே கறசாலே வழி 3½ காழிகையளவில அடையதறக்கது.

2902. அங்குள்ள பிறபதியி னரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனற பாலயாற்றின் புடையிலவட பாலிறைவர்
எங்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பையங்கோட் டீரைஞ்சிச்
செங்கண்விடை யுகைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார். ௪00ச

நீருலாம் பையங் கோட்டூர்

(இ - ள்) அகங்குள்ள...வணங்கி - அவ்விடையின் உள்ள பிற பதிகளிலே திருமாலுக்கு மறிவரிய இறைவரது திருவடிகளே வணங்கி மேற்சென்று ; பொகுபு புனல்... ...பணிவார் - பொங்கும் நீர்ப்பெருகுகின்றயுடைய பாலியாற்றினை அருகாக வட்புறத்திலே இறைவர் எங்கும் எழுந்தருளிய பதிகளே வணங்குவாராகி ; இலம்பையங் கோட்டூர்...பாடினர் - திருவிலம்பையங் கோட்டூரினை வணங்கி வெகுத கணங்களையுடைய இடபத்தை ஊர்தியாகச் செலுத்திய இறைவரைத் திருப்பதிகம் பாடித் தரிசித்தருளினார்.

(வி - ரை) அங்கு உள்ள பிற பதிகள் - அங்கு - அவ்வருகாமையில - அண்மையில் ; இவை திருக்கரபுரம், விரிஞ்சபுரம், மகாதேவமலை, நீகாலி (சீக்காலி), வள்ளிமலை முதலாயின என்பது கருதப்படும்

பொங்குபுனல் பாலியாற்றின் புடையில் வடபால் - பொங்குபுனல் - பெரும் பாலும் மேலே சோழமண்டலநதி ஊறறினமூலை காலகளில பொங்கி வரும் நீருடைய ; இதுபற்றி முன (1099) உரைத்தவை பார்க்க. புடையில் வடபால் - காவிரியிற போல ஆற்றின் கரையினையே சார்ந்த செலவாதை ஆற்றின வடபகுதம நாட்டினுள்ளாகப பலவிடத்தம.

உகைத்தல் - செலுத்துதல. "பெருகுதுறைப பெருநீர்ணி பறறி யுகைத்தலும" (திருவா) ; "வறுகு தேறிய நிமலன்" (1 - 2 - 7) என்ற பதிகக குறிப்பு.

பிற பதிகள்—உயிர்த்தவரை—என்பனவும் பாடுகள. 1004

திருஇலம்பையங் கோட்டூர்

திருசிறறமபலம பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

மலையினர் பருபதகு குருதிமாற பேறு மாலொரச சோமறைக காடுகெய்த தானம
கிலையினு னெனதுரை தனதுரை யாக நீறணிக தேறுகு தேறிய கிமலன
கலையினர் மடபபிணை தினையொடு தயிலக் கானலம பெடைபுலவிக கணமயி லாலும்
இலையினு பைபபொழி லிலமபையங கோட்டு நிருகையாப பேணியென னெழிலகொளவ

[தியலபே. (1)

கருதினே மலிகனே கடலொலி யோதக கானலம் கழிவளர கழுமல மெனனும
நந்தியா நுறைபதி நான்மறை நாவ னறறமிழ்க் கின்றுணை ஞானசம் பந்தன்
எந்தையா வளருக நிலமபையங கோட்டு நிசையொடு கூடிய பதுமவல் லாபோய
வெந்தையா கெடுகிட விண்ணவ ரோடு வீடுபே றிணையின வீடெளி தாமே. (11)

திருசிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—சிபருபதம முதலிய பதிகளில நிலையினை, பாலன - விருதத்தன் - பசுபதி, நீருளான - தீயுளான, அருசரதத்துளளான, நினைப்பவர் மனதத்துளான என்றின்னோரென்ன தனமைகளாற போற்றபபடும் இறைவன எனதுரை தனதுரையாகக கொண்டு இலமபையங கோட்டூர் இருகையாப பேணி என் எழிலகொளவ தியல்பே.

குறிப்பு :—இததிருபபதிகம் சைவதத்திறதின சிறநத பல உணமைகளை எடுதத காட்டி நிற்கும் சிறபபு வாயநதது, இறைவரது எளகுநிறைந்த தனமை ; பினனோயர தது உரையினையே தமது உரையாக இறைவர் கொண்டு வெளிபபடுதத்தும் தன்மை (பிள்ளையார் வாகசு இறைவர் வாகசே), பினனோயார் நற்றமிழக ஞானுணையாதல - அன்புடை யடியாரை இறைவர் பசுபோத மிழகசக செயது தாமாகதனமை செய்தல்; முதலியவை கருதுக.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) மலையினர் பருப்பதம் - சிறப்பதம். கலைமடப் பிணை - பெண்மான் ; துணை - ஆணமான. கணமயில் - மயில கூட்டம். எழில் கொள்வது இயல்பு - வசகரிதத்த தம்வயமாககுதல அவர் தனமை ;—(2) குவளை - மதிமுகத் துலவுதல் - முகதஇல் குவளை போனற கணகள பிறழ்தல ,—(3) காலன் - காலை உடையவன ; காலததைச செலுததபவன (காலம - சால தசதவம) ;—(4) சிலம்ப - எதிரஒலி செய்ய ; நலை - கலைமான ;—(6) அடியவர்க்கு - உண்பிலான் - பலி திரிதல தம்பொருட்டனறி அடியவர்க கருளமபொருட்டேயாம “அடியார் இரகதணடு தனனடி யெட்டச செயதாரென” (திருமக) ,— (9) கிளர் மழை தாங்கினன் - “குனறமேகநிக குளிர்மழை காதத்வன” (திருவாய்மொழி) , திருமால்; உளமழை - உளளதநினைறு மழைபோல வெளிப்படுமே ; உளம்அமை - உள்ளதஇள கின்ற அமைபவன - (Inner voice) “உள்ளதஇளிள்ளை கினற கக்தாம்” (தாண - சருகாஸ்) கத்து - இடிதத்தக கூறுதல எனறலுமாம (வ. க. செ.) ;—(11) நந்தியார் - பிறைவா ; நானிமறை நாவன் - மறைமுடிவர் குலம குறிச்சக ; மறையினமே தம வாகவினற தமிழ் பாடுவா எனறதும குறிப்ப ; “நற்றமிழக் கினறணை” என உடனருளிய கருதத்தறித “வண மிழச்செ தவிர்மப” (1921) எனறவி ஸ்த துரைதசவை பார்க.

தலவிசேடம் :—திருவிலம்பையங் கோட்டை - தொணடை காடடின 13-வது பதி. இது அரமபை முதலியோர வழிபட்டுப பேறுபெறற பதி. அரமபையர கோட்டை என்று அகாரணததால் போருத பெயர மருவி இலம்பையர கோட்டை என வழஙக லாயிறறு. சுவாமி - சந்திர சேகரர் ; அமமை - கோடேந்துமுலையம்மை ; பதிகம 1. அம்மை பெயருடன் சோததக கோட்டை எனறு வழஙகியதுபோலும.

இது கடம்பதணர் கிலையதநினைறும தெறகே மடசாலை வழி 7 நாழிகையில் அடையத தகக்து. இவ்வழியில திருவிற்கோலம எனறும கூவம 5 நாழிகையளவில உள்ளது. வழி கடினம , இடையில கூவம எரியில தணணீர் இலலாத காலததில குறுகக்கே எரி வழியாயச செனறால ஒருநாழிகை யளவில அடையலாம். குறிப்பு :— இவவூர இபபோது கிறிததவர்களால விசவம குடியேறபபெறறளளது. அருச்சகர் முதலியவர கூவதநினைறு வந்தான வழிபாடு நடைபெற வேணடும் அரிய திருப பதிகதநினால் அரிய பணணில் மிக அரிய பொருளகள காடடிப பிளளையார போறறிய இபபதியை நாட்டுகோடடை நகாததார் பலர முயறசியால திருபபணி செய்து 1948-ல குடமுழுக்கு விழர நடந்தேறியது

2903. திருத்தொண்டர் பலரசூழத திருவிற்கோ லமும்பணிந்து
பொருட்பதிகத் தொடைமாலை புரமெரித்த படிபாடி
அருட்புகலி யாண்டகையார் தக்கோல மணைந்தருளி
வீருப்பினுடன் திருவூறன் மேவினார் தமைப்பணிந்தார். கCOடு

திருவிற் கோலம்

(இ - ன்) திருத்தொண்டர்...பாடி - திருக்தொணடர்கள பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்து வரச் சென்ற திருவிறகோல பதியினையும் பணிந்த மெய்பபொருள காட்டும் திருப் பதிகத தொடைமாலையினை இறைவர திரிபுரமெரிச்த கிலைபற்றித அதித்தப பாடி யருளி ; அருட்புகலி ஆண்டகையார். பணிந்தார் - அருளினையுடைய சோழி ஆண் டகையார தககோலப் பதியினை அணைந்த விருபபினுடனே அங்குத திருஆலவிற் கோயில்கொண்டு பொருந்தி யெழுந்தருளிய இறைவரை வணங்கியருளினார.

(வி - ரை) திருவிற்கோலம் - இது கூவம என வழங்கப்படுகின்றது.

பொருட் பதிகத் தொடைமாலை - பொருள் - உண்மைப் பொருள். பொருட் பதிகம் - உண்மைப் பொருள காட்டுதலே உடனிடையாகக் கொண்ட பதிகம். இப் பதிகத்தின் உட்பிடையாவது புரமெரித்தபடியினைப் பாடுதலாம். முப்புரமெரித்தல் - உயிர்களுக்கு மும்மலஞ் சிதைத்தல எனபா திருமூல தேவர்.

புரமெரித்தபடி பாடி - படி - நிலைமையினை - படியினை - இரண்டனுருபு விரிக்க. புரமெரித்தல் - பதிக்க குறிப்பும் தலவிசேடமும் பார்க்க.

தக்கோலம் - பதியின் பெயர்; வழக்கில் உள்ளது.

திருவூறல் - இறைவர் திருக்கோயில் கொண்ட இடம்.

விருப்பினுடன் திருவூறல் மேவினார் - திருவூறலினை எப்பொழுதும் விளங்கப் பொருத்தியருளும் இறைவர், இங்குக் கல்காதீசுவரர் கோயிலைச் சுற்றிலும் எப் போதும் நீருறுப்ப பிருந்தி ஓ இறைவர் மஞ்சுதி ழுருத்தருளும் கிலே குறிக்கத்து. "அமாகத பிரான" (பதிகம் 7) எனற குறிப்பு; தலவிசேடம பாக்க ஆண்டதை யார் - விருப்பினுடன் - பணிந்தார் - எனறு பிளையாபால கூட்டி உரைக்கவும் நின்றதை கவியமம். 1005

திருவிற்கோலம் (கூவம் = கூகம்)

திருச்சிறுதமபலம பண் - காந்தார பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

உருவினை ருமையொரு மொனறி னிறைதேர
திருவினை வளாசடை தனிசள கணைகையான
வெருவிவா னவரதொழ வெருண்டு நோகிய
செருவினை னுறைவிடஞ் திருவிற் கோலமே. (1)

சிறறிடை யுமையொரு பகக னவ மகையில
உறறதோ ரொரியின லெருச ரதநிலை
வெற்றிகொ ளவணாசள ராரபா ரவித்துய
செற்றவ னுறைபிட்ஞ் திருவிற் கோலமே. (2)

கீகாடலவிணை பிறைமனோக கூ மேவிய
சேடன செழுமதிறை திருவிற கோலதைத
நாடவல லதமிழ ஞானசம பந்தன
பாடவவல லாகளுக கிலலை பாவமே (11)

திருச்சிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—உமையொரு பகென ஒரு ரதநிலை அவுணாகள புரகள வெநதழ செறறவன - செருவினை னுறை விடம திருவிற்கோலமே

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) உருவினார் - உருவத்தால் நிறைநதார்; தெருவி னுன் - போர்க் கோலத்துடன் சிறபவர், தனித்தவர் பெயராக குறிப்பால் தல வரலாற்றுக் குறிபபம காணக. 2-ம் பா - ம்-வது பாடலகளும் பிறவும் பாக்க :—(2) வெறறிசேர் - அதுவரை வெறறியினையிருநத,—(3) அத்தியன் - இனனதென் றறிய வாராத பெருந்தனமையினை யுடையவர, ஐயன் - பெரியவர்; தலவிசேடம பார்க்க,—(4) விதைத்தவன் - விதிதை புகட்டியவன; விதை - பகுதி; உளதாதற் பொருடடு விதிதிடுதல, முனிவாகளு அறம முதலியவறறை உளவாக்கியவன;—(5) ழுவர் - அயன, அரி அரன; கூகம் - பதியின பெயர;

விற்கோலம் - கோயிலின பெயர ; "கூக மேவிய திருவிற் கோலதாதை" (11) எனபது காண்க. கூகம் எனபது கூவம் என மருவி வழஙகுவது ;—(7 - 8) சிரீத்த வன் - அருளகை ; காளும வாளுக கொடுகும் நகை ;—(9) ஆற்றலால் உருத் தேரியலன் - தமது தறபோத முனைபிஞல் தேடி யறியவொண்ணுதவர் ;—(10) சீர் மையில் - சிறபபிலலாத ; நீர்மை - உண்மை.

தலவிசேடம் :—திருவிற்கோலம் - தொணடை நாட்டின் 14-வது திருப்பதி ; இது கூவம் என வழஙகபபடுகிறது. கூகம் எனபது கூவம் என மருவிறறு ; கூகம் பதியின் பெயரும், விற்கோலம் திருகோயிலின பெயருமாக அறியபபடும். பதிகத துள் "கூக மேவிய - திருவிற கோலதாதை" எனபது காணக. திரிபுர சகாச காலதாதில இககு இறைவர் விலலேயேகதிய கோலதாடன வீறறிருநதருளியமையால் திருப்பதி விற்கோலம எனப பெயரபெறறது ; அதபோல்த தோரின கூவரம் (வர்க் கால்) சிதைநததமையால கூவம் எனலாயிற்று எனபது புராணம் ; சுவாமி யம்மையார் ரின பெயாகள பதிக பாட்டுகளும் (2 - 3 - 6 - 7 - 9) புரமெரிதத வரலாறுபறறி எடுத்த கிலியும் கருதக ; சுவாமி நீணடாத திருமேனி ; அதிக மழை, மழையினமை, போர் முதலிய செய்திகளின நிகழசிகள அவ்வபபோது சுவாமியின திருமேனியிற காணபபடும நிறத்தினினறும அறியபபடும. இதனெப பதிகததுள் "ஐயனல லதிசயன்" எனறு குறிப்பிடபபட்டமை காண்க. சுவாமி - திரிபுராந்தகேசுவரர், அமமை - திரிபுராநத நாயகி ; பதிகம 1. ஐயனும அமமையும கூடியே திரிபுரமெரிததருளினா எனபது இருவர் பெயாகளாலும் பதிகம் 1 - 2 - 3 பாட்டுக்களாலும அறிக.

இது கடமபதனா கிலியததினினறும தெறகில மட்சாலே வழி 5 நாழிகையளவில அடையத தககது. இதன் தெனமேறகில் 2 காழிகையளவில திருவிலம்பையநகோட் டேர் உள்ளது.

2904. தோழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக் கினியமுனி
வழுவிறவம் புரிந்தேத்த மன்னினர் தமைமலர்ந்த
திருஞூறல் பழுதிலைசெழுந தமிழ்மாலைப் பதிகமிசை புனைந்தருளி
முழுதுமளித தவரருளாற் போநதனர்முத் தமிழ்விரகா. கூ00சு

(இ - ள்) தொழுது பலமுறை போற்றி - வணஙகிப பலமுறையும் துதிதது, சுரா குருவுக்கு...தமை - தேவ குருவாகிய வியாழனுடைய தமபி சமவாதத முனிவர் குறறமிலலாத தவம்செய்து போறறியிட எழுநதருளியிருநத இறைவரை ; மலர்ந்த .. ...புனைதருளி - அனபிஞல மலாதத பழுதிலலாத செழுமையுடைய தமிழ்மாலையாகிய திருபபதிக இசையினேச சாததியருளி : முழுதும...தமிழ விரகர் - எல்லாவறறையும் படைதத இறைவரது திருவருளவிடை பெறறுச சென்றனா முத்தமிழ விரகராகிய பிள்ளையா.

(பி - ரை) சுரர் குருவுக்கு இனைய முனி - வியாழனுகுத தமபியாகிய சமவாதத முனி. சுராகுரு - வியாழன.

வழுவில் தவம் புரிந்து ஏத்த மன்னினர் - சம்வாதத முனிவர் இகுத தவம் புரிந்த வழிபட்டனா எனபது தல வரலாறு.

மலர்ந்த - அன்பிஞல் மனததினினறும வெளிபபட்ட ; மாலை என்பதற்கேறப மலர்ந்த என்றார்.

இசை புனைதலாவது - இசையுடன் கூடிய பதிகததை அருளித் திருத்தல்.

முழுதுமளித்தவர் - உலகெலாம் படைத்தவர்; இது மாசுகாரத்தில் எலலாவற்றை யும் தமமுள் ஒடுக்கிப புனருற்பவத்தில மீள உளதாகும முதலவனுதல குறிதத்த. **அளித்தவர்** - காத்தவா எனறுமாம ; எலலா வரஙகளிலும வீடுபேறறையும அருள பவர் என்றலும பொருதும். **அளித்தல்** - அளியோடுக கொடுதத்தல.

போந்தனர் - மேறசென் றருளினா.

திருவூறல் (தக்கோலம்)

திருசிறறம்பலம பண் - வியாழக் குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

மாறிலவு ணரணம மவை மாயலோ வெஙகணேயா லனறு
நீறெழ வெயதவெஙக ணிமலனிடம வினவிற
றேறலிரும பொழிலுக திகழ செஙகயல பாயவயலுஞ சூழுகத
ஊறல மாந்தபிரா ஞெலி யாகழ லுளகு மூமே. (1)

கோடலி ருமபுறவீற கொடி மாடக கொசசையாமன மெசச
ஓடு புனலசடைமேற கரநதான் றிருவூறல
காடல ருமபுகழான மிகு ஞானசம பநதனசொனன நலல
பாடலகள பதது மவலார் பரலோகத திருபபாரே (11)

திருசிறறமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவரது இடமாகிய திருவூறலே யுளகுமூமே. பதிக மகுடம் பார்க்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அரணம் - மதிலெயுடைய கோட்டை. ஒலியார் கழல் - சிலம்பொலிகரும கழலணிநத திருவடி , இடம வினவில அது திருவூறல. அதனை அமாநத இறைவனது திருவடிமையே உளகுதும - நினைபபோம. அமர்தல் - விரும்பி வீறறிருததல. இதனை "விருபபிஞெருக திருவூறல மேவினா (2903) என றருளினர ஆசிரியர ;—(2) நீலம் நயனமொத்து அருளும் - நீலமலர்கள கணபோல மலர்தற கிடமாகிய ,—(3) அழகார் - திருவூறல் எனறு கூடடுக. ஊனம் - ஆணவ மலம ;—(5 - 6 - 7) சணடீசர சரிதம் குறிதத்தது. நாழும் - விருமபும - மகிழும. "கோயிலாகத தாழநீரே" (தேவார சுவாமி - தேவா) ,—(8) கறுந்த - சினநத , மறுக் குறும் - அஞ்சிய ;—(10) பொன்னியல் - தேவா நிறமுமையை புளிதத்தட்டை - அம ணாகளின கவள வுணவ வகை ; உடை குறிதத்த எனிலுமாம. "தென்"னென - ஒவ்வ குறிபபு. அழகார் - திருவூறல் - எனக , ஏனைய பாட்டுக்க பாரக்க ,—(11) மீக்க ஓடுபுனல் கடைமேற்கரந்தான் - இதத்லத்தின நீரபபெருக்குக குறிபபு.

தலவிசேடம் :—திருவூறல் (தக்கோலம்) - தொணடை நாட்டின 12-வது பதி. இது தக்கோலம எனற ஊரபபெயரால விளக்கமாக அறியபபடடு வழஙகபபடுகினறது. **ஊறல்** - இறைவா எழுநதருளியுளள தானத்தின பெயர , சுவாமியின திருவடியி னினறும் நீர பெருகிவருவதால இப்பெயர பெறறது சுவாமி பெயர கலநாதேசுவரர் என வழஙகுவதும காணக. தேவ குருவாகிய வியாழனுடைய தம்பி சமவாதத முனி வர தவம் புரிநது வழிபட்ட வரலாறறறி ஆசிரியர சேகிழார தமது புராணத்துள (2904) போறறியமை காணக. இதறகுகோயில குசஸ்தல ஆறு எனனும பழைய பாலாற்றின (விருநதக்கூர நதி எனவடமொழியாகக் குறைபபர) கரையில அமைநதுள் ளது. இதனை அடுத்த மதிலோரத்தில கிழகுகே உளள கஙகாதரா சனநிதி மேறகுப பிர காரத்தில் இடபதின வாயில எபபோதும நீர பெருகிவருவது தலப பெருமையை

கண்கூடாகக் காட்டுவதாம், பதிகம் 11-வது பாட்டுப் பார்க்க. சுவாமி - உமாபதீசுவரர்; அமைவு - உமையம்மை, பதிகம் 1

இது தகடோலம என்னும் நிலையத்தினின்றும வடகிழக்கே மட்சிலே வழி 4 நாழிகையளவில் அடையத் தகுவது.

திருவாலங் காடு

2905. குன்றவெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவும்
நின்றவிருப புடனிறைஞ்சி, நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலனார்
சென்றணைந்தார் பழயனூர்த் திருவாலங் காட்டருகு. க00ஏ

(இ - ள்) குன்ற வெடுஞ் சிலையாளர் ..இறைஞ்சி - பொன்மலையினை வில்லாக வுடைய இறைவனார் விளங்க எழுந்தருளிய பல பிற பதிகளையும நிலையான விருப்பத் துடனே சென்று வணங்கி, நீடு திருத்தொண்டருடன்...திருவாலங்காட்டருகு - பொன் விளங்கும அழகிய மாடங்களையுடைய சிகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் அனபு மீடிய பெருந் தொண்டாகளுடனே பழயனூர்த் திருவாலங்காட்டின அணிமையிற் சென்று அணைந்தருளினார்.

(வி - ரை) குன்றம் - மேருமலை; சிலை - வில; திரிபுர சங்கார காலத்தில மேருமலையினையே விலலாக வளைத்த இறைவர் ஏகினா எனபது வரலாறு.

பல்பதி பிறவும் - இவை திருவுறலின்றும திருவாலங்காட்டுக்குச் செல்லும வழியில் இடையில் உளனவும் அணிமையில் உள்ளனவுமாம; இவை மண்ணூர், திருவெவ்வளூர் முதலாயின எனபது கருதப்படும்

தீருநீடு தொண்டர் - தீரு - சிவனபாலும் அடியார்பாலும் கொண்ட பேரனபின் சிறப்பு; நீடுதல் - இடையறுது பெருகுதல.

பொன் தயங்குதல் - பொனனால் அழகு செயயபபட்டு விளஙகுதல.

பழயனூர்த் திருவாலங்காடு - இவை யிரணடும இணைதிதே வழஙகபபடும. தேவாரப பதிகங்களும தலவரலாறும பாரக்க. அருகு - அணிமையில.

அருகு சென்றணைந்தார் - எனக. வினைமுதறறு முன் வருதது ஆவ மிகுதியால கோருத விரைவுக் குறிபபு. பிற்சரித நிகழ்ச்சி கருதுக. 1007

வேறு

2906. "இமமையிலே புவியுளளோர் யாருங் காண,
வேழுலகும போற்றிசைப்ப, வெம்மை யாளும்
அம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்றும்
அம்மையப்பர் திருவாலங் காடா" மெனறு
தமமையுடை யவர் மூதூர்மிதிக்க வஞ்சிச்,
சண்பைபவருஞ சிகாமணியார சாரச் சென்று,
செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர்
செழுமபதியி னன்றிரவு பளளி சோநதார். க00அ

(இ - ள்) "இமமையிலே...திருவாலங்காடாம" எனறு - இப்பிறவியிலே நில வுலகததவாகள் எலலாரும கேரே காணும்படி, எழுலகங்களிலுளளாரும அதிசயமபடி, எம்மை யாட்கொண்டருளும் அம்மையாராகிய காரைக்காலமமையார் தமது திருத்தலையி னலே நடாதுசென் றடைந்த போறறியிருகின்ற அம்மையப்பர் எழுந்தருளிய பதி

இத திருவாலவகாடாகும்" என்று உடகொண்டு; தமமை...அஞ்சி - தமமை ஆளு டைய இறைவரத பழமைமபெருகிய அவலூழினக காலால மிதிதது உடசெலவதற் குப பயநது; சணபை வரும...சென றுசிகாழியில வநதருளிய தலிவருட் சிறநதவராகிய பிள்ளையார் அபபதியினருகு சாரப போய; செமமை நெறி...பளளி சோந்தார; செம்மை நெறியினை நிறைய வழுவாத னய ஒழுகக முடையவகள வாழகின ற அதிருபபதியின பககத்தில ஒரு செழிய நகரினகண அனற இரவிலே தஙகிப பளளி கொணடருளினர.

(வி - ரை) இயமை - இபபிறபபு. யாருங் காண ஏழலதும் போற்றிசைப்ப - தலையாலே நடந்து - அமமை புராணம பாகக (1778 - 1779).

எம்மை ஆளும் அம்மை - கா ரைக காலமமையாரா இறைவா "அமமை" என அழைததருளபபெறற தனமையால எமமை ஆளும தனமைபுடையார

அம்மையப்பர் - அமமை, அபப வெனறு வழிபபட்டவ ர எனறும, உமையமமை யுடன கூடிய அபப ரெனறும உரைதத நினறது

திருவால்ங்காடாம் என்று - நீதி உதிருவ லங்காடு ஆகுர பதி எனறு நினைதது, மிதியாமைகுக் காரணங கூறியபடி. அமமை தலையால நடநது போறறும பதியைக காலால மிதிதசல தகாதெனபது. அரசுகள ஙகுத்தொணடு செயத திருஅஙகைப பதியை மிதிகக அஞசி ஆறு கமபிகள அப பதியின புறதது ஈதகரை மடதில அமைநதருள இறைவர திருவடி சூட்டிய வரலாறு இஙகு நினைவு கூரதறபாலது. 229-ம ஆண டுரைததவையும பாரகக.

சிகாமணியார் - சைவத தலைவர. தலைவராதலின சைவததிறம இதனனமைதது என்று ஒழுஙக காட்டியருளினர் எனபது குறிபபு

கார - அபபதியின அணுக; அருகில

செம்மை நெறி வழுவாத செழும் பதி - செம்மை நெறி - மெயமமை நெறி. பதியினரது நெறி வழுவாத தனமை பதியினமேல ஏறறபபட்டது "மெயமமை நிலை வழுவாத மேனமைநெறி விழுகுடிமைசை, செமமையினர" (1006) என இஙகருததை முனனரே விளககியருளினர ராதலின இஙகுச் சுருகக கூறினர மெயமமை நிலையும முன விரிகபபடடது; கணடுகொளக. மெயமமையே செமமை - சதது - எனப படும். செமமை சிவததனமை, மேலவநம பாடறறம பதிகமும பாரகக.

மாடோர் செழும்பதி - பககதில உளள ஓ ரூர; செழும் பதி - பிள்ளையார தங்கியருளியமையாலும, அவருக திருவாலவகாட் டிறைவர எழுநதருளபபெறறுத திருபபதிகமும பாடபபெறறமையாலும செழிபபுபபெறற பதி எனபது குறிபபு. இப பதி யாது எனற தெரியகூடவிலலை 1008

2907. மாலியினட மாமததுப் பளளி கொளளுநம
மறையவனுர் தம்முன்பு கனவி லேவந
தாலவனத தமாகதருளு மபபா "நம்மை
யயர்த்தனியோ பாடுதற்"கென றருளிச் செய்ய
ஞாலமிரு ணீங்கவரும் புகலி வேந்தர்
நடுவிருளா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து,
வேலைவிட மூண்டவாதங சருணை போற்றி
மெய்யுருகித திருபபதிகம விளமப லுற்றார்; ௧00

2908. "துஞ்சவரு வா"றென்றே யெடுத்த வோசைச்
சுருதிமுறை வழுவாமற் றொடுத்த பாடல்
எஞ்சலிலா வகைமுறையி னெய்ய னூரா
ரியம்புமொழி காத்தகதை சிறப் பித தேத்தி
"யஞ்சனமா கரியுரித்தா ரருளா" மென்றே
யருளும்வகை திருக்கடைக்காப் பமையச் சாத்திப்
பஞ்சுரமாம பழையதிறங் கிழமை கோள்ளப்
பாடினா பாரெல்லா முய்ய வநதார். கo0

2907. (இ - ள்) மாலையிடை யாமதது...கனவிலே வநத - மாலைபபொழுது முறறிய கடுயாமததிலே பளளிகொணடருளுகின்ற வேதியராகிய பிளளையாருடைய கனவிலே எழுநதருளி வெளிபபட்டு; ஆலவனதது...அருளிச செய்ய - திருவாலவ காட்டில் விரும்பி எழுநதருளும அபபனா "நமமை பாடுதறகு மறநதாயோ?" என்ற அருளிச செயயவே; ஞாலம்...உணாநத - உலகம இருணீஙகி யுயயும பொருட்டு அவதரிதத சீகாழித் தலிவராகிய பிளளையார் நளளிருள் யாமத்திலே தொழுதகொண்டபடியே தயிலுணாந்த எழுத்து; வேலிவிடம ..விளம்பலுறறார் - கடலில் வநத நஞ்சினை அமுத செயதருளிய இறைவருடைய திருகருணையினப போற்றி மெய்பபருகித திருபபதிகம் பாடலாயினராகி, கo0ச

2908. (இ - ள்) "துஞ்ச வருவார் ..பாடல் - "துஞ்ச வருவாரும" எனறே தொடஙகிய, ஓசையுடைய வேதத்தின் முறை தவறாசபடி பாடிய பாடலில; எஞ்சலிலா வகை ..எதது - குறைவிலலாத வகையிலுலே நீதிமுறையின வழி பழையனூர வேளாளாகள தாஙகள் சொலலிய சொலலித தவறுது காதது அருளபெறற சரிதத தைச் சிறபபாக பாராடடிப போறறி; அஞசனமா கரி உரிததார்...அமையச் சாத்தி - "கரிய யானையை உரிதத இறைவரது திருவருளேயாகும் இது" எனறு அவர் அருளபுரியும் தனமையைத திருககடைகாபபில பொருநதவைதது; பஞ்சுர மாம்...வந்தா - குறிஞசியாழ்ப பணணமைநத நிறமும கிழமையும பொருநதப பாடி யருளினா உலகமெலலாம உயயமபொருட்டு அவதரித்த பிளளையார. கo0o

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும தொடாநது ஒரு முடிபு கொணடன.

2907. (வி - ரை) மாலையிடை யாமம் - பகலின இடையாமமு முளதாதலின் மாலையிடை யெனற பிரிததோதினார. பிறினியைபு கீகிய விசேடணம. மாலை கழிநத இடையாமம். இடை - முனனைநாளுகநத பினனை நாளுக்கும் இடை. யாமம் - நள்ளிரவு; "கூதிர் யாம மெண்மனா புலவா" (தொல - பொரு - அக - 6).

ஆலவனத் தமரீந்தநஞ மப்பரி - "ஆலக்காட் டபபர்" (புராண வரலாறு - 5) "அம்மையப்பர்" (2906); ஆலக்காட் டிறைவா திருபபெயா இவ்வாறு அபபா எனவழஙகபபடுவது; "அவிகாசி யபபா" முதலியவை காணக.

"நம்மை அயர்த்தனையோ பாடுதறற்கு" என்று - அயர்த்தல் - மறததல்; "ஒரு நாள் அருளாலே அயர்தததண்ணப் புகுனைரா", "எறியா தயர்தேன்" (சாகலியா புராணம் - 15); "அயரததவாறே" (தேவா). திருவாலவகாட்டின இறைவரை மறவாது வநதடைநதாராதலானும், அக்கு அம்மை சிலயால் கடந்து எய்திய திருவடிக் கீழ என்றும் இருககின்ற நீயினை மறவாது மனத்துட்கொணடே பள்ளிகொளகினரு ராதலானும், எனறும திருவடி மறவாபபானமையோ ராதலானும, அயர்த்தனையோ? எனறெழியாது டாடடுதறகு எனற அடித்தக கூறியருளினா. மறவா நீகியேயாயினும

பாடுதல் மட்டும் மறந்தது எனறதாம், எனனே? பதியிலக கண்ட உடன் வணகஙிப பாடும் நிலையினா அது செயயாது திருமனறதுட் கொணட நிலையோ டமைதலனா. சுகருள் மிகிதது அடையாமையும மனககொண்டருளிப பள்ளிகொணடனா. இனிப பாடுதல்தான் எபபொழுது? என்று கினைவிததருளியபடியாம; இதனையே "வழுவிப போய் கெஞ்சம புகுதலனனே கினைவிடபாரும்" எனற பகிகதது போறறியருளினா.

ஞாலமிநள் நீங்க வரும - இருள்-கிவனருட் டிறத்தினை மறந்து அறியாமையுட் டிடந்து பாசமயககோடபட்ட உலகும் அவவறியாமையாகிய இருள நீகுகிச கிவனருள அறியும அறிவு பெறற உயயுமபடி அவதரிதச. இருள் நீங்க வரும அவா நடு இருளிடைத தொழுது உணரிநது எனற நயமும காணக.

நடு இருள் யாமத்தினிடைத் தொழுது உணரிந்து - நள்ளிரவு - இறைவா கருவில் அருளிய காலம; "அஞ்ச வருவாரும"; "பகலு மிரவுஞசேர் பணபிலரும" என்ற பதிகக் குறிபபுகளை காணக. தொழுது உணரிநது - தொழுதிகொணடபடியே துயிலுணரிதது; "தொழுலிபபாரும" எனபது பதிகம; உணரிந்து - துயிலுணரிதது; கனவு நீஙகி விழிபபு நிலையில வநத "தொழுதெழுவாள" (குதல்)

வேலை விடமுண்டவர்தங் கருணை போற்றி - அமரா வேணட ஞசமுணட கருணையாளர். இவரு அதனின மேலாய வேணடாமலே வநது பணி கொணடமையால் அக் கருணைபபெருகதினை போறறினா எனக.

மெய்யுரைததல் - இறைவா தமது கருணை மிகுதியால வலியவநது ஆட்கொளளும திறததினை எணணியெணணி மனமுருக அதனால மெய்யும உருகுதல.

விளம்பலுற்றார் - விளம்பலுறறாராகி; முறறெச்சம. விளமபலுறறாராகிப-பாடினர் - என மேல்வரும பாட்டுடன முடிக்க.

நடுவிடை யாமத்தினிடை—எனபதும் பாடம. 1009

2908. (வி - ரை) "துஞ்ச வருவா" ரென்றே எடுத்த - "அஞ்ச வருவாரும" எனறே தொடஙகிய. இது பதிகத தொடகக்ஷ என்றே - ஏகாரம. துயிலுணரிதத பிள்ளையார அதனையே கொண்டு "அஞ்ச வருவார" எனத தொடஙகிய கில குறித்தது; எடுத்த - தொடங்கிய.

ஓசைச் சுருதிமுறை வழுவாமல் தொடுத்த பாடல் - ஓசையையே கொண்டு கேள்வியால் வழிவழி வரும வேதமபோல அமமுறையில இபபதிகமும நடியாமத்தில முதலில் இறைவா கேடக அருளுதலும, பினனர் அஙகித திருதிதொணடர கேடக மீணடும் அகமலர பாடி அவாகனேக கேட பிதத அவவழிவழி வருதலும கருதுக, சுருதி முறை - தெயவத திருமுறையாகிய தமிழ வேதமாக எனறலும குறிபபு

எஞ்சலிலா வகைமுறையே...மொழிகாந்த சதை - இககதை முன திருக்குறிப புத தொணட நாயனர புராணததுள "நறறிறம் புரி" (1080) எனற பாடலின குறிக்கப்பட்டதும், சரிதச சுருகக ஆணடு உரைகக்பபட்டதும (II - கசஎ - கசஅ) காணக. எஞ்சலில்லா வகைக - ஒருவரும எஞசாதி; குறையாதி, ஒருவரொழியாமே எழுபது பேரும் எனக; குறைவு நேரா தவணணம. முறை - நீதிமுறை. பழயனூராரீ - பழயனூர் வேளாளா; நீதிமனறதிருநத வணிகனுயிராகுத நீகு வராது என்று உறுதிகூறித, நீகு வரின எதகள எலலாருடைய உயிரும் அதறகீடாக உளளது என்று தேறறியவர்கள்; பழயனூரார் - இவ்வாறு ஊரா - நாட்டாணமையாரா - முதலிய தன்மைகளால் - போரூரா - மணஞ்சூரா - மாக்காட்டா - ஏன்பனபோன்ற

வழகருக்கள் தொண்டை மண்டலம 24 கோட்டகளில் இனறும வழக்கிலுள்ளது அங்காட்டின சிறபபு. ஆகிரியரும அநநாட்டினராதல் காணக.

இயம்பு மொழி காந்த - தாம வாககினறு சொல்லிய உறுதிமொழியை கிறை வேற்றக் கேட்பதற்கு அவ்வணிக னிறநதபடியும, சொல தவறுமல் மெயமமையைப் பாதுகாத்த.

சிறப்பித்து ஏத்தி - இககதை நிகழ்ச்சி வெறும உலகியல் நீதியாயொழியாது அவாகளுக்கு இறைவரது "திருஅடியின கீழ மெயபபேற பெற" அருளியமையால் அது பினனேயாரது மெயத்திருவாகவில சிறபபித்தது எதறத தகக்தாயிறறு எனபது; "அஞ்சும பழயனூர் ஆலங்காட்டெம அடிகளே" என்று இறைவரது சாயபுபறறி எணணதறகக்தாயினமை காணக.

பஞ்சுரமாம் பழைய திறங் கிழமைகொள்ள - பஞ்சுரம் - குறிஞ்சி யாழ்தறின வகைகளுள ஒனறு. திறம் - கிழமை எனபன இசைப பாகுபாடுகள; மூன (221 - பாட்டின கீழ - I பகக - உரை 0 - உரை) உரைத்தவை பாரக்க. திறம் - யாழவகையும யாழதறின் வகையும எனற இசைநூல வகுபபுக் காணக. குறிஞ்சி யாழ் - குறிஞ்சித் திணை (ஒழுகக்தது)ககு உரியது. இஙகு நடு யாமமாகிய அது திணைககுரிய முதற பொருளும், இறைவா கனவில வெளிபபட்டு அருளுதலாகிய கூடல் என்னும் குறிஞ்சியின் உரிபபொருளும பொருநதக காணக. இப்பறிகம நடுயாமதறில் அருளப பட்டதென்பதும காணக; பஞ்சுரம் - பழம பஞ்சுரம (பிங்கலம்); பழைய திறம் - குறிஞ்சி யாழிற பயினறுவரும திறம எனறது போலும.

குறிப்பு :—ஈண்டு இயதிகதறகுக் தகக்ராகம பணணுக வகுதது்ளளாகள; தகக்ராகம பாலையாழ்த திறனகளுள் ஒனறு; பாலைககு நணபகல பொழுதாகிய முதற் பொருளாகலாலும பிரிவொழுகக - உரிபபொருளாகலாலும இடபாகுபாடு ஆராய்ச கெ குரியதாம்; ஆயின் கனவின வாகது அருளிய இறைவா அயிலுணாதலும் மறைந் தனாதலின பிரிவு ஒழுககமும், இடையாமமும நணபகல போலவே பகலுமிரவும் கூடும நடுவணதாகிய பொழுதாகலாலும இவைபறறிப பாலை யாழும பொருநதகூடல அமைவுபடும் போலும்; அனறியும, நிலம எனற முதறபொருள் பறறிக காண் (திரு வாலவகாடு) மேலவரும "வெற்புக காணும தொகபெரு வனபுலக காணத்தின" (2612) தொடாபுடையதாய முலலையுங் குறிஞ்சியுமடுத்த இடமாகிப பாலைத திணைக குரித்தாகக் கூறலும அமைவுபோலும். இவையும ஈண்டுக கருதத தக்கன; பகிகத அட பாலைக்குரிய குறிபபுகளும பார்க்க (2 - 4 - 5), "கலனது பலியிடுவே னெனகுற காணேன், சலபபாடே யினியொருகாட காணபே ஞகில" என்று கனவிழக் அரைதறற முறையிற பிரிவொழுகக நிலை கருதப்படுமாறும் காண்க.

இஙகு இவவாறனறிப, பஞ்சுரமாம் பழையதிறம் - பல்லியிருங் குயர் கீக்கப பாடியருளிய பண்ணமைத திருபபதிக விசையாலாய பழமை பொருந்திய பயனே; கிழமை கோள்ள - (சமண பாட்டில் புததா சமணாகடகு) முறிமை பொருந்தும்படி - என்றரைத்த, "நிரிவாரும், கேழல வினைபோகக் கேட்பிபபாரும" என்னும் சமண் பாட்டால் அச் சமண புததாகட்குத திருபபதிக விசையைப போகருமென்பதும் போதருதலின, ஈண்டிநனூலாசிரியர் அத திருபபதிக பொருளை விரித்தக கூறியருளினர் எனற விளகமுறக காட்டினா ஆறுமுகத தமபிரானா; "பண்ணமைத திருப் பதிகவிசையாலாகிய பழமை பொருந்திய பயனே உரிமையாகப பொருநத" என்பது சு. சுபபராய நாயகரவாகளது பொழிபபுரை. இவறறின் பொருத்தங்க ளாராயத தகக்ன.

திருவாலங்காடு

திருச்சிறைமம்பலம்

பண் - தக்கராகம் - 1-ம் திருமுறை

துஞ்ச வருவாரைத் தொழுவிப் பாரும் வழுவிப்போய்
நெஞ்சம் புகுந்தேனை நினைவிப் பாரு முனைநட்பாம்
வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாளுள் கொள்ளும் வகைகேட்
டஞ்சும் பழையனூ ராலங் காட்டெம் மடிகளே. (1)

கேடும் பிறவியு மாகி னருங் கேடிலா
வீடு மாகெறி விளம்பி னெரெம் விகிர்தனூர்
காடுஞ் சுடலையுங் கைகொண் டெலிலிற கணபபேயோ
டாடும் பழயனூ ராலங் காடெம் மடிகளே. (2)

சாநதங் கமழமறுகிற் சண்பை ஞான சமபநத
ஞநதண பழையனூ ராலங் காடெம் மடிகளே
வேந்த னநளாலே விரிந்த பாட லிவைவலலார
சோந்த விடமெலலாங் தீதத மாகச சோவாரே. (11)

திருச்சிறைமம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—ஆசிரியா (2908) விரிதத்தக காட்டியருளியவாறு கணடு கொள்க.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) துஞ்ச வருவார் - தயிலும்போது கனவில வரு வா ; தொழுவிப்பார் - வேணடிப பணி கொளவா ; வழுவிப்போய்...நினைவிப் பார் - முன்னமே தகிதத்தப பாட மறநதமையை மனதத்துள வரதது னினைவுபடுதத்திப பணி கொள்வா ; "நானேது மறியாமே யெனனுள வாது கலலனவுது னியனவுது காட்டா னின்ரூய" (தாண); இவையும மேல "வேநத னருளாலே விரிதத பாடலிவை" (11) என்பதம சரித வரலாறறின சிறநத அகசசானறுதல காணக ; முனைநட்பாம்... ...அஞ்சும் பழையனூர் - "பழையனூராரா லியமபுமொழி காதத கதை" (2908) என றது ; பழையனூரும திருவாலஙகாடும அடுத்துளளன. இரணடுமே சோதத ஒரு பதி யாகப் போறறபபட்டன ;—(2) கேடு - இறபபு , ஆக்குதல் - உயிாகளுகுப பிறவி கொடுதது மலம போக்குதல ; கேடிலா...விளம்பினர் - பிறவி தருதல வீடுபேறடைை யச் செய்தற்கு எனபது ; விளம்பினர் - வேதாகம மாதியவறறால அறிவுறுதலினா ; காடும்.. ஆடும் - அமமை மூதததிருபபதிசங்கள பாாகக ;—(3) கோந்தண் - கொது தண என்பது கோந்தண் என நினறது; அரவிர்றேன்றிக் கோடல் பூத்து-கோடல் - காந்தள் ; காநதட்பூ பாமபின படமபோல விரியும எனப "காந்தள பாநதள காட்ட" - "கோட லரவீணும ",—(4) பால்வெண் - பால்போனற வெணமை யுடைய ; காலன்உயிர் கெற்ற காலன் - சொறபின வருலில ; காலன் - பின்னே யது காலினே உடையவன் ; காலதினி கட வுள எனறலுமாம ; கருந்தனர் எனற கருததமது. மஞ்ஞை - மயில ; குறிஞ்சி சருபபொருள ;—(5) முல்லை - குருந்தம் - முலலைக கருபபொருள. தேன் - வணடுவகை ;—(7) நுணங்கு மறை - நுணணிய பொருள் கூறும மறை ; சிறுத்தொண்டர் - வேளாளர் ; "பழையனூராச சிறத தொணடா" (1080) தொணடா முன சிறியராயடைபவர் எனபது சொறபொருள (சிறத. புரா - 15 பாகக), அணங்குதல் - அருள தருதல .—(8) பிணை - பெட்டை மான ; சிறுமறி - மான்கன்று ; கலை - ஆண்மான இவை பெருக கூடடமாய வாழ்கதலரு மியல்பு குறிததது. மான - முலலைக சருபபொருள் ;—(9) பரிந்தார் - பாடல் கேட்டு இரகி யருளகொடுததார ,—(10) பகலு மிரவுஞ்சேர் பண்பினர் -

பகல் - ஒளி ; இரவு - இருள். "ஒளிகரு மிருளுகரு மொன்றே யிடம்" (கொடிக் கவி) ; பகல் - இனபம ; இரவு - துனபம எனறலுமாம். "சோதிய மாயிரு ளாயி னுகருத் துன்பமுமா யினப மாயினுருகரு" (திருவாசகம்) ; நண்பு - அடிமைதனிற மாகிய அனபு ;—(11) போழும் - மாறபமும் சொல ; "உண்டி இல்லே" என்னும் புத்த மாகிரம. வேழம் வருமளவும் - மிதன ராகியிற சூரியன உள்ள அளவும் ; வெயிலே நுந்நி - வெயிலினினறும; சமண குருமா வழக்குகளுள ஒன்று ; கேழல் வினை போக-கேழல் - ஒபபறற; வினைகளும போக; எலலாகரு மிறைவராதலின் அவவவர் களுகரும் வினைப்பயன கொடுததக கழிபபிபபா. வாழ்வர் - வாழ்வுடையவர ;—(12) வேந்த னநளாலே விரித்த பாடல் இவை - நமமைப பாடிதற்கு மறகதனையோ என்று அருளியபடி பாடிய எனற சரிதச சானறு. வேந்தன் - இறைவர் பாட ஆணையிட்டா ராதலின வேந்தன் எனறார. சேர்ந்தவிடமெல்லாந் தீர்த்தமாக - தீர்த்தம் - தூய்மை செயவது ; "சென்றுடு தீரதமாக னாஞராதாமே" எனற இபபதியின திருததாண டாக கருததும் காணக.

தலவிசேடம் :—திருவாலங்காடு - மூவா பதிகளுளும் அமமையாரது மூதத பதிகளுளும் பெறற தனிச சிறபபுடைய பதி ; தலவிசேடம் III - பக. இஎக - பாரக்க.

2909. நீடிமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போறறி
நெடுங்கங்கு லிருணீஙகி நிகழ்ந்த காலை
மாடுதிருத் தொண்டாருமா மணிநத போது
மாலையினிற் றிருவால வனத்து மன்னி
ஆடுமேவ ரருள்செய்த படியை யெல்லா
மருளிச்செய் தகமலரப் பாடி யேத்திச்,
சேடர்பயி றிருப்பதியைத் தொழுது போகது
திருப்பாரு ரதன்மருங்கு செல்ல றுற்றார். கஎகக

2910. திருப்பாரு ரணைந்தருளி யங்கு மற்றச்
செழுமபதியோ டெதிர்கொளளச் சென றுபக்குப்
திருப் பொருப்பரையன மடப்பாவை யிடபபா கதனப்
பாதூர் புராதனர்வே யிடங்கோண்ட புனிதர் கோயில்
விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து
வீழ்ந்தெழுந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்றே
அருட்கருணைத் திருவாள ஞமஞ் "சிந்தை
யிடையா"சென் றிசைபபதிக மருளிச் செய்தார். கஎகஉ

2909. (இ - ள்) நீடிம...போறறி - எககாலமும் நீடிம இசையினையுடைய திருப்பதிகதனினை பாடித தொடத பினபு ; நெடுங கருகுல்...அணைந்தபோது - நீணட இரவு இருள் நீஙகி விடிந்தகாலையில பகலதனில திருததொண்டர் கூட்டம் வந்து அணைநதபோது ; மாலையினில...அருளிச செய்து - மாலை முதிர்ந்த இரவிலே திருவாலங்காட்டில் நிலைபெறப் பொருநகி ஆடுகின்ற இறைவர எழுநதருளி அருளிச் செய்தபடியினை யெல்லாம அவாகளுக்குச சொல்லியருளி ; அகமலரப் பாடி ஏத்தி - அத் திருப்பதிகதனினை மீளவும மனமகிழப் பாடித தொடதப் பின்பு ; சேடர்பயில்... ...போந்து - பெருமையுடையோர்கள் வாழகின்ற அத்தத திருப்பதியினைத் தொழுது

மேலே சென்ற ; திருப்பாசூர்...செல்லலுற்றார் - திருப்பாசூர் நகரின் அருகு செல வாராகி ; கூ0கூ

2910. (இ - ள்) திருப்பாசூர்.. புகழ் - திருப்பாசூரினைச் சோகதருளி அகு அந்தச் செழும்பதியவாகள் வந்து எதிர்கொளள நகரினுளளே சென்ற புகழுது ; பொருபபரையன்..புக்கு - மலையரசனது மகளாராகிய உமையமமையாரை இடப பாகத்திலே வைத்த புராதனரும மூஙகிலி யிடமாகக்கொண டெழுநதருளியுளள புனி தருமாகிய இறைவரது திருக்கோயிலினுள விருபபதத்டனே வலமாகச சுறறி வந்து உளளே புகுந்து ; தாழுது...தினறே இறைவரது திருமுனப வணஙகி நிலமுற விழுநது எழுநது திருமேனி முழுதும மயிரபுளகம உணடாக நினறே , அருட் கருணை...அருளிச செயதார் - அருட கருணைபாகிய திருவினே உடைய இறைவரது திருநாமததைச் " சிநதை யிடையா " எனறு தொடஙகி இவசபுடன கூடிய திருப பதிகத்தினே அருளிச செயதனர். கூ0கூ

இந்த இரண்டு பாடடுகளும தொடாந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

2)09. (வி - ரை) நீடும் . பாடிப் போற்றி - நீடுநல் - எக்காலததும வினறு தல் ; இசை - புகழ் எனறலுமாம , பாடிப் போற்றி - மூன கூறியவாறு பாடி முடிதததை அதிதி.

நெடுங் கங்துல் இருள் நீங்கி நிகழ்ந்ததாலே - இறைவர இடையாமதது வாதா ராதலின பின உளள கேரம நெடுங் கங்துல் எனபபடடது அனறியும நலல சனவு கணட பினனும, இறைவரைப பாடியருளிய பினனும சிவ சிநதைபுடன கூடினிருநத லன்றி பள்ளி கொளளலாகாது எனபது மரபாதலாலும, தலிவர் கனவில் வெளிப பட்டுவந தருளிசசெய்த அருடடிறததாலே எணணிய மிகக ஆராவையாலும பள்ளி கொள்ளாமையால சகருல நீண்டது எனற குறிபபுமாம ; இருள் - நடியாம இருளும புலரி இருளும ; நிகழ்ந்ததாலே - வைகுறு விடியறகாலே.

மாடு...அணைநதபோது - பிளளையாரின திருவடி மீது முழுகுத திருதொணடர் அணைநதனர எனக.

மாலினில் - மாலை மூனறாநத இரவில ; " மாலையிடை யாமதது " (2907) ; பகல் இரவு எனற நாடகூறிரணடில பகலைக காலை எனறும இரவை மாலை எனறும கூறும வழகமுணமையின இஙகு மாலை எனபது இரவு எனற பொருளில வநத தெனறலுமாம.

திருவாலவனத்து மன்னி ஆடுமவர் - ஐமபெரு மனறகளுள ஒனறய இரததின சபை எனபபெறுவதாய்ச சிவபெருமான நிதயியமான ஊரதது வ தாணடவம செய திருளும சிறபபுரிமையுடையதா யிருததல குறிக்க இவவாறு கூறினர

ஆடுமவ ருதன்செய்துபடியை எல்லாம் அருளிச் செய்து - " அருளுடையார அளிததருளும, செவவியபே ரருளவிளமபுக நிறமனறென றுரைசெய்யா " (174) எனற அமமையார புராணக கருததோடு இது மாறுபடாதோ? எனின, படாது ; எனனை ? அமமையாரகு கிகழுநத அருள அவாமடடில அமைநததெனறு , இகுப பிள்ளையாரை நினபபித்தது பாடுவித்த அருள அவாகதேயனறி உலகமறியயும அருளுபதேசமொழினை வெளிபபடுததறகாம. ஆதலின அதனை உலகறியச செயயவேணடி யது தகுதி எனபது.

அகமலரப் பாடி ஏத்தி - அத திருபபதிகதினையே அவாகளும உலகமும் அறிய அய்யும பொருட்டு மிழலைநது பாடித தொழுதி.

சேடர் பயில் - சேடர் - பெருமையுடையோர்; பெருமையாவது "மெய்ம்மை நெறி வழுவாத விழுகுடிமைச் செமமை"; **சேடர்** - அறிவுடையோர் எனறலுமாம்.

திருப்பதியைத் தொழுது - உட்புகாமையின புறததிருநதபடியே பதியைத் தொழுது.

தொழுது **போற்றி**—எனபதும் பாடம். 1011

29.0. (வி - ரை) திருப்பாதூர் அணைந்தருளி - திருபபாதூர மருஙகு சென்ற (2909) பினனையா அநதகரிற் சேர்ந்து.

புராதனர் - "முனனேப பழமபொருட்கு முனனேப பழம்பொருளா" புன்ளவர்.

வேய் இடங்கொண்ட புனிதர் - **வேய்** - மூஙகில; சுவாமி இபபதியில மூஙகிலடியில முளைதது எழுந்தருளியுன்னா எனபது தலவிசேடமாதலின அதுபறறிக கூறியருளினார். **பாகு** - மூஙகில. அதுபறறிப பாகூர எனற ஊாபபெயரும போகாத தெனபா.

முகிழ்த்தல் - மயிரபுளகம் கொளளுதல்.

அருட்கருணைத் திருவாளன் - அருட்கருணை - ஒருபொருட் பன்மொழி; மிகுதி குறித்தது; திரு - அருட்டிரு; அழியாத முதறறிதிரு எனறலுமாம.

நாமம் "சிந்தை யிடையார்" என்று - சிந்தையிடையா - தலையினமிசையா - செஞ்சொலலா - எனமனத்துளளா - மைநதா - மனனா - முதலியனவாக பதிகத்துக் கூறபபடுவன எலலாம அவரது திருநாமஙகளேயாகி, அவறறை எடுததுச சொலலிப போறறியது பதிகக குறிபபு என்றவாறுயிறறு.

இசைப் பதிகம் - இசையுடன கூடிய பதிகம இசை - புகழ என்றலுமாம்; இசைப்பா என்புழிப்போல. 1012

திருப்பாதூர்

திருசசிறறமபலம — பண் - காந்தாரம் - 2-ம் திருமுறை

சிந்தை யிடையார தலையின மிசையார செஞ்சொலலார்
வநத மாலை வைகும் போழதென மனததுள்ளார்
மைநதர் மனனர் எனன மகிழவா சூர்போலும
பைந்தண மாதவிச சோலை சூழநத பாதூரே. (1)

ஞான மூணர்வான் காழி ஞான சம்பநதன
தேனும வணடு மினனிசை பாடுந் திருபபாதூர்க
கானம முறைவார் கழலசேர் பாட லிவைவலலார்
ஊன மிலரா யுமபர் வானத தறைவாரே. (11)

திருசசிறறமபலம்

பதிகக் குறிப்பு :—அருட்கருணைத் திருவாள னுமஞ் "சிநதை யிடையார்" என்பது முதலியனவாக போறறியது என 2910-ல ஆசிரியர் காட்டியருளினார்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) **சிந்தை இடையார்** - சிந்தையினை இடமாகக் கொண்டுள்ளவர். இடையார் - மிசையார் - சொலலார் - முதலியனவாக இபபதிகப் பாட்டுக்களதோறும வருவனவெல்லாம் இறைவரது பேரருட்டண்மைகளேப பறறி எடுததுக் கூறும வகையால் அடியார்கள சொல்லிப பரவு நாமஙகளாம என்றவாறு; **சிந்தையிடையார்...தலையின்மிசையார்** - "சிநதையி னுளளுமென் செனனியி னுஞ்

சேர, வந்தவர் வாழக" (திருவுந்தி - 45); மாலே வைதும்போது - பள்ளிகொளளும் போதும்; சிறபபுமமை தொக்கது. மாலே - தனபதறகுக குறியீடாக கொண்டு; தனபம வநதபோதும என றலுமாம. என் மனத்துள்ளார் - மறவாமலே குறிததது. திருவாலங்காட்டி லருளிய நினைவுக குறிபபுமாம,—(2) பேரும்போழது - பெயரும் போழது - இனப தனபகளாகிய நிலே குறிததது. பேர்தல் - உளளது ளெளசியுற்று மிழுதல; பெயர்தல் - அந்நிலே மாறுதல; "இடரினும தளரினும" (திருவாவடு துறை) என றபநிக கருதறக காணக. ஆர்தல் - உள்ளம அமைவுபடுதல; தனை - அளவு குறிபபது; பாரின் மிசையார் - உலகததளளாரகளது;—(3) கையால்... ...கசிவார்கள் - வழிபடுகலே; மெய்யா குறை - உடமபு வருதறகேதுவாகிய குறை- பழவினை. நெய்யாடுதல் - இநகுத திருஎனசனம என றொருளில வநதது; அந்சு - ஆனைது; நாகம் - நாகம் போனற தோறறம; ஈனும் - காடடுமி,—(4) பொங்கு தல்-ஆடுதல் - இரணடு தனமைகளும அரிவு - புனல இரணடறகுமாகிய. புனல் - கங்கை; புனல் ஆடுதலாவது அசைகதிழிநது ஓடுதல; ஆடுதலுமாம பைங்கான் - பசிய காமபு, கான்-காடுமாம,—(5) சேடச் செல்வர் - ஞானிகள; கானின்றதீர - ஒரு காலால நினறுடுதலால உலக மசசுகொளள. "கழலொலி யோசைச லெம் பொலிபபக காலுயர் லடடினே யிடடுநடடம" (அமமை. மூதத. பதிகம - கட்ட பாடை - 7); மால் - இறைவனபாலையுதத ஆசை மயகக; "பிதத பதத நினறதாயப பானுணர்வி னுணருமு, மெயததவர" (போதம); 'மருளார் மனததோ நுமமததவ" (திருவா - பிரா - 3); மையல் - உலக மயக்கம; இல்லு ணவததாலாவது;—(7) கண்ணினயலே கண் ஒன்று - நெறறியில உளள அனற கண்;—(9 நகுவாய் - விரிநத வாயினையுடைய, இதழ விரிநத. ஓரார் - ஓராராகி; ஓாகது. ஒவார் - ஒழியார். சேகுவாய் - செகுதது; இறகுபடல; இறததலால வாயதத. பல் - உது எனக;—(10) தூய வெயில் - பொருள்களேத தூயமை செய வது சூரியன கதிரகள எனபது. வெவ்விய - வெவவியன - கொடியனவாகிய - சொற் களே, அகரவீறறப பலவறிசொல, இரணடனுருபு தொகக்கது. காவல் - காவ லுடைய மூமமதில, ஆகுபெயர. பாவைக் கூவம் - பாவை போனற உருவுடைய சூராமலர; "சூரவமபாவை" பிள. தேவா - குறமுலம - குறிஞசி),—(11) தேன் - வணடு வகை.

தலவிசேடம் :—திருப்பாதர் - 111 பக நிலைய பாகக.

2911. மனனுதிருப பதிகவிசை பாடிப பேறறறி,
வணஙகிபபோக தபபாதிரில் வைகி, மாடு

திருக் காளத்தி பிஞ்ஞகாதம வேணபாக்க முதலா புளள பிறபபதிகள பணிநதணைவார் பெருகு மன்பால்
முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டும்
முதல்வேடர் கணணபப நாய ஞரை
யுன்னியொளிர் காளததி மலைவ ணைகக
வுற்றபெரு வேடகையுட னுவகது சென்றார். கஎகூ

(இ - ள்) மனனு...வைகி - நிலேபெறற இசையுடைய திருபபதிகததினேப் பாடித் திளிதது வணஙகிச சென்ற அநதத திருபபதியில தஙகியிருதது; மாடு...பணிநதணை வார் - பக்கததில் இறைவா எழுநதருளிய திருவெணபாக்கம முதலாகிய பிற பதிகளே யும் பணிநது சோவாராகி; பெருகும...உன்னி - பெருகும அன்பினல் முன்னே

திருவாய கிறைந்த நீரினுலே இறைவரைத் திருமஞ்சனநீராட்டும் முதலவராகிய வேடர் கண்ணப்ப நாயனுரை நினைந்து ; ஒளிர்...சென்னுர் - விளங்கும் திருகாளத்தி மலையை வணங்குதற்கு பொருகதிய பெரிய விருப்பத்துடனே மகிழ்ந்து சென்றருளி னுர்.

(வி - ரை) அப்பதி - திருப்பாலூர். மாடு...பிற பதிகள் - மாடு - பக்கத்தில. வேண்டாக்கம் முதலாயுள்ள பதிகள் - இவை திருகைள்ளில முதலாயின என் பதை கருத்தப்படும். பினனாப பிளேயா திருகாளத்தியினின்மும மீண்டு எழுந்தருளித் திருவேற்காட்டிற சென்றருளுவதை " மூனனணைந்த பதி பிறவும் கடகது போற்றி " (2927) எனபதும், திருக்ைளில அவவழியிடையில உளளதெனபதும் கருதுக.

வேண்டாக்கம் - இதை திருவுளமபூனா என வழஙகுகிறகது. திரு " உளோம் போகி புரம் " எனபதை அபபதியின பெயராகக கலவிவெடுகைளிற் காணபபடுகினறது. இப்பெயர் ஆளுடைய நமபிகளுககு இருகு இறைவர் " ஊனறுவதோ கோலருளி யுளோம் போகீர் என் " றருளிய சரிதததிறகுச சானறாக உள்ளதாகும் ; இததலம் இப்பொழுக பூண்டி ஏரியின உள அகபபடி நீரினுள மூழ்கியுள்ளது. இங்கு இருகத மூர்தி:னே எடுத்து வேறிடத்தில அமைத்து வைத்துளளார்கள். கோயில நீரினுளளே கிடகின்றது ! இபபதிகத ஆளுடைய பிளேயா பதிகம் கிடைத திலது !. ஆசிரியர் காலததிலே அது கிடையாதொழிந்தமையால இபபதியைப பறறி " வெணபாக்க முதலாயுள்ள பிறபதிகள " எனறும், " பணிந்தணைவார் " எனறும் இலேசாகப போகின்ற சுட்டிச செலலும கருதத்தகயம் கண்டுகொள்க. முனனரும " பல்பதியு நெடுகிரியும் படர்வனமும சென்றடைவார் " (1608) எனறதை காண்க.

பேருதமன்பால்...முதல் வேடர் - எனற அளவம் திருகணணபப தேவருக்குச் சிறபபு அடைமொழிகள ; கண்ணப்ப நாயனுர் எனற திருபபெயர் முழுதும ஆரக் கூறியருளிய திறமும காண்க ; இவை பிள்ளேபார் திருவுளததில எழுந்த கருதது னோக காட்டுவதாம " வாயலைச மாகவழி பாடுசெயும " எனறு எடுத்த பதிகப பகுதியால இககருதது:னேப பிளேயா முதலமையாக உளளதாக கொண்டருளினா என்பது விளகுகும் ; முதல் வேடர் - " வேடன " எனற பதிகமும, மஞ்சன நீராட் டும் - " வழிபாடு செயும " என்ற பகுதியும விரிக்கபபட்டன ; பேருதமன்பால் - நீராட்டும் - எனறு கூட்டுக ; இரட்டிற மொழிதலால, இதனேப பிளேயாபாற் சாத் திப, பெருதுமன்பால் - உன்னி என்றதைக்கவும கிறைதது ; முன் - முனனுளில. நிருவாய் நிறைந்த - எனக. நிறைந்த - எனபது பொனமுகலி நீரினுடன " புண் ணியக் கடகை நீரிற புனிதமாக திருவாய நீரும " கூடி நிறைந்த எனற குறிபபுடன் நின்றது.

கண்ணப்ப நாயனுரை உன்னிக் - காளத்திமலை வணங்க - காளத்தி மலையினை வணங்க எழுந்த ஆசை இறைவரை வணங்குதறகனறிக கண்ணபப நாயனுரை வணங் கவே முதறசண எழுந்தது. இறைவர் வணககம அதனேப் பெறுவிகும் சாதனவகை யால் மட்டும அமைவதாம எனபது பிளேயார் திருவுளளமாகக் கூறிய தட்பமும் நெருத உண்மையும கண்டுகொள்க. பினனர்க " குமபிட்ட பயனகாண பாரபோல் மெய்வேடர் பெருமானேக கண்டு வீழந்தார் " (2920) எனறு இககருததே விரிக்கபபடு தலும கண்டுகொளக.

முன்னிறைந்த.....உன்னி - எனற அளவும விரிதது ஈண்டுக் கண்ணபப நாய னுரை ஆசிரியர் தாமும ஒருமுறை வணஙகிக்கொண்டு உலகரையும் அவவழிகாட்டி

உய்விக்கும் கருணைக கலிகயமாம. கணபபய நாயனாரை அரசுகள புராணததுள் அதிகக கோத்தபின (1611) இதுவரை இடையீடு நீணடமையான் வகத ஆராமைக குறிபபும காணக.

உவந்து சென்றார் - பிள்ளையார் செலலும அகிலதது வழி அகத அனபுமீக கூர்ந்து செல்வாரகளனறி உவபபுடன செலலாகாதபடி கடுமையானது எனபது குறிபபு. இதனை மேலவரும பாட்டில "பேரு வன்புலக் கான்" எனவிரிபபது காணக. 1013

2912. மிக்கபெருங் காதலுடன் றெண்டர் சூழ
மென்புனனுட் டினையகன்று வெறபுக காணுங
தொக்கபெரு வன்புலகக னடைநது போகிச
சூலகபா லக்கரத்தச சுடரு மேனி
முக்கண்முதற றலைவனிட மாகி யுளள
முகனெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச சென்று
புக்கிறைஞசிப போறறிசைதத பதியில வைகிப
பூகிய சீர் நெடனமகிழ்நதரா புகலி வேந்தர். கடுகச

(இ - ள்) மிகக பெரும...அகனறு - மிகுநத பெரிய விருபபதுடன திருத தொணடர்கள சூழ்ந்து வரச சென்ற மெலலிதாய்ப பாயும நீர்வளமுடைய பாலியாற றின வடகரையில உளள அகங்கட்டின பகுதியை நீஙகி, வெறபுக காணும...போகி - மகியும கானமுமாகச சேரநத நெருகிய பெருகிய வலிய நிலம பரநத காடடிடஙகளை அடைநது சென்று; சூல கபாலக கரதது...சென்று - சூலமும கபாலமும கையி லேநதி ஒளி வீஙகும திருமேனியினையும மூனறு கண்களையுமுடைய முழு முதலவ ராகிய இறைவரது இடமாகி முகிலசூழ்நதுளள திருககாரிகரையினை மூனனாச சென்று; புகழிறைஞசி.. வேகதா - திருககோயிலுளளே புகுநது இறைவரை வணஙகித துதிதது அநதப பதியில தஙகித திருநீறறுத தொணடாகளுடனகூடி மகிழகதிருகதனா சோழித தலைவராகிய பிளளையார

(வி - ரை) காதலுடன்... வன்புலக் கான் அடைந்து போகி - வனமை யுடைய புலமுளள வெறபும கானமுமாயுளள நிலததிற செலவதறகு காதல காரண மாயிறறு எனபது "பிணையுங கலையுமவன பேடதபேர் நினைபபெரு நீாமையால, அணையு முரமபு நிரமபிய வததமு மையமெயய, யினைய மளவுமில லவிவழற யோனுறை நிலகிலததணபும, பிணையுங தடமுமன றேநினெஞ டேகினெம பைதொ டிககே" (திருககோ - 202 = ஆதரங்கூடல்) எனற திருககோவையாரக கருதது ஈணடு நினைவு கூரதறபாலது. மேன்புனல் நாட்டினை அகன்று - வன்புலக் கானடைந்து - எனறு காட்டிய கருததறியது.

மேன்புனல் நாட்டினை யகன்று - புனல மெலலியதாய ஓடி வளஞ செயயும காட்டின பகுதி. நாடு - இஙகுத தொணடைகாட்டின ஒரு பகுதி எனற பொருளில வநதது. மேன்புனல் - புனல கலிவேகமாய ஓடுதல இடையருது மெனமையுடன ஊறிப பாயும எனறதாம; இது பாலாறு நீர்வளஞ செயயுமிடமபு. நிலமேல நீர்ஓட்ட மில்லாத மேல மணறபரபபு நிலதனகீழ ஊறறம ஓடித தேரணடு காலகளின வழி இடையருது ஊறறமிகக வளஞ செயயும தனமை. இஅபறறி முன (1099) உரைத தவை ஈண்டு நினைவு கூரதறபாலன. தொணடைகாடு குறிஞசி முதலிய ஐவகைத

நிலைகட்குமுரிய நிலங்களும் உளதாதல திருகுறிப்புதொண்ட நாயனார் புராணத அள விரிக்கபபட்டது கண்டுகொளக. இவ் வைவகை நிலங்களும அநாட்டின் ஒவ் வோர பகுதிகளாகி அவவத நிலைகளின் தனி நாடுகளபோல விளஙகுதலின் இஙகு மேன்புனனுட்டினை எனறது மருத நிலங்கொணட அந்நாட்டின பகுதி எனக. இக் கருததறியாத மேன்புனனு காவிரிநாடு எனறே கொண்டு, அஃதீண்டு கொள்ளுதற கியைபினமையால மேன்புனனுட்டின் கன்று எனறு பாடஙகொண்டு காவிரி நாடு எனற பிளளையார எனற உரை கணடனர் முன உரைகாரர்; இபபாட்டில மேல புலி வேஙகதா எனற எழுவாய சுறறில வருவதும நோகிறறிலா.

வேர்புங் கானும் தோக்க பேரு வன்புலக் கான் - இது முல்லையுங குறிஞ்சியும் கலந்த மயஙகிய பகுதி எனபது இஙகு நாடடின பகுதியின அமைபபை உற்று நோக்கு வோரக்கு இனிது விளஙகும. தனி வெறபுமலலாத தனிக காலுமலலாது இரணடும் கூடிய கடுகுகானற பகுதியாகிய கிலதினறனமை இனறும காணப்பெறும; மருத நிலததைக கடநத முலலையுங குறிஞ்சியு மயஙகிய நிலததிற புகுகினறா எனபத காணக. உணமைச சரித இயல கூறும ஆசிரியரது கவிமாணபு இஙகுக் கண்டு களிக் கற் பாலது; முகினேநுங்கு காரிகை எனற நாடடுச் சிறபபும உடன காணக.

சூல கபாலக் கரத்து...காரிகை - முன்னாச "செலகதிமுன் னளிபபவர்தந் திருகாரிகை" (1608) எனறதும, ஆணடுரைதாதவையும் பாரக்க. சூலம் - "மருள் பொழிமும மலஞ்சிதைக்கும வடிசூலம" (சிறுத. புரா - 35); கபாலம் - பலிப் பாததிரம; இதனை ஏகததல அடியவாகள ஆணமபோதப பலியை இட அதனை ஏறறு அவாகளைத் தமமடிபெற அருளுதல் குறிததது; "இரணடணடு தன்னடி யெட்டச் செயதானே" (திருமூலா - திருமநதிரம). "செல்கதிமுன் அளிப்பவர்" என்று முன கூறியதனை விரிதது காட்டியவாறு; "பம்புசடைத திருமுனிவா கபாலக் கையா பலவேடச சைவா" (2916) எனக கூறுதலால் அநாட்டின பகுதியில் இத தகைய வேடமுடையவா பலர் தாகதாக கணடவாறு வழிபட கினற இறைவா என்று குறிகக சூலமும கபாலமும கொண்ட இததனமையாற் கூறிய குறிபபும காணக. சுடரும மேனி - "எரிபோன மேனிப பிரான", "எரியலா ளுருவமிலலே"; "பொனவணண மெவவணண மவவணண மேனி" எனபவாகலின சுடரும மேனி என்றா. சுடர் - திசைவிளகுகும ஞானசசுடா; "இறைவனதன ஞெளியான ஞான சம பரதன" (தேவா), "அணடமெலாங் கொணடதொரு ஞானமணி விளககு", (2550).

முக்கண் முதற் றலைவன் - சிறபபடையாளமாகிய மூனறு கணணுடைமை எவ பெருமானது முழுமுதற்றனமை குறிபபது என்றபடி. "முககண னென்பது முத்தி வேளவியிற, முறுக தெனனிடை யெனபதோ கருத்தே" (11-ம திருமுறை - திரு வொற - ஒருபா - 6) எனபது பட்டினதது அடிகளாா திருவாக்கு. முதற்றலைவன் - முதலாகிய தலைவன; அணடத தலைவர் எனபோ ரெலலாருக்கும முதலவன எனறலுமாம.

திருக்கார்கரை - தலவிசேடம் III - பககம் ரிஅo பாரக்க.

பூதியர் - திருநீறறுத தொண்டா கூட்டம. பூதி - அனுபூதி; "சிவானுபவம் சுவானுபூதிகமாம" என்ற சிவாநதாணுபவததில எபபோதும் நினைக்கினறவர்கள் என்றலுமாம. முன் கூறியவாறு பலதிறபபட்ட அடியர் கூட்டமும் கொள்ள இவ்வாறு பூதியர் எனற பொதுவிலகணமகணதைத்தாற் கூறினா. பூதியர் எனறது பிள்ளையா ருடன வநதார்களும் அபபதியிலிருந்தாரகளுமாகிய பலதிறபபட அடியவர்கள்; "அது

வகை வீளைஞருஞ் சைவத் தளவிலா வீரதஞ் சாரு, நெறிவழி நின்ற வேட நீடிய தவத்தி ஞரும்" (8101) பின்னேயாரத நிருமண எழுச்சியினுடன் கூடிச சென்று திருப பெருமணததிற் பெருகிய சிவச் சோதியுட் கலகதனர் (3150) எனபதறியபபடும் இதுவும் கயிலேச் சாபாதலின அவரெலலாம குழுமிக் காணவுளளார எனபதம குறிப்பு. 1014

2913. இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞசி யப்பா
லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கும்
நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும பொனனும
நிறைதலவலீ புடைசிதறி நிகழ்ப வாகி
அறைகழல்வா னவாக்கிறைவன் குலிச வேற்ரு
லற்றசிறை பெறறவன மிம லெழுவ தற்குச
சிறகடிததுப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ்
சிலிநிலத்தி லெழுநதருளிச் செலலா நின்ரூர்; கடகடு

2914. மாதவர்க னெருங்குசூழாம் பாரது செல்ல
மணிமுததின பரிசசினைம வரமபின் ருகப்
பூதிசிறை கடலலீவ தென்னச சணபப
புரவலனு பொழுத நளும பொழுது சின்னத
தீதிலொலி பழுமுறையும பொஙகி யெஙகுங
"திருஞான சம்பந்தன் வந்தா" னேன்னும்
நாதநிறை செவியனவாய் மாக்க ளெலலாம
நலமருவு நிலவொன்ரய் மருஙகு ணணண; கடகசு

2915. கானவாதங் குலமூலகு போறற வநத
கணணபபர் திருபபாதச ஜெருப்புத் தோய
மாணவரிச சிலிவேட்டை யாடுங் கானும்,
வானமறை நிலிபெரிய மரமுங தூறும,
ஏனையிமை யோராமு மிறைஞசி யேதகி
யெய்தவரும பெருமையவா மெணணி லாத
தானமுமற் றவைகடந்து திருககா ளத்தி
சாரவெழுந் தருளினூர் சண்பை வீவநதா. கடகல

2913. (இ - ள்) இறைவா.. ஆபபால - இறைவர க திருககாரிகரையினை வணஙகி மேற்சென்று ; எணணில பெரு...ங்கபவாகி - அளவறற பெரிய மலிகளில இருபக்கஙகளிலும எஙகும நீர நிறைநத அருவிகள பல வரிசைகளாகிய மணிகளையும பொனனையும நிறைநத நீரதுளிகளோப பகசதகளில சிதறி நிரமப கிரமுவனவாகி, அறைகழல்...சிலி லிநதலில - சதஙகினற கழலேயணிநத தேவ அரசனுகிய இநதிர னது வச்சிரப படை தாகுதலினால அறுபபட்ட சிறகுகளை பெறறு அவனமேலே போருக்கு எழுநதறகாகச சிறகுகளே அடிததிப பறகக முயனறு உயாநதனபோலும காட்சி தரும் மலி சூழ்ந்த நாட்டின பகுதியிலே; எழுநதருளிச செலலா நின்ரூ - எழுநத கடகடு தருளிச் செல்கின்ரூராகி ;

2914. (இ - ள்) மாதவர்கள்...செல்ல - திருத்தொண்டர்கள் நெருங்கும் கூட்டம் பரவிச செல்ல ; மணிமுத்தின்...வரம்பினருக - அழகிய முத்தச் சின்னங்கள் இசைக்கும் ஓசை எல்லையிலாமல எழ ; பூந்திணை ..பொழுது - திருநீறு நிறைந்த கடல் அணைவதுபோலச சிகாழித் தலைவனார் எழுந்தருளி வரும்போது ; சினந்த நீதிலொலி...செவியினவாய - திருச சினங்களின் குறைமில ஒலியான பல முறையாலும மேனமேல அதிகரித்த எங்கும "திருஞான சமபந்தன வந்தான" என்று எழும நாதம நிறைந்த காதுகளே உடையனவாயினமையால ; மாகமெல்லாம்... ...ணை - ஐயறிவுடைய விலங்குசாதிகள் எல்லாம (தமமியல்பாகிய நீமையின்றி) நனமை பொருந்தும நினைவு ஒன்றினையே கொண்டு பகைஙகளில வாழும பொருந்த ;

2915. (இ - ள்) கானவாதம...காணும - வேடர் குலத்தை உலகம போற்றும்படி அதனிலவர தவதரித்த கணணப நாயனாரது திருபபாதஙகளிலணிந்த செருபபுத தோயுமபடி பெரிய வரிவில வேடரையாடும காடெலாம ; வானபெரிய...தூறும - வானத்தை மறைக்குமபடி நீணட பெரிய மரச்சோலைகளு தூறுகளும ; வேன... ...தானமும - தேவர்களும வணஙகித துதிக்க வரும பெருமையுடையனவாகிய அளவில்லாத வேன தானஙகளும ; மற்றவை கடந்து - அவற்றை யெலலாம கடந்து சென்று ; திருக்காளத்தி...சணபை வேந்தர் - திருக்காளத்தி மலையினை அணுகச சிகாழித் தலைவராகிய பிளளையார் எழுந்தருளினார். கூ

இமமூனறு பாடடுக்களும எதிரடாத்த ஒருமுடிபுகொண நிரைக்கனிறன.

2913. (வி - ரை) பெருவரைக ளிநமநங்கும - பிளளையார் சென்ற வழி இரு புறமும பெருமலைகளுக கிடைபபட்ட மலைக்கணவாயப பாதை என்பது.

நிறை அருவி...நிகழ்பவாகி - நிறைந்த நீர்த்திவலை சிதறி ஒடும அருவிகள் உளளன ; அவை வரிசையாக வுளளன - அவ்வரிசைகளும பலவுளளன எனக ; வரைகளில் அருவி நிரை பல நிகழ்பவாகி எனக. நிறைபுடை சிதறி நிகழ்தலாவது அருவிகள மலையில வீழும வேகத்தால ஆவியாகச சிதறி நுரைபோல ஒடுதல; இது நீர வீழசசிகளில காணபபடும காட்சி.

வரைகள் - இநமநங்கும் அருவி சிதறி - நிகழ்ப ஆகிப் - பறக்க முயன்று - உயிர்ந்த போலும் - சில நிலம் என்று முடித்துக்கொளக.

அறை கழல்...உயிர்ந்த போலும் - முனனெனறு காலத்தில் இகதிரன மலைகளே வசிரத்தாற சிறகிரந்தான ; அதற்கு முனபு அவை சிறகு பெற்றுப பறக்கும தனமை வாயந்திருந்தன என்பது புராண வரலாறு , அவ்வாற சிறகிழந்த வீழந்த கிடந்த மலைகள சுணடு இப்போது மீளச சிறகுபெற்றுப பழிதீர்க்கும் பொருட்டு இகதிரனமேல் படை எழுவதற்காகப பறக்க முயலவனவாகி உயரந்தனபோலக காண்பன எனபது கருத்து ; தற்குறிபபேற்ற அணி ; உயரந்த வரைகளின இருமருங்கிலும் சிதறப் பெருகும அருவிகளே சிறகாக உருவகம செயயபபட்டன எனபது சிறகு விரிந்தது மேலுயரந்த கில பறக்க முயலும கில காட்டிநறு. பறவைகள பறக்க முயலும் தொடக்கம இறபுறமும சிறகு விரிந்து அடிந்த உடல மட்டும மேலுயரந்து முயலும் இயலபும காணக. மிக உயரந்த கிலையில தனமையணி நடுமுக சுணடுகொள்க.

தலிசி ஏற்றல் - தலிசம் - வசிராயுதம ; இகதிரனது படை. ஏறு - தாக்குதல் ; சணடி அரிதல என்ற பொருளில வந்தது வானவர்க் கிறைவன் - இந்திரன். மேல் எழுதல் - தாக்குதற்கு மேறசெல்லுதல்.

உயர்ந்த - உயர்ந்தன ; உயர்தல் என்ற பறவைகட்கும் மலைகளுக்கும் பொருந்த கூறிய சிலேடைநயமும் காண்க. இக்கிளப் பருதியினே கோறி காண்பாக்கு இவ வணிலலம் இனிது விளங்கும். சீலே நிலம் - மலேப்பாங்கான காட்டின பகுதி.

மணி - பொன் - அருவிகளால அடித்துவரப்படும் மலேபடி பண்டங்கள். **சிதறி -** வரைவினறி உலகுக குபகாரமாக ஈதல என்றது குறிப்பு. 'கொளளிடம்பொன செழுமணிக டிரைகைரத்தால முகந்துதர'' (1041) ; ஈண்டு மலேவளத கூறியபடியும் காண்க. '' கரிப்பரு மருப்பின முத்தங கழைவீனே செழுநீர் முத்தம, பொருப்பினின் மணியும வேடர் பொழிதரு மழையே யனறி'' (668), '' மலேப்படி மணியும பொனனும '' (679) முதலியனவாகத திருக்கணணப்ப தேவர் புராணத்தினுள வரு பவை இங்காட்டின பகுதியைப பற்றியனவாதல ஈண்டு கினேவு கூடாற்பாலன. பொன முகலியாறு எனற பெயருக காரணமும காண்க.

அற்றசிறை பேற்று - ஈண்டுத திருகளாத நியை அடிதத்த தவக கிடந்தமையாற பெறறனபோல் எனற நயமும காண்க 1015

2914. **(வி - ரை) மாதவர்கள் -** "பூஜியா" எனறவிடத தரைதத்வை பாக்க **தவம் -** சிவவேடம்-சிவபூசை-சிவனினேவு முதலியனவேயாம்.

மணிமுத்தின் பரிச்சினனம் - முத்தம சினனகள **பரிச்சினனம் -** இறை வா - பெரியோர் - அரசர் முதலிய தலேவர்களுகிய சினனகள, ஈண்டு அவறறின தொகுதியாகி யெழுநத ஓசை குறிதத்து.

பூதி நிறை கடல் - "திரணடுவருங திருநீறறத தொணடாகுழா மிருநிறமுஞ சேர்ந்த போதி, லிரணடுநில வினகடலக ளொனறுங் யணைநதனபோல " (1498) என்ற கருத்துக காண்க இஙகுத திருநீறறுக கடல எனறார, பரப்பை ஒசையுமபறறி; '' நீறகெழுளி யாணிறை தூயமையாற, புரநத வைகுதெழுத தோசை பொலிதலாற, பரந்த வாயிரம பாறகடல போனறது '' (138) என்ற இதன உவமவளளுறை முன னா விரிக்கப்பட்டது.

நீதிலி ஒலி - பிள்ளையாரது திருநாம மகிர முழகுக நீமையை யிலலையாகச செயயும தனமைபறறித நீதிலி எனறார். "நாமமந திரமுளு சொலல, வானோ தயாவு தன்னே யகனறிட '' (2619) என்றதும ஆணடிரைதத்வையும பார்க்க.

'' திருஞான சம்பந்தன் வந்தான் '' எனறு - இது சினனகள இயமபும மரபு. 2119 - 2120 - 2121 - 2551 முதலிய பாடலகளை பார்க்க.

நாதநிறை செவியினவாய் - செவியினவாய் - செவியினவாதலின எனறு வினே யெச்சம காரணப பொருளில வநத்த.

மாக்கள் எல்லாம் - மாக்கள் - '' ஐயறிவினவே மாகக ளெனப '', '' மாவு மாகளு மையறி வினவே '' (தொல - பொ - மரபியல - 32) ; **எல்லாம் -** மயலும பாம்பும், மானும புலியும, ஒனறறகொனறு பகைமையாயுளளனவும, மகளிரகொனறு தின்னும புலி முதலியனவையும அடங்க எல்லாம் எனறார.

நலமருவு நினைவு ஒன்றாய் - பிள்ளையாரது திருநாம ஒலிபாகிய கனமை மலியும காதம ஒனறே, அவவாறு வேறுபடும எலலாவகை மாகளுளளறைம செவிமூலம நிறை தலினுல், தம இயலபாயுளள பகைமை நீஙகி இநத நலமே மிகுந்ததனால அருகினேவு ஒனறே கொணடன. இவவினேவின சதந்தவமபறறி ஆனய நாயனார் புராணத்துள விரிக்கப்பட்டது ; கடைபபிடிக்க. '' நலிவாரு மெலிவாரு முணர்வொன்றாய் நயதநலி னால் '' (959) என்றதும ஆண்டிரைதத்வையும பார்க்க. ஆண்டு அந்தனமை வினேத

தது சிவனுமமாகிய திருவைகாதெழுத்து ; " உள்ளுறையுஞ் செழுத்தாக " (954); அது போல ஈண்டு விநோதத்து பிள்ளையாரது நாம மகிமையே என்பதும் கருதுக. 1016

2915. (வி - ரை) கானவர்தம் தலமழகது போற்ற - " கானவர் தலம் விளங்க " (662) ; " வேடன " என்று பிள்ளையார் திருவாகினுற் பதிகத்துள் ளும், " வேடனுர் " என்ற திருவாசகத்துள்ளும், பிறரெடும் பெரியோர் போற்றும் பெருமை காண்க. உலகு - உயர்ந்தோர்.

திருப்பாதச் சேருப்பு - " செருப்புறற சேடி " (தோணே - 3) என்று திருவாச கத்திற் போற்றும் அருமைபாடு தோன்றக் கூறியபடி.

மான வரிச்சிலை வேட்டை - மானம் - பெருமை ; வரி - வரிந்து கரம்பு முதலி யன கட்டிய ; சிலை - வில். இதுபற்றி முன " தேனலர் கொன்றை யார்த்த திருச் சிலை " (681) என்று கூறிய கருத்துக்களை இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன. சிலை வேட்டையாடும் தான் - கணணப நாயனுர் புராணம் 7,7 - 740—791 - 792 - 810 முதலியவை பார்க்க.

வான மறை நீலபெரிய மரமும் தூறும் - " பெரிய தேகினபுறம சென்றுற றேன்றும் குறை " (748) ; " நெருகுகுபைந் தருகுலகை னீடுகாடு " (722). மரமும் - மரமடர்ந்த இடங்களும் ; தூறும் - தூறுகளுள்ள இடங்களும்.

இமையோர்.....பெருமையுவாம் எண்ணிலாத தானம் - இவை தேவாகளும வந்து போற்றும சிவததானங்களும், முனிவா - ஞானிகளின ஆச்சிரமங்களுமாம ; 1088 - 1090-ம் பிறவும் பார்க்க. ஏனை தானமும் - என்று கூட்டுக.சார - அருகாக. வான் மறையு—எனபதும் பாடம. 1017

2916. "அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத்
தமுதுண்ட பிள்ளையா ரணைந்தா" ரென்று
செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி
சேர்ந்ததிருத தொண்டர்குழா மடைய வீண்டிப்
பம்புசடைத திருமுனிவர் கபாலக் கையர்
பலவேடச் சைவாகுல மேவடா மற்றும்
உம்பர்தவம் புரிவாரப் பதியி லுள்ளோ
ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார். கடுகஅ

(இ - ள்) அம்பொனமலைக கொடி...என்று - அழகிய பொனமலையரசன் மகளா ராகிய கொடி போனற உமையமமையாரத திருமுலைபபாலில் குழைத்த ஞான அமுதத தினை உண்டருளிய பிளளையார வநதணைகினறார என்று எணணி ; செம்பொன் மலை...ஈண்டி - செமபொன மலையாகிய மேருமலையினை விலலாகவுடைய இறைவரது திருக்காளதத்தியிற சேர்ந்த திருததொணடர் கூட்டம திருகுக அடைந்து ; பமபு சடை...உடன விரும்பி - கெருகுகிய சடையினையுடைய திருமுனிவாகளும், கபால மேநதும காபாலியராகிய சைவாகளும, மறறும் இவ்வாறு மாவிரதம் முதலிய பலபல வேடங்களையுடைய சைவாகளும, வேடா குலததலாகளும், மறறும் மேலாகிய தவம் புரிவோர்களும அந்தப பதியில் உள ளவாகளுடன கூடி மகிழ்ந்து ; எதிர்கொளள உழைச் சென்றுறார் - எதிர்கொள்ளப் பகைத்தில சென்று சோந்தனர்.

(வி - ரை) பொன்மலைக் கோடி - பாவனியமமையார். பொன்மலை - இமயமலை அரசன் ; கோடி - கொடிபோனற பெண் ; அரசனது மகள். பொன்மலை - ஈணடு இமயமலை. " பொனமலைப புலிவென மேறுக " (552) எனறது காணக.

" அம்பொன்மலை .....அணைந்தார் " என்று - அணைநதனா எனறு உட் கொணடு ; எனறு எதிர்கொளள வநதரா - எனக ; பிளளையார் அணைந்த பெருமைக கேறப எதிரகொளளு முறைமையில உற்றனர்.

திருக்காளத்தி சேர்ந்த திருத்தொணடர் கூட்டம் - திருமுனிவர் - கபாலக்கையர். சைவர்-குலவேடர்-தவம்புரிவோர் - இவாகள திருககாளதது யில தவகெறி சாராத பல சாவிலுமுளள சைவப பகுதியினரும பிறரும. அப்பதியிலுள்ளோர் - தொணடர் கூடடதது சேராத ஈகர மாநதா. குலவேடர் - வேடா குலததவா ; கணணப்ப நாயனரின மரபு உடையவாகள அதிதொடாபுபறறி அஙகு வநத சோனதோ.

குல வேடர் - வேடர் குலததோ ; இவவாறனறிக குலமரபு பற்றியே சைவ வேடங்களைத் தாஙகியவாகள் எனறலுமாம , இது மகர குணடலம முதலியவை ஆதி சைவருட டீகையுடையோராக காதுதலபோல வருவன எனறலுமாம.

உம்பர் தவம் புரிவார் - உம்பர் - மேலாகிய ; மேலாகிய தவமாவது சிவபூசை முதலாகிய சைவத தவம. உம்பர் - மேனமையான ; உம்பர் - தேவாகள எனற கொணடு, தேவாகளாவா இஙகு வநது மனிதாகளாயத் தவம புரிவோர எனறாரைத் தலுமாம " இமையவ ரரமபையா பிறநது, மாறில வேடரு மாதரு மாகவே வணங கும " (1090) எனறது காணக.

தொணடா குழாம, ஈணடி, முனிவர முதலியோருடன விரும்பி - எனற கூடடுக.

உழைச் சென்று - மலையடியின் புறததப பிளளையார் வரும இடததின பககத திற போய. 1018

2917. திசையனைத்து நீற்றினெளி தழைப மணமேற்
சிவலோக மணைந்ததெனச் செனற போது
மிசைவிளஙகு மணிமுதநின சிவிகை நினறம
வேதபா ரகரிழிநது வணஙகி மிக்க
அசைவிலபெருந் தொணடர்குழாந தொழுது போறறி
"அர"வெனுமோ சையினணட நிறைபப வனபால
இசைவிளங்குந் தமிழ்விரகா "திருநகா ளத்தித்
திருமலையிம் மலைகளில்லா" தெனறு கேடடாரா. கடுகூ

(இ - ள்) திசையனைததும...போது - எல்லாத திசைகளிலும திருநீற்றினெளி பரவ இவவுலகிலே சிவலோகம அணைநததெனறு சொலலும்படி சென்றபொழுது ; மிசை விளங்கும...வணஙகி - மேலே விளஙகுகினற அழகிய முதலிய சிவிகையினினறும இறஙகி வேதபாரகராகிய பிளளையார வணஙகி , மிக்க...நிறைபப - (எதிர கொண்ட) மிகுந்த அசைவிலலாத பெரிய திருதொணடா கூட்டம தொழுது திரிந்து " அர ! அர ! " என்ற பேரொலியினால அணட முழுதும நிறையச் செயய ; அன் பால்...கேட்டார - புகழினால் எஙகும விளங்கும தமிழ வீரராகிய அப பிளளையார்

அவர்களே கோகித "திருகாளதத்தித திருமலே இகுகுத் தோனறும் மலேகளுள்ளே யாது?" எனற அனபிஞல் வினவியருளினர்.

(வி - ரை) தழைப்ப - தழைதததஞல; தழைபபச் சிவலோக மணேகதென என்க. சிவலோகமெனக் காணபதறகு காரணகம் காட்டியவாறு; திருநீறறுத தொண்டர் குழாம் பல கேடச சைவருடன் கூடிசசெனற நிலே மணமேற சிவலோகம அணேகததுபோனற காட்சியளிததது. மண்மேல் - நிலவுலகத்தில். தததவஙக கடநத நிலேயில் உளள சிவலோகம தததவஙகளுள அடியில நின்ற மணணின மேலே என்றபடி.

மிசை விளங்கும் - சிவிகை - என்க; அத திருகூட்டதகின் மேல் நிலத்தில விளங்குகினற சிவிகை.

வேதபாரக ரிழிந்து - பாரகரீ - வேதஙகளின கரையை அடைநதவர். பாரம் - கரை; பாரகர் - அதனே அடைநதவர்.

அசைவில் - அசைதல் - தொண்டு நெறியினினறும பிறழ்தல்; அஞசுதல்.

ஓசையின் அண்ட நிறைநத்தலாவது - ஓசை அணடமெஙகும பரவச செயதல். ஒருபுறம எழுநத ஓலசையானது ஒலியலேகளின மூலம வானிற பரவி உலகெஙகும கேட்கததக கநிலேயையுடையதாகினற தெனபது இபபோது பரந்து நிலவி வழஙகும "வாஞலெ" (wireless - radio) யமைபபினுல ஙனகுணரகிடகினற உணமை. அணடஙகளில் அமனெறி பயிலாதாகும கேட்க நிறைததலான ஒலி என்னது ஒஙகே எனறார். அரனெறி வாராத மாகள அரவொலியினே வெறற ஓசை என்ற கிலேயிலே உணர்குவாராதல குறிபபு. பல ஒலிகள் செறிதலின பொருன மடங்க ஓசைததனமை யாய தென்பதுமாம.

இசை விளங்கும் - இசை - புகழ; இசை - பணணிசை எனறு கொணடு இசை யாவும் தமது வாக்கில் விளங்கவுளள என்றலுமாம.

தமிழ் விரகர்-வேதடாரகர்; தமிழவிரகா ழிழிந்து, தொணடா குழாம நிறைபபக-கேட்டார் எனற முடிக்க. இத்திருமலேக்ளில் திருக்காளத்தி மலே யாது - எனக.

இத்திருமலேகளில் - இஙகே எதிரில் தொடாச்சியாகத தோனறும பல சிகரஙகளே யுடைய பல மலேசளுளளே. இத்திருமலே - இகரமாகிய அணிமைசசுடடி அவா திருக காளத்தியினருகில் அணேந்து நின்றனா எனபதனாதநிறறு. மேல "தோனறும் இருதமலே" (2918) எனபது காணக. இவ்வாறே முனனா மதுரை தோனறுதலும பிளிஞயார் "திருவால வாயமற தெமமருஙகின" தென வினவியருளியதும (2559) கினேவுகூர்க.

வேதபாலகர்—எனற பாடஙக கொளவாருமுணடு. 1019

2918. வந்தணேகத மாதவதேதார் வணங்கித தாழ்ந்து,
"மறைவாழ்வே / சைவசிகா மணியே / தோன்றும்
இந்தமலே காளஞே டத்தி தம்மி
லிகலிவழி பாடுசேய விறைவர் மேவும்
அந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலேயா" மென்ன,
வவனிமேற் பணிகதெழுகதஞ் சலிமேற் கொண்டு,
சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத திருவி ராகம்
"வானவர்க டானவ"ரேன் றேத்துச் செல்வார், கoஉo

2919. திருக்கியலின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர்
திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப்
பொருகதபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து
பொன்முகலிக் கரையணைகது தொழுது போகி,
யருந்தவர்க ளெம்மருங்கு மிடைகது செல்ல
வாளுடைய பிள்ளேயா ரயன்மா றேடும்
மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி
மலேயடிவா ரஞ்சார வருது தாழ்ந்தார். கஉக

2918. (இ - ள்) வருணேந்த ..தாழ்ந்த - எதிர்கொண்டு வருத அணைதவாக ளாகிய திருதொண்டாகள பிளேயாரை வணங்கித தாழாது நின்ற ; மறை வாழவே ! . என்ன - வேதகளின வாழவாகியவரே ! சைவத தலேவாகளுட் சிறத் தவரே ! எதிரே தோனறுகினற இருதத திருமேதான முனனே காளில காளன் என னும் பாமபும யானேயும தமமுள மாறுகொணடு தமமைப பூசை செயயும்படி இறைவ னூர எழுகதருளியுள கெடுதலிலலாத சிறபபினேயுடைய திருக்காளத்தி மலேயாகும் எனறு சொலல , அவனிமேல ...மகிழசி வர - நிலதகினமேலே வீழ்ந்து வணங்கி எழுகது கைகளேச சிரமேற குவித்த மனததுள மிகுந்த மகிழசி வருதலாலே ; திரு வீராகம.. செல்வா - "வானவாகள தானவாகள" எனறு தொடங்கும் திருபபதிக தைத திருவீராக அமைபபினில பாடியபடி மேறசெலவாராகி ; கஉ

2919. (இ - ள்) திருகிய...பாடி - திருகிய இனிய பணணமைதியின வருபபினுலே திருகக்கணணப தேவரது திருதொணடினேச சிறபபித்து வினகரும படி பாடியருளி ; பெருகதம...போகி - பெருகிய பெரிய திருதொணடர் கூட் டம் சூழகது திகைக எழுகதருளி வந்து பொனமுகலியாற்றின கரையினே அணைது தொழுது போய : அருகதவாகள...செல்ல - அருகதவர்களாகிய திருதொணடர்கள எல்லாப பகரமும பெருகிச செலல ; ஆளுடைய பிளேயார ..தாழகதார் - ஆளு டைய பிளேயார் பிரம விடடுணுகள தேடிக காணமுடியாத மருகதாகிய இறைவர் வெளிபபட எழுகதருளியிருகத திருகாளதது மலேயின அடிவாரதனே அணுக வரத நிலமுறத தாழ்ந்து வணஙகினர். கஉக

இந்த இரணடு பாட்டுகளும தொடாகது ஒருமுடிபு கொணடன.

2918. (வி - பை) வருணேந்த மாதவத்தோர் - வந்து - எதிர்கொளள வருத ; மாதவத்தோர் - திருதொணடர்கள.

மறைவாழ்வே ! - சைவ சிகாமணியே ! - வேதநெறி தழைததோகவும் சைவ நெறி விளகவும அவதரிதத சிவ விருங்கேனியும முறற நிலேயிட்டருளினராதலின இவ்வாறு போறறி விடைகூறத தொடஙகினர - பெரியாகளிடம் விடை கூறுமுன இவ்வாறு பெருமைபட விளிதத பின கூறுதல மரபு

காளனே...வழிபாடு செய - காளன் - காளம் - பாமபு. பாம்பும யானேயும தம்முள இகலிப பூசை செயத வரலாறு தலபுராணதது காணக ; இகலுதல் - ஒன்றோடொன்று போரிட்டு மேறசெலலுதல , தலவிசேடம (II - பக. கஉஙo) பார்க. காளனே டதது சமமில இகலி வழிபட்ட செயலே உவந்தேறறு இறைவர் எழுந்தருளியிருகதும நிலே சிவகோசரியாரும காணணப நாயனரும் இகலி வழிபட்ட சரிதக குறிபபுத் தருவது காணக இனமபறறி சீ எனற நிலாதி வழிபட்ட சரிதமும உடன் கொளக

அவனிமேற் பணிந்தெழுந்து அஞ்சலி மேற்கொண்டு சிந்தைகளி மகிழ்ச்சி வர-வென திருமலையினேக கண்டவுடனே வீழாது வணங்குதல பெரியோ மரபு.

களி மகிழ்ச்சி - பெருமகிழ்ச்சி ; ஒருபொருட் பனமொழி மிகுதி குறித்தது. வர-வருதலால். திருவிராகதநிற பதிகம எடுத்ததற்குக காரணக கூறியபடி; வினையெச்சம் காரணப பொருளில வந்தது.

திருவிராகம் - முடுகிய சகதத்துடன வருவது திருவிராகம் எனப. " நடையின முடுகு மிராகம " (2175) ; சகதம மலிச்சினக்குறி காட்டுதல் குறிப்பு. இது தாள அமைபபு ; பண்அமைதி மேல வரும்பாட்டிற கூறுவார். .

செல்வார் - பாடி - வந்து - போகி - வாது - என மேல வரும்பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. செல்வார் - செலவாராகி ; முறதெசசம.

வானவர்கள் தானவர்கள் - இது பதிகத தொடகக்கம்.

திருவிராகம் - எடுத்து - திருவிராகத தாள அமைபபில் தொடகினரென்க. எடுத்துச் செல்வார் - இபபதிகததால் மகிழ்சினைத தூண்டிக்கொண்டபடியே பின்னேயார் அதனே நோகி டாதருளிய மேல குறிததது. 1020

2919. (வி - ரை) திருந்திய இன்னிசை வகுப்பு - முன பாட்டில் தாள அமைபபுக கூறி, இபபாட்டிலை பணணமைபபுபற்றிக் கூறியவாறு. இன்னிசை - இனகுச் சாதாரிப பணணினேயும, வகுப்பு-அதன கடடனேபேதததினேயும் குறிபபன.

திருக்கண்ணப்பர்.....பாடி - பதிகம " வேடனேய " என்ற நானகாவது திருப பாட்டினுள, " வாய் கலசமாக...ரசனடி கூடுகா ளதிமலேயே " என்ற பினனிரண டடிகளிற் காணும் பகுதி. திருகணணபபர் திருத்தொணடு = திரு - என்ற அடை மொழிகள் கணணபப நாயனாரது அளவிடறகரிய பெருமையினேயும, சிறப்பித்து - திகழ - எனபவை பிள்ளேயார் அதனே எடுத்துகாடடியருளிய பதிகததின் பெருமையினேயும விளககின.

திருக்கண்ணப்பர் - " திருகணணபபன செயதவத் திறதது " எனற தொடக ஙச " சிவகதி பெற்றனன் திருகண்ணபபனே " எனற முடிததுகாடடிய நககீரரது திருகணணபபதேவர் திருமுறம எனற 11-ம் திருமுறைத் திருநூலினே னேவுபடுத்திக் காடடியவாறு. சஙக காலததவராகிய நககீரருகுபபின, முதலாகத திருகண்ணபப தேவரது திருதொணடினே எடுத்துப போறறிக காடடியருளியது பிள்ளேயாரது இத திருவாககு எனற தொடாபு காடடுதறகு இவவாறுரும் கூறியது போலும் ; (திருமுறம் அருளிய கலலாடனுர் சஙக காலததவரோ எனபது ஐயபபாடு) ; திருமுருகாறறுப படை முதலியனவெலலாம சஙகப புலவராகிய நககீரர் வாககல்ல எனறு ஆராயசசி செய்யும் நவீனப புலவருமுணடு. அவருரைபபனவெல்லாம தொனறுதொட்டு வந்த பெரும்புலவ ருரைக்கு மாறுபட்டவை எனறெதுகருக.

திருத்தோண்டு - வாய் கலசமாக வழிபாடுசெயும எனற பகுதி தோண்டு எனவும், அதன்வழி " மலராகு நயனம காயகேணியி னுலிடாத நீசனடி கூடுதல " எனற பகுதி அதனுள்ளே தலேநிறைந்த திருந்தொணடு எனவும் குறிபபிததவாறு. சிறப்பித்து - திகழ- என்றவையும் இகருதது. திகழ - நாயனாரது சரித சாரம் இஃது என விளகக.

பெருந்தவர் கூட்டம் - அருந்தவர்கள் - பிள்ளேயாருடன் வந்தோர்களும், முன (2916) கூறியபடி எதிர்கொள்ள வந்து கூடிய பலதிறத்தினரும் ஆகிய திருத தொண்டர்கள்.

தேடு மருந்து வெளியே இருந்த - மலை - பெற்ற மருந்தைப் பண்டைகள மலையில் உள்ளன என்பர். அவற்றுள ஏறைதவை தேடியலையாமல் வெளியே எளிதில் கிடைப பது அரிது. ஆனல் இகரு அவ்வாற அரிய மருநது வெளியே இருநதத என்றபடி. மருந்து - நீராகோயாகிய பிறவிப்பிணி தீர்கரு மருநதாகிய இறைவா. "மருநதாய பிணிதீர்கு மாறு கண்டேன', "மருநத மாவன', "மருநதவை", "மருந்து வேண்டில லிவை", "மந்திரமுக தநதிரமு மருந்து மாகி" (தேவா) முதலிய திரு வாக்குகள காணக மருநத போலவாரை மருநதெனறார; வெளியே எளிதிற காண இருநதும உரியவாறு கண்டுகொளள மாட்டாத அறியாமையுடையார அய னும மாலும எனபார தேடும் எனறார; இலிஙக புராணத திருகுறுநதொகைத் திருபபதிகம பாரக; வெளியே - ஞான அறிவாகிய வெளியிலே எளிதிற் காண.

மருந்து வெளியே இருந்த - மருநதாகிய இறைவரத கணணில கணட புண் ணுக்கு மலையில மருநது தேடிப பிழிந்த மலை எனறும, அதறகுரிய கைகண்ட மருந தாகிய தமது கண தமபிடதது இலகுவிற காண இருநதும முனனா அஃதறியாது மலை யிற் பல மருநது தேடிப பின கணட மலை எனறும நாயனாரது சரிதக குறிபபுகளா பட கிற்றலும காணக. வெளியே - மலையில வெளிபபடடு முனைததெழுநது எனற பொருளும காணக.

அடிவாரம் சார - அடிவாரம் - மலையின அடி. வாரம் - அனப எனறகொண்டு மலையின அடியினைத தமது மீகூறாகத அனபு முனபின சாரத தாம பினபு வருது எனற குறிபபுபபட கிறபதும காணக. "நாணனு மனபு முனபு ளரிபவரை யேறத தாமும ...எறி" (752).

தாழ்ந்தார் - மலையினடியில நிலம் பொருந்த வீழநது வணகுகினறார; மலையினைக் கண்டபோதே அவனிமேற பணிதலும (2918), அடிவாரதகில வீழநத வணகுகுத லும, மேலே திருமலையைத தொழுதகொணடே செலலுதலும (2920) ஆகிய இவை கைலாயமே யாகிய அமமலையினும, அதனில வெளிபபட இறைவரையும அவரை உளளே நிலைபெறக கொணடு நிரகும நாயனாரையும வழிபடும முறைமையும மரபை யும குறிதத்தன. தாழ்தல் - வீரும பதலுமாம, "சரைகத வீருபபதத்துடன வணகுகினறா என்க. 1021

2920. தாழ்ந்தெழுந்த திருமலையைத தோழுது கோண்டே
தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி
வாழ்ந்திமையோ ருழாதெருங்கு மணிமீள வாயின்
மருங்கிறைஞ்சி யுளபுகுந்து வளாபொற கோயில
சூழ்ந்துவலங கொண்டிறைவா திருமுன் பெய்தித்
தொழுததலை மேறகொணட செங்கை மீபாறறி
வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண பார்போல்
மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார். கஅஉஉ

(இ - ள்) தாழ்ந்தெழுந்த எறி - வணகுகி மேல எழுநத காளதகித திருமலை யினைத தொழுதகொணடபடியே பெரிய மலைபபடிகளின வழியே ஏறிச சென்று; வாழ்ந்து...உளபுகுந்து - வாழவடைந்த வானவர்களின கூடடம பெருகியுள்ள மணிகளையுடைய மீணட திருவாயிலின பககதித முன்பு வணகுகித திருக்கோயிலி னுள்ளே புகுந்து; வளா பொறகோயில சூழ்ந்து வலங்கொண்டு - அதனைச சுறறி

வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து ; இறைவா திருமுனபெயதி...வீழ்ந்தெழுவார் - இறைவரது திருமுன்னாச சாரகத தொழுது தலியினமேலே கூபபிய சிவந்த திருகைகளுடனே அநிதத நிலமுற வீழுாத வணகதி எழுவாராகி ; கும்பிட்ட பயன.. வீழ்ந்தார் - அவ்வாறு இறைவரைக் கும்பிட்டதனுலாய பயனே இத எனக காணபவாபோல மெய்ம்மையாகிய வேடர்பெருமானும திருகக்ண்ணப்ப நாயனுரைக கண்டு அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்தருளினர்.

(வி - ரை) தாழ்ந்தெழந்து ...வீழ்ந்தெழுவார் - இத திருமலியை எறி இறை வரை வணங்கும் நிலையினக கூறியவகையால வழிபாட்டு முறையினையும் உணர்தறி கின்றத.

தாழ்ந்தெழந்து - எழுந்து - எனறதனுல் நிலமுற வீழாத்மை குறிகபபட்டது.

திருமலையை - திருமலை - என அடை மொழியினறிக கூறியது இது திருகயிலை என்ற குறிபபிபபத ; " திருமலைச் சருகக ".

தொழுதுகொண்டே - ஏறி - " காளதறி கண்டுகொணடு " (749) என்றது காணக. தொழுதபடியே ஏறுதலாவது மலையினில இறைவரை நினைதபடியே எறிச் செலலுதல். அமமையார் கயிலத திருமலையினமேலே தலியினுல் கடடுதறிய வர லாறு இஙகு நினைவுகூரதறபாலத. மரபு காடடி உலகரை வழிபபடுத்தும நிலையில பிள்ளையார் ஏறிச செனறருளினர.

சிலாதல சோபானம் - மலையினை ஏறும படிகளின வழி. இதனை முன்னர்ப் " பேணுறத அவகக ளென்னும பெருகுசோ பானம "(752) எனறது காணக. சோபா னம் - படிவழி.

வாழ்ந்திமையோர் குழாம் நெருங்த மணிநீள்வரையில் - இறைவரது திருமலையில் கோயில் வாயிலிற் காதறகக் கிடத்தலால இமையோர் வாழ்நதனர் எனறது இமையவர் கள் பலரும் தததமது பதகனையும அமரலோக போகஙகளையும வேணடிய புணணிய வேளவிகளைச செயது அவவப பதகனை அனு விபாபறி நேருத துனபங்களை நீகக கயிலையை யடைநதி இறைவரது முனகடைத திருவாயில காதறப பனனுன் வரக கிடந்த அவ்விடையூறுகள நீகபபெற்றனர எனபது கநதபுராண முதலிய மாபுராணங் களால் அறியகிடைகறும உணமை. " வாயதல பறறித் தனறிைன முதோல்லை வானவ ரீடடம " (திருவிருத) முதலிய மறறத திருவாகுகள காண்க. வாழ்ந்து - நெருங்கு - வாயில் - நலவாழவிழுகத் தத்மத உலகஙகளினறமை வந்து இஙகு நெருஙகி வாழ்வினை பெறறு எனபதாம ; நெருங்த - வாயில் - நதிபெருமான உதரவினறி உட்செலல மாடடாதவராகி வாயிலின நெருகினர் எனபதம குறிபபு. இவாகள புறததேநிற்பத தொணடாகள எபபோதமம வணகதவம, தொணடு செய்யவம, உட்புகும் உரிமையுடையோர எனபது உள்புகுந்து எனபதனுல பெறபபடும். " தொணடர்களபின னுமபாகுழா மலருதிருக காளதறி மாமலை " (1608) என முன்ன ரும இகுறிபபுபபடக் கூறியது காணக.

வளிபோற் கோயில் - திருமாளிகை எனபா ; சூழ்ந்து-கோயிலின் திருமதிலின் உள்ளே வலமாக மாளிகையைச் சுறறி.

வீழ்ந்தெழுவார் - வீழ்ந்தார் - இறைவரது திருமுன வணகதி எழும் வழிபாடு கணணபபா திருமுனபு முறறபபெறறது எனபது குறிகக, திருமுன்பு வீழ்ந்தெழுவா ராகி என முறறெச்சமாக வைத்து, அவவினையெசம் வேடாபெருமான முன்பு வீழ்ந் தார் எனற வினமுற்றப் பெற வைததோதினர். இறைவரது வழிபாடு அடியார் வணக

கதை யின்றியமையாத உடனகொண்டு முறைபபெறுபால தென்பதாம். பின்னைய தன திருமயிலைத் திருபபதிகத்தை இவ்வணமை விளகபபடும்; கண்டுகொளக. இது வெளான போதப பனனிரண்டாஞ சூத்திரதனின விளககிய உண்மையுமாம.

தும்பிபிட்ட பயன் காண்பார்போல்-நூலகளுககுப பயன் காண்பதுபோல இறை நூலகளாற பெறப்படும் பேரறிய இறைவரைப பெறுதல என்பதறகுக் கண்ணபபரின வணகமாகிய ஒருபயன் கணடார. இறைவரை யடையும் வீடுபேற்றுககுச் சாதன மாகியவை சரியை முதலிய நானகுமாம். இனி இவறறுள பெறபபட்ட இறைவரைப் பெறுதல்தானும தானே சாதநியமாய முடிதலனறி ஒரு சாதனமாயமைது அடியவர் பாற கூட்டிவிக்கும எனபதுமோ ருணமையாதல பெறவைதத யம காணக. "சேடி யாா, குலம்பணி கொளள வெணகொடுத தோன" (திருககோவை) எனபது முதலிய திருவாக்குக்கள காணக. இது பலருககுப பயன கூறியவாறெனக. போல் - உவம உருபு அதுவேயாம எனற பொருளில வநதது. "விளைததவன புயிழவா போல" (772); "பாசப பழிமுதல பறிபபார போல" (466) எனபது முதலியவையும், ஆணடு உரைததவையும பாகக பயன் பறறித தோனறிச சிறபபு கிலைகளமாகிய உவம மெனபா; காணுதல் - ஈண்டனுபவிககபபெறுதல எனனும பொருள தந்து கினறது. இகருத்து மிக அரிதாயச சிநதிதது அனுபவிககத தகக தொனறும.

மெய்வேடர் பெருமான் - மெய் - மெயமே உருவாகிய. மெய் - சதது - இறை வரது தனமை; அதுவே அனபருவம அனபே சிவமாம எனபா திருமூலா. இக் கருதது கினையே மேல்வருமப டடில விரிதசருளுதல காணக

வீழ்ந்தார் - வேறுஒருவரால உரதபபடடுத் தமவயமிழாது வீழதலபோல என்பது குறிபபு. "தமபெருகு மனகாதல தளளவில மிசைவீழதா" (2892) எனறு முன் இதன கிலையினை விரிதததது காணக.

தடஞ்சிலைச் சோபான நிலை தன்னுலேறி—எனபதும பாடம. 1022

2921. உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெயம்மை
யுருவினையு மவ்வன்பி னுளளே மன்னும்
வெள்ளச்செஞ சடைகதற்றை நெற்றிச சேங்கண
விமலரையு முடன்கணட விருபபம் பொங்கிப
பள்ளத்தி லிழிபுனல்போற பரந்து செல்லப
பைபபொனமலி வலலிபரிக தளிதத செமபொன
வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுத முண்டார
மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார்; 1024

2922. பங்கயக்கண் ணருவிசோ பாய நினறு
பரவுமிசைத திருபபதிகம பாடி நின்று
தங்குபெருங களிகாதல தலைகநதி தட்பத
தமபெருமான் சழலபோறறுந தன்மை நீட
அங்கரிதிற் புறம்போகாத கயன்மல போறற
வரியார்தங திருமலக்கீ ழணைந்தி றைஞ்சிப்
பொங்குகிருத் தொணடாமடங காடட வங்குப
புக்கருளி யினிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர். 1025

2921. (இ - ள்) உள்ளத்தில் ..உருவினையும்-உள்ளத்தில் தெளியக கொள்கின்ற அன்பினுடைய மெய்ம்மையாகிய உருவத்தினையும் ; அவ்வனபினுள்ளே...வீமலரையும் - அந்த அனபினுள்ளே நிலைபெற வீறறிருகும் சிவந்த சடைகளறையினையும நெறறியிலே சிவந்த நெருபபுக கணணையுமுடைய வீமலராகிய இறைவரையும் ; உடன்...பொருகி - ஒருசேர (ஒரிடத்தே) உடனுகக் கணடதனுலாகிய விருபபமும் மேன்மே லதிகரித்து ; பள்ளத்தில...செலல - மேலிடத்தினின்றும் பளளத்தில் இழிகத விரைகத செலலும நீரபோலப பரநத விரைகத செலல , பைமபொனமலை வலலி...அமுதமுணடார - பசும் பொனமலையரசன மகளாராகிய கொடிபோனற உமைமம்மையார அருளுடன அளிதத செமபொற கிணணதனில ஞானகிறை அமுதத தினை உணடருளிய பிளளையார் ; மிழநத ..வணஙகுகினறூர் - மிழ்நத மேலே எழுநத பலமுறையும வணஙகுகின்றவராய ; கo0ஙூ

2922. (இ - ள்) பஙகயக் கண...ஆடி - தாமரை போனற கணகளினினறும் கண்ணீர் வழிந்தோட கினறு அதிகரிகும பணணமைந்த திருபபதிகததைப பாடி ஆனத தக கூதாடி ; தங்கு பெரும...தடப - தமது மனததளளே தஙகிக கிடகரும பெரிய களிப்பும காதலும வலிந்து தமமை அறியக தடைபபடுதலி னிறதத (அதனால) ; தம பெருமான...நீட - தமது பெருமானது திருவடிகளைப் போறறி நிறகினற தனமை நீடிததனாலே ; அங்கு அரிதில . இறைஞசி - அஙகருகின்றும் அரிதாகப புறதது போந்து அகு அயனும் மாலும் போறறுதறகரிய இறைவரது காளத்தித் திருமலியின அடியில வகது அணைந்த வணஙகிப போய , பொருகு...வேகதா - பெருகிய திருத தொணடரகள திருமடத்தினைக காடடச சென்று புகுநதருளிய புகலி வேகதராகிய பிள்ளையார் இனிதாக அங்கு வீறறிருபபி எழுநதருளினார். கo0உ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளும தொடர்நது ஒருமுடிபு கொண்டன.

2921. (வி - ரை) உள்ளத்தில் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்ம்மை உரு - என பது தனனையு மறறது இறைவரையேயனறி வேறெனறுமே உள்ளதறற தெளியக கொளளாத கண்ணபப தேவருடைய திருவுருவுவதத்தைக குறிதத்து.

உள்ளத்தில் தெளிகின்ற - அன்பின் - உரு - " தக்கிய பவதகின் முனனைச் சார்புவிட் டகல நீகுகிய பொகுகிய வொளியி னீழற பொருவிலன புருவ மானா " (753) என்றதும் ஆணடிரைததலையும பார்க்க மூனனா அஙகு இதன தன்மைக ளெல்லாம விரிதது எடுதத்துக கூறினமையின இதகு இவ்வாற கூறிய அளவிலமைகத னா. தெளிகின்ற - தெளிதலாற பெறபபடுகின்ற ; " தெள்ளத தேறிய தெளிகது நித னிபபதோ, உளளத் தேற லமுத வொளிவெளி " (தனிப் திருகருகுறறொகை). தெளிதல் - ஞானவகைகானகளுள மூனறுவது. அவ்வாற தெளிந்த அனபின உருவமேயாதல் கிட்டை கூடல் எனபபடும ; தெளிகின்ற - கலதகலிலலாத தெளியும என்ற குறிப்புமாம்.

அன்பின் மெய்ம்மை உரு - " பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நரடோறு, மெய்யாக் கருதிக கிடதேனே " (திருவா) எனறபடி பொய்யாகிய உயிர்பபொருள - உயிரில பொருள் எனப பலவற்றிலும் சென்று பலபடியாகிய பொய்யுருவம கொள்ளும அன்பு, ஈண்டு உளளதனில தெளிந்த மெயபபொருளினிடததே அமைந்து மெய்மமை உருவு கொணடது. மெய்ம்மை - பிரிவினியைபு நீகிய விசேடணம்.

அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும்...வீமலரை - இறைவர் நிலைபெறற தஙகி நிறகு மிடம் அன்பேயாகும் ; அன்பா னினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண அவர் நினைந்த

வடிவோடு வீரைக்த செல்லும அருளுடையவர் இறைவர் எனபது, "ஆரொருவ ருன் குவா ருன்னத் தளளே யவவருவாய நிதனிற வருளும் தோனறும" எனற அரசு எது திருவாகசா லறியபபடும் உணமை. அகசருதது இருகுவைதைக காணதகைது. மன்னும் - நிலெபெற வீறறிருகதருளும ; ஏனெயிடகளில அகனெவுள்ள அனவமே லெபோது வீறறிருபபார். இகருத தெளிவினற அனபின மெயமமையே உருவாயின இடதில மறபபினமையால் நிலெபெற வீறறிருபபா எனபதாம்.

வெள்ளச் செஞ்சடைக் கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலர் - வெள்ளம் - நீாமை - பேரருளுடைமையினையும ; செஞ்சடைக் கற்றை - பேஞ்ஞெரியினையும ; நெற்றிக்கண் - ஞான நிதரவினையும , விமலர் - இயலபாகவே பாசகளி னீஙகிய நிலெயினையும உணாதலின. இவை இறைவரது எணகுணஙகளுட சிறபபுகவை.

அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும் - விமலர் - எனறது அனபுடையார்மாட்டு விளஙகினும் கோட்டமிலலாமை குறிததது. "சலமிலன சகலகரண சாாததவாக கலலா னலமிலன" (தேவா), "சாாகதாரைக காதலும சலமிலன" (போதம).

இனி, அன்பின் மெய்ம்மை உருவினையும் அவ்வன்பினுள்ளே மன்னும் - விமலரையும் உடன்கண்ட - எனபதறகு அனபின உருவமாகிய பிழமபு கணணிகதிரியத் தகுபு புலனுகதன று, கணணீர் முதலிய மெயபபாடுகளால அஃகணமை கருத வளையாத தெளிவபபடுவதோ நியலபுடையது, ஈணடி அவவன பினபிழமபு தெளிவு காட சிகுபு புலனுக மெயம-மையுருவாகி நிறகினறதெனபா "உள்ளத்தில்...உரு வினையும் எனறும, கடலலனுகு நிடயமாகாத அவவன பினுளளே மனனும விமல ரும அவவனபின் பிழமபு காட சிபபட விளஙகி நிற்பதறகேற்பத தாமும அவவனபீனும அருட் பிழமபாக கடபொறிகுப புலபபட விளகருறறு நினருளினர் எனபார், "அவ்வன் பினுளளே மனனும.....விமலரையும உடன கணட விருபபம" எனறும கூறியருளினர.*

உடன் கண்ட விருப்பம் போங்கி - இறைவா திருமுன்பு வீழுகதெழுந்தபோது அகு இறைவா ஒருவரையே கணடார, மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டபோது அவவிறைவரை அகபபடுதத அனபின உருவீதையும, அவ்வனபின உளளே மன னும் இறைவரையும ஆக திருவரையுக் கணடார, ஆதலின இகரு விருபபம மேலும பொஙகி எழுகதது அகுகு கும்பிடடார ; இகுகு கும்பிட பயன கணடார். ஆதலின அகு வீழுகெழுவாராகி அவவணகம நிறைவுபெறற இகரு வீழ்ஙதாராய வணககதஙகினை முற்றபபெற நிறைவுபடுதியருளினர.

பள்ளத்தில் ஓழிபுனல்போல் - மேடடு நிலதஙகினறும பளளதில வரும போது நீர மிகக வேகததால பாயகதோடும ; அதுபோல விருபபம இகரு விரைது சென்று பரவிய து "பளளதா ழுறபுனலிற கீழ்மே லாகப பதைத்துருகு மவா" (திருவா).

மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்குகின்றார் - அடடாகை பஞசாங்கமாக 3 முதல 11 வரை முறையாலே விதிதபபடி செயயபபடும வணககம நிறைநத பினன ரும் அளவுகடநது பல முறையும வணஙகுகினறமைகருக் காரணம அனபின பெருகு எனப "பள்ளதா ழுறபுனலபோல" எனறு உவமைமுகததால முன விளகினர ;

---

*இவை ஸ்ரீமத - முதுதகுமாரத் தமபிரானார அருளிய குறிபபு ; திரு. பண்டித மணி - மகாமகோபாதியாய - மூ. கதிரேசன செட்டியார கரந்தைக் கட்டுரையில எழுதியுள்ள கருததுக்களும் சேணடுகே காணததகன.

பின்னரும் வணங்கியகில முடிவுபெறுமையின் வணங்குகின்றாராகி என எச்சப் பொருளபட வைததும், " போறறும தனமை நீட", "அரிதிற புறமபோந்து" என்றும் தொடர்ந்து கூறி, அவை மேற்பாட்டுடன முடிக்க வைத்தருளினார்.

வணங்கி நின்றார்—என்ற பாடமுமுண்டு. 1028

2922. (வி - ரை) பரவும் இசைத் திருப்பதிகம் - இப்பதிகம் கிடைத்த திலது!

தங்து.....நீட - தங்து பெரும் - முனனமே உண்ணிறைநத பெரிய ; " உண ணிறைக் செழுநததேனும் " (758) ; களிகாதல் - களிபபும் காதலும் ; தகைந்து - வலித்து ; தூப்ப - தடுப்ப என்றது தட்ப என நினறது. தடுத்தல் - நெடுகேரமாகியும் அவவிடம் விட்டுப் பெயராதபடி நிறுத்ததல, " நெடி துபோ துயிர்த்து நின்று " " இவாதமைப் பிரிய வொணணுதல " (761) என்ற நிலைகள ஈண்டு நினைவுகூர்தற் பாலன.

அரிதிற் புறம்போந்து - நீங்கமாட்டாத நிலையில நீங்கிய புறதைதப் போய ; புறம் - திருகோயிலின புறம.

தீருமலைக் கீழ் அணைந்து இறைஞ்சி - திருமலையைத தாழ்ந்தெழுந்த தொழுது கொணடே ஏறி(2920)னாதலின அவ்வாறே இறங்கி அடிவாரத்தில இறைஞ்சினர் என்க. முனபோலவே இஙகும தீருமலை எனறதும குறிக்க.

மடம் காட்ட-இத்திருமடம மலையினகீழே அடிவாரத்தில உளள பழய திருமடங் களுள் ஒன்றுதல வேண்டும ; இன்னதெனறு வழகறிலேனும இபபோது அறியபபெற வில்லை!

அயர்தல் - விரும்பியிருததல் எனற குறிப்புடன் நின்றது ; " அமரரா லமரப படுவானே " (கமபி - அதிகை). 1024

2923. யாவர்களு மறிவரிய விறைவன றன்னை
யேழுல கு முடையானே யெண்ணி லாத
தேவர்கடம பெருமானே தருக்கா ளத்தி
மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப்
பூவலரும பொழிலபுடைசூழ் சண்பை யாளரம
புரவலனார் காலங்க டோறும புக்குப்
பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யாராத
பண்பினிய திருப்பதியிற் பயிலு காளில்; கஉ0டு

2924. அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின் மேலு
மருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத்
திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ்
சென்றதமி ழிசைபாடுஞ செய்கை போல
மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப
வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச்
செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரம்
தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருத்தப் பாடி, கஉஉ

2925. கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்ததோ காரணம் பாடிக்
குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி
ஏற்றின்மிசை வருவாரிந் திரன்ற னீல
பருப்பதமும் பாடிமற் றிறைவா தானம்
போறறியசொன் மலர்மாலே பிறவும் பாடிப்
புகலியர்தம பெருந்தகையா புனித மாகும
நீறறினணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ
கெடிதுமகிழ்ந தப்பதியி னிலவு கின்றார்; கஉஉ

*2926. தேன்றிசையிற கயிலேபெனுந திருகா ளத்தி
போறறியினி தமர்ன்றுபா தினரைசூழ் வேலே
ஒன்றுதிரு வோற்றியூ ருறைவார தமமை
யிறைஞசுவது திருவுள்ளத துனனி யங்கண்
இனறமிழின விரகருள பெறறு மீளவா
"ரொருதையா நிணையடியென மனதத" வெனறு
பொன்றாளை கொழிதகிழிபொன் முகலி கூடப
புனிருந்தகிரு பதிகயிசை பாறறிப பாடினார். கஉஉஅ

2923 (இ - ள்) பாவாகலாம ..இறைஉணறனனே - பாவராலு மறிதறகரியவ ராகிய இறைவரை, எழுலகும் உடையானே - எழுலகஙகளையும தமது உடைமைப பொருளாக வுடையவரை, எணணிலாத ..பெருமானே - அளவிலலாத தேவாகளது தலேவரை; திருகாளதத்தி . தேனே - திருகாளதத்தி மலியினமேல வீறறிருநதருளும செமமையாகிய தேனுகி உளளவரை; பூவலரும்...ஆநாது - பூகன மலர்தறகிடமாகிய சோலைகள பகுதறதிர சூழ்ந்த நீகாழியின தலேவராகிய பிளளையார உரிய காலகள தோறறும சென்று திருதோணியிறளளே புகுந்து பகுப்பப பாடலகளாகிய மலாகளி னூலே திருவடிகளே அருசசனை புரிந்து துதிதது பருவி நிறறவாக அனுபவித்து; பணபினிய ..காளில - செமமையாகிய பணபுகளா லினிமைதருகினற அத திருபபதி யிலே பயினறு வீறறிருநதருளும நாளகளிலே, கஉஉடு

2924. (இ - ள்) அகண ..நிகழாதாக - அவ்விடதது வடகதிலும மேறகிலும உளள காடுகளில அரிய தமிழ்ின வழகரு அகரு நிகழாமையினாலே; நிகளபுனே . ...போல - சகதிரனேச சூடிய முடியினையுடைய இநதிரனுக்கு வனே எலலாப பதிகள தோறறும சென்று சென்று திருபபதிக்க தமிழ்ிசை பாடும செயலபோல; மஙகை யுடன...வணங்கிப பாடி - தேவாகள வணஙகுக தநிகருமபடி வீறறிருநதருளும் இறைவரது வடகயிலைத திருமலையினை இநத நினறபடியே வணங்கித திருபபதிகம் பாடியருளி; செநகமல மலர...திருநதப பாடி - செநதாமரைப் பூகன மலாதற கிடமாகிய பொயகைகளேயுடைய திருகேதாரதத்தினையும தொழுது திருபபதிகததை இசையுடன் நிகழுமபடி பாடி, கஉஉக

2925. (இ - ள்) கூறறுதைததார மகிழ்நத கோகரணம பாடி - கூறறவனை உதைத்தருளிய இறைவர மகிழ்நத வீறறிருகும திருகோகரணதத்தினையும பாடி யருளி; ஏறறின...பருபதமும பாடி - இடபதினமேல எழுந்தருளி வரும இறை வரது திருஇந்திரனீல பருபபதத்தினையும பாடி; மறறு...பிறவும் பாடி - மறறும் இறைவரது திருததாணகளையும போறறிய திருபபதிகஙகள பிறவறறையும் பாடி

யருளி ; புகலியாதம்...கிலவகினரூர - சோழிப பதியவர்களின் தலைவராகிய பிள்ளை யார் துயதாகும திருநீறறின் விளகக்கம் மிகக கோலமுடைய திருத்தொண்டர்கள் சூழ்ந்த வர மிகவும் மகிழ்நத அநதப பதியிலே தஙகியருளகினரூராகி, கஉஉ

2926. (இ - ள்) தெனறிசையில...அமர்கினரூர் - தெற்குத திசையில உள்ள திருகயிலே எனற சொல்லபபடும் திருகளாததிலினைத அகிதத இனிதாக அகரு விருமபி எழுநதருள்பவராய ; திரைசூழ ..மீள்பவர் - அலகளசூழநத கடலின கரை சாரநத திருவொற்றியூரின்கண்ணே எழுநதருளும இறைவரைச சென்று வணஙகும் கிலையினைத திருவுளளத்தே நினைநதருளி அன்குகினறும் இனிய தமிழின் விரகாகிய பிளளையார் இறைவரது திருவருள் பெறற மீண்டு மேறசெலவாராகி ; எகதையார் ...போந்தார - "எந்தையார இணையடி எனமனத் துள்ளவே" எனற கருததிடன், பொன்னுமுதமம கொழிதது ஒடிவரும பொனமுகலி யாற்றினையுகூடப பொருத்தக் கூறிய திருபபஙகிலிசையிளறை போறறி மேலே சென்றருளினார். கஉஉஅ

இகனால் திருபபாட்டுக்களும் ஒருமுடிபுகொண் டிரைககின்றன.

2923. (வி - ரை) யாவர்களும் அறிவிய இறைவன் - இறைவன, தெள்ளி "புணருமவர் தாக்க ளுராக வென்றும, புணருவா னிலலாப் பொருள" ஆதலால் தற்போத நீலை முடிந்தாக்கனறி அலலாதா யாவாகளும் அறிவரியான எனறலே பொருததுவதாம். "தம்மை யுணர்நத தமையுடைய தன்னுணர்வர்" எனபவாகலின் ஞானகாட்டம பெற்றபின் பிரிப்பினறி அருட்கண்ணுற காண்பா ஞானியர் ; "அரு னாகி கின்ற தவரனறி யாவ ரறிவார" எனறலும் காணக.

"அடைபவர் சிவமே யாகு மதுவன்றித தோன்று மென்ற
கடனதென் னென்னின் முன்னங் கண்டிடார் தம்மைப் பின்னுந்
தொடர்வரு மருளி னுலுந் தோன்றுமா காண ராயின்
உடையவ னடிசேர் ஞான முணர்தலின் றடைத லின்றே"—(சிவபபிர)

"சிவாகக சதகிதீதியாஸமாத்தநீ க்ருதசித த்ருசா
சிவம் சகதயாதிஸ்ஸாத்தம பச்ய யாதமா கதாவிருதி :

"ஆனமா சிவசூரியனது சதகியாகிய ஒளியால் ஆறறலுடையதாகச் செய்யப் பட்ட ஞானககணணால் சதகி முதலியவற்றோடுகூடச் சிவனைகாணகினறது"

என்பது ஆகமம். (இவை ஸ்ரீமத் - முதகுருமாரத தமபிரான சுவாமிகள அருளிய குறிப்பு.)

ஏழலகும் உடையானை - எலலா வுலகஙகளையும உயிகளையும் அகாதியே தமது உடைப பொருளகளாக உடையவன. "எல்லாமுன் னுடைமையே எலலாமுன னடிமையே" என்ற கருதது. ஏழலகு - மேல கீழ் நடு உலகுகள. இவறறை உடைமையாவது தனது மாயை எனனும் சதகிபினினறும தோறறுவித்தும் பின் இறுதியில் அவற்றை மாயையில ஒடுக்கி மாயையைத தன்னுள் ஒடுகுதலால் தன் பொருளாக உடைமை ; இரட்டுற மொழிதலால் ஏழலகு - எழுபிறப்புகளுள் வரும் எவ்வகை உயிர்களும என்றுகொண்டு உடைமையாவது அடிமையாகக் கொண்டு இயககி நடத்துதல என்று உயிகளமாட்டு வைதது உரைததுக்கொள்க.

எண்ணிலாத.....பெருமானை - 33 கோடி என்ற எணணிருபபினும மேலும் பசு கலவினைகள் செயது தேவராகும உயிகள் அனந்தமிருதலின் எணணிலாத என்

சூர். தேவர்கள்தம் பெருமான் - தேவதேவன்; ஏனை புயிர்களுக்கேயன்றித் தேவர்க்கும் தலைவன் என்பதாம்.

திருக்காளத்தி...தேனே - "இமமலைப் பெருந்தேன் சுரும்பு" (750) என்றதும், ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

காலங்கள் - வழிபாட்டுகெருரிய காலைகள திருப்பள்ளியெழுசி முதலாகத் திரு வதாயமம ஈருகச் சிவாகமங்களின் விதிக்கப்பட்டன; ஒன்று முதலாக ஆறு காலைகளை வரை வழங்குவன; சிறுபான்மை அவற்றின் மிகுதலும், குறைதலு முண்டு.

பருகி ஆர்ந்து - பருகுதலாவது மொண்டு விழுங்குதல்போல தாகாதல். ஆர்தல் - நிறைதல. "பருகாலின னமுதத்தைக கணகளாற பருகுதற்கு" (ஏயர். புரா - 308); "தினபன கடிபபன நிருத்தவன ருனே" (திருமந்); "பருகியு மாரேன; விழுங கியு மொல்ல கில்லேன" (திருவா - அண்டப - 160-167).

பண்பினிய - பண்பு - செம்மைப பண்பு; சிவநதரும பணபினலினிய.

செய்யகோனே—என்பதும் பாடம். 1025

2924. (வி - ரை) அங்கண் வடதிசை மேலும் தடக்கின் மேலும் - அங் கண் - அவவிடதனின. திசை - மேலும திசையில் உளள நாடுகளிலும; தடக்கு - மேற்கு; தடக்கின் மேலும் - மேறறிசை நாடுகளிலும, வடதிசை - இகரு இமய எல்லை வரையிலும, தடதிசை - குடகடல எலலை வரையிலும உளள நாடு என்ற பொருளில வநதன.

அருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழாதாகு - திருக்காளதநியின வடகரும மேறகரும உள்ள தேசஙகள தமிழ வழகரு நிலஙகளனருகிை, சிறபபற்ற பல மொழிகளே பரவிய நாடுகளாதலால; அயின் அகநாடுகளின வாழவோரை உயவிகரும நிலையினருமோ? எனவும, சிவனருட பரபபு அகரு நிகழாதாகுமோ? எனவும, தமிழநில மகளின் அளவு மட்டுமோ பிள்ளையாரது கருணை செலலுமளவு? எனவும, வேறறு மொழிகள வழங்கு நிலஙகளாயினும அம்மொழியின வனமையும ஆதனமூலம அமமொழியாளரை உய்வித தலும் பிளளையாபாற கூடிலதோ? எனவும் பற்பலவாறும ஈணடி விஞவுவாருமுளர; அற்றன்று. பின எனனையோ கருதது? எனின "அசைவிலசெழுந தமிழவழகே யலலழகின நறைவெலல" (1922); "வணடமிழ்செய் தவநிரமப" (1921); "திசையனேதனின பெருமையெலாக தெனறிசையே வெனறேற" (1922) என்று முனனாக கூறியவை இகரு நினைவுகூரதறபாலன. எலலாத திசைகளின பெருமை களையும வெனறேறிய தெனறிசையிலே, எலலா மொழி வழஙகுக்களையும் வெனற தமிழ மொழியிலே விளஙகவைததல அவ எல்லாத திசைகளுகரும மொழிகளுகரும பயனபடுமாறுமிறறு. பகருவ முறையின நினைகளையும மறைக்கொயும வருதத இறைவ னருளுமாறே உரிய வகையால ஈணடுகொணடு எனையோ யாவரும பயனபடுத்திக் கொள்ளத தகவாகள எனபது. தெனறிசையின தருதிபறறி 40 - 46 பாடடுகளும, முன உரைததவையும பார்க்க.

அறரையின, இகரு நினறபடியே அத்திசையின தலைகளை வணக்கிப பரிடியருளிய தெனனை? எனின, இப பாவனைகளும திருவுருக்களும வணகஙகளும ஒளியும ஒலியும ஆகிய நுணணிய அலைகளினவழி அகஙகரும சாரநது திருவருள் வினகம் செய்து அகஙகருள்ளாகளும படிமுறையானே பயனபெறக காரணமாகிய வினையும் கருணைச்செல எனக. பிளளையார் திருவவதாரதினும, அரசுகள இறைவர அ திரு வடியில் ஞானவடிவேயாகி கணணியபோதம உலகம பெறற இன வினைவுகூறாதது பாலன. 1926 - 1927 - 1930 = 1623 முதலியவை பார்க்க.

தீங்கள்புனை...போல - தானமன்தோறும நேரே சென்ற சென்று வணஙகிப பாடும் வழகமப்போலவே இஙகு னினறபடியே மனதனளே கண்டு வணஙகிப பாடியருளினார் ; "சமாதியான் மலர்கள வாட்டிப், பொருகதிய தேச கால வியல்பகல பொருள்க ளெலலாம, இருத்துணர் னிறை ஞான மியோகதர காண்ட லாமே" (சிததி - அளவை - 13) எனறதனால ஞானயோகக காட்சியினல் ஓரிடத்தி இருநத வாறே, வினயோாகளுள காலமும இடமுமாகிய எலலைகளின் அளவுகடநத எலலாம் நேரே கண்டு அறியும நிலை கூடும் எனபது அறியபபடும. "எனதுள னினறு மொளியான - நாடிய தமிழகளிவி" (தேவா) 'எநதையடி வந்தணுகு சாநதமொடு" (தேவா - 11) எனற கருத்தும காண்க. **போல** - பயனும் வினயும பறறி உவமம விரிததகொளக. "ஒனறி யிருநது நினைமினகளுநதமக கூனமிலலே" (தேவா) எனறதமிகசருததினைப பெறவைத்தி வினயோாகும புலபபட உபதேசித்ததாம ; ஈண்டு ஞானயோகக காட்சியால இஙகு னினறவாறே அவ்வத தானஙகளைப பிளளே யார நேரே கண்டு அபபதிகஙகளை அருளினார எனபதி அவ்வப பதிகஙகளால அறிநத கொளக. அரசுகளும இஙகுப பணிநத குறிபபினல் வடகயிலையை நினைநது சென்ற மையும காணக. மனவசிகாப பயிற்சியால நெடுநதூர மூள்ள பொருள்களையும் நிகழ்ச்சி களையும காணும நிலைகள ஈண்டுக கருதத்தகன

வானவர்கள் போற்றிசைப்ப - வடகயிலை - எனபது அகுத தேவாகளது வழிபாடுமடமும நிகழ்வதையறி மனிதாகள எணணி வணஙகுவதலலாமல் நேரே சென்று வணஙகும நிலையிலலை எனறருளினபடி "கயிலை மாலவரை யாவது காரினை மருவகு, பயிலு மாணடப பானமையோ ரடைவதற கெளிதோ ?' (1630) எனறதும, திருமூலர சிறபபிலும (11 - 22), அரசுகளுக்குத திருவையாறறில கயிலைக காட்சி யருளிய இடததும (1640 - 1644) உரைத்தவையும ஈண்டு நினைவுகூாதறபாலன.

வடகயிலை - திருகாளததியாகிய தெனறிசைக கயிலை மனிதாகளும தேவா களும உடன வழிபடவுளளது. இஙகுத் தேவர் வநத வணஙகுதல "கடவுணமால வரையி னுசசி யதிதரு மோலசை யைநதம" (750) ; "வானமிசை யரமபையா கருகுழற் சுரமபு" (1089) எனபனவறறாலு மறியலாம. வடகயிலை அவ்வாறனறி வானவாகள மட்டும நேரே போறறிசைபப உளளதெனற குறிபபுத தர வடகயிலை என்று பிறிதினியைபு நீகிய அடைமொழி தநது பிரிததுணாதினர.

மங்கை - உமையமமையார் ; "மஙகை தெரிய வருவில் வைதது கநத" (தேவா - கயிலை)

சேங்கமல மலர்வாவி - 'கெணடை பாயச சினைல மொட்டலரும", "நீாக கோட்டு" (தேவா) எனற பதிக குறிபபுக காணக.

தீருந்த - பதிகப பாட்டுக்களிற கண்டவாறு வழிபாடுகள பலவறறாலும முடனறு மக்கள் திருநதி வீடுபெறும்படி. "உலகாணடு வீடுநதி பெறுவாகளே" (11) எனற பதிகப பயன அருளியதால, 2 முதல 7 வரை பாடடுகளில் வழிபடும நிலைகளை உரைத தருளியவையும, சிறபபாய முதற் பாட்டில உரைத்தவையும கருதுக. **பண் செவ்வழி** என்ற குறிப்பும காணக. "செவவழிநத் பணபாடும" (தேவாரம).

தமிழ் பாடலுறும்—என்பதும பாடம. 1026

I திருக்கயிலாயம் (திருகொடித்தான்மலை)

திருச்சிறறம்பலம **பண் - நக்கேசி**

பொடிகொ ளருவர் புலியி னதளா புரிதூ நிகழ்மார்பிற
கடிகொள கொன்றை கலநத நீறறார் கறைசேர் கணடததா

இடிய குரலா லிரியு மடகை மெடக்கு முனேச்சாற
கடிய விடைமேற கொடியென நடையா கயிலே மலையாரே. (1)

போரா கடலிற புனல்சூழ் காழிப புகழா சமபகதன
காரா மேகம குடிகொள சாரற் கயிலே மலையாமேற்
றேரா துரைதத செஞசொன மாலே செபபு மடியாமேல
வாரா பிணிகள் வானே ருலகின மருவு மனததாரே. (11)

திருசசிற்றமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—விபாடி கொளு நவா, மடகை தெரிய வருவில வைததகாத தேவர் பெருமானா, கஞசமுண்ட முதலவா, னெறும பலவமாய வேடததொருவா எனறினன பல தனமைனா லறியப படும இறைவா கயிலைமலையாரே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பெடி - திருமீ ; (பொடிதொள் உருவர் - பொடி மூடிய தழலபோலும உருவினையுடையா , கொனறை கலநத நீற்றர் - கறை சேர் கண்டத்தர் - பொன்மை-வெணமை-கருமை மூனறும தோனற னெறது மாபின இடம ; மடங்கல் - ஆளி - சிஙகம ; (அடிய - இடிபோல முழங்கும ; கடிய - கடி தாக கடகத இடிகக்கும. "நடகஞ்சிற் படிமங்களும ..உருமேமிரு?" (அக. அக - 100) எனற அமமை திருவாக்குக காணக. மேற்றொடி - மேலே பொறிதக ; ஒனறு - ஒபபறதக ;—(2) மங்கை...உகநத - "மகையுடன ... ..வீறறிருநதார " (2924) ; கிளி - கிளிமொழி. சேர் - உவமவருபு ; தெரிய - விளக்கமபட ; பரிய களிற்றை அரவு விழுங்கி மழுங்க இருள் கூரநத - நரிலமேலே - எனற கூட்டுக ; அரவு-பெரு மலைபபாமபு ; மலைபபாமபுகள யானைகளையு விழுங்கும தனமையுடையன ; இவை யானைகளைச சுறறிப பிணிதது எழுமபுகளை தொறுகதிக கெனறு விழுங்குவன எனபது பிராணிகளின சரித தூமேலா கணடவுணமை ; "சூருஞராது கோளிழைககும பாமபு" (திருககோவை - 21) , இனி விழுங்கி எனபதறகு விடதினுல அவியச செயது எனறலுமாம. மழுங்க - கிடகக , இருள் கூரிந்த - மலை - மரகதங்களின செறிவினு லடாகத இருள மிகுநத மலை கரிய - (சயாமே - பூரணஅணி ;—(3) மா - யானை ; வீளைவர் - உலகம மீளச சிருடிபபதறகு காரணமானவர , (இலைவர் - எனபதும பாடம) , தீரபகல் - சுருஙகிய தீரபகலில வீளை பது நுணர (கரை - திரை) ; தீரககல் முகவன் - தீதால சுருகஙிய முக முடைய குரகது ;—(4) முத்நீர் தழ்ந்த நஞ் கம் - முதநீர் - கடல , தழ்ந்த - சுழறறபபடலால விகாரத ; இதகு மகதரதறற கடையபபட்டமை குறிதததி ; தழ்ந்த - பரவி எழுநத எனறலுமாம ; நீர் உருவம் . நீர் - நீராமை - அழகு , கல்லறை - கறகுகை , மலை முழை. உழுவை புலி ;—(5) தென்றி - இனம பிரிகத , (தென்றல்.....சேர் - ' இனததினறி பிரிநத செகை னேனென வெருகவகான டெயதி " (2411) , இனம பிரிநத யானை நிகைதத அசசாரல கெறி ஒடிக கனறும பிடியும அடிவாரம சேரா எனறது கழல சேவாரா நனறு கினைகது காடி நனனெறி வழியே ஓட உரிமாருடன கூடித திரணடு திருவடியின வாரம சேரா வாரா எனறு முன இரணடடிகளிறு கூறிய பொருளே உளளுறைக் குறிபபாலுணரதறகும் இறைசசிப பொருள பயபபத காணக. நாடறதர்யார் - அனபா நாடறதருயார் - இறைவா எனறு கொணடு ஒருவா - உரியார் என முடிததலுமொனறு ; முன பெரு னில அடிவாரஞ சேர எனறதனே கழல சேவாராகவும, கரிகமும கூடடுக. "தாயினே ரிராகும" (கருவூ - கோயில-3) எனற திருவிசைபபாவளளும இவவாறு இறைசசிப பொருள வருவது காணக ,—(6) போதார் - சிருடியின தொடககத்தும ஒடுகக்தநி னிறுதியிலும அவ்வக காலதது மலரந்து குவியும போதுபோல எனக. பனிமல்கு

கயிலைமலை என்ற கூட்டுக. முதார் - மூததோ - முனிவா. உடனும் - உடனமர்த்து; ஒரு கணதனிலே - ஒரு செயலாலே; அறம் நான்கு - அற முதலிய நானகும்;—(8) பகழியால் - சிலைமேல் - எரி தொடுத்தார் - என்ற கூட்டுக. எரி - நீகடவுளை நுனியாக உடைய அம்பு; ஆருபெயா. இடிய - கொறுக; இப்பாட்டு இறைவரது வீரசுனேக குறிததது;—(9) இருவர் - அயனு மாலும;—(10) விருது - வீண்மொழி- ஆரவாரம; பொருது - வாதிதது;—(11) போரார் - அலைகளால அலைபுணபதனேப போர் எனறபசரித்தார். இகாட்காணும மூண்ட கடற்போரினேயும் குறிபபாலுணர்ததி நின்றது. "கடனமீதிலே யாணை செலவே நினேவா" என்பா தாயுமானரு; மேகங் குடிகோள் சாரல் - நீரதனே யிமைய சாரலாதலின் சாரலகளில எபபோதும் மேகங கள் நிறைதலுளன எனபது; தோா துறைத்த - நேரே சென்ற காணுது இருகத கினேயே உரைதத எனறது குறிபபு. இனித தோரா - துரைதத செஞ்சொனமாலே எனக கூட்டித், தோா - தோாகது; துரைத்த - உயாவுடையதாகச செயத எனறுரைபபது மாம்; துரை - உயாவு; "என்னுடைய, துறைமாணட வாபாடி" (திருவா) ஆயின இது வலிதது பொருள்கோடலாம.

II திருக்கயிலாயம் (திருநொடித்தான்மலை)

திருச்சிறறம்பலம் தீநுவிராகம் பண் - சாதாரி - 8-ம் திருமுறை

வாளவரி கோளபுலி னேதாரி தாளினமிசை நாளுமகிழ்வர்
ஆளுமவா வேளகாா் போளயில கோளகளி ருளிவரவிற
சூளமரா நாளமதா கூளியெழ மீளிமிளிரா தூளிவளாபொற
காளமுகின மூளுமிருள னேவிரி தாளகயி லாயமலையே. (1)

அத்தண்வரை வாதபுன நாததிரை சாதனமொ நிருதியகிலுக
கந்தமலா் கொந்திருளு மகதிபல சிதுகயி லாயமலேமேல
எந்தையடி வந்தணுகு சந்துமொடு செந்தமிழி சைநதபுகலிப
பந்தனுரை சிநதைசெய வாதவினே நைநதுபர லோகமெளிதே. (11)

திருச்சிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—ஆளுமவா, அறறவாக ணறறுணேவன, எகளிறை எனபன முதலாகப பேசபபடும இறைவரது இடம கயிலாயமலையே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வாளவரி கோளபுலி - வாளபோனற வரிகளை யுடைய பற்றிகொள்ளும தனமையுடைய புலி; புல்லி எனபது புலி எனருயிற்று. புல்லுதல் - பற்றுதல். உரிதாள் - உரிதத தோல; வேள - விருமபிய; நகா் - கயி லாய மலையே எனக கூட்டுக; காளமுகில் முளுமிருள் - "காரார் மேகங் குடிகொள்" (முன் பதிகம் 11); இருள் கீள - இருள போகுமபடி; விரிதாள - விரியும ஒளி யுடைய அடிகொண்ட;—(2) அற்றவர்கள் - பறறற்றவர்கள; கற்றவர்கள் - அனு பூதிமானகள்;—(3) சங்கை - மயகக; சங்கை - தொகுதி என்றலுமாம்;—(4) பிடியது ஒருமழ - பிடித்தபப பறறியது ஒரு மழு;—(5) எரி அகையில மூணடு எழு; நடம் - கூததி; நரும் - ஆடும்; இடம் - மலையே எனக;—(8) களிறின் போருப் புடை - களிறுகள நிறைநத மலையின். ஒருத்தி - உமையமமை. வெருக்குற வெருட் டலும் - அஞ்சுவிதது அசைக்க. தருக்கு இற - செருககு ஒழிய;—(9) புனல் - கஙகை; பரிசை - பரிசு - தனமை; புரிவினவர் - அருளுடையவா. புரிவு தரும் - அறிய வரும்; கரியவன் - மால; மறை புரியவன் - அயன்;—(10) வண்டர் -

தோணி ;—(11) அடி வந்தணுகு - பாடியருளிய திருக்காளத்தியினின்ற இரு ஆகாய ஒலியலைகளின் மூலம் வகத சேரும் ; காளத்தியிலிருந்து பாடிய வரலாற்றின அகச்சான்று.

குறிப்பு :—இப்பதிகம் முழுமை ஈரத்துடன் வழியெதிரை யாபபின் அமைந்தது ; பொருள முற்ற அனுபவமுடைய தமிழறிந்த பெரியோரபால கேட்டுணர்ந்த தகது. மேற் சில குறிபபுகளே தரபபட்டுளளன.

தலவிசேடம் :—திருக்கயிலாயம் - III - பக. கூ சு பார்க்க.

திருக்கேதாரம்

திருசிறறமபலம பண் - சேவ்வழி - 2-ம் திருமுறை

தொண்டரஞ் சுகளி றும்மடக் கிக்கரும் பார்மலர்
இண்டைகட் டிவழி பாடுசெய் யும்மீட மெனபரால்
வண்டுபா டமபி லொலமான் கனைமுளை ளவுவரிக
கெண்டைபா யசசுனே லிமொட் டலருவகே தாரமே. (1)

வாயசுதசெக லெவினே கழனிமல குமவயற காழியான
ஏயிந்துநீரிக் கோட்டிமை யோருறை கினறகே தாரதனை
ஆயிந்துதோன் னவருந் தமிழ்கள்பத தும் மிசை வல்லவர்
வேநத ராகியுல காணடு வீடுகதி பெறுவரே. (11)

திருச்சிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—தொண்டர்கள, விணணோர், முனிகள, குநிரைம்முகத்தார, ஒருகாலாகள, ஊழியுணரும யோகிகள முதலிய பலதிறபபட்ட வகையினரும வந்து வழிபட இறைவர் திருவருள செயயவுளள இடம் திருகேதாரமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அஞ்சுஞ்சுனிறும் - அஞசு - ஐநதாகிய மதயானை போனற புலனகள ; முறறுமமை. இணடை கட்டும பணிவிடையின்போது புலன களைப புற விடயஙகளிற போகவிடாது செ நிருகனேயோடு இருததலவேணடுமெனபது விதி ; " அனபு நாரா வருசெழுகத நெஞசு தொடுகக வலாதொடுதே, யென்புள் ளுருககு மடியார " (ஏயர. புரா - 226), அடககி - இண்டை கட்டி எனக. அடகி வழிபாடு செயயும எனற கூட்டியுரைபபினு மமையும் ; வண்டு...நீலமொட்டலரும் - கேதாரதனின உயாசியின சீர்வளம குறிதத்து ; " ஏயநத நீரக கோட்டு " (11) என் பதம, " மலாவாவி " (2924) எனறதம காணக :—(2) பதினேட்டு - மாபுராணம் கள ; ஆறு - வேதாகமஙகள ;—(3) புரோதாயம் - நீராடலின ஒரு விசேடம் ; " நீராண்ட புரோதாய மாடபபெறறோம " (அரசுகள) (III - பக. கூ0-பாரக),—(4) குநிரைமுகத்தார் - ஒருகாலாகள் - இயகசுகளின வகையினராகிய தேவச்சாநி யினர் ; ஒருகாலர் - ஒருகாலுடையவாகள. " கொமபைப பிடித தொருககாலாக விருககானமலா னவி " (நமபி - கேதா - 3) எனறு நமபிகளும் இபபதிப பதிகதில் அருளுதல் காணக. பணிவ - பயிலவனவறறை ; அகரவீறறுப பலவறிசொல் ;—(5) ஊழியுழி யுணர்வார்கள் - ஊழிபலவும் அறியும உணாவுடைய வெயோகிகள் ; " தபபிலா மனறிற தனிக்கூதறக கணடபின, ஒப்பிலெழு பதிகோடி யுகமிருந் தேனே " (திருமூலா திருமக - பாயி - 74), ஏழவாகள்போல - கீனைக்க - வினை பறறிவகத உவமம. கேழல் - பனறி, தேரிய - தேரும்பொருட்டு ; தேறறாதற்கு.

பூழ்தி - புழுதி பட ; கிளைக்க - தோண்ட. பன்றிகள் இரையாகிய கிழங்கு முதலிய வற்றைத் தேடி நிலத்தைக இளைதல் புலத்தைப் புழுதிபட உழவா உழுதல போனறது என்க ;—(6) நீறு...சேரும் - வீரர்களின் செயல்கள நிலத்துண்ணல, நியானத்துடன மலையில சோதல முதலாயின ;—(7) அடக்கி - நீன்றார் - எனறு கூட்டுக ; அடககி - ஒதி என்று கூட்டினுமாம ; உடைந்த ..சினமாழகம் செய்யும் - உடைநத - வீரநத வீசும-காற்றினுல் வேறுகைமரநகள அசைய அவற்றின் பூக்கள கலலறைகளின மேல விழுநது கிடபபதை வேறு புலி எனக கருதி வேறுகை சினமுகளு செயயும (புற காணூறு பாாக) ; கல்லறை - முழைக்களும கல முற்றறகளும ;—(8) கிரமமாக - இசை ஒழுஙகுபட ; வேதம ஓதும கிரமமபோல எனறலுமாம பதம-கிரமம-சடை-முதலிய வேதம் ஓதும முறை மரபு பெயர்கள ;—(9) நின்றார் - சிவபெருமான ; அலமந்தவர் - அயனாரி யிருவா ; அவர் தாழாது தநதம முடி சாய வணஙக ; யானை மணடையைப பீறிச சிநகம குருதியுணண, அவயானைக கோட்டினினறு முதலதிர் வன ; முதலப பிறகுமிடஙகளுள யானைகோடுமு ஒனறு ; " பருகைை யானை மத தகத தரிகுலத தகிபபுகை, நெருகி வாய நிதிலந நிரகுளீள பொருபபன் " (பிள-நட்டா - திருவாரூர - 1) எனறு இககருததைபபறியே முன அருளியத காணக. கீழ்ந்து - பீறி - போழநது ; பிளநத ;—(10) மீன்கவர்வார் - புதார ; மாசுடப்பி னர் - அமணர ; " கழுவா வுடலம " (நமபியாணடார) ; அடுக்க நின்ற அவுரை கள் - அடுத்தல் - பொருநதுதல ; அமணாகளது அறவுரை அடாதன ; அவ்வாறனறி அடுபபனவாகிய அறவுரை ; இவை வேத விதிகமானவை. ஆனகுக கேட்டவர் - எனபது சனகாதியாகளேயும குறிபபாலுணர்த்தி கின்றது ; அவர்களுககு ஞாலேபதே சம் புரிந்த இடம் கயிலைச்சாரல் எனபதும கருதுக. நின்ற - மோனகிலை கினற ;—(11) நீர்க்கோட்டு - பனி மலையும் உசசியினை உடைய ; ஆயிரு தோன்ன - கோரில் கணணுறை காணுதி மனதாற்கணடு பாடிய சரிதமபறறிய அகசசானறு.

தலவிசேடம் :—திருக்கேதாரம் - வடகாட்டுத தலஙகளுள் நானகாவது தலம். பிருகி முனிவா தமமை வழிப்ப எணணியபோது அவருகாக அமமையாா சிவ பெருமானே நோககி வாதநு கிடநது பூசிதது இட பபாகம பெறற பதி ; அமமை வரம கிடநத கேதாரகௌரி விரதம மிகுத தேறறமாயறியபபடடு பலராலும இனறும நோறகபபவதுமம மிகக பயனறருவதுமாம; இதசலதது ஓராணடில ஆறுமாதம தேவா பூசை; ஆறுமாதம் மனிதா பூசை ; இயககா முதலிய பலவகைத் தேவசசாதியார்களும தேவர் முனிவா முதலியோாகளும தொணடாகளும வழிபடும வகைகள பிளளையாா பதி கத்தினுள்ளும நமபிகள பதிகத்தளளும விரிகபபடுதல காணக. தேவபூசை தொடரு கும் காலமாகிய ஐப்பசி பூரணை அணுகிய உடன அருசசகா இறைவர் திருமேனியில் வெணணெயக காபபிட்டு மலையினின்று கீழிறகி வநதவிடுவர் ; பினனா வரும தேவபூசையாகும் ஆறுமாதகளும தலம பனியினுல மூடபபட்டிருகும் ; தலச் சிறப புக்கள் சிவரகசியப பேரதிகாரதது நிலை விரிததகை கூறபபடடுளளன ; அணடுக் கண்டு கொள்க. பிளளையாரும நமபிகளும இதசலததைத திருககாளத்தியி னின்றபடியே பாடியருளினா. சுவாமி - கேதாரநாதர் ; அமமை - கேதாரகௌரியம்மை ; பதிகம் 2.

இங்குச் செலலும வழி மிகக கடினம ; இனனும செவவனே உணரப்பட்டிலது. ஆனுடைய அரசுகள் புராணமும பாாக்க.

கௌரிகுண்டினினறும பீமகுண்டா ராமபாடல முதலியவற்றின் வழி போக வேண்டுமென்பர் ; அரிதவாரதது னின்றும 200 காதிகையளவில் இடையமலைச்சரிவில்

உள்ளதென்பர்; இருமுடிகேசம் (சிவதிகேஷ்) சிலேயதலினாலும 146 காழிசையனாலிலும் அடையலாகும் என்பா.

2925. (வி - ரை) கோகரணம் பாடி - பதிகம "கோகரணமே" என்ற பதியினைப் பற்றியது எனபது குறிப்பு.

பருப்பதத்தின் கோள்கை - இப்பதியின் தன்மைகளையும் வழிமொழிகளையும் பற்றிய பதிகக குறிப்புபெறக கோள்கை எனலார்; கம்பிகள் பதிகமும், 1614-ல் தலவிசேடமும (III - பக். நிஅசு) பாகக

மற்றிரவர் தானம் போற்றிய சோன்மலர் மாலே பிறவும் பாடி - இவை இன்னவென றறியகூடவிலலே; வடகாட்டில உளள வாரணஞி முதலிய பதிகனையும குடகசில உளள ஏனைப பதிகளையும பாடிய பதிகஙகள போலும; இவை கிடைததில!

நீற்றினணி கோலத்துந் தோண்டர் "திசையனேதது கீறறிஞெளி தழைப்ப" (2917): இவாகளைபபறறி முன (2916) உரைததவை பாகக. புனிதமாதும் - ஆகும் - செய்யும, ஆகுமை எனப பிறவினைப பொருளில வநதது.

நெடிது - மிகவும, நீணடகாலம எனறலுமாம

நிலவுகின்றார் - நிலவுதல் - தஙகியிருததல ஆளுடைய அரசுகளும் இம்மலியிற றிருபபணியாயின செயத தஙகியருளினார (1612) எனபதும இஙகு கினைவுகூர்க. நிலவுகின்றாரிப்ப் போற்றி - உன்னி - மீள்வார் - போந்தார் - என மேலவரும பாட்டுடன முடிகக நிலவுகின்றார் - முறறெசசம

பாடி மகிழ்ந்திறைவர் தானம்—எனபதும பாடம. 1027

திருக்கோகரணம்

திருசசிறறமபலம திருவிராகம் பண் - காநதாரி - 3-ம் திருமுறை

எனறுமரி யானயல வாகவியலி சைபபொருளக ளாகியெனதுள்
நனறுமொளி யாஞெளிசி றகதபொனமு டிகககடவ ணணணுமிடமாம
ஒனறியம னதததியா கூடியிமை யோரபவு கீடாவமா
குனறுசெண ருகஙகிவீரி தணடலேமி டைகதுவளா கோகரணமே. (1)

கோடலர வீணமவிரி சாரனமு னெருகஙகிவனா கோகரணமே
ஈடமினி தாகவுறை வாமடிகள பேணியணி காழிகரான
நாடியத மிழ்கஙிளவி யினனிசைசெய ஞானசம பகதனமொழிகள
பாடவல பததரவ ரெததிசையு மாளவாபர லோகமெளிதே. (11)

திருச்சிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு:—எனதுள கனறும ஒளியான-ஒளிசிறந்த பொனமுடிக கடவுளாகிய சிவன் நணணுமிடம கோகரணமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு:—(1) அயலவரீக்கு என்றும் அரியான் என்க. அரியான - அறிதறகரியவன. இயலிசை ஒளியான - இயலு மிசையுமாகிய தமிழின வரும் பொருள்களாகி எனனுளளே கினறு நனகு காட்டியருளும் ஞானவொளியானவன்; ஒளி...கடவுள் - பேரொளிப பிழமபாகிய திருமேனியுடையவர்; பேரொளியாகக் கோடிசூரியப் பிரகாசமுடையவராகத தியானிததலவேணடுமெனபது வொகமக்களின் விதி. "ஓவற விமைகருகு சேணவிளக கவிரொளி" (முருகு); நீடாவமார் தன்றுக ணேருங்கிவிரி தண்டலே மிடைந்துவளார் - காட்டுச சிறபபினை உளளபடி தனமையணி

யிற் கூறியருளியது ; மேல்வரும் பாட்டுகளும் பாரக ;—(2) மாதருட னுடவர் கள்.....தூஉய் - காயிறபோலவே இபபதியிலும யாவராயினும் அன்பர்கள் தாமே இறைவரைத நீண்டி வழிபட உள்ள நிலை காணக ; சமயங்களே வதத்தவன் - உயிர் கள் அவ்வவற்றின பக்குவபேதங்கட்கேற உணர்தது வருமபடி பலவேற சமயஙகளே யும் இறைவரே வகுத்தருளினர் எனபது ; இவை புறசசமய முதலிய எலலாம். மேல் ஆறு சமயங்கள் (6) எனறது அகச்சமயஙகள் ; " கடவுள், பாலரை யுணர்த்த மேல வர் போலக, கேட்போ ரளவைக கோட்படு பொருளால், அருளிய கலிக ளலகில வாலறவை, பலபல சமயப பாணமைத தனறே, அஃதால, அந்நூற றன்மை யுணனிய மாந்தர், இதுவே பொருளென றதனினே யறைதலின, வேறறோர் பனுவ லேற்றோர்க் கிசையா, மாறபடு கூறவ றதனற, பறச்சம யஙகள நிறபபில வாகி, அருளில மாந் தரை வெருளுற மயகி, யலகைத தேரி னிலையிற றீரும, ஈசுகினவை நிறக கீஞ்சாச் சமயம், மூவிரு தகுதி மேலிய தாமும, ஒனறே டொனறு சென்றுற நிலையில், ஆறு மாறு வீறுடைத்து" (சஙகற. கிரா - பாயி) எனவரும் உமாபதி சிவாசாரியார திரு வாகும், பிறவும் காணக ; துறைத்துறை ..காரண்மலி - குனறுகள் செருங்கிய அக் நாட்டு கீரவளம். மதகைக் துறைத்தல் - மதகுகளுட் புகாவாற பெருகுதல ;—(4) இலை.....படை - திரிசூலம ; அலைத்தலை தொகுத்த புனல் - பெருகி வந்ததனைச் சிறகவைதத கறகை. " பரகதெழுந்த புனறகறகை பனிபோ லாக " (தேவா) ; தொகுத்தல் - சுருகுதல் ; அரிகள்...வினையாடி நிகழ் - சிறகம - யானை - காட்டுப் பன்றி - பிடிகள் - இவை, இடறதின தெயவத தனமையாற பகைமையினறிக கூடி வினையாடுவன எனக ; " பெரு கலஙகினா நாடு மெணணில " (1616) என்றது இக் நாட்டினை உள்ளிட்டது ;—(5) படைத்தலை.....நல்கு - அங்காட்டுக் குடிச் சிறப்பு ; வேடர்களும் மறவர்களும் வழிபட உள்ள சிறபபு. கணணப நாயனார - திருகருமிப் புததொண்ட நாயனர் புராணங்கள பாரக ; பழிதீர நல்தும் - கொலவேடர் மறவர் முதலிய அவர்களுகும் வரகொடுத தயயச்செய்யும ;—(6) ஆறு சமயங்களும்... ...கூறும் - இவகு அகச்சமயததவாகள பலரும் கூடி வழிபடிய சிறபபு ;—(7) நல்ல... ...அருளும் - பெண்களின வழிபாட்டுச சிறபபுமை, கொடுகோய்களும் நீரதது அஞ்சல் தரும் சிறபபும் ; புகல் - அபயம ; ஆகமம் மிக - இவகுச் சிவாகம விதிப்படி நெறந்த வழிபாடு கடததல குறிபபு ; இனறும காணத்தககது ;—(8) புரைத்தலை... ...புகைதேய் - மறைமுனிவா வேளவிச சிறபபு ; புரை - குற்றம் ; நலை - குறறஙக களின மூலம் ; காரணம ;—(9) வில்லினம - விலவிதததை நிறம் ; அரக்கன் - இராவணன ; உயிர் செற்றவன் - இராமன் ; வேத முதலோன் - பிரமன் ; எல்லை யில்...புலர்ந்தி வளர் - கடலும மலையும புணர்ந்த நாட்டினளக கூறியது ; " செய்த ஙக குறிஞ்சியும புணாகிலம " (1118) ; இஃது இந்நாட்டின் இயல ;—(10) பாசம நறுத்தவன்...மன்னன் - அருசசுனன ; கூக...நல்க - வேடனை வந்து அருச்சனற் கருளிய வரலாறு ; பாசமறுத்த - " வஞ்சமனத தருஞ்சொடுகவி வைகலுறற பூசனை யால, கஞ்சமுக செய்தருளு நமபியென வேணினேயும, பஞ்சவரிற பார்ததனுக்கு " (கோளிலி - தேவா) ;—(11) ஈடம் - இடம ; எதுகையினபொருட்டு முதனீண்டது. நாடிய - கேரே சென்று கணணுற காணுத மனததாற் கண்டு கூறிய. காளத்தியி விருந்தபடி பாடியருளிய சரித வரலாறறின அகச்சான்று. திகை - ஆளவர் பாலோக மெலிது - திருக்கேதாரம (11) பார்கக.

தலவிசேடம் :—திருக்கோகரணம் - இஃதொன்றே தஞ்சவாட்டில் உள்ள தலம். ஞருடைய பின்னோராலும் ஞருடைய அரசகளாலும பாடபபெற்றது. மேல்

கடற்கரையில் உள்ளது பெருஞ் சிறப்பு. அதற்கு "கடல வட்டமும்" (9) எனப் பிள்ளையாரும், "மாகடல் சூழ" என அரசரும் அருளியமை பதிகங்களுட் காண்க. கடலவளமே யன்றி நாட்டு நீரவளமும் மல்லவளமும், காட்டவளமும என் னானில வளங்களும மயங்க உளளது சிறப; பிள்ளையார பதிக காண்க. அரசகள் கயிலை சென்றருளிய வழியில நடநது கடகதருளிய காடுகளுள் இப்பதியினை உள்ளிட டது தெளவதாடும ஒனறுமெனப து "பெருக லகினா காடு மெண்ணில பிற்பட" (1616) எனறதனும் கருத உளளது. இதகுச செலகினறபோது இப்பதியின திருத தாணடகப் பதிகததை "மாகட லசூழ் கோகரண மணனி னனே" என்று பாடியருளி னா என்பதும கருதபபடும. தனது இலஙகையில தாபிக்கும் பொருட்டு இலிஙகமூர்த் தியை இராவணன் சிவபெருமானிடம பெறறுக கொணாநதான என்றும், தேவாகனது வேணடுகோளினபடி விகாயகக கடவள அதனை வாஙகிக கீழே வனறவைத்தருளிவிட் டனா என்றும, பினனா இராவணன அதனைப பெயாதெடுததப போக எணணிக, கயிலை பெயர்ததசைதத தனது முழு வனமையினையும கொண்டு எடுக்க முயனறும இயலாது இறைவா வேரூனறியிருநதனா எனறும, அபபோது அதறிருமேனி பசவின காதபோன்ற உளவினாது (கோ - பசு, கரணம் - காது) குழைநதமையால் இப் பதிகதக கோகாணம எனவும் இறைவருகது மகாபலேசுவரா எனவும பெயாகள் போநதன எனறும தலவரலாறுகள கேடகபபடுவன. சுவாமியின திருவுருவம் நிறிய அளவில் முகநிரிவிதை போனற திருவடிவுடையது. இதகுச சிவாகமஙகளினபடி வழி பாடுகள நடைபெறுதலாகிய சிறபபும அனபாகள யாவரும கூடி இறைவரது திரு மேனியைத தீணடி வழிபடவுளள சிறபபும பிளளையாரது பதிகததப போறறப்பட் டன; "மாதரொடு மடவாராகள வாதடி யிறைஞ்சிநிறை மாமலாகடெய்" (2); "ஆறுசம யஙகளும விருமபியடி பேணியர னுகமமிகக கூறுமனம" (6); சுவாமி - மகாபலேசுவரர்; அமமை - கோகரண நாயகி, கோயிலும ஊரும - மகாபலேசுவ ரம் எனபபெறுவன; பதிகம 2.

இது (M. S. M Ry) அரகோணம, ரேணுகணடா, குணடகல, கடக, ஹுபளி சாகிபபு (Junction)களின வழியாய லோணடா சாகிபபுச சோதது, அஙகுநினறும வடகிறி செலலும புரை இருபபபாதையில வார்க்தார் எனற கிலையதி னின்றும மேறகில கதசாலைவழி 32 நாழியளவில பல கிலோளில இடையீடிட்டு அடையதகதது, மோட்டாரபஸ வசதி உணடு; கடதகையில உளள பதி, (2) ஜோலாபேட்டை, டெனகணிகபேட்டை, பெஙளூரு பிரு (Birur), ஹரிஹர சாகிப புகளின வழி ஹுபளி சேரநது பினனர புனனி பாலவே மினற மேறசெலவதா மரு மொரு வழி. இவவழியில இருபபுபபாதைப பயணம சிறிது குறைவதாம். ஹுபளியி லிருந்தும மோட்டாரபஸ மூலம 100 மைலிலும அடையலாம.

திருப்பருப்பதம்

திருச்சிறறம்பலம பண் - வியாழக்குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

சுடுமணி யுமிழரவுஞ் சூழதர வரைகக்கைதத்தான
இடுமணி யெழிலானே யேறல னெருதேறி
வீடமணி மிடறுடையான மேவிய நெடுங்கோட்டுப்
படுமணி விடுசுடரார் பருபபதம பரவுதுமே. (1)

வெண்செகில வினைகழனி வீழவொலி கழுமலதத்தால
பணசெலப பலபாட லிசைமுரல பருபபதத்தைச்

கன்சொலி னுறபரவு ஞானசம் பந்தனல்ல
ஒணசொலி னிவைமாலே யுநுவேணத் தவமாமே. (11)

திருச்சிறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—நாகம் அரைகசைததான, எருதேறி, விடமணி மிடறுடை யான், புலித்தோலுடையான எனறினன தனமைகளா லறியபபடும இறைவன் எழுந் தருளியுள்ள தெனெகோட்டுப பருபபதம பாவதுமே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) சுடுநாகம் - மணியுமிழ் நாகம் எனறு தனித தனி கூட்டுக ; இடுமணி - யானைகளின பககஙகளில இடும இரட்டை மணிகள். " பமெணி யிரட்டி மருஙகில " (முருகு) ; யானை ஏறலன் எருதேறி - " கடகரியும் பரிமாவுக தேருமுக தேருதே, இடபமுக தெறிய வாறு " (திருவா) ; " அயிரா வணமேறு தானே றேறி " (தேவா) ; ஏறி - பெயர ; எறியவர. நெடுங்கோட்டுப் - பருப்பதம் - நெடுகோடு - நீணட உயரமாகிய மலை. மலையின மேலே 40 காழிகை யளவு எறிசசெனறு சேரவேணடிய கிலை குறிதத்தது. நெடுங்கோட்டுப் படமணி - மலைபடு மணிகளாகிய முத்து அரதனம முதலியவை எனறலுமு அமையும் ;—(2) நிரைய - நிரையுணடாக ; நிரை - தோலின சுருஙகுதல. உள்ளும் - நினைகளும ; உள்ளும் - தமகருன வரும நாள்களே எணணலுமும ; தோற்றம் - யோனிபேதம் ;—(3) துனி - கோய் ; தோன்றி - பிறவியில வருது ; ஓர்...ஆதல் - ஓர்ந்து செய்யும கல்வினையினல் வரும பயனை பெறவேணடுமாதலை ; இரண்டுற மனம் வையேல் - இரண்டாவதாக ஒனறு உணடு எனறு எணணுதீர்கள் ; ' ஒனறியிருத்து நினை மினகள் " (தேவா) என்ற கருதது எனறலுமாம ;—(5) துறை பல கூனை - பெருமலை யாதலின பல சுனைகளையும் பிற நீர்நிலைகளையும உடையது ; வான வர் மகிழ்ந்தேத்த - வானமளாவ வுயாநத பெருமலை யாதலின இஙகும் தேவ பூசை பேசபபடும் ; திருநகதி தேவா வரம்பெற்ற இமமலையுருவாய் இறைவரைத தாஙகி நிறபதால வானவா ஏதத எனறலுமாம ; பறைபடு - பறைபோல முழஙகும் ; —(6) சீர்கெழ ..மனம் வையேல் - 3-ம பாட்டுப பாகக ,—(7) புகை - தூபம ; விரை - சாநதமும சுகநத மலர்களும ; " விரையிரணடாக தளராத விலேபனமும் தயஙகுசுக தமுமெனன " (பேரூர்ப புராணம - மருதவரை - 32) ; கமலம் - தாமரை ; மறையவாகுரிய திருவடையாள மாலை ; இறைவா மறையவர் எனற குறிபபு. தாமரை சிவபெருமானது அருசசனைசுகு சிறபபாயக தொள்ளப்படும ; —(8) நெடுங் கிணறு - நினைபபுகளை பலவும பலதுறையும ஆழநது செலவதாலும இறைகக இறைகக மேலும் ஊறுவதாலும கிணறு எனபபடடது ; " ஆழ முகநத வென்னை". மனத்தினை... .. ..அடையாமை - வலித்து - வற்புறுதது உலகச் சார்பினினறும் இறைவனபால திருபபி ;—(9) அடையாமல் - பாவுதுமே எனறு முடிக்க ;—(10) சுடம் தொண்ட - ஞானமினறிப பருபபொருள கொணட ; சுடம் - சித அல்லாதது ; மடங்கொண்ட விருப்பியர் - அறியாமையால பொய பலவும விருப்பம கொணடவாகள ; பேய்த்தேர்ப் பின்.....செல்வார் - பேய்த்தேர்ப் பின் - (குறிதது) கீராபெறப போதலாகிய வீணசெயல போல ; செல்வார் - செல் பவர்களே ; வீளிவேறுமை. போதுமினீ - அதனைவிட்டு இதறபோதுக்கை ; படம் - உரிவை ;—(11) வெண் சேந்நெல் - வெலலின சிறநத வகை ; இசை மூல் - தேவகானஙகளும் தேன்வணடுகளி னிசைகளும. உநு எண - குறிதத பொருளை உருவெளிபபடுமபடி அமுக்கி அறிய ; தவம் - சிவபூசை - தவப்பயன்.

தலவிசேடம் :—திருப்பரங்குன்றம் - இது வடநாட்டுப் பதிகளுள் 1-வது பதி; ஸ்ரீபர்வதம், ஸ்ரீசைலம், மலயாசலசுவமம என வழங்கும். ஆசனம - மருது; மருது - தலை-இடை-புடை என மூவகையினும் அவற்றுள இது தலைமருது (மலயகார்சசுவம) எனறும கூறுவர். ஏனையிரண்டாவன திருவிடைமருதூரும (சோழநாடு), திருப்புடைமருதூரும (பாண்டிநாடு) ஆம எனபர். திருப்புடைமருதூரே திருப்பிடவூர - தேவாரத வைபபுத்தலமாம எனபர். சிலாத முனிவரது திருமகனாராகிய திருநாவுக்கரசுதேவர இறைவனருளாற தாங்கி நிறபதறகாக வரங்கிடைத்து தவமியறறி மனனுருவம பெறற நிற்கும தலமெனபதை கந்தபுராணம்.

"பருப்ப தபயெர்ச லிலாதனற பாலனை பரமன
இருப்ப வோவனரை யாவனென றருளுதவ மியறறிப
பொருப்ப தாங்கியே யீசனே மூடியினமேற புனைகத
திருப்ப ருப்பதத் தறிபுகும் யாவையுந் தெரிகதான்"

(கந்தபு - வழிகடைபப - 7), இதன அளவிறகுத மேன்மைகளைச சிவரகசிய பேரிதி காசதினுட காணக. இதனைச சொனற சேரும வழியின அருமைபறறிச "செல லலலூற வரியவெள சீபரபத மலையே" என்ற நமபிகள பதிகதது விதது பாராட்டி யருளினர். 'பைதகணவெள் ளேறதெறி" என்ற அரசுகள் திருவாக்குப புராண வரலாறு குறிபபதது. நாவுக்கரசுபெருமான தவருசெயது வரமபெறற வரலாறறினை அமைமையினை "நாவுக்கரசு" என்ற இதன அதித பெருங்காரணதின பெயராதலும விளகுகினறிற்கும. சுவாமி - பருப்பத நாயகர்; அமமை - பருப்பத நாயகி, பதிகம 2.

இது காலுல சிலலாவைச சோனத நந்தியால் (Ry) கிலையதது நினனமை வடகிழகுகில் 60 காழிகைபளவில அமையதகுகது; அதனில ஏறகுறைய 40 காழிகை யளவும மலியேறறமாகிய வழி. இடையிடை இளைபபாறும இடகுகளும வசதிகளும உணடு

திருஇந்திரநீலபருபபதம்

திருசசிறறமபலம — பண் - இந்தளம் - 2-ம் திருமுறை

குலவு பாரிடம போறற வீறறிருந, நிலகு மாணமழு வேகுது மகுகையன,
நிலவு மிகுதிர நீல பாபபதத, தலவி ஞதடி யுளக கலகுமே. (1)

கநத மாரபொழில சூழ்நத காழியான, இநதி ரன்றொழ நீல பரிப்பதந்
தநத மிலலியை யேதது ஞானசம, பநதன பாடலகொண டேதது வாழமினே. (11)

திருசசிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—இறைவர இநதிரநீல பாபபதத்துள எழுநதருளியுளளார். அவரது திருவடிகளை உள்ள அவர் நனமை கலகுவர். அவரை ஏதது முகமின.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) குலவு - சூழ்நத பரவும. நல்கும் - கலகுகினற தருமை உலகினுன தன அடியை யளதும பேறறினை அடியவராகு கலகும எனறது மாம்;—2) ஏத்துவார் நம்பன் - ஏததுவாராகு நமபன (நம்பன் - நமபி அடையுத தகுகவன்; அடையபபடுபவன),—(3) குணமதாக வாழ்தலதுவோம; அதனல் வீனை காசமாம; நனமை வரும. பாச நீகுகமும சிவபேறறும பெறறதறகுரிய சாதனங கூறியபபு;—(6) எண்ணிலார் நினையாதார;—(9) பாலியாது எழுவாரை - எண்ணது செலபவர்களை; கோலியா - கோபிதது;—(10) எட்டினை - எளளலவும;

இழிவு நிறப்பும்மை தொக்கது;—(11) இந்திரன் தோழன் நீலப் பர்ப்பதம் - தல வரலாறும் பெயாகாரணமும் கூறியபடி.

தலவிசேடம் :—திருஇந்திரநீல பருப்பதம் - வடகாட்டில் 2-வது பதி. இந்திரன் பூசித்த காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது; மேகங்கள் மேலே கவிந்து சூழ்ந்து நிருப்பதால் நீலபாபபதம் எனபபெறுதது போலும். இக்காரணமபற்றிக் கோயமுத்தூர்ச் சிலாவில் "நீலகிரி" எனறொரு பெயாநிறுத்த மலை யிருபபதும காணக. இந்திரன் பூசித்தமை பதிகத்தால் திருகனடகாபபினுட் காணக. சுவாமி - நீலாசல நாதர்; அம்மை - நீலாம்பிகை; பதிகம 1.

இது சார்கட்டி பகனஜ - பிகனதொரி (B. N. W. Ry.) இருபபுபபாதையில பிக்னதொரி கிணையத்தினினறும 130 நாழிகையளவில் உளளது. பாதை கடினம்.

மற்று இறைவர் தானம்:—

இதனால குடககில (மேல்கடறபிரை) உளள கோடிசுரமும, வடகில் உள்ள விசுவேசம் (காசி), சோமேசம, பீமேசம முதலாகிய சோதிலிஙகப பதிகளும, பிரயாகை, மதிரை, (மாதரா), காஞ்சி, அவநதிகை முதலிய முதனிதி தலங்களும, பிறவும கருதப்படின. இவறறின் பதிகஙகள கிடைத்தில! "போற்றிய சொன்மலர் மாலை பிறவும் பாடி" என்றதனால பிள்ளையா திருபபதிகஙகள் பாடியருளினர் எனபது வினஙகும.

2926. (வி - ரை) தினைதஞ்...உன்னி-திருவெணபாக்கம முதலிய பதிகளை வணங்கி யிணைதபோது, கண்ணப்ப நாயனரை உன்னிக காளதத்தியை அணையும வேட்கை (2911) யுடன எழுநதருளினர; அதுபோலவே இஙகுத திருககாளதத்தி னினறும திருவொற்றியூருறைவாரை இறைஞச உனனி எழுநதனர; அஙகு கோகழிச செல்வர் வழியிடைபபட்ட பதிகளையும வணஙகிச் சென்றருளுவர, தணடாக நாட்டில் இறைவர கோயிலகள கணடு போறறி வருதல் (2857) கருதத்துக்கொணடு பிள்ளையார் கோழியினினறும எழுநதருளினாதலின அஙநாட்டின கிழநத பதியாகிய ஏறறியூரினை கினைநதனர் எனக. இது, பினன த திருமயிலையின அறபுத நிகழசி தொடாநது உள தாகும பொருட்டு இறைவருளால பிளளையாரது திருவுளதத்தில் எழுநததுமாம எனக.

அஙகண் - மீளிவார் - அநகுனறு மீணடு எழுநதருளி வருகினறவராகிய பிளளையார. மீளுதல - சென்ற வழியே திருமபுதல

அருள் பேற்று - இறைவாபால விடைபெற்று.

"ஏந்தையார் நீணமடி என்மனத் துள்ள" என்று - இது திருமலைபினினறும மீண்டருளிய புறப்படுமபோது இறைவரது திருவடியினைத தமது திருமனத்துட் கொணடு திதிதது மேல எழுநதருளிச செலலும நிலை; பதிகக குறிபபு. மனந்த - மனதில உளளன: அகரவீறறுப் பனமைபெயா. என்று - எனற பதிகத்தாற குறிதத. "எநதையார...மனததுளளவே" பதிக முதறபாட்டின ஈற்றடி. இவ்வாறே முன்னர்த திருவாரூரினினறும புறபபடுமபோது "அவன தாரூர் தொழுதுய்ய லாம; மனமே மறவாது தொழுக" என்று பாடிப புறப்பட்டமையும காணக (2416). கச்சியினினறும "அவனென நெணணததானே" எனறு அரசுகள் அருளிப புறபபட்டதும (1593) கருதுக.

பொன்முகலி கூடப் புனைந்த திருப்பதிகம் - பதிகததுள் "முகலியின கரையினிற் - காளததி" என்று முகலி ஆறறினையும சோதிதே மலையினைத தியிதததை எடுதது காட்டியபடி.

போந்தார் - மேலே சென்றருளினார.

III திருக்காளத்தி

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கோல்லி - 8-ம் திருமுறை

சாதமா ரகிலொடு சாதிதேக கமமரம்
உதுமா முகலியின கரையிளி லுமையொடிம
மாதமார் பொழிலவளா மலகுவண காளத்தி
எந்தையா ரிணையடி யேன்மனத் துள்ளவே. (1)

அட்டமா சித்திக ளணைதரு காளததி
வட்ட வா சடையனே வயலணி காழியான
சிட்டகான மறைவல ஞானசம பாதனசொல
இட்டமாப பாடுவா கிலலேமாம பாவமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—காளததிமினின்றம நீகஞிச சொனருலும எகதையா இணை யடி என் மனதகுநீகாதளன என்ற அதிசத்து விடைபெற்றுச சென்றது

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) சாந்தும் - மணம, ஆர் - சாதனம. சாதம் எனறதனை அகிலொடுகூட்டுக, சாந்தும் - சாதனம, ஆர் - பொருதிய எனறுமாம. தேக்கு - இதனை "நீணை தேகஞ்சுபுருளு சொனறுற றோனறம் குனறினுக கயலே யோடுகு குளிர்சத பொனமுகலி" (743) எனற மலையினை மறைககும அளவு வளமுடை யனவாஞிச செறிநதன எனறு கூறியதனை நினைவுகூருக; சாதி - உயாவு குறிதததது. உந்துதல் - பெருவெளளததில அலைதது வருதல; உமை - ஞானப பூஜைகோதை யம்மை. இமமலை திருகயிலையே எனற குறிப்புப்பெற இபபதிகதது இபபெயராற் போற்றியருளினர். உமையொடும் எநதையாரி - "வரையென மாஞிஞெடும வீற் றிருந்தான" எனறு திருததொணடையை போறறியவாறு நினைந்து, (சென) கயிலாயப பதியாஞிய இவ விறைவ ரீர அகது வாது ஞானவஞ்சுதி அளிதத எநதையாரி எனறதும குறிப்பு. மணந்து உள்ளாவே - கணணுற காணணும இருகையினினறு நீகஞிலும மனத துள் நீகஞாதளன எனறது. இகுகுறிபபு இபபதிகம விடைகொணடு புறபபடுமபோது அருளியதெனபதறகு அசசானறு,—(2) சோலமா மீலி - மயிற்பீலியின மிகுதி; மயில குறிஞஞில கருபபொருள; மயிலகள வாழுமிடஙகளில ஆயிரகணகுகாக காணபபடுவன. காலம் - வெளள காலம; பருவம பொயயாத வருதலும குறிபபு; உரிய காலம எனபதுமாம நினையுமா நினைவதே - அவரை நினைவதே நினைவு எனப பதும. ஆ - ஆறு; எறு குறைதததினறது;—(9) வீங்கு - மேனமேற பெருகும;—(10) வாங்கிடும் - போகுகும,—(11) அட்டமா சித்திகள் அணைதரு - தலலிசேடக குறிபபு. சிட்டம் - கல ஒழுகக வலலி.

தலலிசேடம் :—திருக்காளத்தி - கணணபபர் புராணதறறியில உரைகக பட்டது.

2927. மண்ணுபுகழ்த்த திருததொணடா குழாதத்தி னேடு
மறைவாழ வந்தவர்தா மலியுங் காணும்
முன்னணைந்த பதிபிறவுங் கடந்து போக்கு
முதல்வனு நுறைபதிகள பலவும போறறிப

பன்மணிகள பொன்வரன்றி யகிலுஞ் சக்தும்
பொருதலைக்கும பாலிவட கரையி னீடு
சென்னிமதி யணிகதவர்தக் திருவேற் காடு
சென்றணைநதார் திருஞான முண்ட செல்வர். கஉக

(இ - ள்) மன்னுபுகழ்...போந்த - மிலைபெற்ற புகழையுடைய திருததொண்டர் கூட்டதோடும் கூடி வேதகளின் நெறி வாழுமபடி அவதரிதத பிளளையாரும மலை களையும், காடுகளையும, முன்னாச சென்ற வணகிய பதிகளையும, பிறவறறையும் கடநது சென்று ; முதல்வனரா...போறறி - இறைவா எழுந்தருளிய பதிகள பலவற்றையும வணகிய திதிதப போய் ; பனமணிகள...வடகரையில நீடு - பல மணிகளையும் பொன்னையும ஈரததகொணடும அகில சந்தனம முதலிய மரங்களை மோதி அலைத்தம் ஓடுகின்ற பாலியாறறின் வடகரையில நிலைபெறற ; சென்னிமதி...செல்வர் - தலை யிலே மதியை அணிந்த இறைவரது திருவேறகாடடினை திருபபெருகு சிவஞானவமு தணட செலவராகிய பிளளையார் சென்றணைநதருளினர்.

(வி - ரை) மலையும்.....கடந்து - மலையும் காடுகளுமாகப பாரத அநநாட்டின் பகுதியிலே முனனர் வந்தருளிய (பதிகள்முதலியவறறின) வழியே திருமபச் சென்று. பிளளையார் அநநெறினறும மீணடருளிய வழியினைக கூறியபடி ; 2912 முதல 2915 வரை பாட்டுகளில உரைததவை பார்க்க.

பதிகள் பலவும் போறறி - முன அணைநதவையும் பிறவுமாகிய கோயகளுள் இறைவனரா விளகக எழுநதருளிய பதிகள் பலவறறிலும வணகிய திதிதது ; இவை திருக்காரிகரை, திருககள்ளில, திருநின்றவூர? (பூசலார நாயனரா பதி), வடதிருமுல்லை வாயில முதலாயின எனபது கருதபபடும. அவறறுள திருநின்றவூருக்குப பதிகம இல்லை. ஆனல பூசலார நாயனரா மனககோயில அமைதத காலம "காடவர கோமான கச்சிக கறறளி யெடுத்த முறற, மாடெலாரு சிவனுக் காகப பெருஞசெல்வம் வருத தல செயத" காலமாகும ; திருநின்றவூரில பூசலார் நாடனரா காலதறகு முன சிவ பெருமான் கோயில் இருநததோ எனபது ஐயபபாடு எனறும, அதுபறறியே பூசலார, "கங்கை, மடுபொறி வேணி யையர் மகிழ்நதறை வதறகோ கோயில எடுபபதுமனத தட் கொணடார" (பூசல் - புரா - 4) எனறும, அக் காடவரகோமான கி. பி. 685-720 வரை ஆணட இராஜசிமமன எனறும, பூசலார நிகழ்சசியின் பினனரே திருநின்ற வூரில் அகனினைவின பொருடடெ சிவாலயம ஒனறு நியமிக்கபபட்டது எனறும, ஆதலின பிள்ளையார் இதறகுப போறறியிருததல இயலாதெனறும ஈண்டுச சரித ஆராய்ச சியாளர கொள்வர்.

பொன்வரன்றி - பொருது அலைக்கும - மணியும் பொனனும் கனமுள்ள பண டகளாதலின நீரின் அடியில மணணோடு ஈரத்தச செல்லுதலும, அலலும சநதம் ஆழாத மேலமிதகும பெரும பணடங்களாதலின நீரின வேகத்தால் மோதபபட்டு அலைததச் செலலுதலும ஆகிய இயலபுகள் வான்றி-பொருது-அலைக்கும் எனறவாற றால் கூறியகவி நயம காணக.

பாலி - இது பழைய பாலாறு எனறும, கூவம்ஆறு எனறும வழஙகப்படும.

நீடு - திருவேற்காடு - எனற கூட்டுக. நீடுதல் - பழமையாய் நிலைபெறறல். தல விசேடம் பார்க்க.

திருஞானம் - சிவஞானமாதலின திரு எனற அடைமொழி பறறியே குறிததனர், திருவிற சிறந்தது சிவமேயாதலின. ஞானம் - ஞான அமுது. 1029

2928. திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற கோயில்
சென்றணைந்து பணிந்துதிருப் பதிகம் பாடி,
வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கள் செற்றார்
வலிதாயம் வந்தெய்தி வணங்கிப் போற்றி
உருவேற்ற ரமர்ந்துறையு மோத வேலி
யுயற்றியூர் கைதொழுசென முற்ற போது
பெருவேடகை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர்
பெருமபதியோ டெதிர்கொளள ப ணி வந்தார். கஉஉ0

(இ - ள்) திருவேற்காடு...பாடி - திருவேற்காட்டிலே விருமபி வீற்றிருக்கருளும் செழுஞ்சுடராகிய இறைவரது அழகிய கிருகோயிலினகணணே சென்று சேர்ந்து வணகஙகித திருபபதிகம பாடியருளி, வருவேறறும மனத்து அவுணர்...போறறி - எதிர்த்து வரும வேறபடட மன புடைய பலகவராகிய அவுணாகளுடைய மூப்புர கணியும எரித்த இறைவரது திருவலிதாயதது வந்து சேர்ந்து வணங்கித தித்தது; உரு ஏறறுர போது - உருவடைய இபபொறறினை உடைய இறைவர விருமபி வீற திருகருளும குளிரந்த சுடரகரைபல உளள திருவொறறியூரைத் தொழுவதறகுச சென்றபோது, பெருவேடகை தணி வந்தார் - மிக பெரிய விருபப தருகின்ற வாழவு பெறற தொண்டராகளும், அநதப பதியிலுளளவாகளும பிளளையாரை எதிர் கொள்ளும பொருட்டு அணபுடனே வநத ராகள.

(வி - ரை) சேழுஞ்சுடர் - "சோதியே சுடரே சூழொளி விளககே" (திருவா) என்றபடி ஒளியுருவமாகி உளளே உயிரறிவை விளககவைககும சுடர். செழுமையாவது உயிரகளுச செழுமைதரு மியலபு.

வந - வேற்று மனத்த - அவுணர் - வநதல் - தீமை பூணடு வேத வொகம வீதி களுககு மாறுபடடு வருதல வேற்று மனம் - மாறுபடடுப பகைகமபூணட மனம; அவுணர் - திரிபுராசுரராகள.

ஓதவேலை - ஓதம் - குளிரசசியுடைய, வேலை - வேலைகரையில உளள.

பாடி - போற்றி - சென்றுற்றபோது - வியகதியசசகளுகுச செலவா எனற வினைமுதல முன பாடடினைமம வருவிக்க.

செல்வர் - பாடிப் போற்றிச் சென்றபோது தொண்டர் - பதியோர் பேணி வந்தார் - எனறு, வினைசசகள பிறவினைமுதல வினைகொண்டு முடிந்தன.

பேணி - பேணுதலாவது அனபபூணடு செயகை செயதல பெருவேட்கை தரு வாழ்வு பெற்ற தொண்டரும் பதியோரும் எனக எணணுமமைகள் தொகக. வாழ்வு பெற்ற தொண்டர் - வாழ்வு பெற்ற - எனறதனை இரணடிடததும் கூட்டுக. பிளளையாரை எதிர்கொளளும வேடகை தருதல முனனேத தவததினால் வரும வாழ்வு எனபது. 1080

2929. மிக்கதிருத் தொண்டாதொழு தணியத் தாமும
தொழுதிழிநது "விடையவ"னெண் றெடுததுப் பாடி
மைக்குலவு கண்டததா மதிபுக கோயில
மன்னுதிருக கோபுரத்து வாது தாழ்நது

தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாற்றித் தேவர்
தம்பெருமான் திருவாயி லூடு சென்று
புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு
போறமெடுத்துப் படியின்மேற பொருந்த வீழ்ந்தார். கஅகூக

(இ - ள்) மிகக...பாடி - பெருமிய திருததொணடாகள் தொழுதகொண்டு வர் தணியவே பிள்ளையார் தாமும் எதிர தொழுத சிவிகையினினறும் இறஙகி "விடைய வன்" எனற தொடங்கும பதிகததினைப பாடியருளி; மைகுலவு...தாழகது - அவ் வாறு பாடிககொணட டருளியபடியே விடப விளஙகும கழுததினையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்த வீறறிருககும திருககோயிலின் முன உளள நிலெபெறற திருககோபுரததின் முன்னே வநத நிலமுற வணஙகி; தகக..சாறறி - தகுநத திருககடைககாப்பினை யும சொல்லியருளி; தேவாதம பெருமான வீழந்தார - தேவதேவரது கோயில் திருவாயிலின வழியே சென்ற உளளே புகுந்தருளி வலமாகச சுறறி வந்த தாயவ ராகிய இறைவர் திருமுனபு தகிதக நிலம்பொருநத வீழந்து வணகினரா.

(வி - ரை) தொழது அணைய - தொழுதிழிந்து - தொழுது - தொழுதுகொணடு; உடனிகழ்சசி குறிததது; "தொழுதெழுவாள" (குறள) என்புழிபபோல; தொழு வதின ஆவலமும விரைவும குறிததது.

"விடையவன்" என்று எடுத்துப் பாடி - "விடையவன" என்பது பதிகத தொடகம; எடுத்தல் - தொடஙகுதல; இபபதிகம பதியின புறத்தே தொணடர் களை தமமை எதிரகொளளக கணடபோது பிளளையார் அருளியது "உறையும் இடம் ஒற்றியூரே" என்ற பதிகத்தின மகுடமும, "உறை ஒற்றியூரைச் சொனன" எனற திருகககடைகாபபும இதறகு அகசசானறாகும. திருவாரூரில தொணடரகள எதிர கொணடபோதும் இவ்வாறே "வநதி றைஞசுமெயத தொணடாதத குழாததெதிர வணஙகிச்.....சணபையா தலேவா", "அந்த மாயுல காதியாம் பதிகமஙகெடுதேதே", "எநதை தானெனனே யேறற கொளஙகொலென றிசைத்தா' (2405) எனறதும், பிறவும காணக. இரண்டு பதிகளிலும இஙஙவா புறறிடங்கொண டெழுநதருளியுள் ளமையும, பினனர்வரும ஆளுடைய நம்பிகளது வரலாறுகளும இங்கு நினைவுகொன்னற் பாலன.

திருக்கோபுரத்து...சாற்றி - பதியின புறததே எதிர்கொளள வநத தொண்டர் களைத தொழுத தொடஙகிய பதிகததினை அருளிககொண்டவாறே திருவீதி கடந்த போந்த திருககோபுரததின முன் திருக்கடைகாப்புச் சாற்றிப பதிக நிறைவாகவி யருளினா. இசசிறபபு இததிருபபதிகதது திருபபதிகததுக்கும உரியது.

புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்து - இஙகுப பாடியருளிய "சொறறிகழும் திருப பதிகம" (2930) கிடைத்திலது!

படியின்மேல் பொருந்த - நிலததில திருமேனி பொருந்தும்படி. வீழ்ந்தார் - விதிப்படி அட்டாஙகமாக வணஙகினரா; "செல்வா" எனற எழுவாய முன (2927) பாட்டினின்றும வருவிகக. 1031

திருவோற்றியூர்

திருச்சிறறம்பலம் பண் - பஞ்சமம் - 3-ம் திருமுறை

விடையவன விண்ணுமண்ணுக தொழ நின்றவன் வெண்மழுவாட்
புடையவன் பாயபுலித்தோ லுடை கோவணம் பலகரத்தைச்

சடையவ சாமவேதன சசி தங்கிய சகடவெண்டோ
டிடையவ ஞானமில்லி யுறை யும்மிட மொற்றியூரே. (1)

ஒணபிறை மலருசென்னி யிறை வன்னுறை யொற்றியூரைச்
சணபையா தரதீவன தமிழ ஞானச பந்தனசொனன
பண்புணை பாடலபதும பர லிபபணிக தேததலலா
வீணபுணை மேலுலகம வீருப பெயதுவா வீடெளிதே. (11)

திருச்சிதறம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—விடையவன - சகடவெண்டோ டுடையவன எனபன முத லாகிய பெருமைகளா லறியபபடும இறைவா சீகாகா து "உறையும இடம ஒற்றியூரே" யாகும்.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) சாமவேதன் - சாமவேத விருபபுடையவா ; சசி - கடல ; சசி தங்கிய சங்கவெண்தோடு - கடறசஙஙினலாய தோடு ; "சஙகக் குழையா செவியா" (தேவா) , ளனமிலலி - குறைபாடு எதுவுமிலலாதவா ;—(2) பாணி செய்ய - தாளமிட ; பகைக் கண் - பறைபோல அகனற கண ; "பறை போய் விழிகட்போய " (அமனம)—(3) விளிதரும் - உருவ காசமுடைய ; அழி வுடைய ;—(4) பறைத்து - அழிதத ; உரவுநீர் - ஆறு ;—(5) விலகினர் - வேதநெறி - சைவநெறிகளினினறும தவறியவாகளது , விதியா லநள்செய்து - கனமபலனை அனுபவிகக செயதலால தீாத்தருளி ; அலகினல் வீசி - திருவலகு பணி மாறி ;—(6) கமை - பொறுமை - போஅருள (கூமை - வடமொழி) ; சுமை - கறறைச சடை ; அமை - மூஙகில ; ஒடு - போல - உவம உருபு , அமமையாரது தோளுககு உவமம. இலங்க - இலகக விளஙகும ;—(7) நன்றி யால் - இறைவா உயிர்களபாற செயயாமற் செயத உதவிககு கனறி மறவாது ; வரையே லிலையா - ஆரழலம் பொனறியுல - முமமலலும எபத பெமமான - பொனறி னுர் வார்சுடலிப பொடிசீ றணிந்த - உலகுகெகாரு ணமையாலே - உறையுயமிடம் - எனறு கொணடு கூடடி யுரைத்தகளக ,—(8) பெற்றி - தோனறும தனமை ; சுற்றியான் - உடை யுடுதத்வன ; சுந்தி சூலம் - சுத்தியும சூலமும , சுத்தி - இபபி வடிவாகத தலையோட்டாலமைகக சிருசீறமசலம, "சுதத்திய பொகக்ணம - (திருக கோவை - 292) , "சுதது தரிதததை யுருசீர்சி" - (பிள. தேவா - எருகக்ததம் புவியூர - 10) ; சூலம் - கண்ணுறுல் மேல் விளஙக - சூலம பெறறியினமேல உயர விளகக , ஒற்றியான் - அமுதத்தினவா ,—(9) தரு - ஒழகு , (தர்வு - உயிருணாவு; —(10) ஆகம செல்வனர் - சிவாகமஙகளை வுகுதத்வர்; ஆகமநெறி கினறு அடையப படும வீடடுச செலவமுடையவா கூகையம் மாக்கள் - கூகை இரவிற திரிதல போல இருளாகிய அறியாமையிலே தினைதத்தாடுகினறவர்கள். மாக்கள் - எனற குறிப்புமித ; ஓகை - மகிழசசி

தலவிசேடம் :—தியாவோற்றியூர் - III - பகுதம நிலக பாராக.

*2930. போற்றிசைள போறபுரிநத சடையா தமபாற
பொங்கியெழுங் காதனமிக பொழிகது விமமிப்
பற்றியெழு மயிாடபுளக மெகுகு மாகிப்
பாகதிழியுங் கண்ணருவி பாய நினறு

சோற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடி யேத்தித்
தொழுதுபுறத தணைந்தருளித் தொண்ட ரோடும
ஒற்றிகர் காதலிதத்தங் கினிது றைந்தா
ருலகுய்ய உலவாத ஞான மூண்டார். கஐகஉ

(இ - ள்) பொற்றிரள்கள்.. விமமி - பொன்னினது திரட்சிகள்போல முறுக்கிய சடையினை உடைய இறைவர்பால பொருகி மேல் எழுகினற பெருவிருபபம மிகவும மேலோஙகி விமமி ; பறறி எழும...கினறு - திருமேனியைப் பறறி மேல எழுகினற மயிரப்புளகம் திருமேனியெஙகும் கிரமபப் பரநத வழியும கணணீரப பெருக்குப பாயக தொழுக கினறு; சொல கிகழும...எதகி - சொறபொருள மிக வீளங்கும திருபபதிகத திகனப பாடித துகிதத ; தொழுத...ஞானம உணடார் - தொழுத புறதநிலே அணைந்தருளித திருததொணடர்களுடனே கூடி உலக முய்யதபொருட்டுக கெடத லில்லாத சிவஞானவமுத முணடருளிய பிளளையார் திருவொறறியூரினை விருமபி அஙகே இனிதாக எழுந்தருளியிருநதனர்.

(வி - ரை) பொற்றிரள்கள்போம் புரிநத - பொனனின திரள்கள போலப புரியாகிய - முறுககி கினற. புரிதல் - முறுகுதல ; "பொனநிரண டன்ன புரி சடை புரள" - (பிள. தேவா - அசசிறு பாக).

எங்கும் ஆகி - திருமேனி முறறும பரவி. கொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் - இப் பதிகம கிடைததிலது ! இஃது இறைவர் திருமுன்பு பாடியருளியது.

ஒற்றிநகர் காதலித்து அங்து இனிது உமைந்தார் - மேலவரும திருமயிலைப் பூம பாவை பறறிய அற்புத நிகழ்சசியின பொருட்டு உணமலர்நத திருவருட் குறிபபினாலே அஙகரின்கட் காதலமம, அதனால அஙகு இனிதுறைதலும எழுந்தன எனக ; உலகுய்ய உலவாத ஞானமூண்டார் - எனறது மிகுதிபப.

உலகுய்ய உலவாத ஞானம் உண்டார் - ஞானப பாடலினாலே அழியாமை செய் யும திறமும மேல திருமயிலை நிகழசசியிற காணக. அதறகுப பதிகததின குறிபபுக் கூறும வகையால ஆசிரியர அது "மணணினிற பிறநதார பெறறும பயன" - உணமை யினைத் (உறறிப பொருளை) தெருடடிச சைவகதாபனம செயயும நிலைபற்றியது என எடுததகாட்டுதலும காணக. உலவாத - அரவினால உலகத பெண உலகதே ஒழியாத பினனர் உயர்பெறறமையும, அழியாத நிலைமை பெறறுச சிவததை மேவின மையும் காட்டும குறிபபுடன கினறது.

ஞானம் பெற்றார்—எனபதும பாடம. 1032

வேறு

2931. இண்ண தன்மையிற் பிள்ளேயா ரிருநதன; ரிப்பாற
பனனு தொலபுகழ்த்த திருமயி லாபுரிப் பதியின்
மன்னு சீர்பபெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து
முன்ன மெய்திய தொன்றினை நிகழந்தவா மொழிவாம். கஐகக

(இ - ள்) இன்ன...இருநதனர் - இவவாறுகிய தனமையிலே பிளளையார் எழுந் தருளி யிருந்தனர் ; இபபால...பதியின - இவ்விடததப புகழாநத பேசபபடட பழைமையாகிய புகழினையுடைய திருமயிலாபுரிப பதியில ; மனனுசீர்...கிறதத - நிலைபெறற சிறபபினையுடைய பெருவணிகர் குடியில வநத பெருமையினையுடையவரதி

நிறத்திலே ; முன்னம்...மொழிவாம் - முன்னே பொருந்தியதொரு வரலாற்றினை விளக்கத்படி சொலலப் புகுகின்றோம்.

(வி - ரை) இன்ன...இருந்தனர்-இதுவரை பிளவையார்பாவினமைாது கூறிவந்த வரலாறறின் முடிதிதிக காட்டியபடி.

இப்பால் - இனி, இங்குனமம சரிதை கேட்போரது நினைவினைத திருமயிலை வரலாறு தொடருகும வகையால அருகுச செலுததி உடனகொண்டு போவார் ஆசிரியர் இப்பால் எனறு பிரிதது கூறி எடுதது கொணடார , அதுவுக தொண்டைகாட்டினைப் பறறியதாலாணும, படிபபோரது நினைவு இருகும அகலாது செலவதாலும "இபபால்" என அணமைசசுட்டினறு கூறினர். " இவ்வில யிவனிற கெயனி யிருநதன னிபபா னீடும " (1754) ; " இவவகை யிவர்க ளகக ணிருநதன ராக விபபால " (2497) என்பன முதலியவை காண்க

பன்னு தொல்புகழ் - அமமை மயிலுருவுடன பூசிதத பழஞ சரிதப புகழும், அன்ன பிறவும ஆகும.

பெரு வணிகர்தம் தோன்றலார் - வணிசசமரபிற பெருமபிரிவு மூனறனுள் பெரு வணிகா எனனும மரபில வருதவர் , " குடிமுதல் வணிகர் " (405) ; " பெருவணிகா குடிதிவன்றி " (1717) எனறவையும ஆனறோரைதத லவையும பாகக (1 - சகஅ ; III - பக அகஅ) பெரிய வாணிகததுறை நினறவா எனப பொதுவகையா லுரைபபாரு மூணடு. தோன்றலார் - அம மரபில வருதவர, தோனறியவா.

வணிகர்தந் தோன்றலார் திரந்து முன்னம் எய்தியது - வணிகரது அன்பின் திறமே பின விளையும வரலாறறு நிகழசசிகக காரணமாயினமையின் இவ்வாறு கூறினார ; முன்னம் - பிளவையா திருவொறறியூர சாரவதன முன.

ஒன்று - ஒரு வரவாது , பிளவையா சாரபினுலே முனனம் பல இடங்களிலும் பலபல வரலாறுகள நிகழாதனவாக இருகு மயிலையில வணிகா பிறதது நிகழாத ஒனறு.

நிகழ்ந்தவா - ஆறு எனபது எறுசெட்டு ஆ என நினறது. நிகழாத ஆறே - படியாக - எனக.

மொழிவாம்-இனிச சொலலத தொடருகும வரலாறறின பெருமையுட் கேட்போா மனம் பதிய இவவாறு கூறுதல ஆசிரியா மரபு " மொழிவ னுயகதேன " (173); " நிகழாதனனே மொழிகினறேன " (1952) முதலியவை காணக.

நிறத்து - சார்பு பறறியதாக எனறலுமாம

சீர்ப்புகழ் வணிகர்—எனபதம பாடம 1033

2932. அருநி திக்கிறம பெருக்குதற கருவகலம பலவும்
பொருக டறநிசெல பபோகியப பொருடகுவை நிரம்ப
வரும ரகல மணிபபடப பணிக்கரை நிரைக்கும
இருநி திபபெருஞ செலவததி னெலலையில் வளத்தார். கஐஉச

2933. தம்மை யுள்ளவா றழிந்தபின் சங்கரற கடிமை
சிவநேசர் மெய்ம்மை யேசெயும விருபபுடன மிகக மீதா னன்பாற்
பொய்ம்மை நீகதிமெய்ப பொருளிது வெனக்கொளு மூள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினர் சிவநேச ரென்பார். கஐஉடு

2932. (இ-ள்) அருளிற்ற நிறம்...போக்கி - அரிய நிதிகளின் வகைகளைப் பெருகச் செய்தற்காக அரிய மரக்கலங்கள் பலவற்றையும் அலைபொரும் கடலின்மேற சென்று நிகழும்படி வாணிபத்தறையினிற செலுத்தி ; அப பொருட்குவை...நிலைகளும் - அவ வாணிபத்தால் ஈட்டிய பொருட்கூட்டங்கள நிரமபத் தம் மனையின்கண சேரும்படி கொணரும மரக்கலங்களின் குவைகள் வரிசைபெறக குவிகளும் பெரிய நிதி முதலிய பெருஞ் செல்வங்களின் எல்லையற்ற வளங்களையுடையவராய ; கஉசு

2933. (இ - ள்) தம்மை உளளவாற அறிந்தபின - தமமை உளளபடியே அறிந்துகொண்டமையாலே அதனபின ; சஙகரறகு ..அன்பால - சங்கரராகிய சிவ பெருமானிடதநில் அடிமைதநிறததை மெயன்கெறி பிறழாத செயயும விருபபதுடன கூடிய அன்பினாலே ; பொயமமை...மனதநினா - பொயயினக கடிந்து மெயபபொரு ளிதுவேயாம் எனற தெளிந்துகொணட உளளதநினகண்ணே செமமைநெறியினையே இடைவிடாத எண்ணிக்கொண டொழுகும மனத்தினை உடையவர ; சிவனேசர எனபார் - சிவனேசர் எனற சொல்லபபடுபவர. கஉசு

இந்த இரணடு பாட்டுகளும் தொடாநத ஒருமுடிபு கொணடுரைக்க நினறன. இவற்றுள்ளே முன்பாட்டினாலே உலகியற சிறபபினைகூறி, மேற்பாட்டினால் அனபியற சிறப்பினைக் கூறாம நிறம காணக.

2932. (வி - ரை) நிதித் திறம் - நிதிகளாம வாணிபதநில நிதியாக்கும பண்டங்களும் ; அயல்நாட்டின பணடஙகள இங்கு வநது வாணிபதநின மூலம நிதியாகபபடுவனவும் நிதியேயாம. நிதிகள் - பொன்-வெள்ளி-மணிகள முதலியன ; இஙகுநினறு ஏறறிச் செல்லும் நிதிகளாம ஆம் (1749).

அநங்கலம் - நீண்டதூரம் பெருகடலில போய் வருதறகேற்றவாறு அரிதின் அமைகபபட்டவை.

போருகடல் - பேர்அலைகளும மற்றம அபாயஙகளும நிறைநததாதலின பொரு கடல் எனபபட்டது. அவற்றுடன பொருது வெறறிபெறறாலனறிக கடல கடகத குறிதத காட்டிற சேறலும மீளுதலும இயலா. இதனாலில கடலே போர்க்களமாக நிறபதும் குறிக்க.

அப்பொருட் குவை - நிரமப வரும மரக்கலம் - அகரசுசுட்டு நினைநத அநத எனும் பொருடகத வரும - கொணரும ; அம்மரக்கலம் - என அகரசுசுட்டு ஈணடும் சோகக ; பொருகதவ பணடஙக கொணடுசெனற அவையே நிதித நிறதகளாக கொண்டுவரும். நிதிகளையெயன்றி இதகு வாணிபத்தகுரிய அயலநாட்டுப பண்டஙகளையும் கொண்டுவருதலின நிதித்திறம் எனறும, பொருட்குவை என்றும கூறினார.

பணைக்கரை மனைப்பட - நிரைக்கும - என்க. பணை - பெரிய ; கரை - கடற் கரையில். நிறைத்தல் - கடற்கரையில வரிசைபெற அமைததல் ; இஃது சஙகம முதலிய அரசாஙக அமைதிகளினுட்பட்டுக கண்காணிகபபடுதற பொருட்டு வேண்டப படும. இவ்வமைதிகளின முன்னோர்கள் நிலைசேப பட்டினபபாலே முதலிய பழந்தமிழ நூல்களுட் காண்க.

மனைப்பட - கரையினின்றும மனையிற கொணடு சேர்ததற்காக. மனையிற் சேர்க்கும் அளவும் கரையின் வரிசைபட வைததல் குறிபபு. மரக்கல பணடம் மனைப்பட என்றதனால் மனையும் அதற்கேற்றபடி மிகபபெரிய அளவு கொணடதென்பதும் குறிப பிதறபடி. எல்லையில் வளத்தார் - எனறதுமிக் குறிபபு.

இருநிதிப் பெருஞ் செல்வம் - இருநிதி - முனகூறிய எவவகை நிதித் தொகுதிகளும். பெருஞ் செல்வம் - அவறறுடன மனை - வீடுநிலம் - முதலியனவும். "தேடிய மாடு வீடு செலவமும" (470).

எல்லையில் வளத்தார் - வளம் - நிதி, செல்வம, காணயம், பொறப்பு முதலிய எல்லாவற்றாலும வரும உலக அனுபவ நிலைகளின தொகுதி; எல்லையில் - அவ வில்லாத. வளத்தார் - வளதைத உடையவராகி; எச்சம; வளத்தார் - சிவநேச ரென்பார் - என மேலவரும பாட்டுடன் முடிக்க.

மனைப்படப் படிக்கவர் நீரப்பும் —எனபதம பாடம. 1034

2933. (வி - ரை) தம்மை ..செய்யும் - உளளவாற அறிதலாவது இறைவராகிய பதிமுழுமுதலவா எனறும,உயிரகளாகிய பசுககள எலலாம அவருககு அடிமைகள் என றும, அடிமைசெயத பாசங்களினீஙகி வீடுபேறடைவதே உயிரகள அடையும் உறுதிப் பொருளாவது என்றும, அதனபொருடடே மானிடப பிறவியும புவனபோகஙகளும் தரபபட்டன வெனறும ஞானநூலகளுள உரைக்கபபட்ட உணமைகளை ஆரவார நீர்மையிலன்றி உளளபடி உணரதது அவவழியிலே ஒருகாலும வழுவாது ஒழுகும் வகையால அரனுககு அடிமை செய்கினற எனபதாம.

கங்கரான் - இனபஞ செயபவன; இபபெயராற கூறினா, உளளவாறறிதலாகன் மாவரும பிறவி தன்பமுடையதென றுணரவாராகளாதலின அதனை நீககி இன் பஞ் செயவேணடி அடைவது இயலபாமெனற குறிபபுத தருவதறகு. இவ்வாறே "அளவில செலவதது வளமையி னமைநதா.....அடிமைத திறததின் மிக்கவ" ராகிய முதல் வணிகாபெருமானா இயறபகையாரும "முனகொடுககு மீயல்பி னினறவர்" என்றதது (405) காணக.

விருப்புடன் மிக்கதோர் அன்பால் - அன்பு - அடிமைசெயதறகு வேண்டப் படும் இனறியமையாத அடிபபடை; விருப்பு - அது செயதறகண சேறறம மன எழுசசி.

பொய்ம்மை நீக்கி மெய்ப்பொருளது ஈனக்கொளும் உள்ளச் செம்மையே புரி - பொய்ம்மை - உலகப பறறுகிய நிலைகளின மயகக; "பொருளல லவறறைப் பொருளென றுணரும மருள்" (குறள).

மெய்ப்பொருள் இது - இறைவன பறறுகிய நிலைகளின சாபு. "சார்புணர்ந்து சாபுகெட ஒழுகின" (குறள)

இது எனக்கொளும் உள்ளச் செம்மையே புரி - முன் கூறிய தூணபை உளளத தில் முடிவாகத தணிநதுகொண்டமையால மேறகொணட சைவ ஈனனெறியின ஒழுக் கததிலே இடைவிடாது நினைத்த நினற

சிவநேசர் என்பார் - "விருப்புடன்...மனத்தினுள்" எனறது சிவநேசா என்ற பெயர் அவருககுக காரண இடுகுறியாயமைநத நிலையை விளகியவாற. என்பார் - எனபபடுபவர்; படு விருதிகொககு வநதது, "இலவாழ்வா னெனபான" (குறள்) என்புழிபபோல.

தம்மை.....செய்யும் - எனறதி காரணமும, "விருப்புடன்.....புரி" என்றது அதன வினைவாகிய காரியமும ஆம. சிவநேசர் - பெருவணிகா தோன்றலாரின் பெயர்.

விருப்பினின்—நீக்கிய—என்பனவும பாடங்கள. 1035

2934. கற்றை வார்சடை முடியினு ரடியவர் கலப்பில்
உற்ற செய்கையி லொழிவின்றி யுருகிய மனமும்
பற்றி லாதெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றுஞ்
செற்ற மேலிய சீலமு முடையராய்த கிகழ்வார், கஉகசு

2935. ஆன நாள்செல வருமறைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனக நுகர்ந்தது நானில முய்ய
வீன வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவும்
ஊன மில்புக ழடியர்பாற் கேட்டுவக ழளராய், கஉகள

2936. செல்வ மல்கிய சிரபுரத தலிவர்சே வடிக்கீழ்
எல்லை யில்லதோர் காதலி னிடையறு வணாவால்
அல்லு நண்பக லுமபுரிந் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வுஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ரானர். கஉகஅ

2934. (இ - ள்) கறறை...மனமும - கறறையாகிய கீணட சடையினையுடைய மூடியவரது அடியாகளுடன கூடிய கூட்டதுடன பொருருகிய செயகையில இடை விடாது உருகிய மனதினையும; பறறிலா...சீலமும - சிவபெருமானிடததில அன்பு இலலாத நெறிகளையுடைய பரசமயகளை நீககும செறறம பொருகிய நல லொழுககத்தினையும; உடையராயத திகழவா - கொணடுடையவராகி விளஙகுவா ராய், கஉகசு

2935. (இ - ள்) ஆன நாள் செல - அவ்வாறுயின காள்கள் பல கழிய; அரு மறை...இழித்தழிதததவும - அரிய வேதியராயக் கவுணியா குலத தலிவராகிய பிளளை யார் சிவஞான அமுதணடருளியதனையும் உலகமுய்யத பொருட்டுப் புறச் சமயகக ளாகிய கொடிய சமண சாகியச சமயஙகளின கீழநிலையை விளககி இழிதது எடுதது காட்டும் வகையாலே அவை அடைகதிருநத முதனமையை ஒழிகக்தினையும; ஊன மில்...உவகதளராய - குற்றமிலலாத புகழினையுடைய அடியார்கள வந்து சொலலக கேட்டு மகிழ்ந்தனராகி; கஉகள

2936. (இ - ள்) செலவ மலகிய...உணாவால - அருண்ஞானச் செல்வம் நிறைநத சோழித் தலிவராகிய பிளளையாரது திருவடிகளில அளவிலலாத ஒபபற்ற பெருவிருப புடன் இடையருது அனபுபூணட வணர்சியினாலே; அலலும...ஆனர் - இரவும பக லும இடைவிடாது கினைததுகொணடு அவரது அருளின் தனமைகளையே தாம வாகிக ஞை புகழ்ந்து பாராட்டுதலும் அருட்செயலகளை அனபர்களிடம கேடபதுமாகிய இவையே தமது வாழகைகருரிய தொழிலகளாக மேறகொணடவராயினர். கஉகஅ

இம்மூன்று பாட்டுகளும தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண டுரைகக்கின்றன; மூன் ஒரு பாட்டைத தனிமுடிபாகக் கொணடுரைத்து, ஏனை யிரணடினையும ஒருமுடிபாகக் யுரைக்கினு மிழுகுலில்லை. பொருட்டொடர்பும் சொனமுடிபும் பறறி இவ்வாறுரைக கப்பட்டது.

2934. (வி - ரை) அடியவர் கலப்பில் உற்ற செயகையில் - அடியாா கூட் டத்தில் பொருந்தும் தன்மையில். செயகை - இங்குத் தனமை என்ற பொருளில நிகழ்ச்சி என்றலுமாம்.

ஒழிவின்றி உருகிய மனம் - அடியார் கூட்டத்தை விரும்பி மனமுருகும் தன்மை இடைவிடாது பெற்ற நிலை. "நலலதெறி, யெயதுவதோர் காலதன னனபரைக்கண டின்புறுதல், உய்யு நெறிநிறிதே உண்டாகவி" (போற்றிப் பஃறொடை - 56). சிவனே ருடைய திருமனம அவர பெயநதகதப இடையறாத அடியவர கூட்டதையே நாடி உருகி நினறது எனக. "ஒருபபடுநெ ஞ்சையினார க ளுடனுறைவின பயனபெறுவர" (1509) எனறும, "காலபினயிக குயாநிருத தொணடினுண மைதனிறக் கணனேயே தெளியநாடிக, காலமுயத் தவர்க ளிரு டளவளா வினக்கம் தருளினா காழிநாடர" (244) எனறும போநத உணமைகளை நினறு நினைவுகூர்க.

பற்றிலா.....சீலம் - இது முனகூறிய மனநிலை காரணமாய விளையும ஒழுகுமு. கறபுடைய நாயகிகுத் தன நாயகனிட மு ளவிலைதாமாட்டிய, நாயகனைப பழிதது ஒழுகும் பகைவாமாட்டிம தான சொநதம சொணடி ஆகவனே அணுகவிடாது வெறுதது ஒதுகுதலே கறபொழுகுமாலதநோலக, சிவனிட தனுட் அடியாரிடதனும் அனபுணட டொழுகும் அடிமடவா சிவனிட தன நிலைதவாகளை வெறுதொதுகுகிக கடிவதுவே அனபுடைமைக நிலகுணமம, "சாறறுக் கன நிலையா ..உறிவிலலாப பிணைக களோகா மிணைகிற பிரபபினறு மறபபினறும பிணைநினவா விடுநீ" (திருநி - 12-2) எனறு இதன உணமைம நிலைபேறு ஞானநூலி பிதிதகமும காணக. "மறபபிதுதத தமைம மலநகளினை வீழகுகுரு, நிறபலிலா தாநிறதுதத நினைவ - யறபபிதுபு, பதத ரினததாய" (போதம - 12-2) எனற முதநூலுக ராணக.

பசபு இலா நெரி - பசபு - இரணயமும் அடியார் சேயரும்; நெரி - நெரிகளைக கூறுகினற; பாற்றுகல் - தீமைமை அகறறுதல - அழிததல; தெற்றம் - செறுதல் - அழிததல, பகுதி; பரசமயகளாலு விளையும தீமைகளை ஒழிகருமு குணமாதலின தெற்றம் எனறார், தீமைையப போகருதல கலஞசொலலாதலின சீலம் எனறார; விலகததக்க செறறம ஏணடி நீதநிகொளளதததக ஒழுகுமாயினமை காணக. அடியவரபால அனபும, அலலாதாரபால வெறுபபுமாகிய இவவிரணடு சமைம சிவநேசரு உளளப பணபு எனற அவரது உயிரின உயரநத பகுபபுலே கூறியவாறு.

பரசமயங்களைப் பாற்றும் தெற்றம் - சமண ராகியப பரசமயகள ஆகாளில இருநாட்டிலும தமமளவில நிலைபெறறுப பிறகிரியணைமரை வெலல முறிகருப பலவாறும் எனறு செடனவாதலின அவறறைஅவவவ அளவிலநிறுததிதறகு அவறறின மிகைபபட்ட நிலைகளைப பாறறுதல வேணடாபபட்ட து; இது உலகநலும பறறியும, தற காபபு பறறியும இனறியமையா ஆ வேணடபபிவிதாம. சிராழ பாணடியா கடுநாடுகள் போல இருநாட்டிலும பரசமயகளின் மிகைகள பினனாப பூமபாவைத திருபபுகிறத நில சமணபாட்டிற பிள்ளையார குறிபபதிலும அபபரின அதன கருததை விரிபபதிலும ஆகிய கிழருசிகளால அறியபபடுவன. சமய ஞானமும சமயப பறறும என்பன ஒருநிறுமினறிச சமயம எபபடி அழிதது மும எனகவாவதெனன எனற உளள மனபபானமையுளள இருநாள மாகளள இதுபோனற மனநிலைகளை உணரவலலாரலர் எனக. சணமசா புராணததின உளளுறையு காணக. 1036

2935. (வி - ரை) ஆன நாள் கெல - ஆன - முனபாட்டிற கூறியவாறு மன மும லேமும் ஆகி வினகலாயின நாள பல கழிய. ஆன - இருகாட்களே நிறகுதன வாயின எனபதிம குறிப்பு. "நிறுத காலெலலாம பிறவா காலே" எனறபடி கழியாது, பிறநத நிறநத நாட்களாயின, நாள் - காலம எனற பொதமை குறித தது.

நானிலமுய்ய.....இழித்தநழித்தநதுவும் - பிளேயார் பரசமய நிராகரிப்புச் செய்தருளியது உலகமும்யச் செயததேயனறி இகல் முதலிய மாறுகோளால் அன்று; "இகலில ரெனினும்" (2752) எனற இதனே முன் குறிததத காணக; சைவத்திற் காணும் பரசமய நிராகரணதனின் உள்ளுறை இஃது எனபதரம்.

இழித்து அழித்தநதுவும் - இழிதததலினுலே அழிததது. இழித்தநலவது அப் பரசமயங்களின் இழிவு நிலேயினே வெளிபபடுக காட்டுதல; இவை பிளேயாரது பதிகஙகளில் 10-வது பாட்டாகிய சமணபாட்டிற் றேறறிய பொருள்கள்; இவையே அகசாலததில சிவசேசா கேட்ட செயதி. சமணரை வாதில வென்றழிததலும புத்த வாத வெற்றியும் பினனாப பல ஆண்டுகளின பின அவை நிகழநதபோது கேட்கும் செய்தி மேல் (2948—2950) உரைபபது காணக. இதகுக குறிததவை "புதத ரோடு பொறியில் சமணும புறஙகூற நெறிநிலலா, வொதத சொலல" (கட்டபாடை - பிரமபுரம - 10) எனபன முதலிய பதிகப பகுதிகள்.

ஊனமில் புகழ் அடியர்பாற் கேட்டு - அடியார்கள கூடியபோது பேசுவன சிவன பெருமைகளும அடியார்களின பெருமைகளுமேயனறி, சமபோலியா போனறு அழியுக் தனமையான வெறறரைகளல்ல எனபதாம ஊனமில் புகழ் - இதனுலே அவா புகழ் ஊனமில்லாததாயிறறு.

கேட்டு உவந்துளராய் - அகசேளவியே சிவசேசருக்கு மிக மகிழ்ச்சி தருவன ஆயின.

ஊனமில் புகழ் - மேறகூறியவாறனறி, இதனே ஞானபோனக நூலாகததும, இழிதததிதததுமாகிய பிள்ளேயாரது குறறமறற புகழகளே எனற கூடடி உரைததது மாம. புகழ் - கேட்டு எனக. 1037

2936 (வி - ரை) இப்பாட்டினுல் முன் கூறியபடி கேட்டு வந்துள்ளமை காரணமாகச் சிவசேசர் மேற்கொணடொழுகிய ஒழுக்கநிலே கூறபபட்டது.

காதலின் இடையற உணரீஇயால் - இடையறாது கொண்ட பெருவிருபபு மேற் கொணட வணர்ச்சியிலுலே; காதலின் - உணர்வு எனக.

உணரீவால் - கொல்லவும் - கேட்டவுமாகவுள்ள தொழிலினர் - உணர்வு காரணமாகச் சொலலுதலும கேடடலுமாகிய தொழிலகளே அவாபானிகழ்ந்தன என பது, பிள்ளேயாரது அருட்டிறகுனேத தாம பணனிப் பன்னிப புகழாது சொலலுத லும், அவரது அருட்செயல்களே அடியாாகளபாற் கேட்டலுமே தமது தொழிலாக.

அல்லும் நண்பகலும் புரிநது - இரவும் பகலும் இடைவிடாது கினேநது.

செயல் கேட்கவும் - செயலகளேயே அடியாபால கேட்க. 1038

2937. நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த
திகழு மீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேண்மையி லுலகினிற் பொலிந்துளா ரேனினும்
மகவி லாமையின் மகிழ்மனே வாழ்கையின் மருண்டு; கஉகூ

2938. அரிய நீர்மையி லருந்தவம் புரிந்தர னடியார்க்
குரிய வர்ச்சனே யுலப்பில செய்தவக் கலததாற்
கரிய வாங்குழன் மணிவியார் வயிறெனுங் கமலத்
துரிய பூமக ளேனவொரு பேண்கோடி யுதித்தாள். கஉச0

2937. (இ - ன்) நிகழும்...நெறதளராகி - முன் கூறியவாறு நிகழ்கின்ற அச் சிவதேசச் பெரிய நிதிபதியாகிய குபேரனிடமும் மேம்பட்டு விளங்கும் சீடிய செல்வதாற நிறைதளவராகி ; புகழும்.. எனினும் - புகழ்சசி பொருந்திய மேனமை யோடும் உலகத்தில விளங்கியிருந்தன ரெனினும் ; மகவு ..மருண்டு - மகிழ்சசி புடைய இலவாழக்கைத நிறைந்தில மகடபேறு பெறுமையினாலே மருட்சியடைந்து மயங்கி ; கஉக

2938. (இ - ன்) அரிய...புரிந்து - அருமைபாடிய தன்மையோடு அருந்தவம் செய்து ; அரன அடியார்க்கு...கலத்தால் சிவனடியாரகளுக்குரிய அளவற்ற அருச சனைகளைச் செயதவாக அநத நன்மை காரணதத்தால ; கரிய...கமலத்து - அவரது கரிய நிறைந்த கூநதலிலுடைய மனனியாரத வயிறு எனனுனற தாமரையினிடமாக ; உரிய...உதித்தாள - உரிமை பொருநதிய பூமகளபோல ஒரு கொடிபோனற பெண் உதித்தனள். கஉ

இந்த இரணடு பாடடுகளும் தொடாந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2937. (வி - ரை) ஆங்ந நிகழ் அவர் எனக. ஆங்ந - முனகூறிய அவவாற; நிகழ்தல் - செலலுதல ; ஒழுகுதல

நிதிப்பெநங் கிழவனின் மேலாய் - கிழவனின் - கிழவனைப பாகதிலும. இஙன உறழவுபபொருளில வநத ஐகதனுருபு. பெறநிதிக் கிழவன் - குபேரன. கிழமை - உரிமை.

மேலாய்ந்த கிழமும் நீடிய கீரத - அவரது செலவதனின நெறபினைக குறிததது. அச் நெறப்பாவதத அடியாா பூசைகக ஆகும தனமையும, பினனாச சிவதேசா அளிகரும் பாக்கியனுல (2947 - 2951) பிள்ளையாருகருணியதாகும தனமையும. இசநிறபபுகளள குபேரனது பெருநிதிகக இலகிய எனபத குறிபபு நீடிய - எனபத மகருறிபபு. நீடு நல் - எனைய பொருள்போல அழிதலினறி அடியார்க்குதவும பெருமையால் நிலைபெற நிறறதல்.

நிரவினிநீ சிறநத்தல் - " திருநிதிப பெருஞ் செலவதனில - வளம " (2932) என முன உரைகபபடட நிகில. புகழும் மேன்மை - யாவரும புகழ வரும மேமபாடு.

எனினும் - மனைவாழ்க்கையின் மதன்டு - எனினும் - மனைவாழ்கை செலவதி னின வளத்தாற நிறக்கும எனறெணணுவா உலகர ; ஆயினும அவ்வாழகை மகபபே றிலலாதபோத நிறவாத எனறு மயஙி. செலவம உலகியற பொலிவு நிரனும மனை வாழகையிற பொலிவு தருவது மகபபேறே எனபார் எனினும் எனறு. " மறகல மெனப மனைமாட்சி மறறத, னனகல லனமகக்கட பேறு " (குறள) எனற கருதது ரணடு வைதத நோககற்பாலது " பிள்ளாபபே நினைமையுலை " (875), " மனையறதி லின்பமுற மகபபெறவான விருமபுவார் " (1917) எனறவறறில உரைததவை பாாக்க.

மருண்டு - மநட்சியாவது மக்கட்பே றினமையால மனைவாழக்கை மகிழ்சியினறி யும் மககலயினறியும நிகழ்வதால வரும மனச சோாவு

மருண்டு - புரிந்து - செய்த - என வரும பாடடுடன கூட்டி முடிவுகொளக.

நிகழ நீடிய—எனபதும பாடம. 1039

2938. (வி - ரை) அருந்தவம் அரிய நீமையிற் புரிந்து - புரிக்த தவமும் அரி யது ; அதனைப் புரிநத தனமையும அரியது எனக. இருநத நவம் எனபது வெ பெருமானை நோககி மகபபேறு வேணடி வரம்பெறுத செயயும வழிபாடுகள் ; " பராய்க்கட னெறியி னிறபார்.....மிழாவெறுத்த பினறை " (659 - 660) எனறும,

"வருமகவு பெறறபொருட்டு மனததருளால வழுத்தினர்" (875) என்றும், "காதல னோப பெறபோறறாக தவமபுரிந்தார்" (1917) எனறும வருதலை காணக. இவை அரனே நோகிச செய்யபபட டன. விட்டுணுவகும மகபபேறு தந்தது சிவபெருமானே நோக்கிச செயத தவமே எனற வரலாறும கருதுக.

அரன்...செய்த - சணடி அருச்சனையாவது அடியார்களே அமுதூட்டியும அவாகளுககு வேணடுவன குறிபபறிநது கொடுததலும வழிபடுதல

தவம் புரிந்து - செய்த - அநநலத்தால் - அரன பூசைபும அடியார் பணியும் எனறிரணடுமே பெறறதறகக உறதியாவன எனபது வேத உள்ளுறையாம; அவையே மணணினறி பிறறதா பெறறம பயறவன. இமமை மறுமை வீடு என்ற பயன்களையும தரவலலன; இவையனறி வேறிலலை எனச சூளுறவ கூறி எடுததுககாட்டுவது மேல வரும இப பாடலயின் வரலாறறும; ஆதலின அவவிளைவுக கேறறவாறு வரும இம மகவு அவவிரண்டன சாரணமாகவே வருதல தகுதியாதல காணக.

அடியார்க்குரிய அருச்சனை - இவை இனனாயனகுடி மாறறாயனார - குருகுலியக்கலய நாயனார - அபபூதி காயனார முதலியோர சரிதஙகளுள விரிக்கபபடுதல காணக.

உலப்பில - அளவுபடாதவறறை; அரசரீற்றுப பலவறி சொல; இரணடனுருபு விரிக்க.

அந்நலத்தால் - அகரம் - முனனறிசுடடு; பணடறிசுடடு எனறலுமாம்.

வயிறெனனும் கமலத்துப் - பூமகளோர் - கொடி - மனனியார் வயிறு கமல மாகவும, அதில வரும பெணகொடி அபபூவின மகளாகவும உருவகம செயதார. பூமபாவை எனவரும பெயராதறகுறியைக காடடுதல கருதது. 2942 பாரக்க.

உரிய - பூவினுககு உரிமையுடைய; கொடி - கொடி போனறவள. 1040

2939. நல்ல நாள்பெற வோரையி னலநிக வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு வணிகர்பா ரமுழுதும்
எலலை யிறறன முகந்துகொண் டியாவரு முவபப
மல்ல லாவண மறுகிடைப பொழிந்துள மகிழ்ந்தார். கஏசக

(இ - ள்) நலல ..உதிபப - நலலநாள் பெறவும, அகநாளில ஓரையின நலலமும மிகப பெறவும, அவவாறு பிறகக; பலபெருக கிளையுடன...உவபப - பல பெரிய சுறறததார்களோடும பெருவணிகராகிய சிவதேசர அளவறற செலவங்களை முகக தெடுதததுககொணடு உலக முழுதும எலலாரும மகிழுமபடி; மலல...பொழிநது - செழிபபுடைய கடைவீதிபில பொழிநது; உளம மகிழ்ந்தார - மனமகிழநதனர.

(வி - ரை) நல்ல.....உதிப்ப - முன கூறியபடி உளதாகிய பெணகொடி நலல நாளும நலல ஓரையும வாயகசபபெறறுப பிறகக; உதிப்ப - முன பாட்டில் உதித் தாள் என்றபடிவநத பெண இவவாறுகிய ணனஞலில நலவேளையில பிறகக என்றபடி; ஓரை - வேளை; "பேணியநல ஓரை எழ" (1920) எனறதன உரை பாரக்க.

பெருங் கிளையுடன் - பெருவணிகர் - தனம் முகந்துகொண்டு - அபபெரு வணிகரேயனறி அவரது பெருங கிளைஞரும மகிழநது தாமும தனம முகந்து பொழிந்த னர் எனக. பெருங் கிளைஞர் - பெரு வளமுடைய சுறறததார. இவரே இவ்வாறு தாமும் தனம் பொழியவலலர.

பெருவணிகர் - வணிகருட் சிவதேசர் சார்ந்த உட்பிரிவாகிய மரபு. "சேர்பெரு வணிகர்" (2931).

தனம் முகந்துகொண்டு - முகத்தலளவையாற் கூறியதுகொண்டு, பொழிந்த தனங்களின்து அளவுமிகுதியும் தனத்தை எண்ணிக்கொள்வதுபோலன்றி எண்ணிக்கை யில்லாது முகாது பொழிந்த நீரையும் குறிக்கபபட்டன. பார் முழுதும் - யாவரும் உவப்ப - என்ற கூட்டுக. கடலவாணிபமாதலின எல்லாத திசையினரு முவபபக காரணமாயிற்று.

ஆவண மறுகிடைத் தனம் யாவருமுவப்பப் பொழிந்தார் என்றது - இவா கடல் மிசைக கலம பலவும போக்கி அபபொருடகுவை மனனபபட மரககலம கரமிரைகும் வளததா (2932) என்றதனுல கடறறறைமுகக கரையில ஆவணமறுகில அமைந்த அனனமனனியினையுடையார் என்பது பெறபபடும ஆதலின இங்கு மீகூறாத மழைச்சியி னுல தனங்களே முகந்துகொணடு யாவரும உவபப அந்த ஆவணமறுகில மழைபோலப் பொழிந்தனர் எனக. பொழிந்து - இனனருக்கு என்ற குறியாமல யாவரும் கொள் ளுமபடி மழைபோலப பொழிந்து, "அனனவருக்கு கவமணிக ளருகதலிலு மமபொனனு கெதி யன்னியு முவந்தவீகி" (16) என்ற திருத்தொணடா புராண வரலாறு இங்குச் சிந்திக்கறபாலது மேல, "அடியவாகுச - செய்து மறையவாகுக - அளிதது" எனபவை இனனருக்கு இவை எனறு குறிதது்ச் செயவனவறறைக கூறுதல காணக. இங்களினனும பெரு மகிழ்வுகளில வீதியிற காசு இரைததல நிகழவது காணக.

ஒரையு நலமிக—என.....தும பாடம் 1041

2940. ஆறு சூடிய மூடியீனு ரடியவர்க ளன்பால
ஈறி லாதபூ சனைகளியா வையுமிக்கச் செய்து
மாறி லாமறை யவர்க்குவேண் டினவெலா மளித்துப்
பேறு மற்றிது வேனும்படி பெருங்களி சிறந்தார். கஅசஉ

(இ - ள்) ஆறு ..செய்து - கங்கையைத தரித்த சடையினையுடைய சிவபெருமா னுக அடியாரகளுக்கு அனபு மிகுதியிற்றமில லலலியிலலாத பூசைகள எலலாவறறையும் மிகவும செயதும, மாறிலா. அளிதது - ஒபபறற வேதவாகளுக்கு அவாகள் வேணடி யவறறை யெலலாம உளிதாகும; பேறு ..களிசிறந்தார் - இத்தீவு பெரும பேறறுகும எனற கூறுமபடி பெருமகிழசியினிற சிறந்தனா

(வி - ரை) அடியவர்க்குப் பூசனைக ளாவையும் மிகச் செய்து - அடியாாககு அருசசனை புரிந்த அந்தலத்திற் றபற்ற பேறறுதலின அநனறிக்கு அவாககு முதலிற பூசனைகள முறறுச செயதனா எனக பெருமகிழசியாக குறியாக காசு பொழிந்த பினனா, முதலில குறிதத வழிபட னினறா அடியவாகளேயாம எனற தகுதியும காணக; பூசனை யாவையும் - முன (2938) கூறியவை பாாக்க. மிக - மேனமேலும் மிதமபடி அடியவரை முனகூறியது சிறபபபறறி.

மறையவர்க்கு - வேணடின எல்லாம் அளித்தல் - வேதியர்கு அவா வேணமை பொருள்களே எலலாம தானம செயதல. மறையவர்க்கு வேண்டியன அளித்து என்றதனுல முனகூறிய அடியவாகள வீடும வேணடா விறலினராதலும, அபபறறி அவாகட்கு பூசை மாததிரம விதிபபடி செயதாராதலும குறிக்கபபட்டன

பேறு மற்று இது - பெணமசப பெறறதே பெரும பேறு எனனும கருத்தபபடும் படி; உணமை இதுவே பெருமபேறுக பினனா வினையும வரலாறு குறிக்க. அடி யாா பூசை செயதலும மறையவாகளிததலும ஆகிய இவை செய்யபபெறறதே பெரும் பேறு என்று சொலலுமபடி எனறலுமாம.

களிசிறந்தல் - மகிழ்ச்சியில் மீகூர்தல். இதுக கூறியவை முனபாட்டி, கூறிய தொடையினுஞ் சிறப்பும் பெரும பயனுமுடையவை என்பார், முன "மகிழ் தார்" (2949) என்றவா ஈணடுப "பெருங்களி சிறந்தார்" என்றார். அனறியும முன் குறிததத அவரது உலகியல தொடாபு பறறியது; ஈணடுக் கூறியவை அவரது உயிரின் உயாந்த தொடாபு பற்றியன.

மற்றிதுவே யெனும் பெருமகிழ்—எனபதம் பாடம். 1042

2941. சூத நல்வினை மங்கலத் தொழின் முறை தொடங்கி
வேத நீதியின் விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாத கத்தொடு சடங்குகள் தசதினம் செல்லக்
காதன் மேவிய சிறப்பினிற் கடிவிழா வயர்ந்தார். கஉசஈ

(இ - ள்) சூத நலவினை...தொடஙகி - பிளளை பெற்றவுடன செயயபபடும நற சடங்குகளை முறையாகச செயயத தொடஙகி; வேத...சடங்குகள் - வைதிக நியமப படி விதிததவறறினகண் வழுவாதபடி விரிதது கூறபபட்ட சாதகமம முதலாக வரும சடஙகுகள; தசதினம செல்ல - மஈவு பிறநதபின பதது நாடகளிலும செயய, காதல...விழா அயாநதார - பெருவிருபபம பொருநதிய சிறபபினுலே அழகிய மஙகல விழா நிகழ்த்தினர்.

(வி - ரை) சூத நல்வினை - பிரசவம எனபது வடமொழி வழககு.

மங்கலத் தொழின்முறை - மகப பிறநத பினனாத தொடஙகிப பதது நாட்களும செய்யததகனவாய விதிதத செயலகள். "சூதகிழ மஙகல வினைதழனி" (1933) என்றவிடத் தரைதததை பாாகக.

வேத நீதியின் விதியுளி - வேதஙகளின நியமிதத விதிகளின முறைமை. இவை கற்ப சூதிரங்களுட் காணபபடுவன. விதியுளி - வேளவி எனறலுமாம. (1928)

சாதகம் - "சாதக முறைபபல சடங்கு" (1933). பிறநத காலம ஓரையும பறறிய கோள்களின நிலைகளைக்கொணடு சோதிட நூலவழிச செய்யும குறிபபுச சாதகம என வழங்கபபடும; பல பிறவியாகிய பயணததி லுட்பட்டுச் சென்று கொணடிருககும இவ்வுயிருக்கு இபபிறவியுள் நிகழவனவறறைக காட்டுவது என பது பொருள் போலும. சாதகம செப தான வோமங்கள பிறநத உடன செயயப படுவன.

தசதினம் - "மறை தொடாநத கடைநூலின, மேயவிதி யையிரு தினததினும வினைததா" (1938), முதல மூனறு வருணததாருககும இவ்வினைகள பதது நாட்கள் விதிகபபடுவன. தினம் - தினததினகணணும; ஏழனருபு விரிக.

சடங்குகள் - செல்ல - செல்லுதல் - செலுததபபடுதல; செயதல். ஆருகாளில விக்கின சாநதி, ஒனபதாநாளில் பலி, பததாநாளில அனனதானம முதலியன.

கடிவிழா - அயர்ந்தார் - கடி - மங்கலம. "அருங்கடி மணமவந தெயத" (169); விழா அயாதல் - விழாக் கொணடாடுதல.

சாதகத் தொழில்—என்பதும் பாடம். 1043

2942. யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை கல்லுறப் பணிகிளர் பண்பெலா மோக்கி
பூம்பாவை பூவி னுளோன வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புவியின்மேல் விளங்க. கஉசச

(இ - ள்) யாவரும்...பயந்த - எலலாரும் முனகூறியபடி மீக்கூர்ந்த பெரு மிழைசியிஞலே இனபம் பொருந்தப பெற்றெடுதத ; பாவை...நோக்கி - பாவை போனற அநதப பெணணினது அழகு வீளஙகும் பணபுகளே யெலலாம நோகி ; பூவினுளென...வீளஙக - அவை பூமகளின பணபுகளபோல வருதலிஞலே அபபெண ணுக்கு பூமபாவை எனறே பொருதம பெயரினை உலகதகில மேலாக வீளஙகும்படி கூறி இட்டனர்.

(வி - ரை) யாவரும்...இன்புற - முன கூறியபடி யாவரும மிழிந்த இன்புறம் படி ; அனறேடமையாத இனி மேலும இவ்வரலாற்றின பயன பெறற ஒழுகி இன புறுமபடி எனற குறிப்பும காணக. பயநத - பெற்றெடுதத.

பாவை - பாவை போனறுரைப பாவை எனறதபசாரம ; "எழுத பாவை கல் லார்" (குறற) அழகிய கொலலிபபாவையும, சிவநேசரது கணமணிபபாவையும போனறா எனறலுமாம.

நல்உறுப்பு அணிகிளர் பண்பு எ(ல்)லாம் நோக்கி - கலல உறபபுகளில அழகு வீளஙகும தனமைகளே எலலாம உறறநோகி , நோக்கி - கூரநத கருதி ; அணி - பண்பு - அழகும குணமும , நல்லுறுப்பு - கண, முகம முதலியன. இவற்றைச் சாமுதறிகா லடசணம என்பத வடமொழி வழகக

பூவினுள் என வநதலில் - பூவினுள் - கிருமகள - இலகுமி. என - போல ; உவமஉருபு எனற சொலலுமபடி என வநதலில் - எனனுமபடி தோனறியத ஞலே. வருதலில - சொல்லும கிலே பெறறதலினுல எனறலுமாம.

மேவு நாமமும் வீளம்பினார் - மகவுகுப பெயர இடும காரணம் பல வழக்குப் படுவன. அவறறுள இங்குக கையாணட வழகுக நலஉறபபுகளேப பறறித திருமகள் போனற உடலமைபபுக காரணமாக வநதது. "கையி லேநத கருமையா லுரிமைப் பேரும திணணென நியமபு மென" (666) எனறு கணணபபருகுக உடலின் திணணிய கனமபற்றிப பெயரிடடமையும, பரணவராருகு "மதியணி புனிதனன் னுள" பற்றி அகாமம மங்கல அணியாத சாற்றியதம (2 ல) பிறவும நினைவு கூர.

பூம்பாவை என்றே மேவு நாமமும - ஏகாரம தேறறம. மேவும - பொருநத முடைய. பூம்பாவை - "பூபபெயர் முனனின மெனமையுக தோனறும" என்ப திலக்கணமாதலாலும பூபபாவை எனறு வலலொறறு வரின இவளின மெலலிய பண புகுகு மேவாதாதலாலும பூம்பாவை எனறார , மேவும் எனற கருததமிது ; பின னர்ப பினனையாராத அருடடிருவாகயில மேவும எனற குறிபபுமாம.

புவியின்மேல் விளங்க - மேல் - மேலாக. மேனமை பெற்ற - எனற பின வரலாறறுக குறிபபும காணக. விளங்க - வீளஙகுமபடி. மேல் - மேலும - பின னரும எனறு கொணடு, இபபோது பெயர் வீளமபியதனறிப பின வரலாறறில் இவ் வடல் சாம்பராகி மீள உதிககினறபோதும, மேலும பினனையாரது திருவாகயில இப் பெயரே வீளமபபபெறற கிலேகருறிபபாக உரைபபதாம ; ஏனையோர்க்கு இட்ட பெயர்ன் உடலுடன உயிர் நிற்குமவரை வழஙகி உயிர் பிரிநதபின கீகப்பட்டுப் பிணம் எனபபடும; "பேரினே கீகவிப பிணமென றபேரிட்டி" (திருமுகாிரம); ஆயின இவருகு அவவாறன்றி எலுமபும சாமபருமாகிக குடதநினுள் அமைகதபோதும் அப் பெயரே மேலியத எனற குறிபபுமாம. பினனா வரும உயர்பண்புகளின் குறிபபுமாம்.

பூவினுளைந் ததுதலில்—எனபதம் பாடம. 1044

2943. திங்க டோறுமுன் செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாடையிற் பெருக
அங்கண் மாகத ரமைத்திட, வாண்டெதி ரீண்டு
தங்கு பேரொளிச சீறடி தளர்நடை பயில; கஉசடி

ஓராண்டு-தளர்நடை

2944. தளரு மின்னினங் குரலெனத், தமனியக் கொடியின்
வளரி ளந்தளிர்க் கிளையென, மணிகிள ரொளியின்
அளவி லஞ்சுடர்க் கோழுந்தென, வணைவுறம் பருவத்
திளவ னப்பிணை யணையவாக் கேழியாண் டெய்த. கஉசக

ஏழ ஆண்டு

2945. அழகின் முன்னிளம் பதமென, வணிவிளக கென்ன,
விழவு கொணடெழும பேதைய ருடன்விளை யாட்டிற்
கழலோ டம்மனை கந்துக மென்றுமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி, கஉசஎ

கழல்-அம்மனை-பந்து

2946. பொற்றெ டிச்சிறு மகளிரா யத்தோடும் புணர்ந்து
சிற்றில் முற்றவு மிழைத்தட னடுகதொழில சிறு சோ
றுறற வுண்கள பயின்றெருளி மணியூச லாடி
மற்று மின்புற வடைலாட் டயர்வுடன வளர. கஉசஅ

கிற்றில்-சிறுசோறு-ஊசல்

2947. தந்தை யாருமத் தளிரிளக கொமபனு டகைமை
இந்த வையகத் தின்மையா லினபுறு களிப்பு
வநத நிகதையின மகிழ்நது, "மற் றிவணமணம் பேறுவான்
அந்த மில்லென தருநிதிக் குரிய" னென றறைந்தார். கஉசக

2943. (இ - ள்) நிகன தோறுமம...அமைகதொறும மன செய யப்படும அதச் செலவம வளரும மகலகளாகிய சடகுகளும வின நலவினைகளும மாண்பு பொருநதப பெருகுமபடி அகுபு பெரிய கோரதினர்கள அமைவுபடுதலியிட ; ஆண்டெதி ரீணைத்த...பயில - ஓராண்டு நிறைநத தகும பேரொளியினையுடைய சிற றடிகள தளர்நடை பயில ; கஉசடி

2944. (இ - ள்) தளரும ..ுகுரமென - இவள்கினற மினனலின மூஙல போலவும் ; தமனியக் கொடியென...கிளையின - பொனனலாகியதோர கொடியினது வளர்கினற இளந தளிரினது கிளைபோலவும் ; மணிகிளா...கொழுநதென - இரத்தின மணிகளினின்றும் னெர்கினற ஒளியினது அளவுப்படாத அழகிய சுடாக்கொழுநது போலவும் ; அணைவுறும் பருவதது - சாகினற பருவநகளிலே ; இள அ(ன)ன பிணை யணையவர்க்கு ழையாண்டு எயத - இளவனனபபேடை போலும அவருக்கு ஏழு ஆணடுகளின் பருவம பொருநத, கஉசசு

2945. (இ - ள்) அழகின...விளகெனன - அழகு எனறதொரு பொருளின மூதலிற பெறபடும இளமபத மென்னவும, அணிவிளகாகு எனனவும் கூறுமபடி வளர்ந்து ; விழவு...பேதையருடன் - விழாகொண்டு கூடி எழுகினற சிறமியருடனே கூடி ; விளையாட்டில்...ஆடி - விளையாடல பலிவகில் கழல-அம்மானை-பாத என்று இன்னவறறை மழலை ததம்பும் கிலி மெல்லிய கிளிகூட்டங்கள் போலப பாடி ஏழ மனையினுளே ஆடி, கஉசஎ

2946. (இ - ள்) பொறையுடை...இழைத்த - பொன்னையொத்த தொடிகளை யணிந்த நிறை பெண்களின் கூட்டத்துடன் சோதி சிற்றிலைக் முறைக கட்டியும்; உடன்...பயின்ற - அதனுடனே சமைக்கும் தொழிலிலே சிறுசோறுடன பொருந்திய உண்டிகளமைத்தலும் உணணுதலுமாகிய செயலகளிற பயின்றும்; ஒளி...அடி - ஒளியுடைய மணிகள் கட்டிய ஊசல் ஆடியும்; மறறும்...அயர - இன்னும் இவ்வாறுகிய இன்பம் பொருந்தும வண்டல பயிலும ஆடலகளைப பயின்றும் வளர, க.ஏ.அ

2947. (இ - ள்) தந்தையாரும - தாதையாகிய சிவதேசரும்; அத்தளிர்...இன்மையால - அத்தத் தளிர்த்த இளங்கொம்பு போன்ற பெண்ணினுக்கு ஒத்த பணபு இந்த உலகத்தில வேறொருவருக்கும் இல்லையாதலாலே; இனபுற...மிழற்றத - இனபத்துடன கூடிய களிபபுப பொகிய மனத்தினிலே மிழற்சியடைந்து; மறறும்...என்ற அறைந்தார - பேரறிய இவளை மணஞ் செயயப்பெறும மணமகனே எனது முடிவிலலாத அரிய செல்வங்களுக்கெலலாம முரிமையுடையோனுவான" எனறு அறைந்தனர். க.ஏ.க

இவ்வைந்து பாட்டுக்களும தொடாந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2943. (வி - ரை) திங்கள்தோறும் கேய்யும்...நல்வினை - ஆண்டு நிறைவின் முன மாதந்தோறும செயயபபடும சடங்குகள். இவை மாதந்தோறும பிறந்த நாளின (இரட்சா பந்தனம்) காபபிடுதல் - முதல் மாதத்திற் றொட்டிலேறறுதல, (உபநிட்கர மணம்,) ஏழாமாதத்தில அன்னபபிராசனம முதலாயின எனபர. திருவளர் - மங்கலம் பூரி - நல்வினை - வேத விதிகளுள் விதிந்த இசசடங்குகள செல்வம, ஆயுள், வீரியம் முதலிய நறபண புகளை வளர்க்கும பயன தருவன எனபபடுவன. நல்வினை - வேள்வி-அமுது அளித்தல முதலிய சடங்குகள்; உறறவாகளால அபபோது அகழுவியின் உலக நலங்களின வளர்சசி கருதிச செயயபபட்டனவாயினும, உணமையில இறுதியில மங்கலங்களுக்கெலலாம மேலாகிய வெ நனமைகளுக்கதப பிளளையாரது அருளினால சாரச செயதன என்பத மங்கலம் பூரி எனறதன குறிபபு. "தேனமர் கோதையருஞ் வெதனை மேவினள்" (3015) எனபது காண்க.

ஆண்டெதிர் அணைந்து - மாதந்தோறும செயயும சடங்குகளை கிரமபப பிறந்த ஆணடினை அடுத்த ஆண்டு கூடி.

தளிர்நடை பயில - இபபருவம ஓராணடு நிறைவில நிகழவது, 1948 பார்க்க. பிள்ளைத் தமிழ்நூல்களுட் சிறப்பித்துக் கூறும பருவங்களுள முதலேழு பருவங்களும இவருக்குப் பெறவைத்த இவ்வொரு பாட்டிற் கூறியமைத்த கவிநலம கண்டுகொள்க. இயறறி னியல்பெலலாம இருபாலாக்கும பொதுவாதலாலும இவை முனனா விரிக்கபபட்டமையாலும இவவாற சுருங்கச சுட்டிக் கூறியமைத்தார். மேலவினையும மூன்று பருவங்கள் பெண்பாற்குச் சிறபபாயுரியன வாதலின மேல விரித்துக் கூறத் தக்க காண்க. இவை கூடிய பருவமுறை நிரமபக் கூறுவன என்பார் ஒருமுடி பாகவே உரைத்த நயமும கண்டுகொள்க. 1045

2944. (வி - ரை) தளரும - தளாதல நீண்டு ஒசிதல வளைந் தசைதல் என்னும் பொருளில் வந்தது.

அங்குரம் - முளை; மின்னின் அங்குரம் - பின்னர் முழுமையாகும மின்னற கொடி; என - உவமஉருபு.

தமனியம் - பொன் ; தமனியக் கொடியின்.. கிளையென - பொறகொடியின இளந்தளிர்க கிளை எனறது முரகூறிய மினனின அங்குரதனினின்று தளிர்க்கும் கொடியின் கிளை எனத தொடர்நதகொளக.

மணி - செம்மணி. மணியின்.....கொழுந்தென - முன்கூறிய பொற்கொடிக் கினையின்மேல விளங்கும மணிக்கொழுகது என மேலும தொடர்நதகொள்க

மீன் - பொன் - மணி - மூனறும ஒளிப்பொருளக ளாதலும், ஒன்றறகொன்று தணணிய சுதிகளால் ஏறறமாய் அனுபவிகக லாக் தனமையனவாதலும் கணடு கொளக.

அங்தும் - இளந்தளிர் - கொழுந்து - மூனறும இளமையும வளாச்சியும் குறிப பனவாதலும காண்க. தளிர் - எனறலே அமையுமாயினும அதன முனபதமாகிய மிக்க இளமை குறிகக இளந்தளிர எனறார. இள அனம் - என மேற்கூறுவதும இக குறிப்பு. 280-ம் ஆணடுரைதத கலஙளும இந்த நினைவு கூதறபாலன.

இள அ(ன்)னப் பிணை - இளமையுடைய பெட்டையன்னம் ; அன்னம் - என்றது செய்யு ளோசையினபக கருதி அனம் என நினறது. பிணை - பெட்டை ; "இளவனனம வீற்றிருகுமு" (தேவா) ; இங்கு இவவாறனறி வனம் - வனததில் வாழும், இளம் பிணை - இளைய பெணமான எனறு கூட்டியுரைததனர முன உரைகாரகள்.

இள அனப்பிணை அனையவர்க்கு - முனனர அங்குரம் - கிளை - கொழுது என்பன அசைவுகள் நிறறே காணும பருவம, ஈண்டு ஏழியாண்டு எயிதும்-பருவதது அசைந்தாடி ஓடும் செயல்கள் மிகுமாதலின் இள அனனம எனறார் ; ஆங்கிலருளளும சிறு பெண் மகவுகளைக் பறவைகட்குவமிப்பது மரபு. 1046

2945. (வி - ரை) அழகின் முன் இளம்பதமென - அழகு என்ற பொருளின இளம்பதததின் முற்கோலம். "மொயததவளர பேரழகு மூததவடி வேயோ" (178).

விழவு - சிறுமியர் வினையாட்டுக்களில விழாக்கள் போலக கொண்டாடும் ஆடல்கள்.

பேதையர் - வயதினால் ஒதத சிறுமியர் ; பேதை - ஏழுவயதளவில் உள்ள பெண பருவம்.

கழலோடம்மனை கந்துகம் என்று - கழல - அம்மனை - கந்துகம் (பந்து) இவை கொணடு ஆடுதல் சிறுமியர் வினையாடல வகைகள் ; "முததழலோர் மனைகடொறு மிறைவனது தனமை பாடிக, கருந்தடங்கண ணுரைகழல்பந் தம்மனைப் பாட்டயருங் கழுமலமே" (பிள் - மேகரா - கழுமலம்) எனற பிள்ளையார் திருவாகரு இவ்வாடல்களின இயல்புகளை நன்கு தெரிகின்றது. இவறறில இறைவரைப் பாடும் பாடல்கள் பாடி ஆடுதல ஒரு இனறியமையாத கூறு ; கழல் - கழற்சிக்காய் ; இவை இகாவளில முறறும மறகத கைவிடபபட் டொழிந்த வேறு பொருளறற புன்மைச் சிறுசடல்கள புகுந்துகொணடமை வருந்தத தக்கது. 281-ம் ஆண்டுரைததவையும் பார்க்க.

மற்று இனைய - இவை தோணிகைகம, பூவல்லி, உந்தி முதலியவை போலும் ; இவைபற்றித் திருவாசகததுட் காண்க.

மழலை மென்கிளிக் குலமென - முனனர் இளவன்னததைப்போல என்றனர் ; ஈண்டுப் பேசுந் தனமைபறறிக கிளியை உவமித்தமை குறிக்க மழலை என்ற அடை மொழியும, இளமை குறிக்க மென்(மை) எனற அடைமொழியும புணர்த்தி ஓதினர்.

சண்டுக் கூறும் விஞ்யாடல்களுக்குப் பாடல இறையமையாததெனபதம் குறிபபு. தலம் - கூட்டம். கிளிகள் கூட்டமாய் வாழும இயலபுடைமை காண்க.

மனனயிடை - இரகு கூறும ஆடலகல இபபருவததே மனனயினுள் கின்ற ஆவன ; மனனயின் புறததச் சனருடுவனவறறை வரும் பாட்டிற கூறுவத காண்க. 1047

2946. (வி - ரை) சிந்நில்.....ஆடி - சிற்றிற் பருவமும, ஊசற பருவமும் கூறியபடி.

அடுந்தோழிற் சிறுசோறு உற்ற வுண்டிகள் பனின்று - மணற்சிறசோ றடுதல சிற்றிலினழைகரும ஆடலுடன கூடி நிகழ்வதாம , உண்டிகள் - என்றதனால சிறசோற ஒன்றமைட்டில அமையாத உரிய உணவு வகைகளும கொளளபபடும. இவை சிறுமியர தாமிழைதத சிறறிலினுள மணலால சோறாறும உணடிகளும அட்டதாகவம, அனன ஆயரமும விருந்தும் உணண அளிதத்தாடுவதாகவும பாவனன செயயும நிகழசிகள. இவை பெணபாலாகருிய இலவாழ்கனைக கடமைகள இயலபிலே சிறு பருவதநி னின்றே சிறமியரிடம தோனறி வளரும தனமைகனைச குறிபபன முன 66-ம பாடலும, பிறவும நினைவுகூர்க. இவையும அமமானையும நீராடலும பெணபாற் பினனைத தமிழுகசே சிறபபா யிரியவைகளாகக கூறும மரபும கருதுக வளாசசி கூற முகததானே இவை நிகழும பருவததையும ஆசிரியா முன (2944) குறிததருளிய ஆம காண்க.

ஒளி மணி ஊகல் ஆடி பெறறோ இவாகளுகசு அமைகரும அழகிய மணிகள பூண்ட ஊசல.

மற்றும் இன்புறு வண்டல் ஆட்டு அயர்வு - இவை தெருவிற புழுதிபடிய ஆடுதல ஓடுதல் வகையாய ஆடலகளும, நீராடலும, பிறவுமாம "வணடலபயில வனவெலலாம்" (1721) என்றதும், பிறவும் பாாக. ஆட்டயர்வு - ஆடுதல ; ஆடும செயல

இன்புற—எனபதம பாடம. 1048

2947. (வி - ரை) கொம்பனள் தகைமை - கொமபு போனற தனமை பணபுகளின தொகுதியின ஒபபு.

இந்த வையகத்துத் தகைமை இன்மையால் - இததனமை போனறதொனறு-ஒப பாகியதொனறு - இவ்வலகததில இலலாமையால் கீல ; "கணணபப தெரபபதோ ரன பினமை கணடபின" (திருவா - கோச).

இன்புறு களிப்பு வந்த சிந்தையின் மகிழ்நது - மகளின நறபணபுகளின மேம பாடு காண இனபமும, அதறற களிபபும, அதனன மேலும எணணித தளிதலால மகிழ் வும வரதன எனக. மகிழ்ந்து - மகிழுகசலல, பினனா அவைநதார் எனறதறகுக காரணம் காட்டியவாறு.

"மற்று இவள் மனம் உரியன்" என்று - இணையிலலாத நறபணபுகளுகசுத இணையாக அதறகேறறபடி இணையிலலாத செலவம திருதலே தக்கதாம எனபது கருதது. அந்தமில் எனது அருநிதி என்ற நிறபபமைதி. மகட்கொடையின அளவிலலாத தனம் கொடுததல வணிகருள வழகுமாம எனபது "மகட்கொடையின மகிழ்சிறகும வரம்பிறனை கொடுதசதறபின" (1729) எனறவாறருளு மறிக. எனது நிதிக்கு உரியன் - நிதிக்கு - நிதி முழுமைகரும எனற முறறமமை தொக்கது. சிவசேரருகு இப் பூமபாவையா ஒரே மகவாதலும ஓர குறிபபு. "தகளகுடிக் கொருபுதலவி

யாதலினால்" (1728) எனவரும் அமமையார் புராண வரலாறு ஈண்டுச் சிந்திக்கற் பாலது. ஆணடித தனதத்தனார் போலவே சிவசேசரும் பெருங்குடி வணிகராதலும் கருதுக.

மற்று இவள் - முன் கூறியபடி இரத வையகதலில ஒபபுவே றில்லாத தகைமை யுடைய இவள எனக. மற்று - வேறுகிய எனபது. இனி, இவள் மணம்பெறுவான் உலகில் ஒருவனுமலலனெம ; மற்று எலலா உயிர்களுக்கு முயிர்காயகனுகிய சிவனே யாம். "தேனமா கோதையுஞ் சிவததை மேலிளுள்" (3015) என்றபடி பிற உயிர் களின் வேறுகிய சிவனே எனற குறிபபுமாம் ; இனி, இவள் இவ்வுடலத்தினுள் மணததால் நாயகனேயடையும நிலேயினறிப பின்னாப பிள்ளேயார் சடையவர் கருணே காணவர வறபலிததபின், அந்நிலேயில் சிவமணம் பெறுவாள் என்ற குறிபபுத்தரவும் கின்றது. அவரே எலலாவற்றையும் உடைமையாக உடையவா என்பது.

அறைந்தார் - யாவருமறியப் பறைசாறறியதுபோல வெளிப்பட மொழிந்தனர் என்பது அறை - என்றதன் ருெனி.

தளரிளங்—எனபதும் பாடம். 1049

2948. ஆய நாள்களி லமண்பயில் பாண்டிநா டதனைத்
தூய ஞானமுண் டருளிய தோன்றலா ரீண்டிந்து
மாய வல்லமண் கையரை வாதில்வென் றதுவும்,
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும், கoடிo

2949. நெருப்பி லஞ்சினர் தங்களே நீரிலொட் டியபின்
மருப்பு ளீள்கழுக் கோலின்மற் றவர்களே ழியதும்
விருப்பி னுற்றிரு நீறுமீ னவற்களித தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும், கoடிக

2950. இனை வாறெலா மறிநதளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்,
சொன்ன வாகெலா மிருதிதி தூசுட னளிதது,
மன்னு பூநதராய் வள்ளலா தமைதநிசை கோக்கிச்,
சென்னி மேற்கரங் குவிததுவீழ்ந் தெழுநதுசெந நின்ற, கoடிஉ

2951. சுற்ற மீடிய கிளேயெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
"கற்ற மாந்தாவாழ் காழிநா டுடைடவர்க கடிபேன்
பெற்றெ ருததபூம் பாவையும பிறங்கிய நிதியும்
முற்று மெண்ணியுவ் கொடுததனன் யா" னென்று மொழிந்தார்.

2948. (இ - ள்) ஆய நாள்களில - முனகூறிய அவவாறுகிய நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்த காலததில் ; அமண பயில...அணேகத - சமணாகள் மிக்கிருந்த பாண்டி நாட்டினேத தூய ஞானபோனக முணடருளிய பிள்ளேயார் சென்றணேந்த ; மாய... ...வென்றதுவும் - வஞ்சனேயில வலல அமணாகளாகிய கீழ்மகளே வாதில் வென்றது வும் ; மேய வெப்பு ..ஒழிதததுவும - வாத பொருதகிய வெபபு நோயின் அன்பதறி னேப் பாண்டியன அடலினைனும் நீக்கியதுவும் ; கoடிo

2949. (இ - ள்) நெருபபில...ஓட்டியபின் - நெருபபின் வாதத்திற் றேறாது அஞ்சிய அவ்வமணாகளே நீரின வாதததினில் ஒட்டி வெனறதன பின் ; மருப்பு...

...எறியதம் - கூரிய கொமபு போனற நீணட கழுமரஙகளில மறற அவ்வமணர்கள் எறியதவும் ; விருப்பிஞல...போறறவிதத்தவும - விருபபதனிஞலே திருநீறறிணைப் பாண்டியனுககு அளிததருளி, அதனமூலம மலேவில்லேபுடைய சிவபெருமானது திரு நீற்றச் சாதனத்தைப போறறவிததவும் ; கஉடுக

2950. (இ - ள்) இனனவாறெலாம...இசைபப - இவவாருயினவற்றை எல் லாம அவறறை அறிநதவாகள் அவருச சோநது சொல்ல ; சொனனவர்க்கெலாம்... ...அளிதது - வந்து சொனனவாகளுககெலலாம பெருஙகியகனேத தணகளுடனே அளித்து ; மனனு பூநதராய...செகநினற - நிலேபெற்ற சோழியின வளளலாராகிய பினனேயாரை அவரிருந்த நிசையினேகோகநித் தலேயினமேற கைகளேக கூபபிககொண்டு நிலமுற விழுநது வணஙகி எழுநது போகின்ற ; கஉடுக

2951. (இ - ள்) சுறறம சூடிய...கேட்ப - சுறறததாரும் நீணட இனஞர்களும் கேட்கும்படி (உரதத ஒலியிலே) ; "கற்ற...யான" எனற மொழிநதா - கறறவர்க ளாகிய மககள் வாழும காழிநாடுடைய பிளளேயாருக்கு அடியேன பெற்றெடுதத பூம்பாவையாரையும் விளகக முடைய எனத கிழகனேயும முறறவும அடியையாக என்னே யும் யான் கொடுததனன" என்று மொழிநதா. கஉடுக

இகனனகு பாட்டுகளும தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

2948. (வி - ரை) ஆய நாள்களில் - முன கூறியவாறு சிவநேசா தமது மகளாரது இனனலநகளின மஙகுநது நிகழ்வனவாகிய நாளகளில். ஆய நாள்களில் - இசைப்ப - (2950) எனற கூட்டுக ; ஆய நாள்களில் - அணைந்து - எனற பிளளே யாரது நிகழ்ச்சிகளுடன கூடடி முடிததலுமாம்.

அமண் பயில் பாண்டி நாடு - அமண் பயில் - அமணர் பயிலும் ; அமணர்கள் மிகுது விரலிய , அமண் பயில் - சமண சமயதநிறதனிலே மேற்கொணடு நிகழநத - அமணிற பயில் - எனறுரைததலுமாம்

மாய ... ...வேன்றதுவும் - மாயம் - வஞசனே. "மாயை சால மிகவல்லார்" (1552), "அமணகையா வஞசனேகளோ ரவதி யிலகில" (2514).

வாதில் வேன்றதுவும் - சமணடி வென்றது எனறது அமணரை வெயிபும கொளுவி யும செலுதிய நீயினேதம்பாறபறறுது செய்ததனேடு அதனேயே அரசனபாறபையச சேனற ஆருமபடி செபத செயல குறித்தது , வாததில இறறியாக கொணட வெறறியளவும மேல தனிதனி விரிதத்தல காணக ; வெனறதுவும எனபது பொது மைப பொருளிலும, வேயவை அதன விவரணகளை எனற பொருளிலும கொளளினு மமையும.

மேய - வளளலார "பையவே சென்ற பாண்டியர்க காகவே" எனற அருளிய திருவாகயினபடி வந்த பொருநதிய , பினனேயாருறை "மடததில, வெந்த ழற்பட விஞ்சைமத நிரதநொழில வினேததால" (2587) எனற கூறிய அமணரது வஞ்சனேக்கு அதனேயே விளைநதுசெயயப போவது" (2588) எனற இசைவுதரத தீவினேயின பய ஞகவும், அமனறெ பயினற நீவினேப பயனுகவும வந்த மேவிய எனற குறிபபுமாம.

வேப்பு இடர் - இடர் - தனபம , வெபபாலிய இடர ; வெபபிஞல வந்த இடர எனறலுமாம் ; வெபபும அஃகிறறியாக முனனாப போந்த இடாகளும் என் றலைகளவும கினறது ; "வழுதியு முழுதும உயநதான" (2669).

மீனவன் மேல் ஒழிந்ததுவும் - மேல் - மேனினறும ; ஐநதனுருபு விரிக்க. வெனறதவும - ஒழிததவும - எறியதம (2950) - போறறவிததவும - இனனவா றெலாம அறிநதனார் (2951) எனற மேலவரும பாடடுகளுடன முடிக. 1050

2949. (வி - ரை) நெநப்பில் அஞ்சினர் தங்களோ - நெநப்பில் - கெருப்பிடை இடமாககொண்டு செயத வாதத்தில். 'கெருபபு - அதில் செய்த வாதத்துக்கு வகதத ஆருபெயர் பின்னர் நீரில் எனறதை மிலவாறே.

அஞ்சினர் - அஞ்சிப் புகுந்த தோறற சமணரை. "கையு நெஞ்சின ராகியே கடிகிலின் றிட்டார" (2686); "கடிக்குற கினறாளை ளாறுடைய கமபெருமான" (தேவா - கட்டபாடை - 10).

அஞ்சினர் - என்றதனால அஞ்சிப புகுநது பின் தோறறமையால் மேலும அஞ்சியவர்களாகிய எனபதும் பெறவைதத நயமும காணக.

நீரில் ஒட்டியபின் - புனல் வாதத்தை ஒட்டியபறறி அவாகளை வெறறிகொணட பின். ஒட்டிய வரலாறு முன்னாப் பாாக்க (2693 - 2698); ஒட்டியபின் - எனறதனால அவர்களை வெறறிகொண்ட செயலைக குறிபபாற பெறவைததார்.

விருப்பினுல் - தமது மனிழச்சியினுலே; பாணடியனுக்குத திருபபாகரப பதிகத திறனல் ஞானஞபதேசனு செய்து திருநீறு நந்தமை இடடுக கூறபபடட செயல். அளித் தநுளி எனற குறிப்புமது; 2756 பாாக்க.

மநுப்பு நீள் - மநுப்பு - கொமபு; கொம்புபோலக் கூர்ந்து நீணட. "மருப்புடைக கழுககோல" (2705).

அவர்களேறியதும் - "எணபெருக குனறத தெணணு யிரவரு மேறி ஞாகள" (2754); ஆணடைத்தவை பாாக்க. "மறறவரை யேறறியதம" எனறு கொள்ளும பாடம பிழை. ஏற்றி - எனற பிள்ளையாாபாற சாாதத்திக கூறமை வாகைகுக்கள உபசாரம என்று கொள்க.

காதனம் - திருநீறம், (உருததிராக்கமும்), திருவைந்தெழுததும்.

போற்றுவித்தலாவது யாவரும கையேறற ஆளுமபடி செய்தல; போற்றுதல் காத்தொழுகுதல். 1051

2950. (வி - ரை) இன்னவாறெலாம் - முன்னா வென்றதுவும என்பது முதலாக கிகழ்ந்தவா றெலலாவற்றையும.

அறிந்துளார் - நேரில அறிந்தாகளும் கேட்டறிநதாகளும். நமபதாகமூறையீற செய்தி சொல்வோா. கேட்கும் செய்தியை நம்பும் முறையினை அறிவிதத வாறு.

எய்தி அங்கு இசைப்ப - பிள்ளையார்பால் வைதத இவரது அன்பு (2937) காரணமாகக் காணவும், அன்றி யாத்திரையாகவும் வரும் அடியாாகள்; அநநாளில் அடியாாகள் கூடியபோது பேசுவன இதிதகைய கல்வார்தைகளேயாம் எனனு மூணமைவழக்குக குறிகக. அங்கு - திருமயிலேயின் கண்.

கோன்னவர்க்கேலாம் ..அளித்து - நலவாாததை கொணடு வருவோருகு இவ்வாறு அணியும் மணியும அளிதத்தல உணமை மகிழசிபெறற உளளநிலை காட்டுவதாம. புராண வாலாறு (46) பாாகக. இவவழக்கு இகாளினும் ஏறறபெற்றி அருகி வழகுகக் காணலாகம.

திசை நோக்கி - கரங் குவித்து வீழ்ந்து - அவரிருக்க திசையினை நோக்கி அவரை மனத்திட்கொணடு அவரை நேர் கணடதுபோலவே வணகி; இதிதிசை திருமயிலேயினின்றும் தென்றிசையில் கோழிபபதி யிருககும திசையாம். எனவே சிவதேசா தெறகுத் திசை நோகி வணகினுா என்பதாம். கிழககும் வடககும நோகி வணகுதல் வேண்டுமென்பது பொது விதி. இஃது அதனின வேறுபிய சிறபபு விதியாணமைந்தது. இதறகுக் காரணமுை சாட்டியவாறு.

செந்நின்று - சேரே நிமிர்ந்து நின்ற ; வழிபாட்டில உடல நிறுவேண்டிய கோ நிலை ; செம்மையுள் நின்ற என்ற குறிப்புமாம். 1052

2951. (வி - ரை) சுற்றம் நீடிய கிளை எலாம் கேட்ப - சுற்றத்தாரும் நீடிய கிளைஞரும் ஆகிய எலலாரும் கேட்கும்படி உறதிகூறும் பேரொலியினாலே ; இன்பத் தன்பங்களுள விடாத சுறறிச் சூழதலால சுற்றம் எனவும், ஒரு மரதனினறும வெவ் வேறுகக கினைகளும பல கினைபோல வருதலிற கினை எனவுமபடும ; வமிச விருட் சம (Geneological tree) எனற வழகளும காணக. எலாம் - பலநிறபபட்ட எல்லாரும் எனக.

சுற்ற நீடிய கிளை எலாங் கேட்ப - மொழிந்தது எனனையோ? எனின, இவர்பாற் பெணணே மணமகொளள உரிமையுடையவராள சுற்றதாரா, ஆணமகவு இனறி இவர் "குடிககு ஒருபுதல்வி யாதலினால" பெணணைநி நியும பெற எதிபாரக்கும கிளை யினரும அவருள இருததல கூடும ; ஆணமக வில்லாமையால இவரது அருகிருககுப பின உரிமைத தாயததாராளாகிய கிளைஞர்களும பலர் ; ஆதலின இவாகள கேட்ப "இவர் எனத உண்மைச சுறறமும நியமலலா ; இவை பாசககூட்டமே ; 'உற வாவா குருதஇரபல கணதஇநிறைகள' (தேவா), 'சுறறம மாநிலா வீச ணன்பா' (திருவிளை. புரா) எனறபடி காழிநாடுடையவரே எனத குருவும சுறறமும அளுடைய நாயகருமாவா எனறு கண்டேன ; எனத பெணணையும நிதியையும் எனனையும அவ ருககே கொடுத்தனன" எனற சுறறமும கிளையும கேட்ப மொழிதனா. மொழிந்த பொருள யாவரும அறிய விளமபபபட்டதோடி அவாகளும அறிவுறுத்தபபட்டனர் எனக. என்னையும் (அடிமையாகக) தொடுத்தனன் - எனபதாம்.

முற்றும் என்னையும் - "அனதே யெனற ளவியு முடலு முடைமை யெலலாமும, குன்றே யனைய யெனனையாட் கொணட போதே கொணடி லீயோ?" (திருவா) எனற நிலை காணக. எனது உயிர உடல பொருள இவையும இனிக காழிநாடுடையவரது உரிமையாயினமையின இனறி இவறறைபபறறியும உடம் சுறறமாகிய உசைஞருக்கு ஒரு பற்றில்லை எனற சுறறததாராகருச் சொலலியவாறு.

கற்ற மாநதர் வாழ் காழி நாடு - "பாமருவுங கலைப புலவோர பனமலர்கள் கொணடணிநத பரிஞலே, காமனைகள் பூரிததிக களிகூராத நினறேதததை சழு மலமே" (பிள - மேகரா - 9) ; "கறறவாகள பணிநிறைதத்தை கழுமலதததள்" (திரு 11) முதலாக வரும பிளளையாரது திருவாகுகளை காணக. கற்ற - எவ்வையும் எவ வறிவாரையும வழிபடுதலே பிறவிப பயனுய்ய உறுதிபபொருள என்ற கறறத தெளிநது அவ்வழி ஒழுகக கறற. "கறறதனு லாய பயனெனகொல வாலறிவன, நறறு டொழாஅ ரெனின" (குறள).

காழி நாடு - காழிபபதி ; இவவாறு பெரியோர வாழும பதியை நாடெனறு கூற தல மரபு. 1053

2952. எல்லை யில்பெருங் களிப்பினு லிப்பரி சியம்பி,
முல்லை வெணணகை முகிழ்த்மு லையாருடன முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறைபவர் புகலிச்
செல்வ நேயுடை யாரொனு சிந்தையான் மகிழ்ந்தார். ௧0௫

(இ - ள்) எல்லையில்...இயம்பி - அளவுகடநத களிபபினுலே இவவாற சொலலி ; முல்லை...வளமையும் - முல்லையரும்பு போனற கூரிய வெணளிய பல் வரிசையினையும்

முகிழ்க்கும் முலையினையும் உடைய திருமகளாருடன் எல்லையிலாத இரம்பிய செல்வத்தின் வளஉகளையும்; மறையவர்...மகிழ்கதாா - வேதியர்களது சோழிப பதியில் அவதரிதத செல்வராகிய பின்னையாரே உடையவா என்று தணிதலகொண்ட சிந்தையினாலே மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

(வி - ரை) எல்லையில்.....இயம்பி - இப்பரிசு - முன் பாட்டிற கூறியவாறு. பெருங் களிப்பினால் இப்பரிசு - இயம்பி - பெருங் களிப்பினுற கவரபபெற்றுலனறி இவ்வாறியம்புதல கூடாது எனபது; எனனே? "உவபபதனகண் குறறமுக தோன்றுகெடும்" என்றபடி மீக்கூறாத மகிழ்ச்சியும மீக்கூறாத சினமபோலவே உள்ளதனை நிறையினைக கவாந்த மேலெழுக்து இது தகாகத-இது தகாதது - இஃதியலவது-இஃது இயலாதது என்று நிறுததெணணுத திறனே அழிகாகும; ஈண்டுச சிவநேசா தமது மரபும்-தரமும்-பக்குவமும்-நியதியும், பிறவும் ஆகிய நிலைகள்பறறிய பிளளையா இதனை ஏற்றருளுதறகொணணுமோ எனபனவற்றை ஆயாத சிறுதகதி நிறுதது முடிததாரல்லர் எனபது பின்னர் வரலாற்று வினைவிற கணடுகொள்க. அதனியலபு கூறியவாறு. மேல் "அன்ப ரின்புறு மாவததி னளித்தபாங கல்லாற...புகலிகா வலாக்கிது புணரா, தென்பதுட் கொண்ட பானமை" (2954) என்ற இருகியதினை விளக்குதல் காணக.

முல்லை.....முலையார் - பூம்பாவையார்; முல்லை - முலலையரும்பு குறிதததது; ஆகுபெயர்; நகை - ஆகுபெயராய்ப பல்(வரிசையை)லைக் குறிதததது. முகிழ் முலை - முகிழ்த்தல் - தோனறுதல; கோஙகரும்புகளை உவமித்தல் மரபாதலின அதுபற்றி முகிழ் - என்றார். முலைமுகிழததல் ஈண்டுப் பாவையாரத பருவம் குறித்தது; பறகளைக குறித்ததம் அபபருவங் குறிக்குமென்பா மருததவ னூலோர்.

முலையாருடன் - வளமையும் - உடையார் - என்ற முடிக்க. உடையார்-தமதாக் கொள்ளும் உரிமையாளர்.

சிந்தையால் மகிழ்ந்தார் - சிந்தை-சிதகிக்கபபெறற நிலை. அவ்வெண்ணத்தையே பின்னர்ப பலமுறையும எண்ணி எணணி மகிழந்தார. மொழிந்தமையே யனறி எணணுகளை மகிழ்சசியை வினைவிததன. ஒரோவழித் தோன்றி மறையும் மனநிலைகள போலாது, நிலைதத இம்மனநிலையின் தொடாச்சி குறிதததது. இதனால் இயை எணணிய பாஙகே யமைதலனவறறிப பின்னா நிகழச்சியின் மூற்றிப பொருதமாறு கண்டு மகிழும் பேறபெறவாரலா எனறு குறிததமையும் காணக. (சிந்தையால - எண்ணிய அளவினால்.)

வண்மையும்—என்பதம் பாடம். 1054

2953. ஆற்று நாள்களி லணங்கனூர் கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பனிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொ டித்தளிர்க் கையினுல் முகைமலர் கொய்ய, கஉருடி

2954. "அன்ப ரின்புறு மார்வத்தி னளித்தபாங் கல்லாற்
பொன்பி றங்குரீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா"
தென்ப துட்கொண்ட பான்மையோ செயிற்றிளம் பணியாய்
முன்ப வீனந்தது போலவோர் முள்ளெயிற் றரவம, கஉருசு

2955. மேளவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவக் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினின்மலர்ச் செங்கை

கவ்வி வாள்விழி கறுறுதற் செறிறெறி கூர்த்தற்
கொவ்வை வாயவண் முகிழ்விசல் கவர்ந்தது குறித்து; கஂடுள

2956. நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ மூடபணம விரித்துகின் றுடிவே டடங்க
நீல வல்விடரு தொடர்ந்தெழு, கேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி, கஂடுஅ

2957. தரையில் வீழ்தரச் சேடியா வெருகொடு தாகி
வரைசெய் மாடதகி னுட்கொடு புகுதகிட வணிகர்
உரையு முளளமு நிலையழிக துறுதியர் பெருகக்
கரையில சுறறமுக தாமுமுன கலஙகினார; கலுழ்நதார. கஂடுக

2953. (இ - ள்) ஆற்று...காளகளில - முன கூறியவாறு கெவகேசரா செய லாறறிவரும காட்களிலே, அணகுகளா .மலா கொயவான - தெயவப பெண போன்ற பூமபாவையார கனனிமாட தகினில பால போனற தூயநீர கிறைநத தடத்தி னருகில பூசசோலையின பசுகதகில குளிரகத பூகொயயும பொருட்டு, போறறு... ...புமம போநகு - தம்மைப போற்றும நீண்ட கூநதலையுடைய சேடிமாகளுடனே புறதகிற போய; கோறறருடி ..கொய்ய - நிரண வளையணிநத தளிர் போனற கையினால முகைகளும பருவதகு மலாகளக கொயயவே, கஂடுடு

2954. (இ - ள்) அனபா ..அலலால - அன்பராகிய கெவகேசரா இனபம் பொருக தும் விருபபதகினாலே அளிதத அளவுமட்டிலலலாமல; பொன...னைபத - பொன விளங்கும நீரினையுடைய கோழிப பிளளையாருகு இது புனாவுறறு னைபதனை; உட்கொணட பானமை - உடகொணடுளள ஞானதாலே, ஓர...போல - ஒரு நச்சுப் பறகனையுடைய இளம பாமபாகி முனபு வருதகுபோல, ஓர்...அரவம - முள போனற பறகனையுடையதோ பாமபு; கஂடுக

2955. (இ - ள்) மௌவல்...னையகு - மலலிகை மலலிகை கொடிகள படாகத பதாகிலே மறைநது வருது சேர்நது, செவ்வி ..பொழுகினில - பருவதகுப புகிய முகைகளின(ப பூமபாவையார) கொயயும பொழுகில; கவவி...வாயவள - மான போன்ற கூரிய கணகளையும, நறிய நுதலினையும, செறிவும நெறிவுமுடைய கூநத லினையும, கோவைக்கனி போனற வாயினையும உடைய பூமபாவையாரது; மலாச செலகை - மலா போனற கையில, முகிழ் விரல கவ நதது குறிதது - பூகொய்யக கூட்டிக கூபபிய விரலினைகுறிதது கடிததனால; கஂடுஎ

2956. (இ - ள்) நாலு...வேறு அடகை - கசசுப பறகள் நானகும எலுமபளவும் அழுநதக கடிதது ஞெரினை உருதது மேலே எழும படதலினை விரிததலினை ஆடி வேறு இடதகில் மறைநது ஒடுகலே; நீல .தொடாநத எழ - கரிய வெவிய விடம அதனைத் தொடர்நது மேலே எழுநதனால; மெனபூ...போன்ற - மெலலிதாகிய மலர்மாலையிடையில நீப பட்டதுபோல. கேரிழை - கேரிய இழைகளையணிநத பூம்பாவையா; உளம மயஙகி - மனமயஙகி; கஂடுஅ

2957. (இ - ள்) தரையில வீழதர - நிலதகில வீழ; சேடியர்...புகுதலிட - தாதியாகள திடுகிடடு அஞசித தாகிச சென்ற அவருகுகென்ற அமைவு செயயப் பட்ட கன்னிமாடதகினுளளே கொணடு புகுதலிட; வணிகா...கலுழநதாரா - இவ

சேசர் மொழியும மனமும கிலேயழிந்த உறதனபம் மேலிட அளவற்ற சுறறத்தாரும் தாமும் முன் கலங்கி அழுதனர. கஅடிக

இவ்வைந்து பாட்டுக்களும தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண டுரைக்கின்றன. மூன் மூன்றும ஒருமுடிபாகவும் பின்னிரணடும வேறமுடிபாகவம உரைகளினு மிழுக்கில்லை. பொருட் செயற் ரெடர்ச்சியும் விரைவுமபறறி இவவாறுரைகடபட்டது.

2953. (வி - ரை) ஆற்று நாள்களில் - முனகூறியபடி சிவசேசர் செயலாற்றி மகிழ்ந்திருநத காள்களிலே.

அணங்கனூர் - பூம்பாவையார ; அணங்கு - தெயவபபெண.

கன்னிமாடம் - கனனிகள தோழியர்களுடன் இருபபதறகாக அமைக்கபபடும் காவல்பெறற தனியிடஙகள் இவவாற வழங்கபபடும.

பாற்றடம் பொழில் மருங்கினில் - பாற்றடம் - பரலபோனற தய வெணமை யான நீரினையுடைய தடம மாடத்தின் - பால் எனறு கூட்டிப, பால் - ழனுரு பாகக கொண டுரைபபினுமமையும் , இபபொருளில் தடம் பொழில் - பெரிய சோலை எனக. பொழில் மருங்கு - பொழில் - இஙகுப பூச்சோலை குறிததது.

மலர் கோய்வான் - கொயயுமபொருட்டு ; வானீறறு வினைமெச்சம புறம் போந்து எனற வினையெசசததுடன முடிகதது.

போற்று சேடியர் - எனக ; போற்றுதல் - பேணுதல ; காததல்.

முகைமலர் - விரியும் பருவமுடையதாய் முகையாகிய மலர. "முகைக்கு மல ரின் வாசம்போல" (1218) ; சேவ்வி நாணீழுதை - என மேறகூறறதல் காணக (2954).

அரவம் (2954), எய்தி - விரல் - குறித்தக - கவர்ந்தது (வாகி) (2955)-கவர்ந்த-உருத்து அடைக - விடம அடர்ந்தெழ - கோளழை - மயஙகி (2956) - வீழதரச் - சேடியர் - தாம்பிப் - புகுநதிட - வணிகர் - கிலேயழிந்த - கலஙகினூர் - கழுழந்தார் (2957) என்ற இவவைநத பாட்டுக்களேயும தொடாநது முடிபு படுதகிகொள்க. 1055

2954. (வி - ரை) அன்பர்...என்பது - அனபராகிய சிவசேசர் மகிழ்நத விருப பிஞல் மகளாரைக கொடுத்தனர் என்ற அளவில அமைவதனறிப பிள்ளையார்பால இவ்வடைவு சென்று பொருநதாது என்ற உணமையினை. என்பது - எனபதனை ; என்ற உண்மையினை.

உட்கொண்ட பான்மை - குறியாககொணட ஊழ என்னும நியதி. பான்மை - தெய்வம - ஊழ் - நியதி என்பன ஒருபொருள் கொளவன.

பான்மை...போல - அநநியதியே ஓர உருவுகொண்டு ஓர இளம்பாம்பாக முன் வந்து சேர்ந்ததுபோல. போல - உருபு, வினிவிஞல அதுவேயாம் தனமைக் குறிப புடன் நின்றது; சற்குறிபபேற்ற அணியை விளகுவது; "இளப பஞ்சினை போல" (2090) ; "பாசப் பழிமுதல பறிப்பார்போல" (460) என்புழிப்போல் ஆய் குரைததவை பார்க்க. ஓரீ - பணியாயி - என்று கூட்டுக ; எயிற்று - கச்சத தன்மை எயிற்றினிடைக் கொள்ளுதலால் அத்தன்மைபறறிக் கூறினர ; இளம்பணி-மாதவிப பூம் பந்தரிடை முல்லை மெல்லரும்பு கொயயும் மெல்லியலாரின் முகிழ் மெல்விரல கவரும் தகுதியின் இளம்பணி எனறார். இஃதாகிரியாரின் அகநகுமைந்த கருணைப பெருக்குக் குறிததது.

முள் எயிற்று அரவம் - முள் எயிறு முளபோன்ற கூரியனவாகிய பற்கள் ; எயிறு - பல்.

அளித்த பாங்கல்லால் - இது - புகலி காவலர்க்குப் - புணராது - என்க. புணர்தல் - பொருதுதல். பாங்கு - அளவு. திருநாட்டியதானங்குடியில் கோட்புலியார், வனப்பகை - சிலடி - என்ற தமது இரு மகளிரையும் திருவாரூர் சமயிகளுக்கு அளித்தது அவர்களே ஏறக வேண்டுவதும், சமயிகள் அவ்வளவே அவர்களைத் தமது மக்க ளெனக்கொண டேற்பதும் ஆகிய வரலாறுகள ஈண்டு வைதற்குக் கருத்த தகுன. இன்புறும் ஆர்வத்தின் அளித்த பாங்கல்லால் - அளித்ததற்கு ஆர்வமிகுதியே காரண மனறி வேறொரு தொடர்புமினமென்ற குறிப்பம, இது புணராதெனும் பான்மை என்ற குறிப்பம கருதுக. முதல வருணத்தோர் ஏனை மூனற வருணத்களிலும் மணஞ் செயதல கூடும என்ற அறநூற்புறனடை விதியும இவ்வெண்ணங்கள முழிழ்க்க இடந்தந்த தென்றலுமாம். 1056

2955. (வி - ரை) மௌவல் மாதவிப் பந்தர் - மௌவல் - மல்லிகை ; மாதவி - முல்லை ; மலலிகையும முலலையும இணைந்த மணமுடையவையாதலின ஒரு சேரப் பந்தாகளில ஏறறிவைப்பது வழககு

பந்தரின் மறைந்து வந்து எய்தி - அதகு இருதலாறகு வேறு பறறுகோடும இலையுயினறி மறைநதுவநத புருடன.

செவ்வி நாண்முகை கவர் போழ்தினில் - பூமபாவையா எனற எழுவாய் முன 2954-ல நினறும வருவிக்க செவ்வி - அலநம பருவம, நாண் முகை - புதிய அரும்பு. செவவிதாகிய காள எனக. கவர்தல் - பறித்தல

மலர்சிகேங்கை - முகிழ்விரல் - எனறு கூடடுக. கையினகண எனறு ஏழனுருபு விரிக்க. முகையினைச செவ்கைவிரல கவரபொழுது அம மலரசெறுகை குறிதது அரவம கவர்ததது எனற கவிநலமும காணக. சேங்கை விரல் எனபன அரவம் கவாந்த இடதகுறிதலைக் காட்டியபடி " வாளராவொனறு...அதகையில் றீணடிற் றனறே " (1806) எனறது காணக. தறித்து எனறதும காணக.

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்தவர் சேரிதி - முகை கவரிபொழுது - விரல் குறித்துக் கவர்ததது - மணமலராகளை செடிகொடிகளுனறும கிழும அவற றின மணங்குறிதது பாமபுகள் வருவனவாகலின, அவறறை மகளவர் முடிகளின மிக அருகில வைகலாகுதெனறும, எசசரிகையினறி அவற்றிளிடைச சேரலாகா தெனறும வழுநதும வழககும காணக.

பொருந்தாது எனும் பான்மை ஒரி எயிற்றினம் பணியாரும் முன்பணைத்தது போலும் ஒர் முள் எயிற்றவம் கவர்ந்தது - என முனபாடடுடன கூடடுக ; இகுகுத திருவினயாடற புராணத்திட் பழிஞரிய படல வாலாறறு விளைவு நினைவுகூர்ந்து ஒபபிட்டுக கருதற்பாலது, "ஆறறலில முணடகண யருள்காதலகுகம பாரபபனியைக, காற்றலலீழுத தெவவாறு கவரகாப படியிகதச, சாறறிய வாதவூரின றமபதகதப புறனின, வீறறுவை வெருளவிடத தினஞரி கவரவண்ணம " (ஷே. 37)

மலர்சீ சேங்கை - முன கூறியவாறனறி என பதனையும ஏனைய வைபோல அடை யாகவியுரைபபினு மிழுகுகாத.

நவ்வி. வாயவள் - நணங், விழி - நுதல - கூநதல - வாய் என்ற இவறறினைத் தெறபிதது எடுதது கூறியது, "தொமபஞள தகைமை, இநத வையகத தினமை " (2948) என்று முனகூறிய நலநக ளெலலாவறறின் நிரட்சியினையும ஒருசகு காட்டி அததகையாரைபபரறிச் சுவதேசர் கொள்ளுகின்ற தயாபடெருகுகின ஆளவினைக் காட்டு றதகு ; இதனை "மூகதரிசனம" எனபது உலக வழககு. அனறியும, இதுவரை கூறிவந்தது பாவையாரின சகலவிகியாகிய மாயைப படைபபின நலநகள ; இனிச்,

சடையவர் கருணை காணவரப் பிளனையாரது அருளால வரும் சுதத்திலேப் படைப பாகிய புனித அணிகலனகளே மேறகூறுவார் (2991—3007); அதகுறிகக ஈண்டு இக்கு முடிதத்துக் காட்டியவா றுமாம். "தகைமை இநத வையகத் தின்மை" (2948) எனறதும், பின்னர் "ஞாலமும விசமபு மெலலாம், அற்புத மெய்ந்த தோன்ற வழ கினுக கணியாய கினருள்" (3007) என்பதும் குறிகக.

நவ்வி - பெண்மான; நவவியின விழிக்கு வந்தது; ஆகுபெயர். வாள்-கூர்மை ஒளி எனறலுமாம. நமுநுதல் - கறமண முடைமை உதத்ம இலகக்ணப பெண்களின் அகக இயல என்பர். கெறிநேறி கூந்தல் - அவவாறே கூநதல செறிகது நெறிப் புடைத்தா யிருததலும நல்லிலகக்ணம எனப. நேறி - நெறிபபு; அலேபோலச சிறு வளேவுகளுடைமை. கோவ்வை வாய் - கோவ்வை - கோவை என்பது எதகை நோகக்கி கோவ்வை என வநதது. கோவ்வை - ஈண்டுக் கனியைக் குறித்தது; ஆகு பெயர்.

முகிழ் விரல் - முகிழ்த்தது - பூபபறிகும்படி கூட்டிக குவிதததி.

கவர்ந்தது - கடித்தது; அரவம் தீணடிறறு; கவர்நதது என்பது மரபு வழகக்கு.

குறித்தே—என்பதும் பாடம். 1057

2956. (வி - ரை) நந்தம் நாலுாம் - என்க. நாலு தந்தமாவன நச்சுப் பையைத தலேயிற கொணடுளள குழாயபோல உட்டுளேயுடைய நானகு கூரியபறகள. "கடுவோ டொடுக்கிய தும்புடை வாலெயிறறு" (முருகு); நாலு தநதமாவன: காளி-காளாத திரி-யமன்-யமனுதன் எனபன.

என்பு உறக் கவர்ந்து - தசைநார்கள - நரம்புகள முதலிய மேலுள்ள தாதுகள் எல்லாந் தாண்டி உளளே எலுமபு வரையும பொருநத ஆழமாக கடிதது; விரல எலும்புக்கு அடுதது சுதததரத்தக குழாயகளிருததலின் லிடம் அவறறுள் உருக்கப்பட்ட டமையால இரதத வேகததுடன் சடுதியில இரததாசயத தாமரைகுட் பாயநது உடல முழுதும விடம் பரவமபடி போகிய ஆழததிற கடிததது.

நஞ்சு ஊருத்து - பறகளின குழாயபோன்ற உளள உட்டுளேயினமூலம் அவறறி னடியில் உளள நசசுப பையினினறும நஞ்சினைக ககி - இரததக குழாயினுள் வீழ்த்த தச - செலுததி. To Inject என்பது கவினர் கூற்ற.

மேலெழும் பணம் விரித்துநின் றுடி - இவை பாமபுகளின சினககுறி என்ப. பணம் - பாமபின படம. விரித்து எனைக காலமெலலாம சுருகியிருத்தலும சிறிது சினம மூளுமாயின உடனே தலேநியிறாது படம விரிததாடுவ தாகு மியல்பினையும உடையது பாம்பு; ஆதலின விரித்தாடி எனறார். படம் விரித்து ஆடுதல் பாம்புளி னியல்பு.

வேறு அடங்க - வேறிடததில் மறைநதுகொள்ள; ஒடுங்க.

நீல வல்விடம் - நீலம் - கருமை. தொடர்ந்து எழ - எலும்பு உறக் கவர்ந்தமை யால் உடனே சுதத ரதததுடன கலநது அதனுடன் தொடர்நது மேற்பரவ.

மென்பூ...போல - தொழிலும பணபும்பறறி வரத உவமம்; மெல்லிய பூமாலே யினைத தீயினிற புகவிட்டால் உடனே கருகி வாடுதலபோலத துவண்டு.

நேரிழை உளம் மயங்க - எனக. மயங்குதல் - உணர்வறுதலினால் ஒன்றுக் தோற்றாது கலகஙகிச் சோர்தல். 1058

2957. (வி - ரை) வெருக்கொடி - சடுதியில் நிகழாத பேச்சத்தால் நிடு ஒட்டு. தாங்கி - நிலதில வீழாமல் கைகொடு தாங்கி.

வரைசெய் மாடம் - இவாக எிருத்தறகெனற வரைவு செயதவைதத கன்னி மாடம். வரை செய - வரை - மலை எனற கொணடு மலை போனற எனபாரு முண்டு.

வணிகர் - சிவசேசா, கரை - அளவு-எலலை. கரையில் சுற்றமும் - "சுற்ற சீடிய இனையெலாம" (2952); முன சிவசேசர் கூறிய(2952)வாறனற நிதைவுறுக வாழவினும தாழவினும வரைவுபடாது சுற்றிச சூழவோர் எனபது குறிபபு.

நிலையழிந்து - நிலை தடுமாறி உரை குழறி உள்ளம மயஙகி எனக. கலுழ்தல் - அழுதல். 1059

2958. விடாந்தோ லுதறிமே விஞ்சையிற் பெரியா மேலோர
அடாந்த தீவிட மகறறுதற கணைதுளா ரனேகர்
திட கொண் மந்திரந் தியானபா வகளிலை மூட்டி
தோடர்ந்த சேய்வினைத தனிததனித தொழிலசாய்ச் சூழ்வார்,

2959. மருந்து மெணணில மாறில செய்யவும் வலிகத
பொருநது வல்விட மேழுவே கமுமுறை பொங்கிப்
பெருந்த டஙகணமென கொடியளுள் தீவையிசைப் பிறஙகித்
திருநது செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீர்ந் திலதால். கஅகக

2960. ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில வாக
மேவு காருட ஙிஞசைவித் தக"ரிது விதி"யென
றேவும வேலியி லுறுபெருஞ் சுறறமு மலறிப
பாவை மேலவிழுந தழுதனர படொலிக கடலபோல. கஅகஉ

2958. (இ - ள்) விடம...அனேகர - விடதைதத தீரததறகிடம விதைதையிற கைவநத பெரியோர்களாகிய மேலவர்கள் அனேகர்கள பறறிய கொடிய விடதனினை போகுததறகாக சேர்நதாகளாகி; திடஙகொள...சூழவார - வலிமையுடைய மந் திரமும தியானமும பாவனையும முட்டி நீலியுமாயத தொடாநத தீவுச செயலகளினை தனிததனி செய்வாராய சூழ்நகி, கஅகஅ

2959. (இ - ள்) மருநதம . செயயவும - (முன கூறிய நானகனுளடிம) அள விலலாத இனையிலலாத மருநதகளினையும செயயவும; வலிதது...பொஙகி - வலிமை யாய்ப் பறறிகொணடு கொடிய விடம வழு வேசமும் முறையாக மேலேறி; பெருக் தடஙகண்...பிறஙகி - பெரிய விசாலமாகிய கணகளையுடைய மெலலிய கொடிபோனற பூம்பாவையாரது தலையினை மேறகொணடு வீளஙக; திருநது...தீரந்திலதால - திரு அம்படி செயத தீரவினைகள எலலாவறறையும கடநத தீாகதிலதாகவே; கஅகக

2960. (இ - ள்) ஆவி...இலவாக - உயிர உடமபிலுள ததுகுதறகுரிய பல குறி களும் பொருததல இலலையாக; மேவு வேலியில - வநது பொருநதிய காருட விததை வல்லவாகளும "இது விதி" எனற கைவிட்டொழியும வேலையில; உறு பெரும்...கடலபோல - உறற பல சுறறததாகளும கடலபோல அலறிப பாவை மேல் விழுநதமுதனா. கஅகஉ

இம்மூன்று பாட்டுக்களும தொடாந்து ஒருமுடிபுகொண டுரைகக்பபடடன.

2958. **(வி - ரை)** விடந் தோலித்திடும் விஞ்சை - விடதனைத் தீராகும் காருட வித்தை (2961); கருட மந்திரம் கைவருதலால பாமபின் விடதனைத தீரக் கும் ஒரு வித்தை. பெரியர் - அனுபவம் வலலோர்; மேலோர் - அவருள் தலைவர்.

தீடங்கோள் மந்திரம் - தியானம் - பாவனை - நிலைமுட்டி - தீடமாவது - உறதி யாய்ப பயனளிக்கும் தன்மை. மந்திரம் - கருட மாநிரம்; தியானம் - மாநிரத்தி னிற் குறிக்கப்பட்ட - மந்திரத்தாகு அதிதெயவமாகிய - மூர்த்தியை அழுதியறிதல; "உருவெை" (தேவர) ; பாவனை - மாந்திரிகன அமமாநிரமூர்த்தியாக தன ஆனமா வைப பாவித்தல்; முட்டிநிலை - விடவேகம் தலைக்கொண்டபோது அதனைத தணித்தற் பொருட்டு மாநிரிகன தனது கைவரல்களிற பெருவிரலை விடத்து ஏனை நான்கு விரல களையும் முட்டியாக மடித்தகொணடு உசசிமுதல கடிவா யிறுதியாக லிடந் தீண்டப பட்டோ ருடலிலத தடவுதல் முட்டி நிலை-எனக இவை காணகும தொடர்ந்து ஒன றாய் வருதலால தொடர்ந்த செய்வினை எனறார.

சூழ்வார் - செய்யவும் (2959) எனற மேலவரும பாட்டுடன கூட்டிமுடிகக.

தனித்தனித் தொழிலராய் - அவ்வவரும தாநதாம கறற எல்லை அளவும செய்வா களாகி.

பாவகம் - பாவனை. உயிர தன்னைச் சிவமாகப பாவிக்கச், சிவமாகும நிலை சிவோகம்பாவனை எனபபடும்; அதற்கு எடுததுக்காட்டாகத தேறறமாயக கூறபபடு வது இக கருடபாவனையாம்; கருடோகமபாவனை எனபர. கருட பாவனையாவது: "ஆதிபௌதிக கருடன, ஆதிதைவிக கருடன், ஆதியான்மிக கருடன எனக கருடன மூன்று வகைப்படும். இவவாறு பொருடோறுமை கணடுகொள்க. ஈணடு ஆதி-அதி-இடதநில்; அவறறுள் உலகததுக காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன். அதறகு அதிதெயவமாக மாந்திரிகன உளளதநில் அதுபோல்வதாகக கணிகக படும் மந்திரம் ஆதிதைவிக கருடன்; அம் மநதிரத்தினிடமாக தினறு மாநிரிக னுக்குப் பயன கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆதியான்மிக கருடன் எனபபடும்; அவற றுள, ஈணடுள "காருட விஞ்சை" எனறதிற கருடனுக்கு அதிதெயவ மாய் மாநிரிகனுளளதிற காணபபடும மநதிர ரூபமாகிய அதிதைவிக கருடனே. அத னைப் பாவித்தலாவது காடோறும பயினறுவரத பயிறசி விசேடததான அமமநதிர ரூபமே தானாக அமைகிய பாவனை செயது நின்னறிவு அதன் வசமாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவவனம நினறு அம்மந்திரக் கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃது அவ விடவேகத்தை மாறறுதல ஒருதலையாகலின, அபபாவனை ஈணடைககு உவமை யாயிறறு. இதனனே, கருடபாவனை சத்தியமா மெனபதாமு, அதனை அசதத்தியமென பார் மதம் போலியெனபதாகு தெறிவென உணர்ந்துகொள்க. புளளு, விலஙகு, மரம முதலிய சாரசரஙகளுக்கெலலாம் அதிதெய்வ மந்திரம உளவெனபதாமு, படிகமபோல அதுவதுவா மியலபுடைய ஆனமா அவற்றுள எவவெவ மந்திரஙகளைக கணிபபினும அவ்வமமாநிர சொரூபியாவா னெனபதாகு, சாவகு ஞாலைதர முதலியவறறுட காண்க" (சிவஞான மாபாடியம - 9-சூ. 2-அதி).

சூழ்வார் - செயயவும (2959) - நீாகதிலதா(க) - வித்தகர் (2960) - இது விதி என்று ஒவும் வேலியில் - சுறறுமும - வீழாது - அழுதனா - என இமமூன்று பாடடுக் களை முடித்துகொள்க. நீர்ந்திலதால் (2959) எனறதனை முறாகக வைதது முடிதத தொணடு மேல்வரும் பாடடை வேறு முடிபாகக்கினு மிழுக்கிலலை.

செய்வினை நீர் தொழில். மேல் "திருந்து செய்வினை" (2961) என்பார.

தனித்தனித் தோழிலாமி - அவ்வவர் தத்தம் நிறை முழுதும் செலுத்திக் காணபாராய.

தூற்வர் - தூற்றல் - ஆழ எண்ணுதல. உடலைச சுற்றி என்பதுமாம். 1060

2959. (வி - ரை) **மநந்தும்** - மாநிரம பாவனைபறறிய செய்வினைகளையன்றி மருந்தும என உம்மை இறந்தது தழுவிய எசசவுமமை.

மாறில - பயனாருதலில தவருமையின இணையற்ற. கிடங்கோண் மாநிரம் போலவே மருந்தும மாறில எனறதாம. **வலிந்து** - கடாது ; வலிமை பெற்று.

பொநந்து - வாத பொருந்திய ; "பானமை" (2954) போல பொருந்திய எனபதும குறிபபு.

ஏழ வேகமும் - உம்மை முறறுமமை. "தலைகொணட வேழாம் வேகம்" (1809) என்றதிம, ஆணடுரைதததையும பாாக

முறை பொங்கி - தலைமிசைப் பிறங்கி - முறை - ஒனறனமேல ஒன்றாக ; தலை மிசை - விடாத தலைகேறி சூழ்னையைப பறறிப பரவிஞல நீரினறெனபர.

நீர்ந்து செய்வினை - திருந்துமபடி செயயும நீரதொழில - மாற்ற ; திருத்தமாகச் செயயும எனறலுமாம.

கடந்து - மேறறெனற தன வலிமையே மிகு.

நீர்நிலைது - நீராதாகி, முறறெராசம. நீராநிலதாயக குறிகளு மடைலிலவாக என வருமபாடடுடன றொடாநதது முடிக்க. முறறாாகக்கொளளினு மிழுக்கிலலே. 1061

2960. (வி - ரை) **ஆவி தங்கு பல் குறிகள்** - இவை உயிரபபு - வெபபம - அசைவு - முதலாயின ; **அடைவு** - இருததல - தஙகுதல ; **ஆக** - ஆதலின.

இது வித் - இத விதியின வினைவு ; **ஊனான வாதத** - மனித முயற்சியாற பய னினறு - எனக கைவிடும நிலே.

வித்தகர் - கைவாத புலவர் ; முன "பெரியராம மேலோர" (2952) என்றமை காணக. Experts என பாகவினா.

ஒவும் வேலை - ஒவுதல் - நீஙகுதல் - ஒழிதல ; உயிர போயவிடடது எனற கைவிட நேரம ; "ஒவ காஞணா வழிய காஞயிர போகு காஞயா பாடைமேல" (தேவா-கமபி) ; "போவாாக ளிதகமமாற் போககரிதா மெனபதுகணற" (1319) ; "குண்டர்களுக கைவிட்டார" (1320)

பாவைமேல் விழுந்தழுதனர் - இறநதாருடலினமேல விழுநதழுதல் தெருவுகிய அனபுடையாரின தூய மிகுதியின செயலாகிய மெயபபாடு "மைநதன மீமிசை வீழநத மயஙகினள" (கநதபு . பாணு வதை - 194)

படர் ஒலிக்கடல்போல் - பரபபும, பேரொலியுடைமையும உவமதனின பொதத தன்மைகள் ; வினையும மெய்யுமபறறி வநத உவமம

விழுந்தழுதது—என்பதும பாடம. 1062

2961. சிந்தை வெநதைய ருறசிவ நேசருந தேளிந்து
வநத செய்வினை யின்மையில "வையகத் துளோர்
இந்த வெவ்விட மொழிப்பவர்க் கீசுவன் கணட
அந்த பினனிக் குவை"யெனப பறையறை வித்தார். 1063

(இ - ள்) சிநதை...தெளிநது - மனதநினில் கொடிய தனபம் பொருந்தப்பெற்ற சிவநேசரும பின்னர்த தெளிவுகொணடு ; **வந்த...இன்மையில** - செய்யின்ற நீர்

தொழில்கள் வேறு எவையுமில்லாமையால் ; "வையகத்துள்ளோர்...குவை" என - "உலகத்தில் உள்ளோர்களில் யாவராயினும் இருதக கொடிய விடத்தினை ஒழிப்பா ராயின் அவருக்கு இல்லுக் கண்ட (காணபபட்ட) எல்லையில்லாத செல்வத தினர் எல் லாம் கொடுப்பேன்" என்று ; பறை அறைவித்தார் - எல்லாம யாவரும் அறியுமபடி பறைசாற்றி அறிவிததனர.

(வி - ரை) வெந்துயர் உறு - "முன்னா உரையு முள்ளமு நிலையழிந் தறுதயா பெருக" (2957) எனறது பாவையாரை விடாதீண்டி யலமந்தமை தெரிந்த உடன் நிகழ்ந்த நிலை இல்லுக கூறியது விஞ்சை வித்தகரும "இது விதி" என்று கைவிட டொழிநத ஆவிபும் நீர்ததெனக கண்டபோது நிகழ்ந்த நிலை.

தெளிந்து - தயங்ஙற கவரபபட்டு ஒன்றாக தோன்றுதிருந்த நிலையினின்று தெளிந்து ; மேறசெயலாவதனை ஆயந்து துணியும நிலை பெறறு.

வந்த செய்வினை - கைவந்த நீர்தொழில் ; வந்த - மேறகொள்ளத் தக்கதாய் வரப்பெற்ற ; செய்வினை - 2958 - 2959).

இன்மையில் - பறையறைவித்தார் - தாம் தெரிநத அழைதது வர்தோரும் தாமாக அறிநது வருதோரும ஆகி முன வநத விஞ்சை வித்தகரொழிய, இனி யாரேனு மூளராயின் வருக என்ற ஊரவருகரு அறிவிததபடி.

ஈதுவன் அந்தமில் நிதிக்குவை - "இவள மணமபெறுவான, அந்த மிலலென தருநிதிக குரியன" என்றறைதாா (2947) எனவும, "பிறஙகிய நிதியும முறற மெனனையும் கொடுத்தனன" என மொழிதாா (2951) எனவும், முனனாக் கூறிய சிவநேசர், அவவாறு தாம பினனையாருக்காக்கிய நிதிகளுவை இதகு "வெவ்வீட மொழிப பவாக் கீகுவன்" என்றது பொருததமா தெனனையோ ? எனின, பொருததம ; என்னை ? தாம் அனபிஞல் அளிதத பாஙகிஞல பின்னையாரது உடைமையாயின பூம்பாவையாரைக காதது அவர்பால சேமமுறச சேர்பபிகரும் பொருட்டாதலின் அமையுமென்க.

ஈவனேன்னுடைய—என்பதும பாடம. 1063

2962. மூரசி யம்பிய மூன்றுநா ளாகவையின் முற்ற
அரசா பாங்குளோ ருட்பட வவனிமே லுளள
கரையில் கலவியோர் யாவரு மீண்ந்துதங் காட்சிப்
புரையில் செய்கையிற் றீர்ந்திடா தொழிந்திடப் போஞர். கடுசு

(இ - ள்) மூரசு...அகவையின் - முன் கூறியவாறு பறைசாறறிய பின் மூன்று நாள் எல்லையளவில் ; முற்ற...ஈண்நது - அரச சபையிலுள்ளோர்கள் உட்பட உலகத் தில் உளள எலலையில்லாத கலவியுடையோா யாவாகளும முற்ற வநதீண்ந்து ; தம காட்சி...போஞர் - தாநதாம் உறுதியாயக் கைகண்ட குற்றமற்ற நீர்தொழில்கள எவற ருலும் நீராதொழிநதமையாற் போயினர.

(வி - ரை) மூன்றுநா ளாகவையில் - பறை சாறறிய எல்லையின் அளவாகிய மூன்றுகாள அளவின்கண். அகவை - ஏழனுருபு. "ஆடிதனிகை ளாகவையின" (சிலப் - உரைபெறுகட் - 3). மூன்றுகா ளளவும உடலின் தாஙக்கள் சிதைவுபடாதி நிறுததவல்லதொரு அமைதி அக்காலத்தும உளளதுபோலும.

முற்ற - யாவரும் - என்று கூட்டுக ; ஒருவருமொழியாமே எல்லாரும.

அரசர் பாங்குளோர் - அரச சமூகப் புலவர். கலைத்தலைகள் எவற்றிலும் வல்லோர்களே அரசர் கூவித் தோளது தக்கோரைத் தமது சமூகத்தில் வைத்த ஆதரித்த காட்டுக்கு கலஞ் செய்வித்தல் முன்னோர்கள் வழக்கு ; இறையனாரகப்பொருள் வரலாறு, சகல வரலாறு, திருவாதவூரடிகள் வரலாறு, திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு முதலியவையும், முன்னோர்கள் தமிழரசர் காலத்து காட்டுகட்டுப்புச் சரித்திரங்களும், கல்வெட்டுக்கள் முதலியவையும் காண்க. இங்ஙனம் கூறிய அரசர் கச்சிமாகரைத் தலைகராகக் கொண்டு ஆண்ட பலவர மரபில் வந்த சிம்மவிட்டுணுவும் அவன் மகன் மகேந்திர வர்மனும் ஆவார்கள் எனபது கருதப்படும்.

அவனிமேலுள்ள கரையில் கல்வியோர் - அரசர் பாலது பெருத உலகில் வினம்பிய பெருஞ் கலைவாணரும் பலருண்டாதலின ஆவாகளும.

காட்சிப் புரையில் தெய்தை-காட்சியாவது கண்டுகேளாண்ட பயனேதருவது என்ற பொருளில வருதது காட்சிச் - தெய்தை - பண்புத தொகை. புரையில் தெய்கை - குறைபாடிலலாத நீரதொழில. காட்சியும் தெய்கையும் எனற உம்மைத் தொகையாகி உரைபபினுமமையும் ; இபபொருளில காட்சியாவது பார்வையால் வீடதைதத நீராகும் கலையின முறை ; " பாதத பாவையா லீரும்புண்ட நீரெனப் பருகும் நீரதன் " (திருலீலா புரா) எனற கூறபபடும் நீகைமுறை இதறகு மொகும்.

முரசியம்பலும்—எனபதம பாடம 1064

2963. சீரின் மனனிய சிவகேசர கண்டின மபங்கிக்
காரின் மலிய சோலைசூழ் கழுமலத தலிவர்
சாரு மவ்வள வுமமுட நழலிடை யடகிச்
சேர வெண்பொடி சாமபலசே மிபபது தெளிவார், கஅசுடு

2964. "உடைய பிளளையார்க் கெனவிவ டனையுரைத் ததனுல்
அடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாகமக" கெனறே
யிடரொ ழிநதபின், னடகிய வெண்பொடி சாமபல
புடைபெ ருததகும பத்தினிற புகபபெய்து வைப்பார், கஅசுசு

2965. கன்னி மாடத்தின முன்புபோற காபபுற வமைதததிப்
பொன்னு முதலுமே லணிகலன் பூரதுகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூபியின் பளுசணே விசைபபளளி யதனமேன்
மன்னு பொனனெரி மாலிக ளணிகதுவைத தனரால், கஅசுஎ

2966. மாலே சாந்தொடு மஞ்சன நாடொறும வழாமைப
பாலி னேர்தரு போனகம பகல்விளக் கினிய
சாலு கன்மையிற் றருவன நாடொறுஞ சமைத்தீத
ஏலு மாசெய யாவரும வியபபெய்து காளில, கஅசுஅ

2967. சண்பை மன்னவர் திருவிறாறி யூர்நகா சார்ந்து
பண்பு பெறுதகற நிறண்டாக ளுடன்பணிக திருந்த
கண்பு மிக்கநல் வார்த்தையந் நறபதி யுளளோர்
வண்பு கழ்ப்பெரு வணிகாககு வந்திசை செய்தார். கஅகக

2963. (இ - ள்) சீரின்...மயங்கி - நிறைபான நிலை பெற்ற சிவநேசர் அதனைக் கண்டு மயங்கி ; காரின்...அவ்வளவும் - மேகங்கள் தவழுதற்கிடமாகிய சோலைகள் சூழும் கோழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் சாரும் அருகான அளவுவரையிலும் ; உடல்... ...தெளிவார் - பாவையாரின் உடம்பினைத் தீயினிலிட்டு அடங்கச்செய்து அதனிற சேரும் எலும்போடு சாம்பலைச் சேமித்து வைபபது எனற தெளிவராகி, கடுடு

2964. (இ - ள்) உடைய...எனறே - ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு இவனை அளித் தேன எனற சொல்லிவிட்டபடியால் இங்ஙிகழுசிபறறி நமக்குத் தண்டமுறுவதற் கிலலியாம் என்ற திணிதே ; இடர் ஒழிநதபின - தனப நீஙகியபின ; அடகிய... ...வைபபார - தீயினில எரிதத எலும்பினையும் சாம்பலையும் பக்க இடமகன்ற கும்பத்தி னில புக இட்டு வைபபாராய, கடுசு

2965 (இ - ள்) கனிமாடததில்...அமைத்து - கன்னிமாடத்திலே முன் பாவை உயிருடனிருகருகாளிற போலவே காவல பொருத (அகடுடத்தை) அமைய வைதது ; பொனனும் ..சூழநத - பொனனும் முததம் மேல் அணிகலன்களும் அழ கிய மெலலிய திகிலும் சுறறிப பூனநத ; பனனு...அணிநத வைததனரால் - எதித துச் சொலலபபட்ட அனனததின தூவியினை அடைதத பஞசணையாகிய வாசனை பெய்த பள்ளியின வைதத அதனமேல் நிலையிறற பொனனரியாகிய கழுதததணி வகை களையும் அணிபெறக கோலஞசெயது வைததாராகி, கடுஎ

2966. (இ - ள்) மாலை சமைததே - மாலையும் சநதனததடனே திருமஞசன மும் காளதோறும விடாமல பாதசோறும பலவினசகும் எனறிவையும இவைபோல வனவறறையும பொருநதிய நனமையினலே தகுவனவாக நாள்களதோறும அமைதிதே; எலுமா...நாளில் - பொருநதுமவகை காட்டிச் செயய எல்லாரும அதகணடு வியப படையும் நாட்களிலே ; கடுஅ

2967. (இ - ள்) சண்பை மனனவர்...நல்வார்தமை - சோழித நலிவராகிய பிளளையார் திருவொறறியூர் நகரிலே வந்து சாநது பணபுபெறற நல்ல தொணடர்க ளோடும் இறைவரைப பணிநத அகனறே எழுநதருளியிருநதார எனற நணபு பெறற நல வாறதையினை ; அஙகுறபடி யுளளோர் உரையதத - அநத நகரபபகுதியில உளள அடியர்கள வணமையும புகழுமை உடைய திருவணிகர தோனறலாராகிய சிவநேச ரிடம வந்து சொனனாகள. கடுசு

இவவைநது பாட்டுக்களும தொடாந்து ஒரு முடிபுகொண டுரைக்கினறன.

2963. (வி - ரை) உளம் மயங்கி - தமது மகளாரா வீடநதீண்டி யிறக்குபட் டமை பற்றி யனறி, ஈண்டு மயஙகியமை பிள்ளையாருருக் கொடுகைபபட்டமையால அவா வருமளவும அவரது உடைமையாைத தமமிடம வைகைபபட்ட பொருளைப பாது காக்க வியலாமறபோயினமைபறறி, இனி இனனது செயவதெனற தோனறாது மயங்கி னா எனக. அஃதி அனனதாதல மேல நெளிவரி எனறதனறு காணபபடும்.

காரின் மல்கிய - மேகஙகளால நிறைநத ; மேகமணடலமளவும உயாநத என்றது மாம். இநதிரன சிகாழியில வைததயாக்கு நநதனவனதின குறிபபுமாம.

கழுமலம் - சிகாழியின பனனிரணடாவது திருபபெயர்.

கழுமலத் தலைவர் சாநம் அவ்வளவும் - சேமிப்பது - அவரது உடைமைப பொருளாயத தமபால வைதிருநத பாவையாரின உடலை அவவணணமே ஒப்புவித்தற கியலாமையின் எநத அளவில் அதனைச் சேமிக்க இயலுமோ அவ்வளவில் சேமிதத வைதிருநதி அவாபால அவா வரும்போது ஒபபுவிததல வேணடும என்பது சிவநேசா கொண்டகருதது அது தகுதியாமோ? எனின, அனபுமீதூர்நத நிலையிற் செய்யப்படுவன

வெல்லாம் சகுனியே என்க. "ஆரூர வானத்த தடியார் செய்த வரசாரம பொறுத தருளி யவாமே லென்றஞ், சிறுத பெருமானே" (தாண - மாறபேற - 5); பினனர்ச் சரித வினைவினபொருட்டு இங்கினவிங்ன இறைவா உடனிருந்த வெசேர ருளளதால் ங்ன்னப்பித்தனா எனறலுமாம. "காணேத மறியாமே யெனனுள வந்த லலனவும் நீயனவு காட்டா கினறுய" (தேவா) எனபத முதலிய திருவாக்குகள் காணக. "பததர் சொன்னவும பணப படுவோர்?" எனறபடி இதனமேல இவறறை ஆராயசி செய்தல் அமையாதாம். "கேட்பான புலில அனலிலே கிளக்க வேண்டா" (தேவா-பாசரம) எனபத மறறமொழி ஆங்ண. கழுமலம் - பாவையாரைச வெஞ்சாரச் செயவது குறிப்பு.

உடல் நழலிடை அடக்கி - என்போடு - சாம்பல் - சேமிப்பது - ஐமபூதச் சோகையாலாகிய உடல நழலிடை எரிக்கபபட்டபோது, அவை வெவ்வேறு பிரிந்த அவயபூத மூலகைகளுள சேர, எஞ்சிய எதுமபுரு சாமபலுமாகிய உருவதனிலுள அடஙகி கிறகும எனபது குறிக்க உடல் - அடக்கி எனறார. "முடிவிலொரு பிடி சாம்பராய வெநத" (பட்டினததார) உடலித தைலம - ஏங்ன மருநத நீர் - முதலி யவற்றுள இட்டுச சேமிக்கும முறைகளும உணடு, அவை நவீனகாலாலும கையாளப படுவன. தாரதனது உடமபைத தைலம ஆட்டிச சேமித்தலமையும, தேன - பாமபு - முதலிய சில பிராணிகளின உடலித திரவகத்துள இடஙிச சேமிக்கும முறைகளும காணக. உடலின உளளும புறமும மருநது பண்டகஙகளாற பொதிநது கீணட காலம சேமிபபது முறைகாலம இநதியாகள கையாணடதொரு முறை (Egyptian Mummies). ஆனால அவையெலலாம நிலகாலம கிறபனவம, உடல உருவ கிறபி னும விடதனனமை கொணடு கேடிறவனவம பிறவுமா யொழிதலனறித தூய்மைகுப பொருநதவனவலல; ஆலுடல முடிவில எலுமபும சாமபலுமாய கிறபதும, பலவாற றாலும எளிதாய அவ்வாற சேமிததறகுரியதாவதும, தொனறுதொடடு நம நாட்டின முகைதையோர் கணடு கையாணடுவாத முறைகளாம, அனறியும ஊழிக காலததில நீயினுற் சகரிகபபட்ட உலகம சாமபராகி ஒழிந்த ஒடுவில மீளவும ஆணடினறும தோனறுவினறதது எனறது சைவ சித்தாநத ஆணமையாதலின அனனேத தமதுளளதது வைதது அச வெநேர இவவாற தேளிநதனர் எனற குறிபபும அடக்கி - சாம்பல் - சேமிப்பது தெளிவுர் எனறலமையாற பெறபபடறல காணக சீவநேர் எனற பெயரால இநகுக் கூறியமையும இகுகுறிபபு சேர - முழுமையுமகூட; உடலின எல்லாப் பகுதிகளின எஞ்சியவை எலலாம ஒனறுசேர.

சாநும் அவ்வளவும - தலவா தகுருச சாருகள வபோது கூடுமெனபது அறிய வாராமையின எநகாளாயினும அகாள வரையும எனபதாம. ஆதலின எதகாளாயினும அதவரை எலகியினறிச சேமமாயுளளது சாமபர உருவமே எனபதும தெளிநதனர எனக. மருததனுலவரும குறிதத சிலகால எலகில அளவே சதஙகொளளும கெய, இலகியம, சூரணம, எணணெய முதலியனவ போலாது, கீடித்து இருகவேணடுவன வற்றைப பசுமம = நீறு = சுணணம ஆகுவைத்தல சருதுக.

நழலிடை அடக்கி - உடலி மண - கீர - முதலியவறறுள அடகுகாமல நெருபபி னுள் இட்டு அதனுள ஒடுகுமபடி அடகுக. அபபெரிய உடலுருவமே இசசிறிய சாமபரிடை கிறக்கச் செயதல நீயின செயலாதலின நழலிடை அடக்கி என்றார. அடக் கம் செய்தல் எனபது இறநத உடலிசை சேமிததறகு வரும மரபு வழகுகு.

தெளிவுர - புகப்பெய்து - வைபபர - வைததனர (ஆங்) - செய - என மேல் வரும் பாட்டுகளுடன முடிகக.

2964. (வி - ரை) உடைய பிள்ளையார்க்கு.. என்றே - வெகேசர் கொண்ட (2964) மயக்கம் நீங்கியது இன்ன வகை என்று கூறியபடி. பிள்ளையார்க்குக்க உரைத்ததனால் - இவரை பிள்ளையாருக்கு கொடுத்தேன் என்ற சொல்லிவிட்டமை யால் இவன் அவரது உடைமைப பொருளாயினமையாலே ; மணச் சடங்கில் பெற் றோர் கன்னிகையைக கொடுத்தோம என்ற கூறும சடங்கும, அதனால் அக்கனனிகை மணமகனுக்கு உரிய உடைமைப பொருளாய்விடுகின்ற நிலையும், அதன் பின்னர் அவ ளது இபபத தன்ப முதலிய நிகழச்சிகள யாவும மணமகனுடையவையே யாகின்ற நிலையும் ஈண்டு வைதது கருதத தகன ; உரைத்ததனால் துன்புறுதல் நமக்கில்லை என்ற காரணக குறிபபுபபடக் கூறியதம காணக. பெறறோரது இசைவே மண மாம் என்ற தணிபு நிலைகவதியமமையார் வரலாறறுட் காண்க.

அடைவு - நேர்ந்த செயல் ; அடைநத நிகழ்சசி ; அடைவின் பொருட்டு. அடைவு - முறைமை என்று கொணடு தனபுறுதறகுரிய முறைமை நமகில்லை என் றுரைததலுமாம்

நமக்கு - தமது மனனியாரையும சுறறததாரையும உளபபடுத்திக் கூறிய பன்மை. என்றே - எனறு தணிநதே ; ஏகாரம தேற்றம.

உரைத்ததனால்...இலையாம் நமக்கு - என்றது தம்மைப பிளளையாரின் வேறுய் எணணிய நிலையன்று. "இனறே நிடையு நெனகுணடோ ?" ; "நண்றே செய் வாய பிழைசெய்வாய் நானே வீதற்கு நாயகமே" (திருவா) எனற கருதது இனன வைததாக காண்க. அவரதுடைமையினை இனி ஏற்றபெறறி காவல் செயது அவர்பால் ஒப்புவிப்பேன் ; அதுவே எனது கடமை எனறபடி.

இடர் ஒழிந்ததபின் - இங்கு இடர் எனறது இதுவரை பாவையாரைத தமது மகளா ராகக் கொணட நிலையில் தாம் அடைந்த "உறுதுயர்" (2958) ; "வெநதுயர்" (2962) முதலியவை.

அடக்கிய - தழலிடை அடகியதனால பெறற ; அடக்குதல் - தீயினில எரிதத லால் சேமிததல ; இதன் கருதது மேல உரைகசபபட்டது.

புடை பெருத்த தும்பம் - வாய சிறுதது பக்கம பெருதத மட்குடம.

புகப்பெய்து - எலும்பினையும சாமபலியும குடதனினுள புகுமபடி மெண்மையாய் வைதது. பெய்து - வைதத மெனமை குறிததது.

வைத்தார்—என்பதும் பாடம. 1066

2965. (வி - ரை) இபபாடலினும மேல்வரும பாட்டினும் பாவையாரின் எலும்பையும் சாம்பலையும பெயதவைதத குடதனினை அப பாவையாராகவே கொண்டு அணைத்து வைத்துச் சிவகேசர் புரிநதவாறு உபசாரங்கள கூறப்படுவன. என்னை ? பாவையாரின் உடல் தீயிடை யடகபபெற்ற அந்நிலை அவரது சுருகிய உடலேயாம். உயிரோ தீயினாலும் வேறெதனாலும் அழிவபெறாத அறிவப பொருள். அஃது அங்கு உள்ளதாகப பாவிகபபட வருவதொன்றெனபது உணமை. "எனமையாந் தன்மை, அந்த வெண்பொடு தொடர்சசியாம" (2985) எனப பிளளையார் பின்னர்க் காட்ட யாவராலும் அறியபபடுவதாம. ஆதலின் அவவாற உடலையும் உயிரையும ஒன்றுபடுத திச் சிவகேசர் பாவிததனர் எனக ; அன்றியும பிளளையாரது உடைமையாக எண ணினாராதலின் அவர் பொருளை போற்றும முறையாலும உபசரித்து வந்தனர் என் பதுமாம்.

முன்புபோல் - முன்பு பூமபாவையார் உயிருடன் இருந்தாளிற் போலவே. காவல் செய்தமைத்தறகுக் காரணம் கூறியபடி.

பொன்னும்...தூற்று - இஃது அக்குடத்தினை அப பாவையரெனவே அலங்கரித்தல்; தூற்றல் - சுறறியணிதல; எணணிச செய்தல என்றலுமாம்.

பன்னு தூவியின் பஞ்சணை - தூவி - அனனத்தின மெல்லிய சிற இறகு; தூவி போன்ற நண்ணிய பஞசடைதத அணை; தூவியாலாகிய பஞசணை என்றலுமாம் பன்னுதல் - குறறன கணடதல் என்ற குறிபபுமாம. விரைப் பள்ளி - வாசணைப பண டஙகளால் மணமூட்டிய பள்ளி.

பள்ளி அதன்மேல் - குடததை வைதத பூதனம கூறியபடி.

பொன்னரி மாலைகள் - கழுததணி வகைகள். இவை அவவாறனதறின் மேலே கட்டிலின் மேற்கட்டி, விதானஙகள முதலியவை அமைதத அணிவகை. 1067

2966. (வி - ரை) மாலை சாந்தோடு மஞ்சனம் - இவை காலும் புதிதாகச் செய்யப்படும் உபசாரம். மஞ்சனம் - வெபூசையிற பாவனபிடேகம எனற முறையின் படி அமைவதிபோலும். சாலு நன்மையிற் றதவன - எனற குறிப்புமிது.

பாலினோ்தரு போனகம் - பாலினுறை சமைகக்பபட்ட சோறு; பாற்சோறு. "பாறசோ றுகநி" (தேவா), பாயசம எனபது வழககு நோ்தரு - அடப்பட்ட.

பகல் விளக்கு - இரவேயனறிப பகலிலும இநிம விளககு. இது உபசார வகைகளுள ஒனறு விளககு வேணடபபடாதபடி பகலவன ஒளிவீசம பகலிலும எரிக்கப படுதலால உபசாரமெனபபடும. இது தெயவ முனனிலையிலும பெரியோ முனபும் இயறறபபடும் வழககுணமை காணக.

சாலு நன்மையில் றதவன - என்றதனுல புதை (தூபம) முதலாயினவுமாம்.

சமைந்தே - அமைவிதறே; தெய - உபசரிகக; சமைத்தல் இபபணடஙகளே வழாது பதிதறலும, தெய்தல் அவறறினுல உபசரிதறலும குறிதறன.

நாடொறும் வழாமை எனறது இவறறை அவ்வந் நாட்களதோறும புதியின் அமைதறலையும, நாடொறும் - தெய என்றது நாடோறும உபசரித்தலையும குறிதறமை யால் கூறியது கூறலனமையுணாக.

யாவரும் வியப்பெய்த - இதன உளளுறையறியாத உலகா வியநது பாராட்டிய மட்டில அமைய என்க.

பல்லிளக்கு—எனபதம பாடம 1068

2967. (வி - ரை) சண்பை மன்னவர் - பிளளையார். சண்பை - சோழியின் ஒன்பதாவது திருபபெயர்.

பண்பு பெற்ற - பண்பாவது பிளளையாருட னிருததறகுரிய கறபண்பு - வெத் தன்மை; கல்வழ் எனறலுமாம.

நண்புமிக்க நல்வார்த்தை - நண்பு - சிவதேசாபாற கொணட நணபு; சிவ தேசாமேற கொணட உரிமை எனறலுமாம, நல்வார்த்தை - சுபசெயதி "பிளளை யார் திருவாததை" (1442) என்றதும ஆணடுரைததையும பாாக்க.

நற்பதி - திருவொறறியூர; இறைவா தேறறமாயப படமபகக்ம இடமகொண்டு எழுந்தருளியுளள சிறபபு கணமை எனபபட்டது.

பதியுள்ளோர் வந்து வணங்கிக்கு உரைசெய்தார் - சிவதேசரது நிறைகளே அடி யாாகள கணகறிக்தாராதலின் அதகுகின்றம திருமயிலையில வாது அவாகது அறிவிததனர்.

பெருவணிகர் - வணிகர் மரபின் உட்பிரிவாகிய குடி; முன்னரும் "பெருவணிகர்" (2931 — 2940) எனறமை காணக.

பணிந்நிரந்த நல்வார்த்தை - "ஒறறிகர் காதலிதந் தினிதமைத்தார்" (2930) என்று முன் கூறிவிடுதத செய்தி. இதனைச் சரித வரலாறறுத் தொடாச்சிபெற எடுத் தக்காட்டிய கவியமும் கணடுகொளக. 1069

2968. சோன்ன வர்க்கெலாந் தூசொடு காசுபொன் னளித்தே
யின்ன தன்மைய ரெனவோணு மகிழ்நிறந் தெய்தச்
செண்ணி வாழ்மதி யார்திரு வோற்றியூ ரளவுந்
துன்னு நீணடைக் காவணங் துகில்விதா னித்து, கஉஅ0

2969. மகர தோரணம் வண்குலக் கமுகொடு சுதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்க ளணிபெற நிரைத்து
நகர நீண்மறு கியாவையு நலம்புனை யணியாற்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி வித்தார்; கஉஎக

2970. இன்ன வாறணி செய்துபல் குறைவறப் பேவி
"முன்ன மொற்றியூர் நகரிடை மூததமிழ் வீரகர்
பொன்ன டித்தலந் தலைமிசைப புனைவ"னென் றெழுவார்
அநக கர்ப்பெருந் தொண்டரு மூடன்செல வணைந்தார். கஉ0உ

2968. (இ - ள்) சொன்னவர்க்கெலாம்...அளிததே - முன்கூறிய நல்வார்ததை யினை வந்து சொனனவர்களுககெல்லாம் சிவகேசர் தூசும் காசும பொன்னும் அன்போடு கொடுத்தே ; இனன...எய்த - இனன தனமைதான் பெற்றார் என்று சொல்லமுடியாத மகிழ்சசி மேலோஙக ; செனனி...விதானித்த - தலையினில் வாழ்வுபெறும் மதி யினைத தாங்கிய சிவபெருமான் எழுகதருளிய திருவொறறியூர அளவும் நெருஙகும நீணட டைக்காவணமிட்டுத் துகிலால விதானமும கட டி, கஉஎ0

2969. (இ - ள்) மகர தோரணம்...நிரைத்து - மகர தோரணஙகளும், வளப்ப மிகக குலக கமுகுகளும, வாழைகளும, ஒபபற பல கொடிகளும மாலைகளும் என றிவற்றை அழகு பொருநத வரிசையாக அமைத்து ; நகர நீணமறகு...பொலிவித தார் - நகர முழுமையும் உளள நீணட தெருவுகள எலலாவற்றையும நலமபொருநதச செய்த அலஙகாரஙகளினால் குற்றமில்லாத தேவலோகமே கீழிறஙகியதாம் என்று சொல் லுமபடி அழகு செயதனராய, கஉஎக

2970. (இ - ள்) இனனவாறு...எவி - இவ்வாறெல்லாம் அலஙகாரஙகளைச செய்து பலலகையாலும் குறைகளில்லாமற் செயயும் எவலாட்களை ஏவி ; முன் னம்...எழுவார் - முனனாச் சென்று திருவொற்றியூர் நகரிலே முதததமிழ வீரகராகிய பிள்ளையாரது பொனனாத திருவடிகளை வணஙகித தலைமேற் சூட்டிககொள்வேன என்று எழுவாராகி ; அநகா...அணைநதார - அத திருமயிலாபுரியில் வாழும பெருத் தொணடர்களும் தம்முடன செலலத திருவொற்றியூரினை நோகஙகிச சென றனர். கஉஎஉ

இம்மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2968. (வி - ரை) சோன்னவர்க்கெலாம்...அளித்தே - முன்னர்ச் "சொனன வர்க்கெலா மிருநிதி தூசட னளித்த" (2951) என்றுரைததவை பார்க்க.

இன்ன.....மகிழ் - இனைபடி யென்ற அளவுபடாத தன்மையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சி. "இன்னபரி சாரனென் றறிதகில்ல வேதனும்" (132).

நீருவோர்நியூளவும் - திருமயிலாபுரியினின்றும் திருவொற்றியூர் வரையும்; இத பத்தி காழிகையளவு கொண்ட தூரம்; இவரத அனபு நீண்டுசெல்லும் தன்மை குறிததத.

நடைக்காவணம் - துகில் விதானித்து - நடைபபகுதலமைதத அதனில் மேற் றுகில் விதானமும கட்டி; விதானம் - மேற்கட்டி; இஃத அணிவகை யாவதன்றிப் பத்தினி மேழ வெயில - காற்ற - பனி முதலியவை தாகாதத மிழலாற்றும பயனு முடையத; பதது காழிகையளவும நடக காவணமும அகில விதானமும் செயத லும, அவவளவும தோரணம் கழுகு கதலி நாடடி அணிசெயதலும வெசேர் பினை யார்பாற் கொணட அழுகிய அபபினறிதகினை விளகுவன. இதகான் மகன செய்யும் உபசார வகைகளுடன இதனை ஒபபிட்டுப பாரக்க உணமை விளகும். தணிகரும சோறறுகரும உயிரபபிசசை வாகரும இரகாளில இதன ஏற்றம் நனகறியக கிடக்கும்.

வாழ் மதிச் சென்னியார் - எனக; வாழ் - வாகடைநத வாழ்வுபெற்ற.

மகிழ்ச்சி வரதேயீந்த—எனபதம பாடம. 1070

2969. (வி - ரை) மகர தோரணம் - தணியில மகரம முதலியவையும் பூம் கொடிகளும நீட்டித தொகலகளையும வைதத தோரண வகை. வண்குலக் கமுது - எணணற்றனவாய்க் காயகளைக கொண்ட குலகளையுடைய; வண்குலை எனபதனைக கதலியுடனும் கூடடுக. ஒடு உருபும இபபொருட்டு

நாமங்கள் - தோரணகளினிடையே தொகவைப்பனவும வேற அகைகரும் கட்டுவனவும.

கொடித் தாமங்கள் - கொடிகளும மாலைகளும; கொடிகள படாகதனபோல அணிந்த மாலைக எனறலுமாம

புகலில் பொன்னுலகு இழிந்ததாம் ஏன - புகலி - குராம, பொனனுலகு தேவருலகம். இழிந்ததாம் - வாநதறகியதாம, இழிவுபடடதாம எனறதும குறிபபு.

நீண்மறுகு - நீண்ட பெரிய தெருவுகள, தெருவுகள வகிதலினறியகனற நீணடு இருதல நகர அமைபபின சிறபபு எனபர். "மலிவீழா வீதி" எனற இசசிறபபினைப பினனையார் அருளுதல காண்க. இவவாற சிவதேசா நடைகாவணம அமைதத அணி செயத கில திருமயிலாபுரியினினறும திருவொறறியூர வரை தொடாந்த செல்லும் கடறகரையோரப பெருவழியேபோலும எனபது கருதபபடும "விடுதகலகக் ணெடுத கடலு ணினற தோனறும" (தாணடகம) எனறும, "ஒலிகினற நிரையேறி யோத மீளும" எனறும, "வடிவுடைய மங்கையுர தாமுமெலலாம வருவாரை யெதிர்கணடோ மயிலாபபுளனே, செடிபடு வெணடலெயொன் றேக்கிவாத திரு வொற்றி யூபுக்கார்" எனறும, "ஊர்திரை வேலை யுலாவு முயர்மயிலை" (பின. தேவா) எனறும, "தறைகொணட செமபவள மிருளகறறும சோதித் தொன மயிலை' (நமபி) என்றும, "அருகலம பலவும் பொருகடற செலபபோகி" (2932) எனறும வருவனவறறாலும பிறவாறறாலும திருமயிலையும திருவறறியூரும அக் காலில் கலஙகள போக்கும திறைமுகஙகளாக விளஙகியமையும, இவையிரணடும கட லோரம் அலி வீசிவழியில மகன செலலும தொடர்புடையவை என்றும கருத இட முண்டு திருமயிலைக கோயிலும் அகாலிற கடற்கரையின தினற தெனபத சரிதம்.

செய்வித்தார் - செய்வித்தாராகி - முறறெசசம. 1071

2970. (வி - ரை) பல் துறைவறுப்பு ஏவி - துறைவறுப்பு - குறைவுகள் கோரதபடி முன்னரே நாடி வேண்டுவனவறறைச் செய்தல ; துறைவு - அறுத்தல் - குறைகளெவையும் இல்லையாகச் செய்தல ; " பாணடிமா தேவியார் மெய்க்குலச் நிறையார் குறைவறுத்துப போறறிச் செல்ல" (2788) ; " அதனினமுதற் நெண்டர் தாமே யாவையுங குறைவறுதலிட " (2421).

முன்னம் - பிளளையார இகழெழுநதருளு முன்னரே ; செய்தி கேட்டதும் முதல் வேலையாக.

அடித்தலம் தலைமிசைப் புனைவன் - திருஅடிகளில முடி பொருந்த வணங்கு வேன் ; அவ்வாறருல் அடிகளே முடிமிசைச சூடிக்கொளவேன் ; புனைதல் - அணி யாகக கொள்ளுதல.

எழவார் - எழுவாராகி ; எழுதல் - மேறசெலலுதல.

பெருந் தொண்டர் - அன்பின மிகுந்த திருததொண்டர்கள். 1072

2971. ஆய வேலையி லருமறைப் புகலியர் பிரானும்
மேய வொற்றியூர் பணிபவர் வியனக ரகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடன்மயி லாபுரி நோக்கித்
தூய தொண்டர்தங் குழாததொடு மெதிர்வந்து தோன்ற, கoஎங

2972. மாறில் வண்பெரு வணிகருந் தொண்டரு மலர்ந்த
நீறு சேர்தவக் குழாத்தினை நீளிடைக் கண்டே
"ஆறு சூடினர் திருமக ளுரணிங்ந் தா"ரென்
நீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னுல்விழுந் திறைஞ்ச, கoஎச

2973. காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிவிகையின் றிழிந்து
சூழி நும்பெருந் தொண்டர்முன் றொழுதெழுந தருளி
வாழி மாதவா வணிகர்செய் திறஞ்சோலக் கேட்டே
ஆழி சூழ்மயி லாபுரித திருநக ரணைந்தா. கoஎடு

2971. (இ - ள்) ஆய வேலையில - அவவாறுகிய வேளையில் ; அருமறை... ...அகன்று - அரிய மறைகளின தலைவராகிய பிள்ளையாரும் பொருந்தி யிருந்த திரு வொறறியூரினைப பணிபவராய அப பெருநகரினை நீங்கி ; காயல...தோன்ற - உப்ப னநகள் சூழநத கரைகடலின றுறையினையுடைய திருமயிலாபுரியை நோகிதத தூய்மையுள்ள திருததொணடர்களின திருக கூட்டததோடும் எதிரிலே வநத தோன்ற, கoஎந

2972. (இ - ள்) மாறில்...தொணடரும - ஒப்பற்ற வணமையுடைய பெரு வணிகராகிய வெசேரும் அவருடன் வந்த பெருக தொண்டர்களும் ; மலர்ந்த... ...கண்டே - ஒளி விளங்கிய திருநீறு பூனைந்த தவத்தையுடைய 'அடியாரகளின் திருக கூட்டத்தினை நெடுதனூரதறற கணடே ; ஆறு...என்று - கஙகையைச் சூடிய சிவ பெருமரன அ திருமகனூராகிய பிள்ளையார் வந்தணைந்தனர் என்றே கொணட ; ஈறி லாததோர்...இறைஞ்ச - எல்லையில்லாத ஒபபறற மகிழ்ச்சியினுலே நிலததில் விழுந்த வணங்க, கoஎச

2973. (இ - ள்) காழி நாடரும்...இழிநத கோழித் தலைவராகிய பிள்ளையாரும் ஒளி பொருந்திய முத்தச் சிவிகையினின்றும இறஙகி ; சூழ்...எழுநதருளி - சூழ்நத

எண்ணிறைந்த பெருக தொண்டர்களின் முனனே தொழுது எழுந்தருளி ; வாழி... ...கேட்டே - வாழவுடைய மாதவராகிய அடியார்கள் வெகேசரத அடிமைத் திறத நினைச் சொல்லக் கேட்டே ; ஆழிசூழ...அணைதரா - கடற்கரை சூழ்ந்த திருமயிலைத திருகபாலி அணைதருளினர். கடஎடு

இம்மூன்று பாட்டுகளும தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

2971. (வி - ரை) ஆய வேலை - சிவகேசர தொணடாகளுடனே திருவொறறி யூர் சென்று பின்னையாரைப பணிவதற்கு எழுதத அணைதத வேலை.

அருமபைப் - பிராண் - மறைவலல பிரான ; " வணடமிழால் எழுதமறை மொழிக்த பிரான " (1445) ; மறைப் புகலி என்ற கொணடி மறை வளாக்கும் இடமாகிய சோழி என்றலுமாம்.

ஒற்றியூர் பணிபவர் - ஊரினைப புறததே போகது வீடைகொள்ளுமமுகத்தாற பணிபவராகி ; புறததப போகது பதியினை வணகதி விடைகொளளும் முறைபறறித் திருவாரூர - திருகளதத முதலிய பதிகளிற பிளளையார விடைபெறற வரலாறுகள் காணக (2416 = 2926).

வியனகர் - அகதப பெரிய ககராகிய திருவொற்றியூரினை ; சூடடு விரிக்க.

காயல் - உபபளம் கடறகரையாதலின உபபு அளகுகளின நிறைவு காணப படும். உப்பு, வாணிகததகருரிய பணடமாகிக கலலகள நிறையும துறையிற காணபபடு வதும இயலபு " மனறல கமழும பூமபுனனை மணஞசூழ சோலை யுப்பளதத்தின், முன்றி றோறுஞ் சிறுமடவா முதறவ் கொழிகதும மறைகாடு " என முன் கூறியதை இஙகு நினைவுகூரக. கடறகரையுள்ளோர அக கடலபடு பொருள்களுலொன்றுகிய உபபினை விலைபபணடமாகிப பணடமாற்றுக வாணிபஞ் செயதலபறறி முன் ஆரியர " ஆய பேரளத தளவாக ளளபபன வுபபு " (1111) என இத தொணடை நாட்டு நெயதலவளக கூறியதும கருதுக ; காயல் - கடற்கழி என்றலுமாம்.

தூய தோணடர் - வெதவெதாடர்பிஞ ஞளஞமபுறமபும தூயமையுடைய அடியவர் கள் ; " மாசிலாத மணிநிகழ மேனிமேற பூசுநீறபோ லுளளும புனிதாகள " (141), இத திருவெணணீறறின விரிநத சோதியினையே கெடொளரதலில சிவகேசரும உடன வந்த தொணடாகளும கணடனர என மேறபாட்டிற கூறியதை காணக

எதிர் வந்து தோன்ற - இவவாறு எதிரபபடட இடம் திருமயிலை நகரின வடக குப புறததிலே அணிமையில உளளதாமெனபது கருதபபடும

ஏய தோணடர்—எனபதும பாடம். 1073

2972. (வி - ரை) பெருவணிகர் - குடிபபெயர. முன உரைதததவை பாரக

மலர்ந்த - ஒளி வீய ; "வெண்ணீற்றின விரிநத சோதி மாதிரா தூயமை செய்ய" (2757) ; " இரணடு நிலவின கடலகள " (1498).

மாறு - ஒபபு - மாறிலாத வண்மையர்எனத ஒபபற்ற வளளனமை ; கைமமாற செய்ய இயலாத வண்மை எனறலுமாம ; "செயயாமற் செய்த உதவி" (குறள்).

தவக் குழாத்தினை நீளிடைக் கண்டே - இவவாறே குலசசிறையார ஒசைகேடடுப பணிந்த காட்சியினை இஙகு நினைவுகூரக (2553) ; நீளிடை - நீண்ட தூரததே ; வழிமேல் விழிவைததச் சென்றணைகினறார எனபதில் நீளிடைக் காணவலலவ ராயினர.

ஆறு குடிஞர் திருமகனார் அணைந்தார் என்று - இறைவரது திருமகனாராமே ரத்து தேற்றோகாம் விரிக்க. திருமகனார் - பார்வதி மகன்மைகொண் டெனிதருளிய

வகையால் மகளராயினவர். "யாவாகுக் தந்தைதா யெனுமவரிப் படியளிததா, ராவ தனு லாளுடைய பிள்ளையாராய்" (1967). இவ்வாறன்றி மகளூர் - முருகப் பெருமான் என்முரைகொள்வா ருரைகள பொருந்தாமை முன் பலவிடதமும காட்டப் பட்டது.

இறைஞ்ச - திருமகளு ரணிந்தார் எனறு கொண்டு உரியவாறு வழிபாடு செய்யும பொருட்டுக கண்ட இடததே நிலமுற வீழுகது வணகினாரா எனபது. இறைவா - குரு - பெரியோர் இவாகளைக காட்சிபபடக் கண்ட தூரத்திலேயும வீழுகது வணகுகுதல வேணடுமெனபது விதி. இவர்கள் இங்குப பிள்ளையாரைக காணுவிடினும் அவருடன் வரும திருததொண்டா கூட்டததினைக கண்டாராதலின அவருள்ளே அவருமிருபப தைக் கருதலாலையாற் கணடு வணகினா ரென்க.

அணிணந்தார் - இறைதகாலம விரைவுபபொருள குறிதது நின்றது. 1074

2973. (வி - ரை) காழிநாடர் - பிள்ளையார். மணிச் சிவிகை - மணி - மணி களுட் சிறந்த முதலினைக குறிதததது; இதுபறறி முன உரைததவறறை நினைவுகூர்க. கதிர்மணி - இயல்பாக நீற்றிலுளியினை வீசுகின்ற "வெண்ணீறு ருெளிபோறறி" (2115).

சூழ் இரும் பெருந்தொண்டர் - சூழ் - இறைஞசி எழுகது வாகது சூழ்ந்த; இரும் - அளவிலலாத. பெருந் தொண்டர் - பெருமை - தொணடினீமையின் பெருமை குறிதததது.

தொழுது எழுந்தருளி - தொழுதகொண்டு அதனபின் எழுந்தருளி - நடந்தருளி. இதனால் சுகரணிமை கருதப்படும.

வணிகர் செம்திறம் வாழி மாதவர் சோலக் கேட்டே - என்க; வாழி - அசை; திறம் - முன்னின்ற சிவநேசரது அடிமைத் திறததினையும முன நிகழ்ந்த பூம்பாவையா ரது வரலாறுகளையும்; இவற்றை அடியவாகள சொலலியது அவாகளது கருணைத் திறத்தினை விளக்குவதாம். எனனை? சிவநேசரைப பிள்ளையா திருமுன்பு அறிமுகப படுததமை வகையால் அவரது உளளகதிடையினை நிறைவேறறியருளுதல் வேண்டும என்று குறிபபால விணணபபித்தபடியாம என்க. அவவாறே அதனைப் பிள்ளையா திருவுளளத் தமைத்து, அவா செயல வாயபபப் பெருகுகருணை நோககால் மகிழ்க தருளியமை (2975) மேலுரைகபபடுதல காணக. இவ்வாறு அடியார்கள் பிள்ளையா திருமுனபு அடைந்தாரை வழிபபடுதது நலஞ்செய்தல் முன் திருமறைகாட்டின் நிகழ்ச சியாலும (2513), பிறவாறருலுமறிக; ஆண்டுரைத்தவையும் பாாக்க.

செம்திறம் - பாவையாபாற செயதனவும் செயவனவுமாகியவை.

வணிகர் தந்திறம்—என்பதம பாடம். 1075

2974. அத்தி றத்தமுன் நிகழ்ந்தது திருவுள்ளத் தமைத்துச்
சிதத மின்புறு சிவநேசர் தஞ்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த வச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை யழிய
வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக் கான்மகிழ்ந் தருளி, கoளசு

2975. கங்கை வார்சடை யார்கபா லீச்சரத் தணைந்து
துங்க வீளசுடர்க் கோபுரந் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பங்கர்தம் கோயிலே வலம்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவித்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார்; கoளஎ

2976. தேவ தேவனைத், திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்,
பாவை பாகனைப், பரிவுறு பண்பினும் பாவி,
மேவு காதலின் விரும்பிய விசைவினல் விழுமுத
நாவின் வாய்மையாற் போற்றினர் ஞானசம் பந்தர். கoஎஅ

2974. (இ - ள்) அத்திறத்து...அமைதது - வணிகரது அதறிறதறினில முனனே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியினைத தமத திருவுளளதறே (பிளளையார) அமைதறகுகொணடருளி ; சிதறம்...வாய்பப - மனதறில இனபுறம திருதறொணடராகிய சிவநேசரது செயல வாயத்திட ; பொய்தற வசசமண ..அழிய - பொயயாகிய தவதறை மேலகொண டிழலும சமணர சாகதியாரகளுடைய புறதறாறறைகள அழிய , வைதற...மகிழநதருளி - திருவுளமகொணட அந்தப பெரிய திருஅருள நோககதறினுல மகிழநதருளி, கoஎக

2975. (இ - ள்) கஙகை ..அணிகமது - கஙகையைத தரித்தற நீணட சடையினை யுடைய சிவபெருமான எழுநதருளியுளள திருகசபாலீசரமெனனும திருகதோயினை அணிகமது ; தமக...புகசருளி - பெரிய நீணட ஒளிபொருநதிய திருகதோபுரதறைத தொழுது உளளே புகுநதருளி ; மஙகை வணகதி - அமமையைய பகதி வைதற இறைவரது திருகதோயினை வலம வநது வணகதி ; செஙகை..சோநதார - சிவநத திருகைகளை தலையின மேலறிக குவிய இறைவரது திருமுனபு சோநதன ராதி ; கoஎக

2976. (இ - ள்) தேவ தேவனை - தேவதேவராயுளளவரை ; திருகசபாலீச் சரதது அமுதை - திருகசபாலீசசரதறில எழுநதருளிய அமுதமபோலவரை , பாவை பாகனை - அமமையொருபாகரை ; பரிவுற ..பரவி - அனபுபொருநதிய பண்பினுலே அதிதது ; மேவு...விழுநத - பொருநதிய காதலினுலே விருமபிய விசைவினுலே நில முற விழுநது பணிநது , நாவின...ஞானசமபநதர - திருநாவிற பொருநதிய உணமைத் திருவாகினுலே திருஞானசமபநதர போறறியருளினர். கoஎஅ

இம்மூன்று பாடடுகளுமம தொடாநத ஒருமுடிபுகொணட மூனறுகளினறன ; முன னிரணடு பாடடுக்களுமே மடடுமம ஒருமுடிபுபடுத்தி உரைபபினும மிழுக்காகாது ; பொருட டொடர்புமம செயதறொடராசசியும கோககி இவவாறுரைகபபடடது

2974. (வி - மை) அத்திறத்து முன் நிகழ்ந்தது - முன பாட்டிற கூறியபடி அடியவராகள சொலலிய "வணிகா செயதிறம" (2973)

தீருவுளீளத்து அமைத்து - தமத திருவுளளதறுட்கிடையாகக கொணடு; மனம் கொணடு.

சித்தம் இன்புறு சிவநேசர் தம் செயல் வாய்ப்ப-இனபுறுமம - "அடைவு தன புறுவதற கலகியா நமகெனனேற, யிடரொழிகத பின" (2964) எனறபடி மகளார் போயினமபறறி இடரொழிகதமையே யனறிப பிளளையாருகது ஆமபரிச எணணி மனதறினுள இனபமும கொணடு விளகியை ; செயல வாயதறலாவது அவர் பாவை யாரது உயிர அஞசு இருபபதாகவே பாவிதறுச செயத செயல உணமையாகியே நிகழ. செயல் வாய்த்தல் - செயல் நிகழதல பாவையார உயிர பெறறெழுதது வருதல என்பது.

போய்.....அழிய - கடுகாடு - சோழகாடு - பாணடிகாடுகளில் அகாளில எஙகும் பரவி இனனல் வீனறதறமைபோலவே தொணடை காடடிலும அகாளில இவவகை யார்கள் பரவி நினறனர் எனபதாம. புறத்துறை அழிய - சமண சாகியர்களழிய என்னுது அவாகளது கட்டுபபாடாகிய புறசமயத நீமை ஒழிய எனறமை காணக.

அவற்றுல் சைவத் நிறத்துக்கு நேரும் நீமைமட்டில் ஒழிப்பது கருத்து என்ற மூன் அகலகும் உரைத்தமை காணக. "அமண - இருஞ் சாகியர்க ளெடுத்துரைப்ப" என்றது பகிகம். இதறகு ஆரியா "தேற்ற மிலசமண் சாகியத் திண்ணரிச் செய யேறற தனறென வெடுதது ரைபபா ரென்றபோது" (2988) என்ற பொருள் விரி தமையும் காணக. அவர்களது பொய்மை அழிதது போதலும (2992) பின் உரைக்க படும. சமண் சாகியாகள் அங்காளில (6-7-8 நூறறாண்டுகளில்) தமிழாடு முழுமை யும் பரவிச் சைவத்துக்குக் கேடு சூழாறதமை காடடு நடபபுச் சரிதத்தாலும், அரசுகள புராணம், தண்டியடிகள் புராணம், கமிகதியார் புராணம முதலிய வரலாறுகளாலும், தேவாரத் திருவாக்குகளாலும், பழைய கலவெட்டுக்கள் முதலியவறறாலும் அறியக கிடகின்றது போய்த்த அசிசமண் - என்ற பிரித்த உரைத்தலுமாம்.

வைத்த அப் பெருங்கருணை நோக்கால் - மேறகொண்ட அகதப் பேரருள் திரு நோக்கத்தால்.

முன் நிகழ்ந்தது...வைத்த அப் பெருங்கருணை நோக்கால் - வணிகா செய்திறஞ சொலக கேட்டே திருகரினை அணைந்த திருகபாலீசசரத்தினை அணைகின்ற பிள்ளை யார் வணிகரது அனபின நிறத்தினுகரு மகிழாத கருணைநோகக்ம் கொணடு அததகைய அன்பரது போன்பின கருததை முற்றுவித்த அபர ரனபினறிறம் வெளிபபடுக்க கினைந்தருளினர்; செயல் வாய்ப்ப என்றது இகருறிபபு. இனி, அவ்வாறு மகிழ விகரும் ஒரு செயலகொணடே அனபின் செயகைகரு மாறு வினைத்தலிறகும் புறத அறைகள அழியவும திருவளரகொணடருளினா. அசசெயலாவது விடதலினால் வீறத பின்னும் அவராகவே கொண்டு சிவநேசர் வழிபடடுவரும் பூம்பாவையாரது எலுமபும் சாம்பரும் முன்போலப பெணணுக உயிருடன வரச செய்தலாம் எனபதும பிள்ளையார திருவளரகொணடருளினா. இது பின்னையார் இறைவரைக கருதி வழிபட்ட (2976) தன்மையினாலும் அதனைத் தொடர்ந்து நிகழும் பின்நிகழ்ச்சியினாலும் அறியபபடும்; இவ்வாறு கினைந்தருளியமை தமது புகழும் பெருமையும் கருதியோ? அன்றிப, பாவை யாரை அவாதரத் தாமபெறும் தனமை கருதியோ? அனறிப, பெருவணிகரின் மகிழ்ச்சி காணக கருதியோ? அனறி, வேறறய உலக நலவ்கள கருதியோ? அன்று எனபது வெளிபபடை; அனபினறிறமும கினைருளும வெளிபபாடடாறறா உலகததை உய்விக்க வநத பெருங்கருணைத்திற மொனறே காரணமெனக. ஆளுடைய அரசுகள் அப்பூதி யார் திருமகனாரை விடதலினின்றும் நீகிய யுயிதததினாலுமின காரணம "அன்றவாகள் மறைத்ததனுக களவிறநத கருணையரா"யினமை (1473) என்றும், நமபிகள் முதலி வாயினினறும பிள்ளையை அழைபபிக்கும காரணம "மைநதன றனனே யிழந்தையா மறந்து நான்வந தணைநத்தறகே சிநதை மகிழாதார்" (வெள் சருக - 9) எனற நிலையா மெனறும் ஆரியர் காட்டியருளும் நிறம் ஈண்டு நினைவுகூாதறபாலன. முன் (1473) உரைதததலை பாரக (III-பக. கூஉங - கூஉச).

புறத்துறை அழிய - பரசமய நிராகரிகக்வும நீறு ஆகக்வுமே பிள்ளையாரை இறை வர் அளிததருளினு ராதலின் தொண்டை நாட்டிற் செய்யகினை எளிய அபபணியை நிறைவாக்க என்பது கருதது. கடுநாட்டில் அரசுகளது வருகையாலும, பாண்டிநாட்டி லும் சோழ நாட்டிலும் பிள்ளையார் செயகையாலும், புதறவாத நிகழ்ந்த வகையா லும், மேலும் சோழ நாட்டில் கமிகதியார தணடியடிகள் நிகழ்ச்சிகளாலும் புறச அறைகள் உணமைச் சைவதறக்கு இடையூறு வினைததலிலைகள் யழிக்தனவாதலின, எஞ்சி நின்றது தொணடை நாட்டின பணியேயாதலின் அதனைத திருவுளக கொண டருளினர்.

ஈண்டுச் சமணாகன சைவத நிறகளோயும் நிருத்தொண்டி னீமைகளோயும் பல வாறு இழிதத்துரைதத அடியவர்களுககு தன்பம விளைததனர் என்பத முன்னர்த் திருவோதத்தூர் வரலாற்றில "அமணா, 'இதகு கீரிட்டாகுவன காயதற்ற் கடை வுண்டோ?' வெனற, பொங்கு கைசெய நிழித்தரைத்தா ; அருளவேண்டு"மெனப புகனற (2876) அழுத வணகதி விணணபபித்த நிருத்தொணடா செயலா லறிவிக் கபபட்டமையின ஆனிடர் இதகுக கூறிறறிலா ; இங்குச வெகேசரத நிருதொண டின நிறங்களோயும அவரத உலகியலிறந்த அனபின செயலகளோயும சமணர் முதலிய புறதத்துறையாளாகன் பலவாறும இழிதத்துரைத்தித் தனபுறத்தினா எனபத கருதக் கிடகனறது.

பினனாப பிளளோயா பாவையாரின எலுமபு நிறைநத குடததைக கோயிலின முன் கொணரச செயதபோது "நனறியில சமயதகி லுளளோரா, மாடு சூழ்ந்தகாண் பதற்குவந தெயதியே மலிகத" (2982) இழிதத்துரைகக நிறபதும, பாவையார உயிரபெற றெழுநதத கண்டபோத, "பகைமுறற ரூரே போனரூர பரசம யதகி லுளளோர, எகு ளுன செயகை தானமற றெனசெயத வாறி தெனறு, சஙகையா முணரவு கொளளும சமணாதள ளாடி வீழ்ந்தார" (2992) எனபதும காணக. "உரிஞசாய வாழகைக யமணடையைப போககு, மிருஞசாக கியாக ளெடுத்துரைபப" (தேவா) எனற பிளளோயாரது நிருவாககு இதறகு வலிய அகசானருகும. புறதத்துறையாளாகளின இழிபபுரையினை இது குறிபபா லுணரதகிறறல காணக. "தேறற மிசெமண சாக்கி யத திண்ணிசசெயகை, யேறற தனறென வெடுத்துரைபபா" றெனறபோது (2988) எனற ஆசிரியா இதனைப பொருள காட்டுதலும காண்க எனவே இதகுப பின்னோயார புறத்துறை யழியக் கருணைநோக்கம் கொணடது, வலுகொணடபோது எனனோர் செயதலபோல மீசசெனறு புறமதஙகளை அழிததல கருதியதனறு எனபதும, சைவர்கள் றறகாப்பின பொருடடு மேறகொளள வேணடிய இனறியமையாத கடமைபற்றியே எனபதும தெறறென விளககும்.

பொய்த் தவம் - பொய்யினையே தவமென மேறகொளளுதல. "கொலலாமை மறைநதத்தையும" (1302) முதலியவை காண்க

இதநிருவுளளக குறிபபுடன திருகேகோயில அணைநதனர் பிளளோயா எனபதாம. வினைமுடிபுகளும காணக.

திருவுள்ளத்தடைத்து—தம்பணி—வெந்நமண்—எனபனவும பாடங்கள. 1076

2975. (வி - மை) கபாலீசசரத்து அணைநது - திருகுகரினை யணைநதமை முன் (2973) கூறினார். குகரினுட் சென்ற திருகேகோயில அணைநதமை இஞ்ஞான கூறபபட் டது. கபாலீசசரம் - திருகேகோயிலின பெயா, கபாலீசர எழுநதருளிய கோயில எனபது பொருள, பட்டீசசுரம எனபதுபோல.

கஙகைவார் சடையார் - பகீரதனுடைய இநதபோன மூதாதைகளினபொருட் டுகஙகையைத தாஙகி உலகில விடுதததறகேறப இநதப பூமபாவையாரது எலும்பினை னனெறிபபடுதத நினற குறிபபுபபட இவவாறரூற கூறினார.

மங்கை பங்கர்தம் - இதவும முனகூறிய குறிப்புபபட நினறது. மேலவரும பாட்டுப பூராகம.

வணங்கி - வீழாத வணகதி. இவ்வாறு வணஙகுதறகுரிய இடம நிருகோயிற் புறமுனறிலில கொடிதத்தம்பதத்தினை முன எனபது விதி.

கோயில் - இதநிருகோயில அகாளில கடறகனரையின பாகுகு அமைநதிருநதது எனறும, பின்னுளில் அழிவுபடடோ அழிவுபடுதத்பபட்டோ தைதத்தமையில் கரினுள்

இப்போதுள்ள இடத்தில் அமைக்கப்பட்டதென்றும் சரித்தவராலாறு கேட்கப்படுகின்றது. இலீஅ ஆராய்த்தக்கது. சரித ஆராய்சசிக குறிப்புகள் பார்க்க.

செங்கை சென்னிமேற் குவிந்தீட - கைகள் முயற்சியின்றித் தாமே தலைமேல் ஏறிக் குவிய. திருமுன்பு - இறைவரது சந்நிதியின முன் உளளே.

இப்பாட்டினுல் பிள்ளையார் திருக்கோயிலே யணைந்து வழிபட்ட முறை கூறப பட்டது.

மங்கை பாகர்—என்பதும் பாடம். 1077

2976. (வி - ரை) இப்பாட்டினுற பிள்ளையார் கபாலீசரை வழிபட்டுப் போற்றிய முறையும் உட்குறிப்பும் கூறபபட்டது.

தேவதேவனே - கடலிற் பொருந்திய தேவாகளே அழிக்கவந்த ஆலாலமாகிய பெரு விடத்தை உண்டு கூட்டமாகிய தேவாகளே இறவாமற காத்து, விடத்தை உண்டமை யால் தாம் இறவாமல தமது முழுமுதறறனமை அறிய நின்றவர். இவர் இச்சிற விடத்தினின்றும் ஒருசிற பாவையைக் காத்தல் அரிதன்று என்பது குறிபபு.

திருக்கபாலீச்சரத் தமுதை - அமுதசொரூபியாதலின இறந்த உடலில அமுதருளி வைதது உயிர்ப்பிக்க வல்லவர் எனபது குறிப்பு. '' அமுதம் தன்ன '' (2986) ;

பாவைபாகனே - அருட்பாவையாகிய அம்மையை ஒருபாகமுடையமின பாவை யாகிய இப்பெண்ணுகரு அருளுமியல்புடையவா எனபது குறிபபு. '' வன்தெழுது பிடித்தகணி வினைத்தமும்பா மலாசசெனகை '' (1202) என்றதும், '' மங்கை தழுவக குழைக்தார மறைத்த விடகண கொடுததார '' (3441 = ஏயா-புரா-287) என்பதும், அவைபோன்ற பிறவும் பாரக்க.

தேவதேவனே - அமுதை - பாவைபாகனே - இவ்வாறு வரும் உட்குறிப்புக ளுடைய திருவுள்ளதுடன் பிள்ளையார் கபாலீசசுரரைப பாவித்து இறைஞ்சி யருளினர்.

பரிவுறு பண்பினுற் பரவி - என்றது மிக்கருத்து. பரிவுறு பண்பாவது பாவை யார் மேலும், சிவசேசரது அன்பின்றிறதறிலும கொண்ட அருட்பணபு.

பரவி நாவின் வாய்மையாற் போற்றினுர் - நாவின் வாய்மை - '' மெயத திருவாகரு '' (2986) ; '' எனனும வாயமை '' (2878) என்பன முதலியவை. சதகிய வாகரு என்பர். '' கிறைமொழி மாநதா '' (குறள) எனறவிடதது '' கிறைமொழி '' எனபது அருளிக் கூறினும வெகுண்டு கூறினும அவ்வப பயனகளேப பயருதேவிடும் மொழி என்ற பரிமேலழகர் உரைதத கருத்தும் இகருவைத்துக காணத்தக்கது.

பரவிப் போற்றினுர் - இபபதிகம கிடைததிலது ! இவ்வாறு உட்குறிபபுடன் இறைவரைப் போறறுக தனமைபறறித திருமருகல் வரலாற்றில் வணிகபபெண் திரு வருணச் சிறந்ததேனகிய கிலையில் முன உரைக்கபபட்டவை காணக. 2374 - 2375 பாரக்க.

விரைவினுல் விழுந்து போற்றினுர் - விரைவு - தாழாது செயயும் அருளின பெருக்கினுல் கிகழ்வது ; விழுந்து - திருமேனி நிலததில் ஐந்தகமும் எட்டகமும் பொருந்த வீழ்ந்து வணகி.

ஞானசம்பந்தர் - சிவஞானம் - சிவசத்தி - எல்லாம வல்லது. அத்தகைய சிவ ஞானசம்பந்த ராதலின் அத் தினைகொண்டு உரியவாறு செயலாறற அருட்டிறம் பெறு பரிவுடன் (2976) போறறினுர் எனபது குறிக்க இபபெயராற கூறினுர ; பின்னர் அருளும் திருப்பதிகததைத் திருக்கடைக்காபபில் ''ஞானசம பாத னலம்புகழாத'' எனற குறிப்பும் காண்க. '' நீடிய ஞானம் பெறறார் நிறத்தவும் வல்லா '' (2705)

நாவின் வாங்மையில் - என்பதும் பாடம். 1078

2977. போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு புரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியி னிறைமையிப்ப் புளகங்க ணெருங்கக்
கூற்ற டர்ததவர் கோயிலின புறம்புபோக தருளி
யாற்று மின்னருள் வணிகாமேற் செலவருள் செய்வார், கoஎக

2978. "ஒருமை யுய்த்தநல் லுணர்வினீ ! ருலகவ ரறிய
அருமை யாற்பெறு மகனென்பு நிறைததவக் குடத்தைப்
பெரும யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயில்
திரும திற்புற வாய்தலிற் கோணர்" கெனறு செப்ப, கoஅo

2979. அநத மிலபெரு மகிழ்ச்சியா லவனிமீற பணிநது,
வந்து தநதிரு மனையினின் மேவி,யம மருங்கு
கநத வார்பொழிற் கன்னிமா டதகினிற புககு
வெநத சாமபலோ டென்புசேர் குடததைவே றெடுதது, கoஅக

2980. முடு பமமணிச சிவிகையுட் பெய்துமுன் போத,
மாடு சேடிய ரினமபுடை சூழநதுவக தணைய,
ஆடன் மேவினா திருக்கபா லீசசர மணிந்து
நீடு கோபுரத் தெதிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி, கoஅஉ

2981. அங்க ணுளர்த மபிமுகத் தினிலடி யுறைபபான்
மங்கை யென்புசே குடத்தினை வைதததுமுன் வணங்கப்,
பொங்கு நீளபுனற் புகலிகா வலாபுவ னதததத
தநகி வாழ்பவாக குறுகியா நிலைமைசா நிபபார, கoஅக

2982 மாட மோஙகிய மயிலேமா நகருளார், மறறம
நாடி வாழ்பவர், நன்றியில் சமயத்தி னுளளோர்
மாடு சூழ்நதுகாண பதற்குவந் தெய்தியே மலிய,
நீடு தேவர்க ளேணிபோ விசுமபிடை கெருஙக, கoஅச

2983. தோண்டர் தமபெருங் குழாமபுடை சூழ்தர,த தொல்லை
அண்டர் நாயகர் கோபுர வாயிலை யணிநது
வண்டு வார்குழ லாளென்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி, கoஅஙி

2984. "இந்த மாநிலத் திறந்துளோ ரென்பிஞைப் பின்னும்
நநது நன்னெறிப் படித்திட நன்மையாந் தன்மை
அந்த வெண்பொடி தோடர்ச்சியா" மெனவரு ணேக்காற்
சிந்து மங்கமங் குடையபூம் பாவைபேர் செப்பி, கoஅசு

2985. "மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லாரடி யார்தமை யழுதசெய் வித்தல்

கண்ணி ஞலவர் நல்விழாப் போலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனி லுலகர்முன் வரு"கென வுரைப்பார், கo அள

2986. மன்னு வார்சடை யாரைமுன் றொழுத "மட் டிட்ட"
என்னு நற்பதி கத்தினிற் "போதியோ" வென்னும்
அன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனு மமுதமவ் வங்கண்
தன்ன வந்துவந் தூருவமாய்த தோக்கதக் குடத்துள். கo அஅ

2977. (இ - ள்) போறறி...வணஙகி - முன கூறியவாறு அதிதது மெய்யரு வின் நிறத்தினைப பெறறினைற இடைவிடாத தினபபுடனே வணஙகி ; கீறற... ...ருெருக்க - திருநீறு நிறைந்த திருமேனி முழுதும் நிறைவாக மயிர்பபுளகம் செறிய ; கூற்றடாததவா போகதருளி - இயமனை உதைத்தருடடிய இறைவரது திருகோயி லின் புறதது நினறருளி ; ஆறறும...அருள செயவா - செயகின்ற இனிய அருளானத வணிகரின்மேல செல்வதாக அருளிச்செயவாராய் ; கo எக

2978. (இ - ள்) ஒருமையுடைய நல் உணாவினீர ! - சிவனடிமைத திறதது நினறே ஒன்றித்த வைதத்துச் செலுதது நிய உணர்வினையுடையவரே ! ; உலகவரறிய - உலகத தவர் எல்லாம் அறியுமபடி ; " அருமையாற பெறறம...கொணர்க" எனறு செப்ப - " அரிய தவதது னின பயனைப் பெறற மக்களுடைய எலுமபு நிறைதத அந்தக குடத தினைப் பெரிய மயானதது நினறே ஆடல் புரிவாராகிய இறைவரது இப் பெருகோயி லின் திருமுறறபுறதததத திருவாயிலின் முன் கொணடு வருக " என்று சொல்லி யருள, கo அo

2979. (இ - ள்) அந்தமில்...பணிதத - எல்லையில்லாத பெரிய மகிழ்ச்சியினுலே நிலமேல் விழுந்து வணஙகி ; வந்து...மேவி - கோயிலினின்றும வந்து தமது திரு மனையினுள் சேர்ந்து ; அம்மருங்கு...புகரு - அப்பக்கத்தில மணம்பொருந்திய நீணட சோலையினகத்தக கனனிமாடதது னின புகுந்து ; வெநத எடுதது - மகளுடல வெந்த சமபலோடு எலுமபு பெயதுவைத்த குடத்தினைப் பஞ்சணை முதலியவறறினின றும் வேருக எடுதது ; கo அக

2980. (இ - ள்) மூடு...போத - பல மணிகளிழைதத மூடு சிவிகையினுள்ளே அக்குடத்தை இனிதாக அமைத்து வைதது அதனை முன் போகவிட்டு ; மாடு... ...அணைய - பக்கத்தில் சேடியாகளின் கூட்டம் புடைசூழகது வர ; ஆடல்... ...அணைநத - திருநடம் புரியும இறைவரது திருகபாலீசசரத்தினை அணைநத ; நீடு...நீகி - நீண்ட திருகோபுரதது னின புறததெதிரிலே மணிச்சிவிகையின் நிரை யினை நீகி, கo அஉ

2981. (இ - ள்) அஞ்ஞாதம்...வணஙக - அககளுனரது சந்நிதியின எதி ரிலே அவரது திருவடியிற பதிநத அனபின உறைபபினுலே பெண்ணினது எலுமபு கொணட அக்குடததினை எடுதது வைதததத திருமுனபு சிவகேசர் வணஙக ; பொருகு .. ...சாதிப்பா - பொங்கிவரும பெரு நீர்ச்சிறபபுடைய சிகாழித தலிவராகிய பிள்ளை யார் இவ்வுலகத்தில் தஙகி வாழும மகளுக்கு உறறுப்பொருளாம் நிலைமை யிதுவே என்று நேரே காட்டியருளுவாராய, கo அங

2982. (இ - ள்) மாடம்...ககருளார் - மாடஙகள் ஓஙகி விளஙகிய மயிலைமாக ரத்தில் வாழ்வார்களும ; மற்றும் காடு வாழ்பவர் - மற்றும அக்காட்டி லுள்ள மக்களும ; நன்றியில் சமயத்தின் உள்ளோர் - நன்றியில்லாத பரசமயத்தில் உளளவர்களும ;

ஈாடு...மலிய - எபபக்களைகளினின்றும் சூழ்ந்த இன வீனைவைக் காண்பதறகு வந்த கூடியே பெருகவும் ; சீடு...தெருக்க - சீடிய தேவர்களும் ஏனையோர்களும் ஆகாய தில் தெருகவும் ; கஅச

2983. (இ - ள்) தொண்டா...சூழ்தர - திருத்தொண்டா கூட்டம் தம் பகஸ்த நிற் சூழ்ந்து வரவும் ; தொல்லை...அணைந்து - பழைமையாயிய தேவதேவரது கோபுர வாயிலின் நேரில்வந்தணைந்து ; வண்டு...கண்டு - வண்டுகள் வாழும் சீணட கூந்தலை புடையாளாகிய பாலையாரின எழுமபு கிறைந்த அந்த மடகுடத்தினை அருட்பார்வை செயது ; நம பிரான...கருதி - நமது பெருமானுகிய இறைவரது கருணையின பெருமையினையே திருவுளததுட் பாவனை செயது கருதி ; கஅஇ

2984. (இ - ள்) "இந்த . தொடாசியம்" என - இந்த உலசதநில இறை ள்ளவாகளுடைய எழுமப மேலும பெரிதானெறியில பொருநதியிட நனமை ஆகின்ற தன்மையானது அநத எழுமபினெறு கூடிய தொடாசியினுலாதாம எனற உட்கொண்ட ; அருள நோககால - அருள நோககதினுலே ; சிநதை . செபபி - சிந்திய அறகுகளாகிய அவவெலும்பினை முனனுடைய உடமபில வாழாத பூமபாவை என்ற பெயரினால விளித்தக கூறியருளி, கஅசு

2985. (இ - ள்) மண்ணினில...பயன - இநத மண்ணுலகதநிலே வினைகளோடாக வந்த பிறநத உயிராகளபெறும பிறவிபபயனுகிய உறறிபபொருளாவன ; மதிருமை . ...அமுத செயவிதத்தல் - பிணரருநும் பெருமா னடியாாதமைத நிருவமுது செயவிதத லும ; கணணினால...ஆதல - கணகளினாலே அவ்விறைவரது திருவிழாகளின பெரும் பொலிவினைக் கண்டு மகிழதலும ; உணமை யாமெனில - ஆகிய இவை பிரண்டுமே உறறிப பொருளாவன எனபது உண்மையானால் ; உலகாமுன வருக - ஏ! பூம்பாவையே, நீ உலகத்தவர் முன்னே உட லும் உயிரும பொருநத வரகடவா யாக! ; என உரைபபார் - எனற சூளறவு செயத எடுதத உரைபபாராகி, கஎ

2986. (இ - ள்) மனனு...பதிகதினில - நீலபெற்ற சீணட சடையினை புடைய சிவபெருமானேத தொழுது "மட்டிடை" என்ற தொடகும அதநிருபபதிக தினிலே ; போதியோ...அமுதம - போதியே எனற கூறும அநத மெயதநிருவாகு எனனும அமுதமானது , அகருடதன - அநதக குடதநிலுளளே , அவயவகம தனன...தொக்கது - அநத எழுமபினுடமபினுளளே பொருநத வரது வரது உருவ மாய்க கூடியது. கஎஅ

இபபதுப பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபுகொண டுரைகக்கின்றன.

2977. (வி - ரை) மெய்யருட்டிறம் பெறு புரிவுடன் - மெய்யருள் - பொய யாத அருள் ; அருட்டிறம் பெறுதல் - சிவநேசா செயலவாயபபச் செயதருளும பொருட்டாம். அது சினது மெயயருடடிறதநிஞ லனறி இயலாது எனபது. புரிவு - இடைவிடாத நினைவு.

கூற்றுடர்த்தவர் - பாவையாரை மீள உறபவிபபிதததலினபொருட்டு மரணதைத தவிர்த்தல்வேண்டிக் கூற்றுடர்த்த குறிபபுபபெறக கூறினார.

ஆற்றும் இன்னருள் வணிகர் மேற்கேல - ஆற்றும் - இறைவா நமபாலினுறறிய- தாம் இனி ஆறறுமை - என இருவழியும உரைகக்கின்றனது.

அநள் செய்வார் - அருள் செய்தல் - சொலலுதல ; முற்றெசசம், அருள செய வாராகி. அருள் செய்வார் - செப்ப என மேலவரும பாடடோடு கூட்டுக.

அருள் செயவர் (2977) - செபபு (2978) - பணிந்து - மேவிப - புகழு - எடுத்து (2979) - அணைந்து - நீகி (2980) - வணகக - காவலா - சாதிபபார்

(2981) - மலிய - பெருகச் (2982) - சூழ்தர-ஆணைகள - கணடு - கருதி (2983) - என அருணேக்கால - செப்பி (2984) - என உரைப்பார் (2985) - என்னும் பதிகத்தி னில - எனும அமுதம்- அகருடத்துள் தொகுத்து - (2986) எனறு இபபத்துப் பாட்டுக களையும் தொடாநது வினைமுடிபு கொளக.

பரிவுடன்—என்பதம பாடம. 1079

2978. (வி - ரை) ஒருமை உப்த்தலாவது - வெவ்வேறாளா மதவொன்றே நினைந்து ஒழுகுதல் ; "இரண்டென மனம வையேல", "பொது நீகி", "ஒன்றி யிருநது நினையினகள்', "ஒன்றே நினைநதிருநதேன ஒன்றே அணிகதொழிந்தேன, ஒனறேயென னுள்ளத்தி னுள்ளளை...தேன...ஆளா மத" எனபன முதலிய திருவாக குக்கள காணக. எண்ணிச சிவநேசா உணாவினை ஒருமைபில உயதத நிலைமையாவது எது வரினும் தமது குறியினறும பிறழாது ஒழுகிய நிலை ; "மலியே வந்து விழினு மனிதர்காள, நிலையி னினறுநீர் கலஙகப பெறுதிரேர, நிலவு ஞகிய வீசன தமர்களைக, கொலலை யாளேதான கொனறிட நிரகுமே" (குறந்) எனற மெய்யருட டிருவாக கினபடி வலலிடம் இவாபால ஒன்றம் இடாசெயயா தகலவுளள நிறம் குறித்தார.

உலகவர் அறிய - உலகத்தார அனபின் பெருமையை அறிந்து உணமையுணர்ந துய்யும் பொருடடு ; நீவிர் பறறனறீ ராதலின இபபாவை இறநதபோதும் இடா ஒழிநதீர; இனி அவள் வருமபோதும இனபபடா ; ஆதலின இனிச் செய்பகினற செயல் உம்பொருட்டன்று; யாம், வரும் பாவையாரை ஏறறுகொளளும் நிலையிலலையா தலின் அஃது எம்பொருட்டுமனறு. பின எனனையோ ? எனின, உலகவரறிநதய்ய என்பது குறிப்பா லருளியவாரும்.

உலகவ ரறிய - என்பு நிறைந்த எனறும, உலகவாறியக் கோரக எனறும கூட்டி உரைகக நின்றது.

பெரு மயானத்தினை ரடம் புரிவார் - மயானம் - சஙகாரதையும், நடம் - (புன ருறபவதையும்) மீள உளதாகுதலையும் குறிக்கும. "வருகடன மீளநின் றெம் மிறை கல்வீணை வாசிகருமே" (திருவீருத) ; இஙகு இறநத பாவையாரை மீளவுறப விப்பிகரும் அருளுடையார எனபது குறிபப.

பெருங் கோயில் - அகருளில இககோயில மிகபபெருங் கோயிலாகக கடற்கரை யோரம அமைநதிருநதது எனபது வரலாறு.

திருமதிற்புற வாய்தலிற் கோணரிக - திருமதிலுக குட்புறம் வெகத எலும்பும் சாமபருக தொணாதல விதியிலலகாகிய அறுவிதம எனபது கருதி, மதிற்புற வாயதலிற கொணரச் செயதனர திருககாளதகியில் இறைவரது "திருமுனபு, வெந்தவிறைச சியுமெலும்புக கணடகல மிதிததோடி, யிநதவது சிதகெட்டே னியாசெய்தா ரென றழிவா"ராய(785)ச் சிவகோசரியார "பழுதுபுகுந ததுநீரப பலிதநிரமாஞ் செயல புரிந்த" (788) நிலை இஙகு நினைவுகூறதறபாலது. 1080

2979. (வி - ரை) **பணிந்து** - பிளளையாரைப பணிந்து எனக. சிவநேசா எனற எழுவாய தொக்குநினறது.

வந்து - திருகோப புறதநினறு திருமனைபின்கண வாராது பின்னையாருட ன திருத்தொண்டா கூடடத்துடனே கேரே திருகோயிலுகுச சென்றுவிட்டமையின இஙகுத திருமனைக்கு வந்து எனரூ. இதநிருளனை அவ்வழியில இருந்ததெனபதி கருதலரும்.

அம்மருங்கு - போழில் கன்னிமாடம் - பூம்பாவையார் வாழ்ந்திருந்த கன்னிமாடம், மனையிலன்றித் தனியாய அதனை அடுத்த பொழிலிடை யமைந்தது. "கனனிமாடத்தின், பாற்ற டமபொழில் மருங்கினில" (2953) என்றதை பார்க்க. பாவையாரிருந்த அக கன்னிமாடதிற்முனே அவரது எலுமபுஞ சாம்பலுள்ளதை குடதினை அமைத்து உபசரித்து வருதனா எனபது முன (2965) "கனனிமா டதினை முன்புபோல காபபுற வமைதது" எனறதனு லறியபபட்டது

வேறு எடுத்து - அதனை பெயது அமைதிருந்த பஞசணை மேறகட்டி முதலி யனவாய்ச சூழ்நத அமைப்புகளினினறும வேறுக எடுதது. 1081

2980. (வி - பை) ழடு-சீவிதை எனற கூட்டுக; அருகாளில அரச மரபின ருள்ளும, வணிகா முதலிய உயாகுலதாருளளும பெணகள மூடுபலலகில வெளிவரு தல்வழகெனபது "மாமணிச சிவிகை தனனின மடநதை மயிலன னூரைத, தாமரைத தவினை வைகுந் தனிதிநிரு வென்ன வேறறிக, காமரு கழனி வீழதுதுக காதல் செய சுறறத தாருங, தேமொழி யவருங கூட" (1758) எனவரும அமமையார் வர லாறறினுலறிக; ஆணடுரைத்தனவ பார்க்க, அவரும வணிகா குலததவராதலும கருதுக

இதகுச சிவநேசா பாவையாரது எலுமபுஞ சாமபரு கிறைதத வகுடதினை அவராகவே கொணடு உபசரித்து வருதலையால அவா உயிருடனிருபபிற கொணடு செலலுமாறு போலவே மூடுசிவிகையுட கொணடு சேடியாகூடக கொணடணைநதனா.

சேடியர் இனம மாடு புடை தூழ்ந்து - எனக மாடு - பகரம. புடை-சுறறி லும; சேடியா சூழதல குடமாக நினற பாவையாரின உபசரிபபினபொருடடு எனக. உயிர்பெற றெழுநதபின உடனகொணடணைதற் பொருடடாகிய குறிபபுமாம.

ஆடல் மேவினர் - முன நடம புரிவார் (2978) எனற கருதைதத தொடாந்து கூறியபடி; முன கூறியது பிள்ளையார கொணடுகாடடிய குறிபபு இதகுக கூறியது அதனை அவ்வாறே உளளதறிற கொணடு உயதத சிவநேசராது உட்குறிபபு. முனனா கடம புரிவார் எனறதும, இநகு ஆடல மேவினர் எனறதுமாகிய வினைமுடிபுகளும காணக. ஆடலினருள வீரைவிற கூறிபபுமாம, ஆடல் - திருவிளையாடலுமாம.

நீடு கோபுரம் "பெருகு கோயில" (2978) எனறதறகேறப உயாநத கோபுரம.

எதிர் - புறவாயதலில முனபு, நீக்கி - சிவிகையினினறும எடுதது 1082

2981. (வி - பை) அபிழகம் - திருமுனபுசசீரோக

அடியுறைப்பால் - கருவடிச சாரபிலே கொணட உறைபபினுலை. உறைப் பாவது அழுநதிய - ஒருவாதருலும அசைவிலலாத - அனபு "திருததொணடி னுறைபபாலே வெனறவாதக திருபபெயரோ வேயிருநீபா" (1795); அடி - திரு வடி; இதகு இவ்வாறனறிப பாதகாணக்காகபோல எனறும, அடிபபாகம கணருக்ப பொருடத எனறும உரைபபாருமுணக

பொங்கு நீள்புனற் புகலி - காவிரி காடடினகணணுளள சோழிப டதி; புகலி-சோழிப பதியின பெயராகள பனனிரணடினுள மூனறாவது திருபபெயர, சிவநேசரது ஒருமைபுயதத கலலுனபிறகொணட செயலவாயபப புகல தாகு அருளிய குறிபபுப பெற இதகுப புகலி காவலர் எனறார.

புவனத்துத் தங்கி வாழ்பவர்க்கு - உலகவாகத; தங்கி - எனறமையால வினைத் தீர்வினபொருட்டும, சிவதருமஙகளை செயத வீடுபெறத்தபொருடடும, இபபுவனியில வந்து தஙகி வாழும விணணவா காகா முதலியோரனையும அடகுகிக கூறியபடி; "நீடு தேவாை னேனையோர்" (2982) எனபதம இகருறிப்பு. "புவனியிற் போயபபிற

வாமையி னுணும் போக்குகின் றேமவ மேயிந்தப பூமி, வெனுய்யக் கொள்கின்ற வாறெனறு நோக்கித்.....திருமாலா, மவன்விருப் பெயதவு மலரவ னுசைப் படவும்" எனற திருவாசகம் (திருப்பளளி - 10) காணக. "பூவா தினசைமுக னீர்கிரன் பூயிசை, மாவா ழகலத்த மானமுதன வானவா, ஓவா தெவரு நிறைதனதைக் துன்னது" (137) எனற தேவாசிரியனின முன்னே வானவா தகுகி வாழும் தன்மை கூறபபட்ட தும் காணக. புவனத்து என்றமையால் இறைவரால் உயிாகள் உயயதத்த உடல் முதலியவற்றின பயன பெற வளன என்பத குறிப்பு.

உறுதியாம் நீலமையாவது பிறவிப பயன பெறசெயயும உறுதிப் பொருளின் தன்மை. "பிறநதார் பெறறம பயன்" (2985),

சாதிப்பார் - சாதித்தலாவது எவரும மாறுகூற இயலாதவாறு உறுதியாக ஞாறுவகொணடு எடுத்துகூறி முடிதத்ல ; சாதிபபாராகி - முறறெச்சம். சாதிப்பா-கணடு - கருதிச் (2983) - செபபி (2884) - வருகென உரைப்பார் (2985) - எனனும பதிகத்தினில் - எனனும (2986) எனற கூட்டிமுடிதத்ச சாதித்தலில் கண்டுகொள்க. சாதித்தல சுணடு சொலலாலமட்டு மன்றிச் செயலாலும முடிதத்காகாட்டுதல குறித்த னினறது. 1083

2982. (வி - ரை) நகருளார் - நாடு வாழ்பவர் - நகரத்திலும், மற்றும நாட்டின பலவுருதிகளிலும வாழ்பவா ; இவாகள தொண்டர்களின வேருப் உலக நிலையினா கள. இவாகள் சிவனடமைத்திறதறிற பறறக்கொணடவாகளாய அருளவெளிப்பாட் டினக கணடுவழிபட வநதவர்கள. இவாகளின வேருகத தொண்டர்கள பின்னாக கூறபபடுவோர்.

நன்றியில் சமயத்தினுள்ளோர் - அகபுறம், புறம, புறபபுறம என்று மூவகைச் சமயததவாகள. இவாகள் ஒருசாபுமினறிக காட்சி காணுமளவில் வந்தோரும, ஐயபபடடு வநதோரும, இஃதியலாது எனற துணிவுகொணடு இயலாதாக முடிநத பின அலாதூற்றி இழிததுரைதக நினைதது வநதோரும எனறு பலறிறததோருமவா ; சிவன உயிதோறும நினற இடைவிடாது செயதுவரும உபகாரதையும அவரத முழுமுதற றனமையினையும, உயிாகள அவனுகரு மீளா ஆளாக றனமையினையும மறநது பலபடியாக உணமையின மாறுசொணடு பிதறறித் திரிதலால் அவவவா வேற வேற தமமுள் மாறுபடினும சிவனே மறததலில ஒனறுபட்டாராதலின அவவொற்றுமை கருதி இவரனைவரையும ஒனறுகூடடிய சோதத "நன்றியில் சமயத்தினுள்ளோர்" என்றருளிய நமம காணக. நன்றி - நனமை எனறு கொணடு நன்றியில் - நனமை தெறியனறிலாத எனறுரைபபினுமமையும் சமண புததராகியோர் முன்னினறமை மேறகாணக. பதிகம 10-வது பாட்டும, 2981—2181 பாட்டுக்களும பாாக்க.

காண்பதற்கு - பறறுடையோர் அருளவெளிப்பாட்டையும், அஃதில்லவர் நிகழ்சி யினையும் காணபதறகு.

நீடு தேவர்கள் - திருமால முதலிய பெருந தேவாகள் ; ஆயுள், அறிவு, தவம முதலியவறறுல நீடிய தேவாகள எனறலுமாம். ஏனையோர் - மணணவரும் தேவரு மல்லாத பிறர் ; நாகர், அசுரர் முதலியோர். அறபுதம் காணத தேவா வருவர்.

விசும்பிடை நெருங்க - விசும்பு இடமகனறதாயினும், தேவர்கள் நம்முடல்போல பூதபரிணம தலவுடலினறி நுண்ணிய ஒளியுடல பெறறவராயினும் அவரும் அகரு இடையினறி நெருகுமபடி அதிகராயக குழும எனறதாம். விசுமபில் இடையின்றி நெருக எனக. இடை - ஏழனுருபு என்றலுமாம். 1084

2983. (வி - ரை) தோண்டர்தம் பெருந்தொழாம் - பிஞ்ஞையாருடன் வந்தோரும், திருவொற்றியூரினின்றும உடன வந்த தொண்டைகாட்டினரும, சிவசேருடன் மின்ற நிருமயிலேப பெருகதொண்டரும (2969) கூடிய பெருகியமையால் பெருங் குழாம் எனறார ; இப பெருகுழாம் வழிவழியாக இகாளிலும பூமபாவையா திருவீழாத தினதன்று திருமயிலேயிற கூடும் காட்சி அருமையாய்க கண்டு உயயதகக்து. "மயி லாப்பூர் அறுபத்துமூவர்" என்று தேறறமாய்த தொண்டைனஞட்டில வழகுகும வழகுகும காண்க.

தோல்லே அண்டர் நாயகர் - தோல்லே - மிகக பழமை ; அண்டர் நாயகர்-முன் "தேவதேவனே" (2976) என்ற கருத்து.

அணைந்து - புகலி காவலா எழுவாய ; முன (2981) பாட்டிலிருந்து வருவிக்க.

வண்டுவார் குழலாள் .....கண்டு - கண்டு - மனத்துட் நிருட்டிதாகக கண்டு ; காண்பதாகிய நிகழ்கை செயது. குடம வண்ணபபுகுமுன குயவன மணணினுனே குடத்தைக் காணபதுபோல இவகுப பிஞ்ஞையார் வெளியிற்சுண்ட குடத்தினுனளே எலுமபுஞ சாமபலும, அவற்றினுளளே பாவையாரது முழு வளாசியுடைய உடமபும, அதனுள வண்டுவார் குழலாளாகிய பாவையாரையும கண்டனர் எனபதாம. இவ்வெலும்பு இஃதாருக எனபது நிமாணமாகிய நிருட்டி. நியூடன என்ற மேனாட்டுக் கலேஞன் காட்டிற கண்டதொரு காற்பெருவிர லெலுமபினில அதன உடமபுமுழுதும கண்டான் எனபது கலேஞானபுலமையின் நுட்பமாக்க கோட்சபபடுமாயின, எண்ணிய மேலாகிய சிவஞான நிலேயிலிலே இந்த எலுமபுக குயிலின வைத்து உடலமுழுதும - அவயவ லில உயிருமகூடிக காணபதரிதாகுமோ? எளியதேயாமெனக.

வண்டுவார் குழலாள் என்றதனால அவர கண்டது உடல உயிருடன பூம்பாவை யாராகவே அணிந்திநிறக கண்டதென்க.

தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி - முன கூறியவாற கண்டது தான் கண்டேன என்ற தமமைக காணுதி நமது பெருமானுடைய வெனது கருணையின பெருமையினேயே கண்டு அதனுள தாம ஒடுங்கி நினற, சிவஞான நிலேயினேயே கண்டுகொண்டு. 1085

2984 (வி - ரை) பிஞ்ஞையா குடத்தினேக கண்டருளினர ; அதனே நோக்கிப "பூம்பாவாய்!" என்ற பெயர் செபபி அழைத்தருளிப "போந்தியோ?" என்ற ஆணே யிட்டருளுகினறார. அதன காரணத்தை விளக்குகின்றத இந்திருபபாட்டு. அவ்வாற அழைத்தருளி ஆணேயிட்டருளிய பதிக கருத்தாகிய நிருவுளகக்கிடையினே மேல வரும பாடடாலும, அதன செயனிகழ்சியால சிவநேசாதரு செயலவாயபபச் செய் தருளிய நிலேயை அதனமேல மூன்ற பாடடுக்களாலும கூறுகினறார.

அங்கம் அங்குடைய பூம்பாவை பேர் செப்பி - குடத்தினுள எலும்பினேயும் அதனுல அதனேயுடைய முழுஉடலினேயும் அதனுல அவயவ்ல பெறறிருந்த பூம்பாவை யாரையும தொடாபுபடுத்திக கண்டு பூமபாவாய என்ற பெயர செபபி விளித்தனர.

"இந்த மாநிலத்திறந்துளோர்...தொடர்ச்சியாம்" என - பிஞ்ஞையார் பாவையா ரின் எலுமபினே நோக்கிப பூமபாவை போ செபபியதன் கருத்தினேயும அவரது நிரு வுளகக்கிடையினேயும குறிததது ; இறநதுளோரது எலுமபினே கண்ணெறிபபடுத்திட அநத எலுமபொடு தொடாசசியாம நிலேமை ஆம் எனபது. எலுமபினே வைத்துச் செய் யும் கண்ணெறி அவ்வெலும்பின ருடாசசியினுலே உடலுக்கு ஆதி, அவ்வுடலுனின்ற உயிருக்கு ஆதல இநத நிலேத்திற காணபோமாதலின, எலுமபினே நோக்கிப பாவையே என்ற விளித்தருளினார் எனபதாம.

இறந்தவோர் - இறந்த பினனும் உள்ளவர் ; சூக்கும உடலுள் (நுண்ணுடல) உள்ளவர். நந்தும் - தழைக்கும். நன்னெறிப்படுத்தல் - இறந்தாரது எலும்பினை வைத்தச சுட்டிச செயயும சடஙகுகளின் பொருளும் காண்க. எலுபபுகளைத் தய நீரினுள் இடுதல முதலிய செயலகளும ஆம். இவறறுல ஆகும னமை அவவெலலும பின தொடாசசியினுலே அவவிறதோருகாவதுபோல ரண்டும பிளளையா எலும பினை விளிதது அருள்நோகஙு செயயும செயல் பாவையாருகாயினவாறும காண்க. அனறியும " தூலமா முருவினுகுச சூகும முதல " என்பவாகலின, தூல வுடலினினறும உயிர நீஙகுஙகால அவவுடற்குக காரணமாய முதறபெறுங்காறமுள தாய சூக்கும வுடலோடுகூடியே திறகக நிரயஙகளில் செல்லும். அச சூகுமவுடறகும் அதன காரியமாய தூலவுடற்கும் காரியத தொடர்சசியுளது ; அற்தொடாசசியானே தூலவுடலின அவயவமாகிய எனபிற செயயும நறசெயல சூகுமவுடலினிற்கும உயிர்க்குச் சென்று பயனளிததல சாலும.

கிந்தும் அங்கம் - உடலழிநத எலுமபும சாமபலும

அங்கு உடைய - முனனா உடலின பகுதிகளாகக கொணடிருநத.

அருள் நோக்கால் - பூமபாவையாரை விளிதது அருளும நிலை அவளபாலும் சிவ நேசர்பாலும உலகாபாலும வைதத அருளதோகததாலாகியது எனபதாம. 1086

2985. (வி - ரை) இபபதிகக கருததினை வடிததெதெதக கூறவது இதகிருப பாட்டு. மேலும இபபுராண முழுமைகருமை உளளுறையாகிய உணமையை வடிததுக கூறும பெருமையும உடையது ; அமமடடுமனறி, உலகுயிரகள் அனைததும பிறவிப பயன் தெரிந்தயமும உறுதியாகிய வழிகாட்டும பெருமையும உடையது ; மேலும, "வேத வள்ளுறை யாவன" (1832) எனறு எலலா வேதஙகளின் சாரமாகிய உணமை யினைத திருநீலகக நாயனுர புராணத்துள்ளே வடிததெதெதக காட்டியருளியவாறு, இறைவரது திருவாகுகளாம் வேத சிவாகமஙகளாகிய இரணடனுள எளுசினைற சிவாகமஙகளின சாரமாகிய உளளுறையை அவவாறே வடித்தெடுதததுக காடடும பெருமையுமுடையது. இனி, "எனதுரை தனதுரையாக" (தேவா) எனறதனுல இம்மை பிள்ளையாரது திருவாகின நினறு இறைவர் வெளிபபடுதது திருவாகேயாம எனற மேனமையும் உடையது. இதிற் கூறும உணமைகளிரணடினையும் மககள சிநதித்துத் தததம வாழகையின உறுதியாகக கடைபபிடிதத ஒழுகுதல உயதி தருவதாம.

மண்ணினிற் பிறந்தார் - வினைகளோடாகிய பிறவிகொணடு நிலவுலகில பிறககும உயிர்கள ; ஏனை மேல்-கீழ உலகஙகள, நலவினை தீவினைப பயனகளைத அயத்த மீள இஙகு வநது பிறதறதறகே ஏதுவாவனவனறி இமமணணுலகுபோலக கனமக கழ்வுக கேதுவாயும சிவபுணணியஙகளைச செயதலால முடிவில பிறவி ஒழிதது வீடுபெறுதற கேதுவாயும உளளனவலல ; ஆதலின மண்ணினிற் பிறந்தார் எனறார. பிறந்தார் - எனறதனுல வினைகளோடாக வரும உடலகொணடு அவவினையை அனுபவிததுக கழிதது வீடுபெறும நிலையினுல வநதோர் எனபது குறிகக பபட்டது. " மண்ணிலே வந்த பிறவியே " (253) ; " மானிடப பிறவிதானும வகுத்தது " (சித்தியார) முதலிய திரு வாக்குக்களின கருத்துக்கள இஙகு நினைவுகூறதறபாலன.

பிறந்தார் பெறும் பயன் - பிறவியில வநதோர் அபபிறவியிற செயவனவறறுல " மீட்டிஙகு வந்து வினைபபிறவி சாராமே " (திருவா) செல்லும வழி தேடிக கொள்ளுதல் பிறகதா பெறும பயனுவது. அது வீடுபெறும சாதனமாகிய செயல். பயன் - பயனைப பெறுவதறகுரிய செயல் - கடைப்பிடிக்கும உறுதி - எனற பொருளில் வந்தது.

அண்ணலார் அடியார்தமை அழகு செய்வித்தல் - இதனை மாகேச்சுர பூசை எனபா. பதாரத்தை திருவேடத்தை பரமேசுரனெனவே கண்டு வழிபடுக எனபது ஞானநூல் முடிபாகிய விதியாம அவவாறு காணடலாவது ஐபுறவினறித தெளிதல; இவவழிபாடுகளுட் சிறந்த அகமாவது திருவழுது ட லாதலின அதனை எடுத்துக கூறினார். கூறினாரேனும இனமபறறி எனை உடை கொடுத்தல, பொன மணி முதலாக வேணடுவன கொடுத்தல முதலிய வகைகள எலலாம கொளக ; இனனாரகுடி மாற நாயனார, சிறுதொணட நாயனார முதலாகப பத்தொனபது தோ இட புராணத்தன அடியா வழிபாடினால பிறவிப்பயன பெறறு முத்திபடைந்தவர்களாய வகுக்கப்பட்ட சரிதைகளின நுடபங்களெலலாம இதகுளளதுதக காணக.

அண்ணலா ரடியார்தமை - அழகு செய்வித்தல் - அடியவாகளுக குணணினறு அழகு செயது பயன தருவா அணணலாராகிய சிவனேயாம எனபது உணமை. திரு மூல நாயனார "நடமாடுங கோயில" எனறு அடியாரகளைக கூறதலும, "நடமாடுங கோயினமபாகமென றீயில" எனறு அடியாாக்கு எதல அவருள விளங்கும கமப ராகிய சிவனுகீநதமையேயாம எனற கூறுதலும, "படமாடுங கோயிற பரமாகக தாமே" எனறு அடியாாகளீநது பரமாகக ஆகம எனறு கூறுதலும காணக.

அழகு செய்வித்தல் - அழகு அளிதல அணணலாரீதமை - அடியார் தமை - எனறு பிரிதது கூடடி இரணடு பயனும அடையாக கழுதளிதலால வரும எனறு உரைக்கநினற ருப்படை யாணை. செயவித்தல் - எனறதனால தமமாலியலாத போது பிறரைக்கொணடேனும செயவிதலும அடகுகிறகொளக.

அழகு செய்வித்தல் - பிறவிபபயனகிய உறறினாரணடனுள நிறறதும முகிய மதமாம எனபது குறிக்கப பகிகதத்தபோலவே முதறகணணவைதது காட டியருளி னார். இவவணணமை பகிகதத்தின முதற திருபபாடடினால போந்தமை காணக.

கண்ணினுளவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்நல் - இஃது பிறவிப பயனகிய உறறிபபொருளகளினனடையுள ஒனறிய மரகருணரும நுது பிகபத்தன இரணடாவது முதல பதத்தாவது வரை யுளள ஒனபது திருபபாடடுக்களினறும விளைபபயன உணமையாதல கணடுகொளக ; உறறநிபயகரும உண மைகள இரணடனுள ஒனபது பாட்டுக களுட கூறபபட்டன ஒரு பாட்டிற கூறபபடடதறகு ஒததகாகளின அவவாற்றலும் பினனையதன சிறபபுக் காட்டபபட்டது. அகினியரும பகிகதத்தக கூறிய குறிபபுபபெற இதனை " அடியாாதமை அழகு செயவிதல" எனபு மூனறு சீர்களாடை அடிப பகுதியினும, முனனையதனை " கணணினுளவர் நலவிழாப பொலிவுகண டாாதல" என ஐநதுசீரகொணட ஓரடியினும கூறியருளிய நிற மும கவியமுமை காணக.

கண்ணினுள் - கண்டு - கணடு எனறலேயமையும ; கணணினுள எனபது மிகையோ எனின, மிகைபடனறு ; உடபபு பெறறு பயன முழுவதையும கண்ணாகிரியம ஒனறே தருதலபறறி எனையவறறினும சிறபபுத தோனறக கணணினுள் எனறார். தமபால் வரத புலனகளையறியும ஏனை யிநதிரியஙகளபோலனறி, கணணிநதிரியம வாயிற காட்சியிற பொருளறற தொனறியைதறபோலன றி அவறறை வேறபிரிததுக கண்ணின காட்சிகருகிய தனிச சிறபபு உணாத்தக கூறியதுமாம. அவர் - அணண லார ; இறைவா. முன கூறிய அணணலார் என முனனறிகூட்டு. அவர் எனறதறகு அடியார் எனறு கூறவாருமுணடு. ஈணடுப பகிகதத்தக கூறபபடடவனெலலாம இறைவரது விழாகளேயாதலின அது பொருததெனக ஆரத்தல் - காட்சியின சிறைவு பெறறு மகிழ்தல ; " கணணாரக கணடுமன கையாரக கூபபியும, எணணாரு வெணணதாா லெணணியும் ' (அற. அக - 85) ; " கணணாரக காணபாாகோர்

காட்சியான்" (தேவா). நல்வீழா - வீழா எனபபடும் ஏனையவெல்லாம் ஆரவார நீர மையவா யொழிவனவும் பல்லாதருணும நீமைபயபனவுமாம்; சிவபெருமான அவிழா ஒன்றே எஞ்ஞான்றும பெருகலமாகிய வீடு பேற்றுக்கு உதவுவது என்பார் நல்வீழா என்றார்.

விழாப் பொலிவுகண் டார்தல் - இதபறறிப பிளளையார கேட்ப ஆளுடைய அரசுகள் அருளிச்செயத திருவாரூர்த திருவாதிரை விழாப்பற்றிய "முத்துவிதானம்" எனனும் திருபபதிகமும், அதன வரலாறும இதகு கினைவுகூர்தறபாலன.

உலகரீ முன் - எமமுன என்னுத உலகாமுன் எனறது இச்செயலின் பயன் உலகவரை யறிவுறுதறி யுபதிததலாதலின எனக. "உலகவாறிய" (2979).

"வருக" என உரைப்பார் - பதிகதினுள் "போதியோ?" என்றருளிய வினவுக்கு "வருக" என ஆணையிடதலே பொருளாம என்று ஆசிரியர விளகக காட்டிய வாறும்; "பாவாய! நீ, இவையிவை யெல்லாம காணுத போதியோ? என்றதனால் மறறிவறறைக காண்பதறகு வருக எனபதே பொருள எனறவாறு; எனவே உலகில் வருதறகுப பயன இவையிவையேயாம் எனற முடிபும் உடன போதறவாறு காணக. உரைப்பார் - உரைபபாராகி; முற்றெச்சம. உரைபபார-என்னும மெயததிருவாக்கு என வரும்பாட்டுடன கூட்டி முடிகக. 1087

2986. (வி - ரை) "வருக!" என உரைபபாராகிய பிள்ளையாரது கருதறினை ஆணையின வைததச் செயறபடுதறியது அபபதிகதினுள போதியோ? என்ற மூவெழுததோர சொல்லாகிய சிவஞான வீனைவாம சிவ நிறசதறதியேயாம எனறு காட்டி, அதன் செயலை விளக்கியது இதறகுப்பாட்டு. "சடையாரை முன்னெழுது" என்றதம இக்குறிப்புத் தருவதாம்.

மன்னுவார் சடையாரை முன் தொழுது - மன்னு - கலகையும் பிறையும் நிலை பொருக்கிய. முன் தொழுது - பதிகம தொடக்கும் முன் சடையாரைத தொழுது அவரருளின வழிபபட்டு அவ வருணிறைவினுள் தாம அடஙகினின்று பாடியருளினார் என்க. "கருணையின பெருமையே கருதி" (2983).

"மட்டிட்ட" என்னும் - மட்டிட்ட எனறு தொடரகும்.

போதியோ...அழதும் - அழதம் - ம்நத் - மரணம. அமிர்தம் - மரணத்தைப போகுவது எனபது சொறபொருள. ஈண்டுப பாவையார மரணமாயின நிலைமை யினைப போகி உயிரினைப புருதறி உடலை உருவாக்கியது "போதியோ" என்ற அம மந்திரம் எனபது. மெய்த் தீருவாக்கு எனும - டுமும் - எனனும அழிவில்லாத நிதய பொருள் - சிவம்; வாக்கு - சிவ நிறசதறதி; இருதலை மாணிக்கம எனனும் நிலையில் இருதலையும ஒகாரத்தைப பெற்றுப் பிரணவ சொரூபமாய் நினற மூனறெழுதது மகா மந்திரமாய நின்றது பதிகதுட் "போதியோ" என்ற சொல எனக. என்னை? அதுவே வருக என்ற ஆணையாகிய சிவ நிறசதறதியை உளளிட்டு அருளப்பட்டமையால் என்க. அன்ன - அதறகைய எனற குறிபபும காண்க. மெய்த் தீருவாக்கு - பிள்ளையாரது திருவுருவம் முழுதும சிவஞான மயமேயாய்ச சிவநிறைவுள்ளதாதலின அவரதி வாக்கு இறைவர் திருவாக்கேயாயிறறு; "திருகுகடைக காபபதனில் வீமல ருனாலே, குரும்பையாண பணியீனு மெனனும் வாய்மை குலவுதலால" (2878); "எகுகள் சணபை யாண்டகையார் குமபிடவர தீணகின றூர்தாம், மெயீத்தனமை விளங்குதிருச் செவியிற் சார மேவுதலும" (2376) எனபன முதலியவை காண்க.

துன்ன வந்து வந்து - துன்னுதல் - பிளளையார திருவாக்கினின்றும அவரதி சதபாவனையினால் அருளிய பதிகததின் ஒவ்வொரு பாட்டிலும "போதியோ" எனற

சொல்லுக்தோறும் முறையாக வருத வகை ; "வள்ளல் வாவா வந்தோழிந்நானென் மனதே, புள்ளத் தறுதிய சொன்னெழியா வண்ணமெல்லாம், தெளளுக் கழல் " (திருவா-கோத-19); இவ்வாறு படிப்படியாய அமுதம் கிறைந்த வினவின முறையை வரும் மூன்று பாட்டுகளில வைதத "அடைவே" எனற குறிப்புகாட்டிக கூறவார்.

உருவமாயீத் தோக்கது - தோக்கது - படிப்படியாக வளர்ச்சி முறையிற் கூடிற்ற ; கருபபத்துறிக குழவிகள வளரும முறையை உடற்கூற்ற நூலார் கூறதல் காணக ; உருவமாயீ - அதத வளாசசி முறையில அகைக்கள உருவமெடுதத ; "கரு வாகிக் குழமபிருகத கலிதது மூனே கருகாமபும வெளிளெலுமபுஞ சோர்தொன் னூடி, உருவாகி" (தேவா - தாண - ஆரூ - 6) ; "எனபோ டியைகத வழகரு" (குறள்) என்புழிபபோல, ஈண்டுப பாவையாருகரு இம மறுபிறபபின வரும உடமபு முன உட லின் எஞ்சினின்ற எலுமபினைபபற்றி உளதாயிறற எனக. எலுமபே மகளுடலுக்குத தாரகமாய்த தாகவி கிறறற சிறபபு நோகி அதனோ டிய உடமபெனபதும் வழக்காயிற்று. "எனபு மூரியா பிறக்கு" (குறள எனறதும காணக.

அக்குடந்துள் - எலுமபும சாமபலும கிறைதததும, பின்னையா தமபிரான் கருணை யின் பெருமையே கருதி (2983) அருளுகாற (2984) கண்டதுமாய அதத என அகரம முனனறிசுடடி. அகருடமே மறுபிறபபுகருகிய கருபபைக குடமாக ஆயத என்பது மேல "அகருடத தடகவி" (2987) எனறும, "குடமுடைதது" (2988) எனறும தொடாந்து கூறும குறிபபினாலும காணக. உருவப பருதிகள முறையே கிரம்பிக் கூடுதறகுப புறகாவலாக அமையுக கருபபை, மூட்டையோடி, முதலியவை போல கினறது அகருடம எனபது.

"இதனை பகிக முதலுமீறுக கபாலீசா கிருகாமமும போறவாறு காண்க" என் பா ஆறுமுகத தமபிரானார். 1088

2987. ஆன தன்மைபி னத்திருப பாட்டினி லடைவே
போன வாயுவும் வடிவமும் போலிவோடு நிரம்பி
ஏனை யகருட தடங்கிமுன் னிருந்தெழு வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண பாட்டினை கவிலவரா ; கoஅக

2988. "தேற்ற மிலசமண சாக்கிய நிண்ணரிச செய்கை
ஏற்ற தறெனை வெலித்துரைப் பா"சென்ற போது
கோறறெரு டிச்சேங்கை தோற்றிட குடமுடைக் தெழுவாள்
போறறு தாமரைப் போதவிழ்ந் தெழுந்தனள போனருள் ; கoஅo

2987. (இ - ள்) ஆன தனமையில - முன ஞானசு பாடடுகளினற கூறிய அவ்வா றுயின தன்மையினுலே ; அதநிருபபாட்டினில அடைவே - மட்டிட்ட எனற தொட ஙிய அதநிருபபாட்டினைத தொடாநத முறையே பாடடுதறோறும ; போன... ...கிரம்பி - போயின பிராணவாயுவும உருவம பெறும அலைப பருதிகளும் அழகும் முறையாக நிரம்பி ; ஏனை...எழுவதன முன - வேறுகிய அந்தக குடதினினனை முன்னாத தொகுகுக கூடியிருகத உரியவாறு வெளிபபடடி எழுவதன முனபு ; ஞானபோனகர்...கவிலவரா - ஞானவமுதணடவராகிய பின்னையார் பின முறையாக அருளும சமண் பாட்டாகிய பததாவத திருபபாடடினை அருளிச செயவாராய்; கoஅக

2988 (இ - ள்) தேறறமில...எனறபோது - தெளிவாகிய அறிவில்லாத சமண சாக்கியர்களாகிய நீயவாகள இநதச செயதை ஏறறதன்ற எனற எடுதத்ச் சொல்லுவர்

கள் என்ற அத்திருப்பாட்டினைப் பாடியருளியபோது ; கோற்றொடிச் செல்லை தோறறிட - முனனா வனியலணிநத செலலகை வெளிபபட்டுத் தோன்றியிட ; குடம் உடைநதெழுவாள் - அநதக் குடம் உடைநத மேல எழுவாராகிய பூம்பாவையார் ; போறற...போன்றுள் - போற்றம தாமரை முகை இதழ் அவிழ்நத அதனின்றும எழுகின்ற திருமகளைப போனறிருந்தார். கூஎஅ

இநத இரணடு பாட்டுகளும தொடர்நது ஒருமுடிபு கொண்டன.

2987. (வி - ரை) ஆன தன்மையின் - முன் (2983) கானகு திருப்பாட்டுக் களிற கூறியபடி ங்கழ்சசிகள் ஆயின தனமையினால் ; தனமை காரணமாக.

அத்திருப் பாட்டினில் - அநத - முன பாட்டித் கூறிய - மட்டிட்ட என்ற தொடருகும திருபபாட்டினில. அடைவே - முறையாக ; ஒன்றன்பின ஒன்றுத தொடர்நதது.

போன வாயு - முனனா விடதநினால வீசது, ஆவி தனகுபல் குறிகளு மடைவில வாகிய (2960) நிலையிற பிரிநதுபோன பிராணவாயு ; உயிரிருநதற்குச் சிறநத குறியாதலின் அதுவே யானமா எனபாருமுணடு ; போதம 3-ம் சூதநிரம் பாகக. "என்னு னேயுயிர்ப பாய்பபுறம் போதுபுகு" (தேவா).

வடிவம் - உருவப பகுதிகள், பொலிவு - முனனைய உருவ கலனிலும் சிறந்த அமைபபின் அழகு.

ஏனை அக்குடத்து அடங்கி - எலும்பும சாமபலும நிறைதலுக் காணப்பட்ட மட் குடமே பற்றுகோடாகப, பினனையா பாவையாரின மறுபிறபபுகுரிய உடமபு தனகி உருவாகிப புறபபடும கருகுடமாக அருளாற கணட அக்குடத்தினுள் நிறைவுறற அடங்கி.

முன் இருந்து எழுவதன் முன் - முன்னர் அடஙகி நிரம்பியிருந்து பின் உரியவாறு வெளிபபடுவதன் முன்; குழவிகள பதமாத வளாச்சியினைத தாயின கருகுடத்தில் நிறைவாகப் பெறறு அதனுள் அடஙகிப பின வெளிபபடுமாறுபோல. உரிய வளர்ச்சி முழுதும் நிரமபிய பினனரே குழவி கருகுடதநினின்றும் வெளிவரவேண்டுமெனற உடல்தூல விதிக குறிபபுப பெற நிரம்பி - முன் - இருந்து எனறார்.

எழுவதன் முன் - நவிலவார் எனக - பதஅப பாடடும நிரமப உருவமும் பொலி வும் நிரமபி வெளிப்படும நிலையாதலின எழுவதனமுன அவவாறு நிரம்பும் பதாவது பாட்டினை கவிலவாராகி ; சமண் பாட்டு - பினனையா பதிகதக னொவவொன்றினும பரசமய நிராகரணம்பறறிச சமண புததாகளைக கூறும் பதாவது பாட்டு ; இதறகு இககாரணமபறறிச் சமண் பாட்டு எனற பெயரிட்டருளினர் ஆசிரியர். இதன் குறியீ டாகிய கருத்தை "காதாதெறி யறிகதயயா தமமிலே நலக்கொள்ளும், போதமிலாச சமணகையர் புததாவழி பழியாகரு, மேதமே யெனமொழிகதா" (1977) எனற தொடககத்திற காட்டியருளியமை காணக. நவிலவார் - கவிலவாராகி ; முறறெச சம். நவிலவார்-என்றபோது என வருமபாட்டென் முடிக்க. கவிலும நிறம் வரும் பாட்டில் காண்க.

போன வாயுஞும் என்ற பாடம் பிழை ; அதனை மேல் (2989) கூறுதல காணக. 1089

2988. (வி - ரை) தேற்றமில்...எடுத்துரைப்பார் என்றபோது-இஃத "உரிஞ் சாய வாழ்க்கை" எனற (10) பதிக பாட்டின கருத்துரைத்தது.

தேற்றமில் - உணமை தெளியாத - உணமை யினனதென்று தெளிதலில்லாத.

நீண்ணீர் - குணடர் ; மீமமக்கள ; பொய்யினில விடாப்பிடியுடையோர்.

இச்சேய்கை ஏற்றதன்றென - கிழச்சியின் முன், இத செயலயிலாதொன்ற எனவும், அது கண்டபின், எமத சமய மேன்மைகளின புரட்டுகளுகுப பொருதாத எனவும் உரைக்க கின்றத. எடுத்துரைப்ப என்ற பதிகப் பகுதிகு ஏறறதனென எடுத்தரைபபார் எனப பொருளுரைத்தக காட்டியவாறு.

என்றபோது - எனற பாட்டினை முடிதசருளகின்றபோத.

சேங்கை தோன்றிடக் குடம் உடைந்து எழவாள் - குழவிகள பிறகுமபோத தலை - கை - கால் எனற எதேனும ஒரு அவயவம முதலில வெளிபபடட பின்னா உடல் முழுதும் தோன்றுதல உடலதூல உணமை. அனறியும, குழவியின் தோற் றத்திகு முன் அதன உடலை முழுதும தனனுள ஊரிய நீரினுளளே கொணட பனிக் குடமுடைகாத, பின குழவி பிறகுமகிலை வரும் எனபதும உடலதூல உணமை இவை யிரணடன் குறிபபுபபட இதகுக கை தோன்றிட எனறும, குடமுடைந்து எழவாள் என்றும் கூறியருளிய கவியமை காணக. இதகுச சமண பாட்டுடன பதிக பாடடான பதமும பாடனிரமபிய பின குடதனினறும பாலவயாரின் அணியுடைய செநகை முன் வெளிப்பட்டுத்த தோனறியது அதனபின அக குடமுழுத மூடைாத அவரத உருவமுறறும முறையே எழுாத தோனறிறற எனக.

போற்று - யாவரும போறறும ; அதிகரும. அதவரை தன்னகதுள வைத தக் காதலவாத எனற குறிபபுமாம, இபபொருளில போற்றுதல் - காதல என உரைக்க.

தாமரைப் போதவிழ்ந்து எழுந்தனள் போன்றாள் - தாமரை குடதகுகும, திரு பாவையாருகும மெயபறறியும, திரு தாமரையிதழ அவிழாதெழுதல பாலையார் குட முடைக தெழுதலுக்கு வினைபறறியும வாத உவமாகள ; இக்குப பாவையார முன உதித்த நிலையினை "மனைவியார் வயிறெனும் கமலத், தரிய பூமக ளெனவொரு பெண கொடி யுதித்தாள்" (2938) எனற கருதகினையே தொடாத இம மறுபிறபபினும கூறியுடன அதனினும இதன உயாவு புலபபடக கூறிய நிலையும கண்டுகொள்க ; குடமுடைந்த செயல கைவு காட்டாத போதவிழதலைப போனறத எனற மெனமை தோனற மயமும காணக. தாமரைப் போதவிழ்ந் தெழுந்தனள் - திருமகள, இதகுச வெதநிருவினைப பெறறின்ற மகள் எனபது குறிபப. "தேனமா கோதையுஞ் சிவத்தை மேவினளை" (3015) எனபது காணக தாமரைப் போதவிழ்ந்து எழுந்தனள் - "இதழக் கதவாக கிறகோ ?" (திருககோவை) எழுந்தனள் - தாமரையில முன எழுந்தனளாகிய திருமகள, போற்று தாமரை - எனறதனால அனபாகினறகு போறறமவர்களத உளளத்தாமரை தோறறம எழுகது அருளும சிவசதி எனற குறிப பும் காண்க. அவிழ்ந்து - அவிழ ; அவிழாத பின

எழுந்தனளை என இரணடனுருபு விரிக்க. எழுந்தனள் பெயர். 1090

2989. எடுத்த பாட்டினில வடிவுபெற, திருநான்கு திருபபாட்
டடுத்த வம்முறை பன்னிரண டாணடளா வணைந்து,
தொடுத்த வெஞ்சமண பாட்டினிற றேன்றிடக் கணடு
விடுத்த வேட்கையா திருக்கடைக காப்புமேல் விரிததார். கூ0கக

(இ - ன்) எடுதத...பெற்ற - மடடிட்ட எனற தொடங்கிய முதற பாட்டினில பாவையார் உருவதைப பெறற, இருநானகு.. அணைந்து - அதனமேல அருளிய எட்டுத் திருபபாட்டுகளின உருவெடுதத நிலையினையடுதத அமமுறையே பனனிரண்டு ஆண்களுக்குள்ள வனாச்சியினைப பொருந்தி, தொடுதத...தோனறிட - தொடுதத

கொடிய சமணர் பாட்டினை அருளிய அளவினில் குடமூடைதை வெளிப்பட்டுத் தோன்றிட ; கண்டு - பாரதத ; விடுதத...விரிப்பார் - எவ்வித விருப்பும் இல்லாதவராகிய பின்னையார் அதன்பின் திருக்கடைக்காப்பினை விரித்துக் கூறியருளினார்.

(வி - ரை) இப்பாட்டினுல் குடத்தினை நோக்கிப் பாவையாரை விளித்துப் பதிக முழுமையும் அருளிய முறையில் குடத்தினுள நிகழ்ந்த வினவுக்களை அமைமுறை தொகுத்துக் காட்டியருளியவாறு.

எடுத்த பாட்டு - தொடங்கிய "மட்டிட்ட" என்ற முதற்பாட்டு.

வடிவு பேற்று - உடல் தீயிடையிட் டெரிக்கப்பட்டதனுல் வடிவமழிந்து எலும்பு புஞ் சாம்பலுமாகிய உருவுடன் நின்றது. அதனை நீள உறப்விக்கும் அருணேக்கினுற் பின்னையார் காணவே உயிரற்ற அவ்வெலும்புருவமும் தனமாதரிரைகள முதலியவற்றுளாகிய நண்ணுடலுள் ஒடுங்கிப், பினனர் உயிர் தரிக்கத்தக்க கருவுருவாகிய வடிவம் பெற்ற என்க. "உள்ளதே தோற்ற உளமணுவாயச் சென்றமனந, தள்ள விழுங்கரு விற ஞன்" (போதம - 2-ரு) என்றபடி, எலும்புஞ் சாம்பலுங் கருவடிவாகியதும், அதனுள் உயிரினைப் புகுத்தியதும் "போதியோ" எனனும் மெய்த்திருவாகெனு மமுத மென்பது முன்னுரைகளப்பட்டமை (2986)யால, இங்கு "வடிவு பேற்று" என்றமட்டிற் கூறியமைத்தார். இங்கு வடிவு என்றது புனருற்பவத்தில் வரும் உடலின முனியாகி உயிருடன் கூடிய வடிவத்தை.

இருநான்கு...அணைந்து - இருநான்காந் திருப்பாட்டு - பதிகத்துள் இரண்டாவது பாட்டு முதல் ஒன்பதாவது பாட்டு வரை உள்ள எட்டுப் பாட்டுகள் ; **அடுத்த** அம் முறை-பாட்டுக்களின் உட்குறிப்பாகிய பொருள்களால் வந்து பொருந்திய அம்முறைப் பட்ட வளர்ச்சி பெற்று.

பன்னிரண்டு ஆண்டு அளவு அணைந்து - அமமுறை வளர்சியாவது கருவடிவாகியது தொடங்கி அனறு முதலாகப் பனனிரண்டு ஆணடுகள் முறையாக வளாசி பெற்று ; எனவே, பாவையாருக்கு விடந்தீண்டிய இறப்பு வழியாண்டளவில் நிகழ்ந்ததென்ற (2944) முன் அறியப்பட்டமைப்ன், அது நிகழ்ந்த அப்போது ஐந்து ஆணடுகள் கழிந்தன என்பதம, இந்த ஐந்து ஆணடுகளளவும் சிவநேசர் பாவையாரின எலும்பு நிறைந்த குடத்தினையே அவராகக் கொணடு உபசரித்தது நிகழ்ந்தாரென்பதும் கருதப்படும். அன்றியும பாவையாருக்கு வழியாணடெய்தச் சிவநேசர் மகிழ்ந்த செயதியாய காள்களிற் பின்னையார் ஆலவாயில் சமணரை வெற்றிகொணட செயல நிகழ்ந்தகாலை அவர் பதத வயதப் பிராயத்தினர்போலும எனபதும கருதப்படும். "புணணிய பதினரு ணூண்டு போபெறம புகலி வேந்தர்" (3007) எனற இங்கு கூறதலினுல் இவ்வாறு கருதப்பட்டது. "பானல வாயொரு பால னீங்கவென" (தேவா) எனற பின்னையார் தம்மைபபறறி அங்கு அறிவித்தருளுதலும குறிக்க.

பன்னிரண்டாண்டளவு அணைந்து - பாவையார விடதினின் நீங்கதபின் இது வரை உள்ள ஐந்தாண்டுகளின வளாச்சியினையுமபெறறுப் பனனிரண்டு ஆணடு மறைப பருவதநிற் சேர்ந்தினா எனக. எனனை ? இக்கால முழுதும் சிவநேசர் பாவையார் உள்ளாரெனவே கருதி உபசரித்து வநதமையால் அவா கருதியதறகேறப அவ்வளாசி பெறுதல் தருதியாமென்க. அனறியும, பினனையாரை மணத்தல் கருதிச் சிவநேசர் "காழிநா டெடையாக கடியேன, பெறறெறெதத்தும பாவையும்...கொடுத்தனன்யான" (2952) என்ற உறுதிகூறி மொழிந்தமையாலும், அவள விடத்தால நீங்கபின்னரும "கழுமலத தலைவா சாரும அவ்வளவும் உடலதழ லிடையடகிச் சேர வெண்பொடி சாமபல் சேமிப் பதிதெனிக்க" (2963) அக்குடத்தை அவராகவே கொண்டு கன்னி

மாடத்தை வைத்த உபசரித்த வந்த, அவர் வந்த சாரும்போது அக்குடதைப பாவை யாராகவே அவர்வசம கொடுத்தல் கருதியமையாலும, பெண்களின மணபபருவமாகத் தமிழ் இலகணம வருக்கும நிலையிற பனனிரணடாண்டு அளவு சாரின்றமையாலும சடையாரின் கருணையின் பெருமையினுலே அவ்வுடலிலே மீளப புரைறபவம நிகழ இன்றமையாலும, பிறவாதரரலும இடைபபட்ட ஆணடுகளின வளாச்சியினளவும பெற றப பனனிரணடாணடளவு அணைந்தனர் எனபதாம

தோடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினில் தோன்றிட - தோடுத்த - பதிகஙகளிற பத தாவது பாட்டிற் பரசமய நிராகரிபபுக கூறும நிலே தொடுதத என்க. தோடுத்தல் - மேறகொளளுதல. தோடுத்த - பாட்டு - எனறு கூட்டுக. தோடுத்த வெஞ்சமண் எனற கூட்டி சைவத நிறததை இழிததல செயவதனைத தொழிலாகக கொண்ட பலகமை தொட்ட கொடிய சமண எனறுரைததலுமாம. சமண் பாட்டு - முனபபாட்டி லுரைதத்வை பார்க்க.

சமண் பாட்டினிற் றேன்றிட - சமண பாடடாகிய பததாவது பாடடு அருளிய வுடன குடதனினறும வெளிபபட. பாடடுக்கள தோறறும வரிசைபபட ஐபபசி முத லாக அவயமமாதங்களேயும அவறறில நிகழும கலவிழாப பொலிவுகளேயும கூறியருளிஞ ராதலின அமமுறையிற பதது பாடடுகளுகருப பததமாதஙகள எனறு முறைபபட டன. பததமாதங்க ணிறைவுறறகாலைக குழவிகள குடமூடைாது தோனறுமியலபு போலவே ஈணடுப பதது மாதங்களேக குறிதத பதது பாடடுகளும நிறைவாயின போது குடமூடைாது பாவையாரும எழுநது தேனமழலை எனற உளளுறையாயிய, தருளியும கணடுகொளக.

கிண்டு - முனனர் (2983) எனபு நிறைநத மட்குடததைக கணடு தமபிரான் கருணையின பெருமையே ஈருதிப பதிகமருளிய பினனையார், அதனிறதியில இபபோது தோனறிடக கணடு எனக. பினனாக கணணுதல கருணையெளள மாயிர முகததாற கணடார் (3007) எனபதும காணக.

விடித்த வேட்கையர் - வேட்கை - விருபபு; வேட்கை விடடவர எனக. "வெனறவைம புலஞன மிகலோ" (401) எனபுழிபபோலக காணக. பினனையார இவ வருட்செயலே எவவாறுமின வேடகையும்பறறிச செயதாரலலா எனபது குறிபப. பின நிகழசசியும காணக வேடகை விடடார எனனலே வெறபபுமிலா எனபதும பெறபபடும "வேணடுதல வேணடாமை யிலலா னடிசேரநதார" (குறள) எனற கருத்தும குறிக. "வேடகைவிட டாரெனின, மூடதது ளேநினறு முதறறா தாரே"—(திரு மர. 8 - 493); "ஆராவியறகை யவரீப பி னாகிலேயே, பேரா வியறகை தரும" (குறள)

திருக்கடைக்காப்பு மேல் விரித்தார் - பதிக பயன் கூறிப "பூம்பாவைப பாட டாகச செநதமிழால - நலம புகழநத பதி" என்ற பதிகம நிறைவாகவியருளினர். விரித்தல் - நிறைவாக அருளுதல.

விரித்தார்—எனபதும பாடம. 1091

திருமயிலை "தேனமா பூம்பாவைப பாட்டு"

திருசசிறறமபலம் பண் - சீகாமரம்

மட்டிட்ட புனனையங் கானன மடமயிலைக்
கட்டிட்ட கொடடான கபாலீச சரமமாந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய! (1)

மைப்பயந்த வொண்கண் மடகல்லா மாமயிலைக
கைபயந்த நீறருன் கபாலீச சரமமர்நதான்
ஐப்பசி யோண விழாவு மருந்தவரீகள்
துயிப்பன்வுங் காணுதே போதியோ பூமபாவாய் ! (2)

வலைக்கை மடகல்லார் மாமயிலை வணமறுகிற
நளகில்கபா லீச்சரதான நெல்கார்த் திகைநாட்
டளத்தேத நிளமுலையா தையலா கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணுதே போதியோ பூம்பாவாய ! (8

ஊரிரை வேலை புலாவு முயர்மயிலைக்
கூர்தருவேல் வல்லா கொறறங்கொள் சேரிதனிற
கார்தரு சோலைக கபாலீச சரமமர்நதான
ஆதிரைநாள் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (4)

மைபபூசு மொண்கண் மடகல்லா மாமயிலைக
கைபபூசு நீறருன கபாலீச சரமமாநதான
கெய்ப்பூசு மொண்புழுக்க னேரிழையா கொண்டாடுக்
தைப்பூசங் காணுதே போதியோ பூமபாவாய ! (5)

மடலார்ந்த தெருவின் மயிலையா மாசிக்
கடலாட்டுக் கண்டார்ன் கபாலீச சரமமர்ந்தான்
அடலானே னூரு மடிக ளடிபபாவி
நடமாடல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (6)

மலிவிழா வீதி மடகல்லார் மாமயிலைக்
கலிவிழாக் கண்டான கபாலீச் சரமமாநதான
பலிவிழாப் பாடல்டுசெய் பங்குனி யுத்திரநாள்
ஒலிவிழாக் காணுதே போதியோ பூமபாவாய் ! (7)

தண்ணு வரக்கன்ரெள் சாயதகாந்த தாளிஞன
கணணர் மயிலைக கபாலீச சரமமர்ந்தான்
பணணர பதினேண் கணங்கடம் மட்டமிநாள்
கண்ணாக் காணுதே போதியோ பூமபாவாய ! (8)

நறரு மரைமலர்மே ஞண்முகனு நாரணனும
முற்றுத குணாகிலா மூர்த்தி திருவடியைக்
கறறார்க னேத்துத கபாலீச சரமமாநதான
போற்றப்புக் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்! (9)

உரிஞ்சாய வாழ்கதை யமணுடையைப் போர்க்கும்
இருஞ்சாக் கியர்க ளெடுத்துரைப்ப நாட்டிற
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச் சரமமர்நதான
பெருஞ்சாந்தி காணுதே போதியோ பூம்பாவாய் ! (1

கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழால்
ஞானசம் பந்த னலமபுகழ்த்த பதமவல்லா
வானசம் பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—இதனிருபபதிகக கருததும உட்டைபபும பொருளும ஆசிரியர் தேறறமாக எடுததுககாட்டி முன (2985) உரைததருளியவாறறுப் கணடுகொள்க.

குறிப்பு: இபபதிகம சைவதநிறதின அடிபபடையும உயிராகடிபுமாகிய பெரும் பொருளை உலகரறிய எடுதது உபதேசிகக்கும பெருமை வாயநதது; இதனை யாவரும் நனகு பயின்று அது காட்டிய குறிகளோனைவழி ஒழுகி வருதல் மனிதப பிறவியின் உறுதியாகிய பயனையடைய துயவதறகு வழியாகும. மகளன் உணாதை ஒழுகி உய்வார்களாக.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) மட்டு - மணம. மட்டிட்ட புன்னை - மண மிகுந்த புனனைமலர். "மனறல் விரவபூம புனனை மணம (1529); புனனை யெனறற் கருபபொருள. கானல் - மணறகழிக் கானல; காடுபோனற சோலை. மடமயில் - மடம் - அழகு. கட்டு இட்டம் கொண்டான் - கட்டு - கோயில; மயிலக்கட்டு - மயிலாகிய அமமையின பிணைபபுகு எனபா வ சு. செ இட்டம் கொள்ளுதல் - விருமபி வீறறிருததல. அமரந்தான் - எனறது மகசுருதது. ஒட்டிட்ட பண்பு - நிதறப் பொருளிரணடு பிரிகக்லாகா வகையிற கூடிய அதறவிதக கலப்பு "மெயஞ்ஞானத் தாணுவினோ டத்துவிதம்", "ஒட்டி" (போதம் - 2-1); தாவரஙகளுள் ஒட்டு என வழஙகும வழகக்கை காணக. "உணரப படுவாரோ டொட்டி வாழ்நி" (தேவா); உருத்திர பல்கணத்தார் - மாகேசுராகளாகிய அடியவரகள். "மதிருடு மணை வாடியார்" (2985) என ஆசிரியர இதறகுப பொருள் காட்டியருளினர். அட்டு இட்டல் - திருஅமுது அமைததூட்டுதல; இடல எனபது எதறகையோசை கருதி இட்டல் என நினறது;—(2) மடநல்லார் - நணடு மடமை - பெணமைககுண நாணகளுள் ஒனற. கொளுதறக கொணடு கொணடது விடாமை யானறமை, அறிந்தும அறியாள்போன் றிருததல் எனறும உரைபபர்; தைப்பயந்த (நீறு) - கைவந்த; தவறுதி பயன நாத. திருநீறறப பதிகக் கருததும வரலாறறும கருதறக. பினனாக கைப்பூசு நீற்றன் என்றதும் காணக. ஐப்பசி ஓணவிழா - இது முனனே காளில இநத ஐபபசி மாதம் திருவோண நாளிற கொடியேறறிக திருததிஙகளில நீராறறம கொணட விழா எனபது தலவரலாறு; இராமர் பூசைதத ஐபபசி ஓண நாளில விழா இபபறறினர் எனபது தல புராணம. ஓணம திருமாலுகருிய காளாதலும காணக (ஓணபபிரான - விட்டுணு). அநந்தவர்கள் துய்ப்பனவும் - அடியாராகள அமுது செயதல இஃது இவ்விழாவிற் சின்றியமையாத சிறநத பகுதிபோலுட எனபது ஓண விழாவும்-துய்ப்பனவும் என்று இணைததுக் கூறியவாறறுற் கருதபபடுமே. இவ்விழாவினைபபறறிக கலவெட்டு, காட்டு நடபபுச் சரித வரலாறு முதலிய சானறுகளாலும, ஆகம விதிகளாலும இனனவா றென்று கணடு மீளக கொணடாடுதல சிறநத சிவபுணணியமாம;—(3) வண்மறுகு - வளமிக்க வீதிகள. முன ஆவண வீதிகளைபபறறி (94)ல கூறியதும், அதிபதத நாய னார் புராணததுட் கூறுமை (3 - 4) கரை வளஙகளும இதறகு இனைவகூறற பாலன; மயிலாபுரி அகரவரிற் கடறறறைமுகபபட்டினமாகிய கலஙகளின வாணிபம் பெருக்கிய தினையும (2932) கருதுக. தோல்கார்த்திகை நாள் - விளக்கீடு எனக. தோன்மை யாவது சிவாகமஙகளாலும மாபுராணஙகளாலும விதிகளப்படுதல; "வருதேண் மதி

யிற் கார்த்திகைகாண மலரும் விழைவிற் பூதெதக், கருதார் புரங்க ணைகைத்தெரிதத கடவுண் மகிழ விளக்கிடுவோர்" (பேரூப புராணம் - விசேடபூசைப் படலம் - 11). விளக்கீடு - விளக்குக்களே இட்டுக் கொண்டாடும் விழா விளகிடு எனறது முதனீண்டு வந்த தொழிற்பெயர். ஆகுபெயராய அத தொழினிகழும் விழாவைக் குறிதத்த; "கார்த்திகை விளகிட் டன்ன" - (சிந்தாமணி 256);—(4) ஊர் தீரைவேலை உலாவும் - வேலைத்திரை ஊர உலாவும் எனக (கடல அலைகள் ஊரினுக்குள் ஏறி உலாவகினற); நகர் கடல்அலை வீளிம்பினுகருகு அமைக்கபபட்ட நிலை. கூர்தரு... சேரி - வேல் முதலிய படை பயின்ற வல்ல இளைஞரகள் வெற்றிகொள சேரி; திருவிழாக்களிற சேரிபபோர நடப்பத வழககம். "ஒணகன்ஞை, மறறுகொள்சேரி மாறுபொருசெரு" (மதுரைககா - 591). ஆதிரை நாள் - இத மார்கழி மாதத்தில நிகழ்வத. "அதத்தன ஆரு ராதிரை நாளா லதுவணணம" (அரசுகள்);—(5) மைப்பூசும் ஒண்கண் - மைதீட்டிய கண; நெய்ப்பூசும் ஒண்புழுக்கல் - நெய விரவிய சோறு. இதனைப படைத்து அடியாரகளோடு கொண்டாடும நிறபபு; இத தைபபூச விழாவின நிறந்த பருதி; "உருகுறு கறபெய யுளளுறப பெயத, புழுக்கல" (பெருக - கசo - 280);—(6) மடல் - தெனனோயின் நீணட மடல். மாசிக் கடலாட்டு - மாசி மாதத்தில மககாளில கடற்கரையில இறைவா தீரத்தமளிக்கும் விழா. கடலாட்டு - கடலிற குளிதத்தல. நடமாடல் - பற்பலரும வருது குழுமி ஆடுதல; பாட்டும் ஆட்டும் விரவி வரும கூத்திவகை. "வலம்வருத மடவாரக ணடமாட", "காந்தார மிசையமைதது காரிகையார பண்பாடக கவிஞர வீதித, தேந்தாமென றாக கேறிச் சேயிழையார நடம்பயிலும" (தேவா - ஐயாறு) என்பனவற்றுல நடமாடல விழாவின் பகுதியாமெனபது குறிக்கப்படுதல காண்க. அடிபரவி - என்றதனுற் பாடல் குறிகபபட்டது;—(7) மலிவிழா வீதி - விழாக்கள் நிகழுதல் நகர வீதிகளுக குரிய மறகலமாம்; "வீதிகள் விழாவி ஞரப்பும்" (84), இவை உலகம்பற்றிய விழாக்களின் சிறப்பு. கலிவிழா - கலி கடியசெய்யும் இறைவரது ஆடல்; "பெரு மயானதத நடம் புரிவார" (2978); "ஆடல் மேவினர" (2980); பலி விழா - உருத்திர பலி எனனும நிகழும பெருவிழா; ஓலி விழா - பல வியகைகளும் பிறவும முழகுகும் திருவிழா;—(8) பதினெண் கணங்கள் - சிவ கணஙகள். அட்டமி நாள் - வைகாசியில கணஙகளின வழிபாடாக முனபகக அட்டமிகாளிற செயயும விழா; இதுவும், மேறபாட்டில வரும் பொறறுபபும், பெருஞ சாதனியும இக காட் பலபதிகளில வழகாதொழிறதன. அவற்றைக கணடு மீள நிகழவிதத்ல சிவபுண ணியமும மகளுஞ்யும் வழியுமாம; கண்ணுறக் காணுதே - இதனைக "கண்ணி ஞலவா கலவிழாப் பொலிவுகண டார்தல்" (2985) எனறு ஆசிரியர எடுதத்ப பொது இலகண மாகக் காட்டியருளியமை காண்க;—(9) முற்றங்கு உணர்கிலா · அளவு காணுத; போற்றப்பு - தாப்பு - தாம்பு எனபது தாபபு என கினறது. தாம்பு - கயிறு. போற் றுப்பு-பொன்னுசல என்ப. இது ஆனி, ஆடி மாதஙகளிலும மேல்வரும் பெருஞ்சாதனி விழா ஆவணி மாதத்திலும் நிகழ்வன போலும;—(10) இதனைச சமண பாடடெனற பெயரிட்டுக கூறினர ஆசிரியர; உரிஞ்சாய வாழ்க்கை அமணும், உடையைப் போர்த்தும் இருஞ்சாக்கியரும் என்க - உரிஞ்சாய வாழ்க்கையாவது உடையொழிதத நிலையைத தவமெனனும் சமணர் கொளகை; உடையைப் போர்த்தும் - என்பதி குறிதத உடை கொள்வதே தவமென்னும் புத்தர் கொள்கை. உரிஞ்சல் - அகற்றுதல்-நீக்குதல். எடுத்துரைப்ப - "இச்செயகை ஏறறதன்றென எடுதத்துரைபபார்" (2988) என இதன் பொருளை ஆசிரியர் விரிததருளினர. இவவமணர முதலியோர் இசசெயல காண்பதற்கு வநது கூடிய சன்றியில் சமயத்தினவர்களும், அவரோடுள்ளிட்ட அவ

ரணியோரும். பெருஞ் சாந்தி - இதனைப பலித்திரோற்சவம் என்பர்; கும்பாபிடேகம் என்னைப்பாருமுண்டு;—(11) பூம்பாவைப் பாட்டு - இப்பதிகத்தைக்குப் பிள்ளையாரிட்ட பெயர். " பல்பெயர்ப் பத்தமை வல்லார் " - " வழிமொழிகள் " என்பன முதலிய இடங்களில் பதிக பெயர் கூறாதவை காண்க. ஞானசம்பந்தன் - இருவர் வெளுஞான சாதனியின் செயலாக நிகழ்தலின் இப்பெயராற் கூறினார். இதனைப, போற்றினார் ஞான சம்பந்தர் (2976) - ஞானபோனகர் - சிவிவார (2987) என்ற ஏதேதுகாட்டியருளியதை காண்க.

தலவிசேடம் :—திருமயிலாப்பூர் - தொண்டை நன்னாட்டில் 24-வது பதி; திருமயிலாபபு எனறும, திருமயிலை என்றும வழங்கபபடும; " மயிலாப்புள்ளே "; " மடமயிலை " (தேவா), கபாலீச்சரம் - இறைவர திருகோயிலின் பெயர்; உமை யம்மையார மயிலுருவெடுத்து இறைவரைப பூசித்த பதியாதலின் திருமயிலை எனப பெயர பெற்றது; இதறிருகோபை கோயிலினுள வெளிச்சுற்றறில் புனனைமரத்தடியில் (தலமரம்) தனிக கோயிலாக அமைக்கபபெறற வழிபடபபெறகிறது. இராமாயணத்தைப் பேற பெற்ற ஐபபசி ஒனபதனில விழாச் சிறபபுச செயதனா எனபது தலபுராணம். அதுவே பதிகம 2-ம பாட்டிற குறிக்கபபட்ட தெனபர். பிரமன் முதலிய தேவர்களும் பூசித்த வரலாறுகளும் கேட்கபபடும. அறபதது மூன்ற நாயனமாரகளுள் இதறகுள் அவதரித்த வாயிலார நாயனார " மறவாமை யானைமனத்த மனகோயிலினுள் " இறைவரை அமைத்து வழிபடடுத் திருவடியடைந்த பெருமை மாபுராணத்தைக் காண்க. " தறைக்கொணட செமபவள மிருளகறறஞ சோதித தொண்டையில வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன " (திருத்தொணடத் தொகை) என்பது தேவாரம. இவரது சன்னிதி கறபகமபான் சன்னிதிக்கு எதிரில வடகருபு பாரத்த தனியாலயமாக உள்ளது. ஆனுடைய பிளளையார் வெகேசர் பொருட்டு எலுமபைப பெணணுக்கிய வரலாறு முன்னர் இபபுராணத்தின் விரிக்கபபட்டதும காண்க. பூமபாவையார் குடத்தினின்றும் தோன்றும் திருவுருவமும பிள்ளையார பதிகம பாடும் திருவுருவமும உடனுள்ள தனிக் கோயிலாக வெளிசசுற்றறினுள மேறகுக கோபுரவாயிலை அடுத்து வடபுறம அமைந்த வழிபடபபடடு வருவது தரிசிக்கத் தக்கது; ஆனுடைய அரசுகளும வந்த இங்கு வழிபட்டமை அறியபபடும திருவளஞ்சுழி இங்கு அவதரித்தது திருக்குறளை பாடிய பெருமையும் உடைய பங்கு திருவளளுவர் தனிக்கோயில கோபின வடமேறபக பகுதியருகு உளளது.

சுவாமி - தபாலீசுவரர் சுவாமி மேறகுமுகமாகவும அமமை தெறகுமுகமாகவும் எழுந்தருளியுளளனர். அமமை - கற்பகவல்லியம்மை; தலமரம் - புன்னை (பதிகத்தின் "மட்டிட்ட புனனை" எனறு போறறபபட்ட பெருமை காண்க); தீர்த்தம் - கபாலி தீர்த்தம்; பதிகம 1.

இது சென்னை மாநகரின (டவுன) தெற்கில 3 நாழிகையில் உளளது. சென்னபபட்டினத்தின் ஒரு பாகமாகிய தெனபகுதியாம

திருமயிலையினைப் பற்றிய சரித்திரக் குறிப்புக்கள்

I

(திரு. C. M. இராமச்சந்திர செட்டியார் B.A.B.L. அவர்கள் எழுதியவை)

பழமை :—தற்போது இருக்கும கோயில் 300 ஆணடுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்டது. பழைய கோயில கடறகரையில இருந்ததாம. பாம்பையாள் அதனை இடித்தது தமது பள்ளிவணக் கடடிச் சுற்றறினும கோட்டையையும எழுபபிக்கொண்

டாகள். ஒரு பள்ளியைப் பழுதுபாபபதறகாக 40 ஆண்டுகளின முன் நிலத்தைத தோணடிப பாதததில் பல உருவச் சிலேகளும கற்களும கிடைததன. அவைகளைக் கொணடு அந்த இடததில பழைய கோயில இருந்ததாக ஊகிக்கலாம். இடிந்த பழைய கோயிலின கறகளைகொணடு புதுக்கோயில தறபோது இருகும இடததில் கட்டப் பட்டது. அப்போது கலவெட்டுகளின அருமையை அறியாது அவைகளைத தாறு மாறுக இணைததுவிட்டாகள. அபபடிப்பட்ட கலவெட்டுகள் அமமன் கோயிலில ஐமபதுவரை இருக்கினறன. சுவாமி கோயிலில எதுவும இலலை. அலங்கார மண்ட பதது முனவாசல தளததில டச்சு எழுதுகளுள கொணட சில கறகள பாவபபட்டிருக் கினறன. பழுதுபாததபோது எடுதத கறகளில சில கலவெட்டுகளை இருக்கினறன. அவைகள 1923-ம ஆணடு 215 முதல 223 வரை எணணிகையாக அரசியலார பிரதி எடுத திருகிறாகள். அவைகளில தமிழுக் கலவெடடுகளில ஒனறில் கூடதாடு தேவர் (கடராஜா) சணனிதியில தீபம வைபபதறகுச் செயத தானமும, மறறொனறில முதல இராஜராஜன மெயகீரததியாகிய "திருமகளபோல" எனற தொடகமும், மூனறுவ கில பூம்பாவை எனற திருபபெயரும குறிகபபட்டின்னன. இககலவெட்டுக்கள் ஒனபது நூறறாணடுகளுகு முனதியவை என அறியலாம். மேலும, சிவநேசச செலவர் திருமனே கடறகரையில் இருநததுமனறி, கடலில தோணியிலிருநதே சரகு எடுகும வண்ணமாக சுரக்கறை கட்டியிருகக வேணடும எனறும, அதறகுப பின்புறம அவர் குடியிருகக வசதி இருநதிருகக வேணடும எனறும அறியக கிடகினறது. ஏழ நாடடுத திருகோணமலை, தஞ்சுவாடடுக் கோவை (Gova) முதலிய இடங்களில் பரங்கியர்கள் 400 ஆணடுகளுகு முன செயத வணணமே இம மயிலையிலும் பரஙகியாகள் கோயிலையும மனகளையும இடிததுப பளளியும் கோட்டையும கட்டியிருக்க கூடும். அதறகுச் சானறுகள மேலகுறிய புதைநத கலவெட்டுகளே யனறிக் கோட்டைத தெரு எனற வழகபபெயரும கொடிமரம் முதலிய சினனங களுமேயாம.

பிறதிய சரிதம்:—H D. Love எனபவர் எழுதிய சென்னைச் சரிதததில் 1516 முதல போரதுகீயா திருகக மூகள, பிரெஞ்சுகாரா, டச்சுகாரர் முதலியவாகள அடிகடி மாறிமாறி இவவூரைப பிடிததுத தம வசபபடுதிகொணடு இருந்தாகள என அறியலாம. அநநூலினபடி (Volume I பகுகம 321-322) பிரெஞ்சுகாரருகும ஆருகருகும 1672-ல ஒரு போர நடந்தது. அபபோது பிரெஞ்சுச் சேனையின் ஒரு பகுதி கபாலீசுவரா சனனிதியில ஒளிநதுகொணடதாம. ஆகவே, தறகால கபாலீசு வரம 1672லேயே இருநதது எனலாம். 1798-ல எழுதப்பட்ட சென்னை கரப படததில் மயிலைத திருகுளம காட்டப்பட்டிருகிறது. இத திருகுளதைப்பறறி ஒரு கர்ணபரம்பரைக கதையுணடு. முகமமதிய வேணடுகோளுகிணங்கி நவாபு கபாலீசுரர் ஆலயதறகு மேறகே ஒரு பளளிவாசலைக கட்டிவிட்டானும். இத்தகைய அதனை எடுத்துவிடவேணடும எனறு மனறுடிக் கேட்க, நவாபின இராஜ மந்திரி நவாபுகுத் தெரிவிகாமல் அவன இலலாதபோது ஒரே இரவில பள்ளிவாசலை இடிதது அநத இடததில திருக்குளம் தோண்டிவிட்டாகவும, நவாப்பு வநதபிறகு வேறு எதுவும செயயமுடியாமல முகரம பணடிகையினபோது முகமமதியர்கள் தகள் தாழிகளை அகளுதலில் கழுவிகொள்ளலாம் என்ற உரிமை தந்ததாகவும், அதுமுதல அவ்வாறே நடப்பதாகவும் மக்கள் சொல்லிகொள்ளுகிறார்கள்.

புராணம்:—இதலதலதின் புராணம் திருமயிலைத் தலபுராணம் என்ற பெயரால் மயிலை காதமுனி முதலியாரால் சமீபத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் கபாலீசுவரம்

மாத்திரமன்றிச் சுற்றிலும் உள்ள வெள்ளீசர், வாலீசர், முண்டகேசுவரணியம்மை, மல்லீசர், காரணீசர், விருபாட்சீசர், நீர்த்தபாலீசர் முதலிய சனனிதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. மொத்தம் 806 செய்யுட்கள் கொண்டுள்ளது.

II

(திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் B A B·L· அவர்கள் எழுதியவை)

திருமயிலையின் பழமை :— "அறைகொணட செமபவளம இருள அகறறும் சோதித தொல்மயிலே" எனறு நமபியாரூரர். இரணடாயிரம ஆணடுகட்கு முன டாலமி (Ptolemy) என்ற கிரேக்க ஆசிரியர் இயற்றிய பூகோளநூலில் Malliarpha எனப்படுவதே மயிலாபூர் என்ற Vestiges of Old Madras Vol. I Chapter 23-ல் ஆசிரியர் H D. Love கூறுகிறார். இரணடாயிரம ஆணடுகட்கு முன திரு வள்ளுவர் வாழ்ந்தது மயிலையிலே. அவர் கணபர் எலலப சிறகர் கபபலவர் தெய்வம செய்ததும இவவிடததே. 11-வது நூறறாணடின கலவெட்டு ஒனறில (256/1912) மயிலார்பபில் பல நானதேசிகள் கூடிச் சில தீர்மானங்கள் செயதனர் எனற காணப படுகினறது. துறைமுகப பட்டினமாகிய ஒரு வியாபாரத தலதகிலதான, பல தேசதது மககள ஒனறுகூடுவர் எனவே, டாலமி காலமுதல கலவெட்டுக் காலம வரையில மயிலாபபூர் ஒரு துறைமுகமாக இருநதது. போர்துகேயர் காலதது லும் இதது துறைமுகம சிறநது விளஙகியது. இத்துறை முகதது, ஆஙகிலேயர் துறைமுகமாகிய சென்னையின வடபாலுககும தூயமல வியாபாரப போட்டியும கடும போரும் இருந்துவநத செய்தி Vestiges of Old Madras Vol I எனற நூலில் னெகு விளங்கும். பலலவ மனனாகள காலதது மயிலை சிறநத விளஙகியபடியால திருமஙகையாழவார் திருவல்லிகேணிபைக கூறாமலிட்டாலும "தேனமர் சோலை மாட மாமயிலை திருவலலிகேணி" எனகிறார். கஙக பல்லவன கம்பவர்மன காலதது கலவெட்டொனறு (189/1912) மயிலாபபூரில நாச சுதிமபதது னார வரித்ததாக குறிக கினறது மயிலை வரிகளாயிருநத பல வியாபாரிகள வேறபல தலங்களிலிருந்து திரிந்த போது சந்தி விளககு கதவு விளககுகள குடிதானம விடுவதாக பல கல வெட்டுகளால அறியபபடுகினறது. இவர்கள விடாமல தொனற தொனற தரும விலலாம தானம செயயகூடிய செலவமும புணணிய மும பெறறிருநதனர் என்பது ஊகிக்க லாம. அததகைய வியாபாரிகளுள கலலியாவரே பூம்பாவையின தகபபனாராகிய சிவநேசர்.

மயிலாப்பு என்ற பெயர்.— திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில மூனறு இடஙளில மயி லாப்பு கூறப்படுகினறது திருஞானசமபநதர் திருத்தோணிபுரதது ஆரூடக குறிப்பா லில "வடிவுடைய மதகையும தாமும எலலாம வருவாரை எதிர்கண்டோம் மயிலாப் புனரே" எனற தொடர, சுவாமிகள மயிலையிலிருநதே ஏறறிபபோ தெனறார் எனற சேகழிழார் கூறுவதறகு அகசசானறாகுகினறது. "மங்குல மதிதவழும மாடவீ மயி லாப்பிலிளளார்" (6-2-1) எனறு நாவரசர மயிலையின மாடவீதியழகைப புகழ்கின்றார். "மயிலாபபில மணணிலா மணணி எதது'ம எனற தொடரில (6-7-12) மயிலையைக காப்புத் தலங்களுள வைததார். இம மூவிடதகிலும நாவரசர மயிலாப்பு எனறே கூறுகிறார். சில கலவெட்டுகளிலும (261/1910, 189/1912) மயிலாபபில எனறே காணப்படுகிறது. வேற சிலவறறுள மயிலாப்பில் எனற ரகர ஒறறுடன் காணப படுகிறது (256/1912). டாலமியும மல்லி ஆர்பா எனபதில் ரகர ஒற்றுடன கூறுகிறார். பூம்பாவைப் பதிகததில "மடமயிலை கட்டுட்டம் கொணடான" எனபதில மயிலைத்

கட்டு(= மயில்ஆர்ப்பு) என்பத இதற்கு ஆதாவாகத் கிகழ்தல் கூடும். பெரியபுராணத்தில் மயிலை, மயிலாப்பூர் எனறே காணபபடுகின்றன. மயிலார்பபு மருவி மயிலாப்பு என்ருகியிருக்கலாம்; பின மயிலாபபூர் எனறும, சுருக்கமாக மயிலை யென்றும் ஆகியதும் கொள்ளத்தபாலதே.

பழைய கோயிலும் புதிய கோயிலும்:—பழைய ஆலயம் இப்போத Santhome Cathedral உளள இடததிலிருநதது. அருணகிரிகாதா காலம் வரையில் (கி. பி. 1450) கடறகரையிலிருநதது, "கடலக கரைதிரை யருகேசூழ மயிலைப் பதிதனில உறைவோனே" என்ற திருப்புகழப் பகுதியால தலைகும. கி. பி. 1516-ல மயிலாபபூர போராதுகேயியா கையில் சிகியது. சில ஆணடுகளுக்குள் அவர்கள் ஆலயத்தைத தகாததக், கோட்டையையும தஙகள தொழுகைக்கு இடமும் கட்டினார்கள். கி. பி. 1672-கு முன்பு இபபோதுள்ள இடதில இபபோதுள்ள ஆலயம கட்டப்பட்டிருததல் வேண்டும. அவ்வாணடில பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் மூர் அருகருக்கும் கடாத போரில் பிரெஞ்சு சேனையின் ஒரு பகுதி இபபோதுள்ள ஆலயதில் பதுங்கியிருநத செய்தி, மேறகூறிய Vestiges of Old Madras என்ற நூலில் Vol. I, Chap. 24, பககம 321, 322-ல் காணபபடுகினறது. Santhome Cathedral சுமார 40 ஆண்டுகட்குமுன பழுத பார்கப்பட்டது. நிலத்தை அகழுத போத பழைய சிவாலயத்தின கறகளும கலவெட்டுகளும கிடைத்தன. அவை அரசாங்கதினரால் 215 - 223/1923 என்ற குறிகபபட்டுள்ளன. இவறறை, "Found on stone excavated below the Cathedral at Santhome" என்பன போனற குறிபபுக்கள காணபபடுகின்றன. ஒரு கலவெட்டில் (215) கூடதாடி தேவர்க்கு விளக்கும், மற்ருெனறில (216) முதல ராஜராஜன் மெயக்கீரதியும், மற்ருெனறில (217) பூம்பாவை பறறிய குறிப்பும் உள்ளன. பழைய கோயிலின் கற்களையும புதிய கற்களையும கொண்டு புதி ஆலயம் கட்டப்பட்டது. பழைய கல்வெட்டுப பகுதி சுமார 50 கற்களில் அம்மன்கோயில் சுவர்களில, மேல்கீழ் முனபின முறைமாறியும தொடர்ச்சியின்றியும் அடுககப்பட்டுளளன. புதிய ஆலயத்தில் சுவாமி அம்மன கோயிலகளிலும பிறவறறிலும கருபபகிருசுச சுவர்களில ஒரு கல்வெட்டுகூடக கிடையாது. பழைய கோயில கறகள் வருமபோது, சில கிறிததவர்கள் கல்லறைக கறகளும தவறி வந்தலிடன. அவற்றுள் ஒன்று ஆறுமுக சுவாமி முகமண்டபத் தளவரிசையிலும், மறருென்று சனிபகவான கோயிலுக்கெதிரில தளவரிசையிலும் உள்ளன. ஒனறில் கி. பி. 1643 என்ற குறிபபும் உள்ளது. கி. பி. 1798-ல தயாரிகபபட்ட சென்னையின படததில (Map of Madras) திருகருளம இப்போதுள்ள இடதில காணபபடுகிறது. ஆர்ககாட்டு நவாபபிடமிருநது நிலம பெறறுக் குனம் எடுக்கபபட்ட தென்றும், முஹரம பணடிகையில் தாஜிகளை இக்குளத்தில விடும உரிமை பெற்ருர்கள் என்றும் சொலலபபடுகிறது. ஒவவோராணடிலும் முகமமதியா தாஜிகளை இக்குளதில விடுகின்றனர்.

தலபுராணம்:—வடமொழியில் சைவ மஹா புராணதது, கோடி ருதர ஸம்ஹிதையில், உதகருஷ்—சிவரஹஸ்ய பரகரணத்தில 11 அதயாயம கொண்ட கபாலீச ஸ்தல மாஹாத்மயம கலி 5022-ல் அச்சிடப்பட்டது. தமிழில குன்றகுடிமடம் என வழங்கும திருவணணுமலை ஆதீனத்தின மயிலைக் கிளைமடத்திலிருந்த ஸ்ரீமத அமிர்தலிஙகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் இயறறிய தலபுராணம் கலி 4995-ல, மகாவித்வான், காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார் உரையோடு அச்சிடபபட்டது. சிலகாலத்துக்கு முன்பு (20 ஆணடுகட்கு முன்) மயிலைவாசி - புராணிகர் - நாரதமுனி முதலியார் இயற்றிய புராணம் ஒன்றும் உண்டு.

பூம்பாவைப் பதிகத்தில் காணப்படும் விழாக்களும் விரதங்களும் :—இப்பதிகத்தில் ஒன்பது பாசுரங்களில் இவை கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் கார்த்திகை விளக்கீடு, ஆதிரைகாண், தைபூசம், மாசிக் கடலாட்டு, பங்குனி உதிரம் ஆகிய ஐந்தும், தமிழ் நாட்டெங்கும் கொண்டாடப பெறுவதால, மயிலையிலும விசேடமா யிருந்தன ; இந்தம் விசேடமாகவே உள்ளன. ஐப்பசி ஒண விழா ஸ்ரீராமபிரானால் கொண்டாடப்பட்ட செய்தி வடமொழி புராணம 9-வத அத்தியாயத்தில 32, 33, 34-வத சுலோகங்களில் கூறப்படுகிறத. ஐப்பசி ஓணத்தில கொடியேறறிக கிருத்திகையில தீர்த்தம் என்ற தெளிவாகக கூறப்பட்டுள்ளத. தமிழப புராணத்தில ஐப்பசி ஓணத்தைப பத்தாவத நாள் தீர்த்தமாகக் கொண்டு விழா ஸ்ரீராமரால நடத்தப்பட்ட செய்தி கூறப்படுகிறத. இத தவறிஸ்ட்டாகன அனுபவிக்ககூடிய துயமையான முறையில கொண்டாடப்பட்ட சிறபபைப புகலியாகோன "ஐப்பசி ஓணவிழாவும் அருந்தவர்கள் தய்ப்பனவ காணுதே" என்ற புகழகின்றார். அட்டமி நாள எனபது வெ விரதங்கள் எட்டனுள் ஒன்ற; வைகாசி மாதம சுகிலபக்ஷம அஷ்டமியில அநுஷ்டிக்கப்படுவத (முழு விவரம உபதேச காண்டம, சிவரிரத மாணமியச சருக்கம 307 - 315 பாடல்களிற காணக). இம்மாதமி ஒவ்வொரு மாதம இரண்டு பக்ஷத்தில இரண்டு அட்டமி, அமா வாசை, பூரணை, ஆதிரை ஆகிய ஐந்தமே, சிவாலயங்களில பஞ்சபருவ உதஸவங்களா யிருந்தன எனபதறகு (S. I I. Vol 7 - No 541 = A-R 315/1901) என்ற எண் ணுளள கல்வெட்டு, பேராதரவ அளிக்கின்றத. இத இவ்வாறுயிணும, வைகாசிமாதம சுகிலபக்ஷம அஷ்டமி காணியே, " பதினெண கணங்களதம அட்டமிகாண " என்ற சமபந்தா குறிப்பதாக் கொளவதே சிறபபாகும.

போற்றபபு :—(பொன் தாம்பு = பொன ஊசல) வலிதல விகாரத்தால பாம்பு, பாப்பு எனறுயினறபோல, தாமபு தாபபாகி, பொனதாபபு பொறறபபாயிற்று. மாசழி மாதத்தில பல சிவாலயங்களில மூனறு, ஏழு, அலலத பதத நாட்கள ஊஞ்சல் உதஸவம் (வடமொழியில டோலோதஸவம எனபர்.) நடபபதணடு. பெருமாணியும் பிராட்டியையும் ஊசலில வைதத்த பொன ஊசல திருவிழாபபாவை முதலியன ஒதிய தணடு. யேதத்திற்குச (Siam) சைவம சனறபோத, டோலோதஸவமும நிரு வெம்பாவைப பாராயணமும உடனசென்றன, இனறும சிறபபாக கொண்டாடபபெற கினறன. (விவரம Quaritch Wales இயறறிய Siamese State Ceremonies) என்ற நூலிற காணக

பெருஞ்சாந்தி என்பது ஆவணி அவிட்டம சருக மூனறு, ஐந்த அல்லத ஏழு நாட்களில், சிவயாகம முதலிய சிறபபுடன நடக்கும பலிதரோ தஸவமாகிய சம்வத்ஸர பிராயசித்தம. போதிய வருவாயுளள சிவாலயங்களிலெலலாம இத நடைபெறும; மயிலையில மூனறாள மிக சிறபபாக நடக்கிறத. வருஷம முழுமையும நடைபெறும் நித்திய நைமித்திக பூஜைகளில புதநிபூர்வகமாயும, அபூதநிபூர்வகமாயும ஏறபடும் குற்றம் குறைகளைப போகிப பரிசுத்தம காணபதறகு ஆகம விதிபபடி அவியம செய்ய வேணடுவத இப பெருஞ்சாந்தி. கும்பாபிஷேகம அலலத குடமுழுக்கு எனறும சிலர் இதைக்கருதுவதணடு.

வேறு

2990. ஆங்கன மெழுந்து நின்ற வணங்கினை நோக்கு வார்கள்
"ஈங்கித காணி" ரென்னு மற்புத மெய்தும வேலைப்

பாங்குசூழ் தொண்ட ரானு "ரசர!" வெண்ணப் பார்மேல்
ஓங்கிய வோசை யும்பர் நாட்டினை யுற்ற தன்றே. கoகூ2

(இ - ள்) ஆங்கனம்...வேலை - அவ்வாறு தோன்றி எழுந்து நின்ற தெய்வ நல முடைய பூம்பாவையாரை நோக்குவார்கள் எல்லாம்; "ஈங்கு இது காணீர்" என்ன - "இதனை இதனை யாவரும் எனது காணபீர்களாக!" என்ற எடுத்துக் கூறி; அற்புதமெய்தும வேலை - அற்புதமடைந்தபோது; பாங்கு சூழ்...அன்றே - பக்கத்தில் சுற்றும் சூழ்நிற்கும் திருத்தொண்ட ரானுர்கள் அரச! என்ற இவ்வுலகில் முழங்கிய பேரோசை தேவ லோகத்தினையும் சென்று பொருந்தியது அப்போதே.

(வி - ரை) பாவையார் மீள உறபவித்தெழுந்த அளவளள வரலாறு முழுமையும் ஐஞ்சேர்க்கலிநிலைத்துறை யாப்பினுற கூறிவந்த ஆசிரியர் திருவுள்ளக்கிடையினையும், பாவையார், திருவருளால மீள வெளிப்பட்ட பின்னுளள தெய்வ அருள்நலக் காட்சி முதலியனவாய்க் கண்ட கடவுட்டனமை பறறிய வரலாறுகளை அதனின ஒருசி மிருத்து அமைச்சிலிருந்த யாப்பினுளுரைகளும் அமைதியினையும் கண்டுகொள்க. பாவையா ரின் முன்னுறபவத்தினும் புனருறபவமானது சீர்மிகுத்த பணபுடையதென்று யாபபின குறிப்பிற் காட்டிய கவிநலமும் கண்டுகொளக.

அணங்கு - அருளின தெய்வத்தனமை வாய்ந்த பெண என்பது குறிப்பு.

நோக்குவார்கள் - இவாகள அந்த மலிந்த கூடியிருந்த நகரார் காட்டார்-நன்றியில சமயத்துள்ளோர் முதலிய உலகியலார்கள.

ஈங்கிது...அற்புதமெய்தும் - கணணினுற காட்சியிற காண்பதும் அதனை இன தென்றறியாத மயகநி நிறபதுமனறி இவாகள வேறறியுமாறறலிலா எனபார் அற்புத மெய்தும் என்ருர். "அற்புதம் அறியேனே" (திருவாசகம).

தொண்டரானுர்...ஓசை - ஆனால உலகினா அவ்வாறு கிற்பத, திருதொண்ட ரானுர இத சிவபெருமானது பெருகருணைத திறமாகிய திருஅருளின வெளிபபாடு என்று கணடு சிவகாம முழக்கிப போற்றினா எனபது.

உம்பர் நாட்டினை உற்றது - இங்கிகழசியைக காண விசுமபிடைத தேவர்கள கெருகினுராதலின் (2982) அரகர முழககம அவாபாலும் சென்று பொருந்திற தென்க.

காணீர் என்ன—என்பதும் பாடம். 10:2

2991. தேவரு முனிவர் தாமுந் திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விசைகொண் மாரி பொழிந்தன; பொழிந்த மண்ணோ;
யாவரு "மிருந்த வண்ண மெம்பிரான் கருணை" யென்ற
மேவிய கைக ளுசசி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். கoகூக

(இ - ள்) தேவரும்...பொழிந்தனர் - (விசுமபிடை கெருகிய) தேவாகளும முனிவர்களும் முதலியோர்கள வெபெருமானது திருவருளின் சிறபபினை நோககி மந்தாரம் முதலிய தெயவ மரகளினது பூகளினுலாகிய மணமுடைய பூமழையினைப பெய்தனர்; ஒழிந்த...வீழ்ந்தார - முன கூறியவாகனொழிந்த நிலவுலக மககள எல லாரும் இவ்வாறு வினைவு பொருந்தியிருந்த வண்ணமானது எமது காயகராகிய சிவ பெருமானது கருணையின் விளைவேயாம" என்று கூறிப் பொருந்திய கைகளை உசசி மேற் கூப்பி வணஙகி நிலமுற வீழ்ந்து பணிந்தனர்.

(வி - ரை) இதனால இது கண்ட விண்ணோர் மண்ணோர் செயிகை கூறப் பட்டது.

தேவரு மூனிவர்தாழும் - இவர்கள் இங்ஙிகழ்ச்சி காண்பதறகு விமம்பிடை வந்து நெருங்கியவாகள் (2982).

நீநவநட் சீறப்பு நோக்கி - குடதிதினினறு எழுநத பாவையாரைத் திருவருட் செபபாகவே சோகினார்கள் எனபது.

பூவரு வினைகோள் மாரி - பூவரும் - பூவினலாகபபடும் ; பூவினினறு வரும். பூ - மநதாரம, கற்பகம முதலிய தேவருலகப பூகக்ள.

ஒழிந்த மண்ணோர் - தேவரும முனிவரும முனபாட்டிற் கூறிய நிறநதவாகளும் ஒழிநத வேறப பணபுபுடைய உலகினாகள.

வீழ்ந்தார் - நிலமுற விழுநது பணிநதனர். 1098

2992. அங்கவ ளுருவக காண்பா ரதிசய மிகவு மெய்திப்
பங்கமுற் றுரே போன்றூ பரசம யத்தி னுளளோர்;
"எஙகுள செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாறி" தெனறு
சஙகையா மூணர்வு கொளளுஞ சமணர்தள் ளாடி வீழ்ந்தார்.கஙூசு

(இ - ள்) அகு அவளுருவம...பரசமயதநினுளளோர - அவவிடதநில் அவ ளுடைய முன கூறியவாறுளள உருவததைக் காணபோராகிய வேறப பரசமயதநிலுள னோாகள மிகக அதிசயமடைநது இசசெயதியிலுள நதநத சமயஙகளே நிராகரிக்கப பெற்று அவவுருவும தோலவியமடைதவர்களேபோ லாயினா ; எஙகுள...செயகை தான...தளளாடி வீழநதார் - மற்ற இச்செயகைதான எநகுளளது? எவ்வாறு செய் யப்பட்டது? எனறு அறிநது திணியமாட்டாது ஐயங்கொணட அமணாகள் தளளாட்ட மடைநது நிலதநிற் றடுமாறி வீழநதனா.

(வி - ரை) பங்கம் - பழுது ; கேடு. பங்கமுற்றுரே போன்றார் - பகைம சேறு எனறு கொண்டு தமது பரசமயச சேறறில விழுநதவாகள போலாகிய நிலையினை அறிந்தனர் எனறாரைதனா முன உரைகாராகள. சேறறில விழுநதோம எனற அறிவு பெற்றபோது அவாகள அதினினறும மேலேற முயறசிபபாகளாதலின அது போல இவாகளும் உண்மைதெரிநது ஈடேற முயறசிபபாாகள எனறு விசேட உரையும கணடாாகள.

பரசமயத்திலுள்ளோர் - பங்கமுற்றுரே போன்றார் ; சமணர் தள்ளாடி வீழ்ந் தார் - என்க.

பரசமயத்தார் - என்றது சமணருளளிட்ட பரசமயததாகளே எல்லாம பொத வில உணர்தறகிற்று. முன நன்றியில் சமயத்தினுள்ளோர் (2982) என்ற கருதத ; அவருன சமணர் தமது சமயக கொளகையின பிடிவாத முடையவாகளானமையாலும், அந்நாளில அவாகளே மிகுநது வலிமையும பெறறிருநதமையாலும தமது சமயததகருப் பகைம வநததெனற கில கணடபோது மேலும உணாவழிநது தளளாடி வீழ்ந்தனர் என்பார் அவர்களே வேறு பிரித்தும கூறினார.

மண்ணோர் (அறிவுடையார்) இறைஞ்சி வீழ்ந்தார் ; சமணர் (உணமை அறிவு பெருமையின்) தள்ளாடி வீழ்ந்தார் - எனற நயமும காணக.

எங்குள.....இதென்று - இது அதிசயத்தால் சமணர் நெஞ்சிடை கொள்ளாது உரைதத அதிசயக் குறிப்பு மொழி. இச்செயல் வேறெதகு நிகழும் ; எவ்வாறு யார் தாம இதனைச் செய்ய இயலும என்றதிசயிததபடி. இபபாட்டின கருத்து,

> "இன்றிச் சமயத்தி னல்லதுமற் றேழையுடன்
> ஒன றுசொலி மன்றத்து மின்றவரா ?—ரின்றிறகே
> அதக முயிாபெறவே பாடு மடியவரா ?
> எங்கும்லே கண்டா யீது"

எனத் திருக்களிற்றுபபடியாரில் (65) எடுதது போறறபபட்டது.

சங்கை - ஐயம ; அச்சம் என்றலுமாம.

தள்ளாடி வீழ்தல் - தம்மைததாம தாங்கி நிற்கமுடியாமல் மயங்கி நிலததில் வீழ் தல் ; சமணரது சமயநிலே வீழ்கத குறிபபுமாம ; பிள்ளேயாரால பரசமய நிராகரிபபு நிகழ்ந்ததவாறு காட்டபபட்டதுமாம்.

முன் பாட்டினுற் சைவத திறத்து உளளோர்பால் நிகழ்ச்சியும் இப்பாட்டினுற் பர சமயததுளளோர்பால நிகழசசியும கூறபபட்டன. 1094

பூம்பாவையாரின் தெய்வக் காட்சி நலம் :—

இனி, 2993 முதல 3006 வரை பதினைஞ்சு பாட்டுக்களால பூம்பாவையாரின தெயவிக மறபிறபபின காட்சி நலகளே ஓவவோர் அவயவங்களின் உயரிய இலகண அமைதிபற்றி ஆசிரியர கண்டு காட்டியருளுனெருர். "கண்ணுதல் கருணை வெள்ள" மாகவே (3007) பூம்பாவையாரின ரேற்றத்தைப பிளளேயார "ஆயிர முகத்தாற கண டார" (3007) என்ற கூறும் ஆசிரியர, அவர் இவவாறருற் கண்டார் எனத தாமும் கண்டு காட்டியருளுதல வேண்டுவது அமைதியாயிற்ற ; வெறும் மாயா பிண்டமக ளாகிய உடலேப்பறறிப் பெணகளே வருணிததுக காமசசுவை பொலியக கவி பாடுதல் எனப பசுதூல கறகும புலவாகளிடை மிகுதியும காணலாம, பதி புணணிய பெரு வாழ்வுடையராய்ப பதினல் ஒனறுமே பாடிய ஆசிரியர சேகிழாபெருமானது இயல பும் மரபும அஃதனறு ; சிறுமியரையும பருவமிறைநத மகளிரையும கூறவரும் இடங களிலெலலாம அவ்வச் சரிதநிலே யறிதற்கு வேண்டிய அளவுமட்டும அணியியலேப பொதுவகையால உணர்தறிச் செலவது மரபாதல் கண்டுகொள்க. மணம பெறுத மங்கையாகளின் உடலகல இயல்புகளே மட்டிலலாது வருணிததல காமச் சுவையை ஊட்டி மனததாய்மையிளேக கேடு செய்தலாகும் ; மணம்பெறற மாதர்களே அவவாறு கூறதல "வேற்றோ மனேவியா தோறறம புகழுநர"தாகித தகாத செயலாகி முடியும் ; "வரமலர் மங்கையிகழு வந்தன னெனன" (279) ; "மானிளம பிணேயோ" (280) ; "காடுமின் பொறபு வாய்பபு நாளுநாள் வளாகது பொகை" (281) ; "அன்ளுதற் கமைந்த பொறபு" (282) ; "உறுகலின்மெயப புறம்பொலிய . நறு மூகைமென் கொடிமருகு னளிரச்சுளுர் தளிரசெனகை, மறலிவ்குலக் கொழுந்தி னுக்கு மணப்பருவம் வந்தணேய" (879) ; "மடக்கொடிதன் மளுசுதழைத தென வலர்ந்த மலர்க்கூதற் புறநோக்கி" (894) ; "அணங்கனேய நிலகலதியார்" (1289) ; "கல்லென உறபுதூ லவருரைக்கு நலகிரம்பி, மலருபெரு வணப்புமீக் கூறவரு மாட்டியுளுல், இல்லிகவாப பருவததில்" (1722) ; "செம்பொனசெய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புனேபூண டெய்வப், பைம்பொனின் மாலே வேய்ந்த பவளமென் கொடியொப் பாரை.....யம்பொன்செய் நீப மெனன வழகலக கரித்து வைததார்" (3121 = புரா - 1223) ; "தேளுர் கோதைச் சிங்கடியார்.....மாளுர் கோதை வனப

பகையார்" (3192); "கோவா முசதுஞ் சுரும்பேருக் கொழுமென் முகையு மினையாரை" (3380 வேயர் - புரா - 227) முதலியனவாய வருமிடங்களிற் கூறும் மரபும், நிலையும் பார்க்க. இனித, "தேனலர் கமலப போதிற திருவினு முருவ மிகாரா" (864); "திருவினும் பெரியான்" (412); "மனதலர குழனமென சாயன மாதேவி" (476); "திருமக ளெனன னினற தேவியாரா" (480); "பூகுழலார" (1730); "மணமலியு மலாகூதல மாதரார" (1733); "மடடை மயிலன் னைரை தாமரைத் தவிசின வைகுந் தனிதிருவெனன" (1758) முதலியனவாய வருமிடகளின மரபும், நிலையும் கருதுக.

இனி, ஈணடுப பாவையாரது முனனுற்பவததில "பாவை கலலுறப பணிவோர் பணபெலா நோகவிப, பூவி னுளெனன வருசலிற பூமபாவை யென்றே" (2942); "தளரு மினனினம் குரலென" (2944), "அழகின முனனிளம் பதமென வணி வினக்கெனன" (2945), 'அக கொமபனை யகைமை யிநத வையகத் தினமையால்" (2947) எனறவாற்றுல் எடுத்துக கூறிய இயலும மரபும முன்காடடிய நிலைகள் போனறே வருதலவாம, இவை வேற, மேலால, இனி, இடபதினுன்கு பாடடுகளி னும எடுத்துக கூறும மரபும நிலையும வேற, மூனனாக கூறிய உடமபின நிலை சிவ சகதபபதனின வழிப பிரமன படைபபினில வருதலவ; அவை பாச சமபநத மாகிய மாயை காரிய உருவததைப பற்றியவை. இனிக கூறுவன அவவாறனறி வெ ருட்டியாகிச சிவஞானதனன ஆணபாற பாகம பறறுது புனருறபவததில வருத புனித உருவததைப பறறுவன இவை சிவபெருமானது கருணைசசெயலின விளைவு களேயே காணவரக காடடி நிறறலால இவறறை எதகுணை எடுததுக கூறியும வெனது கருணையினை அதகுணையும போறறுதலேயாம ஆதலின பிரமன தனது படைப் பின எழிலேக கணடவாறனறிக கணணுறுதல கருணை வெளளதனினையே பினனையார் ஆயிரமுகததாற கணடார் எனறு கூறுதல காணக. இவவாறு முனனெலலாம கூறும நிலைகளுகளும இனி ஈணடுக கூறும உலகு மக்கள் வேறறுமையும உடனிடையும் உயதணரக்குகளுக இதுபோல வேறறுவிடதது கூறுமையும கருதிக்கொளக. இபபாட்டுகளின இலகியச சுவையாகிய உவமைநல முதலிய யாவுகள் அவ்வாறான களில வல்ல பெரும புலவரபாடற பேறு நுணாத தகனவாதலின ஈணடுப பொழிப பாக கருத்துரையும, சிறசில குறிபபுகளும மடடுமே தரபபடுகினறன. இதனுணையும் ஒரு பொருள மேலனவாயத தொடாபுபறறி வருதலின ஒருசேரக கணடு உரைக்கப பட்டன.

2993. கன்னிதன் வனபபுத் தன்னைக் கண்களான் முடியக் காணர்
முன்னுறக கண்டாக செலலா மெய்கருங குழலின் பாரம்
மன்னிய வதன செநதா மரையினிற கரிய வண்டு
தன்னிய வொழுகு தறற சூழல்போ லிருணடு தோன்ற, கூ

குழல்

2994. பாங்கணி சுருமபு மொயதத பனிமல ரளகப பாதி
நேதங்கம ழாரஞ் சேருக திருநுதல் விளக்க நோக்கிற்
பூங்கொடிக் கழகின் மாரி பொழிந்திடப புயமகி ழிட்ட
வாங்கிய வான வில்லின் வளரொளி வனப்பு வாய்ப்ப, கூ

நுதல்

2995. புரூவமென் தோடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்த கெற்றி
ஒருபிழி யெரியி னீரு யருள்பெற வுளனுங் காமன்
புருவங்கள் செருவெழுந் தனுவ தொன்றுஞ் சேமவில் லொன்று மாக
இருபெருஞ் சிலேகண் மூன்கோண் டெழுந்தன போல வேர்ப்ப,

2996. மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி யாடன்
கண்ணிணை வனப்புக் காணிற காமரு வதனத் திங்கள்
கண்கள் தண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்திற் றகையி னீள
ஒண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலிரண் டோத்து லாவ; கடுகூஅ

2997. பணிவள ரலகுற் பாவை நாசியும் பவள வாயும்
நணியபே ரொளியிற் றோன்று நலதிணை நாடு வார்க்கு
நாசியும் வாயும் மணிநிறக் கோபங் கண்டு, மற்றது வவ்வத் தாழும்
அணிநிறக் காம ரூபி யணைவதா மழகு காட்ட ; கடுகூசு

2998. இளமயி லனைய சாய லேந்திழை குழைகோள் காது
வளமிகு வனப்பி னுலும் வடிந்ததா ளுடைமை யாலும்
காது இளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலும்
அளவில்சீ ரனங்கன் வேன்றிக் கோடியிரண் டனைய வாக; கசுடு

2999. விடபொலி தரளக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாகும் பதுமரன் னிதியம் பூத்த
கழுத்து- முகம் நற்பெரும் பணில மென் னுநன்னிதி போன்று தோன்றி
அற்பொலி கண்டர் தந்த வருட்கடை யாளங் காட்ட ; கசுடக

3000. எரியவிழ் காந்தண் மென்பூத் தலைதொடுத் திசைய வைத்துத்
திரளபெறச் சுருகுகுஞ் செச்சை மாலையோ, தெரியின் வேறு
கைகள் கருகெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளாற் காந்தி வெள்ளம்
அருகிழிந் தனவோ வென்னு மதிசயம வடிவிற் றோன்ற; கசுடஉ

3001. ஏரகெழு மார்பிற பொங்கு மேந்திளங் கோங்கை காகக்
கார்கெழு விடதை நீக்குக கவுணியா கருணை நோக்கால்
கோங்கை ஆர்திரு வருளிற பூரித் தடங்கிய வமுத கும்பச
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியிற றிகழ்ந்து தோன்ற;

3002. காமவே ளென்னும் வேட ணுநியிற் காந்து கொங்கை
கேமியம் புட்க டமமை யகப்பட கேரி தாய
உரோம வல்லி தாமநீள கண்ணி சேர்த்த சலாகைதூக் கியதே போலும்
வாமமே கலிசூழ் வல்லி மருங்கின்மே லுரோம வல்லி; கசுடச

3003. பிணியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் பெண்ணமு தனையாள் செம்போன்
அணிவள ரல்கு றங்க ளாவுசெய் பிழையா லஞ்சி
அல்குல் மணிகிளர் காஞ்சி சூழ்ந்து வனப்புடை யல்கு லாகிப்
பணியுல காளுஞ் சேடன் பணம்விரித் தடைதல் காட்ட; கசுடஇ

3004. வரிமயி லனைய சாயன் மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை
கரியிளம் பிடிக்கை வென்று கதலிமேன் றண்டு காட்டத
தெரிவுற மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழுந் தாளின் செவ்வி
புரிவுற போற்பந் தேன்னப் பொலிந்தொளி விளங்கப் பொங்க;

துடை-முழந்தாள்

3005. பூவலர் நறுமென் கூந்தற் பொற்கொடி கணைக்கால் காமன்
ஆவநா ழிகையே போலு மழகினின் மேன்மை யெய்த;
மேவிய செம்போற் றட்டின் வனபயீ னீதிட் டென்றும்
ஓவியர்க் கேழுத வோணஞப் பரட்டோளி யொளிர்வுற் றிருங்க;

கணைக்கால்-பாடு

3006. கற்பக மீன்ற செவ்விக் காமரு பவளச சோதிப்
பொறறிரள் வயிரப பதகிப பூந்துணர் மலர்ந்த போலும்
நற்பதம் போலிவு காட்ட; ஞரலமும விசுமபு மெல்லாம்
அற்புத மெய்தத தோணறி யழகினுக் கணியாய் நின்ருள். கடுஅ

பாதம்

2993. (@ - ள்) கனனிதன...காணு! - (குடமுடைந ஏழுவாள போறறு தாமரைப போதலீழந தெழுநசனளபோன்ருளைய நினறு) கனனியாகிய பூமபாவை யாரதது அழகு முழுமையினையும கணகளால முறறுக காணுதாகளாகி, முனனுறக கண்டாககெலலாம - தம முனபு கணகொணட அளவே கணடு அம மடடிலடஙகிக கணடு கொணடவாககெலலாம் தோனறிய நிலையாவது; மொய கருகுழலின பாரம-மொயதது வளாநத கரிய கூநதலாகிய சுமை; மன்னிய...தோனற - பொருநதிய முகமாகிய செநதாமரையில கரிய வணடுக கூட்டம கெருகி மொயதது வரிசையாயச சூழ்நதிருநதாற்போலக கருநிறமடைநது காணபபடவும; கடுகி

கூழல்

(வி - ரை) கன்னிதன் - அபபோது பூபபெருத நிலை குறிகக கன்னி எனறதுமன்றி, இனிப பினனரும 'பாலவ தனமண மேனையாராக நிசைகிலேன', எனற சிவகேசர் அவரைக கணிமாடடாது வைததபின அவ்வாறே அவா வெநதை மேலின குறிபபும காட்டியபபடியாம ஆயுள முழுதும கனனியாகவே இருபபவர் எனபார இங்குத தொடகக்திலேயே சனனி எனறார.

வனப்புத்தன்னைக் கண்களால் முடியக் காணுர் - அழகு முழுமையும கணகளால முறறவும காண இயலாமையின முறபடக கணட அளவிலமடடும காட்டியின அமைநது நின்றனர. அவவாறு கணட அளவில மேறகூறபபடுவதாம எனக "முனனுறக கண்டாரக கெலலாம" எனற கருத்தாயிற. இககருதகையே விரிதது "தாள கண டார தாளே கணடார - தோள கணடார தோளே கண்டார....." எனற கமபன பாட்டுங காணக.

தோளின் பாரம் - விரிநது செறிநத நிறைநத குவிதலின பாரம் எனறார் தோளின் பாரம் - தோனற எனக.

துன்னிய ஏழங்குதுற்ற தூழல் - ஒழுஙகாக நிறைநது சூழ்நத நிலை. பினனி முடிதத தோறறம் வண்டுக கூட்டம ஒழுகுபடச சுற்றிச சூழ்நதமை.

தாமரையினில் - தூழல் - தாமரையில தேன உணண வணடுகள் மொய்க்குமியல்பு. தாமரையின் மேல் - எனபதும பாடம.

தாமரை - வதன செந்தாமரை உருவகம்; வண்டு ஒழுங்குச் சூழல் - தற்குறிப பேற்ற அணியும உள்ளுறுதத அவிரவியத காணக; மேலவரும பாட்டுகளினும மிவ வாறே அணிநயம கண்டுகொளக.

கூதலானத கரிய வண்டுகூட்டம தாமரையினை மொய்த்த ஒழுஙகுபோலத தோன்றிற்று எனபதாம. 1095

2994. (இ - ள்) பாகணி...அளகப பகதி - பக்கத்தில அழகிய வண்டுகள் மொய்தத குளிர்ந்த பூக்களைச சூடிய கூதற பருதியோடு; தேகமழ்...கோக்கில - மணம் கமழும் திலகமணிந்த அழகிய நெறியினை பொலிவுற பார்க்கில, நுதல் பூங்கொடிகடு.. பொழிகின்ட - பூமபாலையாரகிய பூங்கொடிகடு அழகின மழை பொழியும பொருட்டு; புயறகீழ...வனபபு வாயபப - மேகதின கீழே இட்ட வீனர்த வானவிலினது மிகக ஒளி பொருநதிய அழகு பொருநத;

(வி - ரை) முன பாட்டில குழலின் பாரததின அழகினை வதனத்துடன சேர்தது அணிந்து கூறினர். இபபாடடில அவவதனததின நுதலின் விளககததைக கூறதலுடன கூட்டி அணிநது கூறுகினறார.

பந்தியோடு கீழேசோநத நுதல் விளக்கம் - புயவினகீழ வானவில்லின வனபபு போனறது என உருவுவமம. ஆரம் - சநதனம அதனலாகிய திலகதறகு வநதது.

பூங்கொடிக்கு அழகின் மாரி பொழிந்திட - தறகுறிபபேறறம. அழகின் மாரி - அழகுப பயன் வினைகரும மழை.

பூங்கொடிக்கு - பூகரும கொடி எனறும பூவகொடி போன்ற பாவை எனறு இருபாலும பொருந்தவ முரைகளின்ற கவிகலம் காணக. பூங்கோடி - உவமையாகு பெயர், கோடிக்கு - கொடி தழையும பொருடடு என்ற குறிபபுமாம்.

அளகப் பந்தி - அளகம் - கூதல; பந்தி - ஒழுங்கு, ஆரம் - திலகம்.

புயற்கீழிட்ட வாங்கிய வானவில் - மேலே சூழநத மேகதின் கீழ் வானவில இடுதல் மழைகருறி எனபர். வாங்குதல் - வீளதல.

வானவில்லின் வளரோளி வனப்பு - வானவில நீல முதலாகச் சிவபபீறக ஏழு வணணஙகளே ஒழுங்குபட்ட கீறறுகளாக உடையத. உவமேயததில் தேங்கமழ் ஆரம் சேநதும் தீநநுதல் எனறது பனனிருமுடைய திலகம அணிதல குறிதததும், சுரிடத அம் வீனாத தனமையும உவமையின பொதத தனமைகளாம; தற்குறிப்பேறற முள்ளுறுதத உருவும வினையுமபற்றி வநத உவமம. 1096

2995. (இ - ள்) புநவ மென்கோடிகள் - புருவம் எனனும் மெல்லிய இரணடு கொடிகள்; பணடு...காமன் - முனனாளில நிரிபுரமெரிதத சிவபெருமானது நெறறித் தனிக கண்ணின வநத தீயினாலே சாமபராகிப பின அருளும் பெற உள்ளவனகிய மனமதனுடைய; செருவெழும...ஒனறுமாக - போரில ஏறகிய வில ஒனறும், சேமமாக வைகபபடும வில ஒனறுமாக; இருபெரும்... புருவம் ...ஏர்ப்ப - இரணடு பெரிய வீறகளின தனமைகளே முனனே கொணடு தோனறி எழுந்தாறபோல அழகு செயய; கஙக

(வி - ரை) புருவகளிரண்டும காமனது செருவெழும் வில் - சேமவில் - என இரண்டின் தனமைகள கொணடனபோன்று விளங்கின எனக.

பண்டு.....உளனுங் காமன் - உளனும் காமன் - சிலை யிரண்டு - என்றதனால் இரகு உவமிகபபட்ட காமனது சிலைகள் அவன சிவபெருமானால எரிகபபடவும பின் அருள்பெறவும் நின்ற நிலைகரு முன்னிருந்த நிலையிற கொணடவை. அதற்குப

பின் அவன் எய்தியவை அவனது ஆணை அவ்வாறு தோல்வியுற்றுப் பகைப்பட்ட பின் வருதலால் ஈண்டு உவமைக்கு வந்த உயர்வுளனவலல எனபது குறிப்பு. அவன் பின அருள்பெற நிறபதனுல் ஒருவாறு ஈண்டுவமைகருத தகுதி பெற்றனன எனபதும் குறிபபு. இககருததையே பறறி " உருவளா காமனன வெனறிக கொடிபோன்ற " (1) என்ற திருககோவையாருக்கு " முதல விழிகருத தோறறு உரு விழபபதனமுன் மடியா வாணெயனை நின்றியாதத கொடி " எனறு ஆசிரியர் பேராசிரியா உரைத்தவாறும காணக. மேறபாடடில " வென்றிக் கொடியிபண்டு " என்பதும் காண்க.

செரு எழும் தனு - சேமவில் - போரிற் பிடிபபதும அதறகுத ஆணைவேணடும் போது சேமமாக வைபபதும ஆகிய இரணடு

சிலைகள் முன்கொண்டு - சிலைகளின தனமையை மேறகொணடு என்க. சிலை கள் அவறறின தனமைகடகாகி வநதன, சிலையாகப புருவஙகள பயனபடாமையின் தனமையளவிற கூறினார

செரு எழும் - எனறது போரில இறபபவராயும ஆணைய செயகலியும், சேமம் - அவ்வாறன்றி இனபஞ செயகலியும ஆகிய இருவேறு தனமைகளையும குறிபபா லுணர்தலின பிரிநிதாகத தனபமும ஆணைதராக்கி இனபமும செயதல காமனது வில்லின இருவேறு செயலகளாகலும காண்க. " இருவேறு சிலையுணக ணுளள தொருகோலகு, கோடி கோலகொன றறிதாய பறறுக " (பரள) எனறு கோவிறருக சொல்லிய தனமை அவறறுடனிணைந்த புருவத்தினமேலும எலலாதுக காணகின்றதும் கருதுக.

இங்கு இவ்வாறன்றிக கருமபவில எனறும அம்சிறறாறபோது உதவப புடபவில ஒன்றும காமனுகு உணடென றுரைபபாருமுளர

உளதாங் காமன்—ஒப்ப-ஒப்ப - ஏற்ப-ஏற்ப—எனபனவும பாடங்கள. 1097

2996. (இ - ன்) மணணிட ...ரா னி - ...டதெனிநத மாணிகதினும மிகக செம்மையாகிய வளர்கின்ற ஒளி பொருந்திய மேனியினையுடைய பாவையாரின

கண்கள் இரண்டு கணைகளின அழகைக் காணுமிடதது ; காமன ..வெளளத திலை - அழகு மிகுந்த முகமாகிய ஆகாயத்தையுடைய சுவரிநத கதிர்கள விரிநத நிலவொளியாகிய வெளளதது நிலை ; தலைகளில...ஒத நலாவ - தடிதத லிலலாத நீளமுடைய ஒளிய நிறமும் கருமையும செமமையும விரிய நூலைச் சுலலுகின்ற மீனகள போல உலாவ ; கருகூஅ

(வி - ரை) மண்ணிய மணி - மண்ணுதல் - கடைதல, கழுவுதல எனறலுமாம; மணி - மாணிககம ; செமமணி.

மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி - பாவையாரின முனனுறபவத தில் " மணிவிளா ஒளியின அளவி லருகுடாக் கொழுமெனை " (2944) எனறார. ஈண்டு அம மேனியானது சிவ திருட்டியில கடைந்தெடுககபபடடுச சிவஞான வொளியில் திகழ்வதனால " மணணிய மணியின சோதி " எனறும, இவவொளி மேன்மேல் மருகுதலினறி எனறும் வளரும சிவஒளி எனபார வளரொளி எனறும் கூறினார.

நீங்களின்-கோதி - நிறகள காமன படைகளுள ஒனறாயும், கயல் அவனது கொடியாகவும் உளள குறிபபுடன முனபாடடில காமன இருபெருந் சிலைகளின் தன்மைபற்றிக கூறியதற கேறபத தொடர்நது கூறிய நயமும காணக.

கரிய செய்ய கயலிரண்டு - முன செருவெழுக் தனுவம சேமலில்லும்போல என்று இருவேற தனமைகள குறிததறகேறப ஈண்டுக கணகளுகும் இருவேற தன்மை கூறவரா கரிய - செய்ய - கயலிரணடு எனரா. இவ விருதனமைகளேபபறறி "தழலவேன மிளிராகதி, முதறம பயகருங் கழுநீர விருதொடென ஞறமுனனங், கிதக் கருநுகுவ னேசசெவலி யோடிக கெழுமினவே" (388) என்ற திருக்கோவையாரும காணக.

சோதி வெள்ளத்தில் - இரண்டு கயலோத்து உலாவ - ஒத்து - கயல உலாவுதலே ஒத்த ; கயல் - நீரினுள் உலாவுத லியல்பாதலின் திங்கடசோதியை வெளளம எனரா. "இரணடு நிலவின கடலகள" என முனனாக கூறியதும காண்க. இணைக் கண்கள் பிறழுதல - முகமாகிய நிலாவின் ஒரு வெளளதது இரணடு கயல்கள் உலாவுதலே ஒததன எனபதாம். 1098

நாசி-வாய்

2997. (இ - ள்) பணிவளா...காடுவாக்கு - பாம்பின் படமபோல வளரும அல்குலேயுடைய பாவையாரின நாசியும பவளமபோன்ற வாயும அணுகினறு பெரிய ஒளியுடன தோனறாத அழகினே நாடி அறியலுறுவாகாகு ; மணிநிறக கோபம்...அழகு காட்ட - மாணிககம்போனற வெகுத நிறமுடைய இரு திர கோபம் எனனும தமபலபபூசசியினேக சணடு அதனேக கவருமபொருட்டுத தாழுத வரும அழகிய நிறஙகளேகொளளும காமரூபி (பசசோதி) சோவதாகிய அழகினேக காட்ட ; கஉ0கக

(வி - ரை) நாசி - மூககு ; கோபம் - இருதிரகோபம் எனனும் தம்பலபூசசி, காமரூபி - பச்சோதி (மாறிமாறி விரும்பிய நிறம் கொள்வது).

பவனவாய் - கோபம் (பூச்சி)போலவும், மூக்கு - காமரூபி போலவும், மூக்குப பவனவாயை நணுகியநிலை கோபததை வவ இறஙகிவரும் காமரூபி அணைவதுபோல வும் விளக்கின என்பதாம் ; பவளவாய் - கோபம் எனவும, நாசி - காமரூபி எனவும உருவுபறறி வநத உவமஙகள ; நணிய நலம வவவத தாழுவதுபோல எனறது தறகுறிப பேறறறதை உளளுறுத்த வினைபறறி எழுந்த உவமை. நாசியைக காமரூபி எனற உவமம உருவிஞலனறி மெய்யுமபறறி வரதது.

அணையதாம்—எனபதம பாடம் 1099

காது

2998. (இ - ள்) இளமயில...காது - இளமையாகிய மயிலிப்போன்ற சாயலே யுடைய வந்திய இழையணிநத பாவையாரது குழையணிநத காதுகள் ; வளமிகு... ...தனமையாலும் - வளபபமுடைய அழகினுலும வடிநத (காதின்) தண்டையுடைமையினுலும மிகுநத ஒளியுடைய சுறறவேலுனது பொருந்திய தனமையினுலும ; அளவில சோ...அணையவாக - அளவிலலாத சிறபபினையுடைய வெற்றிக்கொடி யிரணடுபோல விளஙக ; கஉ00

(வி - ரை) பாவையாரது குழைகளணிந்த காதுகள் மன்மதனுடைய வெற்றிக கொடிகள் இரணடுபோலுத தோனறின.

வளமிகு வனப்பு - வளமுடைய தனமை ஈரிடததுக்கும் ஒக்கும, காதுகள் மேலகன்று கீழே வடிந்து இயல்பாகிய அழகுடன் அணிகளேயும் கொண்ட வடிவும, எரிபோன் மேனிப பிரான்றிறம் எபபோதும் கேட்கும தன்மையும் கொண்ட நீலை அவற்றின் வளமிகு வனப்பு. காமன் கொடி - மீனக்கொடிகள். இவை, மேலகன்ற மீனகளின் ஒளியுருவம் வானில தவள நிறபதனுல் விண்மீன்கள்போல விளஙகுதல இவறறின் வளமிகு வனபபு.

வடிந்த நாள் - காதலன்பறறிக கூறமபோது வடிந்து தொகும் காதத தண்டு; இகலில கொளளக காதலனே வளர்தறிக குழை முதலிய அணிகளிறதேல் முன்னளில் அழகென வழக்கில் கினறது; இகாளில அவவாற காதலனே வளர்த்தாத காதலி னே மட்டில வளர்தறித தொகவிறதேல அணியெனக கருதபபடுகினறது; எவ்வா ரூயினும காதலனோ, அணிகளோ காதலனே ஒடடி வடிகத தாரூடைமை காணப படேல் இவவுவமையினே இனறம உண்மையில விளகருவதாம். கொடிகன்பற்றிக கூறமபோத வடிநத நாள் - மீழத தாழ்ந்த கொடிக காமபுகன்.

கிளரொளி மகரவேறு கெழமிய நன்மை - காதலகளில மகரம் போன்ற வடி வுடைய குணடலகள் அணியபபடுதல. காமன கொடியில மகரம் - மீன் - உருவம் நீட்டபபடுதல், கேழழதல் - மேல விளகருதல.

வேன்றிக் கொடி - முனபாடடில "அருள்பெற உளனுங் காமன்" என்றதன் மீழ உரைத்ததவை பார்க்க. "வெனறிக கொடி" (திருக்கோவை - 1); அனலில சிர் - எனறதும அககருத்து. கீறபடடுப பின அருளும பெறறபின காமனது சிர் அனவுபட்ட சீராயிறறெனக எனனே? முனனர்க காமனது சீர அளவுபடாத யாரிடத்தும செலலும ஆணை எனற பிரமன - மால முதலிய தேவரும கினைக்க இடந் தராத; கீறபடட பினனாச செபிராணிடதனறி ஏனைப பசுவருகத்தாரளவு மட் டும செல்லவுளளதெனற யாவரும அறிபுமபடி அமைதத. 1100

2999. (இ - ள்) விறபொல்...கழுத்து - ஒளி வினல்கிய முதுகக கோவைகள் விளஙகிய கழுதது; மீத ..பூத்த - அதனமீத அழகமைநத முகமாகும பதும மன் னிறறியதைத தோறறுவிதத, நறபெரும...போனற - கலல பெரிய சகாகம எனனும நனனிறறியதனினேப போனற தோனறி; அறபொலி... காட்ட - இருளபோலும கரியலிடம விளஙகிய கணடதைதையுடைய நிரு லீலகணடராகிய செபெருமான தாதருளிய பெருகருணைகு உடையாளதைதக் காடட;

கழுத்து - முகம்

(வி - ரை) கழுத்து - பணிலமெனனு நனனிறி போனற தோனறி - அருட் டையானம காடட எனற கூடடுக.

கழுத்து - முதுகக கோவைகளை அணிதலாலும வடிவதாலும வெளளிய குழை வுடைய சகுபோலவதனால சாகக நனனிறி போனறதெனபது.

பதும நன்னியம் பூத்த - சாகக நிறியாயின வளம எதனையேனும தருமோ? எனின, ஆம இங்குத் தன மேலே முகம எனனும பதமநனனிறி ஒனற பூத்த வினக் ணைறது. கழுத்து - சாகக்றி எனறும, வதனம் - பதமநிறி எனறும உருவகபபடுதறப் பட்டன.

பதும நன்னிறி - பணிலடுமென்னும் நன்னிறி - எனற சுரிட்டதும நன்னிறி ளனரூர, செவனருளால தரபபட்டவை யாதலின, காரியமகளே உதவி உயிர்களைப் பிறவியிற செலுதறிவிடும அசுதத தனமையுடைய அபபெயர்கொணட ஏனத் தேவ நிதிகளபோலனறு எனற குறிதததாகு. நன்னிறி - பிறிநினியைபு நீகுகிய விசேடணம். ஏனைய அதிதேவருலக நிதிகள திருவருளால தூயமேனி கொணடு உறபவிதத பாவை யாரின முகம - கழுதது இவைகடகு உவமிககபபடும தருநியுளளவையலல எனபது குறிபபு. முன்னர்க காமன் வெனறிக்கொடி-அருள்பெற உளனுங் காமன் - எனற குறிபபுகளும கருதுக.

நூளக் கோவை விளங்கிய - முதுகக கோவைகளைக கழுத்தில வரிசை பெற அணிதல முனனளில் பெருவழக்கு.

பூந்த - தாத ; ஈன்ற ; பதமம் பூவாதலின பூதத என்பது மேலும் பொருதத மாறு காண்க. பணிலம் - சஙகம.

அல்போலி கண்டர் - அல் - இருள ; அருகிறமுடைய விடததுக்காகி வரதது.

அருட்கு அடையாளம் - அருளினைக காட்டும் அறிகுறி ; இறைவரது திருவருள கண்ணுற காண முடியாமையின இவ்வடையாளம் பறறிக கருதலளவையான அறிய நின்றது என்க ; இக நன்னிதியஙகள் கணடருடைய அருளானறி வேறு யாவரா லும தரவியலாமையின எனபது.

பூப்ப—அர்பேருங்—எனபனவும பாடஙகள். 1101

3000. (இ - ள்) கருகெடிம. .கைகளால - கரிய நீணட கயலபோலும் கண்களே புடைய மங்கையரகிய பாவையாரின கைகள காரணமாக(க காணுமபோது) ; எரி அவிழ...மாலேயோ - எரிபோல அலர்நத மெலலிய செஙகாநதட் பூகளினத தலேதலே பொருந்தத தொடதது பொருததமபடி வைதது அதன திரட்சி மேலால சுருஙகி வருமபடி அமைதத வெட்சிபபூ மாலேயோ? ; வேறு தெரி யின - (அதறவனருயின) வேறுமோர வகையால ஆராயுமகால ; காநதிவெளளம... ...வடிவிறறேனற - உடமபினகண உளள மேனியின ஒளியினால மிகுநதி இரு பகஙக களிலும மிகுது வழிந்தனவோ ? எனனும அதிசயம தோனற ; கசoஉ

கைகளி

(வி - ரை) மங்கை - பருவமகு குறிதததது.

கைகளால் - அதிசயம் தோனற - எனற கூடடுக.

மாலேயோ? - காந்தி வெள்ளம் அருகிழிந்தனவோ? - முன்னர்ச் செருவின் வில லும சேம விலலுமாக - கரிய செயய கயலிரணடுமாக - கொடியிரணடாக - உவமித தார புருவஙகளும கணகளும காதலாலும இரணடிரணடிருத்தலால; ஈணடுக் கைகளும் இரணடாதலின இரணடு பொருளகளே உவமிததார.

கைகளால் - தோனற - எனறது கைகளே நோ குவதலால இதறகேறறம உண டாயிறறு. கைகள் தோளினைனும கீளேதததுத திரட்சியிற சுருஙகிவநது இருபுறமும தொஙகும காடசி, மேறபுறததில பரிய செஙகாநதட் பூகளே இசையக கட்டிக கீழ தாழ வரவரச சுருகிய வெட்சியின மாலேபோனறன ; தோளினிறமும கைகள் னிறமும கீழே வரவர வேறுதலும திரட்சியும அவவாறுதலுமபறறிப பெரிய காநதட் பூகளே மேல் இசையவும, சிறிய வெட்சிப பூகளைக கீழே இசையவும அமைததக கட்டிய மாலே எனறார. கைகளால் - எனற பாடமும முணடு.

வேறு தெரியின் எனக ; வேறு தெரிதலாவது மறறொரு வகையால நோககு தல்.

கைகள் - மேனியின காந்தி வெளளம பொஙகி இருபுறமும வழிந்ததுபோன்றது எனபதாம ; காந்தி - மேனியினறும வீசபபடும ஒளி ; வெள்ளம் - மிகுதி.

வடிவில் - வடிவிலுலே ; மெயபறறி வந்த உவமம எனபது. 1102

3001. (இ - ள்) ஏர...கொஙகை - அழகு எழுகினற மாமபில பணிதத முகிழதது எழுகின்ற தனங்கள் ; நாகக கார்கெழு...நோககால் - பாம்பினது கரிய விடததினைப போக்கும கவுணியா தலிவராகிய பிள்ளையாரது கருணைகொணட திரு நோககிலல ; ஆர்...தோனற - பொருநதிய திருவருள எனனும அமுதததிலுல நிறையபபெறறு அமைந்த குமபதததினே மேன மூடிய முகிழ்ப்போன்ற தன்மையில விளஙகித தோன்ற ; கசoக

கோங்கை

(வி - ரை) இனக் கொலைகள் ஏதமி முழுதுத்த வினல்குதல் பின்னையாரது கருணை நோக்கமாகிய அமுதம் பொதிந்த கும்பம் மூடியுடன் முழுத்த வினல்குதல் போன்றது என்பது.

பொங்கும் - பிணைத்த எழும இளங் கொங்கை - பருவவிலே குரித்தது.

நாகக் கார்கெழு விடத்தை.....பூரித்தடங்கிய அமுத கும்பம் - பாமபின் விடம போக்க அமுதம வேண்டும ; அமுதம பெறுதறகுரிய அமுத நிலயம் வேண்டும ; அமுதம பொறுதறகுரிய இட முமு வேணமெ என இவை மூனறும உரியபடியாம.

பூரித்து - நிறைதது ; பிணைதது எனறலுமாம.

அடங்கிய அமுதகும்பச் சீர்கெழு முகிழ் - அமுததைப பொதிந்த அடக்கி மூடிய பெற மூடிய நிலை

சேவ்வி - தனமை ; இயல.

கோங்கை - தோன்ற - எனக. 1108

3002. (இ - ள்) வாம மேகலை...உரோமவலலி - அழகிய மேகலையணிந்த கொடிபோனற பூமபாவையாரின இடையினையடுதத உதரியினறும தொடருகி மேலே செலலும ரோம ஒழுகானது, காமவேள் காரது - மனமதன எனனும வேடன உதரியினுளளே மறைநது இருக்க ; கொகைக...அகபபட - மேலே உளள கொகைகள் எனனும அழகிய சக்கரவாக பறவைகளே அகபபடுதததறகு, நேரிதாய...போலும - நோன கயிற்றில நீணட கணணிகளைக் கோதறதோர சலாகையை உயர்தலியதேபோன றிருக்க ; உந்தி - உரோமவல்லி கசoச

(வி - ரை) உதரியினறும மேலே செலலும ரோம ரேகையானது காமன உந்தியில மறைநது மேலே கொகை எனனும நேமிப புடகமை அகபபடுதத தூக்கிய சலாகைபோலும எனக.

காமன் ...தூக்கியது - தறகுறிபபிறபற்ற அணுவினை உளளுறைதது உருபபறறி ஏழுதத உவமம.

உந்தியிற் கரந்து - குழிபபட இருததலின மறைவிடமாகக கூறபபடடது. கோங்கை-நேமியம் புட்கள் - உருவகம. நேமிப் புட்களை - சகரவாகப பறவைகள.

நேரிதாய தாமநீள் கண்ணி சேர்ந்த சலாகை - நேரே மேலேசெலலும கயிறம கண்ணியும கூடிய அமபு. கண்ணி - பறவைகளைப பிடிகக வலலபோலமைநத அமைபபுடைய கயிறறின சுருககு. சலாகை - அமபு

உந்தியினறும உரோம இரேகை மேனேகங்க கொகைகளை வரையும செலவ தாம என்பது நேரிதாய சலாகை எனக ; சலாகை தூக்கியதே போலும உரோம வல்லி எனற முடிகக.

மருங்கு - இடை, இரு இடையின இடையில இருததலாலும உரோமரேகை அதனினறு மேலெழுதலாலும உந்தி எனற பொருள கொளளபபட்டது. உந்தியிற் கரந்து என்றதும காண்க. 1104

3003. (இ - ள்) பிணி அலிழ...அல்குல - முறகைவிழுநத மலர்க்கணைச் சூடிய மெலலிய உக்தலியுடைய பெணைகளுள அமுதம போனற பாவையாரது செமபொன் அணிகளப பூண்ட அலகுலானது ; பணி உலகு ஆளும சேடன - நாகலோகததை அரசாளும ஆதிசேடன ; தகன...அல்குலாய் - தகன் கறறமாகிய தொரு பாம்பு பூமபாவையைத நிணடிய பிழையின பொருட்டுத் தான் அச்சமுற்றுச் செமமணிகள் வினாகும காஞ்சி என்னும எணகோவை வடத்தினறை அல்குல்

சூழப்பெற்று அழகுடைய அல்குலாகி ; பணம் விரிதது அடைதல் காட்ட - படத்தை விரித்துச் சேரும் தோற்றத்தைக காட்ட ; கசoடி

(வி - ரை) அல்குல் - (சேடன் பணம் விரிதததடைதல்) காட்ட என்று முடிக்க.

தங்கள்...அடைதல் - அல்குல சேடனது படம விரிந்த நிலை போன்றது என்பார் சேடன படம் விரிதது இங்கு அடைதலுக்குத் தற்குறிப்பேற்றமாகத தங்கள் அரவு செய் பிழையாலஞ்சி என ஓர் காரணமுங் கறபித்துக கூறினார.

சேடன் தங்களரவு செய் பிழையாலஞ்சி - அடைதல் - தன் சற்றத்தாருள் ஒருவன் ஒரு பிழை செயதால் அபபிழையினுக்குத தீரவு பெறும்பொருட்டு அவ் வினதனின் தலிவன் புகலடைந்த இரநது கேட்பதுபோல என்றதொரு கல்லொழுக்க நிலையினையும, பிழைகளஞ்சுவது பெரியோர் இயல்பெனற ஒழுகை நிலையினையும் எடுத்துக காட்டிய குறிப்பும காண்க.

பிழையால் - அஞ்சி - அடைதல் - பிழைக்ஞ்சிப புகலடைதல என்ற குறிப்பும் பட நின்றது. தங்கள் அரவு - தமகள் இனத்தாருள் ஓர அரவு.

காஞ்சி - வண்கோவை மணிவடக கோவை.

செம்பொன் அணிவள ரல்குல் - மறைவுத் தானமாகிய அவையவத்தைப பொன் அணி வளர் என்ற பொன அணிந்து மறைத்தல கூறிய நயம் காண்க.

மணிகளீர் காஞ்சி - ஆயிசேடன ஆயிரம பணமுடியுடைய ஞாலஞ்சுமக்கும், ஒவ் வோர் படமும மணிகளை யுடைமையினாலும அவன படம அல்குலாகிப பணம் விரித தடைந்தால அததனையும ஆயிரம் மணிகள இளாநது காஞ்சியாகச சூழ்நது விளஙகும் என உவமேயதனிற பொன்னணிந்து மறைததுபோலவே உவமையிலும் மணிகளாஞ்சி யணிந்து மறைவுபடுததிய கவியநயம் கண்டுகொள்க.

அல்குல் - பாம்பின் படம் போன்றதெனபது உவமை.

பணியுலகு - நாகங்களுக் கிருபபிடமாகிக கீழ் உலகுகளுள் ஒன்றுக்க கூறப்படுமி நாகலோகம். 1105

3004. (இ - ள்) வரிமயில்...மாமை - வரிகளையுடைய மயில்போன்ற சாயலை யுடைய மகளையாகிய பாவையாரின பொன்போன்ற அடைசலின் அழகானது ; கரி இளமபிடிக கை...காட்ட - இளம பெணயானையினது துதிக்கையின் அழகினை வெற்றிகொண்டு வாழையின் மெல்லிய தண்டின் அழகினை யும் எடுததுக் காட்ட ; தெரிவுறும்...செவ்வி - நோகுவோர்களு மென்மையினை உடைய செழிய முழந்தாளகளின அழகானது ; புரிவுற..... ...பொங்க - கைதநிறமமைநத பொனஞலாகிய பாதுபோல விளஙகி ஒளி பொருநிய பொங்க ; கசoசு

துடை - முழந்தாள்

(வி - ரை) இப்பாடடினுல துடைகள - முழநதாள்கள் என்ற இரண்டன் பொரு ளும் கூறப்பட்டன.

துடையின் அழகு இளம் பெண்யானையின் துதிக்கையினையும், வாழைத் தண்டினை யும் போன்று விளங்கியது.

முழந்தாளின் அழகு பொற்பாதது போன்று விளஙகியது.

குறங்கு - துடை ; மாமை - அழகு ; நிறம் என்பாருமுண்டு. இஙகு யானைத துதிக்கையும வாழைத தணடும் நிறததாலன்றி வணணததாலும் மென்மையாலும உவமிக்கப்படுதலால் மாமை - நிறம என்றுரைதல் சாலாதென்க. " மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாய " (கற - 304) எனறதில் மாமை-அழகு என வருதல் காண்க.

பிடிக்கை - கதலித் தண்டு - அடையின வடிவம் மேலே பெருத்த வாவாச் சேழே தொத்துவரும் கிலே குறிக்க இவ்வாறு கூறினார்.

காட்டுதல் - போன்றிருத்தல் ; உவமவுருபு. பிடிக்கை - தண்டு - இலைகள் இவற்றின் தனமை குறித்தனினான.

தேரிவுறுமவர் - பாப்பவர் ; சோகுவோர். புரிவு - கைபபாடாகிய வேண்டுதல் ; விருபபம எனறலுமாம.

வருமயில்—என்பதும் பாடம். 1106

3005. (இ - ள்) பூவலா...கணைகாால - பூகளை அலாதறவிடமாகிய மண முடைய மெல்லிய கூதலியுடைய பொறகொடி போனற பாவையாரின கணைக கால ; காமன.....எய்த - மனமதனது அமபராத தணியே போலும அழகினாலே மேனமை பொருநத ; மேலிய...மீதிட்டு - பொருநகிய செமபொனனாலாகிய நராசுத தட்டின அழகை வென்று ; என்றம்...ஓகை - எகாலதது தெதிரம நீட்டுவோரகளுகும எழுத இயலாத பாடகளின் ஒளி விளஙகி ஓகை ; கஉ0ஏ

கணைக்கால் - பாடு

(வி - ரை) பொற்கொடி - பொனனின் கொடிபோனற பாவையார்.

கணைக்கால் - காமனது ஆவநாழிகை போலவும, பாடு - செமபொற்றகடு போலவும வினறகின எனபதாம

காமன் ஆவ நாழிகை - அருளபெற உளளுற காமன (2995) ; " அனறனை வென்றிக் கொடி " (2998) எனற கருதததகளோ ஈணடுற கூட்டுக. ஆவ நாழிகை - அமபராதது்ணி, அமபு புட்டில.

பொற்றட்டு - பொன தராசுத தட்டு. பாடு - குறிககால. ஆவநாழிகையும் நகடும உருவுபறறிய உவமை.

மீதிடுதல் - ஓகுதல் ; வெனறி கொளளுதல்

ஓவியர்க் கெழுதவொண்ணு - ஓவியர் - சிததிரம எழுதவோர ; ஓவியர்க்கும் எனச் சிறப்புமை விரிக ; அவயவ மிவையியறற வரிதெனற அகததறை (திருக கோவை - 79) வழகுமை காணக ; மகளினை ஒபபுமை பெற ஓவியம எழுதும கலையும நிறபம செதகுதலும பணடைக காலதொடடுத தமிழ மகளர் நெடுத கைதேர்கத ஆணடுவந்த கலிஞானமகளாம. " ஓவியாக கெழுத வொண்ணு உருவதாய " என இதறகொடரின சுவை கருதி இவ்வாறே எடுதது்ப பெய்துகொணட கம்பன் பாட்டு இசசொறறொடரின சொனனயுமை பொருணயுமை காட்டி நிற கின்றது. ஒளிவுறுதல் - விளஙகுதல், ஒளிர்தல.

கருமென்—ஒளிவீட்டோங்க—எனபனவும பாடமகள. 1107

3006. (இ - ள்) கறபகம போலும - கறபகமரம தாத வெகத அழகிய பவளத்தின ஒளி வீசுகினற பொனநிரளுடன வயிர வரிசைகளையுடைய பூகொததுகள் மலாகதன போலும ; பொலிவு - அழகினை , நறபதம காட்ட - கல்ல பாதம காட்ட ; ஞாலமெலலாம்...தோனறி - இநத நிலவுலகமும விண்ணுலகமும எனைய எலலா உலகஙகளும அறபுதம பொருநதத் தோனறி ; அழகினுக்கு அணியாய கின்றன் - அழகுக கழகுசெயயும பொருளாய் கின்றன் ; கஉ0அ

பாதம்

(வி - ரை) பதம், (கறபகமீனற - பூதனைர் - போலும் பொலிவு) காட்ட என்று கூட்டுக.

கற்பகம்.....மலர்ந்த போலும் - கற்பக மரத்தின் பூங்கொத்துக்கள். அவை பவளவொளியும் வயிர பத்தி ஒளியும் பொருந்தியன ; பாவையாரின் பாதங்கள் அத்தகைய பூந்தணா போன்றன எனபதாம ; மெய்பறறி வந்த உவமம்.

பவளம் (சோதி) - முன் (திரள்) - வயிரம் (பததி) - கால்கள் வெப்பும் பொன்மையும் ரகங்களின் வெள்ளிய ஒழுங்கும் உடைமையின இவ்வாறு கூறினர.

ஞாலமும் விசும்பும் எல்லாம் - நடு - மேல - கீழ் உலகிலுள்ளோர் எல்லாரும் ; ஞாலம் - உலகிலுளளோர. எல்லாம் - ஞாலமும விசுமபுமொழிந்த மீழுலகம் ; பாதல உலகு. அவற்றைப பெயராதறருளும் கூறலாகாத மரபுபறறி ஏனை யிரண்டினைமட்டுங கூறி இதனை ஒழிபினுற் கூறினர். " மிசையுலகும் பிறவுலகு மேனினியே தனி வெல்ல " (1922) என்றதும் ஆண்டுரைத்ததவையும பார்க்க. " ஞாலமே வீண்ணே பிறவே ", " வானே நிலனே பிறவே " (திருவா) ; பாவையார்பாற பிழைத்த ரக லோகத்தின பெயரை சொலலாத குறிப்பும காண்க.

தோன்றி - முன் (2993) " கனைத்தன " எனற பாட்டுமுதல் இதுவரை பதின மூன்று பாட்டுகளினும தோனற - வாயப - ஏர்ப - முதலாக முடிபு கூறிவந்த வினையெசசஙகளை யெலலாம் தோன்றி எனனும இவ வினையெச்சதுடன் கூட்டி நின்றுள் என்ற வினைமுறறுடன முடித்துரைகொள்க.

அழகினுக் கணியாயி - ஏனை எபபொருள்களையும அழகுபடுத்தும அழகு எனற தொரு குணமான தான அழகு பெறுமபடியாக.

நின்றுள் - குடமுடைந்து எழுவாள - எழுந்தனள் போன்றுள் (2988) - அணி யாய் நின்றுள எனற இதனுடனும ஒனறுபடுத்தி யுரைத்துக்கொள்க. 1108

இவற்றின் பிண்டப் பொழிப்பு:—பிளையார் பதிக நிறைவாகினபோது எலும்புஞ் சாம்பலு நிறைந்த குடதனினின்றும குடமுடைந்து தாமரைமலரினின்றும எழுவாறே போனறு பூமபாவையா பன்னிரண்டாண்டளவு வளர்சசியுடன் எழுந்த னர். அவவாறு எழுந்தபோது, அவரத அழகுமுழுமையும கணகளால் முறற ஒருங்கே காண இயலாமை முன்னுறக கண்ட கண்ட அளவே அமைவதாயிறறு. குழலின் பாரம முகததாமரையிற் சூழும வண்டின ஒழுங்குபோலத் தோனறவும், குழலினீழ் நுதல் அழகின்மாரி பொழிந்திட முகிலினீழ் இட்ட வானவிலபோலத தோனறவும ; புருவக் கோடிகள் ஏவபெருமானது நெறறிகண்ணுல எரிந்த பின அருளபெற நிறைந்த காம னது செருஙமும விலலும சேமவில்லுமபோலத தோனறவும ; கண்கள் முகமகிழ்ன வெணணிலா வெளளதநில நீண்ட கரிய செய்ய கயலிரண்டு உலாவுதல் போலத் தோன்றவும; நாசியும் பவளவாயும் காமரூபி இந்திர கோபபூசசியை வவ்வத தாமும நில போனறு தோனறவும ; மகரகுழை வடிந்த காதுகள் காமனது வெற்றிக கொடி கள்போலத தோனறவும் ; முததவடம் சூழந்த கழுத்தின்மீது முகத்தாமரை சிவனரு ளின் அடையாளமாகிய பதமனனிதி பூத்த சங்க நனனிதிபோலத தோனறவும் ; கை கள் மீது செஙகாந்தள் தொடுத்த வெட்சிமாலையோ ? அனறி மேனியின் காந்தி வெள் ளம் இருபுறமும் வழிந்ததோ ? எனற வடிவில் தோன்றவும் ; கோங்கைகள் விடததை நீக்கப் பின்னையாரது திருநோக்கினுல் அமுதம் நிறைத்து மூடிய அமுதகுமபங்கள் முளைத்தனபோலத தோனறவும , உந்தியினின்று மேற்செலலும உரோமராசிகள் காம னுடைய வேடன, உதரியில் மறைந்து நின்று, கொங்கைகளாகிய கேமபபுட்களை அகப படுத்த கோதாய் நீண்ட கணணிகொண்ட சலாகை நகையதுபோலத தோனறவும ; செம்பொன் அணிவளர் அல்குல் சேடன படம் அலகுலாகி உருகொண்டு மணிகளர் காஞ்சிமுழப் பணம் விரிந்ததடைதலபோலத் தோன்றவும ; துடைகள் இளம்பிடியின

யைபும் வாழையின தண்டுமபோலவும், முழந்தாள் பொதபக்தபோலவும் தோன்றவும்; கணைக்கால் காமனது அமபுப புட்டிலபோலவும, பாடு பொறறராசத் தட்டுபோலவும் தோன்றவும் ; பாதங்கள் கறபதத தருவின செவவிய பொன்றிரண்ட வயிரிரை பூதத பூதுணர்போல அழகுகாட்டவும் மூவுலகரும் அதிசயம பொருதத அழகுக்கழகாக எழுநத கிண்ணர் எனபதாம.

*3007. எண்ணிலாண் டெய்தும வேதாப் படைத்தவ ளெழிலின் வண்ணம்
கண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா; னவளினு கல்லா டன்பாற்
புண்ணியப பதிஞ ரூணடு பேர்பெறும் புகலி வேநதர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார். கசஎக

(இ - ள்) எண்ணில ஆணடு . கண்டான் - அளவிலலாத ஆண்டுகளோத தன் ஆயுளாகவுடைய பிரமதேவன தான படைதத நிலோததமை எனனும பெணணினது அழகின வண்ணகளோத தனகருள நானகு முகஙகளாற கண்டு மகிழ்ந்தான் ; அவனினும கலலான் தபால - அவனின மேலாகிய நனமைதனமைகள நானகு நிரம்பிய பூமபாவையாரிடமாக, புணணியப பதிஞரூணடு ..வேநதர் - வெபுணணிய வீனவாகிய பதிஞரூணடு அளவுபட்ட பெயரினைப பெறறும சோழித தலைவராகிய பிள்ளையார் ; கண ணுதல...கண்டார் - நெறறிககணணை யுடையவராகிய சிவபெருமானது கருணைப பெருககினையே ஆயிரமுகஙகளாற காணபாராயினார

(வி - ரை) எண்ணில் ஆண்டு எய்தும் வேதா - பிரமதேவனுடைய ஆயுள் எலலை மனிதவருட அளவால கணகசிட்டால அளவுகடநத வருடஙகளாகும எனபது ; பினனர்ப பிளளையாரது உலக நிலையின ஆணடெலலையினை மனித வருடதால கணகசிட்டுக கூறுதலின, கால அளவுகோல ஙகளி லெபபிடிம பொருளிரண்டினிலும் ஒனறுக இருததலவேணடிய பிரமன ஆயுள் எலலையினை மனிதவருடதால அளநதார பிரமன் ஆயுளாவது :—மானிடவருட மஒன று தேவாகளுகு இரவும பகலும கொணடதொரு நாளாகும , அநநாள முபபதுதறறுபத கொணடது தேவ வருடம. எனவே மனித வருடம முந்நூறறுபத கொணடது தெயவீரக் கொருவருடமாம அவவாறு தேவ வருடம 12000 கொணடது தேவயுகம ; தேவயுகம இரணடாயிரம பிரமனுக் கொருநாளாகும ; இவவகை நாடகணகசிடுசி செலலும 100 ஆணடுகளோத தன ஆயுள எலலியாகவுடையது பிரமனது ஆயுடகாலம ; இபபதறி இவவாணடுகளை மனிதவருடதால எளதில எண்ணிறநத நிலையாதலின எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதா எனறார ; இவவாறுகிய ஆயுடகாலம நிறைவினபோத பிரமன இறநதுபடுவர ; "பெருகுகடன மூடிய பிரளயகொணடு பிரமனுமபோ, யிருகுகடன மூடி யிறகும்" (தேவா - அரசு).

புண்ணியப் பதிஞரண்டு பேர்பெறும் - பிரமனைக கூறியதுபோல ஆண்டு எய்தும் எனனாத ஆண்டு பேர்பெறும் - என்றார. இறததலும பிறததலும இலலாயொழியும வினையதத னாராகிய பசுவாகத அடபட்ட பிரமன முதலியோரபோலனறிப, பினனையார வினையதத ரலலாகித நிருவடமறவாப பாணமையோராய, உலகத நில் தொணடினிலே நர வர்தவராயத, தமபொருட்டனறிப் பரசமய நிராகரிததும நிருநீறறினை ஆகியும் உலகததவரை உயயகொளள அவதரிததவராய நின்ற சிவன் மூத்த நிலையினாதலின இறத்தல பிறதத்னவி னுட்படுவாரலலர். அவர் நிறத்தப் பதினறாண்டு என்பது உலகவர் காணக் காட்டிய ஓர கால அளவாதலனறி ஆயுளை காணலும மூபபுச் செய்த "ஙனை வொனறபோற காட்டி யுயிரீரும், வான

அணரப் பெறின்" (குறள்) என்ற தன்மைகொண்ட காலக் கூறபாடன்று. காலம் நியதி முதலிய தத்துவங்களை யெல்லாங் கடந்த சிவானந்தப் பெருவாழ்வுடைய பெம்மான் எமது பிஞ்ஞையாராதலின், பதினறாண்டு என்பது பிரமன்பால் எண்ணி லாண்டு எயிதும் என்றுரபோல் அவரது ஆயுளை அளக்குங்கில பெற்ற அளவன்று; சுடர், உதயமுமீறு மடையும் அனவே நாள் எனபபடும். ஆயின பிஞ்ஞையார் கணடு கொண்டிருக்கும் வெ பரஞ்சுடருககு உதயமு மீறுமில்லை; ஆதலின அநத எல்லை அனவேபடும் ஆயுளும்; அது வளர்வதும் தேய்வதும இல்லையாம. "மூபபது மிலலை பிறபது மிலலை யிறப்பதிலலை" (சமபிகள்) எனற தன்மையே இவர தனமை. பதினு ருணடு எனபது பெயர மாதநிரையி னமைவதாம்; உணமையினன்று எனபது ஆணடு பேர்பெறும எனற குறிப்பு; திருமூலர வரலாறு முதலியவையும் கருதுக.

புண்ணியப் பதினறாண்டு பேர்பெறும் - புண்ணியம் - சுணடெச் செயபுண்ணிய வினைவாகிய சிவஞானனைத வாழ்வு குறிததது; பேர் பெறும் எனறது இனித திருமண நிறைவுவரை உள்ள எல்லையும அடஙக நிறபதால எதிர்காலதது றை கூறினர்.

புண்ணியம் - இபபொருளில் வநததெனபது, இதுபோலவே பதினருணடு பேர் பெறும் நலவராகிய திருகண்ணபப தேவர திறத்தில "கல்லவர் நிகளே போல, எணணிரண டாணடின் செவ்வி யெதினு ரோல்லை யில்லாப், புண்ணியந் தீரண்டு மேனமேல வளர்வதன் பொலிவு போல்வார்" (691) எனற கருதினாலும அறியப படும். "பணடுநிரு வடிமறவாப பானமையோர்" (1953) என்று பிஞ்ஞையார் திறத்துக கூறியதபோலவே ஆண்டும "முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா இன்ப மான, அன்பினை யெடுததக் காட்ட" (751) என்றருளியதும், இவ்விரு பெருமகக ளுகருமன்றி ராயனமாருகளுப் புணணிய ஆணடெல்லை கூறுமையும் கருததறக்கன.

புகலி வேந்தர் - புகலி - சோழியின் மூனறாவது திருபபெயர்; "புகலி காவ லர்" (2981) என்று இவரலாறதில் தொடஙகிய நிலையினையே தொடர்ந்து முடிததாக காட்டியவாறு கண்டுகொள்க; ஆணடுரைதததவை பார்க்க.

கண்ணுதல் கருணைவெள்ளம் ஆயிரமுகத்தார் கண்டார்-பிஞ்ஞையார பனனிரண டாணடளவு வனாச்சி பெறறெழுநத பூமபாவையாரையேனும் அவரது அணிநலஙகளை யேனும கணடாரிலர; கணணுதலின உருவு காணவியலாத கருணைவெள்ளத்தையே உருவாகக்கணடனர. தமது ஒருமுகததானனறி, அதன் இருகண்களானன்றி, ஆயிரமுகத தாற் கணடார; "பரமே பாரதிருபப பதார்தத்தங்கள பாரார" எனற தன்மையின ராதலின். "நாலா யிரகைக படைததில னேயநத நான்முகனே" எனற கருதரலங் காரமும் காணக. முகம் - சுணடு "நானமுகத்தால்' எனறதனுடன சொலலொற றுமை பெறினும் வாயில் என்ற பொருளில் வநதது ஆயிரம் - நானமுக என்புழிப் போல, எணணும் பொருளிலனறி அளவிறந்த என்ற பொருளில் வநதது. "ஆயிர ஞாயிறு போலு மாயிர கீணமுடி யானும, ஆயிரம் பொன்வரை போலு மாயிர தோளுடை யானும், ஆயிரத் தாமரை போலு மாயிரரு சேவடி யானும், ஆயிரம் பேருடை யானு மாரு ரமாகதவம மானே" (அரசுகள்); "அடியா யிரதொழி லாயின வாயிர மாயிரம்பேர், முடியா யிரகைகண் கணமூவா யிரமுற்ற கீறணிந்த, தொடியா யிரக கொண்ட தோளிரண் டாயிர மென்றெஞ்சே, படியா யிராபபகற தென்மரு தாளி யைப் பற்றிக் கொணடே" (திருவிடை - மும் கோவை - 27) என்பனவாதி திரு வாக்குக்களிற போலக் காண்க. வெள்ளம் என்றதும் இகருநிபபுத தருவது.

ஆண்டு - நான்கு - (ஆயிரம்) - முகம் - என்பன மூன்றும் வேதாலின்பால் வேற பொருளிலும, பிஞ்ஞையார்பால் வேறபொருளிலும் நின்றமை உய்த்தணர்ந்துகொள்க;

பிரமன்பால் ஆண்டு - மனித வருடம் ; நான்கு - எண் ; முகம் - முகம். பின்னே யார்பால் ஆண்டு - என்ற பெயர்மட்டில் அமைவது ; ஆயிரம் - எண்ணிறத்தது ; முகம் - வாயில்.

எழிலின் மேவள்ளம் - கண்ணுதல் கருணைமேவள்ளம் - சரிடத்திலும் வெள்ளம் - பெருக்கு - என்று வரினும் முனனாப பிரமன் கணட ஒரு பெண்ணினத அழிவதும் மாயாவிலாச அழகினையும, பின்னாப பின்னையா கணட பெணணின அணிலத்தின் மேல் வைதத அதனையன்றி இறைவனத அழிவிலலாத, மாயைகரு அதிதமாகிய, கரு ணைப பெருகினையும் குறிததது.

கண்ணுதல்.....கண்டார் - கியநி ததவதனத கினற பாவையாரை முன்னர் மறகருணை செயத அழிதிதொரிதத அகனிலையே, ஈண்டு அறகருணை செயத முன்னர் கினற வளாசசியுடன மீள உறபவிபபிதததால ஈணடுக கண்ணுதல் என்ற பெயராற் கூறினர். நுதற்கண காமனே எரிததஆதே மீள உயிர்பபிததருளியமை குறிப்பு. நெற் றிக கணணின கருணைதிறம பற்றி " நெறறியிற் கணகணட கணகொணடு மற்றினிக் காணபதெனனே " (அரசுகள) ; " வலலிருளா யெலலா, வலகுடன்ருன மூடவிரு ளோடுமவகை நெறறி யொற்றைககண படைதததாகாத உதறமனனர் " (கமபி - கலய கலனர் - 4) ; " நெறறியிற நிகழாத வொறறை நாடடமும...ஒன்னிறின் விளாக நாடக மாடுகி கமப " (கோயிஞான - 12) முதலிய திருவாகுக்கள காண்க.

கருணைவெள்ளங் கொணட நுதறகண்ணினால இறைவா கணடமையால் பின்னே யாா கண்டாா எனபதும குறிபபு. " காண வுளளதைக கணடு காட்டலின் " (போதம - 11).

வேதாப் படைத்தவள் எழிலின்வண்ணம் நான்முகத்தாற் கண்டான் - பிரமன் ஒருகால் மிக்க அழகுடன ஒரு பெணணேப படைகக எணணி அவ்வாறே நிலோத்தமை யைப படைததான் ; படைதத பின அவனழகினில ஈடுபடடுக காமதறின் மூழ்கி அவளைக கணடு தொடர, அவள ஓடி மறைய, நானகு முகததாலும நானகு திகினும் பாரததனன எனபதி பணணைப புராண வரலாற , பெணணெபது மாயை உருவம் எனறும பாராதி, தனனுற படைககபபெறறவள தன மகளாதலின காமமுழுபெ பாரவை செயதல கூடாவொழுகுமாம எனறும பாராத கணடனன எணணிலாண் டுறற தேவருகிய பிரமன ; ஈணடுப பினனையா அவ்வாறனறிப பதினருணடு போ பெறபவர் கணணுதல கருணைவெளளததையே கணடார், பிரமன நானமுகததாற் கண டான் ; பினனையா ஆயிரமுகததாற கணடார் எனறிவவாறெலலாம பினனையாரத பெருமையினைப பலவாறும உயரதணரவைதத கலியம காணக, இறைவரிற கரு ணைத திறம எதனனே வகையானும கண்டறுபலிககததக தெனபதுமாம ; இக்கருத் தையே பறறிப பினனா " மேலியருா னதனிலவா விரிருசனமுத லெல்வுபிர்க்கும், காலனுா பெருகருணை கைதத படியெனற " (3016) பனமுறையும பணிதனர் எனருர.

அவளினும் நல்லான் - பூமபாவையாரின அணிலங்ளன பிரமன படைதத திலோததமையின லலக்கினிட மேனமையும நனமையும கொண்டன எனபதாம். என்னே ? இத வெளாசு செருட்டியாதலான. நண்மை - வெனருள விளவு 1109

வேறு

3008. இன்னணம் வினவிய வேர்கொள் சாயலாள்
தன்னேமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையா

பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தாள்
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர். ககக0

(இ - ள்) இன்னணம்...தாதையார் - முன் கூறிய இவ்வாற்றால் விளங்கிய அழ கினைக கொண்ட சாயலையுடைய பூம்பாவையாரைத் தனமுன்னே வெளிப்படக கண ணுரைக் கண்ட தாதையாராகிய சிவநேசர்; பொனனணி...வீழ்ந்தனர் - பொனனு லணியப்பட்ட மாளிகைகளையுடைய கோழித் தலைவராது திருவடிகள தமது சிரத்திற பொருத்தும்படி முன்சென்ற வீழ்ந்து வணஙகினர்.

(வி - ரை) இன்னணம் - முன 14 பாட்டுகளில் விரிதலாகியவாறு.

ஏர்கோள் சாயலாளீ - பூம்பாவையார். ஏர் - அருளின் அழகமைப்பு; சாயல் - மென்மை. ஐம்பொறிகட்கும விடயமாம் புனைகலாதன மென்மையும் கொள்ளப படும் (சிந் - உரை).

தாதையார் - சிவநேசர்; முன் ஈன்றெடுத்த அம்மரபுபற்றிக் கூறியது. முன் - தாதையார் என்ற கூட்டியுரைக்க நின்றதும் குறிப்பாம். இப புனருற்பவத்தில் உற்பவிப்பித்த தாதையார பிள்ளையாரால் எபத பினனா (3012) வரும் வரலாறு.

புக்லி வேந்தர் - முன்பாட்டிற் கூறிய குறிப்புக்கள் காண்க.

தாள் சென்னியிற் பொருந்த - தாடலிபோலத் திருஅடியில முடி ஒன்றுபட்டுப பொருந்தும்படி.

வீழ்ந்தனர் - அடியற்ற மரமபோலத தனமுய றலியின்றி வீழ்ந்தனா 1110

8009. அணங்கினு மேம்படு மன்ன மன்னவள்
பணம்புரி யரவரைப் பரமர் முன்பணிந்
திணங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின்றனள் மண்ணு ளோர்தொழ. ககக

(இ - ள்) அணஙகினும...அன்னவள - திருமகளினும் மேம்பாடுடையவராய அன்னம போன்றவருமாகிய பூம்பாவையார்; பணம...பணிகது - பட்டதைப பொருக கிய ஐந்தலைப் பாமபினை அரையிற சாத்திய கபாலீசரது முன்னிலையிற பணிகது; மண்ணுளோர் தொழ - அதனைக கண்ட உலகத்தவர தொழுமபடியாக; இணங்கிய .. னின்றனன் - முகில பொருந்திய மதிலையுடைய சோழித் தலைவராகிய பிளளையாரை வணஙகியே நின்றனர்.

(வி - ரை) அணங்கு - திருமகள்; இலக்குமி. மேம்பாடாவது சிவஞானச சிருட்டியி னுட்பட்டுச் சிவதலைச சாருந்தன்மை பெறுவதனால் அழியாநிலை பெற நிற்றல்.

அன்னம் அன்னவள் - அன்னம் - சண்டு அதன் நடையினைக் குறித்துநின்றது. அன்னநடை போன்ற நடையினை உடையவா.

பணம்...பணிந்து - பரமரது கருணை வெள்ளத்தான் மீண்டு வருதலின் அவரை முன்னர்ப் பணிந்தனா; அனறியும் இறைவரை முன் வணஙகிப் பின் குருவை வணங கும் ஓர் முறைபற்றி முன் வணங்கியதுமாம். திருக்கோயில் வாயிலின்முன்.

பணம்புரி அரவு அரைப் பரமர் - அரவின் வீடம நீகக அருளிய குறிப்புத் தோன்ற அரவினை இடையிற் கட்டிவைக்கும் இத்திறம்பற்றிக கூறினர். முன் உற் பவததில் எப்போதும் வணஙகப்பெறற கபாலீசரை எலும்புருவாய்க கிடந்த ஐநதாண்டு

களும் பணிதலின்றிக் கழித்தமையால் அவ்வாறு வழிபாடின்றிக் கழித்தகாலத்திற் செய்ய ஆரமையால் முன்னர்க் கபாலீசரைப பணிந்தனர். முன் பணிந்து - இருமருங்கிற் புற வாய்தலில் (2978) இறைவரது அபிமுகத்தினில வைகபபட்ட குடத்தினின்றும் எழுந்து நின்றமையால் அதருப் பரமா முன்பு நின்றவாறே (கோயிலினுட் புகாமல்) பணிந்தனர் என்க.

கண்பை - சோழிய பதியின ஒன்பதாவது திருநாமம்; ஏந்தல் - பெருமை - மேம்பாடுடையவர்.

கண்பை ஏந்தலே வணங்கியே நின்றனளீ - பிளளையாரது கருணை மெய்த் திருவாக்கினுலே வீடகீங்கி யுயதமை தெரிதலா பாவையா ஆதலின் அவரை வணங்கினர். அன்றியும் பிளளையாரிடததத தம தகைதயா கொண்ட ஆவமும் வழிபாடும் அறிதலவராவர். இனித, தமமைப பிளளையாருககு உரியவராகத தமத தந்தையார் கொடுதத (2951) செயதியறிதலவரா தலின அவருககுத தாம உரியவா என்ற நிலையினே யும புக்கியுட கொணடவா; ஆதலின அவரை வணககி னிறனர். அருடைய அரசகளால "நீவிட நீகக வுயாத திருமறை யவாதம சேயும" (அபபூதியாரது மூதத திருமகளார்) விடநீககி எழுததவுடன இவ்வாறே அவரது "செயய பூவடி வணககி"ய நிலை (1818) ஈணடு நினைவு கூரதறபாலது. இதகுப பாவையாபோல முன கூறியவாறு பறறிய முனதொடாபுகள இலலாமையால, பினனையாருளால் முயலகனேய நீகக பெறற கொலலிமழவன் மகள சோய நீககி எழுததவுடன தனது தாதை புடையலடைது நின்ற பினனரே தாதையும தானும கூட வணககினர். "தனனி யுறுபிணி விட்டு நீகக கதமெனப பாமிசை னினறெழுத .. .பொருவலித தாதை புடையணைக தான்" (2217).

மண்ணுளோர் தொழ - இவ வருள்நிகழ்சியினைக் கண்ட உலகர் யாவரும் தொழுமபடி. தொழ - நீன்றனளீ என்க. பினனே வரும உலகோர்களும விழாக் கொணடாடித தொழுதி உய்யுமபடி எனற குறிபபும, இனறும ஈணடு இவவிழா மிகப பெருஞ் சிறபபாக கொணடாடி வழிபடபபெறறதலும காணக 1111

3010. சீர்கெழு சிவநேசர் தமமை முன்னமே
காகெழு சோலைசூழ் காழி மன்னவர்
"ஏர்கெழு சிறப்பினும மகனைக் கொண்டிணிப
பார்கெழு மனையினிற் படர்மி" னெனறலும, ககக

3011. பெருகிய வருள்பெறறம வணிகர் பிளளையார
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போறறினின்
"றருமைபா லடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யு" மென்றலும, ககக

3012. மறறவர் தமக்குவண புகலி வாணர் "நீர்
பெற்றபெண் விடதனுல் வீநத பின்னையான்
கற்றைவார் சடையவா கருணை காண்வா
உற்பனிப் பித்தலா லுரைத கா"தென, ககச

3013. வணிகருஞ் சற்றமு மயங்கிப பின்னையார்
அணிமல ரடியிலவீழ்ந தசற்ற வாங்கவா

தணிவினீள் பெருந்துயர் தணிய வேதநூற்
றுணிவினை யருள்செய்தார் தூய வாய்மையார். ககசடு

3010. (இ - ள்) (பொழிபபு) சிறபபு மிகுந்த சிவநேசரை நோக்கி முன்னமே, மேகங்கள் தவழும சோலைகள் சூழந்த சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார், " இனி, அழகினால் மிகுந்த சிறபபுடைய உமது மகளை உலகில ஒருகி விளகும மனையிற கொண்டு சென்று சேர்வீர " என் றருளிசசெய்யவும, ககசஉ

3011. (இ - ள்) (பொழிபபு) பெருக்கமுறற திருவருளைப பெறறும் வணிக ராகிய சிவநேசர் பிள்ளையாரது பொருந்திய தாமரைபோன்ற திருவடிகளில் வணகி எழுந்து நினறு நினறு " அடியேன அருமையினால் பெறறெடுதத இந்தப் பூம்பா வையைத தேவரீர் திருமணம புணர்ந்த தருளிச்செயய வேண்டும் " என்று வேண டலும், ககசஊ

3012. (இ - ள்) (பொழிபபு) மற்று அவவாறாரைதத வணிகரை நோகி வண்மை பொருநிய சீகாழி வாழவடையாராகிய பிள்ளையார " நீர் பெறற பெண விடத்தினால் இறநதவிட்ட பினனை, கற்றையாகிய நீண்ட சடையினையுடைய சபாலீ சரது கருணை விளகக மீள உறபவிகக செயதமையினாலே நீர் சொலலும இவ்வுரை பொருநதாது " எனறு சொல்லியருள, ககசச

3013. (இ - ள்) (பொழிபபு) வணிகராகிய சிவநேசரும் சுறறத்தாரும் அது கேட்டு மயங்கிப் பின்னையாரது அழகிய மலரடிகளில் வீழந்து பலவும் சொல்லிக குறை யிரந்து அழுதரற்றக கணடு, அபபோது அவர்களுடைய ஆறறினுறறு நீண்ட பெருக தன்பம் தணியும்படி வேதநூல்களின விதியாகிய தணிபுகளை எடுதது உரைத்தரு (பிள்ளையார்) அவரைத் தேற்றி யருளிசசெய்தனர், தூய்மையுடைய வாய்மையே உருவமாகி விளஙகுபவராதலின ககஎடு

இங்கான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் டுரைக்கபபின்றன.

3010. (வி - ரை) சீர்கெழு சிவநேசர் - சிறபபு மிகுதலாவது - முன் கூறிய அவரது வாழகைக வரலாறுகளும, இனிப பிள்ளையாரை வேண்டி நிறகஉள்ள நிலையும, ஒன்றனமேலொன்றுகச சிறநத சிவவாழ்க்கைச் சிறப்பில மேன்மேல மிகும நிலையும், இறைவரது திருவருளும குருவருளும உலகில் விளஙகுதலால உலகமுய்ததறகு நிலைக களமாக நின்ற நிலையுமாம்.

முன்னமே - பாவையார பரமரையும தமமையும வணங்கி நிற்பதறகு முன்னாச் சிவநேசர தம்மை அடிவணஙகிய (3009) போதே.

ஏர்கெழு சிறப்பிலீ - ஏர் - உடறகூறறின் அழகும், சிறப்பு - சிவனருள் பெருக வாதது நின்ற உயிரின சிறபபுமாம.

நும் மகளின-உடல்பறறிய அளவில் முன் உடலின் வளர்ச்சியும் தொடர்பும் கொள்ளு தலால இவ்வாறு சிவநேசர்பால் உரிமைபபடுத்திக கூறியருளினார. சிவநேசரது மன நிலைபறறிக கூறியருளியதுமாம ; இனிப, பின்னர் " தான - உறபவித்தலால " (3012) எனற தம்மைப பிதாவாக வைததுக் கூறியது, " போதியோ என்னும், அனன மெய்தநிரு வாகெனு மமுதம், தனன வருதவந் திருவமாய்ந தொகதக் குடத் தன் " (2986) என்றபடி தமது திரு அருள்நோககும் திருவாக்குமாகிய அமுதத்தைப் பெயது உயிரினைப் புகுதலியருளிய செயலால் உயிரினைப்பற்றிக் கூறியருளியதாம் ; மேற்காண்க.

பார்கெழ மனையினிற் கொண்டு படர்மின் - எலும்புகளை குடமாகக் கொண்டு வந்த நீர், மனைக்கு அழைத்தக்கொண்டு செல்லுமின். பார்கெழ - உலகில் வினங்கிய ; முன வினையிய வினக்கமனறி, இனிப பாவையார் உலகிலவுலம சிவனருள வினகரும் உலகிற் பெருகின்ற மேலவினகக. "உலகவ றரிய" (2978) என்ற முன அருளிய குறிப்பும் காணக. இல் - ழகனருபு.

மன்னவர் - எனறலும் (3010) - வணிகர் - எனறலும (3011) - வாணர் - உரை தகாதென (3012) - அவர் - வாயமையா - அருள செயதார் (3013) என்ற இக கான்கு பாட்டுகளினையும சொலலும விடையுமாகத தொடர்ந்த முடிதலகக்கொள்க

குறிப்பு :—இச்செயயுள சில பிரதிகளில் காணபபடவிலலை. 1112

3011. (வி - ரை) பெருகிய அருள் பெறும் - முனனர் வழிவுதான் காணரா யும் சோழி வளளலார்பாற் கொணட அழுதிய அனபின உறைபபிலுலே காணுத காலத்தேயும அவருளேப பெற்ற ஞல தேரே எழுதருளிவரக கணடு வணக கும அருள் பெறறா, கணட பினனர்ப பாவையாரை மீள உரபவிக்கபபெறம பேறுகிய அவருள பெறறனா; தாம் முனனாத தம அளவிலே தணிகதவாறு பாவை யாரை ஏறறபெறறி அவரபாற சோகக்பபெறம அருளும, அவரை அவர மகளாராகக கொணடி வற்கும அருளுமபெறறா, சுபாலீசப பெருமானது பெருவாருணை தமபாலின வினகரும அருளினையும பெறறா. ஞானி யேகனுறற ஐ ஈப்புளேப பிளேயார எடுதத உபதேசிகக உளள அருளும, பாவையார சிவபதை மேவபபபெற கிறகும அருகம பெற றினறா ; இககுறிபபுகளை எலலாம உடகொணடி பெருகிய அருள் (உபறும் என்ற கவிகலம காணக

அருமையால் - "அரிய நீர்மையி லருதவரம புரிகதரனடியாரக, குரிய வாச்சனே யுலபபில செயதவரு நலததால்" (2938) என்ற அருமைப பணிகளின பயருக.

அடியனேன் - முன (2936 - 2951) கூறியவாறு தமமைப பின்னையாருககு அடிமையாக கொடிதது ஞானருழுவிய கீர்பபாரிக கூறியவாறு. இவவாறு அடிமைத திறமபறறியே வைதக்க தமமைச சிறியாரக்கொணைடி ஞானசமபநதம பிரியும வழுவியும வருதல பெரிபபியா செயல ; தம சுமதததாமே பெரியாரகளெரணடு வழுதல சிறபபியா செயலாம். "காதனடி யாரதமமை கயபபட்டு வபபிடட னை, மேதகையா ரவர முனபு மிகசிறிய ராயகடகதா ர, ஆகலிருர் சிறதிதாணட ரெனகிடுதா ரவரினியன மேல்" (3674 = 15) என்ற பெரியார தலைமையின உனமையினேக கா நதலும ; "கறறவர்க டனனிற கடகதனா நிலலேயெனும், பெறறிமையான மாகிலதது மிக பெருமிதம்வர, தறறலகிற தன்னையே சால மதித்துள்ளான்" (613) (ஏறபியா புராணம் - 6) எனறும, "கேளிகழுற, திகமும பரமு மிலலே யெனற, பயமின றெருபு பிட்டிமை பயிறறி, மினனி னனையத்ன செலவுதனை விருமபித, நன்னையு மொருவ னுகை வுன்னும், எணணோர் வாழும வாழகக" (திருவிடை - மரு-7) எனறும வரும நிருவாகருகள் சிறியோர தனமையினேக காட்டுதலும காணக, "பணியுமா மனன தும பெருமை, நிறுமை, அனிடமாக தனனே வியகது" (குறள) எனபது பொயயா மொழி. இகாளில மககட் கூட்டம் அரசியல, சமூக இயல, சமய இயல, செலவ இயல என்ற பல துறைகளிலும படடு அறிவு மயஙகிப பலபல பெயாகளேத தாமே பூணடுகொணடு மேறகூறிய இரு தனமைகளுள முனனையதை விட்டு, அகனகித தெழுந்த பினனையநில வீழலுத சாமானேர விசரவினற நிலை வருதததகக்கது; உலகம உண்மை கண்டு ஒழுகி உய்யத திருவருள தினை செயவதாக.

பாவை - பூம்பாவை என்பது பாவை எனபபட்டது ; பாவை போன்ஞள் என் றுரைத்தலுமாம்.

மணம் புணர்தல் - என்பது மரபு வழக்கு ; மணம் செய்தல். மணம் புணர்ந்து - மணஞ்செய்து ஏறறு ; அருளீ தேமிதல் - கனனியை ஏறறுகொளவதஞல் தமது குடி ஈடேற அருளுதல் ; "எமமுடைய குலகொமுந்தை யாமும்ய தருகின்றேம்" (3067) என்பதும் பிறவும் காண்க. மணம்புணர்க தருளசெயயும் எனச் சேர்த்தி ஒரு சொன னீர்மைத்தா யுரைததலுமாம். 1113

3012. (வி - ரை) புகலி வாணீர் - முன் புகலி வேந்தர் (3008), புகலி வேந்தர் (3007), புகலிகாவலர் (2981) என்ற கருதததை தொடர்ந்து கூறினர்.

நீர் பெற்ற விடத்தினுல் வீந்த பின்னை - "அடியனேன் பெறற பாவை" (3011) எனறு சிவநேசா கூறியதனை மறததபு பின்னையார், நீர பெறறு வளர்ந்த பூம்பாவை அரவின் விடததினுல் வீந்து இறநதுபபட்டனள் ; இஙகுத் தோன்றி நிறப வள் வேறு என்று எடுதததவிளக்கி உண்மை கூறியபடி.

யான்...உரை தகாது - உற்பவிப்பித்தல் - மீளத தோனறும்படி செய்வித்தல ; பிறவினையாற் கூறியது, இது தமது செயலனறி இறைவரது செயலேயாம ; தாம் அவரது சிவஞான நிறைவுகளுள ஒடுஙகினைற வேண்டிய அளவிலமைநது நினையாவ தன்றித் தமது செயல் பிறிதினைற எனறறிவிததபடியாம. "பரிவறு பணப்ஞற் பரவி" (2976) எனறது காண்க. கற்றைவார் கடையவர் கருணை காண்வர எனறது இக்கருதததைப் புலபபடுததுவதாம். "தம்மை மறந்து நின்னை நினைப்பவர்" எனறபடி சிவஞான நிறைவே தமதறிவாகப் பெறறு நிற்பவர் பின்னையாராதலின் பாவையா குடமுடைந்து எழுநது அழகினுகணியாய் நினறது கண்டு கண்ணுதல கருணைவென ளதனினையே கண்டாரன்றித தமது செயலையாவது பாவையாரது நிறைவினையாவது கண்டாரிலர் ; ஆயின் ஈண்டு, "யான்...உற்பவிப்பித்தலால்" என்றது "திரு மணமபுணர்ந தருள்செயயு" மெனச் சிவநேசா உலகியல்நிலை பற்றி வேண்டிய விருப பதநிறகு அவவாறே உலகியலநிலைபறறி உரைத்தவாறும. இவ்வாறே ஆளுடைய கம்பிகன் "கரைகான் முதலையை பிளனை நரசிகோல்லு காலனையே" (தேவா - குறிஞ்சி - புக்கொளியூர் அவிநாசி - 4) என்ற வினணபபதது முதலியுண்ட மகனை முதலை வாயினின்றும அழைததபபு பிதாவின்கையிற் கொடுத்த நிலையும, அதுபறறி "ஆவதென முன்னு ணுவலர் பெருமான, பண்டொரு முதலை யுண்டமைத தனனை, வழைததன னெனறுய ; பிழைபபில தனுமம், தந்திட வேண்டு மென்றன ரனறே" (சது. நிரா - சிவசமவாதி நிராகரணம) எனறு உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிய விளக்க மும் ஈணடுச் சிந்திகறபாலன ; "கதவ நிறபமிமனே" என்ற அரசுகள் நிரு வாக்கும ஈணடுக கருததறக்கது.

உற்பவிப்பித்தலால் உரை தகாதென - உரை - மணம் புணர்த்தருளும் என்ற உரை ; தகாது சொல்லத தகாதது ; உற்பவிப்பித்தலால் - என்றது உரை தகா தது என்பதற்குரிய காரணம் ; உற்பவிபபிததலால் - பிறகக்ச் செயதலால் - பிதாவின முறை ஆகவேணடுமெ. தான் பெறற மகனை மணமபுரிதல் தருமமனுல் விரோதமாகிய கூடாவொழுகம் ; ஆர்ததா செயலாம் ; ஆதலின் இவவுரை தகாதது என்பது.

சபிண்டர் - சகோதரிரர் இவர்களுக்குள் மணம் விலக்கும் வேத ஒழுக்க நூல் களின் கருத்தமிதுவே ; "வேதநூற் றுணிவினை" (3013) என்று மேல்வரும் பாட் டிற் கூறுவதும் காண்க. வேத நூல்களின் இக்கருத்தறியாத தர்ததா மாகள் இ

காளில் இவ்வொழுக்கதிற்கு மாறுக ஒழுகுவதன்றி விதி செயதலும் தவிர்த்தன்னார். எனனே! காலக் கொடுமை!

உரை தகாதென்றலால எண்ணுதலும தகாதென்பது பெறபபடும்; உறபவிப் பிதலால் உரை தகாதென்றமையால் மற்றக காரணததால் இககாரியம எண்ணுதலும தகாதென்றது குறிபபாம். அக்காரணமாவன பிளளையார் நிறதநில அவரை உலகினில பற்றி உழலும வினை ஆனமாகளுள ஒருவாகவைத தெண்ணுதலும், மணஞ் செயது வாழ்வு பெற உளள நிலையில வீழதறகுரியார் என றினைதலும முதலியன. பின்னர்ப் பிளளையாரது திருமணததின வரலாறறில திருமணதைப் பிளளையார இசையாது கிறபதம, தாதையாரும மறறையோரும வேண்டியவா றிசைத்த மணம் கிழ்நதகாலையில் "இதவில் லொழுகக வகத சூழ்நததே யிவடன ஞெடிம, அதமில வென்னுள் சேர்வ னெனனுமா தரவு பொக" என மணப பத்தலிலேயே எண்ணியாங்குச் வென்னுள் சேரும நிலையும உண்ணுக.

காண்வருதல் - வினகமாக வினங்குதல; கைவருதல் எனறலுமாம்.

உற்பவிந்நீதலால்—உற்பவித்நீடுதலால்—எனபனவும பாடகள். 1114

3013. (வி - ரை) வணிகரும்...அரற்ற - நெடுகாளாக பிளளையாருக்கென்ற அளிநத லைதிருநத பாவையாரை அவர் எறகாது கினறமையின அவ ருளப்பெரு மைகரு எவகி அரறறினர்.

துயர் தணிய வேதநூற் றுணிவினை அருள் செயதார் - தூல்விதி புணர்ந்த உண்மை தெளிநதோர் உலகிற முயறபபடமாட்டார எனபது. இங்கு வேததுறற துணி பாவன முன பாட்டில் உரைததனவும பிறவுமாம. பிறவாவன மரபுகேலாமையும்; தமத சிவஞானவாழவாகிய பெருகிலையிலுக கேலாமையும; பரசமய நிராகரித்த நீறு ஆக்குமபொருட்டுத தரபபடடுத தாம வருதமையேயனறி உலக வாழவிறபட் டிழலும் பொருட்டனறெனற நிலைக கேலாமையும முதலாயினவாம; வேதியர வினை வருணங் களிலும மணஞகொளளலாமெனபது ஒரு நிரபபு விதி, அதன கிலை வேற அதனை அவ்வவர் கினைதத நினைததபடி யெலலாம அலைவதறகுப பறறுகோடாக கொளளுதல சாலாது. பிளளையாரபோலன்றி, இரணடு கைகள செயயின்ற ஆளுடைய கம்பி களும திருகாட டியதனாலகுடியில கோட்புலியார, சிவநேசரைபபோலவே, தம பெண மகக ளிருவரையும நாதத வறறகொளள வேணடியபோது அவ்வாறு வற்காமல் "இவர எனகருத தய மகளாவார" என்ற சொலலி வறற அவரதே ஒழுகும வரலாறும நணடு கினைவு கூறதறபாலது.

தூய வாய்மையா (ராதலின்) - அருள் செயதார் - எனற காரணப பொருள் கொணடு கூடடுக.

வாயமையார் - வாய்மையே தமது செலி - வாயமையே தமது வாகு - அதுவே தமத கோகு எனறபடி வாயமையே தமது முழுவடிவமுமா யமைநதவா பிளளையார் எனபதாம. "மெய்த்தன்மை விளகுதிருச செலி"; "குருமபையாண பிளளீறு மெனனும வாய்மை"; "போதியோ வெனனும அனன மெயதிரு வாக்கு". தூய - தாயமைப்பதிததம எனறலுமாம

வேத நூல் - வேதகளும, அவறறினவழி வரும மிருதி முதலிய நீதி ஒழுகு தூல்களும். அவற்றின தணிபாவன வொகம நிதாநித உணமை. 1115

3014. தெள்ளுநீ தியின்முறை கேட்ட சோக்கினை
வெனனமும் வணிகரும வேட்டகை நீத்திடப்,

பள்ளநீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலின்
உள்ளெழுந் தருளினு ருடைய பிளையார். ககக

(இ - ள்) தெளிவு நீரியினமுறை...நீத்திட - தெளிவுத நீரினா லொழுகுமுறை களைக் கேட்ட சிறபுடைய சுறறததாராகிய பெருக கூட்டமும் சிவகேசரும தாம விருப்பகொணட நிலையினை நீஙகிட ; பள்ளநீரச செலவென - (மேட்டு இடததி னின்றும்) பளளதநிற பாயும நீரின வேகம்போன்ற விரைவுடன ; பரமர்...பிள்ளை யாா - கோபுரப் புறவாயதலினினறும இறைவரது திருகோயிலினுள்ளே ஆளுடைய பிள்ளையார் எழுதருளினாா.

(வி - ரை) தெள்ளும் நீத்தியின் முறை - தெள்ளுதல் - தெளிதல் ; பிள்ளையார தெளிவிதத எனறும், மயஙகின அறிவைத தெளியச் செயத எனறும உரைகக நின்றது.

சீர்க்கீளை வேள்ளம் - கீளை - சுற்றம் ; ஒரு மரததின கிளைபோலப பொருதது பவா. வெள்ளம் - மிகுதியுணாதநிறறு. "சுறற றடிய கிளையெலாம" (2951), "கரையில சுற்றமும்" (2957); "உறபெருஞ் சுறறமும" (2960) எனறவை காணக. சீர்க்கீளை - கிளையின் சிறபபாவது வாழவினும தாழ்வினும மனம ஒனற பட்டு அமைந்தொழுகுதல ; சிவகேசரது நிறதநில் அவர் மனக்கருததினையும ஒழுக்கத தினையும தாம கலநத பிணகமினறி ஒத்து ஒழுகினாதலின எணடுக கீளை எனற பெயராற கூறினர் ; ஒரு மரததின கிளைகள அமமரததின மூலம தாம வாழ்வுபெறறு அது தழைக்கத தழைநது, வாடத் தாமும வாடிநிற்கும் தனமைபோல எனபது ; என்னை? இக்குக குறித்த பொருள பெண்ணை மணம புரிவிகரும நிலைபறறியதாலின அது கிளைஞர்களுரிய செயலாய் நிறறலால அதனில் தாம் வேறு ஒன்றும எண்ணுதி சிவகேசரது நிறமே ஒன்றி நிகழநதனா என்பதாம ; வெள்ளம் - என்றா அனேக ராகிய அவருள் ஒருவரும பிணகமின்றி நினற நிலை குறிததறகு.

வேட்கை - பிளையாபால பூம்பாவையாரை மணததினுை சேர்விததலாகிய விருப்பம்.

நீத்திட - வீட்டு நீஙகினராக அதனபின ; அவாகளைத தேறறியருளிய பின.

பள்ள நீர்ச் செலவுவன - மேடடினினறும பளளதநிற செல்லும், நீர மிகக வேகதநிற செல்வதுபோல ; வினைபறறி எழுநத உவமம. "பளளநதா ழுறபனவிற கீழ்மே லாகப பதைத்துருகு மவா" (திருவா - சதகம - 21). இதுவரை கோபுர புறவாய்தலின நின்ற பிளையாா செய்தவை கறறைவாா் சடையவா் கருணை காணவரச செய்தவையே யாயினும அவை உலகமபறறிய நிலையினவாதலின மேட்டு நிலதநின நீரபோல கின்றன. இனிப் பரமா கோயிலுள் சென்றருளுதல இறைவரும தாமுமே யாக உள்ள நிலைபற்றியனவாதலின அவை பள்ளதநிற செலலும நீரபோல அமின எனக. இதனுல் பிளையாா இவவுலகில் வாழ்நத காலமெலலாம அவரது அருளிச செயல்கள் உலகினாலும இறைவர்பாலும எவவெத தன்மையில் நிகழ்நதன எனபது தெளியப்படும்.

உள்ளெழுந் தருளினுர் - முன வணஙகிய போகது இகழ்ச்சியின பொருடடு எனும்புக்குட மிருந்த புறவாய்தலின வந்த பிளையாா் மீள உள்ளே சென்றருளினா, இஃது அருள்பெற்று அதனவழியே இகழ்ச்சியுட் புகுந்த பிளையார் அதன் நிறை வின் பின் இறைவரை வணஙகி அவா அருளைப் போற்றி வீடைகொள்ளும நிலையாம் எனக. திருவாலவாய் வரலாற்றிலும் இவ்வாறே சமணர் வாத நிகழ்ச்சியினுள திரு

மடத்தினின்றும் திருவாலவா யிறைவரை வணங்கி அருட்குறிப்பாய திருவுள்ள மறிந்து அருள பெறாது போது, இறந்தியில சமண வாத கிறைவாயி பின, வைகைக் கரையினின்றும கேரே திருவாலவாயினுட சென்றருளிப போற்றி விடைகொண்டு போத்தருளிய செய்தியும ஈண்டு கினைவு கூர்தற்பாலது (2635 - 2739-ம் 2759 - 2764-ம பாகை). அரசு அமைமையார் அமைச்சனா செயலகை வாயபவும் அமண் பிணி கீங்கவும மேற்கொண்ட கிலேபோலவே, இதுசு, "சித்த மினபுற வெகேரா தஞ் செயல வாய்பபவம, பொயதத வசசமண சாகடியா புறசதறை யழியவும, வைதத வபெருக கருணை" கோகாகிய கிலையினேமே மேறகொண்டமையும் காண்க. 1116

3015 பான்மையால் வணிகருமை "பாவை தன்மணம்
ஏனையோர்க் கிசைகிலே" னெனற கொண்டிசைபாய்
வானமா கனிமா டதது வைததனர்
தேனமர் கோதையுஞ் சிவத்தை மேவினள. ககக

(இ - ள்) பானமையால்...என்ற - நியதியின முறைமையினாலே வெகேரும் "பூமபாவையாரை ஏனேயோர் எவாகரும மணம பணாவித்ததறகு கான உடனபடமாட்டேன" என்ற திணிதது, கொணடுபோய...வைததனர - வானளவுயாக்த அவரது கனனிமாடதகில வைதத ஆரு வாழசசெயதனர், தேனமர் மேவினுள - வணடு வாழும மலாமாலை யணிகத பாவையாரும சிவதகினை அடைநதனர.

(வி - ரை) பான்மை - முனனே ணழவினேயாகிய நியதியின தனமை; "அன்ப ரின்புற மாவதநி னனிதபாங் கலலாத, பொனபி றகுகீப புகலிகா வலர்கிதத பொருகதா, தெனப தடகொணட பான்மை" (2954) என்ற முன வினகிய பான்மை.

பாவை ..இசைகிலேன் என்ற - பாவையாரையும தமமையும பினனேயாருக்குக் கொடுத்துவிடலாமையால (2951) பாவையார பினனேபாரது உடைமையாயினர், அர நிலேயினில ஒருவாகரு ஒபபுவிதத பிபாருளேபோ பினனும வேறு ஒருவாகரு ஆக்குதல முறையனறு எனபது ஒன்ற, வெகேசா கருதது பினனேயாரையறபி புறதசச செலவாமை மறறொனறும. கொடுபபோ - கொளவோ எனறிருபாலின ஈணடுக் கொளவோராகிய பினனேயாபால இசைவு நிகழாமையின வெகேசா சொலலிய மகட் கொடை ஒருபா லிசைவாகவே நினறது; உலகவியலின இவவிரைவு முறறபபே தடையாதெனற அரசநீதி வருகரும; ஆதலின வெகேசா முன்னேநிலேயை மாறறி வேறு செயயும உரிமையுடையார எனற உலகியனீதி கறம; அரநிலேயினின்ற இதுசு வெகேசா எணணி, "உலகவியல இவவாற வரினும கான எனது முனனே கணட நிலேயினினறும மாறபடேன" எனறனா; "மானமிகு நநமதநின வழி நின்ற வாய்மையினில், ஊனமில் சீர்ப் பெருவணிகர் குடி" (1717) என்ற இயல்பும் ஈணடு நினைவு கூடறற்பாலது

இவவாறுயாத நிலே ஒழுகுகலகளின மேம்பாடும, இக்கால மணணிலேகள பற்றி மாகதர் கொணடொழுகும கீழமைநெறி ஒழுகுகலகளின மிகத தாழ்ந்த குறைபாடும கணடு, இவறறின உயாவுதாழ்வுகன உணாநதுகொளளத தகுகன.

கொண்டுபோய்.....வைத்தனர் - கொண்டு போதல் - அழைததகொண்டு செலறதல்; வைத்தல் - அமாதநியிருகசச செயதல; "மகளைக் கொணடு... ...மனையிற் படர்மின" (3010) என்றருளினா பின்னேயா; ஆனல், உயிரைப பின்னே யார்பால் ஒபபுவிதத நிலேயினேயே பினனரும மேறகொணடு எனேயோர்க்குப் பாவை

மணம் இசைவிலா ராயினமையின், உயிரில்லாத பண்டம்போலக் கொண்டுபோய் - வைத்தனர் என்ற குறிப்பும் காணக. ஆயின் அவ்வுயிர் என்ன நிலைமை பெற்றதென்னின் ? அதுபற்றியே மேல் இப்பாட்டிற சிவத்தை மேவினுள் என்றருளுதல் காண்க ; மாதர்கள் கணனிமாடத்திருந்த சிவதத்தை எண்ணியே வாழும் நிலை முன்னுளிற சைவத்தில் வழக்கிலிருந்தது. இதுபற்றி நம்பிகள் சரிதத்தில் சமணிலியார வரலாறு கருதுக ; இக்நிலை இக்காளில் பிறிதத்தவா முதலிய புறச் சமயிகளிடம் வழக்குதலும் காணக. உடல் பறறிய குறிதத நாயகனிடம் சேராத போது அவ்வுயிர் ஆன்ம நாயகனிடம் சேர்தல் முறை என்ற குறிப்பும் காணக. காரைகாலம்மையார உடலின் ஊனை உதறி இறைவனிடம் போந்த வரலாறும ஈண்டுக கருதத் தக்கது

சிவத்தை மேவினுள் - சிவம் - நிதத்திய மங்கலமாம் பெருவாழ்வாகிய சிவத் தன்மை. இங்ஙுப பெற்றெடுத்த தந்தையா நிசைதலும் மறறொருபா விசையாமையின மனவிசைவினலும் மணம்பெறற நிலை நிகழாதொழிதது ; ஆதலின், மண நிகழா நிலைமையினும், " எநதையுமெம் மனையுமவர்க் கெனைகொடுக்க விசைந்தார்கள், அந்தமுறை யாலவர்க்கே யுரியதுநா னுதலினல, இததவுயி ரலருயிரோ டிசைவிபபன் " (1297) எனறு நிலகவதியார் துணிதது பின் ஒழுகிய நிலையின தனமை இஙுக கூடா தாயிற்று ; இனி, அகாரணம பறறியே, மண நிகழாமற றடையுணட நிலையினும, " அயலோர்தவ முயலவார்பிற ரன்றேமண மழியுரு, செயலானிகழ புதனார்வரு சிவனே தியன் மகளும், உயாகவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணரீ வழியிற், பெயராது " (223) என்றபடி மணபபத்தில் ஆளுடைய நமபிகளை மணமகனுக கொள்ளபபெறறமை மணம் நிகழாமற றடுக்கபபட்டும் நினற சடங்கலி லொசாரியாரின் மகளாரின் நிலையும் இஙு ஒருபாவிசையாமையாகிய அகாரணம் பற்றியே பூம்பாவையார்பாற கூடாதா யிற்று. ஆதலின் பாவையார் பின்னியாரை நாயகராக உணரும் நிலையின்றி, எல்லா வுயிர்க்கும் எபபிறவியினும உயிருகுயிராய நினறருளும ஆன்ம நாயகராகிய சிவத் தையே நினைந்திருதத அவரையே மேவினுள என்க ; மேல் " எவ்வுயிர்க்கும் காவல னர் " (3016) எனனும் குறிப்பும காண்க. சிவதத மேவுதலிப புரிவிகரும் குருவாதா கவே பிள்ளியாரைக கொண்டு வழிபட்டு நின்றமை கருதிகொள்ளப்படும். 1117

வேறு

3016. தேவர்பிரா னமர்ந்தருளுக் திருக்கபா லீச்சரத்து
மேவியஞா னத்தலிவர் விரிஞ்சன்முத லேவ்வுயிர்க்குங்
காவலனர் பெருங்கருணை கைதந்த படிபோற்றிப்
பாவலர்செக் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும் பணிந்தெழுவார்; ககசுஅ

3017. தோழுதபுறம் போந்தருளித தொண்டர்குழாம் புடைசூழப்
பழுதில்புகழ்த் திருமயிலைப் பதியிலமர்ந் தருளுநாள்
முழுதலகுந் தருமிறைவர் முதற்றருணம் பலவிறைஞ்ச
அழுதுலகை வாழ்வித்தா ரப்பதியின் மருங்ககல்வார்; ககசுக

3018. திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தமகன் றிடமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்து,
நிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாதல்
அருத்தியொடுக் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார். ககஉ0

3016. (இ - ன்) தேவர் பிரான்...ஞானத் தலைவர் - தேவதேவராகிய எவ பெருமான் விருமபி வீதறிருந்தருளும் திருக்கபாலீச்சரத்திலுள எழுந்தருளிய ஞானத் தலைவராகிய பிள்ளையார் ; விரிஞ்சன்...போற்றி - பிரமதேவன முதலிய எல்வா வுயிர்களுக்கும் காவலானராகிய இறைவருடைய பெருகருணை கைகொடுத்தருளிய படியினைத திதித்து; பாலவர்...பணிகதெழுவார் - பாகளாகிய மலர்ந்த செந்தமிழினைப பாடிப பலமுறையும் பணிகதெழுவாராய, ககஅ

3017. (இ - ள்) தொழுத அமர்ந்தருளு காள - வணங்கிப புறத்தே போந்து எழுந்தருளித திருததொண்டா கூட்டம பகதகிற சூழாத வரக குறைவில்லாத புக ழினையுடைய அதத திருமயிலாபுரியில விருமபி எழுதருளியிருகும் காளிலே ; முழு அலகும்...இறைஞ்ச - எலலாவுலகுகளினையும தந்த புராதருளும் இறைவா எழுாதருளும் முதனமையுடைய பதிகள பலவறறையும சென்ற வணங்கும் பொருட்டு ; அழு தலைகை...அகலவா - அழுதமையிலை உலகை வாழவிததாராகிய பிள்ளையார் அத திருபபதியின பகதகினறம நீகஙகி செலவாராகி, ககக

3018 (இ - ள்) திருததொண்டர் விடைகொளள - அங்குள்ளார்களாகிய திருததொணடாகள விடைபெறறுகொளள ; சிவகேசா...கொடுதத - சிவகேசரது வருததம நீகுமபடி அவருககு இனிய மொழிகளைச சொலலி விடைகொடுததருளி ; நிருததர்...போய - சிவபெருமான எழுகதருளிய பிற பதிகளையும வணங்கிச சென்ற ; நிறைகாதல...அணைவதறகு - நிறைந்த காதலால் விளைந்த அனபினாலும திருவாலமபு ழினைப பணிவதறகு அணைவதறருளினா. ககஉ

இமமூன்று பாட்டுக்களும தொடாந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3016. (வி - றை) தேவர்பிரான் - "தேவதேவனே" (2975) எனற திருப் பாட்டின உட்கிடையினைத தொடாந்து வழிபாடு நிறைவேறுமபு ணருகை கூறிய படியாம். மேலிய - உனனெழுந்தருளி மேலிய (3015)

ஞானத் தலைவர் - "ஞானசமபந்தா" (2976) எனறும், "ஞானபோனகா" (2987) எனறும முனகூறிய குறிபபுகளைத் தொடாந்த ணைடு இபபெயராற தலைமை பறறிக கூறிய நிலையும கணடுகொளக

விரிஞ்சன் முதல்...காவலனார் - தோறறம-நிலை-இறுதி செயயும கடவுளாகரும அந்த முததொழிலுடபடும உயிர்களுகரும தாமே முதலவராய காவல புரிபவா எனறது, சண்டை வரலாறறில பூமபாவையா முனனர்த தோனறி நின றழிகபபட்டுப, பினனரும திருவருளாலே தோனறினாற தனமைகடகெலலாம தலைவராக கிறரும நிலையில் வைதது இறைவரது முழுமுதறறனமை கணடுகொளவதன பொருட்டாம.

கைதந்ததபடி - கைகொடுதததிச தமது திருவுள்ளததை முறறுவித்ததபடியினை.

போற்றித் - தமிழ் பாடி - இபபதிகம கிடைதலிது! முதலில பாடிய பதிகமும் (2976) இறுதியிற பாடிய இபபதிகமும ஒனறுபோலவே மறைதததை இறைவாட் சைவவுலகின் தவகுறைவாம.

பன்முறையும் பணிந்தெழுவார் - வரலாறறிற புரிந்த பெருகருணையின் பொருட் டும், தலயாததிரையிற கலந்த தம வழிபாடடின பொருடடுமாகப பனமுறையும் பணிந் தருளி.

பணிந்தெழுவார் (3016) - அமர்ந்தருளு காள - இறைஞ்ச - அகல்வார் (3017) - விடைகொடுதத - வணஙகிப போய - அணைவதறகு (3018) எனற இமமூனறு பாட் டுக்களையும முடிதததைக்கொளக.

3017. (வி - ரை) அமரீந்தநஞும் - விரும்பி வீற்றிருந்தருளும்.

உலது முழதும் தநும் - என்க. எல்லா வுலகும் படைத்தல் முதலிய எல்லா வகையாலும் புரக்கும் ; நநுதல் - புரத்தல் என்ற பொருளில் வந்தது ; புரத்தலாவது படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூவகையாலும் காத்து அருள்புரிதல்.

முதம்றனம் - முதன்மையுள்ள பதிகள். முதன்மையாவது முதல்வன் விளகை வீற்றிருத்தல்.

உலகை அழது வாழ்வித்தார் - தாம் அழுதமையால் உலகின் பொருட்டு ஞானம் பெற்ற அதனால் உலகததை வாழ்வித்த பிள்ளையா "வேதகெறி தழைத்தோகை... ...அழுத" (1899) என்ற தொடககத்தக கூறிய கருத்து. "அழுதலகை வாழ வித்த கவுணிய குலாதித்த" (திருப்புகழ்)

மநங்கு - மருநகுனின்றும. ஐந்தன் உருபு விரிக்க. 1119

3018. (வி - ரை) அங்குளளார் - திருமயிலேயிற சிவகேசருடன் வந்து கூடிய பெருர் தொணடாகளும் (2970), திருவொறறியூரினின்றும் பிள்ளையாருடன் தொடர்ந்து வந்தாகளும் ஆகிய அங்கே உளள திருகூட்டததினா ; அகு நீஙகிய பினனேயா எழுந்தருளுமபோது இவாகள் அங்குனின்ற வண்ணமே பிள்ளையார்பால் விடைகொண்டு தமகிவிட்டவர்.

சிவநேசரீ...விடைகோடுத்து - சிவகேசர் பிளளையாரைப் பிரிதலாறறாது பின் றொடர அவரது வருததம நீகக இனனுரை கூறி அவருகுப பின்னேயார் தாமே விடை கொடுதததருளி நிறபப பணிததருளினா என்பத விடை கோடுத்து என்றதன் குறிபபு ; திருததொண்டர் விடைகோள்ள என்றதம் கருதக. வருந்தம் - வடிவுதான் காணு ராயும் பலகாலம் நினைந்த வழிபட்டு வநத தியானப் பொருளாகிய பிள்ளையார் நேரே கைவரக் கிடைக்கப் பெறறபின அவரைப் பிரிபலாறறாது வருததம். மஙகையர்க்கரசி யார் - குலச்சிறையார் - கெடுமாறறர் இவாகள் பிள்ளையாரது பிரிவாறறாது தொடாக தழுது அடி லீழ்ந்தறறிய நிலையும அவாக்கு இனியவை கூறி நிறகப்பணிததப பிள்ளையார் ஆணைதந்த விடைகொடுத்த நிலையும ஈண்டு நினைவு கூறதற்பாலன (2792-2793).

நிருந்தர் - ஐகதொழி லருட்கூததியறறும இறைவர்.

பிற பதிகள் - திருமயிலேயினின்றும திருவான்மியூா செல்லும வழியில அருகில் உள்ள பதிகள். மயிலேயிலிருந்து வானமியூா வழியில அருகிலுள்ளவை - (1) புலியூர், (புலியூர்கோட்டத தலேகர), கோடனபாகம வடபழனியாண்டவா கோயிலுகருகில், பழைய சிவாலயம் ; கல்வெட்டுக்க ளுண்டு ; (2) வெளிச்சேரி; பழைய ஆலயம்; மூலவர் தூபி கருங்கல்லாலாயது; கல்வெட்டுகள் உள, (நிண்டி கவர்னர்வீட்டு வேலிக கெதிரிலுள்ளது).

நிறைகாதல் அருந்தி - அருந்தி - அன்பு ; அன்பு காதலாய் வினைந்த நிறைந்த நிலை. 1120

3019. திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
வருவார்மஞ் சலவணிகண் மறுகுநிரைத தெதிர்கொள்ள,
நீரு
வான்மியூர் அருகாக விழிந்தருளி யவர்வணங்கத தொழுதன்பு
தருவார்தங் கோயிமணித் தடகெடுங்கோ புரஞ்சார்ந்தார். கசஉக

(இ - ள்) திருவான்மியூர்...அருகாக - திருவான்மியூரின் நிலேபெற்ற வாழும் திருத்தொண்டாகள் சிறப்பாக எதிர்கொள்ள வருவார்களாகி மகலம் பொருநிய

அணிவகைகளைத் தெருவில் வரிசையாக அமைத்து எதிர்கொண்டு தமது அருகே வந்த போது; இழிந்தருளி - சிவிகையினின்றும் இறங்கியருளி; அவர் வணங்கத் தொழுத - அவர்கள் தம்மை வணங்கத் தாமும் அவர்களைத் தொழுத; அனபு... ...சார்ந்தார் - அன்புதர்த்து ஆட்கொள்ளுதும் இறைவரது திருக்கோயிலின் அழகிய பெரிய ரீண்ட திருகோபுரத்தைச் சாரதருளினர்.

(வி - ரை) சிறப்பு எதிர் வருவார் - சிறப்புடன எதிர்கொள்ள வருவாராகி; பின்னையா வரும சிறபபினை என்றலுமாம். எதிர - எதிரசென்று எதை; வருவார் - வருவாராகி; முறதெச்சம் வருவார் - எதிர்கோள்ள - என்ற கூடடுக.

இழிந்தருளி - சிவிகையினினறும இழிந்த எனக, சிவிகையினின்றும என்பத இசையெசசம.

அன்பு தருவார் - அனபினைக கொடுத்தத் தமமை வணஙகசெய்த ஆட்கொள்ளு வதி இறைவரது தன்மை.

மணித் தடநெடுங் கோபுரம் - அடைமொழிகள கோபுரதினின் மேன்மை குறிததன. "மிகுயர்ந்த" என மேற்கூறுதல் காணக. கோபுரம் - கோபு ரததை. 1121

8020. மிகுயாந்த கோபுரததை வணங்கியியன் றிருமுன்றில
புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண டுளளீணைந்து
கொகுகிறகு மதிகொழுகதுங் குளிரபுனலு மொளிரின்ற
செக்காகிகர் சடைமுடியார் சேவடியின கீழ்ததாந்தரா. ககஉ

(இ - ள்) மிகுயாந்த...உள்ளீணைந்து - மிகவும உயர்ந்த கோபுரததைப பணிந்து பெரிய திருமுன்றிலினுள்ளே புகுந்தருளிக கோயிலின பகதிதினைச சூழ்ந்து வலமாக வந்து உள்ளே அணைந்து; கொகுகிறகும...தாழுந்தா - கொகுகிறகும பிறைச சகதிரனும் குளிரந்த கதகையும் விளங்குகினற அநதிமாலையின செகர போனற சடையினையுடைய இறைவரது திருவடி களின கீழே யிழுந்து வணங்கினார்.

(வி - ரை) உயர்ந்த - முன பாடடிற கூறிய அடைமொழிகளின தொகுதியாயிய உயர்வு. உயர்வு - உருவினாலும் திருவினாலும உளள மேமபாடு

வியன் திருமுன்றில் - கோயிலினுளளே இருகரும இடமகனற திருமுற்றம.

கொக்கிறகு...சடை முடியார் - கொக்கிறகு - இறைவர உகநத சூடிய இனமலர, மதிக்கொழுந்து - பிறையின வளரசசி தொடருதலால கொழுநதெனலுர; தூளிர் புனல்-கலைகளீர, செக்கர் - அநதிமாலையிற காணும செவ்வானம; "மாலையின முன குருவே போலுஞ சடைகதற்றை" (அற அ - 65) 1122

8021. தாழ்ததுபல முறைபணிந்து தபபிரான முன்னின்று
வாழ்ததுகளி வரபபிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்ததவிசைத திருபபதிக் கோன்மாலை விழுவுரையால்
வீழ்ததபெருங் காதலுடன சாத்திமிக வின்புற்றார். ககஉக

(இ - ள்) தாழ்தது...முனனினறு - பிலமுற வீழ்ந்து பலமுறையும பணிந தெழுந்த இறைவர் திருமுனபு நினறு; வாழாத களிவர - வாழவு பெறற மகிழசி பொருந்த; பிறவி...சொன்மாலை - பிறவி நோய்கு மருநதாகிய பெருநதகைமை புடைய இறைவரை உட்கொண்ட பணணமைந்த திருபபதிகமாகிய சொன்மாலையை;

வினுவுரையால்...இன்புற்றார் - வினுவும் உரையுமாக வரும் அமைப்புடனே அழுக்கிய பெருவிருப்பினுடன அணிகத மிக இன்பமுற்றருளினா.

(வி - ரை) பிறவி மருந்தான பெருந்தகை - இப்பதியில இறைவர் மருந்தீசர் என்ற திருப்பெயரோடு எழுதருளியிருப்பதனால அகருறிப்புப் பெற மருந்தென்பது பிறவிநோய் நீாகரும மருந்தென்று காட்டியருளியவாறு ; "மூலநோய் நீாகரு முதல்வன கண்டாய", "மகதிராமக தகதிராமு மருகுது மாகித நீாநோய் நீாத்தருள வல்லான்" (தேவா). தலவிசேடமும், பதிகப பாட்டுக் குறிப்புகளும் பாாக்க.

வாழ்ந்து களிவர - திருப்பதிகம பயினறுமுகுவோ ரெலலாம வாழ்த்து மகிழ்ச்சியடைய எனற குறிப்புமாம.

சூழ்ந்த - பெருத்தகையைச சூழாத என்றும, இசை சூழ்ாத எனறும் இருவழியும் கூட்டியுரைக்க நின்றது, பெருந்தகை-சிவபெருமான் ; ஆணவத தழுாகிய பிழை செயவது உயிராகளின செயல; அதனபொறுத்தருத கணாதோறும அருள்செய்வதே இறைவரியல்பு எனற குறிப்பு ; மருந்தாகி நிறகும நிலையினை விரிதாவாறு. "பித்தனேன பேதையேன பேயே னுயேன பிழைதாதனாக ளெதாதனையும பொறுத்தாயனறே, யிதாதனையு மெம்பரமோ ?" (தேவா). பெருந்தகையைச் சூழ்நலாவது அவரது அத்தனமையினையே உட்கிடையாகக கொண்டு போற்றுதல ; பதிகக குறிப்புப பாாக்க. இதைச் சூழ்நலாவது பணமைமதி பாட்டினியல்பிலே பறறியமைாதது கிடாதல்.

வினுவுரையால் - வினுவும உரையுமாக அமைந்த பதிக யாபபமைதி ; பதிகப பாட்டுக குறிபபுப பாாக்க.

வீழ்ந்த - வீழ்தல் - அழுக்கிய விருபபம் ; வீழைவு. "தாம்வீழ்வார்" (குறள), உலகியற பொருள்களில வீழாதது உழலும விருபபினை இறைவனபாலே வீழுதலினுல உயிர் உய்தி பெறுமென்பது இச்சொல்லாறறால குறிபபு ; "ததையாத கனையா தன கணமேல் வைதத தயாவைதா முயிராத கூறிட், டததிலாத கொருகூ றனகணவைத தவருக் கமருல களிக்குகின பெருமை" (திருவிசைபபா - 6. கஙகைகொண்ட சோனேச்சரம).

காந்தி - சொனமாலை எனறதறகேறப காந்தி எனறார. 1123

3022. பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுளி கண்பனிபப
விரவுமயிர்ப் புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தணிவும்
றரவகெடுக் திரைவேலை யணிவான்மி யூரதனுட்
சிரபுரத்துப் புரவலனுர் சிலநாளங் கினிதமர்ந்தார். ககஉச

(இ - ள்) பரவி வரும்...மிசை விளஙக - பாரது வருகினற ஆனந்தக கணணீர் கண்களினின்றும் துளிதாத பெருகவும, பொருந்தும மயிர்ப்புளகஙகள் திருமேனியெங்கும விளங்கவும் பெறற நின்ற ; புறதாத அணிவும்று - திருக்கோயிலின புறதாநிலே அணைாருளி ; சிரபுரதாப் புரவலனுா - சிகாழித தலைவராகிய பிள்ளையார ; அரவகெடும்...திருவான்மியூரதனுள - ஒசையினையுடைய நீணட அலைகளைக்கொணட கடற்கரையில அமைந்த அழகிய திருவான்மியூரினகண ; சிலகாளாம கினிதமர்ந்தா - சில காள்கள் அமகு இனிதாக விரும்பி எழுாதருளி யிருந்தனர்.

(வி - ரை) பரவி வரும் - மூன்பாடடில இன்புற்றார் என்ற அசசிலே உள்ளதிறை பரவுதலினுல் வருகின்ற ; பரவி - பரவுதலினுல் - திகிதாதமையால் - என்றுரைக்கவும் நின்றது.

ஆனந்த நீரைந்த துளி - ஆனந்தம் மிகைத்ததனால் வரும் கணணீர்த் துளிகள். **நிறைந்த** - மிகைத்ததனால். **கண் பனிப்ப** - பனித்தல் - துளித்தல்.

மிசை வீளங்க - மிசை - திருமேனிமேல. **ஆனந்தம் உளளேயும், புளகங்கள் மிசையிலும வினங்கின என்பது.**

அரவம் - கடலின் ஏழும மாருதவோசை ; **நெடுந்திரை** - அலைகள் சீண்டும் ஒனறனமே லொனறமாக இடையருத பரமபரையாக வரும மிலை குறிததத ‘‘நிசை யுலாம கழி’’ எனற பதிகமும காணக.

அணி - கடறகரையின் அருகு அழகின அமைகத கடறகரைப பட்டினஙகளுர்களுச் சிறப்பாயுரிய அணிநலமபற்றி அபபதத நாயனார புராணமும, பிறவும பாரக்க.

சிலதாளங் கினிதமர்ந்தார் - ‘‘களிரவேலைக கரையினைய திருதா ரன்றே’’ (2787) எனற திருஇராமேசுரததிற் பிளளையார தனியிருதத நிலபபற்றிய குறிபபுக்களை ஈணடும காணததகக. **தரகமபாடி** - குமரிமுனை - முதலிய இடங்களுக்கு இக்காளி லும மகள உடற்சுகமபறறிச செலலும நிலையும கருததஙகள. **ஆயின் ஈணடுப** பினனையா இனிதமாகத அவவாறு உலகிய வினபதகருதி யனறெனபது ‘‘திருவாண்மி யூரதனுள’’ எனபதனால குறிக்கபபடட்து. ‘ நாதாதமை காடோறும வணஙகி யேததி’’ (2787) என முனனரும இகருறிபபுபபெற வோதுதல காணக. இக்கருதநினை வற்புறுதத ‘‘மெயத ருபபூழ்த திருமயி லாபுரி விரைசூழ, மொயத யகுதண பொழிறறிரு வாண்மியூர முதலாப, வைத ருமபணி யணிநதவர் பதியெனப் பல வால, நெயத லெய்தமுன் கெய்தவந் நிறைதவஞ் சிறறோ ’’ (1117) என முனனர் இறைவரது விளகுகமபறறியே ஈணடு நிலசசிறபபுக கூறியவாறும கருதுக. ‘‘பழுதில் புகழத திருமயிலப பதியிலமாக தருளுகான’’ (3017) என முன கூறியதும இக கருதது. திருப்பதிகததக ‘‘கரையுலாக கடலிறபொலி சுகமெவெள ளிபபிவன, நிரையுலாக கழிமீ னுகளும திருவானமியூர’’ (1) எனறும, பின்னரும, வரும திருவுளளக குறிபபும கணடுகொளக. பதிகதுள ‘‘கடலினபுரை, பிதனையகிய பைபவப பழிலசூழ ’’ (3). ‘‘தடமபொழி வினனிழற கானலவாயத, தெணடி ரைகக்ட லோதமலகும ’’ (7), ‘‘பொருத வாகட லெணடிசை யுந்தரு வாரியால, திரித ருமபுகழ செலவமல்கும’’ (9) எனற பதிகக கருத்துக்கள் காணக.

சிரபுரத்துப் புரவலனர் - சிரபுரம் - சோழியின ஏழாவத திருபபெயர். 1124

திருவிடைச் சுரம்

3023. அங்கணமர் வாருலகா ளுடையாரை யருகுதமிழின
பொங்குமிசைப பதிகங்கள பலபோறறிப பாகருளிக
கங்கையணி மணிமுடியா பதிபலவுங கலகுதிறைஞசிச்,
செங்கணவிடைக சொடியாத மிடைச்சுரத்தைச் சோவுற்றார்.

(இ - ள்) **அகணமாவார**. போகருளி - அபபதியில எழுகருளியிருபபவராகிய பினனையார உலகுகளுக்கெலலாம தலவராகிய இறைவரை அரிய தமிழிலே மேன் மேல வளரும பண இசை நிரமபிய திருபபதிகஙகள பலவறறுற றதிசெயத அவ்ரு கினறம போகருளி ; **கலகை...இறைஞசி** - கலகைகதியினை அணிகத அழகிய சடை முடியினையுடைய இறைவரது பதிகள பலவறறையும அனகுகும சென்ற வணஙகி ; **செங்கணவிடை...சேர்வதறகு** - வெகத கண்களினையுடைய இறைவரது திரு விடைச்சுரத்தைச் சேர்ந்தருளினார (பினனையார).

(வி - ரை) உலகர்ஞடையார் - சிவபெருமான் ; முழுமுதன்மை யுடையார் ; அந்தமாதி என்று ஞானநூல் பேசும் தன்மையினை உடையவர். "உலகாளுடையீர" (1) ; "ஆதியெம் பெருமான்" (11) என்ற பதிக குறிப்புக்களும் காண்க.

பதிகங்கள் பல - இவற்றுள் "விரையார் கொன்றையினுய்" என்னும் கொகெப பண்ணமைந்த ஒரு பதிகம மட்டும் கிடைத்துளது ; ஏனையவை கிடைத்தில !

பதி பல - இவை குன்றத்தூர், திருவெடுக்குன்றம, திருகச்சூ ராலகோயில் மூத லாயின என்பத கருதபபடும். திருகாவுகரசர் புராணத்து 331-ம் பாட்டில் குறித் துள்ளவற்றுள் திருவேற்காடும் திருவலிதாயமும் நீகிக மேலவருவனவறறைச சேர்த துக்கொள்க. மாடபபாக்கம், பலலவபுரம, திருசசுரம் (திருசூலம என வழங்குவது), திருச்சிவப்பேறூர் (குனறத்தூர் போகும் வழியில் பேரூர tollgate), கோவூர, மாக காடு, சோமமகலம, மணிமகலம், படூர், பூஞ்சேரி, திருகசசூர், வயலூர, வீராபுரம். (ஒவ்வொரு ஊரிலும் பழைய கோயிலும கல்வெட்டுகளும உணடு).

கலந்திறைஞ்சி - திருவொறறியூரினின்றும் திருமயிலைக்கும, அங்குகின்றும திரு வான்மியூருககும கடறகரை வழியே அலைவீதியினை அடுதது எழுநதருளிய பின்னையா, திருவானமியூரினின்றும் போந்தருளுபவர் கடறகரையினை விட்டு காட்டினுள்ளே சென்று பலபுறமும் கலகதுபோல் வழிபபட்டனர் எனபதாம்.

கெங்கண்விடைக் கோடியார் - "விடையுயாகொடியா" (5) எனற பதிகக குறிப்பு ; "கொடியா" எனச் சிலேடைவகையால கொடியுடையவர் எனவும், கொடி யவர் எனவும் இருபொருன்பட நினற பதிகதது போலவே கோடியார் எனற நமம காண்க ; தலைவனை நயநத தலைலியின் கூற்றாகிய உட்குறிபபினையுடைய பதிகக கருத துப் பார்க்க. "இரங்கல் கறு செய்தல்" என்ற இணைப் பொருளும் காணக.

பின்னையார் என்ற எழுவாய் முனபாட்டினின்றும வருவிகக. 1125

I திருவான்மியூர்

திருச்சிற்றம்பலம் விளைவுரை பண் - இந்தளம்

கரையு லாங்கட லிறபொலி சகமெவெள் ளிப்பிவன்
றிரையு லாங்கழி மீனுக ளுநகிரு வானமியூர்
உரையு ளாமபொரு ளாயுல காளுடை மீர்சொலீர்
வரையு லாமட மாதுட னுகிய மாண்பதே. (1)

மாதோர் கூறுடை நற்றவ னேத்திரு வான்மியூர்
ஆதி யெமபெரு மானருள் செயய விளைவுரை
ஓதி யனதெழு காழியுண் ஞானசம் பந்தன்சொல்
நீதி யானினை வாரெடு வாளுல காளவரே. (11)

திருச்சிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—அடியார் சிந்தை செய்து பரவும் திருவான்மியூர் ஆதியெம பெருமான்! மாதிடனுகிய மாண்பு முதலாகிய உமது முதன்மைத தன்மைகளின் நிலை களை எங்களுக்கு உரைத்தருளிச் செய்வீர் என்ற இறைவர்பால் விளவியது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) கடல் நீரையுலாம் - "அரவ நெடுநிரை வேலையணி" (3022) ; உரையுளாம் பொருளாய் உலகாளுடையீர் - சொலலுவார்

சொற்களுக்கெல்லாம் பொருளாய் நிறபவர். இறைவன் எல்லாப் பொருளுன்னும் கலந்து நிற்றலின் சொலலாற் சொல்லும பொருள் எவையாயினும் அலை அவனையே சாரும் என்ற கருத்த. உலகாளுடையீர் - உலகினே ஆளுதல் என்றத - பிறவிப் பிணி தீக்கியருளும் ஐந்தொழில இயறறும முதலவனுதல் குறித்தத. "உலகாளுடையாரை" (3023) என்றும், "பிறவி மருதான பெருத்தகையை" (3021) என்றும் இகக்குறுதை ஊன்றிக் கருதும்படி ஆசிரியர் காட்டியருளுதல் காண்க. இபபதியில் இறைவர் மருதநீசர் என்ற திருநாமததால வழஙகபபடுதலும குறிக்க. மாதுடனுகிய மாணபு - (1), ஆனே யுரிபோத தனவாட லுகந்தத - (3), கஞ்சுண்டு வானவாக் கின்னருன் வைதத லியலபு (4), பிறை செஞ்சடை வைத்தது (5), மூ வெயில் எரியுட்டிய மொயமபு (6), இருககு காலவருககு உரைசெயதது (7), இலபலி யேற்றது (9) என்ற இபபதிக முழுமையும உரைபெறக கேட்ட விஞவாகக கூறியவை இறைவர் உயிர்க்கே ஆளுடைய முதல்வராகிய நிலையினேபபறறி நிற்றல காண்க. வரை - மேரு. மாண்பு கொலிர் - மாண்பின நிலையினே உரையீர் எனறு விஞவியபடி. இவ்வாற உரை (விடை) வேண்டிச, சொலலீர் என்ற கேட்கும நிலையில அமைதற யாப்பினுள் இத விறுவுரை (11) எனபபட்டது. "விஞவுரையால" (3021);—(2) சந்தும் அகிலும் புனலும் கொண்டு என்ற உமமைகன தொகுகன இவை புதப் பூசையும, தம் சிந்தை செய்து எனபத அகபபூசையும குறித்தன. அடியார் பரவுதல் - மருகாதலிற் பிறபிகாய தீதற்பொருட்டு அடியார பரவும குறிபபு. அந்தியின் ஒளியின் நிறம் - அந்தி - மாலைச செவவானம, அந்தீ - அம-நீ - அந்தியென றினறதெனக கொணடு அழகிய நீயின ஒளிகிறம எனறலுமாம; வண்ணம் - "பொனவணண மெவ்வண்ண மவவண்ண மேனி";—(3) கால் - காறறு, நயங்குதல் - கலை காட்டுதல; நயம் - நலம;—(4) தேந்தொளாளர்கள் - கற்ற பெருமபுலவாணர; வைசசொற பயிலும பெரியோர; நாட்டு வளம்பறறிய நீஞசொற பயிலும மடவார் எனறலுமாம துஞ்சு அஞ்சு இருள் - உலகமெலலாம அஞசிய - இறந்த - அஞசத்தக்க - வலிய ஊழி; உடமபடி மெயபெறசல புரனடையாற் கொலக, வருகம எனற கொணடு வருகெகும - மயககும - எனறறைதலுமாம;—(5) துண்ணெனத் தீரியும் சரிதைத் தொழில் - "உமக காடசெய வஞசுமே" (கோதநிடை) எனற நமபிகள் பதிகககருதத்தக காண்க;—(6) ஏத்து - வேதம ஓதிதல. தூது - மாதகனி; சூதாடுமே வட்டில எனறலுமாம, உலாவிய - போனற, உலமவருபு மொய்ம்பு - வலிமை; முடுகியில் - பதமையுடைய முமமதிலகள;—(7) கானல் - கடறழிக காலை; தோண்டு - தொணடாகள, இரைத்து - திறிசெயது; இருக்கு - அறமுதல நான்கு உறறிப பொருள் தொணட வேதப பொதுமை குறிதது நினறது,—(8) நக்கு - தருககு;—(9) வாரியால் நிரிநதும் புகழ் கேள்வ மல்தும் - கடலடி பொருளகளின் வாணிபத துறையினுல வரும புகழ் - நிதி - முதலியவை. சுருதியார் இருவர் - பிரமன-மால;—(10) மை - இருள-கிழல; வண்டினம தவநதொழிலாபோல இசை மிழறறும என்க. தவத்தொழிலார் - வேதம பயிலும முனிவர். வண்டினமும - தொழிலாரும இசைகளும இசைசேர் எனறலுமாம, மெயயினில தவமியறறும அடையாளமாகிய நீறு பூசிய எனக. தவப் பொடி - தவத்தின கோலமாகிய நீறு; பொடி - நீறு; "பூசியாகிய புனிதநீ ருடி ...மாதவஞ செய" (1143 பார்க்க); மேல் "கறறவனே" (11) என்பதன காண்க கைதவம் - பொயயுமாம;—(11) மாதோர் கூறுடை நற்றவனே - அருள் செய்ய - முன்பாட்டுகளில "கொலிர்" என்றதன் பொருள கூறியபடி; விஞவுரை - பதிக பெயர.

II திருவான்மியூர்

திருச்சிற்றம்பலம் பண் - கௌசிகம்

விரையார் கொன்றையினுய் விட முண்ட மிடற்றினனே
உரையார் பல்புகழா யுமை நகைகையோ பங்குடையாய்
நிரையார் தெணகடல்சூழ் திரு வான்மி யூருறையும்
அரையா வுன்னையலலா லடை யாதென தாதரவே. (1)

கனரு நுகமுகின் வயல சூழ்தரு காழிதனில்
நனரு னபுகழால மிகு ஞானசம பந்தனுரை
சென்றூ தமமிடாதீர் திரு வானமி யூரதன்மேற்
குனரு தேததவல்லார் கொடு வலவினை போயறுமே. (11)

திருச்சிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு:—திருவான்மியூருறையும் அரைசே! உனனையல்லா லடையாது எனது ஆதரவே.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—நிரையார் தெண்கடல் சூழ் - "அரவ கெடுத்திரை வேலை" (3024) ; அரையா - அரசே ; "உனனையல்லா லடை யாதென தாதரவே" என்பத பாட்டுதோறமம வரும மகுடம் ; ஆதாவு - அன்பு ; அல்லாலடையாது - எதிர்மறைகள உறுதி குறிததன ;—(2) இடியார் - இடிபோனற முழகுமுடைய ; மணிமுடியாய் - முடியிறருமெ மணிபோன்றவரே ;—(3) செய் - வயல்கள் ;—(4) புரி நூல் - புரிதத முத்தூல் ; நூலுடையவனே. தென்பால் - தென்றிசையில ;—(6) நீதீ - ஓதீ - சேதீ - ஆதீ - நான்கும பெயர்கள் ; விளியுருபேற்று நீண்டன. சேதீ - சேநிததவரே ; (7 - 8) ஆனுய் - எல்லாமானுய ; உரிமையானவரே ; இடபம் - பசு பதியே - என்றலுமாம்.—(11) இடர் நீர் - மருத்தாய்ப பிறவிபபிணி நீராக்கும.

தல விசேடம் :—திருவான்மியூர் - III-பக்கம - நுசுக பார்க்க.

3024. சேண்ணியிள மதியணிந்தார் மருவுதிரு விடைச்சுரதது
மண்ணுதிருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெடுங்கோ புரமிறைஞ்சி யுள்புகுது நற்கோயில்
தன்னிலவலங் கொண்டணைந்தார் தம்பிரான் றிருமுன்பு. கசஉச

(இ - ன்) சென்னி...வந்தருளி - சிரதநிலே இளம்பிறையினைச் சூடிய இறைவா எழுந்தருளிய திருவிடைச்சுரதநில் நிலையாக வாழும திருத்தொண்டர் கூட்டம் எதிர் கொள்ள வந்தருளி ; நனனெடுக கோபுரம்...திருமுன்பு - நனமை தருகின்ற நீண்ட கோபுரதநினை வணகுகித திருகோயிலினுளளே புகுந்து நனமை செய்யும் அதநிருக கோயிலினை வலமாகச சுற்றநது வந்து தமது பெருமான திருமுன்பு வநதணைந்தருளினார் (பிள்ளையா).

(வி - ரை) நன்னெடும் கோபுரம் - நற்கோயில் - கோபுரம் ஆலயிறகம எனப பட்டுத ஆரதநே காட்சியளிதத அழைதது வழிபடச் செய்து உய்தி தருதலால் நன்னெடும் என்றார். நற்கோயில் - வநதடைநதாகஎல்லாம் நன்மை தருவரா எழுந தருளிய இடமாகிய திருகோயில்.

திருமுன்பு அணைந்தார் - எனக. முன்பு ; சந்நிதி. சந்நிதியை அடைந்தார் என இரண்டாவதனுருபு விரிக்க.

8025. கண்டபொழு தேகலந்த காதலாற் கைதலைமேற்
கொண்டுதல முறவிழுகது குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபே ரன்புருகி மயிரமுமிழ்ப்ப வணங்கியெழுக
தண்டார்பிரான் றிருமேனி வண்ணங்கண டதிசயித்தார். கசுடஎ

(இ - ள்) கண்டபொழுதே கலந்த காதலால - தமபிரான திருமுனபு சோநது அவரைக கணட அபபொழுதே மனம புருநது கலநதெழுநத பெருமகிழ்சசியுடனே, கைதலைமேல...எழுநது - வைகளைத தலைமமேலே கொணடு நிலம பொருநத விழுநது நிறைநத பெரிய மகிழசசியுடனே பொகிய பேரனபிலே உள்ளுருகி உரோமம புளகம கொளள வணஙகி எழுநது ; அணடர பிரான ..அதிசயித்தார - தேவதேவராகிய இறைவரது திருமேனியின அழகிய வணணதைதக கணடு அதிசயமடைநதாரனா.

(வி - ரை) கண்டபொழுதே கலந்த காதல் - கணணுற காணது மனனே எழுநதபோது காதல உளளதனுள ளினறது, கணடபோது அது மிகுது அவரிடததிச சென்று கலநதது எனக, பொழுதே - ஏகாரம தேறறம.

கை...எழுந்து - கைகூபபிடவாறே நிலமுற விழுநத அங்கிலையில மகிழசசியும அனபும பெருக மயிர முன்னிழுததல, மனமுருகிக கணணீர பாயதல முதலிய மெயபபாடுகள நிகழநதன, நிசசல பண முறையும பணிந்து பின் எழுநது எனக.

திருமேனி வண்ணம் கண்டு அதிசயித்தார் - திருமேனியின வணணமாவது ஒளியும நிறமும வடிவம அழகும ஏனைய உளளன கவரும மாணபுகளுமாகிய தொகுதி. அதிசயம் - உளளன சவாக தெரிகினறன, இனனதென்று பிரிததுணரலாகாத, இனப மயமாகிய மெயபபாடு. கண்டு அதிசயித்தார் - "அதிசயம கணடாமே" (திருவா); இதன நிலை பதிகதது காண்க, மேறபாடடில விரிககபடடிதலும காண்க அதிசயிப்பார் - எனபதம பாடம 1197

3026. "இருந்தவிடைச சுரமேவு மிவ்வணண மென்னே!"யென
மருந்தமிழின றிருப்பதிக தமிழ்மாலை கொடுபாடி
திருந்துமனங கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப் புசாத்திப
பெருந்தனிவாழ விண்பபெறறார் பேரெலகின் பேரூரர் கசுடஅ

(இ - ள்) "இருந்த...எனனே?" எனறு - "சாரல வீளகஇருநத திருவிடைச சாரதில மேலிய இபபெருமானது வணணநதான எனன அதிசயம!" எனறு ; அருந தமிழின...சாரதது - அருந தமிழாலாகிய இனிய திருபபதிகத தமிழ்மாலையினற றநித திருநதும மனம கரைநதது உருகத திருக்கடைக்காப்புச சாத்தியருளி ; பெருந தனி...பேரூரர் - பெரிய ஒபபறற எவானறதப பெருவாழவினிற றிளைதது இனறா பெரிய உலகவரின பேருக வநதவதரிதத பிளளையார.

(வி - ரை) இருந்த - விளகக இருநத, திருவிடைச்சரம எழிலகிழ சாரலில அணிபெற இருநத அமைபபு ; பதிகம பார்க்க.

இடைக்கா மேவிய விவர்வண மென்னே!-பதிகததின மருடம். பதிகக கருதது தம் குறிபபும் எடுததுக காட்டியபடி.

அருந் தமிழ் - தமிழ் மாலை - தமிழ் - முன்னையது மொழியின ஏறறதறகும பின்னையது பொருளின உயாவுக்கும வக்கன. (தமிழ்)இன் - இனிய.

திருந்து மனம் - முனனேத தவததாற் றிருந்திய மனம் ; சரிதைகள் பரவி நிற்றலால் திருநதிய எனறலுமாம.

திருந்துமனங் கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி - "அண்ணல் சரிதைகள் பரவினை முருகுசம் பாதன்" எனற பதிக (11) பருதியின் குறிபபுரைத்தவாறு. வணணஙகண டநிசயித்து, "இவா காடரஙகாக கனலெரி யாடுவா"; "ஆற்றையு மேறறதோ அவிாசடை யுடையா" என்பனவாதியாக அவரது அடிநிழல பரவி னேறேதது மனபுடை யடியவர்க கெளியருமாகும தனமைகளை எலலாம அவவண ணததினுள்ளே கண்டு தூண்டு மனங் கரைநதுருகிப பதிக நிறைவாகவி யருளினா என்பதாம.

பெருந் தனிவாழ்வினைப் பெறுதலாவது அவ்வாறு வணணங் கணடு சரிதைகள் பரவிநின்ற மனம கரைநதுருகப்பெறற நிலையில் சிவானநதப பெருவாழவிலே நினைத்து அதுவே மயமாக நிறறல.

பேருலகின் பெருனர் - பிள்ளையா தாம எஞ்ஞான்றும் அவவாழவிலே நிறபவ ராயினும் இவ்வுலகின் வாது இவ்வாற பகிகளதோறும சென்று சென்று நினைதருகி நிற்றல உலகதார கண்டியபம பேருகும என்பது ; பேருலது - இபபேறு பெறம நிலையில் வாத உலகு.

கரைந்துருகி—திருப்பதிகத்தலர்மாலை—எனபனவும பாடங்கள். 1128

3027. நிறைந்தாரா வேட்கையினு னின்றிறைஞ்சிப் புறம்போதாதங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்ற ருமைபாக ரருள்பெற்றச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருட னெழுந்தருளிச், சேந்துருத்தி
அறைந்தளிகள் பயில்சாரற் றிருக்கழுக்குன் றினையணைந்தார். கசஉசு

(இ - ன்) நிறைந்த ஆரா...பணிகின்றார் - சிவானநதப் பெருவாழ்வினால் நிறைநத அடஙகாத பெரு விருபபதனாலே கெடுநேரம கின்று வணஙகிப புறதது போந்தருளி அபபதியில் தஙகியருளிப் பணிகின்ற பிளளையா ; உமைபாக ரருளபெறற...எழுந தருளி - உமையம்மையாரை ஒருபாகததுடைய இறைவரது திருவருள்விடை பெறறுக கொண்டு சிறபபுடைய திருததொண்டாகளுடனே எழுந்தருளிச சென்று ; செக் அருதது...அணைந்தா - செநதுருத்தி எனனும் பணணிப பாடி வணடுகள பயிலகினற சாரலியுடைய திருகழுகுனறதனினை அணைநதருளினார.

(வி - ரை) நிறைந்து - முன கூறியபடி தாம பெறற சிவானநதப பெருவாழ்வி னால் நிறைவு பெறறமையினால.

ஆரா வேட்கையினுல் நின்று இறைஞ்சி - ஆர்தல் - நிறைவுறுதலினால் அடஙகு தல. இகரு ஆரா எனபது அளவில்லாது பெருகுதலினால அடஙகாத எனற பொருள தந்தது. திருக்கடைக்காபபுச் சாதது பதிக நிறைவாக்கிய பினனும நெடுநேரம நினறு இறைஞ்சுதலின காரணம கூறியபடி.

நின்றிறைஞ்சி - இறைவரது திருமேனி வணணததைக கணடுகொண்டு அதனில ஈடுபட்டு நினற என்க. "சரிதைகள் பரவிநின்று உருதுசம் பந்தன்" (11) எனற பதிகம இதறகு அகச்சானறாகும.

அங்கு உறைந்தருளிப் பணிகின்றார் - பலநாள் அருகுத தஙகிப் பணிவதனை மேற கொண்ட பிளளையார். அருள் பெற்று - விடைபெறறு.

அளிகள் சேந்துநந்தி அறைந்து பயில் - செந்தருதி எனபது குறிஞ்யொற்த நிறதநின் பண் வகைகளை ஒன்ற ; இது செதிறம எனவும்படும் ; செதிருதி எனதம் சில பதிப்புகளிறை காணபபடுகினறது. இபபணணில ஆளுடைய சமபிகளருளிய "மீளாவடிமை" என்னும் திருவாரூர பதிகம ஒனறதான சமகருக கிடைததனை! பின்னையார திருபபதிகைகளுள இபபணணில பதிகம கிடைதறிலது! இதறகாற்ப பினனையாரது "தோடுடையான" எனற திருபபதிகம குறிஞ்சி பணணில அமைநதனை கிலையும காணக; அளிகள் அறைந்து பயில் எனறது வண்டுகளது இரீங்காரத நில இயலபாகவே அவவாகிலத்திறகேறறவாற சில பணகள அமைவன அவவாறருல இஙகுச செநதருதறிப பண அமைவதாம என்க. "சேரும்டு செகைழுநீர்த நாதாடி மதவணடு சிவநத வண்டு, வேரும்ய வுருவாகிச கேவ்வழிநந் பண்பாடு மிழலை யாமே" (தேவா) முதலியவை காண்க "கூடல குறிஞ்சி" எனபவாதலின இஙகு இணிசை யாற தமிழபாடபும பினனையார எழுநதருளுவதறகண்டு வண்டுகள் வநதவாறு எதிர கொளளும குறிபபுடன அதறகேறற செநதுருதறி அலறுதல எனற குறிபபும காணக. குனதமாதலின குறிஞ்சிகுரிமையுமாம 1129

திருவிடைச்சுரம்

திருச்சிறறமபலம பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

வரிவள ரவிரொளி யரவரை தாழ வராசடை முழிமிசை வளாமதி சூடிக
கரிவளா தருகழல காலவல னேநதிக கனலெரி யாடுவா காடரங் ககா
விரிவளா தருபொழி லிளமயி லால வெணணிறத தருவிக டிணணென வீழும
எரிவள ரினமணி புனமணி சார லிடைச்சுர மேவிய விவ்வண மென்னே (1)

மடைச்சுர மறிவன வானெயுத கயலு மருவிய வயறனில வருபுனற காழிச
சடைசசுகரத துறைவதோ பிறையுடை யண்ணல் சரிதைகள் பரவிநின் றுநதரும் பந்தன்
புடைசசுரத் தருவரைப பூகமழ சாரற புனாமட நடையவர புடையி னட யாராத
இடைசசுர மேதகிய விசையொடு பாட லிவைகொல வலலவா பிணியிலா தாமே (11)

திருசசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—"அணிசார விருநத விடைச்சுர மிமவிப விவ்வாவணண மெனனே!" எனற இறைவர அவணணக கணடு அநிரயித்த அவா சரிதைகளை பரவி நினறருகி ஏதகியது (3025 - 3026)

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அரையில அரவு தாழவும முடியில மதி சூடியும கால்வலன கழல ஏநதியும காடு அரஙகாக எரியாடுவா, இவ்வாறு இடைசசுரமேவிய இவா வணணம இருநதவாறு எனனே! அதிசயம! எனறவாறு. இவவாறே ஏனைய எலலாப பாட்டுகளிலும கணடுகொளக. வரி - வரிகளையுடைய; அவி ஒளி - அரவின ஒளி, உடல ஒளியும மணிகளின ஒளியுமாம, கரி - கழல் வலனேந்தி - கரி - கரியாக - சானறாக. "களபமிகு, வெனற பிறப பறகைச் சாதனியவி ரகழலும்" (பேரறறிப பஞ்சரடை - 68), ஆழுநல் - அசைதல, மயில ஆடுதலுகு ஏறற கும மரபுசசொல; என்னே! - அதிசயக் குறிப்பு மிறை;—(2) ஆற்றை - கலகையை, உம்மை - உயர்வு சிறபபு; ஆயிரமா முகதநிழுவு ஆதறப பரநதிழிதக ஆறறையும; ஏற்றது - உட்கொணடு அடகியது, கொடுமை - வலிமை எனற பொருளில வநதது. ஒர்த்தல் - எணணுதல, தெரிந்தே - பேரிதிதலபோலத் தளள; "போராத தொழில புரிபும" (திருவிடை - மும. கோ - 7); மநதி - பெணகுரஙகு;

ஏற்றையோடு - தன ஏறுகிய (கடிவன) ஆணுருவுடன் ; உழிதரும் - (வானியன செருச் செய்கை கண்டு அஞ்சி மதகி ஏற்றினொடு) அலையும் ; நீர்ச்சிறப்பும் மலைவள மும் கூறிய நிலை ; எனையவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க ;—(3) காதலர் - விரும்பி ஆடவர் ; நிலமை - நிலத்தின தனமை ; நானம் - கத்தூரி - மான்மதம் ; மஞ்ஞை - ஏனம் - மீனை - குறிஞ்சிக கருப்பொருளகள ;—(4) கடம் - யானைதோல ; தேன் அட்டும் - தேன உணணும் ;—(5) டுகாடியர் - கொடியினையுடையவர ; நீழல் - ஒளி; செழும்புன லனையன - செமபுனலின ஒழுக்குப் போனறு செறிகத திரணட செவ் வாழையின குலை ;—(6) டுபரியவர் - சிவ ஞானிகள ; தரவம் - குரா மரம் ;—(7) வேல் - இக்குச குலம குறிதத ; நூலர் - வேதாகம ஞானநூல ஓதுவர் ; நூல களால் ஓதப்படுபவர ; புரிநூலினை அணிநதவர எனறலுமாம. கவர்தலை அரவு - ஐத தாசப பிரிநத தலையுடைய அரவு ஆணங்கு - உமையமமை ;—(8) கொன்றையந் திருமலர் - சிறப்பாகிய திருவடையாள மாகியாதல குறிப்பு ;—(9) ஒன்று - கபால ஒடு ; பழியிலர் - பலஇலம பலி எற்பினும அதனை பழிபபிலர ; முழவதிர - முழவு போல முழக்க ; இலவங்கம் - ஏலம் - எலம ; குறிஞ்சிக கருப்பொருள ;—(10) ஓரா அநுமைய (ராயினும) - அடியவரிக் கணியநுமாவர் என்க. அணியநும் - அயனரிக கும அரியராவதடன, அடியவராகு அணியரும என உமமை இறநதது தழுவிய எசச வுமமை ;—(11) மடை - மதகுகள. சடைக்காரும் - சடைக காடு ; சுரம் - காடு, அண்ணல் சரிதைகள் பரவிநின் றுருக கம்பநந்தன் - "திருநுமனை கரைந்துரு" (3026) என ஆசிரியர இருகிலியினை விளகுதல் காண்க.

தலவிசேடம் :—தினவிடைக்காரம் - தொணடை நாட்டின் 27-வது பதி ; மலை கள் விரவிய இடையிலே கற்சுரமாகிய காடடின பகுதியில உளளதனால் இபபெயர பெறறது ; இனனும இவ்வாறு விளகுதல காணபபடுமம. இதன கறசாதனில மலை களினினறும யானை-காட்டுபபனறி முதலிய கொடுவிலஙகுகள திரிவனவும் காணப பெறும ; பதிகம் பாக்க. சனறகுமார முனிவர வழிபட்டுப பேறுபெறற பதி. மூல லிங்க மூரதத்தின வடிவு ஒளிவணணமுடைய மரகத திருமேனி ; முன உளள பொருள்களின சாயை இலிஙகத திருமேனியில எதிரொளி காட்டக காணலாம. இவரது வணணம் கண டதிசயித்தருளி ஆளுடைய பின்னையார் "இவர்வண மெனனே ' எனறு பதிகமருளிய வரலாறு புராணத்தும பதிகத்தும காண்க. சுவாமி - இடைக்காட நாதர் ; தாயமை - இமய மடக்கொடி ; பதிகம 1.

இது, செங்கறபடடு நிலையதினின்றும திருகழுகுனறம செலலும் கறசாலையில 3 காழிகையளவில வடகஙகில திருபபோரூர் மடசாலை வழி 2 காழிகையில் வடகஙகில திருபபிச சென்று ½ காழிகையளவில அடையத தக்கது. சிரமமான பாதை ; பகல வேளையிற சென்றடைவது நலம.

திருக்கழுக் குன்றம்

3028. சென்றணியும் பொழுதின்கட் டிருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப
பொன்றிகழு மணிசிவிகை யிழிநதருளி யுடனபோத
மன்றலவிரி கறுஞ்சோலைத திருமலையை வலங்கோண்டு
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார; ககக0

3029. திருக்கழுக்குன் றதனமர்ந்த செங்கனகத தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளா காதலினற் பணிநதெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் "காதல்செயுங் கோயில்கழுக் குன்"றென்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச சிநதைநிறை மகிழ்வுற்றார். ககக0

3028. (இ - ள்) சென்றணைபும்...எதிர்கொள்ள - (திருக்கழுக்குன்றினிரு) சென்று அணைகின்றபோது அப்பதியின் திருத்தொண்டர்கள் வந்து எதிர்கொள்ளவே ; பொன் திகழும்...உடன போந்து - பொன் விளங்கும் முத்தச் சிவிகையினின்றும் கீழே இறங்கியருளி அவர்களுடனே சோந்து ; மன்றல் விரி...வலம் கொண்டு - மணம் விரிந்த கமழும் நறிய மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அத் திருமலையை வலமாகச் சுற்றி வந்து ; மின் தயங்கும் ..பணிகின்றார் - மின்போன்ற விளங்கும் சடையினையுடைய இறைவரை விருப்பத்தினோடு பணிகின்றாராகி ; கசஉ0

3029. (இ - ன்) திருக்கழுக்குன்றத்தி . எழுந்த - (அந்தத்) திருக்கழுக்குன்றத் தின மேல விருமபி விளங்கு மீறறிருக்குஞ்சு ஒப்பற்ற செம்பொற் குன்றம் போன்ற வேத காயகராகிய இறைவரைப் பெருகி வளர்கின்ற மிக்க விருப்பத்தினாலே வணங்கி எழுந்து ; போராத...புனைந்தருளி - பெயராது ணைநிலைத்த கருத்தினோடு '' காதல செய்யுங் கோயில கழுக்குன்று '' என்ற கருத்தும மகுடமுமுடைய திருப்பதிகத்தினைச சாதித்தருளி , நிகழ்ந்த நிறை மகிழ்வற்றா - மன நிறைந்த மகிழ்ச்சியை அடைந்தருளினார். கசஉக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3028. (வி - ரை) திருத்தொண்டர் - திருக்கழுக்குன்றினில் வாழும திருத் தொண்டர்கள்.

பொன் திகழும் - பொன்னை வேலைப்பாட்டினால விளங்கும , மணி - முத்து

உடன போந்து-உடன் என்றது ' உடனுறைவானிடம்' எனபுழிப்போல ஒன்றுகாமல் வேறுமாகாமல உடனுறைய மனக்கலப்பாற் கலந்து என்ற பொருளில வந்தது. தொண்டர்களை வணங்கியதும பிள்ளையார் வணங்கியதும இருதிறத்தவரும ஒன்றுகி மேலே அணைவதவும ஆகிய எல்லாம உடன் என்றதொரு சொல்லாற் பெறவைத்த கலிதயம கண்டுகொள்க. இது சைவத் திறத்தின் சிறப்பு.

மன்றல்வ்ர்.. நீங்காலையை வலம்கொண்டு - இங்கு மலையைச் சுற்றி வழிபாடுபெ பின மலையினை வலம்வருதல் முறை இன்றும நிகழ்வதாம. மலைச சுற்றுத் திருவீதியில இயல்பாயமைந்த மரங்களடர்ந்த சோலைகள மணங்கமழுவுளன கீழ்ல யும இன்றும கண்டு மகிழத்தக்கன.

மின் தயங்கும் சடையார் - மின் தயங்கும் - உவமத் தொகை ; தயங்குதல் - விளங்குதல ; பொதித்த னமை சடை மின்போல விளக்குதல '' பொலிந்நிலவுமி மினவணண மெவவண்ண மவவண்ணம வீழ்சடை '' (பொவ்வண அந - 1) என்ப தாதி திருவாக்குக்களாலறிக. இச்தவத்துள இறைவரை மினவிளங்கும இடி வழிபடு கின்ற (தலச்சிறப்பு) குறிப்பும காண்க.

பணிகின்றார் - முற்றெச்சம பணிகின்றாராகிப - பணிந்து எழுந்து என மேல வரும பாடலுடன முடிக்க பணிகின்றாராகிய பிள்ளையார் என்ற விளைப்பெயராகி யுரைப்பினுமமையும 1130

3029 (வி - ரை) திருக்கழுக்குன்றத்து ..தனிக் குன்றை - குன்றத்தின மேல் குன்று என்றது கலிதயம ; இறைவரைச செங்கனகத் தனிக்குன்று என்றது இது வேறு தனமையுடையதொன்று எனப பிரித்துக காட்டுவது ; ஒளியும வண்ணமும் பற்றிக குன்றென்று உருவகித்தார்

பெருக்க வளர் காதலினல் - பேராத கருத்தினோடு - மிக வளரும் காதலாற பணிந்தருளினார் ; அருகுநின்றும அகலாத கருத்து மூண்டதி ; அவ்வாறு காதலில மிகச்

செய்பவராகி அங்கு வீறறிருப்பவர் அவ்விறைவர் எனபது குறிப்பு. காதல் செய் - வ‌ர‌ தடைந்தாக்குத தமபாற் காதலைச் செயகினற எனறு பதிகபபொருள விரிததவாறு. "முன்புசெய தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வினப மான, அனபினே யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வரிவம பொஙகி... ..உளளத தெழுபெருவேடனை யோடுமை" - (752); "அணணலே‌ப பிரிய மாட்டா தளவிலா தரவு நீட" (759), "மேவினா பிரிய மாட்டா விமலனா" (818) எனறு உளள கருததுகளள இஙகு வைதது காணதத்தகன. காதல் செய் - காதலே விளைதது நிற்கும்; இதறகு இவவாறனறி இறைவர் விருமபும கழுக்குனறு எனறுரைபபாருமுணடு.

காதல் செயும் கோயில் கழுக்குன்று - பதிகததுள எலலாப பாட்டுகளிலும வரும் மருடமும பதிகக் கருததுமாம். இககாதல பின்னேயா கருததினில மிகுதது அகலாது நினறல்தன்மை, அது அவ்விறைவரது திருவருளால விளைந்ததெனறமை கொளக; பதிகம் பாகக. செய் எனற பதிகச் சொறகுச செய்யும் எனற ஆசிரியா பொருள விரிததலும குறிக்க.

சிந்தை நிறை மகிழ்வுற்றார் - பெருகக வளர் காதலினுற பணிதது பேராத கருததினுடன் பதிகம புனைந்தருளிய தனமையினால மனமகிழசசி நிறையப பெறறனர். 1131

திருக்கழுக்குன்றம்

திருசசிறறமபலம — பண் - துரிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

தோடுடையா னொருகாதிற் தூயகுழை தாழ
ஏடுடை யான்றலை கலனாக வீரகதண்ணும்
காடுடையா னள்ளிரு ளேம நடமாடுக
காடுடையான் காதல்செயீ கோயில் கழுக்குன்றே. (1)

கண்ணுதலான் காதல்செயீ கோயில் கழுக்குன்றை
நணணியசீர ஞானசம் பநதன தமிழ்மாலே
பணணியலபாற பாடிய பததம மிவைவலலார
புண்ணியராய விணணவ ரோடுமை பொலிவாரே. (11)

திருசசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—கண்ணுதலான் காதல செயுங் கோயில் கழுகுனறே (11).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) தோடுடையான்... . தூழை தாழ - ஒருகாதில் - என்பது இருபாலும் சோகக நின்றது; "ஒருபாற மூடி மொருபாற் குழையு, மிரு பாற் பட்ட மேனி யெந்தை" (கோயிலை - 37); ஏடு - எடு - பகுதி முதனீண்டி வந்த தொழிறபெயர்; எடுததல்; தாகுதல; ஏடுடையான் - எடுடைய மலரான - பிரமன் எனறலுமாம.—(2) கேண - கேணமை கொள்ள; விருமபிப பூண;— (4) தூணையல் - பூமாலை; யாழ் செயீ - யாழிசைபோல முரலும். பிணையல் - "இளகொமப ளோ டிணைததும் பிணைதது" (தேவா); பிரிகக வியலாது சேர்தல். கணையல் - கணையினால அழிததல;—(5) மை - விடம;—(6 - 7) சிறுத்தொண்டர் - அடியார் முன தம்மைச் சிறியராய வைதது அடைதது ஒழுகும தொண்டர். உள்ளமெல்லாம் உள்கி நின்றங்கே உடனுடும், கள்ளப் வல்லான் - "தினைவோரை தினைவானை - தினையாரை தினையா தானை" (தாண); "சாத தாரைக் காத்தும் சலமிலனாய்" (போதம்); கள்ளம் வல்லான் - தலச்சுவாமி பெயர களுள் ஒன்று;—(8) அரக்கர்தங் கோனை ஆதல் செய்தான; அரக்கர்தங் கோனை

அருவரையின் கோதல் செயதான - என இருவழியும் கூட்டி உரைக்க நின்றது ; ஆதல் - தவத்திறமிரகசி வரக கொடுதத ஆகசம் நாகத ;—(10) உலகெலாம் சாய நின்றான் - உலகமெல்லா மழிகத ஜழியிலும அவற்றைச சகரிதத தான அழியாத சிறபவன ; "ஓமகே" ; "சகார காரணஞ புன்ன முதல்வனியே முதலாவதை-த்த இவ்வுலகம" (வெஞான போதம - சூத. 1) ;—(11) கண்ணுதலான் காதல்செய் கோயில் கழக்துன்றை - பதிகக் குறிபபை முடிததக காட்டியவாது.

தலவிசேடம் :—நீருக்கழக்துன்றும் - III - நடுக பக்கம் பார்கக. மலியின் மேலிருநத வலமாக இறஙகுதறகுப படிவழி தனியாக உளளது. மலியின்மேல் சொகக நாயகி கோயில தனியாகக் குலக போனற இடதகில அமைநத உள்ளது. அடிவாரம கோயிலினுள உளளது நடி தீரதம் மலை வலம வருவது 2½ நாழிகை யளவுளளது , அநதகக கவி வீரராகவ முதலியார பாடிய தலபுராணம உண்டு.

3030. இன்புறறங் கமர்நதருளி யீறிலிபெருக தொண்டருடன்
தீரதஅச்சிறு மினபெறற வேணியினை பருளபெற்றப போந்தருளி,
பாக்கம் எனபுறற மணிமாட செலலிவிர வாட்சிபுரிந்
தன்புற்ற மகிழ்ந்தநிரு வசகிறபாக் சதததினைநதார். ககக

(இ - ள்) இனபுறற அகரு அமாதருளி - இனபமுறற அபபதியில விரும்பி எழுநதருளி யிருநத ; சிறில...போனதருளி - எலலியிலலாத பெருக தொணடர்க ளுடனே, மினபோனற சடையினியுடையவராகிய இறைவரது திருவருள விடை பெற்ற அகருனினறம போனதருளி , எனபுறற...அணைநதார் - எழுமபமாலைகளே யணிநத அழகிய மாபினியுடைய ஈவபெருமான எலலியிலலாதபடி ஆடசி புரிநத அனபு பொருநதி மகிழாது எழுநதருளிய திருஅச்சிறபாகக்தினை அணைநதருளினா

(வி - ரை) மீன் பேற்ற வேணியினர் - முனனரும் "மினறயருளு சடையார்" (3028) எனறதும ஆணடுரைததவையும பாரகக. அருள - அருள பொருநதிய லிடை

என்புற்ற மணி மாளிகர் - எழுமப மலை பூணட மாபினியுடைய இறைவா

எல்லையிலா ஆட்சி புரிந்து - ஆ—ஒரோ எனபத இரபதியிற சுவாமி பெயர் ; எல்லையிலா ஆட்சி - உயிரகளின மேல இறைவரது ஆடசி இணைகளிற பிறபடறகி றெனபதும இனனகளின முடியுமெனபது மினறி எலலாக காலதது பெறதகுதறகி யிரணடிலும எலலையளவு இனறியிருகதல குறிதது எல்லையிலா ஆட்சி புரிந்து எனறார். "மீளா அடிமை" (தேவா), "என்னீ யனறுகா னினனடிமை யலலவோ?" (தாயுமானா).

அன்புற்றங்கு அமர்ந்த - அன்பு பருள. அரநெறபாகக்தில இறைவா திரிபுர சங்காரகால முதல எழுநதருளியிருநதல வரலாறுதலாலும, திரிபுர சகாரமானது உயிரகளின மும்மலஞ நிகராது ஆனும கருதறபின உடகொணடமையாலும், தோ மிசை நினறவாறு ஆடகுறிப பாதலாலும எல்லையிலா ஆட்சி புரிந்து அன்புற்றங் கமர்ந்த எனறார். 1132

3031. ஆதிமுதல் வரைவணக்கி "யாட்சிகோண்டா" சனமொழியுங்
கோதிறிருப் பதிகவிசை குலாவியபா டலிற்போறறி,
மாதவத்து முனிவருடன் வணஙகுமினிழுந் தின்புற்றத்
தீதகற்றஞ செய்கையினா ரினனளக கமாதருளி, ககக

3032. ஏறணிந்த வெல்கொடியா ரினிதமர்ந்த பதிபிறவும்
நீறணிந்த திருத்தொண்ட ரெதிர்கொளள நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி, விரிசடையில்,
ஆறணிந்தார் மிழற்றதிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார். ககஙூச

3031 (இ - ள்) ஆதி முதல்வரை வணங்கி - ஆதி முதல்வராகிய இறைவரை வணங்கி ; " ஆட்சி கொண்டா " என...போற்றி - " ஆட்சி கொண்டார் " என்று கூறும் மருட்தகையுடைய குறமகில திருப்பதிகத்தினேப பண் பொருந்தி விளங்கும திருபபாடல்களினுற் முந்தது ; மாதவத்த...இனபுறறு - மாதவமுடைய முனிவர்களுடனே பணிந்து மிழற்சியடைந்த இனபமுற்று ; நீதகறறமம...அமர்நதருளி - நீமையை நீக்குதலே தமது செய்கையாக வநதருளிய பிள்ளேயா லெகாட்கள் அங்கே விருப்பமுடன் எழுந்தருளி யிருநது ; ககஙூ

3032. (இ - ள்) ஏறணிநத...இறைஞ்சி - இடபதைப் பொறிதத வெற்றி பொருநகிய கொடியினேயுடைய இறைவனுர் இனிதாக எழுந்தருளிய பதிகள் பிற வற்றையும் திருநீறணிநத திருததொணடாகள் அநகரும் வநத எதிர்கொளளச சென்ற வணஙகி ; வேறு ..கடநதருளி - மறறும் பல நதிகளேயும் காணங்களேயும் கடந்த சென்றருளி ; விரிசடையில்.. அடைநதார - விரிதத சடையில் கஙகை யாறறினே அணிந்த இறைவர் மிழறநது எழுந்தருளியுளள திருவரசிலிப பதியினே வந தடைந்தருளினுர். ககஙூச

இநத இரண்டு பாட்டுக்களும் ஒருமுடிபு கொண்டன.

3031. (வி - ரை) ஆதி முதல்வர் - ஆதி - "அர்தமாதி" என்றபடி எல்லா வுலகும தம்மிடததின் ஒடுகுகி மீளத தோற்றதறகு நிலேக்களமாக கின்றவர் ; முதல்வர் - முதன்மை-இறைமை-யுடையவர்.

" ஆட்சிகோண்டார் " என மொழியும் - " ஆட்சி கொண்டாரே " எனப பாட்டுத் தோறமம கடைமுடியும் பதிகத்தின மருட்தகதைக குறிதததது. கோதில் - கோது - குறறம ; உயிர்களுகருள்ள மலமாசினே இலகியாகச செய்யும. இசை - பதிகப்பண ணிய குறிஞ்சிப பணணின இசை. குலாவிய பாடல் - குறிஞ்சிபபண்ணின கட்டளே பேதஙகள் பலவறறினும் அதன இசைத்தன்மை பெரிதும் விளகுரும் முதறபெருங கட்டளேயின பாடல் ; பதிகம் பாகக. குறிஞ்சிப பணணில இபபோது ஐந்து கட்டளே களேயுடைய பதிகஙகள கிடைத்துள்ளன.

மாதவத்து முனிவர் - திவனடியாராள் ; திருதிதொணடர்கள். திவபூசையே மாதவமெனபபடிம. " தவமுயல்வோர் மலாபறிபப " (தேவர்).

நீதகற்றும் செய்கையினுர் - மக்களே மயகிகினற பரசமயஙகளேல நிராகரிகக்வும், திருநீற்றினே ஆக்க காணவுமே அவதரித்த அச்செயலகளேயே செய்தருளும் பிளளே யார் ; " நீதகற்ற வநதருளும் திருஞான சமபநதா " (3151) என்ற இபபுராண நிறைவிற கூறியருளுதல காண்க.

அமர்ந்தருளி - இறைஞ்சி - கடந்தருளி - அடைந்தார் - என மேல்வரும் பாட டென் முடிக்க. 1133

3032. (வி - ரை) ஏறு - இடபக்குறி - இலச்சினே - உருவம்.

பதி பிற - இவை பெரும்பேறு, திருநறகுன்றம், உலகூர், உலதாபுரம, காதாடு, கெடகில், எளியனூர, தேவனூர, திணடீச்சுரம, பேராஞர, மரக்காணம், முன்னூர முதலாயின என்பது கருதபபடும் ; ஒவ்வொன றிலும் பழைய கோயில்களும் கல்வெடடுக

களும் உண்டு. அச்சிறுபாக்கத்தினின்றும் தென்மேற்கில் திண்டிவனம் (தினைச்சேரி) கற்சாலை வழியாய 17 காவதங்களில் அடையத்தக்கது. அங்கினின்றும் தென்மேற்கில் புதுச்சேரி செல்லும் கற்சாலையில் 15 காவதங்களில் உள்ளது அரசிலி. இவ் வழியினின்றும் திண்டிவனத்தினின்றும் மேற்கில் பிரமதேசம் மரக்காணம் என்ற தெற்கில் திரும்பிப் புதுச்சேரி செல்லும் ஒரு கற்சாலை வழியுமுண்டு. இதன் வழியே திருக்கற்குன்றம், பெருமுக்கல மலை, பேராவூர் என்றிவற்றை அடையலாம். பினாயகா சென்ற வழி பினாகினியாற்றைப் போலும் என்பது கருதப்படும். ஆயின் முன்கூறிய வழியாலும் இவற்றை அடைதல் செல்லலாம். தோண்டிநாடன் - என்றதும் பாடம்.

வேறு பல நதிகானம் கடந்தநனி - நதிகளும் கானகங்களும் எனக. வேறு - என்பது இறைவர் விளங்கும் பதிகள் அமையாத என்ற குறிப்புப்பொற்கின்றது. இவை வராக நதியின் காலங்களும் பெருமுக்கல்மலை பிரதேசத்தினின்றும் வரும் காட்டாறுகளும், காவேரி வரி - மரக்காணம் வரி இவற்றில் சேரும் சமபாதமுடையனவுமாகிய நதிகளும், அந்த மலைகளில் பரவிய அமைந்த பிற காணகங்களுமாம். 1134

திருஅச்சிறுபாக்கம்

திருசிற்றம்பலம் பண் - குறிஞ்சி - 1-ம் திருமுறை

பொன்றிரண டனன புரிசடை பரளப் பொருகட றவளமோ டழனிறம் புரைய
குன்றிரண டனன தோளுடை யகலக் குலாயவெண ணூலொடு கொழும்பொடி யணி
மின்றிரண டனன நுணங்கிடை யரிவை மெலலிய லாளையோ ரபாகமாப பேணி [வா
யனறிரண டுருவ மாயவெம் மடிகள சிறபாகம நாட்சிகொண் டாரே. (1)

மைசெறி குவளீ தவளவாய கிறைய மதமலாப பொயகையிற பதமலர் விழியப
பச்சிற வெறிவயல வெறிகமழ் காழிப பதியவ ரதிபதி கவுணியர் பெருமான்
கைச்சிறு மறியவன் கழலலாற் பேணக் கருத்துடை ஞானசம் பந்தன தமிழ்கொண
டச்சிற பாகத தடிகளே யேதது மனபுடை யடியவ ரருவினை யிலரே. (11)

திருசிற்றம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :— இறைவர் திருஅசசிறுபாக்கத்தை எல்லியிலா ஆட்சி புரிந்தன்புற்று மலிந்தை எழுதருளியுளளார் (3030 பாகக).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) பவளமோடு அழல்நிறம் புரைய - பவளமும் அழலும் தமது நிறத்தினை ஒக்காக ; கொழும்பொடி - திருநீறு, ஒரு பாகமாப் பேணி அன்றிரண் டுருவமாய - சகாரத்தில் உலகங்களை யெல்லாம் தம்முள அடக்கி ஒன்றாய தனற சிவம, புனருறபவத்தின பொருட்டுச் சத்தியைச் சகற்பித்தது பின சிவம் சத்தி என இரண்டுருவாகிய என்ற சிருட்டித் தொடக்கத்தில் கூறியவாறு ; இவருக்கு திரிபுரமெரிக்கத் தோற்றினை நின்ற வரலாற்றிலுற்ற சகாரமும், எல்லியிலா ஆட்சி புரிந்து அனபுறற மலிந்தருளுதலையால் மறுருட்டியும் குறிப்பிற் பெறலைத்தக கூறியருளியமை கணடுகொளக ; ஆட்சி கொண்டார் - தலத்தின் இறைவர் பெயராகும் ; —(2) ஊன் நயந்துருக - உருகியபோது எனறம், உருகும்படி எனறம் உரைக்க நின்றது, உச்சிமேல் உறைபவர் - பிரமாகதிர மெனனும் 1000 இதழ்த தாமரையில் வீற்றிருப்பவர். " எனனிடைக் கமல மூனறினுட டோனறி யெழுஞ்செழுஞ் சுடரினை " (சேக்கிழார் திருவிசைப்பா - திருவீழி - 4) ; " எனறுமெய் ஞசசி யெனறத் தாபித் திருதாளே " (தேவா - அரச - தாண் - திருவாலவா - 10) ; ஒன்று - விடை ;— (3) பிறவியிற் சோர் - " ஒனதொனற தொனறேகாண " (போதம்) எனற பதிபு

பொருள ; பசுக்களாகிய வீன யுயிர்கள்போலப பிறவியிற சேராதவர் ; இயல்பாகவே பாசகளனி னீகியவராதலின எனபது பிணியிலர் கேடிலர் - கேடு - சாக்காடு ; இறபப. பிணி - பாசம்-பிணிபபு. பிணியிலராதலின பிறவியிற சேரா - கேடும் இலா எனற பிணியிலா எனபதனே முனனும் பினனும கூட்டுக. தம்மை அடைந்தார்க்குப பிணியும கேடும இலலையாகச செய்பவா எனற கொள்ள லுமாம ; ஆரிருள் மாலை ஆடு வர் - இருள் - உலகம சகலரிகபபட்ட ஊழி ; ஆடுதல் - புனருற்பவ குறித்த ஆடல ; அன்றிரண் டுநவமாய (1) என்ற கருதத ;—(4) மைம்மலர்க் கோதை - கோதை - மாலை ; மை - கரிய வண்டுகளைக் குறித்தது ; மலர் - ஈண்டுத் திருவடை யாளமாகிய கொனறை ; மைம்மலர் - காருகுரிய முலலை நிலத்து மலர் என்றலுமம. "கொனறையாக தார்" (7 பாடடிம) பாாக. "கண்ணி காாகறுை கொனறை" ; தமிழ்ச் சொலலும் வடசொலலுந் தாணிழற் சேர - இவவிரு மொழிகளபற்றிப பிணங்கிப பூசலிடு வோா இதறகுவாகனிகை கருதிப பிணகதொழிவாராக !

" மாரியுை கோடையும வாபபனி ஞாகனின, றேரிய னிறைை னிலைக்கின்ற காலதது, ஆரிய முதறமி மும்முடனே சொலலிக, காரிகை யாாகருக கருணைசெய் தானே " என்ற திருமூலா திருமன்திரமும் காணக ; புனருறபவதனினபோது இருமொழிப் பொருளும ஞானசதது கிரியாசததுகளாகிய இரணடு தாமரைகளினின்றும தோற்றுலிப பா எனபா தாணிழற் சேர எனறா ; தாணிழலினினறமை சேர - வெளிவர எனக ; காரிகையாாகருக எனற கருமாதிரமு மிகருததத ; இதனால ஒடுக்கும காலதது இவை யிரண்டும அதகிருவடிகளுள ஒடுகும எனபதும பொருளாம். அம்மலர்க் கோன்றை- மொழிகள் தோறறுதறகுக காரணமாய் நின்ற குடிலை என்னும் பிரணவதனின உரு வாய்ப பொருகதம அந்த எனற அகரமும முனனறி சுட்டு ; இகருததுக் காட்ட இப பாட்டினே மைமமலாக கோதை மாாபினா என்ற தொடகதியுதுமென்க ; தலவிருட்சம கொனறையாதற் சிறபபுரிமையும காணக ;—(5) வீண்ணுலகம் - முன உலாவிக குறைவுபட்டடைந்த என்றம், பினனர் உலாவுதல பெறம என்றம உரைகளினறது; ஏத்து அரவங்கள் - துதி செயயும ஒலி ;—(6) நிழல் - ஒளி ; ஆடாவாட ஆடும் - " புடைசூழுதத புலியதனமே லரவாட வாடி " (திருததொணடத தொகை - 9) ,— (7) கோன்றை .. ..வன்னி - இறைவா பூசனைகாகும் இலை-மலர்களைக கூறுதல காண்க. கொன்றை - கூவிளம (விலவம), மலா (தாமரை), மல்லிகை - எருகு - முருகு - மகிழ - வன்னி - இவறறைத் திருநகதனவனகளளில வைதது வளர்ததல பயனபடுததல சிறநத சிலபுணணியமாம ; கூவிள மலர் எனறலும பொருகதம். இள வன்னி வணனித தளிர ; " கீரோடு கூவிளமுமை " (பின) எனற தேவாரமும, " வணனி கொனறை " (240) எனற திருபபாட்டமை, பிறவும இஙகு நினைவுகூரதற பாலன. நலம் பகரிதல் - இவறறைப புனைநத வழிபாட்டின பயனை விளக்கிகிறறல ; அழகாதல் எனறலுமாம ;—(8) பசசமும வலியும் - பசசம் - அனபுவதறகுச செயத தவம் ; வலி அதனைற பெறற வரதகின வலிமை. அசசமும அருளும் - முன்னே அச்சமும பினனே அருளும. அசசம் - தலை தோள நெரிய வைததமையாலும் ; அருள் - காளும வாளும கொடுததமையாலுமாம ;—(9) தங்கள் ஆற்றலால் - தாம காணபேம் என்ற தமது பசு போகததால ; காணாய - காணபபடமாட்டாதவராகிய; ஆனற காணும்வகை முன கூறியருளினார். அலை கோற்றல - வேட்டல் - தகர்புகர் சாகதமோ டேநகிய மாலிகை கூறறமைமை எனறிவை ; இன்னவாறு செய்யாராயின் எயதலாகாதேனர் இயல்பினை உடையார் எனக. ஓர் - தனிதத ; ஒநும் எனறலு மாம ; இல்லியல்பினராதலின மாலும கானமுகலும தம்மாற்றலாற் காணுராயினர் என்பது ;—(10) ஒதியும் கேட்டும் உணர்வினை யிலாதார் - கல்வி கேள்வி என்ற

இரண்டுணர்வு மில்லாதவாகன் ; உள்தலாகாததோ ரியல்பு - தினைகவும எட்டாத இயல்பு. கமல மாமழிபோல் - ஆய - கமலமபோனற அழகும மறிபோனற தணமை யும் உடையா ; ஆதியும் ஈறும் ஆய - "அநதமாதி" ;—(11) மை - சீலதிறம ; பொய்கையிற் றவளைவாய் நிறையக் தவளைமலர் கிழிய - எனக. பசிக இர - புலிய தேன ; இருல்போல எறி. இறல் - தேன் கூடு கைச்சிறு மறியவன் கழலலாற் பேணுக் கருத்துடை ஞானசம்பநதன் - "கொனறையா னடியலாற பேணு, வெம் பிரான சமபநதன்" (திருத்தொணடத தொகைகருரிய அகசசானற).

தலவிசேடம் —திருஅச்சிறுபாக்கம் - தொணடை நாட்டின 29-வத பதி ; பாணடிய நாட்டு அரசன ஒருவன தனது காட்டில தலதனைத தாபிததலின பொருட்டுக் கமையினை றும மணல முதலியவற்றைக கொணாரத வணடிகள் இததலதறின அரு கில மேறசெலலாது தடைபடடு நினறன எனறும, அவறறை மேலே மகசிசெலுதத அசசுகளை முற்றதுவிடடன எனறும, அதனமேல அசரீரியருல அவன உண்மை யுணாரதபபெற்ற இபபதியிற திருபபணி செயத போகதனன எனறும வரலாறுகள கேட்கபபடும. அசசு முறிரத இடம வணடிகுபபம எனற இனறும வழஙகுகினறது வணடிகளின் அசசுமுறிரத காரணததால இசதலம இபபெயா பெறறதெனபர். கோபுர வாயிலுகக நேராகப பாணடியன தாபிதத இலிஙகமும (உமமையாட்கொணார) உமமை - மெலலியலாலும இருகனறன. திரிபுர சமஹாரதறகுபபின இறைவா வறிய பூமிதேர அசசு முறிரத சரிதம காரணமாகக கூறுவாருமுணடு. "தாக விடுதலுக தாமடி யிட்டலு, மசசு முறிதலா முநதிபற" (திருவாசகம்) திருமூலட்டான மூரதிகள இரணடு சநநிதிகள உணடு. கௌதமா, கணணுவா பூசிதததெனபா பதிகம முதறபாடடில "அனறிரண டுருவ மாயவெம மடிகள" எனபது இகருபப பெனபாரு முணடு சுவாமி - ஆட்சிநாதர் (பதிகம பாரக்க) - பாக்கபுரேசர் ; அமமை - சுந்தரநாயகி ; தீரததம - தேவதீரத்தம் ; வடகுகு சுறறில தலமரம் - கோன்றை, பதிகம 1 சிங்க தீர்த்தம் (ஞ்ணை) கோய்லுககு வடகிசை சிறுதூரத தில சங்கு தீர்த்தம எனனும மணணீரத தமமரக புளம ;

இத அசசிறபாககம (S. I. I.) கிடைததுளளமை மதனமேறகில நாழிகை யனவில உளளது.

3033. அரசிலியி லமாகதருளு மங்கணர் கைபபணிகது
பரசி,பெழ திருப்புறவா பனஙகாட்டூ ருறதலாய
விரைசெய்மலாக கொணறையினா ரிலவுபதி பலவணஙகித்
திரைசெய்கெடிஙு கடலுடுதத திருத்தில்லை நகரணைந்தார். கசுகூ

(இ - ள்) அரசிலியில...பரசி - திருவாலிலியினகண விருமபி எழுநதருளும் அங் கண்ணையுடைய அரசராகிய இறைவரைப பணிநது துதிதது ; திருபபுறவா பனக காட்டூ...வணஙகி - திருபபுறவா பனஙகாட்டூ முதலாக மணமுடைய கொணறை மலரை அணிந்த இறைவா எழுநதருளிய பதிகள பலவறறையும வணஙகிச சென று, திரைசெய ..அணைநதா - அலைகளையுடைய கீணட கடல சூழநத திருத்தில்லை நகரினை அணைநதருளினா.

(வி - ரை) அங்கண் அரசு - அங்கண்மை - அளியுடைய அருட்டன்மை. பரசுதல் - பரவுதல் ; போறறுதல். எழு - மேனமையுட னேகரும தெபபுடைய.

பதி பல - இவை திருத்தில்லைகா சாருமளவும் இடையிலுள்ள பற்பல பதிகள். இவை திருவக்கரை - திருவடுகூர - திருவிரும்பை மாகாளம் - திருவாமாதனூர் - திருவதிகை - திருசசோபுரம முதலாயின எனபது கருதபபடும். இவறறுட் பல முன்னா இவ் யாததிரை தொடஙகிவரும் வழியிற முழுபபட்டன (2861 பார்க்க). பதிகஙகள் ஆணடுத தரப்பட்டன.

திருத்தில்லை நகர் அணைந்தார் - நகர் அணைந்தார் - நகரை நோக்கிச் சென்றருளினா எனக. திருஎல்லை சேர்ததாகிய இடம நகா எனபபட்டத.

கடலுடுத்த - கடல அணிமையாக அமைகத.

அரசிலியை—என்பதும் பாடம. 1135

திருப்புறவார் பனங்காட்டூர்

திருச்சிறறமபலம் பண் - சீகாமரம் - 2-ம் திருமுறை

வீண்ண மாந்தன மூமம திலகனே வீழ வெஙகணே யாலெய் தாய்விரி
பண்ணமர்க தொலிசோ புறவார் பனங்காட்டூர்ப
பெண்ண மர்ந்தொரு பாக மாயிய பிஞ்ஞ காபிறை சோநுதலிடைக
கணணமர்க தவனே கலகதார்க் கருளாயே. (1)

மையி ஞாமணி போன்மி டறறனே மாசில வெணபொடிப பூசு மார்பினைப
பையதேன பொழிலசூழ புறவார பனஙகாடடூர்
ஐய னேப்புக ழான காழியு ளாயக்த ஞானமறை ஞான சமபகதன்
செயயுன பாடவல்லா சிவலோகஞ சோவாரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—திருப்புறவார் பனஙகாட்டூப பிஞ்ஞகனே - சங்கரனே - அடைகதாக்களுளாயே என்ற அடியார்களின் பொருட்டு இறைவரை வேணடியத ; "ஏம்பலிப பாரகட் கிரகரு கணடாய்" (அரசுகள்).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) வீண் அமர்ந்தன - வானிற் பறக்கும் தனமை புடையனவாகிய ; கலந்தார் - சிதததை உனபால வைதது அனபாற கூடியவாகள் :—(2) காதலல் - குழை துள்ள எனக ; அள்ளுதல - அசைதல ;—(4) சாய்ந்து - முடிசாயாத தூவி ;—(5) செருக் கெய - செருச செயதல்போலத் தளள ;—(7) விரல் - காட்டி - விரியும் - காகதள பெணகளின மெலவிரலபோல அலர எனக;—(8) "எம்பெருமான்" என்பவர்க்கு - எமது பெருமானே எனற திதிகரும அனபாகளுக்கு ;—(9) எந்து இளம் · ஏததும் என்பது எதுகை நோகி எந்து என நின்றது. இளமை - மிக கரிதாருமுன இருகரும நிறம் குறிக்கத ; கந்தம் - புகழ் ;—(10) நீணம்ஆர் முருது - சேய்மையிலும வீசம் மணமுடைய தேன் ; நீளம எனபது நீணம் என நின்றது ; "நீணுலகெலாம" (தேவா) எனறாறபோல ; ; "தேனபூ மணம கணடு" (திருமுக.) நக · இகழ. தலைஉண் - தலைஓட்டில் பிசசை புக ; உரியவன் - தன்மையுடையவன்.

தலவிசேடம் :—திருப்புறவார் பனங்காட்டூர் - தொண்டை 20-வத பதி. இப போத பிணையபுரம் எனற வழங்குவத. புறுவின பொருட்டு அதன எடை அளவு தனத தசையினை அரிகதிட்ட பிசி சகரவர்த்திக்கு அருள செயத பதி ; பிசி சக்கரவர்தி தம் கணணிப பறிதிதிட்டதும் புறுவின எடை சமமாகி இறைவர் வெளிப்பட்டதனால சுவாமிக்கு கேத்திரோத் தாரகேசுவரர் என்ற பெயர். சூரியன் முன்னிட்ட கணக்குப்படி வரும் ஆண்டுதோறும் ஆண்டு தொடஙகி முதல் ஏழு நாட்

களும் உதயதலில் சூரியபூசை செய்வது இன்றும் காணலாம் ; [அகோட்களில் முதலில் சூரியனது கதிர்கள் முனைச் சுவாமிமேலும், பினனர் அம்மையாரினமேலும் நீண்டி வழிபடுதல் வேறே காணததக்கது ; அகோடகள பெரபாக கொணடாடப்படுகின்றன. சுவாமி - பணங்காட்டீசுவரர் ; அமமை - புறவம்மை ; மரம - பனை ; பதிகம 1. புறவின பொருட்டுத் தசையரிந்த சிபிக்கு அருளியமையாலும் பனை தலமரமாதலாலும் இபபதிக்கு இப்பெயர் போகதது.

இத விழுப்புரதை யடுதத முணடியமபாகக்கம் கிலியததினினறும் வடகிழகில் மட்சாலைவழி 2 காழிகையனவில நிண்டிவனம பாதையில 1 காழிகை சென்ற பின்பு கிழகே 1 காழிகையில அடையதகாகது. விழுபபுரதினினறம வடகில 5½ காழி கையில உள்ளது.

3034. எல்லியில்ஞா னத்தலிவ செழுதருள வெதிர்கொள்வார்
தில்லியில்வா ழந்தணாமெய்த திருத்தோணடர் சிறபபினெடி
மலகியெதி பணிதகிறைஞ ச மணிமுததின சிவிகையிழிக
தலகுபெருங காதலுட னஞசலிகொண டணைகின்றார்; ககக

3035. திருவெலலி யினைபபணிது சென்றணைவார் சேணவிசுமபை
தில்லை மருவிவிளங கொளிதழைசூடும் வடதிசைவா யிலைவணங்கி
3-ம்முறை உருகுபெருங காதலுட னுட்புகுது மறையினெலி
பெருகிவளர மணிமாட பெருகதிருவீ தியையணைகதார். ககக

3034. (இ - ள்) எல்லியில...எழுதருள - அளவுபடாத சிவஞான தலிவ ராகிய பினனையார் எழுதருள (அது தெரிகது), எதிரகொளவார...பணிதகிறைஞ ச - அவரை எதிரகொளவராகளாகித நிலலிவாழாதனாகளும திருததொணடாகளும பெப புகளுடனே கெருஙகி கூடிபபோகாது பணிதது வணஙக ; மணிமுததின...அணைன சூ - அழகிய முதது சிவிகையினைம துறகிபப பெருக காதலுடனே அஞசலி செயதகொணடு பினனையார அணைகினறவரிய ; ககக

3035. (இ - ள்) திருவெலலியினை...அணைவார - திருவலலியினைப பணிதது மேறசென றணைவாராகி, சேண...வணஙகி - நீணட ஆகாயததைப பொருதகி விளஙகும ஒளி பெருகுகினற வடதிசைத திருவாயிலினை வணஙகி ; உருகு ..அணைகதார - மனமுருகும் பெருக காதலுடனே திருகோதரதின உளளே புகுது வேதஙகளின ஒலி பெருகி வளாதத்திடமாகிய அழகிய மாடஙகள் நிறைதத பெருக திருவீதியினை அணைந் தருளினார். ககக

இதத இரணடு பாட்டுகளும தொடாது ஒருமுடிபு கொணடன.

3034. (வி - ரை) எல்லியில் - திருவலலியில என்ற குறிபபுமாம. எதிர் கொள்வார் - எதிரகொளவாகளாகி - முற்பெசசம ; எதிரகொள்வா - மலகி - இறைஞச எனற சுடடுக.

தில்லைவாழந்தணர் - மெய்ந்நீதத தொணடர் - எணணும்மைகள விரிக. இறைவருடனே மூவாயிரவாகளாதலின நிலலிவாழாதணர் முன வைகபபடடனர ; முனனரும "நிலலிவா ழாதண ரனபாக ளுடனீணடி" (2052) எனறது காணக.

சிறபபிஞெ - சிறபபு - எதிரகொளளுதறகுரிய கிறைருட முதலிய விதலைப் பொருகள் (2058).

பணிந்திறைஞ்ச-அஞ்சலிகொண்டு - முனனர் (2053) விரிதத கூறினராதலின இங்குச் சுருகிக் காட்டியருளினர.

அஞ்சலி கோண்டு - கரகங்களை கூபபி வணகுகிய நிலையினை மேறகொணடு.

அணைகின்றார் - பின்னையார் என்ற எழுவாய தொகுகு நினறது. அணைவாராகி - முறறெச்சம ; அணைகினறார் - பணிந்து - அணைவார - வணஙகி - புகுந்து - அணைநதார் என மேல்வரும பாட்டினுடன முடிகக.

மணிழந்தின் சிவிகை - மணி - அழகு ; மணிகளுட் சிறநத என்றலுமாம.

3035. (வி - ரை) திருஎல்லை - வடகருத திருஎல்லை. இது நிலையினவடகில் 4 காழிகையளவில உள்ள கிவா நதிக்கரையில் உளள திருவடையாளம. தெறகுத திருவெல்லை கொள்ளிடக கரையும, மேறகுத திருவெலலை வாயகாலும, ஙிழகுத திருவெலலை கடறகரையும போல.

சேண் விசும்பை . வடதிசை வாயிலை வணங்கி - நில்லாத திருகருகு நானகு திசையிலும திருவாயிலகள் உளளமையாலும பினனையார் இபபோது வடகணினறும போநதருளுகினறமையாலும் வடக்கு வாயிலை வணஙகி உட்சென்றருளினர. இது சகாத திருமதில் வடககு வாயில. சோழியினறும முதனமுறை போநதருளியபோது தென்றிசையிலிருநது வநதருளினராதலின "நிலலைசூழ நெடுமதிறலென திருவாயிலை நேரணிநதாக" (2051) எனறது காண்க.

இது பின்னையார் திருநதிலலையை வழிபபட்ட மூனறாவது முறை ; தொண்டை நாடு வணகசை சென்ற இநத யாததிரைத தொடககதது திருநதிலலையினை வழிபடுபு போந்தருளியது இரணடாவது முறையாகும (2680).

சேண் - நீண்ட தூரத்தளள ; ஒளி தழைத்தல் - சிவவொளி பெருக வீசுதல. இத்திருவாயில ஆளுடைய நம்பிகள் முதன்முறை திருத்திலலைக்குள் எழுநதருளும திருவாயில என்பது "வாயிலக ணுனகி னுந்த ரதநிசை வாயினமு னெயதி" (243) என்பதனுலறியப்படும். உட்புகுந்து - நிலலைத் திருகரத்தினுளளே புகுந்த.

மாடப் பெருந் திருவீதி - தோவீதி ; மாடவீதி. இதகுக குறிபபதது வடகரு மாடவீதி.

மறையினொலி பெருகி வளர் - நிலலைவா ழந்தணாகளின் திருமாளிகைகள பெருகி வளர்தல அவ்களது மணைகளதோறும வேதம பயிலும ஒலி பெருகி வளர்கின்றதென்பத. வளர் - எனறது மேனமேலும மறைசசிறவர் பயில வளரத்தலம குறிபபதது.

நேடுமோடம்—என்பதும் பாடம். 1137

3036. நலமலியுந் திருவீதி பணிருதெழுந்து நற்றவர்தங்
குலநிறைந்த திருவாயில் குவிதலமலர்ச் செங்கையொடு
தலமுறமுன் ருழ்ருதெய்தித் தமனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தேரங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினர். ககஙூ

(இ - ள்) நலமலியும்...எழுந்து - நன்மை மிகவும செயகின்ற திருவீதியினை நில முதப் பணிந்து எழுந்து ; நறறவர்தம்...தாழ்ந்தெயதி - நறறவர்களது கூடடம நிறைந்த திருவாயிலினைச் செநதைகளினைச் சிரமேற கூபபிகொணடு நிலம பொருநதி முன்னே தாழ்ந்து வணஙகிச் சென்று சேர்ந்து ; தமனிய...வணங்கினர் - பொன மாளிகையாகிய திருவம்பலத்தின் பக்கத்தே வலமாக வந்து உயர்நத பேரம்பலதைதை வணஙகினர்.

(வி - ரை) நலமலியும் திருவீதி - நலமாவது மாதவப்பயன் ; மலிதல்-செய்தருதல் ; மிகுதியும் உளவாகுதல். "மாதவமகன, லெருக திருவீதி காண்கும் தொழுத" (2063).

நற்றவர்தம் குலம் நிறைந்த திருவாயில் - நற்றவர் - அடியாராகள் ; குலம் - கூட்டம் ; நிறைதல் - பெருக்குதல.

குவித்த செங்கையோடு தாழ்ந்து - கைகளைச் சிரமேற கூபியவாறே தாழ்ந்து.

தமனிய மாளிகை பொன்னமபலம் ; பொன மனறம.

ஒங்கிய பேரம்பலம் - மிகவுயாகத பேரமபலம எனனும் மனற , பொன்னமபலத நினை அடிதறுத தனியே உளள பெருமனறம.

திருஎல்லை - (மதில) வாயில் - திருவீதி - திருவாயில் - பேரம்பலம் எனற இவற்றையெலலாம முறையே தனிததனி வணகிய பினனரே பொனனமபலதறதைச் சாதறலும வழிபடலுமாம எனற குறிபபும காணக. 1138

3037. வணங்கிமிக மனமகிழ்ந்து, மாலயனுங் தொழும்பூக
கணங்கணமிடை திருவாயில பணிந்தெதழுது, கண்களிர்ப
அணங்குதனி கண்டருள வமபலதநீத பாடினைற
குணங்கடநத கனிக்கூதறா பெருங்கூதறுக கும்பிடுவார், ககஉ

3038. தோணடர்மனம் பிரியாத திருபபடியைத தொழுகிறைஞசி
மண்டுபெருங் காதலினு னேகங்முக மலாருதெழுவார
அண்டமேலா நிறைந்தெழுந்த வானந்தத் தளளகோது
கண்டபே ரினபதனின கரையிலலா நிலையணைநதார. ககச0

3037. (இ-ள்) வணஙகி...எழுநது - (திருபபேரமபலதறதை) வணஙகி மனம மிக மகிழ்நது மாலும தயனும தொழுகின்ற சிவ பூதகணஙகள் நெருஙகிய திருவணுகுகன திருவாயிலில பணிநது எழுநது , கணகளிபப - கணகள களிகூர ; அணைகு...ஆதி னைற - சிவகாமியமமையார தனிப்பய கண்டருளுமபடி திருவமபலதறதில ஆடல புரி னைற : குணங்கடநத...ருமபிடுவார - குணங்களைக் கடநத மெயஞஞான வெளிபில தனிக கூதறாரதது பெரிய திருகூதறதனிகை கும்பிடுவாராய ; ககஉக

3038. (இ - ள்) தொணடர மனம...தொழுது இறைஞசி - திருததொணடர களுடைய மனதறதினினறும பிரிதறலிலலாத விளஙகும திருகளிறறுபபடியினறத தொழுது வணஙகி ; மணடு...மலாகதெழுவார - செறிவுடைய பெருக காதலினாலே தோகதி முகம மலாசசி பெறற எழுவராகிய பினனையார , அணடமேலாம... ...அலாதது - அணடகடஙளெலலாகும நிறைநத எழுஙகின்ற சிவாநதப பெருகினுளளே அலாதது ; கணட... அணைநதார - அனுபவதறதுக் கணட பேரினபதறதினிற கரையறற நிலையினை அணைநதருளினர. ககச0

இநத இரணடு பாடடுகளும தொடாநத ஒருமுடிபு கொணடன.

3037. (வி - ரை) மால் அயனும் தேழும் பூதகணங்கள் - பூதகணங்கள் பிரம லிட்டினுகளாலும தொழபபடும தனமை வாயநதவைகள். தேவாகள பல வர்கதறதட்பட்டுப பிறவியில வருவோர. வெபூதகணஙகள அவவாறனறிச் சிவதறதலும வினகபபெறற முதறதானமாகள ; அனறியும தமமை வழிபடுவோராகிச சென்பால வழிப்படுதறகு உயயச செயயும கருணையும ஆறறலும உடையவர்கள ; இவர்களால் லிடக்கப்பட்டபோதனறித தேவர்கள திருவாயிலிற புகும உரிமையிலர் ; சூதலின்

இவர்களைத் தொழுத திருவாயிறபுறம காத்திருகின்றனர் என்பதுமாம். திருமஞ்சத் திறபபிலுளளதாதலை பார்க்க.

அணங்கு கண்களிப்பக் கண்டருள எனக. அணங்கு - சிவகாமியம்மையார்; தனி - ஐயனது பெருமகிழ்ததை அம்மையாரையனறி ஏனை உயிர்வருக்கங்கள் எவையும காணும் வலியிலர். ஆதலின் தாம் தனியே கணடு அதன் பயனை உயிர்களுக்கு அருள் கினறார். "பாலுண குழலி பசுங்குடர் பொருதென, நோயுண மருகுத தாயுண டாங்கு" (குமரகுருபரர்); ஊழியில உலகஙகள் யாவையும் இறைவனுள் ஒடுஙகும; அவை புனருறபவமாதற பொருட்டு இறைவா ஆடுவர்; அக்கூதது சதசியைச் சங்கற பிதத ஆடுதலால சதசி தோனறாம. அதன பினனே சதசியினனாம் ஏனைய எலலாம் தோன்றுவதனமுன் சத்சி தனியே அகஙகூதது னைக கண்டருளுவர்; அதன பயனுகவே உலகம தோன்றும எனக.

கண்களிப்பக் கும்பிடுவார் - என்ற கூட்டியுரைததலுமொன்று.

அம்பலம் - சிற்றம்பலம்; தொகாயம்; ஞாலுகாயம். இது பேரமபலததின வேறுபபு பொன்னம்பலம எனப்படும.

குணங்கிடந்த தனிக்கூத்தர் - குணஙகள தோற்ற அவறறினனாம் உலக ததது வங்கள் தோன்றும்; குணஙகள உருபபட்டுத தோனறுமகிலை கபபாறபட்டு இறைவ ரது கூதது விளங்கும எனக "பூதமுது கரணம் பொறிகளோடு புலனும் பொருந்திய குணஙகளோரா மூனறும, நாதமுங் கடநத வெளியிலே" (பட்டினததார் - திரு விசைபபா).

பெருங்கூத்து - பயனுற பெரியது; "யானெனதென் றவரவரைக கூத்தாட் டு"ம் தன்மையதாதலின் பெருங்கூதது; "தாளுடைத தசையாடும்" என்பவாதலின ஐயன் ஆட உலகெல்லாம் ஆடி யியங்குகின்றன.

தனி கண்டருள - தனிக்கூத்தர் - பெருங்கூத்தர் - அடைமொழிகளின் திறபபினை உன்னுக.

தனிக் கூத்தர் - தனி - தனக்குவமை யிலலாத; வேறெவரும சிருட்டிப்படாத தாமே தனியாய கின்ற நிலையின கூத்து; "தானே தனிமனறி றனனைத் தனிநிதம்" (திருமூலர்).

கும்பிடுவார் - கும்பிடுவாராகி; முறறெச்சம். கும்பிடுவார் - மலர்தெழுவார் - உன் அலைத்து - நிலையணைந்தார் என வரும பாட்டுடன முடிக்க. 1139

3038. (வி - ரை) தொண்டர் மனம் பிரியாத திருப்படி - திருககளிறறுப படி. இஃது திருவைகதெழுதலின் உருவமாகியது; இதன தலையில் இறைவர் விளககு கின்றார். திருவைகதெழுததை தொண்டாகளால் எப்பொழுதும இடையறாது தியா னிககுறபாலது என்ற நிலையில இத திருபபடிகள் விளககுவன. "செயதவம பெரி யோன் சென்றதாழ்க தெழுந்தான நிருககளிற றுப்படி மருகு" (251); "தாழ தார் திருககளிற்றுப் படிக்கீழ்" (2071).

நோக்கி - ஊன்றிய - அழுதிய - பாரவை செய்து; "ஒன்றி யிருந்து நினைபின கள்" (தேவா - அரச).

அண்டமெலலாம் நிறைந்தெழுந்த ஆனந்தம் - புவனகோடிகள் எலலாவற்றினும நிறைவாகிய வெனறு ஆனநதமாகிய அருள் நிறைவு. "அண்டப் பரபபெகு மணடிய பரந்தபே ரானாத வெள்ளம வாழ' (அமுதாம் - பிள்) என்ற எமது மாதவச வெஞான முனிவர் இதனை உரை செய்ததமை காண்க. இது தொகாய நிறைவு,

"அண்டகை னோரேழு மம்பொற பியாக" (திருமந் - 9 - 101) என்பத முதலி யவை பார்க்க.

ஆனந்தத்துள் அலைந்து - ஆனந்தமாகிய பெருவெள்ளத்தினுள் அகபபட்டு அலைத்த ; ஏகதேச உருவகம். அலைந்து - அலைதலால். வெளனத கிறைவிலே தாம் ஒன்றபட்டுத் தம்மை வேற காணராய அதவேயாகி நினறமையால என்க.

கண்ட பேரின்பத்தின் கரையில்லா நீலை - கண்ட - அறுபவதறிற கண்ட ; "அதிசயம் கண்டாமே" ; "அநதமிலா வானந்தம் அணிகொடிலலை கண்டேனே" முதலிய திருவாசகத் திருவாக்குக்கள காணக. கரையில்லா நீலை - எல்லை காண முடியாத ; இன்னபடி எனற அளகலாகாத. "அகதத்துக் கணகொண்டு பாரபபதே ஆனந்தம்,...சுகத்தைச் சொலலெனிற சொலலுமா றெங்ஙனே" (திருமந்திரம) ; இ நிலைகள் முன் (2057 - 2062) உரைகளப்படடமை காணக. ஆளுடைய பிளளையார திலலையில் திருஞடக குமபிட்ட மூனறாவது முறை இது. முதன முறையில திருவம்ப லதறின இபலபும், அவர தரிசிதத ஆருத ஒருபருத தனிகடதறி னியல்பும், அதறினை அவர் கணடு குமபிட்டவாறும விளகியருளிய ஆசிரியர, அவவானந்த நடனதரிசனததை முடிதத பினனர முடிததுக் காட்டிய நிறம கணடு களிகதபாலது. 1140

3039. அந்நிலைமை யடைந்துதிகைத் தாங்கெய்தாக் காலத்தின்
மன்னுதிரு வம்பலததை வலங்கொண்டு போந்தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவீதிப் புறததணைந்தது போதுதொறும
இன்னிசைவண் டமிழ்பாடிக் குமபிட்டங் கினிதிருநதார்.

(இ - ள்) அநநிலைமை அடைநத நிலைதத - முனபாட்டிற கூறிய அநநிலைமை யினை அடைந்த அவ்வனுபவததில மூழகியிருநத ; ஆருத...போதருளி - அருத தகாத காலதறிலே, நிலைபெறற திருநிறற்றமபலதறினை வலமாக வநத புறதறிற சென்றருளி, பொனனணி...புறததணைந்த - பொனனுலணியபபட்ட மாளிகைகளை யுடைய திருவீதியின புறதறில சேரநத ; போதுதொறும .இனிதிருநதார - காலக தோறும் இனிய இசையுடனகூடிய வணமையுடைய தமிழ்பபதிகஙகளை பாடியருளிக குமபிட்டுகொணடு அருகு இனிதாக எழுநதருளி யிருநதனர.

(வி - ரை) அந்நிலைமை அடைந்து நீலைத்து - அசரம, முனபாட்டிற கூறிய அந்த என முனனறிசுட்டு. அககரணஙளுன அகரமபோல நிறைநத வொனநத னிலைமையினில நிறைநதாராகும நிலை எனற குறிபபுபபெற அந்நிலைமை - அகரதறின நிலை - எனறரைத தலுமாம.

எம்நாக் காலம் - வழிபாட்டுகருியதலலாக காலம. திருகதலம திருக்காபபிடு இன்ற உச்சி - திருவததயாமம முதலிய காலஙகளின பின உளள காலம "காலமெல் லாந அதிதறைஞ்சி" (2062) ; மேல போதுதொறும் எனபதம் காணக

மாளிகை வீதி - நிலலேவாழதனைகளின மாளிகைகள நிறைநத திருவீதி ; மாடவீதி. "குனறனைய மாளிகைக டொறறருலவம வேதிகைகள" (1064).

இன்னிசை வண்தமிழ் - இபபதிகஙகள கிடைதறில !

தம்பிட்டு அங்கு இனிதிருந்தார் - குமபிடுதலே பிறவிப பயனும் என்பதை உல குக்கு அறிவுறுதறி உபதேசிததருளிய ஞான ஆசாரியாரதலின அவ்வாழ்வு பெறறமை யின் இனித இருநதார எனக. "எனை புணணியரு செயதனை கொலலோ...வழிபடு மதனுலே" (திருவலஞ்சுழி) எனறருளிய பினனையாரத திருவாக்கு ஈண்டுச் சிந்திக்கற் பாலதி.

அங்கு - அத்திருப்பதியின் புறத்து அமராகூடிய இடத்திலே என்க. "அங்கண், அல்குக் நிறமஞ்சு வார்சண்பை யாண்டகையார்" (2063); "திருவேட் களஞ் சென்று...வைகி யருளுமிட மங்காக" (2064) என்ற முன் கூறியவைகளே கினைவு கூர்க.

மன்னு திருவம்பலம் - "மெய்ஞ்ஞானமே யான வம்பலம்" (2058) என்றபடி ஞான நிறைவாதலின் யாண்டும பாலி நிதலியமாயுள்ளது.

புறத்தமர்ந்து—என்பதும் பாடம். 1141

3040. திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத விருதயரும்
பொருந்துதிரு வளர்புகலிப் பூசுரரு மாதவரும்
"பெருந்திருமா லயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலியூரில்
இருந்தமிழா காரணேந்தா" ரெனக்கேட்டு வருதணேந்தார். ககசஉ

(இ - ள்) திருந்தியசீர...மாதவரும் - உலகம் திருவுதறகுக் காரணராகிய சிறப பினேயுடைய தாதையாராகிய சிவபாதவிருதயரும், பொருதறம சைவதறிரு வளாதற கிடமாகிய சோழிபின்கண் வாழும மறையவர்களும சிவனடியார்களும்; "பெருந் திரு...அணேகதா "எனக கேட்டு - "பெரிய திருவினேயுடைய திருமாலும் பிரமதேவ னும் போற்றுகின்ற பெரும்பற்றப்புலியூரின்கணணே பெரிய தமிழாகரராகிய பிள்ளேயா வருதணேந்தா" எனற கேட்டு; வருதணேகதா - தாம அதகு வந்து சாராதனர்.

(வி - ரை) திருந்திய சீர் - திருந்திய-உலகம் திருந்திய என்க. உலகம் திருந்துவ தாவது பரசமயநகள ஆகிரமித்து மேலெழுநது கேடு செய்யாது நிராகரிக்கபபட்டு அவ்வவற்றின் நிலேயில் அமைந்து நிற்றலும, சைவம் ஓஙகித் திருநீறறிஞெளி விளங்கி உண்மை நிலேயில நிற்றலுமாம்; சிவபாதவிருதயர் மனேயறத்தி லின்பமுறுதல ஒன றும், பரசமய நிராகரிதது நீறு ஆக்குதலால உலகம் திருந்துதல் ஒன்றுமாக இரணடு பயன்களேக குறிதது மகவு வேண்டித் தவம் செயதனர்; அவ்வாறே பிள்ளேயாரை மகவாகப பெற்றனர். மகப பெறறமையினுலே "தாதையார" எனப் பெற்றனர். "ஈறில் பெருநதவ முன்செய்த 'தாதை' யெனப்பெறறார" (1983); இவ்விரணட னுள் உலகு திருவுதலாகிய பெரும் பயனேயே முறபட நினேதனர் என்பது "மனே யறத்தி லினபமுற மகபபெறுவான விரும்புவார், அனேயதில தலேநினறே...முன் பர சமய நிராகரிதது நீறுகும, - காதலனே" (1917) என்றதனு லறியலாம்; ஈணடிய பிள்ளேயாரது, பாண்டிநாடு தொணடைநாட்டு யாததிரைகளின் நிறைவினேயு அப பெரும்பயனும் நிறைவெயதி உலகமும தமிழ்நாடு முழுமையும் திருநதமுற்ற வினக கின; இனிப பிளேயாரது திருமணமும் இறைவன் றிருவடியிற புக்கொன்றி யுடனுத் லுமே எஞ்சி நிறபன. இவையே இனித் தாதையாருக்குப் பிள்ளேயா மனேயறதறி லினபமுற மகவு எனபெறற நிலேயில செயய நிறபன; ஆதலின் இகருத்தக்களே யெல்லாம உள்ளடக்கியே, வாளா கூறுது, திருந்திய சீர் என்றும், தாதையார் என றும் அடைமொழிகள் தாது கூறியருளிய கமம் காணக. புகலிப் பூசுரரும் என வேனேயோரை வேறுபிரிதது பினவைத்ததும் இகருறிப்பு.

பொருந்து திருவளர் புகலி - பொருந்து திரு - சைவ மெய்த்திரு; வளர் - வளர் தற்கேதுவாய் நிற்கும. திருவளர் - பூசுரர் - எனறும், வளர் மாதவரும் - என்றும் கூட்டியுரைக்கவும் நின்றது. பொருந்து திரு-எனறார் வேனேத் திருவெல்லாம் பொருநதா தொழிலன என்றுணர்தறதறகு. பொருந்து திருவளர் என்றது, இனி, இவர்கள் எல்லா

ரும் பிள்ளையாரது திருமணத்தில் இறைவனடி பொருத்தம் திருவினை யெய்தும் நிலைக் குரிய தன்மையனே வனர்களும் என்ற குறிப்பும் தாதறிதல் காண்க.

மாதவர் - சிவனடியார்கள். சிவபூசையே தவம் எனபபடும். மாதவமாவது சைவத தின் கால்வகை நெறிகளிலும் சிறந்த உறைபுடன் ஒழுகுதல. "ஆறுவகைச் சம யதரி லருந்தவரும்" (3150) "அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா வீரதரு சாரு, நெறிவழி னின்ற வேட நீடிய தவத்தி னுளனோர்" (3101) எனபவை முதலியன காண்க. சிறபபுபபதறி "மாதவர்" பினவைத தோதபபெறறனர்.

பெருந்திருமா லயன் போற்றும் - "வரைகிடக தானநிலவி யமபல முன்றிலம் மாயவனே" (திருகோவையார்).

பெரும்பற்றப் புலியூர் - முனிவா-தேவர் முதலிய எல்லாருகும பெரும்பற்றுக உள்ள ஊா என்பது; "பறறு நினருரைப பறறு பாவமே" (பினனையார).

தமிழாகரர் - ஆகரம் = இடம்.

கேட்டு வந்தணைந்தார் - தொணடை நாடு சென்ற வணஙகித திருமபியருளித தில்லையில் எயதிய பினனையார, கோழியில அணிமையில எழுநதருளுவார எனபது தெரிநதாரேனும, அதிவரையும பினனையாரைக காணுது தரிகலாறறாது எதிரகொணடு போநதனா எனக. இவாகளது, பினனையாரைப பிரியலாறறாத நிலை முனனாத திரு வீழிமிழலையிற சென்ற கணடு அவரைா கோழிக்கு வருமபடி வேணடியமையாலும், தாதையார் பின்னையாரைக காணத திருவாலவாயினிற சென றமையாலும அறியபபடும தாமும திருததலிலே சென்று வணஙகிப பினனையாருடன அமபலகூததரை வணங்கும (3041 பாரக) ஆசையும அணை செய்ததெனக. "கோவே யுனறன கூதறுக் காணக கூடுவ தென்றுகொலோ" (1), "அததா வுனற நுடல காண வேணவ தெனற கொலோ" (3) (கணடராதிததர் - கோயில), "எமபிறைசய யெனறுகொல காணபதுவே" (திருவாலியமுதனா); "அபபா காண வாசைப படடேன கணடா யமமானே" (திருவா) எனன முதலிய திருவாகுகளை உணமையடியாாகளின உணமை நிலையை விளகுதல காணக. 1112

3041. ஆங்கவரைக் கண்டுசிறப பளிதருளி யவரோடேந்
தாங்கரிய காதலினற றமபெருமான நுழலவணஙக
ஓஙகுதிருத நிலவிவா முகதணரு முடருருக்த
தேஙகமழகொன றைசசடை யா திருசசிற்றம் பலம்பணிந்தார்.

(இ - ள்) ஆஙகு...அளிததருளி - அவவாறு வநதணைந்த அவாகளைக கணடு அவா களுகு மலாாத முகத்துடன இனிய மொழிகளை கூறி; ஐவரோடும்...வணஙக - அவாகளுடனேகூடத தரிசகலாறறுத பெருவிருபபதஙஞலே தமது பெருமானது கழல களை வணஙகுதறகு; ஓஙகு.. உடலுக - திருமிக நிலவிவா முகதணாகளும உடலுக வரச் சென்ற; தேஙகமழ...பணிததார - தேன மணம கமழும கொணறை மலர் மாலை சூடிய சடையினையுடைய இறைவனது திருசசிறறமபலததினைப பணிநதனா.

(வி - ரை) ஆங்கு அவரை - ஆங்கு - அவவாறு வரத அவர்களை; அவவிடதது என்றலுமாம.

சிறப்பு அருளி - சிறபபாலத அவாகளை முகமனகூறி வரவேறறு நலம அருளு தல் என்ற பொருளில் வநதது.

அவரோடும் - வணங்க - தில்லைவா ழந்தணரும் - உடனாக - அவர்களுடன் கூடிச் சென்று வணங்குதற்குத் தில்லைவாழந்தணரும் உடன்ஆகி வர - ஒன்றுகூடி வரக் - கூடிப் பணிந்தார் என்க. கூடி என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க.

தாங்கரிய காதலினால் - புகலியந்தணர்களும் அடியவரும் உடனாகத் திருமன்ற பணியப்பெற்றதனால பெருவிருப்பு மிகுகதெனபது.

தீநறுநீங்க என்க ; தீநு - வைதிக சைவத திரு.

தீநற்சிற்றம்பலம் - ஞானகாயமாகிய பொன்னம்பலம். 1143

3042. தேன்புகலி யந்தணருந் தில்லைவா ழந்தணரும்
அன்புநெறி பெருகுவித்த வாண்டகையா ரடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யின்புறுதோ ணியிலமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருளு, ககசச

3043. நற்றவர்தங் குழாத்தோடு நம்பர்திரு நடஞ்செய்யும்
பொற்பதியின் திருவெல்லை பணிகதருளிப் புறம்போந்து
பெற்றமுயர்த் தவரமர்ந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவாகள் பரவுதிருக் கழுமலமே சென்றடைவார், ககசடு

3044. பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பேர்படைத்த
தொலகிலவளப் பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலும்
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகையிழிக தெதிர்வணங்கிச்
செல்வமிகு பதியதன்மேற் றிருப்பதிக மருள்செய்வார், ககசக

3045. மன்னுமிசை மொழி"வண்டார் குழலரிவை" யென்றேத்து
மின்னுசுடர் மாளிகை"வீண் டங்குவபோல் வேணுபுரம்"
என்னுமிசைச் சொன்மாலை யெடுத்தியம்பி எழுந்தருளிப்
புன்னைமண மகமழ்புறவப் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார். ககசள

3042. (இ - ள்) தென்புகலி...போற்றி - அழகிய சோழிமறையோரும் தில்லை வாழந்தணர்களும் அன்புநெறியைய பெருகச்செயத இறைவரது திருவடிகளைப் போற்றி; பொன்புரி...போந்தருளி - பொன்போனற புரிநத சடையினையுடைய கூததபபெருமானது திருவருள விடைபெறறுப போந்தருளி ; இனபுற...எழுநதருள - இனபஞ செய்யும் திருநதோணியில் விரும்பி வீறறிருநத இறைவரை வணஙகுதற்கு எழுந்தருளுவதன் பொருட்டு ; ககசச

3043. (இ - ள்) நற்றவர்தம்...புறம்போந்து - நல்ல தவமுடைய அடியாரகூட்டததுடனே கூடி, இறைவா திருநடனம் செயதருளுகின்ற அந்த அழகிய பதியின திருவெல்லையினைப் பணிநதருளிப புறதது போய் ; பெற்றம்...இறைஞ்சி - விடைக் கொடியினை உயர்ந்திப பிடிநத இறைவா விருபபி எழுந்தருளிய பிற பதிகளையும் சென்று வணஙகி ; கறறவர்கள்...அடைவார் - கறற பெரியோர்கள் தஙகினற சோழிப் பதியினையே சென்று சோவாராகி ; ககசடு

3044. (இ - ள்) பல்பதிகள் கடந்தருளி - பல பதிகளையும் கடந்து சென்றருளி ; பன்னிரண்டு...எதிர் வணஙகி - பன்னிரண்டு பெயர்களையுடைய பழைமையாகிய வளம் பொருந்திய சோழிப் பதியான அ ஊரததிலே காட்சிப்படுதலும் பொருந்திய திருமுதசச் சிவிகையினின்றும் இறஙகி வணஙகி ; செல்வமிகு...செய்வார் - செல்

செல்வம் நிறைந்த அந்தச் சோழிப் பதியின் மேலே திருப்பதிகத்தினை அருளிச் செய்வாராகி ;

4525

3045. (இ - ள்) மன்னும்...எடுத்த - நிலைபெறற இசையினையுடைய "வண்டார் குழல்" என்னும் முதலையுடைய திருப்பதிகத்தினைத் தொடங்கி ; மின்னு சுடர்... ...இயம்பி - ஒளிவீசும் சுடர்களைக் கொண்ட மாளிகைகள் "விண் தாங்குவனபோலவுள்ளன" என்ற கருத்தமைய இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகத்தினை எடுத்துத் திருந்தருளி ; எழுதருளி - மேறசென்றருளி ; புன்னை...அணைதார் - புன்னை மரங்களின் மணமான தமம்தறகிடமாகிய சோழியின புறமபணையின வாது அடைத்தனா.

4526

இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3042. (வி - ரை) அன்புநெறி பெருகுவித்த ஆண்டகையார் - கூறிய பெருமான் ; இறைவா. "கிரிதனைக் கிண்ட வாண்டகை" (திருவி).

தேன்புகலி - தேன் - அழகு. நிலைகெருத தெனறிசையிலுள்ள என்பாரு மூண்டு.

அந்தணரும - அகதணரும - தாமுமாயக கூடி எனக. தாமுமாயக கூடி எனபது இசையெசம. அன்பு நெறி - சிவநெறி ; "அனபே சிவம்" (திருமக)

பெருகுவித்தல் - மிளகக்ம குனறியதனி நீகக் யாவரும் போறறமபடி செயதல்.

இன்புறு தோணி - இனபதைத உரச செயயும. உறும் - உறவிகரும ; தீங்கிலாழந்தனார் முன் - எனற பாடககொணடு, முன் கூறியவாறன்றி, அன்புநெறி பெருகுவித்த ஆண்டகையார் எனறதற்கு அனபின வழிமய விருத்தி செய்த பினனையாரது என்றுரைபபாரு மூண்டு.

பெருக்குவித்த—எனபதம பாடமு. 1144

3043 (வி - ரை) நற்றவர் - திருதொணடாகன்.

திருவேல்லை - தெனபுறதஅத திருவெல்லை இது கொளளிடத திருநதி வடகரையின வடகறகிலுளளது (256 - 2044 - 2045 பாகக)

பிற பதி - இவை திருதநிலைகரும சோழிகரும இடையில உளளவை ; 2048 பாகக. திருகாவுகசரசாபிரான நிலையினினறும சோழியை நோகசி சென்றருளப வா திருகாரையூர பணிநத சென்ற வழிக்கொணடு சென்றமை மூன (1444) கூறப் பட்டதை காண்க. திருகாரையூர சென்ற வராது வேறே நிலையினினறும சோழிக் செழுநதருளுவதாயின் இடையில திருமயேநதிரபபளளி, திருவெளஹாப பெருமணம, திருகருகாவூர் முதலாயின எனபது கருதபபடும.

கற்றவர்கள் பரவும் திருக்கழுமலமே - "கறறவராக பணிசேதத்ந் கழுமலத்து ஈசன்" (பிள - மேகர - 11) ; சகாரம தேற்றம

புறம்போந்து - திருவெலலையினைக கடநது அபபறம மேற்சென்றருளி; நிலலைப பதியின புறம. 1145

3044. (வி - ரை) பல் பதிகள் - இடையில் உளள ஊர்கள. மூன் பாட்டில் கூறியவை இறைவா எழுநதருளிய தலங்கள.

பன்னிரண்டு பேர் படைத்த தொல்லைவளப் பூந்நாய் - இநதச சோழிப பதியின் தொன்மையும வளமும்பறறி எடுததக கூறினார் ; பின்னையார் இங்கு அருளும் இரணடு பதிகங்களிலும் "விண்டார்குவ போலும்மிரு வேணுபுரம் மதுவே" என்றும், "நலமகொள் காழி சேர்மினே" என்றம, பதியினைப் பற்றியவையாகவே தரிக்கப்பதி

லானும் என்க ; இனிப் பிள்ளையார் அருளியனவாய்க் கிடைத்துள்ள சோழிப் பதி பற்றிய பதிகங்களுள் இவை இறுதியானவை என்பது கருதி இவ்வாறு அதித்து மகிழ்ந்தனர் ஆசிரியர் என்பது. " பதியதன்மேற் றிருப்பதிகம் அருள்செயதார் " என்று இக்குறிப்புக் காட்ட அருளியதும் காண்க.

தூரத்தே தோன்றுதலும்...சிவிகை இழிந்து எதிர் வணங்கி - இறைவரது திருநகரம் கட்புலப்பட்டவுடனே சிவிகையினினறும இறங்கி நிலமுறத தாழ்ந்து வணஙகுதல் முறையாம். செல்வம் - சிவதெறிச் செல்வம.

பதி அதன்மேல் - திருப்பதியினைத் தனிததல் பதிகக் கருததும் குறிப்புமாம் ; " வேணுபுர மதுவே " என்ற பதிக மருடம் காணக.

முன்னாப் பல முறைகளிலும் (ஐநது யாததிரைகளிலும்) பிள்ளையார் பிறபதிகளினின்றும் சோழியின்கண் மீண்டு எழுநதருளியுள்ளாராயினும் இமமுறையில் அத திருப்பதி தூரத்தே தோன்றியபோதே சிவிகையினின்று மிழிந்து எதிர் வணஙகி அதன்மேற் றிநப்பதிகச் சொன்மாலை எடுத்தியம்பி மேற்சென்றருளுகின்றார் (3045); அஃதன்றியும், அதன் புறம்பணையின் மருஙகு அணைந்து பதியினுட் புகுமபோது மலர் தூபதீபகளுடன் தொழுத ஒரு பதிகம " காழி சேர்மின் " எனப் பாடி அதனுளளே புகுந்தருள்கின்றார் (3046) ; இனித திருமணஞ செயதருள அபபதியினினறும் புறப படுமபோது " வளம்பதி வணஙகி"ச் சென்றருள்கின்றார் (3095) ; இவறறின குறிப்புப பிளளையார் இனி இவவுலக லீலையில் இபபதியினுள் மீணடும எழுநதருளுகினறதிலலை எனபதனைக காட்டுமு திருவருட் குறிப்பாகும். இதுவே பிளளையார் சோழியில எழுநதருளும் இறுதி முறையாதலும காணக. "கம்பொ ருணம மகக ளெனற நச்சி யீசனை செய்தீர், அமபர மடைந்து சால வல்லலுமீப் பதன்முனம்.....கம்பனமேவு நன்னகர் கலநகொள காழி சேர்மினே" எனறது பதிகக கருததும் அருட்குறிப்புமாம. " பன்னிரண்டு பேர் படைத்த " எனற பதியின் தெறப்புபபற்றிக கூறிய குறிப்பினுடன், இம்முறை எழுநதருளும்நிலை கூறும் இநநானகு பாட்டுக்களினுள் திருகழுமலம் (3043), பூநதராய் (3044), வேணுபுரம—புறவம (3045) எனவும மேல்வரும பாட்டில காழி எனவும் ஐந்து திருபபெயர்களாற கூறியருளும குறிப்பும காணக.

3045. (வி - ரை) வண்டார் குழலி - பதிகத தொடககம. சோழிய பதிகஙகளுள் அமமையை முன்வைதது போறறும லீலைபறறி எடுத்தவாறு ; "தோடுடைய செவியன " முதலியவை காணக.

மாளிகை வீண் தாங்குவபோலும் - பதிக முதறபாட்டின் கருதது குறிப்பும குறிதததவாறு.

மாடம் வீண் தாங்குவபோலும் - விணணிலோங்கிய மாடஙகளை தூரதே கணணுகுப் புலப்படத் தோனறியபோது கிழநத திருவுள்ளக குறிப்பு ; தாங்குதல் - காப்பாற்றுதல எனகொணடு, விணணுயாநத திருத்தோணியேயனறி வேணுபுரதின மாடஙகளுமே விணணைத தாங்குவபோல உயாந்தன என்பதுமாம ; வேணுபுரம் என்ற பெயர்க்குறிப்பும அது ; வேணுவின வழி வநதம, வேணுவின் மறைநத காரணதைக்கும் இந்திரன் புகலடைநத நிறக, அவனைக் காத்தது பின் விணணுலக ஆட்சி மீனே மீளப்பெற அருளிய வரலாறு காணக. மண்ணவர்களுரிய ஆக்கமொழி மேல வரும் பதிகததில் உரைப்பதனால் இபபதிகதினுள் விண்ணவர்க்குரிய ஆகககுறிப்புப பெறக் கூறியவாறு ; இகாரணம் பற்றியே ஆசிரியர் இவ்வருணனையை விதந்தெடுதது க் காட்டியருளினர் என்க.

புறம்பணை - கரின் புறத்த வயல்கள் ; புன்னைமணங் கமழ் புறவம் - செய்த னிலைச் சாரபுபற்றிக் கூறியவாறு. இதனறறியே திருக்கழுமல மும்மணிகோவையி னுள் பட்டினத்தப பெருமானர் யெதறறிணைக்குரிய இரகசந்தறையில வைதறப் பற்பல பாட்டுக்களும் அருளியவாறு கணடுகொளக.

எழுந்தருளி - தூரத்தே தோனறிய இடதனினறும் மேற்சென்று கரணிமைகருச் செல்ல. 1147

3046. வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து, வரிவண்டு
சூழுமலா றறுந்தீப தூபங்க ளுடன்றொழுது
"காழிநகர் சேர்மி"னெனக் கடைமுழிந்த திருப்பதிகம்
ஏழிசையி னுடன்பாடி யெயினமூதூ ருடபுகுதார். ககசஅ

(இ - ள்) வாழிவளர்...மருங்கணைந்து - வாழவாக வளரும் அத்திருப்பதியின் புறமபணையில கரின் அணிமையில சோந்து ; வரிவண்டு ..தொழுது - வரிவணடுகள் மொயகரும மலராகளாலும, கறமணமுடைய தூப தீபகளாலும வழிபடடுத் தொழுதி; "காழிநகர் சேர்மின்" பாடி - "காழி நகரினகட சேர்மினகள, மகளே !" எனற இறைந்த சோகவாலமைந்த மகுடமுளள திறுபபதிகத்தினே வழிசைகளுடனே பாடி யருளியவாறே , எயின...புகுந்தார் - மதலியுடைய அநத பழைய திருநகரதறி னுள்ளே புகுநதருளினார.

(வி - ரை) வாழிவளர் உலகம வாழ்வாக ஜழியிலுமழியாத வளரகின்ற.

புறம்பணையின் மருங்கு - நகரபபுறதறின பககம

வரிவண்டு சூழுமலர் - வரிகளையுடைய வணடு , வரிபபாடடு இசைக்கும் வண்டு கள் எனறலுமாம. வண்டு சூழ மலர் எனறது புதிதின அலாதினற காண்மலர எனற தாம், அதுவே வழிபாடடுக்குரித்தா மாதலின

நறும் தீபம் - தீபத்திறகு நறுமையாவது நறுமணங் கமழும செயதினால் இடப் பட்டு விளகுதல , மணணெணணெய முதலிய ஏதத்தக கலபபுளள தீகாறறமுளள பணடகசனால இடுகினற தூகாட் பைசஞ் விளகுகளள பிறைவழிபாடடுகாகா என்பது தெளிக நறுமையை மலாகரும கூடடுக.

மலர் - தீப - தூபங்களுடன் தொழுதலாவது - திருகடையே தோகுதி மலர் களால லருசசிதறத தூப தீபகளோடு வழிபடுதல. இறைவரைப போலவே அவர எழுநதருளிய திருபபதியும வழிபடறபாலது எனபது லிங , 2086, 2398 பாாகக

"காழிநகர் சேர்மின்" எனக் கடை முழிந்த - "காழி சோமினே" எனபது பதிகப பாடடுகளின இறுதிச சோகளாகிய மதடம ; இதுவே பஞ்சக குறிபபும் கருததுமாம. கடை முழிந்த - கருதது அடகொணட - சிறறிணைகொணடு முடிந்த என் றலுமாம் ; கடை - குறிபபு - குறிகோள எனறலுமாம ; கடை முழிந்த என்றதனால் இனிச கோழியினபேரில பிளளையார அருளும பதிகம எதுவும காம பெறவதில்லை என்றம, இதுவே காம பெறற அளவில கோழியைபபற்றிய பிளளையாரது கடையோ முழிந்த திருபபதிகமாக எனறம குறிபபுப்பெறக கூறிய தெயவக கவியேமும காணக

ஏழிசை - திருவிராகமாகிய கடடராசப பண கடடனே.

எயின் முதூர் - 1092 பாாகக 1148

3047. சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
தாணினைந்த வாதரவின் றலைப்பாடு தனையுன்னி

நீணிலைக்கோ புரமணைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார். கசசஉ

(இ - ள்) சேணுயர்ந்த...உன்னி - ஆகாயதலியுயர்ந்த திருத்தோணியிலே வீற் றிருக்குருளும் வெபெருமானுடைய திருவடிகளே நினைந்த அன்பின் மேம்பாட்டினை எண்ணிக்கொண்டவராய் ; நீள்...புக்கருளி - நீண்ட நிலகலியுடைய கோபுரத்தினை அணைந்து எதிரில் நிலமுற வணங்கி எழுந்து உள்ளே புகுந்தருளி ; வாணிலவு... ...பணிந்தார் - ஒளி வீனமருகின்ற பெருக் திருககோயிலினை வலமாக வந்து வணகி அங்கு அதன் முன்பு பணிகதருளினர்.

(வி - ரை) சேணுயர்ந்த.....தனை உன்னி - சேண் - விசும்பு ; ஆகாயம். வானுலகம் உயர்வுபெறக் காரணமாயிருந்த என்ற குறிப்புப்பட உரைத்தலுமாம.

தாள் நினைந்த ஆதரவின் தலைப்பாடு - ஆதரவு - அன்பு ; தலைப்பாடு - பெருஞ் சிறப்பு; இடைத்தறகரிய பெரும்பேறு. உன்னி-கினைது நினைகது மனமுருகி; உன்னி-உன்னியவாறே ; படியே. " பாததகினின மனமவைதலெழு பகதன் " (11) என்ற பதிகக குறிப்புக் காண்க.

நேர் இறைஞ்சி - திருககோபுரதகின முன் எதிரே நிலமுறப பணிந்து.

வாள் நிலவு பெருங்கோயில் - இது புறத் திருமதிலின் உட்சுறறில் அமைகத சிகாழிக் கோயிலின முழுமை. வாள் - ஒளி ; ஞானஒளி.

முன் பணிந்தார் - முன் - பிரமபுரீசா திருமுன்பு. 1149

வேணுபுரம் (சிகாழி)

திருசசிற்றம்பலம் பண் - நட்டபாடை - 1-ம் திருமுறை

வண்டார்குழ லரிவையொடு பிரியாவகை பாகம்
பெண்டான்மிக வாளுன்பிறைச் சென்னிப்பெரு மானூர்
தண்டாமரை மலராளுறை தவளக்கெடு மாடம்
வீண்டாங்குவ போலும்மிகு வேணுபுர மதுவே. (1)

வேதததொலி யானும்மிகு வேணுபுர தன்னைப்
பாதததினின் மனமவைதலெழு பந்தன்றன பாடல்
ஏதத்தினை யில்லாவிவை பததும்மிசை வல்லார
கேதத்தினை யில்லாசிவ கெதியைபபெறு வாரே. (11)

திருச்சிறறம்பலம

பதிகக் குறிப்பு :—பெருமானூர் " மாடம் வீண்டாங்குவபோல " விளகரும் வேணுபுரமதுவேயாம (3045)

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) அரிவை - பெரியநாயகியம்மை ; பெண்தான் மிக ஆனுன் - சிருட்டிக கிரமத்தில சத்தியுடன் கூடி அருள்மிக எழுந்தருளினன ; ஆனுன் - ஆக்கச்சொல் பொருளின் தன்மை குறித்தது. மலராள் - "தவளகெடு" என்ற குறிப்பினால் கமலகனைக் குறிதததது; "கலியாலெடு சுருதித்தொகை கறறோமிகு கூட்டம், வினையாயின சொறறோர்தரு " (8) ; " காயிலு மங்கையொடு " (தேவா); மாடம் வீண்டாங்குவ போலும் - இதன் அரும் பொருட்குறிப்பை ஆசிரியா எடுததக் காட்டியருளினர் (3045) ; முன் உரைத்தவை பார்க்க. அதுவே பெருமானின் ஊர் என்க;—(2) படைப்புநீ நிலை யிறுதிப் பயனி - முன்னர்ப் "பெண்டான்மிக வாளுன" (1) என்றதனைத் தொடர்ந்து கூறியது ; நிலை - நிறறதல் - நிதி ; இறுதி - சங்கா ரம் ; கிறி - பலவகை வினையாடல் ; புடைப் பாகையின் கழகின்றெடு - மலர்

நாற்றம் - கமழும்பான்கள் விரித்த அலரும் பருவத்தில் மிக்க மணம் வீசுவன. புனைப் பாணி - பாணி பக்கத்திற் புடைத்தல் கழருகளினியல்பு ; தனமை கலிதரி ; விடைத்தே - மிகுத்தே ;—(3) கடம் - யானையின் மதம் ; அவர் - அவ்யானையை அபிசார யாகத்தில் பெற்ற வலிய இருடிகள் ; படம் - பாம்பின் படம் , விடம் தாங்கிய கண் - விடமபோன்ற கூரிய பாவையுடைய கண ; அரவக்குழை - அரவம் போன் றமைந்த காதணி ;—(4) மயிலாடிட மேகம் முழவதிர -ஆடிட - ஆடுமபடி; முழவுபோல அதிர என்க ;—(5) மதீதி மேனெக்கி நின்றிறங்கும் - குரகதகள் தேழிறங் கும்போது தேழ கோக்காத மேலே பாரததவாறே இறகதும இயலபுபறறிய தன்மை கலித்யெனி ;—(8) விலையாயின தோல் - விலை எனபத இதகு உயாந்த பொருள அமைதி என்ற பொருளில வநதத ;—(10) வணங்காமைத் தேரியான் - கண்ம மேலீட்டினஞல் அவர்கள வணங்கலாகாதவாற தமமை மறைதத கின்றவர் ; தூசு - புடவை ;—(11) பாதத்தினின் மனம் வைத்தேழ - " தாணினைகத வாதரவின நிலைப் பாடு தனையுனனி " (3047) என்ற ஆசிரிய இதனை விளக்கி எடுத்தகாட்டியத காணக ; ஏதம் - குறறம , மலவாதனை. இல்லா - இலலையாகச செய்கின்ற ; கேதம் - தீமை.

காழி

திருச்சிறறமபலம் நீரவிராகம் பண் - நட்டராகம்

நம்பொருண மகக ளெனற நசசி யிசசை செயதுரீர
அமபரமம டைநத சால வல்ல லுய்ப்ப தன்முனம்
உமபாகாத ஐதத ஞெலிம மிகுதத கெருசடை
நமபனமேவு தனனகா லகலகொள காழ் சேர்மினே (1)

தகனஞா தலைய நிகத சகல ரனற னதரை
அகலிஞ டரவ சைதத வரஞ வணணர் காழியை
ஒக்கஞரன சமபநத ஞாசரித பாடல வலலவா
மிகலவினப மெயதிவீற் றிருநது வாழதல மெயமமையே. (11)

—திருசசிறறமபலம

பதிகக் குறிப்பு—மலா தபாசகளுடன ககரினை தொழுது, "காழிசோமினே" எனக கடைமுடிதத உபதேசித்தருளிய பதிகம , உலக வாழ்வு கடைமுடிந்த " சாவதன்முன் இசைநத " காழி சோமின் எனற சருததம் காணக பினனையா இவ்வுலகிலவாக தவதாிதருளிய காரணகிலே முடிவெயதாம கில கூடக், காழிசோர்து, இனிப் போதகில முடிந்தவழி இறைவரை அடைநத ஒனறி டனறுகும தருணம அணிமையாதற குறிபபும் காணதறகது.

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) நம் பொருள் ....நீர் - சோழி ககரின் தொடர்பே கொணடு தமபால வநத நாலையாரையும பூசரையும மாதவாகனியும, அவர்களமூலம் எனை உலகவரையும கோகி உபதேசிததருளியத ; நஞ்சி - விருமபி ; நம் பொருள் - நம் மக்கள் - பொருட சாரபு - உடற சாரபு ; இசசை செய்தல் ; பற்று வைததல் ; அம்பரம் - கடல ; அம்பரமடைந்து - ஆசைகடலுள் அமுநி ; அம்பரம் - தயிலிடம் எனற கொணடு, இசைபப பெருகினுன மயகி என்றலுமாம். சால - மிகவும் ; அல்லல் உய்ப்பதன் முனம் - மிகக தனபம அடைந்து மேறே வதன்முன் ; முனம் - சேர்மின் - எனற கூட்டி முடிக்க. அல்லலுயதறபின சேர்

தல் நம்வசமில்லை ; ஆதலின் அதன்முன் சேர்மின் என்றது ; இக்கருத்தைப் பலவாற் ருனும் ஐயடிகள் காடவர்கோனயனுர் கூற்றிர வெண்பாவினும், பட்டினத்துச் சுவாமிகள் தமது அருள்நூல்களினும் இடித்துக் கூறுதல் காண்க. "நல்லச்சிற நம் பலமே ணணுமுன் " ; " பொடியபூத்த பாழ்க்கோட்டளு சோராமுன் " ; "ஐயாறு வாயாறு பாடாமுன " (கூற்றிர வெணபா) ; உத்தமன் - எல்லாம் நன்மையே செய்பவன் ; நம்பன் - நமபி அடைதறகுரியவன ; நன்னகர் - நலங்கோள் - கரின் நன்மையும, அடைந்தால் அது தரும நறபயனும் குறிததன ; சேர்மினே - ஏகாரம் தேறறம ;—(2) ஏவம் - எவ்வம் - குறறம ; எதகை நோக்கி முதவீன டது. இசைந்து - மனவொருமையுற்று ; தீபமாலை தூபமும் சேறிந்த கையாகிச் - சேர்மின் - பதியினையே அருசரிதது வழிபடடுப் பின உளளே அடைமின ; பினனையா இவ்வாறே செயதகாட்டியருளினமை முன ' சூழ்மலர் நறுந்தீப தூபக ளுடனஞ்செழுத்து " (3047) எனறு ஆசிரியர காட்டியருளினமை காணக ; மன்னும் - ஊழியினுமழியாது நிலைபெறும் ;—(3) கோறு ..துவண்டு - செலல கிகழிய கலகுரவு கலை ; துவளுதல் - ஏறுசுற்றும் - நெருகிய சுறறமும் ; சிறப புமமை தொக்கது. எள்குதல் - இகழ்தல ; தூரமாமி - எளிக - எனறு கூட்டுக. தூரமாதல் - அணுகாது விலகிபோதல ;—(4) நச்சி.....கேட்பதன் முனம் - ஒரு பொருளை விருமபி ஒருவா வாசலின கடநது செலல, அவா உம்மை விரும பாது நாளை உச்சிபபோதில வா எனறு சொலலக் கேடகவரு முன்னே ; நடந்து செல்ல - எனறதனால வறுமையும, நாளை உச்சி வம் எனும் உரை - எனறத னால் அவா ஈயாது நாள கழிததலும குறிகளப்பட்டன ; " நசலிவந்த நல்கூர் மாந்தா தம், விச்சையிற படைத்த வெவவேறு காட்சியி, னகமலாக நீவா போல முகமலாக, தினிது மொழிந்தாக குதவுத லின்றி, நாளு நாளு நாள்பல குறித்தவர், தாளி னுற லுந் தவிர்த்து " (திருவிடை - மும் - 7) ; பேணுவார் இச்சை செய்யும் - பேணு வாரை இசைத்தருளும் ;—(5) கண்கள்...உய்த்தழிப்பதன் முன் - காண்பு - காணும தன்மை ; மெளி தன்றி - உடல தளாந்து ; உண்கிலாமை - உணவு உட்கொளள முடியாத நிலைமை ; இதனால் கரை, திரை, மூபபு, பிணி என்ற நிலைகள் வருமுனனமே என்றதாம் ;—(6) அவத்தம் - வீணே. பிணக்கு - பிறவியில் வரும் அன்பச சூழல கள் ;—(7) பொய்யும் மிகுந்த வாயர் - வாக்கினால் வரும் குற்றம் ; பொறுமை - மனததின குறறம் ; ஐ மிகுந்த கண்டர் - உடலின நிலை ; ஐ - கோழை ,—(8) காலினுேடு...இகழ்ந்துரைப்பதன் முனம் - உடல் தளாந்தம காமம் விடா நிலைமை யில பெண்களை இகழ்வதாகும நிலை குறித்தது. மதித்தவர்கள் - தற்போததால அறி யப புகுந்தவாளள் ;(10) நிலை வெறுத்த...புதல்வர்கள் - " இதகை இழம் இன்னும இறவாமல் இருக்குதே " எனறு வெறபபுடன முனனமே நேசமிலலாத மக்கள ; முலை வெறுத்த பேர் - பால் குடிததலை விட்ட புதல்வாகள் முதலாக ;—(11) தக்க னுர் தலையிழந்த சங்கரன் - முதன்மைபற்றி வீரபதிரா செயலை இறைவாமே மேற் றபபட்டது. அந்தி - மாலையின் செவ்வானம ; அம்-நீ - அழகிய நீ என்பது அந்தி என நின்ற தென்றலுமாம்.

8048. முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்
சென்னிமிசைக் குவிததகரங் கொடுவிழுந்து தினைத்தெழுந்தி
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனக்களிப்ப வணங்குவார்; கசடுo

3049. பரவுதிருப் பதிகங்கள் பலவுமிசை பிணிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிசோர் வெள்ளத்திற் குளிர்த்தருளி
அரவணிதா ரருள்பெருகப் புறம்பெய்தி பன்பருடன்
சிரபுரதத்துப் பெருந்தகையார் தருதிருமா ளிகைசார்ந்தார். கசடுக

3048. (இ - ள்) முன்னிறைஞ்சி...எறி - திருகோயிலினுள் பிரமபுரீசர் திருமுன்பு வணங்கி அவரது திருவருளின முழுதேர்க்கமும் பெற்றத திருதோணியாகிய மலையின்மேல ஏறிச் சென்று ; பொனனிமைய பாவையுடன . புராதனரை - பொன மலையென்னும் இமயமலை யரசனுடைய மகளாராம பெரியாயியாருடன் கூடி எழுந்தருளியிருகத பழமையாராகிய தோணியபபரை ; சென்னிமிசை...எழுத - தலையின்மேலே கூபபிய கைகளோடு நிலமுற விழுந்தி நிறைதத எழுநத ; மண்ணு பெரு...வணங்குவார் - நிலைபெறற பெருவாழவின யடைநத மனமகிழ வணங்குவாராகிய பினனையா ; கசடுக

3049 (இ - ள்) பரவு ..பாடி - அநிகரினற திருபபதிகங்களை பலவறறையும பணணுடன பொருநத பாடியருளி , விரவிய...குளிர்தருளி - பொருநிய கண்ணீர் வெளளதநிலே முழுமம தோயருளி ; அரவணிநதா...புறமபெயநி - பாமபுகண அணிநத இறைவரது திருவருள பெருகபெறறப புறதநே போக்கி , அனபருடன... ...சோதாரா - அனபாகளுடனே சிகாழிப பெருதகையாராகிய பினனையா தமது திருமாளிகையினகண சோதருளினார். கசடுக

இநத இரணடு பாடடுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

3048 (வி - ரை) முன் இறைஞ்சி - பெருகோயிலின் முனனர்ப பிரமபுரீசர் திருமுன்பு வீழ்நத வணகமி.

திருவருளின் முழுநோக்கம் - பிரமபுரீசரின முழுமையாகிய அருணோகமும்.

ஏறி - மேறசென்று திருமலை எனனும திருதோணியின மேல ஏறிச சென்று , இதறகு இவவாறான்றி அதனுளாய ஆனநத வாழவின மேமபாடடு எனறமைததனர் முனனுரைகாரர்.

பொன் இமயப் பாவை - பாரவதி ; இநதப பெரியநாயகியமமையாரைக குறிதத நத ; இமயதகின ஓர பகுதியைப பொனமலை எனற வழகுததல மரபு

புராதனர் - மிகப பழமையானவர் , "எமிமழ வேரியுள மானை யிணறி லிருந்தபிரான" (தேவா) எனற குறிப பினபடி மானும மழுவும சோவதன மூன யாதத நிலேயே இநகு வெளிபபடடருளியவா, பனனீருமிபின முனனா யினறதபவா, எனற தனமைகள எலலாம நினைவுகூரக

தீனேறது - ஆனநதநில அமுநதி வணங்துவார் - வினையாலனைபும பெமா

பெருவாழ்வு - இவபெருமானே வணகஙசி சிவமயமேயாகிய ஆனநதநில அமுநதி நிற்றலே பெருவாழ்வு எனபது உணமைஞான நுணிபு

வணங்குவார் - பாடி என மேறபாட்டுடன கூடி முடிகக. 1150

3049. (வி - ரை) பதிகங்கள பலவும - இபபதிகங்களன கிடைத்தநில!

கண் அருவி சோர் வெள்ளத்திற் குளிர்த்தலாவது - கணணீர் அருவிபோல பாய அதனால திருமேனி முழுமம கினறல.

அருள் பெருக - அருள பெருகப் பெறறதமையினாலே.

அன்பருடன் - தமமுடன வநத திருகூடடத்தடனே. 1151

3050. மாளிகையி னுள்ளணைந்து மறையவர்கட் கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியினுந் தலையளிசெய்
தாளுடைய தம்பெருமா னடியவர்க ளுடனமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்ப மிகப்பெருக நிகழுநாள்; ககடுஉ

3051. காழிநா டுடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
ஆழியினு மிகப்பெருகு மாசையுடன் றிருமூருர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றொண்டர் மற்றெணையோர்
சூழுமெடுஞ் சுற்றமுடன் றேணிபுரந் தொழுதணைந்தார். ககடுஉ

3050. (இ - ள்) மாளிகையின்...அருள்புரிந்து - தமது திருமாளிகையினுள்ளே எழுந்தருளித, தம்மைக காணவந்த மறையவாகளுக்கெலலாம அருள்விடை கொடுத்து; தாள் பணியும்...தலையளி செய்து - தமது திருவடிகளை வணங்கி நின்ற பெரிய தமாகளாகிய சுற்றததாாகளுகுத் தகுதிகேறறவாறு தலையாகிய கருணையினைச் செயது விடைகொடுதததருளி; ஆளுடைய...அமாநது - தம்மை ஆளுடைய பெருமானது அடியவர்களுடனே விருமபி எழுந்தருளியிருநது; நீளவரும் . நிகழுநாள் - நீணடு பெருக வரும பேரின்பமான அ மேனமேலும மிகப பெருகும்படி நிகழ்ந்துவரும் நாள் களிலே; ககடுஉ

3051. (இ - ள்) காழிநாடு...மகிழ்வெயத - காழி நாட்டின் தலைவராகிய பிள்ளை யாரது திருவடிகளை வணஙகி மகிழவுடையவ கருதி; ஆழிபினும...ஆசையுடன் - கடலினும் மிகவும் பெருகுகின்ற ஆசையுடனே; திருமூருகர்...தொழுதணைந்தார் - திருமூருக நாயனார வாழ்வு தரும் திருநீலகக நாயனர் முதலாகிய தொண்டர்களும மற்றும் எணையோர்களும தம்மைச் சூழுநத சீணட சுறறதாருடனே போந்து திருத தோணிபுரதனினைத் தொழுத பிள்ளையார்பால வந்தணைநதாாகள். ககடுஉ

இந்த இரணடு பாட்டுகளும தொடாநத ஒருமுடிபு கொண்டன.

3050. (வி - ரை) மறையவர்கள் - இவர்கள பிளளையார திலலையில் எழுநதருளியமை கேட்டு அநகுச் சென்று வணங்கித தொடர்ந்து உடன் வந்த "புகலிப பூசுரரு மாதவரும" (3041), மறறும் சீகாழியில் பிள்ளையாருடன் கூடிக் கும்பிட்ட மறையவர்களுமாம். இவர்களே முதலில் விடை கொடுததருளத தக்கார்கள்.

தான் பணியும் பெருங்கிளை - இவர்கள் சீகாழி, திருநனிபள்ளி முதலிய பதிகளி னின்றும் போந்து பிள்ளையாரைச சூழநது வணஙகி யருள்பெறற சுற்றத்தாாகள்; பிள்ளையாரது தாள் பணியப்பெற்றதனால் பெருங்கிளை எனறார; தலையளி செய்து - பெருகருணை கோக்கம வைதது.

ஆளுடைய ..அமர்ந்து - அருள் புரிந்து - விடை கொடுகபபெற்ற மறையவர் களும், தலையளி செய்து - விடை கொடுகபபெறற பெருகிளையும் போலனறி அடி யவர்களே எஞ்ஞான்றும் உடனிருக்கும் பெறறி வாய்ந்த பெரியவர்கள் என்ற உண்மை யினைக கைகொணடு ஒழுகி உலகுக் கறிவுறுதறபொருளினா பிள்ளையார். ஆதலின் உடன் அமர்ந்து என்றார். "அனபரொடு மரீஇ" (போதம் - 12 - சூத்) என்பது ஞானசாதநிரம். அதனாலாகிய இனபம் உலகிறந்த வொனனதமேயாம் எனபார் நீள வரும் பேரின்ப மிகப் பெருக எனற மேறகூறினார்; அமர்தல் - விரும்புதல்.

நீளவரும் பேரின்பம் மிகப் பெருக - நீள வருதல் - எல்லையில்லாத வளாந்தி வருதல்; மிகப் பெருதல் - வகையினால் மேன்மேலும் பெருகுதல். அடியவர்களிட னிருக்கும் வொனனதப் பெருவாழ்வின் இயல்புபற்றி மூன (2421)உரைத்தவை பாாக.

நிகழும் நாள் - அணைந்தார் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 1152

3051. (வி - ரை) கழல் வணங்கி மகிழ்வெய்த - கழல் வணங்கப்பெறுதலே மகிழ்ச்சிக்கு ஏதுவாம் என்பது.

ஆழியினும் மிகப் பெருகும் ஆசை - கடலினும் பெரியதாய் வளரும் ஆசை என்றது இவ்வாதென்ற அளக்கலாகாத தன்மை குறித்தது பண்புபற்றி வந்த உவமம். "பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயனுடையின், நனமை கடலிற் பெரிது" (குறள்) எனற படி பிள்ளையார் உலகுக்குச் செய்யும் பரசமய நிராகரிப்பும் திருநீற்றி னுக்கமுமாகிய உதவிகள் பயன்றூக்காத செயற்கையின் அவற்றின் ஈன்மை கடலினும் பெரிதாம் ; அதுபற்றி அவர் கழல் வணங்கி மகிழ அடியார் அவாபாற கொண்ட ஆசையும் கடலினும் பெரிதாயிற்ற எனக.

திருமுருகர், வாழி திருநீலநக்கர், முதற்றொண்டர் - அறுபான்மும்மை மெய்யடியார்களுள் வருதலால் இவ்வான முதன்மையாக எடுத்தோதைக்கப் பெற்றார்கள். வாழி-பின்னையாரது திருமணச் சடங்குகள் செய்த வாழ்த்தப் பெறும் வாழ்வு குறிக்கப்பட்டது ; 3137 பார்க்க.

தூய நெடுஞ் சுற்றமுடன் - இவர்களும் பிள்ளையார் திருமணத்துடன் சேர்ந்து முன் செலலும் சிறப்புப் பெறுபவர்கள் ; "பாங்கிலவு கினேழு" (3148).

தோணிபுரம் தொழுது - தோணிபுரத்தினையும் தோணிபுரேசரையும் முதலில் தொழுது பின்னர்ப பிள்ளையார்பால் அணைந்தனர் இஃது அடியார் மரபு. முன 2774, 2775-லும், பிறவுமே உரைத்தவை பார்க்க.

ஆழியினும் மிகப்பெருகும் ஆசையுடன் - எல்லையிலாத பொங்கிப் பெருகும் தன்மையும் சிவானந்த வினைவாகிய சிவபோகத்தைப் புகும் நிலை அணித்தாகும் முறைகுறிப்புப் பெற்றிக்க ஆசையும் பெருகிற்ற என்றலுமாம். முன "பேரின்பம்" (3050) என்றதும் காண்க.

3052. வந்தவரை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோன்
அந்தமில்சீ ரடியார்க ளவரோடு மினிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கினுடன் சூழ்ணியில்வீற் றிருந்தாரைச
செந்தமிழின் பதத்தாற நிருப்பதிகம் பலபாடி, 4615

3053. பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப; பெருந்தவத்தாற பெற்றவரும்
மருவுபெருங் கேளான மறையவரு முடனகூடி த
"திருவளர்ஞா னத்தலைவர் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது" வென்றெண்ணி யறிவிக்கப் பாங்கணைந்தார். 4616

3052. (இ - ள்) வந்தவரை...இனிதமர்ந்து - முன கூறியபடி வந்தவர்களாகிய திருமுருகர் முதலாகிய தொண்டர்களையும், வேளாளர்களையும் எதிர்வரவேற்றுத் திருவுளன மிக மகிழ்ந்து சோழித்த தலைவராகிய பிள்ளையார் அளவிலலாத சிறப்புடைய அந்த அடியவர்களுடனே இனிதாக வீற்றிருந்தருளி, சுந்தர...வீற்றிருந்தாரை - அழகின் நிலைகளமாகிய பெரியானையாருடனே திருத்தோணியில வீற்றிருந்த தோணியப்பரை ; செந்தமிழின்...பலபாடி - செந்தமிழ் யாப்பினுலே பல திருப்பதிகங்களையும் பாடியருளி ; 4615

3053. (இ - ள்) பெருமகிழ்ச்சியுடன செல்ல - பெரிய மகிழ்வுடனே இவ்வாறு சிகழா நிற்க ; பெருந்தவத்தால்...உடன கூடி - பெரிய தவஞ் செயததன் பயனுருப்

பிள்ளையாரைப் பெற்றெடுத்த தாதையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் பொருந்திய பெருஞ் சிவஞானிகளாகிய மறையவர்களும் உடன் கூடி ; திருவளர்...என்றெண்ணி - முத்தித் திரு வளர்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தின் தலைவராம் பிள்ளையார் திருமணஞ் செய்தருளுவதற்கேற்ற பருவமிதுவாகும் என்ற எண்ணி ; அறிவிக்கப் பாங்கு அணைந்தார் - தமது அவ்வெண்ணத்தைப் பிள்ளையாருக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அவரபால் அணைந்தார்கள். கசடுஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3052. (வி - ரை) வந்தவரை - திருமுருகர் முதலறெண்டர்களை.

அடியார்கள் என்றது அவர்களையும் முன்னர்க கூறிய "தம்பெருமானடியவாக" னையும (3050). அவரோடும் இனிதமர்ந்து - முன உரைததவை பாரக்க.

சுந்தர ஆர் அணங்கு - சுந்தரம் - என்றது அழகுக்கெலலா மிருப்பிடமானவர் என்றது ; ஆர் அணங்கு - பெரியகாயகி யமமையார் ; ஆர்தல் - பெருமையெல்லாம கிறைதல்.

அணங்கினுடன் தோணியில் வீற்றிருந்தவர் - "தோடுடைய செவியன்" (தேவா) என்ற குறிகளபபட்டு அமமையபபராகி வெளிவந்து தமககு ஞான அமுதளடடியருளிய தோணியப்பர் என்பதாம். பந்தம் - யாபபுதொடை.

திருப்பதிகம் பலபாடி - இபபதிகஙகள கிடைத்தில ! ; பந்தத்தால் என்றதனால அத தொடக்கமுடைய பதிகம குறிபபதாகக கூறுவாருமுண்டு ; அது முனனாக (2006) குறிக்கப்பட்டமையாலும, "பதிகம் பல" எனபதனாலும், அவவுரை பொருதாது.

பாடிச் - செல்ல என்ற வரும் பாட்டுடன் முடிக்க. 1154

3053. (வி - ரை) செல்ல - நாட்கள் இவ்வண்ணமாக நிகழ்ந்துசெல்ல.

பேற்றவர் - மகவாகப் பெறற சிவபாதவிருதயா. பெருந்தவம் - முன் "தவம் புரிதாரர்" (1917) என்றவிடத தரைததவை பார்க்க.

நீலாயன மறையவர் - அவா தமமையும் பகவதியாரையும் ஆக இரு மரபும பற்றிய ஞானர். இருமரபும் குறிக்கப பெரும் எனறார்.

நீருவளர் ஞானம் - முதலி தரும் சிவஞானம. வளர் என்றது அனறேடமையாது இன்றும் என்றும வளரச் செய்யும் தனமை குறிததது.

நிருமணம்...பருவமிது - திருமணப பருவம ; இஃது ஆண்பாலாககுப பதினாரட்டைப் பருவதறகில் நிகழுமெனபது தமிழ மரபு. இறையனாரகபபொருளுரை - தொல்காப்பியம் முதலியவை பாரக்க.

அறிவிக்க - தமது அவ்வெண்ணதறதைப் பிள்ளையார்பால் அறிவிகுமபொருட்டு.

பாங்கு - அவாபாலில்.

அறிவிக்கும் பாங்கு—என்பதும் பாடம. 1155

3054. நாட்டுமறை முறையோழுக்க ஞானபோ னகருக்குங்
கூட்டுவது மனங்கோள்வார் "தோதில்மறை நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கோர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டு" மென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். கசடுசு

(இ - ள்) நாட்டு மறை...மனங்கொள்வார் - உலகியல் நிலையில் வைதிக ஒழுக்கத்தினை ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கும் இசைவித்தலை மனதை கொள்வார்களாகி ;

கோதில...விண்ணப்பஞ் செயதார்கள் - "குற்றமற்ற வேதநெறியின்கண் கூறப்படும் சடங்குகளுடன் கூடிய வேள்விகளைச் செயவதற்கு உரிமை பெறும்பொருட்டு ஒரு கன்னிகையைத் தேவரீர் திருமணஞ் செய்தருள வேண்டு"மென விண்ணப்பம் செய்தார்கள்.

(வி - ரை) நாட்டு மறை முறை ஒழுக்கம் - அத்தணர் முதலிய மூவருணத் தாரும் பிரமசரியத்தின் பின திருகதத ஸ்தியில் ஒழுகுக எனற வேதநெறி விதித்த ஒழுகலம்.

ஞானபோனகருக்கும் கூட்டுவது - அவவொழுக்கம வேளியோராயிய சாமானிய உலகினருக்கேயனறி முற்றிய சிவஞானமுடைய பினனையா நிறத்தப பொருந்தாத எனபதுணர்த்ததற்குச் சிறபபுமமை கொடுத்தோதினர்.

மறைநெறிச் சடங்கு காட்ட வரும் வேள்வி பல புரிவதற்கு ஒரு கன்னிதனை வேட்டு - பிரமசாரிகருசு சமிதா தானமேயனறி ஒளபாசனத்தில அதிகாரமின்மையால், இலலொழுகுகதில ஒளபாசன முதலிய நித்தியகருமம, சிருது முதலிய கமித்திகங் களும செயயவேணடுதலின அதறகாக ஒரு கனனியை மணாது எனஞர்; சடங்கு காட்ட வரும் வேளவி - மறை விதித்திட்ட சடஙகளுடனே செயயபபடுவன வேள்வி எனறதாம. காட்ட - செய்ய; காட்ட - எனறது, நீர வேளவி செயவது உமைக்காக வனறி உலகினர்க்கு நிகழதறகாக காட்டும் ஆசாரியத தன்மைகாக என்றதுமை குறிபபு.

மறையோழுக்கம் - கூட்டுவது மனங்நொளிவார் - எனறது மறைகளில விதிதத ஆச்சிரமங்களுள இலவாழ்கையாகிய அகரிமதறில பின்னையாரைப் பொருததவதே அவர்கள் கருதினராகள எனக. அதனில இனறியமையாத சிறதத பகுதி "மனையறதநி னினபமுற மகபபெறுவான் விருமபுவார்" (1917) எனற சிவபாதவிருதயர் தாம் கருதிய னமககட் பேறையாம, ஆனல் அதனை அவவாற கூருது பினனையாரது திரு வுளளததுக கிசையுமாற "வேளவி புரிவதறருக கனனியை வேட்க" என வேணடி னா மறையோர்; பினனையா இசையாத கூறியருளிய பினனும அவர் மாருத வணணம அவாகள இதனையே மற்றமெனறு வகையால மேலும கூறதல (3056) காணக.

மணங் கொள்வார்—எனபதம பாடம. 1156

3055. மற்றவர்த மொழிகேடடு மாதவதநின கொழுநதனையார்
சுற்றமுறு பெருமபாசத் தோடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றமுயர்த் தவருண்முன் பெற்றதனு விசையாதி,
"மூற்றியதா யினுங்கூடா" தென்றவர முன மொழிந்தருள; 3055

3056. அருமறையோ ரவர்பினனுங் கைதொழுதக் கறிவிப்பார்
"இருநிலத்து மறைவழக்க மெடுத்தீர்நீ ராதலினுல்
வருமுறையா லறதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுகுந்
திருமணஞ்செய் தருளுதறகுத திருவுள்ளஞ செய்யு"மென; 3056

3057. மறைவாழ வந்தணர்தம் வாய்மையொழுக் கம்பெருகும்
அறைவாழச் சுற்றத்தா தமக்கருளி யுடன்படலும்
பிறைவாழுங் திருமுடியிற பெருமபுனலோ டரவணிந்த
கறைவாழும் கண்டததார் தமைததொழுது மனங்களித்தார், 3057

3055. (இ - ள்) மற்றவர்தம்...கொழுந்தனையார் - மற்று அவர்களுடைய மொழி கனைக் கேட்டுப் பெருந்தவத்தின் கொழுந்து போல்வாராகிய பிள்ளையார் ; சுற்ற முறை...நிலையையராய் - சுறறகள் பொருந்திய பெரிய பாசத் தொடக்கினை விட்டு நீக்கும் நிலையினை உடையராகி ; பெற்றமுயாத்தவர் ..இசையாத - இடபக் கொடி யினை உயர்தகிய வெபெருமானது திருவடி ஞானமாகிய உயாநத வெஞானததை முன னரே பெற்குராதலின் அவர்களது மொழிகளுக்கு இசையாமல் ; முற்றியதாயி னும்...மொழிகதருள - நீவிரா சொல்வது பொருந்திய மொழிதாஞயினும் அந்நிலை என்பாற் கூடாதாரும் எனறு மொழிந்தருள, கசடுள

3056. (இ - ள்) அருமறையோரவர்...அறிவிப்பார் - அந்த அரிய மறையவா கள் பின்னும கைகூபபித தொழுத அநகுப் பின்னையாாபால் அறிவிப்பாராய் ; இரு நிலததின்...ஆதலினால - பெரிய நிலவுலகிலே வைதிக வழகதினை நீர உயர்த்தியருளினீ ராதலினால் ; வருமுமையால...செய்யுமென - அவவழிவரும் முறையினுலே மறைய வர்க்குரிய அறதொழில்களுடன கூடிப வைதிகமாகிய பெருநெறியில ஒழுகுகினற திருமணததினைச் செய்தருளுதறகுத திருவுள்ளம இசைந்தருளல் வேண்டும எனற கூற ; கசடுஅ

3057. (இ - ள்) மறைவாழ - வேதஙகள் வாழ்வடையவும் ; அந்தணாதம்... ...அறைவாழ - அந்தணாகளுடைய வைதிக வாய்மையின் வரும் ஒழுக்கம் பெருகும் திறை வாழ்வடையவும ; சுற்றத்தார...உடன்பட லும - அச் சுற்றத்தார்களுகு அரு விச்செய்து அவர்களது விண்ணபபதகிறகுப பிளளையார் உடனபாடு செய்தருளுதலும ; பிறை வாழும்...மனஙக ளிரத்தா - பிறைச்சந்திரன வாழ்கின்ற திருமுடியிலே பெரு நீர்க் கஙகையினெடி பாம்பினையும் அணிந்த திருநீலகணடராகிய சிவபெருமான வணங்கி அச் சுற்றத்தார்கள் மனமகிழ்ந்தார்கள். கசடுக

இம்மூன்று பாட்டுகளும் தொடாந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3055. (வி - ரை) மாதவத்தின் கொழுந்து - மாதவம் - சிவனை நோக்கிச் செய்யும பெருந்தவம். கொழுந்து - உச்சியின் வினைந்த பயன் ; மென்மையும தண்மையும் அழகும பயனுமாகி வரும தாவரப பகுதி ; மாதவமாகிய பயிரின் உசி யின் வரும் நிலைக்குப் பணபுபறறி உவமமாக வந்தது ; சிவனை நோக்கிச் செயயும பூசையே தவம் எனப்படும் ; இஙகு மாதவம் - சிவபாதவிருதயர் செய்த பெருநதவத தின் பயனுக வினைகுபவா எனறமை, கொழுந்து - மழ இளமுகோலம குறிததென்றம கொள்வாருமுண்டு.

சுற்றமுழு...நீலைமையராய் - சுற்றஙகள வந்தி சூழும் பெரிய பாசத்தின் தொடர்பு தம்மை அணுகாமல விட்டு நீககும் தன்மையை மேற்கொண்டவராகி ; " சுறற மென்னும் தொல்பசுக் சூழால்கள, பறறி யழைதது பதறினர் பெருகவும் " (திருவா - போறறித திருவகவல் - 48-49) ; தொடர்ச்சி விடு நிலை - இதவரையும் சுறறம் என்னும் பாசம உடன் சூழ இருப்பினும் அதனிற பற்றுத வாழ்ந்த நிலையினாதம் பின்னையா ; ஆயின் இபபோத மேறகொண்ட நிலையாவது அவர்களாற் சுற்றப்படுமே நிலையினை அறவே விட்டு நீகுதல் என்க. விடும் என்ற குறிப்புமிது.

பெற்றம் - உயர்த்தவர் அருள்...முன் பெற்றதனுல் இசையாது - இசையாது - உடன்படாமல் ; அருள் முன் பெற்றதனுல் - அருள் - சிவஞானம் ; முன் பெற்றத னுல் இசையாது என்றது "புகனமிருநி வழியுமுன்றம் புகலுமாச் சிரம, வறறதறை எலையடைத்தம் ஆரணங்கள் படிததும்...வேதசிரப்பொருளே மிகத்தெளிந்தும் சென் சுற்சைவத், நிறத்தடைவர்; நிறிச்சியா யோகஞ் செலுதலியபின் ஞானந்தாந் சிவ

னடியைச் சேர்வர்'' (தெந்தி - 8) எனறவாற பதினமும்படியில உள்ள முடிநத வெ ஞானமாகிய திருவருண்ஞான முழுமையும் முன்னமே பெறறமையால், சாமானியருக்கு விதிநத மறைவழிநிறகும் ஆசிரம முதலிய நிலைகளில்வந்து பொருந்துவறற மையபிலே யாதலானும், வெளளனநத நிறைவான அ இலையெலலாங்கடநத காலாளு சத்திநிபாத நிலையாதலானும் முன் அருள்பெறறமையால இசைவுபடாமல என்றதாம. இதறகுப பிறசெல்லாம் தத்தமககு வேணடியவாறே வெவ்வேற பொருள்பட உரைத்தனர; மேல்வரும் '' முற்றியதாயினும் கூடாது '' எனபதற்கும அவவாறே பொருந்தாதுரைத்த னர். உண்மை ஆராயந்து தெளிகதுகொள்ளத தககது.

'' முற்றியதாயினும் கூடாது '' என்று - இசையாது - என்றது பினனையாரது திருவுளள நிகழ்ச்சி; கூடாது - எனறது அவர் அருதணர்களுககுத தமது திருவாக்கால் கூறிய விடை. முற்றியதாயினும் - நீகைள கூறிய மொழிகள் வேததைத ஒட்டியவை யாயும், மறைகள முறறுணாவுடைய முதலவனால் மொழிந்தனவாயும உளளன:; அவ் வாருயினும எனறபடி ; இஃத உடனபடடு மறறதல எனற நிலை ; நீவிர கூறியத மறறகளாகாதபடி முடிநத மொழிகளே ; ஆயினும அவை எனதபாலிற கூடாது ; என்னை ? சாமானியர்களாகிய எனனோர்கு விதிநத ஒழுகைம சதநிபாத நிலை யினராகிய வெளளாநிகளபாற கூடாது எனறபடி ; இவ்வாறு மறறத பின்னையார் பினனர் (3057) '' உடன்பட்ட '' அ எனனை ? எனின, அஃத ஆண்டு விளைகபபடும.

முற்றியதாயினும் கூடாது - நீவிர குறிதத திருமணம் பின்னர நிறைவேறுமாயி னும் அது நீர மனைகொளளுமாற உலகியல நிலையில் வேளவி வேட்டறகும் இலலற வொழுகைம நிகழ்தறகும் துணையாகப பொருததாது எனற உடகுறிபபுத் தொனிபபதும காணைக. 1157

3056. (வி - ரை) கைதொழது அங்து அறிவிப்பார் - கைதொழதல் - பினனை யார் மொழிநதருளிய வதனில இசைசத அமைதறபடாத மேலும தமமுரையே உரைக்கப புகுகின்றாராதலின பணிவுட தொடரகுனைற நிலை, அங்து - பினனை யார் '' கூடாது '' என மொழிநதருளிய அதனியல.

எடுத்தீர் - குனறியிருந்த வேதநெறியினை மேலெடுதனீர , '' வேதநெறி தழைத தோங்க '', '' வேத வேளவியை நிதனே செய்தழல, ஆத மிலயி யமைய '', '' மறை வழக்க மிலாத மாபாவிகள '' எனபன முதலியனவை காணைக.

எடுத்தீர் - ஆதலினால் - வைதிகநெறி முறும் திருமணம் செய்நருளும் எனறது, வேதநெறிக்குப புறச சமயததாரால கேடாத குற்றஙகளைக களைநதீர ; ஆதலினால அதன நெறி மேலே ஒழுகுதல இவவாற எனபியறற அறதொழிலும நிகழுமபடியினை யும் காட்டியருளுதல வேணடும ; அவறறன் வேடடல - வேட்பிததல என்பன இல் வாழகையின் மனைவியோடன்றி நிகழாத தகாமையின அதனபொருடடுத திருமணம் செய்தருளுதல் வேணடும் எனறபடி

வநழறையில்-கனை னைகத நீர, அதனைறு வைதிகபபயிர விளைதறகுரிய ஆகைப பாடான செயலையும் செயதலவேணடும எனற வரும முறையினாலே.

அறுதொழில் - ஓதல, ஓதவிததல, வேடடல, வேடபிததல், ஈதல், ஏறறல.

அறுதொழிலின் வைதிக மாநெறி யோதும் திருமணம் - இகருத்தினையே தொடர்ந்த மேல '' மறைவாழ...துறைவாழ '' (3057) என வரும்பாட்டிற பின்னையா அருளுதல் காண்க. 1158

3057. (வி - ரை) மறை வாழ - அந்தணரீதம் வாய்மை ஒழுக்கம் பெருகும் துறை வாழ - உடன்படலும் - முன்னர்க "கூடாது" என்று மறுத்த பிள்ளையார் இங்கு உடன்படுதலுக்குக காரணமென்னே? எனின், இஃது என்றவாறு; அஃதாவது முன்னர் மறையவாகள் பிள்ளையாராதாம வேளவி பல செய்வதனுக்கு ஓர் கனனிதனை வேட்க எனறு பிள்ளையாரது தனித தனமையில வைதது எடுத்துக கேட்டனர்; அதறகுத தாம் ஞானப் பெருகிலையில் நினறமையால் தம்பொருட்டு வேளவி வேட்கும உரிமையும கடமையு மிலராதலின் மறறதனா; இஙகு அதனை விட்டு, காககள் கேடபது உமபொருட்டனறு; மறைவழகக மெடுத்தீராதலின அரத ஆசாரியத தனமையினினறு நீர எடுத்த மறை வழககதறகினே வைதிக மாநெறி ஒழுகும அறுதொழிலின் நிலையீது என நடந்துகாடடி வேதநெறியினை வோ்ணன்றி வளர வைகக வேணடும் எனறு கேடடனர்; ஆதலின எமகாகவன்றி, மறை வாழவும், மறையவரது அறுதொழிலின ஒழுகுகமாகிய துறை வாழவும் யாம இதனை மேறகொள வோம எனற பிள்ளையார் உடன்பட்டவாற எனக.

மறை வாழ.....துறை வாழ - வாழ்தலாவது - அருநெறி மக்களிடை தழைத தோஙகுதல; "வேதநெறி தழைததோஙக" (1899).

வாய்மை ஒழுக்கம் - சதறிய சிலம் என்பர்; வேத வாய்மையில விதித்த நெறி.

உடன்படலும் - வேளவி பல புரிவதறகுத் தமகெனவனறி அறுதொழிலின் வைதிக நெறி ஒழுக்கம வாழ மணம செயய உடனபட்டருளிய பிளளையார, பினனர திருமணத்தில் "இநதவில லொழுகக வகது சூழந்தசே! யிவடன னேடி, மந்தமில வெனமுள் சோவன" எனனுமாதரவு பொஙக இறைவருடன் அணையவேண்டிச் செயல் புரிந்த (3140) நிலை யெனனையோ? எனின, அஃது ஆண்டு விளக்கப்படும; கணடு கொள்க.

கண்டாரீ தமைத்தோழது மனங் களித்தார் - பிள்ளையார் உடன்பட்டருளியதற்கு அவரைத் தொழாது இறைவரைத தொழுதனா; இவ்வாறு உடன்பட்டருளியது இறைவா திருவருட் செயலேயாம் எனற கருதது படபறறி. மேல்வரும் பாட்டுப பாரக. பிள்ளையாரும் பினனாக "குலமணம புரிவிததா தமகோயில்" (3141) எனற கருதியது காணக.

பிறை - புனல் - அரவு - கறை - இவை ஒனறற்கொன்று மாறுபட்ட தனமையுடையன; எனவே இதகுச் சுறறததார் வேணடியதும், பிள்ளையார் முன்னா மறறதுபப பினனர் இசைதலும், பினனர் வரலாறறு நிகழ்ச்சியும் இவ்வாறே அமைவன எனபது குறிபபு.

வாழும் - வாழும் - அவ்வாறு மாறுபடினும் அவை உயிர்களின் வாழவிற்குக் காரணமாவன என்பது குறிபபு. 1159

3058. திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குச்
தருவாய்மை மறையவருந் தாதையருந் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் "பிஞ்ஞகனு ராரு"ளென்றே
உருகாநின் றினபமுறு முளமகிழ்சசி பெய்துவார்; கசசு0

3059. "ஏதமில்சீர் மறையவரி லேற்றகுலத் தோடிசைவால்
காதர்திருப் பெருமணத்து ணம்பாண்டார் நம்பிபெறுங்
காதலியைக் காழிகா டுடையபிரான் கைபபிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தமை" யெனப்பொருந்த வெண்ணினர்.

3058. (இ - ள்) திருஞான சம்பந்தா...செய்ததற்கு - திருஞான சம்பந்தர் இவ் வாறு திருமணம் உடன்பட்டுத் திருவள்ளஞ செயததற்காக ; பெருவாய்மை...பெற சூராய் - பெரிய வாய்மை மறையவர்களும் தாதையாராகிய சிவபாதவிருதயரும் அள விட்டுத் தரிததறகரிய பெரிய வாழ்வினைப பெறறவர்களாகி ; பிஞ்ஞஞா...எய்த வார் - இஃது இறைவரது திருவருளேயாம எனறே தணிந்து மனமுருகி இனபம் பொருந்திய மனமெழ்சசி யடைவாராகி ; கசகo

3059. (இ - ள்) ஏதமில சீர்...இசைவால - குறறமறற மறையவர மரபிலே பொருந்திய குலம முதலியவறறினுலேடு இணகவாகியதனால ; நாதர்...பெருகுதனமை - இறைவரது திருபபெருமணகலஞரில வாழும சுமபாண்டார சுமபி பெறற நருமகளார ரைச சிகாழித் தலிவரகிய பிள்ளையார திருமணம செயதருளவதறகு அவரது பெருக தன்மை தகுதியுடையதேயாம எனற பொருததமுற எணணினார்கள. கசகக

இநத இரணடு பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

3058 (வி - ரை) திருஞான சம்பந்தர் திருவள்ளஞ் செய்ததற்கு - உலகிறகத வெஞான மூணரபபெறறவரா யிருதத உலகியலவழி ஒழுக இவவாறு இசைவு தா தமைககு எனபார திருஞான சம்பந்தர் எனற பெயராற கூறினார மேலும (3060) இவவாறே காணக. திருஞான சமபநதர ஆயினும எனக

வாய்மை - மறைககு அடைமொழி , இறைவர வாககு ஆதலின மறையவாக காக்கி யுரைபபினுமாம.

தாங்கரிய பெருவாழ்வு - தரிதறகரிய - அடைகாத - மட்டற்ற பெரிய வாழவு.

பிஞ்ஞகனர் அருள் என்றே உருகா நின்று - இஃது இறைவர தமபாற் செயத பேருளேயாம எனறே தணிநத கொணட தறல மனமுருகினார ; முன ''கணடத் தார தமைததொழுது'' (3057) என்றதனின விரிதத்பபடி ; தொழுத பினனர மேலும எண்ணி எணணி மனமுருகினர எனறநுமாம.

எய்துவார் - எண்ணினர் என மேலவருமப பாட பிடைன முடிபு கக 11(0

3059. (வ் - ரை) ஏதமில்சீர் மறையவர் - இருகு மறையவர் எனறது வேதிய மரபினை , ஏதமில்சீர் எனறது மறையவர்களுள ஒருசில ஈனாரா யிலலில சரபமகாலை சூடுணடு ஒதுகக வுமபடக காணபடலின, அகபபறறியு '' இயலார் கூடிய பல்லவும தொலகுடி,.....மூனறுவகைக குறிதத முதறபீர வாலவத, நிருபபிறப பாள '' (திரு முருகு) எனறவை முதலிய இபபொலலாரு புலமையும புறறியும இவவாற அடை மொழிகளால விதநதோதினார. ஏதமில் எனற நலிநிமலையாயினும, சீர் எனறது உடனபாட்டினும கூறியபடி. மேல பேருதனமை - பெரிய கலபு வனபதம கருதுக.

ஏற்ற தலம் - மனறதநிறகுரிய சீர்தகுநத பிரவரம முதலிய வடபிரிவுகள; ''திரு மறைக காதரிதத்நிற நகுலமே'' (1 3)

பெருமணம் - திருவலலபபெருமணம எனற பதி ; பெருமனைத்துளீர் வாழ் கினற.

நம்பாண்டார் நம்பி - பள்ளியாரத தேவியாரின பிதார ; இவர திருநாரையூர் சுமபியாண்டார சுமபி வேற. நம்பி - வெகுசுசுக குறிமை காடடும பெயர.

பெறும் காதலி - பெறற மகளார ; காதலி - காதற குரிததாகிய மகள.

கைப்பிடிக்க - திருமணஞ செயதருள , பாணிகரகணம எனபத வடமொழி வழக்கு ; அதற்கு ஈர தமிழவழக்காக கூறினர.

அவர் பெருந்தன்மை போதும் - என்க ; போதும் - தகுதியாகும் ; அமையும். எண்ணினர் - எண்ணித் துணிந்தார்கள் ; "எணணித துணிக கருமம்" (குறள்). 1161

3060. திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கண் மிகப்பேண
வருவாரும பெருஞ்சுற்ற மகிழ்சிறப்ப, மகட்பேசத்
தருவார்தண் பணிநலலூர் சார்கின்றார் தாதையார். கசசுஉ

3061. மிக்கதிருத் தொண்டர்களும் வேதியரு முடனேகத
திக்குகிழ் நிருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்,
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தந் திருப்பாதந் தொழுதெழுவார். கசசுஙு

3062. ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தால்
அப்புனிறை குடம்விளக்கு மறுகெல்லா மணிபெருக்கிச்
செப்பரிய வார்வமிகு பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே
"யெப்போருளு மெய்தினே" னெனத்தொழுதங் கெதிர்கொண்டார்.

3060. (இ - ள்) திருஞான சம்பந்தர் ..பெருவாழவு - திருஞான சம்பந்தப பிள்ளையார் சிறபபுப் பெருகும் திருமணம் புணரும் பெருவாழ்வினைப் பறறி ; திருத தொண்டர்...மகிழ் சிறபப - திருததொணடாகளும் மறையவர்களும மிகப பேணவும், வருவார்களாகிய பெருஞ சுறறமும் மகிழச்சி மிகப பெறவும் ; மகட்பேச - மகட் கொடையினைப் பறறிப பேசுமபொருட்டு ; தருவா தணபணி நல்லூர் சாகின்றா தாதையார் - தருககள் நிறைந்த குளிரந்த வயல்கள் சூழ்நத . திருபபெருமண நலலூரி னைச் சார்கின்றாகிய தாதையார் ; கசசுஉ

3061. (இ - ள்) மிக...உடன் ஏக - மிகுந்த திருததொணடர்களும் மறையவர் களும் உடன செலல ; திக்கு கிழ்...எயத - எலலாத திகுகுகளினும மிகழ்கின்ற திருநலலூரபபெருமணததினைச் சென்று சேர ; தக்கபுகழ்...தொழுதெழுவார் - தருந்த புகழினையுடைய கம்பாண்டார நமபிகளும அவரது வரவினைக கேட்டுச செவ வானத்தை ஒத்த சடைமுடியினையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தொழுதி எழுவாராகி ; கசசுங

3062. (இ - ள்) ஒபபரிய...உள்ளததால் - ஒப்பிலலாத பெருமகிழ்ச்சி ஒகி மேலெழும் மனததினாலே ; அப்பு நிறை...அணிபெருக்கி - தனனீர் நிறைத்த குடமும விளக்கும் வைத்த வீதியெஙகும் மிக அலஙகரிதது , செப்பரிய...சென்றே - சொலலுதறகரிய ஆசை மிகுகின்ற பெருஞ் சுற்றததாருடன் சென்றே ; எப்பொரு ளும்...எதிர்கொண்டார் - "உறறுப்பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் நான் அடைநதவ னாயினேன்" என்று கூறித் தொழுது அவரு அவர்களை எதிர்கொணடனர். கசசுசி

இம்மூன்று பாட்டுக்களும தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3060. (வி - ரை) திருஞான சம்பந்தர் - இப்பெயராற் கூறிய குறிபபு முன (3058) உரைக்கப்பட்டது.

சீர் பெருக - உலகம் நிறைபினால் மேன்மேலும் ஒகி வளர ; இது பின்னர்த் திருமண நிகழ்ச்சியின் விளைவுகளிற காண்க.

பேதவாழ்வு - அதனை எவரும் தாக்காம் பெறற பெருவாழ்வாகக் கொண்டனர் என்பது.

திருத்தொண்டர் - முதன்மையிற் கூறபபட்டது சிறப்பு நோக்கி.

மிகப் பேண வருவார் (ஆகிய) பெருஞ் சுற்றமும் - என்ற கூட்டி உரைத் தலுமாம்.

மகிழ் சிறப்பச் சார்கின்றார் - என்ற கூட்டி முடிக்க.

தருஆர் தண்பணை நல்லூர் - தரு - பயன மரங்கள ; வினைவும் தணமையும் குறிதாதது, இனி சிலரும் திருமணத்தின் பயனும வினைவும் ஆகியவற்றை சிருபபிடமாதற குறிப்புப்பறறி ; இவை பெணமையின தன்மை குறிபபது எனபாருமுண்டு.

தருவார் - மகட்பேச இரைதது மகளைத தருவாராகிய கம்பாண்டாரது ஊர் என்ற முறகுறிபபும காண்க. தருவார் - மேலாகிய வீடு தருவாகிய கைலாசத நியாக ருடைய என்ற குறிபபும காணக.

சார்கின்றார் - சாரினைருராகிய ; வினைபபெயர். பணபு குறிதது நினறது.

மகிழ் சிறப்பத் தருவார் - தாதையார் எனற கூடடி சுறறதாருகுகு மகிழ சிறபபத தரும் பொருட்டு (தருவாராகிய) தாதையார சார்கினைறார எனறுகூட்டி உரைததனா முனனுரைகாரா

மிகப் பேணி—மகிழ்வெய்த—எனபனவும பாடங்கள 1162

3061 (வி - ரை) மிக்க...ஏக - மிக்க திருத்தொண்டர்கள் - முன பாட்டிற கூறியது காணக ; மிக்க - சிறபபினன் மிகை, தொகையானும் மிகுதி என்றலு மாம்.

திக்கு நிகழ் - திக்குகளிலும் பெருமை நிலவும என்றது முதலிர திருவிண வரையாத வழகுகும " சிவலோகத நியாகப பெருமான " வினைக எழுநாதருளும இட மாதற குறிபபு. திருநல்லூர்ப் பெருமணம் - பதியின பெயர.

தக்கநுகழ் - " போதமலா பெருந்தனமை ' (3059) என்றபடி இவரின் சொனற மகட்பேசத தருநத பணபுடைய புகழ கேட்டு - முனனறியிபபாக வருவார சொலக கேட்டு. கமபாண்டாரும மிகப பெரிய சிவபூடையார எனபது ; (3064)

கேக்கர்...தொழுதெழுவார் - இம்மை சிவபெருமா னருளேயாம எனற தனிதத அவரைத தொழுத பினனரே மேறகாரியம செயயும பணபினினரா. பின்னியார் திருமண மிசைநதபோத மறையவரும தாதையாரும இத சிவனருள் எனற தொழு தமை காணக. இவவாழவு பெறத தாம தருகிபறறவராயினும சிவபெருமான கருணை பினால அருளியவாறும எனபது குறிபபு ; மேல, " எபபொருளும எயதினேன " (3062) என்றும, " ஆனபே றாதணாபா லருளுடைமை யாம " (3064) என்றும கூறறல காணக ; இவவாறு தமமை எணணுதல பெரியோரியல்பு. " பூதி யணிசாத னதகூர்முன போற்றப போதே ஞபிடினும, நாதனடியார் கருணையினு லருளிச செயவர் நானென்று " (பெரத. புரா - 45) எனற கருத்தைக காணக. 3065-ம பார்க்க.

எழுவார் - பெருக்கீச் - சென்றே - எதிர்கொண்டார் என வரும பாட்டுடன் முடிக்க. 1163

3062. (வி - ரை) அப்புநிறை தடம்.....அணி பெருகி - நிறை குடமும் விளக்கும வைதது வீதியலகரிதது எதிர்கொளளுதல திருத்தொண்டர்களையும் ஆருடைய பின்னியாரது தொடரபு மேறகொணடு வரும மறையவராகியும் எதிரேற் கும முறையாகும். " போதமலா பெருந்தனமை " (3059) என்ற குறிபபின் உண்மை நன்றும் மேலும் வைத்துக் காணக.

மறுகெல்லாம் - வீதியெங்கும் ; அப்பு - வாச நன்னீர். நிறை குடமும் விளக்கும் வைத்து என்க. அணி - வாழை - தோரணம் முதலிய பிற அலங்காரங்கள்.

பெருஞ் சுற்றம் - பெருமையாவது அணிமைபிற சிவனடி சாரப் பெறும் பேறு வாய்ப்புள்ளமை குறிப்பு. பிணரும "பாரிலவு கினே" (3148) என்பார்.

எப்போதரனும் எம்தினேன் - உம்மை - முற்றும்மை. எப்போதருளும் எனுமது பதமுத்தியும பரமுதத்தியும படிமுறையால கெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாத்தர்கு உறுதி என தானமுடிபு கூறும் உறுதிபபொருள்கள் எல்லாமும். உணமையாகவே நண்டு எலலாவறறுள்ளும் சிறநத வீடுபேறு எயதி முடிந்தது காணக.

எம்தினேன் - தெளிவுப்பொருட்டு. "வாராக் காலத்து வினைச்சொற கிளவி, சிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறபபத் தோனறும், இயறகையுக தெளிவுக கிளகருக காகி" (தொல. சொல. வினையி - சூ) என்பதிலக்கணம் ; எய்தினவ ளுயினேன் ; எனது பிறவி பயன்பெற்றது எனபது.

தொழது - பிணையார் சார்பினரும் நிருததொண்டரும் ஆதலின தொழுதல முறை எனக. அந்து - கல்லூர் சாகினற அவவிடதது.

விளக்கால்—என்பதும் பாடம். 1164

3063. எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யின்பமுறு
மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையாற் சிறப்பளிப்புச்
சதுர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரும்
முதிருணர்வின் மாதவரு மகிணகதற்ற மொழிகின்றூர் ; ககசுடு

3064. "ஞானபோ னகருக்கு நற்றவத்தி னெழுக்கத்தால்
ஊனமில்சீ லத்தும்பான் மகட்பேச வந்த"தென
"ஆனபே றந்தணர்பா லருளுடைமை யா"மென்று
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழச்சி பொடுமொழிவார், ரசசுசு

3065. "உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகினேத்து மீன்றளிதத
அம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தவா ரமுதுண்டார்க்
கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றேம்;
வம்மி"னென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடத்தா. ககசுஎ

3063. (இ - ள்) எதிர்கொண்டு...சிறபபளிப்ப - எதிரேறறு அழைத்துக் கொண்டு சென்ற மணிமாடததின்கண் சேர்ந்து இன்பம பொருந்து மதுரமொழிகள பலவறறையும் சொல்லி முறைமைபபடி உபசரித்தது விருநத முதலாகிய சிறபபுக்களையும் கம்பாண்டார் நம்பியார் செயய ; சதுர்முகனின...மறையவரும - பிரமதேவனின் மேம்பட்ட சீகாழி மறையவராகிய சிவபாதவிருதயரும ; முதிருணர்வின மாதவரும - கல்வி கேள்விகளால் முதிர்ந்த வுணர்வினையுடைய திருதொணடர்களும ஏனை வேதியர்களும் ; அணிந்த நிறை மொழிகின்றூர் - நாகைகள வாகை அணிந்த நிறத்தினை மொழிகின்றூர்களாகி ; ககசுடு

3064. (இ - ள்) "ஞானபோனகருக்கு...வந்தது" என - ஞானவமுதணடரு ளிய பின்னையாருக்கு கல்ல தவய பொருநிய இனிய ஒழுகக்கத்தினுலே குற்றமறற சீலத்தினையுடைய உமது மகனை மணம பேச நாகைகள் வநதுள்ளோம்" என்ற எடுத்திச் சொல்ல ; "ஆனபேறு...அருளுடைமையாம்" என்ற - "இவ்வாறு வரபபெறற

வான பேற ஆதணராகிய நீங்கள் எனமேல் வைத்த கிருஞடைமையினபாவதேயாகு மன்றி எனது தகுதிபறறிய தனற " எனற ; வானளவு...மொழிவார் - ஆகாயம போல கிறைநத பெரிய மனமகிழ்சசியுடனே சிவபாதவிருதயரை நோகி சம்பாணடார் சம்பியார் சொல்வாராகி ;

க்க்க

3065. (இ - ள்) "உம்முடைய, வமமின " என - "உமமுடைய பெரிய தவதகினாலே, உலகமகளெலலாம பெறறெடுதத அமமையாகிய உமையம்மையாரது கிருமுலைபபாலிற குழைதத சிவஞான கிறைவாகிய அமுதகதினே உணடருளிய பிளளை யாருக்கு எமமுடைய குலகதொழுதாகிய காதலியாரை யாகுகள உயயும்பொருட்டு மணததால தருகினறோம வாருக்கள " எனற , உரை யசயத மனமகிழாது - வாகின னுல எடுததுக கூறி மனதகினக மகிழசசி பொருகி ; செலவிடடார் - அவாகளைச் சோழியிற செலலுமபடி விடடதனர்.

க்க்கல

இமமூனறு பாட்டுக்களும தொடாந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

3063. (வி - ரை) மணிமாடம் - பிளளையாரது தேவியாராகும அமமை அவத ரிதது வளரும இடமெனறு குறிக்க இவவாற கூறினர் , மணி உயிரதது வளரும மாடம எனற குறிப்புமாம.

இன்பமுறறு பதுரமொழி - இனமொழி கூறல என்ற கிலபறறித திருவளளுவர் உரைத்தவை எலலாம எணணுக கருத்தறிக

வான்முறையாற் நிறப்பளிப்ப - வரனமுறையாவது கிருததொணடரை வற றுபசரிகக மகிழவும, விருநதோமபல நிகழவும, பிறரை வறகும கிலையுமபறறிப முறை களின நிரல. சிறப்பு - உபசாரம் - விருநத முதலாயின

சதுர்முகனின் மேலாய - மறையவர் - எனக ; இதகுச் சிவபாதவிருதயரைக குறிததது. வேதமோதுதல, வேத நியமத தகிலிறறல முதலிய மேமபாடுபறறிக கூறி யது ; மேலாய - சதுர்முகன் வேதமோதிப பலவுயிர்களையும படைதது மெதுச் செதது மீளமீளப பிறவிகளுளாகின்றன , சிவபாதவிருதய ராதலுஞ செயது பிளளை யார் ஒருவரையே பெற்றுப பிறபிலெ லாரா டீ பகிலெ பெறுவினரனர் என்ற மேம பாட்டுக குறிபபு ; "உமமுடைய பெருகைஞ்தில" (3065) என்ற நமபாணடார் பினனாக் கூறும குறிபபும காணக. வாகத காழி மகறடலா வனறலுமாம

முதிருணர்வின் மாதவர் - இவாகளை ஏனை மறையருமை கிருஞ்சிதாணடாகளுமாம. முதிருணர்வின் - எனறது முறறிய அறிவினாலடைய ஓ ரறிவையாரையு மகடபேசம இககாரியததில செலுதததல மரபாம. "குலமுதற வறிவின மிகுகார்" (154); "மேலோரைச செலவிடடார" (1288), 'முதறிவோர" (882).

முதிருணர்வாவது கலவி-கேளவிகளாலும, உலகியலனுபவததாலும, இயற்கையறி வாலும வருவது.

அணைநத நிறம் - கருநிவநத செயநயினை , இரணடனுருபு தொகைதி.

மொழிகின்றர் - என - எனற மேல்வரும பாட்டினை கூடடுக. 1165

3064 (வி - ரை) ஞானபோனகருத்த - மணதகிறதநில மகடபேசத தொடருகு னெறராதலின முதலில மணமகனை தனனைபறறி இவவாற எடுததுக கூறியபடி. காடு முழுமையும விளககமா யறியபபடுகினறை இப்பெயரபறறிக கூறியமாதலிறையே மணமகனது ஊர் - பெயர் - மரபு - குலம - ரூ - தனமை - குணம முதலியவாய் இபபேசசினில் விளைக வேணடுவனவாய உளள எலலாம விளக்கவைததனர எனக ; யாதும் அடைசொழியின்றிக கூறிய நிறமும இககருத்தறி.

நற்பவத்து - உம்பால் - மகட்பேச - இனி, மகட்பேச்சின நிறைத்த அடுத்த வருவத மணமகளின் நிறமாதலின் அதனைச் சிவபாதவிருதயரும் பிறரும் தாமகள் அறிந்த தினிதுகொண்டவாற இவ்வாறறைற் கூறியபடி ; உமத தகுதியும் உமத மகளாரின் தகுதியும் அறிந்தபடியே மகட்பேச வாதோம் என்பத குறிப்பு. (3059) பார்க்க, " குணம பேசிக குலம்பேசி " (1289) என்றவாறெல்லாம் மகட்கொடை அணிதறகு முன்னர்ப் பேசி யறியவேண்டியவை எவையுமில்லை என்ற இருதிறமும கிளை கூறியபடி காண்க.

ஆனபேறு...ஆளுடைமையாம் - என்றே - என்பால் மகட்பேச வரலான பேறு நான் பெறறதற்கு அதனாகளாகிய நும்பால் நின்ற அருளுடைமையேயன்றி எனத தகுதி காரணமனறு என்றபடி. ஆனபேறு - பிளளையார திருமணஞ் செயதறகுத திருவுள்ளம் பற்றிய பேறுனத ; அந்தணர்.....என்று - மறையவர்கள்பால் திரு வருளுடைமையினுலாம் எனபது திரு. ராம. சொ. ஐயா அவரகள குறிப்பு.

வானளவு நிறைந்த - வேய எலலாப பூதஙகளினும் நிறைந்த அவறறுகு இடம் கொடுத்து ஒளிகிறதும் வானபோலத் தமமுள் எஙகும் நிறைந்து நிமிராத மனமகிழ்ச்சி. அளவு - உவமஉருபு. ஆகாயம வரை உயாத்த என்றலுமாம.

மொழிவார் - உரை செயது - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க.

மகட்பேசி—எனபதும் பாடம. 1166

3065. (வி - ரை) உம்முடைய பெருந்தவத்தால்...வம்மின் - என்றது கம்பாண டார் தம்பால் மகட்பேசிய சிவபாதவிருதயரை நோககிக் கூறியத ; பெருந்தவத்தால் அழதுண்டார்க்கு எனறு கூட்டுக.

உம்முடைய...அழதுண்டாருக்கு - உலகறிந்த பெருமையுடையாராதலின பெயா மாத்திரையால் " ஞானபோனகருக்கு " (3064) என அவர் கூறியவாறே நம்பாண டாரும் அப்பெருமைகனைத் தாம் உணர்த்திகொணடபடியை விரித்துரைத்தவாறு.

ஆரமுது - சிவஞானம் ; ஆர்தல் - எல்லா வுயிாகளினும் நிறைந்த பயன் தருதல்.

எம்முடைய...தருகின்றேம் - மகட்கொடை செய்வோா மகனபபெறும் வீட்டா ருக்கு உய்திபெறம் ஒரு குமப உதாரணம்-கிலோட்டுதல்-ஆகிய உதவி செய்கிறாகள் என்பத அறறுல் விதி ; இதகு அவ்வாறன்றி நமபாண்டாரா தமத மகட்கொடையி னுல் தாமும் தமரும உயவதாகக கொணடு கூறுதல கோக்கத்தக்கத ; உணமையில இந்த மகட்கொடையின் பயனுக அவரும தமரும் உலகமெலலாமும் திருமணத்தில் உய்யப் பெறற வீடுபெறம கிளை ஈணகெ கருததத்தகதாம். தருகின்றேம் - தமமையும் தமத மனவியாரையும் தமாகனையும் உளபபடுததிக் கூறிய உளபபாட்டுப பனமை.

வம்மின் - மணகிகழ்வதற குரியவறறைச் செய்து வாருகள்.

செலவிடுத்தார் - இசைவு தந்து சிகாழிகருச் சென்ற உரியவாற வரும்படி விடைகொடுத்த தனுப்பினா. 1167

3066. பேருவகை யாலிசைவு பெற்றவர்தா மீண்டணைந்து
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்கோந்த படிசெப்பிப்
பாருலவுந் திருமணத்தின் பாண்மையினைத் தொடங்குவார்; 1168

3067. திருமணஞ்செய் கலியாணத் திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
மருவியவோ ரையுங்கணித மங்கலநூ லவர்வகுப்பப்

பெருகுமண நாளோலே பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
அருள்புரிந்த கன்னுளி லணிமுகிப்பா லிகைவிளைத்தத்தார். ககஙக

3066. (இ - ள்) பேருவகையால்...மீண்டணைந்த - மிக்க மகிழ்சியிஞல் கம் பாண்டாரின் இசைவினேப பெற்ற சிவபாதவிருதயா முதலியோரன மீளவு சென்ற ; கார் உலவு.. எயி-மேகங்கள் தவழுகின்ற மலர்சோலேகள் சூழ்ந்த சீகாழிப பதியினில வந்து சேர்ந்து ; திருவடைய செபபி - சிறபபுப பொருந்திய பினகேயாரிடம் கம்பண் டார் இசைவு தந்தபடியினே விரித்துக கூறி ; பாருலவு .தொடருவா - உலகம் வினஙகும் திருமணத்தின பகுதிகளேச செயயத தொடருவார்களாகி ; கசஅ

3067. (இ - ள்) திருமணம செய...வுருப - திருமணஞ செயய நின்ற கலி யாணத் திருநாளினேயும விளங்கும சிறபபினுடன கூடிய ஓரையினேயும் சணித மங்கல நூலுணர்ந்த பெரியோர்கள வருந்துக கூற ; பெருகு ..போகி - பெருகும் மணத் திருநாளோலேயினேப பெரிய சிறபபினேடு மணமகள வீட்டாருகரும் ஏனேர் சுற்றதார் முதலியோராகரும போகி ; அருள பரிந்த ..வினைதசதார - நிருவருள புரிந்து கொடுத்த நலல நாளிலே அழகிய பாலிகைகளில அழகிய மூனேய விதைததாகள

இநத இரணடு பாட்டுகளுைம தொடாந்து ஒரு முடிபு கொணடன

3066 (வி - ரை) பேருவகையால் இசைவு என்றும, இசைவு பேருவகை யாற் பெற்றவர்கள் என்றும கூடடியுரைகக ைனறது ; பேருவகையால் இசை வாவது - "ஓபபரிய பேருவகை யோகி" (3062), "வானளவு விசைந்த பெரு மிழசசி" (3064) ; "யாமுயயத் தருஞ்னரேம" (3065) எனபனவாருல் முன உரைக்கபபட்டது

கழுமலம் - சீகாழியின 12 வது திருபபெயா.

கார் உலவு மலர்ச்சோலே - மேகஙகள தவழும மலாசசோலே என்றும, மேக மணடலஙகள வரை உயாநது அரு உலவம சோலே எனறும உரைகக ைனறது.

பார்தருவு திருமணம் - பார்தருவு - உலகம பிளாது நிற்க சிவராம மீளேமை பின கிழசியிற் காணக. பார்தருவு - உலகில் ைனறாய வினஙகக வ்கா ைபும் எனறது மாம.

திருமணத்தின் பான்மை - பான்மை - உரிய செயலகளின பகுதிகள

தோடங்குவார் - போக்கி விதைத்தார் - என மேலவரும பாடபிடன முடிக்க காளோலேயினே நமபாண்டார் வினவுதும சிற பு மேல் (3069) உரைபபார்.

இசைவு பேற்றவர் - சிவபாதவிருதயரும மறறையவரும நிருதொணடாகளும.

பான்மையினே தொடங்குவார்—எனபதம பாடம 1168

3067 (வி - ரை) திருமணஞ் செய் கலியாணத் திருநாள் - கலியாணம் - நன்மை - சுபம - மேனமை எனற பொதுமை குறிதது ைனறது ; இது வடமொழி வழககு தமிழிறபோலக கல்யாணம் எனற சொல வடமொழியில மணம என்ற பொருள தருவதில்லே என்ப ; திருநாள் - கலைகள

கீகழ் சிறப்பின் மருவிய ஓரை - அருணன ஒளின கலல பகுதி, ஓரை - இலகின னம் எனபா. 2½ காழிகைகொணட காடகூற ; ஆஙகிலரது Hour ைமணி என்பது இப்பகுதியினைமை போலாது போலும, ஓராது பெறுவதறகு ஓரை என வாது தெனபாருமூளா ; அது பொருதாது.

கணித மங்கல நூலவர் - சோதிடர் ; கணிதம் - கணகுசசெய்து கோள் களின் கிலேயும் பயனும் முதலியவறறைக் காணபோர் ; நூல் - சோதிட நூல். மங்

கல நூலவர் - மறையின் ஆறு அங்கங்களுள் ஒன்றுதலின் இப்பெயராற் கூறினர். கணித நூலவர் - என்றலே அமையுமாயினும் இங்கு மங்கல கல்வினபற்றித தொழிற் பட வருதலான் மங்கல நூல் என்றார். இனி இச்சோதிடர் எனை உலனை பக்கல் வரும் கண்மைகளுகு வகுக்கும் காளும் ஓரையும மங்கலமென்ற பெயராற் சொல்லி னும் அஃது உபசாரமாததிரையானன்றி உண்மையிற பொருந்தா ; என்னை? அது மங்கலமெனப்படுவன வெல்லாம ஒருகாலதது அழிவுபட்டு அமங்கலமுகளாக முடிவ தொருதலியாதலின் எனக ; ஆயின இங்குக் கணித மங்கலநூலவர் வகுதத காளும் ஓரையும் அத் திருமணததைச் சாாந்த எலலாருக்கும் நித்திய மங்கலமாகிய அழிவில் லாத வெத்திருமண மங்கல நிலையைப் பயபபிதத்தன. அகுறிபபுப்பட மங்கலச்சொற புணர்ததிக கூறினர் என்றலுமாம. இராமனது முடிசூட்டுகாக வகுதத நாளே அவன் முடிதுறதை காட்டுகுப போரும் காளாக ஆயினமையால் அதனை வகுதத கணிதாகளைக் " கணித மாக்கள் " எனறும, அக்காலினை ''முடிபுனை கடிகை நாள" என்றும கூறிய கம்பனது குறிபபு இங்கு வைதது காணத்தக்கது.

பெறகு மணநாளோலை - மணதகின் நன்னளும ஓரையும் குறித்தெழுதிய வோலை ; " காளோலை விட்டார் " (156) ; ஓலை எகுகை.....குறினர் ; எதிரே வந்து.....கொண்டார் (157) என்றதும் பிறவும காண்க.*

போக்கி - மணமகள் வீட்டாருக்கு உரியவாறு நாளஓலை எக்கிக்கொண்டு சோத தலும், எனைய சுற்றததார்பால் போகுகிச் சேர்க்கலும் ஆம்.

அநுள் புரிந்த நன்னுள் - அநுள் புரிந்த - கணித மங்கல நூலவர் வகுதத தந்த. திருமணச் சார்புகொண்ட யாவரும சிவனடி சார்ந்து வீடுபெற்றுயபும நனை ளாக இஃது ஆகிவிடும்படி முனனரே இறைவர் கருணை செயதளித்த என்ற குறிபபும் காண்க. " திருமணஞ்செய திருநாளுக கெழுநாளா னனைன் " என்றபடி முன எழா காளில் பாலிகைகளில முனை தெளித்தல் மரபு. இஃது நூலவியாதலின அருள்புரிந்த என்றார் என்றலுமாம். பாலிகைக்குரிய வீதையை வீதைததார் என்க. இவை முனைதத பின்னாப பாலிகைகளில் முனைபூரித்தல் திருமணநாளுக கெழுநாளா னனை ளில கிகழுமென்பது பினனர்க கூறபபடும (3070). இவ்வாறு நாட்குறிதத திரு மணததகுரிய பருகிகைதத தொடஙகுதல முனைளில நமது பெரியோர் வழககும, நூல விதியுமாம. 1169

8068. செல்வமலி திருப்புகலிச் செழுஙதிருவீ திகளெல்லாம்
மல்குநிறை குடமலிளக்கு மகரதோர ணங்நிரைததே
எல்லையிலா வொளிமுத்து மாலைகளெங் கணுஙகாற்றி
அல்குபெருங திருவீவாங்க வணிகிறக்க வலங்கரித்தார். ககஎ0

(இ - ள்) செல்வமலி...கிரைததே - செலவம மலிகின்ற சோழிப பதியின் செழிப்புடைய திருவீதிகள் எல்லாவற்றையும் பொருஙகிய நிறைகுடங்களையும் விளகுக களையும் மகர தோரணஙகளையும வரிசையாக அமைததே ; எல்லையிலா...காறறி - அளவுபடாத ஒளியினையுடைய முத்துமாலைகளை எங்கும தொங்கவைதது ; அலகு பெரும்...அலஙகரித்தார் - மிக்க பெரிய திரு ஒஙகுமபடி அழகு விளஙக அலஙகாரம் செய்தார்கள்.

---

*இதுபற்றியும் மணச் செயல்கள பறறியும் எனது சேகுகிழார் 73-78 பகுகி கள் பார்க்க.

(வி - ரை) செல்வம் - அருட்செல்வமும் பொருட்செல்வமும்.

செழுந் திருவீதிகளெல்லாம் - நிரைத்தே - நாற்றி - அலங்கரித்தார் - என்ற கூட்டுக. செழும் திரு - செழுமை - மாடமாளிகளின் செல்வச் சிறப்பும் மகவுள நிறைந்த மங்கலமும். திரு - மறைவளர் திரு ; முன்னமே அணி நிறைந்த திருவீதிகளை திருமணத்தின் பொருட்டு மேலும் நிறைருடம விளக்கு முதலியவற்றால் அலங்கரித்தனர் எனக. நிரைத்தே - வரிசை பெற அமைத்தே ; நிரை - வரிசை.

எல்லையிலா ஒளி முத்துமாலைகள் - நாற்றி - முத்தங்களின் ஒளியின சிறப்புப் பற்றி முன்னர் விறன்மிண்ட நாயனார் புராணத்தில் உரைத்தமையும், "சோதி முத்து - நீறருளி" (2114) என்றவிடத்து உரைத்தமையும், பிறவும் பார்க்க. ஈண்டு முத்தமாலைகள் கூறியது - (முத்தம் விற்பட்டது) வீடுபேறின் குறிப்பு பின்னர் உரைத்த திருமணக்கோலம் செய்தல் முற்றும் முத்தங்களாலே அமையும் சிவ பிரானாக காண்க. அஞ்சு பெருநிதி ஒங்க - என்றதும் அதன் குறிப்பு பெருந்திரு - திரு எல்லா வற்றிற்கும் மேலாகிய சிவபோகமாகிய முத்தித் திருவின் தன்மை.

திருவோங்க அணி சிறக்க - உள்ளுறை முத்தித் திருவின் தன்மையும், புறத் தோற்றம் உலகியலே அணியுமாம்.

நிறைந்த—எனபதும் பாடம். 1170

குறிப்பு - இப்பாட்டின் முன் 3074 "எங்கணும்" எனும் பாடல் சில பதிப்புகளில் உள்ளது.

3069. அருந்தவத்தோர் பெருந்தகைமைக் களையிலுள்ளோர் தாமுய்யப்
பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிறந்தார் கொணர்ந்தணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார் வதுவைவினை தொடங்குவார்,

3070. மனமும்பெருஞ் சுற்றத்தார் மெல்லோரும் மகிழ்ந்தெடுத்த
நனவிலைமைத் திருநாளுங் கொழுங்கா னறுஞ்ஞாழிற
பன்மணிமங் கலமுரசம் பலவியங்கு ணிறைந்தார்ப்பப
பொன்மணிப்பா லிகைமீது புனிதமுனோ பூரித்தார். கசஎ

3069. (இ - ள்) அருந்தவத்தோர் ..அயலுள்ளோர் - அரிய தவத்தோராகிய தொண்டர்களும் அந்தணர்களும் மற்றும் அயலில உள்ளவர்களுமாங்க கூடிய ; பொருவிறந்தார் - ஒப்பற்ற பெரியோர்கள் ; தாமுய்ய - தாம் உய்யுமபடி ; பொருந்து திருநாளோலை கொணர்ந்தணைய - பொருந்தும திருமண நாளோலையினை எடுத்துக கொண்டு வந்து அணைந்தார்களாக ; திருந்து புகழ்...எதிர்கொண்டு - திருந்தும புகழினையுடைய நம்பாண்டார் நம்பி அசிறப்பினை முறைமையின எதிர் எதுக கொண்டு ; வருந்தவத்தான் .தொடங்குவார் - முன்னைத் தொண்டினாலு வரும தவத்தின பயனாலே தம மகளாரைப பிள்ளையாருக்கு மணம்களாக கொடுப்பாராகித, திருமணத்தினுரிய செயல்களைச் செயத தொடங்குவாராக, கஎள

3070. (இ - ள்) மனமும்பெரும் ..மகிழ்ந்தெடுத்த பெரிய சுற்றத்தார்கள் எல்லாரும (கோழியின்கண) வந்து கூடி ; நனவிலைமை...கன்னிலை - திருமணமாகிய கன்னிலை பெறும் திருநாளுக்கு ஏழு நாட்களின முன்னுகிய கால நாளிலே ; பன்மணி...ஆர்ப்ப - பல அழகிய மங்கல முரசம் பலவகை இயங்களும் நிறைந்து

முழகை; பொன்...பூரிததார் - பொன்னிட்ட அழகிய பாலிகைகளின்மீது தூய மூனையை நிறைதததுத் தெளிததார்கள். கசஎஉ

இந்த இரண்டு பாட்டுகளுளும் தொடர்தது ஒருமுடிபு கொண்டன.

3069. (வி - ரை) அருந் தவத்தோர்களும் அந்தணர்களும் அயலுள்ளோர் களும் ஆகிய பொருவிறற்தோர் - எனக, தவத்தோர் - சிவததொண்டு செய்வோர்; அயல் - தொடைரும அருதணரும்லாத பிறர.

தாழ்யிய - காளோலே கொண்டுவரும் தாநகளும் அதனேப பெறும நம்பாண்டாரும் சுற்றமும் உய்ய என்க. யாழயியத் தருகின்றேம் - (3065) எனறதறகேறப நம்பாண டார் இவர்கள் காளோலே கொணாதலேத தாம உயதிபெறக கொணடு வருதலாக மதிதத ஏற்றனா என்றலுமாம.

தீருந்து புகழ்-முனனேப புகழ இம் மகட்கொடையினுல மேல் திருக்கும எனக.

சிநபப்பு - காளோலே கொணரும மககல நிகழசி; எதிர்கோண்டு - எதிர ஏற றுக்கொணடு; 156 பார்க்க. வநதம் தவமாவது முனனேத தொடர்பால வரும தவம.

தொடங்குவார் - இது நலூரில மணமகள திருமனேயினிகழ்ச்சி; மேலவரும் பாட்டிற கூறுதல சிகாழியில மணமகனுராகிய பினளேயாரது திருமாளிகையின நிகழ்சசி கமபாண்டார அககு வதிவைவினே தொடஙகுவாராக, ஈணடிச சுறறததார ஈணடிப பூரிததார் என இருபாலும் தொடாபுபடுதறி முடிகக. மணததொடாபு பறறிச செயயுள் வினேமுடிபும் தொடாநதி வருதல கவிநபம 1171

3070. (வி - ரை) வந்து ஈண்டி - சிகாழியில வநது நிறைநது.

நன்னிலைமைத் திருநாள் - மணஞசெய நாள; மணததைச் சாாந்தார்கள எலலா ரும் நன்னிலையாகிய சிவானநத பரிபூரண நிலையினே அடையும திருநாள் எனறதும குறிப்பு.

எழுநாள் - முன் எழாவது நாள்; பூரித்நல் - முன் (3067) கூறியபடி விதைதது மூனேதத முனேகளே எடுதது பால்கைப பாண டிலகளில் மணணிட்டுத தெளிதது நீா வாாததல். இது திருமணத திருகளின எழாகாளிற செயவது மரபும் விதியுமாம்.

பன்மணி..... ஆர்ப்ப - இசசடங்கு மஙகல முழகருகளுடன நிகழததபபடுவே தொனறும். இந்நாளில நிகழும ஒருநாள அமாநாட் கலயாண முறைகளுடன் இனே யும ஒத்தக் காணக; பாலிகை விதைதத்ல, முனே பூரித்தல இவை மணச சட நங்கின நிறைத அங்கமாவன. கோயிற சிறபபுகளிலும திருமுனே (அங்குராபபணம) எனபதி சிறநத அஙகமாகும எனபது ஆகமவிதி; இது சிருடிநிலே குறிககும. திருமணஙக களில் இநத மூனேகளின செழுமை, வளாசசி, செறிவு முதலியவறறின அளவே அவ்வம மணஙகளின சிறபபும பயனு மாவன என றறிகுறியாக காணும் வழககு முண்டு, புனித மூனே எனறது சிவமணமாய நிகழதற குறிபபு. பூரித்நல் - நிறைதத்ல.

3071. தேணுபரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்கள்
நீணிலேய மாளிகைக ணிகரிலவி பெறவிளக்கிக்
காணவரும் கைவண்ணங் கவினேங்கும் படியெழுதி
வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலகரிகா லம்புனைநது, கசஎக

3072. நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீண்மறகு தொடுநிரைத்து
மாடெயருங் கொடிமாலே மணிமாலே யிடைப்போக்கிச
சேடெயரும் வேதிகைகள செழுஞசாந்து கொடுநீவிப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார். கசஎச

3071. (இ - ள்) சேணுயருமா...மாளிகைகள் - வானதனிலுயரும மாடங்களேயும், செல்வம பெருகும மண்டபங்களேயும, நீண்ட நிலைகளேயுடைய மாளிகைகளேயும; நிகரில்...விளககி - ஒப்பறற அழகு பெறமபடி விளககளு செயத; காணவருமா...எழுதி - காட்சி பொருகதவரும ஓவியத திறம அழகு மிகுமபடிச சிதறித்த உரு வகளோ அங்கஙகும எழுதி, வாணிலவு...புனைந்து - ஒளி பொருந்திய அழகிய மணிக ளழுதிய முதறகடை வாயிலில மஙகல கோலஙகளசெய்த; கசஙக

3072. (இ - ள்) நீடுநிலை...கிரைத்து - நீணட நிலையுளள தோரணஙகளோ நீணட வீதிகளதோறும வரிசைபெற அமைத்து; மாடெயரும ..போகங்கி - பகஙகளில உயர மாகிய பசிய கொடிமாலிகளேயும, மணிமாலிகளேயும இடையிடையே புக அமைத்த; சேடுயரும்...நீலி - ஒளி விளஙகும திணிணைகளோச செழுமைபுடைய சுணணச சாதத்தி னுலே மெழுகி, பீடிகெழு...புனைந்தார - பெருமை விளஙகிய மணி முத்தக்க ணிறைந்த பெரும பந்தர்கள பலவறறையும அமைத்தனர். கசஎ

இந்த மூனறு பாட்டுகளும் தொடாந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

3071. (வி - ரை) சேணுயரும் - நீருப் பெருந்தும் - நீணிலைய - இவை முறையே மாடஙகள - மணடபஙகள் - மாளிகைகள எனற இவறறின இயலபுகளோ விளஙகி நினறன; கேண்-விசுமபு, "மாடம, விணடாகுவபோலும" (தேவா) எனற படி விணணவாகளே உயாதறகும எனறதுப குறிப்பு. நீரு - அருட செலவமும பொருட் செலவமும; நீள் நிலைய - நீணட நிலைகளேயுடைய; நிலைகள் - நிலவுகளும மேன் மாடிகளுமப.

விளக்கி - விளஙகம செயதலாவது புதிதாக விளஙகசசெயதல.

காணவரும்...எழுதி - ஓவியஙகளோக சிததொழில விளஙக எழுதுவிததல முன னூளில மஙகல அணிவகைகளுள ஒனறு. ஓவியக சிததொழில தமிழ மகளிரிடைப பல்லாயிர ஆணடுகளின முனனரே நிறைபட அலமநது சிறநது விளஙகியத; "யாழு மெழுதி மெழினமுத தெழுதி மீருளிமலைபூச, சூழு மமழுகியமா தொணமைபுக நீட்டியென விருளபிறவி, யேழு மெழுதாலைகளிதைத் தீதானபுளி யுரிளமாம, பே பூ மெழுதிறசோ கொமபருண மீடறகாணடு போதுகவே" (திருகுசாலவ - 79), "கனனி யனகடைகுப, படிசசருத மாகுமப படமுள வேரறுமப பரிசசதறறி" (ஷை - 78); "கழிகினற வெணமெயு நனறினை காமமி றனனெயுமயான, மழியியனற நாடியெழுதி" (ஷை-76) "அலவயவ மெழுத லறிதென விலகக்ல" (சூதசிர); "படிச சருத மாகபபணணபபடிம படஙகளை உளவே நமமது சிததிரசசாலியினகண? ஈ படிச் சந்தமெனபது ஒனறன வடிவையுடைதாய அதிவெலபீடு கருதபபடுமியலபை புடை யத்; "மூனன, மொருக ணெழுதிவிட டொனறறழுதா தோடிந, தெருவும புகுவார நிகைபபார "....." மணியாரதத, தெவெண மனறகொணடு தோழியருக தானுமாய்க, காம ஞருவம வரவெழுதிக - காமன, கருபுர சிலைய மலரம்புக தேரு, மொருபபட் டொனெழுதம போழதில..." (ஞானவுலா) முதலியனவ காணக. தமிழரிடை முன னூளில இவவா றமாகியிலிருந்த ஓவியக கலைஞானம அருகி இநநூளிற பிறாபாற புதிதிற் கறகத தொடஙகதம கலையாய நிறகினறது காலகதெடுமை!

காண வரும் - ஓவியஙகளின அழகினையும மகததிறதனியேயும உணமை நோக னியேயும அதிசயிததுப் பிறா காணவரும. காண்வரும் எனபதும பாடம, கைவண் ணம் - சிததிரத தொழிற கைதிறற மேமபாடு; எழுதி - ஓவியஙகளேயும பதபல சித் திரஙகளேயும எனற செயபபடுபொருள வருவிதது அரைக. எழுதுதல் - நீட்டுதல்; மரபுவழகசு.

மணிக்கடை - மணிகளிழைத்த முன்கடைவாயில் முகப்பு. கண் - எழனுருபு.
நிகரிலோளி—கைவினைஞர்—என்பனவும் பாடமகள். 1173

3072. (வி - ரை) நீடுநிலை - மேல் உயர நீண்ட நிலையினையுடைய ; நீண் மறுகு - மறுகுகள் வீனினறி ஒழுங்குபெற நீண்டு செல்லுதல் நகரச் சிறபபு அமைதி களுள் ஒன்ற.

கொடிமாலை மணிமாலை - கொடிமாலை - கொடிகளையும் மலர் மாலைகளையும ; கொடிகள் போன்ற மாலைகளை எனறுமாம் ; மணிமாலை - பலவண்ண மணிகளைக கோதத மாலைகள். இடைபோக்கி-இடையிடையே புகுததி.

சேடு - ஒளி ; சாந்து - வெணசுண்ணம ; செளசாகத முதலியவை. நீவுதல்-ஒழுங்குபெறப் பூசுதல்.

பீடு...பந்தர்கள் - பீடு - பெருமை ; மணிகளுள் முத்துகள் சிறந்தன என்பது. "முதது மாலைன" (3068) ; முன்கூறியது முன் ஏழாகாள் அணிசசிறபபு ; இங்கு கூறுவன அறைறாண் முதலாகத திருமணநாளின முன்னுள்வரை செயயும மண வணிச் சிறப்பு ; மேலவரும் பாட்டுப பார்க்க.

முந்தின் பேரும்பந்தர் பல - மறறுகளில அங்கஙகும் அமைகளும் பறபல முத திப் பந்தர்கள் ; இறைவர்பால் முததபபபதர் பெறற பெருமானுதலின் அக்குறிபபு பெறவும் ; "அப்பந்தர் மீதணியத திருமன்றி, லணடர்பிரா னெடுத்தருளு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார்" (2293) எனறபடி, இனி இறைவரது திருவடிநீழலில் மீளாகிலைமை யினை இததிருமணத்தில் சார்ந்தா ரெலலாருடனே அடையப புகுகின்றார் பிளளையா என்ற குறிப்பு பெறவும் ; வீடுபேறு குறிககும முததபபநதர் பலவறறையும அமைத தனர் ; பல - உடன் வீடு பெறுவார் பலராதலின் பலவும அமைததனர் எனபதும குறிப்பு.

பீடுகெழ - பெரும் - என்ற அடைகளின குறிபபும் காணக. 1174

3073. மன்றல்வினைத் திருமூலநா டோடங்கிவரு நாளெல்லாம்
முன்றிறொறும் வீதிதொறு முகடெடுவர யிலகடொறும
நின்றெரிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்கள
தன்றகுடர்த் தாமங்க ளேங்க துதைவித்தார். ககஎடு

(இ - ள்) மனறல்வினை...காளெல்லாம - கல்யாணச செயல்களுள்ளே திருமூல பூரிததகாள் தொடஙகி வருகின்ற நாட்களிலெல்லாம ; முறறிலெதொறும்...வாயிலக டொறும் - வீதிகள்தோறும, மாடங்களின முனறில்களதோறும, நீணட முனவாயில கள்தோறும் ; நின்றெரிரும...தூதைவித்தார - நிலைகின்று விளககம் செய்யும மணி விளக்குக்களும், மணமுடைய தூய நீர்நிறைந்த பொற்குடஙகளும் கெடாத ஒளி புடைய மாலைகளும் தூபங்களுமாகிய இவையிற்றை நெருங்க வைததாகள்.

(வி - ரை) மன்றல் வினைத் திருமூல நாள் - கலியாணச் செயல்கள் திருமூல பூரிதத ஏழாகாளாகிய கன்னிலிருந்து தொடங்குகின்றன என்பதாம் (3070).

வதநாள் எல்லாம் - பின்னர்த தொடர்ந்து வருகின்ற ஆறுகாட்களிலும்.

வீதிதோறும் முன்றில்தோறும் என்க ; முன்றில் - இல்முன் என்பது முன்றில் என வந்தத. முகநெடு வாயில் - முதல் வாசல் ; முகப்பு வாயில்.

நீன்றெளிதும் - கெடாது நின்ற விளககும். மணிவிளக்கு - சூரியவொளியி னலும் வெளப் பெருவிளக்குக்களின் சார்பினலும் எதிர்ஒளி வீசும்படி பெருமணி களையே விளக்குக்களாக அமைத்தலுமுண்டு.

துதைவித்தல் - நிறைவித்தல ; செருக அமைத்தல். 1175

3074. எங்களுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனோர்
மங்கலநீண் மணவினைகள கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
பொங்குதிருப் புகலிதனி னூடாறும் புகுந்தீண்ட
அங்கணனீங் தவர்க்கெல்லாம பெருஞறப்பு மிகவளித்தார்.

(இ - ள்) எகஎனும்...கேட்டு - எகஎகரும உண்மைத் திருதொண்டர்களும், வேதியர்களும, மறறவர்களும் மகலம் பெருகும கலயாணச் செயலகள் நிகழும் காலக கேட்டு ; மிக மகிழ்வெயதி ..புகுந்தீண்ட - மிகுந்த மகிழ்ச்சி பொருந்திய திருப பொங்குகின்ற சோழிப பெருமபதியிலே காளதோறும் வாத செருக ; அங்கண்... ...மிக அணிதாார் - அவவாறு அகு வகத அணைந்தவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய நெப புக்கனை மிகவும் செய்த அளிததாாகள்.

(வி - ரை) எங்களும் - சோழியின புறதிலே எகஎகருகின்றம்.

மெய்த் திருத்தொண்டரீகள் - நெறபுபபற்றிய தொணடர்களே முன்வைதாார் ; மெய் - நிந - எனற குறிபபுமத.

மங்கல நீள் - இதநிருமணதனை மகலம மணம எனற அகலியோடமையாது நீளும தனமை குறிததது பிறசரிதக குறிபபு

திருப்பொங்கு புகலி எனக ; திரு - முதலிந திரு.

நாடோறும் புகுந்தீண்ட - ஒவவொரு காளும புதிதாக வாது கூட ; பின்னோயாரது திருமணததை வெளி ஊரவர் பலரும தமது நிறபபாக உடகொணடு களாது களிததனா.

பெருஞ் சிறப்பு மிக அளித்தலாவது விருாது உறையுள முதலிய உபசரிபபுக்களே மிகவும செயதல.

புகுந்தீண்டி—அங்கணேந்தவர்க்கெல்லாம்—என பனவும பாடகள. 1176

3075. மங்கலதூ ரியகாத மறைகுலோ நிறையமபப
பொங்கியநான மறையோசை கடலோசை மிசைபபொலியத
தங்குறுங குறையிலிவ நழைததசெழும புகையினுடன்
செங்கனலா குதிபபுகையுந் தெய்வவிரை மணமபெருக; கஎள

3076. எணடிசையி னுளளோரு மீணடுவளத தொடுகெருகைப்
பண்டநிறை சாலிகளும பலவேறு விதம்பொலிய
மணடுபெரு நிதிகுவைகண மேலபிறஙக லெனமலிய
வுண்டினிய பெருநதழனி யோவாத வெளிலியோங்க ; கஎஅ

3077. மாமறைநூல் விதிச்சடங்கின் வருதலமுறை நெறிமரபின்
தூமணகல லுபகாணஞ் சமைப்பவர்தந் தொழிறுவன்றத
தாமரையோ ணீயபெருந தவமறையோர் தாமெடுத்த
பூமருவு பொறகலச புணணியநீர் பொலிவெய்த; கஎக

3078. குங்குமத்தின் கோழஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போ நினங்குழுமப்
பொங்குசிலைப் புதுகலவைப் புகையெடுப்போர் தொகையினவத
தங்குறுங் கறபூரச் கண்ணபிடிப் போர்கெருக்க
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனலோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக, கஎஅ

3079. இனையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியற்று
மனைவளரு மறுகெல்லா மணவணிசெய் மறைமூதூர்
கினைவரிய பெருவளங்க ணேருங்குதலா னிதிக்கோமான்
றனையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால். ககஅக

3075. (இ - ள்) மகல தூரியம்...இயமப - மகலம் பொருந்திய பெரு வாத தியங்களின் நாதம் வீதிகளதோறும் நினற ஒலிகக ; பொகுகிய...பொலிய - மேன மேல் ஒல்கி எழுந்த நானமறைகளின முழக்கானது கடலோசையினும பெருகி வினகக ; தகுகு...மணம் பெருக - தகுகும நறமணமுள்ள அகில் தண்டங்களின் மிக்க செழுமை புகையினூடு செகதீபுடன் கூடிய வேள்விப புகையும் கூடித தெயவிக மணமாக வாசனை பெருகவும் ; ககஎள

3076. (இ - ள்) எண்டிசையின்...நெருங்க - எட்டுத-திசைகளில் உள்ள மகக ளும் அகலகு உள்ள வளப்பொருள்களோடு நெருகக ; பணட கிறை...பொலிய - பண்டகங்கள் நிறையச் சேமிக்கும் சாலைகளும் பலவேறு விதமாக விளகக ; மண்டு பெரு...மலிய - நெருங்கும் பெருநிதியின குவியல்கள மலி விளகுதலபோல மலிய, உண்டிவினை...ஓகக - உணவுத தொழிலின்கண் ணின்றெழும் ஓசைகள இடையுறு சததமாகப பெருக ; ககஎஅ

3077. (இ - ள்) மாமறை நூல் ..தவன்ற - பெருமறை நூல்களின விதித்த சடஙகுகளின் பொருட்டு வருதத முறைவழி மரபிலுலே தூய மணதநிற்தூரிய நலல வேள்விப பொருள்களை அமைத்து ஒழுங்குபடுததுவோர்களது தொழில நெருக, தாமரையோன்...பொலிவெயத - பிரமதேவனைப போன்ற பெருந்தவ மறையவர்கள் தாங்கள் எடுத்த பூகைகள் பொருந்திய பொற்குடங்களில் நிறைத்த புண்ணிய நீர் விளகக, ககஎக

3078. (இ - ள்) குங்குமதனின் ..குழும் - குஙகுமபபூவின கொழுவிய சேறுகிய சந்தனக குழம்பினை அமைபபவர்களுடைய இனங்கள கூட ; பொங்குவிரை...தொகை விரவ - மிகக மணமுடைய புகிய வாசனைபபண்டங்களை கூட்டிய கலவையின தூப புகை எடுபபவர்களின் கூடடம் பொருந்த ; துங்க நறும்...நெருங்க - உயாவுடைய நறுமணமுள்ள கறபூரச் சுணணததை யிடிபபோர்கள் நெருகக ; எங்கும ..பெருக - எவ்விடத்தும் மலர்களாலாகிய பினையல முதலிய பலவேறு மாலைகளைத தொடுபபவா களின் கூட்டங்கள் மிகப் பெருக ; ககஅ0

3079. (இ - ள்) இனைய பல...மறைமூதூர் - இவ்வாறுகிய பலவகைபபட்ட வெல்வேறு தொழில்களினை எல்லாப பக்கத்தும் ஒழுகுபடச செயகின்ற மனைகள வளரும் வீதிகளிலெல்லாம் மணவணியை விளகுகக காட்டும் மறையவர்கள் வாழும் அவ ஊர் ; நினைவரிய...நெருகுதலால் - நினைதததறகுமரிய பெரிய வளஙகள நெருகிய அதனாலே ; நிதிக கோமான...அமைந்துளதால் - குபேரனை இறைவர் எவியதனால அவனை வருத்ததபோல அமைந்துள்ளதாம். ககஅக

இவ்வைந்து பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3075. (வி - ரை) தூரியம் - இயம்ப - என்பது மரபு வழக்கு.

இயம்ப - முழங்க ; தூரியம் - பெரு வாதனியஙகள் ; தூரியம் மங்கலத்தை இயம்ப என்ற குறிப்பும் காண்க. இயம்புதல் - வெளிப்படுத்தல்.

மறையோசை - ஓசை என்னும் பலரும் கூடிச் சொல்ல மிகப் பேரொலியாக எழுதலால் சொறபொருட் பிரித்திசையாமையின் ; கடலோசை மிக - என்ற குறிப்புக் காண்க ; கடலோசையின் மிகும்படி.

போக்கிய நான்மறை - போக்குதல் - உரத சரத்தின எழுதல். பின்னோராத திருவவதாரத்தின பயனுகத தழைதோங்கிய என்றலும் குறிப்பு.

குறை அகில் - குறைத்த - தண்டமாகிய - அகில கட்டைகள் ; தழைந்த சேழும் - தழைத்தல் - அளவாற பெருமையும, சேழுமை - மணததால மிகுதியும குறிததன. செங்கனல் ஆகுதிப் புகை - வேளவிகளில எழுகின்ற புகை. .

தெய்வ விரைமணம் பெருக - அகிற்புகையிலுடன் ஆகுபபுகையும் கூடி மணம் மிக. இரணடு புகைகளும ஒன்று சேர மாறுதலுடன கூடிய ஆகுபபுகையின தெய்வத தன்மை அகிற்புகைகும வநதது என்பது. பௌதிகம்பறறிய அகிறபுகையும் அததன்மை மாறி ஆகுபபுகையின சேர்கையால தெயவத தனமை வாயதது என்க. இகருதறதைத் "தெருண்ட மேலவாச கிறியவாச சேரிஞ மவர்தம், மருண்ட மெதையை மாறறவ ரெனுமித வழகே" எனற குறிதத கமபன பாடடும காண்க.

விரை மணம் - புதை யிரணடாதலின ஒருபொருன பற்றிய இரண் டடைமொழிகள தாதோறினா. இவறறை நிரல நிறையாக கொளக ; மணம் - கூடறல எனற குறிபபுடன வருதலில தெயவத தனமையினை அகிறபுகைகுக கூட்டிய ஆகுபப புகைகரு எறகுமாறு காண்க. 1177

3076. (வி - ரை) எண்டிசையின் நெருங்க - அவவத திசையினுளளாராகள தததமத திசையில உளள தனி வளகளாகிய பொருன்களாக கொணடு வநதனர. இது முனஞுளின வழகிய நலவழகது ; இகலாதநில அருவிருகினறது ; நிணணூ விறபிடிக்கும விழாவிறகுச கியுடை வேடரா மலபடி மணியம பொனனும முதலிய வளகளாக கொணடு திசைதொறு நெருகவநதாா எனற செயதியும, அதுபோல பலவு பிறவும இஙகு நினைவுகூறதறபாலன.

ஈண்டு வளம் - அவகைகும கிறபபாயுள வளகள

பண்ட நிறை சாலைகள் - பலவேறு கிதம் - பலவேற வகைப பண்டஙகளுக கும பலவேற தனிதனிர சாலைகள வேண்டபபடுவனவாதலின பலவேறு கிதம் எனறார்.

நிதிக்குவைகள் மலிப்பிறங்கல் என - வெவ்வேற கிதிக குவியலகள் பெருக் கிரட்யாக குவிதல மலிபோனறன எனக, "செயயபொற குனறம வேறு ரவ மணிச் சிலமபு மெனன" (74), இகாலதநிறபோல நாணயம எனற பெயரால் காணபபில்லாத காதிதகன நாணயமாக வழஙகாத முனஞுளரில பொனனும வெள்ளியும் மணிகளுமே நிதிகளாக வழஙகின. அவறறை அனாது குவியல் செய்து சேமிபபதம வழக்கு.*

மலிப் பிறங்கல் - மலியின உயாசி, மலிதல் - பலவாறு காணப்படுதல்

உண்டிவினைப் பெருந்துழனி ஒவாத ஒலி - உண்டிவினைப் பெருந்துழனியாவது மணலினைகளில பல வகையினரும பலகோடிமும உணடிகொளளுதலே பெருமபகுதியாதலின் அவவாறருன் எழும் சததம பெருந்துழனி எனபபட்டது ; ஒலி என்னும் சொனனாக எனறும, படை எனறும, உணக எனறும, போதம எனறும, வேண்டும்

* 50 ஆண்டுகளின முன் வெனனி நாணயகளே கிறதத அனாது ஒரு அறையில் தானியங்களின் இராசி குவியலபோலக குவிதத வழக்கிய ஒரு செல்வனையும், அவன் அவ்வாறு குவிந்த பண அறையினையும் ரான நேரில அறிவேன்.

என்றும் - இவ்வாறு பல சத்தங்களும் பொருள்பற்றியனவாதல் குறிப்பு ; ஒவ்வாத ஒலி - ஈக்கமில்லாத எக்கேரமும் பெருகும் ; முன்பின் பல பக்திகளாக உணவு கொள்ளுதல குறிபபு. உண்டிவினை செயவார் உரையாடாதும் ஒலியெழாதும் புரிபபா ராதலின அவர்கு அட்டிற் றெழிலாளரைப படைபபடை யென வவமொலியேயா மெனக எனறும், போசனஞ்செயயும்போது பேசாது உண்ணவேணடு மென்பது துன் முறையாதலின் ஈணடு உண்டாகிய ஒலி அமுது படைப்போரின் வேணடுகோள முத லியவற்று ணுண்டாகிய ஒலி எனகொள்க எனறும் உரைத்தனர் முன உரைகாரா கள். ஒருபேச் சிடையின்றி நின்ற உணபது சமணருள வழககென்பது பிள்ளையார் திருவாக்கா னறியப்படும். 1178

3077. (வி - ரை) மாமறைநூல்.....உபகரணம் - இவை மண வேளவிக காரும் தருப்பை - சமித்து - சிருகசு - சிருவம் - முதலிய பொருள்களும் ஓமப் பணடங்களுமாம். சமைத்தல் - ஏற்றவாறு அமைவபடுதலதல் ; துவன்ற - நிறைய. தாமரையோன் - பிரமதேவன ; அனைய - மறைகளில வல்லமை பொதத தன்மையாக ; வினைபறறிய உவமை.

எடுத்த - வருகிய. பூமருவு - பூ - நிறைகுட நீரினுள் இடும் புதிய மலர்கள ; புணணிய நீர் - கஙகை - காவிரி முதலிய புணணிய நீரததைகள். 1179

3078. (வி - ரை) தங்குமத்தீன்...கூட்டு - குங்குமப்பூவினைப் பனிநீரா பெயது பச்சைகருப்பூரம், கோரோசனை, புழுகு, கதூரி இவை கூட்டிக குழம்பாக அரைத்த சந்தனம்

பொங்கு விரைப் புதுக் கலனவப் புகை எடுப்போர் - மணமுடைய அகில தேவதாரு சாதனம் குகுகிலியம் முதலிய பண்டஙகளைப புதிதின் அமைத்து விதிபபடி கூட்டிய தசாங்கம் எனனும் தூள், இங்குக கலனவ எனபபட்டது. எடுப்போர் - புகைக் கலயஙகளில் ஏறதிவோர்.

கற்பூரச் சுண்ணம் - இ.ை திருமஞ்சனதைகாகும் பொறசுண்ணம் எனபபடும. இடிப்போர் - இதனுள் உரிய பண்டங்களை இடிதத்துக கூட்டுதல வழககு. "ஆட்ப பொறசுணண மிடிதது காமே" (திருவா) ; நெருங்க - இதைொழில செய்வோர் பலா கூடிகெருஙகி வினை செயதல குறிபபு ; கர்ப்பூரம் - பச்சைக கற்பூரம.

மலரீப்பிணை பூவோர் - பிணை - பிணையல, தாமம, கணணி, இண்டை முத லிய பல வேறுவகை மரலைகளையும குறிததது. ஈட்டங்கள் பெருக - பலவேறு இடஙகளப பலபலராக இதைொழில் செய்யவேண்டுதல் குறிபபு. எங்கும் என்றதுமித. சேழஞ்சேர்ந்தின்—எனபதம் பாடம். 1180

3079. (வி - ரை) மறுகெல்லாம் மண அணிசெய் மறைழநூர் - பிள்ளையா ரது திருமண முயற்சிகளும தொழில்களும் அவரது திருமாளிகையின் மட்டுமனறிச, சுறறததார் மட்டுமனறி, நகரெஙகும் இயன்றன ; பிளளையாரது திருவவதாரச் சிறப புப்பற்றிக கூறியவை ரண்டு நினைவு கூர்தறபாலன.

நினைவரிய...அமைந்துளதால் - நினைவரிய - நினைத்தற்குமரிய எனச் சிறபபுமை விரிக்க. நெருங்குதலால் - மூதூர் - அமைந்துளத என்ற கூட்டுக. பெருவளமகள நெருங்குதலாலே இத உலக மகளளாத செய்ததனரித ; கிழிக்கோமான் சமைக்கலே அமையும் ; அவனும சிவபெருமானுடைய ஏவலின்றிச் செய்யாளுதலின் இறைவர் ஏவ அவன் சமைதததபோலும என அமைந்தது எனபதாம். தமது ஞானப பிள்ளையா ரது திருமணமாதலானும், தமதிலரு பெறவிக்கும் சிவமணமாதலானும் இவ்வமைபபுக் களை இறைவரே ஏவி அமைப்பித்தனர் எனபது குறிப்பு. "இருகிழிக கிழவன் முனே-

மொழிவழி யேவல்கேட்ப" (465); "கம்ப மருளினை ளானை வேந்தன, நன்பெரு நிதியச் தூர்த்தத் நாணிமேல நெருங்க.....மனபெருஞ செல்ல மாகவி வைதனன்" (844) என்றவற்றை இங்கு நினைவுகூர்க.

மனை வளதும் மறுது எல்லாம் - எவ்வெவ்வகை மகளன் வாழும எவ்வெவ வீதி கள் யாவையும்.

நிறைந்துளதால்—எனபதும் பாடம். 1181

வேறு

3080. மாறி லாநிறை வளநதரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன் ஞளினில் வேதியா குழாமும
நீறு சேர்திருத் தோணடரு நிகரிலா தவருக்
காறு சூடினு ரருட்டிருக் காபபுநா ணணிவார், கசஅக

3081. வேத வாய்மையின் விதியுளி விஞையிஞல் வீளங்க
ஓத நீருல கியன்முறை யோழுகமும பெருக்க
காத னீடிரு தொண்டர்கண மறையவா கள்ளா
மாதர் மைநதர்பொற காபபுநா ணகர்வலஞ் செயதார. கஅக

3080 (இ - ள்) மாறிலா...புகலியின - ஒபபறற நிறைநத வளம் தருங்கள சோழிய பதியில; மண மீக்கூறு நாளின முனஞளினில - திருமணதினை மேற கொள்ளும திருநாளின முனஞளிலே; வேதியா குழாமும நீறுசோ நிருதிதொணட ரும - மறையோர் கூடடமும நிருநீறு அணிநத நிருதொணடாகளும கூடி; நிகரிலாதவருக்கு...அணிவார் - ஒபபறறவராகிய பிளளையாருக்கு கலகையைத தலையில சூடிய இறைவரத அருள பொருநதிய நிருககாபபு நாணினை அணிவார் னாகி, கஅக

3081. (இ - ள்) வேத வாய்மையின வீளங்க - வேத வாயமையிற கூறும விதி கள இசசெயலால வீளஙகவும, ஓத.. பெருக - கடல சூழ்நத உலக கூடையினமுற யான வொழுகசகளும பெருகவும; காதல . வலஞ செயதார - தனபுமிக நிருத தொணடாகளும மறையோராகளும அழகிய மகளிராகளும ஆடவரும கூடிப பொனஞ லாகிய காபபு நாணினை நகாவலஞ செயவித்தநாராகள கஅக

இநத இரணடு பாட்டுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

3080. (வி - ரை) மாறிலா வளம் தரு - நிறைவளம் தரு - வனக. மாறிலா வள மாவது சராசரஙக ளெலலாம சிவமபெருகத திரும தனமை, நிறைவளமாவது நிரு மணதினை பொருட்டு வரத எணடிபபுளளோரும கொணாநத சுணடு வளமும, சோழியின இயலபாபுளள உலகியல வளமும ஆம, தருநல் - பெறறதறகிடமாதல.

மணமீக்கூறு நாள் - மனஞசெய திருநாள; மீக்கூறும - மேறகொளளும.

முன்னுளினில - காப்பு நாண் அணிவார் - திருமண நாளின முனஞளில காபபு நாண அணிதல மரபு; மணவினைச சடஙகுள காபபுநா ணணிதலுடன தொடஙகு னைநன; கரப்புநாண கட்டுதல மணமகன, மணமகன இருவாபாலிலும கிகழவது. "கற்பக பூங்கொம பனஞர் தமமையும காபபுச சோதிபப, பொற்புமு சடகுகு முன ஞப் புரிவுடன செயத வேலை" (120); இவவாறு உரியபடி காபபுச சோதித பின னா அதனப் பின்னாச் சடஙகுடன அலிழகினைற அளவும வெனற காவல நெகிழ

பெற்றன்னார் என்றும், வெமுஞ் சதநியுமாகவே அவ்விருவரும் பாலிக்கப் பெறுவர் என்றும் உலகியலின் தொடக்குக்கள ஒன்றும் அவரைச் சாரா என்றும் கொள்வது மரபு. காப்பு - காவல்பெற நிலை; "கணணுதலான் றன்னுடைய காப்புக்களே" (தேவா); மேல் அநட்டிருக் காப்புநாண் - எனபதும காணக.

வேதியர் குழாமும் - திருத்தொண்டரும் - வேதியர் - பிள்ளையாரது உலகியல் நிலைச் சுற்றம்; திருத்தொண்டர் - வெசசாரபு பறறிய அவரது சுற்றம்; "சுறறம் மாலொ வீச னன்பா" (திருவிளை. புரா); முனனவா உலகததுடன விடும் சுற்றமும், பின்னவர் என்றும் விடாத சுறறமுமாம் என்பது "பெருங்கிளைக்குத தருகியினுற் றலை யளிசெய்து...அடியவாக ளுடனமர்ந்து" (3050) என முன் குறிதததும், பிறவும் காணக. நீறுசேர் - வேதியாகளும் நீறு சேர்வோராயினும் தொண்டர்க்கு நீறு நெற் புரிமை என்பர் நீறசோ திருத்தொண்டர் என்றூர். திரு - எனறது சிவச் சார்பு.

நீகரிலாதவர் - பிள்ளையார். "தாலில்தனிச சிவஞான" நிறைவு பெற்றூராத லின், சிவததன்மை பெறறனா; ஆதலின ஓ உவமனிலலியாகிய சிவம் போனறூ.

அணிவார் நகர்வலஞ் செய்தார் என வருமபாட்டுடன் முடிக்க. அணிவார் - அணிவாராய்; முற்றெசசம். காப்புநாண் - கௌதுகபந்தனம் எனபர். 1182

3081. (வி - ரை) **வீதியுளி** - விதிதத நெறிகளின வழககு.

வேத வாய்மையின் - வேதஙகளின சதநியமாக்காக விதிதத.

வினையினுல் விளங்க - இவாகள இயறறும சடங்குகளால் விளக்கம் பெற.

உலகியன்முறை யொழுக்கமும் பேரத - வேதஙகளின் விதிமுறை எனபது மட்டுமேயனறி உலகியலிலும் அவை முறைபபடட வரும சில ஒழுகமுமாம் எனபத. "உலகியல் வேதனு லொழுகம்" (2718); சிவஞானப பிள்ளையாரது திருமணத தககு இச்சடங்குகளினுலாய பயன் ஒன்றுமில்லை எனவுப, இவை இவை ஈண்டு வேண டப்படுவனவலல வெனவும குறிபபாா, வேதவிதியுளி வினையினுல விளஙகவும உலகியல முறை ஒழுகம் பெருகவும இதனைச செயதாா எனறூா. "சாகரிதாதே அநிதாதைப புரியுக தமக்கு இடையூறு சிறிது மணுகாமை அநிதாதாராயினும ஆனறோராசாரம பாதுகாதததற் பொருட்டும, மாணுகாக கறிவுறுதத பொருட்டும் முதறகண இடை யூறு நீகருதறகுரிய விநாயக கடவுளே வாழததவதாகிய மஙகல வாழத்தக கூறின றூா" என்று மெயகண்டதேவா தாம் அருளிய சிவஞானபோத நூலின மங்கல வாழத் தக் கூறியதனினபறறி எமது மாதவச் சிவஞான முனிவர் (சிற்றுரை) விளக்கஞ் செய் தமை ஈண்டு நினைவுகூரதற்பாலது.

மறை வழக்கம் விளஙகி ஓஙக அவதரிதத பிள்ளையாா அந்த வேத ஒழுகம் நிலை பெறற் பொருட்டே திருமணஞ் செய்தருள உடனபட்டாருளினு ராதலின (3056 - 3057) தமது மணததில மறை விதியுளி வினையினுல விளஙகவும உலகியல முறை ஒழுகம் பெறறும் மறைச சடங்குகளுக் குடன்படவேணடியதாயிறறு; இனறேல உலகம் மயக்கி மறைவிதிச் சடஙகுகனை விட்டு உலகியல ஒழுக்கக குன்றக காரண மாகும் என்க.

கவினுர் மாதர் மைந்தர்கள் - மங்கல முறையில் சதிபதிகளாக வருவோர்.

காப்புநாண் நகர்வலஞ் செய்தார் - இஃது இச்சடஙகின மரபு. செய்தார் - செய்வித்தா; வினவியுறை தொகுகுறின்ற பிறவினை. 1183

3082. நகர்வ லஞ்செய்து புகுந்தபின் னவமணி யணிந்த
புகரில சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்

பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார். ககஅச

(இ - ள்) கர்...பின் - முன கூறியவாறு கோவலம் செய்வித்தற் திருமாளிகை யிற புகுந்த பின்பு ; கவமணி...பொலிய - கவமணிகளால் அணியபபட்ட குற்றமறற சித்திரங்களால் விதானமமைகபபட்ட மண்டபத்திலே வினகுமபடி ; பகரும்... ...சோகதார - நல்களால எடுததச் சொலலபபடும வைதிக விதிகளினபடி சமாவாத தனமாகிய தன்மையினே விளங்குமபடி முற்றிய பினனேயாரது திருமுனபு வகத சேர்ந் தார்கள்.

(வி - ரை) புகுந்தபின் - திருமுன்பு சேர்ந்தார் எனக. புகுந்த - திருமாளிகையி னுள்ளே புகுகத.

நவமணி அணிந்த - சித்திர விதானம் - நவமணி அணிந்த - கவமணிகளாலும் அணி செய்யபபட்ட ; அலஙகரிககபபட்ட. விதானதின அமைகத தெரிவகள கவ மணிகளால் அணி செய்யபபட்டன எனக. விதானம் - மேறகாடடி முதலியவை ; இவறறிற தெரிவகள - ஓவியஙகள - நீடடுதலும, அவறறை மணிகளால அணிதலும அகளாள வழககு. போலிய (வீற்றிருந்த) சேம்மலார் திருமுன்பு எனக

வைதிக விதிச் சமாவர்த்தனப் பான்மை திகழ முற்றிய - சமாவாதனமாவது வேதாதஙகியயனம நிறைவு செயத முடிதத பிரமசரிய விரதநிலே முடிததபின இரு கதத கிலே புகுமுன செயயும அதி வைதிக சடங்கு ; ஒவவோர ஆசிரமதநிலும தங்குதல் ஒருநிலே எனபபடும ; ஆயுள் முழுதும கிலேமாறுத ஒரேநிலேயில் தஙகுதல கைட்டிகம எனபபெறும ; கிலேதத நிடடாபரராய இருககும தனமை ; கிட்டை யுடன பொருகதியது கைட்டிகம. ஈனேயோர ஒரு ஆசிரமதநினைறம அடுததநிற் புகுமபோத முனனதற்கு (பூரதநி செயயும) நிறைவாககும நிரணயகேச செயத பினனதனேத தொடஙகுதல வேணடும எனபத வைதிக விதி. சமாவர்த்தனம் - மணமாவதறகு காரணமாகின்ற உரிமை

சமாவர்த்தனப் பான்மை - முற்றிய இங்கு பிள்ளேயாபால மூனறாண்டளவில முறறிய வெஞான விளகதநிலே பெறறதலின ஆசிரமம பற்றிய விதிகளும சடஙகுகளும வெறும உபசாரவளவில மடடும அமைவன எனபார பாங்மை-முற்றிய என்றார். பின்னேயாரது உபயன நிகழசியின வரலாறகேள கூண்டு நினேவுகூக ; முற்றிய - தாமாகவே இயலபால முற்றியிருகத.

சேர்ந்தார் - தொண்டாகள முதலியோர (3081) 1184

3083. சேமபொ னின்பரி கலததினிற செங்கெலவெண் பரபபின்
வமப ணிநதநீண மாலேசூழ மருகுகுற வமைதத
அமபொன் வாசகீர்ப பொறகுட மசிலே தருப்பை
பம்பு நீன்சுடா மணிவிளக கொளிர்தரும பசபபில், ககஅடு

3084. நாத மங்கல முழக்கொடு கறறவ முனிவர்
வேத தேமும் விம்மிட விசைகமழ் வாசப்
போது சாந்தணி பூத்துகில் புனேந்தபுண ணியம்போல்
மீத பூஞ்சய னதநிருந் தவர்முன்பு மேவி, ககஅக

3085. ஆர்வ மிக்கெழு மன்பினுஞ் மலரய னனைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருத்துறூன் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண் சாத்த, ககஅள

3086. கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தணைவார்
கொண்ட வல்வினை யாப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமு மலர்ந்தன; சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே. ககஅஅ

3083. (இ - ள்) செம்பொனின்...பரப்பின - செமபொற நட்டிலே செ
கெல்லாலாகிய வெண்பரப்பின் மேல்: வம்பணிந்த...தருப்பை - வாசனை பொருந்திய
நீண்ட மாலைகள் இருமருங்கும் சூழ அமைகசப்பட்ட அழகிய வாசனையுடைய நீர்
நிறைந்த பொறகுடமும் அரசிலையும தருப்பையும்; பம்பு...பரப்பில் - பாலிய நீண்ட
ஒளியுடைய அழகிய வினகளும் விளஙகிய பரபபினிலே; ககஅடி

3084. (இ - ள்) காத...லிம்மிட - இயங்களின் நாதததாலாகிய மகல முழக்
குடனே கல்ல தவமுனிவர்களது வேதகீத ஒலியும் நிறைய; விரைகமழ ..மேலி -
மணங் கமழும் வாசமுடைய மலர்களும், சாகதம், அணிகளுமு, அழகிய குஙகுமு
புனைந்த புண்ணியத்தினைப்போல அழகிய மலரமளியினமேல் எழுந்தருளியிருந்த பிளை
யாரது திருமுன்பு சேர்ந்து; ககஅசு

3085. (இ - ன்) ஆர்வம்.. அன்பினுல் - ஆசை மிகசு எழுகின்ற அன்பினுலே;
மலரயன்...முனிவர் - தாமரையில் இருக்கும் பிரமதேவனைப் போனற சிறநத மறை
விதித தொழில் புரியும சடஙகுகளைச் செய்கின்ற திருக்குல நூல்வல்ல முனிவாக
ளாகிய வேதியர்; பார்வழிப்பட....சாதத - உலகில பிறவி எடுகக வரும இருவின
களின் பந்தச் சார்பினை நீகசுபவராகிய பிளையாரது திருகசையிலே காபபுநாணினை
அணிய; ககஎள

3086. (இ - ள்) கணட மாநதாகள் - (காப்புநாணைச சாததியதனைக) கணட
மக்களும்; கடிமணம...அணைவார் - கடிமணததினைக் காணும்பொருட்டு வாத
அணைபவர்களும்; கொண்ட...தொண்டர் - பற்றிய வலிய வினைக்கட்டினை அலிழதது
நீகசும் கொளகையினை உடையவர்களாகிய தொணடர்களும் ஆகிய இவர்களது சிநதை
யும் முகங்களும் மலர்ச்சியடைந்தன; சுருதி...ஆர்த்தன - சுருதிகள நிறைநத பெரு
மறைக்குலஙகள் மேலோஙகி முழகினன; மகிழ்மதே - மகிழ்ச்சி பெறறே. ககஎச
இரணடு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

3083. (வி - ரை) இபபாட்டாற காப்புநாண் சாதததலும், சாதததற்குரிய
சடங்கனுக்கு வேண்டிய பொருள்களும், அவறறின் அமைதியும் கூறுகினறார்.

பொற் பரிகலதநில நெல் பரப்புதலும், அதன்மேல மாலை சூழ்நத அழகிய நிறை
குடத்தினை அரசிலை தருப்பையுடன் உரியபடி அமைத்து வைத்தலும் மணிவிளகுகள
பரவ விளங்கவைத்தலும், வேதமோதுதலும முதலிய இவை இதறகுரிய செயலகளாம்.

பரிகலம் - பாசனம்; தட்டு. செந்நெல் வெண் பரப்பு - சொநெல்லே இங்கு
ஏற்கும் மரபும் தகுதியும் பறறி முன் அரிவாட்டாய நாயனார் புராணததும, பிரணடும்
உரைத்தவை கினைவு கூர்தறபாலன. செஞ்செல் வெண்பரப்புச் செய்த அதனமேல
நிறைகுடம் தாபித்தல் மரபு; கலசத்திறகு செம்பரப்பு ஆதனம் என்ப.

போற் பரிகலம் - தெற்பரப்புச் செய்யும் இடம்.

வம்பு - வாசனை ; வம்பணிந்த .....நறப்பை - தெறபரபபின மேல் தாபிக்கும் கிறைகுடம் வைக்கும முறை.

விளக்கு ஒளிர்தரும் பரப்பு - வினக்குகன ஒளிசெயது வினகும் பரவிய இடம் - திருமுற்றம. பம்பு - பரவிய. 1185

3084. (வி - ரை) நாத மங்கல முழக்கோடு - வேதகீதமும் விம்மிட - மகல இயகளின முழகமும வேத ஒலியும மிக்குகூடி எழுதல மறையவாகளுை மகலன களின் நிகழும் மரபு.

விரைகமழ்.....புண்ணியம்போல் - சிவபுண்ணியமே ஒருருவெடுத்த மாலியும் சாந்தும் அணிகலனகளும் துகிலும புனாத எழுநதருளியிருததலபோல ; புணணியம் போல இருந்தவராகிய பினனையாரின முனபு எனக விரை - னைமணம எனற பொருளில வந்தது. விரைகமழ் வாசம் - நன்மணம மிகும வாசனை. விரையும போதம எனறகொண்டு விரிதது, விரை புழுகு - ஞானம முதலியவை எனறுரைததலுமாம்.

பூஞ்சயனம் - பூமபளளி ; மலராசனம ; பூஞ்சயனத்து மீது எனக ; இருந்தவர் - பிள்ளையார். பூஞ்சயனத்திருந்தவர் - எனறதனால அவ்காலே குறிகைப்பட்டது; மேல சூரியனுதயம் கூறுதல் காணக.

மேவி - முனிவர் - சாத்த - என மேலவரும பாட்டிடன முடிகக.

புண்ணியம் - சாண்டிர சிவபுணணிய குறிததது ; " புணணிய முதலே " (1991). விம்முதல் - மிகெழுதல. 1186

3085. (வி - ரை) ஆர்வம் - ஆசை ; அன்பு - ஆசைகருக காரணம ; ஆர்வ மாய் முகிழ்ந்த அனபு.

மலரயன் - பிரமதேவன , அனைய - மறைச சடஙகு செயயும தொழிறறிறம பறறி வந்த உவமம ; வினைபற்றி எழுநதது. தெயவயாகிய மமையார திருமணத்தி லும, மீளடமையமமையார் திருமணதிலும பிரமதேவன மணவேளவிச சடங்கு செயத வரலாறுகள நினைவு கூரதறபாலன சீர் மணஞ்சேர்தொழில் சடங்கு செய் - வேதவிதிகள, திருந்து நூல் - வேதஙகளும அவற்றினவழி வரும கறபருதரஙகளும திருந்து-உலகம திருதுதறகேதுவாகிய முனிவர் - மறைவலலவரா ; மஙகையோர.

பார்வழிப்பட - உலகின வழியிறபட , பிறவியிற சேர வரும் (இருவினை - பிற விகருக காரணம இருவின. பந்தச் சார்பு - கட்டுகினற தனமையுை யி தொடகசு.

ஒழிப்பவர் - உலகு உயிரகளினமேல அடராதி கீகுபவா பிள்ளையார். பினனர்த் திருமண நிகழ்சசியில "சனமாம பிறவி நீர யாவரும புகுக" (3146) எனறருள்வதம, " வருமுறைப பிறவி வெளளம வரமபுகா ணுத முழநதி, யுருவெனறு தயரக கூடடி லுணாவினறி மயஙகு வார்கள...பிறவி நீகுக "ச (3147) சிவசோதியினுட புககு வீடு பெறவதம குறிபபு. பார்வழிப்பட - இவவாறன்றிப, பார - உலகம , வழிப்பட - நல் வழிப்படும பொருடடு ; சாபு ஒழிபபவா எனற கூடடி உரைததலுமாம. காப்பு காண் சாததக கணடவரின் யாபபு (காண) அவிழ்ந்தது எனபது முரண அணியம் (வ. க. செ.)

சார்பு ஒழிப்பவர் திருக்கையில் காப்புநாண் சாத்த - எனை மணச சடஙகுகளில் காப்புநாண் சாதததலாகிய சடஙகு மணததக கேதுவாகிய வினைப்பிறவிக்கு விதததாக வினையும் ; ஆயின் இங்கு பின்னையா திருகையில காபபுநாண சாதத வீடமும மணம் அவாக்கு வினைத தொடர்பை வினையாமைமட்டுமனறி, அநத மணததில் அணைந்த உல குயிர் அனைதநிற்கும் வினைச சார்பினை ஒழித்தற கேதுவாயிறறு என்ற குறிப்புப்பெற

இதனு இத்தன்மையாற கூறினார். பின்னையாரது திருவவதார உள்ளுறையும், மேல் வரும் பாட்டின் குறிப்பும் கருதுக. காப்புநாண் சாத்துதல் - நாணிறை கட்டும் தொழி லாதலின் அஃது ஈண்டு அவ்வாறனறி உண்மையிற் கட்டு அவிழ்க்கும தன்மைய தாயிற்று என்ற குறிப்பும் காண்க. 1187

3086. (வி - ரை) மாந்தர்களும், அமைவாரும், தோண்டர்களும் ஆகிய இவர் களுடைய என்ற உமமைகளும் ஆக்கச்சொல்லும் ஆறனுருபும் விரிக.

கண்ட மாந்தர்கள் - காபபுகாண சாதனம் சடங்கினைக் கண்ட மகளர்.

மணங் காண வந்தணைவார் - காபபுகாண சாதனத்தினுக கண்டவர்களின் வேறுவேறு திருமணத்தினுக காண எண்ணி வருவோர்கள். கடிமணம் - கடி - செல்வம; திரு. காணபோரது பிறவிப பாதச் சாரபினுக கடியும மணம் என்றதும் குறிபபு கொண்ட - பற்றிக்கொண்டு பிறவிக்கேதுவாகிய.

யாப்பு - பாசப பிணிபபு. அவிழ் கோள்கையு - பாசம் வலிகெட்டுப் போத லன்றிக கெடுதலிலகே யாதலின் யாப்பு அறம என்னுது, அவிழ் கோள்கை எனறு; அவிழ்தல் - இறுகப பிணிக்கும் தன்மை நீஙகுதல; கோள்கையு - அகாவீறறப பலவறிசொல்; ஆன - ஆகுச சொல மணம காணபபெற்ற காரணத்தாலாகிய வினவு குறித்தது; கேளள்கை - கிலேமை; கோள்ளுதல் - மேற்கொள்ளுதல் - பெறுதல.

சீந்தையும் வதனமும் மலர்ந்தன - சிநதை மலர்தல் முகமலர்சசிககுக காரணமாம் என்பது. வதனம் - முகம.

சுருதி - மறைக் குலம் - ஆர்ந்தன - சுருதிஎன் றிறைந்த மறைகருலம் எனறும, சுருதியும் அவற்றின் வழி வருவனவாகிய சூதநிரம் முதலியனவும் என்றும் உரைக கின்றது. ஆர்த்தல் - முழுகக எடுதது ஓதபபடுதல் குறித்தது. குலம் - வழி வரும தொகுதி என்றதாம.

மகிழ்ந்தே - மலர்ந்தன எனறும, மகிழ்ந்தே ஆர்த்தன என்றும் சுரிடத்தும் கூட்டியுரைக்க இறதியில்லவைத தோனினர்.

வல்வினைப் பரப்பவிழ்—எனபதம பாடம. 1188

3087. நிரந்த கங்குலி னிதிமழை விதிமுறை பெவர்க்கும்
புராந்த ஞானசம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய
அரந்தை வலலிரு ளகலவந் தவதரித் தாற்போற்
பரந்த பேரிருள் தரந்துவக தெழுந்தனன் பகலோன். ககஅ

(இ - ள்) நிரந்த...புராந்த - பரவிய இரவிலே மறைவிதி முறைபபடி நிதி மழை யாக எல்லாருக்கும் பொழிநத அருளிய; ஞானசமபந்தா தாம...போல் - திருஞான சம்பந்த காயனார் முன்னாப் புனனெறிகளாகிய புறச்சமயஙகளின் தின்பந் தரும வலிய இருள் நீஙக வந்து அவதரித்ததுபோல; பரந்த...பகலோன் - பரவிய பெரிய இருள் நீக்கி வந்து ஞாயின் எழுந்தனன.

(வி - ரை) இப்பாட்டு முதல் ஏழு திருப்பாட்டுக்கள் ஞாயினும், திசைகளும, ஐம்பூதங்களும், பிளளையாரது திருமணச் சிறப்பினுட் கலந்த மேறகொண்ட நிலைகளே முறையே எடுத்துரைகினறன; இவற்றை அவ்வகையே ஒரு தொடர்புபடுதறி உரைக்கலாமாயினும், தனித்தனி அவ்வவறறின் செயல்கள்பற்றி வெவ்வேறு வினைகள் தந்து ஞாயிறறு முடிந்ததாக கூறியருளியமையால் அவ்வாறே தனித்தனி முடிபாக உரைக்கப்பட்டன; ஆயினும தொடர்ந்த கருத்துப்பறறி உய்த்துணர்ந்துகொள்க; நிசை

கள் (3088) என்றதனுலும செஞ்சுடரினுல் வினைகமபெறுதலாலும உயிர்களும் மலிய மும் அடக்கிப், பகலோன், மதியம், உயிர், வையம் (நிலம்), புனரி (நீர்), வளி (தெருப்பு), மருதம் (காற்று), விசும்பு (ஆகாயம்) என எண்வகையாயப் புணர்க்கதி இறைவன கின்ற திருமேனி நிலைகளும கொண்ட சிறப்புக்காட்சி உணர்ததப்பட்டதெனற குறிப பும் காண்க. "நிலனீர் தெருபடியோ நீளவிசும்பு | நிலாபபகலோன், புலனுய மைதனே டெண்வகையாயப புணர்தநினருன " (திருவர) என்ற மணிவாசகம ரணடு கினவு கூர்ந்தபாலது ; ஈண்டு ஒடுக்க முறையிலவைத தோறியது பினனோயார உடன கின்ற வாகளுடனே இறைவரது திருவருள் நிலவிலுளளோ புகுகொண்டியடகும குறிப புணர்தறியதும காணக.

நீரந்த கங்குலின் - நிரந்த - தொடர்ந்த வந்த இரவில, காபபுரா ணணிக்க பகலைத தொடாந்த இரவு ; அன்றிரவு.

விதிமுறை நீதிமழை - எவரிக்கும் புரந்த - சருநிலனின விதிபபடி தானகள மழைபோலச சொரிந்து இடறறிய, இனைய திருமணத்தின பொருட்டுப புறபபடுமுன இயறறவேண்டிய விதிமுறைகளாய வனப இதறகு இவவாறனறிப பரந்த சமண இருளினிடதது வேத விதிகளே மழைபோலப பெயதீதருளிய எனற பொருளபட உரைததனர முன உரைகாரகள. புன்னெறிக் காய அருநத வல்லிநள் அகல என மேலும வருதலால அதன பொருத்தம ஆராயததகது.

அவதரித்தாற்போல் - பகலோன் எழுந்தனன் - ஈண்டு கூடுக ; வினைபறறிய உவமம. முனனுளில (பதினறறாண்டிளிரு முன) பினனோயார அவதரித்ததுபோல அன்று பகலோன எழுந்தனன. பினனோயார புனனெறிச் சமய வலலிருள அகல வந்து அவதரித்ததருளினர ; அனறு பகலோன பரந்த பேரிருள நூறற ஞவற செழுநதனன " சேம வதயப பரியிற் கிழபிரானே " (1939) என இகருகுதினே முனனர ஒரு வகையால் உவமானமாகக குரிப பிடட பரிநி, ஈண்டு உவமேயமாக வைக்கபபட்ட நிலைக குறிபபும கருதுக. பரந்த பேரிருள் - உலகிரை பரவிய பெரிய புதவிருள. 1180

3088. அஞ்சி றைசுரும பறைபொழிற கணைபபாணை டகைவார
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவருசெய்நா ளொன்றில
மஞ்ச னைததொழில புரிதெனை மாதிநள பூயிச
செஞ்சு டராகதேர பேரணி யணிகத திசைகள.

3088 (இ - ள்) அஞ்சிறைச சுருமப...ளைறற - அழகிய சிறகுகளை யுடைய வண்டுகள் இசைபாடும பொழிலகளை சூழுகத திருநாவினை அணை யாரகிய பினனோயார தம வித்த திருமணம செயதறகிடமாகத் தவரு செயயபபெறாமை ஞாள இது எனற உட கொண்டு ; மஞ்சனத் தொழில் புரிதென - திருமஞ்சனத தொழிலினைச செயதல போல ; மாசு இருள...திசைகள - மாசு பூருவிய கழுவிய பேராகிய பகலோனது செஞ்சுடராகிய கதிரகளின பேரணியினைத திசைகள அணிந்துகொணடன

(வி - ரை) இசசெயயுள தறகுறிப்பேறற அணி கொணடது.

சிவத் திருமணம் செயத் தவந்தெய் நாள் என்று - சிவத் திருமணம் - சிவ பெருமானுகிய நாயகனைக கூடும மணய.தவந்தெய் நாள் - அருளாளனது தனதெலலே யிற பினனோயாரது சிவதிருமணம நிகழத தவம செயது அபபேறு பெறறது

மஞ்சனத் தொழில் - புறத்தூயமை செயயுமபடி குளிததல் ; (இருள) கழுவி எனறது காணக ; " கழுவா வுடலக கழுவின வாகிய கற்பகமே " (ஞான. பின - திருவஞ்சா).

மாசு இருள் - இருளாகிய மாசு = (அழுக்கு) ; திசைகளுக்கு மாசாவது கதுருலின் இருளே என்பது.

தீசைகள் - இதனுள் உயிர்களையும் மதி (சந்திரன) யினையும் அடக்கிக் கூற நிற்பதால், உயிர்களுக்கு உண்மாசு (மலம) என்றும், மதிக்குப புறஇருள் என்றும பெற வைதது மாசு - இருள் எனற கூறிய குறிப்பும காண்க.

சேந்சுடர்க் கதிர்ப் பேரணி - சேந்சுடர் - சூரியன் ; கதிராகிய அணி. சேந் சுடர் - உதய சூரியனது கதிர்கள செம்பொனனிறஙு காட்டி ஒளி தருதலின பேர் அணி என்னுர. அணிந்தன - அணியாகப் பூண்டுகொண்டன. 1190

3089. பரம்பு தம்வயி னெங்கணு மூள்ளபல் வளங்கள்
நிரம்ப முன்கோணார்ந் தேண்டிசை யவர்நேருங் குதலால்
தரங்க டருதவா தருதிருக் கலலியா ணத்தின்
வரம்பி றன்பயன் காட்டிவ தொத்தது வையம். ககஙூ

(இ - ள்) பரம்பு .கொணார்ந்து - பெருகிய தம்மிடதிலே எவ்வெவ்விடங்களி லும் உள்ள பல வளங்களையும் மிருதிபபட முனனே கொண்டுவந்து ; எணடிசையவா நெருநருதலால் - எட்டுத திகுகளில் உள்ள மாநதாகளும் நெருங்கி வநது கூடிய வதனாலே ; தரம...திருகலலியாணத்தின - ஒபபிலலாதவராகிய பிள்ளையாரது திருக கலலியாணததிலே ; வரம்பில்...வையம - அளவிலலாத தனது பயனை நிலம எடுத் தக் காட்டுவது போன்றது.

(வி - ரை) இபபாட்டினால் ஐம்பூதங்களினும, வையம் (நிலம்) மேறகொணட சிறபபுக் கூறப்பட்டது வையம் - நிலம.

எண்திசையவர் தம்வயினின் எங்கணும் உள்ள பல்வளங்கள் - எட்டுத திசையில் உள்ளாரும் யாணடு யாணடு ததது சிறபபாகிய வளம் பொருளகளுள்ளனவோ அவ்வவறறைத தோறறு கொணர்நதனர் எனபதாம்

திசையவர் - கோணர்ந்து - நெருங்குதலால் - வையம் காட்டுவதொத்தது - எனறது எல்லாத திசைகளின வளங்களும் இஙகு வநது சோநதவதனால நிலம பெறற பயனை எதிரகாட்டுவது போலும எனறதாம; (Exhibition). பயன் - பயனபடு பொருள்கள் - வளங்கள ; நிலம் தான இபபொருள்களைப பெறற பயனுவது (புவன போகங்கள்) பிளளையாரது திருகலலியாணதினிறு சிறபபிக்கும இதுவேயாம எனற குறிப்பும்படத தன் பயன் காட்டுவது எனறார.

வரம்பில் தன் பயன் - புவனபோகஙகள் எனபபடும் நிலமும் பயனுமாவன எண ணிறநத வகையாம் என்பது.

முன் கோணார்ந்து - முன் - பிள்ளையாரது மணவெழுச்சியின் முனபு காணக கொணர்நத என்னு இடமும், முனனுளிலே எனக காலமும குறித்தது.

நரம் கடந்தவர் - அளவிடலாகாத தன்மையுடையவர் ; சிவஞான நிறைவு அள வுட்படாதது என்பது. 1191

3090. நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியின்முழக் கேன்னத்
துங்க வெண்டிரைச் சுரிவளை யார்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி. ககஙூ

(இ - ள்) நங்கள்.. முழக்கென்ன - அடியோங்களாய வநதவணையும் நமது வாழ்வே உருவெடுத்து வநதாறபோல வரும திருஞான சம்பந்தரது மங்கலமாகிய திருமண

எழுச்சியில் எழுகின்ற மகுகல இயகளின முழக்கமபோல ; திகை .குழகது - பெரிய வெள்ளிய அலகளோடு சுரிவளைகளின சத்தத்துடனே சூழ்ந்தது ; பொங்கு...புணரி - மேனமேல் எழும் பெரிய ஒலியாகிய முழக்கத்துடனே கடல் எழுந்தது.

(வி - ரை) இப்பாட்டிலுல் ஐமபூசகளுள் நீர் எனற பூதம் பெருக கடலாகிய உருவுடன் மனதகினமேற்கொணட நிறபுக கூறபபட்டது.

நங்கள் வாழ்வென - இறபபு கீழுவெஙிராவாகிய முககாலதகிலும அணைவற வக தெழுமறிவு தொடஙகிய அடியாாகளாகிய நம எலலாருடைய வாழவெலலாம நிரணடு ஒரு உருபபெறுற போல ; "எகளே வாழ" (3128) என்பதும காணக

மங்கலத் திருமண எழுச்சி - மங்கலம் - இநநக ஸிவதானமை குறிததது. "சிவத் திருமணம்" (3088) எனறதும, அகமுதல ஆற பாடடுகளிலும மணதகின பெருமையினை ஓரோர அடைமொழிகளால விளகுவதும, இவை சுததமாகிய பகம் எனபபடும அறுகுணகளையும குறிப பா லுணாதகிலாறதும காணக திருக்கல்லியாணம் (3089), மாமண விழா (3091) ; திருமணம (3092) ; மெய்த் திருமணம் (3093)

மண எழுச்சி - மணம எழுநது செலலுமு நிழலாகி, மணமகனும சுறறமும பிற ரும விதிமுறையிற குழாமாக மகுகல முழகெழுநது எனறு மணமகளிருகும மண மனைகுச செலலும சடஙகு எழுச்சி எனபாகம் "அருகுசுட மணமவக தெயத" (169), "வளளலா மணமவஞா மருகூணையா முன" (886)

எழுச்சியின் முழக்கு - எழுச்சியின பொருட்டு இசைகும பலகல இயகளின முழகுகம.

திரை ஆர்ப்பு - வளை ஆர்ப்பு - வணறு தனிதததளிரி கூடடுக வளை - சஙகு, இவருச சஙகுகளில வாழும உயிர்களின ஓலை வளை ஆரபபு எனபபடடது. சங்கு - மகுகல முழகுகுகளுள் ஒனறு. "விருபபோடு விவணர்கு மூதாவூரும" (தேவா), "சஙக மிரைபப" (திருவா), "தூரிய சஙக பேயகா" (திருவீழா - திரு மண - 185)

வெண்டிரை - ஆர்ப்பு - மனை மூாசமபோலும எனபதும "மால் லாமனை முர செனைக கடலின தொலிகவா" (தேவா - திருகேதீசரம - 11) எனறது திருவாகாலு மறிக. சுரிசங்கு - சுருததலையுடைய சஙகு

ஆழ்ந்து - வீஙகுது ; சிகாழிக கண்மைமில மெயதனிலமும கடறகரையும உள ளமை குறிபபு.

பொங்கு பேரோலி - பெரிய ஒலி மேனமேலும நுமிபாது எனபதாம, ஒலி - எனறுர் மண எழுச்சியின் முழக்கு என ஒர மகுகல வாபாருள குறிதததிலுதலால முழக்குடன் எழுநதது புணர் - பிளவோபாரது நருமகாச சாதபபின மேறகொணடு ஒலிததப் பயனபெறக கருதியது போலும எனறது குறிபப.

புணரி - எலலா நீரும வாது கூடுநதரு - நீராதரு - இடமாவது, கடல புணரி - இகு நீர் எனற பூதகூடடகு குறிதது நனறு சிகாழியின திருமண எழுச்சி யில ஒலிதத கடலின மேலதாய கீனறது முனைாக கூறியதும மேலும வருவனவும காணக.

1192

3091. அளகக சோழுமொன நிமணும பெருமையெவ் வுலகும
விளக்கு மாமண விழாவுடன விரைநதுசெல வனபோற
றுளக்கில் வேதிய சாகுகி தொடஙகிடா முனனம
வளர்க்கும வேதியில வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி. ககஉஉ

(இ - ள்) அளக்கா...பெருமை - ஏழு கடலகளும் ஒன்றுக் கூடி ஏழுந்தன என் னும் பெருமைகொண்டு ; எவ்வுலகும்...விழாவுடன் - எல்லாவுலகங்களையும் வினைகச செய்யும் திருமண ஏழுசியாகிய விழாவுடனே ; விரைகத செல்வனபோல் - தாமும் கூடிப பயனபெறும பொருட்டு விரைவாகச செலல ஒருபபட் டெழுவனபோன்ற , அளகில்...முனனம் - அசைதலிலாத ஒழுகத்தையுடைய வேதியர்கள் ஆகுதினேத தொடங்குதற்கு முனனமே ; வளர்க்கும்...வனனி - முத்தீ வளர்தற்கிடமாகிய வேதிகைகளில் தீயானது வலம்சுழிதது எழுந்தது.

(வி - ரை) இபபாட்டினுல ஐமபூதங்களுள தீயானது திருமண எழுச்சியில் மேற கொண்ட சிறப்புக் கூறபபட்டது.

அளக்கர் - கடல அளக்கர் ஏழு-உபபுகடல, கருபபஞசாற்றுகடல், கட்கடல, நெயகடல், தயிர்கடல, பாறகடல, நனனீர்கடல என்பவை , சபதசாகர எனபது வடமொழி.

அளக்கர்...பெருமை - ஏழு கடலகளும ஒன்றுகூடி ஆலிபுரண்டு பெருகிச் சென றும் போனற பெருமை , வினையும உருவும்பறறி வந்த உவமம ; இலபொருளுவமை. ஏழும் - உம்மை முறறுமமை.

எவ்வுலகும் விளக்கும் மாமண விழா - விளக்கும் - மெயபபொரு ளித வெனறு காட்டி விளஙகச செயயும் ; பிறசரித வினைவுக் குறிபபு. விழா - மண ஏழுச்சி.

விழாவுடன் விரைந்து செல்வனபோல் - ஏழுசியுடன கூடிய தொடர்ந்து தாமும செலல எண்ணி ஏழுவனபோல. செல்வன - செலல ஒருபபட்டு ஏழுவன ; வேதியர் பலரும் அவ்வவர் வேதியில தனித்தனி இயற்றும் வேளவித்தீ பலவாதலின செல்வன என்ற பன்மையாற கூறினர். எழுந்தது வன்னி - வேட்போரின தொகை யாலும் வேட்கும் இடங்களாலும தீப பலவாயினும் தீ எனற பொருட்டன்மையால ஒனறேயாதலின வன்னி எழுந்தது என்ற ஒருமையாற கூறினர். அகனகுகும வனனி எழுந்தது எனக.

ஆகுதி - நெய - சமிதை முதலியவற்றால் உரிய மநதிரம பாவனைகளுடன் செய்யப படும் ஓமம.

வளர்க்கும் வேதி - தீ வளராகும வேதிகை - (நிணைவு) ; தீ வளர்க்கும் என பது மரபு. எனறும அவியாது காதது வளராகபபடுதலும, மேலோகஙி வளரச் செயத லும், அறஙகள வளர்தலும பயனுதலும குறிபபு.

ஆகுதி தொடங்கிடா முன்னம் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது - எனறும் அவியாதி வளர்க்கப்படுதலின ஆகுதி தொடஙகும முனபே தீத தனனியலபான எழுகதத , "ஆங்கு வேதியி லறுதசெந தீவலஞ சுழிவற், றேங்கி முனனியி னெருபடித தனறியே யொளிர " (1858) எனற வரலாறும, ஆணடுரைததலையும பாகக. தீ வலஞ்சுழித் தெழுதல, நன்மணத்துடன எழுதல், முதலியவை நனமையின அறிகுறி என்பா. ஆகு தியானது மநதிரதினுல் வரும் தீ எனபதும கருதுக.

துளக்கில் வேதியர் - துளக்கம் - நிலையழிதல - அசைதல் - பிறழ்தல் ; இங்கு ஒழுக்கதனிற பிறழாமையும நெதை நிலையழியாமையும முதலியவை குறிததது. " விலஙகலமர் புயனமறநது மீன்சனிபுக் கூனசலிகுகு காலந் தானுக, கலங்கலிலா மன்பெருவண் மையுடைய மெய்யர்வாழ் சமுமலமே" (தேவா) என்ற இவா தனமை னோப் பின்னோயார் அருளியமை காண்க.

செல்வன போல் - "புகைவிடும் வேளிச் செகதீ யில்லுடன் கொண்டு போவார்" (3100) என்ற பினனாக கூறும் நிகிக்கு முயலவனபோல என்ற குறிப புப் காணக.

மாமணீ—என்பதும் பாடம். 1193

3092. சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய் தரிதருக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங் கண்டிகை பூண்டு
சிந்தை தூயவன் பர்களுடன் திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து. சுகஙூ

(இ - ள்) சந்தம...தரிதது - அழகிய மெலலிய பூகதாகைகளாகிய திருநீறுமை மெயயிற் றரிகிகொணடு : சந்தம...பூணடு - கூடடமாகப பொருகதும வணடுகளின வரிசையாகிய உருதராகக மணிக கணடிகைகளாப பூணடு ; சிகைத தூய அனபாக ளுடன - மனக தூயராகிய அனபாளருடனேகூடி , திருமணம்...மருதது - திருமண எழுசசியிற கலகது செல்ல மெலலிய வீகதகிலே பூமணகளா வாகிகொணடு மருதது எழுகதது.

(வி - ரை) இபபாட்டிலுல ஐமபூதகளுள நானகாவது வாயு எனற பூதம் மண மேறகொணட சிறபபுக கூறபபடட்தி.

சந்த மெனமலரி ..தரித்து - சந்தம் - இனகுக கூட்டம எனற பொருளில வந தது. சந்தம் - அழகு எனறலும மணம எனறலுமா . மலரித் தாது - பூ கள ; தாது அணி நீறு - பூ கணாகிய திருநீறு ; உருவகம மேல வணடொழுகெனும கணடிகை எனறதும இவவாறே உருவகம. தரித்து - நீறு தரிததல எனபது மரபு ; சிலேடை வகையால தரித்தல் - தாகுருதல் எனற பொருளிற கொணடு வாயு இனகுப பூத் தகளேத தாகி வருதது எனக மெய் - உணமை-உடல எனற இருபொருளும் கொளக. அடியார் நீறு தரிததலுகரு உணமை எனறும, வாயு குகள தாகுருதலுகருத தன உடலில எனறும கொளளத் தககது.

நீறு தரித்தும் - கண்டிகை பூண்டும் - ஈணும் கொணரிந்தும் மருந்து எழுந்தது - எனற கூட்டுக ; தரு ரிபபேறாம. மண எழுசசியில அனபர் கூட்டதுடனசெல வதறகு அதறகுரிய திருவேடதது னனறி செல்லலாகாதெனற முறை கருதியத போலப பூ தகளாகிய திருநீறும வண டொழுகாகிய கணடிகையும தரிததும பூண டும் எழுகதது எனபதாம. அனபர் கூட்டதுட செலவோர் திருநீறும கணடிகையும கொணட திருவேடம பூணடே செலலுதல வேணடுமெ எனற நியதியை எடுத்து வற புறுதகிக காடடிய நபமும கணடுகொளக இலறவரது திருவிழாகளிலும திருக் கோயில வழிபாடுகளிலும திருநீறும கணடிகையும கொணட வேடருதானும கொள ளாதி புருகத தனபுறதது ஆகாண மாகள இதகை உணருத னனறெறி ஒழுகுவா களாயின நலமாகும ; "ஆதியினமே, லுறற திருநீறு கியாயமும முளளததசர செற்ற புலியாபாற செலலாதே - நறவலஞசேர , வேடமுடன பூசையருண மெயஞ ஞான மில்லாத, மூடருடன கூடி முயலுவதே - நீட, வழிதத்த பிறபப தறியா தர னீப், பழிதத்த திரி(ப)வரைபபா ராதே" (சொகசுவிடு தூது) எனறதும பிறவும் காணக.

ஈணடு ஐமபூதங்களும மேறகொணட சிறபபினேபும இவவாறு மண எழுசசியிற சாரும தருணியும பயனுமபறறித் தாருகுறிபபேற்ற அணிமையமபெறக கூறியது மிக் கருததி.

கந்தம்...பூண்டு - கந்தம் - கூட்டம் ; கந்தம் மேவும் வண்டு - மணம் கண்டு வருனெற வண்டுகள் எனறலுமாம. "ஈடடிய தேனபூ மணம் கண்டு" (திருமள்) ;

பூக்கள் அலர்கின்ற பருவதத்தில வரும் அவற்றின மணத்திஞல் அபபருவமறிந்து வந்த ஊகி அலர்ந்தித தேன உணபது வண்டுகளினியலபாம.

வண்டு ஒழுங்கு எனும் கண்டிகை - வணடுகள் கோவைபோல ஒழுங்காகச சாரும நிலையும், செவ்விய கரிய வணடுகள பலவும ஒழுங்குபட நிறறல கணடிகைபோலத தோற்றமும நிலையும குறித்தது.

சிந்தை தூய அன்பர்களுடன் - மனததாய்மை யுடையார அனபர்களாதலின கூட்டத்துடன சாரவதறகுப புறததாயமையேலும் கொணடு போதுவோம் எனபது போல என்ற கருத்து. சிநதை தூயவாகளாதலின எனக் காரணக குறிபபுபபடக கூறினர். அனபர் இயல்பு கூறியவாறுமாம். திருமணம் போத - திருமணம காண எழுச்சியிற் கூடிச் செல்ல.

மந்த சாரி - மெல்லிய வேகம - கதி ; கடுங் காறறுமு வீசுதல அவசருனமாம.

மணம் கொணர்ந்து - பூமணங்களைக கையுறைபோல ஏநதிகொணடு எனற குறிப்பும் காணக ; தமிழ மணம எனறலுமாம. " பொங்குதயிழப பொதியமலைப பிறநதபூரு சநதனதநின், கொங்கணேறறு குளிராசார லிடைவளாக்த கொழுநதென்றல ' (ஏயா - புரா - 270). 1194

3093. எண்டி சைத்திறத தியாவரும் புகலிவர தெய்தி
மண்டு மெய்த்திரு மணவெழுச சியினணி வாய்பபப்
கொண்ட வெணணிறக குரூஉசுடாக் கொண்டலக ளென்னும
வேணடு கிறகொடி நிரைத்தது போன்றது விசும்பு. ககஉரு

(இ - ள்) எணதிசை...வாயபப - எடடுத திகுகுக்களின் பகுதிகளில வாழும எல்லாத திறததினரும சிகாறறியில வருது சோநது திருஞ்சி எழுநத அததிருமண எழுசசியின்கண அழகு பொருநதும்படி ; கொணடை...விசுமபு - மேற்கொண்டு தூக்கியெடுதத வெள்ளிய நிறததையுடைய ஒளிபொருநதிய பெரு வெணமேகங்களாகிய வெண்டுகிலிஞலாகிய கொடிகளே வரிசைபெற அமைதததுபோனறு இருந்தது வானம.

(வி - ரை) எண்திசைத் திறத்து யாவரும - எணதிசையிலும எதநிறதிலும் யாவரும எனக. மண்டுதல் - கெருஞகுதல.

மண எழுச்சியின் அணி வாய்ப்ப - எழுசசியிலே அதறகேற்றவாறு அழகு பொருநதுமபடி ; வாய்த்தலாவது முன கூறிய சிறபபுக்களே எலலாம் தொகுதது முடிததுக காட்டுதல்போல பொருந்துதல்.

கொண்ட வெண்ணிறக் - தருஉச் சுடர்க் - கொண்டல்கள் - " ஒளிகொள வெணமுகி லாய்பபரற் தெங்கும் பெய்பு மா மழை " (தேவா - நமபி - புனகூா). கொண்ட - நீரை மேற்கொணட ; சுடர்க் தருஉக் கொண்டல்-எனக. குரு எனபது குரூஉ எனச் செய்பு ளோசையின்ப நோகதி அளபெடுத்து நின்றது. குரு - பருமை ; நிறமுமாம். சுடர் - ஒளி ; வெளளமேகதநினியலபாலும, அவற்றில உணடாகும மின்னல்களினாலும வரும் ஒளி.

வெண்ணிறக் கொண்டல்கள் என்னும் வேண்துகிற் கொடி என்க ; வெண மேகங்கள் எனனும வெணகொடி ; உருவகம். நிறத்தானும் செறிவானும் புடை பெயர்சசியானும் மேகநகள தங்கிற் கொடிபோலாயின என்பது ; வெண்கொடி மங்கலப பொருள் ; வெறறிக் கொடியுமாம. " விதானமும் வெண்கொடியும் " (தேவா) ; வெணகொடிகள் தாகதி மணஎழுச்சியில் கலந்து விசும்பு பயன்பெறறது போன்றது

என்பதாம். நீரைத்தது - வரிசையாக உயர்த்தியது ; கார்மேகமாயின் மின்னைக்குறி யாகா ; ஆதலின் வெண்மேகமும அதுபறறியே வெண்கொடியும் கூறினார்.

எண்டிசைத் தலத்து—மண்டுமத்தீரு—எனபனவும பாடகங்கள் 1195

3094. ஏல விர்ல மியாவையு மெழுசசிமுன் காட்டுங்
காலே சேய்வினே முற்றிய கவுணியர பெருமான்
மூலமாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச
சில மார்திரு வருளினுன் மணத்தின்மேற செல்வார், ககஙஙு

3095. காழி மாககர் வேதியர் குழாததொடுங கலத்து
சூழ மன்பாக னேணியோ தைதந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழுங்கிட, வளம்பதி வணங்கி,
நீழல் வெண்கடா நித்திலச் சிவிகைமேற் கோணடார். ககஙஎ

3094. (இ - ள்) ஏல .காலே - பொருந்துமபடி இரலைகள யாவையும் மண வெழுசசியின முனனே காடடுவினற காலியல, செயவினே ..பெருமான - செயயும கடபபாட்டினே முடிததருளிய கவணியாபெருமானுறறிய பினனேயார ; மூலமாகிய .. ...வணங்கி - மூலமாகிய திருததோணியின மேல இறையரைச சென்ற வணஙகி ; சீலமா...செல்வார் - செம்மை பொருநதிய திருவருள பெறறவராயத திருமணததினே மேற்கொணடு செலவாராகி ; ககஙஙு

3095. (இ - ள்) காழிமாகரா.. செலல - சீகாழிப பெருமபதியின மறையவர் கூட்டததுடன கலதது சுறறிச சூழநத அனபாகளும வினேயோகளும பெருகஙி முனனே செலலச சென்ற ; வாழி மாமறை முழுஙகிட - வாழ்வு தரும பெருமறை கள முழுஙக, வளம் பதி வணஙகி - வளமுடைய சீகாழித திருப்பதியினே வணஙகி ; நீழல.. மேற்கொணடார - ஒளரி பெருகிய வெணகுடாநீரபுடைய முததசிவிகையின மேலே எழுநதருளி யமாநதருளினார. ககஙஎ

இநத இரணடு பாடடுகளும தொடாநது ஒருமுடிபு கொணடன.

3094. (வி - ரை) ஏலுதல் - பொருநதுதல, இரிலம் மாகவயும் - பத லோன் (3087) முதலாக விகும்பு (3093) ஈறாக முனகூறிய இவறறின தொபபும் கனமைக குறிகளும ஆகிய அனைததும.

எழுச்சி முன் காட்டும்காலே - மண எழுசசியின முனனே அமைநத காட்டியகாலே யில் ; காலே - காலபபொழுதி

சேய்வினே முற்றிய - காலுக்க கடபபாடடினேயும, மண எழுச்சியின முனனாச் செயயபபடவனவறறையும முடிதத ; சேய்வினே - இவ்வுலகில வாநதவதறிதறுச் செய்ய வேணடுவனவாய இறைவா திருவருள கொணட பரசமய நிராகரிபபும திருநீறறின் ஆக்கமுமாகிய இரணடும என்ற குறிபபும காணக.

மூலமாகிய தோணி எனறும, மூலமாகிய முதல்வர் எனறும் தனிததனி கூட்டி உரைகக னினறன ; மூலம் ஆகிய தோணி எனபுழி மூலம் - மறைமுதலவாகிய பிரண வம எனக ; வேதங்களே தோணி உருவுடன இறைவரை உட்கொணடு தாஙகி கிற தினறன எனபதாம ; " சுருதி தொடாநத பெருநதோணி " (1971) ; " தொலலே நாதமா மறைக டிரண்ட பெருநதிருத தோணி " (1997). மூலமாகிய முதல்வர் - என் புழி எபபொருட்கும மூல முதலவராகிய சிவபெருமான் எனக ; " எபபொருளு

மாக்குவா னீசனே" ; மூலமெனபது நிமித்தகாரணராகி நின்று உலகுயிர்களைத் தம் முள் ஒடுக்கியும் மீளத தோற்றுவித்தலும் ஐந்தொழில் புரியும முழுமுதற்றனமை. "கின் ஞவார் பிறரின்றி நீயே யாஞய" எனபது முதலியவை காண்க.

முதல்வரை வணங்கி - பதியினின்றும் புறப்படுமபோதெல்லாம் வணஙகி யருள் விடை பெற்றுச் செல்லும் பொதுவகையானன்றி, அன்று, அதுவே இறுதிமுறையாக இனி மீண்டு வாரா நெறிசசெல்லும நிலையதலின் சிறபபு வகையாலும வணங்கி எனக. மூலமாகிய என்ற குறிபபுமது ; யாதுமாண்டத தோன்றியது அஃது ஆணடு ஒடுகுகும் என்ற முறையின குறிபபு. பினனர வளமபதி வணங்கி (3095) எனபதுமிது.

சீலம் - செமமை. தீநவருளினுல் - திருவருட் குறிபபினுல அருள்விடை பெற்ற.

மணத்தின்மேற் செல்வார் - மேற்சென்றுதல் - கருதிச செல்லுதல் ; மேற கொணடு போதல செல்வார் - முறைசசம் ; மேறசெல்வார் - வணங்கி - மேற கொணடார் என மேல்வரும் பாட்டுடன முடிகக. மேல (மேலாகிய) மணதநிற செல வார் என மாறறியுரைப்பதுமாம (வ. சு. செ.)

இன்னனம்—என்பதும் பாடம். 1196

3095 (வி - ரை) வேதியர் குழாந்தொடும் - சுறறதசதார்களாதலின் வேதியர் கள் அணுகுகமாய நெருங்கிச செல்லும உரிமையுடைய சிறப்புபபறறி முன கூறபபட டனர. ஒடு - உருபு வேதியாகளுடன சார்தது ஒதியதும இதுபறறி.

குழாத்தொடும் கலந்து - அன்பர்கள் ஏனையோர் - அவவாருயிறும பிளளையார் நிறதது அன்பர்களும் ஏனையோரும அனபினுனிமையாற் கலநது சென்றனர என்க. ஏனையோர் - உடற சுறறமபறறிய வேதியாகளுமாகாது, உயிரசசுறறமபறறிய அன்பர் களுமாகாது நின்ற மறறையோர ; இவர்கள பணியாளர்களும பிறரும ஆவர. பினனர் "வேறதிரு வருளினுல் வீடபெற வருதோரும்" (3150) என்பது காண்க.

வளம்பதி வணங்கி - அபபதியினை நீஙகிச செல்வது இதுவே இறுதிமுறையாத லின் அக்குறிபபுப் பெறப பதியினை வணங்கிச சென றருளினர. முனனர, இமமுறை யில் நிலையினின்றும போந்தருளியபோது, கோழிப பதி தாநதே தோன்றுதலும சிவிகையினினறும இழிநது, பதியினை எதிரவணங்கிய பதியினமேற் றிருபபதிகம "வணடார குழலினை" என்ற (3045) பாடியருளியதும, அதன்மேல் புறமபணை யில் வந்தபோது பதியினைத தரிசபபதைகளுடன் றொழுது "காழிகா சோமனை" எனக கடைமுடிந்த திருபபதிகம அருளிப பதியினுட் புகுந்தருளியதும (3046) ஆண டுரைத்தவையும் இதகு கினைவு கூர்தறபாலன.

முதல்வரை வணங்கி - பதி வணங்கி-முதலவரைபபோலவே அவர் எழுநதருளிய பதியும் வணக்கததுக தெனபார் இநத இரணடு பாட்டானும் தனிததனி எடுத்துக கூறியதுடன் அவை இரணடும் ஒரே வழிபாட்டின இரு பகுதிகளாவன எனபார் இரண்டு பாட்டும் ஒருமுடிபுபடுத்தி ஒதினர.

நீழல் வெண்சுடர் நீத்திலச் சிவிகைமேற் கோண்டார் - "சோதி முதலின" என்றும், "வெண்ணீற் றொளி" எனறும சிவிகையினை முதலில் ஏறியபோது உரைத தவை ரணடு நீழல் - வெண்சுடர் எனக கூறி முடிததுக காட்டபபட்டன ; அதுநத தொடரநிய சிவிகை ஏறறம நிலை இதனுடன் நிறைவெயதிய குறிபபினைக காட்டுதல் கண்டுகொள்க. பிளளையார முதலதச் சிவிகையினை மேறகொள்ளுதல இதுவே இறுதிமுறை என்பதுமை காண்க. சிவிகை - சிவிகையினை என இரணட னுருபு விரிக்க. மேற்கோள்ளுதல் - மேல் எழுந்தருளி வீறறிருத்தல். நீழல் - திருவடி

கீழலும், கூடர் - பின் வரலாற்றில் வரும் சோதியும் குறிப்பிறபெற நின்றமையும் காண்க. 1197

3096. ஆன வாகன மேறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிச் சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசுமபினு நிலத்தினு மெழுந்த
வான துந்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கள். கசஅ

(இ - ள்) ஆன...மேறகொள்ள - அவரவராகாயின வாகனஙகளே ஏறிச்செல்வார் அவ்வவறறினே ஏறி மேற்கொள்ள; கானமாகிய...மேனெருங்கிட - காடுபோனற தொங்கல்களும், நீலிக குஞ்சரங்களும், குடைசளும, கவரிகளும மேலே பெருகவும்; விசும்பினும் நிலதனினும - ஆகாயதனினும நிலதனினுமாக முறையே; வானதுந்துபி ...இயஙகள் - தேவதுந்துபி முழகசதுடனே மங்கல வாதனியஙகளின் ஒலியும்; எழுந்த - ஒருஙகே எழுந்தன.

(வி - ரை) ஆன வாகனம் - அவரவர்காயின ஜாதிகள். ஆன - பக்கதனி லிருக்கவேணடியவர்கள், விருததா, பாலீசா, பணிமொழியாரா முதலியோராகளும், மற்றும் நடத்து செல்ல இயலாதோரும், பணடஙகளேப பெயதுகொணடு செல்வோ ரும், திருவிளஞல் சிவிகை பரி முதலாயின ஜாதி வகைமேறகொணடு செலவோரும முதலாக அவவவர்காயின என்க. யான வாகனம் எனபது பாடமாயின யானம் - சிவிகை எனறு கொளக. "உயாந்த வாகன யானஙகண மிசைகொணடா ருழைய ராஞர்" (166); முன்னே நாளில உயர்கிலப் பெணகள் சிவிகையிற செல்லும் வழக்குபபற்றி "மாமணிச் சிவிகை தனனில் மடகடை மயிலன் ஞரை..... ஏறறி" (1757) என்றும், "அன்னமென னடையி ஞரு மணிமனிச் சிவிகை யேறி" (2623) எனறும் வரும் காரைகாலம்மையார், மஙகையாகரசி யமமையாரா வரலாறு களும் பிறவும பாாக்க.

ஏறுவார் யாரும் - முன கூறியவாறு ஏறும மரபும வழககும் அவரியமும் நிலையு முடையோரா யாவரும்.

கானமாகிய - காடுபோல; "கவரிகானம்" (3199); நிலதனில தணடு வேரூனறி மேலே தழைதது விரிநது செறிநதுளள தாவரஙகள காணம் எனபபடும்; இஙகுத தொகைல் - கவரி முதலியவை மாகதரால தாஙகி உயாததபபடடு மேலே விரிந்து பெருகுதலின் கானம் போன்றன என்பதாம காணம போனறதனாக காணமென்ற அபசாரம.

தொங்கல்...கவரி - மேலுயாதனிப பிடிக்கும உபசாரக கருவிகள; இக்காலில் இவற்றின் எடுததுகாட்டுகளேப பெரிய ஆலயஙகளிலும் பெருக திருமடஙகளில் மட்டும் ஏகதேசத்தில காணலாம; மேல் நெருங்கிட - மேலே உயாதனிப பிடித்தலால் மேனிலதனில பெருக்கமாக காணபபட.

விசும்பில் துந்துபி முழக்கும் நிலத்தில் இயங்களும் என்ற நிரனிறையாக்குக.

துந்துபி - தேவதுதபி; தேவாகள இதனெய்வச வெமணம் காண மேலே பெருங்பி போந்து தொடாகதி அந்தபி முழக்கி ஆரவாரித்தனர்; மேல் 3102 - 3103 - 3156 - 3163 பாாக்க.

இயங்கள் - இயஙகளின் முழக்கு ஒலிக்காகி வந்தது.

முழக்குடன் இயங்கள் - எழுந்த என்ற கூட்டுக. எழுந்த - எழுந்தன ; வினை முற்று ; சிறப்புப்பறறித அந்துபியை முன்னா வைத்து உடன உருபுபுண கூட்டி யுரைத்தார். 1198

வேறு

*3097. சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பேருங் காளந் தாளம்
வங்கிய மேனி மற்று மலர்துளைக் கருவி யெல்லாம்
பொங்கிய வொலியி னேங்கிப் பூசுரர் வேத கீதம்
எங்கணு மெழுந்து மல்கத திருமண மெழுந்த தன்றே. ககசுசு

திருமண எழுச்சி

(இ - ள்) சங்கொடு...ஓங்கி - சஙகினேடும், தாரையும், சினனமும், ஒபபற்ற பெரிய எக்காளமும், தாளமும், குழலும் அதபோனற ஏனைய நாதம் மலாகின்ற துளைக் கருவிகள் எல்லாமும், மேலெழுந்த ஒலியினல ஓங்கி ; பூசுரர்...மலக - மறையவா களது வேதகீதஙகளின் ஒலியினேடும் பொருநதி எஙகும் எழுநது பெருக ; திருமணம் அன்றே எழுந்தது - திருமணமானது அன்றே எழுசசி பெற்றது சென்றது.

(வி - ரை) தாரை - சின்னம் - தனிப்பெருங் காளம் - தாளம் - இவை பிள்ளை யாருக்கு இறைவர் அளித்தருளியவை ; பெருங்காளம் - உருவினலும் ஓசையினலும் பெரியதென்பதி ; தனி - இறைவா தந்தருளியமையால ஒபபறற தன்மை ; தனி - என்பதனைத் தாரை - சின்னம் என்பவற்றுடனும் கூட்டுக.

சங்கொடு - சஙகு, மஙகல இயஙகளுள்ளே சிறந்தமைபற்றியும், ஏனையவைபோல மனிதர் செயற்கையானன்றி இயலபாகவே உளதாகும் சிறபபுப்பறறியும், பிரணவநாதம் சிங்காதொலிததற் சிறபபுடைமையும் பிரணவ வடிவுடைமையும் பறறியும் முன்வைக்கப பட்டது; ஆனல் தாரை சின்னம்போல இறைவராற் றரப்படாமையின ஒடுவருபு தரத பிரித்தமோதினர். " சங்கொலிப பிசசிடு மின்கிற காலே " (தேவா) ; " இயம்பின சங்கம் " (திருவா) என்றபடி இங்கு மண எழுச்சியின காலத்துக்குரியதாதலின் முன வைத்ததமாம்.

வங்கியம்..... துளைக்கருவி யெல்லாம் - வங்கியம் - குழல் ; ஆனயர் புராணத் தன் " இணரிசை வங்கியம்" (948) என்றதும, ஆணரைதத்தலையும் பார்க்க துளைக் கருவிகளுள் முதனமைபறறி இதனே முனவைத்தோதினர். ஏனை என்றதுமிக் குறிபபு " குழலினிது " (குறள்) என்ற சிறபபும் காணக முன்பாட்டில் இயங்களை என்றது தோலகருவிகள்.

ஒலியின் ஓங்கி - மல்க - எழுந்தது - எனக ; ஒலியின் - ஒலியினல் ; ஒலி - என்னுர் மங்கலமாகிய பொருள் குறித்தலின் ; வேத கீதத்துடன் சோத்தக கூறியதும் இக்கருத்து. இன் - போல என்று கொண்டு இயங்களின் ஒலிபோல மறை முழங் கின என்றலுமாம். " வாச்சியமததள பேரிகைபோல் மறைவாழ்ததை .....திருத்தணி மாமலே மேவிய பெருமாளே " திருப்புகழ். (வ. சு. செ.)

திருமணம் எழுந்தது - மரபு வழக்கு ; மணம் - மணத்தின் பொருட்டு மண மகன் தன் சுற்றததாருடன் மணமகளின் மனைக்குச் செலலும் எழுச்சி ; " அருங்கடி மணம்வந் தெய்த " (169) ; அன்றே - அப்பொழுதே ; திருமண நாளன்றே என்றலுமாம்.

வேதநாதம்—என்பதும் பாடம். 1199

3098. கோதையர் சூழல்சூழ் வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற், கோல
வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி யொருபான் மிக்க
ஏதமில் விபஞ்சி வீணை யாழொலி யொருபா, லேதம்
நாதமங் கலங்கள் கீத நயப்பொலி யொருபா லாக ; கஉ00

3099. விண்ணினீ விழுங்க மிக்க வெண்டகிற் பதாகை வெள்ளங்
கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் கானம்
மண்ணிய மணிபபூ ணீடி மரிசன மலிந்த பொற்பின்
எண்ணிலா வண்ணத தூசின் பொதிப்பரப் பெங்கு கண்ண, கஉ0க

3100. சிகையோடி மான்றே ருங்குங் கிடையுமா சானுஞ் செல்வார்,
புகைவிடும் வேளவிச சேந்தீ யில்லுடன் கொணடு போவார்,
தகைவிலா விருப்பின மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச் சார்வார்,
வகையறு பகையுஞ் செறற மாதவ ரியல்பின் மல்க, கஉ0உ

3101. அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ சாரும
நெறிவழி நினற வேட நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்,
மறுவறு மனததி லன்பின வழியினுல வகத யோகக்
குழிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாகி யேக, கஉ0க

3102. விஞசைய ரியக்கர் சித்தர் கின்னரர் மிடைந்த தேவர்
அஞசன நாட்ட வீட்டத் தரமடைய ருடனு யுள்ளோர
தஞ்சுடர் விமான மேறித தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சுறை லிசும்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார். கஉ0ச

3098. (இ - ள்) கோதையர் ..ஒருபால - பெணகளுடைய கூநதலசை சூழநத வணடுகை கூட்டஙகளின ஒலி ஒருபகதநிலும , கோல .ஒருபால - கோலததுடன கூடிய மறையவரகள ஒதும வேத வாயமை மிகும் ஒலி ஒருபகதநிலும ; மிகை... ...ஒருபால - குறறமிலலாத மிகை வீணையும யாழுமாகிய இவற்றின ஒலி ஒருபகதநி லும் ; ஏதமும...ஒருபாலாக - அதிகமெனற நாதததுடன கூடிய மஙகலங்களெனக கீத மாகப பாடும் இனிய ஒலி ஒருபகதநிலுமாகச சததிகக , கஉ00

3099. (இ - ள்) மிகை ..வெளளம - மிகுநத வெணதிரடகொடிகளின கூட்டம ; விணணினை விழுஙக - ஆகாயவெளியை மறைகக வும ; மிகை கவி...காணம - மிகுநத ஒளி விரியும் சாமரைகளின கூட்டம ஞானவறி செயயவம , மணணிய மணிபபூண் - விளக்கம் செயத மணிகளாலுடைய அணிகளும , நீடிய .பொறிபபரபபு - நீடுமெனற மஞ்சனிற மிகுநத அழகிய அளவிலாத வணணஙகளாலுடைய அணிபபொறிகளின் கூட்டமும் ; எஙகும கணண - எஙகும நிறைநத ,

3100. (இ - ள்) சிகையொடி .செலவார - பஞச சிகைகொணட கோலததுடன் கரு மான்தோலைப பூணூலில தரிதத வேதம ஓதும சிறநதவரகளும் உபாததியாயருமாகக் கூடிச் செலலவும ; புகைவிடும .கொணடுபோவார - ஓமபுகை விடுமெனற வேளவிச் செநதீயினைத தததம மனைவியாகளுடனே கொணடு மறையவர் போகவும் ; தகை விலா...சார்வார - தடுகக வாகாத விருப்பதுடனே பெருமையாற் றெகந்த நிருப்

பதிகமகளே ஓதிக்கொண்டு ஒதபவர் செல்லவும் ; வகையறு...மல்க - ஆறு வகையான பகைகளேயும் அறத்த மாதவாகள் தததம் இயல்புடனே கெருங்கவும் ; கூ0உ

3101. (இ - ள்) அறவகை...தவதினுள்ளோர - சைவத திறததில் ஆறு வகையாக விளங்கும் உட்சமயங்களில் எணணிறைத விரதங்களேச் சார்ந்த ஒழுக்க வழி களிலே கினற உரிய வேடங்களால் கீடிய தவத்தில் கினரோர்களும் ; மறவறு... ...தொணடர் - குறறமறற மனதகினுடன் அன்பின் வழியினுலே வந்த வெயோகக் குறியினகண் கிலேபெறற தொண்டர்களும் ; குழாம்...ஏக - கூட்டங் கூட்டமாகச் செலலவும் (கிலதகின்கண் இவ்வாறுக கிகழ) ; கூ0ங

3102. (இ - ள்) விஞ்சையர்...தேவர் - விதகியாதராகளும், இயக்கர்களும், சிததர்களும், கின்னராகளும, கெருங்கிய தேவர்களும ; அஞ்சன...உடனுபுள்ளோர - மைதீட்டிய கணகளேயுடைய கூட்டமாகிய அரம்பையர எனனும் தேவமாதாகளுடனே வள்ளலர்களும் ; தம்சுடர்...சென்றார் - தங்கள் ததகளுடைய ஒளி பொருந்திய ஆகய விமானதகளில ஏறிகொணடு மேனமேல மிகுதத ஆசையுடனே மேகங்கள் தவழும் ஆகாயதகின் வழியாகத திருமண அழகினேக் காணுமபொருட்டுச் சென்றனர். கூ0ச

இவ்வைந்து பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3098. (வி - ரை) குழல் சூழ் - குழலின அணிகத மலாகளிற சூழும் ; குழ லின் இயற்கை மணதகினுல வந்து சூழும் எனற குறிபபுமாம்.

கோலவேதியர் - மறையவாக குரியதாய விதிதத கோலதகின் விளகும் வேதி யர்கள் ; கோலம் - அழகு எனறலுமாம.

வேத வாய்மை - வேததகைச் சொல்லுதலால் ; வாய்மை - வாய்மொழியும நிலே எனற பொருளில் வந்தது. வாயமை - உணமைத தன்மை என்று கொண்டு வேத வாய்மைகளேச் சொல்லும் என்றலுமாம. வாயமை வேதஒலி என்றலுமாம்.

விபஞ்சி வீணை யாழ் - விபஞ்சி - இசைகளு உயிர கொடுகக்கூடியதான; குறிஞ்யொழத் திறததுள் ஒன்று என்றலுமாம—விபஞ்சி - விபஞ்சி வேறு, வீணை வேறு ; வீணைகள் மூவகைய : (1) சுரவித்தை - ஒரு தந்தி உடையது - கலிமகளுகு உரியது. (2) வீணை - ஐந்து தநதி உடையது - காமகளுகு உரியது. (3) விபஞ்சி - ஏழு தந்தி உடையது - மலிமகளுகு உரியது. (இவை வ. சு. செ. குறிபபு.) வீணை யும் யாழும் என்று எண்ணும்மை விரிக்க.

ஏத்தும் நாதமங்கலங்கள் கீத நயப்பு - ஏத்துதல் - பலவாறு இறைவரது புகழ் களேயும் பிளேயாரது புகழ்களேயும் எடுதது அதிததல். நாதம் - உரிய இசைப் பகுதி; மங்கலங்கள் கீதம் - மகலகளே இசைகளும கீதம ; நயப்பு - விருப்பந் தரும் இனிமை.

வண்டின் குழாத்தொலி - வணடுகள் தம்மியற்கையாலே பண் பாடும் தன்மை பற்றி அவற்றின் ஒலி முதலாகண் வைகபபட்டது ; " செந்தருத்தி, யறைத்தளிகள் பயில்சாரற் நிருக்கழுகுன்று " (3027) ; " ஏவத்தவண்டு, வேறுய உருவாகிச் செவ் வழிகற பண்பாடு மிழலே " (தேவா).

வேத வாய்மை - இயல்பாகவே சுர அமைப்புடன் இறைவனுல் அருளப்பட்டு அவ்வாறே பயின்றவருதலின் இது அடுத்து வைக்கபபட்டது.

விபஞ்சி வீணை யாழ் - வீணையும் யாழும் இசைக்கு உயிர்கொடுக்கும் தன்மை யாவது ஏனைய இசைகருவிகள் (சுரம) இசைமட்டுமே இசைக்க, இவை இசைப் பாட்டினேப் பாடிம தன்மை ; ஒலி என்ற சருத்துமிது. " குழலினிது யாழினிது " (குறள்) ; இத்தன்மையில் மேம்பட்டது குழல். இக்கருததையும் மேன்மையினேயும்

வினக்குவன இறைவர் தம் கையில் வீணையினையும், அவர் தேவியாகிய விட்டுணு குழ வினையும் கொண்டவராலாதகள். "எம்மிறை கல்வீணை வாசிக்குமே"; "அரியலாத தேவி யில்லை யையனே யாற னுர்க்கே"; "ஆயன்வாய்த் தீகருழலும" (11 - திருமுறை - கபிலர் - சிவபெருமான திருவந்தாதி - 28).

இப்பாட்டினுல் எழுச்சியில் எழுந்த ஒலி வகைகளும் மேல் அணிவகைகளும் கூறப்படுவன. அதனமேல வரும் பாட்டினுல (3100) வைதிகரில ஒழுகுகதினராக ளாயும், அதனமேல் வரும் பாட்டினுல (3101) ஆகமரில ஒழுகுகதினாகளாயும் உடன் சென்றவாகளும், அதனமேல் தேவச்சாதியார்களும் கூறபபடும முறைபில இவை தொடர்ந்து வருதல் கண்டுகொளக. இவற்றுள (3098—3101) முதலனகு பாட்கேகள் மணனுலகில் நிலதினகண நிகழசிகளும, ஐதாவதில விணணவரத வானில் நிகழ்ச்சிகளும கூறபபடுவதும காணக

(நிலததில) ஆக (3098), விழுங்க, படைபப, நணண (3099) - மல்க (3100) - எக (3101) - (வானில) சென்ரு (3102) எனற இவவைாத பாட்டுகளையும் தொடாபுபடுதறிகொளக. 1200

3099. (வி - ரை) விழுங்குதல் - மறைததல ; பதாகை - கொடி ; வெள்ளம் - மிகுதி ; விண்ணினை விழுங்குதல் ஆகாயவெளியை மறைகரும்படி மிகுது செறி தல் ; வேண்துகிற் கொடி - வெண்மைத துணிகளாலான கொடிகள். வெள்ளக கொடிகள் இகாளிலும் போர முகத்தச சமாதானக குறிகளாக வழகுதல் காண்க.

வெண்மை - சாகதம், உணமை முதலிய சத்துவ குணங்களின அறிகுறி. வெள்ளம் - விழுங்க என்ற கூட்டுக.

கவரிக்கானம் - கவரி - சாமரைகள ; கானம் - காடுபோல்வதினக காடு என்ற உபசாரம். கதிர்விரிதலாவது கவரிகள வீசுதோறும் ஒளி விரிதது காட்டுதல்.

கண்வெறி படைத்தல் - அசைவினுலும் விரியும சுழலலினுலும பாபபோர கண் கள் சுழன்று மயகுகமடைதல. கானம் - வெறிபடைப்ப எனற கூட்டுக

மண்ணிய மணிப்பூண் - மணிகளை மண்ணுதல் - கடைதல் மினுகுதல் முத லிய செயல்களால மணிகளை ஒளிபிகச செயதல ; "மாமணிச சோதியான் - உறவு கோணட டுணாவு கயிறறினுன, முறுக வாங்கி கடையுமுன னிறகுமே" (தேவர).

பூணும் - தூசின் பொதிப்பாப்பு நண்ண எனக. எண உமமைகள விரிக்க. மணத்தின எழுசியில ஆடையாபரணங்களை மிகவும் கொண்டு செலலும வழகுகுக் குறிபபதது.

அரிசனம்...தூசின்பொதி - அரிசனம் - மஞ்சள , அரிசனம் மலிந்த பொதி பின் - தூசு - மஞ்சல நோயதத துணிகளும் மஞ்சட்பட்டு வகைகளும். மஞ்சல் நிறம் - சுபகருறி காட்டுதற கெடுதத்தி.

எண்ணிலா வண்ணம் - மஞ்சல முதன்மையாகப பல வன்னங்களும் கலநத அழகு. தூசின் பொதிப்பாப்பு - துணி மூட்டைகளின மிகுதி. 1201

3100. (வி - ரை) கைகையொடு...ஆசானும - வேதமோதும் நெறியும் அவர் கனை ஓதுவிக்கும் ஆசானும் கூடி ஒரு தொகுதியாக; கிடை - ஓது கிடை ; மறை பயி லிடதறிறறுக் கிடத்தலின கிடை எனபபடும். இங்குக கிடை அவவாறு தங்கிக் கிடதது பயிலும மாணவா கூட்டத்தக்கு வநதது ; "ஓது கிடைழுழ நெறியர்களு முதலும பெருமை யாசானும்" (1208).

புகைவிடும்...கொண்டுபோவார் - வேள்விச் சேந்தீ - இஃது அம்மறையவா வளர்க்கும் நித்தியாகனி ; மறையவருள் இல்வாழவா நித்தியமும் நீவளாதது வேட கக் கடவர் எனபது வேதவிதியுதலின் அதநீயினேத தாம் மனேவியருடன செலலுமிடத களிலும் தவிராது வளர்த்தற்பொருட்டுக கொணடுசெலலக கடவா ; இல்லுடன் - இவ்வேள்வி மனேயாளோடன்றிச் செயயபபடாமை குறிபபு. **புகைவிடும் - மண** வேளவியிற் ரெடக்கிய நித்தியாக்கினி சாகாரம் அவியாது காகபபடுவது என பது குறிபபு ; நீயின அவியாதநிலை எனபது பொருள.

தகைவிலா விருப்பின் - தடுககலாகாத பெருவிருபபிஞலே; பதிகங்கள் · பின்னே யாரது திருப்பதிகஙகள ; அவறறின் பெருமையும, இறைவரருளிய மறையேபோனற " மெயத்திருவாக " காகும் வாய்மையும் நேரிற கணடுணர்ந்தோர்க ளாதலின வேதம பயிலும் இம்மறையவாகள தடுககமுடியாத பெருவிருப்புக கொணடு ஒதினர ; தகை நூல் - தடுததல் ; விலக்குதல. மிக்க - மிகுநத அருட்பெருமையுடைய.

வகை அறு பகை - பகை ஆறுவன - காமம, குரோதம், உலோபம், மோகம, மதம், மாச்சரியம் எனபன ; இவை வெளிதேறாறுது உணணினறே மகவே வீழுத தலின பகை எனறார ; வகை எனறது உட்பகை, புறபபகை எனற இரணடனுள வலிமை புடையது உட்பகை எனறதும குறிபபு ; உம்மை முறறும்மை. **செற்றமை** யால் மாதவர் என்று காரணக குறிபபுபபட வநத அடைமொழி ; மாதவர் - மேம பட்ட அருதணாகளேக குறித்தது ; இயல்பின் - தததமக் கியலபாகிய ஈறப பிஞலே. 1202

3101. **(வி-ரை)** அறுவகை விளங்தும் சைவம்-இவை நால்வகைச் சமயப பாகு பாட்டில் சைவததுள் அகச்சமயம் என வகுக்கபபட்ட பாடாணவாதம, பேதவாதம, சை சமயவாதம், சிவசகிராந்த வாதம, ஈசுவரவலிகாரவாதம, சிவாத்துவிதம் எனபன.

நால்வகைச் சமயததவருள், எனே மூவருள உலகாயதமும் நால்வகைப பௌதத மும் ஆருகதமும் என்ற அறுவகை புறப்புறச சமயத்தவரும ; தருககம், மீமாஞசை, ஏகான்மவாதம, சாஙகியம, யோகம, பாஞசராதகிரம என்ற அறுவகைப புறச்சமயத் தவரும ஈணடுப பினனேயார இருமணங் காண வருதற்கியைபிலலே ; இனிப, பாசு பதம, மாவிரதம, காபாலம், வாமம, வயிரவம, ஐகியவாதம் என்ற சமயததினா சிற்சில வகைகளாற சைவரோடொபபினும், தததம நெறிகளாலும முடிபுகளாலும மாறுபாடுடையார.*

*அவரெல்லாம் சித்தாகத சைவரோடொபப " ஏக னனேக னிருள்சேரும மாயை யிரண்டு " (திருவருட்பயன் - 6 - 2) எனற ஆறு பதாததஙகளுக கொள்ளாமை யானும், அவறறவகைப் பதாததஙகளின் இயல்பைக கொளுதலினும் கொளள மாட்டாராகலானும " புறசசமயத தவராகுளார்ய " (சிவப் - பாமிர - 7) எனறபடி அவரையும் நீககி அறுவகை அகசசமயததவரே ஈணடுக கருதபபட்டனர.

*இனி இவ் வகச்சமயத்தோராகிய பாடாணவாத சைவா மூதலியோர சித்தாகச் சைவததோடொபப வகன் முதலிய ஆறபதாததஙக கொரண்டமையின அவ்வாறறுக்கும் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பு கூறறம ஆகமஙகளின் தாதபரியம இதுவேயெனற எடுத்துக்காட்டிச் சித்தாகத சைவப் பொருளுண்மையக கொளுதலினற கொளள வல்லுவராதலின் அவா ஈண்டு வருதற்கியைபுடையார் ; " அகச்சமயத தவாக் கொளியாய் " (சிவப் - பாமிர - 7) எனபது காணக. அதனால இனி, இவா

* வெஞான மாபாடியம் - 2-1 பாாக்க.

தன் பிள்ளையாரால், "ஞானமெய்ந் நெறிதான யார்க்கு மசிவா யசசொலாம" என்ற பேரஞ்சாக்கர உபதேசம செயயபபெறறது, "ஈனமாம பிறவி நீர யாவரும புகுக" என்ற சோதிவாயிலினைக் காடடபபெறறபோது "போஞலி "யினை அடைய வல்லுராயினமையும கருதுக; இதனைக காட்டாகக்காற் ரூமே யறியமாட்டாமையின் இவர் வேறு கூறப்பட்டார.

அளவிலா விரதஞ் சாரும் நெறிவழிநின்ற வேடம் நீடிய தவம் - எனற குறிப்பு மேற்கூறிய கருத்தினகளுடன வைதது கருசசதகது மானகஞசாறறனார புராணத்துள (887 - 891) வரும மாவிரதியரும், சிறுதொண்டனார புராணத்துள வரும் வயிரவரும் (ஷெ. புரா - 26 - 35), சிவதருமவேடததாராக கொளளபபடடமையும், "பம்புசடைத் திருமுனிவா சபாலக கையர பலவேடச சைவர்" (2917) எனறமை யும், பிறவும் காணக, இககருதது பபறறிய பினனரும "ஆறு வகைச சமயத்தி லருதவரும் (3150) எனபதும கருதுக; *"சுத்த சைவர் இருநூல கேட்ட ஆணை யானே தாறபரியம் இனிதுணாரது சிந்தாநதப் பொருள கைகொளவரென்பது பெறபபட்டது; அதது ணை யணிமைய ராகலா னனறே சிததாநத சைவததைச சார வைததார் எனபது." எனறு இனி இவராளே அறிக.து "மறுவறு...தோண்டர்" என்பதும் காணக.

மறுவறும் தொண்டர் - இவாகள சிததாநத சைவா மறுவறு மனத்தின் அன்பின் வழ் என்றது ஞானம; யோகம் - சிவரியாகம, நிறறிலை - கிரியை; தோண்டு - சரியை வகை; என இவவாறு சைவ ரனனெறிகளாகிய "தலஞ் சிறநத ஞானயோக கிரியாசரியை யிவை" (திருமூலர் - புரா - 8) குறிககபபட்டன. இகராண்கும் சிததாநத சைவததுள "சகரரோ டையடையும, நனமாரக நாலவைதாம் ஞான யோக நற்கிரியா சரியையென நவிறறுவதும செயவா" (சிதது - 8 - 18) இவறறினியலபுகளே யெலலாம் ஞானநூலகளுட கணடுகொளக; (சிதது - 8-18-25) யோகம் - புறசசமயஙகளுள வரும யோகம வேறு; நிறறிலை - ஒரு குறியினகண் சிவனை நிறுதத பூசிதது ஏறற குறிறிலை யலபபது "ருரிபபி நிறிலை கூபபிஞன ரூப ரத்தை" (தேவா), 'கோள மதனி லுணாணிறைது குறிறித பூசை கொளகினறார' (1241); தொண்டு - சரியைநெறி பலவும கொளக

குழாம் குழாமாகி - கூறிய இரணடு க்லேயின (அகம, புறம - சிததாநதம)களை குறிகக அடிகக கூறினார. இஙகு இவ்வாறனறி வேறுவகையாயப பொருளரைபபர் மூன் உரைகாரகள, நாணகும ஒரு பொருளமேல வருதலிற சொதது க கூறினார.

முனபாடடால வைதிகநெறி ஒழுகுகதன்மையையும, இப பாடடால அகமநெறி யொழுகுகதனினரையும கூறிய நிலையும சிறபபபறறிய வைபபு முறையும கணடு கொளக. இதனுடன மணணுலகினுளளாரை முடிததுக் காடடி, இனி, மேலவரும் பாட்டில விணணுலகவரைக கூறுதலும கணடுகொளக. 1203

3102. (வி - ரை) விஞ்சையர், இயக்கர், கின்னரர் - இவாகள இசைவலல தேவச சாதியா

சித்தர் - வேணடியவாறு சரிகரும வலலமை பெறறவாகள. "விததகச் சிததர் கணமே" (தாயுமா).

அரம்பையர் உடனுயர்ளோர் - தேவப் பெணகளுட கூடிய தேவர்கள; அரம்பையர் - தேவபபெணகள எனற பொருளில வருதது.

*பாடியம் - 2 - 1 பார்க்க.

சுடர் விமானம் - ஒளியுடைய ஆகாய விமானங்கள்.

மஞ்சுறை விசும்பு - மேகமண்டலம் அளவும் உயர்ந்த ஆகாயம். தேவர்களின் விமானங்கள் செலலும் உயரம் குறித்தது.

ஆதாவு - ஆசை ; **தழைத்தல்** - பெருகுதல் ; **மண அணிகாண** - மண அணிகள் தேவருலகத்தும் காணவொண்ணாதபடி. அற்புதமாயிருத்தல் குறிப்பு ; நிலவுலகத்தில மண எழுச்சியிற கலந்துசென்ற பேறுபெறற மகளிர் கூட்டம் முழுதும் பின்னர்ப் பின்னோர் அருளால் முத்திபெறற மீளாநெறி யடையவுள்ளாராக ; இத்தேவக் கூட்டம் அப்பேறு பெறும் தருதியில்லாதவராகி மணவணி காண்பதில்மட்டும் அமைவு படுவர் எனபது காண எனறதன குறிப்பு. பின்னாத, "தாரதே கண்டு கணுகப பெரு, வீணவரு முனிவாகளும் விரிஞ்சனே முதலோரும், எண்ணிலவ தேசறவு தீரவெடுத் தேத்தினா" (3153) என்பது காண்க ; தேவர்கள் தமது அனுபவத்தாள் எல்லையில் புவனியில் வந்து பிறந்து சிவதருமங்கள் புரிந்த பின்னரே நாளடைவில முத்தியடையத்தகுதார் என்பது தூற்றுணிபு, "புவனியிற் போயபபிற வாமையி ஞணம போகுகின மேமவ மேயிந்தப பூமி, சிவனுய்யக கொள்கின்ற வாறு" (திருவா). 1204

3103. மற்றிவர் மிடைந்து செல்லும் மங்கல வனப்பின் காட்சி
முற்றவித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்திடன் படரும் போதில்
அற்புத நிகழ்ச்சி யெய்த வணிதலான் மணமேற் செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் போலியச் செல்ல ;

*3104. தவவர சாள வுய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போகாது
சிவனமர் துறையு நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார்.

3103. (இ - ள்) மற்றிவர்...காட்சி - மறறு இத்தேவச்சாதியர் முதலினோர் நெருங்கி மேறசெலலும மங்சலமாகிய அழகின காட்சியானது ; முற்ற...அணைத்லான - இந்நிலவுலகத்துள்ளோர் யாவரும் நெருங்கிகூடித திருமண எழுச்சியிற் செல்லும் காலத்தில அற்புதமாகிய தனமை பொருந்த மேலே உடன் அணைதலினாலே ; மணமேல்...சாயைபோன்று - மண எழுசசியின்மேலே செலகின்ற அழகு பொருந்தியதொரு மண எழுசசியினது சாயையினைப போல ; முன்பொலியச் செல்ல - முன்னே விளங்குமபடி போக ; கூ0டி

3104. (இ - ள்) தவஅரசு...நிழற்ற - தவ அரசாகத்தை ஆட்புரிதற்குப் பிடித்தல்போல ஒப்பற்ற முத்தக்குடைமேல் நிழற்ற ; சாரும்...கொண்டு - சார்கினற பிறவியை அறுத்த ஆட்கொளள வலல இறைவரது திருவடிகளைத் தமது திருவுள ளத்துக் கொணடவராய ; புவனங்கள்...போகாது - புவனங்களெல்லாம் வாழ்வடையும் பொருட்டு வந்தவதரித்த சிகாழி வேந்தராகிய பிளளையார் சென்றருளி ; வென்... ...சோர்ந்தார் - சிவபெருமான விரும்பி எழுந்தருளிய திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தினைச சேர்ந்தருளினார். கூ0சு

இந்த இரணடு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3103. (வி - ரை) மற்று...காட்சி - இவர் முன்பாட்டிலகூறிய தேவச்சோதியர்; மீடைந்து - தம்முள் செருகலியும், மேழ நிலதநில செல்லும் திருமண ஏழுச்சியினே அணுகியும்.

இத்தலத்தினுள்ளோர் - இச்சிலவுலகதநில் வுள்ளவர்கள் ; மக்கள்.

படரும்போதில் - அணைதலால் - என்ற கூட்டுக. மகாகட் கூட்டம் நிலதநில அணையும்போதே அதனைக் காண மேலே தொடர்ந்து அணுகிச சேர்வதனாலே.

அற்புத நிகழ்ச்சியை - அணைதலால் - சாயைபோன்றது என்றது, மேழ நிலத நினும் மணமகாணச் செலலும் அழகிய கூட்டம ; மேலே ஆகாயதநிலும இவர்களின்த தொடர்ந்த அணுகிச செல்லும அழகிய கூட்டம ; ஒன்று போலவேகூடி உடன அசைந்து செல்லுதலாலும், மேழம மேலுமாக அணிமையில செலலுதலாலும, ஒன்று போன் றிருத்தலாலும அது இதன சாயைபோன றிருந்தது என்றலுமாம.

சாயை - பிரதிவிம்பம் ; இரண்டு பினனர் வரல்தறினும, மணணிற சென்ற மக்கட்கூட்டம மனதநில மெயப்பொருளைபபற்றவாராதலும, வேன் வீண்ணவர் கூட்டம கணடமாட்டி லமைந்த வேறு ஒனறும பெருத பினனினறாவதாலும் சாயையே போலவதாம காண்க.

மணணவர் சாயை போனறது விண்ணவர் மேறசெலலும கூட்டம என்றதாலே விண்ணவரினும மணணவரது சிறபபுக் குறிக்கபபற்றவாறும, அவர் நுணணுடலினாதலை குறிக்கபபற்றவாறும கண்டுகொள்க. பற்றிவர் - மற்று - என்ற குறிபபுமிதி.

மற்றவர்—எனபதும பாடம். 1205

3104. (வி - ரை) நவஅரசு ஆளவுய்க்குந் தனிக்குடை - தனிக்குடை - "வெண கொறறக குடையும நவமணி முடியும சிங்காதனமும் மன்னவாகே யுரிய நெறப்படையாளகள்." அவற்றுள நெறபபபறறிக குடையினைச் சொலலலே இனம பறறி ஏனையிரண்டும கொளளபபடும. "பிரபஞ்ச மெலலாவறறுகரும மூலகாரண மாகிய ஒரு பெரு வெணகெ ாறறுகுடையும், எவறறையும ஒருங்கே நியபவான் அறியும் பேரறிவாகிய ஒரு பெருஞகுடா முடியும், எவறறினையும அகபபக்க உயிர்களுயிராய நினற செலுதலமையபாகிய ஒரு பெருஞ செங்காதனமும் பிறாகினறித தனக்கே உரிமையாக நிறதலமைபறறிப பசுகளனைகுகுப பாசமசலே அரிததலான அரனென்னும திருபபெயருடைய முதலவனாகிய இறைவனே மன்னவனுகவும, அமமுதலவனது பேரானநதப பெருஞசெல்வ முழுதும தனதேயாகக்கொண்டு அதுபவிகரும சுதந தரமுடைமையும சித்தனபபடும சாதியொபபுமையுமபற்றி ஆனமாவை மன்னவ குமாரனுகவும..." உருவகஞ்செயது எடுத்துகாடடும "தமமுதல குருவுமாய்த் தவத நினி னுணாதத" (8 - சூ.) என்ற சிவஞானபோதம சூடி னினவுகூர்தறபாலது, தனிக்குடை - என்ற குறிப்புமது. "தானே தனிமனமுட டுனனாற் தனிநிதலம" (திருமந்), "தாக்த முணர்வினமி" (போத - 5 - சூத) என்றபடி தனியாகிய இறைவரால அருளபபட்ட குடை எனறும, தனியினது குடை என்றும உரைக்கின்றது.

இனி எணணரிய வெஞ்ஞான தந்து இறைவர் பின்னையாருகருது தாம செயயும தன்மைகளை இவருக்கு ஆக்கியிட்டபடியினாலே இவருச சார்ந்தார் எலலார்க்கும் பினனர் யார் முந்நிதரும் தனமையும குறிக்கொள்க.

நவ அரசானவுய்க்கும் - நவம் - முதசெய் நவகாரணத்தினுலே ; அரசாள உய்க்கும் - நவத்தினுல் உணாத்தி அவ்வான்மாகளை எல்லாம் தத்தமதரிமையின்படி பேரானந்தப் பெருகாகிய சிவலோக வாழ்வுபெற்ற மீளாநெறி யடையும்படி செலுத்

அம் ; " தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்த " - என்றபடி பிள்ளையார் குருவாக எழுந்தருளி இவருக்குத் திருமணங்காண முன்னைத் தவத்தினால் அணைந்தோர்க் கெல்லாம் " ஞானமெயஞ் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச் சொலாம் " என்று பதிகம் பாடி உணர்த்தியருளும் நிலையும் கருதுக. புவனங்கள் வாழவந்த என்ற கருத்தமிக்க.

சாரும் பவமறுத் தாள வல்லார் பாத மூள்ளத்துக்கொண்டு - சேர்ந்தார்-என்க. ஆசாரியன் பக்குவபபட்டடைநத மாணவனுக்குத நீகசை செய்து நெறி அருளும முனபு இறைவரை நினைநதது " இறைவரே ! இமமாணவகன பகருவ நோக்கித் நீகசை செயது ன்னெறி செலுத்த அருள்புரிவீராக ! " எனறு விணணபபிதது மேற்செல் லும் சிவாகமவிதி காணக.

சிவன் - இறைவரது திருநாமஙகளுள் பவன் - சிவன் என்பன சிறந்தவை என்பது. 1206

3105. பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமண்ப புணர வெய்துஞ் சிறபுரச் செமம லார்தாம்
இருண்மறைத் தீலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்) பெருமணக கோயில...எதிர்கொளள - திருநல்லூர்ப பெருமணத தின் கோயிலில உள்ள அடியாரகள் மஙகலம் சிறநது பெருகுமபடி இனி நிகழ உள்ள திருமணத்தின் முன்னர வழியிலவருது எதிர்கொளள, திருமணம்...செமலாதாம் - திருமணம செயதருளும்பொருட்டு வரும சோழிப பெருநதகையாராகிய பிளளையார ; சென்று - சென்றருளி ; இருள்மறைத்து...புகுகார் - கரியவிடத்தினைத தன்னுட கரந்து விளஙகும் கணடதத்தினையுடைய இறைவரது திருநகோயிலினுட் புகுக தருளினர்.

(வி - ரை) இபபாடலினால் திருமணசடங்கிபொருட்டு வருகின்ற பிள்ளையாரை அத்தொடர்புபறறிச் சுற்றதது ழசலியோர எதிர்கொணடு மணமனைக்கு அழைததுச் செல்லுதல உலகியலபு ; ஆனல் இஙகு அவ்வாறு அவர்கள அததொடர்புபறறி எதிர் கொணடு அழைக்குமமுனபே திருகநகோயிலின அடியவர்கள் உரிய சிறபபுக்களுடன் சென்று எதிர்கொணடு பிளளேபாரை வரவேற்ற அழைதத்செலல அவர்களுட பிளளையார நேரே திருகநகோயிலுக்கு எழுந்தருளினர் எனபது கூறப்பட்டது. இது பினவரும் சிகழச்சியின முற்குறிபபாக உள்ளமையும் காண்க ; பிளளையார் புற உலகத தோற்றதநில திருமண ஞ செய்தருள எழுநதருளினனேனும உண்மையில் திருப்பெரு மணதநில் இறைவருடன் பகுகு ஒன்றி உடனுகும் சிவபோகத் திருமணத்தின பொருடடே வநதாராகும எனபது குறிப்பு ; உலகியலில மணதநினபொருட்டுச் செல வோர மணவீனைசெயிடத்துக்கு நேரே செலலாது இறைவர திருகநகோயிலுக்குச் செல வோரைக காணல அரிதாதல் கருதுக. " மணதநின முனனர அடியார் எதிர் கொள்ள மணம்புர எய்தும செமமலர் கோயிலுகளா " எனற குறிபபுமிது.

வநும் மணத்திறத்தின் முன்னர் - மணம்பறறி அத்தொடர்பால் அழைத்துச் சென்று மணமனை புகுமுனபு ; வநும் - குறித்த எழுநதருளிவநத.

இருள் மறைத்து இலங்குகண்டத்து இறைவர் - இருள் - இருண்போன்ற கரிய விடததகு ஆயிற்ற ; ஆகுபெயர ; இருள் - இருளமலம் எனனும ஆணவம் என்ற

குறிப்புடனும் கின்றது ; இனி, இத்திருமணத்திற பிள்ளையாரின்மூலம் வரது சார் வார்களது ஆணவமாகிய மூலமலதத்தையெலலாம் சதது கெடுடு ஓடிவரும்படி செயது முத்திதரும்கில விளகுகின்றதும் இறைவா என்ற குறிப்பும காணக.

மங்கலம் பெருதமாற்றல் - எதிர்கொள்ள - எனக. இறைவரது குளட முதலிய மஙகலப பொருள்களே பெருக எதிர்கொள்ள வழியில எதிர்கொள்ள எனக, இனி, மஙகலமாவது சுவம ; பிள்ளையார வரத மஙகலமாகிய மணமே பெருகிய வெ மங்கலமாக இனி நிகழும வழியாலே என்ற குறிப்பும காணக ; உலகில மஙகலமாக எணணபபடும் மணம முதலியவை யெலலாம் ஒருகாலதது அழிந்துபட்டு அமஙகலமாய முடிவாதல உறுகியாதலின, அவறறை மங்கலம் எனபது பொய உபசாரமேயனறி உணமையனறு ; அவை உடலோடொழிவன, சிவபெருமானுகிய உயிர நாயகனே ஆனமாககள் அடைவதாகிய மணமே ஆழிபாத மஙகலம், உலக மணமபோலனறி அது பலிக்குமதோறும் பெருகும பேரானநதம விளைகலும மஙகலம எனற முதறகுறிப பெல்லாம் ஈணடுக கணடுகொளக.

இருள் மணந்து - எனபது பாடமாயின, மணந்து - கூட எனக. 1207

8106. நாதரைப பணிகது போறறி நறபொருட் பதிகம பாடிக்
காதன்மெய் யருணமுன் பெறறுக கவுணியா தலிவா போகது
வேதிடர் "வதுவைக் கோலமா புனைகதிட வேண்டு" மெனைப்
பூகநா யகர்தந கோயிற் புறத்தொரு மடதிற் புக்கார். கஉ 0அ

(இ - ள்) நாதரை...போகது - இறைவரை வணஙகித திருதத நலல பொருளினே யுடைய திருபபதிகததைப பாடிப, பெருவிருபபதாலே விளைகின்ற (இறைவரது) மெய்யருளினே முனனே பெற்றவராய கவுணியா தலிவராகிய பிள்ளையார் வெளிப் போகது ; வேதியர் ..எனன - "திருமணக கோலததினைப புனைந்தருள வேண்டும்" எனறு மறையவர்கள வேணடிக்கொள ஆங்கனே கேடடு, பூதநாயகர்...புகுகார் - பூதநாயகராகிய இறைவரது திருக்காயிலின புறதது ஒரு திருமடதினுள்ளே புகுநதருளினார.

(வி - ரை) நற்பொருட் பதிகம் பாடி - இபபதிகம இடைதலிலத !

காதல் மெய்யருள் - காதல் - சாதலே விளைகுமட, காதலகொணட எனறலுமாம. மெய்யநருள் - இறைவரது, எனறுமே மாறுபடாத அருள மெய் - (இறைவர்) மெயயினது அருள எனறலுமாம ; காதல் - "காதலாகிக கசிநது" என மேல்வரும திருப்பதிக தின முறகுறிப்பு.

வேதியர் என்ன எனக. வதுவைக் கோலம் - மணமகளுராக எழுநதருளும மணக கோலம ; இது மேலவரும பதிகப பாடடுகளால விரிகபபடுதல காணக.

பூதநாயகர் - உயிரகளின நாயகர, பூதம் - உயிரகள "பூதபரம பரைபொலிய" (1899) ; உயிர்க்குயிராய உளளிருநது இயககும காரயகர ; இஙகு இனி, வரும அடியார களை ஆட்கொணடு தமது வொனாதப பெருமபேறு அளிததருளும குறிபபுடன கூறிய படி ; பூதம் - வெ பூதகணகள எனறலுமாம.

ஒருமடம் - பிள்ளையார் எழுநதருளி வதுவைக கோலம புனைநதருளுந்தற கிடமாத லாலிய பேறு பெறறதலின் மடம் எனபபெறறது ; இஃது இனன இடம என்ற இப் போது அறியக கூடவில்லை ! இது கோயிலின அருகில அமைநதிருத்தல் வேணடு

மென்பது கருதப்படும். நம்பாண்டார் நம்பிகளது திருமணியும் அவ்வாறே பின்னையாரது பெருர் திருமணம் நிகழ்ந்த இடமாமபேறு பெறறது. அஃது இருந்த இடத்தானும் இர் நாள் அறியக்கூடவில்லை! இவறறைக் கணபரம்பரை வழக்குபபற்றியேனும் அறிந்து கினைவுக குறியாகக காத்துவைததல் சிவபுண்ணியமாகும். 1208

திருமணக் கோலம் - (பாதாதிகேசம்) அடிமுதல் முடி வரை :

3107. பொற்குட நிறைநத வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி,
விற்பொலி வேணபட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி,
நறமிரு வுத்த ரீய நறுந்துகில் சாததி, நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையி னணிந்த பின்னர், கஉ0க

3108. திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுநகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணியச் சாத்தி,
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சரட்டிற் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் ருமம பிறங்கிய தோங்கல் சாத்தி, கஉகo

3109. தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத் தமனிய காணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப பத்திக கதிர்ககடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடிகளின் மீது
வண்டிரு வரையி னீடி வனப்பொளி வளரச் சாத்தி, கஉகக

3110. ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தளிரொளி தழுமப்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்தி,
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின் பூணநூற் கோவை சாததி,
களிர்கதிர் முத்து மாலை நகுசுட ராரஞ சாததி, கஉகஉ

3111. வாள்விடு வபிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்,
தாளுறு தடக்கை முத்தின் றண்டையுஞ் சரியுஞ் சாத்தி,
நிளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாததித்,
தோள்வநீத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத தோண்மேற் சாத்தி,

3112. திருக்கழுத் தாரந தெய்வக் கண்டிகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழுங்கு கோதத படவொளி வடமுஞ் சாத்திப்,
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி,

3113. நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றி மீது
மேற்பட விரிநத சோதி வெண்சுட ரெழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப் பனிச்சுடர்த் திரணை சாத்தி,
ஏற்பவைத் தணிந்த முத்தி னெழில்வளர் மகுடஞ் சேர்த்தார்;

3114. இவ்வகை கம்மை யாளு மேர்வளர் தெய்வக் கோலங்
கைவிணை மறையோர் செய்யக், கடிகொள்செங் கமலத் தாதின்

செவ்விசீ டாம மார்பர் திருவடை யாள மாகி
எவ்வுல கோரு மேத்தத் தொழுதுதா மெடுத்துப் பூண்டார்; கடகக

3115. அழகினுக் கணியாம் வேண்ணீ றஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்,
பழகிய வன்பர் சூழப் படரொளி மறுகி லெய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள வணங்கி வந்து
முழவொலி யெடுப்ப முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போது,

3116. எழுந்தன சங்க நாத; மியம்பின வியங்க ளெங்கும்;
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி;
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர் சூருதியின் வாழ்த்துப் பொங்கி
வழிந்தன திசைகண் மீது; மலர்ந்தன வுலக மெல்லாம். கடகஅ

3107 (இ - ள்) பொற்குடம...ஆட்டி - பொன்னின குடததில் கிறைந்த மணமுடைய தய திருமஞ்சனநீரினுலே பினனயாரை நீராட்டுவித்த ; விறபொலி... ...சாத்தி - ஒளி வினரும் வெணபட்டாடையினே மேனமை பெற வினரகுமபடி சாத்தி ; நறறிரு...சாதத்தி - கலல நிருவதநீயமாகிய நறற தகிலினேச சாதத்தி - ரானம...பினனர் - மணம கமழும கதநூரியுடன பல பொருளகளேக கூட்டியமைதத சாதநதத் தினேப் பணபுபெற அணிவித்த பின்பு, கடஅக

3108. (இ - ள்) திருஅடி.. சாதத்தி - திருவடி மலர்கள் மேலே பூதத செவ்விய விளக்கத்தின ஒளிபோலப பொருநதிய முதுதக கோவைகளேயுடைய இரதினவினேயை அநத அணேயும்படி சாத்தி ; விரிசுடர்...சாதத்தி - விரியும ஒளியுடைய பரடுகளின்மேல வினஙிய பொறகமபியில் கோதத் பெருகும ஒளியுடைய முததமாலே வடததில வினக்கிய குஞ்சம சாதத்தி, கடகஅ

3109 (இ - ள்) தணசுடர்...கடி சூதநிரததை - குளிர்ந்த ஒளி வீசுகின்ற பரு முததகளேப பொற்கயிற்றிலே கோதத், கூடாரது கணணேக கவரததக, கோவை வரிசைகளேயுடைய, ஒளியுடைய அரைஞாணே ; வெணசுடர்...மீது - வெள்ளிய ஒளி வீசும முதத மாலே விரிந்த சுடாவிடும கசததின மேலே ; வண்...வளரச் சாதத்தி - வளம பொருநிய திருவரையினிடதது மிகுநத அழகுடனே ஒளி வினக்க அணிதது, கடகக

3110. (இ - ள்) ஒளி...மீது - ஒளியுடைய கதிரகளே வீசும முததகளேவை களாலாகிய அரைபபட்டிகையின மேல, தளிரொளி...சனனவீரததைச சாதத்தி - தளிராகும் ஒளி ததுமபும சனனவீரததை அணிதது ; குளிர் நிலவு...கோவை சாதத்தி - குளிராத ஒளிவீசும முததக கோவையாலாகிய பூணூலினே அணிதது ; களிர் கதிர்...ஆரம் சாதத்தி - குளிர்ந்த கதிர்களேயுடைய முதத மாலேயாகிய ஒளி வினகக முடைய ஆரத்தை அணிந்து ; கடகக

3111. (இ - ள்) வாளவிடு.. ஆழி சாதத்தி - ஒளி வீடுகின்ற வயிரக் கட்டுடைய அழகிய வீரல்மோதிரததை அணிதது ; தாளுறை...சரியும் சாதத்தி - முழந்தாள் வரை யும் நீணட வலிய கையில் முதநிலுலாகிய தண்டையையும் கைச்சரியினேயும அணிதது ; நீள் ஒளி...வடமும சாதத்தி - நீணட ஒளியுடைய முழுகுகைப பொட்டுடனே வரிசை யின் ஒளிவீசும் மணி வடங்களேயும் அணிந்து ; தோள் வலை...தோண்மேற சாதத்தி - தோள் வலையாகிய முததாலாகிய அழகிய அணியினே அழகிய தோளின்மேல் அணிந்து ; கடகக

3112. (இ - ள்) தெயவக கண்டிகை மாலே சேர - தெய்வத தன்மையுடைய உருத்திராக்கக் கண்டிகை மாலையுடன் சேரும்படி ; திருக்குழுதாரம் - திருக்குழுதில் அணியும் ஆரமாக ; பருதத...வடமும சாதநி - பருமுத்துக்களே ஒழுங்குபடக் கோதத படரும ஒளியினையுடைய வடதநியையும சாதநி ; பெருக்கிய...காதில் - மிக்க அழகோடும உரிய இலக்கணமமைந்த திருப பொருந்திய காதுகளில ; வருக்க வெண...விளக்கச் சாதநி - நல்ல தன்மைச் சாதியான வெள்ளிய முத்துக்க கொத்துக்களாலாய வடித்தமைதத மகரகுண்டலத்தை விளக்கமாகச் சாதநி ; கூக்ச

3113. (இ - ள்) கீற்றெளி.. மீது - திருநீற்றின தெயவவொளி தழைத்தப பொங்கி நிறைந்த திருநெற்றியினமேல ; மேறபட...எனன - அதன்மேலே விரிந்த சோதியினது வெளிய சுடர் மேலெழுந்தபோல ; பாறபடு...சாதநி - நறபானமை படுகின்ற முதநிலையாய குளிர்ந்த ஒளிவிடுகின்ற நிரணியே அணிந்து ; எற்ப வைதது...சோத்தார் - பொருத்தம்படி வைதது அழகுபடுதிய முதநிலைகளிய அழகு மிகுந்த மகுடத்தைச் சேர்த்தாகள ; கூக்டு

3114. (இ - ள்) இவவகை...செய்ய - இவ்வகையாக நமமை ஆட்கொண்டருளும அழகு மிகுந்த தெயவத்தனமை வாய்ந்த மணகோலதத அதிதொழில கைவல்ல வேதியாகள செயய ; கடிகொள...மாபா - மணமுடைய செந்தாமரைத தாதுக்களையுடைய புநிதின அலாந்த நீண்ட மாலே மாபராகிய பின்னையார ; திரு அடையாள மாலை...பூண்டார - திருவடையாள மாலையாகிய உருத்திராக மாலையினை எலலா உலகத்தவாகளும் தகுமபடி தொழுது தாமே எடுதது அணிநதுகொண்டனர் ; கூக்கூ

3115. (இ - ள்) அழகினுகரு...சாதநி - அழகுக்கு அணிசெய்வதாய விளஙகும திருவெணணீற்றினேத திருவைநதெழுத்தை ஒதி அணிந்து ; பழகிய...எய்நி - பழகிய அன்பாகள் சூழ்நது வர வீசும ஒளியினையுடைய தெருவிலே வந்து ; மழவிடை... ...வந்த - இளமையுடைய இடபதினே யுடையவராகிய சிவபெருமானே மனமாரவணஙகி வாழ்த்த ; முழவொலி...போது - முழவுகள முழஙக முத்தீச சிவிகையினமேல எழுநதருளிபோத ; கூக்எ

3116. (இ - ள்) வெளிபபடை; சதகோதகள் எழுந்தன; இயநகள் எஙகும எழுந்தன ; விணணவாகள் சொரியும் புதிய கற்பக மலாமழை ஆகாயததில பொழிந்தன, செழுநதகைமையுடைய முனிவாகளும தொணடாகளும ஏடுதோதுதம வேத வாழத் தொலிகள் மேனமேல் எழுந்து எலலாத திசைகளின் மேலும வழிந்தன ; உலகம எல்லாம் மலர்சியடைந்தன. கூக்அ

இபபத்துப் பாட்டுகளும தொடாந்து ஒரு முடிபுபடுதநி உரைக்கபின்றன.

3107. (வி - ரை) பொற்குடம்..... நீராட்டி - பொற்குடம் - பொன்னலாகிய குடம் ; வாசப் புனித மஞ்சனம் - சீராட்டுதறகென்று அமைத்த தூயதாய்ப புதிய மலர்களும் வாசனைப பணடஙகளுமிட்ட கன்னீர் ; நீராட்டி - இது திருமணக கோலங்கொள்வதன் முன செய்யபபடுவது. முன்னாக "காலே செய்வினே முற்றிய" (3094) எனறவிடத் தரைத்தது நிதிய நெறியில் செய்வது ; "மஞ்சன சாலே புகான" (160), "தூநீர்ப பாசனம" (161).

வேண் பட்டாடை - வேண்மை - புகழ-தூய்மை-முதலியவற்றின் குறி.

உத்தரீய நறுந்துகில் - மேலாடை ; இஃது இல்வாழ்க்கை நிலையினர்க்குரியது ; ஸ்ரமசரியர் ஒற்றையாடை பூண்பர்.

நானம் - கத்தூரி ; பற்பல - புழுகு - குங்குமப்பூ முதலியவை ; கலவைச் சாந்தம் - இவை கலந்து கூட்டி அமைத்த சாதனக் குழம்பு ; பான்மை - அணியும் முறை. 1209

3108. (வி - ரை) இதுமுதல் ஆறு பாட்டுகளாலும் அடிமுதல் முடிவரை செய்த கோலம் கூறப்பட்டது. இதனைப பாதாதிகேச மெனபது வடமொழி வழக்கு ; பிள்ளையாரது திருமணக் கோலத்தினை முழுதும அவர்தம திருவடி தொழுதி அத் தலைகொண்டு கண்டு தரிசித்து உயயும காரணம கமக்கருள்வதும ஆகிய பாத திரு வுளக்குறிப்பு பிள்ளையாரது திருவடிச சாரபே முத்திசாதனமாவதும குறிப்பு இதபோலவே முடிமுதல் அடிவரை சிறபிதது எழுதிகாட்டும மரபும உண்டு ; அது கேசாதிபாதம எனபா. சுமமரபு கண்ணபபராயனார் புராணத்தி லும் (705—711), ஆனயநாயனார் புராணத்திலும (940—943) ஆசிரியர் காட்டியருளி யமை ஈண்டு நினைவுகூர்தறபாலது; இதபறறி 712-ம பாட்டினழே முன உரைதததவை பார்க்க (II-பக. கூ0சு) பாதாதிகேசம என்ற கோயில - திருவாலியமுதனார - திரு வீசைபபாவிலும இமமரபு காட்டபபடுதல காணக. " யானெனதென றறற விடமே திருவடியா, மோனபரானநத முடியாக - ஞானக, திருவருவா விசசை செயலறிவு கணணு, வருளதுவே செங்கையலரா - விருநிலமே, சகலநிபம நிறகுர தனிச்சுடரே " (84 - 36 கணணிகள) எனறு, அடிமுதல முடிவரையும் ; " மினனுருவக, தோயாத கவரதனச சுவர்மணியாற செயதனிபமபொன் வாயாத கிரண மணிமுடியும... " (37) என்பதுமுதல " பாதத தணிநத பரிபுரமு - சோ ', யிளமபரிதி நூறு யிரகோடி யென்ன, வளருதருதெய் வீக வடிவும " (57) எனபது வரையும முடிமுதல அடிவரைபு மாக இவ்விரு மரபும் ஈவதத கண்டு காட்டி முருகபபிரானின் அடியவர்கள கண்டு வழிபட அருளிய குமரகுருபர அடகளாரின அருளவாக்கும கருதது. ஈண்டு அடிமுதல் முடிவரை கூரியது ஒடுகுமுறைக குறிபபாவதும காண்க.

கண்ணபப நாயகரை - ஆனை யடியரை - ஆளுடைய பிள்ளையாரை எனற இம்முறையே யும இவவாற எழுதிகாடடிய கு இமமுறையும அவவாகேலகளு னே சேரே இறைவனடி சேரினரு ரெனபதும குறிபபு

இனித, திருவடிமுதல் திருமுடிவரை அரியும அரனவ யாகையும முதுதிரு களாலாகிய அணிகளேயாதலும குறிகக்ர பாலதி புத்தி - விடுபெறுவது எனபது காரண மாகப போநத பெயர ; புத்தி எனபதம அகக்காரணம பறறியே வநத்து. இதகு யாவாகுமும முதுதி தருமம குருமூரதிகளினாக கணமகளிய பிள்ளையாரி நிறபதாதலின அகுறிபபும பெற அணிவகையும கிறதல காணக. இபபறறியே பினனர " நமமை யாளும வாளாதெயவத கோலம " (3114) எனபதும காணக இதபற்றி லிறன மிணட நாயனார புராணததுள (492-ம பாடடின கீழ) உரைதத்வையும் பாரக (I-பக. கூகடி).

திருவடிமலரீ...கோதி என்ன - திருவடியாகிய மலர பூததலின் மேலே அலர்தது விரியும வெணகோதிபோலச - சரி அணைய எனபது மலர அலர்தலால அவவகைச் சோதி (ஒளி) அதறகேறறவாறு மேலே அலர்தது வீசுதல போல ; இதகுத திருவடி மலரின் அலர்ந்த சோதியே அவர அணிநத சரி என்க. செழுநகை - கலைபோனற ஒளிப பிரபை.

கரீ - வேன ; மணிச்சரீ - முததக் கோவையினையுடைய இரத்தின வேன.

பரடு - கணைக்காலின பகுதி ; " பரடுயர் நீளகணைக காலோர் பெணபேய்,"

தோங்கல் - குஞ்சம்; முத்தின்...தோங்கல் - முத்து மாலைகளைக் குஞ்சமாகத் தொங்கவிட்டிருக்கும் தோரணம்.

செழுந்தகை—மணிச்சிலம்பணைய—என்பனவும் பாடங்கள். 1210

3109. (வி - ரை) பரிய முத்து-பருமுத்துக்கள். பரிய முத்து...கடி சூத்திரம் - கடி சூத்திரம் - அரைஞாண்; இதைக் கூறிய இடையின்மேல் அணியும் அணியாகிய அரைஞாண்; இது பொதுவகையிற்றில் பருமுத்துகளைக் கோத்தது.

வெண்சூடர்...கோடுக்கின் மீது - கோடுத்து - பின் கச்சம்; தாளமாலை விரி சூடர்க் கோடுத்து - உடையின் கரையில் முத்தப் பதங்கள் இழைக்கப்பட்டு விளங்கும் பின் கச்சம்; அந்தக் கரை கச்சமாக அமையுமபடி உடை சாதாரணமாக வழக்கு; கடி சூத்திரத்தைக் கொடுக்கின்மீது சாத்தி என்று கூட்டுக. 1211

3110. (வி - ரை) உதர பந்தனம் - அரையிற கட்டும பட்டிகை; Belt என்பர் ஐயினர். ஆயின் இது அரையின்மேல் வயிறறினும் பொருந்த ராபிபபிரதேசத்திற கட்டப்படுவது; "அகட சகர வினமணி" (காதபுராணம்).

சன்ன வீரம் - வெறறிமாலை; வீரசங்கிலி எனறும வழஙகுவர். கழுதினினறு உதிவரை தொஙகுமபடி மேல் அகன்று நிரண்ட வடிவாய் அமைகசப்படும; 708 பார்க்க. முதுமாலை முதலியவறறுணமைந்த சன்னவீரததை அரசா முதலாயினோ அணிவது வழகசு. உதர பந்தனதினை மேலே விளஙகச் சனனவீரததை அணிநது என்க "சன்ன வீரம் திருமாபில் வில்லிலக" - (ஞானவுலா).

ஒளி கதிர் - தளிர் ஒளி - தளிர் நிலவு - நளிர் கதிர் - இவை ன்முத்துக்களின ஒளியில் சிறபபாயமையும் தன்மைகள். தளிர்-தணமை; நளிர்-தளிராகும; துளும் பும் - ததமபுகின்றதுபோல விளஙகும.

முத்தின் பூணநூம் கோவை - பூணூல்போல அணியும் முதுதக் கோவை வடம்.

நதுகுடர் ஆம் - கதிர் விரிதல் நருதலபோல உள்ளதெனபதை குறிப்பு; கருதல் - மஙிழ்ச்சிக் குறி; "நகைகருமை பதசதில்" (1073).

ஒளிர் கதிர்—எனபதும் பாடம. 1212

3111. (வி - ரை) வாள்...ஆழி - ஆழி - வீரலாழி; மோதிரம். முதலினை வயிரத்தடன வைததக கட்டிய மோதிரம என்க. மணி - என்றதனால அரதன முதலிய ஙன மணிகளும கொளளலாம்.

தாள் உறு தடக்கை - முழஙகால வரையும் கைகள் நீணடிருததல் உடறசுற றமைப்பின உயாந்த தனமை எனறும, இது கொடையிற சிறந்தகில காட்டும் என்றும கூறுவர்.

தடக்கை - பெரிய வலிய கைகள்; இஙகு வலிமையும் வண்மையுமாவன உலகை வாழ்விகக அருளும் கைவணமை; திருமருகலில வணிகப பெணணே வாழ்விதறமை, மஙகையர்க்கரசியமமையாரையும குலச்சிறையாரையும் ஏறறது மன்னவர்க்கு ரீழ நலிவமை முதலியவையும், இனி இஙகு மணததில் வநதோர யாவருக்கும் முதநிகெறி காட்டுகின்றமையும் என்ற குறிப்பெல்லாமும வைததக் கணடுகொள்க. கரீ-முன்கையில அணியப்படும் வளை. "தயர்நீாதத கருணேவெள்ளப், புயலார் தருகையீ ஞனென னத் தோன்றிடும் புண்ணியமே" (ஆளு. பிள் - திருவந் - 49).

முழங்கைப் பொட்டு - முழங்கையில் அணியும் ஒருவகை அணி; காமாலை என்னும் உருதநிராக்க மாலை அணியும் வழக்குக் காணக. பொட்டு - பொட்டாக வினைக; வடம் - முத்து வடம்.

தோள்வளைத் தாளப் பைம்பூண் - தோள் வளையாக அமைதற முதற்றணி.

சுந்தரத் தோள் - ஆண்மக்களுக்குத் தோள் அழகு மிகுதல் நல்லியல்புகளுள் ஒன்று ; மணமகனது தோள் கண்டு அன்பு மிகுதல அகப்பொருள நூல்களுள் விதக்து பேசப்படும். " தமி ழாகரன் தன்பொற் சுடர்வரைத்தோள், கூடற்கோ தறை கொம்பினை " (ஆளு. பின் - அக் - 45) ; " தோள்வலி கூறுவோராகவே ", " தோள் கண்டார் தோளே கண்டார் " எனற இக்கருத்தை வலியுறுத்திய கம்பன பாட்டுக களும் " தோள்வலி " என்பத பறறிய சங்கோத்தர விருதகியும் காணக.

தண்டையு நாணும்—என்பதம் பாடம். 1213

3112. (வி - ரை) திருக்கழுக்காரம்.....வடமும் சாத்தி - தெய்வக் கண்டிகை சேரத திருக்கழுதாரமாக முதத வடமும சாதது என்ற கூட்டுக ; நெய்வக் கண் டிகை மாலை - உருதராகை மாலை ; முதது மாலையின மேம்பட்ட நிறபுத தோன்றத தெய்வக் கண்டிகை எனற அடைமொழி புணர்தது. கண்டிகை மாலை சேர வடமும் சாத்தி - எனறதனாலும அதன் உயாவு காட்டப்பட்டது. இதறகு இவ்வாறனாத் தெயவத தனமை பொருகிய இரதினின கண்டிகை மாலை எனறதை னர் முன்னுரைகாரர். " திருவடி மலாமேறபூத்த - சோதி " (3103) எனறமை, " கீற் றெளி தழைத்தப பொங்கி கிறைதிரு நெற்றி மீது, மேறபட விரிகத சோதி வெண் சுடர " (3113) என்றம, " அழகினுக கணியாம வெண்ணீறு " (3115) எனறம கூறுமாறாலு மெவசாதனமகள் மூதகினும உயாதாவை என்ற உணமை காட்டப்படுதல கேற்ப ஈண்டு இவ்வாறாரைததல் பொருததமுடைத்தி காணக.

இனித், " திருவடை யாள மாலே " (3114) எனற மேலும் வருமாலோர் எனின், இங்குக் கூறிய " கண்டிகை " எபபொழுதும கிதகியமாகப் பிணியார் தரித்தென்றும, பின்வருவது திருமணக கோலச் நிறபபணியாகத தரிதததெனறும கொள்க, " கீற் றெளி தழைதப பொங்கி கிறைதிரு நெறறி " (3115) எனற கூறிய பினனா, மேலும், " அழகினுக கணியாம வெணணீ றுளுசெழுத்தோதிச சாதது " எனற இக கருத்தேபற்றி மற்றொரு சிவசாதனமாகிய திருநீறறினைக கூறதலும் காணக.

பருத்தழுத் தோழுங்த கோந்த - கண்டிகை மாலையுடன சேர வைததலால பரு முத்தி வடம் எனறார், கழுதகில அணியும உருதராகக வடம பருமணிகளால அமை யும் விதிக்குறிபபுக கண்டுகொளக.

பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காது - " அனைவுறவா தெழு மறிவு தொடாகிய அடியார் "களின விண்ணபபகை லெலலாம கேட்டு அருள் தரும் இடம் திருச்செலியே யாதலின இவவாறு நிறபபிதாரா, " மெயததனமை விளகு நிஞ்சச் செலியிற சார மேவுதலும திருவுளகக ருணை மேனமேல, வைதது " (2376) என்றதம், அவ்வாறு வந்த பிறவும காண்க. காதகள் பிரணவ வடிவாக அமைதலை " பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் " எனறதன குறிப்பு ; " தம் பாடல் பரமர்பாற, செல்லுமுரை பெறவதறகுச திருச்செலியைச் நிறபிதத " (1973) என்ற, பின்னியார் நமத திருமுறையைத " தோடைய செலியன " எனற தொடங்கியமை பறறி ஆரியா கருததகக கூறி எடுத்தக காட்டியருளியதும காண்க. வெளாள கிறைவிளுலார்ந்த திருமேனி யாதலின் பிணியாரது காதகளும வெண் திருச்செவியின் தன்மை பெறறன என்க.

வருக்கவேண் நாளக் கோத்தின் வடிக்குழை - கல்ல வருக்கமாகத் தெரிக்த நெ ன்முத்துக்கள் ஆறுசேரக் கட்டிய குழை ; இது ஞானதேசெர்க்குரிய அணி. வடி தல் - மேற்த் தாழ்ந்து தொகுதல்.

சென்னி பிறங்கிய—என்ற பாடம் சிறப்பிலது. 1214

3113. (வி - ரை) நீற்றெளி.....எழுந்தது என்ன - திருநீற்றின் ஒளி முன் னரே தழைதலைப் பொகுத்த திருநெறறியினின்றும் விளகுகிற்று ; அதன்மேல் வெள்ளி தாகிய முதலத் நிரணை சாத்திய நிலை அத திருநீற்றின் ஒளி மேலே விரிந்த எழுந் ததுபோன திருந்தது. என்ன - உவமவுருபு ; முனனர்த் திருவடி மலர்மேற் பூதல செழுநகைச் சோதி என்ன " (3108) என்ற கருத்தும காணக. அடிமுதல் முடிவரை அணிகலன கூறுகின்ற நாதலின் திருவடியில பூதல சோதி திருமுடியின் மேற்பட விரிதல சோதியாக விளகுகிறதென்ற கயமும் கணடுகொள்க.

நீற்றெளி - மேற்பட விரிந்ததென்ன, முத்துத் தீரணை விளகுகிறது என ரண்டு நீறறெளியை முத்தின் சோதிகரு உவமித்தார் ; முன, முதலைச் சிவகையின் ஒளி நீறறெளி போனறதென்ற கருதலுடன "நீறறெளி போறறினறு" (2114) என்றார.

நீற்றெளி தழைத்துப் பொங்கி நிறை திருநெற்றி - பிள்ளையார் அவதரித்தபோத " வேறபல காப்புமிகை யென்றவை விரும்பார், நீறறிரு நெறறியி னிறத்திறை விததா " (1941) என்ற அங்காண்முத லின்றனவும் இடையுறுத நீறு தழைதலைப பொகி நிறைதல திருநெற்றி என்ற குறிப்பும் காண்க ; தழைத்தல் - முனனே நிலையின் அமைந்ததுவே வோகொணடது போலத தொடர்ந்து மிகுதல் ; முன் நிறதகி நிறைவிதத நீறு பின்னா முறையே தழைதலைப பொகி நிறைந்ததாம்.

தீரணை - மகுடத்தின் மேலே சுருண்ட பெரிய விளிம்புபோலும் அமைப்பு.

மகுடம் - ரணடு, முதல வடங்கள் பலவறறைப் பாகைபோல முறுக்கிப பின் குஞ்சத்துடன் சேர்க்கும அமைபபுக குறிதத ; முதலுக்கிரீடம் என்றமாம்.

ஏற்ப வைத்து - நிரணையுடன பொருதலம்படி சார்த்தி. 1215

3114. (வி - ரை) இவ்வகை-திருவடிமுதல் திருமுடிவரை முன் சொன்னபடி.

நம்மை ஆளும் ஏர் வளர் தெய்வக்கோலம் - பரமாசாரிய மூரத்திகளாய் முதலி நெறி காட்டி உபதேசித்த " ரனமாம பிறவி நீர யாவரும புருக " (3146) என்ற ஆட்கொள்ளும குருமூரத்தமாகிய திருக்கோலம எனபதாம்.

கைவினை மரபையோர் - இவ்வகைக் - கோலம் செய்ய - என்ற கூட்டுக. கைவினையாவது மணகோலம் செயதலில பழகுக கைதேர்ந்த நிலை ; இதவரை மறையவா செய்த கோலம். இனிக கூறவது பிளளையா தாமே பூணைதகொணடது.

கடிகொள்...நீள் தாம மார்பர் - செநதாமரை மாலை அநதணர்க்குரியது ; இத மரபுபறறிக் கூறியது.

திருவடையாள மாலை - உருத்திராக்க கணடிகை. இது சிவனுடைய அடை யாளம் எனபதம், ஒரு பெண் அணியும் தாலி அவளது நாயகனுக்குரிய நிலை காட்டு தல்போல இதனைப பூண்போர் இவவடையாளதநிலுல் ஆனம நாயகனுடைய சிவன தடைமையாதலை அறிவிப்பதாகிய அடையாளம எனபதம குறிப்பு இகரு இவவா றன்றித், தாம மார்பர் என்றது மரபியல குறிததெனறமை, திருஅடையாள மாலை என்பத அநதணர்குரிய அடையாள மாலையாகிய தாமரை மாலை குறிகதென்றம் உரைபபாருமுண்டு.

தொழுது - வேதியர் கைவினையாற செய்த மணக கோலத்தினமேற் முமே பூணைந்ததலுல இறைவரை வணங்கி என்க. தொழுததி, இங்கு இத உலக உபசார

மங்கலமா மொழியாது தெய்வ மகளைக் கோலமாய் கிழுதறபொருட்டு என்பது குறிப்பு. தெய்வக் கணடிகையாதலின் ஒருமுதார் என்பதுமாம்.

தாம் எடுத்துப் பூண்டார் - தாமே; பிறர் செயயாது தருநிபறறித் தாமே பூண்டனர் 1216

3115. (வி - ரை) அழகினுக்கு அணியாம் வெண்ணீறு - அழகு தரும் அணிகளுக்கெல்லாம் அழகு தருவது திருநீறு எனபது. திருநீறு உடன அமையாதபோது வேறெவ்வணிகளும வறிய அசுதத மாயா பண்டங்களா மொழிந்து தன்பதமாகவே ஏதுவாவன எனபது உணமை. "நீற்றழகா" எனபது இறைவா திருபபெயா; "திருமுண்டக நீட்ட மாட்டா, தஞ்சுவா ரவரைக கணடா லமமா மஞ்சு மாறே" (திருவா); "திருநீ றிடாவருத நீணடே னெனனும" (திருவிசைபப).

நீறு அஞ்செழுத்தோதிச் சாத்தி - சிவாமஞ சொலலியே திருநீரணிதல வேண்டுமென்பது விதியும மரபுமாம. பழகிய அன்பர் - பழக தொணடர்கள்.

மனங்கொள - மனததால; மனமார; பொருத.

முழவொலி எடுப்ப - இயஙகளெலலாம கூடிப பேரோசையா யோகை; முழவு பேரோசை செயய எனறலுமாம.

விடிகை மேறகொணட பொழுது - எழுநதன - இயமபின என்பனவாகியாக மேற்பாட்டின வரும் வினைமுறறுகளுடன முடிததிகொள்க. 1217

3116. (வி - ரை) எழுந்தன - இயம்பின - முதலாகப பயனிலைகளாகிய வினைமுறறுகளே முனவைததது நிவிரமாய எழுநத ஓவமேலீடு குறிததது.

சங்கநாதம் எழுந்தன - பறபல சதஙகள கூடி ஒலிததன. "இயபபின சதஙகம்" (திருவாசகம), இதனை முதலில வைததது சிறபபுணாததறகு. "சங்கொடு தாரை" (3095) என்றலிடத திரைத்தவை பார்க்க.

இயம்பின - எனறது இயங்கள கீத முதலியவறறைப பொருளபட இசைததல குறித்தது. மரபு வழகுமாம.

மாரி - பொழிந்தன எனக. விண்ணோரதி பூமாரி எனற உருபு விரிகை; பல விடததம், தேவாகள பலரும பொழிதலாற பனமையிற் கூறினா. மாரி - மாரிகள்.

தோழந்தகை முனிவர் தொண்டர் - பிறராற ருழபபடும தனமை வாய்ந்த பெரு முனிவர்களும திருதொணடர்களும.

சுருதியின் வாழ்த்து - மறை மொழிகளால வாழதபபிய வாழததொலி; வாழ்த்து அவலொலிகு வருதது; வாழ்த்து-பலவேற வாழ்தத்துகளின் பலவேறலி.

உலகமெல்லாம் மலர்ந்தன - எனக. திசைகளின விளகக முதலாக (3088) முன் கூறியவறறையெலலாம இகு நினைவுகூரக. "உலகெலாம" எனற இப்புராணதது க்கு இறைவா தந்த முதலினை இகு வைததது இதன சிறபபுக குறிததது; திருஅரத்துறை இறைவா தந்த முதற்சிலிகையில எறியபோது தொடக்கதறில "ஒளி யேறிஞு குய்ய உலகெலாம்" (2114) எனறருளினா; அனற நீற்றொளி போறறி அஞ்செழுத் தோதி எறினா; அதறகேற்பவே அசரிலிகை ஏறும் கீயின இறநி முறையாகிய இன்றும் நீற்றினை அஞ்செழுத்தோதி எறியபோது (3115) "உலகமெல்லாம மலர்ந்தன" எனற முடிதறகுகாட்டிய தெய்வக கவிலம் காணக.

எழுந்தன முதலிய வினைமுற்றுகளாற கூறி முடிததது ஐவகைக் கலாசோதனை முடிபு கிலையாகிய வெபர முதறபபேற வரும கிலைக்குறிபபு; எழுதல முதலிய ஐந்தும் ஐந்தொழிற் குறிப்புப்பட நிற்றலும் காணக. 1218

3117. படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பத்தர்
அடர்புனை செம்பொற் பரண்டி லணிதுகிற் சதுக்க மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிர்நிறை மதியம் போல
வடநிரை யணிந்த முத்தின் மணிக்குடை நிழற்ற வந்தார். கஉகக

(இ - ள்) படர் பெரும்...பத்தா - பரவிய பெரிய குஞ்சங்களும், பிச்சங்களும், பசிய நிறமுடைய மயிற்பீலியால் அமைந்த கூட்டங்களும்; அடர்புனை...சதுக்கம் - நெருங்க அலங்கரித்த சிவந்த பொன்தகட்டா லியன்ற வட்ட அமைப்புக்களையுடைய அழகிய துணிகளாலமைந்த மேறகட்டிகளும்; மல்க - நெருங்க; கடலின் மீது... ...குடை நிழற்ற - கடலின்மேல வந்து எழுந்து நிற்கும கலிகள் நிறைந்த சந்திரன் போல முத்து வடங்களின வரிசைகளா லலங்கரிக்கபபட்ட முத்துக் குடை மேலே நிழல் செயய; வநதார் - (பிள்ளையா) எழுந்தருளி வநதனர்.

(வி - ரை) தோங்கல் - குஞ்சம; பிச்சம் - வெண்குடை. பைங்கதிர்ப் பீலி- பசிய நிறம் விளங்கும மயிற்பீலி; பத்தர் - பகதர்போனற பாகத தொகுதி.

அடர்புனை...சதுக்கம் - சதுர வடிவில் அமைநத துணிகளாலமைந்த மேற்கட்டிகள்; அத்துணிகள் வட்டமாகிய பொறறகடுகளால் உளளால அடரப் புனைந்து அணி செய்யபபெற்றன; இந்த மேறகட்டிகள எழுச்சியின் கூடவே ஏகி வரபபெற்றன, இவை நிலையாகவே தெருக்களில் சிறபபின் பொருட்டு அமைக்கப்படுவனவும் உணடு.

கடலின் மீது...குடை நிழற்ற - பெரிய முதத வெணகுடை பரந்து நெருங்கிய வாகிய முன சொன்னவறறகெல்லாம் மேல எழுநது பிளளையாரது சிவிகையின்மேல் பரந்து கின்ற கிழல் செய்தல் பரந்த கடலினிடையே மேல் எழுந்து விளங்கும் வெள் ளிய ஒளியுடைய முழு மதிபோல இருந்தது என்க. தொகை - பீலி - சதுக்கம் முத லியவற்றின் நெருங்கிய பரபபுக கடல்போலவும், முத்து வெண்குடை அவற்றிற்கெல லாம் மேல் எழுந்து விளகும் முழுமதி போலவும் கொள்வது உவமம்; வினையும் உருபும்பற்றி வநதது மீது எழுந்து - வினையவை நிலத்தில் செலலும் மக்கள் ஏகத அவ்வுயாசசி யனவில் பரவிச சென்றன; முத்துக்குடை மக்களால் பொறுக்கப்பட்ட சிவிகையின் மேல் அவ்வுயரததில் வருதல சருதத; வடநிரை - முத்து வடங்களின் வரிசை.

மணிக்குடை-முத்துக்குடை; இஃது திருவரதத்தை இறைவரா லருளப்பட்டது. வந்தார் - எழுச்சியில எழுந்தருளி வநதார்; பிள்ளையார் என்ற எழுவாய தொகை நின்றது. 1219

*3118. சீரணி தெருவி னூடு திருமணஞ் செல்ல, முத்தின்
ஏரணி காளஞ் சின்ன மிலங்கொளித் தாரை யெல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன "மறைக ளோடு
தாரணி யுய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தா" னென்று. கஉஉ0

(இ - ள்) சீரணி...செல்ல - சிறபபு பொருந்திய அணியுடைய தெருவினிடையே திருமணம் இவ்வாற எழுந்த செல்ல; முத்தின்...எல்லாம் - முத்தினுளாய அழகு நிறைந்த எக்காளமும், திருச்சினனமும், வினங்கும் ஒளியுடைய தாரையும் ஆகிய இவைக ளெல்லாம்; "மறைகளோடு...வந்தான்" என்ற - வேதங்களுடனே உலகம் உய்யும் பொருட்டுத் திருஞான சம்பநதன வந்தான்" என்று எடுததுக் கூறி; பேரொலி... ...பிடிததன - பெருஞ் சததம் முன்னே பெருகும்படி பிடிததனனென.

(வி - ரை) சோணி நேரு - திருமணத்தின் பொருட்டுச் தெப்பும் அலங்காரமும் செய்யப்பெற்ற தெரு.

தீருமணம் - திருமணத்தின் பொருட்டு மணமகனாரது எழுச்சி.

முந்தின்...தாரை - இவையும் திருகெலவாயில இறைவரா லருளபபட்டவை. இச்சிறப்புப்பதிகக குடையினையும இவறறினையும இறைவரிடம் வைத்தார். இவை எழுச்சியின் எனையவறறுக்கு முன்னே செலவனவாயினும் இக்கருத்துபபறறிப பின் கூறப்பட்டன என்பது குறிகக முன்னே பிடிந்தன எனறார் ; பிடிந்தன - பிடித்து ணதப்பட்டன ; மரபு வழககு.

பேரோலி பெருக - இவறறின எழும் ஒலி பெருஞ் சதமாம ; ஆர்வமேலீட்டி னனும், எல்லாம் ஒருஙகே பிடித்ததபபட்டமையானும இயல்பாகிய அபபேரொலி மேலும பெருகிறற ; ஒலி எனகூர திருநாமங்களினையும மெயகீர்த்திகளினையும பொருள் பொருததச் சொலலி ஒலிததலால.

மறைகளோடு.....வந்தான் - மறைகள உயய எனறம, தாரணி உயய எனறம கூட்டுக. " வேதநெறி தழைதோஙக " எனறவிடததம, பிரணவம் உரைததவை இன்று கினைவுகூறாதபடால வந்தான் - எழுநதருளி வருகினறார எனற அறிவிபபுக் குறிபப ; காலவழுவமைதி. இவை பிளளையாரது திருநாமங்களே இவவாறு எடுததுப் பிடிததல் தநிதத எழுநத வகையுமாம எனபது மேறபாட்டிற காண்க. 1220

3119. மண்ணினுக் கிடுக்கண் டீர வநதவர் திருநா மங்கள்
எண்ணில பலவு மேதழிச் சின்னஙக ளெழுநத போதவ்,
வண்ணலார் வதுவை செய்ய வலங்கரித் தணியப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோ ராட மங்கலம பொழிந்து பொங்க, கஉஉக

3120. மூற்றமெய்ஞ ஞானம் பெறற மூர்த்தியார் சேங்கை பற்ற
நற்பெருந் தவத்தி னீாமை நலம்படைத் தெழுந்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கோம் பன்னார் மலமையுங காபபுச சோதபப
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப புரிவுடன் செய்த வேலை, கஉஉக

3121. சேமபொனசெய் வாசிச் சூட்டுத திருமணிப பூண் செல்வப்
பைமபொனின் மாலே வேய்நத பவளமென் கோடியோப் பாரை
கும்பன்ற னருளே வாழ்த்தி கலலெழில விளங்கச் சூட்டி
அம்பொன்செய் தீப மென்ன வழகலங் கரித்து வைத்தார். கஉஉக

3119. (இ - ள்) மணணினுகு...ஏநதி - நிலவுலகின வாழவாரது துன்ப நீர வண்ண அவதரித்த பிளளையாரது திருநாமஙகள அளவிலலாத பலவறறையும எடுதத ஏநதித தநிதத ; எனனஙகள எழுநதபோதில் - திருஎனனஙகள கூறி எழுநத அச் சோதநிலே ; அவ் அணணலா...பொகக - அநதப பெருமையுடையோராகிய பின்னை யார் திருமணஞ செயதறாக அலங்காரிதத அணியும பேற பெறற புணணிய மறைய வர் மெபாண்டாரது திருமாளிகையிலே மஙகலஙகள் மிகுந்து மேல் ஓஙக, கஉஉக

3120. (இ - ன்) மூறற மெய்ஞ்ஞானம்...பற்ற - மூறறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறற பிள்ளையாரது வெநத திருக்கையினப பிடிக்க ; கற்பெரும...எழுந்த - கல்ல பெரிய தவத்தின் தனமையாலாகிய கலஙகளெலலாம் கொண்டு எழுநத ; தெய்வ... ...காப்புச் சேர்ததத - தெய்வக் கறபக பூங்கொம்பு போன்ற அம்மையாரையும்

காப்புப் பூட்டி ; பொற்புற...வேலை - அழகிய சங்கற்ப முதலியீ சடங்குகளை முன்னர் விருப்பத்துடனே செய்தபொழுது, கஉஉ

3121. (இ - ள்) செம்பொன் செய்...கொடி ஒப்பாரை - செம்பொன்னாலாகிய தாலணி மாலையினையும், அழகிய இரத்தினகலள் இழைத்த வேலைபாடுடைய அணி கலனையும், செல்வம் பொருந்திய பசும்பொன் னரிமாலைகளையும் வரிசைபெறச் சூட்டிய பவளத்தின் மெலலிய கொடிபோனற அமைமயாரை ; கம்பன்றன...சூட்டி - இறை வரது அருளினையே வாழ்த்தி கலை அழகு வீளகக அலகரித்து ; அம்பொன் செய்... ...வைதாரா - அழகிய பொன்னாலாகிய வீளகுபோல அழகினையே அலகரித்தது போல அலங்கரித்தது வைத்தாகள. கஉஉ

இம்மூன்று பாட்டுகளும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபுகொண் டுரைக்கினறன.

3119. (வி - ரை) மண்ணினுக்கு இடுக்கண் நீர வந்தவர் - தம்பொருட் டன்றி உலகம் தன்பம் நீங்குமபொருட்டே வந்து அவதரித்த பினனையார்.

திருநாமங்கள் எண்ணில பல - மணணினுகு இடுகண நீர வந்த தன்மை பற்றி அப் பொருள்பட வரும திருபபெயாகள் ; இவை பரசமய கோளரி முத லாயின.

சின்னங்கள் - முனபாட்டில் கூறிய முத்தச் சின்னம முதலியவை இறைவ ரருளியவை ; இங்குக கூறியவை எழுச்சியில உலகினா பிடித்தவை. இறைவனருளி யவை பிடித்து வருகிய பொருளாகிய தாரை. உய்ய வந்தான் எனற கருத்தையே தொடர்ந்து மண்ணுலகவா இடர் நீஙகிய தன்மைபறறிக கீர்த்திகளைக் குறிதத காமன் களால் சின்னகள் ஏதின.

எழந்தபோதில் - எடுத்துக் கூறி மேற்சென்றபோது ; திருச்சின்னகள் ஒலித்து எழுதல் பெரியாரின் வருகைக் குறிப்பாக இக்காலிலும் பெருமடங்கள் முதலிய தாப னங்களில் வழகுதல் காண்க.

எழந்தபோது - மாடம் - மங்கலம் - போங்க - என்ற கூட்டுக. மணமகனா வருதலின் அதற்கேற்ப மஙகலம் பொலிய அலகரிததனா.

அவ்வண்ணலார் - பிள்ளையார். அகரம் - முன்னறிசுட்டு ; வதுவை செய்ய - திருமணம் நிகழ்த்துமிடமாக.

புண்ணிய மறையோர் மாடம் - கம்பாணடாரின் திருமனை ; புண்ணிய மறையோர் - பினனையாருக்கு மகட் கொடுக்கபபெற்றமை முன் செய்த தவமாகிய புண்ணியப் பயன் என்பது. அணையப் பெற்ற - அணையும் பேறு பெற்ற என்ற கருத்தும் அது. புண்ணியம் - பதி புண்ணியமாகி முதறி சாதனமாகிய சிவ புணணி யம் ; இப்புண்ணியப் பயனுகத் திருமணதறில் கம்பாணடாரா நம்பி அன்றே முத்தியடை தலும் காண்க.

மங்கலம்-மஙகலக் கோலஙகளாகிய அமைப்பு ; சிவத் திருமஙகல கிறைவுமாம்.

போழிந்து போங்க - போழிதல் - கிறைந்து சிந்தல் ; போங்குதல் - மேன வனர்ந்து மிகுதல். 1221

3120. (வி - ரை) முற்றும்...மூர்த்தியார் - பிள்ளையார்.

முற்றும் மெய்ஞ்ஞானம் - நிறைவாகிய சிவஞானம். முற்றுதல் - எல்லாக் கலை ஞானஙகளுமுட்பட முழுது நிறைவாகுதல். "உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்" (1968) ; "எண்ணரிய சிவஞானம்" (1966) ; பெற்ற - சிவஞானம் குழைத்த பாலமுதுட்ட பெற்றதனால் அடைத்த. மூர்த்தியார் - பெருமையுடையார்.

செங்கை பற்ற - கை பற்றுதல் - மணம் செய்தல். பாணிக் ரெகணம் என்பது வடமொழி.

நற்பெரும்...பூங்கோம்பன்னார் - நற்பெரும் தவம் - "கற்றவக் கொழுந்தன்னார்" (3135); நலம் - முன்னை நிலையில் செய்த நல்ல பெரிய தவத்தின் பயனாக இவ் வம்மையார் பின்னையாரது தேவியாராகப் பேறு பெற்றனர் என்பது குறிப்பு; இஃது அன்று வெறும் பேறும் நிலைபெற நின்றமையால் இவ்வாறு நிறப்பித்தார். தவத்தின் நீர்மை நலம் - எனறமையும் காண்க. "கற்றவக் கனியார் கை" (3134).

தேய்வுக் கற்பகப் பூங்கோம்பன்னார் - கற்பகம் - வேண்டியதெல்லாம் தருவதாய்த் தேவலோகத்தில் உள்ளதென்பர்; ஆனால் அது முதற் றாவல்லதன்று; முதலியும் தரவல்லதொரு கற்பகமுண்டாயின் அதன் பூங்கொம்பு போல்வார் எனபது தேய்வுக் கற்பகம் என்றதன் குறிப்பு. இங்குத் தேய்வும் என்றது தெய்வத்தன்மை குறிததது; ஈண்டுப் பிள்ளையார் இளிச் செயலும் முதற் றானத்தில் தேவியாருக்கும் பங்குண்டாமாதல குறிப்பாலுணாதறியபடி.

நற்பெருந் தவத்தின்...கோம்பன்னார் - மேல் "பவளமென் கொடியொப்பார்" (3121); "அம்பொனசெய நீபம" (ஷி); "கறறவக கனனியார்" (3134); "கறறவக கொழுநதன்னர்" (3135); "வெளளை மேகமோ டிசையு மின்னுக் கொடியென" (ஷி); "குளிரிலெப புருவ மெனபூ கோம்பனர்" (3136); "பூவையனனள" (3144); "காதலி" (3151) முதலியவை காண்க. இவைகள தாயாரைப் போறறும் நிலையில் அமைநதமை கருதுக, கந்தபுராணத்தின காரத முனிவர் வளளிநாயியாரைப் பற்றி முருகபெருமானிடம அறிவிகருகாலையில் "தாய தாரும்" எனறு கூறிச்செலலும் நிலை இதறக கருதற்பாலது.

காப்புச் சேர்த்துப் போற்புறு கடங்கு - முன்னர்ச் செய்த - காபபணிதல் மணமகளுகரும் உரிய சடஙகுடன செயதல மரபு; முன்னர் - மணமகன மணமனைக்கு வரு முனனரே, புரிவுடன் - இடைவிடாத முயறை எணணதடனே.

செய்த வேலை - செயதபோதின அனன தொடாசசியாக - அலங்கரித்து வைத்தார் - என வருமபாடடன் முடிக்க.

போலிவுடன்—பரிவுடன்—போதுடன்—என்பனவும பாடறகள். 1222

3121. (வி - ரை) செம்பொன் செயீ...வேய்ந்த - இவவளவும வரும் அடைகள் பவள மென்கொடி யொப்பார் எனற பெயரை விசேடிதது நினறன.

வாசிச் சூட்டு - தூதலணி மாலை; இது சூடடி எனறம, கெறறிப பிறை என்றும் வழங்கபபடும; மணமகனே இது சூட்டி கணி செயதல நெறபபடி வழகருமம.

நீநமணிப்பூண் புனை - எனக; இலவ இரதநினபிழைத்த அணிகலனகள்.

பைம்பொனின் மாலை - பொனனரி மாலை; பொனனரகள். வேய்தல் - மிகுதியும வரிசைபெறச சூட்டுதல.

பவள மென்கோடி - மேனி நிறம - மெனமை - அவயவப பிரிவு - கைபுனையாத இயறகை வனம - நீரமை - மூசலியவறறால் உருபபடறி வந்த உவமம.

நம்பன்ற னருளே வாழ்த்தி - மணவணி முதலிய உலகியல நலங்கள் நிகழும் போத இறைவரத நினைவு வருதல முறசெய தவபபயன்.

நல்லெழில் வினைக்கச் சூட்டி - இயலபாகிய நல்ல அழகினை மறைக்காதபடி அது மேலும வினைகமுறும்படி அணிகலன புனைந்த; சூட்டுதல் - அணிகலன - பூமாலை முதலியவறறைப் புனைதல.

அம்போன் செய்...வைத்தார் - அழகுக் கழகுசெய்தல்போல் இயல்பால் அழகுடையாரை மேலும் அலங்கரித்தனர் என்பதாம்.

அம்போன்செய் நீபம் என்ன - நீபம் - தானே ஒளிதரும் பொருள் ; அதனோப பொன்னு லமைதததுபோல ; பொன்னு லமையினும் விளக்கே ஒளிதருவதுபோல இங்கு அம்மையாரின் அழகே பொற்பணினே விளக்கியதென்பதாம். 1223

3122. மாமறை மைநத செல்லா மணத்தெதிர் சென்று மன்னும்
தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணக் தொகுகவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வா ரசிலே தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீ ரிருக்குடன் கலந்து வீச, கஉஉச

3123. விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தழைப்ப வீச,
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதமும் வீசக்,
கண்ணெளி விளக்க மிக்க காமர்தோ ரணங்க ளூடு,
புண்ணிய லிகோவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார். கஉஉரு

3122. (இ - ள்) மாமறை...சென்று - பெருமையுடைய வேதிய மைந்தர்கள எல்லாரும் திருமண எழுசசியின் எதிரே சென்று ; மன்னும்...மணியும் வீச - பொருகதிய தூய மலாகளுடனே செமபொற் சுணணத்தினேயும தொகக நவமணிகளேயும் வீச ; தாமரை...கலந்து வீச - தாமரைமலரில் இருகும் பிரமதேவன் போன்ற வேதியர்கள் அரசிலேயும தருப்பையும தோய்ந்த அழகிய பொறகலச நன்னீரினே வேதமந்திரமகளைச் சொலலி வீசித தெளிகக ; கஉஉச

3123. (இ - ள்) விண்ணவர்...தழைபப வீச - விண்ணுலகத்தவர்கள் தேவ பூமாரியினே வானத்தில் ஒளி மிகும்படி வீச ; மண்ணகம்...மாருதமும் வீச - நிலஉலகம் நிறைந்த மணததையுடைய தென்றற காறறினேயும் வீச ; கணணெளி...முனபு சார்ந்தார் - நெருகிய ஒளி மிகுந்த அழகிய தோரணஙகளினிடையே சென்ற புண்ணியதனின் பயன் போலவாராகிய பிளளேயார் பூம்பந்தரின்முனபுசாரந்தருளினார்.

இநத இரண்டு பாட்டுகளுமே தொடாந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

3122. (வி - ரை) மாமறை மைந்தர் - மா - பெருமை பொருந்திய என்பது மறைக்கு அடைமொழி. மைந்தர் - சிறுவாகள் ; குமாரப பருவத்தினர்.

மணத்து எதிர் சென்று - மணம் - திருமண எழுசசியாய் மணமகன் வரும் கூட்டம் மணம் எனபபட்டது.

தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணம் - புதிய நனமலாகள் கலந்த பொற்சுணணத்தன் ; தொகு நவமணியும் - கலநத வகைகளேக கொண்ட நவமணிகள் ; உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

தாமரை மலரோன் போல்வார் - பிரமனேப் போன்ற மறையவர்கள் - வைதிகாகள். முன்னர் மைந்தர்கள் என்றது சிறுவர் ; இவர்கள் வயது முதிர்ந்து வைதிக ஒழுக்கில் நிற்போர்.

அரசிலை தருப்பை தோய்ந்த - கலச நன்னீர் - கலசத்தில தூய நீரினுடன் அரசிலையும் தருப்பையும் இட்டுவைததல் மரபு. நீர் இருக்குடன் கலந்து வீசுதலாவது - வேத மந்திரங்களேச் சொல்லி அரசிலையினு லிறைத்தல் ; இருக்கு - இங்கு வேதப் பொதுமை குறித்து நின்றது.

இப்பாட்டினால் நிலத்தினிற் காணும் வகையால் மறையோர் மண மனையில் எதிர்கொண்ட திறப்புக் கூறினார்; மேல்வரும் பாட்டினால் கண காளை வகையில் விசும்பில் விண்ணவர் எதிர்கொண்டமையும் தென்றல் எதிர்கொண்ட வகையும் கூறுவார். 1224

3123. (வி - ரை) விசும்பு ஒளி தழைப்ப - வானில் ஒளி மிகும்படி; மரீ - வீச என்க; மலர் - மந்தாரம் முதலிய தேவ தருக்களின மலர்கள்.

விசும்போனி தழைப்ப - எனபதனை மந்தமாருதத்துடனும் கூட்டுக. மந்தமாருதமும் விசும்பு ஒளி தழைபப வீச என்க. மந்தமாருதம் - தென்றற் காற்று. உம்மை - விண்ணவர் வீசியதன்றி என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை; மந்தமாருதம் - வீசு தல் - தென்றற் காற்று மெலிதாய அசைதல; கந்தம் - மலர்களின மணத்தைத தாங்கிகொண்ட நிலை.

கண் - கண்ணுதலால்; நெருங்குதலால் கண்ணுதல் - நெருங்குதல்.

கண்ணுத(லால்) காமர் தோரணங்கள் ஒளி விளக்கம் மிக்க எனக. பலப்பல வகைகளால் அழகிய தோரணங்கள நெருங்குதலால நிறம் பலகொண்ட ஒளி மிருந்தது என்பத. தோரணங்களூடு - தோரணங்களினிடையே சென்று.

புண்ணிய வினைவு போல்வார் - பினையா; புண்ணியம் - வெ புண்ணி யம். வினைவு - பயன; இனி முதலி பெறும பகுவமுடைய கூட்டதினர்களி னிடையே எழுந்தருளுகினறு ராதலின அவர்கள செயத வெ புண்ணியகளின் வினைவு எனறார்.

பூம்பந்தர் - மணமனையின் முன்பு மணமகன வருதறகமைக்கும பூக்களா லலங் கரிக்கபபட்ட பதர்.

மிக்கார் - என்பது பாடமாயின், மிக்கு - ஆர் - நிறைந்த, காமர் - அழகுடைய என்ற உரைததக்கொள்க 1225

3124. பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் போலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தசளப பத்தி வளர்மணிச சிவிகை நினறும
பன்மலர் நறுமபொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடை மீதி
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல குய்ய வந்தார். 1226

(இ - ள்) பொன்னணி...ஆரப - பொன அணிந்த சஙகுகளின் கூட்டம் அழ குடனே முழக்கம செய்த பேரொலி எடுக்க; மனனிய...நினறும - நிலைபெறப் பொருந்திய முதத வரிசைகள் பெருக ஒளிசெயத வினலிய சிவிகையினின்றும்; பன்மலர்...மீதி - பல மலாகளும மணம கமழும பொற்சுண்ணமும பரவியிருந்த பாவாடையினமேல்; முன்...வந்தார் - முனனே இறஙகி எழுநதருளி வந்தார் மூவுல கும் உய்யும்பொருட்டு வநதார்.

(வி - ரை) சங்கின் வெள்ளம் போலிவுடன் முழங்கி - அனேக சங்குகள் அழகுடன் ஒன்றபோலச் சேர்ந்த மங்கல முழகக்ம செயய; மணமகனா வந்த மண மனை புகுதல் பெரு மங்கல நிகழ்ச்சியாதலின் அதருறிக்கச் சஙகுகள் பலவும் கூடி மங்கல முழக்கம் செய்தன. இவ்வாற பெரும் நிகழ்ச்சினிற் பல இயங்களும் ஒன்றகூடிப் பேரொலி செய்தல் இக்காளிலும் வழங்குகின்றது; சகல வாத்தியம் செய்தல் என்பர்.

மன்னிய...சீவிகை நின்றும் - மன்னிய - இதுவரையும் பின்னியார் அச்சிவிகை யில் ஊர்ந்து செல்ல நிலைபெற்றிருந்த இப்போது அதினின்றும் நீங்கிப் பாவாடைமீது எழுந்தருளிப்போந்து, இனி இறைவரைச் சார்ந்தருளுவதனால் மேல அதனை ஊர்வதில்லை யாகும் என்ற குறிப்புப்பட மன்னிய என்ற இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். முன் இழிந் தருளி என்ற செல்லாறறற குறிப்பும அது.

பன்மலர்...பாவாடை மீது - வந்தார் - பாவாடை - பாவுதல் - ஒழுங்குபெற பரபபுதல ; பாலிய - பரப்பிய - ஆடை ; சிறபபுக்களிற பெரியோகள் நிலததில நடககாத பாவாடைமீதி நடநத வரும்படி ஆடை பரபபி அமைததல் மரபு; இஃத இங்காளிலும் காணலாம். இஙகுப பாவாடைமீதி மலரும நறும் அகளும் இட்டுவைத தத மேலும் சிறபபுச் செய்ததன்றிப பின்னையாரது திருவடிகளில நிலத்தின வணமை உறுததாறபடி செய்யுமுறையும, வழிபாட்டு முறையுமாம.

முன் இழிந்தருளி வந்தார் - பாவாடைமீத முன் இறஙகி எழுந்தருளி வந்தனர்.

முவுலகுய்ய வந்தார் - வந்தார் - வநதவராகிய பினனையார் ; வினைபபெயர். பிற சரித வினைவு கோகி இக்குறிபபுற வைதத தெயவக் கவிநலம. இரண்டும் வினைமுற றுக கொணடு எழுவாய வருவிதது திரைதததலுமாம. 1226

3125. மறைக்குல மனையின் வாழ்க்கை மங்கல மகளிர் செல்லாம்
நிறைத்தகீர்ப் பொறகு டங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூபம்
நறைக்குல மலர்சூழ் மாலை நறுஞ்சுடர் முளைப்பொற் றாண்டில்
உறைபபொலி கலவை யேந்தி உடனெதி ரேற்று நின்றார். கஉஉ

(இ - ள்) மறைக்குல...எல்லாம் - மறையவர் குலத்தினராய் இல்வாழ்க்கை நிலை யின் வாழும் மகலம் பொருந்திய பெண்கள் எல்லாம ; நிறைத்த நீர்...வஞ்சி - நிறைதத நீரினையுடைய பொறகுடங்களையும், வரிசையாகிய அழகிய விளக்குகளையும, தூபஙகளையும், தேன் பொருந்திய கல்ல மலாகளாலான மாலைகளையும, கல்ல ஒளி பொருநதிய முளைப பாலிகைகளை வைதத பொறறடகளையும, உறைததலினால் அழகு பொருந்திய கலவைச் சாந்தினையும் ஏநதிகொணடு ; உடன்...நின்றார் - ஒருங்குட னே மணமகனாராகிய பினனையாரை எல்லர வெதிரகொண்டு நின்றார்கள.

(வி - ரை) மங்கல மகளிர் எல்லாம் - ஏந்தி - உடன் எதிர் ஏற்று நின்றார் - எனக. இது சுமங்கலிகளான மறையோர மகளிர் மணமகனரை மணமனையில் எதிர வரவேற்ற நிலை கூறியது ; மறைக்குல மைந்தாகளும் மறையவரும் மனையின் முன்பு பத்தின் முன் சென்று வரவேறற நிலை முன் 3122-ல் கூறப்பட்டது. அதன்பின பூம்பந்தரிற் சார்ந்து பாவாடைமீது மணமனையில் வந்தபோது மகல மகளிர் நிறை குடம் முதலிய மகலப் பொருள்களை எந்தி வரவேற்பது மரபு வழகுமாம்.

நீறை தடம் - விளக்கு - தூபம் - மலரீமாலை - முளைப் பாண்டில் - கலவை - இவற்றை பெண்கள் ஏந்தி வருதல் வழகு ; இவை மகலப பொருள்கள்.

நறைக்குல மலர்சூழ் மாலை - நறை - தேன் ; குலமலர் - கல்லவகை மலர்கள் ; சாதி - மல்லிகை - முல்லை முதலியன. சூழ்மாலை - மலாகளைச் சுறறிவைத்துக் கட்டிய இண்டை பினையல் முதலிய மாலைகள்.

நறுஞ்சுடர் முளைப் பொற்பாண்டில் - சுடர்முளை - முளைப் பாலிகைகள் ; மணச் சிருஙாரத்துக் முன் ஏழாநாளில் முளை பூரித்தாராதலின் (3071) முளைகள் வளம்பெற வோங்கி வளர்ந்து விளங்கின ; இவற்றின வளமும் வினைகமும் நற்குறிகளாக எண்

ணப்படுதலின் நறும் - கடர் முகை என்ற அடைகொடுத்தச் சிறப்பித்தது ஒன்ஞர். பொற்பாண்டில் - பொற்கட்டு. நதசுடர் - எனபதம் பாடம். நது - மகிழும்.

உறைப்போலி கலவை - புனுகு, கத்தூரி முதலிய வாசனைப் பண்டகளோடு கூட்டி உறைத்துக் கூட்டிய கலவைச் சாதி. போலி - கபமும் மணமும் கிறமுமுடைய.

உடன் - ஒழுகுபட ; மணமகனுர் வந்தவுடனே எனறலுமாம் ; மைதர்கள் வர வேற்ற நிலையினுடனே மகளிரும் எறவாற எனற குறிப்புமாம். 1227

3126. ஆங்குமுன் னிட்ட செமபொ னணிமணிப் பீடந் தன்னில்
ஓங்கிய ஞான வேள்ள முண்ணிறைந் தெழுவ தென்னத்
தாங்கிய முதின் பைம்பூண் டண்ணில வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்ரூ பரசம யகுகள வீழ்ததார்.

(இ - ள்) ஆகு...தனனில - அவலிடதில முனனரே இட்டுவைதத செம பொன்னலியன்ற அழகிய மணிகளா அழுதிய பீடததில , ஓஙகிய ..ஏறி - எலலாவற் றுக்கும மேலோஙகிய சிவஞானப பெருகதானது உள்ளே நிறைநது மேல எழுநது பொழிவதுபோல அணியாகப பூணடருளிய முதது நலஅணிகள குளிரநத ஒளியினை வீச ஏறி ; பாஙகொளி பரபபி நினரூ - பககஙகளில ஒளிபரபபி நினறருளினர் ; பரசமயகுகள் வீழ்த்தார் - பரசமயகுகளை வெனறழிததவராகிய பிளளையார்

(வி - ரை) ஆங்கு...பீடம் - இப்பீடம மணமனை வாயதலின முன்னாப பந்தரின் கீழ், மணமகனுரை நிறுததி நீராடறிச செயயும நீராடுசனம முதலிய மஙகல வினை கள் செய்வதறகாக இடபபடுவது ; திருமணவறையினுள இடம தவிர வேற ; 3129 பாரகக.

ஏறி - நின்றார் - இபபீடததில மணமகனுரை நிறுததி மஙகலம செயதல மரபு.

ஓங்கிய ..எழுவதென்ன - உள்ளே நிறைந்ததாகிய சிவஞானப பெருகபு பொஙகி மேல எழுவதுபோல எனபது. திருவடி முதல திருமுடி வரை முததணிகளாலணியப பெற்ற பிளளையாரது திருககோலம நிருஷ்ட வனக.

தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண் தண்ணில எறிப்ப திருமேனி முழுதும முத்தக களாலான அணி புனைநத கலைமகளினை ணடு முடிததுக காடடியவாறு ; 3108 முதல 3113 வரை பாரகக.

ஞான வெள்ளம் உண்ணிறைந் தெழுதல் - உவமானம ; முதலின பூணகள தண ணிலா வெறிததல உவமேயம. வினையும மெயயுபபறறி வநத உவமத தறகுறிப்பேறற வணி. ஞானம் - அறிவொளியாதலின சததுவத தனமபறறி வெணணிறமுடைய தாகக் கூறுதல் மரபு.

ஓங்கிய ஞான வெள்ளம் - ஒங்குதல் - வினைய எலலாவறறினும் சிறததல் ; வெள்ளம் - சீர்ப பெருகின குறிப்பிஞல மிகுதியுணாத்திறறு. "உணணிறைந்த பொழிக்தெழுநத உயர்ஞானத திருமொழியால" (1972) எனற முதற பகிகம எடுத்த நிலை கூறியது இகு நினைவு கூரதறபாலது. சுணமு, இனி, அத்தச் சிவஞான வெள் ளமே பஞ்சாகரமப பதிகத்துடன இதழியாகப பதிக நிறைவாகும் குறிப்புப பெற அக கருததையே பற்றிக கூறிய தெயவக கவியமுமம கணடுகொளக.

பாங்கு ஒளி பரப்பி நின்றார் - உளளொளியாகும் சிவஞான நிறைவாகிய ஒளியே யன்றிப் புறவொளியாகிய முத்தணி நிலவும்கூடி எம்மருஙகும் உள்ளும் புறம்புமாக ஒளி பரப்பி எனக ; நின்றார் - அகுகப பீடத்தின் நினற தனமைபனறி என்றும் உள்ள நிலைபேறும் குறித்தது.

பரசமயங்களை வீழ்த்தார் - பரசமயமாகிய வல்லிருள் போக்கிய பின்னரே ஞான ஒளி எழுந்த வினதருமமாதலின் பரசமயமதங்கள் வீழ்த்தார் - ஒளி பரப்பி நின்ரூர் என்ரூர். இவை பிரண்டுமே பின்னோரது திருவவதார உள்ளுறையாம் என்பது குறிப்பு; திருவவதார உள்ளுறை நிறைவெய்திய வாதலின பின்னோர் இனித் திரு மணத்திற சிவனடி யெய்துவார் என்பதும் குறிப்பு. 1228

3127. எதிர்வர வேற்ற சாய லிளமயி லனைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னூன வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் காக வாசக் கமழ்புன லொழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுகல் வினைகள் செய்தார்.

(இ - ள்) எதிர் வரவேற்ற...மாதர் - வர வெதிரேறற சாயலினுலே இளமயில் போனற பெண்கள்; மதுர...வாது - இனிமையான மதுகல மொழிகளே முன்னுக கொண்டு பாடிய வாழ்த்தொலி எங்கும் நிறைய வந்து; கதிர்மணி...ஒழுக்கி - ஒளி பொருந்திய அழகிய கமண்டலத்தில உள்ளு மணம பொருந்திய நீரினைத் திருமுன்னே வார்த்து; காதல...செய்தார் - மிகக விருப்பத்துடன விதி முறையின்படி வலமாகச சுறறிப பொருந்திய நல்ல சடங்குகளைச் செய்தனர்.

(வி - ரை) மாதர் - "மதுகல மகளிர்" (3125); மங்கல முன்னுன வாழ்த்து - மதுகல மொழியை முன் வைத்துப பாடும் வாழ்தத்துரைக ளீதம்; மதுகல மொழிகள முதலிய வாழ்தத்துக்களும் என்றலுமாம்; மதுரம் - இனனிசை.

காசகம் - மூக்குடைய சிறிய தண்ணீர்ப் பாதத்திரம; ஒழுக்குதல் - மெல்லிதாய் இடையருத விழும்படி வார்தது.

வலங்கொண்டு - வலமாகச் சுறறுதல். நீராஞ்சனம் என்ற நல்வினை எனறும, இது திருட்டிதோட நீருரும்படி செயயும ஆலதது எனறும் உரைப்பர் ஆறுமுகத தம்பிரானூர். (திருட்டி = கணணேறு) 1229

3128. மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து சேம்பொ னிமவரை கலந்த தென்ன
அங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ மியினுட் புக்கார்
எங்கோ வாழ முன்னு ளேவலை கையினி லிட்டார். கஉக0

(இ - ள்) மதுகலம்...செல்ல - மங்கல பொருள்களை எந்திகொணடு (பரப்பபடை) பெண்கள் முன்னே செல்ல; கஙகையின்...என்ன - கஙகையின கொழுந்துபோன்ற வெள்ள ஒழுகு சிவந்த பொன்மலை என்னும் இமயமலையினைக் கலந்ததுபோல; அங கவர்...புகார் - அகு நம்பாண்டார் நம்பிகளது அழகிய பொன்மாடதினகண் ஆதி பூமி என்னும் மணவறையினுள்ளே புகுந்தருளினார்; எங்களோ...இட்டார் - எஙகளே வாழ்விதறபொருட்டி முன்னுள் ஏட்டினே வைகையினில் இட்டருளிய பின்னோரா.

(வி - ரை) மங்கலம் - நிறைகுடம், விளக்கு, முளைப்பாண்டில் முதலிய மதுகலப பொருள்கள்; அட்டமதுகலம் எனபபடும்.

கங்கையின் கொழுந்து - பெரிதாய் விரைவாய்ப பேரோசையுடன் வருதலின்றி மென்மையாய்ச் சிறிய அளவில் மெல்ல முன்னேறிச் செல்லுதலின் கொழுந்தென்ரூர்; உருவகம். கங்கை வெணமை நிறமுடையதாதலும் குறிப்பு. "புனல் வெண்மை" (உண்மை விளக்கம்) என்ற பொதுவியல்போ டன்றிக் கஙகை நீருக்குச் சிறபபாகிய

வெண்மைநிறமு முண்டு; "கலகையுத் தெண்ணர் யமுனையுமே கூடிய, கோபொத்த தாலுமை பாகமென கொறவதமே" (பொன்வண்ணதத்தாதி - 90) என்ற திரு வாகில் வெண்ணீறிட்டு வெள்ளியதாய வினங்கும் நிருமேனியைக வல்லைகளு உவ மித்தது காணக. இக்கு பின்னையா நிருமேனியும முழுதும் முதனனி புனைந்த நீறிட்டு வெணணிறமாய வினகுதலும் குறிபபு; "வெனனி மேகம்" (3135) எனப பின்னர்க் கூறுதலும் காணக.

சேம்போன் இமவரை - பொன்மலி என்னும் இமயமலை; பொன்மலி இமயத் தின் ஒரு பகுதி. பொன்மாடந் நதிபூமி - "பொனனின வெண்டிருநீறு புனைந் தென" (11).

கங்கையின் சொழுந்து பினனையாருககும, பொன் இமவரை - ஆதிபூமியும், பின்னையார் சென்ற சேர்தல் கலகைக கொழுநத மெல்ல இமயகதிற் படர்தலுக்கும், மெயயும் வினையும்பறறி எழுநத உவமை. கிலநது - மெலைச சேரும நிலை குறித்தது.

அங்கவர் - அநகு அரசம்பாணடார் கமபிகளுடைய; ஆறறுருபு விரிக்க.

எங்களை வாழ...இட்டார் - "வாழக வநதணர்" என்ற திருபபாசுர நிருபபதி கதநினை எழுதிய வட்டினை வைகையாற்றில இட்டுப புனல வாதம் வெனற வரலாற குறிதநத. எங்களை வாழ என்றது அதனில "ஆழக நீயத; எலலா மரனுமமே ரூம்க; வையகமும துயா தீர்கவே" என்ற பகுதியிறை பூதபரம்பரையில பினவரும் எவகளை வாழவிதத கில குறிதததது. ஆழக - சூழக - தீர்க என்ற வியனகோள வினை முற்றுக்கள "இயலு மிடமபா லெகு மெனப" ஆதலின் வதிகாலதது வரும் எல்லை யும் ஈடேற்றம் தன்மையுடையன; ஆகலின அனற வடிட்டருளின்மையால இன்ற யாங்களும் வாழவினறேம; இனிவரும பரபபரையும வாழும் எனபதாம். வாழ - வாழ்விக்கும பொருடு; வடிட்டமையால் புனலவாத வெற்றியும், அதனால அமணச் சார்பு அழிவும, அதனால் சைவத திருநீறறினுகலும பெறபபடடமையும எங்களுக்கு வாழவருளியதாம என்ற குறிபபும காணக. வாழ - வாழவிக்க.

எங்களை வாழ முன்னுள் - இட்டார் சண்டு "ஆதி பூமியினுட் புக" பினனர், அவ்வாறே திருமணச சடங்கினாடே ஆதிபூமியாகிய வெனறிருகோயிலுக்குச சென்ற அனற அனகு வதாரகெலலாம பேராளநதப பெருவாழவாகிய முத்தியருளவராகப் பினவரும எவகளுக்கு அவா அருள செயதவாறெனனை? எனபார்க்கு எவகளை வாழ முனனுள ஆற்றில வடிட்டமையால அருள புரிந்த வாழவருளினா எனபதாம்; இது பறறியே ஈண்டு இவவாறறுற கூறியருளினா ஆசிரியா முன்னுள் - முன்-முனனிய-கிலகத எனற குறிபபுமாம. "எவகளையு நினைகதருளிறற" (3280 = வா - புரா - 126) எனபுழிபோலக கொளக. ஆதிபூமி - சிவனகா எனற குறிபபுமாம. 1280

3129. அனைறுக் தூபம் விமம வணிஞெர மணியால வேய்நத
தகிலபுனை விதான மீழற றூமலர்த் தவிசின் மீது
கலிலணி முதத மாலை கைமுக மடவா வாழ்நத
இகலிலசிர மறையோ சூழ விஞிஞெங் கிருநத வேலை, கஉகக

3130. திருமகட் கொடுக்கப பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமும்
அருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை யருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினுற் பாதம் விளக்குவார் பின்னை பாமுன்
உரிமையால் வேணபாற் றூநீ ருடனெடுத் தேந்தி வந்தார். கஉகஉ

3129. (இ - ள்) அகில்...விம்ம - அகிலின் மணமிக்க புகை மிகக் கமழ ; அணிஇளர்...நீழல் - அழகு விளங்கும் மணிகளாற் புனையப்பட்ட கறம் பட்டினுளாகிய மேற்கட்டியின் மேழ ; தூ...மீது - தூய மலர்க ளிடப்பெற்ற ஆசனத்தின் மீது ; கிலிணி...வாழ்த்த - கொகைகளின் மேல் முத்தமாலைகளே யணிந்த மலர்ச்சி பொருந்திய முகத்தினையுடைய பெண்கள் வாழ்த்த ; இகலில்...சூழ - கோப முதலாகிய பகைகள் இல்லாத, நிறபினையுடைய வேதியர்கள் சூழ ; இனிதின்...வேலே - இனிதாக அங்கு எழுந்தருளியிருந்தபோது ; கஉஉ

3130. (இ - ள்) திருமகள்...தாமும் - தமது திருமகளாரை மணமகளாராகக கொடுக்கும் பேறு பெற்ற செழிய மறைமுனிவராகிய நமபாண்டார் நமபிகளும் ; அருமையால்...மனிவியாரும் - அரிய நீரமையாலே முன்னே செய்த மெய்மமையாகிய அரிய தவப்பேறுடைய மனிவியாரும ; பெருமகிழ்ச்சியினுல் பாதம் விளகுவா - பெரிய மகிழ்சசியுடனே பிளனேயாரது பாதகமே விளகுவாராகி ; பிள்னேயா முன...வந்தா - பிள்னேயாரது திருமுனபு அவவிமையுடைமையினுலே வெள்ளிய ஆன்பாலினேயும தூய நீரினேயும் உடனுக எடுத்து எதிகொண்டு வந்தாகள். கஉஉ

இந்த இரணடு பாட்டுகளும தொடாந்த ஒருமுடிபு கொண்டன.

3129. (வி - ரை) விம்முதல் - மிகுந்து மேல் எழுதல் ; "தூபம்" (3125).

மணியால் வேய்ந்த துகில்புனை விதானம் - விதானம் - மேறகட்டி ; துகில் புனை - பட்டினுல் இயன்ற ; துகில் - இஙகுப பட்டுத் துணியைக குறிததது. மணியால் வேய்ந்த - எனறது மணிகளைச சிதிரமபடத தைத்து வைத்தம தொகை வைத்தம் அணி செய்த.

தூமலர்த் தலிசு - மண அறையினில் பிள்னேயார் மணமகனுராக எழுந்தருள இட்ட பூஞ் சிக்காதனம.

நகில்...மடவார் - நகில் - கொகை ; முத்தமாலை - ஈணடு இடத்துகும் காலததகும் ஏறறப பெணகளும தம் இயலபாகவே முதது மாலைகள அணிந்திருதது குறிபபு. முததமாலைகளணிதல் அகாள் வழகுமாம.

இகலில் சீர் - மனக கோட்டம. பொறுமை, வெறபு முதலிய அறுவகைப பகைகளே அறதத சிறப்புடைய ; "அகனமர்ந்த வனபினரா யறபகைசெற றைம புலனு மடகஇ" (தேவர்) ; "களவுபொய் காமம் கோப முதலிய குறறாக காய்தா" (1784) ; "செமமையாற றணிந்த சிநதைத் தெயவமே நியர்க ளாஞர" (357).

அங்கு - ஆகிபூமியில் தூமல ராதனதின் மீது. மணமகனுராகிய பிளனேயார் தூமலர்த் தலினை எழுந்தருளிய வேலை, சுற்றிலும் அதிறாபம் கமழ நிறைத்தது, மணி மணி விதானம் மேல் விளகஇற்று ; முன்பு மடவார் வாழ்த்தினா ; சூழ இருந்தி மறையோர் மறைமொழிகளால் ஏததினர் எனக.

நகைமுக மடவார் - உள்ள மகிழ்சசியின நிறைவினுலே முகமலர்ச்சி காட்டிறறு.

இருந்த வேலை - ஏந்தி வந்தார் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் முடிக்க ; மண மகனுர் வந்து ஆசனத்தமரந்த உடனே முதலிற் செயயும் சடஙகாதலின இருந்தலும வருதலும் கூறும் இந்த இரண்டு பாட்டுகளும் ஒருமுடிபு கொள்ளவைத்த கவியமம கண்டு கொள்க.

1231

3130. (வி - ரை) திருமகள்...முனிவர்தாழம் - மறைமுனிவர்-நம்பாண்டார் : முனிவர்கள் - மனனலோர்கள். முனிவர்கள் பெறும் முத்திப் பயனே இவர் தம் மகளே பிள்னேயாருக்கு கொடுத்தலுல் அணிமையில் அடைய நின்றமையால் மகட் கோடல்

கப் பேற்ற மறைமுனிவர் எனஞர். மறை முனிவர் - "மறை முனிவா" (1959) எனற மணமகனாகத் தந்தையாராகிய வெபாதலிருதயரை முன் கூறினார்; அதற் கேற்ப இங்கு மணமகளாரின தாதையாராகிய சம்பாண்டாரைக கூறினர். ஈண்டுச் செழுமறை எனற அடைமொழி கொடுத்தச சிறபபிதாத இவரது மகட்கொடையி னலே சிவபாதவிருதயரும ஏனை எலலாரும முத்தியாகிய உறறிபபொருளை அடைய னிறற குறிபபுத் தருகறகு.

அருமையால்...மணியாரும் - முன்செய் அருந்தவம் எனறது முனைய அரிய பெரிய தவததாலனறிப பின்னையாருகருத தேவியாராரும் மகளாரைப பெறறல இயலா தெனபது; இவர் தவம் செயது இமமகப பெறுவிடின சமபாண்டாருககு மகட் கொடைப பேறு வாயததிராதெனபார இவவாறு சிறபபிததார. இவா மகப பெறறு ராயினும மகட்கொடையின உரிமை தாதையாரபாலே சிறபபின் உரியதாதலின அது குறிகக அவரை முனவைததக கூறினர.

பெரு மகிழ்ச்சியினுற் பாதம் விளக்துவார் - பெரமகிழ்ச்சி - பினனையாரது திருப பாதங்களைத் தீண்டலும விளகக்வும போறறலும பேறு பெறறமைபறறிப பெரிதும மகிழ்ந்தனர எனபது; பாதம்-தம உளளதத்தில பதிய வைத்தகொணடமை குறிபபு. விளக்துவார் - நிமமலத திருமேனியாதலின அபபாதஙகளை விளகுதல வேணடப படினறது; ஆனல இவாகள தாம பாசநீஙகி விளகமுறறம பொருட்டுப பினனையா ரது பாதஙகளை விளகின்னர எனபது "புகியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென னனி" (3131) என மேறகூறுவதனல விளகுகும.

மணமகளுரைச் சிவபெருமானராகவே பாவிதத அவரது பாதஙகளை மகளைப் பெற்றோ ஆனபால் கொணடு விளகுதல் மணச சடஙகுளுள ஒனறு; "வீடையி ழிநதழி மேனவிண் ணுட்டவா, மடமின னுரொடு வநத பரபான, அடிகண மீதினி லானபொழி பாலொடு, கடிநி னுட்டினன் கைதொழு தேறினன்" (கநதபுராணம - நிருகலயாணப படலம - 39) எனறும, "எதிர புகுகநடு மிகநி ராணிதன, புதிய தோபபப பொழிகந நீயபால, நிதியின கொளிகல கிரபபி வநதிலை, பதபு கஙகளிற பரிவொ டாடினுள" (கநதபு - தெயவயானை நிருமணம - 206) எனறும, "ஆட் டிந நீமபய னலருங் கணணியுஞ, சூடடி மெலலடி தொழுது பலசுடா, கூட்டி வைததோ கொளக லஙகணைக, காடடி மூமமுறை கடவுட் கறறினுள" (ஷெ-207) எனறும இறைவா அமாகதி இசசடஙகினை அகைகளும உலகுககு வருதறக காட்டியரு ளிய நிலைகள காணக மணச சடஙகுகளில காபபுராண சேர்பபது முதலாக மணமக் கணைச சதநிபுரு சிவமுமாகவே கருதுதல் வேணடுமென்பதும், மணமகளரும தமமை அவவாறே பாவிததொழுகல வேண்டுமெனபதும, சைவர்கள செய்யும மணச்சடங்கு களும முடிவிற சிவதனமை பெறறதலையே குறிகோளாக உடையன எனபதும் உணமை நூற கருததுகளாமெனப. பினனையா நிறதலில் இவை சிறபபாய்ப் பொருதலவனவாம். அவரது நிருவடிகள் சிவதனமை பெறற உண்மையில் அன்ற வந்தடைதோர்களெலலாம் முதநிலகு வழிகாட்டியமை காணப்படுகும.

இனி, விளக்துவார் - இத திருபபாதஙகளே முதநிலகு வழி காட்டுவனவாய்ப் பறறதறகன என்ற உலகுகு விளங்ச செயவராகி எனறதும் தொனிததல் காண்க.

"என்ற மடியவ ருள்ளத திருபபன; சிவவுலகோர்
னன்ற மலர்கொடு தூவித் தநிப்பன; கல்லாதத

தொன்றும் புலவர்கள் யாப்புக் குரியன; வொண்கலியைப்
பொன்றக் கவுணியன் சைவ கொமணி பொன்னடியே"

என்பது முதலாக நம்பியாண்டார் நம்பிகள பின்னர்க காட்டியருளுமாறு நம்பாண்டார் நம்பிகள் முனனரே காட்டுவாராகி என்பது.

உரிமையால் - மகட்கொடுக்கும் உரிமை பெறலும் என்ற தெப்புரிமையின் பெரு மிததோடு. உரிமை வேறு - கடமை வேறு. இஙகுக் கடமை எனறதனோடு அமை யாது உரிமை பாராட்டி என்பது குறிபபு.

வெண்பால் - ஆனபொழி புதிய பால , தூநீர் - தூயதாய், மலர்களும் வாசனை பண்டகளும் பெய்து உள்ள நீர்.

உடன் - ஒருகு ; வழிபாட்டுக்குரிய மலர்-சந்தனம் - முதலியவற்றுடன் என்ற குறிப்புமாம். 1232

3131. வந்தமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்தும் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ னகர்பொற் பாதங்
கந்தவார் குழலி ஞாபொற் கரகநீ ரெடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியா னினைதி யானம் "புரிசடை யா"னென் றுன்னி, கஉகக

3132. விருப்பினுல் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துளளும புறத்துளுந் தெளித்த பின்னர்
உருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா; ருவகை பொங்கி
அருப்புறு கினோஞர் மேலுங் தெளித்தன ரார்வத் தோடும். கஉகச

3131. (இ - ள்) வந்த முன் எய்தி - வந்த பின்னையார் முன்பு சேர்ந்த ; தாம்...நமபி - தாம் முன்னே செய்த பெருந்தவத்தினுல் பெற்ற நன்மை பெருகுகின்ற நம்பாண்டார் நம்பிகள ; கருதவார்...வார்பப - மணங்கமழும நீண்ட கூர்த்தலையுடைய மனனியார் பெற கமண்டலதின நீரினை எடுதது வார்பப ; புந்தியால்...உன்னி - மனதினுல் நினைசகும நியானததில "புரிதத சடையினையுடைய எவபெருமானே இவர்" என்ற அழுந்திய நினைவு கொண்டு ; ஞானபோனகர் பொற்பாதம் - ஞான அமுதண்ட பின்னையாரத திருபபாதகனை ; கஉஙக

3132. (இ - ள்) விருபபினுல் விளகி - விருபபத்துடனே விளக்கி ; மிக்க... ...மேற்கொண்டு - மிகுந்த தூய நீரினைத் தலையின்மேலே தெளித்துக்கொண்டு ; பொருப்பு உறு...பின்னர் - மலை போன்ற திருமாளிகையினுள்ளும் புறத்திலும் தெளித்த பின்பு ; உருப்பொலி...பொஙகி - அழகு மிகுந்த வயிற்றினிடமாகக கொள் ளும்படி மிகுந்த ஆசை பொஙகி உட்கொண்டனர ; அருப்புற...ஆர்வதோடும் - மயிர்ப் புளகாகஙகிதம் கொளளும் சுற்றத்தார் மேலும் பெருகும் ஆசையுடனே தெளித் தனர். கஉகச

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3131. (வி - ரை) தாம் முன்.....நந்தும் - தாம் முன்னோகாள் செய்த பெருந் தவம் இப்பொழுது மகட் கொடுக்கும பேற பெறுதலாலும், இனி, அணிமையில தாமும் ஏனை எலலைவருமாகச் சிவானந்தப் பெருமுத்தியைத தலைகூட கிற்றலாலும் தவத்தின் நன்மை நந்தும் என்றார். நந்தும் - பெருகும். பின்னையாரது பாதம் விளக் கப் பெற்றதனுல் மணச் சடங்கும் நிகழ்ந்தது ; ஆகு பரதபூசை வழிபாடுமாயிறற·

இனி, அதன் பலனை முதலிபபேறும ஆவதாம். ஆதலான் முனனைத் தவததின் தன்மை கந்தம் எனறூர். முனனைப பெருநதவத்தானனறி இவை கிகழா ஆதலின " முன செய் மாதவம " என்றூர் ; நன்மை - நறபயன.

பொற்பாதம் - நம்பி - விளக்கி என மேலவரும பாட்டினன முடிக்க.

கந்தவார் குழலினூர் - நமபாண்டார் நம்பிகளது மனனியார. கந்தம் - உதரம சாதிப் பெணகளின கூநதல இயலபாகவே கனமணமுடைய தெனபவாதலின இனன மணம் என்னது வாளா கந்தவார் குழல எனறூர் ; இவ்வாறு பொதுபபடக கூறினும இங்கு நீர் வார்தத மணமகனா பாதத்தை விளககும உரிமையுடையவா மனனியாரே யாதலின் அதுபறறி அவவா றுரைகபபட்டது

புந்தியால்...உன்னி - இச சடஙகுகுரிய பாவனை கூறபபட்டது மனமகனைச சிவனுகப பாவிதது மனச சடங்குள செய்தல வேணடுமெனபது விதி தியானம் - அமுந்தியதிதல ; நியானதனினகண - உனனி எனறு கூடடுக.

பொற்கடத நீர் - பொனனுலாகிய கமணடல நீர, கரகம் - மூகுடைய நெறு பாதத்திரம, நிறு தாரையாக இடையறாது விழுமபடி அமைகசபபடுவது.

குழலினூர் நீர் வார்ப்ப - மணமகன பாதத்தைப பாலகொணடு நீர வாரத்தி விளகுதல மணமகனைப பெறற தாயா செயவது மரபு ஈணடு மணமகனா எனறது னோடு அமையாது வழிபடு குருவாகவம கொணடமையால நமபாண்டார் மனனியார கரதநீர வாரகக ஓசசடஙகினைத தாமே செயதனர " எமமுடைய குலகெழுதை யாமுய்ய தருகினறோம ; வமமின " (3065) என முனகூறியது காணக.

உன்னி - விளக்கி - பூரித்தார், தெளித்தனர் - எனறு மேலவரும பாட்டின முடிக்க. 1233

3132. (வி - ரை) மிக்க புனித நீர் - ஞானபோக ராதலின பிளளையாரது பாதம் விளகிய நீர மிகுநத தூயமையுடையதி எனபதாம. அநத நீர் என்ற

தலைமேற் கொண்டு - தன்மினமேற தெளிதத்தகொணடு ; உயிர வாழும மாட மாகிய உடலின உததமாஙகமாகிய சென்னியினமேல முதலில தெளிதத்தப பினனர அவ வுடல் வாழ்தறகிடமாகிய மாடகதின உளளும புறமபும தெளிததல.

உருப்போலி...பூரித்தார் - உடலினமேற தெளிததல முக கூறினர, மாடத தின் உள்ளே தெளிதத்தலபோல உடலின் உளளே நிறைதலை ஈணடுக கூறினரா பூரித்தல் - நிறைதல ; உருப் போலிதல் - அழகுபடதாதல. உசசரதத்தகு அழ காவது தூய பணடஙகளால நிறைவதால.

உவகை பொங்கி - பிளளையாரது திருபபாதம விளக்கிய தூயநீரினைப பெறற பேற்றினைக கருதி மிக மகிழகதனா ; உவகை பொங்கித் - தெளித்தனர் என மேலும உரைக்க நினறது.

கிளைஞர் - கறறதாரா, உபலகணையால உயிர சுறறமாகிய தொணடாகளையும குறிதத நினறது.

அருப்பு - அரும்பு எனபது அருபபு எனவலிதது நினறது அரும்புதல் - மயிர முலிர்தல, பெருமகிழசசியும அனபுங காரணமாக மயிர்முலிதலை உனதாம. 1234

3133. பெருகொளி ஞான முணட பிளளையார மலர்க்கை தன்னில்
மருவுமல கலரீர் வாசக காகமுன் னேகநி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோதகி ரதநின் றவ்குலஞ செப்பி "யென்றன்
அருளிதிப் பாலை யாசைப் பிளளையாக் களித்தே" னென்றூர்.

(இ - ள்) பெருகொளி...தன்னில - பெருகும ஒளியினையுடைய பின்னையாரது காமரை மலாபோனற கையில ; மருவும...வாாப்பார் - பொருகிய மணமுடைய நீர் நிறைநத கமண்டலத்தினே மூன ஏநதி அதன மஙகல நீரினே வாாபபாராகி ; தரு முறை...செப்பி - தரும முறையிலே தமது கோதநிரதநிலே தமது உரிய பிரவர முத லிய குல பெயரினேயும எடுத்துச சொலலி ; "என்றன...அளிதேன" என்றார - "எனது அரிய நிதியாகிய பாவைபோன்ற மகளாரைப் பிளளையாருககு அளித்தேன்" எனறு (விதிபபடி மூமமுறை) சொனனார.

(வி - ரை) பெருது ஒளி ஞானம் - வெஞாானம் ; "ஐநதமா டடக்கி யுள்ளா ரருமபெருஞ சோதி யாலும" (780) ; வலிய அகவிருளாகிய மூலமலததையும போககும வலிமையுடைமையால பெருகு ஒளி என்றார ; தனக்கு மேறபட்ட ஒளி யிலலாமையும குறிப்பு.

கையில - நீர் வார்ப்பார் - அளித்தேன் - என்றார் - என்க ; கன்னியைக கொடுததேன் எனற சொலலி, நீர் வார்த்து மணமகனகையிற கொடுத்தல மரபு ; கனயா தத்தம எனபது வடமொழி வழகக. "நீ பெடுதத வணகையிற பெய்தான்" (திருவிளை - விருத் - குமா - 8) ; "கேசமோ டளிததே னெனனு...வாசகல் லுதக முயத்தான" (கநதபு - திருககல - 70).

நருமுறைக் கோத்திரத்தில் தங்குலம் செப்பி - நருமுறை - வழிவழி ; அருதணா மரபின பரமபரை. கோத்திரம் - மரபின உட்பிரிவு ; குலம் - கோதநிரத்தின் உட்பிரிவு ; பிரவரம் எனபர். இதனுடன சூதநிரம, வேதசாகை முதலியனவும சொல வா. "மற்ற வன்குடி கோதநிரஞ் சூதநிர மாறும், மூற்றறிந்து" (விருத்தகு-பட - 11). செப்பி - எல்லாருமறிய எடுதது்ச சொலலி.

என்றன் அருநிதிப் பாவையார் - மகளார் ; அருநிதிப் பாவையார் - தாம் அரு கிலியாகக கொணடு போற்றிய பாவைபோலவார் ; பாவை போலவாரைப் பாவை என்றதுபசாரம. "பந தணிவிரற பாவை" (தேவா).

அருநிதிப் பாவையார் - அருகிலியாகிய அணிகலே அணிநத எனற குறிபபுமாம ; சாலவிருத கனனிகாதானம் எனபது வடமொழி வழகக. "தேயு நுண்ணிடைக கன்னிபைச செமபொனுற புதைத்துக, காயு மாரழல் முன்னரக காளைகக கொடித தான" (திருவிளை. புரா - விருதத - பட - 12).

பாவையார் - இவர் பெயர் ஸ்தோத்திர பூர்ணும்பிகை எனறு திருகல்லாப பெருமணத்தில் வழங்கபபடுகின்றது.

பிள்ளையார் என்றதனுல் அவரது கோதநிரம முதலிய முறையும உணர்தநியவா முயிறறு. 1235

3134. நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் சேங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது கண்ணப்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார், பெருமணப் பிணைய ஞரைச்
சுற்ற முன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டுமுன் அன்னி ஞர்கள்.

(இ - ள்) நறறவக் கனனிபா கை ..ணண - நல்ல தவததையுடைய கனனியா ரது கையினேத திருஞான சமபநதர் தமது செஙகையால் பிடிததறகு உரிய பண்புடைய குறறமறற நலல வேளை வநது பொருந்த ; பெற்றவருடன பிறந்தார் - கன்னிகை யைப் பெற்ற தாய் தந்தையரும, உடனபிறந்த சகோதரர்களும ; பெருமணப பிணை அன்னரை...அன்னிஞர்கள - பெருமை தங்கும மணபபெண்ணுகிய மான்போனற

கன்னிகையாரைச் சுற்றத்தார்கள் மூன சூழ்ந்த போறற அழைத்துகொண்டு மண மகஞராகிய பினனியார் முன்னே கொண்டவருத சோகதனா.

(வி - ரை) நற்றவக் கன்னியார் - மூன "நறபெருக் தவதநதி வீரமை கலம படைத்த தெழுகத" (3120) எனறதுமை ஆணடிரைத்தலவபம பாரக்க.

கன்னியார் கை ஞானசம்பந்தர் கேங்கை பற்றுதற்தரிய பண்பிற் பழதினைப் போழது - "பாணிகிரகண முகூர்தம்" எனபது வடமொழி வழக்கு, "கிறைவனீச செஙகை பறற" (3138), "அணிமலாக கைபபிடித்து" (3139); "காதலியைக கைபபற்றிக கொணடு" (3150) எனற இவனிய மேலுற கூறுதல காணக; திரு மஙகலயதாரணம என்னும தாலியணிதலாகிய சடஙகு பினனரில தொடஙகியதென றும, "தாரணம்" எனபதும வேளவிச சடஙகுடனே கூடக கொணடகுரிய மரபி னரோ கொடுபபக கொளளும கீலே, மாலேசூடட லும (பாணிக்கிரகணம) கைபபிடித த லும பொரியட்டி எரிவலம வருதலுமாகிய இவறறுடன நிறைவாகுமெனறும கூறுவா மசை புராணததில முதலில மஙகலநாணணிதல சாணபபட்டதெனறும கூறவா. "கறறகான முகததோன வேளவிச சடஙகுதனில கரைகத வாறருளு, முறறமல கலகாண சாதனி முழுதல னேறருள சொலக, பறறினன பறறி லாதகே வீடருள பரம யோகி" (திருவிளை. புரா - திருமண - 185) எனறும, "பிரமம லகதவ நாற கிருகையி னறறி, யங்கையி லீரகிட வாணடகை கொணட, மஙகல நாணை மஙகள மாதது, கஙகை முடிகொளா நறாதொடை சூழநதான" (கந்த - மீயவ. திருமணம - 247) எனறும, இவவாறு வருவன பிறகாலததில "ஐயர யாதனர கரமை னெப" எனற நியில கறபியலவழி நிறகும பொருடடி உலகை வழிபபடுதலியலவ வளளியமமை திருமணததில "குறவர கோமான, கநதவேள பாணி தனனிறை கணணிகை கரததை கலவி, நெதவ மாறி வரத நங்கையை நயபபா லினறு, நதனன கொளக வெனறு தனபுனற ரூரை யுய்ததான" (வளளி திருமண - 199), "காரதன ... அகஙனியாடி, மறறுளள கலனுக தநது வதிவையின சடஙகு நடி, அறறம நடையா வணண மறமவழி யியறற பெய தான" (200) எனறும வருவனவறறுள காணபபடுதலும அகவி வேளவியுடன வேதச சடஙகுமே பேசபபடடலை வளளியம மையா திருமணமை கவனிப்பில பின நிகழ்ந்த கறபியல நெறி ஒழுகக காடடியதை போலும. இக காரணஙகளும, கறபியல மண ஒழுகக முறைகளும காலநதோறறம தேயநதோறறம வருணநதோறறம மாறுபடடும நிகழவன எனபது தொலகாபபியதது நசசினாரகினியர ருரைதத வாறறாலும பிறவாறறா லும விளகும; இதபறறிய ஆராயசிகள வேபாிதம மாறுபாடடி றரும பூரணமாகும இடமாய வீனைதலின முனகுறிய குறிபபுகளோ மனகொணடு ஆணபும அமைதியும கொளளததகக எனபது.

கை பற்றுதற்தரிய பண்பிற் பழதி னைப்போழது நண்ணி - இகளில மஙகலநா ணணிதலுகு கலவேளை பாரபபதுபோல, மூன கூறியவாறறால காணும அநகெறி முறையில கைபபிடிததலுகு (பாணிக்கிரகணதகு) கலவேளை பார்த்தல வழககு, பழதில் நற்பொழுது - சோதிட நூலவழி வேளையில வரும குறறமகள இலலாகிய கல நேரம; னேமுகூரதம எனப. "அருகுனமுதற கோளனைதது மழுதிடவுச சனகளிலே, பெருக்கவலி யுடனிற்கப் பேணியநல் லோரைபொழ" (1920) எனறதும, ஆண்டுரைததலையும பாரக்க. பழதில் - உயிரகளின பழுதாகிய மலக குறறததை இலலையாகச செயதற்குக காரணமாகிய எனற பிறசரித வீனைபுபறறிய குறிபபும காண உரைததலுமாம; கை பற்றுதற்தரிய பண்பில் என்றது திருமணததின கீலே பறறியும, பழதில் எனறது உயிரகளின னேமைபறறியும உரைததலுமாம.

பெற்றவர்...துன்னினர்கள் - குறித்த கல்வியில் மணமகளைப் பெற்றவரும் உடன பிறந்தாரும் அழைத்து மணவறையினுள மணமகளுரது வலப்பக்கத்தில் அமர வைத்தல மரபு ; உரிமைபற்றி இசசெயல பெறறவர - உடன பிறந்தாகளின்மேல் நின்றது ; உடன் பிறந்தார் என்றதனால் ஈண்டுப பிள்ளையாரின தேவியாருக்கு உடன் பிறந்தார உளராயினர எனபது கருதபபடும.

பெருமணம் - வந்தணர்தாகவெலாம முதறபபேற தரும் பெருமை குறிததது ; தலபபெயராக குறிப்புமாம.

சூற்ற முன் சூழ்ந்து - பெற்றவர் உடன்பிறந்தாகளே யனறி மணமகளாரின் சுற றத்தார் முன்சூழ்ந்த போறற அணைந்தனர.

முன் துன்னினர்கள் - முன் - மணவறையாகிய ஆதிபூமியின் முனபு.

பிணை - பெண்மான. 1236

3135. ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
நாகமார் பணபபே ரல்கு னற்றவக் கோழுந்த ஞரை
மாகமார் சோதி மலக மன்னிவீற் றிருந்த வேள்வே
மேகமோ டிசையு மின்னுக் கோடியென விளங்க வைத்தார்.

(இ - ள்) ஏகமாம எய்தி - ஒனறுகும மெயயாகிய சிவஞானத்தைப பெறற பிள்ளையாரது வலபபக்கதில பொருநத வந்து ; நாகமார்...கொழுந்தஞரை - நாகத தின் படமபோனற அலகுகளையுடைய மலல தவத்தின கொழுந்து போலவாராகிய அம்மையாரை ; மாகமார் ..கொடியென - ஆகாயத்தின நிறைந்த ஒளிபொருந்த நிலே பெறறு வீறறிருநத வெளளே மேகத்தினுடன பொருநதும மினனற்கொடி போல ; விளங்க வைததார - விளஙகுமபடி அமரச் செய்தாகள்.

(வி - ரை) ஏகமாம் மெய்ச் சிவஞானம் - என்க. மெய்ச் சிவஞானம் - என்றும மெயயாகிய - சததாகிய - அழியாத - நிலைபிறழாத - சிவஞானம ; "தங்கழல் பேணும ஒருதெறியில வருஞானம" (1963), "எண்ணரிய சிவஞானம" (1966) ; "தாவில தனிச சிவஞானம்" (1967) எனற தொடககதறகுக் கூறியவறறை இஙகு நினைவுகூர்க. அந்த ஞானதினை பயன ஈண்டு நிறைவுபெறும நிலையாதலின் அததனமையினே முடித துக் காட்டியவாறு ; இனிப, பிள்ளையார பெறற ஞானதினை நிலைபெறறிப பேசுகினற முடிநத இடம இதுவேயாதலும காணக.

ஏகமாம் மெய்ச் சிவஞானம் - ஏகம்ஆம - என்புழி ஆம் என்னும் ஆக்கச்சொல் உணமை குறிததது நின்றது. "நிராகருணைய நிமலரைய" (போதம - 9-2 - உதா) எனபுழிப்போல ; "எடபடு நெயயென வுயிருக குயிராயெனகும் ஏகமாம பசுபதி தாளேத்துஞ் செயயுள" எனறவிடதிற்போல ஏகமாஞ் சிவமெனவே, மாற்றுமற சொறகிடகை முறையே கொணடு சிவனது மெய்ஞ்ஞானம - சிவனையறிக தனுபவித தறகுரிய மெயஞ்ஞானம - பெறறவர் எனறுரைததலும பொருந்தும.

ஞானமிசைந்தவர் - ஞானமே திருவுருவமாகப பெற்றவர ; ஞானம் மிசைந்த வர் என்று பிரிதலுச் சிவஞானத தினனமுதததை உணடவர் எனறலுமாம; மிசைதல்- உண்ணுதல்.

வலப்பால் எய்தி - விளங்க வைத்தார் - என்ற கூட்டுக ; மண வேளவிச சடககு நிறைவேறி எரிவலம வருமவரை மணமகள் மணமகனுக்கு வலப்பக்கத் திருக்க வைத்தலும், அதனபின இடபககத்தி லிருத்தலும மரபு. பெண தோன்பிருதது தலஞ செய்து உரிய மணமகனைப் பெறுகினருள் என்பது நூல்களின உட்கிடையாதலின்

வேல்வி வேட்ட பின்பே இடப்பாகம் சார்வது விதி ; இடபபாகம் பெண்மைகுரிய பாகம் ; உமையம்மையாரது தவம் முதலிய வரலாறுகளெல்லாம் இக்கருத்தை விளகுவன ; அம்மை இடபபாகத்தில் இடங்கொண்டனர் எனபதுமிக கருதது , நற்றவக் கோழந்தனர் எனற குறிப்புமித. " பெண்களி லுயர கோற்குள சடகலி பேதை யெனபார் " (171) ; " கலைகையென னேற்றன் கொலலோ கமபியைத திளைதத கெனபார " (திருவிளை. புரா - திருமணம் - 120) முதலிபவை காண்க.

நற்றவக் கோழந்தனர் - " கறபெரும.. பூகெரம பனஞ " (3120). " பெருக தவக கொழுது " (1128) எனற அமமையாரது தவக குறிப்பும, அவர போல்வார் எனற குறிப்பும காணக.

வெள்ளை மேகமோ டியைந்த மீனுக் கோடி என - வினையும உருவம்பறறி எழுநத உவமை. மேகததில் மினனறகோடி இலைதல இயறகையாதலும காணக , இயைந்த மின் - " மினனுக்கெலலாம மினனுக்கு மழை " எனற பழமொழிபபடி மின் இலைதல் மழைகாட்டுமாதலின மேலால ஞாபகபேதக மழை பெயதலும, முதலிப பரபோகமாக வினைவு வினைதலும சேரும எனற குறிப்பிஞற பயனபறறியு உவமமாதலும கருதத தககது ; காரமேகததினும சுலகெணட வெணமேகம பெரும பயனாகும எனபது " ஒளிகொண வெணமுகி லாயபராக தெகமும பெயபு மாமழைப பெருவெள ளம " (தேவா) எனறதனுமறிக மழைபொழிநத பின பேசுமும மினனும மறைதலும குறிப்பு

வெள்ளை மேகம் - பினனேபாருகுத திருநீறறுப பொலிவு, முதகணிகளின வெணமைக சோலம, ஞானப பிழமபாகிய வொளி எனறவறறுல உவமையாயிறற.

மாகமார் சோதி - மாதம் - வின.

விளங்க வைத்தார் - முனனரே அமைநதிருநத தனமை வெரிபபட வினகும்படி அமாதவினா. 1237

3136. புனிதமெய்க கோல நீடி பகலியார் மேனிகா தமமைக
குனிசிலேப புருவ மெமவடிவு மிராமபனை முட மீன கூட
கனிமிகக கணட போதி லலமம நலநாடி யா கூறி
மனிதருந் தேவ ராளுர கணணினமை யாது வியதது. 4248

(இ - ள்) புனித மெயகோலம தாமம - தூயமை செயயும மெயககோலம நீடிய சிகாழித தலிவராகிய பினனியாகார , குனிசிலே ..கவடபோனல - வினைந்த விலலேபபோனற புருவகமேபோடைய மெலலிய பூஙகொமபு போனற தேவியாருடனே கூட மிகக ஆவதறடன கண டபோதி லில , நலல... கூறி - நலல மகலவராதறதறகினசை சொலலி ; மனிதரும...வாழதறகி - கணணினைமைகாமல பாரதது வாழதறிய வகையி னலே மனிதாகளும தேவாகளாயிருபபள்

(வி - ரை) புனித மெயக்கோலம - புனிதம் - தூயமையால்பு தனமையுமாம. மெய் - அறிவிலலாத - நிதகியமான , புனிதம் - பூததணி - தாமரை மாலை எனறிவறறையுமு, மெய் - திருநீறு கணடிகைகளேபும குறிதது நின்றதுமு காணக

குனிசிலேப் புருவம்-வில, வளைதது அவபுவதுபோல ஈணடு அம்மையாரின கணணும புருவமும வினைதுகாடடிய நிலையின அநுடபாவகசெயது யாவரகமும முதறப பயனளிகக தனமை யாகத மனபதனைக் குறிபபாலுணாத்துவார குனிசெய போனறதெனற உவமைமுகததார கூறினர.

வேந்தர் தம்மைக - நகாம்பனு நடனைகூ க் கண்டபோதின - வாழ்த்திந - தேவாரனர் எனக. மணமகளை ஒருசேர வீறறிருகக முதலிற காணும மரபைக்

காட்சியாதலின் அதனைக் கண்டோ வாழ்த்துவது மரபு. இதுக கண்டவர்கள் அக் காட்சியிலே ஈடுபட்டு இலயித்தது கண்ணிமையாது வாழ்த்தினார்கள் என்றது அதன மேன்மை குறித்தது.

கண்ணிமையாது வாழ்த்தி மனிதருந் தேவாளர் - கணணிமைபாத தன்மை தேவாகளுகுத்தான் உண்டு ; அதன்மை இதரு மனிதரும பெறறமையால அவ வளவில தேவராளா எனரார். மனிதர் - தேவர் என்றவை பிறப்பு வகை குறித்து நின்றன. கண இமையாது வாழ்த்தியதனுல தாம்தாம் உயாவு பெற்றனா எனபது குறிப்பு. இறைவரை வாழ்த்தினரேர் தாமதாம உயர்சியாகிய வாழவு பெறுதற பொருட்டே வாழ்த்துவா எனபதனறி அதனுல இறைவருகு ஓா வாழ்வு தருவாரல லர். " வாழ்த்துவதும வானவாகள தாமவாழவான மனகினபாற, சூழ்த்துவதும தாமுயாகது தமமையெலலாக் தொழவேண்டி " (திருவா) எனறபடி இதுக கண்டோா தாம்தாம் வாழ்வடைநதார்கள எனபதைக காட்டுபபடக கண்ணிமையாது வாழ்த்தி என்று காரணங் காட்டிச் சுவைபடக கூறியவாறு காண்க. இவவாறு காணபபெறற வாழதறியதனுல அவாகள எலலாம அழியாத சிவனுலக வாழவுபெறும சரித வினவுக குறிப்பும காணக.

நனிமிக்கண்ட - நனிமிக - ஒருபொருட் பனமொழி ; ஊன்றிக் கண்ட காட்சி மிகுதி குறிததது. வேநதரும கொமபனருமாக இருவரையும் ஆர்வமிகக் கண்டாராத லின் இருசொல் புணாத்தி ஓதினா எனறலுமாம.

நல்ல மங்கலங்கள் - உலகில அழியும் தனமையுடைய ஏனையோாகுக் கூறும மங்கல வாழ்த்துகளை உபசாரமாத்திரையாய கினறு ஒருகாலத்தை ஒழிவன. ஆனால இங்குப பிள்ளையாரையும தேவியாரையும் வாழ்த்திக கூறிய மஙகலங்கள் அவ்வாறனறி எனறும் அழிவறுத நித்திய சிவமஙகலமாய நிலறவறுறதலின நல்ல எனறு பிறிதி னியைபு கீகிய அடை தநது அருளினார். 1233

3137 பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தர் காப்பண்
சித்திர விதானத் தின்கீழ்ச் செழுந்திரு நீல நக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதனமறை முறையி னோடு
மெய்த்தகம பெருமான் பாத மேவுமுள் ளதுதாற செய்ய, கஉஉ

3138. மறையொலி பொங்கி யோங்க, மங்கல வாழ்த்து மலக,
நிறைவனீச் செங்கை பற்ற கேரிழை யவர்மு னந்தப
பொறையணி முன்னான் மாபர் புகரிலவண் பொரிகை யட்டி
இறைவரை யேத்தும் வேலை யெரிவலங் கொள்ள வேண்டி, கஉச0

3139. அருப்புமென் முகிலி னார்த மணிமலர்க் கைப்பி டிததங்
கொருப்படு முடைய பிளளை யார்திரு வுள்ளந் தன்னில்
"விருப்புறு மங்கி யாவார் விடையுயர்த தவரே" யென்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிநதையிற் றெளிந்து செல்வார்,

3140. மந்திர முறையா லுய்தத வெரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை யாளர்
"இநதவில் லொழுக்கம் வாதது சூழ்நததே ! யிவடன் னேடும்
அந்தமில் சிவன்ருள் சேர்வ" னென்னுமா தரவு பொங்க, கஉசஉ

3141. மலர்பெருங் கிணையுந் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ
அலகின்மெய்ஞ் ஞானத் தேல்லே யடைவுறுங் குறிபபா லங்கண்
உலகினேம் மருங்கு நீங்க வுடனணைந் தருள வேணடிக்
குலமணம் புரிவித தார்தரு சோயிலே சோக்கி வருதார். கஉசஉ

3137. (இ - ள்) பதறியில .ரபபண - வரிசை பெற அணி செய்யபபட்ட பசும்பொன் இழைதத பவளக காலகளினையுடைய பதரின டுவிலே ; சிதறிர விதா னததின் மீழ - சிதறினிதத மேறகட்டியின மேழே , செழுஙிரு மீலகக - செழுமை பொருநதிய திருமீலகக காயனர (ஆனியாரக இருதது) , முததமிழ வீரகா முனபு - முததமிழ வீரகாகிய பினனையாரது திருமுனபிலே ; முதன மறை...செயய - முதனமையாகிய மறைநூல விதிச சடஙகஙகளே அமமுறையினபடியே மெயபபொரு ளாகிய கம் பெருமானரது திருவடிகளிைப பொருநதும உளளதது டனனே செயய, கஉசக

3138 (இ - ள்) மறையொலி மலக - வேத ஒலிகள மேனமேலும பெருகி ஓல்கவும மகலல வாழததொலிகள மிகநது பெருகவும ; நிறைவினே...சேரிழையவர் முன - நிறைநத வனனபலகளே அணிநத அமமையாரது செலவுகையினைப பினனையார பற றமபொருட்டு கேரிய அணிகளே அணிநத அநத அமமையாரின முனனே ; பொறை .. . வேலை - பொறையினே அணிகலனுகப பூணட முருநூலணிநத மாபினராகிய திரு மீலகக காயனர் குறற விலலாத வெளளிய நெற்பொரியைச் சுமகபில எடிதது வேனவிக கீயில ஆகியாகப பெயத ஙிவபெருமானேச அஙகுமபொழுதி , எரிவலஙகொளள வேணடி - எரியை வலமாக வருவதறகாக எணணி ; கஉசஐ

3139. (இ - ள்) அருபபு ..பினனையார - அரும்புபோனற மெலலிய தனகளினை யுடைய அமமையாரது அழகிய மலரபோனற கையினைப பிடிததறகுகொணடு அருகு ஒருபபடட பினனையார ; திருவுளளகதனனில ..தெளிநிகு - தமது திருவுளளததின கண "வீருபம பெருகுமப யகனிரியாவா பிடிய கொழுமை யெரதகிய வெ பெருமானேயாவா" எனற திருலஞாப பிருமணததினைப பொருநிய மனததிலே தெளிநதமையிஞலே , செலவார - செலவாராய, கடிசக

3140. (இ - ள்) மாதிர முறைபால பிசஙகையாளர - மகதிர முறையினாலே உண்டாகஙி வளரகபபடட எரியினே வலம வரும்பொருட்டு அமமையாரது திருக கையினைப பிடிககும தாமரைமலர் பேனற செலலிய கையினையுடைய பினனையார ; இதத...பொதக - "அடதே ! இதத இலவம பழுவிய மடிகளிலே வநது சூழநதுகொண டதே ! இவளுடனே அழிலலாத சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச சேரவேண" எனனும பேராசை மேனமேலும அதிகரிகக , கஉசஉ

3141. (இ - ள்) மலரபெரு...சூழ - மலரசி பொருநதிய பெருக கினிஞரும் திருததொணடா கூட்டமும ஆகிய இவரஞருடனே கூட , அலலில...குறிபபால - அளவிலலாத மெயஞஞானததின எலலையினே யடையவேணடும எனற உடகுறிபபி ஞலே, அவகண...நீகக - அவ்விடத்து உலலின எபபகதிகளிலும தமமைச சாராது நீகக , உடன அணைநதருள வேணடி - உமதிருவருடனே அணைநதருள விரும்பி , குலமணம்...வநதார் - மறைவழி நினறு ஆதரிய மணததினைச செயவிததருளிய இறைவரது திருப்பெருமணம எனனும திருநகோயிலினை நோகி எழுநதருளி வந் தனர். கஉசரு

இவைவைத்த பாட்டுக்களும் தொடாநத ஒருமுடிபு கொணடன.

3137. (வி - ரை) பத்தியின் - பத்தி - வரிசை; பத்தியில் - அனபு மிகுதி யினலே என்ற குறிப்புமாம், " மொய்ததனீள பதநி யினபால " (72) என்றவிடத்திற் போல.

குயிற்றுதல் - கைவினைத திறத்தினுறை கோலஞ் செய்தல்.

பைம்பொற் பவளக் கால் - பசுமபொனனு லிழைத்தலுடன் பவளக்காலினையு முடைய ; " சோர் பவளகால் " (திருவா).

சேழந் தீருநீலநக்கர் - சேய்ய - எனற கூட்டுக. சேழுமை - காணமறையினும் வலல தன்மை குறிததது ; " ஞால மிககான மறைப்பொருள விளகிய நலததார் " (1831) எனறது காணக. நீலநக்கர் - வேளவியாசிரியராக அமாதது செய்ய எனக ; புரோகிதர் எனபர் ; புர: - ஹித: - புரோஹித: — புர : - முன்னிலேயில், ஹித: - இதனு செயபவர். வடமொழி. சேழந்தீரு - முதகிதிருவையடையும எனறலுமாம.

முந்தமிழ் விரகர் முன்பு - மண வேளவியில செயயபபடும் சடஙகு மணமகனே முனவைதது செயவது மரபு ; அதுபோலப பினனாப பொரிகை அட்டி எரியிடும் சடஙகு மணமகள முன்னாச செயயபபடுவது மரபாகும எனற காட்டப்படுதலும காணக (3138).

முதன் மறை - முதனமையுடைய வேதமுல விதிச் சடங்குகள ; முதல் - முதல் வன் எனறு கொண்டு முதல்வனருளிய எனறலுமாம. மறை - மறை விதிவழி செய யும சடஙகுகளு ஆகி வருதது. முறையினேடு - விதிதத முறைமைபபடி ; முறையாக.

மெய்த்த நம் பெநமான் பாதம் (மேவு முள்ளத்தால் - மெய்த்த - மெய்பபொரு ளாகிய ; சிவன ஒருவரே சத் ஆவார எனபது வேதம். மெய்த்த - உள்ளம் எனறு கூட்டி உள்ளபடியே அழுந்திய நினைவு என்றுரைததலுமாம.

பாதம் மேவும் உள்ளத்தால் - இறைவரது திருவடிகளையே தியானிதத மனதநி னேடு ; சேழந் திருநீலகக்கர எனறபடி அவர் மிகத்தூயராயும மறைவல்லராயும சீலமுடையவராயும இருபபினும சிவபோதத்தாலே காரியம் செய்யபபுகின் முகருணை களின வசபபடுதலின முறை பிறழ கேரிடுமாதலின, இறைவன நிருவடியைப பொருக நிய மனத்தோடு செய்யின " பரணுணாவி ஞலுணரும மெய்ததவரை மேவாலினை " எனறபடி அவர இடையூரினறி இனிது முடிதத்தலைபபர என்று சிவனே எணணிச செய்தனர் எனதாம.

இனி, பாதம் மேவும் உள்ளத்தாய் எனறது, இவவுயர்ந்த பணி செய்தால இறைவன நிருவடிப் பேற்றினே அடையலாம என்ற எணணதாலே செயய எனறலு மாம் ; அவவாறே அடையபபெற்றமையும காணக.

இனிப, பிள்ளையார் இறைவரது கழலகளலலாது வேருென்றனையும் பேணாத தன்மையுடையவராதலின் அவரது வேள்விச் சடங்குகளே அதன்மையிலே நினற தாமும் சிவனடி பேணிச செய்தலவேணடும் நியதிபற்றிப பாதமேவு முளளத்தாற செய்ய என்ற குறிப்புமாம் ; சிவனியமஙகளும பூசை முதலியனவும் செய்யும்போத தமது கருவி கரணஙகளே உரிய மநதிர நியாச பாவனே கிரியைகளாற் சிவகாமமாக் ஆககிக்கொண்டு செய்க எனனும் சிவாகம விதிகள் இககு நினைவு கூர்தறபாலன. பிளளையாரது திருமணச் சடங்கு செயதறகுத தம்மைத தருதியுடையவராக ஆகிக கொள்வது கருத்தி.

இனி, இச்சடங்குகள இககுப் பிள்ளையாரை முன்னிலேப்படுததிச் செய்யினும் அவை இறைவரது பாதங்களேயே மேவும என்ற உள்ளததோடு செய்ய என்ற குறிப்புமாம்.

இனி, இச்சடங்குகள் இறைவரது திருப்பாதத்தை அடையும் வெப்பேறை இத் திருமணத்தில் வீரவியவர்களெல்லாம் பொருதுவிப்பனவாகுக ; வெ கிறைவாகிய கித் நிய மங்கலம் பொருந்துக என்ற கருதுதடன செயய எனற பிறசரித விளைவுபறறிய குறிப்பும் பாவனையும் பொருந்த உரைத்தலுமாம. திருநீலகண்டர் இதனையை உறைப புடைய சத்பாவனை செயயும் நிலை வாயந்த பெரியோர் எனறது அவர்தம் புராணததால் அறிக. இவை பெருமபான்மை திரு. க. சதாசிவ செட்டியார் அவர்களது குறிபபுக்களை தழுவி எழுதப்பட்டன. 1239

3138. (வி - ரை) மறையோலி பொங்கி ஒங்க - இவ்வொலி மறையவர்களும் இனஞருமு செய்தது ; மங்கல வாழ்த்து - மறையவர் மகளிரும ஏனையோரும் செய்தது.

நிறைவளைச் செங்கை பற்ற - செங்கை - அமைமையாரது கையினை ; பற்ற - பற்றம் பொருட்டு ; பற்றம் நிலை கூடும்பொருட்டு ; காரணபபொருளில் வநதது. பற்ற - போரி - அட்டி - ஏத்தும் - வேலை - எனற கூடடகளெகாள்க.

நேரிழை யவர்முன் - பொரிகை அட்டி - ஏத்தும் வேலை - வெணபொரிகை வேள்வித தீயினிலிட்டு ஆகுதி செயது உரிய மநதிரம பாவனைகளுடன் இறைவரை ஏத்தும இசசடங்கு மணமகள முனபு கைபபறறுதல (= பாணிகிரகணம) எனனும் அங்கிலை கூடுதல் குறிததுச செயயபபடுவது

அந்தப் பொறை அணி முந்நால் மார்பர் - திருநீலகண்ட

புகரில் வெண்பொரி - புதிய செநெலகிைப புதிய தூய மடபாணடதகில புனித வஙகளாகிய பெணகளால தூயமையாக இலைதகில பொரிகபபடல வேணடும என பது முதலிய விதிகளினபடி அமைதத பொரியாதலின புகரில் எனறார. புகர் - குறைம ; போரி - அமுதுகளுகு மேலாக ஆகுதிகளுகு நிறைந்த சாதனம எனபா.

கை அட்டி - பொரியினை கருவிகளிஞலனறிக் கையிஞல மேலளிதது எரியிலிடுவது விதி , அட்டுதல் - அளவுபட வீழ்ததி யிடுதல.

இறைவனை ஏத்தும் - இசசடஙகினை யறறு அதறகுரிய பயறறிய கைபபறறறக் குத் தகுதியுடையவராக தனமையினை அருளுமபடி தூண்டுகும , இது அநத உரிய மகாநிரகளின கருத்து

எரிவலங் கொள்ள வேண்டிக் - கைப்பிடித்து - ஏறப்படும் என்ற மேலவரும பாட்டென் கூடடுக

எரிவலங் கொள்ளுதல் - எரியிற பொரிகை அடடி, மணமகன மணமகளைக கைபபிடிதது வேளவித தீயினை ஏழுமுறை வலம வருதல மணச சடங்குகளுட் சிறநத பருநி ; இதனுடன மணம நிறைவாகுதல மரபு.

செங்கை பற்றி நேரிழை யவர்முன் வந்த எனற பாடல கண்டு பொறையணி முந்நூன் மார்பர் என்றது பிளனேயாகரச சுடடியதாக உரைத்து, அதற்கேறறவாறு உரை முடிபுகொண்டது இராமாநாத செட்டியார குறிபபு.

பொறையணி - பொறை - சாந்தம , பொறையினையே அணிகலமாக மேறகொண டொழுகுதல் முனிவாகளின தனமை. 1240

3139. (வி - ரை) அநுப்பு - அருமபு போனற ; அருமபு எனபது அருபபு என நின்றது அரும்புபோனற மூவி எனறது மணமகளின் பன்னிரண்டு வயதாகிய இளம்பருவம குறிபபதது ; "பொடிகின நிலமுலை" (திருகோவை) என்ற கருததுக ளுண்க. அநுப்பு மேன்முழலையினர் - மணமகளாராகிய அமைமையார்.

ஒதுப்படும் - எணணத்தட் கொணடு அதறகேற்ப முயலும்.

ஒருப்படும் - உள்ளந்தன்னில் - தெளிந்து - என்ற கூட்டுக ; இதுவரையில் தாம் இசைந்திருந்து செய்த மணவேள்விச் சடங்கினையே பற்றி எரிவலமகொள்ளு தலேயும மேற்கொண்டு எணணி ஒருபபட்டு அதறகாகத் தேவியாரது கையினைப பறறிய பின்னேயாரது திருவுள்ளத்தில் அங்கிலேயில-அககணத்தில - திருவருளால் ஒரு கருத்துத் தோன்றித தெளிதல் நிகழ்ந்தது என்பதாம். அக் கருத்தாவது " இகரு எரிவலம் வர ஒருபபட்டு எழுந்து கைப்பற்றியது மந்திர வேள்வித் தீயாகி யிகரு மூன் காணப்பட்ட எரி ; ஆனல அதறகேறப விருபபுமம எரியாவா ஙிவபெருமானே யாவர் என்றதாம் ; மேல்வரும் பாட்டுப் பார்க்க.

விருப்புறும் அங்கி ஆவார் விடையுயர்த்தவரே - " எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற லில்லை " (தேவா) என்றபடி அங்கி - எரி - இறைவரது திருமேனி (மண் - நீர் - தீ - கால் - வான் - ஞாயிறு - மதி - உயிர) ; " நிலநீர நெருப்புயிர நீள விசுமபு நிலாப்பகலோன், புலனய மைநதனே டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றன " (திருவா) எனறவாறு மண முதலிய எட்டும அட்டமூர்த்தம எனபபட்டு இறைவரது திருமேனிகளாம். ஆனல அவற்றுள் எரி சிறந்தது ; என்னே ? மணணும் நீரும் தாழநதவை ; காற்றும் விசும்பும் கண்ணுற காணபபடாதவை ; ஞாயிறு-மதி இவற்றுன் இறைவரது உருவம உளளுறையாய் நிலவுவதனறி வெளிப்படக் காணபபடுத லில்லை ; எரியிலே சிறப்புறக காணபபடும. அக்கினி சொரூப உருத்திரன் ; அவரே சங்காரகாலதாவும் மீளச் சிருட்டிகாலதாவுமாவர.

விருப்புறு - இனி, இங்கு எரி இறைவரது திருமேனியேயாவது. இறைவர் இத திருமேனியினுள்ளே பாலி னெயபோல விளங்காது மறைந்து நிறபா ; விருமபி வெளிபபட நிறகுமிடம் குருவடிவும் ஙிவாலயமும் திருவேடமும் ஆகிய இவைகளே யாம் என்ற உணமைனறற கருதறின குறிபபும் காணக ; தாம விரும்பும் என்றும், உலக முய்வதனேயே விரும்பும என்று உரைக்கவும நின்றது.

தீநப்பெருமணந்தை மேவும் சிந்தையிற் றெளிந்து - திருப்பெருமணத திருக கோயிலினே மேவுஞ் செயலைத் தெளிந்து எனபது ; மேவும் - மேவுக செயல ; செயல எனபது சொல்லெச்சம தெளிந்து - தமது திருவுளளதில் தெளிவு கொள ளபபெறற : இது திருவருட்குறிபபிறு லாகியது.

தீநப்பெருமணந்தை மேவும் - இறைவா எங்குமுள்ளவா ; எரியினிற காண வேணடில் இகுத தியானம் மநதிரம கிரியை மூலமாக வரச்செயது வளர்ககபபட்ட மணகேளவித் தீயினிடத்திலும உளளார் ; எனின பிள்ளையார் " அகுகியாவா விடை யுயாததவரே " எனறு திருபபெருமணக கோயிலுகுச் சென றதெனனையோ ? எனின, பருபபினறிச் சட தெதக்கள எங்களும பரமேசரனெனக் காணடல மெய்யுணாவுடை யாாகுப் பொருததமுடைததாயினும் அவ்விறைவன குரு இலிங்கம் சங்கமம எனறி மூண்றிடஙகளில பிரகாசமாய விளங்கி நினறே மறற அலலாத இடத்து அபபிரகாச மாய் நிறறலால திருகோயிலினுள திருமேனியைப பறறி வழிபடல நிறபுடைத் தாம். " அகண்டமுக தைவமே, (யாயினும) அதகுவிதி ! அனபிறகெழு " (போதம. 12-4) (சடதெதுகண் மூழுவதும அத தேவனது வடிவேயாயினும் அவறறுள் அனபு வீளையுமிடததில் வழிபடுவாயாக ; அவ வதகுவித சிதகாரததைப் பெற்றடை யாய் ! - மாபாடியம) என்று ஆணையிட்டமை கருதுக ; பசுவின் உடல் முழுதினும் பால் நிறைவுறறிருபபினும் முலையினிடத்து விம்மி ஒழுகுவதுபோலத் திருகோயி லிருக்குக திருமேனியினனறி வெளிபபட அருளுமாறிலலை யாதலின் அடிப்பட்டுே அனபு மற்றிடத்து வீளையாது எனற உண்மை காண்க.

இனி, ஈண்டு மகநிர முறையா லுயத்த வேள்வித நீயில் இறைவன் அங்கியில் வெளிப்பட்டது உணமையே யாயினும், விறகில உளள நீயானது கடைகதபோது விளகருவதாய அலலுழி விளகுவதன்று; அதபோல, அதுவேதானுய்க காணும் ஆறலலலாதவாகுத தபமால அறியபபட்டதொரு மகநிர சாகநிதிய மிலலாதவழி ஆணடு விளகாதுளனெனு அம் மகநிர சாகியததால விளகிய தோனறம பொருளாம். அவ்வாறனறி அதுவேதானுயக காணபபெறும உணமைத தவமுடையாராகு எப்போதும் அப்படியே விளகிய தோனறவான இறைவன

இகுப பிளளையா அவ்வாறு உணமை முணிநதவ முடையாரனறோ? எனின, அஃதணமையே! பிளளையா உலகில வருது செயதருளியவை யெலலாம அத தவ வலிமை பெறுத உலகினரொருடனே யனறித தமபொருடடன்று எனபது நினைவு கூரதபாலது. அனறியும, இகு வளாதத வேளவித நீயானது இதிருமணதனின பொருடடிச சகதபபிதது ஆவாகன முறையால "வெளிபபட வருக" எனறு அழைதது கொணரபபடடும, பினனா உததிபாபன முறையால "மறைகது நிறக" என ஒடுகசெயது எழுநதருளச செயயபபடடும நிகழ்வது; திருகதோயிலில அவவா றனறி நித்திய சாகநிய விளகசமாய் இறை வெளிபபட வீறறிருததலும கருதுக. பிளளையா இபபோது மேறகொணட செயல எணணிச சகதபபிதத மணகிறைவாத லன்று; நிதிய மகசலமாக சிவ நிலைவிளை அனைவரையும புகர செய்த தாமும் எழுந்தருளும செயலாதலின அதறகேறற இடம மணதனின பொருடடி வளர்ந்த நீயினனறித திருபபெருமணக கோயிலேயாம எனபதுமாம.

அனறியும, "எணணிறநத கடவுளருக ளிடுமுணவு கொணடோடும, வணண வெரி வாயினகண வைததென" (796) எனறபடி இகு மகநிர முறையால உயதத வேள்வித நீயானது தனபால உயதத ஆருகிளை உரிய தெயவஙகளினிடம கொணடு செலுததும வழியாவதனறி மறறிலலை எனபதும, இது பிளளையா பணியில நிறகும தருநியுடைய தெனபதும கருதுக. "சுடா, பைய வேசெனறு பாணடிய நாகுவே" எனற பதிக குறிபபினையும இகுகுவைதது நினைவுகூரக

இகுறிபபுகக ளெலலாம பெற, மேலுளளிரும பாடடுகளில "மகநிர முறையா லுயதத வெரிவல மாக கைபறறமும செலகை யாளர" (3140), "ஞானதெலலை யடைவுறுக குறிபபால, கிடையும கூடடமும சூழ உடனணைந தருள வேணடுக கோயிலே கோகில வாதார" (3141) எனறு வருவனவும, பிறவும காணக

தெளிந்து-இதனாலவு முன ஆரும பெறாத அறிவினுல ஆய்ந்து எனக. தெளிகத வழிச செயல நிகழாதமையும காணக.

கேல்வார் - செலவாராகி - கோயிலே கோகில் வாதார் என மேலவரும பாடடுடன முடிக்க (3141).

3140. (வி - ரை) மந்திர முறையில் உய்த்த எரி - எனறதனால திருக் கோயிலினுள விளகும திருமேனி அவ்வாறனறி நிதியமாகிய எரி என்றது குறிப்பு.

வலமாக - கையைப் பற்றும் - மணங்கூறவு சடலங்ள பொருடடு வலம் வரு தற்காகக கைபபறறிய. மாதர் - மணமகளாராகிய அமமையார.

திருக்கை - பினனையாராத பறறபபடடு அவரது உரிமைத தேவியாராக ஆரும நிலை யினைத தந்த பெருமை குறிகக திருக்கை எனறார.

"இந்த...சேர்வன்" என்னும் ஆதரவு - இந்த - சிவஞான நெறியினுக்கு மாறு பட்டுத் தாழ்ந்த இதை என்றது குறிப்பு. பினனையாரது வாழவு எலலாவற்றுக்கும்

மேலாகிய சிவஞான ஒழுக்கமாம் ; இங்கு நிகழ்வதும் மணம் என்பது இல்லறத்தின் பாற்பட்டு ஆச்சிரம நிலைகளுள் ஒன்றாய் வருவது. " புகலு மாச்சிரம வறத்துறைக ளனையடைந்தும் அருந்தவமகள் புரிந்தும் அருமகவிகள் பல தெரிந்தும்...வேத சிர பொருளே மிகத் தெளிந்தும் கேன்றறி சைவத நிறத்தடைவர் : இறை சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சோவா " (தெதியார் - 8-11) என்பது ஞானநூல் முடிபு. பிளேயார் மேற்கூறியவறறள் இறுதியிற் கூறிய சிவ ஞானதினை நிறைவு பெற்றச் சிவனடி மறவாப பான்மையினர் ; உலகுக்காக வந்தவத ரிததவர் ; ஆதலின் வினேயோர் போலப பினேநெகிச் சென்று பிறவிக்கேதுவாகிய இல்லற ஆச்சிரமம் புக ஒருப்படுவரோ ? ; மணம் முறறிஞல இல்லறம் வரும் ; அது வரின் மக்கட்பேறு வேண்டப்படும் ; அது கூடின் உலகின எலலாப் பாசஙகளும கூடும் ; ஏடணைகள என்ற மூனறும சூழும ; இவவாறு மாயாகாரிய கூட்டமாகிய ஒழுக்கஙகள் தம்மைச் சூழத் தகாதனவாதலின் தகாத இந்த என்பதாம.

வந்து சூழ்ந்ததே - இலலொழுகக சூழலின தொடககமாகிய மணம் இன்னும நிறைவு பெறவில்லை யாயினும் சூழ்ந்தது என்ற இறநதகாலத்தாற கூறியது விரைவும் உறுதியும் பற்றி.

சூழ்ந்ததே ! - சுற்றமுறு பெரும்பாசத தொடர்சலிவிடு நிலைமையராய்ப் பிள்ளே யார திருமணதநிற நிசையாது மறுபபப், பின்னும கேட்ட சுறறததார்க்கு மறை வாழ வும, அந்தணர் ஒழுககம் பெருகவும, உலக நிலேயில மறையவரது குல ஒழுக்கதினே நடதநிக் காட்டவும் நிருவுளளக கொண்டு இசைதாராதலின, அவ்வாறு வைதிக ஒழுகக நெறியினே நடதநிக காட்ட இநத மணமிசைநதாலும் அஃது அதனே டமைந்துவிடாத முன் கூறியவாறு உலக மாயச் சூழலாகச் சூழாத விடமெனறே ! என்பது.

இவள்தன்னேடும் சிவன்றள் சேர்வன் - இவள் - கைப்பிடிக்கும் முதனமை யான சடஙகு நிறைவேறிவிட்டபடியால் ஒருவகையால் மனேவியாகிய நிலே பெறற இவள் ; மறறெரு முகமியமான முடிவாக நிறைவுறும சடங்காகி (சததபதி) எரிவலம வருதல் நிகழாமையின ஒருவகையால மணநிறைவு பெறுவிடினும உரிமைப்பாட்டினுலே இவளுடனே என்றபடி.

சிவன் தாள் சேர்வன் - " ஞானததாற சிவனடியைச் சேர்வர் " (சிததி) எனற படி சிவஞானம பெற்ற பயனே அடைவேன் ; இவவுலகில வநத காரியஙகளாகிய பரசமய நிராகரிபபும நிருநீறறி ஞகரமும நிகழ்ந்து நிறைவாகிவிட்டமையால இவ வாறு எணணியருளினர் எனபது. "பவமற எனனே முனனு ளாண்டவப பண்பு கூட" (3142) எனறும், " உன் பாதமெய்க் நீழல சேரும பருவமீது " (3143) என்றம மேல் வருவன காண்க. ஆதாவு - அனபின முதிநத உள்ளக் கிளர்சியாகிய ஆசை.

இவடன்னேடும் - பெண் பிறவிக்கு வீடில்லே என்ற கூறும சமணர் கொளகையி னுல் உலகுகு கோந்த தன்பததை ஒழிக்கவே பிளேயார் உலகிற போந்தனர் என றும், அவ்வாறருல் அவா பெண்ணே வெறுத்து தாம்மட்டும சிவனருள் சேர ஒருபபட மாட்டார் என்றும, பிறவாறும் நணடி விசேட ஆராயச்சி செய்வாருமுணடு ; அலை யெல்லாம் பிள்ளேயாரது சரிதததட் பொருந்தாமை யறிக ; " இம் மண்ணில வந தோர் நனமாம் பிறவி நீர யாவரும் புகுக " (3146) எனபதனுல் பெண ஆண் என்ற பாகுபாடு எதவுமினறிப் பகருவ நிலே ஒனறே கருததாகக் கூறுதல் தெற்றக. இந்த " இல்லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்தே " என்றதனேயும் மறந்துவிடலாகாத.

3141. (வி - ரை) மலர்...சூழ - அடைவுறும் குறிப்பால் - என்று கூட்டுக ; சுற்றத்தாரும் தொண்டர்களும் ஆகிய இவர்களெல்லாருடனே கூட எல்லையிலே

சேர்தல் வேண்டுமென்ற திருவுளக் குறிப்பினாலே என்க; மலர்தல் - மன மகிழதல்.

அலகில் மெய்ஞ்ஞானத் தேல்லை அடைவதும் - அளவுபடாத மெய்ஞ்ஞான மாவது சிவஞானம்; அதன எல்லையாவது அதனமேல் வினங்கும் வொனாத நிறைவு. வெளுலகம். "உலகுய்ய நடமாடிய எல்லையினைத் தலைப்பட்டார்" (1075); "ஈல லெ கலியின்பொருட் செல்லையாடுவ கழலே" (1220) என்றவை காண்க. குறிப்பால்-திருவருட் குறிப்பினாலே தோன்றிய தமதளளக் குறிப்புக் காரணமாக.

உலகின் எம்மருங்கும் நீங்கத உடனிணைந் நநள-தாம ஒரு பறறுமினறிச சிவன முதநிலையிலிருநதாரேனும் உலகைத் தீமை நீகி நனனெறி காட்டி உய்வித்தற் பொருட்டுத் திருவருளால வகதாராதலின அகத அளவில கொண்ட உலகத தொடாபுகள் எல்லாமும் நீஙகிச சிவனடியே மறவாத நிலையில வெளுடன அணைய விரும்பி இனையும - கூட்டமுஞ - சூழ - நீஙக - உடனிணைநருவ வேண்டி எனற கூட்டியுரைததலுமாம.

குலமணம் புரிவித்தார் - அகதனரது மறையொழுகததை உலகிற காட்டும் பொருட்டு அக்குலதததிகேறற மண ஒழுகத்தை மேறகொளளும இசைவு வரக கூட்டுவிததருளிய இறைவா எனபது; தம செயல எனப தொனறுமினறி எலலாம் இறைவர் செயலேயாக காணபத பினனையாரது நிலையாதலின் தாம மண இசைவு கொண்டதனை இறைவா தநத செயலேயாக கொணடனர் எனக, "அவனே தானே யாகிய வன்தெறி, எக ஞதி யிறைபணி நிறக" (போதம) எனறருளினாறபோனறு நினறுவழிக கண்டுகொள்க. 2148

3142. சிவனமாக தருளுஞ் செலவத் திருபபெரு மணததை யெய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலேபபடிஞ சாபபு நேரகூபப்
"பவமற வேண்னை முன்ரு ளாண்டவப பணபு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டு" மென்னுல ஞணாவு கணண, கூ சச

3143. காதலமெய்ப பதிகங "கலஞாப பெருமண" மெடுகதுக் கணடோர்
தீதறு பிறவிப பாசந் தீர்ததல்சேம பொருளாக கொணடு
"காதனே! நலஞா மேவுப பெருமண கபப ன்னியுன
பாதமெய்ந் நீழல் சேரும் பருவமீ" தெனறு பாட, கூசடு

3144. தேவர்க டேவா தாமுந திருவருள புரிநது "நீயும
பூவையன் ஞளு மிஙகுன் புணணிய மணத்தில் வந்தார்
யாவரு மெம்பாற் சோதி யிதனுளவந் தெயது" மெனனு
மூவுல கொளியால விமம முழுசசுடாத தாணு வாகி, கூடசசு

3145. கோயிலுட் படமே லோகருக நொளகைபாற பெருகுஞ் சோதி
வாயிலே வருதலுக காட்ட, மனனுசாப புகலி மனனர்
பாயின வொளியா னீடு பாஞசுடாத தொழுது போறறி
மாயிரு ஞால மூய்ய வழியினை யருளிச செய்வார், கூடசல

3146. "ஞானமெய்க நெறிதான் யாகசு கமசிவா யச்சொ லா"மென்
ரூனசோ கமச்சி வாயத் திருபபதி கத்தை யஙகண்
வானமு நிலனுங் கேட்க வருள்செப்"திம் மணததில் வந்தோர்
ஞனமாம் பிறவி நீச பாவரும் புகுக!" வென்ன, கூடசஅ

3147. வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா ணுத மூழ்கி
யுருவெனுக் குயரக் கூட்டி யுணர்வின்றி மயங்கு வார்கள்
திருமணத் தடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி னாலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார். கஉசகூ

3142. (இ - ள்) சிவனமர்ந் தருளும...எயதி - சிவபெருமான் விரும்பி வீற் றிருந்து உயிரகட் கருள்புரியும் செல்வ நிறைநத திருப்பெருமணக கோயிலினுள சென்று சேர்ந்து ; தவநெறி...நோகஙி - தவநெறியினை வளர்ப்பதறகென்றே திரு வவதரிததவராகிய பிளளையார உலகக காட்சி நீஙகிய முதநி லியலிலே சார்வதற்குக காரணமாகிய திருவருட் குறிப்பினைக கணடு ; பவமற...கூட - பிறவியில வாராது என்னை முனனாளில் தமது திருவடியில ஆளாகக கொண்ட அதறன்மைகுப பொருந்த ; கவமலர்...ணண - புதிதின் அலர்நத தாமரைமலர் போனற திருவடியை அடைவிக்கும் என்னும மெயயுணர்வானது திருவுள்ளதநில பொருநத ; கஉசஉ

3143. (இ - ள்) காதல்...எடுதது - பெருவிருப்பு மேறகொணட மெயத திரு வாக்காகிய திருப்பதிகத்தினைக "கல்லாப பெருமணம" என்று தொடஙகி ; கண் டோர...கொண்டு - அகு அத திருமணதனைக கணடவர்களது நீஙகுடைய பிறவிக கேதவாகிய மலமாயை கனமஙகளேத நீரபபதனைச செமமைப பொருளாகத திருவுளம பற்றி ; "நாதனே...சுத" என்று பாட - "இறைவரே! திருநல்லூரில் பொருநதிய திருப்பெருமணக் கோயிலின்கண் எழுந்தருளிய நம்பரே! உமது திருவடிகளாகிய மெய்ம்மை பொருநதிய நீழலினை அடையும் பருவம் இதுவேயாம்" எனறு பாடி யருள, கஉசஙூ

3144. (இ - ன்) தேவர்கள்...புரிந்து - தேவாகளுக்கெல்லாம் தலைவராகிய இறைவரும் திருவருள் செய்து ; "நீயும்...எய்தும்" என்று - "நீயும் பூவைபோன றவளாகிய உனது மனைவியும், இஙகு உனது புணணிய திருமணதநில் வநதவர்கள் எலலாரும் எம்மிடதநில் இந்தச் சோதியினுள்ளாக வநது அடையுநகள்" என்று கட டளை யிட்டருளி ; மூவுலகு...தாணுவாகி - மூன்றுலகஙகளும தம ஒளியினாலே மேலிட்டு விளஙகும்படி முழுமையாகிய சுடர்விட்டெழும் சோதிலிஙகமாக நிமிர்நத எழுந்து ; கஉசச

3145. (இ - ன்) கோயிலுட்பட...காட்ட - திருக்கோயில் தன்னகதநதட்பட மேலே விரிந்த பெருவெ ளியும் அந்தச் சோதியினுள்ளே ஒரு திருவாயிலினையும வகுத் தக் காட்டியருள ; மன்னுசீர்...போற்றி - நிலைபெறற சிறபபினையுடைய சோழிந தலைவராகிய பிள்ளையார், பரவிய பேரொளியிலுலே நீண்டு விளஙகும் பரஞ்சுடராகிய இறைவரைத தொழுது துதிதது ; மாயிரு...செய்வார் - மிகப் பெரிய உலகதநின்கண உள்ள ஆணமாக்கள் உய்யும் வழியினை அருளிச்செய்வாராகி ; கஉசடி

3146. (இ - ள்) "ஞான...சொலாம" என்ற-மெய்யினையுடைய ஞானநெறி தான் எல்லாருக்கும் "நமச்சிவாய" என்னும் திருவைநதெழுததாகிய மொழியேயாகும என்ற ; ஆனசீர்...அருள் செய்து - ஆகமம் பொருந்திய சிறப்பினையுடைய நமச சிவாயத் திருப்பதிகத்தினை அவ்விடத்திலே விண்ணவரும் மண்ணவரும் கேட்கும்படி அருளிச்செய்து ; "இம்மணதநில்...புகுக" என்ன - "இந்த மணதநில் வந்தவர்கள எல்லாரும் இழிவுபடுத்தும் பிறவி நீஙக இதனுள புகுவீர்களாக" என்ற ஆணையிட் டருள, கஉசசு

3147. (இ - ன்) வருமுறை ..மயங்குவார்கள் - முறையாக இடையறாது வரும் பிறவியாகிய பெரு வெள்ளத்திலே எல்லை காணாது அழுந்தி உடம்பு என்னும் தன்பம் நிறைந்த கூட்டினுள் இருந்த உணர்வில்லாமல் மயங்குவாராகளாகிய அம் மக்கள் ; திருமணத்துடன்...நிறபபினுலே - பிளளையாரது திருமணத்துடனே சேர்ந்தத் கொண்டு முன்னுற செல்லப்பெறற நிறபபினுல் ; மருவிய...புக்கார் - பொருந்திய பிறவி நீகுமபடி கிலேபெறற அத்தப் பேரொளியினுள்ளே புகுந்தனர். கூசள

இந்த ஆறு திருபபாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொண்டன.

3142. (வி - ரை) வாதரர் - எயறி - நோகறி - நண்ண (1244) - எதிர்தத - கொணடு - பாட (1245) - தேவா - அருள் புரிநத - எனற - ஆறி (1246) - காட்ட - மன்னர் - போறறி - அருளிச செயவார (1247) - அருள் செயத - எனன (1248) - மயஙகுவாகள - புககார (1249) எனற இநத ஆறு திருபபாட்டுகளையும் கூட்டி முடித்தகொளக.

திருப்பெருமணம் - கோயிலின் திருபபெயர். நல்லூர்ப் பெருமணம் - கல்லூரில் உள்ள பெருமணம எனற கோயில ; சாகதை அயவர்தி-கருவூர் ஆனிலை என்பன போலாம ; நல்லூர் - ஊர்ப பெயர.

தவநெறி வளர்க்க வந்தார் - பிளளையார , அவரது திருவவதார உள்ளுறையாவ நிதி எனறவாற ; தவநெறி - சிவநெறி ; இதனுல் மணஞ செயதகொணடு உலகில் வாழ்தல அவர வாத காரியமனறு எனபதி குறிபபு.

தலைப்படும் சார்வு நோக்கி - அவ்வுள்ளுறை முறறுபபெறற முதறி நிலையினை கூடும் பருவம் சாராததனே உள்ளுற உணர்வினில சிவஞானத்தக் கணடு ; நோக்கு தல் - உள்ளுறக் கருதலில ஞானறிக காணுதல ; தலைப்படுதல் - சேரதல் ; "தலைபபட்டார் தீரத் துறநதார்" (குறள), "தலைபபட்டா ணங்கை தலைவன் குளே" (தேவா), சார்வு - சாரும இடமும காலமும ; "சாரபுணாக்கு" (குறன்).

பவமற கூட - பவம் - பிறவி முன்னுள் ஆணி - முனனே கிலையில ஆட் கொணடருளிய , பிரமதீரததக கரையிலு மூனறும வயதில ஆணடருளிய எனற உரைபபாருமுளர அப்பண்பு - அநத நிலை ; கூட - பொருநத ; இதனுல் பிளளை யாரது முனனே கிலையின தனமை விளஙகுவதும, முருகப பெருமா ரின பிள்ளையாராய வநதார என்பார கூறறுச நிறிதும பொருநதா தொழிவதும கண்டுகொளக முன்னு ளாண்ட அப் பண்பின் நிலை - "பணடுநிறு வடிமறவாப பானமையோர" (1953) ; எனறவிடத்தும, பிறணடும உரைகசபபடட தகாடபபிடிக. "மறகுமா நிலைத வெனனே" (தேவா) எனற பிள்ளையார திருவாகும தனவுகூக ; அப்பண்பு கூட - இடையில இவ்வுலகில வாத அவதரிததத முதல இதகாறும கின்ற இப பணபு நீகக ; வேறெனறும காணுத சிவனையே நினைநத ஒனறியிருகும பணபே வாத பொருநத என்க. கூட - கூடுமபடி ; பவமற - மையல செயகிம மணணின் மேற "பிறகு மாற காட்டினுய பிணபபடி மூடமபுவிட , டிறகு மாற காட்டினுயக் கிழகு கினற தெனனேயே!" (தேவா)

நவமலரீப் பாதம் - நவம் - புதித ; அறுபலிகருதோறும புதித புதிதாயிருக் கும தனமை ; இது சிவானகததினை பணபு

கூடக் - கூட்டும் - கூடுமபடி கூடடும எனபது கூட்டினுலனறிக் கூடலரித என்பதாம்.

நல்லுணர்வு நண்ண - சாவு நோக்கியதனுல் இவ்வுணாவு ணணிந் தென்பது ; நல்லுணர்வு - ணன்மைகட் கெலலாம பெரு ணனமையாகிய கீழபேறு பற்றிய உணர்வு.

முன்னே காளில் ஆட்கொண்டு பிறவியில் வாராது அருளிய பண்புபோல, அதனின் மேலாய் இனிப் பிறவியில் என்றும் வாராத நிலே பொருந்த என்பது கூட - என்றும், நவமலரீப் பாதம் என்றும் வரும் சொல்லாறறற குறிப்பு. இதன் முன்னும் அப்பாதத தையே சென் மூத்தி நிலேயிற கூடியிருந்தா ராயினும அது திருமேனி தாங்கிப் பிறர்க கருள உலகில் சின்ற நிலே. இனி அப்பண்பு கூடப் - பாதங் கூட்டும் என்றதனல் அர் நிலேயினின்றும மாறுத சிவானுபவமே மருவிக்கொண் டிருக்கும் பணபு குறிக்கப்பட்டது.

நல்க—என்பதும் பாடம். 1244

3143. (வி - ரை) காதல் மெய்ப் பதிகம் - காதல் மிக மேற்கொண்டு எடுத்த என்க ; விருப்பம் இறைவர் நவமலர்ப் பாதக் கூட்டும என்ற நல்லுணாவு பெற்றமை யால் மிகுத வந்தது ; மெயிப் பதிகம் - மெயி - சதது ; இறைவரது திருவாக்காகிய குறிதத பயணேத் தரும் தனமை. கல்லூர்ப் பெருமணம் - இது பதிகத் தொடக்கம்.

கண்டோர் - திருமணததைக கண்டு தெரிசிதேதார் ; இறைவரது அருட்கண ணின் குறிபபினுற் காணப்பட்டோ என்ற குறிப்புமாம்.

நீதுறு பிறவிப் பாசம் - நீதுறு - பர்சம் என்றும் கூட்ட நின்றது ; நீதுறு பிறவி - பிறவியானது நீமையிற செலுததி மேலும் மேலும பிறவிகளிற் செலுததுதல் குறிப்பு. "மையன மானுடமாய் மயங்கும்" என்றது காண்க.

கண்டோர் பாசந் தீர்த்தல் சேம்பொருளாக் கொண்டு - சேம்பொருள் - செம்மை யாகிய - சொபமாகிய - பொருள் ; உட்கருதது. தாம் சிவன்றுள சேர்தலாகிய கருதது முறபட்டெழுந்த தாயினும, தாம தமது தேவியுடனும் இளேஞா தொண்டர் இவர்கள் சூழ உடன் அணேதல் அதனுடன் உள்ளுற எழுந்த கருதது ; தம்மைப் பல மற முன்னு ளாண்டமையினலும, சிவஞானம பெற்றமையினலும, பாசமற்றிலராத லின் தம பொருட்டுத் நீதுறு பிறவிப பாசம் நீர்ததல பொருளாகக் கொண்டு திருப பதிகம் விணபபித்தல் அத்தணே வேண்டபபடாது, மணம் கண்ட ஏனேயோர் பொருட்டுத் நீதுறு பிறவிப பாசம் நீர்ததலே மிகவும வேண்டப்படுவதாயிற்று ; "சொல்லாப பெருமணம் சூடலரே தொண்டர்" ; "எமைப் போகருளீரே" ; 'நல்லூர்ப் பெருமணத தானே, யுறும்போருளாற் சோன்னவோண் டமிழ்" என்ற பதிகக கருததுக்கள் காணக.

நாதனே...நம்பனே! - நாதன் - இறைவன. இறைமைத தன்மையினல் ஆட் கொள்ளுதல் கடன என்பது ; "தம்மை யடைந்தார் வினே நீர்ப்ப தன்மே தலேயா யவர்தக் கடனு வதுதான" (தேவா) ; நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்பனே! - "நல லூர்ப் பெருமண மேயம பானே" என்ற பதிகப பொருளும சொல்லும போறறபபட் டது காணக. நம்பன் - தம்பி அடையத் தகவர்.

உன்பாத மெய்ந்நிழல் சேரும் பரவம் ஈது - பாதம் அடைந்தாரது பிறவி வெப பத்தை மாறறுதலின நீழல் என்றபசரிகைப்படும். மெயி - நிதியமாவது ; சததாகி என்றும் அழிவில்லாதது ; பதவம் ஈது - பக்குவ முதிர்ச்சி பெற்ற உரிய காலம் இது ; பதிகக் கருத்தும் குறிப்பும் காண்க. திருமணம காண வந்த அதனுணே மகக ளுக்கும் ஒருசேரத் திருவடி நீழல் சேரும் பருவம் கூடுமோ ? எனில், கூடும் என்க ; "பயில்வித தெல்லாம, காரிட மதனிற் காட்டு மகருங் கழியும் வேனில" (சித்தி - 1-9) ; இங்குச் சிவஞான குருமூர்தகிகளின பாவனே - பார்வை - அருண்மொழி - முதலிய நீகைகளாற் பாச நீங்கப்பெற்ற முதநி பெறும் பக்குவமுடைய உயிர்களே திருமணங் காண வந்து கூடினர் என்க. இகருறிப்புப் பிண்ணர்த "தென்னூரீ ருலகத் துப் பெற்றிலார் தெருமந்தார்" (3152) எனறுமேலும வற்புறுதலப்பெறுதல் காண்க.

" பிணியும் தொண்டர் கூட்டமும் மல்கிச் சூழ - அடைவதங் குறிப்பால் " (3141) என்றபடி பின்னையார் இவ்வாதன்ன பகுவம அவர் அனைவர்க்கும் உடிய நிலையைத் திருவருட் குறிப்பிலுணர்திக தருளினர் எனக

பதுவம் - " காலமுங் கடவுளேவலாற மணைகாரணங காண் " (தெதி - 1) என்றபடி இறைவனுணையின் வழியே உயிாகள வீடு பெறுதற்கு உரிய கால தத்துவ மும் அணையாதல்பறறிய குறிப்பு. அதறகுரிய கடவுளேவல மேறபாட்டிற கூறுவார்

பாட - அருள் புரிந்து என்ற மேற்பாட்டுடன கூட்டுக. அருள் புரிந்த வகையா லும் பின்னையார் எனையோரது பிறவிப பாச நீகக்க கருதி விண்ணபபித்தபட பாடினர். என்பது தெளியபபடும்.

பதமிதுவென்று பாட—என்பதும பாடம. 1245

3144. (வி - ரை) திருவதளி புரிந்து - முன்பாட்டிற கூறியபடி பின்னையார் செய்த முதறி விண்ணபபத்திறகுத திருவருள செய்து.

' நீயும்...எய்தும்" என்று - இஃது இறைவா அவவிணணபபதறின்படி கைகூடு மாறு அருளிய திருவாகசு ; "எமைபபோக கருளீரே" எனற வேணடிய பின்னையா ரது வேணடுதலே இறைவர் ஏறறுகொணடு " எமது பாதநீழல சேரும்படி தரும்பரிச இது " எனறபடியாம.

பூவையன்னுள் - பின்னையாரது தேவியார, பூவை - காரணவாய்ப புள் ; இது பேச்சு, அழகு, இயல முதலியவறறுல பெணணுகசு உவமிகக்பபடும்.

இங்கு உளி...யாவரும் - வந்தார் - வரும பேறு பெறறார் ; புண்ணிய மணம் - உலகில எனையோரகளது மணமபோலப பாசத தொடகசுக் கேதுவாகாது வெபுண்ணி யப பயன் பயசகும மணம, யாவரும் - மேல திருநீலககர முதலாக (3148) வீடு பெற வரதாரும (3150) எனறவரை விரிதத எல்லாரும் எனற முடிதத நிலை காணக ; உம்மை முறறுமமை.

கோதி யிதனுள் வந்து - எம்பால . எய்தும் என்ற கூடடுக. கோதியிதனுள் - யாம இனி இகழுக காட்டும் இந்த சோதியினுளளே ; சோதியின வாயிலினமூலமாக. எம்பால் எய்தும் எனறது விணணபபித்தபடி பாதமெயக நீழலில வரதலைக எனற தாம. எய்தும் - எயதலரிதாக ; முனனிலை பனமையேயல.

என்று - எனற அசரீரிவாகஙகுல அருளிச செயதி.

முவுலகு - மேல-கடு-கீழ எனற மூனறுலகஙகளும, முறறுமமை தொகுதி.

ஒளியால் விம்முதல் - வெஞான வொளியின பெரிய பிழமபினுலே ஒளிபெற்று மேலோங்கி விளங்குதல.

முழுச்சுடர்த் தாணு - முறறிய சுடா விளங்கும தாண ; " சோதியே சுடரே சூழொளி விளகமே " (திருவா) ; தாணு - நிலபெறற தாவரும் தாணபோல்பவா ; " மாசொன நிலலாப பொறறாணகாண " (தேவா) 1246

3145. (வி - ரை) கோயிலுட்பட...கோதி - முனகூறிய முழுச்சுடர்த் தாணு வானது கோயில் தனனுடபட ஒஙகியபடியாக விளகமும சோதியாய் நினறதென்க

வாயிலை வகுத்துக் காட்ட - ஒளி பெருகும சோதியுளவில அமைதபபட்டால் யாவரும அதனுட புக அஞ்சி ஒதுக்குவராதலின் சோதியின உளளே புகும வாயிலினை யும் இறைவரே வகுத்தகாட்டி யருளினர. எக்கும எலலாம் வெஞான நிறைவே யாயினும இறைவர வேத முதலியவறறுல் பெறிவகுதறக காட்டி யருளினல்லது உயிர் கள் உணாதது கண்ணெறி செலலுதல் இயலாதவாறபோல, கண்டு இறைவரே சோதி

யாகிய தம்பால் பக்குவான்மாக்கள் வந்தடையும் வாயிலினையும் வகுத்துக் காட்டி யருளினர்.

புகலி மன்னர் - உய்ய வழியினை அருளிச் செய்வார் - வாயில் வகுத்துக் காட்டப்படினும் அதுவே வாயில் என அறிதலும், அதில் செல்லும் வழியும் தகுதியும் அறிதலும் காரணருரு கைகாட்டி னல்லது கூடாதாதலின் புகலி மன்னர் அதனுட் புகும் வழியினைக் காட்டி உபதேசித்த திருளுவாசாகி என்க. இது மேல்வரும் "காதலாகிக் கசிந்து" என்ற திருப்பதிகத்தின் கருத்தும உட்குறிப்பும் பொருளுமாம.

கோயிலுட்பட மேலோங்கும் கோள்கையால் - சோதி வாயில் - கோயில வாயில் வேறு - சோதிவாயில வேறு. கோயில் முழுதும் சோதியினுட்பட்டு வெளிதாணப்படாதாயிற்று ; இப்போது காணப்பட்டது சோதிவாயில ஒன்றுதான். கோயில வாயிலானது சாதனவகை யளவில் நிற்பது. "ஆலயந் தானும அரனெனத் தொழுமே" (போதம். 12) ; இச் சோதிவாயில் அவ்வாறனறிச சாதகியப பொருளாகிய அரனேயாக நிறபது. கோயில் வாயிலினுட் புகும வழிகள வேதாகம புராணகளுட் பேசபபடும். ஆஞல அரனேயாகிய பேரொளிச சோதி வாயிலினுட் புகும் வழியினை முன்னர் உயிர்கள் அறியாவாதலின எடுதத அருளிச செய்வாராயினர் பிள்ளையார் எனக. இவ்விரண்டும் வெவ்வேறென்பது "பெருகுகதா கொள்ளீ டியசோதிக் குறி நிலை யவ் வழிகரபப, வள்ளலார் தமபழய மணக்கோயில் தோனறதலும, தெள்ளுநீ ருல சத்தப பெறறிலா தெருமருதா" (3152) எனற பிணனர் எடுத்துக் கூறுமாற்றால இனிது விளகுகும்.

பாயின ஒளி ; மூவுலகும தனது ஒளியால் விம்ம முழுச்சுடாத் தாணுவாகிப பரத்த பெருஞ் சிவொளி ; **பாயின -** பரவின.

பரம் சுடர் - எல்லாவற்றகுகும் அபபாற்பட்ட சுடர்.

பாஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி - ஞாலம் உய்ய வழியினை யருளிச்செயவார் - பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குத் தீக்கை செய்து முதலிகரு வழிகாட்டும் ஆசாரியர் முதலில சிவனைத தியானித்துத் துதித்து, இறைவரே ! பகருவமுடைய இம்மாணவனுக்குத் தீக்கை செய்து வழிபபடுத்த எனகரு அருள செயவீராக என்று போறறிப பினனரே அதனிறறணிக எனற சிவாகம விதி இவரு நினைவு கூறதறபாலது.

மாயிரு ஞாலம் - மா - இரு - ஒருபொருட் பனமொழி ; மிகப பெரிய எனக. யகர வுடம்படுமெய் புறனடையாற கொளக. "மாயிரு ஞாலமெல் லாம்" (தேவா) என்புழிபபோல. மாயிருண் ஞாலம் எனபது பாடமாயின் பெரிய வலிமையுடைய இருண்மலம் என்னும் மூலமலமாகிய ஆணவமலததாற கட்டுணட உலகததயிர்கள எனக. முத்திநிலையும அருத வலியிழகது நிற்கும மூலமலதகின் வலிமை குறிததபடி, **மாயி இருள் -** முத்திநில வலிகெட்டு மாபும இருள எனறலுமாம்.

வழி - வாயிலி இறைவா காடட அதனுட் புகும வழியினைப பின்னையா அருளினர் என்பது. வழியாவது புகும் தகுதி நிலைகள. பினனர் "நெறி" (3146) எனபதி காண்க. வழி பதிகத்துட் காண்க.

அருளிச் செய்வார் - பாவனை - பார்வை - உபதேசச் சொல் என்ற தீக்கை வகைகளை எலலாம் அருள்வாராகி எனக ; முற்றெசசம. அருளிச் செயவா - அருளிச் செய்து - எனன - எனற மேல்வரும் பாட்டுடன கூட்டி முடிகக. 1247

3146. (வி - ரை) "ஞான மெய்...தோலாம்" என்று - இது பதிகக கருததும் குறிப்புமாம். ஞான மெய்ந்நெறி - சிவஞானத்திஞலன்றி அடையவொணணாத வீட்டு

நெறி ; "ஞாலமுய்ய வழியினே அருளிச் செய்வார" (1247) எனறமையால் இங்குக் கூறிய மெய்நெறி உயிர்கள் உய்யும வழி எனபதாயிற்று.

மெய் - மெய்ப்பொருள ; சதது ; அழிவிலாதது ; இறைவர். மெய்ந்நெறி - மெய்யினை அடைதறகுரிய வழி. நானி - எனறது இதுவேயனறிப பிறிதிலலை எனற பொருள தந்தது.

யார்க்கும் - எலலாச சமயததாருகளும்; எலலாப பகருவபேத மூடையவாகளும் ; எக்காலததும் எவவிடதது உளளவாகளும் ; எல்லா ஞானநூலகளினும முடிநத நிச்சயம எனபது.

நமசிவாயச் சொல்லே மெய்ஞ்ஞான நெறியாம் எனக. உயிர பாசதினை நீக்கி சிவததையடைவது எனபது திருவைநதெழுதினை உளளீடாகும ; ஆதலின சோதி வாயிலினூட புகுநது இறைவரை அடையும இரகசியமில சிவஞாகாரதினை உளளீடு செறிநத தணரறபாலதெனபது பகிகக கருதது. திருவருட் பிறபபிலலும், ஞானசாரியரது அருளுகக்கம் பாவனைகளின அருடபிறபபிலலும இதுவே கொராதி யாகிய பஞ்சாககரபபயன தருதது எனபது.

ஆசுற றிரோத மேவா நகலுமா வெமுன ஞக
ஓசைகொ ளதனி னமமே லொழிததரு னோங்கு மீன
வாசியை யருளு மாய மறறது பறறு வறறக
கீசனி லேக மாரு மிதறிரு வெழுதது வீடே —(சிவப - 92)

அந்தமா திகளி லாத வஞ்செழுத் தருளி ஞலே
வநதவா றுரைசெய் வாரை வாதியா பேதி யாவே. —(ஷை - 90)

என்பன முதலியவை காணக. இதறபறறி முனனர் (1391-ன மேலும, பிறனடும) உரைதததவை யெலலாம நுண்கே காணக (III-பக. சகூஉ - ககூங).

மெய்ஞ்ஞான நெறி - தொல் ஆம் - ஞானததாலனறி வீட்டுநெறி யடைதல இயலா தெனபதும, அநத ஞானமாவது திருவைகஞ்செழுத்தாகிய ஒருசொலலின உள்ளீட்டினை உணர்தத கிறறலேயாம எனபதும கருதது.

என்று - நமசிவாயத் திருப்பதிகத்தை - அருள்செயது - பஞ்சாககர உபதேசத தால் ஞான நெறியினை உணரசெயத எனக. "தமபதல குருவுமாயத் தவததினரி லுணர்த்தலிடத், தனனிய மிணையில அரனகழல செலலுமே" எனற வெளஞான போதம எடடாஞ சூதிரக கருதது முழுகம் நுணடுவைதது கணடுகொளக. அகுருத நவத்தினில் எனறதறகேறப, நணடு, முனனைத் தவம செயது பகருவமுறற உயிராளே இகுருத திருமணததிற் சார்நத மகளை எனபதும, அவாகள அவவாறு பகருவ முதிர்நத வீடுபெறற தகுதியான பருவமடைந்தவர் எனபதை இறைவனுணர்நத உணாகதமையாலே பினனையார் "பாதியமக நீழலசேரும பருவமீதி" எனற பாட அதனபடி இறைவ ராணைதந்தனர எனபதும அறிய தகுக. "மேறசரியை கிரியா யோகஙகளைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக காட்டியலல தமோட்சதைதக கொடாவாகலான" எனற மெயகணடதேவர "ஞான மெயகெறி.....சொலாம்" எனறதனையே அசருதநிரதனின மேழ விரிவு செயதருளினர் எனபதும கணடுகொள்க ; ஞான நெறி - "தனமை யெனபபடுவன வெலலாவறறிலுஞ சிறநத தனமையாவது வீடு பேறெனபது ; அதனைத் தலைபபடுதற கேதுவாய்ச சிறநத நெறியாகலின் ஞானம் நன் னெறி யெனபபடட்டது. வீட்டிறகு நெறியென அவ்வச சமயததாராற கூறபபடுவன வனைதத் தனனனனே வநது கூடினாற பெருநெறி யாகலாலும் அது நன்னெறி

எனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கம் என்பன ஒருபொருட் கிளவி....." (சித் தாரை - போதம் - 8 - முதலதிகாரணம).

வானமும் நிலனும் கேட்க அருள் செய்து - விண்ணவரும் மண்ணவரும் கேட்க என்றது உச்சமாகிய கிடாதசுரத்தில அருளினார் என்ற குறிப்பு. அதனு நின்ற எல்லாரும் பக்குவமுற்ற வீடடையும பகுவமணாதா ராதலின எல்லாரும கேட்க அருளினர். மாணவகன் மட்டும் கேட்கவும எனையோர் கேட்க இயலாமலும உள்ள வகையில மந்திரம் அந்தரங்கத்தில் உபதேசிகக் கடவது என்னும் விதி நண்டுச் செல்லாமையறிக. வானிலுள்ளோர் ஒலியலிகளின பரம்பரைமூலம கேட்கலுறறனர் என்பது இந்நாளின் "வானொலிக் கேள்வி" (Radio) என்ற காணப்படும் கலிஞானப் பகுதியினல் விளக்கும். அவ்வாற கேட்பினும இங்குக கேட்ட நிலத்தவாபோல விண்ணவர் பயன் பெருதெனனே? எனின, பசுபுணணிய மகுதியினல மேலுலகத் திருகபபெறினும, வானவர் அவ வினைகழிவில் புவனியில் வந்து பிறந்து சிவபுண்ணியஞ் செய்து ஞான பெறற பின்னரே காலாந்தரத்தில் வீடுபெறக் தகுதி வாய்கபபெறுவா என்பது ஞான ஞான முடிபு. அப பருவம் இனனும வாயகபபெருமையின் அவாகளும் இங்குச் திருமணக கண்ட நிலத்தவர்போல வீடுபேறு பெறறிலா எனபது "தூரத்தே கண்டு, நணுகப்பெறு விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலோரும், எண்ணிலவ ரேசறவு நீரவெடுத தேததினா" (3153) எனற பின்னர் ஆசிரியா காட்டியருளுமாற ருல் அறிக. "இம்மணத்தில் வந்தோர்" எனற குறிபபுமது. இதகு வானுகரும மணங் காண வரினும் அவரெலலாம "மஞ்சுறை விசுமபின மீதி மணவணி காணச சென்றார்" (3102); "மணமேற செல்லும பொறபமை மணதினை சாயை போன்றமுன் பொலியச் சென்றார்" (3103); "தூரத்தே கண்டு நணுகப பெற" (3153) என்று வருவனவறறுல நிலத்தவர்போல "மணத்தில் வந்தோர்"ராகா என்பதாம.

ஈனமாம் பிறவி தீர - "நீதறு பிறவிப பரசம் நீததல்செம் பொருளாக கொண்டு" (3143) பரடியதறகேறப இதகு இறைவராணையின வழிப பதிகம பாடியருளி அஞ்சற்று ரனைவரையும் வீடு பேறறமக்குத தகுதி பெறறராக ஆகியமை குறிபபு. "ஈனமாம் பிறவி" மேறபாட்டில விரிக்கபபடுவது.

இம்மணத்தில் வந்தோர் யாவரும் புகுக - "இங்கு உன புண்ணிய மணத்தில வந்தோர யாவரும" (3144) எனற இறைவா அருளியமையாலே ஒருவரும ஒழியாது எல்லாரும் என்றருளினர். வந்தோர் யாவரும் - "மாதொடும் புகருறும போதுவந் தார், ஆரண கொழிதனர் பெறறதல லாலவ வருமபதமே" (ஆளுடைய பிள - திரு வர - 60) எனற நமபியாண்டார் நப்பிகள திருவாக்கு இதறகாதாரவாதல காணக.

"புகுக" என்ன - இஃதி "யாவரும வருதெயதும" (3144) எனற இறைவா தந்த ஆணையினபடியே பினனியார் தமமால் தகுதியாகபபட்ட மக்களுக்கு ஆணை தந தமையாம.

என்ன - (அது கேட்டுப்) புக்கார் - என்ற மேல்வரும் பாட்டென முடிக்க.

3147. (வி - ரை) வருமுறை...அழந்தி - வருமுறை - ஒரு பிறவியிற செய்யும் வினை மேலும் பல பிறவிகளை விளைக்க, அவற்றுட் செய்தவை மேன்மேலும் பறபல ஆயிரம் பிறவிகளுக கேதுவாக இவ்வாற பரம்பரையில் முறையாக வரும. வெள்ளம்- எல்லையில்லாது வருதல கருதது. திருமணத்தடன சேலிதது முன்செல்லுதலைப புனை என்னுமையால் பிறவி வெள்ளம் எனறது ஏகதேசவுருவகம். "பெரும்பிறவிப் பவ வதை தெவ்வத தடக்கையா லெறறண்டு பறறென் றின்றி" (திருவா); "இவ்வும

பிறவிப் பெளவநீர் நீத்தும் எழை யேற்கு" (திருவிசை) முதலிய திருவாக்குகள் காண்க. அழந்தி-வம்பு காணுமையின் அவலெள்ளதனிலே ஆழாதிடத்து. வரும் பாவது கரையேறம நிலே; அழந்ததலாவது அதனைப பெரிதென மயகுதல.

உருவெனும் துயரக் கூட்டில் - உரு - உடம்பு; துயரக் கூடு - தினபதத்தக்கே ஏதுவாயுளள கூடு. கூட்டில் அடைபட்ட பறவை எவ்வாறு வெளியேறமாட்டாதது தடைபட்டு அதனுள்ளே வியாபரித்து அடஙகிக கிடகுமோ அதுபோல வியாபக நிலைகுரிய உயிர் உடமபாகிய கூட்டினுள்ளே தடையுணடு அடஙகிக கிடகும் என்பது.

உணர்வினறி மயங்குவார்கள் - உணர்வு - கலலுணாவு; தினபக கூட்டினின் றும் விடுதி பெறவேணடுமெனற அறிவுணர்சசி. மயங்குவார்கள் - பொருளலலவற் றைப பொருளெனறுணரும மருளுடையோர மயக்கமாவது ஒனறை அஃதல்லாத பிறிதொனறாக எணணுதல. இமமயகசமானது ஈணடுப பஞசாகர உபதேசத்தாலும் மெஞஞான தேசிகரது அருட்பாவை முதலிய நீகைகயாலும் நீகைபபெறறது என்க. "ஈனமாம் பிறவி"யின் தனமையினை விரிததவாறு.

திருமணத்துடன்.....சிறப்பினுலே - அமமயகைம நீஙகிய காரணம கூறியபடி; சேவித்து முன்செலலும் சிறப்பு - "வகை ஞகி இறைபணி நிறை...மலமாயை தனஞெடி வலவினை யினறே" (போதம - 10) எனற ஞானநூற கருதது இகழ நினைவுகூரதற பாலது; சேவித்து முன் செல்லும் சிறப்பு - இறை பணியேயாகும எனக, பின்னை யார் கிஞஞான நிறைவுடைய ராகலான.

மருவிய பிறவி நீங்க - இது பாசநீக்க முணர்தினறற. "பாச மொருவத, தண் ணிழ லாமபதி வீதி யெணணு மஞ்செழுதே" (போதம - 9) எனறபடி விதிப்படி நீகைசெய்து உபதேசஞ செய்யபபெறற சாதனதாலும, முனனைப பகருவ முதிரசி யாலும மூலமல வலி நீகைபபெறறமையால பிறவி நீஙகும பயனபெறறனர். மருவிய பிறவி - இப பிறவி. இவவடமபான முகாதிகொணட வினைபபயனை அனுபவிக்கினறி, இனி வருவதாய எஞஞினை, பிறவிகள எலலாம நீகைகயால ஒழிதன.

மன்னு சோதியினுட் புக்கார் - மன்னு சோதி - நிலைபெறற - அழியாத - சிவ சோதி; இறைவரது "முழுசுடாச சோதி" (8144).

திருமணத்துடன்...புக்கார் - முறசெய தவத்தினாலே குருவின அருளுபதேசம பெறுதல் வரும; அதனாலே அவவுபதேச பொருளாகிய மகாவாக்ய பொருளை எணணி வழிபடுதல வரும; அதனாலே முமமல மலஙகளும வலி நீஙகும; இஙனலே அயரா அனபின் அரன கழலின நீஙகாத நிறகும பேறு வரும. ஆதலால, இவ்வினை யெல்லாம் இடையூடினறி ஒருதலைக கிகழ்தறகு முனனைத தவத்தினால வினைத பகருவமுதிர்சசியும் ஆசாரியரது அருணஞான ஆறறாலுமே காரணமாயின எனக.

நீங்கி—எனபதம் பாடம். 1249

திருகல்லூர்பபெருமணம்

திருசிறறமபலம பண் - அந்தாளிக் குறிஞ்சி - 8-ம் திருமுறை

கல்லாற்ப் பெருமணம் வேண்டா; கழுமலம
பல்லாப் பெருமணம் பாட்டுமெய யாயத்திலர்;
சொலலூர்ப பெருமணம் சூடல சேதொணடா!;
கலலூர்ப் பெருமண மேநமம் பானே. (1)

தக்கிருந தீரன்று தாளா லரகனே
உக்கிருக தொல்க வுயாவரைக் கீழிட்டு
ககலிருக தீரின்று நல்லூர்ப் பெருமணம்
புக்கிநந் தீரோமைப் போக்கரு ளீரே. (8)

நறம்பொழிற் காழியுண் ஞான சம்பந்தன
பெறுமபத நல்லூர்ப பெருமணந் தானை
யுறும்போரு ளாற்சொனன வொணடமிழ் வல்லார்க
கறும்பழி பாவ மவலமி லாரே. (11)

திருச்சிற்றமபலம

பதிகக் குறிப்பு :—கணடோர் நீஙகு பிறவிப பாசக் நீரத்தல் இதன செம பொருளாம். "நலலூர மேவும கமபனே! உனது பாத மெயகமீழல சேரும பருவம இது" எனற உட்குறிபபடன் பெருமணத்தானை உறுமபொருளால் "எமைப போககு அருள்வீராக" என்று விண்ணப்பித்தது (3143).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) **கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டாம் - கல் - அமமி ; கல்லூர் - அமமி மிகிகும் சடங்கினையுடைய ; பெருமணம் - உலக நிலை யிற கொண்டாடபபடும் கலயாணம செயயும இல்லற நிலை ; வேண்டா - எமகு வேண்டுவதின்று. கழமலம்.. ...மெய்யாயித்தில ? - கழுமலம் (சீகாழி) முதலாகப் பெருமணம் எனனும இபபதி வரை வழிபட்டுப பாடிய பதிகபபாட்டுகக ளுணமையே யன்றே ? (அவறறுள் எதனிலும் என பொருட்டு உலகத தொடாபாகிய விணணபபஙகள் செய்யவில்லை யனறே ?) ; கோல்லூர்...தோண்டர் - தொணடாகள மணம என்று வழககும் உலகச் சூழலாகிய தொடாசசியினுள் அகப்பட மாட்டாகளே ; நம்பான் - "நமபனே" (3143) ;—(2) நருமண லோதம்...மணஞ் செயும் - மண வில் கடல்நீரால் அலைகபபட்ட முததுகளையே பருமணலாகக் கொணடு சிறுமியாகள சிறு வினையாட்டாகிய மணச சடஙகுகளைக காட்டி விளையாடுதற கிட மாகிய ; உல கினர் நிகழ்ததநி உணமை எனக் கொணடு அகபபடுகினற மணவினைகளும இவ்வாறு வினையாட்டுகளேவே யனறிப பிறிதனறு ; மணலில், மணம வினையாடும் சிறுமியாகளு வரும் இனபதனையே உலகினர மணவினை யினபமாம ; நித்திலம் பருமணலாக வரும பொய்த நோறறதநின அனவுமாம ; மணலை முத்தாகக கொளவது வினையிடஙகள , முதது மணலாகக கொளவது பெருமணத்தின சிறபபு ; மயககுவினையில இரணடு மொன்றை ;—(3) நன்பு-நலம; இன்புறும் - விருமபி வீற்றிருககும ; இனபுறுதறகுக் காரணம் அடியவா நலமெய்துதல்; நோண்டு செய்வாரே யாதலின் துன்புறுவா ரல்லர் என்க; "இன்பமே எகநாளும தனபமில்லை" (தேவா). துன்பு-பிறவித் தனபம ; பிறசரித வினைவகு குறிபபு :—(4) வல்லியம்-புலி ; வேழத்துரி-போர்ப்பது எனக ; கோவணம் - அணிவது என்க ; நல்லியலார் - வீடு பெறும் நலலியலபின பக்குவ முடைய மாந்தா ; சரிதக குறிப்பு. வாழ்க்கை - உறைவிடம் ;—(5) நாறு மணம; வேறு - தனியாக ; சிறபபாக ;—(6) சிட்டப்பட்டார்க்கு - சிட்டம் - ல்லொழுக்கம; வீட்டுநெறி நிற்கும் நவவொழுகம். வேட்டுவப் பட்டம் கட்டும் சென்னியன் - "வேடுவனுகி வேண்டுருக கொண்டு" (திருவாசகம்) எனறபடி வேடனுகிய கோலத திற்குரிய தலைக்கோல முடையான. செங்கண் - வேடர்குரிய பணபு ; "செஙகண வேடனு யென்னெடும வந்து" (தேவா - நம்பி) ; "வேடர்தம் கரிய செஙகண் வில லியார்" (741); நட்டக் கோட்டு ஆட்டு அறு - நட்டம் - கூதது ; நடம் எனபதி

எதனை நோக்கி கட்டம் என வந்தது; கட்டமாகிய கொட்டுடன கூடிய அட்டு என்க. இட்டப்பட்டோ லொத்தீரால் - வேண்டுதல வேண்டாமை யிலாராதலின் ஒத்தீர் - போன்றீர - என்னர;—(7) மேகத்த - மேகமபோனற தனமையுடைய; கரிய கிற மும் கொடைப பண்பம. வெண்ணீற்றுமை - இதறகுதின் அமமை பெயர்; வரத கூடி வீடு பெறறார்கெலலாம் அம்மையார திருவெண்ணீற அருளினா எனபதம அதறிருக்கோல முடையவா எனபதம தல வரலாறு; "பராவண மாவது நீறு" (தேவா). வெண்ணீறுகந்தீர் (5) எனற இறைவரை முன கூறியருளிய கருததம் காணக. பந்தித்த - அரையிற கயிறுகக கட்டிய, "காக வரையினா" (தேவா - அரசுகள - புகலூர). போகத்தன் போகத்தையே புரிந்தான் - அடியாரகளுககுப போகததையும மோட்சததினையும அருளபவன, "பதமும வீடும பரபபுவினதீர" (தேவா). யோகம் - கூடுதல; ஈண்டுப சிவலெறடு கூடுதலாகிய வீடுபேற குறிதத. இதுவரை போகக கொடுத்தவரக இறைவா இனருச சிவனடி சாதலாகிய வீடு பேற றினையே அருளபவரானா எனபதி சரிதக குறிபபு. புரிந்தான் - உயிரகள யோகம் சாருமபடி நினறதருளினா, இறததகாலம விரைவுக குறிபபு;—(8) தக்கிருந்தீர் - தருகினிய வீறறிருக தருளினீர, உக்க - உளளடகி; ஒல்க - வலி குறைய; நக்கு - இகழசசிக குறிபபுடன சிரிதது; அன்று...உயிர் வரை - இருந்தீர் - (நீரே) இன்று பேநமணம் புக்கிருந்தீர் - கொடிததான் மலை எனனும திருகயிலையில இருக கும நீரே இனகு நொடிததல் எனனும பாச தீகரம செயது கயிருளுமபடி இனற பெருமணதநில வீறறிருகனதீர் எனபது. இன்று எமகு உயதி தருமபொருடடு எமது விணணபபதறகு கிரங்கி, இதுவம மேல (பிரட்டற மொழிதலால) இனற எமைப போககருளீர் எனபதம முதறி விணணபபக குறிபபு; இனற இருகதீர எனறதனால "கவலாப பாதற கூடடு மெனனுகல லுணாவு" (3142) கணணி கினறமை குறிததபடி. "அவனரு ளாலே அவனருள வணணகி" (திருவா); எமை-திருமணம் செயயபபெறறமையால தமது தேவியாரையும மணநு காணவநத பகருவானாகள மேலவரையும உளளடகிய உளபபாட்டுத் தனமைப பணமை எனம - எமகு, வேற்றமை மயஙகம. போகு - போ - புது-பகுதி, திருவடி நீழலுட புகுதல, வீடு பேறு; "தோறியிலுட புகுவார" (3147); "உடன புகுவார" (3148); "புக கொடுகினனா" (3149), "புகொணறி யுடனுநரா" (3151) எனற ஆசிரியா இக கருததை வறறவாறு விரிததருளியமை காணக;—(9) புலும - பொய பொருநதும; இயல்பு - அடி கணடிலேனெனற பொயமொழி கூறிய உணமை இயலபு; வரலாற றைக குறிபபு. மறைநாவும் தம்பாட்டு - காண மகதையும நம வாயமொழி; வேதநெறி வீடடுநெறியின வழியாதல குறிபபு, உலகுககு மனற வழகுக காடட வநத மணமே வீடடுநெறியாய வியபயதல குறிபபு; "வேதநத வீடட வறறிலலே...வேதநதை யோதியே வீடுபெற நுரே" (திருமக); பெருமனாந் தங் கோயில்போலும் எனக; அவவாறு வீடு தருநதறகிடம இது எனபது குறிபபு,—(10) ஆதர் - மீழ்ன; பிணக் குறுவீர் வம்மின் - "பரசமய நிராகரி"பபின முடிநத நிலை, தாள் தொழ வீடேளி நாமே - திருகீறறின ஆகமமாகிய சைவத தாபனதநின முடிநத முடிவு. இவை யிரண் டுமே பிளனையாரின அவதார உளளுறைகளாதலின ஈணடு கிறைவரயின தன்மையினை மும தகக காடடியருளியவாறு; பிளனையாரருளினால உலகா வாத வீடுபெற கினற சரிதக குறிபப. வேதன - வேதன் - வேத காரணா; வேதனுடைய - அகரம ஆற றுரு. எரிதனம் - எளிதின அடையபபடு பொருள;—(11) பேரும் பதம - உனும் பொருளால் சோன்ன - பெறறதகக பதமாகிய வெளளை சாரும உட்கருதுடன் அரு

ளிய. உறும் பொருள் - இதனே ஆரியா "பிறவிப் பாசம் தீர்த்தல செமபொருளாக் கொண்டு" (3143) என்று உரை விரிததகாட்டி யருளினா ; வல்லார்க்குப பழிபாவம் அறம் ; அவர் அவலமிலா என்க. பழியும் அதன் காரணமான பாவமும் ; இவை வினேப்பயன். வினேகள் நீங்கப் பிறவித தன்ப நீக்கம் குறித்தது. முன் "வீடெளி நாம்" (10) எனறா. அதன காரணம், ஈறறிம மூலமலமகளும் அற்றுச் வொனாத தம பெறறதல் என மேல் அருளும் பதிகப் பயன "பந்தபாச மறக்க வல்லார்" என்ற கூறறும வகையாலும கூறியமை கண்டு பயனகொளக.

தலவிசேடம் :—திருநல்லூர்ப்பெருமணம் - சோழ நாட்டில் காவிரியின் வட கரையில் 5-வது பதி ; ஒரு சமயததில் பிரமதேவா ஏனைத தேவர்களுடன சோழிக்கு வருகையில் இதன பெருமையினே அறிந்து ' நல்லூர் " எனறமையால் இபபெயர் பெறறதென்பது தல வரலாறு. நல்லூர்-பதியின் பெயரும், பெருமணம்-கோயிலின பெயருமாம; "போகத்தன் யோகத்தைபே புரிநதான" என்றதனால இதறகோயிலின் பெயர்க் காரணதைக குறிபபுப் பெறவும், பிளளையார் திருமணச் சரித வினேவு இக காருத்தை மேலும விளக்கவுமுளள பெருமையுடைய பதி; இகு ஆளுடைய பிள்ளையா தமது திருமணததில் மணங் காண வர்தோரும் தேவியாரும தாமும சிவச சோதியிற புகுநத திருவடியடைந்த சரிதப பெருமை புராணத்தட் காணக; ஆளுடைய பிள்ளையார் சமசிவாயத திருபபதிகத்தினேக கட்டளே யிட்டருளி அத கேட்ட அனேவரையும் ஒருவகே வீடுபெறும் தகுதியுடையவர்களாக ஆகிய பெருமையுடைய பதி ; பிள்ளே யாரது தேவியாரது பதியாதலின் ஆச்சாள்புரம் (ஆச்சாபுரம) என வழஙகப பெற னைறது. இது கொளளிடம கிலியதனினைறும மிழகுகே மட்சாலேவழி 3 நாழிகை யளவில் அடையத தகுகது. " ஆசசா " மரம் உள்ள தலம எனறும் கூறுவர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனததாருகுச் சொத்தமாக நன்கு பரி பாலிகபபட்டு வருகின்றது. வைகாசி மூலததில் திருஞான சம்பகதர் திருமண விழாச சிறப்பும், திருஞான சமபந்தா தேவியாருடனுள்ள திருகோல மூர்தகிகள் காணபதும இததலத்துகுரிய தனிச சிறப்புகளாகும.

சுவாமி - சிவலோகத் தியாகர் ; அமமை - திருவேண்ணீற் றுமையம்மை - (பதிகம் 7 பாகக) ; தீரத்தம (திருகோயிலின் முனபு) - பஞ்சாக்கர தீர்த்தம் ; எடடுத திகுகுகளினும இருடிகள கண்ட எட்டுத தீர்ததகள் உண்டு ; தல பதிகம 1-ம், பொதுப் பதிகம் 1-ம ஆம்.

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் (பொது)

திருச்சிறறம்பலம் பண் - கௌசிகம் - 8-ம் திருமுறை

காத லாகிக கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓத வாதமை நன்னெறிக் குய்பபது
வேத மான்னினு மெய்பபொரு ளாவது
நாத னூம நமச்சி வாயவே. (1)

இயமன் றூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலால்
நயம்வ தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
கியமந தானினே வார்கினி யானேற்றி
நயன னூம நமசசி வாயவே, (4)

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல கண்மைகள்
இல்லா ரேனு மியமபுவ ராயிடின்
எல்லாத் தீங்கையு நீங்துவ ரென்பரால்
நல்லார் நாம நமச்சி வாயவே. (5)

மந்த ரமமன பாவங்கள் மேலிய
பாத னீயவர் தாமும பகாவரேற
நாதம் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாம நமசசி வாயவே. (6)

நாக மேழ்புக ாடின ராயினும்
உரைசய வாயின ராயி னுருதிரா
வீரவி யேபுத விதநிடி மெனபரால
வாத னும நமசசி வாயவே. (7)

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனுஞ
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம பாதனசொல்
லிந்தை யானமலிந்த தேத்தவலா ரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகக் குறிப்பு :—மாயிரு ஞாலமுயய வழியினே அருளிச செய்வார், ஞான மெய்ந்நெறிதான யாராகும சிவனுமமாகிய நமச்சிவாயச் சொல்லேயாரும் என்றது ஆசிரியர் காட்டியருளியபடி (3145 - 3146).

பதிகப் பாட்டுக் குறிப்பு :—(1) காதலாகி...ஒதுவார் - திருவைாதெழுதை ஓதிப் பயன் பெற விருமபுவோர் மன மொழி மெயகள எனற மூனருளும நிறருமனிலே கூறபபட்டது காதலாகி - மனகில ; கசிநது கண்ணீர் மல்குதல் - மெயயின்கிலே ஒதுவார் - வாக்கின கிலே. நன்னெறி - சிவநெறி ; "நனனெறி யாவது" (தேவா) ; சிவநெறியாவன சரியையிற றொடங்கிச சிவஞானமீருக வருவன. உய்ந்தல் - தனனயாய் நினற செலுதறதல, "நறறுணை யாவது" (தேவா). வேத நான்கினு மெயபப பொருள் - வேதஙகளின இருதயமாக உளளது வொாமம. மெயபபொருள் - மெயி - தன்னியல்புணாதறிய அடைமொழி ; செஞ்ஞாயிறு - மெயயடியார எனபுழிபபோல. நாதன் - இறைவன. இறைமைக குணங்கள எட்டினையும உடைய முதலவன ; காத னுதலின ஆட்கொணடருளும கடபபாடுடையவன எனபது. நாமம் - திருவைாதெழுத் தாவது காதனுடைய நாமமேயாம ; "ஆலெப படிகருமபின சாற போல அணணிகரு மஞ்செழுதறின நாமத தானகாண்" ; "சிவனெனு நாமர தனகே யுடைய" ; நமச் சிவாயவே - இதனுல் ஒதமுறையும பயனும பெருமை வாத வழியும் கூறபபட்டன. காதலாகி என்றதனுல நாமங் கேட்ட அனவால அனபு பெருகி காதலாய விளைதல் குறிகபபட்டது ; "முன்ன மவனுடைய நாமம கேட்டாள" (தேவா) எனற திருவாக் கின் கருதது முழுமையும ஈணடு வைதறக கணடுகொாக கசிந்து - மனமுருகுதல் ; தொடகம். கண்ணீர் மல்குதல் - கசிதலின விளைவாகிய மெயபபாடு ; நாமங் கேட்டலால கசிதலும கண்ணீர மல்குதலும எனனே ? எனின, தலைவனது பெருமை யும் தனது சிறமையும, அவனதி பேரருளும, அவன் எளியனும் வாத "சார்த்தோத் தென் னெனபுருக்கி" எனறபடி வலிய ஆடகொணடிரும தணணளியும், தன்னைக் கட்டி னிறை பாசவிருளின வலிமையும, அதனை நீக்கி அவன் அளிதத பேரின்பமும் ஆகிய

இலையெல்லாம் திருவைகதெழுதலின உள்ளீடாய் நிற்கும் தன்மைகளே அறிகத நினைகத நினைகத எண்ணுதலால் வருவதெனக. ஒதுவார் - மானதம் மந்தம் உரை என்ற மூன்றினில் ஒனறில் வைதத என்பதாம. " விதியெண்ணு மஞ்செழுதே " (போதம - 9);—(2) நம்புவாரவர் - மருதநினிடதமம மருதநவனிடத்திம் நம பிகதை யிலலையேல் நோய நீகதம எளிதன்று என்னும் உணமைக குறிபபு ; மேல "நமபன" எனபதம் காணக. வம்பு நாணமலர் வாரமது - புதிதின் அலரும் பருவமே மலாகளில் மணமும் தேனும காண வருவன ;—(3) உள் நெகத எனக ; ஆர்வம் - போனபு ; அக்கு மாலை - உருததிராக்க மாலை ; செபமாலை ; செபமாலை கொணடே மநதிரம எண்ணறபால தெனபது விதி. எண்ணுவார் - மநதிரதனின உள்ளீடாகிய உருவததை வெளிபபட மனததிற் றேனறக காணுதல் ; உரு வெளிபபாடு என்பா ; இஃத அழுகத எண்ணுதலால வருவது. தக்க - வீடு பெறுதறகுத தக்க ; நக்கன் - சிவன ; நிகமபரன் ; எல்லாப் பொருள்களிலு மிருத்தும் ஒனறிலும பறறுத ஞானச சோதி ;—(4) இயமன் தூதரு மஞ்சுவார் - பிறபபு இறபபிலலை என்ற பயன் குறித தது ; இயமன் தூதுவர் - மரண வேதனை. அஞ்சுதல் - தாக்காது ஒதஙகுதல் ; இனசொலால் - அனபிலலே ; நியமம் - தவறுமை ;—(5) கோல்வாரேனும் .. ...நீங்குவர் - எல்லாப பாவஙகளேயும் எரிகரும தனமை. மேன மூனறு பாட்டுகளும இகழசருததை வலியுறுததுவன ; இபபாட்டிலுல் நீவினைகள ஈட்டபபடும நிலைகளும, மேல்வரும பாட்டில அவை பாவமாக மாறி வலிசகும நிலையும, அதன் மேற்பாட்டில் அவை பாவப பயனுக மாறிப பெரு நரகவேதனைக குளளாகரும் நிலையும குறிக்கபபட்டன ; " விணணுற வடககிய விறலின " (தேவா) என்ற திருபபாட்டின் கருததும காணக. கோல்வாரேனும் - எல்லாத தீமைகளிலும பெரிது உயிர்க்கொலை செயதலாதலின் அதனை எடுத்தகூற வேணிய எல்லாம அடஙகும ; தீமை செய்தல்போலவே நனமை செய்யாமையும் பாவமாதலின துணம் பல நனமைக ளில்லாரேனும் என றார் ; " மனவாக் காயத, திதமுயிர்க் குறுதிசெயதல அதிதமற் றதுசெயி யாமை " (நிததி - 2-13). எல்லாத் தீங்கையும் - தீமை செய்தல - நனமை செய்யாமை என மனம் வாகுக காயமபற்றி வருவனவாம. எலலாத் தீமைகளின பயனுக வரும் அனபக களையும ; தீங்கு - தீமைகளின பயன் ; ஐகாரம நீகபபொருளின வந்தது ; உமமை - முற்றுமமை. நல்லார் - சிவஞானிகள ; நலலார் - என்பா எனக ;—(6) மந்தரம் - மேரு ; மிகக உயாசசி குறிதது நின்றது ; " விணணுற வடககிய " (தேவா) என்ற கருதது. பந்தனையவர் - பாசபந்தப பட்டவர ; வினை நீங்கும் ..செல்வழும் மல்கும் - பாசநீகைமும் சிவபபேறுமம ; தனப நீகைம - இனப ஆகைம. செல்வம் - சிவச் செல்வம் ; முதறித நிரு. நந்தி - இறைவா பெயர் ; வினைகளே நாதச செயபவன. நந்துதல் - அழிதல ; குறைதல ;—(7) நாடினார் - நரகம் புகும நீதெறியிற சென்ற அப்பயன நுகாதலே நிசசயமாகி னிறைவர ; உரைகேம் வாயினார் - வாகைகளவிலாயினும் என்பது ; வாகின செயல வேண மனம் காயங்களின செயலே முனனும பினனும முறைப்படி அவாவி நிறகும எனபது. உநத்திரர் - உருததிர ருலகதனினகண ; எழ னூருபு தொகைத. வாதன் - வரம் கொடுபபவன் ;—(8) அடுக்கல் - மலை ; மலஙகி - அனபமடைந்த ; வாய்மொழி செயதல் - சொலலுதல் ; நலங்கோள் - கலம் கொள்வதறகுக் காரணமாகிய ;—(9) போதன் - தாமரைப போதில இருபபவன - பிரமன் ; போது - மலர ; போதன கண்ணன் - தாமரைக் கணணன ; பாதம் - முடி - எதிர் நிரனிறையாக முடியையும் பாதைகளேயும் என்க ; இரண்டனுருபுகள தொக்கன. அலந்து - வருநதி ;—(10) கஞ்சி மண்டையர் - மண்டையோட்டில கஞ்சி உண்பவர் - புத்தர்கள ; கையில் உண் கையர் - கையில் பிச்சையேற்றுணணும

கீழ்கள் ; சமணர். கையர் - கீழ்மகன் ; சொறஇலேடை. விற்சை - வித்தை ; ஏனை வித்தைகள் யாவும் பயனிலவாய முடிதற வேண்ட என்பது குறிப்பு ;—(11) சந்தை - சந்தசு என்பா சந்தம் - வேதகைஞருரிய இசைப பாகுபாடு ; இசஇருப பதிகங்களும் இறைவர் சொனன வேதங்களேயாம எனற முடிதலகாட டியவாறு. "அருநெறிய மறைவல்ல முனி . திருநெறிய தமிழ்" எனற முதறபதிகததிற குடுத லிக் காட்டியருளியதற்கேற்ப ஈண்டுக கூடைதித திருபபதிகத்தை முடிதலகாட்டி யருளினர். முன கூறியவாறே சந்தைமாற் றமிழ் எனற கூட்டியுரைதததும கருதக. திருவைந்தெழுத்தே மறைகளின தாறபரியமும திருபபதிகஙகளின தாறபரியமுமாம ; பந்தபாசம் - பாசதமும அதன மூலமாகிய மலஙகளும , அறுத்தல் - வலியிலலாமற் செயதல். இது பதிகப் பயனும சைவத திறததின உறதிப பயனுமாம.

வேறு

3148. சீர்பெருகு நீலகண்டர் திருமுருகர் முதறறொணடர்
ஏர்கெழுவு சிவபாத விருதயாகம பாண்டாரோ
ஆர்திருமெய்ப பெருமபாணா மறறெனனே யாவணநு னோரா
பாகிலவு கினோசூழப பணனிகளோ டுடனபுகுகார். கடஉ()

(இ - ள்) சீர்பெருகு தொணடர் - சிறபபாற பெருகுமை திருநீலகக காயனார், திருமுருக காயனார முதலாகிய திருததொணட நகளும , ஏர்கெழுவு சுவபாணடாரா - தவவொழுகுகதறின பொலிவு மிகுகத சிவபாதவிருதயரும சுவபாணடாரா சுமபியும ; சீர் ஆர்தரு மெய்ப பெருமபாணா - சிறபபு நிரமபாத வணமையொழுக முடைய திரு நீலகணடப பெருமபாணரும ; மாறறு எனனையா ஆனோருளோரா - மறறுமை எனனவா களும வகுத அனனோரவருகளும , பாகிலவு...டனபுகுகார் - உலகில நிலவிய சுற றததாரான சூழ்கத வரத சதறம மனனியாதாளோடு உடனறகப புகுறதனர்.

(வி - ரை) முதற்றொ ணடர் - திருநீலகண்டதொணடரையிற பொறறபபடட திருத தொணடர்கள். இவர்களே முதலிற கூறபபடுபவரகளாதலின முதற்றொகை திரு முறை நூலகளைக கோவைபபடுதறிய சுமபியாணடார சுபகள, காயனமாவருளு இய லிசை வலல காரைகாலமை யார், ஐயடிகள காடவரகோன காயனார, சேரமான பெருமானுரையனார எனறிவரவர பாடியருளிய நூலகளே அதனுள முதறகண வைதறதக கோவை செயதமை இவருக கருதறபாலது.

திருநாவுகரசு காயனாரும, நிறுதறதொணட காயனாரும, குராகுலியகலை காய னாரும, இதன முனபே இறைவர திருவடி சேரநதருளினார எனபது கருதறபடும

சிவபாதவிருதயர் - நம்பாண்டார் - மணமகளையும மணமகளாகையும விடாது பறறும சிறபபுமையும அணுகுகாரு தலைமையும பறறித தொணடராகோ அதேத இவராகள் வைகசபபட்டார.

மற்று எனனையோர் அனனதுளோர் - இவாகள வேறறிடஙகளினனறம திரு மணக காணவக தினைகதவாகள.

பார் நிலவு கீளை தழு - கினனரா எனற தொடரபு இவவுலகில இபபிரவி கிறகு மட்டில நிலவுவதா யொழிவது ; இகனை நீதகச சிவனுலகம புகுமளவில அத் தொடரபு நிலவுவதனற ; பனனியா எனற தொடர்பும அவ்வாறேயாம ; ஆயினும, இகருத திருமணச் "சிறபபினுலே" (3147) அததொடரபுநிலபற்றியேயும் மணக காணவந்த மகளை சோதியினுள புகுதறதா என்பது ; பாகிலவியொழியும

தன்மையாயினும் என்க. இல்லை, அச் சுற்றம் - பன்னி என்ற சார்புபற்றி அவ்வவரும் முன்செய்த வினைபயனுலையது என்க. இயற்பகையார், இளையான்குடிமாறர், அமர் நீதியார், சிறுத்தொண்டர் முதலியோர்கள் மனைவி மக்களுடன கூட இறைவருலகம் புகுந்த வரலாறுகள் இங்கு கினைவு கூர்தறபாலன. பார் நிலவு - பாமாட்டிலளவுபடும். அன்றியும், கினைஞர் - மனைவியர் - முதலாகிய தொடரபுடையோர் எவ்வளவு அணைப்பிரியாத அன்புடையராயினும் (இறந்த பிறகரும இயலபுடைய) உலக இயல் மரணதறிலும் ஒரு சேரப பிரியாது உடன் சாதல் எனபது இல்லை. ஈண்டு மீளாத நெறியாகி நிதறியானறத உலகிற சேரும் பெரு நிலையில் இவர்கள பிரியாது சோறுத தனமை இத் திருமணச் சிறப்பினுலும பிள்ளையாரது திருவடிச சாபபினுலும் ஆகியது என்ற எடுதறக்காட்டவோ பார் நிலவு கினைதூழப்பன்னியரோடு என்ரூர் என்றலு மாம்.

பன்னியரோடு - என்றவிடதறதும், முன் ' இவள்தன்னெடும் " (3140) என்ற விடதறிறபோலச் சமணரை மறுதறதுப் பெண்பிறபியின ஏற்றல் காட்டவந்த நிலை என்று இதறு விசேடம் காண்பாருமுண்டு ; அது சாலாமை முன உரைகசப்பட்டது. சமணர் கொள்கைகரும ஈண்டுக் கூறுமை கருத்தகரும ஒரு பொருததமின்று. " இந்தவில் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே " என்றதில சூழ்தறகாத - சூழலாகாத என்ற குறிப்பும, ஈண்டுப் " பாரிநிலவு கினை - பன்னியரோடு " என்றதில சிவனுலகம புகும் நிலையிற பற்றறத தகாத என்ற குறிபபும போதருதலானும, சைவ நெறியில ஆண பெண் என்ற பாகுபாடு தலிர்ததி அதறநத வுயிர் செயயும கன்ம விசேடமே கருத வருத லானும இவவுரைகள் எலலாம பொருந்தாமை யறிக.

பார் நிலவு என்றதனுல் கினை என்றும பன்னியர் என்றும் வரும் தொடரபு பறறிய உணர்வு இவவுலகினெடு ஒழிவன என்பதாம். வினைப் பாசந் துணிவித்த உணர்வினராய் (3149) என்று மேறகூறறல இவர எலலாருகரும பொருதவுதாம எனக. அதனை இறுதியில வைதறக் கூறிய கருததறமறி. அதன மேற (3150) பாட்டில் வருபவர்கள் உலகப பறறறற நிலையிற கூடியவராகள எனபது.

மற்றனேவோர்—எனபதம் பாடம். 1250

3149. அணிமுத்தின் சிவிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றோர்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலமபெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசந்
துணிவித்த வுணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார்.

(இ - ள்) அணிமுத்தின...சென்றோர்கள் - அழகிய முத்தச் சிவிகை முதலாக முதலுச் சின்னங்கள் முதலியவறறைத தாஙகிச் சென்றவர்களும் ; மணி...மடவார் - மணிமுத்த மாலைகளை உரியவாறு அலஙகரிகரும பணி செயத பெணகளும் ; மஙகலம்...எடுததார்கள் - மங்கலம பெருகவரும் பணிகளை யெல்லாம் எடுத்தேறறி வந்தவர்களும் ; பரிசனஙகள் - மற்றும பணி செய்பவாகளும் ; வினைப் பாசம்...ஒடுங கினர் - வினையால் வரும் பிறவிகேதுவாகிய பாசஙகளை யெல்லாம அறுத்த உணர வுடையவர்களாய்த் தொழுதவாறே உடனபுகுது சோறிப பொருளுள்ளே ஒடுகலம் பெற்றனர்.

(வி - ரை) முன் பாட்டில் மணஙகாணவந்த தொணடாகளையும், மணதறதின் இன்றியமையாத மண மகளின் பெறறோர்களையும், கினைஞர் - பன்னிகளையும கூறினர்.

இப்பாட்டினால் மணத்தில வெவவேறவகைப பணி செயயபபெறறமையால் அச் சிலையில் உடனிருக்கப்பெற்ற மாதாகளைக் கூறினரூர்.

மேல்வரும் பாட்டில் தவகிலையினலும, வழிபாட்டு சிலையினலும, மற்றும் தெரிய லாகாவகையில வெனத அருள்சிலையினலும மணதநில்வக தீணைதார்களைக கூறவார.

அணிதாங்கிச் சென்றேர் - மாசேபுனை மடவார் - பணி முற்றும் எடுத்தார் - பரிசனம் - என்ற அவவவர் செயத பணிகள பற்றி உடமபொடு புணரத்திக கூறியவாற்றால அவவவரும அவவப பணிகள காரணமாக வரும தொடாபினால் மணநிற சாரகத அப்புண்ணிய மேலீட்டினல சோதியிற புகபபெறறனர எனபது குறிபபு.

அணிதாங்கி எனறதனல அணி எனபது ஈணடு முதலிய சினனகளையும முத்தக் குடை - முத்திப பரதா முதலியனவும எனை விருதுகளும எனற பொருளில வநதது. அணிதல் - முதலிய லணியபபடதல.

முத்தமாலை புனை மடவார் - புனை - அலங்கரிகக்ம பணி செயத எனறதாம; முத்தமாலைகளணிநத பெணகள எனறுரைத்தனர முனனுரைகாரகள ஈணடுப் பெண்கள, அலகரிகக்ம பணி செயதனர, மணமகளாரை அணி புனைதலும் ஏனை மணவணி செயதலும அவாகளுககுரியது எனபதாம 3121 - 3127, 3128 - 3129 முதலியவை பாரகக.

மங்கலம் பேருதும் பணி முறறும் எடுத்தார்கள் - இவை அட்டமகலம எனப படும விளககு, நிறைகுடம, கணணடி, கவரி, கோட்டி, மூசு, பதாகை, இவைக் கயல் எனபவையும, சிவபெருமானுக்குச சிறபபாக ஆகமஙகளுள எடுத்தோதும் பிறவு மாகிய எல்லாம; முற்றும் எனறதன குறிபபுமது

பரிசனங்கள் - அட்டிறலெறில முதலாக ஏனை எலலாவகைப பணிகளையும செய யும ஏவலாட்கள, "அழகு சமைதநினிகரும பரிசனம்" (3329 = ஏயா - புரா - 175) "திருமடதநி லமுதாகுவார" (2465)

வினைப்பாசம் துணிவித்த உணர்வினாய் - வினையின காரணமாய வரும பிறவி யும, அதனல வரும பறறுகளும, அவறறாலகெலலாம மூலகாரணமாகிய பாசம எனனும மூலமலம (ஆணவம) ஆகிய எலலாவறறையும அறவே ஒழிதது விட்ட உணர்வு ஒனறே கொணடவாளாகி, இது முனகூறிய அனைவாபாலும கூடடினைறது

தொழுது - பிளளையாரையும இறைவரையும தொழுதகொணடவாறே; பாசம் துணிவிதததோடு இறைவா சாரபொனறே நிகழ, "மெயஞஞான தாணுவிலேடதது" சாரது எனக தொழுது - தொழுதமையால எனற காரணபபொருளபட வநதது இதுவரை பிளளையாருகும தேவியாருகும வேறபணி செயது வழிபட்ட காரணதநினல உடனபுகனா எனறலுமாம

உடன் புக்கு - சிவாததவிதானகத சிலையில ஊறுகச சோதியினுளளே புகுநது. ஒடுங்கினார் - மாசறுகாரதநில உயிரசெ சறகார காரணஞசிய சிவனுள்ளே மாயை பற றுககேரடாக ஒடுஙகுவன எனபது ஞானநில முடிபு. "ஒடுங்கி" என்பது இறைவருக் குப பெயராய வருவதும காணக (போதம - 1). 1251

3150. ஆறவகைச் சமயத்தி லருந்தவரு மடியவருங்
கூறுமறை முனிவர்களுங் குமபிடவந் தீணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினல் வீடுபேற வந்தாரும்
ஈறிலபெருஞ் சோதியினு ளேல்லாரும் புக்கதற்பின், கடுசுஉ

3151. காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டேவலங் கொண்டருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியத னுட்புகுவார்
போதரிலை முடிந்தவழிப் புக்கோன்றி யுடனுளுர். கஉடு

3150. (இ - ள்) ஆறுவகை...அருந தவரும் - சைவ நெறியின அகச சமயங்களாகிய அறுவகைச் சமயநெறியினும் நின்ற அருந தவத்தாராகளும் ; அடியவரும் - திருத்தொண்டர்களும் ; கூறுமறை முனிவாகளும் - வேதவிதி யொழுகும முனி புங்கவர்களும ; கும்பிடவந தணைதாரும - கும்பிடும கருத்துடன வந்து கூடியவாகளும ; வேறு...வந்தாரும - முன சொனனவாறுளள எககாரணமும அறிய முடியாதவாறு திருவருள் வசத்தாலே வீடு பெறுதறகு வநதணைந்தவர்களும , சரில்... ...புக்கதறபின - ஈறு இல்லாத பெரிய சிவ சோதியினுளளே அனைவரும் புகுந்த பின்னர், கஉடுஉ

3151. (இ - ள்) காதலியை...வலங்கொணடருளி - தேவியாரைக கைபபிடித்துக கொண்டவாறே அபபெருஞ சோதியினே வலமாக வந்தருளி ; தீதகறற வந்தருளும திருஞான சமபநதர் - உலகில நீமையைப போக்கிச் சைவம விளங்கவெனறே வநதருளிய திருஞான சமபநதப பிளளையார் ; நாதன...புகுவார் - இறைவராகி அழகியதாகிய வளாகதெழுகின்ற சிவ சோதியினே அணைந்த அதனுள்ளே புகுவாராய , போதரிலை...உடனுளுர - போதம் தழுவுமநிலை முடிந்ததமையினுலே உள்புகுந்த ஒனருக சோநத சிவானநதாத்துவிதமாகிய உடனுக தனமையிற பரமுதத்தியைத தலைக கூடியருளினுர.

இநத இரண்டு பாட்டுகளும தொடர்ந்து ஒருமுடிபு கொணடன.

3150. (வி - ரை) ஆறுவகைச் சமயத்தி லருந்தவர்-இவாகள அகசசமயத்தினர் எனறு சைவ சோபான முறையில வருகபபடுவர் இவாகளியலபு முன ''ஆறவகை... தவத்தி னுள்ளோர '' (3101) எனற இடத்தில விரிக்கபபட்டது ''ஏத்தவததோர்கு மிலக்காய் நின்ற வெம்பெருமான''-பின் - தேவர - புகலி - வீழி - நட்டபாடை (10).

அடியவரும் - இவர்களியலபும் முன (3201) '' மறவறு...தொண்டர் '' எனற உரைகபபட்டமை காணக.

கூறு மறை முனிவர்கள் - மறை முனிவர்கள் - மறையவாகளுளளே நிறைத்த வைதிக நெறி ஒழுகும் காலவகை ஆச்சிரமஙகளில் நின்ற பெரியோாகள.

கும்பிட வந்து அணைந்தார் - இங்கு முனகூறிய மூவகைப் பாகுபாட்டினுள அமையாத கும்பிடுதற் கெனறெணணி மனச் சிறபபில வநத கூடி அணைநதவாகள ; இவாகளு பினனேயாதது மண எழுசசியில சோதியினினறும உடனகூடிப போநதவாகளும், வழி இடையிலும திருகல்லூரிலுமாக வந்து கூடியவர்களுமாம. முனசொனன மூவகையினரும கும்பிட வந்தவாகளேயாவா ; அவாகளோடு அவ்வகையுட் பாகுபாடு பெறுதவர் என்பார் இவவகையை இறுதியில்வைத் தருளினுர.

வேறு நிநவருளினுல் வீடுபேற வந்தோர் - வேறு - முன் இரண்டு பாட்டுகளினும், இப்பாட்டினில் முனனரும கூறிய வகைகளில அலலாத வேறுவியவான். இவாகள் அககு வந்து சேர்தறகுரிய காரணம வேற ஒன்றும் வெளிபபடையாகக் காண்பதற்கில்லை ; ஆயினும் அவர்களும வநதணைநது முன்கூறிய ஏனையோர்களுடன சோதியினுட் புகுநது வீடு பெறறனர். ஆதலின் இறைவா திருவருளே அவர்களை வரச செய்து வீடு பெறவிதத்தது எனபார் நிநவருளினுல் வீடுபேற வந்தோர் எனறுர்.

ஈறில் பெருஞ்சோதி - " ஆதியு மதமும் மில்லா வருமபெருஞ் சோதி " எனபத திருவாசகம் (திருவெம்பாவை) ; இதனையே " அருதமில் சிவனருள " (3140) எனற முன் கூறியருளியது காண்க ; அனைதேசா முதலாகிய பதமுதநிகளின அதிபாக னன்றி முழுமுதலாகிய பரசிவம, தொடகமும நிலையும இறதியு மிலலாமலும, தனகு மேறபட்ட சோதியுள்ள பொருள் வேறிருனறிலலாமலும உள்ளது ; இஃது அறி வொளிப பிழம்பு ; எகதேசததில தாமும சோதிகளேயாயினும பதமுதநிக கடவு ளர்கள் காலாதாரதநில முழுமுதலாகிய சிவதநுள ஒடுஙகுதலின ஈறறடையவர்களே யாவர். இதுபற்றிக " காரணபங கயமாகுனை கடவுளாதம பதமகடாது, பூரண மெய்ப பரஞ்சோதி பொலிகதிலஙகு நாதாகதம " (சிதததைச - சிவனபாலே வைத தா - புராணம் - 1) எனபது காணக.

எல்லாரும் - முற்றுமமம. அஙகு னிறவா ஆனவரும மேலும தாரதே னிறும சேடிகளொணர வாகதவர்களுமாகிய எலலாரும உடன சாரலாகாத காரணததால ஒதஙகினின்ற ஒரு பெணணும அழைகபபெறாத சோதியினுட புகுநதனன் எனற தல வரலாறு பேசும 1252

3151. (வி - ரை) காதலி - தேவியார - மனனியார பாச சமபநதமான காத லின் சார்பு பறறிய காரணததாலே காதலி என உலகியலில வழஙகும காரணபபெயர ணடு இடுகுறியளவாய னிறது, இகுகு காதல் எனனும பாசப பறறப பிளனை யாரபால வினனிலம இலலாமையால் எனச ; மறறவழகுகள உலகியலில னிறை கிலவு தல் காட்டுமனவில கூடகமபோல ஒ்வு இதனிருமணம நிகழுதறகு என்பது முன உரைததவாறுமுல அறியவுள்ளது (3140) ;

திருவருள ஆனவழிப பிள்னையார காதலியைக் கைப்பறறிக் கொண்டு - இவ வுலகை விட்டு நீஙகினுரேயனறிப பெணணுடன வாழ்தலே வெறறதது சிஙகாரலிலலை என்று இதகு விசேட ஆராயச்சி செயவாருமுணடு. அததகைய உலகிய ஆராயசசி களை எழுவதறகு இககு இடமே யிலலை எனக பெணணும ன உலகா வாழுமது இல லறதிலே நினறு தாம எடுதத பிறவியில ஞாிய கருமப பருதிகளே அனுபவிததறகு கழிவு செயது சிவபுணணிய மேலிடடகதால இறைவனே யழைபபது உலகியல னியது; இவையெலலாம பாசமுடைய ஆனமாபால செலலுமேயனறிப பாசம மறற இலா ராகிய பிளனையாரிடதது, இபபுராணதது வரும பெரியோராலும செலலதககன வல. பிளனையார பெரமனே வெறறசதாரிகா எனபதுணமை, ஆன்ன விருமபிஞரு மலலர் எனபது காணகூடும. உலகாகு மனனியுடன வாழும இலலறவாழவு இறைவ னுல்களுள விதிகபபடடது. அதி மக்களுப பாரளிக தெனினபாருடடு வேண டபபடுவென எனபதனேப பிளனையார முனனா திருமருகலில வணிகப பெணணுகு, " கானிலதது லினபுறற வாழுமவணணம...டணம புணரும பெருவாழவு வருதது விட்ட " அருளிபபாடடினுலும அறியலாம (2381), பாவநியமமையார திரு மணம, தெய்வயானை யமமையார திருமணம எனபனவறறின உளளுறையேபோல இஙகும உலகினாகருளும அளவமடடும கருதது கொளளததகாது, அனறி மேற செலவதெலலாம பொருதாவெனக இநத இலலொழுகக யாத சூழாதறே என்றதனுல உலகியலில வரும இலலறதனைப பிளனையார சார்தலே வெறறதொக னினர எனறது அறியபபடும.

வலங்கொண்டருளி - திருமணதநில எரிவலகொள்ளும சடஙகு காட்டவேண்டி எழுந்த பிளனையார "விருபபுறற மறறி யாவரா விடையுயாத தவரே யெனற" (3139) கோயிலே கோகி வாதாராதலின இஙகுப பெரிய சோதியாய னிறை இறைவர தரி

யுருவதனினே வலங்கொண டருளினர் ; அச் சடலனினே நிறைவேற்றிக் காட்டியருளிய படியும், இறைவரை வலங்கொண்டு எத்திச் சோதியினுள்ளே புகும் விதியின்படியும் காண்க. இதனாலும் இதற்றிருமணம் உலகியல் நிலையினின்று ஆயபபடுவதொன்றன்று என்பது.

நீதகற்ற வந்தருளும் திருஞான சம்பந்தர் - நீதகற்றல் - "பரசமய நிராகரித தல்" ; பரசமய நிராகரிப்பும் திருநீறறின ஆக்கமும் ஆகிய இரண்டுமே பினனையாரின திருவவதார உளளுறையாவன (1917 - 1921 - 1924 முதலியவை பார்க்க) ; இங்கு நீதகற்றதல் ஒன்றுமே கூறபபட்டதென்னே? எனின, நோய நீங்கினவழிச் சுகம இயல்பிலே பின்பறறி வரும் என்னுமுறைபபடி சைவத திருநீறறு நெறிக்கு பரசம யங்களால் நோந்த இடையூறுகள அகறறபபட்டபோது நீறறின் விளககம இயல்பின் வினவுதாம் எனக. சைவநெறி எனபது இறைவரது மெய்ஞ்ஞான நெறியாதலின அஃது அழிகக்லாகாப பொருளாம். விளகஙினேக குடததை யிட்டு மறைத்தல்போலச் சைவநெறி விளங்காமை மாததிரையே பரசமயங்க ளியறறிய நீதகு ; மறைவுபடுதலிய குடததை அகறறியபோது விளககுத தானே விளங்குதல் போலவும், மேகம நீங்கிய போது சூரியன் ஒளி விரிதல் போலவும் காண்க ; ஆயின முனனா இரண்டினையும் கூறியது உலகினருககு விளககமும், மனவெழுசசியும், ஊக்கமும் விளைத்தறபொருட டுத தாண்டியறிவுறுத்தல குறிகக எனக.

நீதகற்ற வந்தருளும் - வருதல் - திருவவதரித்தல் ; ஏனை மக்கள் வருதல்போலக் கரும வயததாலன்று எனபது வறபுறுததபபட்டது.

திருஞான சம்பந்தர் - எனற பெயராற் கூறியவாற்றலும் அங்கினே விளக்கபபட் டது. முழுதும சிவஞானமே நிறைவாயின மூர்தறிக்கு உலகியலில் ஒருபற்றும் பற றுமையும் உணாத்தபபட்டமை காண்க. ஈண்டுச் சரித நிறைவாதலின் அத்திரு பெயராகிய "காம மாதினி"த்தைக கூறித் திதித அருச்சிதது நிறைவாகிய குறிபபு மாம். "ஞானசம் பந்த ரெனு நாமமந் திரமும சொல்ல" (2619).

நாதனேழில் வளர்சோதி - நாதனர் - இறைவா - முழுமுதல்வா ; தனககே யுரிய இறைமைக குணததால் இவ்வாறு இவர்களே ஆட்கொணடு திருவடிக்கீழக கொள்ள இவவொளியுருவெடுததார் என்பது ; "காதனே" (3143) ; "காதலுமை" (தேவா). எழில் வளர் சோதி - எழில் - காட்சியானும் பயனாலும் வரும அழகு, "செந்தியின உருவாளன்" எனபதன்றிச சுடுதல் முதலிய செயலானனறு எனக ; "தண்ணிழலாம் பதி", "திருவடி கீழல்" எனபன காணக. வளர் - வளர்கினற என்றும் அழிதலில்லாத ; "ஈறில் பெருஞ்சோதி" (3150).

நண்ணி - சோதியினே அணுகி ; அணைந்து ; அதனுள் - சோதி வாயிலி னுள்ளே.

புகுவார் - புகுவாராகி ; புகும செயலே மேற்கொணடு ; முற்றெச்சம். புகுவார் புக்கொன்றி உடனுளர் என்று கூட்டுக.

போதநீலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடன் ஆனூர் - போதநீலை முடிந்தவழி என்றது காணபான - காட்சி - காட்சிபெபொருள் என்ற மூனறுணாவுள் முனனைய விரண்டும் தோனறுமல் ஞேயமொன்றே தோனறுகிற்கும் நிலையில் நிறகும் என்பதாம், திருவடி மறவாத அதனுளளே அடங்கித் தானற்று நிற்கும் நிலை ; சிவானந்த நிறைவு. ஒன்றி - இரண்டறற ; உடன் ஆதல் - ஒன்றுகாமல் இரண்டாகாமல் ஒன்றுமிறாமே மின்றுகாமல் பிரிவறியாத நிற்கும் நிலை. முன் கூறியவா எல்லாரும் புக்கார் - புக் கொடுங்கினர் - என்ற ஆசிரியா, இகருப் பின்னையார் போதநீலை முடிந்த வழிப் பு கொன்றி உடனுளர் என்றதென்னே? எனின, பின்னையார் முன்னை நிலையில் (பணி

திருவடி மறவாப் பான்மையோராய் முதத நிலையில் இருத்தலர்; அப்போத அவருக்குப் போதநிலை - அஃதாவது சிவனையன்றி வேற நிலைகளும், யானதிதேன் அறிவின் தேன் என்பது முதலாகிய நிலைகளும், ஏனை உலகபதார்த்ததகளும், உலகமும் போதப் படர - உணர்ச்சிக்கு வாரா; அதனபின வினையாலன்றித திருவருளால வந்தபோத மூவாண்டு வரை ஒரோகால் முன்னைநில நினவுக்கு வந்தபோது வெருக்கொண்டற போலக் குறிப்பு அயலாய் அழுதருளினா. மூவாண்டில் ஞானமுண்டருளிய பின தாம், பரமே பாத்திருநதபடி முன்னையிறபோலவே சிவன்முதத நிலையிற சரித்தனர். ஆனால் உலகரின் பொருட்டித திருவருளால் வந்தமையின உலகமும உலகா நிலைகளும் புலப்பட்டன; ஆயினும் வாசனுமலமும அறற பெருமாஞதலில அவ்வுலகத தோற் றங்கள் பினனையாபாற் சாராது வினைக்கு மூனையாகாதபடி யொழிநதன. "ஐய னேயஞ்ச லென்றருள் செயயெனே"; "சுவ தொனறெமக கிலையேல" முதலிய விணணபபக ளெலலாம பினனையாருகு உலக பதம வினையாத பிறாபொருட்டே நிகழந்தொழிந்தன. "உடையாய தருமோ வியலுண மெலிவே", "மதகையை வாட மயலசெயவ தோவிவர் மாணபே", "அட்டிட்டல காணதே போயியோ பூமபாவாய", "எமைத்தீண டபபெரு திருநீல கணடம", "காசு கல்குவீர", "கதவ திருக காபபுக கொளளும்" எனபன முதலாக வநதனவெலலாம பிறா தனபக கணடிறகிய நிலையில உலகின பொருட்டு எழுநதனவேயனறித தம்பொருட்டன றுதலின பறறுகக ளாக வினையாதொழிநதன. இபபோது இவவாற தாம் வநதருளிய உளளுறை நிறை வாகியதனால, அவவாற உலகமும, அதனபொருட்டுத தாமும இறைவரும பிரிதது அறியவரும் நிலையும் இன்றுதல குறிபகப போதநிலை முடிந்தவழி எனறார. போதம் - சிவபோதம் எனபாருமுணடு.

புக்கு ஒன்றுதல் - முன்னைய திருவடி மறவாத ஒனறபபட்ட நிலையடைதல, இடையில் உலகர் பொருட்டுப பூதமுதல் நாதம வரையில தோன்றிய உலகத தோறற மாகிய பிரிதததியு முணர்வு தோனறுதொழிய முன்போலவே உள்ள நிலையடைதனா என்க. இது பினனையார சோதியிற புருத பெரற நிலைகளும், வினையோர பெறற நிலைகளும உளள வேறுபாடு. எலலாரும ஈகைதறபின தாமும தேவியாரும புகைத பினனையாரது திருவருளின பெருமையினே மேலும விளகருவதாகும.

காதலி - இவவமமையார பெயர சோக்கியார் எனபது கலவெட்டுகளிறற காணபதென்றும் கூறவர.

வலஞ் செய்தருளி—எனபதம பாடம 1253

3152. பிள்ளாயா ரெழுந்தருளிப் புக்கதறபின் பெருங்கூத்தர்
கொள்ளுநீ டியசோதிக் குறிநிலையவ வழிகரபப
வள்ளலார் தமபதழைய மணகரசாயி நீருன் றுதலுக
தெள்ளுநீ ருலகதபப பெறறிலா தெருமந்தார். கஉடுசு

(இ - ன்) பினனையார...பின் - பினனையார சென்றருளி உட்புகுந் தடனேயே பின்னா; பெருகூகதர்...கரபப - பேராகநதக கூததராகிய இறைவர இவவாற மணதநில வந்தாரையும் பினனையாரையும முதநிலைய உடனுககொள்ளும் அனவும் நீடியிருநத சோதிக் குறிநிலையும், அதன உட்புகக காட்டிய அநத வழியாகிய வாயிலினபும் மறையும்படி செயய; வளளலார்.. தோனறதலும் - வெலலோகத தியாகேசரது பழய பெருமணக கோயில தோறறபபதேனும; தெள்ளுநீர...தெருமந்தார் -

தெளிந்த நீருடைய உலகத்தில் இத்தப் பேற்றினைப் பெருதவர்கள் மயங்கி வருந்தினாகள்.

(வி - ரை) எழுந்தருளி - சோதி கண்டு, தாம் நின்று, நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் பாடிய கிலையினின்றும் சோதியை நண்ணி. கொள்ள - தமக்குச் சேர்ந்து ஒடுக்கிக் கொள்ள.

சோதிக் குறிநிலை அவ்வழி - சோதியாகிய இறைவரது குறிநிலையும், அதனுள் பகருவான்மாக்கள் யாவரும் வந்தடையும்படி காட்டிய அவ்வழியும். வழி - வாயில்; சோதியின்கண தோனறும் குறிநிலையாகிய வழி எனறலுமாம.

கூத்தர்...கரப்ப - கூத்தர் - இறைவா; "முத்தி, நான்ற மலாபத்ததே நாடு" எனறபடி இகரு முதனி தாதருளியது இறைவரது தாகிய திருவடியே எனபபடும் திருவடி தாக்கலே கூத்தாகும, ஆதலின ஈண்டுப பெருங்கூத்தர் எனனூர.

வள்ளலார்-இகரு, இச்சரித நிகழசசியிஞலே - சிவலோக பதவியினைத் திறநது யாவரும கொளளும்படி அள்ளியிட்டதனால இவருகரு சிவலோகத் தியாகா எனப பெயா வழஙகுமு. சிவலோகத்தினே வரையாது கொடுபபவர்

பழய மணக்கோயில் - பழய - சோதியும வாயிலும காட்டுதற்கு முன் இருந்த; மணக்கோயில் - பெருமணம எனனும் கோயில.

தெள்ளும் நீர் உலகத்து - தெள்ளும் நீர் - தெளியும் நீராக்கடல் சூழ்ந்த எனக. தெள்ளு நீர் - இதன் உணமை தெளிநதுகொளளுமு நீர்மை - பணபு - உடைய என்றலுமாம். பெற்றிலார் - முன கூறியபடி பெறும் பேறிலலாத உலகவர்.

தேறுமன்றார் - தேறுமாறுதல் - ஒன்றும் தோன்றுமல் மயஙகி வருந்துதல்.

கொள்ளநீடிய—பேறில்லார்—என்பனவும் பாடங்கள். 1254

3153. கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே கண்டுநணு கப்பெரு
விண்ணவரு முனிவர்களு மிரிஞ்சனே முதலோரும்
எண்ணிலவ ரேசறவு தீரவேத்தே தேத்தினார். கஉடுரு

(இ - ள்) கணணுதலார...நணணியது - இறைவரது திருமேனியுடன்கூடக் கவுணியர் பெருமானா சென்ற சோக்கதனை; தூரத்தே கண்டு - தாம் தாம் நின்ற தூரமாகிய இடதனினறபடியே கணடுமு; நணுகப பெரு - வரது அடையும் பேற பெறமாட்டாத; விண்ணவரும்...எணணிலவா - தேவாகளும் முனிவாகளும் பிரம தேவனே முதலாகிய பெருதேவர்களும் ஆகிய எண்ணிலாதவர்கள் தக்கள் அகஙகம் நீரும்படி எடுதது அது கனிதாகள்.

(வி - ரை) கண்ணுதலார் - நுதற்கணணே யுடையவர். நுதறகண் அக்கி கணணுதலானும், ஈண்டு "விருபபுறு மகனி யாவா" (3139) எனற பிள்ளையா திரு வுள்ளகொண டருளியதற்கேறப அங்கி யுருவாகிய பேரொளிச் சோதியாக இறைவா கினறருளியமையாலும, அவ்வாற கினறு அருள நோக்கம் செய்து வர்தோ அனே வரையும் வீடுபேறு அருளி ஒழிக்க கொண்டமையாலும் இக்குறிபபெல்லாம் பெற இவ்வாற்றூற் கூறினா. தீருமேனி - சிவஞானச் சோதியாகிய திருமேனி.

உடன்கூட - "அத்தவி தானாத வகண்டபரி பூரணத்தில் நிதியமாய் வாழ்ந்து" இரணடற நிற்க; "போதகினி...உ-ளனார்" (3151) என்ற நிலையில் நிறக.

தூரத்தே கண்டு நனுகப் பெறு - தூரதேயிருக்கி கண்டமையால பகுதியில் வந்தி அடையும் பேறு பெறுத; வாது அடையும் பகுவுவமினமையால தூரத்தில் நின்றனர். கண்டு - கண்டாராயினும் என்க; காணபபெறரு ராயினும் கணுக பெறாரிலா என்பத. தூரத்தே நைதஞ்ற கண்மபரிபாகம இலலாமையால அகல நினரர் என்பத குறிபபு. தூரம் - விசுமப; "விசமபினமீது" (3102) - (3103);

மண எழுசியுடன கூடி மணங்காண வகதோ கூடடதனினாரீ முன (3097 - 3102) கூறப்பட்டவர்களுள சோதியினுட புகுதோராகளே யெலலாம வகைபபடுதறி முனனர்க் (3148 - 3150) கூறினா அவவாற அவாகள உடனுகிய பின சோதி வாயில் காதனுகே கூறினா அதன்பின அபபேறு பெறுத உலகினரை (3152) முன பாட்டாற் கூறி இபபாட்டினுல தூரதே கண்டு நினறும பேறு பெறுத விணணவா முதலியோரைக கூறும கவிகயமும அமைகியும காண்கொக.

ஏசறவு - துகக, விருபப எனறலுமாம. "திருவேசறவு" எனற திரு வாசகப் பகுதியின கருதுதக காணக "தாபுறற வேசறவைத தோழியாமுன பேசு வார" (11-ம திருமுறை - ஆளு - திருவுலா - 138) ஏசறவு தீர - விருபபம நிறைய; ஆசை தீர எனறலுமாம்.

முதலானர் எண்ணியவ ரேசறவு—எனபனவும் பாடங்கள 1255

3154. அருகதமிழா கசர்சரிதை யடியேனுக் கவர்பாதந்
தருமபரிசா லறிந்தபடி தூதிசெய்தேன்; ரூசணிமேற
பெருங்கொடையுந திணணனவும பேரருணாவந திருக தொணடரால
வருந்தகைமைக கலிகாம ஞரசெய்கை வழுத்துவேன. கூடுஉ

(இ - ள்) அருகதமிழாகரா...அதி செயதேன - அரிய தமிழாகராகிய ஆருடைய பின்னையாரது திருசசரிததினே அடியேனுகு அவருடைய திருவடிகள அறிவிதததி தந்தருளிய பணபினவு அறிநதவாறே அதிசெயது கூறினேன, பெருந கொடை யும...வழுததுவேன - இனிப பெரிய கொடையும, உறறபபாடடாகிய வலிமையும, பேருணாவும திருதொணடு செயத காரணதால பெரற பணபுடைய வயாகிகான கலிகாம நாயனர செயத திருதொணடின நிறைகளைத் தஞ்சுகத் துதிகவருவேன

(வி - ரை) இதனுல ஆசிரியர தமது நியமபபடி நூலவரை கூறியதை சரிதததை முடிததுககாட்டி, இனி மேலவரும சரிதத தகுதி பிறர நூலாய செயதருளினரும

அருந தமிழாகரர் - ஆகரம் - உறைவிடம, பிறபபி மவளைதலுமாம. தமிழாக ரர் - தமிழுகதுறைவிட மானவர, அருந்தமிழ் - பிறவிபபிணி நீகி வீடுபே தருகிறபபு அருமைபபாட்டினைத் தனதுநிமையாகக் கொணட தமிழ் "தருதாளின புணை" (1981) எனறவிடததும, பிறருகடும உரைதத வை எலலாம இருகு நினறவு கூறதற பாலன. அருந தமிழாகரர் எனறதொரு தனமையிறலே முன கூறியபடி பினனோயா ரது சரித முழுமையும குறிபபிற பெறறமைதத தெயவக கவிநலம காணக. எனனே? பினனோயாரது தமிழ அவா வெளளானம பெறறமையால பேரகத "ஞானத் தமிழ்" எனறும அடைநதோரது பிறவி நீகுகும தனமை வாயநதெனறும பேசபபடுவது; "என தரை தனதரையாக" (தேவா) எனறபடி அவ்து இறைவா திருவாகாகிய வேத வொகமகளோ டொபபாகிச, சைவதினை முடிதத பயனகளாகப பேசபபடும பாச நீகுகும சிவப பேறுமாகிய இருபெருட பயனகளையும தா எதுவாய வினகுவதற் கேற்ப பரசமய நிராகரிபபும திருநீறறி ஞகுமும அருளியது; பினனோயாரது சரிதத்தினுள வரும வரலாறுகள எலலாம இவவகையினுள அடகுதல காணக.

அடியேனுக்கு - அறிவிதாலன்றி அறியும் ஆற்றலில்லாத அடியேனுக்கு என பஜ ; தொடக்கத்திற "பாதமலர் தலைக்கொண்டு" (1899) என்றபடியே, ஈண்டு முடிவிலும், அவரது திருவடிகளேத தலைமேற் சூடிய புண்ணியத தணை காரணமாக என்று காரணக குறிப்புப் பெற அடியேனுக்கு என்று ஓதினர்.

அவர் பாதம் தரும் பரிசால் - "பாதமலர தலைக்கொண்டு" என்று மேற்கொண்ட அத் திருப்பாதம் ஏன அகரச்சுட்டு வருவிக்க. பாதமே அறியாமையை நீக்கி அடியாராக்கு ஞானதை அருளுவது என்றலுமாம் ; "உறுகாத தாங்கிய மதனுடைகோன சூள் " (முருகு)

தரும் பரிசால் அறிந்தபடி - தருதல் - அறியத தருதல் ; அறியும்படி செய்தல. தரும் பரிசால் - முற்றும் அறிதல எனது ஆறறலுக்கு மேற்பட்டதாதலின் எனது குறைவுடைய சிற பணபுகளேற்ப அறிவிக்க அறிந்தவாறே ; அறிந்த பொருளே அறிக்த அளவில.

துதி செய்தேன் - வழத்துவேன் - துதி செய்தேன் என்ற இறந்தகாலத்தினுல இதுவரை கூறிய சரிதம் என்றும், வழத்துவேன் எனற எதிர்காலத்தினுல் இனிக் கூறும சரிதம என்றும் உணாதறியவாறு. இப்புராணத்தன் சரிதக கூறுதல் என்பது அதி செய்தலே யன்றி மறறில்லே எனறபடி.

தாரணிமேல்...வருந்தகைமை - எனறு தோறறவாய் செய்த தன்மையினுல ஏயாகோன் கலிகாம நாயனாரது சரிதக் குறிப்பு உணர்த்தியவாறு, சரித கிகழ்ச்சிகள் காணக. இவ்வாறே பினனேயாரது சரிதத தோறறவாயினுள் "வேதகெறி தழைத தோக மிருசைவத் துறைவிளங்கப, பூதபரம் பரைபொலியப புனிதவாய் மலாந்தமுத " (1899) எனறு அவர்தம பெருஞ்சரித உள்ளுறை யெல்லாம காணவைதத நிறமும் கணடுகொள்க.

தீண்ணனவும் - உறதிபபாடு பெறற மனவலிமையும் தோள்வலிமையும் குறித்தது.

திருத்தொண்டால் வரும் - திருத்தொண்டின காரணமாகப பெறவரும். இவர, "திருபபுன்கூக கதிகமாயின திருபபணி யனேகமுரு செய்"தமையும, இருபத்தானகு வேலி நிலம் தநதனமபும், "எம்பிரா னெகதை தந்தை தகதையென கூட்ட மெலலாக, தம்பிரா னீரே யெனற வழிவழிச சாகாத வாழு, மிமபரின மிக்க வாழகைக" (ஏயாபுரா - 392 - 3546) எனற கூறும திருதொண்டின வைதத பெருமிதமும், பிறவும் காணக.

செய்கை - வரலாறு ; உடைவாளினுல வயிற்றினேக் கீறிகொண்ட செயலும குறிப்பு.

தண்ணளியும்—என்பதும் பாடம. 1256

திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் முற்றும்

திருஞான சம்பந்த நாயனார் திருவடி வாழ்க !

திருச்சிறறம்பலம்

சரிதச் சுருக்கம் : [1 முதல் 100 பாட்டுவரையில உள்ள சரிதச் சுருக்கம் முன் 21 சருகைபிற் தரப்பட்டது ; ஆண்டுக் காண்க. (IV - பக - 220 - 222)]

முதலாவது தலயாத்திரை

திருகோவல்காவில் இறைவரை வணங்கி "மடையில் வாளை" என்னும் திருப பதிகத்தைத் தொடங்கிக கையினல் தாளவொத் தாதப பிளளையா பாடும்போது இறைவருனால் "திருவைந தெழுத்து" எழுதப்பட்ட செம்பொற ருளைகள் அவ ரது கையில் வந்தன. அது கண்டு அவற்றை முடிமேல வைத்துத் தொழுது மகிழ்ந்து பதிகத்தை நிறைவித் தருளினர். அத் திருத்தாளம் ஒதிய நாதத்தினலும் நிறை திருந்தமை கண்டு அம்புரு காரதா முதலாயினேரும் அஞ்சினர் பிளளையா கையில திருத்தாளத்தினுடன் கடலுள் வரும்போது தாதையார் அவரை எடுத்துத் தோளின மேல் தரித்துக்கொளளச் சிகாழிக்கு எழுந்தருளித் தோணியப்பரை வணங்கி முன பாடிய தக்கராகப பண்ணில, அருள்க கட்டளையில "பூவா கொன்றை" எனறு தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடித் திருத்தாளத்தினுல ஒத்தமைத்துத் திருநாளிசை சென்று பதியாகுத் தமது காட்சி கொடுத்து வீற்றிருந்தருளினர்.

இரண்டாவது தலயாத்திரை

அந்நாளில் பிளளையாரது திருத்தாயார் பகவதியம்மையார் பிரிந்து பதியாகிய திரு நனிபளளியினின்றும் மறையவர்கள சிகாழிக்கு வந்து பிளளையாரை வணங்கினர், பின்னையார் திருஞானம் பெற்ற பெருவாழ்வைக் கேட்டு எனைப பதிகளினின்றும் மறை யவரும் பிறரும் வந்து பிளளையாரை வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அப்போது திருநனிபளளி மறையவர் தங்கள் பதியில வந்து இறைவரை வணங்கவேண்டுமென்று பிளளையாரிடம் விண்ணப்பிக்க, அதற்கிணங்கித் தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு தாதையார் தோளினமேல் வந்தருளத் திருநனிபளளி நோக்கிச் சென்றருளினர் ; அம்மூர் எதிர்சே தோன்ற, "அப்பதி யாது?" என்று தாதையாரைக் கேட்க, அதுவே திருநனிபளளி என்ற அவர் கூறக் கேட்டருளி, அவரது பியலினமே லிருந்தவாறே "காரைகள் கூகை முலலே" என்ற பதிகத்தால "எங்கை பிரமபுர நனிபளளி இதுவே, இங்கே கினைப பவர் வினைகள கெடுவதற்கு ஆணை நமதேயாம்" என்ற பாடி அருளினர். அப்பதிகத் தின வரும் முதல-பணை - சோலை முதலிய சொலலாறறல வருளிச்செல அருகாகின் றிலம, பாலியு செயதலும முலலையுமாக அமைந்தன, அப்பதியில மறையவர்கள கூடிபோறறப பிளளையார் எழுந்தருளி யிருந்தனர். அங்காளில் திருத்தோணிசாகாடடினின்றும் அருகணைகளும் தொண்டர்களும் வந்து அடிபணிந்த பிளளையாரைத் தங்கள் பதியில ணண வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொளள அருகு சென்றருளி இறைவரை வணங் கிப பதிகம் பாடியருளினர், அவருடனமம திருவலமபுரம புகுந்து வணங்கித் திருச சாயகாடு சென்று போறறவர் "மணபுகார" என்ற பதிகம பாடி வணங்கியரு ளினர். அதிருகத திருவெண்காட்டினை அடைந்து "முகுளத" எனியும் போறறிப பதிகம பாடிய போகாது, தென திருமுலலைவாயிலை வணங்கிக்கொண்டு சிகாழியினைச சேர்ந்தருளிப் பெருமானைப் போறறி யிருந்தனர்

மூன்றாவது தலயாத்திரை

அகாளங்களில் திருமயேந்திரப்பளளி, திருக்குருகாவூர், திருமுலலைவாயில் உள் ளிட்ட அமமருகு உளள பதிகளிற் சென்று இறைவரைப் போறறித் திருப்பதிகம் பாடி மீணடு சிகாழியில எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

அப்போது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனாரும், இசைவடிவான அவரது தேவியார் மதங்கசூளாமணியாரும் கோழியில் வந்தணைந்தனர். பிள்ளையார அவர்களை எதிர் கொள்ள, அவர்கள பிள்ளையாரைத் தொழுதெழுந்து திளைத்தனர் பிள்ளையார் அவர்களை நோக்கி " ஐயர் நீர் இங்கு வந்த உறதியுடையோ மாயினும் " என்று மதுரமொழியருளி, அவர்களைத் திருகோயிற்புற முன்றிலிற் கொண்டு புகுந்து "உங்கள் இறைவருக்கு இங்கு யாழிசை இயற்றுக !" எனறு அருள, அவர்களும் யாழ வீணகி விஞ்சையர் கணதருவரும் போறற இசை விரிததனர். பிள்ளையார் அவர்கள் தங்குதறகு இடம் அமைத்து நல விருந்தும சிறக்க அளித்ததருளினர். யாழ்ப்பாணர் பிள்ளையாரைத் தொழுது ' தேவ ரீர் அருளும திருப்பதிகங்களை யாழில இட்டு அடியேன் தேவரீருடன பிரிவின்றிச சேவித்திருக்க அருள் புரியவேண்டு " மெனறு விணணப்பித்தனர். அதறகுப் பிள்ளையார் இசைத்தருளவே அவ்வாறே அகலா நணபுடன அனறுபோலவே எனறும உடனுறை இருக்கலாயினர்.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்

நான்காவது தலயாத்திரை

அக்காலத்திலே திருத்தில்லைக்குச் சென்று கூத்தப பெருமானை வணங்கவேண்டும் என்னும அருட்குறிப்புப பிள்ளையாரது திருவுளத்தில் எழுந்தது. அதனைத் தாதை யாருக்கு அறிவிப்ப, அவரும் உடன் செல்ல விருமபத, திருத்தோணியப்பரைத் தொழுது அருளவிடை பெற்றுப புறப்பட்டு வழிக்கொணடருளினர். இடையில கணட பதிகளைப போற்றிப பழனமும் படுகரும் கடநது கொள்ளிடக கரையினையடைந்தனர்; கொள்ளிடம், புனலும் கடல் மணியும் பவளமும முதலியவறறால் அடிபணிந்து எதிர்கொள்ள, அதனைக கடநதேதிச சென்று தில்லை சூழ திருவெல்லை பணிந்தனர்; இருபுறமும் பொய்கைகள் மலர்முகம் காட்டின; மலர்ச்சோலைகளும் புறம்பணை நறும்பூகமும் களிததசை செழிததன. வேளவிப புகையினால வானம் நீல நூலிடில் விதானிததது போனறது ; இவ்வாறு சென்று கழனியம்பணை நீங்கி, நந்தனவனதைளைப பணிந்து தென்றிசை வாயிலகோ அணைந்தருளினார் ; தில்லைவாழந்தணர்களும திருத்தொணடர்களும எதிர்கொணடு திருகரிணுட்கொண்டு புகுவனர், தென்றிசை வாயில புகுநது, திருவீதி பணிந்து, கோபுரததைப பணிந்து எழுந்து போறறித, திருமாளிகையை வலங்கொணடு, பேரமபலம் தொழுது, திருவணுக்கன் திருவாயிலையடைந்து, கைகளைச சிரமேற கொணடு கணகளிப்ப உருகுமனபுடன் புகுந்தனர் ; நமக்கருளப பெற்ற மெயஞ்ஞானமேயான அம்பலமும் உணணிறைநத ஞானதெழுமை ஆனநத்தனிக் கூத்தும் கணடு கும்பிட்டு, "உணர்வினுளள கோபெற வரும் சிவபோகதைத் உருவின்கணணே ஐம்பொறியுளவினும எளிவர அருளினை !" எனப போறறினர். சிவஞானிமைத் தொழிற் சிறபபினல் தில்லைவாழ் முதணர்களை முன்வைதது " கறறுங் கெரியோம்பி " என்ற பதிகம் பாடிய தொழுது, காலமெல்லாம் கும்பிட்ட பினபு புறம் போந்தருளி, மாதவங்கள் நல்கும் திருவீதி ஞானகுந் தொழுது, அவருந் தருகுதறகு அஞ்சித, திருவேட்களத்திற் சென்று அமகே தகுயிருளிக, காலகதோறும் திருவம்பலத்தை வந்து பணிந்தனர் ; திருகழிபபாலை சென்று வணங்கிப் பதிகம் பாடினர் ; தில்லைவாழந்தணர்கள் அமபலக கூத்தனுக்கு ஆளாகும் பேற்றினை எண்ணி அதிசயித்தவாறே ஒருநாள் திருவேட்களத்தினினறு தில்லையினை அணையும்போது தில்லை மூவாயிரவரும் வெகணைகளாகத தோணறியிடக் கண்டு அதனைத திருநீலகணடப் பாணருக்குங் காட்டியருளினர். பின்னையார் தில்லைவாழந்தணர்களை இறைஞ்சா

முனபு அவர்கள் தம்மை யிறைஞ்சத் தாமும் எதிர் இறைஞசி உடனணையச் சென்று திருவம்பலத்தினே வணஙகி, " ஆடி னுய்கை செய்யொடு பால்தயிர்" எனும் பதிகம் பாடி அதனுள் தாம் கண்ட அங்கியினே வைததித திதித்து விடைபெற்று எழுந் தருளினர்.

திருநீலகண்டப் பாணனார் நிவாநதிக கரையில் உள்ள தமது பதியாகிய திரு வெருகலகதம்புலியூர் முதலாகிய பதிகளிற சென்று வணக்கவேண்டுமென்ற விண்ணப

நிவாநதிக் கரையிலுள்ள ஏனைய பதிகள்

பிக்க, அதறகிசைநது, தாதையாரும் பரிசனஙகளும் பாணனாரும் மதறகுருவாமணியாரும உடன சூழச சென்றருளினர். நிவாநதிக கரை வழியே சென்ற திருவெருக்கத்தம்புலியூரினைச சாரச செல் லுமபொழுது, பாணனர் வணஙகி, " இபபதி அடியனேன பதி" எனறகூறப, பினனையார " ஐயரே! நீர் அவதரிதத பிறபதி அளவிலலாத மாதவ முனபு செயதவாற " எனற சிறபபுரைதது அநத சாரஙகத திருபபதிகம பாடி வணங கிய பின திருமுதுகுன்றத்தினை நோகிச சென்றணைவாராயினர்.

திருமுதுகுன்றம்

" முதகுனறை அடைவோம " எனற பதிகம பாடிப போய அக குனறினை வலஙகொண்டார, திருவிருகுகுடட பதிகம பாடிச சென்று, இறைவர் திருமுனபு " முரசுகொடு " எனனும பதிகம் பாடி வணஙகி, அப பதியில் எழுநதருளியிருநதனர பினபு ஆகுநறறமம திருப்பெண்ணாகடத்தை அணைது இறைஞசித " நீல்கு நீஙகுவீர தூய்காணமோடடுத் தொழுவினகளே " எனற பதிகம பாடித், திருவாத்துறை சோவாராயினர். செலலமபோது ஒரோகால நாதையார் தோளினமேல் இருப்பார்; பினனர்ச சிலபோது அவாதமதருகே செலல மாடடாது சென் றருளுவார, இவவாறு விருபபுடன சென்றருளுமபோது பினனையாரது பாதநாமரை கள் பையபபைய நொநதன; பாசமிலலாதவ ராதலின ஆலய வழிபாட்டினை வினையோ போலப பாசநீககதறகுரிய பொருட்டனறிச, சஙகரனபால ஆசை மிகுதறலை மேற்கொண

திருவாத்துறை

டெழுநதனர பினனையார மாநான்மாடி எனனும பதியில வரும போது வழிவரும இனனாபபிறவ உள்ளவருவோரா வருகதல கணடு பினனையார திருவாளுடைதெழுத தேறிய அவரத தநனமருளி னார; ஞாயிறு மேலகடல வீழ, அனறிரவு பினனையார பரிசனஙகளுடன தஙகியில தஙகியருளினார

திருவாதத்துறை யிறைவர், பிள்ளையாரது வழி வருதலநனமை மாற்றத திருவுளம் கொணடு அனறிரவிலே, அபபதியின மனனையர, பதி வாழவார, தொணடாகளை, கோயில் பரிசனஙகள முதலிய அனைவருகமும கனவில தோனறித, " திருஞான சம்பாதன நமபிடத்து வநதனனினறுள; கூடப வைதத்னிதஞ்சுளள முதுசச வெலிகை, முத்திச சினனஙகள, முதத்குக குடையாகிய இவரவரை அவனிடம சென்று கொடுகுகக" என அருளிசசெயதனர அவாகளெலலாரும ஒருபடி கூடிக கோயிலவாயி லடைதது காகோயில திருகசாபபு நீகக, அபபொருளகளை அநத திருகக கணடு மகிழ்ந்தது, திருவருளே வழுதது, ஆவாரததிடன அவரவரை வநதிப பிள்ளையாபபால எதிரகொணடு வருவாராயினர். இதறகுப பிளளையாருகும அவவாறே " அவரவரை வரவறகொணடு உய்கக" எனற கனவில் இறைவர அருள, உணாநதெழுநத, அதனைத தநதையாரக்கும் தொணடாகும் அருளசெயதனர. இருள நீஙகி வைகறைப பொதாகவே திருநீறணிது திருவைநதெழுதுதோறி எழுநதனர சூரியனும எழுநத போக்தனன. அபபோது அரசர முழகுடன அவ வருட்பொருளகளை வாஙகிகொணடு திருவாதத்துறை அடியவர் கள் வாழ பிள்ளையாபால் வைதத வணஙகித் தநதிது, இறைவருளிய பரிச முற

றும் உரைதது நின்றனர் ; அதகண்டு பிள்ளையார் இறைவரது பேரருளே உன்னி மனமுருகி, " ஏறதை யீசன் " என்றெடுதது திருப்பதிகம் பாடி தது தித்தருளிச் சோதி முத்தச் சிவிகையினே வலம் வந்து, பார்மீது வீழ்ந்து வணங்கித், திருநீறெருளி தோன்ற அதன் ஒளியினேப் போற்றி நின்று, இறைவர் திருவருளாதலினல் திருவைய தெழுந்தினே ஒதிக்கொண்டு அதன்மேல் எறியருளினர் ; தொண்டர்கள் அரகர முழக்கம் செய்து ஆரவாரித்தனர் ; வேதகன் முழங்கின ; வானம் மலர்மழை பெய்தது. பாற்கடலில் எழுந்த மதிபோலப பிள்ளையார் முத்தச் சிவிகையின்மீது விளங்கக் கண்ட தொண்டர்கள் முதலிய அனேவரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினர். இறைவன் அருளிய காளம, தாரை, சின்னம் முதலியவை " திருஞான சமபந்தன் வந்தான் ", " முததமிழ விரகன வநதான் ", " பாலருவாயன வநதான் " என்ற பிள்ளையாரது பல பெருமைகளேயும் எடுதது இயமபின. இவவாறு பிள்ளையார் திரு வரததறையினே அணேந்து, திருவாயிலுக்கு நெடிய தூரததிலே சிவிகையினினறும இழிந்து, திருகடோயிலுட்செனறு, திருமுனபு வந்து கைகுவிதது வீழ்ந்தெழுநது, அன பினிற் றினேதது இறைவரது பேரருளினேப போறறியருளி, அபபதியில சிலகா ளமர்ந்தனர். அநகு அமர்ந்த நாளில் திருநெல்வெண்ணெயி முதலிய பதிகளிற செனறு வணங்கி மீண்டு அணேநதிருநதனர்.

அநதாளில் திருநதோணியபபர் பெரியநாயகியாருடனே பிள்ளையாரது உணாவி னில வெளிப்பட மனம் உருகிச சிகாழிகரு எழுந்தருளத திருவுளளம கொண்டு, திரு வரததுறை இறைவரை வணகி அருளவிடை பெற்றுச் சிவிகையினே மேற்கொண்டு புறபபட்டருளினர் மறையவரும தொணடரும் ஆரவாரித்தனர் ; திருச்சின்னகள ஒலித்தன. இவ்வாறு செல்லும் வழியில் அக்கரகும தோரண முதலிய அலங்காரத தடன் அவ்வப பதியோர் எதிரகொள்ளப பதிகளே வணங்கித், திருப்பழனீரில் எழுந தருளி வணகி, அநகு அந்தணர்களான மலையாளர் ஏததும் பரிசு போறறிப் பாடிப போந்து, திருவிசயமங்கை, திருப்புறம்பயம் முதலிய பதிகளே வணங்கித திருச்சேய்ஞ ஞரினே யணேநதருளினர். அப்பதியில வாழவார்கள நகரினே அலகரிதது வநத எதிர்கொள்ளச் சணடீசப பிள்ளையார் அவதரிததருளும பதி என்ற உட்கொணடு ஆளுடைய பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வணகி, அபபதியவர்களுடன் திரு நகரினுட் சென்ற திருக்கோயிலினில் இறைவரை முறைப்படி வணகிப பாடிய திருப பதிகதது்ல் சண்டீசபபிள்ளையார் பாதகப பயனபெறும் பரிசினே வைத்துப பாடித்தரிதத அப்பதியில, சிலகா ளமர்ந்தருளினர். அநகுநின்றும், திருப்பனநதான், திருப்பதநே லலூர், திருஒமாமபுலியூர், திருவாழகொளி புதனூர், திருகடம்பூர், திருகாரையூர், திருக்கருபபறியலூர் முதலிய பதிகளே வணகிகொணடு, சிகாழியினேச் சார வநதனர தருளினர். அசசெயதியினேக கேட்ட சிகாழி மறையவாகளும தொணடாகளும் கா ரலகாரம் செய்து, நிறைகுடங்களே எதிர் எதிரகொண்டு வந்த பிள்ளையாரைச செழு முத்தின் சிவிகையின்மேற் கணடு சென்று சூழநது ஆரததனர் ; மிக்க ஓசைபடத் துதிதனர்; ஆடைகளே விசும்பில் வீசினர், பிள்ளையாரும சிவிகையின்று மிழிநது எதிர சென்று வணகி அவாகளுடன் கூடி மகிழ்நது புகுந்த திருக்கோயிலுக்குச சென்று தோணியப்பரை வணகிப் பாடித தொழுது புறம் போந்தருளினர். அபபோது திருநீல கணட யாழ்ப்பாணர் பின்னே வர, அவரை அவரது மாளிகையிற போக அருளி விடை கொடுதது்த், தம் திருமாளிகையினைச் சார்ந்தார். மறையவர்மகளிர் விளககு நிறைகுடம் முதலிய மங்கலஙகளே எதிர் எதிர்வர, முன்னே வந்து சென்ற தாயார் பகவதி யம்மையார் திருநீறு சாதது இறைஞ்ச முறைமையாலே அவர்க் கருள்புரிந்து நிடு

மடத்தினுள் புகுந்த எழுத்தருளி யிருந்த காடோறும் தோணியப்பரைத் தொழுத பதிகம் பாடியருளினர்.

அக்காள்களிலே, உபயனப பருவம் எய்த, உலகுகடந்த வெஞான முணரப் பெற்ற பிள்ளையார், பழமையாகிய வேதநூறசடருகளே மறையவர்கள் செயய மான்மே

சீகாழி - உபநயனச் சடங்கு

லுடன் பூணூலியும் தாகையருளினர்; ஒருபிறப்பும சாராத பிளளை யாரை இவ்வாறு உலகியல்பிறகொண்டு உபயன முறைமையில் இரு பிறப்பாளர் என்ற நிலைமையில் லவதது, மறைச் சடருகளைக் காட்டி காண்கு மறைகளையும் நாதோமென்று மறையவர்கள் மாநிரமகளை எடுத்து ஓதலித்தனர். பிளளையார் அவர்கண முனனே எண்ணிநாத புனித வேதக களைத் தாமே எடுத்து ஓதினர். அதகணடு மறையவர்கள் வியநது, பிளளையாரை, ஆயிரகோடி சூரியர்கள் ஒனறுமு உதயமாலுந் போலக கருதித, நமது கணமுன் நிற்கும் நியானப் பொருளாகக கொணடு, தாம் முன வலல மறைகளில உள்ள ஐயங்களை அவர் பாற் கேட்டுத தெளிநது வாழ்வடைநதனர். பிளளையார் மாநிரக்களை எலலாவறறையும் அம மறையவர்களுகு அருளிசசெயது, மறறும அவறறின வைநிகநூற் சடல் இனறந்த மனமயக்கம தெளியுமபடி தேறறி அருளிசசெயது, '' மாநிரகளெலலாம தோனறு முதலாவன இறைவரக நிருவைநதெழுதீதேயாம '' என்ற பெருஞசாகரத திருப்பதிகதினை அருளிச செயதனர், அவர்கள கேட்டுப பெருவாழவடைநத மனமுகதனர். பிள்ளையார் தோணியபபரை வணஙகி யிருநதருளினர்.

திருநாவுக்கரசர் கூட்டம்-[

அந்நாளகளிலே பிளளையாரைக கணடு வணஙகுதறகாகத திருநாவுகரசு நாயனார் சோழிக்கு எழுந்தருள, பிளளையாரும '' ஆகிய நலலிளைப பேறு '' எனறு மகிழ்நது தொணடர கூடடதடன எதிரகொளளச் சென்றருளினர் அநதம் இலலாத திருவேடதது அரசும எதிர் வநதணையக கணட பிள்ளையார், தொணடர் திருவேடம பேரே தோனறியதென்ற தொழுதனர். அரசுகளும எதிரவந் நிறைஞசப, பிள்ளையார அவருகு மகுருமொழி யருள்செயது, திருககோயிலுகது .அவரை உடனகொடு போநது திருநதோணியிற் சேர்நது உடன குமபிடடது, திருமாளிகையிலே சோறறு, நிருநதொணடருடன அவருக்குத திருஅமுது செயவிததனர். இருவரும அனபு கணபும பெருகிய காதலுடன் இறைவரைக் குமபிட்டு உடன மகிழவெயநி உறைநதனர். அவ்வாறு சிலநால செலல எனைய பதிகளிலும சென்ற வணகமவேணடிய பிள்ளையாரது இசைவு பெற்ற அரசகள், பின்னுக எயத இறைஞசிப, பிரியாத கணபொடும போகாதருளினர். அவர்பால விடைகொணடு பிள்ளையார் மீணடருளித தோணியபபரை இறைஞசி யிருநதருளிய நாட்களில் செநதமிழமாலே விகறபங்களான திருமொழி மாறறம, மாலை மாற்று, வழி மொழி, திருவியமகம, ஏகபாதம, திரு இருகுகுரகுரவ, திருமுகூற்றிருகுகை, ஈரடி, ஈரடி மேலவைபபு, நாலடி மேலவைபபு, திருவிராகம, திருச சகரமாறறு முதலிய சநத விகறபப பதிகங்களே, மூல இலகியமாக, எலலாப பொருளகோளும் முறறச், சொழி நாதரைப பாடியருளினர். அவறறைத் திருநீலகணடப பாணஞரும், இசை வடிவான நாதரைப பாடியருளினர். அவறறைத் திருநீலகணடப பாணஞரும், இசை வடிவான மதுரை சூளாமணியாரும எழிசைபபறறி யாழ்கருவியிலும கணடத்திலுமாகப் பாடினர். இவ்வாறு தோணியபபரைப பதிகங்கள் பாடிச சோழியிற் பிளளையார் தஙகி யிருகு தருளினர்.

அக்காள்களிலே, தமிழகாடடி லெஙகும் உளள நிருப்பதிகள் யாவையும் சென்று கும்பிட்டு இஙகு எய்தவேண்டுமென்னும நிருவுள்ளத தெழுந்த கருதது பிள்ளையார் தந்தையாருக்கு அருள்செயதனர் ; காதையாரும் '' பிரிவாதருமையாலும், யாகம் செய்யப் பொருள் வேண்டியமையாலும் லெகான் உடன எயதவன் '' என்று கூறத்,

திருத்தொண்டர்கள் மறையவாகள் உடன் வருவார்கள் கூடவரத் திருத்தோணி யப்பரிடம் விடைபெறுறத் தாதையாரும் யாழ்ப்பாணரும் உடன் வரப் புறப்பட் டருளினர். சென்னகை ளார்க்கவும், இயகைள் முழகவும், மகல வாழ்த்தொலி எடுப்பவும் அங்குரும் அடியார்கள் நகரலங்கரித தெதிர்கொள்ளப் பதிகள்தோறும் சென் றருள்வாராயினர்.

திருக்கண்ணர் கோயில் வணகிக்கொணடு, காவிரியின் வடகரையில் வடமேற் குத திசைநோக்கி வருவாராயத, திருப்புள்ளிருகு வேளூரை இறைஞ்சிச் சமபாதி - சடாயு - என்ற புள்வேஷ நிருவர் வழிபட்ட பெருமை பதிகத்தட் சாரப் பாடியருளி னா ; அங்குகின்றும் திருகின்றியூரையும, திருபபுன்கூரையும, ஏனைய தலங்களையும் வணங்கிப், பின்பு பழமண்ணிபபடிக்கரை, திருகருபக்கை, திருஅன்னியூர், திருப்பத்தணை கல்லூர், திருமணஞ்சேரி, திருஎதிர்கொளபாடி யிவறறைப் பணிநதனா ; காவிரிக கரை யில் திருவேள்விகுடியில் பகலில திருமணவாளக கோலதனியையும், இரவிற் றுருதநியி லிருக்கையும் சோதபப பதிகம் பாடியருளினர் ; பினனர்த திருகடோடிகா, திருக கஞ்சனூர, திருமாகறைறை, திருமகலக்குடி, திருவியலூர முதலிய பதிகளை வணகித திருஎதேவனகுடி சேர்நது, " இவர வேடம மருந்தும மநதிரமும மறறும ஆவன " எனற பாடி வணகினர் ; அதன்பின் அம்மருகுள்ள தலங்களை வணகித் திரு வினைமபரை யணைந்து " இடைமடகான திருமுகால " என்னும் பதிகம் பாடிச சென்ற, வடகுரக்காடுதுறை சேர்நத அகு வாலியார வழிபட்டதைப்பற்றிப் பாடி னர். அதன்மேல மற்றும பதிகளை வணகித், திருபபழனம் பணிந்து, தியாகராஜர் அடைவாராயினர் ; திருவையாறறிற றெண்டாகள் நகரத்தினை முற்றும் அலகரித தச் சிறப்பிஞலும் எதிர்கொள்ளச சிவிகையினின்றும் இறஙகி, நகரத்தினை வணகி " ஐம்புல னினகலகும்போது அஞ்ச லென்பாதம் ஐயாறு " என்ற கருததுடைய திருப்பதிகத்தினைப் பாடிச் சென்று திருகோயிலினுட் புகுந்து வணகிக், " கோடல கோகைம " என்ற பதிகம் பாடித் தரிதது, அப்பதியில் அமாகதருளினர். அங்கிருநத வாறே திருபபெரும்புலியூர முதலான பதிகளிற் சென்ற வணகி மீணடருளியிருநத காளில, மேற்குத திசையாகச செல்ல மனகொணடு அருள்விடை பெறறுப் போகது, திருவெயதானை பணிநது, திருமழபாடியினை வணங்கிச் சிலகாள் அங்கு எழுநதருளி யிருந்தனர். அதன்பின, திருகானூர், திருஅனபிலாலந்துறை, வடகரைத் திருமாக் குறை முதலிய பதிகளை வணகித திருபபதிகைகள் பாடிப் பணிந்து, திருப்பாச்சிலாச் சிராமம் பணிவதற்குப பிள்ளையார நணணுவாராயினர்.

முயலகனேய் நீர்த்தது

அநகரில் கொல்லி மழவன் மகளுகு கோநத முயலகனேயும் எவவாற்முலும் நீராமையால், அவன், வழிவழியாகச சிவனடிச் சார்புபற்றியே வரும் குலதது பாணை யிஞ ஞதலினால, அக்கன்னியைக கொண்டுவநது திருகோயிலில இறைவர திருமூனபே இடடு வைத்தான. அகனால பிள்ளையார எழுந்தருளுகின்ற திருசினனங்களின் ஒசை கேட்டு, உடனே அக கன்னியை விட்டு விரைந்து சென்று நகரினை அலகரிக்கப்பணிசெ சென்று, பிள்ளைபாரை எதிரகொண்டுபோயச் சிவிகையினமுன் வீழ்ந்து வணகினன். பிள்ளையார் "எழுக" என்ற அருள்செய்ய எழுந்து அவரை அழைததுகொணடு திருக் கோயிலுக்கு வந்தனன். பிள்ளையார் விதிபபடி கோயிலை வலநகொணடு திருமூனபு சார, அகு உணாவின்றிக் கிடந்த கன்னியைப பார்த்த " இது என்னை ?" என்றரு ளவே, மழவன் அவள் வரலாற்றை உள்ளபடி கூறினன். அதனைக்கேட்ட பிள்ளையார் அருள் கூர்ந்த அகனியினினறே பரமரைப் பணிந்து " தணிவளர திகள் " என்ற பதிகம் தொடஙகி " மணிவளர கண்டரோ மகைகையை வாட மயல்செய்வ தோவிவர்

மாண்பு?'' என்ற அக்கோய் கீகரும்படி பாடியருளினர்; பதிகம் நிறைவித்தப பின்னே யார் போற்றி நிதகவே நோய நீகியத; கனியும் கதமென்வெழுத தாதை பக்கம் அடைந்தான். மழவன கனியுடன பிளளையார் திருவடிகளில வீழ்ந்த வணக் கினன்; பிள்ளையார் இறைவரைப பணிதனர். அங்குச சிலகாள் அமாதருளிப பிள்ளையார் பிற பதிகளையும போறறித் திருப்பைஞ்ஞீலியையும, திருவீகோய்மலையையும், மற்றும் பதிகளையும் வணங்கிக கொகரு காட்டின் குடபுலஞ சென்றணைந்து பல பதிகளையும் பணிந்தனர்.

கோங்குநாடு-பணிநோய் தீர்த்தது

கொங்கு நாட்டில் காவிரித தென்கரையில திருக்கொடிமாடச செஙகுனறூரினில் அடியவாகள் எதிர்கொள்ள அணைநது, இறைவரை வணங்கிப பதிகம பாடித் துதித்து அநகரில இனிதமாநதருளினர்; அதற்கப்பாலின மேறறிசையி னுள்ள சிவதலங்களையும சென்று வணங்கித தீருநறு (பலாசி)வினை யும இறைஞ்சி மீணடுவநது முனனாத தங்கிய இடமாகிய கொடி மாடச செஙகுனறூரில பிள்ளையார எழுநதருளி யிருநதார்; அக காலில பனிப பருவம வநதது. மெய்ப்பனிகூர குளிர வாடை மூழுதலவும் பொழு தாகவே ஆயிறற; மலைகளுர பனியால மூடப்பட்டுக குளிரக குடைநது வெண படாம் போநததனபோல விளஙகின, அப்போது பிளளையாரது பரிசனஙகள் பல காலும் அங்காட்டிற பயினறதனுலே பனித்த குளிர முனனை பிணியாகிய களிரசுகரம வந்து அவாகளை மூடுகுவதுபோல் மூணடது. அதனை அவாகளை பிள்ளையாருகு அறி வித்தது வணகினர். பிளளையார இறைவரது திருவருளைத தொழுது ''ஓம்நம இக கிலத்தினியலபெனினும நமக கெயதபபெறறது'' எனற குறிப்புடன இறைவரைத திருப்பதிகம பாவொராகி ''அவமினைக ஞிவமினை'' எனறு தொடஙகிச ''செயவினை வந்து எமைத தீணடப்பெறா நிநீலகண்டம்'' எனறு முதிதது ஆணியிட்டருளினர்; அவ்வாணியினுல் அகதப பதியில வாழபவாகளே யனறி அகநாடு முழுமையும அனு மூதலாக எனறும ஆநோய அடராது நீகுகிறது. செலவாகளின பின அகருநின்றும் நீஙகிப பல பதிகளையும தொழுது திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியினைச சென்று வணங கிப் ''பாணடிக கொடுமுடி யாரே'' எனறு பதிகம பாடிக கும்பிகரம, கோகரிர சென்று, செல்வக சநநூர்த்திருவாவினிலக கோயிலிறசென்றவணஙகித, திருவெந்தமாக்கூடலினை யும பணிநது, பல பதிகளையும தொழுது, கொகரு நாட்டினறும போய்ய காவிரியின் தெனகரைத திருவாட்போக்கியை வணஙகி, குனறும காவும பல பதியும எலலம விரும்பிப பணிநது, திருப்பராயதத்துறை, திருச்செங்காறை, திருக்கருகாவூர், திருச்சிராப் பளளி முதலிய பதிகளை வணஙகிகொணடு திருவானைகாவில அணைநதனர். அங்கு வெணணலலினகீழ் முனைத்த இறைவரை வணஙகி, அப்பாவதமும் கோச்செங்கட்சோழ ரும் செயத பணிகளைப பதிகத்துள வைதத போறறி, ஆனைகா - மயிலாடுதுறை - கயிலை-திருவாரூர் தானகும போறறிய கூடறச சதகம எனனும பதிகத்தினையும பாடி அங்குச் சிலகாள எழுநதருளி யிருநதனர். அதனபின திருக்தவத்துறை, திருப்பாற் துறை, திருவெமபியூர்மேல முதலியவறறைத தொழுது, நிநுநெடுங்களம் சேர்நத வணஙகி, ''அடியாராகு நேசளு செலவஙகை விலகரும இமைபைனைத நீாத தருள செய்வாய்'' எனற கருததுடைய பதிகத்தினைப பாடியருளித, திருகாட்டுப்பளளியினை வணங்கியபின, தொணடர்கள் சிறபபுடன எதிர்கொளள சென்று திருப்பூந்துருத்தியில சென்று, பொயயிலியாரை வணஙகி, திருகணடியூர் வீரட்டம வணஙகி, அகுத தொணடர்களை நோகி இறைவரது திருவருளை வினவிய கருததுடைய திருப்பதிகம பாடியருளினர். அதன்பின திருச்சோறறுதுறை, திருவேதிகுடி, திருவெணணி, திருச்சக்கரப்பள்ளி, திருஆலநதுறை, திருப்பாலைதுறை வணஙகிய பின நீருநல்லூர்

சார்ந்து வணங்கி அங்கமர்ந்தருளினர். அதகு நின்றவாறே திருக்கருகாவூர், திரு அவளிவணல்லூர், திருப்பருதி நியமம், திரு ஆவூர்ப் பசுபதீச்சரம் வணங்கித் திரு நல்லூரில் மீண்டும் வந்தணைந்தருளினர். அதகுநின்றும் அடியவர்கள் எதிர்கொள்ளச் சென்ற திருவலஞ்சுழியை அணைந்து பெருகுமாதரவுடன் வணங்கி அதிருப்பதியின்கண் அமர்ந்தருளி மிக்க காதலோடும் நாடோறும் பாவித்து வருகியிருந்தனர்.

ழத்துப் பந்தர்

அதகாட்களில் வேனிற பருவம் வந்தது. சூரியன் மிதன ஓரையுட் சேர்ந்த தன்மையினாலே கடலும் சுருகக வெப்பமாகிய கதிர் பரப்பியதனாலே வேனில் முதிர்ந்தது; பிள்ளையார் அக்காலத்தில் திருவலஞ்சுழியினின்றும் பழையாறையைச் சேர்வதற்காக கடந்தருளித திருவாறை மேற்றளியிற் சேர்ந்து வணங்கிகொண்டு திருப்பட்டீச்சரத்தைப் பணியச் சென்றனர். அப்போது வெயில் வெப்பத தணிப்பதற்காக அவரது முடியினமீது சிவபூதகள் குளிரமுத்திய பந்தரை எடுத்துப் "பட்டீசா எம்மையிடுத தருள்செயதார்" என நியமமின. அப்போதே பந்தரின மணிகாமபீனைப பரிசனங்கள கைக்கொண்டாகள. தேவர்கள் பூமழை பொழிய அதுவே பூமபந்தரும் போன்று விளங்கிற்று. பிள்ளையார் இறைவரது திருவடி நீழலிறபோல அபபந்தரின் கீழ் எழுந்தருளித் திருப்பட்டீசசரததை அணைநது பேரனபு பெருக இறைவரை வணங்கித் திதிதனர். அதகுநின்றும் திருஇரும்பூளையினைச சென்று வணங்கி அருமறைப பொருள் விரியுமபடி திருப்பதிகம பாடியருளினர். அதகுநின்றும் திருவாறைப பெருமபாழி, திருச்சேறை, திருநாலூர், திருக்குடவாயில, திருமறைபூர், தென்றிருபுகலூர, திருச்சிவபுரம் முதலிய பதிகளை வணங்கிகொணடு திருக்குடமூக்கினை கண்ணினர். அடியாகள அவரை எதிர்கொள்ள உட்சென்று திருக்குடமூக்கிலும, திருஏமப்பேர் கோட்டத்திலும், திருக்குடந்தைக் காரோணத்திலும் இறைவரை வணங்கி மாமகத தீரதத்தினையும் போறறிப பரவினர். பின்பு நாணுளும் பரவுவார பிணிதீர்கு நலஞ்சிறந்த திருநாகேச்சரததை வணங்கியின்புறறு கமாநதருளினர். அதன்பின்பு மேலே செல்வாககுத திருவிடைமருதூர் எதிர் தோனறக் கண்டு "இடைமருதீதோ" என்று பாடிச் சென்று வணங்கிப பாடித தினைத்த அகருதையு காளில, காவிரிசகனர வழியே போய் திருகருகாவூதறை பணிந்து திருவாவடுதுறையைச் சார்ந்து, புகுநது, இறைவரைப் பணிந்து பாடி, பின்புறறு அதகு அமாந்தருளினர். அநகாளில வேள்வி செய்வதறகாகிய காலம் வாவே,

பொன் உலவாக்கிழி

அதனைத் தாதையார பிளளையாருகது அறிவிததனர; பிள்ளையார் முநதைகாளில சொல்லியமை கினைநது, "அநதமில் பொருளாவன எநதையா ரடிததலங்களே யன்றே?" என்று அணிநது, திருகோமுகுச் சென்று இறைவர் திருமுனபு கின்று "இருநிதி வேணடினர்க் கீவதொனறு மறறிலேன்; உண்டி யல்லதொன் றறியேன" என்று பேருள் விளைய கருதுடைய திருப்பதிகம், "இதுவோ வெமை யாளுமா றீவதொன றெமக் கில்லையே", அதுவோவுன கின்னருள்" எனற மருடமுடையதாகப பாடியருளினர். இறைவரருளினாலே சிவபூதம் பசும்பொன் ஆயிரங்கொணட பொறகிழியினைப பீடததின்மேல்வைதது முன் அணைநது கின்று, "இக்கிழி பொன் உலவாக கிழி; உமகு இறைவர் அருளியது" என்றுரைத்தது. பின்னையார் அதுகேட்டுத தொழுது, அக்கிழியினை எடுதது தாதையார்கைக் கொடுத்து "இதனாலே இதைவரை வழிபடும் நல்வேள்வியை நீரும் கோழி மறையவர் அனைவரும் செய்யவும், இது குறைவில்லாது மிகுத்து வளரும்" என் றருளிச்செய்து அவரைச் கோழிக்குச் செல்ல விடுத்தபின் இறைவரைத் தொழுது அதகு எழுந்தருளி யிருந்தனர். அதன்பின், திருக்கோழம்பம், வைகண்மாடக்கோயில், திருக்கல்லம், திருஅழுந்தூர் மாடகோயில், திருத்தருத்தி, மூவலூர் பணிந்து சென்று

நிதமயிலாடுதுறையில் அடியவர்கள் எதிர்கொள்ளப புகுந்தருளி வணஙகி மகிழ்ந் தெழுந்தருளி யிருந்தனர். அதனபின திருசசெமபொன்பளளி, திருவிளகர், திருப பறியல் வீரட்டம பணிந்து, கடறகரையினை நணுகிச் சென்ற திருவேட்டகருகி வணஙகித் திருத்தநமபுரத்தினைப பின்னையார் அணைநதருளினர். அபபதி திருநீலகண்ட பாணனாரது திருதாயார் பிறபபிடமாம, ஆதலினை அவரது சுற்றததாரகள எதிர் கொண்டு வந்த பினனையாரையும பாணனாரையும வணஙகி வரவேறறனர. பின்னையாரது திருப்பதிகஙகளை யாழிலிட்டும பாடியும பணி செயயபபெற்ற பேறறினைப பாணனார் இனனாருக்கு அருளிசசெய்ய, அவாகள அதறகேட்டு அபபதிகஙகளின் ஒலை நீர் யாழில் அமைத்தியறறி மதனலே உலகமெலலாம வளர இசை கிழ்வதாயிற்ற என்ற அவரைப பாராட்டுமவகையா லுரைததனர. அதறகேட்டுப் பாணனார் உன

யாழ்முரி

நடுஙகிச சென்ற பினனையாரை வணஙகி "எலலையறற பெருமை யுடைய திருபபதிகத திசை அளவினுட்படாத பெருமையினை இவா களேயனறி உலகிலெல்லாரும அறியுமபடி பாடியருளவேணடும" என்ற விண்ணப பிகக பின்னையாரும திருபபதிகத் தினமையினை உலகினா களடைததிலும கருவியினி லும இசையுல கூறறிய முயறறிகளா லடஙகாத வகைகாட்ட காட்டுவாரகி, "மாதா மடப்பிடி" என்ற திருபபதிகதினைப பாடி இறைவரை வணஙகியருளினா. அப பதிகத்தினைப பாணனார் முன்புபோல யாழிலிட்டு நடாதப புருநதனர் அஃது அவரது யாழினளவில அடஙகாமை கணடு, பாணனார, பின்னையா ரடிகளில் வீழநது வணஙகி, "இடபெரியோரது பதிகத்திசையினை யாறறிறைதிபேன என்ற திராகியது இகருவியினை யான் தொடுதலினலனறோ?" எனறு, அரசினை யுடைபபதறகு நஙகினார. அதறகணடு பின்னையார அவரைத தடுதது யாழினை வாஙகிக்காணடு, "ஐயரே! நீர இந்த யாழினை மூரிபபது எனனை? அமமையபபரது அருள நமபால ஒருகக கருவியினி லடஙகுமோ? நமது இயலபுகருகு தகபடி, வருதவாறே உலகினாறியக கருவியினைவுட் பட்டமட்டில வாசிததலே வழககாகும; சிதையினலும அனைவபடாத அவ் விசைப பெருமை செயலளவிற பொருதுமோ? நீர இருத யாழினைவிகாணடே வருதவாறே பாடி வாசிப்பீராக!" என்ற அருளிசசெயது யாழினைக கொடுததருளி, அவரும வணஙகி அதனைக கைகொணடு அவரது கிளைஞருடனே பினனையாரது திருவடிகளை தொழுதனர். சினனர அஙகுத தஙகிப, பின, பிறபதிகளையும வணஙகிகொணடு பினனையா திருநள்ளாற்றில எழுநதருள, அடியாரகள எதிரகொணடு வணஙகிச சூழச் சென்ற திருக்கோயிலை அணைநத முறையாலே வணஙகப "போகமாரத்த பூண்முலை யாள்" என்ற திருபபதிகம பாடித தித்திதருளிப, பாணனரை அதனை யாழிலிடப பணித்தருள, அவரும அவவாறே யாழிலிடடு வாசிக்க, யாவரும மகிழநதனர. அஙகு

நிநநம பல பதிகளையும வணஙகிகொணடு, நிநத்தாத்தமஙகை

நிருநீலநக்கரும பாணனும

யினைச் சாரத, திருநீலநக்க நாயனர் அதறகேட்டு கரை அலகரிநத மகளலஙகளுடன எதிரகொணட னா பினனையார அஙகு அயவந்திந் திருக்கோயிலிலுட சென்ற வணஙகித திருநீலகககரத திருமனையில் எழுந்தருளி அவா விருநதபமு ஆளிகக அஙகுத தொணடாகளுடன அமாநதருளினா. அன்றிரவு பின்னையா அருளினபடி பாணனருகும வீரலியாருகும நீலகககனர் தமது மனையில கடுவனே வேதியினபாகர இடமகொடுகக, அவாகளும அஙகுப் பன்னி கொணடருளினர். ஆகு வேதியில நொநதி வலஞசுழித தெழுந்தது. பினபு இறை வரது திருப்பதிகதில் திருநீலகககரத சிகனை வைதபப பாடியருளி, அவருக்கு விடையருளி அவரது கணபினை மகிழ்நதகொணடு பிற பதிகளையும வணஙகச் சென் றருளினர். பின்பு திருநாகைக்காரோணம, திருகழிவேளூர பணிந்து பின்னையார்

எழுந்தருளும செய்திகேட்டுச் சிறுத்தொண்ட நாயனார் ஒடிச்சென்று வணகி வேண்டி அவரைத் தமத பதியாகிய திருச்செங்காட்டங்குடியினுட் கொணடு புகனர. பின்னையார் மகிழ்ந்த அங்கு எய்திக கணபதீச்சரத்தில் இறைவரைப் பணிந்து சிறுத தொணடரத திருததொணடின சிறபபினை பதிகத்தள் வைத்துபபாடி அவரத திரு மனையில் எழுந்தருளி வீற்றிருநதருளிய பின்பு திருமநகலில் சென்று வணங்கியமாக தருளினர்.

திருமநகல் விடந் தீர்த்தது

அந்காளில் வழிபபோக்களுகி ஒரு கணனியையும் உடனே அழைத்துக்கொண்டு செல்வானுகிய ஒரு வணிகன் அங்கு ஒரு மடத்தில இரவு தயில் கொண்டான். அப போது அவனை ஒரு அரவம் தீண்டிறறு ; விடம் தலைகேற ஆவிதீங கும் தனமை கூடிறறு ; அருகக் கன்னி தளர்ந்து சோாந்து புலமபி அவனைத தீணடமாட்டானாய் அணுக வீழ்ந்து அரறறினள. காருட வித்தை, இடிபாவனை முதலியவறறின் வலல மகிரவாகிகள வருத செய்த எல்லாக் கொள்கையினலுக தோக்கவும் குறையாதாயிற்று. அநதீணட இரவு புலரும் காலையில அககன்னி மிக அயர்ந்து புலம்புவாள, "தாய் தந்தையாகளையுப் நீதது உனனையே அடைவாக உடன்போநதேன் ; என்னைவிட்டு நீங்கினய ; கான எனன செய்வேன் ; இவ்விடுக்கண நீர்க்கும் தனமையாவர் யாரும் இலலை" எனற அயாகத அரறறி, மதியினுலே இறைவரத கோயில வாயிற்றிசை நோகுகி கைதொழுதள "அடியவராகிய தேவா கூட்ட முழுதும உயயுமபடி விடத்தை உணடவரே!; வெந்த பொடியான மனமதனது உயிரை அவன் தேவி வேண்ட மீட்டும அளிதத இறை வரே! உமமை வந்தடைந்த மார்க்கணடருககாக இயமனை உதைத்தருளிய பாததததையுடையவரே! இதநிருமருகலில் எழுந்தருளி யுளளவரே! இந்த விட வேகம் நீகுமபடியும் கான தன்பகடலினின்ற கரையேறுமபடியும் அருள்புரிய வேணடும" என்றென்றே எடுத்தகூறி அரறறி அழுதனள். இந்த ஒசை அதகாலே கும்பிடுதற்கு எழுநதருளி வந்த பிள்ளையாரது மெய்ததனமை விளக்கும திருசசெவியிற் சார மேவுதலும் திருவள்ளகருணை மென்மேலும வைத்த அவள் இருகுமிடதில அடியாாகளுடன எழுந்தருளினர். சிவபெருமானருள் போறறி அழுகினற அவளை பார்ததுப் "பயபபடேல! நீ! உன் தனபதினையும நமபரிசும சொல்!" எனறரு ளினர். அவள பிள்ளையாரது திருவடிகளில வீழ்ந்து வணகி எழுநது சொலகின ளள ; "வைபபூரில இருபபோன தாமன எனனும வணிகன எனது தநதை ; இவன அவனது மருகன ; அவனுக்கு நாகுகள வழுபோ் பெணமககள். எங்களில் மூததவனை இவனுககு மணம் செயவேன் என்று சொலலிய என் தந்தை அசசொல தவறிப, பெருகப பணம்பெற்று வேறொருவனுககு ஈநதலிட்டான. அபபடியே ஒரொருவராக என்னை ஒழிய எல்லாரையும ஈநதலிட்டான ; அதனால் தளாந்து மனமழியும் இவன பொருட்டுத் தகவுசெய்து தாய தந்தையரை மறைதது இவனையே சார்ந்து போந தேன் ; மற்று இவனும் அரவுதீணட மாண்டான ; நடுகடலிற கலகுகவிழப்பெற ரூர்போல கிறகின்றேன். சுற்றததார் என வந்த தோன்றி என்பால் தயரமெலலாம நீகக அருள்செயதீர" என்று சொன்னள். பிள்ளையார் அவளுக்கு அருளும்பொருட்டுத் திருமருகற் பெருமானை வீடம் நீங்கும்படி "உடையானே! இவள இவ்வாறு உண மெலிதல் உமக்குத் தகுமோ? என்று "சடையா யெனுமால்" என்னும் திருப்பதிகம பாடியருளினர். உடனே வணிகன் வீடம் நீஙகி எழுநத தினறன். தொண்டர் கூட்டம் அரனும முழக்கி ஆரததத ; அககன்னியும வணிகனும் உச்சியினமேற் கை கூப்பிப் பின்னையாரது திருவடிகளில வீழ்ந்த வணக்கினர். பின்னையார அவாகளுகு

மணம் புணரும் பெருவாழ்வு வருதலைவைத்து விடைகொடுத்தருளி அவரு எழுந்தருளி பீருந்தனர்.

அங்காளில் நெய்தொண்ட நாயனா வந்த வேணடிக்கொள்ள அதற்கிசைந்து விடைகொள்ளும்போது, இறைவர் திருச்செங்காட்டகுடியில் மேவுக கோலதை ஆகுகுக் காட்டியருள, இரண்டு பதிகளேயும சோத்து, " அகமும் வேதமும " என்ற பதிகம் பாடியருளிச் சிறுதொண்டஞருடன் திருசெகைகாட்டகுடியிற சென்ற சிலகாளமர்ந்து, மீண்டும் திருமருகலில் எழுநதருளிச், சிலநாளகளின்பின் நீருப்புகலூர் சென்ற வணங்கித் திநுமருக நாயனாது திருமடதகில எழுந்தருளிபிருந்தனர்.

அந்காட்களில் திருவாநூரினிற் சேவிதது வழிபடுவாராயத் திருவாவுகரசர்பெரு மான திருப்புகலூர் தொழ எணணி அதனமருகு வநதருளினர் அநத கலல திரு

திருநாவுக் கரசர் கூட்டம் II

வாததை கேட்டபோதே பிள்ளையார் அன்புமிக காதலுடனே அடியாரகளுடனகூட அவரை எதிரகொளளப புகலூரப புறமபணை கடந்து போகதருளினர். அரசுகளும எதிரவாதணைய, இருவரும நகைகளின அனபின முறைமையாலே தாழுகத வணக்கித தனித தனியே கலவரவின வாய்மை கேட்டமே சொலலியும மகிழநதனர்.

அரசுகள திருவாரூர் தொழுது வநதருளியமையால, பிளளையார அவரை நோகுகித " திருவாரூரினை எத தணமையாலே தொழு தியகதத ? " எனறு வினவ, அவர் " முதத விதானம " எனற திருபபதிகதநிஞலே அருளத திருவா நிரைத திருவிழாவின செல்வ நிகழசிகளேச சொலலிபருளினர அநத வாயமை கேட்ட அபபொழுதே காதலினுல் " தீருவாநூர் சென்று போறறி மீண்டும வாத உம்முடன் மேவுவன " எனறு அரசுகளிடம உரைத்து, அவரும இசைநதருள, உடனே எழுந்தருளினரா. அரசுகள், தமது காதல பிளளையாரின பினனே தொடரத், தாம் புகலூர் தொழச சென்றணைந்து போறறியிருந்தருளினர். பிளளையார, வீறருடி வீரட் டானம் சேர்ந்த போறறினர. பின " ஆரூர அடைவோமே " எனற பாடித் திரு வாரூரப புறத்தணைநதனர. ஆகுத திருவாரூர் நகர ஒரு பொனனுலகமபோலத தோனற " கருகொள சோலேசூழ நீடுமாட மாளிகைக கொடி, யருகுகன மணடலத தணவு மகத ஞரூ ரெனபதே " எனற பதிகம அருளித் நிருகுகினன எலலே சோர்தனர். காதல வெளளம கரையினறிப பெருகச கியிகையினறமம நூறறுங்க கைகளி னிறைகத மலாதனித தொழுது திருவிருகுகுகுளள பாடிப பணிநதனர. அபபொழுத அணியாரூர் மிகபபொலிகத வீளஙகியத் நியாகேசப பெருமான திருவருளிஞலை அடியவாகளும பரிசனகளும பிளளையாரை எநிர்கொளள நகரின புறத்தணைந்த தொழுதனர். அவாகள முனனே பிள்ளையார் " அநத மாயுல சரி "யாம பதிகம தொழுதனர். அவாகள முனனே பிள்ளையார் " அநத மாயுல சரி "யாம பதிகம எடுத்தித் திருவாரூர் " எதைதான எனன எனறகொளுக தொலோ ?" எனற பாடி யருளிசசெனறு நிருகுகோயிலினை அணைநத திருதிதேவன்னியனேத தொழுது திரு மாளிகை வலககொணடு உடபுகுநத இறைவா திருமுனபு பெருகாதலினுல கில முறை பலமுறையும பணிநத வீழ்ந்செழுநத நிருபபதிகம பாடித தினறதப புறம் போந்து திருமடதனணைநதனர நீருவாரூர் அபநெறியினேப பணிநத புறறிடல்கொணட பெருமானையும காலகதொறறும தொழுது எழுந்தருளி பிருநதனர. அகாரட்களில் நிருக் கோலிலி முதலாகிய பதிகனேச் சென்ற தொழுக மீணடும திருஆரூரில எழுநதருளி யிருந்தனர் அககாலதில திருவாவுகரசரை நயநத திருபபுகலூரில எழுநதருளு கிருவளக்கருத்தவரத, திருவாரூரின புறமபுபோநத அககரினே கோகிலினை, "செஞ் சமே அஞ்சாதே நீ ! வெனதாரூதொழுவாய நீ மறவாத தொழு ; உயயுமாறறிதி " எனற கருத்திடன " பவனமாய சோடையாய " எனற திருபபதிகம் அருளித்

திருவாரூரினைப் பணிந்து அரிதுபோந்தருளினர். இடையில் திருப்பனையூர் முதலாகிய பதிகளை வணங்கித் திருப்புகலூரினைச்சார்ந்து திருநாவுக்கரசுகளும் திருமுருகரும் மற்றும் திருத்தொண்டர்களும் வந்து பணிந்து எதிர்கொண்டனர். பின்னையார் அவர்களுடன் திருக்கோயிலினிற சென்று வணங்கி முருக நாயனாரது திருமடத்திற்புக்கு அருகு அவரே யாவையும் குறைவறுத்திட அமர்ந்தருளினர். அக்காலத்தில் திருநீலகண்ட நாயனாரும் சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் அங்கு வந்து அணைந்தனர். சீலமெய்தொண்டர்களுடனே பின்னையார் இறைவரைக் கும்பிடும் செய்கை தோன்றுமு, சிறப்புடைய உயர் திருத்தொண்டின் உண்மைத் திறந்தானேயே தெளியநாடி நாள்கள் செல்ல அவர்களுடனே கலந்தருளி வீறறிருந்தருளினர். அந்நாளில "குறிகலக்க விசை" எனும் பதிகம்பாடி அப்பதியின் பெருமையினை எடுத்தப பாராட்டியருளினர். அங்கு நின்றும் பிறபதிகளையும் சென்ற வணங்கத் திருவுளங்கொள்ளச, சிறுதொண்ட நாயனாரும் திருநீலகண்ட நாயனாரும் அவ்வவர் பதிகளுக்குச் செல்லவும் முருகநாயனார் அங்குத் தங்கவும் உடன்பட்டப், பின்னையார் புகலூரினைத் தொழுது மேற் செல்லலாயினர். தமது சிவிகை பின்வர திருநாவுக்கரசரது பக்கத்தில் அவரை நீங்காது உடனுகப் பின்னையார் வழிகொள்ளலாயினர். அப்பொழுது "இறைவர் உமக்கு அளித்த இந்த முத்துச சிவிகையில எழுந்தருளுவீர்" என்று அரசுகள் பிள்ளையாருக்கு ஊரைத்தருளப, பிள்ளையார் "இறைவர் திருவருளுமிவ்வாறுயின, நீர் தொண்டர்களோடும முன்னே சென்றதெரு அருகு யான்பின் பற்றித் தொடர்ந்து வரப போவது" எனறருளினர். அரசுகளும் "நீர் அருள செய்தது னன்று ; அவ்வாறே செய்குவன்" எனற அருளி, அது முதலாக உடன செல்லு நாள்களிலெல்லாம் அவ்விடல்பினிற் சென்றருளுவாராகி, முன்னுறச் சென்று திருவம்பர் அணைந்தனர். பின்னையாரும் புகலூரினை வணங்கிச் சென்ற அரசுகள் அணைந்த நிலையினை வினவக் கேட்டுத தாமும் அருகு இறைவரை வணங்கி யமர்ந்தருளினர். பின்னையார் "புகலு பொன்னிறம்" எனற பதிகம பாடி அதனுள அங்குக கோச்செங்கட் சோழர் செயத திருப்பணியைச சிறப்பித்துப் பாடி யருளினர். அருகு நின்றும நீங்கிக்கடவூர் தொழச் செலலக குறுகுலியகலைய நாயனருடன அடியவாகள எதிர்கொண்டனர். அப்பதியினுட் புகுதது காலனை யுதைத்து வீழ்ந்து செயத இறைவரைச் "சடையுடையான்" எனற பதிகம பாடித் தரித்து, அரசுகளுடனே குங்குலியகலைய நாயனரது திருமடத்தில் எழுந்தருளி அவர் அமைத்த விருந்தினை மிக விரும்பி யிருந்தருளினர். அதனபின் திருவாக்கூர், திருப்பாம்புரம் முதலிய பதிகளை வணங்கிகொண்டு தீருவீழிமிழலையின பக்கத்தில் செல்வாராயினர். மூன்றை எதிர்கொண்ட அரசுகளாற பின்னையாரது வருகையினை அறிந்துகொண்ட அப்பதியின் அடியவாகள் கூடி நகரை அலகரித்தப பின்னையாரை எதிர்கொள்ள உட்செல்வார் "அரையா லிரிகோவணவாடை" என்ற பதிகம் பாடிச் சென்ற

தொண்டர்களின் உடனுறைவு

இருபெரு மக்களுக கூடி இறைவரை வணங்கிய பின் திருமதிலின புறத்து ஒரு திருமடத்தில் திருநாவுக்கரசரும் அடியவர்களும தங்கியருளப பின்னையார் கோபுரத்தைச் சார்ந்த வடபுறத்தில் ஒரு மடத்தில் லமர்ந்தருளினர். அக்காளில் பின்னையாரைக் காணும் பெருவிருப்பத்தினுலே தொழியினின்றும் மறையவர்கள் திருவீழிமிழலையில் வந்த வீழி மறையவாகள் விருப்பினுலேயும எதிர்கொள்ளப் புகுதது இறைவரை வணங்கிப் பின்னையாரது திரு

திருவீழிமிழலை

மடத்தில் சேர்ந்து பிள்ளையாரது பாதம் பணிந்து தமகளுடனே தோணிபுரத்துக்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணபித்தார்கள். அதற்கு

திருப்புகலியும் திருவீழி மிழலையும்

பிள்ளையார் "இனறு கழித்தால் திருவீழிமிழலை யிறைவரது அருள் பெற்றுப போவது" என்றருளி, அவர்களுக்கு அருள முகமளித்தனர். அனறிரவு திருநதோணியப்பா தாமே பிள்ளையாரது கனவில் தோன்றித் தோணியில் நாம் அமர்ந்துள்ள வண்ணம திருவீழிமிழலையில் விண்ணிழி விமானத்தைக் காட்டுகின்றோம்; பேணுமபடியால் அறிவாயாக" என்றருளி எழுந்தருளப, பிள்ளையார் உணர்ந்து எழுந்து அதிசயித்தது, திருநகோயிலை சென்று திருத்தோணியப்பரையே அமர்ந்த விண்ணிழி விமானத்தைக் கண்டு, "மைமமரு பூங்குழல" என்று தொடங்கிப "புகலியும் திருவீழிமிழலையும" என்ற பதிகம "தோணி மேவுஞ கோலம வீழி விண்ணிழி கோயிலில நிகழுமாறு இது என கொல?" என்ற கருதுதலுடன் பாடித் துதித்து மகிழ்ந்தனர். இத்தன்மையினோர சோழி மறையவர்களிடம அருள செயவாராகித "தோணியப்பா பொருந்த எழுந்தருளிய தானங்களெங்கும்சென்று போறறிவரும காதலிகை கண்டு அகமமாந்த வண்ணம இவை அமர்ந்தருளிய தாகும்" என்று அருளி, அவர்களோர சோழிகருக்கு செல்ல விடைதந்தருளி, அரசகளோடும் இறைவரைப பணிந்து அங்கு இனிதமைந்து தருளினர்

படிக்காசு

அகனாளில உலகில பனனெடுங காலம மழை பெயயாது, நதிகள தபபி உண்மையால உயிர்கள் கண் சாமபி வருந்தின; விண்ணவர்க்கும் பூசை தபபின; மிகுத பெருமபசி உலகில விரவியிறறு இரு பெருமகளும் அது கண்டு, "சிவனடியார்களுக்கும் கவலை வருமோ?" என்று கருதுதிற் கொண்டு, இறைவரைப பரவித் தம்மில்லம் சென்றருளினர். அனறிரவு வீழிமிழலை யிறைவர "உலகியலபு நிகழுசெயதியறிதல வரத பிரகாய உமமை அடையாது; ஆயினும உம்மை யடைந்து சிவநெறி நினறோரின வாட்டமும் நீக்குதறகு உமகு நிததம ஒரோ காசு இருகால காலம தரும வரை நிறகுமாறு மேற்கும் பீடங்களில அளிபபோம என்றருளினர். இருவரும் வணங்கி இறையார்து விருவரோம பரவிச சென்று கோயிலை வலஞ செயயும போது பிள்ளையார் அரிபாதத்தை பீடிகை மேற காசு கண்டு தொழுது வந்ததப போறறினர். அடியாங்கள காலம் உணக எனறு பறறுகிழவித்தசை, சொலலாதுளு சாறறி, அடியாங்களோ இருபொழுதும நுனிய அமுதணணுமபடி யருளினர். அவவாறே மேறகுப பீட தத்தில காசு பெறற அரசுகளது திருமடத்திலும நிகழுந்து வந்தது. ஆனால அங்கு அடியவர்கள கூடாறறிலே திருவமுது செய்யக கண்டு, பிள்ளையார், தமது திருமடத்தில அமுதாக்குவாரை நோக்கி, அடியார்களுக்கு அமுதூட்டக காலம தாழுகின்றதென்னீ? என வினவியருள, அவர்களால, தமது காசு வாணிபமதனால காலம தாழுகின்றமையும அரசுகள பெறும் காசு வாணிபடாமையும அறிந்தனர். அரசுகள தைத் தொண்டாற் பெறுவதாதலின வாணிபனமையாம எனறு கண்டு, இறைவரை "வாணி நீரவே" எனற பதிகம பாடியருள, அறறைநாட் டொடஙகி வாணிபலலாக காசு பெறற உணவளித்தனர். பினனர உலகில் மழை பெய்து தனபம நீஙகி சோழிபபடையும் காலம வயிறறது. இறை வரைப போறறிப பலகான் இருநதபின இருபெரு மகளும இறைவரபால விடை பெறறுப பிற பதிகளை வணஙக அஙகு நினறும எழுந்தருளினர். திருவாஞ்சியம, திருததலையாலஙகாடு, திருபபெருவேளூர, திருசசாததமுகுடி, திருககரவீரம, திருவினமா, திருவரூர, திருககாறுயில, திருததேதஞ்சூர, திருகெலலிககா, திருககைசசினைம, திருததேஙகூர, திருககொனனிகாடு, திருககோட டூர, திருவெண்ணெறை, திருததண்டலை நீணெறி, திருகளா முதலிய பதிகளை வணஙகிகொண்டு தீருமறைக்காட்டின் மருஙகு சோதருளினர்.

இவ் விருபெருமக்களும் சேர எழுத்தருளும் பெரும பேற்றினைக் கேட்ட திரு மறைகாட்டின் அடியவர்கள் எதிரினை அணிசெய்து எதிர்கொண்டு வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அவர்களுடன் இருபெரு மக்களும் மகிழ்ந்த போதத திருகோயிலினை முறையால் வணங்கி உட்புகுந்து, முன் னுளில் வேதங்கள் பூசித்தத திருகாப்பிட்ட அது முதல் இதுவரை அம்மறைக ளோதும் பணபுடை யடியார் அணைந்த காபபு நீகாமையால், அடைத்தவாறே நிற்கினற திருவாயிலின முன் போகதருளினர்.

திருக்கதவும் திறத்தலும் அடைத்தலும்

பிளளையார் அரசு களை நோகி, "அபபரே! எவவாறருளும நோ வாயிலாகிய இதனைத நிறகது புகுகது இறைவரை வணங்குதறகு நீர பாடி யருளுக என்று கூற, "சுதி உமதருளாகில அவ்வாறே பாடுவேன" என்று அவரும "பணணினோ மொழி" எனற பதிகம் பாடிய பததபபாட்டும் கிரம்பியும கதவம் நிறவாதாகத, திருகடைக்காபபில அரிதின் வேண டலே கதவம் நிறநதது. அடியவர்கள் அர ஓசை முழக்கி ஆர்தனர். அவ வழியே சென்ற இருபெரு மக்களும் உட்புகுது இறைவரை இறைஞ்சித திருவருளப போறறி இன்ப வெளளதது மூழ்கித் திருபபதிகங்கள் பாடிய புறம் போதபின, அரசகள் பிளளையாரை நோகிக "கதவம் அடைகக பாடுக" எனன, அவ்வாறே பிள்ளையார் "சதுரம் மறை" என்ற பதிகம பாட, எடுதத திருபபாட்டிலே கதவம் திருக்காபபு நிரம்பிறறு. அது கணட அடியவர்கள் ஆர்தது திருவருளையும் இருபெருமக்களையும் போறறி வாழ்நதனர். அன்று முதல் அதனிருவாயிலின் வழியே அடியவாகள் சென்ற வணஙகும் வழகம் நிகழ்ந்தது. வேதஙகள செய்த பணியைத தாம் செய்து இறை வரை சேரே காணும் பெருமையை வருத்து வைதத இருவரையும் போற்றி உலகம வாழ்ந்தது.

இவ்வாறு இறைவர் செய்த பேரருளினையும், தாம் அரிதிற் பாடித நிறபபித்தமை யும் பிள்ளையார் எளிதில அடைததமையும் உன்னி உன்னித திருமடத்தில் ஒருமருங்கு அரசுகள் துயிலும்போது, இறைவர சைவ வேடததால கனவில் வந்து, "வாயமூரில இருபபோம; தொடர வா" எனறருளிப போனார; அது உணர்ந்து அபபோதே கைகூபபித தொழுது எழுந்து கடிது பின தொடரநதனர். அவர எயதவார்போனற எய்தாது முன செலலச செலல, அரசுகளும ஆர்வத்தோடும அவர்பின் போயினர். "அபபா எஙகுறைகூர?" என்று கேடடு, அறிநது, பிளளையாரும் அபபொழுதே தொடர்ந்து திருவாய்மூரினை அணைய வநதனர். முன சென்ற இறையவர் அறபுதப பொற்கோயில் ஒனறு காட்டி அதனுள மறைகாதருள அவ்வெல்லையிற பிள்ளையாரும வநதணைந்தனர இறைவர அவருக்கு விண்ணின்மேல் விடை மேலே காட்சி தரக கணடு "தளிரிளவளர்" என்ற பதிகம பாடி, அரசுகளுக்கும் காட்டிய பின, இருவரும திருவாய்மூர் சென்ற தொழுது, அஙகு வைகினர். பின், திருமறைகாட்டித சேர்ந்து தொழுதினிருநதனர்.

பாண்டிநாட்டு நிலை - விண் ணப்பம்

அந்நாளிலே பாண்டி நாட்டிலே சமண சமயம் மிக்குச சைவ விளக்கம் குறைய தது; அரசனும முன் செய தீவினைப பயதனினாலே சமணததிற சாராதது ஒழுகினான. சைவ நனனெறி நிரிநது மாறி நலை நெறி நடந்தது. தமிழ்நாட டுப் பதிகள் எலலாம சமணர் பாழிகளும் பள்ளிகளுமாயின; எஙகும சமணரேயாகி மொய்ததனர. பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க கரசியாரும், மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் என்றிவரிருவர பாங்குபினறிச் சைவம் அஙகு எயதாதாயிறறு. இவர்களும் தம் நாட் டிறகு வந்த கேட்டினை எண்ணி மனமழிகது தாம் சைவ ஒழுக்கதினின்ற நிலையினைப

பாண்டியன்முன்பு புலப்பட்டாவகை கொண்டு செலுத்தினாகள. அபோது பிளை யார் திருமறைக்காட்டில எழுந்தருளிய செயதியினை இவாகள் பாண்டிநாட்டின கல வினைப் பயதினுறை கேட்டித தாங்கள் கைதொழும கருதத்தினுலே பரிசனகளைப பிள்ளையார்பால் அனுப்பி, அவரிடம தமது நாட்டின மேலபடின விணணபபிக்கும்படி எவினர்கள். அவர்களும திருமறைகாடு சேர்கது பிளளையாரது திருமடததுல வந்து, வாயில் காவலாகளுக சொலலி, விடுகபபெறறபப, பிள்ளையார திருமுனனாப பணிந்து அவ்வாறே விணணபபித்தாகள். உடனிருநத தொணடாகளும அவவாறே விண்ணபபிகக, பிளளையார அவாகளுகு அருள்மூகமளிதத பின, அரசகளுடன கூடிச சென்று இறைவரைப பணிந்து பெரிய திருககோபுரதது ளிருநது அவவரலாறுகளை அரசுகளிடம் கூறிப, பாண்டிநாட்டகு எழுநதருளத தினிநதனர அபபோது வாகீச "பிள்ளாய்! அநத அமணகையர பெருவஞசனையுடைய தீயோர, கோளகளும தீயன; செலல வுடன்படுவ தொணணது" எனறு மறுகக, பிளளையார "இறைவரை காம் தொழக் கோள்கள தீயவை டாகா; நணமையே பயகும, இறைவாது திருநீறு புததெரொடும அமணாகளே வாதில அழிவிகக்ம, இது நிடமம்" எனற "வெயறு தோளி" எனனும கோளறு திருப்பதிகத்தினை அருளிசசெயய, அதகேட்டு அரசு களும இசைந்து உடனவருதற செழுநதனர பிளளையார அவரைத தொதது, அவிருக கும்படி வேணடி, இறைவரைத தொழுது விடைபெறறு எழுநதருளினர. அரசுகளும விடைகொணடு மீணடு அகசெழுநதருளியிருநதனர பினனையார அரசுகளிடம விடை பெற்றுத திருவைாதெருததோறி இறைவா திருவடி னினைநது திருநீறு அணிநத சிவிகையி லெழுநதருளினர். அதகணட அடியவாகளெலலாம சிவநாம முழகங் ஆர்த தனர்.

நாறறிசையிலுளளோரும போறற மகலகளுடன அகுகரும அடியார எதிர் கொள்ள வழியிடையே உளள பதிகளை வணகஙகிகொணடு செலவாரநிதது, திருவுகத தியான் பளளி, திருக்கோடிகழகர, திருகடிகுளம, திரு இடும்பாவனம, திருவுசாத தானம முதலிய பதிகளை இறைஞசித தமிழபபாடித தரிசிதது, பிள்ளையார போகதருளி னர். கழிகெயதல் கடகது, சோழநாடடிலை தெனமேலபாதி நினைகோகசெ சொழிப பாகிய மருதநிலததின் வழியே சென்று, எல்லைகுகும கமலத தடகளும மலரபபுகளும முதலிய இவை கடகது, அருதணாகள ஓதஙகினைகளையும யாகஙகளையும தொணட குழாஙகளையுமுடைய நலல பதிகளையும கடகது, இவவாற நீராகாடடினை கீழ், அடுதத மூலஸ்தலம் கடகது, மறவா வைபபாகிய நிலமுதல கடகபோய, நீராடடு தெனபாணடி நாட்டினை அணவாராஙித, திருச்சோற்றுத்துறையினை அணைந்து பணிந்துபோய, குனறம காணும நாடுகு கடகது, மதுரையினை அணைந்தாா.

இவ்வாறு பிளளையார எழுதருளாநிறபப, பாணடிநாட்டின சமணாகளுகுரு அழிவுகாட்டும நீகுகளுகளும தினனிமிததலாம நிகழ்ந்தன அவாகளது பாழி, பள்ளி, அசோகு, உணவு மணடபம முதலிபவறறினமேல கூகை ஆகை முதலான தீயபுட்கள் பூசலிட்டுக கேடுகாட்டின பீலியும தங்குகும பாயும் வழுவி வீழுகதன; கால்கள் தடுமாறின; கணகள இடகதிடிததன சகரியா தமயிறருமிக கலாம விகாத தனர்; அமணர் தமமுள மாறுகொணடு பொறை முதலிய அறவிநிகளை விடுதததை நீக்குணம் நினைகினறாகள. இவையேயனறி இவாகருகுப பலன விளைகும நீக களுகளும நிகழ்ந்தன. இவறறை ஒருவாகொருவா சொலலி, மதுரைப புறததின் னோாகளும மதுரையில் வந்தசோதி அவருளளாருடனகூடி மமகித நாதாக களுத் திறங்களைப் பேசிகொண்டனர். அசோகமரம வேரோடு பறிதது மேழே உள்ள அருகத்தேவன்மேல் வீழவும, பின அததெயவம முகருடையும தானும எழுந்து

கையுதறி ஓடிப்போகவும், குண்டிகையை உடைத்து ஓர் குரத்தி ஓடவும், பண்டிதர் கழுமைமேற படரவும், அவர் பின் இயகியா ஊளிபிட்பெ புலம்பியோடவும், சிவ னடியார்கள் மதுரையில் வரவும், அரசன தழல் மூழகி எழவும், விடை இளங்கன்று ஒன்று வந்து அமணரது கூட்டத்தை உழறிடவும், ஒருபுகலுமினறி யாவரும் சிதறி ஓடி கிழலிலலாத மரஙகளேறி னிறறிடவும என்றிவவணணம அவவவர் கணட களுக் கனெக கூறினர. 'இவை சமண அடிகளுக்குத நீஙகு வீளைபத நிடமே' என்று மனம வருநதி உணவுந கொள்ளாத அழுதகினனர். அமணர அகனியீனே அடையப பாணடிமா தேவியார் மங்கையாகரசியாருகளும, மெயவகை அமைச்சனர் குலச சிறையாருக்கும மேன்மேல் ஙனமியிதநதகள வீளஙகின ; அதிகணடு மஙகநிருந த போது, பிளளையார எழுநதருளும நல்ல வாதத்தையீனே வநதவாகள கூறகேட்டனர. மிகவும மஙப்சி கூர, வநது அடிவணஙகி னிறற அமைச்சருளரை நோகி மஙகையக கரசியார, ''பிளளையார் நிருமுன சென்ற நலவாவேற்று எதிரகொள்ளும்'' எனறார். அவரும இசசெயல அரசனுகது முறறுதியேயாம என்ற உட்கொணடு மதுரையின புறதது நெடுநதூரம சென்று வரவேறறு நினறனர. ஆலவாயமாந்த பெருமானெக குமபிடவேணடுமென்று அரசனுகும கூறி அம்மையாருமு பரிசனஙகளுடன ஆலவா யுடையார திருகோயிலுகுச் சென்று தாமும் வரவேற்று நினறனர்.

முதத்சிவிகையின மேலே சேவிதது வரும முழுமதிபோல முதத்குருடை நிழல் செய்யவும், திருநீறறுததொணடா குழாம பெருகிவரவும், அதத்ணர்கள் மலற வாழத்தொலி பொஙகவும், செநதமிழ் மாருதம எபக்குமம சேவிபபவும், அமண் எனனும பாவப பெருஞ்சேனை உடைநதோட வரும புணணியத்தின படையெழுச்சி போல, அமண் மாசு கழுவ வரும கஙகைபோல, அமணிருள போய மாயவத்தரகு ஞானமணி வினக்கு எழுந்து வருவதுபோலச சைவநெறி தழைத்தோங்கு லெம்பலவும காட்டித திருச்சினனங்களெலைமம பரசமயகோளரி வந்தானெனறு பணிமாறப் பின்னேயார எழுந்தருளி வருகின்றார. அவவோசை செவியமூதெனக கேட்டவுடன் மகதிரியார மிகமகிழ்கது கைகூப்பி விரைவிறசெனறு, அத்திருஎழுசியின முனவரும தொணடா பெருகூட்டத்தின முன்னே நீணிலத்திடைதாழ்ந்து பணிந்து கிடந்தனர. அத் தொணடர்கள அணைந்து வணஙகவும, குலசிறையார நிலத்தினின தெழாது கிடந்த நிலைகண்டு, சிவிகையின மேலவரும பினனேயார்பால அறிவித்தனர். அது கேட்ட பிளளையார் சிவிகையினினறும விரைந் திழிந்து சென்றருளி அவரை யணைந்து கை மலாகள் பறறியே மேலஎடுபப, அவரும கைதொழுது நின்றனர். பிளளையார மதுர வாகளிபபராயச் ''சோழா மகளாராகிய மஙகையர்க்கரசியாருக்கும் திருநறய சிநதையீராகிய உமகளும் இறைவர் திருவருள பெருகனெகு நிகழ்கின்றதா?'' என்ற வினவியருளினர. அதறகு மந்திரியார, ''சென்றகாலத்திலும பழுதிலோம, இனி யெதிர காலதநிலும சிறபபுபபெறுவோம் எனபது இனறு தேவீரா எழுந்தருளபபெறற பெரும பேறறினுலாகியபடி எனறும திருவருள உடையோம். நனமையறற நெறியில அழுந்திக்கிடகரும இராடும கறறமிழ வேர்தனும் உய்திபெற்றத திருநீற்றினுளையில விளங்கும மேனமையும் படைத்தனம்'' என்பாராகி, மேலும், ''தேவீர் எழுந்தருளும பேறு கேட்டு எமது வாழவு எழுகதருளினறது எனறே அகு எதிரசென்ற அடிபணிவீர்'' எனற மங்கையர்க்கரசியார் அடியேனை ஏவியருளினார எனற கூறி மீளவும் அடிவணஙகி னர். அவருக்கு அருளிப, பினனேயார் மேறசெல்லுமபொழுது மதிற்புடைசூழும் மதுரை எதிரதோன்றலே, '' இங்கு இறைவரது திருவாலவாய மறறெம மருநதிலை உள்ளதா?'' என்று பின்னேயார் தொணடரை வினவ, அவர கைகளாறகாட்டி 'வானளக்குவோங்கிய கோபுரம் தோன்றுவது திருவாலவாய' எனறு காட்டிடக்கண்டு, அப்பொழுது அவ

விடாதே நிலமிசைப் பணிந்து "மறையர்க்கரசி" என்று தொடங்கி இருவர் பணியும் நிறைபித்தத திருப்பதிகமபாடி வணங்கி, மேற்சென்று, மகிழியருட்னே திருவாலவாய் மருங்கு அணைந்து, கோபுரவிறைஞ்சி, முறையே மாளிகையை வலம கொண்டு, திருக்கோயிலினுட் புகுந்தருளினார் ; ஆலவாயுடைய பெருமானைக் கண களின பயனெறைக கண்டு பலமுறை நிலமுறப பணிந்து நின்றதனார் ; "நீலமா மிடறறு" என்ற திருப்பதிகமபாடித திருத்தத திருமுனநிலணைந்தனர் பிளாயார் உள்ளே புகுமபொழுது எதிர் செலலாத ஒரு பக்கத்தில ஒதுங்கி நின்ற மறையாக கரரியார், அப்பொழுது முனபுவாகு கண்ணீர் மலக அடிவணங்கிக கைகூபபி நிற்க, அவரைச சோழஞர் திருமகளார் எனறு மகிழியார் அறிவிக்கப, பிளாயார் பெரு மகிழசசியுடன் அவரெதிர் அணைந்தருளினார் அமமையார் பிளாயாரின திருவடி களில பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கினார். பிளாயார அவரை அருட்பெருஞ நிறப பொடும எடுத்தருள, அமமையார் தமது கருத்து முறறியென மகிழ்ந்தே, கண்ணீர் மலக வாயருழறி, "யாது மெனபதியும செயத தவமதா னெனனே!" என்று கூறி வணங்கி நினறனர். பிளாயாரும, "பரசமய சூழலினிடையே திருத்தொண்டி னெறியில வாழும பெருமையுடைய உமமைக காணவநதனம" எனறருள, மகிழியார் மறும திறங்களெலலாம மொழிந்தனர் பிளாயார் அமமையாருக்கு அருளசெயத விடை கொடுத்த மெயத்தொண்டாகளுடனே எழுந்தருளுமபோது, திருவாலவாயிற பணி செயயும தொணடாகள முனபுவந்து "அமணரிருகெடத தேவரீர் எழுந்தருளுந்தருக எலலேயிலலாத தவம செயதோம" என்று கூறி இறைஞ்சினர் அவர்களுக்கு அருண முகமளிததபின புறத்தில அணைந்து குசசிறையார் நிருமடக காட்ட அதில தொண டாகளுடனே இனிதமாகத்தருளினார். அமமையார் அருளிஞலே குலசசிறையார் விருந்தளிபப, பிளாயார் அமர்ந்திருந்தனர்.

இவ்வாறு பிளாயாரும அடியாராகளும பகல வரக்கண்ட அமணாகள அவரிட வீலே, இருளுக கிருளபோலக் கூடினர். தொணடாகள எடுத்தெங்கும் பதித்த திசையினையும கேடடுக கலங்கிப பொருமைகொண்டு, அரசனிட ம சென்று அறிவிக் கும சூழசசி துணிந்து, அரணமனைக்கு சென்று, வாயிலகாவலாக கறிவித்து, விடிவிக் கபபெற்று, அரசன முனபு பதைபபுடன சென்றனர். அவர்களது மனம புலாதமை யறிந்து அரசன "நீவிர கூடிவந்த தென்னை?" என, டிவர்கள அது சொலலுதற கடுத்ததன்று" என்றனர். "ஆயின நுமக கடுத்தது கூறுவீர்?" என்று அரசன மேல வினவ, "வெனறி அரசனே! உனது மதுரையிற சைவமெயியா யருதலால காலகள கண்டு மூடடு" எனறனர். அது கேட்ட அரசன, "யாமும கேட்டு முடிவு" என்று கூறிப பினனும, "என அரச னைய!" என்று எனனத்து "அங்கிவனடியாரா யாவர்? இங்கு அவர்கள அணைந்தனென?" என்ன அதற்கு அவர்கள "சீசாழ்நாட்டில சிகாழி யில சூலபாணியின அருளபெறறவனென்று மறைஞானசமபந்தர் கூட்டத்திட்னே முதலாக சிவனெயினமேல ஏறி வந்தணைந்தனன எங்களே வாதினில வெலல" என்று கூறித தாமறிந்தனவறறை யெலலாம் கூறினர், பிளாபாரத திருகாமம தன செயிப புக்கபோது அரசன கோபித்து "அமமைகந்தன் தூமமருவு கினைகதாஞயின காம செய யகடவது எனனை?" என, அவர்கள "வாத மறையவனை வலியெயது போகரும கருதந்தன்றி, அவன உறையும மடத்தில நீபபடுமபடி விஞ்சை மாந்திர தொழில் வினைததால இரகசரில இராது சென்றவிடும" என்றார்கள். "செயயலாவது ஒன்று இதுவேயாஞல அதனையே விரைந்து செயயச செலலுக்க" என்றகூறி அவர்களை போக்கி, யாவரிடமும் பேசாது, கவலையுடனே அரசன பளளிகடட்டிலிற சேர்ந்தான். அப்போது பாண்டிமாதேவியார் அருசசோதி, உரையாடா திருந்த மனனவனை

கோகஇ " என் உயிர் காதரே ! மனமகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்திருக்கீர் ; உமக்கு கேர்ந்ததென்ன ?" என்று கேட்க, அரசன " சோழநாட்டிற சோழிய பதியான ஒரு வன் சங்கரனருளபெற்று இங்கு அடிகள்மாரை வாதினில வெல்ல என்று வந்தனன ; அடிகளமாகள் கணடுமுட்டி ; யாணும கேட்டுமுட்டு ; இதுவே நிகழ்ச்சி " என்ருன். அம்மையார் உமதுநிலை இதுவாயில், " நீடிய தெய்வதநணமைபற்றி அவர்கள வாது செய்தால் வென்றவர் பககஞ் சாரந்து பொருந்துவதே உறுதியாகும் ; வருந்த வேண்டா " என்ற கூறிய, பிள்ளையார் தம்மை ஆட்கொளள வநதருளியமைபறறி மகிழ்ந்து இதனை மந்திரியாருக்குமுரைத் திருந்தனர். மந்திரியார் வணங்கிய "பிள்ளை யார எழுநதருளும் பேறு பெறறேம்; ஆயின இனி இவ்வமணர்களாகிய வஞ்சகர் செய யும் வஞ்சனை என்னையோ ? அறியோம் " என றுகூற, அமைமையார் அஞ்சி " இவ்வஞ்ச கப புலையர் ஈனமே புரிய வல்லார் ; ஞானசம்பநதர்பாலின் நன்மையலலாதவை செயது வதேனும ஊனம்வந்தடைந்தால நாமு முயிர்அதை தொழிவதே கடனுகும் " என றுரைத்தனர்.

இவர்கள் நிலை யிீது; இனி, அவ்வமணர் நிலை யாதோ ? எனனில, அரசனிட ம விடைபெற்றுச் சென்ற அவர்கள், பிள்ளையாரது திருமடதநிலே தஙகள மநதிரத்தாற சொதியினைச் சேருமபடி செலுததினர். ஆகிமநதிரமாகிய திருவைநதெழுத்தினை ஒது வார்கள் நோககும நிசையிலும மற்றை மநதிரஙகளின விநிவகது கூடவலலதாமோ ? ஆதலின் தாம புனிந்த மந்திர சாதனைகள சாதிபாதொழிநத நிலைகணடு, அமணர்கள தளர்நது வந்துகூடி, இதனை அரசன் அறிநதால் நமமேனமை கருதாது விடுதது நமா சிவனதையும் ஒழிக்கும என்று எண்ணி, மநதிரம வாயக்காதபோது இதுவே செயய லாவது எனது தணிந்து திருமடப்புறஞ் சேர்நது தாம் எண்ணியபடியே புரிநதனர ; அதறிந்தொழில வெளிபபடுதலும பதைப்புடனே பரிசனஙகள அதனைச் சிதைத்தப பிள்ளையார்பால் அறிவித்தனர்; பிள்ளையார் "மாதவாகள தயிலும் இதநிருமடபுறம்பு இப்பாலிகள் பழுது செய்வதோர்" என்ற இரகஙகொண டருளினர், பின்னர "என பொருட்டு அவர்கள் செய்த நீங்காயினும் சிவனடியார்பாற பொருந்துமோ ?" எனற அச்சமும் முனிவும் பொருநத அரசனது நீதிமுறை வழுவியமையே இதன காரணம என்ற திருவுளக கொணடருளினர் ; " வெயய நீங்கு இது வேநதன மேலதேயாம " என விதிமுறை சருதி " செய்யனே " என்ற பதிகக கட்டளையிட்டுச " சைவா வாழும் மடத்தில அமணர் இட்ட தீப பையவேசென்ற பாணடியற் காகவே " எனற பணிநதருளினர். மஙகையாகரசியாரது மஙகலநாண் பாதுகாகவும அரசனைத் தீணடிய திருநீறபூசி உய்விகவும் திருவுளகொணடு நீயினேப பையவேசென்ற ஆக் என்றருளினர். அதறபழல சென்ற பாணடியனேப பொருநதுமாறு மேலித தழல பொதி வெபபு நோய் எனப பெயர்பெறறது.

இரவு நீங்கிய பொழுது விடிநதது ; இரவில் அமணர செயத தீமையினை அரசி யாரும அமைச்சரும கேட்டு இதறியவர காட்டில் பிள்ளையாரை வரவழைத்த காம மாய வதேகடன் என மயஙகிபபின, திருமடபுற மருங்கு நீதின்மை, தெரிந்து, தெளிநதிரு "இதநீறகு கடைக்கால் வருவதெபபடியோ ?" என எண்ணியிருநதனர ; அபபொழுதி அரசனது மெய்காவலர் வந்து " அரசனுக்கு வெபபுநோய் அடுத்தது " எனறறிவிகக பதைப்புடனே அரசனிடம வந்தணைந்தனர். அரசனது வெபபுநோய் உடல்முழுதும் நீபபோலக் கணன்றெழுந்தது; மானிடையிற் புதறது நின்ருர்களும் புலர்ந்த நீரநி போம்படி போய் வெப்பமிக்கு உடல் திராகிற்று ; உணர்வும் உயிரும் ஒழியுமபடி ஒருபுறம் ஒதுங்கின ; அணைய வந்தவர்களும் தூரத்தி லகன்றனர்; வாழைக குருத்தும தளிர்களும் இடையே கொணரினும் அவை சருகுகொண்டு பொடியாயின ; மருத்துவர்

நூல்களின் வருத்த தொழிலெல்லாம் செய்யவும் நோய் மேன்மேல எழுந்து உயிரையும் உருக்குவதாகவே கருத்தொழிந்த அரசன பேச்சும மறந்தனன. இச்செயதி தெரிந்த அமணாகள் மனமழிந்த இதி முன இரவின் செய்கியின வீளவுதாஞே? எனற கூறி மானமினறி அரசனிடம் வந்த அணைந்த தகைக் மாதிர முறைகளினுல் நோவு முயன றனா. மாதேவியாரும அமைச்சனுரும "இஃதி அமணர் செயத நீதிதொழிலின வீளவேயாகும; இவாகள் நீர்ககபுகின நீராது முகிவதேயாகும்" எனறகொணடு மனனனெதிர் பணிந்து இசசெயதிகளேக கூறி, "இதறகுத் தீர்வு பிளளேயாரது அருளேயாம; சிவஞானம பெற்ற திருஞானசமபநதமூர்த்தி காயனுர விரமபி கோகயினுல் இந்தத தீபபிணியேயனறிப பிறவியும நீரும" எனனுகள. அரசனது செவியில அவாகள் இவவாறுகூறித, 'திருஞானசம்பந்தர்" எனற காமமாநதிரதினேயும சொனனபோது, அரசன சிறிது அயாவுறீஇ, அவாகளேப் பாரத்துச "சைவ நீதிமறைச சிறுவா வநதால இவநோய நீஙகுமாகில அறிவேன; இபபிணியைத நீர்தது வெனற வர் பக்கம சோகுவன, அதறகு உபாயம உணடாகில அழையுகள' எனருன். அது கேடட்வுடன அமமையாரும அமைச்சனுரும "சிறையை நீகிய வெளளமபோனற காதல் வெளளதிதோடும அமமையார் சிவிகைமீதம, அமைச்சனுர குதிரையிணுமாக எறிப பிளளேயாரது திருமட்டதினேச சாரந்து, வாயில காவலாகு அறிவிதறபு, பின்னே யா ஆணேயால விடுகபபெறற உடசெனறனா; ஞானதினி திருவருவை, மறை களின தினேயை, வானினனறி மணணிலவளா மதிசொழுநதைச, சிவன சீபாமை கானதினி னெழுபிறபபினேக் கண்களிபப கணடாகள.

"ஞானதினி நிருவருவை நானமறையின நனிததுணேயை
வானதினி மிசையனறி மணணிலவளா மதிகொழுநதைத
தேனகை மலாகெணறைச செஞசடையார சீபாதங்களுய
கானதினி னெழுபிறபபைக கணகளிபப கணடாகள"

கணட்போதே அமண் ஸ்ரீபோ சொய்கொல்லாதழிலில் நினைது, கணணீரருவி பாயக கைகள கூபபிப பெருமூசசெறிநது வாயருமுறி உலல நிலைய ஒனற மறியுல ராகி நிலத்தின வீழநது பிளளேயாரது சரணகமலஙகளேப் பறறிக்கொணடு, கலலில கடலின ஓர கரை பற்றினுரபோனற, மெயயனபிகலை விடாதாழிந்து நினறனர. அவவிருவருமும பிளளேயார திருகையிலு லெடுதததருளித பிதறறியிடவும தெளியாதா ராக அவாகளே நோகக்தி "திருவுடையீர! உகளபாலே நீஙகுகளதீர" எனற கேட் டருளினர. அவாகள கிகழநதனவறறை யெலலாம சொலலி, 'அமணாகளாத நீரா மைத்தீபபிணியினுல மயஙகும மனனவன முனனே அவாகளே வெனறருளினுரலை அவ னுயிரும எமதுயிரும உயயும்" எனறனர அவாகளுக்கு உறறுகூறி "ஆகுமும அழிவும் எலலாம அவர செயலேயாகும, அமணாகளாகிய பாவிகாரிகளே கோக்க வேரும நீமை நீஙகவும வெலலவும நினைவரது திருவுளளமறிவேன" எனற புறபபடடுத திருவால வாயினுட புகுந்தனர். "வரியுருவாகிய நுனைவரே! கோகவும விதியிலாத அமணர் களே கோகிக் கான "வாதுசெயய நிருவுளளமே" எனற "காடமோ" எனற திருபபதிகம பாடித திருவுளளம கோகிப, பினனும "வாதில வெனறழிகாத திருவுளளமே" எனற "வேத வேளவியை" எனற திருபபதிகம பாடி, "திருஆலவாயிளில ஆதியே! அடியேற நினற ஞாலம நினபுமே மிகவேண டும" எனற இறைஞசி இறைவரது அருளபெறறு மகிழ்ச்சிபுடனே போகத சிவிகையினே மேறகொணடு போகதருளினர. தொணடாகள எடுதத அரவோசை

முழக்கம் எதுகும் நிறைந்தது; திருநீறறின் சோதிபோல முத்துக்குடை நிழற்றச் சின்னங்கள் ஒலிக்க எழுச்சிபெற்றுச் செல்லல், காட்சிபெற்ற மதுரைகர மார்த்தர் வேற்றச் சமயததவராயினும் "பாண்டியன்பொருட்டு இத்தப புண்ணியமூர்த்தநி வந்த மதுரையிற் புகுவதறகுப் பண்ணிய முன்னேத தவம்தா னென்னே!" என்றனர். பாண்டிமாதேவியார் சிவிகையின் பின்னே வரவும், அமைச்சஞர முன்பு திருததொண டா கூட்டத்தினுட் செல்லவுமாக, இவவாறு சென்று பிள்ளையார் அரசனது அரண மனைவாயிலினைச் சேர்ந்தனர; மந்திரியார் முன்சென்று அரசனுககுப பிள்ளையாரது வர வினைக் கூற, முன்னேத தன்பம மேலுஞ சிறிது நீங்கி, அரசன், "முடியின பக்கதது அவ ருக்கு மணிபபீடம இடுக" என்ற கூறம் வல்லமைபெறற்று, மேலும், அவரை அழைதது வரும்படி அமைச்சரை ஏவினன். அதசமயம் அமணாகள் அரசனே நோககி, "மெத தனிச் சமயதனினைக் காககும பண்பு இதனோ? அரசரே! அவரை அழைததீர; நோயினே இருநிறதததவரும ஒக்கதநீர்க்குமபடி கூறி, "அவராற் நீர்ந்ததாயினும் யாமும் நீர்த தோமாகவும் கூற இசைவீராக" எனறனர்; செய்தவபபயன வநதகூடும காலம பொருநதியதனுலே அரசன் "தெய்வச்சாபிலே இருவரும தனிததனித நீருகள; கைதவம் பேசமாட்டேன்" என்ற கூறவே அமணாகள் எண்ணக கெட்டிருந்தனர்.

பின்னையா அரண்மனை முற்றதநிற் சிவிகையினின்று மிழிந்து உட்புருந்தருள, வானினின்று நிலதநிடை நீளிருணீஙக வந்த நிங்கள்போன்ற அபபெருமானே அரசன கண்டனன். கண்டபொழுதே அரசன கையெடுதது எயத கோகி முடியின் பககதநிற் பீடதனினைக் காட்டப, பினனையா அதன மிசை எழுநதருளியிருநதனர். அரசன பின்னையாரது திருமேனி காணப்பெறற நோககப பெற்றதனுலே வெப்பு நோய மேலும் சிறிது நீஙகிப் பின்னையாரை நோக்கித "தமது பதியாத" என்று விநபபுடன் கேட்டனன். பின்னையார் "திருஞசுமுலம் நாம் கருதும் ஊர்" என்று அதன் பன்னி ரண்டு பெயர்களையும் பறறி எழுநத திருச்சக்கர மாறறப பதிகத்தினைக் கட்டளையிட டருளினர். அபபொழுது பக்கத்திலிருநத அமணர், பொருமையினுலே அச்சதைத மறைத்தல காரண எழும ஞாயிறறைச சூழும் கருமுகில் போலப் பிளளையாரைச்சூழநது கொண்டு வலவே வாதில் வெல்வதற் கெணணித, தமது பூணூலினை எடுதது ஒங்கி குரைத்தார்கள. அதற்குப் பின்னையார உமது பொருளெலலையினே உளளவாறு எடுதது வகுதது பேசுங்கள் எனறருள, அவர்கள அனேகராய்சூழந்து பதறிக் கதறினர். அமையார் அது கண்டு பொறாகலாறறு உணணுங்கி, அரசனே நோககி "பினனை யார திருமேனி எளியர்; அமணர எண்ணில்லர்கள்; உமது நோயினேப பிள்ளையார நீர்த்தருளுவர; அதனபின் வலலார்களாயின இவ்வமணர் பேசலாமே" என்ற கூற, அரசன "நீ வருநதல" என்ற கூறி, அமணரை நோககி "அருகராகிய நீங்களும வெணுககன்பராகிய இவரும் அவ்வவர் தெளிந்த தெய்வத் தன்மையினே எண்ணிடைத் தெரிபபீராக" என்றனன. பிளளையார் அம்மையாரை நோககி, "மானினேர் விழி" என்ற பதிகத்தினுலே "எனனேப்பாலனென்ற நீ அஞ்ச வேண்டா; திருவாலவாய அரனிற்கவே யான் இவ்வமணர்களு எளியே னல்லேன" என்றருளினர். விடாது கதறிக் கொண்டிருந்த அமணரையும் பினனையாரையும நோககி, அரசன், எனது பிணியினே நீவிர் தனிதததனி இகலித நீருகள்; தெற்றெனத் தீர்த்தவரே வாதில் வென்றவராவர்" என்ற வுடனே, அமணர, "ஒரு பக்கம் இடப்பாகதது நோயினே

சூர வாதம் முனனா மந்திரிதததத் தெய்வ மூயறியாலே நீாபபோம்" என்ற தாமே மூந்திகொணடு அணுக அணைந்து கைப்பீலி கொண்டு மந திரித்தத தடவினர்; வெப்பு மேன்மேல் மூடுகிறது; அதகண்டு அரசன் பின்னையாரைப் பார்த்தனன். அரசனது கருதநினைக் கண்டு பின்னையார் ஆவவா

யான் திருநீறே இவனது வலப்பால் வெப்பினை "மந்திரமும் மருந்து மறித் தீர்ப்பதாகும்" என்று "மகிரமாவது நீறு" என்ற திருநீறறப பதிகத்தினை அருளித் திருக் கையிலுள் திருநீறு கொண்டு தடவி யருளினார்; வெப்பு உடனே நீங்கிப பொய்கை போல அப்பக்கம குளிர்ந்தது. இரு பகதனின வெப்பமு கூடி இடப பக்கத்தில் அழல்போல கோய் பிக்கது; அமணர் கடுங் அவ்வெப்புத தமமைச் சுடவே அரசனது அருகு விட்டு அகனறு ஏற கிறபா அறிவுடையாரைப போனறனர அரசன் "இதத ஒரு காலதத்திலே ஒரு புறம வெவ்விய நரகமும ஒரு புறம வீட்டின்பமும ஆயிறறு, இவவாறு என வடிவம ஒனறிலே இருகிறதியலபும உறறேன்" எனற அதிசயித்தகக கூறி, அமணரைப பார்த்து "கீவிர தோற்றீர; எனனே வீட்டு அகலப போமின" என்ற போககிப, பிளளையாரை நோககி "இக பிகப முறற நீகக எனக் கருள் புரிவீர" எனற சொனனன செலகனிக கணியனனன; பிள்ளையார் பதிகம் நிறைவாகனித, திருநீறு கொணடு பினனும ஒரு முறை தடவ, இடபபாகதது வெபபு நோயும முழுதும நீஙகிறற, வழுவியும முழுதும உயாதனன. மாதேவியாரும குலசசிறையாரும "அரசன பிறவா மேனமை பெறறனன" எனற பிளளையாரது பாதஙகளை வணஙகினர. அரசன உசிமேற கைகூபபி "மாணபிலலா அமணர்முனபு பிணி நீகக ஞானசமபநதா பாதம் கணணி ன உயகதேன" எனனுன. அமணாகள் அஞசித் தமது மநதிரவிருசை முழுதும பிளளையாரது சொலலிறல ஒழியக கணடு, இனித தாககவாதம வெலலலாவதனற, வேற நீயினும நீரினும வெலலவோம என்று தம்பில எணணிககொணடனர. பிளளையாரும அவாகளைப பாரத்து "உகள நூல உணமை பேசுக்ள" எனன, அமணர "அது தாககவாத மன அஞல் நிக கண் ணாஞச செலுததததகது" எனறனர. அரசன "எனது வாதம் சோய நீகக அறிநதிலீர, இபபோது உமகரு எனனவாது உளது" எனன, "என்ன வாது" எனற இகழ்சசிக குறிபபு மொழியினையே விஞவாகக கொணடு, "அவவவா நூலின வாய்மையினை ஏடடில வழுவித நீயில் இட்டால வேவா திருபபதே வெறறி சாட்சியதாம" எனறனர. அதனை அரசன எதிர உததரம சொலலும முனபே, பிளளையார "அப்படியாயின அகனே அரசன முன்பு செய்ய வாருகள" எனறருளினார, அவவாறே அரசன நீ அமைபபித்தான. பிளளையார் "இவனே மெய்ப் பொருள" எனற தாம போறறித தந திருமுறை யேட்டினைத திருநீறறுடன கூடிய தமது கையெலலே மறறது, எடுக்க போது "போகமாரத்த பூண முலையாள" எனற தொடகமாகத திருபபதிகம வர உதயமாயிறறு. அவவேடடினைக கழறறி வேறெறிந்தது மகிழசசி எனனது, "இறைவரது திருகாமமே இஃதே, இது எரியினிலிட படிலலையாகுக" எனற "தளிரின வளரொளி" எனனும பதிகம பாடியருளித துவித்தது, அரசனவை காணத நீயினில மகிழாது முன இட்டனர. அவவேடு உமையமமையைப பாகததடைய அட்ட மூர்த்தியைப பொருளாகக கொணடிடைமையாலே நீயினிடையே அபபொழுதே பசசையாய வினகியது. அமணாகள தமது பொருள வழுவிய ஏட்டினை இஃது உய்யுமோ என ஐயுறவினுடும நீயினில இட்டனர, அது நீயில இட்ட பருத போலப பட்டது இசைதத காழிகை யனவிய யாலரும அதிசயிக்கப பிளளையாரை நாம இட்ட ஏட்டினை முனனியினும புதுமையும பசுமையும் பயபப எடுத்து அரசனவை காணக காட்டித திருமுறையில முனபோலவே கோததனர. அரசன வியாது அமணர் கனை நோகி, "கீவிர இட்ட ஏட்டினைக காடடுமின" என்ன, அவரான அதனைத தேட அணுகியபோது நீக கதுவ வெகுத பெர்நதமை கணடு, சீரினை வார்த்து அரசன் நீத தணிபபிதான். அமணா சாமபரைப பிசைநது பார்ககச சாமபரும கரியுமே

கண்டனர். அரசன், கையுட் கொண்டு "நீகள் அப்பொழுது எனது நோய் நீக்கமாட்டாது தோற்றீர்; இப்பொழுது அதனைத் தொடர்ந்து செய்த இதனிலும் தோற்றிலீர் போலும்?" என்ருன்; "போலும்" என்ற இகழ்ச்சிகருறிப்புச் சொல்லையே பயனுகக் கொண்டு, "தொடர்ந்த வாதம் முன் இருகாற் செய்தோம்; முக்காலில் ஒரு காலேனும் வெற்றி பெறவோம்; அதனை இனியும் ஒன்று காண்பது" என்ருர். அதனை மன்னவன் மறுத்த பின்னும், பிள்ளையார் "இனி வேற்று வாது என்னை?" என்ன, அவர்கள் "மெய்ப்பொருளை நாமிருவேமும் ஏட்டில் வரைந்து ஓடும் நீரினில் இட்டால் நீரொழுக்கி னேடு செலவாது முன னிலேபெறுத தகரும் ஏடு வெற்றி பெறுவ தாம" எனறனர்; பிள்ளையார் அதனே ஏறற "அவ்வண்ணமே செய்வோம்" என்ருரு, அமைச்சனுர் மூனபு வந்து "இதில் தோல்வியுறுஞர் செய்வதனை ஒட்டியே இவ்வாதம் செயபதற்கது" எனறார். அமணர் அவர் மேற் சினந்து பொருமையினுலே தகைகள் வாய் சோர்ந்து, "தனிவாதில அழிந்தோமாகில் எங்களே இவ்வேந்தனே கழு வேற்று வான்" எனற ஒட்டினர். அது கேட்ட அரசன "உகைள செய்கையை மறந்து னைதலினுல் இவ்வகை உரைததீர்; நீரினில ஏடு இட வாருகள" என்றனன்.

புனல் வாதம்

பிள்ளையார் மணிப பீடதனின்றும இறஙகிப போந்து, சிவிகையின மேல் ஏறிச் சென்றனர். அரசன் குதிரையின் மேல் ஏறிப்போநதனன். அமணர் உணர்வு மயஙகி மாலேறிப் பின சென்றனர். இவ்வாறு வரக்காணப பெறற ஞான மாந்தர்கள் பலவாறும பிள்ளையாரை வாழததினர்; முன னிகழ்ச்சிகளேயும் பின வினையகடியவற்றையும் பறறிப பலபடியாகத தமமுட பேசிகொணடு பிளளையாரையும் சைவ நெறியின் மேன்மையினை யும் போறறினர். திருச்சின்னங்கள பிள்ளையாரின புகழகளேப பலவாறும எடுதது யம்பின. முரசங்கள் முழஙகின. அரசனும் தேவியாரும் பினனே வர, அமணர்கள் வேறுக ஓர புடையில் வரப், பிள்ளையார் வைகையாறறின் கரையிசை வந்தணைந்தனர். ஆற்றி னீர் வேகமாய் ஓடும் தன்மை கணடு அரசன் இருகிறத்தினரையும் நோக்கி நீகைள் அவவவர் குறிதத ஏடு இடுக என்ருன நெலலிற பதர்போல் உட்பொருள் இல்லாத அமணர் தமது பொருளே "அந்திநாந்தி" எனறெழுதி நீர் செலலும வேகததினேக கணடும் ஆசையி னுலே மூன்சென்ற இட்டனர்; அதனே ஆறறுநீர் விரைந்துகொண்டு அப்போதே வேலை யின்மேற படர்நதது. அதனே எதிர ஆணைபபாபோல உணர்விலா அமணர கரையின மிசை ஓடிச சென்ருர். அவவேடு எட்டாது தூறு விறகிடகைக முன்னே போனது நோகைக காணுராயினுர; அவ்வாறு அவவேடு அமணரை கட்டாறறில விட்டுபபோக அகலச்சென்ற சிதறித திசைதத அஞ்சி அரசனிடம் மீணடார்கள். தமகரு முடிவு வந்ததென்ற டுகைக அவவசசததினே ஒளிபபார்போன்ற, "மாறுகொணட நீலிரும் இட்டால வந்தத காணபோம" என்ருர. அமணர்கள் மயஙகிக்கற அரசனும அவரை விட்டுப், பிள்ளையாரது திருகருபபினை நோக்க, அவர,பரசமயஙகள்பாறறத் திருபபாசுர பாடலுறறனர். அமணர உணமைப பொருளைக காண்கிலார்களாயினும் பிள்ளையாரதி அருட்கையினுல நீணடித திருநீறு பூசபபெறற அரசன, முனனே வலவினேயு நீஙகி இருவினே ஒபபுபபெற்ற இறைவனேயறியும தனமை யெய்தியமையாலே, அவனறியும பானமைபால உலகியல வேதநூல ஒழுகுகரும், மெயஙகெறி சிவநெறியேயாமெனபதும் அறிவிகரும குறிபபுடன் "வாழ்க வநதணர்" என்றெடுதது திருப்பாசுர பதிகதைத் அருளிச்செய்தனர். அதனுள் வேத சிவாகம புரா ணேதிகாசங்களின் சாரமாகிய உணமைப் பொருள்களே எலலாம வடிதது எடுததுகாட்டி உலகுக குபதேசித்தி "ஏடு எதிர்ந்து செல்லின் ஞான மீசனபா லனபே யாகும்" எனறு ஆணைதந்து எட்டில எழுதி முடித்தருளி அவ்வேட்டினைத தமது திருகையினுல் ஆற்றில் இட்டருளினர்.

அது பிறவியாற்றினை எதிர்த்து மாதவாகளின மனஞ் சென்றதபோல, வையையாறறி னீரினைக கிழித்து எதிர்த்து, "இதுவே உணமைப பொரு" ளெனறு காடடிச சென்றது. இறைவரைப் பாடும் அபபதிகததில வேந்தனை ஒங்கப் பாடியதனால அநபாயாது கேங்கோலென்னத் தென்னவனது கூன் அப்போழதே நிமிர்ந்தது. வடி எதிர்நது செல்லும்பொழுது தேவர்கள் பூமழை பெயதனர்; பாடுசேர் அமணர எலலாரும் அஞசி நின்றனர். எட்டினை எடுதததறகு குதிரையினமேல வறிக குலசசிறையார் சென றனர். திருவடகத்துள வடி தங்கப பிள்ளையார பாடிட, வடம தங்கிறறு, அமைச சார எடுதததத்தினமேல் வைததுக்கொணடு, அரசனபால் வநது பினனையாரைப பணிந்து அதனை எல்லாருககும் காட்டினர். அரவொலி முழங்கிறறு. "ஓடடித் தோறற இவவமணர இததோல்வியையறி முனனமே பிள்ளையாரபால முறறவும அனுதிதம செயதனர்; "இவாகளைக கழுவேற்றி முறறைசெயக" எனறு அரசன அமைசசரைப பணிததனன. பினனையார் அதனைக கேட்டும், சமணரபால இகலகொணடாரிலா எனினும, சைவாவரழ மடதததிற நீதிதொழில செயததனால அரசனதானே சாலபுடைதீதையாம எனற கருதது னுலே மிகையில்லாத அரசனது செயலையினை யிலகிடாதிருந்தருளினார். அவவாறே அமைச்சர் வறறியிடத, திருமடததில தீயினை காடடியிடட எணபெருகு குனறதது அமணர குருமார் எணணுரவரும கழுமனையில எறிஞாகள அககழுவினிடத தமபலகள சைவ மேனமையினையும பினனையாரது புகழினையும விளகக்கிய செயததமபகளே யாகும. அதனபின பினனையார அரசனுகருத நிருநீறு காதருளினர; அவனும பணிந்துகொணடு முழுதும அணிந்தனன. அதுகணடு அவனது மதாரை வாழவாரும் னய நீறு அணிந்துகொண்டனர எகரும ஸ்வேத நீறறியே யாயிறறு. வெணணீறறினை விரிந்த சோதி இசையெலலாம தாயமை செயய அடபோல்தே அமணிருள மாயநதது இவவாறு அரசனுக குயிர்கொடுத்து மெயஞெறி காடடிச சமணததை நீகக உலகினை உயயககொண்ட பிள்ளையாரது வாயமை உலகிரபெருகி ஓஙகியிட அணறை சைவத திருநெறி கடநதது. வேதவேளவியும மழையும குறையினறி நிகழ உலகமும பிறவிததுனபம நீஙகடபெறறது அரசரும அமைசசரும மறறுளாரும உடனவர பிள்ளையார நிருவாலவா யிறைவரைப போறற வழுநதருளினர, கவளி காடடவர கணடு கணபெறற பயன அடைநதாராள நிருமேனியினுட ளெனறு கண்ணீரருவிபாய கைகுவித்து "அடியேனை அநதாலவனைருளவலல மெயயினை" எனறு "வீடலாலவாய" எனற நிருபபாடடகம பாடிப பிரியாவா துதரஞ்சினர அரசனும் "இறைவரே! சமணரது மாயையிலுள மயஙகி வீடடின வணகம வழுவது ஆடகொளளும பொருடடு இனனருட பிள்ளையாரைத தந்தருளினை" எனறு துதித்து வணஙகினனன. பினனர அரசனையும் தெயவமாரையும் மானிடகையினுள பாககிய பினனை யார இறைவரைத துதிததுத நிருமட தனில வழுநதருளியிருநதனர. பனனனும அரசியாரும மகநதியாரும காடொறறும பிள்ளையாரது அருமடிசனிறை பணிந்து பேரனறி னர். பினனையார ஆலவாயமாந்த அணணலை பாதம வணமாரதிருக வநதி உறைம தருளினர.

இவ்வாறான காலததில் இடைபபடட காளகளில், சோழியில் வெபாத விருதயர், தாம செயத தவதனால பெறறெடுதத பினனையாரை மிக நினைதனர; திருவாவுகரசரிடததை நீமை செயத அமணாகளிடம வாது செயது வெலவதறகும், பாண்டி காட்டில் நிருநீறு பெருகுதறகும போன அவாபால மிகழ்சசிகளைச சொனன அறிவேன என்ற எணணித, தோணியபபரை வணஙகிப பாண்டிகாடு நோகக்ப புறப பட்டு, இடையில உளள பதிகளில இறைவரை வணஙகிக கொணடு, மதுரையினைச் சாரதனர; நிருவாலவாயிற் சென்று இறைவரை அடிவணஙகி, அஙகு அருகணைதார்

களைப பின்னையார அமர்ந்த திருமடத்தினை வினவினர்; அவர்களும் இதகு எம்மைக கண்விடுத்த காழிப பெருமான தன்குமிடம் திருநீறுதத தொண்டர்குழாம் சாருமிடம இதவேயாகும் எனறு காட்டச் சென்ற அநகுச சோந்தனர். அதி கண்ட அடியாரகள் பிளளையாரிடம அறிவிததனர். அத போழதில தாதையார முன்தொழுத சென்மணைய தவநெறியணையும் தாதையரெதிர் தொழுவாராகிப, பிள்ளையார, அவா சாபிஞலே தோணியில் எழுநதருளிப பவபாசமறறதருளிய அமமையப்பரது திருவடிகளை மினைந்தருளிக் கைகள கூப்பிக கொணடு கணணருவிபாய நினறு "அருநதவதகீர! எனையறியாப பருவததே எடுத்தாண்ட பெருநதகை எமபெருமாட்டியுடன இருக்கதேர?" என்று வினவும கருதலுடன "மண்ணினலல" எனற திருபபதிகம அருளிப், போற்றினா. பின் தாதையாருக்கு விருநதளிதது மேவு நாளில அடியவர்களோடும் சென்று ஆலவாயிறைவரை வணங்கிப, பிறபதிகளோத தொழ எணணி மதுரையின புறம போந்தருளினர். அபபோத அரசனும அமமையாரும ஊனெலாம் நெகிழ மனநெகிழ்ந்து கணணீர பாய்நத வழிய உணர்வழிநது திருவடிகளில வீழக கண்டு, "நான உங்களைப பிரியா வணணம் இநகாட்டிலே பிறபதிகளையும உடன பணிவீரகளாக" எனறருளிச, சென்று திருப்பரங்குனறம், திருவாப்பனூர் வணஙகித, திருப்புத்தூரினைச் சோநது வணஙகிச, சிலகாட்கள் அநகு அமாந்தருளினர். அதன்பின், திருப்பூவணம், திருக்கானப்பேர், திருச்சுழியல், திருக்கற்றலம், திருத்துறும்பலா, திருநெல்வேலி முதலாகிய பதிகளைச சென்று வணஙகினா. பினனர்த திருவாமேக்கூறறதளியடைநது, திருமால தாபிதது வழிபட்ட அதனிருகோயிலில், இறைவரை அரசனும தேவியாரும மகனியாரும உடனபோதச சென்று திதிதது வணஙகினர். அநகுத திருத்தொண்டர்களுக் கெல்லாம பாணடிமாதேவியாரும் குலசிறை யாரும குறைவறறதிப போறறியிட அகடகுகரை நகரில் நயநது பின்னையார எழுந்தருளியிருந்தனர். அவரிருந்தவாறே எழுகோட்டின் இறைவர் பதிகளாகிய திருக்கோணமலையினையும் திருக்கேதீச்சரதினையும் பாடித திதிதனர். பின்னர, அநகுனனும் தொழுது, வடதிசை மேறசெனறு பல பதிகளையும் வணஙகிக கடறகரை நிலநகித, திருவாடானை - திருப்புனவாயில் என்ற இவற்றை வணங்கித திதிதது, அவ்வாறே பாணடி நாட்டில உளள பல பதிகளிலும் சென்று வணஙகி, எஙகும வேதநெறி விளக்கமுற திருநீற்றின சாரவும பெற்று மாநதர் உய்யும வணணம அருளிசசெயது, சென்று, மநதிரியார பதியாகிய மணமேந்துயிலை வநது, அநகு மன்னவனும அரியாரும குலசிறையாரும போறறியிடதநகிப பிற பதிகளும சென்று வணங்கி இனிதமர்நதருளினர்.

அதனபின சோழ நாட்டில எழுநதருளத திருவுள்ளங கொணடபோது அரசரும அமமையாரும மநதிரியாரும பிரிதலாறறாத அவருடன போக ஒருப்படவே, அவர்களை நோகிய பிளளையார் "நான சிலவதனுக கிசைந்தீராகில் செனறியேப போறறி இதகு இருப்பீராக" எனறு கூறி, அவர்களது தனாவு நீகாத தகுந்த அருள்மொழிகளை உரைததருள, அவாகளும மறுகலாறறாது பிரியாத நண்புடன தொழுது பின்னுர்கள. பின்னையார அந்நாட்டினை அகன்று சோழநாட்டிற சென்று அங்கணும அடியாரகள் எதிர்கொள்ளச் சென்று, திருக்கனர், திருபபாதாளீச்சரம் முதலியனவாய் முன அணைந்த பதிகளையும வணஙகிச் சென்று, முள்ளிவாய்க்கரையினை அணைந்தனர். அஞ்

ஓடம்

இயகாதபடி ஆறு பெருகி ஒடிறறு. அதனால் அதனறையில ஓடகோல் நிலலிலாமையாலே ஓடக்காரர்கள் ஓடஙகளைக் கரையில் கிறுத்திப் போயினர். பிள்ளையார் அந்தக் கரையில் எழுநதருள எதிர்க்கரையில் நீருக்கொள்ளம்பூதூர் முன்னே தோன்ற, அங்குச் சென்று வணஙகு

தற்கு ஓடங்களைக் கட்டவிழ்த்ததத தொண்டர்களுடன தாமும ஏறிக, "கொட்டமே கமழும்" என்ற திருப்பதிகத்தைப பாடியருளி, காவலமே கோலாக ஓடங்களைச செலுத்தி ஆறுகடகதத அங்குச சென்று இறைவரை வணங்கிப போறறியருளினர். அகது நின்றும அலை வாதத்தில் வேவாதிருந தருளசெயத திருளளாறறும இறை வரை வணங்கவேண்டி இடையில் உளள பதிகளேயும தொழுது சென்ற, அருக சோகது முறைப்படி பணிந்து திருகடோயிலினுள அடைகது வலங்கொண்டு இறை வரை இறைஞ்சிக் கண்ணருவிபாய கினறு "பாடக மெலலடி" என்ற பதிகத்தினுல திதித்தருளினர். "பாண்டியனது சபையின முன அமணருடன செயத வாதத்திலே எரியில் இட்ட ஏடு பசையாகி என் உளளத தணேயாகத திருவாலவாயில் அமாகதிருந தருளியவாறுதா னெனனே!" எனறது திருளளாறறுத திருப்பதிகத்தின கருதது. அங்குத தங்கி விடைபெற்றுத திருதெளிசசேரியினை வணங்கிச செலலும போது வழியிலே புதாகளது ஈகராகிய போதிமலைசார, அனபர்கள ஆதரினர். "பரசமய கோளரி வருதான" எனறு தாரைகள ஊதின. அது கேட்ட புதாகள பொருராகிப புதநாகி எனபவனேத தலைவனுகக கொணடு திரணடி கூடி, அனபா கூட்டதினை எதிரே போகது "இவவெறறிச சினனகளை எமமை வெனறபின பனறே பிடிபபது?" எனறு வெகுணடு கூறிச சினனகளை விலகினர். அடியவாகள சிவிகையின மேலவரும பிளளையாருகது அறிவிகக, பிளளையார, "வழியிடையினனறி, வாது செயயுமிடததில அவாகளது பொயய மெறகொளளோ அறிவோம" என அருளினர். இதறகிடையில திருகூட்டதிலுள புத்தநந்தி தலையில் இடி இருகத திருமுறை எழுதம அனபர, "புதாகள அடாத செயலைப பொருராகி "நீ றணிவார வீனைப பகைகது, அதநிர மாவன அரு வீழ்ந்தது செழுததமே" எனற பிளளையாரது திருவாகினை "இபபுதனது தலை வீழக" எனறு கூறி விடதனர். உடனே புதநாகது தலையில இடி வீழ்ந்ததது, அவனது உடலும தலையும வேறய வீழ்ததன, புதநாகள வெருவி ஓடினர். இச்செயதி யினை அடியாரகள பிளளையாருகது விணணபபிகக, அவர, "இது வெருள வினைகள விதிமே யாம எலலாரும அருமம முழகுகுகளை" எனறருள, அமமுழகுகம வாளை ஈவாகிறது.

புத்த வாதம்

அஞசி யோடிய அபபுதாகள அதிசயித்து, மீணடுமை கூடி, இது யருசனேயோ?, அனறி அவாகளது மைவ வாயமைதாலோ? எனறு மருணடு, தகைளின மிகருள சாரிபுதனேத தலைவனுகக காணடு, மீளவும ஆணைது, மாந்திரவாதமன றிச சாதிரவாதம பேர்வேணடுமெனறு மீகட்டனர். பினனையார அத்தனிசைதருளிச சிவிகையினினறும இறஙகி வேரிபூ சதநிரமணடப தில ஏறி எழுநதருளி, அவாகளை அவவாறே வாதம பேகவதறகு அழைதருளினர். அவாகளும சாரிபுதனேடும அணைதனர புதத நாயகனேச சபித்த அனபர, பினனை யார திருமுன பு வணககி அவாகளோடு சமதநாதம புரிநதனர அவ்வாதம அவர கள கொணட தலைவனேயும, அவன மேறகொணடிருநத பொருளேயும, அவாகளது மூததி யிலக்கணதையும பறறி நிகழநதது † அவ்வாதத்தில அவாகளுரைதத கொள்கைகள எலலாம பொருளனறெம படியினை அவாகளறியுமபடி அனபா எடுத்துக காட்டிச, சைவ மலலால உணமைப பொருள வேறிலலை எனறே கூறும வேத சிவாகமஙகளின் துணிபை எடுத்தகாடி, அவர்களை வெனறனர. தோலலியுறற புதநாகளும பினனையாரது கருணை நோககம் அணைதலினாலே அவா முன தொழுது

*இவா பினனையாரது நல்லமான சமபகதசரணலையா எனறு கூறுவர்.

† இவ்வாதத்தின் இயலபும பொருளும முனனாப புராண உரையினுள் 2814 - 2823 வரை பாட்டுகளின் மேற உரைகளபபட்டமை காணக.

விழுந்து வணங்கிச் சைவரானார்கள். அதன்பின் சராசரங்களனைத்தும் சைவமேயாகும் நிலைமையினை அவர்களுக்கு உரைத்தருளி அகன்றும் நீங்கிய, பிள்ளையார் திருக் கடவூர் சென்று சேர்ந்து வணங்கினர். திருகாவுக்கரசுகள் எந்தகரில எழுந்தருளியது என்று அடியாருகளை வினவியருளி, அவர் திருபபூந்துருத்தியில் திருதொண்டு செயது எழுந்தருளியிருப்பது கேட்டு அங்கு அவரைக் காணப பெருவிருபபோடும செல்வாராகி, இடையில உள்ள பதிகளை வணங்கித், திருபபூந்துருத்தியின மருந்தகணையலாயினர். வாகீசர் அது கேட்டருளி, ஆளுடையபிள்ளையாரை எதிர்சென றிறைஞ்சுவது முனனை நல்வினைப் பயனேயாகும என்று மனமகிழாது, இரைவரை வணங்கிச சென்று, பிள்ளையாரது எழுச்சியில் நிறைந்த தொணடா கூட்டதினிடையே அவர காணு வகை தொழுது புகுந்த, அவரது திருமுதத்தின் சிவிகையினைத தாங்குவாருடன் கலந்து தாமும் தாங்கிச் சிந்தை களிபபுற வந்தனர் எவரும் அவரைத் தெளியவில்லை. அப பொழுது பிள்ளையாரது திருவுளளதது வேறொன்று நிகழ்ந்திட, "இப்பொழுது அப்பா எஙகுற்றீர ?" என்ற வினவியருளினார். அது கேட்டு "ஒபபற்ற தவதினை முன்னர்ச் செய்தேனுதலினல் உமது திருவடிகளை இபபொழுது தாங்கி வரபபெற றுய்ந்தேன் யான்" என்று அரசுகள கூற, அது கேடடு அஞ்சி, உடனே சிவிகையி னின்றும் இறங்கி, "இவ்வாறு செய்தருளிறறு! எனனுயி!" என்று அவரை இறைஞ்சு தலும, வாகீசர "திருஞான சமபநதருகு வேறு எவவாறு செயத்தருவது ?" என்ற எதிரிறைஞ்சினர். பினனையார் அரசுகளை மிகக ஆர்வத்தோடும சமூலிக கொளளத தொண்டர்களெல்லாம் ஆரதனர். இருபெருமகளும உடனுகந சென்று திருக கோயிலினை அணைந்து முடியால் வணங்கி உட்புகுந்து பொயயிலியாரை வணஙகித தநிதநத திருவாயிலின் முன அணைந்திருந்தனர். அபபொழுது வாகீசர், பிள்ளையாரைப போக்கும் வரவும் வினவு, அகமகழ்சிகளை யெலலாம் அவர் சொல்லியருளினார். அரசுகள் அவரை வணங்கித "திருத்தொணடென்னும் வான் பயிர ஓங்குதறகுச சூழும் பெருவேலி யானீர" என்று தொழுதனர். பாண்டியனுக்கு உயிருடனே திருநீறும அளிதது, மாதேவியாருகும் அமைசசருகும் அன்பளித்து வைதிக நெறியினை ஆகிய தனமையை வாகீசா கேட்டு மகிழ்ந்தனர். வாகீசா தாம பெருக தொண்டைனனுட டிற சென்று திரு ஏகாம்பரம் பணிந்து போந்த வரலாறுகளை எல்லாம் சொல்லக கேட டுப் பிள்ளையார் தாமும் சென்று போற்ற மனக கொண்டருளினர். திருவாலவாயிற சென்று வணஙக வாகீசரும், சீகாழிகருச் செல்லப பிள்ளையாரும உளஙகொணடருளி னர். இறைவரை வணங்கி வாகீசரிடம் விடைகொண்டு பிள்ளைபா புறபபட்டுச சென்று காவிரியின் வடகரையில் நீருடநெய்த்தானமும், நிருப்பழனமும் பணிந்து சோழியி னருகு சார்ந்தனர். பாண்டி காட்டிறசெனறு சமணைப் போகியும, திருமீற்றினை ஆகியும பிள்ளையார எழுந்தருளும வாதாதை கேட்டுச சோழி மறை யோர்கள், வேதங்கள் முழுங்க வந்து எதிர்கொளளச், சிவிகையினின்றும இறஙகிக, கோயில் தோன்றிடக் கைகூபபி வணங்கி, முறையாலே திருகோயிலினுட்புகு வணஙகி, எறித், திருத்தோணியில் அம்மையபபரை வணங்கித் திருமேனி எங்கும புனகம் கொள்ளக கண்ணீர் பெருக உள்நிறைந்த ஆனநதம பொழிதரப் பணிந்து "வெற்றியாக மதுரை மன்னவனவை யெதிரே கதியிசை வருகுனே" என்ற குறிப்புடைய திருவியமகத் திருபபதிகம் பாடிய போற்றினர். பின்னாப் புதம்போதி கோயிலினை வணஙகிச் சென்று, வழியில் பெண்கள் வாழ்தததுரை மல்கப் போயத, திருநீலகண்டப் பாணனுர்க்கு அருள் விடை கொடுத்த அவரது திருமனையினிற போக்கித், தமது திருமாளிகை சார்ந்தார் ; அபபோது மறைக்குலத் தாயராகிய பகவதி யம்மையார் வந்து அடிவணஙகிடத, தாமும் திருததோணியில் உள்ள தாயர்

திருவடிகளே மனமகொண்டனர். பினனர, காஞ்சனும் திருத்தோணியப்பரை வணங் கிப் பதிகம்பாடிப் போற்றி எழுந்தருளியிருப்பவர தொண்டைநனஞ்டினிற் சென்று அம்மை தழுவக் குழைந்த கமபரை வணங்கி வரத் திருவுளம கொண்டருளினர்.

ஆருவது யாத்திரை - (தொண்டை நாடு)

அதனே அனபர்களுகுச் சொல்லியருளித, தோணியபபரை வணங்கி விடை பெறறு எழுந்தருளுமபோது, உடன வர எழுநத தாதையாரை "நீர் இங்குத தனித நீ வேட்டுத் தோணியபபரைத தொழுநிரும" எனறு அவருகும், மற்றும மீளும எனையன் பர்களுகும விடை கொடுத்தருளிப போய, வழியிடைப பதிகளே வணங்கிக கொணடு திருதநிலலில சார்ந்தருளினர. திருபபுலியூரினே வணஙகி, இறைவரது ஆனநதத திருககூததுக்குட டட்டருளி மேறசெனறு, திருந்தினேநகர், திருமாணிகுழி, முனனம முட்டகால முனிக்கருளிய திருப்பாதிரிப்புலியூர், திருவடுகூர், திருவக்கரை, நீரு இரும்பைமாகாளம் முதலிய பதிகளே வணஙகிககொணடு திருவதிகை வீரட்டா னஞ் சேரநதனர; இறைவர எதிரே பூதகணமசூழ ஆமெ திருக்கூததுக காடசியருளக கணடு "குணடைடக குறடபூதம" எனற திருபபதிகம பாடி, அகமாந்திருநது, பின னாத திருவாமாத்தூர் பணிநது திருக்கோவலூரையும், திரு அரையணிநல்லூரையும் வணஙகினர. வலமகொள்ளுமபோது அருகுள திருவண்ணுமலை எதிர தோனற அனபாகன காட்டக்கணடு, சென்று, வணஙகி, மிகக ஆவதறோடும "பூவார மல" ராற போற்றிச சிலகாவ எழுந்தருளியிருநது, வடதிசையிற சென்று இறைவர பதிகள பலவும பணிநது பெரு மலைகளும காடுகளும கடநது, திருநதொணடை நனநகு சோநது, திருவோத் தூரினே அணைநது இறைவரை வணஙகித் தித்தித அமாநதிருநதருளினர். அகுப

ஆண்பனைகள் பெண் பனைக ளாகியது

பினளியாரா முனபு, ஒரு தொணடரா வநது அழுது வணங்கி னின்ற, அறிவிபபாராகி, "அடியேன இறைவருகுப பயனபடப பனைகள வைத்து ஆகியிட, அவை யாவும ஆண்பனைகளாகிக காயாதனவாகக் கணடு, அமமனா, 'மமது செய்வதகுகாக நீர ஆகும பனைகள காயநதற கடைவுண்டே' எனறு ழுறித தலைநதாகள. தெவரீர அருளவேணடு" மெனற விணணபபித்தனர அதுகேட்டுப பினளியார பரிவுகொணடு திருக கோயிலுகுச் சென்று இறைவரைப பாடிய பதிகத்துளள நெருகுகடைக காபபிலே "குருமபை யாணபனே யினகுலே ஒதநதர" எனற வாயமையினே வைத்துப பாடியருளினர; அவவாயமை பொருநதுதலினலே ஆணபனைகள எலலாம நுனைகத குலைகளாய்க குருமபையினும பெணபனைகளாயின. கணடாகள எலலாரும அதிசயித தாகள. இவ்வாறு அனபா கருதகத கேரீர முடிதத்துக் கொடுத்தருளி அடியவியிற பினளியாரா இனிதமாநதிருளினர அதி கணட நமமனாகள நிகைதது அகளாட்டினே விடடகலவாரும, தம கையிற கொணட குணபுகைகள இலலை எனறுவன எனற தகர்பபாருமாகி, ஆநிமுழுமுதலவா வெபெருமானேயாவர எனறு போறறினர்கள பினளியாரதது திருவாவிற பிறததலாலே அபபனைபோலும முனபுளள பாசம விடடு நீகைப, பிறலி நீகைக, காலாகதரதநில வெமே கூடுன; பினளியாரது அருளின வாயமை கூறறல் வரமபுபடபாதாம.

பினனர் அங்கு வணஙகிச சென்ற இறைவர பதி பலவற்றையும பணிநது திருமாகறலும், திருக் குறுங்கணின்முட்டமும பணிநது, திருக்காஞ்சியின மருங்கு பின்னேயா எழுநதருளினர; அது தெரிநத காஞ்வொணாகள மிக மகிழநது கரை அலங்கரித்த மகளகளுடன பினனேயரை எதிர்கொண்டனர. இவ்வண்ணம யாவரும இனபமடைய அவர்களிடையே எழுநதருளிச சென்ற பிள்ளையார் திருவே

காம்பரத்தை யணைந்த இறையவரை வணங்கித் தினைதது "மறையாளே" என்ற திருப்பதிகம் பாடிய போற்றி வணங்கிப் புறம் போந்த திருமடத்திலமர்ந் தருளினர். அறப்பெருஞ் செல்வக் காமக கோட்ட மணைந்திறைஞ்சினர். திருவேகம்ப வாணரை ஒருபோதுந் தப்பாமே சென்ற வணங்கினர்; திருவியமகம், திருவிருக்குக்குறள் முதலாகிய திருபபதிகஙகளைப் பாடியருளித் திருகசச்சி நெறிக் காரைக்காடு, திருக் கச்சியனேக தங்காவதம், திருமேறறளி முதலாகிய தானஙகளை பணிந்து எதிர் எழுந் தருளியிருந்தனர். பின்னாப் பாலியாற்றின் தெனகரை போய்த திருமாற்பேறும், திருவல்லமும் சென்ற வணங்கி, வடகரையில் இலம்பையங் கோட்டூரினை இறைஞ்சித் திருவிற்கோலம், திருவூறல் முதலிய பதிகளை வணங்கித, திருவாலங்காட்டி னருகே சார்ந்தருளினர்; அததிருபபதியானது உலகெலாங காண எமது "அமமை"யாகிய காரைககாலமமையார் திருததலையாலே நடநது போற்றும் பதியாதலின அதனை மிதிக்க அஞ்சிப் பிளளையார் அதன் பககத்தில் ஒருநில அனறிரவு பள்ளி சேர்நதருளி னர்; இடையாமத்திலே அவர் கனவில திருவாலங் காட்டப்பர் எழுந்தருளி "நம்மைப பாட அயர்த்தனையோ?" என்ற அருளிசசெயய, அபபோதே தொழுது உணர்ந்து எழுந்து இறைவரது சருணையினைப போறறி மெய்புருவித் "அஞ்சவருவாரும் தொழுவிபபாரும" என்ற தொடஙகும் (பழம்பஞ்சுரபபண்) திருப்பதிகம் பாடித் தரி செய்தருளினர். அததிருப்பதிகத்தில் பழையனூரார் தமது சொல்லையே உயிரினும் பெரிதாகக்காதத கதையினைச் சிறபபித்து வைத்துபபாடினர். காலையில் வந்தணைந்த அடியவர்களுகு இசசெயதியை அருள செய்த மன்மாப பாடித தரித்து அவகு னின்றம் நீநப்பாதூர், திருவேண்பாக்கம் முதலிய பதிகளை வணஙகிப பாடித நிருக் கண்ணப்ப நாயனுரை நினைவு கோண்டு திருக்காளத்திமலையினைச் சாரச் செல்வா ராயினர். நீர் வளமுடைய நாட்டின் பகுதிகளை கீகி, வண்புலகானடைந்து போய் முகில் கெருங்கு நிருக் காரிகரையினை யிறைஞ்சி, மலைகள் கெருங்கிய நிலத்தின் வழிச் சென்றருளினர். திருநீறறித தொண்டர் கூட்டம கடல் போலச் சூழசசெல்லும் பொழுது "திருஞானசம்பநதன் வநதா"னென்ற எழுந்த திருச் சின்னங்களின் நாத நிறையக கேட்ட விலகுகளும மினைவொன றபபடி மருங்கு கண்ணின. இவ்வாறு சென்ற திருககணணப்ப நாயனுர திருபபாதச் செருபபுத் தோய வேட்டையாடிய காணங்களையும், மறறும் தேவர்களும வணங்கும பெருமையுடைய தானங்களையும் கடந்து திருககாளததியினருகு, சென்றபோது தொணடர் குழாஙகளும், சடைத் திரு முனிவர், காபாலியர், பல வேடச்சைவா முதலாக அபபதியிலுள்ளோர கூடி வந்த எதிர் கொணடனர். பிளளையார் சிவகையினைம் இறஙகி வணஙகி அவகளை நோகஙகித் "திருக்காளத்திமலை இம்மலைகளில யாது?" என்ற கேட்டருளினர். அவர்கள அதனைகாட்ட மனமழிந்தது தொழுது "வானவர்க டானவர்கள்" என்ற கணணப்பர் திருததொணடு சிறபபித்துத திருவிராகப பண பதிகததினைப் பாடியருளி, மலையடிவாரம் சார்நது மலையினைத தொழுது படி வழியேறித திருகோயில் சூழ்வந்தி திருமுன்பு சேர்ந்த கைகூப்பி நிலமுற வீழ்ந்து வணஙகி எழுவார், இறைவரைக கும்பிட்ட பயன் காண்பார்போல் அஙகுக கண்ணபப நாயனுரைக் கணடு வீழ்ந்தார்; அன்பின் மெய்ம்மை உருவினையும் அவவன்பினுள்ளே நிலைபெற்று உள்ள இறைவரை யும் ஒருசேர வுடன்கண்டு கொண்ட விருப்பத்தினுலே மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கித் தினைத்து அங்கு நின்றம் புறம்போநது வலகியருளினர்; பல காட்கள் தஙகிக் காலஞ்சோறும் இறைவரை வணங்கி யினிதமர்ந்தனர். அங்கு வடதிசையிலும் மேற்றிசையிலும் அருந்தமிழின் வழக்கம் நிகழாமையாலே அஙகஙகும்சென் றவணகமும முறைமைபோல அங்கிருந்தவாறே திருக்கயிலை, திருக்கேதாரம், திருக்கோகரணம்,

திருப்பருப்பதம், திருஇந்திரநீலபர்ப்பதம் முதலிய பதிகளை வணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளி யிருந்தனர். அதன்பின் திருவோற்றியூர் சென்று வணங்கத் திருவுள்ளம் கொண்டு இறைவரருள பெற்று, அதிருகருகின் புறம்போந்த அதனை நோக்கி நின்று "எந்தையார் நிணையடி என்மனத் துளளவே" என்ற திருப்பதிகம் பாடி இறைஞ்சி மேற்சென்றனர். பாலியாற்றின் வடகரையின் வழியே சென்று, முன அணைந்த பதிகளையும் திருவேற்காடு, திருவலிதாயம் முதலியவற்றையும் வணங்கித், திருவொற்றியூர சார்ந்தருளினர்; அங்குள்ள அடியார்களை தொழுது எதிர் கொண்டதாமும் சிவிகையிழிந்து தொழுது "விடையவன்" என்ற பதிகம் பாடித் திருகோயிலை யணைந்து முறையாலே வணங்கித் திருத்தொண்டர்களோடும் இனிது எழுந்தருளி யிருந்தார்.

திருமயிலே எலும்பு பெண் ணாக்கியது

இவ்வாறு பிள்ளையார் இருந்தருளுத, திருமயிலாபுரியில முன நிகழ்ந்த செயலாவது திருமயிலாபுரியில சிவகேசர எனற வணிகர மிகக செலவமும், சிவனடியார்களிடத்தில மிகுந்த அனபும, பரசமயகளை பாற்றும செறற மேவிய சிலபு முடையராய வாழ்ந்தனர அக்காலத்தில் சோழியில பிள்ளையார திருவவதாரம செயத திருஞான முண்டரு ளிய பரசமயங்களை இழித்தழிக்கும செயல்களைக் கேட்டு, அவர அத திருவடிகளில இடையறாத அனபுடையவராகி, அவரத அருட் செயல்களைக் கேட்பதில மகிழ்வுற்றிருந்தனர; பெருஞ செலவராயினும் அவருக்கு மகப்பேறின மையினால மருண்டு, அரனடியார உவப்புறுமபடி அருசனை செயத காலத்திலை அரியதொரு பெண் மகவு பெற்றார். அது பூவினுள போனறிருந்தமையால பூம்பாவை எனற பெயரிட்டு அருமையாக வளர்த்து வந்தனர். அவர் ஏழியாண்டெய்த உரியபருவ மடைந்த அதனைத்தம வினைவினர அத கண்டு சிவகேசர "இவ்வள மகளுக்கும நாயகனே எனத நிதி முழுதுக்கும உரியவன" எனற அறைந்தனர. அக்காளில பிள்ளையார பாண்டி நாட்டினை அணைந்து பாண்டியன கூனபாண்டிய னும், தேவியும் சீரிலுமாக அமணரை வாதிட்டு வெற்றிகொண்டு அபிதக துயரும, பாண்டியருக்கு நீறு கலகிப பாண்டி நாட்டில் சைவம பிரகாசிப்பதும் ஆகிய அரு செயல்களை யெலலாம கேட்டு மகிழ்ந்த பிள்ளையாரைத நினைந்து நேரில் தரிசிக்க விரும்பி, கூறாத தாரெலலாம கேட்டபபு "பூமபாவையையும, எனது நிதி முழுவதையும, எனனையும காபபி டுடையவர்க்கு கொடுத்தனன" எனற மொழிந்து மகிழ்ந்திருந்தனர. பூமபாவை ஒருநாள் முலைமலர கொய்தபொழு து பிரகில கானருபாகவும அபிதமபடி அரவர தீண்டிறற; விடத நலைசேறக கனனிகை உணர்விழந்து வீழ்ந்தனள, மருந்த நூலவரும, மந்திரசாதகரும, காருட விதத முதலிய விசரை வலலவரனும பலவாத தீர்வுகளும நாடிச செயதிய தீராத கனனிகையின உயிர நீங்கியது, சிவகேசரும சுறறமும அனபுறறனர. ஆயின, அவரைப பிள்ளையார்நுகின்ற உரைத்த விட்டதி னால தாம அன்புறறதறகிலலை எனற தேறி அவருடமபை எரியிலிடுச சமபந்தரையும எலுமபையும ஒரு குடதிற சேமித்தனர. அக்குடத்தைக் கனனிமாடத்தில வேற வைத்து விளக்கு, மாலை, சாதகம, போனகம முதலிய உபசாரங்களோத தோழிமாரால தாடோறும செயவித்தது போறறி வகுதனர

இவ்வாறு சிலநாளகளில, பிள்ளையார திருவொறறி மாகாளில எழுந் தருளிய நறசெய்தியைச சிவகேசர கேட்டு மிக மகிழ்ந்து அச செயதி யினை வந்து சொன்னவர்க்கெலலாம பொனனும ஆடையும கொடுத்தனர; திரு மயிலாபுரியினனும திருவொறறியூரனவும நடைகாவண மிட்டும, தங்கில் விதா னித்தும, வாழை கமுகு நாறறியும, தோரணம மாலைகள தாகியும, தேவலோகம்

போல அலங்கரித்தனர். தொண்டர்களுடனே தாமும் சென்று பிள்ளையாரை வணங்கு தற்குப் புறப்பட்டனர். அவ்வளவில் பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூர் பணிந்து திருமயிலாபுரி கோக்கித் தொண்டர் கூட்டத்துடனே எதிர்வந்து தோன்றக் கண்ட சிவநேசர் மகிழ்சியினால் நிலமுற விழுந்து இறைஞ்சினர். பிள்ளையார், சிவிகையி னினறும் இறங்கித தொண்டர் கூட்டத்தின முனதொழுதெழுந்தருளி, அடியார்கள் வணிகரின நிறங்களைச் சொலலக கேட்டுத் திருமயிலாபுரியினை அணைந்தனர் ; வணிகர் நிறத்தின் முன் நிகழச்சிகளைத திருவுள்ளததைக் கொணடு அவர் செயல்வாய்பபவும், புறத்தறைகள ஆழியவும கருணை நோக்கினகொணடு, இறைவரது திருசகபாலீச் சரதத்தினை வணங்கி, வலஞ்செய்து, திருமுனபு சென்று, தேவதேவனைத் திருக்கபாலீச் சரதருமுதைப பாவை பாகனைப பரிவுறும் பண்பிஞல இறைஞ்சித, தமித்தத் தினைததுப புறம போக்தருளி வணிகரை நோக்கி, "உலகவரறிய உமது மகளின எனபு நிறைதத மட்குடதைதத் திருககோயிற் றிருமநிற புறவாயதலிற் கொணாக" என்றருளினர் ; அவ்வாறே அவரும சென்று கனனிமாடதநிருந்த அக்குடதினை வேறு எடுதது, மூடிவிசிகையுள வைத்துச், சேடியாருமுத திருகோயிற் புறவாய்தலினை அணைந்து சிவிகையினறு குடதினை எடுத்து அபிமுகதநினில அடியுறைப்பினுலே முனவைத்து வணங்கினர். அபபோது இதன வினவினைக காணபதற்கு மயிலைமா நகருளளார, நாடுவாழபவர, நனறியில சமயத்திலுள்ளோர் முதலிய பலரும் வந்து கூடினர். பிளளையார் இறைவரது கருணையின பெருமையினையே கருதி இவவுலகதநில் இறந்தவர்களது எலுமபினை வைததே அவவுயிரினை நன்னெறிபபடுத்தும் தன்மை அவ்வெலுமபின ரெடாச்சியால் வருவது எனறு அருளைக்கம செய்து, "பூம்பாவாய்!" என்று அப்பெண்ணின பெயர சொல்லி அழைதது "உலகில பிறந்தார பெறம உறறிப பயனுவது சிவபெருமானடியார்களை அமுது செய்வித்தலும், இறைவரது திருலிழாகளினக கணணுறக காணுதலுமே யாம் எனபது உணமையாயின உலகர் முனனே வா" என்று உரைபபாராகி, இறைவரைத் தொழுது, "மட்டிட்ட" எனறு தொடங்கித திருபபதிகம் அருளிச செயதனர். அபபதிகதினுளள "போதியோ" எனற மெய்த திருவாகவெனு மமுதம் அகருடத்தினுளள எலுமபிற பொருந்தலே வநது வநது உருவமரயத திரணடது; அதறிருப பாட்டினினடைவே போன வாயுவும வடிவமும வளர்சசியும பொலிவொடு நிரமபிக குடதினுளள அடஙகிறறு ; அத குடதினினறும் எழுவதனமுன் பிளளையார் சமண் பாட்டினை (பததாவது பாட்டு) விரிபபாராயத தெளிதலில்லாத சமண் சாகியர்கள் இச்செய்கை எறறதன்றென எடுதது ரைபபார் எனறபோது வெளியே கை தோனறிடக, குட முடைநதெழும் பூமபாவையார், தாமரைபபோது அவிழநதெழுநதனை போன்றுள். முதறபாட்டினில வடிவு பெறறு, மேல எட்டுத்திருப்பாட்டின அமமுறையே பண்ணிரண்டாண்டளவு ஆணடு, சமணபாடடினிற றேறின்டகண்டு, பிள்ளையார் திருக்கடைக காபபுச சாதனப பதிக நிறைவாக்கி யருளினர். அது கண்டவாகள அற்புத மெய்தத் தொண் டாகள் அரவொலி முழகினர் ; விண்ணோர மலர்மாரி பெய்தனர ; மண்ணோர் கைகுவித்து வீழ்ந்து வணங்கினர ; பரசமயதநிலுள்ளோர் "இஃது என்குல செயகை? மற்ற என் செய்தவாறு?" என்று மனமும் மெய்யும் கலங்கித தளளாடி வீழநதார். அவ்வாறெழுந்து நின்ற அணகனின் முடிமுதல அடிவரையும் ஒவ்வோர் அவயவமும் அதனதன விதிபபடி உள்ள உததம விலக்கணமும் அழகும் பொருந்த வினகனின ; அப்பூமபாவையார் விண்ணும் மண்ணும் அறபுத மெய்தத் தோன்றி அழகினுக்கணியாய் நின்றுள். எண்ணில்லாத ஆணடுகள் கொண்ட வயதளவுள்ள பிரமன், அழகு பொருந்தத் தான் படைத்த நிலோத்தமையின் மாயை உருவாகிய பெண்ணைமாகிய

அழகினைத் தனது கான்கு முகத்தாலும் கண்டு நலஉணர்வி ழாது காமத்தினை மாழ்னை ; அவ்வாறன்றி, ஈண்டுப், புணர்ணியப் பதிஞருண்டு போ பெறும பிள்ளையார அவளிலும மிக நல்லாளாகிய பாவையாரிடத்தி இறைவரது கருணே வெளளத்தினையே ஆயிர முகங்களாற கண்டருளினர். அதி கண்ட சிவநேசர் பிள்ளையாரது திருவடிகளில வீழ்ந்து வணங்கினர் ; பூம்பாவையார இறைவரைப பணிந்த பிள்ளையாரை வணங்கி கின்றனள். பிள்ளையார சிவநேசரை நோக்கி " நும் மகளே அழைத்தகொண்ட உமது மனையிற செலலுக " என்று கூற, அவர பிள்ளையாரை வணங்கி அடியேனது பாவையைத திருமணம புணர்ந கருளசெயய வேணடு மெனற வேண்டினர். அதனே மறுத்துப, பிள்ளையார், நீர் பெறற பெண வீட்டிற்புகுல வீசுத பின்னர் யான இறைவரது கருணே காணவர மீள உரைப்பீ ?தல லால் நீர் சொல்வது தகாது எனறருளிச் செவ, வருங்கியறறிய வணிகரும் கூளருறும தெளிய வேதனூற முணிபினை அருளி அவர்களேத தேறறிபருளினர் அவர்களும அவவிருபபத்தினே யொழிந்தனர். பிள்ளையார் ,திருநெல்வாயிலுட் சென்ற கருணை செயது கைதந்த இறைவரை வணங்கிப போற்றருளினர் சிவநேசர பாவையாரது மணதனினை ஏனையோருக்கு இனைகிலென னற அவரைக கொணடு, தனனிமாட்டகுட சேர்த்தனர். பாவையாரும சிவததை யடைநதனர். பிள்ளையார் சில காள அப்பதியில எழுந்தருளிபிருநத பதியவாகள விடைகொளளுசி, சிவநேசரது வருதத நீர மதுர மொழியளித்து விடை கொடுத்தசி சென்ற, திருவான ஈபூர சோநது பிரிவிமருந்தாகிய இறைவரை வணங்கி, விஞவுரையாகிய பதிகத்தினறறிதது, அகு சிலகான இனிதி அமர்ந்தருளினர். அங்குனறும திருவிடைக்கரை குகு எழுநதருளி இறைவரை வணங்கி அவரது திருமேனி வண்ணங கண்டதிசயித்து "ஞவாவண மெனனே!" எனற தொடங்கிப பதிகம் பாடியருளித, திருக்காழிக்குன்றத்தினே சாரநது மலையை வலங்கொணடு இறைவரை வணஙகி " காதல செயகோயில எழுகுருவதே " எனற பாடித்தொடங்கித்தருளினர். அதனபின திரு அஃசிறுபாக்கத்தினே அடைநது வணங்கி "ஆட்சி கொணடார்" எனற திருப்பதிகமபாடியினபுறம அவர்தருளி பின பிரபாவ களிலும் தொண்டாகள எதிர்கொளள சேனறு வணங்கித திருப்பாதிரி, திருப்புன வாரி பனங்காட்டூர் முதலாகிய பதிகளே வணங்கிச, திருத்தல்லே நகர அணைநதனர். நிலலேவா முகதணாகளும திருத்தொணடாகளும எதிர்கொளள ; வெல்லையினினறும இறங்கிப பெருகுகாதலுடனை அருவிலகொணடுசென்ற, திருவல்லே ணினைத்து, வே நிலை வாயிலே வணங்கித திருவீதியினே இறைஞசிச சென்ற, பிறைமபடைததிகாக தொழுது, பிரு வணுகுகனதிருவாயில பணிந்த பொனனமபலத்தினுள் சேர்ந்து குனறுகாக நடமபாடிய கூத்தா திருகூடத்தைக குமபிடுவாராயத திருகுளினாறபபடியினைக் கண்டு வணங்கித தினேதத எழுந்து ஆராத ஆனநதத்தினை உளளினுக்கு ளினை பதிஞ கைகாக நின்ற யணைநதனர் ; ஆகு எயதாக சாலதத்தில புறம பிறாக்கு காவணத்தினறும வணங்கி அகு அமாகத்தருளினர். பிள்ளையார அணைந்த செயதி கேட்டிந சோழியினனறும பெரியத விருதயரும் மறறையவரும் தொணடாகளும நிருதத்துலலே வருது சார அவர்களுக்குத தில்லைவா ழந்தணர்கள சிறபபுச செயய, பிள்ளையாருடன கூடி அமபலகூதத்தினப பணிந நினபுற்றனர கூதப பெருமானிடம விடைபெறறருள சோழியை நோகிப பிள்ளையார எழுநதருளவாராகிப பல பதிகளேயும வணங்கிச செலலுமபோது, சோழிப பதி ஊரதேத தோனறக கண்டு, வெகிகையினினறு மிறஙகி வணங்கி " வண்டார் குழலாரினை " என்றெடுதத " மானிகை விண்டாகுவ போல வேணுபுரம " எனற பதிகம் பாடித் தரிசித்தெழுந்தருளினர். அபபதியினே மேல அணைப் புறமபணையில் சார்ந்தபோது அதனே மலா ஊவித ஊப நீபங்களுடன தொழுத "காழிகோ சேர்மின்"

எனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிகம் பாடியருளினர்; திருகருட் புகுந்தருளி மிக்க காதல் பெருக்க கோயிலினே முறையாலே வலங்கொண்டு எறித்த திருத்தோணியில் அம்மை யப்பரைக் கைகுவித்த விழுந்து நிலைதெழுந்த பெருவாழ் வெய்தி வணங்கிப் பதிகங் கள்பலவும் பாடித்தலைத்த அருள் விடைபெற்ற திருமாளிகை சேர்ந்து எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

திருமணம்

அந்நாளில் பிள்ளையாரை வணங்கும் பொருட்டுத் திருமுருகாயனர், திருநீலக்க நாயனர் முதலிய திருத்தொண்டர்களும் வேளாரும் சுற்றத்தார் களுடன் சிகாழியில வந்தார்கள். அவர்களோடு உடன் மகிழ்ந்து காலந்தோறும் சென்று தோணியப்பரை வணங்கிச செந்தமிழின் பந்தத்தாற நிருப்பதிகம் பல பாடி யிருந்தருளினர் பிள்ளையார். அக்காலத்திற வேதாத விருதயரும சுற்றத்தாராகளும் கூடித திருஞானசம்பந்தர் திருமணஞ் செய்தருளுதற்குரிய பருவமிது என்ற எண்ணி அவர்பால் அறிவிப்பார்களாய், ''மறை நூல் வழியே வேளவிகளேப புரிவதறகு ஒரு கனனியைத திருமணஞ் செயதருள வேண்டும்'' என்று விண்ணப்பஞ செயதார்கள். அது கேட்டுப் பிள்ளையார் சுற்றம பொருந்தும பாசத தொடர்பினே விட்டு நீங்கும் நிலையினராய் இறைவரது திருவருளே முனனிம பெற்றவராதலின அதற்கிசையாது, ''நீவிர் சொல்வது உண்மையே யாயினும அது எனபாற கூடாது'' என்று மொழிந்தருளினர். மறையவர்கள பினனும் கை தொழுது ''தேவரீர இவ்வுலகில் மறை வழுகத்தினே மேம்பட எடுத்தரீராதலின அமமுறையாலே வைதிகமா நெறியில் ஒழுகம் பெருகி நிகழ்வதற்குத திருமணஞ செய்தருளத திருவுளளம கொண்டருள வேண்டும்'' என்று விண்ணப்பித்தனர். மறை வாழ்வும, வேதிய நொழுகத்துறை வாழ்வும் அவ் விண்ணப் பத்திறகுப பிள்ளையார உடனபட் டருளினர். அவர்கள் எல்லாரும் பெரு மகிழ்ச்சி யெய்தி இறைவரை வாழத்தினர். மறையவரில பொருந்திய குலத்தின் இசைவினுலே நிருநல்லூர்த திருப் பெருமணத்தில் நமபாண்டார் நம்பியின் மகளாரை மகட்பேசுதல் பொருந்துமென எண்ணி, அவ்வாறே சாதையாரும சுற்றத்தாரும அவாபாற் சென்று மகடபேச, அவரும பெருமகிழசியோடும இசைந்து, செல்ல விடுத்தனர். அவர்கள் சிகாழிக்குத் திரும்பிச சோந்து, அவரது இசைவினை அறிவித்தலும, திருமண நாளும ஓரையும் கணித மகல நூலோர வகுப்பத திருமண நாளோலே பெருஞ் சிறபினுடன் போகி, நனைஞரில் மூனபாலிகை விதைத்தனர். நகர மலங்கரித்தனர். சுற்றத்தார் பலரும வந்நீண்டினர். திருமண நாளின முன் ஏழா நாளிலே இயங்கள முழுங்கு பாலிகைகளில புனித முளே பூரித்தனர். மாடங்கள் விளங்கினர். பந்தர்கள் தோரணங் கள் நிரைத்தனர். ஆகுதிப புகையும அந்திபுகையும் விமமி எழுந்தன. பண்ட சாலே கள் பலவேறு விதம பயின்றன. மறை விதிச சடங்கின உபகரணங்களும குங்குமக கூட்டும சாந்தும் பொற்கணணமும் அமைத்தனர். புண்ணிய நீர்க் கலசங்கள் தாபித் தனர். இவ்வகையால் இறைவர் ஏவ நிதிக்கோமானருளே அமைத்தபோல மணத்திற்குரிய பெருவளங்கள யாவும் நிறைந்தன.

மணத்திருநாளில் முன்னாளிலே திருக்காப்பு நாணினும் சடங்கினே மறையவர் கள் கூடி மறைநூல விதிபடி செய்த, திருகரப்பு நாணே நகர்வலஞ் செய்வித்து வேத முழங்க மங்கல இயங்கள் முழங்கப பிள்ளைபார அ திருகையிற் சாதனினர்கள். மணங்காண வந்தாகளும் தொண்டர்களும் மகிழ்ந்த ஆர்ததனர். திருஞானசம்பந்தர் புனனெறிசசமய இருள அகல வந்த அவதரித்தற்போல் இருளே சீக்கிப பகலோன் எழுந் தனன். திருமணஞ் செயத் தவம்செய்யுநாளிது என்று இருள் கழுவிக் கதிர் அணியைத நீலைகள் அணிந்தன எண்டிசையவர்களும் நெருங்குதலால் திருமணத்தில் வையம்

தனது வரம்பில்லாத பயன் காட்டுவது போன்ற விளங்கிற்ற ; திருமண எழுச்சியின முழக்குபோன்ற, நிரைசு சுரிவளை ஆர்ப்போடு பெருமுழக்குடன் புணரி எழுந்தது ; மறையவர் ஆருதி தொடங்கிடா முனை வேதியில வன்னி வலஞ்சுழித் தெழுந்தது ; பூந்தாது எனும் நீறுதரித்து வணடொழுகு எனும கண்டிகையும பூண்டு மருந்து மணை கொணர்ந்து அனபாகளுடன் எழுந்தது ; மணவணிகாட்டும் வெணணிறை கொடி களின் வரிசைபோன்ற வெணமேகஙகளுடன விரும்பு விளங்கிற்ற ; இவ்வாற விளஙகிய ஙனஞளிலே பின்னையார் காலிசெயவினை முற்றித, திருதோணிமே லமாந்த முதல்வரை வணங்கி, அனபா கூட்டம முனசெலலச சென்ற, வளமபதியினை வணஙகிச் சிவிகையினமேற கொணடனர , வாகனஙகளின ஏறுவார ஏறினர். மஙகல இயங்கள் எழுந்தார்பப மறை முழஙகத, திருமணம எழுந்து. வேதவொலி முழக்கமும வீணையாழொலியும கீதவொலியும ஒவவொருபாலின எழுந்தன. ஒது கிடையும ஆசானும, வேள்விதாயினை இலலூடன கொணடு போவாரும, திருபபதி கங்கள் விளம்பிச சாரவாரும, அறபகை செற்ற மாதவாஙளும, அறவகைச சைவ விரதிகளும், யோகருறகிலை பெறற தொணடர்களும வெவவேற கூட்டஙகூட்ட மாக உடன் சென்றனர விஞசையர இயககர் ஙினைரா அமபையர முதலிய தேவசசாதியர தததம விமானஙகளில ஏறி மண அணிஙான விசும்பிற சென்றனர. இவவாற சாரும பின்னையார பவமறுத்தாளவலல சிவபெருமானது பாதம உளளதுக கொணடு மண எழுசசியுடன திருலலூர்த திருப்பெருமணதனைச சோந்து, ஙகரில உளளார வந்து எதிர் கொளளச சென்று, திருகோயிலினுட்புகு இறைவரை வணஙகிப படித் திதிதது, பின மணகஙகோலம பூணையவேணடிப புறதநில ஒரு மடத்திலே புகுந்தனர். அவரை வாசப புனிதநீ ராட்டினர். வெணபட்டாடையும உத்தரீயமும் சாதனினர ; கலவைச சாதம அணிந்தனர் திருவடி முதல திருமுடி வரை தூயமுத்தஙகளாலாகிய உரிய அணிகளை அணிந்தனர். திருவடையாள மாலையினைத் தாம எடுத்தபூண்டு திருவெணணீற்றினை அருசெழுதுதோறும சாதநிச சிவபெருமானை மனததுள வைத்து வணஙகிப பின்னையார் ஓயஙகளும சஙகமும முழஙக வந்து சிவிகையினை மேறகொணட ருளினர். கதிரிறைற மதியம்போல மணிக்குடை நிழறறத தெருவினூடு திருமணம செலலச, ஙனஞ்ள பின்னையாரது திருமஙலயின எடுதது இயம்பின ; மறையவர்கள மாடஙகளின விளஙக அமமையாலையும கபபுர சோந்தநிச சடஙகு செயத பொனநீபமபோல அழகலஙகரித்து வைத்தாஙகள , திருமணத தெதிர சென்று மறைகளுல மைந்தாகள பொறசுணணமும கவமணியும வீசினர். பிரமன போனற பெருமறையோர் அரசிலே தருபபை தோயஙத கலச நீரினை யேத மந்திரஙகள சொலலி வீசினர். மந்தமாருதமும் வீசிறற. புணணிய மிலைவுபோனற பின்னையார பூம்பதா முனபு சாரந்து சஙகஙகள முழஙகச சிவிகையினினறும இறஙகிப, பொற சுணணம பரந்த பாவாடைமீது எழுந்தருளி வந்தனர். மறையவர் மஙகல மகளிர நிறைகுடம விளகஙகுத தூபம் மலாமாலை முனபபாணடில முதலிய மஙகலஙகளின ஏந்தி எதிர்கொளளச செமபொற பீடத்தில ஏறிப பிள்ளையார நிறக, மாதாகள வாழத்தி வலங்கொண்டெய்தி நீரவார்த்து உரிய மஙகளச செயய்ள செயதனர். பினனர மாதாகள மஙகலமேந்தி முனசெலலச சென்ற பின்னையார செமபொனமாடத்தின ஆதி பூமியினுட் புகுவருளி விதானததினகீழ மலாததவினை வீறறிருந்தருளினர். பெண்பெற அருந்தவம முனபு செய்த அம்மையார ஆனபாலும தூரிரும எடுத்தவாறு வார்பபத, திருமகட் கொடுகபபெறற கமபாண்டார பின்னையாரது பாதஙகளின சிவபெருமானே இவர் என்று தியானித்து விருபபினுல் விளகி அந்த நீரினைத் தலையிலும் மாடத்தினுள் ளும் தெளித்து, உள்ளும பூரித்தக ஙினைஞர்மேலும தெளித்த பினனர்ப் பின்னையாரது

மலர்க்கையில் கீர்வார்த்தத தமது குலமும் கோத்திரமும் பெயரும் எடுத்துச் சொல்லி, "எனது செல்வமகனைப் பின்னையாருககு அளித்தேன்" என்ற கூறினர். கன்னியார் கையினைப் பின்னையார் பறறும் கல்லவேலை வந்து சாரவே, உடன் பிறந்தாரும் பெறற வர்களும் அவ்வம்மையாரைக் கொண்வெந்து, ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ்ஞான யிசைந்த அப்பின்னையாரது வலப்பாகததில் வெள்ளை மேகதினுட னிசைந்த மின்னுக் கொடி போல வைததனர். அத்திருக்காட்சியினைக் கண்ணிமையாது கண்டு மனிதர்களும் தேவராயினர்; பந்தரினிடையே திருநீலகக்தர், நம் பெருமான் பாதம பொருந்தும் உள்ளதோடு மறைவழி விதிதத வேளவிச் சடங்குகளைச செய்தனர். மறை ஒலியுடன் மஙகலவாழ்த்தும் பெருக மணமகளின கைபபிடிததது பொரியட்டி மந்திர வேள்வித் தீயினை வலமவரும் சடங்கு செயவதறகாக அமமையார திருகையினைப் பிள்ளையார பறறி எழுந்தபோது, "நாம் விரும்பும எரி யாவார் சிவபெருமானே" என்று திருவுள்ளததிற் கொண்டு, "இந்த இல்வாழக்கை வந்து சூழாது விட்டதே; இவளோடும் சிவன்திருவடி சேர்வன்" என்ற ஆசை மேற பொகைத், திருகதோயினை யடைந்தனர். கூளிஞரும் தொண்டரும உடன சூழ்ந்தனர். அளவுபடாத மெய்ஞ் ஞானததின் எல்லையினை அடையும் குறிபபுடன உலகமெஙகு நின்றும் நீஙகச் சிவனுடனுக எழுந்தருளுங் குறிபபினாலே "பவமற எனனை முனனுள் ஆண்ட அததன்மைக கேறபச் சிவபெருமான என்னைத திருவடி சேர்த்தி யருளும்" என்ற கருதததுடன "கல்லூர்ப் பெருமணம்!" எனறு தொடங்கி "கலனூரில மேவும் கம்பனே உன் பாதம்சேரும் பருவமிது" என்ற திருபபதிகம் பாடியருளினார். சிவ பெருமான் திருவருள் செய்து "நீயும பூவைபோன்ற உன் மனைவியும் உனது புண்ணியத திருமணத்தில் வந்தார் யாவரும் எனது சோதியினுள் வநது எய்துகள்" என்றருளி, அததிருகதோயிலுட்பட மேலோங்கும்படி மூவுலகமும் ஒளியால் விளங்க முழுச் சுடர்த் தாணுவாகி, அதனுள் ஒருவாயிலும் வருததருளினர்; பின்னையார் உலக மூய்யும் வழியினை அருள்வாராகி "எவாக்கும் ஞானமெய் நெறியாவது நமச்சிவாயச் சொல்லே யாகும்" என்று, "காதலாகி" என்ற நமசிவாயத திருபபதிகததை வானமும் நிலமும்கேட்க அருளிச்செயது, இததிருமணத்தில் வநதோர "யாவரும் பிறவிநீரப புகுக" என்றருளினர். எல்லையில்லாத பிறவிகளாகிய வெள்ளததில வரம்புசாணுை அழுகதி உடம்பெனனும் தின்பக் கூட்டினுள உய்யும உணர்வின்றி மயஙகுவாகள அசசோதியி னுள் புக்கனர; திருநீலகக்கர், திருமூருகர, முதல் தொணடாகளும, சிவபாதவிருதய ரும், திருநீலகண்டப் பாணனரும், மறறேனையோரும கூளிஞர் சூழ்ந் தததம் மனைவி களுடனே உட் புகுந்தனர். சிவிகை முதலிய அணிதாகிச் சென்றோரும், பணிகள் பலவும் செய்தோரும், பரிசனங்களும் வினைப்பாச மறறத தணிவினுடன் தொழுது உடன்புக் கொடுஙகினார; அறுவகைச் சமயத தருதவரும், அடியார்களும், மறை முனிவர்களும், கும்பிட வந்தணைந்தவர்களும், ஒரு தொடாபுமன்றி வேறு திருவருளி னாலே வீடுபெற வந்தார்களுமாகிய எல்லாரும் சோதியினுட் புகுந்தனர். அதனபின், திருஞானசம்பந்தர் காதலியைக் கைபபறறிக்கொணடு அச் சிவச்சோதியை வலம் வந்த அதனுட் புகுவாராய்ப், போதகினை முடிந்தவழிப புக்கு ஒன்றி உடனுறைர். அதன் பின் அச்சோதி வழி கரந்தது; பெருஞ் சோதியும் அடங்கிச் சிவனது பழைய மணக்கோயில் தோன்றியது. உலகில் இப பேறு பெறுதவர்கள் தெருமந்து வருந் தினர்கள். தூரத்தே கண்ட பிரமன் முதலாகிய தேவர்கள் முதலியோர் அன்ப ரீகைத் தொழுதனர்.

கற்பனை - (1—100) பாட்டுக்களின் கற்பனைகள் மூன் 21 சஞ்ஜைலிப் நர பட்டன. அதனோத தொடர்ந்த கொள்ளப்பட்டது.

(10) மக்கள் தம வாழ்நாளில் என்றும் வொலயகனேச் சென்ற தொழுதலையே மேம்பட்ட கடனகக்கொண டொழுகுதல் வேண்டும் ; " ஆலயத் தானும் அரனென தொழுமே " (போதம் - 12 சூத) என்றபடி வொலயதைச் சிவனெனவே கணடு வழிபடுவத சீவன் முத்தர்களுகும் இவ்வுடலுள்ள வரை வாசனுமலம் நீகத் பொருட்சே வொகமங்களுள விதிக்கபபட்டுள்ளத என்பதனால, வலியோர்க்கு அத மிக இனறியமையாத ஞானசாதனம எனபத வினங்கும். (1998)

(19) பசுபோத மறற சிவஞானிகளு வேண்டுவனவறறை அளனருனே மேற் கொணடு இயற்றுவன். (2001), (2092), (2290)

(20) சிவஞானிகளைக காணும காட்சியே பெரும பயன தருவதாம். (2006)

(21) சிவஞானிகளோச சிவஞானத தொடாபுபற்றியே வணஙகி வழிபடுதல் சிறபபு. சமீதனறி அவரது குல நலம்பறறி வழிபடுவோரு முணடு. அவருள தாயா மரபுத தொடர்பு பறறி வருவோர் மிகப பறறுடையோர் ; (2008)

(22) ஆளுடையபிளளையா தலயாததிரையில தரையிற காலினால நடநது செல்வதும அவரைப பிறரொருவர் தாஙகிச செலவதும பொருது, தாநதையா தமது பியலின மேலவைதது சுமநது சென்ரா , இது தலியாய தாதை யனபின நிறமே யனறி அருநதவரு செயது பெறறெடுதத தலமைப பாடும பறறியத. (2011)

(23) சிவஞானிகளது திருவாகின வழியே உருகொளவது உலகம ; அவர்களே தமது ஆணையிட்டு அருள வலலவர்.

(24) இறைவரைப போறறுவார மணபுகார ;

(25) அனபினறிறததான வரும நிகழசிகவிற குலல உயாவு தாழ்வு குறக் கிடாது ; (2031) ஆயின, வொலய வழிபாட்டு முறைகள வொகம விதிகளுகுட் பட்டு நிகழுத தகன (2032)

(27) பிளளையார், பாணஞரைத திருகோயிற புறத திருமுறறதறற கொணடு புகரு அகரு நின்று யாழியறறச செயதருளினார். உலக மீலையில மகள தகும உறற விடதகளள முறைகளையோ கணட சமூகநில ஒழுகுகலால விதிப்படி அமைவுபடுதத பாலன ; சமூக ஒழுகரு நடைமுறைகரு இஸ்ல இனறியாதது. இவவாறனறி இற்றை நாட் பேசபபடும தகாத சமரசஙகள போலியாம அவவாறு வரும சமூகநில அமைபபுகளால அனபினியலுகரு இழுகலிலை

(27) திருநீலகணட யாழபபாணா விணணபபித்தவாறே, ஆளுடையபிளளையார் அவரையும் அவரத மனைவியார மதங்கசூளாமணியாரையும தமமுடன பிறிவினறிச சேவித்தல பகிகஙகளே யாழிலிட்டும உடனிருகக இசைதருளி, அவவாறே கடை முறைகாறும செயவித்தல, முதலியும புகுவித்தருளியத அனபும அருளும கொணட பணபாகும்.

(28) ஒரு தலத்தைக குறிதத யாதிரை செலபவர்கள் இடையில வரும பதி களையும வணஙகிச செலலுதல மரபு. (2043)

(29) பெரியோாகளது வரவு கணட சரம அசரமாகிய எலலாம் மகிழச்சிக் குறிகாட்டி மலாதல இயலபு. (2040—2050)

(30) சிவனுகருகிய திருஞானவனகள பணிததருளியன. (2051)

(31) அணணலார வெளியே அருட்கூத் நியற்றம திருவமபலம வெளனமே யாம். (2058)

(32) சிவனுக்குரிமைத தொழில் செய்வோர் முன்னர் வைத்து வாழ்ததத் தக்கார். (2060)

(33) திருத்தில்லைத் திருவீதிகள் நான்குமே உயிர்களுக்கு மாதவப்பயன் தர வல்லன. அவை தொழத் தக்கன. (2063)

(34) திருததில்லைப பதியினுள்ளே மக்கள் தம் உறைவிடம் கொள்ளுதல் தகா தென்ற அஞ்சி ஆளுடைபிள்ளையா திருவேட்களம் தமக்கு வைகுமிடமாக அமைத் தக காலந்தோறும வந்த வழிபட்டுச் சென்றருளினர். இந்நாளுலகம இது கண்டு தகவாறு ஒழுகறபாலது. (2063—2064)

(35) நிலவுலவா ழ்த்தணாகள் இறைவனது ஆடுக கழலுக்கு அணுகராம் பரிசி னுல் சிவகணநாதராந் தனமை பெறறவர். (2068) இதனைச சிவஞானிகளே இறைவ ருருள் காட்டக் காண வலலவாசள்.

(36) பெரியவர்கள் அவதரிக்கும் பேறுபெறும் பதிகளதாமும் அப்பேறறினைத் தவஞ் செய்த பெறறன. (2077).

(37) சிவ வழிபாடு பாச முற்ற உயிர்களே யன்றிப, பாசம் மற்றில்லாத சிவ ஞானிகளும் செய்யத்தகதது. (2087)

(38) சிவிகை முதலாகிய உலக அனுபோகப் பண்டகளைச் சிவஞானிகள் சிவனருளிய ஆணைவழியல்லது கைக் கொள்ளார. (2107)

(39) சிவனருளிய அருட் பணடகளதாமும அவனருளாகவே கண்டு வணக கியே கைகொள்ளறபாலன. (2114)

(40) பெருங்காதல மிக்க ஞானிகள் நீணட நாட்பிரிவினுலே தம்மை யாட் கொணடருளிய இறைவரது உருவெளிபபாடு நிகழக காண்பா. (2128)

(41) இனிய பிள்ளையார் தாபிதத திருச்சேய்ஞலூர்பபதி தன்னுட் சண்டீசப் பிள்ளையார் பான்மையில் வகதவதரிக்கும் பேறு பெற்றது. அதனை ஆளுடைய பிள்ளையார் வழிபட்டபோது அத்தன்மை மிகவு விளங்கலாயிறறு. (2142 - 2143)

(42) ஆளுடைய பிளளையா ஒரு பிறபபு மெய்தாமை யுடையாராயினும், உலகியல்பில வேதநெறி விளங்குமபடி இருபிறபபி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி உபநயனம் கொணடமைத்து, தோலும் நூலுந் தாஙகினர். சிவஞான நிறைவினுலே முறறமுணாந்த நிலையினராயினும், உலகிற சரிகருங்காறும உலகநெறி உறறுநி காட்டிய ஒழுக்கதநின் நிறகதத்தக்கார். ஞானசாரியாகள செயல்களும இவ்வாறே காணபபடிய. (2162)

(43) மந்திரங்களெல்லாம் முதல்வனு ரெழுத்தஞ்னே முதலாக கொணடு தோன்றுவன. திருவைக் தெழுதலே ஆதிமந்திரமாம. (2164)

(44) வெநேய மலிந்த திருவேடம அரனெனவே கொண்டு தொழுது வழி படற்பாலது (2168, 2169)

(45) சிவ வேள்விகள் மக்களுக்கு இருமைக்கு மினப மளிபபன. (2178)

(46) தம்மையடைந்தார்க்கு ஐாத புலனும் நிலைகலகுமிடத்து அஞ்சல் என்பவர் சிவபெருமானே யாவர். (2199)

(47) சிவபெருமானது பதிகளே வணகுகுவோ மாதவமுடையோர். (2204)

(48) சிவபெருமான் பாதம் பற்றியே வருகுலத்துப் பான்மையுடையோர் வேறொரு பரிஜனும் நீரா நோய்களே உடையவர்பாலே ஒபபுவித்து அவா திருமுன்பு வரல் விடச்சும் வகை தேடுவர். (2210) ; அவ்வாறு ஒப்புவிக்கும்போது சிவபெருமான் ருனே உரியவாறு வெளி வந்து அருள் செய்வர். (2211 - 2216)

(49) சிவன் எல்லாவுயிரிலும நிறைந்தவன் ; ஆயினும் வெளியன்றி வேறு சில யாத சிவஞானிகள் உள்ளத்தில சிவன் வெளிபட நிறைந்து விளங்குவன ; ஆகலில் அவர்கள் வாக்குச சிவனது வாகனமாகி, வெளிவரும்போதே குறித்த பயன் நாது வெளிப படும். பசுபோதமே நிறைந்து நிறகும வேலையோர் வாகனு அவவாறு பயன நாாமைக்கும் இதுவே காரணம. (2217)

(50) குறவரைத் தேவாகன் போற்றும இயல்பினைபுடையது திருவீங்கோய மலை. மகளன் தேவரைப போறறுதலன்றித தேவா மகளைப போறற நிகழவது தலச்சிறப்பு.

(51) "திருநீலகண்டம" எனபது இறைவரது திருவாணை நிகழவதொரு மந

(52) திருநீலகண்டதின ஆணை வழியே அருளபபட்ட ஞானசொலலின படி கட்டுணடு தினறு, நாட்டின இயலபாகிய பிணி முதலியனவும நீஙகும

(53) அடியாாகளுக காவலாக நிகழநத சிவஞான ஆணைசசொல, அவா மட்டுமே யனறி அநநாடு முழுதும் காவல செயயும. நிகழ்நத அநநாளில மட்டுமேயனறி எனனாளி ணும அவவாறே நிகழும. அஞ்ச அச சொல்லின பெருமையும வனமையும் ஆணை நிகழ்விக்கும ஞானிகளின் ஆற்றலுமாம. (2234)

(54) கோச செனகட் சோழரது அனபின பெருமை மிகபபெரிது ; இறைவரது தேவாரதநில வைதது போறறபபடும பெருமையுடையது (2243)

(55) திருவாணைகாவில யானையும நிலநதியும மாறுகொணடு இகலப பூசலிட் டிறநதன. அபபூசல சிவனனபின தொணடு காரணமாக வநதமையின இரணடும் அருட்பேறு பெறறன. இகல பறறி உலகிலவரும வனெப பூசலகளின வினைவினின றும இவறறின இவ வேறுபாடு உணரதறகாகது. (2243)

(56) இறைவர்பால நேசம செல்லா வகை தடுக்கும இடுமபைகளை இறைவரே நீாதருள் செயவார். (2247), "அவனருளாலே அவனருள வணஙகி" (திருவா)

(57) சிவனது திரு அருட் பெருமைகளை அடியாாபாறகேடடு மிஞவுவரை யாடுதல் அவனருளைப பருகித திளைககும சிவஞானிகளின பணபுகளுள ஒனறு, (2250 - 2251)

(58) ஞாயிறு மினன வோரையுட சேரும காலம கடவுளமை குனற வேனில மிகும். (2283)

(59) சிவபெருமான மிகபபெரிய பொருட்கும மிகப பெரிவா, மிகசசிறியதறகும மிகச சிறியவர் எனபது வேதப பொருள. (2300)

(60) கஙகை முதற புனிதமான பெருக நீாதனகளும தாம தாம் தூயமை பெறக கருதி மாமகத நீர்த்தத்தள வநது ஆடுதல குடமுனைக காரோணத தலச சிறபபு ; (2307)

(61) நாளுநாளும பரவுவாரது பிணி நீாதல திரு நாகேசசா முடைய பெருமானது அருட்சிறபபு (2310)

(62) சிவஞானிகள பிறாகுப பொருள தம்வேணடில, சிவனெயனறி வேறெனறு மதியாமையால், அபபொருளெயும சிவனிடத்திலே வேணடிபபெறுவா. (2322-2324).

(63) சிவபெருமானதிருவருளால வரும நிதி, எடுகக எடுகக குறையாத தனமை புடையது (2325 - 2327).

(64) உயா வேளலிகள சிவனே முனனுகவே செயயதகனன (2327).

(65) இசையாற் தமிழ பரவும ; ஆனால பயன கொடுபபது தமிழின் பொருளே யன்றி இசையன்று ; புலனினபத் திருதலொனறே கொண்டு இராான் மாக்கள்

இசைக்கு அடிமைப் பட்டுப் பல்லாற்றலும் வீழ்ந்து படுகின்றார்கள். பொருளைக் காணுதி வெறும் செவிப்புலமாகும் இசையினையே மேம்பட எண்ணி இசையினுக்குத் தகாத ஒரு மேனமைத தானமும் தந்தொழிகின்றார்கள். " ஓசையின விளிர்த புன்னுப் போலவம " (கோயினை - 28). ஐம்புல வினபகளும் அடபடுத்தி வீழத்தவன ; இசையின்பம செவியினவழிச் சென்ற மனத்துட சென்று மகனை வீழதும் தனமை யுடையது.

(66) ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருப்பதிகமனைத் திருகீலகண்டப் பாணனர் யாழிலிட்டுப் பயிற்றினா. பதிகங்களால் யாழிசை பெருமை பட்டதன்றி யாழினுல் பதிகங்கள் பெருமை பெற்றன அலல.

(67) திருபபதிகத தணமை பூதலதோர கண்டத்தும் கலதனினிலும் காதவிசை மூயறகளா லடகாது ; (2345) ; செயய சடையாரது திருவருளின் பெருமை யெல்லாம் யாழ முதலான கருவிகளி னடகா ; ஆதலின அருட் பதிகமகளைக் கருவியளவையின் மககள் தத்தம் இயலபுக்கேறப இயறறல் வழகு. (2349) சிறதையா லளவுபடா வினபபெருமை செயலளவி லெய்துமோ ? எய்தாது (2350).

(78) ஒரு கனனிகை, தான் குறிதத நாயகனை மணதனின முனனர்த நீண்டுதல் கமது நாட்டில் முன்றையோ மரபனறு. திருமருகலில வணிகனை அரவ நீணடவும் தான் நீணடாது வருகறி அணுக வீழாது புலமபினுள அவனை மணங்குறிதது உடன் போகத கன்னிகை. இதனை இந்நான நாகரிக மெனற பேரால் வழகுகம அநாகரிக உலகம கணடு திருகத ஒழுகுதல் நலம் (2372).

(69) அரவின் விடம் நீக்கக கருடபாவனை, இடிபாவனை முதலிய விஞ்சைகள் உதவுவன. அததகைய விஞ்சை வல்லோர நம நாட்டில் உண்டு. அவரினுல் நீமை நேர்ந்தபோது அவர்கள் தாமாகவே எளிதில் வந்து சேர்ந்து உதவிபுரிய மேற கொள்ளுதல் நம நாட்டமுறபு (2373).

(70) மந்திரதாலும் மருந்தாலும் நீராத லிடத்துச் சிவனிடத்து அடைக்கலம் புகுதலும் சிவனையே நோக்கி அபயமாகக் கூவுதலும் புலம்புதலும் மதியுடையோர் செய்கை (2373).

(71) சிவனைக் கண்டு, நோக்கி, வழிபடச் செல்லும்போது சிவஞானிகளுக்கு உலக கிழமச்கள் புலப்படா ; ஆயின, சிவனையே தஞ்சமாகப் புகவர்களது இரங்க லோடை அவர்களது மெய்த்தனமை விளக்கு திருச் செவிகளிற் புலனுதலும் கூடும். வழிபாட்டினிடையிலேயும் கருணையினுல் ஞானிகள், அருள் வழியே கின்று, சிவனைத தஞ்சமென்ற அடியாகளின் தன்ப நீகக அருள் புரிவர் (2379).

(72) பிள்ளையார திருமருகலில் வணிகக கன்னியினது வருத்தந்தீர வணிகனை விடத்தீர்த்தருளினதம் அவர்களை மணம் புணர்த்தியதமாகிய செயலகள் சிவன் பற்றே பறறுக கின்ற அபயம் புக்க ஒருதனியின் தன்ப நீகக்கும அருட் சருணையின்பாலன ; அவை செத்தாரை யுயிர்ப்பிப்பே னென்னும தறபோரததா லல்ல ; மற்றும் உலக நிலபறறி எழுந்தனவுமல்ல (2382).

(73) திருமருகலின வாழ் சிறதொண்ட நாயனர் பிள்ளையாரைத் திருச்செ காட்டங்குடியில் எழுந்தருளும்படி வேண்டினர் ; பிள்ளையார் திருமருகலில் இறை வரைச சென்றிறைஞ்ச, ஒரு பாகம் பகலையாக இறைவர் திருச்செங்காட்டங்குடியில் கணபதீச்சததமர்ந்த கோலம் காட்டியருள, அகரு வருவத திருவுள்ளமென் றஞ்சு சென்றருளினர். ஆயின் பிள்ளர்ப புகலி அந்தணர்கள் திருவீழிமிழலையில் வந்து, பிள்ளை யாரைத், தோணியப்பரை வணங்கத தம்மோ டெழுந்தருள வேண்டியபோதும் இவ் வாறே பிள்ளையாருகருத தோணியில் இருந்த வண்ணம அகரு வீழியில் விமானத்தில்

இறைவர் காட்டியருள, இப்போத அதுகுத திருமபச் செலலாத வேப பதிகளிற சென்ற வணங்குவத திருவுள்ளமென்ற குறிப்புணர்ந்தனர் ; இருநிறப்புகள் திரு வருள் வயதாதல ஏகளுமி பிறைபணி நிதரும் சிவஞானிகள தமது உளளதே உணாத் தகணவன்றிப பசபோத நிறைந்த உள்ளதகளா லறியவதகணவலல.

(74) திருப்புகலூர்ப புறமபணையில வந்த ஆருடைய பின்னியாரை அரசுகள் எதிர்கொணடனர். அவர்பாற் திருவாரூரத் திருவாதிரை நிகழ் செலவம கேடடனா பிள்ளையார் ; கேட்ட அபபொழுதே அவவிடததினினறவாறே பிளளையார் ஆவ மிக்குத திருவாரூர் சென்றருளினர். இஃத அன்பின் மிகசாரத செயல் (2394).

(75) அடியார்கள் கூடியபோத திருநதொணடின் உணமைத நிறத்தனமையே தெளிய காடி அளவளாவிக் களிதது உடனுறைகின பயன பெறவா (2421).

(76) பிள்ளையாரும அரசுகளும திருப்புகலூரினினறம யாத்திரையாக புறபபடும போது வெகிசை பினவரப, பிளளையா அரசுகளத மருகுவிட்டகலாதே வழிகெணடனர் ; அரசுகள் பிளளையாரை " காவலுா உமகளிதத விஸ்கையில எழுந்தருளும " எனறருள, பிளளையார், " உமது அருளும இவவாருயின தேவிரீர் தொணடர்களோடும் முனசெல்ல அவ்விடம உமமைப பினபறறி யான வரபபோல தாரும !" எனறருளி அவவாறே பினனா யாததிரை நிகழசிபெறறது. இதன உயர்ந்த மரபும உளளுறையும காணத தகன (2425).

(77) மகன் தமது காணமுறை நிகழசிகளிலும மனமார இறைவரை எணணித தம்மை அவாபால ஒப்புவிதத விண்ணபபித்தால, இறைவரே, செலலும கலவழி காடடிச் செலுத்துவா (2457).

(78) உலகில தோனறும பெருமபஞசம பெருமபிணி முதலிய எவவகைக கேடு களாலும சிவஞானிகள் தணபபபடார , எஞ்ஞானறும திருநீறுச சாபபிணிஞாக்குக கவலை வராது (2462) ; " வானக துளகிலென.. ஒருவனுக காட்பட்ட உத்த மர்க்கே " (அரசு).

(79) வினவயததால உலகிற கேடுகள தோனறுமபோது, சிவஞானிகள, தமமைச் சார்ந்து வழிபடுவோரகு அளிததறபொருட்டுப பொருள முதலிய சாதனஙகளை இறை வர் தாமே அறிந்து உதவி அருள புரியபபெறுவா (2462 - 2463)

(80) கைதிதாணடு செயத பெறற காசு வாஙகபடாத (வாசி - வட்டி); இந்நாளிலும அரசாஙகததில சில வருவாயகளுகு வருமான வரி யிலலை (Income-tax free) என்ற அமைவு செயதல காணக.

(81) அடியாராக கமுதளிததல உரிய கோதநில காலத தாழவினறிச செயயத தக கது ; உரிய காலக தாழச செயதல நீவினையாம.

(82) அடியாராக கமுதி ஒருநாளில் இரணடு பொழுதம அளிததல மரபு.

(83) திருமறைகாடடில மறைகள பூடடிததத திருகாபபிடட திருகதவினைத தமிழ மறையே திறகவலல தாயிறற ; ஒரு பூடடினைத திறகவேணடுமானால பூட டிய அதனிறவுகோலால அலலத அதுவேபோனற தொனறினு ளாவதனறி யியலாத என்பதுணமை (2479)

(84) இறைவர் தமிழ மறைத திருவாகின பயனறயதத நிறபா (2481).

(85) இறைவர் மொழிந்த மறைகள வழிபட்டுக காபபிட்ட திருகதவினைத தொண்டர் பெருமகளின் திருவாகுகள நிறைகவும அடைகவும நிகழச செயய வல்லவாயின ; மறையுடன மெயததொணடாக நிடையிடு பெரிதாம (2491).

(86) இறைவரது அருளிபபாடுகளின வரும ஐயகளை, அவரை எணணிய போது, அவர் தாமே வெளிபபட்டுத தீரபபா (2492).

(87) அறிவு தாபபெற்றும் பொய்ச் சமயச் சாபுகொண்டு மக்கள் இழுக்குப்பட ஒழுகுகல அவ்வவர் முனசெய் தீவினைப பயததால் ஆவது (2499); அவ்வாறு கல் ஒழுக்கம் தவறிய கேடு, தளித்த மகளுகேயனறி, ஒரு காட்டிற்கே வரும் (2498).

(88) காடு முழுதும் வழுக்கி வீழ்ந்த மயஙகினும கல்லோர் தெறி நிறம்பார் (2502 = 2503); அவ்வாறு தெறி நிறம்பாத ஒருசிலரால் நாடு முழுதும் உரிய காலத் தில் நனனெறிபபட் டுய்யும் காரண முளதாகும்.

(89) தம் நாடு நீதெறி ஒழுகி வீழ்ந்ததகில காணிற் கலஙகுதலும், அதனைத நீர்த்த நாட்டினை கல்வழிப படுதத இடைவிடாத முயல்வதும் அருளுடைய கல்லா ரியல்பு (2503).

(90) சிவஞானிகளை அடுத்து விண்ணபபித்து நாட்டின் நலனைத் தேடிக்கொள்ளுத லும கல்லார் இயலபு (2506).

(91) அருள் நிறைநத சிவஞானிகளை அடுத்து நிற்கும் வாழ்வுடைய மக்களும் கருணை யுடையோராவர் (2513).

(92) பிள்ளையார் பாணடிநாடு சென்ற சமணரை வென்று சைவத் தாபனம் செய்யத தனிகத எழுந்தபோது, அரசுகள அதனை மறுதது, சமணர் தீயோர் எனவும, காலும கோலும தீயன எனவும கூறித தடுததனர். இஃது அருட்கருணை யின்மையினு லனறு; பிள்ளையாரபாற் கொணட அளவற்ற காதலினு லாகியது (2515).

(93) இறைவன் நமஉள ளிடஙகொண டுளளாஞதலினுற் பழுதணையாதென் றெணணிய பரவினுல நாளுந் கோளும தீயனவேனும நன்காகும (2515); இகழுப் பிளளையார அருளிய கோளுறபதிகம, இந்நாளிலும அதனமையில் விளங்கி அனபாகனை இடையூறு வாராமற காதது நிறறல கணடு மகளகள் பயனபெறுதல நலம்.

(94) "வேயுற தோளி" எனற பதிகதினுள் "புத்தரொ டமணேவாகி வழி யிக்கு மணணல் திருநீறு செமமை நிடமே" எனற பின்னிகழ்ச்சியின முறைகுறிப்பாய் விளங்கும் உண்மை, சிவஞானம எலலாம் செயலவல தனமையினைக காட்டுவது.

(95) அரசுகள் மறறதத் தடுதத காரணமும, அதறகுப் பிள்ளையார் அருளிய விடையும ஆகிய இரண்டும, உணமைகளே யாகு மகில பின்னிகழ்ச்சிகள் காட்டும்.

(96) நீக கஞகளும தனனிமித்தஙகளும பினனர் வரும் கேட்டினை முன் காட் டும குறிபபுகள். இவை திருவரு ளாணைவழி நிகழுவன (2539 = 2536; 2536 = 2539); நனனிமித்தங்களும அவவாறே பின வரும நனமை காட்டுவன (2541).

(97) மகளை வாழும இடங்களின்மேல் கூகை, ஆநதை முதலிய நீயபுட்கள் பூச லிடுதலும், கைகெணட பொருளகளை வழுவி வீழுதல், கால்கள் தடுமாறுதல், கண்கள் இடம ஆடித துடிததல, தமமிறறும கனனறு கலாம் கொளளுதல, பொறை முதலி யவறறை யிழகது குணம் பிறிதாதல் முதலியவை, கெடுவது காட்டும் தன்னிமிததங் களாம (2531—2533).

(98) தாம வழிபடு தெயவத்தின் மேலே மரம் வேரறறு வீழ்தல், அதறெய்வம் எழுந்து கைகாறறிப் போதல், அதனை ஊரவா ரெடிக் காணுதல, கழுதைமேற் படர்தல், பெண்டிர் ஊளையிட்டுப புலமபி ஓடல், நமது மாறறுச் சமயததவர் மிக்கு வந்து தமமை யுழக்குதல் முதலியனவாகக் காணுதல் தீமை பயகரும் கனுக்கள் (2536—2539).

(99) பெரியோர்கள் வருவது தெரிந்தபோது நகரின புறத்துச் சென்று அத்தினை யும் தாரதனினும் கணடு வணஙகி அவராகனை கல்வரவேறறல் மரபு; வரவேறகு மூறைகளுன் நிலமுற வீழ்ந்து வணஙகுதல் சிறந்தொன்று.

(100) பெரியோர்கள்பால் "எழுக" என ஆபெற எவரேனும் விரும்புவாராயின் அவர்களின் திருவடிகளே வீழ்ந்து கிடந்து வணங்குபவரே அதை எளிதில் கைவரப் பெறுவார் (2556).

(101) இறைவரது பதியினையும் கோயிலின் கோபுரத்தையும் கண்டவிடத்தே நின்று வணங்குதல் முறை.

(102) இறைவரைக் காணப்பெறும்போது கண பெறும் பயன் இதுவே எனத் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(103) அன்பு நிறைவுடையோர் கணக்கு வரம்பினறிப் பலமுறையும் வணங்குவர். எத்தனைமுறை வணங்கினாலும் நிறைவுபெறார் (2564).

(104) ஆலவாயிறைவரைத் தமிழின் புலவராகக் கண்டு இறைஞ்சினர் ஆளுடைய பிள்ளையார் (2566); அரசுகளும் சம்பிகளும் அவ்வாறே கண்டு வணங்கினர்.

(105) பெரியார்கள் இறைவரைக் கும்பிடத் திருக்கோயிலுட் செலலுமபோது அவர்களது வழிபாட்டுக் கிடையூறாக குறுகிவிடு அவர்களே வணங்கலாகாது; ஒருபுறம் ஒதுங்கிக்கொளளுதல் மரபு (2568).

(106) வீழ்ந்த நிலையினினறும் மேல எடுபடவேண்டிய பெரியோர்பால அடைபவர் அவரடிகளே வீழ்ந்து கிடந்தால் விரைவில் மேல எடுக்கப்படுவர்.

(107) உளளக கறைபும் பொறுமையும் பெரியும் உடையவரது கூட்டத்தைக் இருட்கூட்டமே தக்க உவமைப பொருளாம் (2577)

(108) உணமைப பெரியோரியலபும் செயலும் கண்டு பொருந்த உளளம் புழுங்கிக் கேடு சூழ்தல் கீழ்மக்களியல்பு (2578 - 2579)

(109) பெரியாரைனைக் காணலும் கேட்டலும் கனறெனறு நீதிநூல போதிக்க, அதறகு மாறுக "கண்டு முட்டு" "கேட்டு முட்டு" எனறு வருந்துதல கீழமக்களின இழிந்த செயலகள (2582 - 2583).

(110) பிளளையாரும் தொண்டாகளும் அமாந்த திருமட நதில நீமூட்டி யழிக்கச் சூழ்சசி செய்த அமணர், அதறகு அரசனது உடமபாடு பெறாத சூழலது, "மறையோர், னுறை மடத்தில விருளசைமக நிரந்தொழில் வீணைத்தால, கனைகரிட நதிரா னேருமை" எனற வஞ்சகசொற கூறி அனுமதி பெறறது அவர்களது பொயயினையும வஞ்சினை மனத்தையும இழிதகைமையும காட்டுவது (2587)

(111) கணவனுரது முகம புலர்தல காணில அதன காரணம வினவித் தீவு தேடுதல மனைவியரின கடமை (2589—2591).

(112) வஞ்சகப புலியா, தமமால அனபு செயயப்பட்டாகக எனன கேடு சூழ்வரோ எனறு எணணி அஞ்சுதலும கேடு வரின உயிர்தறகுத் தணிதலும அன்பினறிமை (2593 - 2594).

(113) ஆறுமாநிரம அருசெழுதுதே எலலா மநிரஙகளுகும முதனமை பெறறது (2596).

(114) திருவைகதெழுதுதை ஒதுவாரகள கோகரும நிசையிலும மறறை மநிரங்களின வலி வராது (2597).

(115) பிளளையாரது திருமடத்தில அமணாகள் செய்த நீததொழிலினைச் சொலலுதலும தகாது எனற ஆசிரியர "திருமடப புறத்தய விருள்போல் வந்த நந் தொழில் புரிகதனா" எனறனர; இஃது உயாகதோர மரபு (2598).

(116) அமணர செயத நீத்தொழில தமபொருட்டே யாயினும், அதபறறி யன்றித, திருமடத்தில தயினற மாதவர்களாயெ திருநதொண்டாகளைப் பற்றியே

பரிவும் அச்சமும் முனிவும் கொண்டருளினர் பிள்ளையார் ; இஃது அன்பின் அருட்டிறம் (2601).

(117) குடிகளே நீதிவழுவா தொழுகுவித்தல் அரசன் கடமை ; குடிகளின் நீமை அரசாங்கதனினேயும அரசனேயுமே சாரும். இந் நியதிபறறியும், முன்செய் நீவினைப் பயத்தால் அமண் சமயம் சார்ந்தும் அவர் நீத்தொழிலுக்கு உடன்பட்டும இருந்தமை பற்றியும் இங்கு அமணர் இட்ட தழல் போய்ப் " பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே " என்ற பணித்தருளினா பிள்ளையார் (2603).

(118) நீ முதலிய பூதங்களும் அவற்றின் அதிதெய்வதகளும் சிவஞானிகளின் ஆணைவழி நிகழும். அது சிவனருள் நியதி (2605).

(119) சிவனரு ளாணையின்வழி வரும் நோய் முதலியவை அவ் வருளாணை வழியானன்றி, ஏனை மருந்து மந்திர முயற்சிகள் எவ்வாற்றாலும் (மிகுவதன்றித) நீரா (2612).

(120) நீவினைப்பயனலே நீநோய் வரும், நீவினை செய்தோர் அதன் விளைவாகிய நிப்பயன் வந்து சாருமபோது தமது நீதிதொழிலே எணணி யஞ்சுத லியல்பு (2613).

(121) நீநஞான சம்பந்தரெனு நாமமே நோய் நீர்ககும் மகிரமாகும் (2620) ; அத நிருநாம மகிரம் செவியினுட் புக அயாவு நீகரும்.

(122) ஆவது மழிவும் எலலாம் இறைவர் செயல் (2634).

(123) பாவகாரிகளே நோக்குதலும், அவருடன் வாது செயதலும் அவாகளே வெல்லுதலும அழிததலும் ஆகிய செயலகளேச சிவ னருள்விடை பெறறுலனறிச் செய்யத் தணியார் பெரியோர. " அவனே தானே யாகிய வகெறி, யேக னுகி யிறை பணி கிற்பது " சிவஞானிகளின் செய்கை (2634).

(124) பரசமய பிணக்கினுட்பட்ட பாவிகள், பொய வஞ்சனே முதலியவறறாலும் தம் சமயததை காட்ட முயல்வா ; பிறரையும் அவ்வாறு தூண்டுவா (2647).

(125) செய்தவப் பயன் வரும் செவ்வி வந்துறறபோது பொய்நெறி நீகை நன்னெறி நிறகும் நிலே வரும் (2648).

(126) பிள்ளையாரது தெயவத தன்மையினேயும வலிமையினேயும உணர்கதிருக தும, அமணர் பலர், அரசன் முன அவரை அனேகராய்ச் சூழாத பதறிக கதறக கண்டு மனகையர்க்கரியோ உண்ணடுகெனா. இது தாயின அனபினியலபு (2656).

(127) " ஆலவ யரன் எனனுன் இருகை யான இவ்வமணர்க ளெளியேனலேன் " என்றனர் பிள்ளையார். இது சிவஞானிகளினியல்பு (2659).

(128) ஆணபாலா ருடம்பில் இடது பாகம் பெணபாகம் எனப்படும் ; அதிற் பற்றிய நோய் எளிதில் அடங்கித் நீர்க்க வரும். இது மருத்துவ நூல், உடற்கூறறு நூல்களிற் கண்ட உணமை (2661).

(129) நிருநீற்றுப் பதிகம் நோய் நீரக்க வல்லது (2664).

(130) உடற்கூற்றில் வலப்பாகம் இடப்பாகமுமாக நேர் பகிர்ந்து பறறும் சுர நோய்களுமுண்டு (2664).

(131) தாகைளிட்ட நெருப்பே பிள்ளையாரது ஆணையாற சென்று சுரமாகப் பற்றவும், பின்னர் அவர் ஆணைவழியே நீகைவும் கண்ட அமணர், நெருப்பு முதலிய பூதகள் அவரது ஆணைவழி நிற்றறபால என்பதனைத் தெளிந்து உண்மை கண்டு உயதி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறனறி மேலும் அநெருபபினிலும் சீரினிலும் ஓட்டி வாது செய்ததனன்றி, அதனலே மாய்ந்து அழிவும் பெறறனர். இவ்வரு அழிவு நேரவது உண்மைச் சமயநெறி வாராது, உணாவுமற்றப், பொயயினுன் மெய்ம்மையாக்கப் புரும் பேதை மூர்க்கரின் செயல்.

(132) செருப்பு, சிவபெருமானது அட்ட மூர்த்தங்களுள் ஒன்று; பிள்ளையாரது "போகமார்த்த பூண்முலையான்" என்ற திருப்பதிகமும் மலைமகள் பாகத் தட்டமூர்த்தியைப் பொருளென உடைமையால் செருப்பிலு பழுதினறி வீருந்தது.

(133) சுரவாதம் கனல்வாதம் இரண்டினும் தோற்றமும், புனல் வாதத்தினும், முன்னர்த தமது எட்டினை இட்டு அது கீர்வழியே செலவக கண்டு தோல்வியுறாமை மிகை அமணர், மூன்றினும் அறிவு பெருராகி, "மாறுகொண டருமிட்டால வாதத காணடு" மெனறார். அதனியேலேனும் பிழையுடனபட்டு வாதடைதது உயபும்வகை தேடலிடாதி, அவர்களது நிணிதத அறியாமையும் பொயயும் வஞ்சனையும் கூடி அவர் கட்கு அழிவு தேடியது அவரது வல்வினைப பயன (27).

(134) வெஞானக தலைவராகிய குருமூர்தத்களால பாவனை, பாவை, பரிசம் என்ற நீகையுமுறைகள் பகுவ நோகிச செயபபெறறது, திருநீறுமபூசப பெறறது தனால, பாண்டியன, முனபே வலவினையி னீஙகித தலைபோல இருவினை பொப்புப பெறற முதலவனை அறியும தனமை யடைநதான. அதனாலே திருப்பாசுர திருப பதிகததை உபதேசிததருளினா பின்னையார். ஞானகுருவின உபகாரதினால் ஞானத தினை உணரு முறைமையினை இவவாறு உணாநதுகொளளதபாலது (2717).

(135) திருப்பாசுரம், பாண்டியனுடைய பகுவமுடைய சிடனுகரு, வைகைக கரையாகிய நீகைக மண்டபதகிலே, ஞானகுரியரால செயயபபட்ட ஞானோபதேசமாகிய நீகைகப பகுதியாம. அது சிவாகமகளின முடிநத சிதாநத சாரமாய விளஙகுவது.

(136) பின்னையார் ஆறறிலிட்ட எடு நீரினை எதிராதது சென்றது பிறவியாறறில மாதவர் மனம எதிராதது சென்றுற போனறது (2741).

(137) திருப்பாசுரத திருப்பதிகத்தில "வேதனு மோகுக" எனற திருவாகின பயனுகப பாண்டியனது உடலின கூனும நிமிர்நதது. ஞான மெய்தநிருவாகினை அருள் வனமை இதனாலு மறியபபடும் (2745).

(138) அரச தனடனை சாலபுற நீதிமுறை வழியே அமைநதபோது அதனை லிலகக முறபடாாகள பெரியோாகள. லீலகக்மையால அவாகளது கருணைக மிழுக கில்லை (2752)

(139) அமணா தமது திருமடதகிற நீகொளுவியது கண்ட பிள்ளையார், "ஐயனே அஞ்ச லெனறருள செயெனனே" எனற சிவபெருமானை வேணடினார்; வாத முடிவில வைகைக கரையில அமணரிவு கண்டு வாதபோது இறைவரை "அடிய னேனை அஞ்சலென றருளவலல மெயயனே!" எனற வணஙகினா. சிவஞானிகள் எனறும் மறவாது சிவனிறைவாகிய நுணகுணர்வி னுளளடகி எலலாச செயலும சிவ செயலாகவே காணபா (2764)

(140) மகளினை அறிவைபபறறிய மயகமெனகினற நோய நீகுதல இறைவ ரது உபகாரத்தாலனறி யியலாது அவவாறு அறிவு மயகக நீஙகித தெளியபபெறறுல அதனை யறிநத இறைவனபால் கனறியறிதல வேணடும (2765).

(141) பலநாட பிள்ளையைப பிரிந்த தாதையா அவ ரிருகுமிடம சென்று காண விருமபுதல உலகியறகை. அதனினும புறசசமய வனனெஞ்சாபால் வாது வெல்லச் சென்ற பிள்ளையை பறறிக கவலை கொள்ளுதல தாதையாகு மிகவு மியைவதாம் (2771 - 2772).

(142) அவ்வாறு பின்னையைக காணக கவலைபபட்டு விரைநது செல்லினும் இடையில கோந்த பதிகனை வணஙகிச செலலுதல நிணணிய சிவனனபினும் தவத் தாலுமேயாம (2774).

(143) அதினும், பிள்ளை யிருகரும் பதியிற் சேர்ந்த பின்னும் சேரே திருக்கோயில் சென்ற இறைவரை வணஙகிப பினனரே பிளளை யிருகருமிடம் வினவிச் சென்று அடைதல் சிவனிடம் வைத்த மிகத திணணிய அனபின நிறம் (2775).

(144) மதுரை வாழவா "இஙகெம்மைக் கணவிருத்த காழியா ரினவேறு" என்ற பிள்ளையாரை அருமை பெறப பாராட்டியத அவர்களது கன்றியினையும் அன்பின் பெருக்கதையும் காட்டுவது ; நம்மக்க ளிடையேதான் இவ்வொழுக்கம் காண லாம் (2776).

(145) ஆலவாயில் தமது தாதையாரைத திருமடத்திற கண்டபோது, பிள்ளையார், அவர் சார்வு கண்டருளித திருததோணியில் வீறறிருந்த திருத்தோணியப்பரைக் கணடு மனமுருகி "எனையரியப் பருவத்தே யெடுததாண்ட, பெருநதகையெம் பெரு மாட்டி யுடனிருநததே?" எனற கலம் வினவியருளினர் ; இஃத எஞ்ஞான மும் எகமும் சிவமே கணடிருக்கும சிவஞானிகளின் நிலை (2777—2781).

(146) மதுரையினின்றும் புறபபட்டத தலையாத்திரையாகச செல்வதறகுப பிள்ளையா ருறபபட்டபோத பாணடியரும தேவியாரும அமைச்சரும பிரிவாதரூத அடிவீழ்ந்த, கணணீர வார, உணர்வினறி வீழ்தகணட பிள்ளையார, கருணைப பெருகி னுலே "யானும்மைப் பிரியாத வணண மிந்நாட் டிறைவர்பதி யெனைப்பலவும பணி வீர்" என்றருளிய அமைதி சிவஞானச் செலவமுடைய பெரியாரின் அருளியலபினைக காட்டுவது (2783).

(147) கடல் தாணடிச் செல்லாது ஆளுடைய பிள்ளையா திருவிராமேச்சுரத்தி னின்றபடியே ஈழநாட்டுத் தலஙகளை மனததுட் கணடு வணங்கிப பாடியருளினர். இது மூன்னாள் பெரியோர மரபு (2788).

(148) திருமணமேறகுடியினின்றும் சோழநாடு செலல பிள்ளையார் ஒருப்பட்ட போது மனைவரும் மங்கையாகரசியாரும் மந்திரியாரும பிரிவாற்றாது உடன போக ஒருப்பட்டனர். பிள்ளையா அவர்க்குத தருவன அருளி, ஈசர்பெறி போறறி யிருபபீர் என்ற பணித்து, அகமே யிருகசசெயத போகதருளினா இது மேலோர் வழககு (2792).

(149) ஞானிகளின் நாவலரேம, ஓடகோலாக நின்று ஆறறுவெள்ளதது னடுவில் ஓடதது னைச் செலுத்த வல்லதாகும (2797).

(150) பொது நடுவழியே செல்லும சைவ மகளை அடாது சொல்லித் தடுதது அப போதிமஙகையிற புத்தர் தம் அழிவைத் தாமே தேடிககொண்டனர். இது புனனெறிச் சமயச் சார்புற்ற கீழ்மக்கள் இயல்பு (2805—2808).

(151) உணமைநெறி காணாத புதத சமயக கொள்கை, உணமை கண்ட சைவ துல் வாதில் தோல்வியுற் றெழிய அழிககப்பட்டது இகலிஞலன்றி, பொருமையா லன்றித், தம்மோ டெதிர்ந்து வலிய வாதுக் கழைத்தாரைத் தெருட்டி உய்விககும் கரு ணையினாலாகிய செயல் (2823—2825).

(152) போகுமாறு வாதிட்டு அழிதத சமணாபோலாது, ஆகுமாகிய நல்வினைப் பயனுற போதிமஙகையிற் புத்தர்கள் வாதிட்டு உணமை கணடு வணஙகி நீறு பெற்றுச் சைவராகி உய்ந்தனா (2825).

(153) உலகிற் பலவேறு சமயஙகள் நிலவுகின்றன ; அவை உயிர்களின் பக்குவ நிலையும் அறிவு வேறுபாடும பறறி நின்று, பலவேறு நிறததனவாய் உயர்ந்தனவும் தாழ்ந் தனவுமாய் நிற்கும். அவறறின் உண்மை நிலைகளை உண்மையுற றுணிபுகொண்டு திரு வருள்வழி நின்று ஆய்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் ; அவ்வகை யுறறும் நிலை வளர்

கணம், உயிர் இலக்கணம், அளவை நூல்கள், முதற் பிலக்கணம் முதலிய முடிபுகளைப் பறறியே ஆராயத் தக்கன (2823 - 2824).

(154) எல்லாச் சமய முடிபுகளும் சைவ சமய முடிபுகளுள் அடங்குவன, சைவ மல்லாது மற்றொன்றுமில்லை நிரபாயவம சரிபாயவம சைவமேயாம நிலைமை அருட் குருவின் கருணைகோக மணையுமபோது உயிர்களுக்கு விளங்கும் (2824).

(155) திருநாவுக்கரசுகளைத் தமமுடன வருத்தித் தவிர்த்திதத திருமறைக்காட்டில் விட்டுப் பிரிந்த பின்னையா, தாம சென்ற கருத்தை முறறிய பாண்டி நாட்டினின்று மீளச சோணாட்டில எழுந்தருளியபோது, "அரசுகள எங்குள்ளெழுந்தருளிர்" என்று வினவித, திருப்பூந்துருத்தியில இருந்தமை கேட்டு அவ்வரச சென்ற கண்டு தலைக்கூடி தறகு அங்குச சென்றருளினா, இம்மி அவபாறை கொண்ட பேரன்பின நிறைம. "உவபபத் தலைகூடி உள்ளப பிரிதல, அனைதே புலவா மதாழில" (2825).

(156) பிள்ளையாரது வரவ கேட்டு "நகரமையா ஞடையவரை காமெதிரொன் றிறைஞ்சுவது, முனதையினேப டன" எனறு கொணடு இறைவரை வணஙகி கோன் புறத்துப பேய அடியார கூட்டதினை கெருங்கிணடைக காணுமே நிலதது பணிந்து சென்று அவரது சிவிகையினைத் தாஙகுவாருடன தாஙகிர செலைத களிபபுற வந்தனர் அரசுகள். இது பிள்ளையாரிடம அபபா சொணட பேரனபு பெருகின நிறம் (2831).

(157) அப்பர் சிவிகை தாஙகிவரா, சிவிகைமேல விருந்த பிள்ளையாரது புகழிய னினறு வேறெனறும நீக்கமுரிட, "அபபா இபபொழுது எருதாரூர" என வினவி யருளினர். இவவாறே அபபபெருமான, நங்களூரில அபபுதியாரது திருமனையில அமுது செய எழுந்தருளியபோது, திருவுளளதது நடமாறறமுறறு, "மூதத திரு நாவுக்கரசு எகேர?" எனறு வினவிக கேட்டருந்தனா. இலவ திருவருள் நிறைவிலே எஞ்ஞானறும குடியாக வீறறிருக்கும கலவறிவாளாளாகிய சிவஞானிகளுக்குத் திரு வருளால நிகழ்வன; வேறய எமபோனற புலவறிவினாக்கு இவறறின தனமைகள விளஙகா (2833).

(158) அரசுகள் "ஒபபரிய தவஞ்செயதே னெலலிச லுமமடி களா, இபபொழுதி தாஙகிவரப் பெறறமகதேன யான" எனனத் தேடி அஞ்சி சிவிகையினினறும அவனியினமேல இழிந்து இறைஞ்சினா. இந்நிலைன பெரியோரபாலே காணபடு வன; உலகம கணடு பினபறறி ஒழுகத தக்கன (2833 - 2834)

(159) பாண்டி நாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப பிள்ளையா யாகைகளுகுரா சொலலக கேட்டு அரசுகள் உவநதனா; தொணடை நாட்டு நிகழ்சசிகளை யுரைகள பிள்ளையாருக குக கூறப பிள்ளையா கேட்ப துவாதனா. அடியாரகள தலைகூடுமபோது இறைவா அருளும் அடியார பெருமையுமீம உணறிப பிற பேச்சுகளை நீக்கி (2839 - 2843)

(160) மறைகையாகரயினா - குளசெனிறையா - தெருமறைப பிள்ளையாபாத கேட்டு அரசுகள் பாண்டி நாடு சென்றனா, திருவாமபரம பணியும தெபபிணை அரசுகள்பாற் கேட்டுப பிள்ளையா தொணை நாடிச் சென்றனா. இவவாறு அடியாராகளை வழிபபடுதத்தும நிலை ஆசாரியா பெருமகனை விளக்கிய உணமையாம (2841—2843).

(161) பாண்டி நாட்டினினறும தோணிபுரத்தின மீணடருளியவுடன கோ திருதோணி சென்று, அமமையபபரை வணஙகி, "வெறறியாக மீனவ னவையெதிர நஙியிசை வருகரனே" எனறு, எலலாம் வின செயலேயாக நிகழுந்தமை பாராட்டித் அதிதருளினா பிள்ளையா, இவவாறு காணுதல தறபோதமிலலாத வெஞ்ஞானிகளின தனமை (2852).

(162) திருவண்ணமலையினை அமரா பெருமானது வடிவுபோலவே தோன்றக் கணடு வணஙகுதல பெரியோரக கியலபு (2868)

(163) திருவோத்தூரில் பிள்ளையா ருருளிய திருவாகவிலே "குரும்பை யாண் பனை மீன்குலி" என்னும் வாய்மை குலவுதலால் ஆண்பனைகள் பெண்பனைகள் ஆயின. இது சிவஞானிகளின வாய்மைத் திறன (2878).

(164) பிள்ளையாரது திருவாகவிற் பிறந்ததலாலே அத்தப் பனைக ளனைத்தும் இப் பிறவியின காலதைகள் கழிந்ததச் சிவமே கூடின. இதனுற் பிள்ளையாரது அருள் திரு வாக்கின் பெருமை வரம்பிலது என்ப தறியபபடும் (2881).

(165) சமுலக குழைந்த திருமேனிக கமபரை வணஙகிய பிள்ளையார் தம் பெரிய மனக்காதல தளள நிலமிசைத தாழ்ந்தா ; அறப பெருஞசெல்வக் காமக் கோட்டமுமணைந திறைஞஜினா ; திருவியமகம திருவிருகுகு குறள மறறும பெருகு மிசைத திருபபதிகங்கள் புனைந்தருளினர். இவை கசிந்த திருபபதிக்குரிய சிறப்பு (2898).

(166) அம்மையார் தலியினு னடக்க திருவாலஙகாட்டினுள் மிதிக்க அஞ்சிப் பிள்ளையா அதன் அருகு ஓர் பதியிற பள்ளி யமாந்தருளினா. இஃது அம்மையாரது பெருமையினை உளஙகொண்டு உல கறியவைதத அனபின் றிறம ; இவவாறன்றித, தாமரைமலா வாவியினுள் புகுது உழகுகும கருமேதிகள்போல எங்கும சென்ற மிதித்து உழக்குதல் இந்நான் மாகதைளின நிலை யாயினமை வருதததகைது (2907).

(167) ஊரின் மிதிகை அஞசிப புறத்தில தஙகித தயிலபவரைக கனவில உணர்த்திப பாடச் செத்தை இறைவா, பிள்ளையா பெருமையினையும் அம்மையா பெருமை யினையும ஒருங்கே உலகுயயவைதத அருட்கருணைத திறம் (2907).

(168) இயம்பு மொழியின் உண்மை காதது உயிர தறைத சிறபபுப பழயனூர் வேளாளாக் குரியது. அச்சிறபபுப் பிள்ளையாரால் இறைவரது திருபபதிகதினும வைதைதப் போறறத்தக பெருமையுடையது (2909).

(169) திருக்கண்ணப்பர் பெருமையினை எண்ணியே பிள்ளையார் திருக்காளத்தி வணக்கப் பெருவேட்கை கொணடனர். திருககணணபபரை இறைவரது திருபபதி கத்துள் வைதைதப் போற்றியருளினர் ; இறைவரது வழிபாடு முடியுமுன் இறைவ ருடன ஒருசேர, அவரையும் வைதது அடிவீழ்தது வணஙகினா. இவை மெயவேடர் பெருமாளரது பேரன்பின நிறங் காட்டுவன

(170) காளத்திமலை கயிலைமலையே.

(171) திருகையிலையிறபோலப பல வேடச் சைவர்களும குழுமித் தவஞ் செய்யு மிடம் திருகாளதைதியே.

(172) காளத்தியின் வடதிசையிலும குடதிசை மேலும் தமிழ் வழகைம் நிகழ்த வில்லாமையால், அதனிசைப பதிகைப் பிள்ளையார், காளதைதியி னினறபடியே வணங் கிப் பாடியருளினர். இஃது ஒரு மரபு பறறியது (2925).

(173) செல்வப் பெருகைமுடையார் தம்மை உள்ளபடி அறிந்தாராயின், அச் செல்வ முதலிய பாசப பெருகைகளின் மயகைி அவறறைகே யடிமையா யொழியாது சங்கரற கடிமையே செய்து மெயபபொரு ளுணர்ந் தொழுகுவர் (2933).

(174) சிவனடியாகளது கூட்டத்தில் மனமுருகுதலும, சைவ நெறியைப புறம் பேசி இடையூறு வினைக்கும் பரசமயங்களில வெறபபும உடைமையும், சிவனடிமைத திறதைதி னிறபோர் செயலகளாம் (2934).

(175) தமது செல்வகைனியும உடைமைகளியும சிவனடியார்க்கும் வெஞானி கள்பாலும் ஆக்குதல் அன்பின் மேலீட்டினு லாவது (2936).

(176) ரண்மகப்பே றில்லாத மனைவாழ்க்கை வருததார் தருவது (2939).

(177) வெஞ்ஞானிகளின் அருட்டிறமனைத்தாம பரவுதலும், பிதா சொலைக கேட்பதில விருப்புறுதலும் சிவனது அடிமைப பணபுகளிற திபப்புடையவை (2937).

(178) வெணீ தோகஙிச செயலும தவததாலும அடியார் பூசையினலும ணைகப பேறுண்டாகும (2939).

(179) உருவம திருவம முதலிய காரணஙகளால மகவுகுப பொருதமும பெய ரிடுதல மரபு (2943).

(180) ஆளுடைய பிளணேயாரது அருட்பெருந நிதததினைக கேட்டுத் தினைதத வணிகராகிய சிவநேசர தமது மகளேயும செலவ முழுவதினையும அவரே உடையவர என்ற உறதி மொழிந்தார. இஃது அவரின பெருககாலமியது (2952 - 2958). இவ்வாறே திருகாட்டியததானகுடியில் வேளாளர கோட்புலியார தமது மகளிருவரை யும் ஆளுடைய கமபிகளுகு அடிமையாக கொளள ஸனிதத்துவம அளிபின செயல. இவ்வாற வருவன உலகியலிறநத அளபபடட சிறபபியலாகிய செயலகளாக வனறிப படியெடுத தொழுகும, மறைநீதி யாகும, உலகிய லொழுகுகமாகா ஆளுடைய நமபிகள வேளாளர மகளாராகிய சஙகிலியாரை மணைகத்து மணைவிரி கடைகூட்ட நிகழநத செயலாம். இனனவேபலவன கொளளும மறைவிரி வரும நமது முனனியோ ரது சமூக நிலைகளைக கருகையும வழிநீதியும இநந ட சிரமுத்தகார மாகசு செயல பொருநதா எனபது. இஃசருததுக்களையும பினனாப பிளணேயார வேதமூற றுணிவினை யருளசெயது சிவநேசரையும கூளஞாளேம பிதாறவிதகருளினார.

(181) விதிவியத்தலும, பினனர அருளவியதத்தா நீரினள மிலையாலும வரும கோயகள் மநதிர முயற்சிகளாற நீரவுபெரு (2961).

(182) தமது மகளாரைப் பிளணேயாருகு அளிக்க உறதிகொணட வெநேசர அஃதியலதவாறு அவளிறநதுபட, அவளது உடலைத தீயிலிட்டுச, சமபநியும எலுமபை யும குடததிலிட்டு, அதனை அவளாகவே ஐநதாணடுகள போறறிவந்து, பினனர பினனே யார வர கோரதபோது அகுடதனதையே அவரபால ஒபபடைததனர, இஃது உலகிறகத விகியின நிகழும திணணிய அனுபின நிறைம.

(183) உருவ சரணடில உளறதச் அனபிலுல பெரிபியாரை வழிபடடு வரின அப பெரியோர ஒருகால தாமாகவே வநது அருள விகாபபடட எனபது நிலணமை இஃது உறைதத நியானதநின பயன ஆபபூதியார அரசகளே வழிபடட நீலியும இவவுணமை காணக. ஞான நூலகளு - கூறும சிவத திலனப பல வழுதலும இவ வாறேயாம.

(184) இவ்வுலகதது ளினறு இறபுசசனற உயிரை நனனெறிபபடுததறகு அது வாழுகத உடலின எலுமபினை எவதது சடஙகு செயய, அபபடன, உயிரைச சாரும எனற உணமையினை நிறுவிககாட்ட, பிளணேயார, குடதது ளின்ற எலுமபினை நோகி அவ் வெலும்புகளுகூட்டினைக கொணட உடலுவிணண முனனாழுத உயிராகிய பூமபாவையாரின பெயர சொலலி அழுதறபப படியருளினர இவவுணமை உலகம தெளிக தறிதறபாலது (2984).

(185) மண்ணினிற் பிறநதார் படறும் பயன், சிவனடியாரிகளின் அழது சேமி வித்தலும் சிவனது நல்லிபூரப் பொலிவுகண் டுளரிபபேயமம் என்பது வேத சிவாகமஙகளிற் றுணிந்த உண்மை (2985).

(186) முன் கூறிய அவ்வுணமையினைய சூளுறவாகக கூறி, இஃது உணமை யாயின் "உலகர்முன வருக" எனப பிளணேயார விளிகக, பூம்பாவை எழுந்த ஆணடு வனாச்சியுடன் வந்தனள. இஃது அவவுணமைவின உறுதியைக காட்டுவதாகும் (2985).

(187) சிவஞானிகளது அருட்டிருவாகவே அமுதமாகிப் புருந்த உயிரற்ற எலும்பினுள்ளும் உயிரை வருவிக்கும் (2986).

(188) இறைவர் அருளினுலே பிளளேயாா திருவாகவின்படி எழுந்த பூம்பாவை எல்லேயில்லாப் பேரழகுடன் விளங்கினுள். இது பிரமன படைபபில் வாராத சிவனருட் படைபபின இயல்பு ; அப பேரழகினுளளே சிவனது கருணை வெள்ளத்தினேயே ஆயிர முகததானும் பிளளேயாா காணவாயினர் (3007).

(189) பிரமன படைபபினுள் வரும அழகுகள எல்லாம் அழியும் தன்மையுடையன ; சிவன அருட்படைபபின அழகு எனறும மாறுத பெருவளத்தன (3007).

(190) திருவான்மியூரில் இறைவரது திருகாமம மநந்தீசர் என்பது, அவர் உயிர்களின் பிறவி மருதாகிய பெருகதகைமை குறிதத்து (3021).

(191) திருவிடைசசர காதரது திருமேனி "இவாவண மென்னே" என்று மிகவும் அதிசயிகக தகக அழகிய திருமேனி (3028).

(192) திருததில்லே வழிபாடு விதிமுறையால எததனேதராமும் செய்ய, மேன்மேலும் பேரினபம் விளேககத் தகக்கது (3038)

(193) இறுதியாகச சோழியினே நோகி வரும பிளளேயாா் அவ்வளபபதியினைத் தரதது தொழுது பதிகம் பாடியும, நகரினுட புகுமபோது பதிகம பாடியும் வந்தணேந்தனர் ; அஃது இறுதி முறை எனபது திருவருட குறிபபுணாததிய நிலே போலும (3045 - 3046)

(194) சோழியில் திருமுருக நாயனாா, திருநீலநக நாயனாா முதல பெரண்டார்கள் வந்து கூடியபோது, அவவடியவாகளுடன கூடி இனிதமாந்தருளினாா் பிளளேயாா். இஃது அடமைத திறம் பூணடோரது வாழவகைத திறம் (3052).

(195) சிவஞான நிறைவுடையோ ராயினும் உலகில் மறைபபொழுகம் காட்டும் பொருட்டு ஒரு கன்னிமைய திருமணம் செய்யும்படி உலக நிலேயிற பெரியோர்கள் வேணடுதல் மரபு (3054).

(196) சிவனருள ஞானம் பெற்ற நிலேயில் மணத்திற குட்படுதல் கூடாதாயினும், உலகம் யாமும பொருட்டு மறை வழுகம காடட அசசடகுகு அவர்கள் உடபடுதலும கூடும (3057).

(197) ஏறற குலமும் மரபும் இரையும்படி பொருந்தக் கணடு மணம் பேசுதல் முனனோ மரபு (3059).

(198) மண காளோலே போகுதல, முளேப பாலிகை விதைத்தல், மணகாளுக் கெழுகாளா ரன்னுளில முளே பூரித்தல, மாளிகைகளே மஙகலக் கோலம் புனேந்து பதாகைகள் புனேதல, பண்டகிறை சாலேகள அமைததல், வேள்வி உபகரணஙகள் சமைததல், கலவைக கூட்டி அமைததல, மலாப பினேயலகள அமைத்தல் முதலியன மணச்சடங்குகளும் மண முயறசிகளும் ஆம் (3067—3079).

(199) மண காளுகு முன்னுளில மணமகன் கையிற காபபுகாணே உரிய சடங்குகளுடன் அணிதல வழககு (3085).

(200) திருஞான சம்பத நாயனாது திருமணம் சிவனருளின் வழியே உலகுய்ய நிகழ்வதொன் றுகலின், மக்களேயனறி வையம முதலாகிய ஐம்பூத பரிணமங்களும், பகலோனும், நிசைகளும் மகிழாது தம் பயன் காட்டி மணவணி யணிந்தனபோல விளக்கம் காட்டின (3087—3093).

(201) மணத்தின்மேற் செல்லும் பிளளேயாா, தோணியின் முதல்வரையும் வளம்பதி யினேயும் வணங்கிச் சென்றருளிய அப்பதியினுள் மீணடும் வாரா நிலேகாட்டும் அருட்குறிப்பு (3095).

(202) பிள்ளையாரது மணக கோலத்தினைத் திருவடிமுதல திருமுடியினாறும் முத்தணிகளால் அணிநதமை அனற ஆடைதாராகவெலாம முதறி தரும ஆசாரியாதற குறிப்பு.

(203) மகட் பெறறோர மணமகனேச சிவனுக எணணிய பாலினற பாதம் விளக்கி வழிபடலும, கனனியைத் தம கோதறிரம குலம முதலியவறறைச செபபி சீர் வார்த்தி மணமகன கையிற கொடுத்தலும் மணச சடஙகுகளுள முதனமையானவை (3130—3133).

(204) திருமணச சடங்கில மணமகளே மணமகனுடைய வலப்பகதநிலும் அதன் பின்னா இடபபகதநிலும் அமாதல மரபு (3135).

(205) மணச சடஙகுகள, ஆசாரியனுல சிவபெருமானது பாதங்களிற பொருதிம் உளளதாற செயதல் வேணடும (3137).

(206) மந்திர முறையினுல உயதத எரி வளாதல மணவேளலியின இனறியமை பாத சடஙகு (3138).

(207) மணமகளே மணமகன கைபபறறிப பொரி கையடி எழுமுறை வேளவித தியினே வலம வருதல மணச சடங்கு நிறைவெயதும ஈறபுடைய பகுதி (3138 - 3139).

(208) உலகுகுக மறையொழுகதும் வேளலி செயதறகு மனனவாழகளை வேண டும் நிலையினேயும் வகுதருக காட்டிநறநத தம திருமணம செயதறகு ஒருபபடடனா பிள்ளையார், அவவளவேயனறி, தாம இலவாழவுகயினே மேறகணடு கடதத விருப்பதாலனறு ஆதலின எரிவலங்கொளள வருமபோது "இநத இலலொழுகக வாதை சூழ்ந்ததே" எனற எணணி, அம மனனியாருடனே சிவனருள சோதலே விரும பிக "கலலூரப பெருமணம வேணடா" எனற பாடினா (3140).

(209) விருபபுறும அநகியாவா சிவபெருமானே யாவா (3139)

(210) இறைவரது உருவம அருட பேரொளியேயாம (3144).

(211) அருட் பேரொளியினுட சேரும வாயிலினே இனறவரே வகுதருக காடடி யருளுதல வேணடிம (3145)

(212) அவ் வருடபேரொளியின வாயிலினுள அடைந் துயயாறகு உலகுகுக காடடபபடட ஞான மெயநெறியாவது திருவைதெழுதலேயாம (3146)

(213) பிள்ளையாா, "ஈணமாம பிறவிதீர யாவரும புகுக" எனற சிவனருள வழியே பாவித்துத திருகணிணுகமும அருளாணையும நிகழ்ந்தநித, திருவைதெழுத தம உபதேசித்தமையால் அத திருமணத்தில வநதோா யாவரும முதங்குக தகுதி யுடையாராகி முத்தியும பெற்றனா

(218) பிள்ளையா சிவச சோதியில கலநத நிலையாவது போதலிலே முடிநதவழிப புகொனறி யுடனணமையேயாம (3151).

பின்சேர்க்கை - 1

உ

சிவமயம்

தேவாரப் பாட்டு முதற் குறிப்பு

[எண் - பக்க எண்]

அடிகளாலவா அ೨೨	எரிதரவன் க೭எக	குறறமிலலா க೫೭டி	திருசவரு க೭அங
அட்டமரிதக கருக்க	எனறுமரியா கருக்೭	கூடலாலவாய் கூ೦೭	தினனம க೭೭எ
அந்தணலலா க೭க೭	எதிகளாலு க೦೦சு	கேடுமபிற க೭அங	தேவியை ககe೫ங
அநதணபுலல க೫೦அ	வரினூர் க೭கூடு	கொசசை க೭கூச	தொண்டரஞு கருக்க
அந்தணபூங் க೭கூக	ஒணபிறை கருe೫ங	கொட்டமே கசசரு	தோடுடை சஙரு೦
அந்தமின க೭எ೦	கஞ்சிமண்டை	கொமபார் கககடு	ககமேருவர் க೦அகூ
அந்தன்வளர கருக்೦	கடிசோந்த க೦೦எ	கொல்வா கடுசடு	நச்நிகாமம கடுசடு
அபபஞலவாய அடுக	கடைகொ க೭೭அ	கொனறை ககசச	நமபொருள் கசசகூ
அரியகாட்சி க೦೦சு	கண்ணருங் க೭கூe	கோடலரவீ கருe೫ங	நல்லகேள்வி க೫೦கூ
அருததவமாவகருக்க	கணணுதி கசரு೦	கோடலிரும் க೭எள	நலலார்கள க೦೦எ
அலிவளாத ககரு೦	கருதன்மலி க೭ எங	கோடல் க೭எடு	நகரமேழ கடுசடு
அலலாடரவ எ೭நூசு	கருதமார் க೭கூச	கோசெருதன க೦டுள	நறும்பொழிற்கடுசெ೭
அலலிநீள் க೭೭೭	கருதமார் கருக்கு	சுந்தமாரங் கருக்கு	நறுமுமரை கருஅ೭
அறையார் ககக்க	கருந்தடந் க೭೦೦	சுாருதங்கமழ க೭அங	நித்தியநியம க೭கடு
அறறன நியம் க೦೦எ	கருவார் க೭கூச	சிநரையிடை க೭அச	நிரைகழலரவக்೭டு
அனபுடை ககசஅ	கரையுலாங் கச೭೭	சிறறிடை கூடுஅ	நீருளார ககங்அ
ஆடலர க೭೭எ	கல்லார் க೭டு೦	சிறறிடையு க೭எடு	நீடலா க೫೦சு
ஆடிமன க೦೦எ	கல்லூர்பபெ கடுசக	சுடுகுரொரி ச೭ரூஅ	நீலமாமிடற அ೭೭
ஆட்பாலவர் க೦೦சு	கழியுலாங் ச೭டு೦	சுடுமணி கருகரு	பகலவன க೫೭೦
ஆலசீழலுக க೦அக	கழியொடு க೭೭அ	சொருதெஞ கூ೦ச	படிநோன க೭க೫
ஆற்றலடல கூடுக	கறையணி க೭೭೦	செயமனே அடுஅ	படைகொள் க೭೭அ
இருதவந் ககருஅ	கூறறவர்திரு க೭எக	ஞானகழல க೭೭ச	பட்டிசைநத க೦அ೦
இயமன னூத கடுசச	கணருருவ கச೭ச	ஞானத க೭டுசு	பருமஜின க೭೦அ
இராவணன கூடுக	காட்டகத் ககக೭	ஞானமூணர் க೭அசு	பனமலரவை ககங்க
ஈனஞானி க೦அக	காட்டுமாவது கூ೦க	தக்கனூர்தலே கசசக	பண்ணமபு அகசு
உண்ணு க೭டுங	காணஇனியதுகருக்க	தகதிருநதார் கடுசெ೭	பாடகமெலல ககசஅ
உநதிவரு க೭எடு	காதலாகி கடுசச	தடமலி க೫೦சு	பாடல்வண க೭೭೭
உரிஞ்சாயவாகருஅ೭	காவிமலா கூக்க	தணபுனலும க೭೭೦	பாயுமால க೭சுச
உருவினூா கருeடு	கானமர் கருஅ೭	தண்ணு கருஅ೭	பாராழிவட் க೦೦எ
உற்றுமை க೭೦அ	குணடிகை கூடுக	தளிரிளவள கூடுe	பிடியெலாம ககக೭
ஊரியார்தரு க೭எ೦	குணடை க೭೭ச	தாதார் க೭சகூ	பிரமனூர கூக்கூ
ஊர்திரை சுருச೭	குருத்தவன க೭எ೦	தித்குலாம் ககடுe	பீடிஞற் க೭೭க
எக்காரமமண் கூக்க	குரும்பை க೭சருங	திண்ணர் ககக்க	பூசதினியது கூடுக
எணணு க೭೭ச	குலவுபாரி கருக்eள	திருதருமா ககக೫	பூதிதோநதா க೭சருங
எத்தைபெம் க೭೭க	குன்றவார் க೭೭சு	திருத்தமதி ककக	பூவலாதன ககடுe
எலிலாத கூடுக	குறறமம்மீ க೦அ೦	திருதநிகழ் க೭೦೭	பூவாமலா க೭டுங

பெருந்தண்மாகக்கள	மலிவிழா ௯௩௮	மைசெறி ௯௪௩	விணணமா ச௪௩
பொடிகொள் ௯௩அ	மலியினர் ௯௨அ	மைத்தமேனி ௯௪அ	விருதுகுறை ௯௯௨
பொற்றொடி ௯௯௫	மறையானே ௯௨௫	மைபயந்த ௯௩அ	விரையார ச௮ச
பொனற ௯அ௦	மன்னிமா ௯௨௦	மைபபூசு ௯௩அ	விழுசீமழு ௯௫௦
பொனறி ச௪௩	மாடவீதி ௯௯ச	மைஞரீமணி ச௪௩	வீடலால ௯அ௦
பொனனி ௯௨௫	மாடெலாம ௯௯௨	வணடார ச௮ச	வீழுரைமலி ௯௩௦
போதையார ௯அ௦	மாதொர் ௯௯௦	வம்பாருனற ௯௯ச	வீரகுவிண ச௨ச
போயசீர ௯அ௦	மாதொர	ச௮௨	வெஃளலிம ௯அ௦
போராகட ௯௩௦	மாலியவ ௯௦௦	வேளகைம ௯௩அ	வேணடெ ௯௫
மஙகையர்க் அ௯	மாலேடையன் ௯௩	வணனியும ௯ப௫	வெருதராம் ௯௦௯
மடலார்ந்த ௯௩அ	மாறிலவு ௯௨ள	வாசமலியும ௯௨	வேறுதிவெ ௯௫
மடைச்சுரம ச௮௨	மாணிநேர ௯௨	வாடலவ ௯	வெம்புராஜிய ச௫
மட்டிட்ட ௯௩அ	மினனியல ௯ச௯	வாயிற்திசெ ௯௫	வெறறமீவ அ௯
மணணினலல ௯அ௦	மினனியல ௯௯	வாரணவு ச௨ள	வேஞ்சிதொலிதரச
மண்டுகஙகை ௯௨௨	முதிதிருவதி ௯	வாழுகஅர ௯௦	வேரசமுதல ௯
மதத்ரமன ௯௫ச	முறமுஞசடைவக்க	வாளவரிகோ ௯	வேரசிதர் ௯
மதிரமாவது ௯	முனனினற ௯௨ள	விடையவன ௯	வேரசிவளவி ௯

குறிப்பு.—தொகுத்தவர். K. ஆறுமுக நயினார், திருவாவடுதுறை ஸ்ரீல ஸ்ரீ சிதம்பர தேசிக ஞானசம்பந்த பண்டார சந்நிதிகள் ஸ்ரீ கார்யஸ்தர், திருவத்துறைபூர் (தென்னாடு)

ஊ

சிவமயம்

பாட்டு முதற் குறிப்பு

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
அகிலதுறக்	கடுகள	3129
அகுதண அணிகூடிய		2869
அகுதண அம	கூசள	2882
அங்கண	அருங	2557
அகுதணவட	கருஙச	2924
அகுதணமா	சசஊக	3023
அங்கணரைப	கஙசசு	2775
அங்கணரைப	ககசஙஅ	2844
அகுதணனார்	கருசுள	2981
அங்கணேந	சூகஙஙு	2856
அங்கனேநது	ககசுஙு	2812
அகுது	சுளடு	2696
அங்கம்எட்டி	அசக	6264
அகுதமமாகில	கூஊடு	2851
அங்கயற	கஙஎடு	2759
அங்கவரும்	ககஅஊ	2826
அகுதவன்	கருஙக	2992
அகுதுள்ள	கூளஊ	2902
அகுதைஅன	சஊருங	2876
அஞ்சலி	அஙசு	2553
அஞ்சிஅகன	ககசுஙு	2809
அஞ்சிறைச	கசஅக	3088
அஞ்சுமஉள்	சுசுள	2686
அடிகளமா	சுஅக	2703
அணணுமலே	கஊருக	2868
அணங்கினும	கசஙஅ	3009
அணிமுத்தி	கடுசஅ	3149
அதுதணமை	ககசுக	2810
அதிதிருத	அஊ அ	2574
அதிதிருப்பதி	சுடுச	2681
அதுதிறத்து	கருசுஊ	2974
அதுதணாரு	ககஅசு	2829
அதுதணாதே	கஙஙஅ	719
அத்தமில	கருசுள	2979
அந்தகர்தன்	எஅள	2534
அந்தகரிலடி	கசஅஊ	2825
அந்தகரிலமாகஊஊ		2788
அந்தகரிலினி	ககருச	2791
அந்திலேமை	சசசக	3039
அபபடிக்கெ	சுடுஙு	2677
அப்பதியீல	ஊஊக	2900
அபபதியை	கஊக	2789
அபபாதாம	ககஅள	2833
அபபாகீர	கஊகு	2859
அபபரிசாக	ககஅசு	2827
அமபுயமலா	எகடு	2545
அமபொன	கஊசச	2916
அமமலா	கூஙச	2640
அமமொழி	எகசு	2542
அரசனுக்கு	அருசச	2608
அரசிலி	சுகாடு	3033
அரியகாட்சி	கஙகடு	2724
அரிடகீரமை	கருடஙு	2938
அருகர்தாம்	கூசுக	2689
அருகதமிழா	கடுடுடு	3154
அருகதவத	கசசுள	3069
அருடித்திறற	கஊடு	2932
அருபபு	கடுஉசு	3139
அருமறையோகசடுடு		3056
அருமறைவா	அசசு	2629
அலரும்மிரை	கஙஙச	2719
அவ்வகை	எகஊ	2540
அவவாறத்தை	ககஅக	2834
அவ்வுரை	ககளங	2819
அழகின	கருருசு	2945
அழகினுக்	கடுஙக	3115
அளகுளமு	சசஅசு	3091
அனவிலாமகி	எகஊ	2541
அறுவகை	கசசுஊ	3101
அனபாஇன	கருசசா	2954
அனபார்குழா	ககஊள	2837
அனபராய	அருங	2560
அனறவர்க்கு	ககஅ0	2824
அனனஆத	கஙஉஅ	2732
ஆகவரை	கசசருங	3041
ஆகவன	ககசுஅ	2815
ஆக்கனமெழு	கருஅக	2990
ஆகனமபோ	அகரு	2560
ஆக்குமுன	கடுகடு	3126
ஆடுமனவாம்ப	கருஊஅ	2737
ஆதலினல்	ககளள	2822
ஆதிஆட்பால	கஙஉஅ	2731
ஆதிதேவா	கஊஉரு	2863
ஆதிமருந்திரம	அசக	2596
ஆதிமுதலவா	சஊசக	2883
ஆதிமுதல	சசருக	3031
ஆதிமூர்த்தி	கஉருச	2870
ஆடகாள்	கருசஙு	2948
ஆடவேலை	கருசுஙு	2971
ஆயினும	கஙகடு	2725
ஆரவமிக்	கசளஅ	3085
ஆலமேயமுத	அகசு	2638
ஆலவாய்	கஙளஎ	2761
ஆவிணகீழ	ககஙஎ	2781
ஆவதமமழி	அகரு	2634
ஆவதென	எகஙு	2539
ஆவதேலதுமை	அருள	2581
ஆவதொன	அசரு	2587
ஆவிதருகு	கருசக	2960
ஆழ்கதியது	கஙஙக	2722
ஆளுமஅங்க	அகக	2563
ஆறறிலீர	சுசுஙு	2711
ஆற்றினமே	கஙடுசு	2747
ஆறறாள	கருசச	2953
ஆறணிநதா	ககஙடு	2783
ஆறதொண	சுசுருக	2713
ஆறருடிய	கருருரு	2940
ஆறுவகைச	கடுசக	3150
ஆனவறறனறிகஙக		2742
ஆனதனமை	கருளஎ	2987
ஆனாள	கருஉஅ	2935
ஆனபுகழத	கஙசுஉ	2772
ஆனவன	அசுஅ	2612
ஆனவாகணம்	கசஅக	3096
இங்கெழுத	அஙஅ	2558
இட்டவட்டினி	சுடுக	2684
இநதமாகில	கருசுஎ	2984
இசுலேஇவா	எஅருங	2529
இபபடியாலெ	ககஎக	2819
இபபடியா	எஅசு	2533
இபபரிசிணை	எகக	2552
இமமையீலே	கஉஎஅ	2906
இரவுபாதகர்	அசுருங	2606

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
இருநிறத்த	அஎக	2617
இருந்த	கசஉடு	3026
இருந்தவத்த	க ஙகூ	2778
இவ்வகை	கஙஙஙு	3114
இவர்நில்லை	அகக	2595
இளமயில	கஉடகூச	2998
இறைவா	கஉகூக	2913
இனபுறறை	கசஙடக	3030
இனணைம	கசஙஎ	3008
இதனமை	கஙஉச	2931
இனணவண	கஉ0ஙூ	2890
இனணவா	கஙடுஅ	2970
இனனவாற	அஉஎ	2572
இன்னவாறெ	கசஉ0	2950
இனனன	கூஎஙூ	2707
இனியபல	கசஎஉ	3009
ஈணடுசாதக	சஙடூ	2736
உடையபின	கஎ.ஙூ	2904
உணாவு	கக ஙஙு	2800
உணாவுமஆலி	அ.ஙஎ	2610
உமபருயய	கக0	2797
உமமூனட	க ஙஙஉ	3005
உரைருழி	அ ஙஙு	2628
உலகியலிலவதச	ஙடஙூ	2718
உள்ளதில	க ஙக	2921
உறியுடைக	கஙூ	2661
எங்கணுமெய	கசஎஙு	3071
எடுத்தவட	கூஙஎ	2685
எடுத்தபாட	கஙஎக	2989
எடுத்துரை	ககஎக	2821
எணடிசைத	கசஅக	3093
எணடிசையி	சஎஎக	3076
எணடிசை	கஉசூ	2809
எணணரும	கoஎ	2760
எணணியவா	கசoஙு	3007
எதிரகொணடி	கசஙஉ	3063
எதிரசென	ககஅச	2870
எதிர்வர	கஙூக	3127
எநதையாரவர	கoஉ	2730
எம்பிரான	கoஙுங	2745
எரியவிழ்ஞள	கஙூக	3000
எரியிடைவர்	கூஎக	2701
எலலையில்	கசஎ	3034
எலலீயில	கஙூசு	2667
எழுநதனசை	கஙoக	3116
எனபொருட்	அஙச	2601
எனறபோது	கூசக	2676
எனறமணைக	ஙஎ	2095

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
எனறவா	அகூ	2632
எனறவள	கூகூ	2648
எனறுகூறலுமஅந		2782
எனறுகூறு	அ ஙக	2584
எனறுரைன	ஆஙூ	2621
எனறுரைத்த	ககஙட	2814
எனறவாறு	கூஙஎ	2674
எனனவாறு	கூஙஎ	2675
ஏகமாயிவ	கருஉக	3135
ஏடகமபிளைமதி		2748
ஏகினனவ	கூஅட	2705
ஏடுநீஎனறி	க ருஙகு	2746
ஏதமிலாநீ	க ஙருக	3059
ஏதமிலனேநக	கூஅ	2202
ஏயமாசசரும	அ ஙக	2678
ஏறிகுழலார	கருஉ க	3001
ஏலலாநகலம	கஙஎங	3094
ஏறணிந்த	கருஉ	2832
ஏறபரநதார	சகஙஅ	2807
ஏறபரமபிரு	கஉ ஙo	3062
ஏறுமையமெயத	கஙஎங	2978
ஏளிரஇறை	கஙoங	3116
ஏனறதேவ	கஎஙூ	2764
கஙகைவார	கo ஙூட	2975
கணடஅப	கூகஙு	2650
கணடபொ	ஙஙகூ	2627
கணடமபொ	சஙட ரு	3025
கணடமபொ	கசஎஎ	3086
கணணினுக	கூoச	2642
கணணுறுதி	கருஙச	3153
கநதமாம	ககசூஎ	2816
கநதியின்கம	எஅஙு	2532
கநதிசேமாலி	கூஙக	2671
கம்பவாணர	கஉருஙு	2891
கருவிடமாசு	ஙஎ ரு	2614
கருதுபகடி	க ரூஉ	2738
கருமலடபதி	ஙஙுச	2600
கறபகமானதரு	கருஙு	3006
கறபகாள	ககஙசு	2815
கறறவரா	கருஉஅ	2934
கனனிநல	கரு கூசு	2990
கனனிமா	ரூ ஙருட	2905
கனனிமா	ரூஉஅ	2861
காணவபடையதர	கூகூச	2714
காதலிமைபப	கருஙருட	3143
காதலியைக	கருஙரo	3151
காமவேள	கருஙச	3002
காயமுமமன	அஉக	2218

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
காரெழுபரு	கூஙக	2710
காரெழுவகதிர	கூஉo	2654
காழிகாட	கருஙூ0	2973
காழிநாடெ	கசஙடஉ	3051
காழிமாநகர	கசஅஎ	3045
காழியினில	ககஙச	2840
கானவாதத	கஉகூச	2915
கானிடைஆடு	அகஙூ	2637
கானிடைஇட்	எஙக	2537
குருமுதத்தின்	கசஎத	3078
குலைடிசை	எஅஎ	2536
குலைசிறையார	கூதச	2649
குனதெடுஞ	கஉ எஅ	2905
கூறறுமதத	கருoரு	2925
கைகளுமகிலக	கoஙுஅ	2763
கொடிநிரை	கஉருங	2885
கொறறவன	ஙஙகஎ	2593
,,	அஙக	2616
கொறறவன	கூoஅ	2644
கொறறவன	கூஙஉ	2669
கோதைமாத	கஉருஉ	2886
கோதையர்	கசஙக	3098
கோயிலுட்ப	கஙருஉ	3145
கோவலநீடிய	கஉஉஎ	2866
சஙகொடு	கசஙo	3097
சணபைமண	கருஙரு	2967
சணபையர	கஉருஙூ	2887
சணபைவே	கஉருஅ	2973
சநதியென	கசஅருங	3092
சலமிகுத	கசஙடச	2793
சாதமெமைய	கூருங	2680
சிலகையொடு	கஙசக	3100
சிலதையிற	அசஎ	2592
சிலதையெங	கருஙக	2961
சிரபுரசெல	அoஎ	2555
சிவபாதவிருதo	ஙஎ	2777
சிவனமாக	கருஙருட	3142
சீரகெழுசிவ	கசo	3010
சீரநிலவுதிரு	ககசக	2802
சீரபெருகு	கருசஎ	3148
சீராவலி	எஅஎ	2535
சீரணிதெரு	கருoஅ	3118
சீரிமைபெய	கஉoரு	2853
சீரினமன	கஙடo	2867
,,	கருருங	2963
சீரினமனறு	கஉசருடு	2879
சீரிடைப	கoஅச	2766
சுறறமறியய	கருசo	2951

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
சூதகலவினை	கருஉக	2941
சூழாநி	ககஉ0	2835
செகஎணவறற	கூடுக	2679
செகணமால	ககஉக	2786
செகணவி	கஉ0க	2848
செபபுதலும	கஎஉ	2776
செமபியா	அ0எ	2556
செமபொன	கடுஎக	3121
செமபொனமகஉடுஎ		2892
செமமேரானி	கசஎஎ	3083
செயதவத	கஎகஉ	2771
செயயதாம	கூடுடு	2683
செயயமேனி	அசுஉ	2605
செயடதொன	கூசுஉ	2690
செலவமலிய	அ0அ	25 3
,,	கஉகஉ	2800
,	கருஉ அ	2936
செலவமலி	கசகஉ	3008
செழியனும	கூசுஉ	2651
சென தாலத	அ0எ	2557
சென றணைந	கஉஉடு	2865
சென றணைய	கசஉஅ	3028
சென றவர	ககசுஉ	2811
சென்னிஇள	கசஉச	3024
சேணுயாநத	கசசஎ	3047
சேணுயாந்த	கஉ ச	2888
சேணுபரு	கசசுஅ	3071
சேதிவின	ககஉஉ	2767
சோததமுனி	அ0உ	2566
சைலமலைநதா	கூசச	2672
சொலின	ககஎஎ	2843
சொனனஉரை	கஉஎ0	2817
சொனனவர்	காடுஅ	2908
சொனனவை	க0ஏக	2723
ஞானஆரமுதம	கூஉசு	2658
ஞானதினை	அ0உ	2626
ஞானபோன	அ0சு	2570
ஞானபோன	கசசுஉ	1004
ஞானமையங	கடுஎகூ	3146
தணசுடாப	கடுஎ0	3109
தண்டகதகிரு	கஉஎகூ	2858
தகதையாரு	காகூசு	2947
தமமைஉள	காஉடுஎ	2933
தமமரிய	க0உஉ	2729
தமகருதத்த	க0உஉ	2728
தரையிலைவீழ	காகடுஎ	2957
தலிமிசை	க0டுஅ	2749

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
தவஅரசாள	கசஉசு	3104
தளாநதுமற	அடுக	2597
தளருமமின்	காகூசு	2944
தாதையாரும	கஉ0டு	2854
தாழகதல	கசசுக	3021
தாழதெழுக	கஉசுக	2920
திகளதோ	காகூசு	2943
தினைஅனைத	கஉகூடு	2917
திருக்கழுக	காகூக	2628
திருக்கழுத்தா	கஉசு	3112
நருசினைனம்	கசதஅ	2831
திருஞானம	காசுஉ0	2836
,,	கபகூடு	3058
,,	கஉசுஉ	3060
திருத்தொணட	கசசுச	3018
நத்தொணட	கஉ ச	2903
திருநனிசப	ககசுக	2601
திருநாயக	கஉ எ	2919
நருநதிபனி	கசஉ	3040
நிருநிலயுடனி	எகஎ	2516
நருபபதிகம	கஉ0உ	2780
திருபபாசூர்	கஉஎச	2910
திருமுக	காடுகஎ	3130
திருமடஞசார	அஅ0	2121
நருமடபபற	அடுச	2599
திருமணமிசை	காசுசஉ	3067
நருமாறற	க0ஏக	2806
நருமுகம	கூஉஎ	2 01
நருவடிமலர	காடு0	3109
நிருவளாரச	கூஉ உ	2003
நிருவான	காடுஅ	3019
நிருவீடமுக	க0அஎ	2708
திருவடைப	கஎடுஉ	2744
நிருவெலலி	காசுஎ	3035
நிருவீலகம	கஉகூடு	2 97
திருவீரதா	கஉசுக	2928
தஞசுசரு	கஉஅ0	2905
நடியிடையா	க0சூட	2775
நிராடிகொன	எகஅச	2547
தனனுழுழு	எகசுக	2549
நெனஞரீநி	கசகசு	3014
நெனறபழு	கூஅஎ	2 05
நென சூசை	காடுஅடு	2926
நெனபுகலி	கசசசஅ	3 4
நெணணா	கசகச	2801
நெனனவன	கூடுசு	2656
நெனனவன	க0சுக	2755
நென்னவ	க0எஅ	2762

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
நெனனவன	கசஉஎ	2643
நென்னவன	கூஎக	2692
நென்னவன	கூஉ உ	2662
நென்னவன	க0அஉ	2765
நென்னவன	அ2உ	2969
நென்னவன	க000	2717
நென்னவன	கூஎஎ	2699
நென்னறருயி	ககசுசு	2842
ஏஞ்ச _	கஉ0டு	2849
,,	கஉசுசு	2880
தேவரிகள	காடுசுக	3144
நேவதேவ	காசுசுக	2976
நேவபிரான	ககசஉ0	2796
,,	கசகசு	3016
நேவமுனி	கஉடுஎ	2872
நேவமுமுனிகடு0		2991
நேவியாதம	அசுடு	2589
நேறாலில	காடுஎ	2988
நேறாலில	க0டுக	2782
நொணடா	கஉசுஎ	2983
நொணடாதிய	அசுற	2561
நொழுதுபல	கஉஎச	2904
நொழுறுற	காகசசு	3017
நொழுவி	கஉடுக	2875
நோதகவம	கூஎஉ	2693
ப ரறாயக	கூடுறு	2706
,,	க0சுஅ	2754
நோணடகா	க0டுஉ	2734
நகவஞ	கசஎசு	3082
கமலவழு	கசஅஉ	3090
கமலவீ	காடுஉ	2939
கமலமெலியுந	காசுடுஅ	3036
கறவகன	காடுஉ	3134
கறவமார	கஉ0க	2855
கறவதில	காடுறு	2662
கரடிறை	கசஞசச	3054
கரமதலை	கசஎஎ	3084
காதிசமரு	க0டு	2639
நாதரபப	காசுகக	3606
நாநதழும	காடுறு	2986
நிகழுமதக	காடு0	2977
நிகமிசசப	அ0எ	2554
நிகநதர	கசஉசு	3027
நினறனெறி	க0க	2646
நீடுகாஞசி	கஉடுக	2884

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
நீடுசோத	கசஎஙி	167
நீடுதிருக	ககசஎ	2780
நீடுநிருப	கஉசஅ	28 8
நீர்கலித	கசசடச	3072
நீர்மாலாச	கஉ உச	2000
நீடுமெய்ப்பெ	கூஎச	1494
நீண்மேகதே	ககசஙு	2768
நீலபொய்டாறு	அஉக	2565
நீலமாவீட்ட	கஉக	2851
நீறருளித	கஙுஎ	3117
நெருப்பிளில	கசஅ	2949
நெருப்பிளில	கூஎச	2764
நோக்கி_வீதி	ஙஅ	26
பகலபகண	ஙஉ	29
படாதிபபுக	கடு	117
படுநிருநீ	ஙஉ	271
பணாமீடலு	ஙஎ	2718
பணபுண்ட	கஎ	2
பணிவளர	கசஙச	2900
பதிமேபருபி	கஙஉ	313
பரிசவ	ககஉ	2790
பரம்புதம	கூஙஉ	3089
பரமநிருதி	கஉ	2877
பரவி		2 64
பரவிவரும	கசஉ	3022
பரவுகசவிறா	அசு	257
பரவுதிருப	கஉக	301
பலபதிகள	கசசக	3014
பலவிடகாதம	கூஎச	264
பலமுறையும	கஉ	289
பலிதெரியும	கூடஙு	2965
பளிஙகளிமே	ஙசஙு	2530
பறைஙாதமபுர	ககஙி	784
பனமணிமுர	கூஙச	709
பாஙகணிசுரு	கஙஎக	2 94
பாடியபதிகம	கூஙச	2502
பாடினர்பணி	கஉஞ	2894
பாண்டிமா	கூஙா	2603
,,	ஙகக	2615
,,	அஙா	2625
பாயுடைபபாதிஅளு		2622
பாவுற்றபா	கஙசஙு	74
பானலவயற்	எஙக	2550
பானமையாலகசகஙு		3015
பிணியலிழ	கஙூக	003
பிளனையாஅ	கூஉ	2655
பிளனையாளழு	அஉ	2567
,,	கஉசக	2881

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
பிளனையாதெ	கூஉ ச	2658
பிளனையாதாகஉசக		2881
பிளனையாதுகககஙு		2841
பிளனையாழுதகூஉக		2698
பிளனையாழுதகூஙக		2678
பிளனையாழுதருளுக		3152
பெனபுமஆறு	கஙக	2426
பெரியபுராண		2531
பெருமாதி	ஙசு	2588
பெருமானிவர	கஙஙு	2752
	ககஉக	2780
புகழ்சண	ககஙு	2805
புகலி	கஉஎ	2823
	ஙஎக	2951
புகலிவேந்த	கூஙக	2905
புகலிவேந்த	கசஙு	2803
புகலிவேந்த	கூஙக	2806
		3136
		2700
பூரணி	ககஙஎ	2846
பூவினிறு	கஎஙஙு	3005
பூவின்றிதட	ககஎஙு	2 28
பூவியலாடு	கசஙக	2769
பெருமிய ருகூ	கூஙக	3011
பெபதிவினி	கஙுக	3138
		2607
		2
		3107
		2659
		3066
		2795
		2647
		2 58
		3174
		2946
		3121
		2965
		2794
		2850
		2799
		2977
மாறிமம	கஙுஙச	2969
மாறுதொணட	கஙுஉ	3075
மாலுறாவி	கஙுஙக	3128
மாலைதரிச	கூஙூக	2871
மாலையாகஙுசிஎகூச		2543
மிணணிய	கஙூச	2996

	பக்க எண்	பாட்டு வரிசை
மணணினலல	கஙூக	2779
மணணினிர		2985
மணணிணுகிகிடுக		3119
மதசிரசெயல	அடுக	2598
மதசிரமுனற	கடுஉச	3140
மதசியாரை	கூஙக	2645
மருவுகினமதி	அஉ	2562
மருதநிலவ	அசுஎ	2611
மருதமலைஙகூக		2959
மருபியெழி	கஉஙுஎ	2895
லலபெருக	கடுஉ	3141
வகவளராத	ஙகஙு	2795
வடநிலை	ஙஎக	2516
மறறமறற	ஙஙக	2585
மறறவாகள	ஙஙுக	2808
மறறவாகள	சஙுஙக	2804
மறறவாவி	கூஙக	2697
மறறாதம	கசஙுஙு	2975
மறறிபபிரபமலை		2012
மறறிவ்வான	ஙகூட	2578
மறறிவாயி	ஙசஙூக	3103
மறைகுலு	கஙுஙச	3125
மாதபெயர	ஙஙுக	2758
மாதவிவி	கஙுஙக	3158
மாறறவழி	சஙுஙக	3057
மாறறலவினா	ஙஙுக	3073
மாறறாவி	ஙஙுக	2514
மினனவலி	அடுஙு	2620
மினனவனஇடு	அஙுஙி	2623
மினனவனகூ	புசஙு	2588
,,	அஙசு	2591
மினனவனமா	கூஙக	2660
மினனவனமாகஙா		2651
மினனவனமாகஙூ		2666
மின்னுதிருப	ஙடஎஙி	2911
மினனுடகழுத	ஙசஙக	2927
மினனுபெரு	சஙசுஙி	3070
மினனுமஇதை	கசஙுச	3045
மினனுவழு	கஙுஉ	2733
மினனுவார	ஙகூஅ	2986
மாசிசாஅம	கூஙக	2716
மாடமஞஙகிடகூஙி		2980
மாடுபுனற	கடுஙக	2847
மாதவர்கள	கடுகூக	2914
மாதக்கீகை	கஙுஉ	2735
மாமறைநூல	கசஎக	3077
மாமறைமை	கஙுகூ	3122
மாமறையோர	கூஙூச	2774

	பக்க பாட்டு எண் வரிசை
மால்பெருக்கு அசுஙக	2613
மாலாயவன கoசஅ	2741
மாலிசாரா கஙடுங	2966
மாலியிடை கஉளக	2907
மாலிவெண அஙக	2583
மாளிகையின கசடுஉ	3050
மாறனுமஅவ கூஉடு	2657
மாறிலவண கஙசுoஒ	2972
மாறிலாதிறை கசஎடு	3080
மானமனவ கூசுஎ	2681
மானியாரதர் சுகூசு	2594
மிகுகதிருத் கஙஉக	929
,, கசசுo	3061
மிகுகபெருகு கஉஅக	2912
மீக்குயாகத கசகக	3020
மீனவறருயி கoஎஉ	2757
மீனவன கூஎஅ	2700
மீனவனசெவி அளடு	2619
மீனவனதன கூசஉ	2770
மீனவனதேவி கoஙக	2770
மூரசியம்பிய கஙடுஉ	2962
மூற்றுமெய கடுoக	3120
மூற்றுமெய கஉoடு	2852
மூனனிறை கசடுo	3048
மூடுபன்மணிகஙசுஎ	2980

	பக்க பாட்டு எண வரிசை
னமபலகெஞசு கூசுசு	2685
மொழிரதருள அஙசூ	2633
மௌவலமாத கஙசக	2951
யாதுமொன கூஙக	2661
யாவாகளும கஙoச	2923
யாவருமவ்பரு கஙடச	2942
யாழினமென அஉஎ	2571
வகக்ரைப கஉகக	2862
வணகதுங்க கசஙக	3037
வணிகருளு கசoக	3013
வந்தஅத்தண அஙக	2586
வந்தணேந்த கஉகசு	2918
வந்தணேநதவா ஙகஅஎ	2832
வந்தவரைஎ கசஙடங	3052
வந்துமுன கஙஉo	3131
வரிமயிலஅ கஙகஙு	3004
ருந்டத்ல ஙகஙுசு	2806
வருவரைப கஙடச	147
வழுவிம ஙகா அங	2776
வாசகினதனி ஙகஙசு	2839
வாசிசாமா ஙகஙஎ	2845
வாயிலகாவலா அருடு	2579
வாரதுசொ கஉடஅ	2874
வாரணத்தின கசஎo	3046
வாழிவளா கஙoo	3111

	பக்க பாட்டு எண வரிசை
வாளவிடுவயிர கசஙக	3102
வீஞசையா கஙசசு	2958
வீடருதெரிலே கசஙக	3099
வீண்ணினே கஉடுங	2889
வீண்ணவா கடுஉஉ	3123
வீடனெடுங கஉடுடு	2889
வீருபபிஞல கடுஉo	3132
வீருமபுமேன கஉசo	2878
வீறபொலிதரகஙசச	2999
வெஞ்சமனா அஅள	2630
வெணணபொடி அசடு	2590
வெநதசாமபல அஉக	2727
வெம்தொழில கூசு	2667
வெபபெனுநீ சுகூ	2691
வெயமதீகடுதுஅடுச	2602
வெயமதொழிலஅள	2631
வெறியார கoடுக	2743
வேதமுதல்வ கoசங	2739
வேதவாய கசஎடு	3081
வேநதனுககு அசுசு	2609
வேள்விகற கooஅ	2721
வேலைருருசெய கூகடு	2715
வையகமஉய அகங	2635

குறிப்பு :—தொகுத்தவர் : K. ஆறுமுக நயினர், திருநாவுக்கரசு நாயனர் சைவ சித்தாந்த கழகம், திருத்தணிகை (தென்னாடு).

பின்சேர்க்கை – 3

ஊ

சிவமயம

திருத்தங்களுட் சில

தடித்த எழுத்தில் உள்ளவை பாட்டும் மேற்கோள்களும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
எஅடு	22	கீறகும.	நிற்கும
எஅசு	33		தீக்குணத்தலே - எனபனவும சோகக.
எஅஅ	9	கவலே	செயலற்றக கவலே -
எஅசு	12		பறித்து வீழ —எனபதும பாடம். - சேர்க்க.
எசo	6	நோவுறு	நோவுறு
,,	8	கணணுதலே	நுதறகணணேணே
,,	35	மினவன	மீனவன
,,	40	முழ்க	முழுக
எசக	16	என்பார்	அ னாபி னெழவும்
,,	37		ஜ்ர்டுழாகு—எனபதும பாடம, உழத்தல் - வருந்துதல; உழன்று - சுழனறு; அழுங்கல - அழுதல. -சோக்க
எசஉ	25	வசுகிற -	வலருர
எசசு	3	தடர்ந்த	தடைந்த
அoo	13	தனிக	தளிபபெருக
அoசு	42		மாணம் - அளவு; ஞானமிலா - அளவிலலாத ணனறுமாம - சோக்க
அசடு	19	எனறு	ஒன்றே
,,	21	சிறபபிதது	கொணடதனேச சிறபபிதது
,,	35	படியாம	படியாம எனறே எடுதது என ஏகாரம் பிரிதது கூடடுக.
அசசு	2	எனறலுமாம.	எனறலுமாம. கொணடமை தெரிநது குவலயம போறற எனறு கூடடியுரைததலுமாம.
அசசு	32	ரின்றவர்	ரிறைவர் -
அஉஉ	17		ஆடல் - பெறறியுமாம. -சோகக.
,,	19-20	இபபஙிகததை...பால	-மீசகுக.
,,	30	''கருஙகுழற	''கருங்குழற்
,,	31	'' பருஙகை	பருஙகை -
அஉசு	9		வீழ்ந்தார்—எனபதும பாடம. - சோகக.
அஉஅ	17	ஏல்லேயிஃறவஞ்	எல்லேயிறவஞ்
,,	32	சேர்ந்த	சோநத கரிய
அஙக	24	இழுககாறு.	இழுககாது.
அஙடு	43		ஏயினன் - ஏவினன் எனறலுமாம. - சோகக.
அஙக	31	மன்னன.	தென்னன.
அசக	21	வன்மைத	வனமை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
அசச	19	உன	உண
,,	29	இறைவனீ	இறைவநீ
அசடு	4	தலே	தலே
,,	38	சகூக	கூகக
அசசு	6	வெலலும	வாலெ வெல்லும
அசள	16	சேர்ந்த	சோநதுள்ள வென்றவர்-வெபவர் எனற பொருளில வநதது.
,,	36	விரியும	சொதசு விரியும
,,	41	பெரும	பெறும்
அசஅ	6	வேரதன	வேரதா
,,	18		கொசுவர்தறகு மகிழாசி காரணம எனபதும குறிபபு.
,,	33		அணைந்திட - அணைசிடலால் ஏறறலுமாம.
அசஉ	28	கெனரும	னெனரும
அசடு	14-15	கேட்டாரகளனறி ...கேட்டலும	கேடடார்களனறி, அதறகதகபபட்டனையும தீதினமையினேடம கேடடரலா, பிளேயாரு ளுவாதறதை கேடடலும - எனறு திருதறிக கொளக.
அசசு	8	உரிய	புரிய
அசுள	32	வந்தவர்	லுற்றவர்
அசுஅ	3		சுறுகீகொண்டு எனபது பாடமாயின் சுறுமாற றக கொணடு எனக. சுறு - மயிர, தோல முதலியவை பொசுங்கலில வரும தீகாறறம. - பேரடக
அளச	35	னுள்ள	ணுள்ள
அளடு	22	எசஉ	எஉ
,,	29	எனறு	எனறும
அஅள	34	அவவசசதறினேத	அவவசசம
அகஂ	33-34	எஞ்சுதலாவது ....சோகதது	எஞ்சுதலாவதுறுறறல ; அஃதிலாமையாவது தொனமை ஒனருனும குறையாது எல்லாம ஒருஙகு சோதல. - திருதறிகொள்க.
அகூட	6	மேன்றே	மேன்மபேறே
அகூடு	8	ரெகாடியினர்	தொடியினர்
,,	28		மேய்அணி நீறு - என்ற தொணடு நீறறின றிறபபு எலலாங் கொள்ள நினறது.
,,	38		கடையார் மேவும்—எனபதும பாடம். - சேர்க.
கூஅ	10	அசைசசனா	அமைசசனா
ககஂ	14	சறறதி	சதறதி
ககக	9	உடற	உடன
ககடூ	8	பத்தினல்	பலத்தினல்
,,	22		கைதவன்-கைவந்த தவதறதையுடையவன எனற குறிபபுமாம். - சேர்க.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூகச	17	போலும	போனற
கூஉ	7	எனறதனால்	என்றதனால்
கூசுo	13	மதம	மதிததால வருமை கோபம
கூங்சு	35	கனோகமும் மூனறும	கீனோகமும மூனறும,
கூடள	8	களாள	ளாால
,,	39	காட்டி	காட்டிப்
கூங்க	7	யாறிரு	யான்றிரு
கூசுரு	6		மறறய—எனபதும பாடம. - சோக்க.
,,	13	மாயன	மாயன
கூசுபு	10	தேதாலவியுறற	தேதாலவியுறற
கூருo	3	உலகவியல	உலகவியல
,,	22	உணமை	வணமை
கூருஉ	19		புனகையொழிந தெழுந்து—எனபதும பாடம. - சீராக்க
கூருள	18	வமின -	எவ்ன
கூசுங	25	புணாகத்து	யுணாகத்தி
கூயகூ	20	வதுவாறக	லதுவாறக
கூளரு	25	தேன்று	தென்ற
கூஅரு	6		நபீரனுமா— எனபதும பாடம - சோக்க.
கூஉசு	30		மேன்மை பிள்ளையாரிக்கு— எனபதும பாடம - சேராக்க.
கூகூரு	35		பாறு பொருளமேற கொணடமையால அது தோணியாக எ—ாது போனது. - சேர்க்க.
ககக	12	தனனமமளா	சனமையள
,,	11	மஅஇ	மஅ இ.
,,	25	சிவாதிதுவித	சிவாதிதுவித
கoருரு	12		கமதுபிரடனேத தாமே தேடி மசலகினற வாயினையுடைய எனறலுமாம - சோராக்க.
கooஅ	41	வாழதிய	வாழதிய
கooக	33	வெகுகுழ	மெகுருழ
கoஉசு	43	குரு	குரு
கoகoo	5	வீஞஞாணகாக	வீஞஞாணகலாக
,,	11	ஸனேயுங	வீனேயுங
,,	36	செவிப்புவித	செவிபபுலத
கoருள	19	பெறுபபரிய	பொறுபபரிய
கoசாரு	8	களிறு 19	களிறு 20
கoருரு	25	கணடாரே	கண்டாரகேக
கoருக	6		ஆருகு...போறறி-அவகு இனிதாக விருமபி வீறறிருகும, மேருமலையினை வீலலாகவுடைய இறைவரது திருவடிகளைத துதிதது. - சேராக,
,,	39	வைதகதொணடு	வைததுகொணடு
கoசுக	8	வடிகொளவேள	வடிகொளவேன

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கo சுடு	18	வெய்தியாக	வெயதியவாக
கoஎக	35	திருநீரளிகக	திருநீறளிகக
கoஎச	16	உலவ	
,,	32	வீணையுஞ	
கoஎடு	36	போனற	போனற சிவநத
கoஎள	14	உலகநக	மணணெலாம்...கணடு - உலகங்க
கoஅசு	20	வீரும்பினுலே	வீருபபினுலே
கoஅள	15		பரவலுற்றர் எனற பாடமுமுண்டு
கoகo	34	கானபேர்	கானபபோ
கoகத	11	லாயின	வாயின
,,	29		அருகன்—எனபதும பாடம் - சேர்கக.
கதoசு	12	நிறை	நிறை - சோகக.
,,	41	ரெனக்	றெனக
ககஎஉ	7		ஒடுநீர்—எனபதும் பாடம. - சேர்க்க.
ககஎள	3	மிக்கபெரமி	மிக்கபெரும்
ககஉள	40	கடலென	கடலின
ககஙசு	33	வாற்றல்	வாற்றர்
ககஙக	27	தோடுமை	தோடுமை ஒரு
ககசஙட	9		கோட்டமென நவின்று—எனபதும் பாடம. - சேர்கக.
ககடுஙட	8	வேடனுர்	வேடனும்
,,	27		"சதிராலே சாவானே" (திருவா) - சேர்க்க.
ககடுசு	31	நியதியுடைய	நியதியுடைய அனபர்
ககஅக	11	நீறறு	திருநீறற
,,	14	மிதகுயாகத	மிசகுயாகத
ககஅஙட	12	அடியாகளே	அடியாகளே
ககஅச	11	செல்லுதறகரிய	செலலுதறகரிய
ககஙச	20	ஞாகஞல -	ஞாகஞ(ஞல) - மறை
ககஙள	3		ஆக்குதலால் மனனு புகழினே எனற கூட்டி யுரைததலுமாம. - சேர்கக.
,,	37	மனனு	புலகு
கஉoஉ	13	யுடைவே	யடைவே
கஉoஙட	30	யுள்ளன.	உள்ளன.
கஉகo	19	பாலன	பாலன.
கஉகஙட	35	அகரு	அலகு
கஉகச	30	( )	(2179)
கஉசள	5	கான	கான
கஉகக	11		—(11) சமபந்தன் அடிஞானம் - சமபாதனை சொலலபபட்ட. திருவடிஞானதனை - சோகக.
,,	20	மேனி	வேணி
கஉஉடு	29		மேய் - திருவினியாடலசளின உணமை என்றலும, குலவிய - குலவும பொருட்டு என்றலும ஆம. - சோகக.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
கஉஉக	12	வியங்கள் -	வியகோள் -
,,	28	மணறகாடு	மணறகாடு
கஉஙங	39	செய்வோர் ;	செய்வோர் ; கூரிய அம்பின் கொடுமை வாய்ந்த வர் என்றறுமாம். - (சேர்க்க.)
கஉசா	10	எழுத்து ;	எழுத்து அதிதத ;
கஉஞள	13	கல்உடை புனைந்த	இழைபோன்ற
கஉங்க	21		நின்றார் - நிலைபெற்றவர் ; (நின்ற திருத்தாண் டகம்) - சேர்க்க.
கஉசஂ	26	பாடியருளித்தொடங்கி	தொடங்கிப் பாடியருளி ;
கஉசக	14		முன்னமே விளைதத செவுண்ணியப் பிறறினுல் செவததை அடையப பகருவமாயின் என்றறு மாம். - சோர்க்க.
கஉசடு	11	னினிதமர்ந்தார் -	ணினிதமர்ந்தார் -
கஉசஅ	8	வீலிவலம்	விலவமை
,,	37	நீலம்	நீலம
கஉசக	23	உணிடு	உண்டு
கஉடிச	14	மிகுகத ;	மிகுகத ; எண்பெருக்கும் - அளவுமிகுகத ;
கஉஎக	8	நெழுந்தருளித்	எழுந்தருளிக்
கஉஎங	29	பேறின்மையின்	பெற்றின்மையின்—என்பதும் பாடம்.
கஉஅ0	30	பிதினியைபு	பிறிதினியைபு
கஉஅச	9	வாழ்வர்-வாழ்வுடை யவா.	ஆழ்வர் - ஆழச் செய்த நலம் தருபவர்.
கஉகக	12	மாதவர்கடுனை	மாதவர்கடுணை
கஉகசு	19	பயிலாதாரும	பயிலாதாரும
கங0க	34	பாடிநின்று	பாடியாடித்
கங0டி	27	பயினறு	பயினறு
,,	32	வீறறிருத்தருளும	உமையம்மையாரோடு வீற்றிருத்தருளும்
,,	39	ஏறறின	குலவு...கொளகை பாடி • விளகும் திருப் பதத்தின றெப்பினேப பாடி ; ஏற்றின்
கஙக0	20	காளமதா	தாளமதா
,,	40	தருகு	எருதது (தோள)
கஙகக	31	வேதாகமஙகள்	வேதாகங்கள்
கஙகங	9	மறறைவா	மற்றிறைவா
கஙகள	30	டேத்தி	டோதி
,,	40	கோலியா	கோலியா
கஙஉசு	34	கிறைததல	கிறைததல
கஙசடி	30	கையில்	சிவந்த கையில்
கஙசஅ	39	யிணைதலியினித	யினில நீயினைப்
கஙடிச	8	மயங்கி	உளம மயங்கி
,,	13	பாலை	பாலையார்
கஙஞக	11	உலகதநில்	பெரிய உலகதநில்
“	27	தொழுத	மூன்னே தொழுத
கஙகஅ	34	வெறறி	மன்மதனுடைய வெற்றி